

Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.

(spółka akcyjna z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju przy ul. Armii Krajowej 56,
zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000072093)

Oferta publiczna sprzedaży do 39.496.196 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B o wartości nominalnej 5 zł każda oraz ubieganie się o dopuszczenie i wprowadzenie 93.920.997 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B oraz 5.273.973 akcji serii D do obrotu na rynku podstawowym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

Niniejszy prospekt emisyjny („Prospekt”) został sporządzony w związku z: (i) pierwszą ofertą publiczną na terytorium Polski („Oferta”) do 39.496.196 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B o wartości nominalnej 5 zł każda („Akcje Sprzedawane”) spółki Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. („Spółka”, „JSW”, a wraz ze Spółkami Zależnymi – „Grupa”), spółki akcyjnej utworzonej i działającej na podstawie prawa polskiego, z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju, przeprowadzaną przez Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa, będącą jedynym akcjonariuszem Spółki („Akcjonariusz Sprzedający”) oraz (ii) ubieganiem się o dopuszczenie i wprowadzenie 93.920.997 akcji serii A i B oraz 5.273.973 akcji serii D do obrotu na rynku podstawowym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. („GPW”).

Investorzy Indywidualni będą mogli składać zapisy na Akcje Sprzedawane w okresie od dnia 14 czerwca 2011 roku do dnia 27 czerwca 2011 roku (do godziny 23:59). Osoby Uprawnione będą mogły składać zapisy na Akcje Sprzedawane w okresie od dnia 14 czerwca 2011 roku do dnia 24 czerwca 2011 roku (do godziny 23:59). Po zakończeniu budowania księgi popytu Investorzy Instytucjonalni będą mogli składać zapisy w okresie od dnia 29 czerwca 2011 roku do dnia 1 lipca 2011 roku.

Akcjonariusz Sprzedający w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami (zdefiniowanymi w dalszej części Prospektu) oraz w porozumieniu z Oferującym (zdefiniowanym w dalszej części Prospektu) ustali maksymalną cenę Akcji Sprzedawanych na potrzeby składania zapisów przez Investorów Indywidualnych i Osoby Uprawnione („Cena Maksymalna”), która, zgodnie z przewidywanym harmonogramem Oferty, zostanie przekazana do publicznej wiadomości w dniu 13 czerwca 2011 roku w formie aneksu do Prospektu w trybie art. 51 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych („Ustawa o Ofercie Publicznej”) (przy założeniu, że zatwierdzenie powyższego aneksu do Prospektu nastąpi nie później niż w dniu 13 czerwca 2011 roku).

Cena sprzedaży Akcji Sprzedawanych („Cena Sprzedaży”) dla Investorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych oraz Cena Sprzedaży dla Investorów Instytucjonalnych zostanie ustalona przez Akcjonariusza Sprzedającego w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym, po zakończeniu procesu budowania księgi popytu wśród Investorów Instytucjonalnych. Cena Sprzedaży dla Investorów Instytucjonalnych może zostać ustalona na poziomie wyższym niż Cena Maksymalna. Cena Sprzedaży dla Investorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych nie będzie wyższa niż Cena Maksymalna. Cena sprzedaży dla Investorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych będzie równa. Jeżeli Cena Sprzedaży dla Investorów Instytucjonalnych zostanie ustalona na poziomie nie wyższym niż Cena Maksymalna, Investorzy Indywidualni oraz Osoby Uprawnione nabydą Akcje Sprzedawane po Cenie Sprzedaży ustalonej dla Investorów Instytucjonalnych.

Najpóźniej w dniu ustalenia Ceny Sprzedaży, Akcjonariusz Sprzedający w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym podejmie decyzję o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty. W dniu ustalenia Ceny Sprzedaży zostanie ustalona liczba Akcji Sprzedawanych oferowanych Investorom Instytucjonalnym oraz Investorom Indywidualnym. Akcje Sprzedawane zostaną przydzielone Osobom Uprawnionym w liczbie określonej przez nich w zapisach.

Informacja o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty, ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych przeznaczonych do przydziału poszczególnym kategoriom inwestorów oraz Cenie Sprzedaży dla Investorów Indywidualnych, Osób Uprawnionych i Cenie Sprzedaży dla Investorów Instytucjonalnych zostanie podana do publicznej wiadomości w trybie przewidzianym w art. 54 ust. 3 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Akcje Spółki nie były i nie są przedmiotem obrotu na żadnym rynku regulowanym. Niezwłocznie po zatwierdzeniu Prospektu przez Komisję Nadzoru Finansowego („KNF”) Spółka zamierza złożyć wniosek o rejestrację 93.920.997 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. („KDPW”). Spółka złoży wniosek o rejestrację 5.273.973 akcji serii D Spółki niezwłocznie po ich objęciu w kapitale zakładowym Spółki oraz zarejestrowaniu we właściwym sądzie rejestrowym. Rejestracja Akcji Sprzedawanych w KDPW nastąpi przed rozpoczęciem przyjmowania zapisów od Investorów Indywidualnych. Zamierzaniem Spółki jest, aby pierwszy dzień notowań akcji na GPW nastąpił w dniu 6 lipca 2011 roku. Wszystkie Akcje Sprzedawane staną się akcjami zwykłymi na okaziciela i będą istniały w formie zdematerializowanej z chwilą ich rejestracji w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez KDPW.

Investowanie w papiery wartościowe objęte Prospektem łączy się z wysokim ryzykiem właściwym dla instrumentów rynku kapitałowego o charakterze udziałowym oraz ryzykiem związanym z działalnością Grupy oraz z otoczeniem, w jakim Grupa prowadzi działalność. Szczegółowy opis czynników ryzyka znajduje się w rozdziale „Czynniki ryzyka”.

Prospekt jest prospektem sporządzonym w formie jednolitego dokumentu w rozumieniu art. 5 ust. 3 Dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa Prospektowa”) i Ustawy o Ofercie Publicznej oraz został przygotowany zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej i Rozporządzeniem Komisji WE nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku wdrażającym Dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam („Rozporządzenie Prospektowe”).

W związku z Ofertą mogą zostać podjęte ograniczone działania promocyjne mające na celu przekazanie informacji o Ofercie kwalifikowanym nabywcom instytucjonalnym (ang. *Qualified Institutional Buyers*, „QIB”, „Kwalifikowani Nabywcy Instytucjonalni”) w Stanach Zjednoczonych Ameryki w rozumieniu i zgodnie z Przepisem 144A (ang. *Rule 144A*) wydanym na podstawie amerykańskiej ustawy o papierach wartościowych z 1933 roku, ze zm. (ang. *U.S. Securities Act of 1933*, „Amerykańska Ustawa o Papierach Wartościowych”) oraz innym inwestorom instytucjonalnym poza Stanami Zjednoczonymi Ameryki (z wyłączeniem Polski) zgodnie z Regulacją S (ang. *Regulation S*) wydaną na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych oraz zgodnie z właściwymi przepisami prawa jurysdykcji, gdzie taka promocja Oferty będzie prowadzona. W celu prowadzenia powyższych ograniczonych działań marketingowych, w każdym przypadku zgodnie z właściwymi przepisami prawa jurysdykcji, w których takie działania będą podejmowane, został sporządzony międzynarodowy dokument marketingowy w języku angielskim (ang. *International Offering Circular*, „Dokument Marketingowy”). Dokument Marketingowy nie będzie podlegał zatwierdzeniu przez KNF ani żaden inny organ administracji publicznej, w szczególności organ właściwy w jurysdykcji, gdzie taka promocja Oferty będzie prowadzona. Inwestorzy powinni uwzględnić, że Oferta opisana w Prospekcie jest przeprowadzana wyłącznie na terytorium Polski, a jedynym prawnie wiążącym dokumentem ofertowym sporządzonym na potrzeby tej Oferty, zawierającym informacje na temat Oferty, Grupy oraz Akcji Sprzedawanych jest Prospekt.

Prospekt nie stanowi oferty sprzedaży ani nabycia Akcji Sprzedawanych przez, ani nie dąży do pozyskania ofert sprzedaży ani nabycia Akcji Sprzedawanych od osób znajdujących się w jakichkolwiek jurysdykcjach, w których składanie tego rodzaju ofert takim osobom jest niezgodne z prawem. Oferta publiczna Akcji Sprzedawanych jest dokonywana wyłącznie na terytorium Polski. Ani Prospekt, ani Akcje Sprzedawane nie zostały zarejestrowane ani zatwierdzone, ani nie są przedmiotem zawiadomienia złożonego jakimkolwiek organowi regulacyjnemu w jakiegokolwiek jurysdykcji poza terytorium Polski.

AKCJE SPRZEDAWANE NIE ZOSTAŁY ANI NIE ZOSTANĄ ZAREJESTROWANE ZGODNIE Z AMERYKAŃSKĄ USTAWĄ O PAPIERACH WARTOŚCIOWYCH, ANI PRZEZ ŻADEN ORGAN REGULUJĄCY OBRÓT PAPIERAMI WARTOŚCIOWYMI JAKIEGOKOLWIEK STANU LUB PODLEGAJĄCY JURYSDYKCJI STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI, I NIE MOGĄ BYĆ OFEROWANE, SPRZEDAWANE, ZASTAWIANE ANI W INNY SPOŚÓB ZBYWANE NA TERYTORIUM STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI, CHYBA ŻE W RAMACH WYJĄTKU OD WYMAGU REJESTRACYJNEGO PRZEWIDZIANEGO W AMERYKAŃSKIEJ USTAWIE O PAPIERACH WARTOŚCIOWYCH LUB W RAMACH TRANSAKCJI WYŁĄCZONYCH SPÓD TEGO WYMAGU, POD WARUNKIEM ZACHOWANIA ZGODNOŚCI Z WŁAŚCIWYMI PRZEPISAMI PRAWA REGULUJĄCYMI OBRÓT PAPIERAMI WARTOŚCIOWYMI W KTÓRYMKOLWIEK STANIE LUB JURYSDYKCJI W STANACH ZJEDNOCZONYCH AMERYKI. W STANACH ZJEDNOCZONYCH AMERYKI AKCJE SPRZEDAWANE SĄ OFEROWANE WYŁĄCZNIE QIB W ROZUMIENIU PRZEPISU 144A AMERYKAŃSKIEJ USTAWY O PAPIERACH WARTOŚCIOWYCH, W RAMACH OFERTY PRYWATNEJ KORZYSTAJĄCEJ Z WYŁĄCZENIA Z OBOWIĄZKU REJESTRACJI NA PODSTAWIE AMERYKAŃSKIEJ USTAWY O PAPIERACH WARTOŚCIOWYCH. POZA STANAMI ZJEDNOCZONYMI AMERYKI AKCJE SPRZEDAWANE SĄ OFEROWANE W OPARCIU O REGULACJĘ S AMERYKAŃSKIEJ USTAWY O PAPIERACH WARTOŚCIOWYCH. AKCJE PODLEGAJĄ OKREŚLONYM OGRANICZENIOM W ZAKRESIE SPRZEDAŻY, MOŻLIWOŚCI OFEROWANIA, SKŁADANIA ZAPISÓW I ROZPORZĄDZANIA. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE ZAMIESZCZONE SĄ W ROZDZIALE „OGRANICZENIA W SPRZEDAŻY AKCJI SPRZEDAWANYCH”.

Akcjonariusz Sprzedający przewiduje, że w związku z Ofertą każdy z Menedżerów Stabilizujących (zdefiniowanych w dalszej części Prospektu) będzie mógł nabywać na GPW Akcje w celu stabilizacji ich kursu giełdowego na poziomie wyższym niż poziom, który ustaliliby się w innych okolicznościach. Nabywanie Akcji w ramach transakcji stabilizacyjnych będzie dokonywane na zasadach określonych w Rozporządzeniu w Sprawie Stabilizacji (zdefiniowane w dalszej części Prospektu). Transakcje nabycia Akcji będą mogły być dokonywane w okresie nie dłuższym niż 30 dni od dnia rozpoczęcia okresu notowań Akcji na GPW po cenie nie wyższej niż cena sprzedaży dla Investorów Instytucjonalnych. Żaden z Menedżerów Stabilizujących nie będzie jednak zobowiązany do podjęcia jakiegokolwiek działań stabilizacyjnych. Jeśli działania takie zostaną podjęte przez któregokolwiek z Menedżerów Stabilizujących, mogą one zostać przerwane w każdym czasie, jednak nie później niż z upływem Okresu Stabilizacji (zdefiniowanego w dalszej części Prospektu). Nie ma pewności, że jeśli działania stabilizacyjne zostaną podjęte, to przyniosą one przewidywane rezultaty.

Globalni Koordynatorzy i Współprowadzący Księgę Popytu

Citi Goldman Sachs International J.P. Morgan UniCredit

Oferujący i Współprowadzący Księgę Popytu

Dom Maklerski PKO Banku Polskiego

Współprowadzący Księgę Popytu

IPOPEMA Securities

Société Générale Corporate & Investment Banking

Współmenedżerowie Oferty

Dom Inwestycyjny BRE Banku

Wood & Co.

Prospekt został zatwierdzony w dniu 7 czerwca 2011 roku przez KNF.

SPIS TREŚCI

	Strona
PODSUMOWANIE	7
Podsumowanie działalności	7
Historia	7
Ostatnie wydarzenia i aktualne dane dotyczące działalności	8
Otoczenie rynkowe	8
Przewagi konkurencyjne	9
Strategia	9
Akcjonariusz Sprzedający	10
Grupa	10
Podsumowanie danych finansowych i operacyjnych	10
Podsumowanie czynników ryzyka	13
Podsumowanie warunków Oferty	16
CZYNNIKI RYZYKA	21
Czynniki ryzyka związane z działalnością Grupy oraz otoczeniem rynkowym	21
Czynniki ryzyka związane z otoczeniem prawnym	31
Czynniki ryzyka związane z ładem korporacyjnym	38
Czynniki ryzyka związane z Ofertą oraz Akcjami Sprzedawanymi	40
ISTOTNE INFORMACJE	45
Zastrzeżenia	45
Aneksy do Prospektu	45
Komunikaty aktualizujące	45
Informacja dla potencjalnych inwestorów	46
Stabilizacja	46
Wyłączenie treści strony internetowej	46
Stwierdzenia dotyczące przyszłości	47
Egzekwowanie należności	47
Prezentacja informacji finansowych i innych danych	48
Dane finansowe	48
Informacje finansowe nieoparte na GAAP (Ogólnie Przyjętych Zasadach Rachunkowości, ang. Generally Accepted Accounting Principles) – EBIT i EBITDA	48
Gotówkowy koszt wydobycia węgla i koszt konwersji koksu	49
Wybrane informacje finansowe w MER	51
Dane rynkowe, ekonomiczne i branżowe	51
Sprawozdawczość dotycząca złóż kopalin	52
Polski system klasyfikacji zasobów	52
JORC	54
Porównanie klasyfikacji zasobów obowiązującej w Polsce z systemem JORC Code	55
Prezentacja waluty	56
WYKORZYSTANIE WPŁYWÓW Z OFERTY	57
KURSY WYMIANY WALUT	58
DYWIDENDA I POLITYKA W ZAKRESIE DYWIDENDY	59
Polityka w zakresie dywidendy	59
Historia wypłat dywidendy	59
Wpłaty z zysku na rzecz Skarbu Państwa	59
KAPITALIZACJA I ZADŁUŻENIE	60
Kapitalizacja i zadłużenie	60
Zadłużenie pośrednie i warunkowe	61
Oświadczenie o kapitale obrotowym	61
WYBRANE HISTORYCZNE INFORMACJE FINANSOWE	62
Skonsolidowane Sprawozdania z całkowitych dochodów	62
Pozostałe skonsolidowane dane finansowe	63

Wybrane dane ze skonsolidowanych sprawozdań z sytuacji finansowej.....	63
Wybrane dane ze skonsolidowanych sprawozdań przepływów pieniężnych	64
Wybrane wskaźniki finansowe	65
RAPORT NIEZALEŻNEGO BIEGŁEGO REWIDENTA Z USŁUGI POŚWIADCZAJĄCEJ DOTYCZĄCEJ INFORMACJI FINANSOWYCH	
PRO FORMA	66
NIEZBADANE INFORMACJE FINANSOWE PRO FORMA.....	68
OMÓWIENIE I ANALIZA SYTUACJI FINANSOWEJ ORAZ WYNIKÓW DZIAŁALNOŚCI GRUPY	74
Zarys ogólny.....	74
Kluczowe wskaźniki wyników	75
Ostatnie wydarzenia i aktualne dane dotyczące działalności.....	77
Czynniki wpływające na wyniki z działalności.....	77
Wyjaśnienia dotyczące głównych pozycji Sprawozdania z całkowitych dochodów	82
Sprawozdawczość dotycząca segmentów działalności.....	84
Wyniki działalności za lata zakończone w dniu 31 grudnia 2010 i 2009 roku.....	89
Wyniki działalności za lata zakończone w dniu 31 grudnia 2009 i 2008 roku.....	91
Płynność i zasoby kapitałowe	94
Pozycje warunkowe.....	100
Ilościowe i jakościowe informacje o ryzyku cen surowców i ryzykach finansowych.....	100
Najważniejsze zasady rachunkowości	103
OTOCZENIE RYNKOWE	105
Informacje Ogólne	105
Światowy rynek stali: 2005-2015.....	106
Stal w Europie i w Polsce: 2005-2015	107
Międzynarodowy rynek węgla koksowego i koks: 2005-2015.....	110
Węgiel koksowy i koks w Europie: 2005-2015	113
Rynek węgla energetycznego w latach: 2005-2009.....	116
Europejski rynek węgla energetycznego w latach: 2005-2009	118
Ceny węgla koksowego, koks i węgla energetycznego: 2005-2015	119
Porównanie węgla typu <i>hard</i> z surowcami amerykańskim, australijskimi i rosyjskimi.....	125
Prognozy cen koks globalnie i w Europie Środkowej i Wschodniej	125
OTOCZENIE PRAWNE.....	127
Prawo Górnicze	127
Ustawa o Funkcjonowaniu Górnictwa.....	129
Strategia działalności górnictwa kamiennego w Polsce w latach 2007-2015.....	130
Prawo Energetyczne	130
Regulacje w zakresie bezpieczeństwa	132
Regulacje w zakresie ochrony środowiska	132
OPIS DZIAŁALNOŚCI	135
Podsumowanie działalności	135
Ostatnie nabycia	136
Przewagi konkurencyjne	137
Strategia.....	141
Uproszczona struktura korporacyjna	145
Historia Grupy	146
Wydobycie i produkcja węgla.....	146
Zasoby bilansowe i operatywne	148
Podsumowanie dotyczące czynnych kopalń.....	150
Szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych kopalń	151
Program inwestycyjny	155
Charakterystyka węgla	161
Techniki wydobycia węgla	162
Produkcja koks	163
Działalność pozostała	163
Sprzedaż i marketing.....	164

Klienci	166
Długoterminowe umowy ramowe.....	168
Konkurencja	168
Dostawcy usług, urządzeń i materiałów.....	169
Pracownicy	170
Ochrona Środowiska	180
Istotne rzeczowe aktywa trwałe oraz nieruchomości niezaliczane do rzeczowych aktywów trwałych.....	183
Własność intelektualna	192
Badania i rozwój.....	193
Ubezpieczenia	194
Istotne postępowania administracyjne, sądowe i arbitrażowe	195
Umowy istotne	200
ZARZĄDZANIE I ŁAD KORPORACYJNY	223
Zarząd	223
Rada Nadzorcza	226
Pozostałe informacje na temat członków Zarządu i członków Rady Nadzorczej.....	232
Wynagrodzenia i warunki umów o pracę	233
Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW	236
ZNACZNY AKCJONARIUSZ I AKCJONARIUSZ SPRZEDAJĄCY.....	237
Akcjonariusz Sprzedający	237
Kontrola nad Spółką	237
Sprzedaż akcji w przyszłości.....	237
Struktura akcjonariatu po zakończeniu Oferty	238
TRANSAKcje Z PODMIOTAMI POWIĄZANYMI	239
Transakcje pomiędzy Spółką a podmiotami należącymi do Grupy.....	239
Transakcje pomiędzy podmiotami należącymi do Grupy a KK Zabrze.....	240
Transakcje pomiędzy Spółką a członkami Zarządu i Rady Nadzorczej	240
Transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa oraz jednostkami stowarzyszonymi.....	245
OGÓLNE INFORMACJE O SPÓŁCE, OPIS AKCJI I KAPITAŁU ZAKŁADOWEGO	248
Podstawowe informacje o Spółce	248
Przedmiot działalności Spółki.....	248
Spółka i istotne Spółki Zależne oraz KK Zabrze	248
Kapitał zakładowy i rodzaje Akcji.....	252
Przepisy prawne dotyczące praw i obowiązków związanych z Akcjami.....	254
Prawo do rozporządzania Akcjami oraz ograniczenia w zbywalności Akcji	254
Dywidenda	254
Prawo poboru.....	255
Prawo akcjonariuszy w przypadku likwidacji Spółki	256
Prawa i obowiązki związane z Walnym Zgromadzeniem.....	256
Umorzenie Akcji.....	258
Zamiana Akcji.....	258
Prawo do żądania wyboru rewidenta do spraw szczególnych	258
OPODATKOWANIE	260
Podatek dochodowy	260
Podatek od spadków i darowizn.....	263
Podatek od czynności cywilnoprawnych	263
Odpowiedzialność płatnika.....	263
WARUNKI OFERTY	264
Oferta	264
Warunki odstąpienia od przeprowadzenia Oferty lub jej zawieszenia.....	265
Cena Maksymalna	266
Ustalenie Ceny Sprzedaży	267
Ostateczna liczba Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty	267

Zasady składania zapisów.....	268
Zasady płatności za Akcje Sprzedawane	270
Przydział Akcji Sprzedawanych	271
Rozliczenie	272
Notowanie Akcji.....	273
SUBEMISJA, STABILIZACJA I UMOWNE OGRANICZENIA ZBYWALNOŚCI AKCJI.....	274
Umowa o Gwarantowanie Oferty	274
Koszty Oferty	275
Umowne ograniczenia zbywalności Akcji	276
Powiązania w ramach innych transakcji	277
Rozwodnienie	277
OGRANICZENIA W SPRZEDAŻY AKCJI SPRZEDAWANYCH.....	278
Oferta publiczna Akcji Sprzedawanych w Polsce	278
Stany Zjednoczone Ameryki	278
Europejski Obszar Gospodarczy	279
Wielka Brytania.....	280
Kanada.....	280
Japonia	280
Szwajcaria.....	280
POLSKI RYNEK KAPITAŁOWY ORAZ OBOWIĄZKI ZWIĄZANE Z AKCJAMI SPRZEDAWANYMI.....	281
Wprowadzenie.....	281
Podstawowe regulacje	281
Obrót papierami wartościowymi oraz rozliczanie transakcji.....	281
Ustawa o Obrocie	282
Prawa i obowiązki związane z akcjami, przewidziane w Ustawie o Ofercie Publicznej	284
Obowiązek zawiadomienia o osiągnięciu pozycji dominującej.....	291
Obowiązek zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców	291
INFORMACJE DODATKOWE.....	294
Dokumenty udostępnione do wglądu.....	294
Biegli rewidenci	294
Podmioty zaangażowane w Ofertę.....	295
Informacje pochodzące od ekspertów	296
OSOBY ODPOWIEDZIALNE	297
Oświadczenie Spółki	297
Oświadczenie Akcjonariusza Sprzedającego.....	298
Oświadczenie Oferującego	299
Oświadczenie Doradcy Prawnego Spółki.....	300
SKRÓTY I DEFINICJE	301
Słownik terminów ogólnych	301
Słownik terminów technicznych	310
SPRAWOZDANIA FINANSOWE.....	F-1
ZAŁĄCZNIK NR 1 – ODPIS Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW SPÓŁKI	A-1
ZAŁĄCZNIK NR 2 – STATUT SPÓŁKI.....	A-13
ZAŁĄCZNIK NR 3 – UCHWAŁA EMISYJNA.....	A-26
ZAŁĄCZNIK NR 4 – RAPORT EKSPERTA DS. ZŁÓŻ	A-33

PODSUMOWANIE

Niniejsze podsumowanie należy traktować wyłącznie jako wprowadzenie do Prospektu. Zawiera ono informacje, które znajdują się w innych jego częściach. Należy podkreślić, że podsumowanie nie jest wyczerpujące i nie przedstawia wszystkich informacji istotnych z punktu widzenia potencjalnych inwestorów oraz decyzji o nabyciu Akcji Sprzedawanych, dlatego też decyzja o zainwestowaniu w Akcje Sprzedawane powinna być każdorazowo podejmowana w oparciu o treść całego Prospektu. Przed podjęciem decyzji inwestycyjnej potencjalni inwestorzy powinni uważnie przeczytać cały Prospekt, w szczególności rozdział „Czynniki ryzyka”, wszelkie aneksy do Prospektu wymagane obowiązującymi przepisami prawa, Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe i inne informacje finansowe wraz z dotyczącymi ich notami objaśniającymi. Spółka nie ponosi odpowiedzialności za szkodę powstałą w związku z niniejszym podsumowaniem (w tym podsumowaniem danych finansowych i operacyjnych) ani żadnym jego tłumaczeniem, chyba że podsumowanie wprowadza w błąd, jest niedokładne w świetle informacji zawartych w innych częściach Prospektu lub sprzeczne z innymi częściami Prospektu. W wypadku wniesienia powództwa dotyczącego treści Prospektu do sądu w Państwie Członkowskim, potencjalny inwestor ponosi koszty ewentualnego tłumaczenia Prospektu przed rozpoczęciem postępowania przed sądem. Osoby, które sporządziły niniejsze podsumowanie (lub jakiegokolwiek jego tłumaczenie), ponoszą odpowiedzialność jedynie za szkodę wyrządzoną w przypadku, gdy niniejsze podsumowanie wprowadza w błąd, jest niedokładne lub sprzeczne z innymi częściami Prospektu.

Podsumowanie działalności

Grupa jest największym producentem węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości („węgla ortokoksowego” zgodnie z Polską Normą) i wiodącym producentem koksu w Unii Europejskiej pod względem wielkości produkcji. Obszar wydobywczy Grupy ulokowany jest w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym. Podstawową działalność Grupy stanowi (i) produkcja i sprzedaż węgla kamiennego, na co składa się produkcja i sprzedaż węgla koksowego i węgla do celów energetycznych oraz (ii) produkcja i sprzedaż koksu i węglopochodnych. Węgiel do celów energetycznych wykorzystywany jest głównie do wytwarzania energii i sprzedawany jest przedsiębiorstwom energetycznym, użytkownikom przemysłowym i odbiorcom indywidualnym (przy czym około 95% sprzedawane jest elektrowniom w celu produkcji prądu oraz energii cieplnej). Około 40% produkowanego przez Grupę węgla koksowego przetwarzane jest przez Grupę na koks, który obok rudy żelaza stanowi podstawowy składnik wsadu do produkcji stali w hutach, w odlewniach, w przemyśle metali nieżelaznych, przemyśle chemicznym i przy produkcji materiałów izolacyjnych. Główni odbiorcy produktów Grupy to przede wszystkim klienci w Polsce, w Niemczech, Austrii, Czechach, na Słowacji, w Rumunii i na Węgrzech.

Historia

Spółka została utworzona w dniu 1 kwietnia 1993 roku w związku z rządowym programem restrukturyzacji polskiego przemysłu górnictwa. Spółka powstała w wyniku połączenia siedmiu niezależnych przedsiębiorstw państwowych zajmujących się wydobyciem węgla kamiennego (kopalni Borynia, kopalni Jastrzębie, kopalni Krupiński, kopalni Morcinek, kopalni Moszczenica, kopalni Pniówek i kopalni Zofiówka), które zostały uruchomione w latach 1962-1986, w odpowiedzi na rosnące w Europie zapotrzebowanie na wysokiej jakości węgiel koksowy.

W latach 1993-2006 Spółka prowadziła restrukturyzację, której elementem było m.in. wydzielanie majątku bezpośrednio niezwiązanego z działalnością podstawową Spółki i tworzenie na jego podstawie odrębnych podmiotów prawnych.

W październiku 1994 roku Spółka połączyła kopalnię Jastrzębie z kopalnią Moszczenica. W rezultacie powstała kopalnia Jas-Mos.

W 1995 roku utworzono Zakład Logistyki Materiałowej zajmujący się zaopatrzeniem materiałowym kopalń Spółki.

W 1996 roku powstał Polski Koks, który wchodzi w skład Grupy. Polski Koks ma dobrze ugruntowaną pozycję i markę rozpoznawalną na rynku światowym, jako jedna z największych na świecie firm zajmujących się handlem koksem pod względem przychodów ze sprzedaży. Po realizacji zawartej w dniu 11 kwietnia 2011 roku warunkowej umowy, Grupa będzie posiadała wszystkie akcje w kapitale zakładowym Polskiego Koksu.

W 1998 roku kopalnię Morcinek (z uwagi na nieuzasadnione ekonomicznie wydobycie w tamtym czasie) postawiono w stan likwidacji, która zakończyła się w 2000 roku.

W połowie 2003 roku Spółka założyła spółkę Koksownię Przyjaźń sp. z o.o., do której w grudniu 2003 roku Skarb Państwa wniósł w postaci aportu przedsiębiorstwo państwowe Zakłady Koksownicze „Przyjaźń”, zlokalizowane w Dąbrowie Górniczej. W ramach procesu restrukturyzacji zadłużenia dokonano konwersji wierzytelności Koksowni Przyjaźń na udziały, dzięki czemu, w połowie 2005 roku, Spółka nabyła w Koksowni Przyjaźń 46,24% udziałów. Następnie, w wyniku odkupu udziałów od innych wspólników, udział Spółki w kapitale zakładowym Koksowni Przyjaźń wzrósł do 88,12%. Patrz również „Opis działalności – Ostatnie nabycia”.

W 2008 roku Skarb Państwa wniósł do Spółki kopalnię Budryk, po czym Spółka przystąpiła do realizacji szeroko zakrojonego programu modernizacyjnego w celu przestawienia tej kopalni z produkcji wyłącznie węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) oraz węgla do celów energetycznych na produkcję węgla koksowego Typu 35 (*hard*) o wyższej wartości. Więcej informacji na temat procesu przejęcia kopalni Budryk znajduje się w rozdziale „Transakcje z podmiotami powiązаныmi – Transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa oraz jednostkami stowarzyszonymi – Połączenie z Kopalnią „Budryk” S.A.”.

W 2010 roku Spółka nabyła od Skarbu Państwa 90,59% akcji Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji. Do głównych zadań tej spółki należy odbiór wód zasolonych od czterech kopalni (spośród pięciu czynnych kopalni należących do Spółki) oraz dostarczanie wody do celów przemysłowych.

Z dniem 1 stycznia 2011 roku, w ramach prowadzonych procesów reorganizacyjnych, Spółka dokonała integracji kopalni Borynia oraz Zofiówka, tworząc nową dwuruchową kopalnię Borynia-Zofiówka.

Ostatnie wydarzenia i aktualne dane dotyczące działalności

Dotychczasowy poziom produkcji węgla i koks w Grupie w kwietniu i maju 2011 roku jest zgodny ze strategią i oczekiwaniami Zarządu, aczkolwiek należy się spodziewać, że dwa ostatnie wydarzenia (wybuch w kopalni Krupiński oraz czasowe wstrzymanie wydobycia w przypadku jednej ze ścian w kopalni Jas-Mos) będą miały wpływ na wielkość produkcji w pozostałym okresie roku. W szczególności, wypadek w kopalni Krupiński w maju 2011 r. spowodował zamknięcie jednej z trzech ścian wydobywczych kopalni i Zarząd przewiduje, że wielkość produkcji tej kopalni spadnie o około 33% (w stosunku do zakładanego planu produkcji) w okresie do końca sierpnia 2011 roku. Z kolei w kopalni Jas-Mos konieczność zamknięcia ściany wydobywczej w dniu 2 maja 2011 roku spowodowana była zwiększonym zagrożeniem pożarowym. Zarząd przewiduje, że eksploatacja tej ściany będzie mogła być wznowiona w okolicach września 2011 roku. Szacuje się, że w związku z zaistniałą sytuacją nastąpi spadek wydobycia w 2011 roku w kopalni Jas-Mos o około 268 tys. ton w porównaniu do pierwotnych planów na 2011 rok. Część pracowników kopalni Krupiński i Jas-Mos została przeniesiona do innych kopalni i Zarząd przewiduje, że część skutków powyższych wydarzeń w postaci zmniejszonej produkcji zostanie częściowo zrównoważona dzięki zwiększeniu wydobycia w pozostałych kopalniach. Więcej informacji na ten temat znajduje się w „Czynniki ryzyka – Wydobycie węgla przez Grupę jest narażone na ryzyka operacyjne, które mogą spowodować spadek produkcji lub wzrost kosztów, co może obniżyć przychody ze sprzedaży lub rentowność Grupy”, „Czynniki ryzyka – Możliwe jest zmniejszenie wydobycia w związku z wypadkiem w kopalni Krupiński” oraz „Opis działalności – Pracownicy – Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, wypadkowość”.

W przypadku Grupy ceny kontraktowe węgla w drugim kwartale 2011 roku znacząco wzrosły w stosunku do cen w pierwszym kwartale 2011 roku, co do zasady odzwierciedlając trendy cen referencyjnych w branży wydobywczej. W oparciu o wyniki finansowe Grupy, w kwietniu 2011 roku Grupa obliczyła średnie zrealizowane ceny (z wyłączeniem transakcji w Grupie) węgla koksowego Typu 35 (*hard*), węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) oraz węgla do celów energetycznych w kwietniu 2011 roku na poziomie odpowiednio ok. 907 PLN za tonę, 618 PLN za tonę i 259 PLN za tonę. Oznacza to, że w kwietniu nastąpił wzrost średnich zrealizowanych cen w porównaniu z I kw. 2011 roku o ok. 26,7% w przypadku węgla koksowego Typu 35 (*hard*) i 39,2% w przypadku węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*). Średnie zrealizowane ceny węgla do celów energetycznych w kwietniu pozostały na porównywalnym poziomie jak w pierwszym kwartale.

Otoczenie rynkowe

Informacje zawarte w tym tej części „Podsumowania” pochodzą z Raportu CRU przygotowanego na zlecenie Spółki przez CRU, niezależnego konsultanta w sektorze metalowym i węglowym. Więcej informacji na temat tego raportu, jego źródeł oraz ograniczeń z nim związanych znajduje się w części „Istotne informacje – Dane rynkowe, ekonomiczne i branżowe”.

Rynek węgla koksowego

W roku 2010 światowa produkcja węgla koksowego (węgiel koksowy typu *hard* oraz węgiel koksowy typu *semi-soft*) osiągnęła 798 mln ton, z czego ok. 36% było przedmiotem obrotu międzynarodowego. Rynek importowy zdominowany jest przez Azję (149 mln ton w roku 2010), a największym importerem jest Japonia (53 mln ton). Poza Azją, największym rynkiem importowym węgla jest Europa, gdzie sprowadzono 50 mln ton węgla w roku 2010. Znaczącymi importerami są Europa Wschodnia i Ameryka Południowa – w roku 2010 do każdego z tych regionów sprowadzono ok. 14 mln ton węgla. Eksport węgla koksowego zdominowany jest przez Australię, która odpowiedzialna była za 56% całego rynku wynoszącego 230 mln ton w roku 2010. Poza Australię, znaczącymi eksporterami węgla koksowego są także: Ameryka Północna (75 mln ton), Azja (11 mln ton) i WNP (13 mln ton). Największy obecnie deficyt występuje w Azji. Poza Azją największa luka między podażą a popytem występuje w Europie. Poza Europą i Azją, znaczący deficyt wydaje się istnieć także w Ameryce Południowej.

Europa produkuje mniej węgla koksowego, niż wymagałoby tego zapotrzebowanie branży hutniczej żelaza i stali, co jest wynikiem wyczerpywania się zasobów i wysokich kosztów produkcji w niektórych obszarach Europy Zachodniej, wymuszających zamykanie niektórych kopalni. Największym producentem węgla koksowego jest Polska, gdzie produkcja wynosiła 11,7 mln ton, tj. około 59% ogólnej produkcji w 2010 roku. Jeżeli chodzi o inne państwa, to węgiel koksowy produkują jeszcze tylko Niemcy (1,7 mln ton w 2010 roku), Czechy (5,4 mln ton w 2010 roku) i Turcja (0,4 mln ton w 2010 roku). W związku z powyższym, produkcja w poszczególnych europejskich krajach nie zaspokaja ich zapotrzebowania, a jedynym wyjątkiem są Polska i Czechy. W związku z deficytem węgla koksowego w Europie konieczny staje się import z rynku międzynarodowego. Jedynymi eksporterami węgla koksowego w Europie są Czechy i Polska. Te dwa kraje eksportowały odpowiednio 2,4 mln ton i 1,8 mln ton w 2010 roku.

Największym odbiorcą węgla koksowego w Europie jest Polska, w której całkowite zużycie węgla koksowego w 2010 roku wynosiło 12,0 mln ton, co stanowi około 19% procent całkowitego zużycia w Europie Wschodniej i Zachodniej. Poza Polską, największą ilość węgla koksowego zużyły Niemcy (9,9 mln ton w 2010), kraj ten jest największym producentem stali w Europie. Oprócz Niemiec i Polski dużymi odbiorcami węgla koksowego są Francja,

Wielka Brytania, Włochy i Turcja i również w tym przypadku jest to związane z wielkością produkcji stali w tych krajach. Pozostałe kraje zużywają poniżej 4 mln ton węgla koksowego rocznie według wielkości z 2010 roku i nie przewiduje się znacznego wzrostu w tym zakresie.

Rynek koksu

Polska jest jedynym znaczącym eksporterem koksu w Europie, eksportującym 6,3 mln ton w porównaniu do łącznego eksportu regionu wynoszącego 10,7 mln ton w 2010 roku. Pozostałe kraje europejskie eksportują zazwyczaj niewielkie ilości koksu, które najczęściej stanowią nadwyżkę produkcji koksu w danym okresie.

Rynek węgla do celów energetycznych

Popyt na węgiel energetyczny w przeważającej mierze wynika z produkcji energii elektrycznej, a w niektórych regionach zapotrzebowaniem na ogrzewanie i ciepłownictwo. Kluczowymi rynkami napędzającymi popyt są azjatyckie kraje rozwijające się, gdzie kwestie ochrony środowiska i alternatywnych źródeł energii mają niższą rangę niż rozwój energetyki i wzrost gospodarczy. Największym rynkiem importu węgla do celów energetycznych jest Azja. W 2009 roku sprowadzono tam około 577 mln ton węgla do celów energetycznych. Europa Zachodnia jest następnym co do wielkości rynkiem, z importem 188 mln ton w 2009 roku, a kolejne miejsce zajmuje Europa Wschodnia z importem na poziomie 50 mln ton. Eksport węgla do celów energetycznych zdominowany jest przez Australię, a szczególnie przez złoża w Queensland i Nowej Południowej Walii. Duże ilości eksportuje też Azja (szczególnie Indonezja), jednak najczęściej do regionów położonych najbliżej. Oprócz Australii i Azji znaczne ilości eksportują również WNP, Ameryka Północna, Ameryka Południowa i Afryka. Największym producentem w Europie (w zakresie węgla kamiennego do celów energetycznych i niższej jakości węgla brunatnego) są Niemcy. Pod względem zużycia największym rynkiem w regionie są Niemcy, a następnie Polska (gdzie ok. 90% energii elektrycznej wytwarzane jest w elektrowniach węglowych). Poza tymi dwoma państwami, największymi konsumentami są Wielka Brytania, kraje bałkańskie, Czechy i Turcja, głównie w sektorze energetycznym. W zakresie eksportu jedynymi znaczącymi graczami są Polska (13 mln ton w 2009 roku) i Czechy (7,4 mln ton w 2009 roku). Eksport z innych krajów wynosi zwykle poniżej 1 mln ton rocznie.

Przewagi konkurencyjne

Zdaniem Zarządu opisane poniżej przewagi konkurencyjne Grupy umożliwią jej osiągnięcie zakładanych celów strategicznych:

- *Wiodąca pozycja rynkowa w Unii Europejskiej*
- *Znaczne zasoby węgla koksowego Typu 35 (hard) wysokiej jakości*
- *Korzystna lokalizacja odbiorców, ich oddalenie od dróg transportu morskiego i usytuowanie ich działalności w bliskim sąsiedztwie Grupy oraz w pobliżu infrastruktury transportowej*
- *Stabilne i długotrwałe relacje z największymi odbiorcami*
- *Zintegrowanie działalności wydobywczej i produkcji koksu i jej wpływ na dywersyfikację produktów Grupy*
- *Wysoki poziom kompetencji w zakresie wykonywania robót górniczych w trudnych warunkach geologiczno-górnictwa,*
- *Wysokie standardy odpowiedzialności społecznej i środowiskowej z korzyścią dla akcjonariuszy*
- *Doświadczona kadra kierownicza najwyższego szczebla oraz duża liczba utalentowanych pracowników z udokumentowanym doświadczeniem w branży, dysponujących odpowiednio dobranym wachlarzem umiejętności.*

Strategia

Nadrzędnym celem Grupy jest (i) dalsze umacnianie wiodącej pozycji na rynku węgla koksowego i koksu w Unii Europejskiej oraz (ii) maksymalizacja rentowności i płynności finansowej w celu tworzenia wartości dla akcjonariuszy i wspierania długookresowego rozwoju Grupy. W celu realizacji tych zamierzeń Grupa planuje skoncentrować się na kluczowych i najbardziej rentownych przedsięwzięciach inwestycyjnych, kontynuować wdrażanie działań związanych z optymalizacją kosztów, wykorzystywać efekty synergii pomiędzy działalnością wydobywczą i koksowniczą oraz zwiększać możliwości wynikające z efektu skali prowadzonej działalności.

W szczególności, Grupa zamierza realizować tę strategię w następujących obszarach:

- *Powiększanie bazy zasobowej Grupy*
- *Zwiększenie zdolności produkcyjnych koksowni*
- *Poprawa efektywności funkcjonowania Grupy, poprzez m.in.:*
 - *Wprowadzanie usprawnień w obszarze rozwiązań technicznych*
 - *Centralizację sprzedaży, logistyki i marketingu wszystkich produktów Grupy w Polskim Koksie*

- *Optymalizację procesów wewnętrznych, w tym organizacji pracy oraz systemów motywacyjnych*
- *Inne, w tym m.in. integracja organizacyjna kopalni Jas-Mos z kopalnią Borynia-Zofiówka*
- *Maksymalizacja wykorzystania produktów ubocznych procesów wydobywania węgla i produkcji koksu w celu zwiększania własnej produkcji energii i zmniejszania negatywnego wpływu działalności Grupy na środowisko*
- *Utrzymanie i dalsze podnoszenie wysokich standardów bezpieczeństwa.*

Akcjonariusz Sprzedający

Na dzień Prospektu Skarb Państwa posiada 108.849.600 akcji zwykłych imiennych Spółki serii A i B, stanowiących 100% wszystkich Akcji. Patrz rozdział „*Ogólne informacje o Spółce, opis Akcji i kapitału zakładowego*” oraz „*Znaczny akcjonariusz i Akcjonariusz Sprzedający*”.

Akcje posiadane przez Skarb Państwa nie są akcjami uprzywilejowanymi, nie przyznają również Skarbowi Państwa żadnych dodatkowych praw ani nie wiążą się z dodatkowymi obowiązkami. Statut przyznaje jednak Skarbowi Państwa szczególne uprawnienia o charakterze osobistym w Spółce. Patrz rozdział „*Znaczny akcjonariusz i Akcjonariusz Sprzedający*”.

Grupa

Spółka jest podmiotem dominującym Grupy. Jej głównym przedmiotem działalności jest wydobywanie węgla kamiennego, co odbywa się w organizacyjnie wydzielonych kopalniach. Za produkcję koksu w Grupie odpowiada Koksownia Przyjaźń, a Polski Koks zajmuje się przede wszystkim dystrybucją produktów Grupy.

Poza wskazanymi podmiotami Spółka posiada inne spółki zależne, które świadczą na potrzeby Grupy usługi wspierające. Należą do nich Spółka Energetyczna Jastrzębie, Jastrzębskie Zakłady Remontowe, Jastrzębska Spółka Kolejowa, Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze, Centrum Informatyki ROW i Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji. Ponadto, do spółek zależnych Spółki, świadczących usługi dodatkowe, zaliczają się Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa oraz Jastrzębska Agencja Turystyczna.

Spółka posiada również mniejszościowy udział w kapitale zakładowym innych podmiotów, a ponadto w Grupie funkcjonują spółki, które są zależne od Spółki jedynie pośrednio.

Podsumowanie danych finansowych i operacyjnych

Niniejszy punkt należy analizować łącznie z informacjami zawartymi w rozdziale „*Wybrane historyczne informacje finansowe*”, rozdziale „*Omówienie i analiza sytuacji finansowej oraz wyników działalności Grupy*”, w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych, jak również z innymi danymi finansowymi przedstawionymi w innych rozdziałach Prospektu.

Poniższa tabela przedstawia kluczowe wskaźniki wyników Grupy we wskazanych okresach.

Tabela 1

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
<i>(w mln zł)</i>					
Wybrane dane ze Skonsolidowanych Sprawozdań Finansowych					
Przychody ze sprzedaży					
Węgiel	1.271,7	811,0	4.025,5	2.856,5	4.344,0
Koks	940,2	615,9	3.065,5	1.399,5	3.131,1
Pozostałe segmenty	55,3	56,8	197,9	214,1	171,0
Razem	2.267,2	1.483,7	7.288,9	4.470,1	7.646,1
Zysk/(strata) brutto ze sprzedaży					
Węgiel	792,3	261,3	1.880,8	(137,2)	1.607,2
Koks	145,1	81,1	609,6	(61,7)	390,3
Pozostałe segmenty	15,8	17,5	71,6	46,4	59,8
Razem	953,2	359,9	2.562,0	(152,5)	2.057,3
Zysk/(strata) operacyjny/a (EBIT)					
Węgiel	681,1	178,0	1.470,3	(498,3)	987,1
Koks	98,5	28,8	424,3	(236,5)	148,6
Pozostałe segmenty	9,1	10,6	52,3	18,3	6,7
Razem	788,7	217,4	1.946,9	(716,5)	1.142,4
Zysk/(strata) netto	619,4	149,3	1.501,9	(669,1)	806,0
Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej – Nabycie wartości niematerialnych oraz nabycie rzeczowych aktywów trwałych	(274,8)	(236,1)	(782,2)	(941,5)	(1.124,2)
<i>Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; * Dane niezbadane</i>					
Pozostałe skonsolidowane dane finansowe					
Zadłużenie finansowe netto ⁽¹⁾	(2.184,1)	(430,3)	(1.756,6)	(448,0)	(1.413,3)
EBITDA ⁽²⁾					
Węgiel	849,6	340,0	2.166,4	123,2	1.587,8
Koks	123,8	54,2	528,9	(126,7)	277,5
Pozostałe segmenty	16,3	16,1	75,2	37,2	24,5
Razem	989,7	410,3	2.770,5	33,7	1.889,8
<i>Źródło: Spółka (dane niezbadane)</i>					
Wybrane wskaźniki finansowe					
Marża brutto ⁽³⁾					
Węgiel	62,3%	32,2%	46,7%	(4,8%)	37,0%
Koks	15,4%	13,2%	19,9%	(4,4%)	12,5%
Pozostałe segmenty	28,6%	30,8%	36,2%	21,7%	35,0%
Marża EBITDA ⁽⁴⁾					
Węgiel	66,8%	41,9%	53,8%	4,3%	36,6%
Koks	13,2%	8,8%	17,3%	(9,1%)	8,9%
Pozostałe segmenty	29,5%	28,3%	38,0%	17,4%	14,3%
W sumie	43,7%	27,7%	38,0%	0,8%	24,7%

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Dane operacyjne

Produkcja w mln ton

Węgiel koksowy	2,3	2,4	9,1	6,7	9,1
Węgiel do celów energetycznych	0,9	1,1	4,2	4,7	4,5
Produkcja koksu	0,6	0,6	2,6	1,8	2,6

**Trzy miesiące zakończone
w dniu 31 marca***
Rok zakończony w dniu 31 grudnia

2011	2010	2010	2009	2008
-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

(w mln zł)

Sprzedaż w mln ton

Węgiel koksowy	1,5	1,4	5,2	4,8	6,2
Węgiel do celów energetycznych	0,9	0,9	4,0	3,9	4,1
Koks	0,7	0,7	2,5	1,8	2,5

Wydobycie ścianowe (tony/dzień)	51.380	54.736	52.271	47.833	53.911
Efektywność pracowników (ton/prac/rok)	584,4	628,8	608,5	520,8	621,1
Koszty pieniężne wydobycia węgla (mining cash cost) w przeliczeniu na tonę ⁽⁵⁾⁽⁶⁾	294,0	247,0	294,6	309,1	272,5
EBITDA (węgiel) w przeliczeniu na tonę ⁽⁷⁾	354,0	147,8	235,5	14,2	154,2
Koszty konwersji koksu w przeliczeniu na tonę ⁽⁸⁾	116,7	95,6	107,1	117,1	145,5
EBITDA (koks) w przeliczeniu na tonę	176,9	77,4	211,6	(70,4)	111,0

- (1) Zadłużenie finansowe netto = (Kredyty i pożyczki długoterminowe) + (Kredyty i pożyczki krótkoterminowe) + (Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego długo- i krótkoterminowego) – (Długoterminowe aktywa finansowe o nieograniczonej możliwości dysponowania – Lokaty bankowe) – (Inne krótkoterminowa aktywa finansowe) – (Środki pieniężne i ich ekwiwalenty)
- (2) EBITDA = zysk/(strata) operacyjny/a + amortyzacja. EBITDA nie jest miarą wyników operacyjnych ani płynności według MSSF. Więcej informacji dotyczących EBITDA znajduje się w części „Prezentacja informacji finansowych i innych danych – Informacje finansowe nieoparte na GAAP (Ogólnie Przyjętych Zasadach Rachunkowości, ang. Generally Accepted Accounting Principles) – EBIT i EBITDA”
- (3) Marża brutto = zysk/(strata) brutto ze sprzedaży/przychody ze sprzedaży
- (4) Marża EBITDA = EBITDA/przychody ze sprzedaży
- (5) Koszty pieniężne wydobycia węgla w przeliczeniu na tonę stanowią różnicę pomiędzy sumą kosztów produkcyjnych Spółki zawierających koszty zużycia materiałów i energii, usług obcych, świadczeń na rzecz pracowników, podatków i opłat oraz pozostałych kosztów rodzajowych a nakładami poniesionymi na wytworzenie rzeczowych aktywów trwałych (wyróbiska ruchome) i podzieloną przez wydobycie węgla (w tonach). Pozycja ta nie uwzględnia zmian stanów zobowiązań
- (6) Koszty pieniężne wydobycia węgla w przeliczeniu na tonę za okres trzech miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku oraz 2010 roku nie uwzględniają pracowniczych świadczeń dodatkowych, które płacone są wyłącznie na koniec roku i w związku z tym wartości te nie są porównywalne z analogicznymi danymi za pełne lata. Kwota tych świadczeń, przypadająca na okres trzech miesięcy zakończonych 31 marca 2011 roku i 2010 roku wynosi odpowiednio 89,8 mln zł i 81,6 mln zł i została obliczona jako jedna czwarta odpowiednich kosztów przewidywanych do zapłaty za rok 2011 (w przypadku 31 marca 2011 roku) i wypłaconych w 2010 roku (w przypadku 31 marca 2010 roku)
- (7) EBITDA (węgiel) w przeliczeniu na tonę = EBITDA (węgiel)/ilość sprzedanych ton węgla
- (8) Koszty konwersji koksu w przeliczeniu na tonę za lata zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku są sumą kosztów wytworzenia koksu pomniejszonych o koszty węgla, jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabytego przez Polski Koks od podmiotów trzecich i amortyzację w odniesieniu do segmentu Koks, podzielone przez ilość w tonach koksu wyprodukowanego i sprzedanego w danym okresie przez Grupę. Koszty konwersji koksu za okres trzech miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku i 2010 roku obejmują koszty produkcji koksu pomniejszone o koszt: węgla, jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabywanego przez Polski Koks od podmiotów trzecich, amortyzacji, a także jednorazowe wypłaty dla pracowników, z uwzględnieniem zmiany stanu zapasów; podzielone przez ilość w tonach koksu wyprodukowanego przez Grupę. Przychody ze sprzedaży węglopochodnych nie są odliczane od kosztów konwersji koksu. Koszt pieniężny konwersji koksu w przeliczeniu na tonę nie jest jednostką pomiaru wyników operacyjnych wydajności zgodnie z MSSF. Więcej informacji na temat kosztów pieniężnych wydobycia znajduje się w „Istotne informacje – Informacje finansowe nieoparte na GAAP (Ogólnie przyjętych zasadach rachunkowości, ang. Generally Accepted Accounting Principles) – Koszty wydobycia węgla i koszty wytworzenia koksu”
- (9) EBITDA (koks) w przeliczeniu na tonę = EBITDA (koks)/ilość sprzedanych ton koksu

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Podsumowanie czynników ryzyka

Czynniki ryzyka związane z działalnością Grupy oraz otoczeniem rynkowym:

- *Działalność Grupy i jej wyniki są zależne od rynków węgla i koksu, które charakteryzują się cyklicznością*
- *Nadpodaż węgla lub koksu na rynku Unii Europejskiej mogą niekorzystnie wpłynąć na rentowność Grupy*
- *Na wyniki działalności Grupy może wpłynąć spadek lub zmienność cen węgla i koksu*
- *Większość przychodów Grupy pochodzi ze sprzedaży na rzecz stosunkowo niewielkiej liczby głównych klientów z Unii Europejskiej i znacząca dekonjunktura w gospodarce europejskiej, spadek zużycia węgla i koksu przez odbiorców Grupy z tego regionu lub brak możliwości wyegzekwowania płatności od nich może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność Grupy, jej sytuację finansową lub wyniki działalności*
- *Jeżeli Grupa nie będzie w stanie efektywnie konkurować, jej sytuacja finansowa i wyniki mogą ulec istotnemu pogorszeniu*
- *Wydobycie węgla przez Grupę jest narażone na ryzyka operacyjne, które mogą spowodować spadek produkcji lub wzrost kosztów, co może obniżyć przychody ze sprzedaży lub rentowność Grupy*
- *Zakłócenia w transporcie lub wzrost kosztów transportu mogą niekorzystnie wpłynąć na zdolność Grupy do dostarczania produktów do odbiorców, co może spowodować spadek przychodów ze sprzedaży i rentowności Grupy*
- *Ilość i jakość węgla wydobywanego przez Grupę mogą być niższe, niż przewidują szacunki przedstawione w niniejszym Prospekcie*
- *Ilość i jakość koksu produkowanego przez Grupę mogą być niższe, niż przewidują szacunki przedstawione w niniejszym Prospekcie*
- *Przewidywane ceny produktów i przewidywania dotyczące popytu na produkty, które zostały zawarte w niniejszym Prospekcie, mogą się znacznie różnić od faktycznych cen i popytu na węgiel i koks*
- *Rentowność Grupy zależy od zdolności do eksploatacji istniejących zasobów, ich pozyskiwania i zagospodarowywania ekonomicznie atrakcyjnych zasobów węgla po konkurencyjnym koszcie*
- *Brak możliwości realizacji przez Grupę projektów rozwojowych lub opóźnienia w ich realizacji mogą mieć istotny niekorzystny wpływ na rozwój Grupy*
- *Niemożność pozyskania przez Grupę finansowania na realizację inwestycji może mieć istotny, niekorzystny wpływ na działalność Grupy, jej sytuację finansową lub wyniki działalności*
- *Integracja nowo przejętych spółek w ramach Grupy może się nie powieść*
- *Grupie może nie udać się w pełni zrealizować zakładanej strategii*
- *Wzrost kosztów produkcji Grupy może mieć istotny niekorzystny wpływ na jej zyskowność*
- *Niezrealizowanie przez Grupę dalszych inicjatyw obniżających koszty i poprawiających zyski może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki oraz sytuację finansową Grupy*
- *Umowy ramowe Grupy przewidują okresowe negocjowanie cen i wolumenów, co może prowadzić do obniżenia przychodów w przypadku spadku cen i może narazić na kary umowne w przypadku niespełnienia specyfikacji*
- *Ochrona ubezpieczeniowa Grupy dotycząca jej działalności może być niewystarczająca i wystąpienie istotnego zdarzenia może mieć niekorzystny wpływ na działalność Grupy, jej wyniki działalności i sytuację finansową*
- *Zdolność Grupy do efektywnego prowadzenia działalności może pogorszyć się, jeżeli Grupa nie pozyska nowych lub utraci obecnych członków kadry kierowniczej*
- *Relacje z pracownikami mogą niekorzystnie wpłynąć na działalność Grupy*
- *Spory zbiorowe z pracownikami mogą powodować zakłócenia w działalności Grupy*
- *Spór zbiorowy dotyczący wzrostu wynagrodzeń w Spółce nie został zakończony*
- *Wahania kursu złotego i innych walut w stosunku do euro i USD mogą wpłynąć na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy*
- *Zmiany sytuacji ekonomicznej oraz zmiany w zakresie polityki gospodarczej i regulacyjnej w Polsce mogą mieć niekorzystny wpływ na Grupę*

- *Rozwój nowych technologii w zakresie produkcji żelaza i stali może mieć bezpośredni wpływ na zapotrzebowanie na węgiel koksowy i koks*
- *Systemy zarządzania informacjami, systemy księgowo i systemy kontroli wewnętrznej w Grupie mogą funkcjonować nieprawidłowo*
- *Do realizacji planów rozwoju Grupa będzie potrzebowała wysoko wyspecjalizowanych maszyn i urządzeń. Ponadto aktywa Grupy wymagają regularnych przeglądów i prac remontowych i modernizacyjnych*
- *Czynniki pozostające poza kontrolą Grupy mogą w sposób istotny ograniczać popyt na jej produkty, a także niekorzystnie wpływać na działalność, sytuację finansową oraz wyniki działalności*
- *Kwestie związane ze społecznościami lokalnymi mogą mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność Grupy*
- *Zdolność Spółki do wypłaty dywidendy zależy od szeregu czynników i nie ma gwarancji, że w danym roku Spółka będzie w stanie wypłacić dywidendę zgodnie ze swoją polityką w zakresie dywidendy lub w ogóle będzie w stanie dywidendę wypłacić*
- *Możliwe jest zmniejszenie wydobycia w związku z wypadkiem w kopalni Krupiński.*

Czynniki ryzyka związane z otoczeniem prawnym:

- *Może powstać konieczność zwrotu przez Grupę pomocy publicznej*
- *Konieczność dostosowania się do rosnących wymagań z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy może wpłynąć na kondycję finansową Grupy i jej perspektywy rozwoju*
- *Posiadane przez Grupę koncesje na prowadzenie działalności mogą zostać zawieszane, zmienione lub wypowiedziane przed zakończeniem okresu ich obowiązywania lub mogą nie zostać wznowione*
- *Stosowanie Ustawy o zamówieniach publicznych może powodować opóźnienia w realizacji planowanych inwestycji*
- *Grupa może być objęta zastrzonymi standardami i regulacjami prawnymi w zakresie norm prawa ochrony środowiska i może być zobowiązana do uzyskania pozwoleń na korzystanie ze środowiska*
- *Przeprowadzanie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko może mieć wpływ na działalność Grupy*
- *Grupa może być zobowiązana do zapłaty odszkodowania lub podjęcia działań naprawczych w przypadku spowodowania szkód w środowisku*
- *Spółka może być zobowiązana do naprawienia szkód górniczych lub rekultywacji terenów górniczych w zakresie szerszym, niż planowano*
- *Grupa może być zmuszona do dostosowania swojej działalności do Polityki Klimatycznej UE*
- *Obowiązki dotyczące konieczności zwiększenia zużycia energii ze źródeł odnawialnych*
- *Grupa jest członkiem wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych*
- *Grupa będzie zmuszona dostosować swoją działalność do Dyrektywy o Emisjach Przemysłowych*
- *Przy wprowadzaniu substancji chemicznych do obrotu Grupa musi działać zgodnie z Rozporządzeniem REACH*
- *Plany rozwoju Grupy będą wymagały zmian w zakresie gospodarki wodami dołowymi*
- *Inwestycje związane z koniecznością dostosowania do standardów Ustawy o Odpadach Wydobywczych*
- *Grupa może podlegać wyższemu podatkowi akcyzowemu od węgla i koksu po 1 stycznia 2012 roku oraz od gazu koksowniczego po 31 października 2013 roku*
- *W Grupie zawierane są transakcje między podmiotami powiązаныmi*
- *Grupa może podlegać kontrolom podatkowym i skarbowym*
- *Spółka może zostać zobowiązana do zapłaty podatku od nieruchomości w stosunku do wyrobisk górniczych lub urządzeń (obiektów) znajdujących się w wyrobiskach górniczych*
- *Spółka może ponieść dodatkowe obciążenia związane z klasyfikacją wydatków na utworzenie wyrobisk górniczych jako kosztów uzyskania przychodów*
- *Ryzyko płatności podatku od nieruchomości w stosunku do baterii pieców koksowniczych szacowane przez Koksownię Przyjaźń na 22,7 mln PLN i przez KK Zabrze na 4,3 mln PLN*

Czynniki ryzyka związane z ładem korporacyjnym:

- *Statut ogranicza prawa głosu akcjonariuszy posiadających ponad 10% głosów; po przeprowadzeniu Oferty Skarb Państwa pozostanie akcjonariuszem dominującym Spółki i może podejmować decyzje, które mogą nie być zgodne z najlepszym interesem Spółki lub jej pozostałych akcjonariuszy*
- *Zmiana kontroli nad Spółką może być ograniczona postanowieniami przepisów Statutu*
- *Zarząd Spółki może być w stanie podejmować działania, które będą kluczowe dla działalności Spółki pomimo sprzeciwu Rady Nadzorczej.*

Czynniki ryzyka związane z Ofertą oraz Akcjami Sprzedawanymi:

- *Akcjonariusz Sprzedający może odstąpić od Oferty lub zawiesić jej przeprowadzenie*
- *Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie podlegać zwyczajowym warunkom zawieszającym dotyczącym zobowiązania gwarancyjnego oraz będzie zawierać zwyczajowe warunki upoważniające strony do jej rozwiązania lub wypowiedzenia*
- *W przypadku naruszenia lub podejrzenia naruszenia przepisów prawa w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie i wprowadzenie Akcji Sprzedawanych do obrotu na rynku regulowanym, KNF może między innymi zakazać przeprowadzenia Oferty lub zawiesić Ofertę oraz nakazać wstrzymanie ubiegania się lub zakazać ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie Akcji Sprzedawanych do obrotu na rynku regulowanym*
- *Jeżeli Spółka nie spełni wymagań określonych w Regulaminie GPW lub Ustawie o Ofercie Publicznej, Akcje Sprzedawane mogą zostać niedopuszczone lub wykluczone z obrotu na GPW lub obrót Akcjami może być zawieszony*
- *Kurs Akcji może ulec obniżeniu*
- *Akcje nie były przedmiotem obrotu giełdowego, więc płynność i kurs notowań Akcji Sprzedawanych mogą podlegać znacznym wahaniom*
- *Na Spółkę mogą zostać nałożone sankcje administracyjne za naruszenie przepisów prawa*
- *Wartość Akcji Sprzedawanych w portfelach inwestorów zagranicznych może ulec obniżeniu na skutek zmienności kursów walutowych*
- *Jeżeli analitycy giełdowi nie opublikują raportów dotyczących Spółki lub jeżeli zmienią swoje rekomendacje na negatywne, kurs notowań i płynność Akcji Sprzedawanych mogą ulec obniżeniu*
- *Posiadacze Akcji Sprzedawanych w niektórych jurysdykcjach mogą podlegać ograniczeniom w zakresie wykonania prawa poboru akcji nowych emisji.*

Podsumowanie warunków Oferty

Poniższe podsumowanie warunków Oferty przedstawia wybrane informacje dotyczące Oferty oraz Akcji Sprzedawanych. Informacje zawarte w niniejszym podsumowaniu nie są wyczerpujące i należy je analizować wyłącznie w kontekście bardziej szczegółowych informacji zamieszczonych w innych rozdziałach Prospektu, w szczególności w rozdziale „Warunki Oferty” oraz w rozdziale „Subemisja, stabilizacja i umowne ograniczenia zbywalności Akcji”.

Spółka	Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
Akcjonariusz Sprzedający	Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa.
Akcje Sprzedawane	<p>Akcjonariusz Sprzedający oferuje do 39.496.196 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B o wartości nominalnej 5 zł każda.</p> <p>Najpóźniej w dniu ustalenia Ceny Sprzedaży, Akcjonariusz Sprzedający w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym podejmie decyzję o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty. W dniu ustalenia Ceny Sprzedaży zostanie ustalona liczba Akcji Sprzedawanych oferowanych Inwestorom Instytucjonalnym oraz Inwestorom Indywidualnym. Akcje Sprzedawane zostaną przydzielone Osobom Uprawnionym w liczbie określonej przez nich w zapisach.</p>
Oferta	<p>Oferta publiczna Akcji Sprzedawanych przeprowadzana na podstawie Prospektu na terytorium Polski.</p> <p>W związku z Ofertą mogą zostać podjęte ograniczone działania promocyjne mające na celu przekazanie informacji o Ofercie kwalifikowanym nabywcom instytucjonalnym (ang. <i>Qualified Institutional Buyers</i>, „QIB”, „Kwalifikowani Nabywcy Instytucjonalni”) w Stanach Zjednoczonych Ameryki w rozumieniu i zgodnie z Przepisem 144A (ang. <i>Rule 144A</i>) wydanym na podstawie amerykańskiej ustawy o papierach wartościowych z 1933 roku, ze zm. (ang. <i>U.S. Securities Act of 1933</i>, „Amerykańska Ustawa o Papierach Wartościowych”) oraz innym inwestorom instytucjonalnym poza Stanami Zjednoczonymi Ameryki (z wyłączeniem Polski) zgodnie z Regulacją S (ang. <i>Regulation S</i>) wydaną na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych oraz zgodnie z właściwymi przepisami prawa jurysdykcji, gdzie taka promocja Oferty będzie prowadzona. W celu prowadzenia powyższych ograniczonych działań marketingowych, w każdym przypadku zgodnie z właściwymi przepisami prawa jurysdykcji, w których takie działania będą podejmowane, został sporządzony międzynarodowy dokument marketingowy w języku angielskim (ang. <i>International Offering Circular</i>, „Dokument Marketingowy”). Dokument Marketingowy nie będzie podlegał zatwierdzeniu przez KNF ani żaden inny organ administracji publicznej, w szczególności organ właściwy w jurysdykcji, gdzie taka promocja Oferty będzie prowadzona. Inwestorzy powinni uwzględnić, że Oferta opisana w Prospekcie jest przeprowadzana wyłącznie na terytorium Polski, a jedynym prawnie wiążącym dokumentem ofertowym sporządzonym na potrzeby tej Oferty, zawierającym informacje na temat Grupy oraz Akcji Sprzedawanych jest Prospekt.</p> <p>Oferta jest skierowana do Inwestorów Indywidualnych, Osób Uprawnionych oraz Inwestorów Instytucjonalnych.</p>
Przewidywany harmonogram Oferty	<p>9 czerwca 2011 roku – zawarcie warunkowej Umowy o Gwarantowanie Oferty, publikacja Prospektu.</p> <p>do 10 czerwca 2011 roku włącznie – ustalenie Ceny Maksymalnej.</p> <p>13 czerwca 2011 roku – publikacja aneksu do Prospektu z Ceną Maksymalną (przy założeniu, że zatwierdzenie powyższego aneksu do Prospektu nastąpi nie później niż w dniu 13 czerwca 2011 roku).</p> <p>13 czerwca 2011 roku – rozpoczęcie budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych.</p> <p>14 czerwca 2011 roku – rozpoczęcie przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych.</p> <p>24 czerwca 2011 roku – zakończenie przyjmowania zapisów od Osób Uprawnionych (do godziny 23:59).</p> <p>27 czerwca 2011 roku – zakończenie przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych (do godziny 23:59).</p> <p>28 czerwca 2011 roku – zakończenie budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych, ustalenie ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty, ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów oraz Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych, Ceny Sprzedaży dla Osób Uprawnionych i Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych, podpisanie aneksu do Umowy o Gwarantowanie Oferty określającego Cenę Sprzedaży oraz ostateczną liczbę Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty.</p>

28 czerwca 2011 – opublikowanie Ceny Sprzedaży, ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty oraz ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów.

29 czerwca 2011 roku do 1 lipca 2011 roku – przyjmowanie zapisów od Inwestorów Instytucjonalnych.

1 lipca 2011 roku – złożenie zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych za pośrednictwem systemu GPW oraz zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych.

Do 4 lipca 2011 roku – ewentualne zapisy składane przez Gwarantów Oferty w wykonaniu zobowiązań wynikających z Umowy o Gwarantowanie Oferty oraz przydział Akcji Sprzedawanych w Ofercie.

Do 5 lipca 2011 roku – zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych (pod warunkiem, że dane przekazane przez inwestorów na potrzeby zapisania Akcji Sprzedawanych na ich rachunkach papierów wartościowych będą kompletne i prawidłowe).

6 lipca 2011 roku – pierwszy dzień notowania Akcji na GPW.

Cena Maksymalna

Maksymalna cena sprzedaży Akcji Sprzedawanych na potrzeby składania zapisów przez Inwestorów Indywidualnych oraz Osoby Uprawnione zostanie ustalona przez Akcjonariusza Sprzedającego, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym oraz zostanie, zgodnie z przewidywanym harmonogramem Oferty, przekazana do publicznej wiadomości w dniu 13 czerwca 2011 roku, w formie aneksu do Prospektu.

Cena Sprzedaży

Cena sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych oraz cena sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych zostanie ustalona przez Akcjonariusza Sprzedającego, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym, po zakończeniu procesu budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych. Informacja na temat Ceny Sprzedaży zostanie przekazana przez Spółkę do publicznej wiadomości w trybie określonym w art. 54 ust. 3 Ustawy o Ofercie Publicznej. Cena sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych może zostać ustalona na poziomie wyższym niż Cena Maksymalna. Natomiast Cena Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych nie będzie wyższa niż Cena Maksymalna.

Prawa głosu

Każda Akcja Sprzedawana uprawnia do jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu. Statut Spółki zawiera w powyższym względzie pewne ograniczenie polegające na tym, że akcjonariusz (akcjonariusze) dysponujący wraz z podmiotami zależnymi więcej niż 10% głosów istniejących w Spółce w dniu odbywania Walnego Zgromadzenia, z wyłączeniem Skarbu Państwa, nie może wykonywać głosów z nadwyżki głosów ponad 10%.

Prawo do dywidendy

Każda Akcja Sprzedawana uprawnia do dywidendy, jeżeli zostanie podjęta uchwała o jej wypłacie. Akcje Spółki nie są uprzywilejowane pod względem prawa do dywidendy.

Menedżerowie Oferty

Globalni Koordynatorzy i Współprowadzący Księgę Popytu

Citi (Bank Handlowy w Warszawie S.A., ale jedynie jako Globalny Koordynator, Citigroup Global Markets Limited i Dom Maklerski Banku Handlowego S.A.), Goldman Sachs International, J.P. Morgan Securities Ltd. oraz UniCredit (UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch)

Oferujący i Współprowadzący Księgę Popytu

Dom Maklerski PKO Banku Polskiego

Współprowadzący Księgę Popytu

IPOPEMA Securities S.A. oraz Société Générale

Współmenedżerowie Oferty

Dom Inwestycyjny BRE Banku oraz Wood & Company Financial Services, A.S. Spółka Akcyjna, Oddział w Polsce

Gwarantowanie Oferty

Zamiarem Akcjonariusza Sprzedającego oraz Spółki jest zawarcie warunkowej umowy o gwarantowanie zapisów Inwestorów Instytucjonalnych na zasadach subemisji inwestycyjnej („**Umowa o Gwarantowanie Oferty**”) z Citigroup Global Markets Limited, Goldman Sachs International, J.P., Morgan Securities Ltd., UniCredit Bank Austria AG, Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie, IPOPEMA Securities S.A., Société Générale, jako gwarantami Oferty („**Gwaranci Oferty**”) oraz Domem Maklerskim Banku Handlowego S.A., UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch.

Po zakończeniu procesu budowy księgi popytu, w dniu ustalenia Ceny Sprzedaży jest planowane podpisanie aneksu do Umowy o Gwarantowanie Oferty określającego w szczególności Cenę Sprzedaży oraz ostateczną liczbę Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty.

W ramach Umowy o Gwarantowanie Oferty Gwaranci Oferty zobowiążą się, z zastrzeżeniem ziszczenia się określonych warunków, do dołożenia należytej staranności w celu zapewnienia nabycia i opłacenia Akcji Sprzedawanych przez Inwestorów Instytucjonalnych oraz do nabycia, bądź spowodowania nabycia przez ich podmioty powiązane, tych Akcji Sprzedawanych, które nie zostały nabyte przez takich Inwestorów Instytucjonalnych.

Dodatkowo, zgodnie z pkt 4 uchwały nr 6 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Emitenta z dnia 12 maja 2011 roku, zawarcie Umowy o Gwarantowanie Oferty wymagało upoważnienia udzielonego w odrębnej uchwale Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Emitenta. Wymagane powyższą uchwałą upoważnienie zostało udzielone w uchwale nr 2 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Emitenta w dniu 27 maja 2011 roku.

Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie umową warunkową, która będzie przewidywać, że zobowiązania Gwarantów Oferty będą zależne od spełnienia pewnych warunków, w szczególności warunkiem wykonania zobowiązań Gwarantów Oferty będzie zawarcie aneksu cenowego. W pewnych sytuacjach Globalni Koordynatorzy będą również uprawnieni do rozwiązania lub wypowiedzenia Umowy o Gwarantowanie Oferty do godz. godz. 9.00 rano czasu warszawskiego w dniu 5 lipca 2011 roku, kiedy rozpocznie się wystawianie odpowiednio pierwszych instrukcji rozliczeniowych lub przelewów celem przeniesienia Akcji Sprzedawanych na rachunki papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych.

Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie zawierała zwyczajowe w międzynarodowych ofertach podobnych do Oferty oświadczenia i zapewnienia Spółki oraz Akcjonariusza Sprzedającego. Zgodnie z Umową o Gwarantowanie Oferty Akcjonariusz Sprzedający i Spółka zobowiążą się do zwolnienia Gwarantów Oferty oraz innych określonych osób z odpowiedzialności i obowiązku świadczenia w związku z określonymi zobowiązaniami (tzw. klauzula indemnifikacyjna).

Stabilizacja

Nie więcej niż 10% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty może zostać sprzedane zagranicznym Inwestorom Instytucjonalnym za pośrednictwem Domu Maklerskiego Banku Handlowego S.A. oraz Powszechnej Kasy Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie („**Liczba Akcji Stabilizujących**”), działających w charakterze menedżerów stabilizujących („**Menedżerowie Stabilizujący**”, a każdy z nich z osobna „**Menedżer Stabilizujący**”), którzy nabywają te akcje od Akcjonariusza Sprzedającego na podstawie umowy sprzedaży zawartej pod warunkiem rozwiązującym, tj. pod warunkiem nabycia Akcji przez Menedżerów Stabilizujących w transakcjach stabilizujących („**Umowa o Stabilizację**”). Celem zawarcia Umowy o Stabilizację oraz nabycia przez Menedżerów Stabilizujących od Akcjonariusza Sprzedającego Akcji Sprzedawanych, o czym mowa powyżej, będzie w szczególności stworzenie podstawy prawnej dla dokonywania przez Menedżerów Stabilizujących transakcji stabilizacyjnych i ich rozliczenia oraz stworzenie podstawy prawnej dla finansowania transakcji stabilizacyjnych.

Akcjonariusz Sprzedający przewiduje, że w związku z Ofertą Menedżerowie Stabilizujący będą mogli nabywać na GPW Akcje w liczbie nie większej niż Liczba Akcji Stabilizujących, w celu stabilizacji kursu giełdowego na poziomie wyższym niż poziom, który ustaliby się w innych okolicznościach, gdyby działania takie nie były podejmowane.

Nabywanie akcji Spółki w ramach transakcji stabilizacyjnych będzie dokonywane na zasadach określonych w Rozporządzeniu w Sprawie Stabilizacji. Transakcje nabycia akcji Spółki będą mogły być dokonywane w okresie nie dłuższym niż 30 dni od dnia rozpoczęcia notowań akcji Spółki na GPW („**Okres Stabilizacji**”) po cenie nie wyższej niż Cena Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych. Menedżerowie Stabilizujący nie będą jednak zobowiązani do podjęcia jakichkolwiek działań stabilizacyjnych. Jeśli działania takie zostaną podjęte przez Menedżerów Stabilizujących, mogą one zostać przerwane w każdym czasie, jednak nie później niż z upływem Okresu Stabilizacji.

Nie ma pewności, że jeśli działania stabilizacyjne zostaną podjęte, to przyniosą one przewidywane skutki.

W związku z transakcjami stabilizacyjnymi, które Menedżerowie Stabilizujący mogą przeprowadzać na GPW, Akcjonariusz Sprzedający dokona sprzedaży Menedżerom Stabilizującym Akcji w liczbie równej Liczbie Akcji Stabilizujących pod warunkiem rozwiązującym nabycia Akcji przez Menedżerów Stabilizujących w transakcjach stabilizujących („**Opcja Stabilizacyjna**”). Nabycie Akcji przez Menedżerów Stabilizujących w transakcjach stabilizujących, stanowiące spełnienie się warunku rozwiązującego, będzie skutkowało zwrotnym przeniesieniem ich własności na Akcjonariusza Sprzedającego podczas trwania lub po zakończeniu Okresu Stabilizacji. Zwrotne przeniesienie Akcji może nastąpić w ramach jednej lub więcej transakcji.

Możliwość zbycia Akcji w liczbie równej Liczbie Akcji Stabilizujących przez Akcjonariusza Sprzedającego na rzecz Menedżerów Stabilizujących, o których mowa powyżej, będzie zależała od uzyskania przez Akcjonariusza Sprzedającego zgody Rady Ministrów na zbycie tych akcji w ten sposób zgodnie z art. 33 ust. 3 Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

Informacje na temat stabilizacji będą przekazywane na zasadach przewidzianych w Rozporządzeniu w Sprawie Stabilizacji.

Umowne ograniczenia zbywalności Akcji

Akcjonariusz Sprzedający

W Umowie o Gwarantowanie Oferty Akcjonariusz Sprzedający zobowiąże się wobec Gwarantów Oferty oraz DMBH, UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch, iż w okresie od dnia zawarcia tej umowy do upływu 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW ani Akcjonariusz Sprzedający, ani jakakolwiek osoba działająca w jego imieniu, nie będzie, bez pisemnej zgody Globalnych Koordynatorów (z zastrzeżeniem określonych wyjątków), oferować, sprzedawać, obciążać ani w inny sposób rozporządzać, ani publicznie ogłaszać emisji, oferty, sprzedaży ani zbycia lub zamiaru podjęcia takich działań lub podejmować działań zmierzających do lub mogących skutkować emisją, ofertą, sprzedażą lub zbyciem Akcji lub papierów wartościowych wymiennych bądź zamiennych na Akcje lub umożliwiających ich uzyskanie w drodze realizacji praw związanych z takimi papierami wartościowymi, innych praw umożliwiających nabycie Akcji, ani innych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych, których wartość jest ustalana bezpośrednio lub pośrednio przez odniesienie do ceny powyższych papierów wartościowych stanowiących ich instrument bazowy, włącznie ze swapami na akcje, kontraktami terminowymi i opcjami.

Ponadto Akcjonariusz Sprzedający zobowiąże się, że do dnia przypadającego 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW (lub innej późniejszej daty, która może zostać określona w Umowie o Gwarantowanie Oferty), bez zgody Globalnych Koordynatorów nie zawrze żadnej innej transakcji, która może skutkować emisją, ofertą, sprzedażą lub zbyciem papierów wartościowych Spółki podobnych do papierów wartościowych oferowanych w Ofercie.

Zakaz, o którym mowa powyżej, nie dotyczy: (a) nieodpłatnego zbywania Akcji Pracowniczych uprawnionym pracownikom Spółki, (b) głosowania za dokonaniem przez Spółkę emisji akcji serii C i D, oraz (c) zbywania pracownikom KK Zabrze w miejsce akcji pracowniczych w KK Zabrze do 1.130.137 akcji serii D, zgodnie z art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

Spółka

W Umowie o Gwarantowanie Oferty Spółka zobowiąże się wobec Gwarantów Oferty oraz DMBH, UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch, iż w okresie od dnia zawarcia tej umowy do upływu 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW, ani Spółka, ani Spółki Zależne, ani spółki powiązane ze Spółką, nad którymi Spółka sprawuje kontrolę wynikającą z prawa do powoływania członków organów takiej spółki lub umowy o zarządzanie lub z posiadania większości głosów w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników takiej spółki, ani jakakolwiek osoba działająca w ich imieniu, nie będą, bez pisemnej zgody Globalnych Koordynatorów, dokonywać emisji, oferować, sprzedawać, obciążać ani w inny sposób rozporządzać, ani publicznie ogłaszać emisji, oferty, sprzedaży ani zbycia, lub zamiaru podjęcia takich działań lub podejmować działań zmierzających do lub mogących skutkować emisją Akcji lub papierów wartościowych wymiennych bądź zamiennych na Akcje lub umożliwiających ich uzyskanie w drodze realizacji praw związanych z takimi papierami wartościowymi, innych praw umożliwiających nabycie Akcji, ani innych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych, których wartość jest ustalana bezpośrednio lub pośrednio przez odniesienie do ceny powyższych papierów wartościowych stanowiących ich instrument bazowy, włącznie ze swapami na akcje, kontraktami terminowymi i opcjami.

Spółka zobowiąże się również wobec Gwarantów Oferty oraz DMBH, UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch, iż w okresie od dnia zawarcia Umowy o Gwarantowanie Oferty do upływu 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW, Spółka nie będzie (oraz spowoduje, że jej Spółki Zależne lub spółki powiązane nie będą), bez pisemnej zgody Globalnych Koordynatorów lub Oferującego, ani nabywać lub publicznie ogłaszać zamiaru nabycia Akcji, ani obniżyć lub publicznie ogłaszać zamiar obniżenia swojego kapitału zakładowego.

Ponadto Spółka zobowiąże się, że do dnia przypadającego 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW (lub innej późniejszej daty, która może zostać określona w Umowie o Gwarantowanie Oferty), bez zgody Globalnych Koordynatorów nie zawrze żadnej transakcji, która może skutkować emisją, ofertą, sprzedażą lub zbyciem papierów wartościowych podobnych do papierów wartościowych Spółki oferowanych w Ofercie.

Zakaz, o którym mowa powyżej, nie dotyczy dokonania przez Spółkę emisji akcji serii C i D.

Rozwodnienie

Oferta nie doprowadzi do rozwodnienia akcjonariatu.

Notowanie Akcji

Akcje Spółki nie były i nie są przedmiotem obrotu na żadnym rynku regulowanym. Niezwłocznie po zatwierdzeniu Prospektu przez KNF Spółka zamierza złożyć do KDPW wnioski o rejestrację 93.920.997 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B (łącznie liczba wszystkich akcji serii A i B tj. 108.849.600 pomniejszona o akcje serii A opisane poniżej). Spółka zamierza złożyć do KDPW wnioski o rejestrację 5.273.973 akcji serii D (liczba wszystkich akcji serii D tj. 6.404.110 pomniejszona o akcje serii D opisane poniżej) niezwłocznie po objęciu ich w kapitale Spółki i rejestracji we właściwym sądzie rejestrowym. Rejestracja Akcji w KDPW nastąpi przed rozpoczęciem przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych. Ponadto, Spółka zamierza złożyć wnioski do GPW o dopuszczenie i wprowadzenie Akcji do obrotu na rynku podstawowym GPW w systemie notowań ciągłych.

14.928.603 akcje serii A stanowią Akcje Pracownicze, które są akcjami przeznaczonymi do nieodpłatnego nabycia przez pracowników zgodnie z Ustawą o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Dematerializacja oraz dopuszczenie i wprowadzenie Akcji Pracowniczych do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez GPW oraz dokonanie innych czynności z tym związanych nastąpi po wygaśnięciu ustawowych ograniczeń zbywalności Akcji Pracowniczych i po spełnieniu pozostałych warunków wprowadzenia do obrotu giełdowego. Szczegółowe informacje na temat uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki przez pracowników zostały zawarte w części „Opis działalności – Pracownicy – Ustalenia dotyczące uczestnictwa pracowników w kapitale Grupy”.

1.130.137 akcji serii D są akcjami przeznaczonymi do nieodpłatnego nabycia przez pracowników KK Zabrze zgodnie z art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Dematerializacja oraz dopuszczenie i wprowadzenie 1.130.137 akcji serii D przeznaczonych dla pracowników KK Zabrze do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez GPW oraz dokonanie innych czynności z tym związanych nastąpi po wygaśnięciu ustawowych ograniczeń zbywalności tych akcji i po spełnieniu pozostałych warunków wprowadzenia do obrotu giełdowego.

CZYNNIKI RYZYKA

Potencjalni inwestorzy powinni przed podjęciem decyzji o inwestycji w Akcje Sprzedawane przeanalizować wszystkie informacje zawarte w niniejszym Prospekcie, łącznie z opisanymi poniżej czynnikami ryzyka. Jeżeli którekolwiek z niżej opisanych zdarzeń rzeczywiście wystąpi, może ono mieć istotny negatywny wpływ na działalność, jej wyniki lub sytuację finansową Grupy, powodując jednocześnie spadek wartości i kursu notowań Akcji Sprzedawanych, co z kolei może skutkować utratą całości lub części inwestycji w Akcje Sprzedawane. Ponadto, niżej opisane czynniki ryzyka nie są jedynymi czynnikami, na które narażona jest Grupa. Kolejność, w jakiej poszczególne czynniki ryzyka zostały poniżej opisane, nie odzwierciedla ich względnego znaczenia dla Grupy, prawdopodobieństwa ich wystąpienia ani ich potencjalnego wpływu na działalność Grupy. Dodatkowe czynniki ryzyka, które obecnie nie są znane lub które są obecnie uważane za nieistotne, mogą także mieć istotny negatywny wpływ na działalność Grupy, jej sytuację finansową i wyniki działalności.

Czynniki ryzyka związane z działalnością Grupy oraz otoczeniem rynkowym

Działalność Grupy i jej wyniki są zależne od rynków węgla i koksu, które charakteryzują się cyklicznością

Ponieważ większość przychodów Grupy pochodzi ze sprzedaży węgla oraz koksu, działalność Grupy oraz wyniki z tej działalności są w istotny sposób zależne od popytu i podaży krajowej i międzynarodowej na węgiel i koks. Krajowe i międzynarodowe rynki węgla i koksu charakteryzują się cyklicznością oraz podlegają wielu czynnikom leżącym poza kontrolą Grupy, do których należą między innymi:

- (i) krajowa i globalna sytuacja gospodarcza;
- (ii) cykliczność w branżach o dużym zapotrzebowaniu na węgiel i koks, takich jak branża koksownicza i metalurgiczna, oraz krajowe i zagraniczne zapotrzebowanie na stal i rentowność finansowa krajowej i zagranicznej branży metalurgicznej;
- (iii) dostępność, wydajność i koszt środków transportu; oraz
- (iv) krajowe i zagraniczne regulacje prawne i podatki.

Znaczna większość węgla lub koksu produkowanego przez Grupę sprzedawana jest odbiorcom metalurgicznym, w związku z czym wyniki Grupy są szczególnie zależne od popytu ze strony tej grupy odbiorców. Nie ma pewności, że popyt krajowy lub międzynarodowy na węgiel i koks będzie w dalszym ciągu rósł ani że krajowe czy międzynarodowe rynki węgla oraz koksu nie doświadczą nadpodaży. Ponadto 100% przychodów ze sprzedaży węgla Grupy oraz 93% przychodów ze sprzedaży koksu przez Grupę w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku, opierało się na kontraktach zawartych z europejskimi odbiorcami, w szczególności na rynku polskim, w Niemczech, Czechach, Słowacji, Austrii, Rumunii i na Węgrzech. W związku z powyższym, działalność, sytuacja finansowa i wyniki działalności Grupy są w znacznym stopniu zależne od zmian zachodzących w tych gospodarkach. Znacząca dekonjunktura w tych gospodarkach, w szczególności w branży stalowej i energetycznej, lub zdarzenie mogące skutkować znaczącym spadkiem popytu na węgiel lub koks może mieć niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Nadpodaż węgla lub koksu na rynku Unii Europejskiej mogą niekorzystnie wpłynąć na rentowność Grupy

Na podaż węgla wpływają głównie: lokalizacja geograficzna zasobów węgla, technologia wydobycia, wolumen międzynarodowej i krajowej produkcji węgla oraz jakość i ceny węgla z konkurencyjnych źródeł. Na podaż koksu wpływają głównie: wolumen koksu produkowanego przez krajowych i międzynarodowych dostawców koksu oraz jakość i ceny koksu pochodzącego z konkurencyjnych źródeł. Nie można wykluczyć ryzyka nadpodaży węgla i koksu na rynku Unii Europejskiej.

Dodatkowo konkurent Grupy, NWR, ogłosił plany uruchomienia prac związanych z wydobyciem węgla koksowego z kopalni Dębieńsko, która znajduje się w bliskiej odległości od kopalń Grupy.

W okresie ostatnich 20 lat, rosnący światowy rynek węgla oraz wzrastające zapotrzebowanie na węgiel na całym świecie przyciągały nowych inwestorów do przemysłu węglowego, przyczyniły się zarówno do powstania nowych kopalń, jak i rozbudowy już istniejących kopalń w innych krajach, w tym: Mongolii, Indonezji, Chinach, Australii i Kolumbii, tym samym przyczyniając się do zwiększania mocy produkcyjnych na całym świecie. Wzrost cen węgla, jaki miał miejsce od początku 2003 roku, zachęcił nowych oraz dotychczasowych międzynarodowych producentów węgla do zwiększania swoich mocy produkcyjnych.

Nadpodaż węgla na rynkach światowych lub na rynku krajowym może spowodować znaczny spadek cen na węgiel i koks Grupy i mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki oraz sytuację finansową Grupy.

Na wyniki działalności Grupy może wpłynąć spadek lub zmienność cen węgla i koksu

Głównym czynnikiem wpływającym na krajowe i międzynarodowe ceny węgla i koksu oraz na zużycie węgla i koksu jest ogólny popyt i podaż na te produkty. Popyt na węgiel koksowy i koks może podlegać wpływom globalnych cykli gospodarczych, wydarzeń

politycznych, siły wyższej i jest uzależniony od poziomu zapotrzebowania na węgiel koksowy ze strony branży metalurgicznej i koksowniczej oraz na koks ze strony branży metalurgicznej.

W związku z nierównowagą podaży i popytu, ceny węgla i koksu podlegają cyklicznym zmianom. Historycznie, krajowe i międzynarodowe rynki węgla oraz koksu doświadczały naprzemiennie okresów wzmożonego popytu, powodujących wzrost cen oraz okresów nadwyżki podaży, powodujących spadek cen. Takie wahania cen wywierają bezpośredni wpływ na wyniki operacyjne i finansowe Grupy.

Grupa doświadczała w przeszłości istotnych wahań cen węgla koksowego i koksu i jest przekonana, że istnieje prawdopodobieństwo występowania takich wahań także w przyszłości. W roku 2010 średnie ceny sprzedaży uzyskane przez Grupę za tonę węgla koksowego Typu 35 (*hard*) i węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) wynosiły odpowiednio: 608,9 zł oraz 370,2 zł. Dla porównania, średnie ceny sprzedaży za tonę powyższych produktów w roku 2009 wynosiły odpowiednio: 378,7 zł i 295,3 zł.

Średnia cena sprzedaży za tonę koksu Grupy wynosiła 1.028,8 zł w roku 2010, w porównaniu ze średnią ceną sprzedaży tony koksu 555,3 zł w roku 2009.

Ponadto ceny, jakie Grupa uzyskuje za węgiel koksowy i koks od swoich odbiorców, są bezpośrednio powiązane z globalnym otoczeniem rynkowym branży metalurgicznej. Spadek globalnych cen stali skutkuje zwykle obniżeniem ceny węgla koksowego i koksu. Jakikolwiek znaczący spadek krajowych lub eksportowych cen węgla koksowego lub koksu może mieć niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Na podaż i popyt węgla koksowego i koksu mogą także wpływać klęski żywiołowe. Przykładowo, niedawne powodzie w Australii, trzęsienia ziemi w Nowej Zelandii oraz trzęsienia ziemi i tsunami w Japonii miały istotny wpływ na globalne ceny węgla koksowego i koksu, choć efekt ten może być jedynie tymczasowy. Te i wszystkie inne wydarzenia spowodowane siłą wyższą mogą mieć istotny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Większość przychodów Grupy pochodzi ze sprzedaży na rzecz stosunkowo niewielkiej liczby głównych klientów z Unii Europejskiej i znacząca dekonjunktura w gospodarce europejskiej, spadek zużycia węgla i koksu przez odbiorców Grupy z tego regionu lub brak możliwości wyegzekwowania płatności od nich może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność Grupy, jej sytuację finansową lub wyniki działalności

Większość węgla i koksu jest sprzedawana przez Grupę w Unii Europejskiej. W latach zakończonych 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 oraz w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku, całość przychodów ze sprzedaży węgla przez Grupę opierała się na kontraktach zawartych z europejskimi odbiorcami węgla. W 2010 roku 36% przychodów ze sprzedaży ogółem Grupy (z uwzględnieniem sprzedaży do KK Zabrze; natomiast 30% nie uwzględniając KK Zabrze) stanowiły przychody ze sprzedaży węgla koksowego na rzecz pięciu największych odbiorców tego węgla, a 12% stanowiły przychody ze sprzedaży na rzecz pięciu największych odbiorców węgla do celów energetycznych, z których wszyscy prowadzą działalność na terenie Unii Europejskiej. W pierwszym kwartale 2011 roku 8% całkowitych przychodów Grupy stanowiły przychody ze sprzedaży na rzecz wyżej wymienionych odbiorców węgla do celów energetycznych, podczas gdy 40% stanowiły przychody ze sprzedaży na rzecz wyżej wymienionych odbiorców węgla koksowego. Patrz również *Tabela 69*.

W latach zakończonych 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 odpowiednio 93%, 87% i 97% przychodów ze sprzedaży koksu przez Grupę opierało się na kontraktach zawartych z europejskimi odbiorcami. W 2010 roku 26% przychodów ze sprzedaży ogółem Grupy stanowiły przychody z tytułu sprzedaży koksu na rzecz pięciu największych odbiorców koksu, z których wszyscy prowadzą działalność na terenie Unii Europejskiej. W pierwszym kwartale 2011 roku 22,3% całkowitych przychodów Grupy pochodziło od tych odbiorców koksu.

W związku z powyższym, działalność, sytuacja finansowa i wyniki działalności Grupy są w znacznym stopniu zależne od rynku Unii Europejskiej. Znacząca dekonjunktura w gospodarce europejskiej, w szczególności w branży stalowej i koksowniczej, może mieć istotny, niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Dodatkowo, jeżeli jeden lub większa liczba największych odbiorców Grupy zmniejszy wolumen kupowanego węgla lub koksu lub nie przedłuży umów dostawy, może to mieć istotny, niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy. Ponadto, terminowe płatności zależą od wielu czynników znajdujących się poza kontrolą Grupy. Jeżeli Grupa nie będzie w stanie egzekwować płatności od swoich klientów, sytuacja finansowa Grupy oraz wyniki działalności mogą ulec istotnemu pogorszeniu.

Jeżeli Grupa nie będzie w stanie efektywnie konkurować, jej sytuacja finansowa i wyniki mogą ulec istotnemu pogorszeniu

Na konkurencję w branży węglowej i koksowniczej ma wpływ wiele czynników, w tym cena, moce produkcyjne, jakość i właściwości węgla i koksu, możliwości transportowe oraz koszty. W Unii Europejskiej, w zakresie produkcji węgla, Grupa konkuruje z innymi europejskimi i pozaeuropejskimi producentami węgla. W produkcji i sprzedaży koksu Grupa konkuruje na rynku całej Unii Europejskiej, gdzie jej konkurentami są producenci europejscy oraz pozaeuropejscy, głównie z Chin. Grupa może nie być w stanie skutecznie konkurować ze względu na obniżenie jakości węgla lub koksu produkowanego przez Grupę, pogorszenie się warunków wydobycia węgla, spadek cen rynkowych węgla i koksu czy pojawienia się nowych producentów węgla lub koksu. Wzrost konkurencji w przyszłości, w tym ze strony nowych konkurentów, którzy mogą się pojawić, może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Wydobycie węgla przez Grupę jest narażone na ryzyka operacyjne, które mogą spowodować spadek produkcji lub wzrost kosztów, co może obniżyć przychody ze sprzedaży lub rentowność Grupy

Poziom wydobywania węgla przez Grupę podlega uwarunkowaniom operacyjnym i zdarzeniom będącym poza jej kontrolą, które mogą zakłócić jej działalność i wpłynąć na wysokość produkcji poszczególnych kopalń w różnych okresach.

Działalność wydobywcza Grupy podlega przede wszystkim wpływowi uwarunkowań górniczych, które obejmują:

- (i) trudne warunki geologiczne, takie jak zaburzenia ciągłości złóż charakteryzujących się zmiennością i nieregularnością, które mogą ograniczyć efektywność eksploatacji parcel ścianowych w zakresie większym, niż przewidywano (patrz również „Opis działalności – Techniki wydobywania węgla”);
- (ii) wyższy od wielkości prognozowanych poziom zagrożeń naturalnych, który może zmniejszyć możliwości wydobywcze poszczególnych ścian wydobywczych (patrz również „Opis działalności – Techniki wydobywania węgla”) poniżej wielkości planowanych lub w skrajnym przypadku uniemożliwić ich dalszą eksploatację;
- (iii) zmienna tektonika złóż węgla w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym;
- (iv) wypadki w kopalniach, pożary, wybuchy i zapalenia metanu, wybuchy pyłu węglowego, wyrzuty metanu i skał oraz opady i obwały skał (patrz również „Opis działalności – Pracownicy – Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, wypadkowość”);
- (v) awarie maszyn i urządzeń służących do wydobywania i procesów przerobczych;
- (vi) wzrost napływu wody docierającej do wyrobisk w rejonach prowadzenia robót górniczych;
- (vii) zarządzenia organów nadzoru, w tym w szczególności organów nadzoru górniczego; oraz
- (viii) inne ryzyka operacyjne związane z działalnością przemysłową lub inżynierską, takie jak awarie mechaniczne lub zagrożenia związane z korzystaniem z materiałów wybuchowych.

Pomimo iż Grupa zrealizowała wiele działań zwiększających bezpieczeństwo, powyższe ryzyka mogą wzrosnąć w szczególności, w związku ze wzrostem głębokości eksploatacji w kopalniach Grupy, które należą do najgłębszych w Europie (na dzień Prospektu głębokość eksploatacyjna kopalń Grupy wynosi, zgodnie z MER, od 460 m do 1100 m, która w przyszłości może wzrosnąć do 1300 m). Przykładowo, w kopalni Jas-Mos na skutek wzrostu zagrożenia pożarowego, planowana na okres kwiecień 2011 – styczeń 2012 eksploatacja ściany 24 W3 w pokładzie 505/2, w związku z trwającymi pracami polegającymi na likwidacji zagrożenia, będzie mogła zostać rozpoczęta w dopiero około września 2011 roku. Spółka szacuje się, że w związku z zaistniałą sytuacją nastąpi spadek wydobywania w 2011 roku w kopalni Jas-Mos o około 268 tys. ton.

Ponadto, do takich uwarunkowań i zdarzeń, które mogą zakłócić działalność Grupy i wpłynąć na produkcję poszczególnych kopalń w różnych okresach, należą:

- (i) zmniejszenie zasobów Grupy;
- (ii) trudności w zakresie otrzymywania lub wznawiania koncesji i zawierania umów użytkowania górniczego w wymaganym terminie;
- (iii) wystąpienie w przyszłości braku odpowiednio wykwalifikowanej górniczej siły roboczej;
- (iv) zmiany przepisów prawnych dotyczących branży węglowej, w tym nałożenie dodatkowych podatków lub opłat, zawieszenie lub cofnięcie koncesji lub zmiany sposobu egzekwowania istniejących przepisów;
- (v) niekorzystne warunki pogodowe lub klęski żywiołowe;
- (vi) wzrost lub pojawienie się nieprzewidzianych kosztów rekultywacji terenów górniczych oraz kosztów likwidacji skutków eksploatacji na powierzchni; oraz
- (vii) długotrwałe przerwy w dostawie materiałów niezbędnych do prowadzenia wydobywania lub inne problemy związane z dostawą produktów Grupy.

Powyższe uwarunkowania mogą zwiększyć koszty wydobywania i zmniejszyć okresowo lub trwale wstrzymać produkcję w poszczególnych kopalniach lub ich częściach, w bliżej nieokreślonych okresach. Ponadto zmaterializowanie się niektórych z tych ryzyk może spowodować straty w zasobach Grupy lub straty lub uszkodzenia urządzeń służących do wydobywania węgla, wypadki przy pracy lub opóźnienia w przygotowaniu zdolności produkcyjnych poszczególnych kopalń, co może prowadzić do strat finansowych Grupy i w efekcie mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Zakłócenia w transporcie lub wzrost kosztów transportu może niekorzystnie wpłynąć na zdolność Grupy do dostarczania produktów do odbiorców, co może spowodować spadek przychodów ze sprzedaży i rentowności Grupy

Koszt i niezawodność transportu są kluczowymi czynnikami przy podejmowaniu decyzji przez odbiorców Grupy. Wzrost kosztów transportu może sprawić, że produkty Grupy staną się mniej konkurencyjne lub konkurencyjność niektórych rodzajów działalności Grupy ulegnie zmniejszeniu w stosunku do innych producentów węgla lub koksu. W transporcie produktów do odbiorców i odpadów na składowiska Grupa jest uzależniona głównie od transportu kolejowego. Grupa korzysta z usług transportowych PKP Cargo S.A., DB Schenker Rail Polska S.A., CTL Logistics sp. z o.o., Freightliner PL, ITL Polska sp. z o.o. oraz innych przewoźników. Dostawcy usług transportowych Grupy mogą mieć w przyszłości trudności, w tym trudności organizacyjne (np. zmiana struktury własnościowej, ograniczenia w dostępności do torów) lub techniczne związane z dostępnością wagonów kolejowych, co może wpływać niekorzystnie na zdolność Grupy do dostarczania produktów jej klientom. Przykładowo, w czwartym kwartale 2010 roku, jeden z przewoźników Grupy nie zdołał dostarczyć wystarczającej liczby wagonów. Ponadto, zakłócenia transportu kolejowego w związku z problemami pogodowymi, trudnościami mechanicznymi, strajkami lub innymi zdarzeniami mogą czasowo utrudnić Grupie transportowanie produktów do odbiorców i mogą powodować naruszenie umów dostawy zawartych z klientami, a w rezultacie utratę takich klientów. Jeżeli wystąpią zakłócenia w usługach transportowych świadczonych przez głównych przewoźników Grupy transportujących produkowane przez nią produkty i Grupa nie będzie w stanie znaleźć alternatywnych dostawców usług transportowych do spedycji węgla lub koksu, może to mieć niekorzystny wpływ na jej działalność. Utrzymujące się w dłuższym okresie zakłócenia usług transportowych mogą powodować opóźnienia w spedycji, kary finansowe lub niezdolność do dostarczania produktów Grupy do klientów, co może spowodować konieczność zapłacenia kar lub korzystanie przez klientów Grupy z produktów konkurencji w celu pokrycia zapotrzebowania, co może niekorzystnie wpłynąć na przychody ze sprzedaży i rentowność Grupy, co z kolei może mieć istotny niekorzystny wpływ na jej sytuację finansową.

Ilość i jakość węgla wydobywanego przez Grupę mogą być niższe, niż przewidują szacunki przedstawione w niniejszym Prospekcie

Dane dotyczące zasobów bilansowych i operatywnych węgla w odniesieniu do kopalń Grupy, na których opierają się programy produkcyjne i programy nakładów inwestycyjnych są szacunkami, które zostały dostarczone przez Grupę, zostały przeanalizowane i potwierdzone przez niezależnego eksperta ds. szacowania złóż, Wardell Armstrong LLP.

Szacunki dotyczące zasobów węgla w sposób nieunikniony zawierają określony poziom niepewności i zależą w pewnym stopniu od przyjętych kryteriów geologicznych, cen węgla, założeń dotyczących kosztów oraz danych statystycznych, które mogą się ostatecznie okazać niedokładne. W rezultacie szacunki dotyczące zasobów węgla są regularnie weryfikowane w oparciu o przebieg bieżącej produkcji lub inne nowe informacje, w związku z czym należy oczekiwać, że będą ulegać zmianie. Ponadto, jeżeli Grupa napotka zasoby inne niż przewidywane na podstawie wcześniejszych wierceń, opróbowań i podobnych badań, szacunki dotyczące zasobów mogą wymagać korekty, a plany wydobywania w sposób, który może niekorzystnie wpłynąć na działalność Grupy. Ponadto: (i) spadek cen węgla, (ii) stabilizacja cen na poziomie niższym od przyjętych w prognozach, (iii) wzrost kosztów produkcji, (iv) spadek współczynnika wykorzystania złoża lub (v) niekorzystna dla Grupy zmiana obowiązującego prawa i przepisów, w tym przepisów dotyczących środowiska, koncesji, własności lub przepisów podatkowych, mogą niekorzystnie wpływać na wielkość produkcji węgla, jaką Grupa będzie w stanie osiągnąć w ekonomicznie uzasadniony sposób, a w związku z tym wielkości te mogą być niższe od szacunków przedstawionych w niniejszym Prospekcie. Jeżeli zostanie ustalone, że wydobywanie pewnych zasobów węgla przez Grupę stało się nieekonomiczne, może to doprowadzić do obniżenia łącznych zasobów Grupy. Jeżeli faktyczne zasoby Grupy okażą się niższe od obecnych szacunków, może to niekorzystnie wpłynąć na działalność, wyniki działalności i sytuację finansową Grupy.

Ilość i jakość koksu produkowanego przez Grupę mogą być niższe, niż przewidują szacunki przedstawione w niniejszym Prospekcie

Dane dotyczące zdolności produkcyjnych baterii koksowniczych w zakładach koksowniczych Grupy, na których opierają się prognozy produkcji i nakładów inwestycyjnych, są szacunkami, które zostały opracowane przez specjalistów Grupy we współpracy z profesjonalnymi firmami doradczymi. Na zdolności produkcyjne baterii koksowniczych może wpłynąć szereg czynników pozostających poza kontrolą Grupy. Prognozy te, w sposób nieunikniony, zawierają pewien poziom niepewności i w pewnym zakresie zależą od przyjętych założeń ekonomicznych i technicznych, które mogą ostatecznie okazać się nieprecyzyjne. W rezultacie, oszacowania dotyczące produkcji koksu są regularnie weryfikowane w oparciu o nowe informacje, w związku z czym należy oczekiwać, że mogą one ulegać zmianie. Jeżeli faktyczne zdolności produkcji koksu przez Grupę są niższe niż obecne szacunki, może to niekorzystnie wpłynąć na perspektywy i wartość Grupy oraz na jej działalność, wyniki działalności i sytuację finansową.

Przewidywane ceny produktów i przewidywania dotyczące popytu na produkty, które zostały zawarte w niniejszym Prospekcie, mogą się znacznie różnić od faktycznych cen i popytu na węgiel i koks

Zawarte w niniejszym Prospekcie przewidywane ceny produktów i prognozy dotyczące popytu na produkty Grupy oparte są na szeregu założeń, w tym m.in. dotyczących ogólnego poziomu aktywności gospodarczej, wielkości produkcji przemysłowej, istniejącej i przewidywanej podaży produktów, cen innych towarów i substytutów, regionalnych uwarunkowań w zakresie popytu i podaży, a także infrastruktury transportowej i kosztów transportu.

Niektóre lub nawet wszystkie z tych założeń mogą ulec zasadniczej zmianie. Ponadto, nieprzewidziane zdarzenia mogą negatywnie wpłynąć na każde z powyższych założeń oraz mogą w inny sposób negatywnie oddziaływać na zawarte w niniejszym Prospekcie przewidywania dotyczące cen i popytu. Zatem faktyczne ceny produktów i wielkość popytu mogą się znacznie różnić od przewidywań przedstawionych w niniejszym Prospekcie.

Rentowność Grupy zależy od zdolności do eksploatacji istniejących zasobów, ich pozyskiwania i zagospodarowywania ekonomicznie atrakcyjnych zasobów węgla po konkurencyjnym koszcie

Rentowność Grupy zależy w dużej mierze od zdolności do wydobywania zasobów węgla po konkurencyjnym koszcie i zdolności do oferowania węgla w jakości wymaganej przez jego odbiorców. Zasoby mogą nie być dostępne, kiedy będą potrzebne, lub jeżeli będą dostępne, ich wydobycie po koszcie w danym czasie konkurencyjnym może nie być możliwe. Ponadto, Grupa może nie być w stanie dokładnie ocenić budowy geologicznej złóż w rejonach perspektywicznych, co może niekorzystnie wpłynąć na jej rentowność i sytuację finansową, jeżeli ocena ta okaże się błędna. Ponadto, planowane przez Grupę projekty inwestycyjne, akwizycyjne i poszukiwawcze mogą nie zapewnić dodatkowych istotnych zasobów lub eksploatacja takich zasobów może nie być rentowna.

Brak możliwości realizacji przez Grupę projektów rozwojowych lub opóźnienia w ich realizacji mogą mieć istotny niekorzystny wpływ na rozwój Grupy

Ponieważ posiadane przez Grupę zasoby węgla ulegają w miarę ich eksploatacji wyczerpywaniu, zdolność Grupy do osiągnięcia planowanego poziomu produkcji w długim okresie zależy po części od jej zdolności do pozyskania i eksploatacji nowych zasobów węgla nadającego się do wydobycia z ekonomicznego punktu widzenia, a także zdolności do rozwijania nowej i poszerzania bieżącej działalności wydobywczej. Okres korzystania z zasobów w kopalniach Grupy szacuje się na okres od ok. 11 lat w kopalni Jas-Mos do 66 lat w kopalni Budryk, na podstawie bieżącego poziomu produkcji oraz przy założeniu realizacji planów inwestycyjnych. Patrz również „Opis działalności – Wydobycie węgla – Program inwestycyjny”. Ponadto, znaczna część obecnie szacowanych zasobów węgla należących do Grupy znajduje się na głębokości poniżej 1.000 metrów pod ziemią, co utrudnia ich wydobycie.

Zdolność Grupy do pozyskania dalszych zasobów w przyszłości może być ograniczona wieloma czynnikami, nad którymi Grupa nie sprawuje kontroli, w tym między innymi: zdolnością Grupy do zorganizowania wystarczającego finansowania, ograniczeniami wynikającymi z obecnych lub przyszłych umów kredytowych, konkurencją w zakresie pozyskania nowych złóż ze strony innych spółek węglowych, niemożnością pozyskania nowych złóż na uzasadnionych ekonomicznie warunkach oraz ogólną sytuacją gospodarczą w krajach Europy. Dodatkowe czynniki mające wpływ na zdolność Grupy do realizacji projektów obejmują: (i) gromadzenie danych geologicznych, (ii) dokonywanie ocen zasobów przez jednostki zewnętrzne, (iii) udzielanie koncesji i zezwoleń przez odpowiednie organy administracji publicznej, (iv) współpracę z agendami ochrony środowiska, (v) współpracę ze związkami zawodowymi, (vi) dostępność czynników umożliwiających wydobycie, takich jak transport, jakość oraz wydajność wykonawców robót inżynierskich i budowlanych oraz (vii) pracowników, dostawców i konsultantów. Niekorzystny wpływ na Grupę może mieć także opóźnienie w uzyskaniu dokumentów niezbędnych do złożenia wniosku o koncesję lub uzyskaniu zgody organów administracji publicznej. Nie ma gwarancji terminu ukończenia projektów oraz czy zostaną one w ogóle ukończone, osiągnięcia w planowanych działaniach zakładanych wolumenów produkcji, czy też gwarancji nieprzekroczenia zakładanych kosztów realizacji tych projektów.

Niemożność ukończenia przez Grupę projektów inwestycyjnych zgodnie z planem może mieć istotny niekorzystny wpływ na jej rozwój, działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Niemożność pozyskania przez Grupę finansowania na realizację inwestycji może mieć istotny, niekorzystny wpływ na działalność Grupy, jej sytuację finansową lub wyniki działalności

Działalność Grupy i pozyskiwanie nowych zasobów wymaga znacznych wydatków kapitałowych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż, utrzymywaniem poziomu wydobycia, wzbogacaniem węgla, ze zdolnościami produkcyjnymi koksowniczymi i mocami przetwórczymi koksowni i transportem. Strategia Grupy zakłada w przewidywalnej przyszłości znaczące inwestycje kapitałowe między innymi na zakup maszyn i sprzętu, rozbudowę niektórych zakładów produkcyjnych Grupy i zwiększenie wydajności produkcji. Grupa realizuje także szereg projektów i planów rozwojowych, a także planów dotyczących jej bieżącej działalności, które również wiążą się ze znacznymi inwestycjami kapitałowymi. Niektóre projekty i perspektywy rozwojowe Grupy mogą wymagać inwestycji większych od obecnie planowanych. Grupa może wymagać dodatkowych inwestycji w celu sfinansowania modernizacji lub ulepszenia technologicznego jednego lub większej liczby jej zakładów bądź budowy kolejnej koksowni. Grupa nie zdecydowała jeszcze, którą z tych opcji będzie realizować i w jakim czasie dokona jednak oceny ich wykonalności. Realizacja powyższych opcji wymagać będzie znaczących dodatkowych inwestycji kapitałowych.

Na zdolność Grupy do zapewnienia finansowania przyszłych inwestycji instrumentami dłużnymi lub kapitałowymi (w tym przez pozyskanie kapitału z ewentualnej emisji nowych akcji) na poziomie wystarczającym do zaspokojenia jej potrzeb finansowych może niekorzystnie wpłynąć wiele czynników, nad którymi Grupa nie sprawuje kontroli, w tym sytuacja gospodarcza w Europie i na świecie oraz stan światowego sektora bankowego i rynków kapitałowych. Jeśli nie uda się pozyskać niezbędnego finansowania, Grupa może zostać zmuszona

do korygowania planowanych inwestycji. Tego rodzaju potencjalne ograniczenie inwestycji może mieć niekorzystny wpływ na zdolność Grupy do rozwijania działalności i realizację założonych celów produkcyjnych, a w przypadku bardzo znaczących redukcji, także na zdolność do utrzymania produkcji na obecnych poziomach, co może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Integracja nowo przejętych spółek w ramach Grupy może się nie powieść

W dniu 12 maja 2011 roku Grupa zawarła Warunkową Umowę Wniesienia KK Zabrze, przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie. Ponadto, w dniu 16 marca 2011 roku Grupa złożyła ofertę nabycia 85% kapitału zakładowego w koksowni WZK Victoria w procesie prywatyzacyjnym (więcej informacji w części „Opis działalności – Ostatnie nabycia”). Grupa może w przyszłości realizować kolejne przejęcia. Te i wszelkie inne przyszłe przejęcia, wspólne przedsięwzięcia typu *joint venture* czy inwestycje w pakiety mniejszościowe mogą wiązać się ze znaczącymi inwestycjami kapitałowymi, nową emisją akcji lub zaciągnięciem znacznych zobowiązań przez Grupę. Ponadto, takie przejęcia, wspólne przedsięwzięcia typu *joint venture* lub inwestycje w pakiety mniejszościowe mogą wymagać znacznego zaangażowania ze strony kierownictwa, które nie będzie w stanie koncentrować całej swojej uwagi na zarządzaniu bieżącą działalnością Grupy. W konsekwencji realizacja takich przedsięwzięć może skutkować powstaniem szeregu dodatkowych niekorzystnych dla Grupy okoliczności, w tym problemami ze skuteczną integracją działalności, zwiększonymi kosztami operacyjnymi, narażeniem na nieoczekiwaną odpowiedzialność oraz trudnościami w realizacji prognozowanych poziomów wydajności, synergii i oszczędności kosztowych. Każda z kwestii omówionych powyżej może mieć niekorzystny, znaczący wpływ na wyniki i sytuację finansową Grupy.

Grupie może nie udać się w pełni zrealizować zakładanej strategii

Grupa może nie być w stanie w pełni zrealizować przyjętych celów strategicznych, związanych ze wzmocnieniem wiodącej pozycji na rynkach węgla koksowego i koksu w Unii Europejskiej, oraz maksymalizacją rentowności i płynności finansowej, w celu tworzenia wartości dodanej dla akcjonariuszy i wspierania długookresowego rozwoju Grupy. Aby zrealizować cele strategiczne, Grupa zamierza skupić się na najbardziej istotnych i rentownych projektach inwestycyjnych, przy użyciu sprawdzonych metod pomiaru i oceny ryzyka szczególnie pod kątem ich skuteczności i efektywności ekonomicznej.

W przypadku gdyby nie powiodła się pełna realizacja powyższych działań, może to uniemożliwić Grupie osiągnięcie celów strategicznych, co może mieć niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Wzrost kosztów produkcji Grupy może mieć istotny niekorzystny wpływ na jej zyskowność

Główne wydatki Grupy związane z produkcją obejmują koszty świadczeń na rzecz pracowników, zużycia materiałów i energii oraz usług obcych. Zmiany w kosztach działalności wydobywczo-przetwórczej Grupy mogą nastąpić wskutek sytuacji nieprzewidzianych, w tym wydarzeń gospodarczych i politycznych o skali krajowej i międzynarodowej, co może niekorzystnie wpłynąć na zyskowność Grupy. Wiele z tych czynników może znajdować się poza kontrolą Grupy.

W przeszłości, poziom płac w Polsce różnił się od tego w krajach Europy Zachodniej, jednak, według szacunków rynkowych poziom płac w Polsce będzie rosł w tempie przekraczającym stopę inflacji, co może mieć niekorzystny wpływ na wyniki działalności Grupy i jej sytuację finansową.

W przypadku szeregu materiałów wykorzystywanych przy prowadzeniu robót górniczych oraz wzbogacaniu węgla, Grupa polega również na dostawach od podmiotów zewnętrznych. Pomimo iż w roku 2010 98% zapotrzebowania Grupy na ciepło i 66% zapotrzebowania Grupy na energię elektryczną było pokrywane z produkcji własnej, koszty ponoszone na energię stale rosną. Grupa spodziewa się utrzymania tej niekorzystnej tendencji a w konsekwencji, zamierza przeznaczyć odpowiednie środki na rozwój energetyki na własne potrzeby. Każdy istotny wzrost kosztów zaopatrzenia, niemożność Grupy do pozyskania dostawców, materiałów lub wzrost płac lub kosztów związanych z utrzymaniem wykonawców, może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki działalności i sytuację finansową Grupy.

Niezrealizowanie przez Grupę dalszych inicjatyw obniżających koszty i poprawiających zyski może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki oraz sytuację finansową Grupy

Grupa kontynuuje plany redukcji kosztów i poprawy zysków, aby zrealizować strategię Grupy. Te plany poprawy zysków zależą od realizacji oszczędności kosztowych, efektywności i synergii wynikających z wprowadzania nowych technologii i procesów operacyjnych oraz obniżania wielkości zatrudnienia w Grupie. Ponadto jest prawdopodobne, że poziom wynagrodzeń pracowników Grupy wzrośnie w wyniku dalszej integracji Polski z EOG. Grupa może nie być w stanie zrealizować z sukcesem swoich inicjatyw poprawy zysków lub może doświadczyć nieoczekiwanego wzrostu kosztów, które zrównoważą oszczędności, jakie Grupa planuje osiągnąć, co może mieć niekorzystny wpływ na jej działalność, wyniki oraz sytuację finansową Grupy.

Umowy ramowe Grupy przewidują okresowe negocjowanie cen i wolumenów, co może prowadzić do obniżenia przychodów w przypadku spadku cen i może narazić na kary umowne w przypadku niespełnienia specyfikacji

Umowy ramowe Grupy, które mają charakter okresowy, są istotne dla stabilności oraz rentowności działalności Grupy. Zgodnie z trendami rynkowymi, Grupa – poprzez Polski Koks – kształtuje politykę cenową koksu na bazie kwartalnej lub półrocznej. W przypadku węgla koksowego cena jest ustalana przede wszystkim w okresach kwartalnych, każdorazowo w oparciu o tzw. „benchmark węglowy”. Cena węgla do celów energetycznych jest negocjowana najczęściej w okresach rocznych, w oparciu o ceny rynkowe.

Renegocjacje po upływie okresu obowiązywania danej umowy najczęściej odzwierciedlają istniejące w danym momencie warunki rynkowe lub zawierają „koszyk referencji rynkowych” i mogą prowadzić do zmiany ceny w zależności od bieżących warunków rynkowych i rodzaju klienta.

W rezultacie umowy ramowe Grupy zapewniają ograniczoną ochronę ceny w przypadku spadku cen węgla lub koksu. W przypadku wygaśnięcia lub renegocjowania umów ramowych klienci Grupy mogą ich nie przedłużać lub zawrzeć nowe wieloletnie umowy ramowe albo mogą kupować mniej węgla lub koksu niż w przeszłości lub na innych warunkach, w tym na innych warunkach cenowych. Jedna lub większa liczba wieloletnich umów ramowych z głównymi odbiorcami Grupy może zostać zmieniona lub rozwiązana, lub któryś z głównych odbiorców Grupy może znacząco ograniczyć zakup węgla lub koksu od Grupy lub Grupa może nie być w stanie sprzedawać węgla lub koksu na warunkach tak korzystnych dla Grupy, jak warunki określone w obecnych umowach. W konsekwencji, mogłoby to mieć niekorzystny wpływ na wyniki działalności Grupy, w zakresie w jakim Grupa nie będzie w stanie znaleźć alternatywnych nabywców węgla lub koksu na warunkach porównywalnych do obecnie obowiązujących w umowach.

Umowy ramowe zawierają zazwyczaj postanowienia dotyczące siły wyższej, umożliwiające czasowe zawieszenie wykonywania zobowiązań przez Grupę lub klienta przez okres występowania określonych zdarzeń będących poza kontrolą dotkniętej strony. Ponadto, większość umów ramowych Grupy zawiera postanowienia wymagające dostarczania przez Grupę węgla koksowego lub koksu spełniającego parametry jakościowe określone w polskich i międzynarodowych normach, oraz węgla do celów energetycznych spełniającego wymagania w zakresie jego kaloryczności, zapozielenia, zasiarczenia i zawilgocenia. Niespełnienie tych wymogów może narazić Grupę na kary umowne, w tym korekty cen, odmowę przyjęcia dostaw lub, w skrajnych przypadkach, rozwiązanie umów.

W związku z wyżej wymienionymi ryzykami, Grupa może nie osiągać wyników, jakich się spodziewa na podstawie wieloletnich umów, co może mieć istotny negatywny wpływ na działalność, jej wyniki oraz sytuację finansową Grupy.

Ochrona ubezpieczeniowa Grupy dotycząca jej działalności może być niewystarczająca i wystąpienie istotnego zdarzenia może mieć niekorzystny wpływ na działalność Grupy, jej wyniki działalności i sytuację finansową

Grupa nie posiada ochrony ubezpieczeniowej przed klęskami żywiołowymi i przerwami w działalności (patrz również „Opis działalności – Ubezpieczenia”). Choć pozostałe elementy działalności Grupy objęte są ubezpieczeniem, to ubezpieczenia te mogą nie zapewniać wystarczającej ochrony przed potencjalnymi nieprzewidzianymi szkodami. Dodatkowo mogą występować szkody, których nie można ubezpieczyć. W związku z tym, wystąpienie nieprzewidzianego istotnego zdarzenia prowadzącego do strat, które nie są w pełni objęte ochroną ubezpieczeniową, może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Zdolność Grupy do efektywnego prowadzenia działalności może pogorszyć się, jeżeli Grupa nie pozyska nowych lub utraci obecnych członków kadry kierowniczej

Kadra kierownicza Grupy posiada średnio pomiędzy 10 a 20 lat doświadczenia zawodowego w branży węglowej i koksowej.

Utrzymanie przez Grupę pozycji konkurencyjnej i realizacja strategii biznesowej zależą od jej zdolności do utrzymania oraz pozyskiwania doświadczonej i wykwalifikowanej kadry kierowniczej. Jeżeli konkurenci Grupy zaoferują korzystniejsze warunki zatrudnienia, Grupa może stracić część swojej kadry kierowniczej. Jeżeli Grupa nie będzie w stanie pozyskać, przeszkolić i utrzymać wykwalifikowanych menedżerów, może nie być w stanie skutecznie zarządzać swoim wzrostem i efektywnie konkurować w europejskiej branży węglowej i koksowej, co może niekorzystnie wpłynąć na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Relacje z pracownikami mogą niekorzystnie wpłynąć na działalność Grupy

W sektorze węgla kamiennego związki zawodowe odgrywają istotną rolę, szczególnie w procesie kształtowania polityki płacowej, w szczególności mogą wymusić renegocjacje polityki płacowej w drodze protestów pracowniczych. W związku z tym relacje Grupy z pracownikami i ze związkami zawodowymi są niezwykle ważne dla kształtowania polityki płacowej. Łączna liczba członków związków zawodowych z uwagi na fakt, że pracownik może należeć do kilku związków, przekracza liczbę pracowników zatrudnionych w Grupie i wynosi na dzień 31 marca 2011 roku – 28.085, co oznacza, że „uzwiązkowienie” w Grupie (z uwzględnieniem Spółki i jej spółek bezpośrednio zależnych) wynosi 107% (przy czym 114% w samej Spółce).

Żądania związków zawodowych mogą spowodować zmiany w obecnej strukturze wynagrodzenia Grupy lub inne zmiany w polityce lub procedurach Grupy, które mogą mieć istotny negatywny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Grupa rozważa wprowadzenie elastycznej organizacji czasu pracy, która to umożliwiłaby realizację zadań produkcyjnych kopalń do sześciu dni w tygodniu, w zależności od potrzeb odpowiednich kopalń. Wymaga to akceptacji ze strony związków zawodowych i zatrudnienia dodatkowych pracowników. Podczas niedawnych rokowań związki zawodowe nie wyraziły zgody na zaproponowane przez Zarząd rozwiązanie, aby – przy pięciodniowym tygodniu pracy pracowników – kopalnie realizowały zadania produkcyjne przez sześć dni w tygodniu. W wyniku rokowań strony wstępnie uzgodniły następujący tekst dotyczący pracy w soboty: „*W uzasadnionych sytuacjach, pracodawca w uzgodnieniu z zakładowymi organizacjami związkowymi, może ustalić dla poszczególnej kopalni, dla wszystkich kopalń bądź dla całej Spółki sobotę dniem roboczym. Rekompensowanie pracy w tym dniu będzie realizowane tak jak za pracę w soboty, niedziele i święta*”.

Niepowodzenie Grupy w utrzymaniu odpowiednich relacji pracowniczych może mieć istotny, niekorzystny wpływ na perspektywy działalności, wyniki i sytuację finansową Grupy.

Spory zbiorowe z pracownikami mogą powodować zakłócenia w działalności Grupy

W sektorze górnictwa węgla kamiennego związki zawodowe zajmują znaczącą pozycję, której przejawem jest między innymi możliwość prowadzenia działań protestacyjnych, w tym sporów zbiorowych. Pozycja związków zawodowych jest szczególnie silna ze względu na wielkość zatrudnienia w sektorze oraz jego strategiczny wpływ na funkcjonowanie gospodarki. Ponadto oczekiwania związków zawodowych bazują na warunkach uzyskanych przez pracowników innych prywatyzowanych przedsiębiorstw.

Na dzień Prospektu, w Grupie funkcjonuje 50 związków zawodowych. Łączna liczba członków związków zawodowych z uwagi na fakt, że pracownik może należeć do kilku związków przekracza liczbę pracowników zatrudnionych w Grupie i wynosi na dzień 31 marca 2011 roku – 28.085, co oznacza, że „uzwiązkowanie” w Grupie (z uwzględnieniem Spółki i jej spółek bezpośrednio zależnych) wynosi 107% (przy czym 114% w samej Spółce).

W ciągu ostatnich trzech lat obrotowych wystąpiły spory zbiorowe zarówno w Spółce, jak i następujących spółkach bezpośrednio zależnych od Spółki: w Spółce (trzy spory w roku 2009 i dwa w roku 2010), w Koksowni Przyjaźń (jeden spór w roku 2009 i jeden w roku 2010), w Spółce Energetycznej Jastrzębie (jeden spór w 2010 roku) oraz Jastrzębskich Zakładach Remontowych (jeden spór w roku 2009 i jeden w roku 2010). Patrz również „*Opis działalności – Pracownicy – Dialog społeczny, spory zbiorowe i strajki*”.

Pomimo że Grupa stara się utrzymywać dobre relacje ze swoimi pracownikami i na bieżąco rozwiązywać wszelkie zaistniałe problemy, nie może wykluczyć, że w przyszłości będą miały miejsce spory zbiorowe. Spory zbiorowe z pracownikami mogą prowadzić do zakłóceń w bieżącej działalności, w szczególności przestojów, a także skutkować zwiększeniem kosztów wynagrodzeń, co może mieć negatywny wpływ na działalność, sytuację finansową, wyniki finansowe lub perspektywy rozwoju Grupy.

Spór zbiorowy dotyczący wzrostu wynagrodzeń nie został zakończony

W styczniu 2011 roku związki zawodowe działające w Spółce wszczęły spór zbiorowy ze Spółką dotyczący wzrostu wynagrodzeń zasadniczych o 10%. Związki zawodowe w dniach 7-8 kwietnia 2011 roku przeprowadziły w Spółce referendum w sprawie: (i) podjęcia akcji strajkowej w celu osiągnięcia wspomnianej powyżej podwyżki płac, (ii) przeprowadzenia akcji protestacyjnej polegającej na wstrzymaniu wysyłki węgla do czasu osiągnięcia podwyżki płac, oraz (iii) wyrażenia woli strony społecznej w kwestii upublicznienia/prywatyzacji (pytanie brzmiało „*Czy jesteś przeciw prywatyzacji lub upublicznieniu Jastrzębskiej Spółki Węglowej?*”).

Związki zawodowe poinformowały, że w referendum wzięło udział 78,5% ogółu zatrudnionych pracowników w Spółce, oraz że za przeprowadzeniem strajku opowiedziało się około 96% pracowników biorących udział w referendum. W dniu 18 kwietnia 2011 roku związki zawodowe przeprowadziły dwudziestoczworogodzinny strajk, a w dniach 4-5 maja 2011 roku prowadzony był tzw. strajk włoski.

W dniu 5 maja 2011 roku, w wyniku prowadzonych ze stroną społeczną rozmów w ramach Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego dotyczących m.in. gwarancji zatrudnienia oraz kwestii związanych z przeprowadzeniem Oferty (przy czym rozmowy te nie dotyczyły bezpośrednio przedmiotu sporu zbiorowego), Zarząd Spółki podpisał, a strona społeczna parafowała porozumienie zbiorowe dotyczące m.in. gwarancji zatrudnienia, a akcje protestacyjne załogi zostały wstrzymane. Niemniej uzgodniona treść porozumienia nie dotyczy podwyżki wynagrodzeń o 10%, co jest przedmiotem niezakończonych sporu zbiorowego (porozumienie dotyczy przede wszystkim gwarancji zatrudnienia). Jednym z warunków, od których strona społeczna uzależniła podpisanie tego porozumienia, jest osiągnięcie porozumienia w zakresie podwyżki wynagrodzeń o 10% (patrz również „*Opis działalności – Pracownicy – Uzgodnienie treści porozumienia zbiorowego dotyczącego m.in. gwarancji zatrudnienia*”).

Niezakończony spór zbiorowy może prowadzić do zakłóceń w bieżącej działalności Grupy, w szczególności przestojów, co może mieć negatywny wpływ na działalność, sytuację finansową, wyniki finansowe lub perspektywy rozwoju Grupy.

Wahania kursu złotego i innych walut w stosunku do euro i USD mogą wpłynąć na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy

Podstawowe produkty Grupy są zazwyczaj wyceniane w złotych, euro i USD, a koszty działalności Grupy, w tym koszty świadczeń na rzecz pracowników, zużycia materiałów i energii oraz usług obcych, są w zdecydowanej większości ponoszone w złotych, podczas gdy inne koszty oraz wydatki na zakupy inwestycyjne są ponoszone w złotych, euro i w USD. Ze względu na strukturę przychodów ze sprzedaży

i kosztów Grupy, umocnienie złotego w stosunku do euro lub USD zazwyczaj prowadzi do spadku przychodów Grupy i w konsekwencji do spadku wyniku operacyjnego. Ponadto, w przypadku deprecjacji złotego wobec euro lub USD Grupa może mieć trudność ze spłatą lub refinansowaniem swojego zadłużenia denominowanego w walucie obcej, pomimo iż Grupa posiada należności eksportowe odpowiadające kwocie tego zadłużenia. Według danych publikowanych przez NBP, złoty umocnił się wobec euro o 3,57% w 2010 roku, 1,08% w 2009 roku i osłabił o 15,66% w 2008 roku. Według danych publikowanych przez NBP, złoty umocnił się wobec USD o 4,97% w 2010 roku, 2,51% w 2009 roku i osłabił o 20,33% w 2008 roku. W związku z powyższym, wahania złotego wobec euro lub USD mogą wpływać na działalność Grupy, jej sytuację finansową i wyniki działalności, a dalsza aprecjacja złotego w stosunku do euro i USD może mieć niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Zmiany sytuacji ekonomicznej oraz zmiany w zakresie polityki gospodarczej i regulacyjnej w Polsce mogą mieć niekorzystny wpływ na Grupę

Majątek i działalność Grupy są zlokalizowane w Polsce. Zmiany i rozwój polityki, m.in. gospodarczej, regulacyjnej i administracyjnej, w Polsce, na które Grupa nie ma wpływu, mogą mieć istotny wpływ na działalność, jej perspektywy, wyniki i sytuację finansową Grupy.

Pomimo że Polska w dalszym ciągu rozwijała się gospodarczo w czasie światowego kryzysu finansowego w latach 2008-2009, skala wzrostu była niższa niż w poprzednich latach. Ponadto, Polska zanotowała wzrost poziomu bezrobocia oraz długu publicznego i spadek wartości złotego w stosunku do niektórych walut zagranicznych.

Rozwój nowych technologii w zakresie produkcji żelaza i stali może mieć bezpośredni wpływ na zapotrzebowanie na węgiel koksowy i koks

Ponieważ zapotrzebowanie na węgiel koksowy i koks jest bezpośrednio związane z produkcją surowej stali, wdrożenie przez producentów stali (i) jakiegokolwiek alternatywnego źródła energii, takiego jak technologia wdmuchu pyłu węglowego (PCI), czy wtrysku ciężkiego oleju opałowego (mazutu) do wielkiego pieca; lub (ii) nowych technologii w zakresie produkcji stali, jak np. pieców łukowych, które wykluczają węgiel z procesu produkcji stali; albo (iii) innych udoskonaleń technologicznych, mogą mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, perspektywy, sytuację finansową oraz wyniki działalności Grupy.

Systemy zarządzania informacjami, systemy księgowo i systemy kontroli wewnętrznej w Grupie mogą funkcjonować nieprawidłowo

Wykorzystywane w Grupie systemy zarządzania informacjami oraz systemy księgowo mogą być mniej rozwinięte pod pewnymi względami od analogicznych systemów i mechanizmów stosowanych przez spółki prowadzące działalność na bardziej rozwiniętych rynkach, w związku z czym mogą nie dostarczać osobom zarządzającym Grupą równie dokładnych informacji jak te, które trafiają do osób zarządzających spółkami funkcjonującymi na bardziej rozwiniętych rynkach. Ponadto, mimo iż Grupa posiada biuro kontroli wewnętrznej, aktualnie funkcjonujące systemy kontroli w ramach Grupy mogą być niedostatecznie rozwinięte w porównaniu do tych, które obowiązują w spółkach prowadzących działalność na bardziej rozwiniętych rynkach.

Do realizacji planów rozwoju Grupa będzie potrzebowała wysoko wyspecjalizowanych maszyn i urządzeń. Ponadto aktywa Grupy wymagają regularnych przeglądów i prac remontowych i modernizacyjnych

Stosowane przez Grupę technologie wydobywania węgla i produkcji koksu wiążą się niekiedy z zastosowaniem wysoce specjalistycznych maszyn i urządzeń, produkowanych jedynie przez kilku producentów na świecie. Realizacja planów inwestycyjnych Grupy może się wiązać z koniecznością nabycia nowych specjalistycznych maszyn górniczych lub maszyn używanych do produkcji koksu. Z uwagi na światową koncentrację producentów ww. maszyn i urządzeń, istnieje ryzyko nieprzewidzianego wzrostu cen lub braku podaży tych maszyn i urządzeń, co mogłoby wpłynąć na wzrost nakładów inwestycyjnych koniecznych do poniesienia w związku z realizacją strategii rozwoju Grupy.

Ponadto, przeglądy oraz prace remontowe i modernizacyjne wymagają istotnych nakładów finansowych oraz okresowego wyłączenia urządzeń i instalacji technicznych Grupy. Prace te mogą się wiązać z opóźnieniami lub niemożnością ich zakończenia w wyniku działania nieprzewidzianych czynników będących poza kontrolą Grupy, m.in. dostępnością odpowiednich środków finansowych, protestami organizacji ekologicznych, strajkami lub sporami pracowniczymi, opóźnieniami spowodowanymi przez wykonawców, utrudnieniami w uzyskaniu wymaganych zezwoleń. Powyższe opóźnienia lub niemożność realizacji wymaganych prac mogą mieć niekorzystny wpływ na działalność, wyniki lub sytuację finansową Grupy.

Czynniki pozostające poza kontrolą Grupy mogą w sposób istotny ograniczać popyt na jej produkty, a także niekorzystnie wpływać na działalność, sytuację finansową oraz wyniki działalności

Na popyt na produkty Grupy mogą oddziaływać gospodarcze, polityczne oraz rynkowe zdarzenia, które pozostają poza kontrolą Grupy, a w szczególności:

- (i) trendy w gospodarce krajowej i światowej oraz trendy w sferze działalności gospodarczej i finansach;
- (ii) zmiany w polityce monetarnej, fiskalnej i podatkowej;

- (iii) poziom i wahania stóp procentowych;
- (iv) oczekiwana stopa inflacji;
- (v) zmiany kursów wymiany walut;
- (vi) przyjęcie euro jako oficjalnego środka płatniczego w Polsce;
- (vii) zmiany w polityce rządowej w odniesieniu do sektora górniczego;
- (viii) dostępność krótkoterminowego i długoterminowego finansowania dłużnego i kapitału;
- (ix) ryzyko kredytowe;
- (x) ryzyko utraty płynności; oraz
- (xi) zmiany prawne i regulacyjne.

Grupa posiada ograniczone bądź żadne możliwości wpływania na powyższe zdarzenia, które mogą mieć istotny negatywny wpływ na jej działalność, sytuację finansową i wyniki działalności.

Kwestie związane ze społecznościami lokalnymi mogą mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność Grupy

Realizacja działalności gospodarczej Grupy może prowadzić do powstania kwestii spornych związanych ze społecznościami lokalnymi wokół obszarów, na których Grupa prowadzi lub zamierza prowadzić działalność. Kwestie te mogą z kolei prowadzić do protestów tych społeczności oraz roszczeń osób trzecich. Dotychczas Grupa nie miała do czynienia z istotnymi kwestiami związanymi ze społecznościami lokalnymi na skutek prowadzonej przez nią działalności, niemniej niemożność pomyślnego rozwiązania kwestii związanych ze społecznościami lokalnymi w przyszłości może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, sytuację finansową oraz wyniki działalności Grupy.

Zdolność Spółki do wypłaty dywidendy zależy od szeregu czynników i nie ma gwarancji, że w danym roku Spółka będzie w stanie wypłacić dywidendę zgodnie ze swoją polityką w zakresie dywidendy lub w ogóle będzie w stanie dywidendę wypłacić

Zdolność Spółki do wypłaty dywidendy zależy w szczególności od zysku/straty netto Spółki, jej sytuacji finansowej, istniejących zobowiązań, zdolności zarządzania zasobami kapitałowymi oraz perspektyw i rozwoju. Istnieje ryzyko, że nie zostaną spełnione warunki, wynikające z polityki wypłaty dywidendy lub pomimo ich spełnienia nie zostanie podjęta na Walnym Zgromadzeniu uchwała o wypłacie dywidend dla akcjonariuszy i dywidenda nie zostanie wypłacona. Ponadto, wypłata dywidendy może być uniemożliwiona lub zmniejszona ze względu na ograniczenia wynikające z zawieranych w przyszłości przez Spółkę umów, w szczególności umów finansowych, choć w chwili obecnej żadne umowy, w tym umowy finansowe, nie ograniczają Spółce możliwości wypłaty dywidendy. W konsekwencji nie ma gwarancji, że w danym roku Spółka będzie w stanie wypłacić dywidendę zgodnie ze swoją polityką lub w ogóle dywidendę wypłacić. Patrz również „Dywidenda i polityka w zakresie dywidendy”.

Możliwe jest zmniejszenie wydobycia w związku z wypadkiem w kopalni Krupiński

W dniu 5 maja 2011 roku w kopalni Krupiński doszło do wypadku zbiorowego na skutek zapalenia metanu. W wyniku wypadku oraz prowadzonych akcji ratowniczych zmarło trzech pracowników: jeden pracownik kopalni oraz dwóch ratowników. Ponadto, 11 pracowników kopalni zostało rannych. Na chwilę obecną nie są znane przyczyny zapalenia metanu. W związku z powyższym, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego powołał specjalną komisję do zbadania przyczyn i okoliczności zdarzenia. Patrz również „Opis działalności – Pracownicy – Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, wypadkowość”.

W wyniku wypadku Spółka nie jest w stanie prowadzić w kopalni Krupiński pełnego wydobycia węgla do celów energetycznych oraz węgla koksowego Typu 34. Wszyscy odbiorcy tych typów węgla z kopalni Krupiński powiadomieni zostali o wystąpieniu przypadku siły wyższej, co, w ocenie Spółki, zgodnie z zawartymi umowami, zwalnia Spółkę z odpowiedzialności za niezrealizowanie pełnej wielkości dostaw. Jednak konieczne jest ustalanie z odbiorcami mniejszych wielkości dostaw, co Spółka planuje czynić proporcjonalnie do wielkości zamówień danego odbiorcy. Zgodnie z szacunkami Spółki, zmniejszenie produkcji w KWK Krupiński będzie wynikiem wstrzymania eksploatacji jednej z trzech pracujących ścian i jak się przypuszcza obniży poziom wydobycia o ok. 33% w okresie do końca sierpnia 2011 roku, choć Spółka nie wyklucza, że po tym okresie może nie udać się przywrócić pełnego wydobycia.

Powyższe okoliczności, w szczególności zmniejszone przychody ze sprzedaży węgla do celów energetycznych, mogą mieć niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy.

Czynniki ryzyka związane z otoczeniem prawnym

Polski system prawny podlega częstym zmianom, nie wyłączając zmian interpretacji oraz stosowania prawa

Zmieniające się przepisy prawa polskiego i różne jego interpretacje (zwłaszcza w odniesieniu do prawa podatkowego czy prawa geologicznego i górniczego, a także prawa działalności gospodarczej, prawa pracy i ubezpieczeń społecznych czy prawa papierów wartościowych) mogą wywołać negatywne konsekwencje dla Grupy. Szczególnie częste są zmiany interpretacyjne przepisów podatkowych. Brak jest jednolitości w praktyce organów skarbowych i orzecznictwie sądowym w sferze opodatkowania. Przyjęcie przez organy podatkowe interpretacji prawa podatkowego innej niż przyjęta przez Grupę lub wprowadzenie przez Prawo Górnicze nowych wymogów nakładanych na Spółkę może powodować pogorszenie jej sytuacji finansowej, a w efekcie ujemnie wpłynąć na osiągnięte wyniki finansowe i perspektywy rozwoju.

Może powstać konieczność zwrotu przez Grupę pomocy publicznej

Przepisy prawa polskiego i prawa Unii Europejskiej dotyczące pomocy publicznej (ang. *state aid*) są nieprecyzyjne. Istnieje ryzyko, że niektóre działania podejmowane przez Grupę lub wobec Grupy w przeszłości stanowiły pomoc publiczną udzieloną z naruszeniem tych przepisów (w szczególności pomoc udzielona bez akceptacji Komisji Europejskiej lub jej wykorzystanie niezgodnie z przeznaczeniem, czyli wykorzystanie jej na cel inny niż określony w odpowiednim akcie, decyzji lub umowie). Działania takie mogą obejmować: (i) dotacje bezpośrednie, (ii) gwarancje i poręczenia udzielane przez Skarb Państwa lub podmioty kontrolowane przez Skarb Państwa na zabezpieczenie niektórych zobowiązań, (iii) umorzenia niektórych należności publicznoprawnych na przykład na podstawie Ustawy o Restrukturyzacji Niektórych Należności Publicznoprawnych, (iv) przekształcenia i inne operacje kapitałowe, w tym dokonane utworzenie i konsolidacja Grupy, (v) różne formy dokapitalizowania, w tym m.in. poprzez podniesienie kapitału zakładowego, (vi) finansowanie inwestycji przy udziale środków z funduszy kontrolowanych przez państwo, w tym funduszy ochrony środowiska, (vii) wykorzystanie przez Grupę niezgodnie z przeznaczeniem środków przekazanych Grupie na podstawie programów pomocowych wprowadzonych na mocy m.in. Ustawy o Dostosowaniu Górnictwa do Funkcjonowania w Warunkach Gospodarki Rynkowej, Ustawy o Restrukturyzacji Górnictwa, Ustawy o Funkcjonowaniu Górnictwa oraz (viii) inne działania.

Istnieje również ryzyko, że niektóre działania podejmowane przez Grupę lub w odniesieniu do Grupy w przyszłości mogą być kwalifikowane jako niedozwolona pomoc publiczna lub pomoc wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem.

Na dzień Prospektu w stosunku do Grupy nie wszczęto postępowań związanych z uzyskaniem niedozwolonej pomocy publicznej lub postępowań związanych z wykorzystaniem pomocy publicznej niezgodnie z przeznaczeniem.

Jeżeli zostanie stwierdzone, że Grupa lub KK Zabrze otrzymały niedozwoloną pomoc publiczną lub wykorzystala pomoc publiczną niezgodnie z przeznaczeniem (na przykład poprzez wykorzystanie jej w sposób sprzeczny z celem, na jaki została przyznana), może to skutkować obowiązkiem zwrotu udzielonej pomocy wraz z odsetkami, na zasadach określonych w przepisach prawa polskiego i prawa Unii Europejskiej, co do zasady naliczanymi od dnia jej przekazania. Zwrot taki może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność, wyniki lub sytuację finansową Grupy.

Konieczność dostosowania się do rosnących wymagań z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy może wpłynąć na kondycję finansową Grupy i jej perspektywy rozwoju

Naruszenie przepisów odnoszących się do bezpieczeństwa i higieny pracy, albo niedostosowanie się do wymagań odpowiednich władz w tym zakresie, w szczególności w kopalniach może spowodować zakłócenia lub nawet okresowe wstrzymanie ich działalności oraz wdrożenie kosztownych procedur dostosowawczych. Jeżeli organy bezpieczeństwa i higieny pracy zażądają od Grupy zamknięcia części bądź całej kopalni lub innego zakładu, albo wdrożenia kosztownych środków dostosowawczych, czy to na podstawie obowiązujących, czy też wprowadzonych w przyszłości regulacji z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, albo też w przypadku surowszych środków wyegzekwowania obowiązującego prawa, może w sposób istotny negatywnie oddziaływać na działalność, wyniki działalności, kondycję finansową i perspektywy rozwoju Grupy.

Dodatkowo, choć Grupa ujęła w budżecie koszty dostosowania do przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, to środki te mogą nie być wystarczające, co może w istotny, niekorzystny sposób wpłynąć na działalność, jej wyniki działalności, sytuację finansową oraz perspektywy Grupy.

Posiadane przez Grupę koncesje na prowadzenie działalności mogą zostać zawieszane, zmienione lub wypowiedziane przed zakończeniem okresu ich obowiązywania lub mogą nie zostać wznowione

Główna działalność Grupy oraz działalność związana z produkcją energii elektrycznej uzależniona jest od utrzymania w mocy posiadanych przez nią koncesji, przestrzegania przez nią warunków tych koncesji oraz zdolności do zapewnienia sobie nowych koncesji.

Wszystkie koncesje wydobywcze aktualnie posiadane przez Spółkę zostały przyznane na czas określony i wygasną (patrz *Tabele 55 i 56*), o ile nie zostaną przedłużone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Udzielenie nowej koncesji wydobywczej lub przedłużenie ważności koncesji aktualnie obowiązującej wymaga spełnienia pewnych wymogów określonych przepisami prawa. Udzielenia koncesji lub jej przedłużenia można odmówić, jeżeli zamierzona działalność narusza wymogi ochrony środowiska, przeznaczenie nieruchomości lub zagraża ich bezpieczeństwu albo zagraża obronności i bezpieczeństwu państwa i jego obywateli.

Ponadto, Minister Środowiska może cofnąć obowiązującą koncesję lub ograniczyć jej zakres w kilku sytuacjach, w tym między innymi, jeżeli posiadacz koncesji (i) narusza przepisy prawa, w szczególności w zakresie ochrony środowiska, (ii) narusza przepisy prawa w zakresie racjonalnej gospodarki zasobami złóż kopaliny lub (iii) nie wypełnia warunków koncesji, co obejmuje przypadki braku podjęcia działalności, o której mowa w koncesji lub trwałego zaprzestania takiej działalności.

Uzyskania koncesji wymaga również wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji oraz obrotu paliwami i energią. Takie koncesje udzielane są przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Koncesji udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że przedsiębiorca wnioskuje o udzielenie koncesji na czas krótszy. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może cofnąć koncesję lub zmienić jej zakres (i) gdy działalność zagraża obronności i bezpieczeństwu państwa; (ii) gdy podmiot nie wypełnia warunków koncesji; lub (iii) w przypadku podziału przedsiębiorstwa energetycznego lub jego łączenia z innymi podmiotami.

Jeżeli koncesje Grupy zostaną cofnięte lub Grupie odmówione zostanie przyznanie nowych bądź przedłużenie obowiązujących koncesji, Grupa może nie zdołać w pełni wykorzystać posiadanych przez siebie zasobów i zidentyfikowanych złóż surowców mineralnych, co mogłoby wywrzeć istotny negatywny wpływ na wyniki i perspektywy działalności Grupy.

Stosowanie Ustawy o zamówieniach publicznych może powodować opóźnienia w realizacji planowanych inwestycji

Udzielanie zamówień przez podmioty prowadzące działalność w zakresie wydobycia węgla kamiennego, w celu prowadzenia tej działalności, podlega przepisom o sektorowych zamówieniach publicznych. Praktyka stosowania ustawy o zamówieniach publicznych wskazuje, że udzielenie zamówienia na skutek odwołań, a także częstego unieważniania przetargów może w znaczący sposób opóźnić rozpoczęcie inwestycji. Opóźnienie inwestycji może skutkować wzrostem kosztów lub zmniejszeniem przychodów ze sprzedaży dla Grupy, a w konsekwencji negatywnie wpłynąć na jej wyniki finansowe.

Grupa może być objęta zaostrzonymi standardami i regulacjami prawnymi w zakresie norm prawa ochrony środowiska i może być zobowiązana do uzyskania pozwoleń na korzystanie ze środowiska

Działalność Grupy w sposób istotny oddziałuje na środowisko. W konsekwencji, spółki Grupy są zobowiązane do przestrzegania standardów ochrony środowiska określonych przez prawo oraz muszą posiadać określone pozwolenia na korzystanie ze środowiska naturalnego. Takie pozwolenia dotyczą emisji substancji i hałasu, prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarowania wytworzonymi odpadami, w tym odpadami wydobywczymi.

Według stanu na dzień Prospektu, w opinii Zarządu, działalność Grupy prowadzona jest zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi ochrony środowiska. Na dzień Prospektu Grupa posiada wszystkie pozwolenia na korzystanie ze środowiska naturalnego wymagane w związku z jej działalnością.

Regulacje odnoszące się do środowiska i korzystania z zasobów naturalnych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą ulegają ciągłym zmianom, a tendencją ostatnich lat w zakresie regulacji dotyczących prawa ochrony środowiska jest zaostrzanie obowiązujących standardów. W związku z tym, Grupa może nie być w stanie przestrzegać i działać zgodnie z przyszłymi zmianami w prawie lub też takie zmiany w prawie mogą mieć negatywny wpływ na działalność gospodarczą Grupy. Dodatkowo, zmiany w prawie ochrony środowiska mogą prowadzić do konieczności dostosowania działalności Grupy do nowych wymogów (np. wprowadzenia zmian w technologiach stosowanych przez Grupę do ograniczania emisji do powietrza lub też zmian w sposobie zagospodarowania odpadów/prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej przez Grupę), w tym również uzyskania nowych pozwoleń, lub zmiany warunków dotychczasowych pozwoleń posiadanych przez spółki Grupy.

Taki obowiązek może wymagać od Grupy poniesienia określonych nakładów inwestycyjnych, a tym samym może mieć negatywny wpływ na wynik finansowy Grupy.

Przeprowadzanie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko może mieć wpływ na działalność Grupy

Ze względu na profil działalności, Grupa, w oparciu o przepisy prawa, może być zobowiązana do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w odniesieniu do większości planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych (w tym prowadzenia prac wydobywczych, modernizacji istniejących instalacji czy też nowych zamierzeń budowlanych). Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga przeprowadzenia analizy wpływu danego przedsięwzięcia na środowisko oraz uzyskania przez Grupę od właściwych

organów decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji takich inwestycji. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji jest warunkiem koniecznym dla rozpoczęcia realizacji określonej inwestycji, w szczególności w przypadku, gdy decyzja taka jest wymagana przy udzielaniu koncesji wydobywczych i poszukiwawczych czy też pozwoleń na budowę. W wydanej decyzji właściwy organ może nałożyć na przedsięwzięcie określone warunki związane z korzystaniem ze środowiska w celu wydania decyzji.

Konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może również istotnie wydłużyć proces uzyskiwania koncesji czy też pozwoleń na budowę. Ponadto, nałożenie określonych warunków w decyzji może wiązać się z koniecznością poniesienia dodatkowych nakładów inwestycyjnych. Powyższe czynniki mogą mieć niekorzystny wpływ na perspektywy rozwoju Grupy oraz wyniki działalności Grupy, a w konsekwencji mogą mieć istotny negatywny wpływ na sytuację finansową Grupy.

Grupa może być zobowiązana do zapłaty odszkodowania lub podjęcia działań naprawczych w przypadku spowodowania szkód w środowisku

Na skutek działalności prowadzonej przez Grupę mogą powstawać szkody w środowisku. W przypadku wystąpienia takiej szkody, konkretna spółka Grupy może być zobowiązana do przeprowadzenia działań naprawczych mających na celu usunięcie lub złagodzenie konsekwencji danego negatywnego oddziaływania lub może być zobowiązana do zapłaty odszkodowania. Biorąc pod uwagę charakter oraz czas, przez jaki Grupa prowadzi działalność, istnieje ryzyko, że taka działalność spowodowała lub może spowodować szkody w środowisku takie jak w szczególności zanieczyszczenie gleby lub wody.

Analizy stopnia zanieczyszczenia gleby przeprowadzone na terenie byłego zakładu koksowni Gliwice znajdującego się na terenie należącym do KK Zabrze oraz zakładu koksowni Knurów należącego w przeszłości do KK Zabrze wykazały znaczne zanieczyszczenie gleby substancjami organicznymi i nieorganicznymi. Do dnia Prospektu, KK Zabrze nie przeprowadził działań rekultywacyjnych ani naprawczych w stosunku do powyższych terenów. Ponadto, KK Zabrze nie utworzył rezerwy na koszty przeprowadzenia ewentualnych działań naprawczych.

Pomimo faktu, że na dzień Prospektu Grupa nie posiada wiedzy na temat jakichkolwiek innych szkód w środowisku spowodowanych jej działalnością, to nie można wykluczyć, że takie szkody wystąpiły lub wystąpią w przyszłości. Potencjalne koszty związane z odszkodowaniami i koniecznością przeprowadzenia działań rekultywacyjnych lub naprawą szkód mogą zostać określone jedynie po dokonaniu oceny zakresu potencjalnej szkody. W związku z tym niemożliwe jest określenie dokładnej wielkości jej ewentualnego negatywnego oddziaływania na sytuację finansową Grupy. Jednakże biorąc pod uwagę skalę oraz intensywność prowadzonej przez Grupę działalności, koszty związane z potencjalnymi szkodami w środowisku mogą mieć wpływ na sytuację finansową Grupy.

Spółka może być zobowiązana do naprawienia szkód górniczych lub rekultywacji terenów górniczych w zakresie szerszym, niż planowano

Zgodnie z Prawem Geologicznym i Górniczym na Spółce ciąży obowiązek naprawienia powstałych szkód górniczych i może ona zostać zobowiązana do przywrócenia gruntów do stanu poprzedniego przed rozpoczęciem prac górniczych. Ze względu na specyfikę tych obowiązków dokładna kalkulacja kosztów możliwa jest dopiero po wystąpieniu zdarzenia. W związku z tym nie ma możliwości oceny jego ewentualnego wpływu na sytuację finansową Grupy.

Koszty, które poniosła Grupa związane z usuwaniem szkód górniczych w poszczególnych latach wyniosły: (i) w 2008 roku 57,5 mln PLN; (ii) w 2009 roku 46,6 mln PLN; oraz (iii) w 2010 roku 76,3 mln PLN.

Jakiegokolwiek zmiany w prawie, które zaostrzałyby te wymogi, mogą skutkować wzrostem kosztów związanych z taką rekultywacją lub naprawą szkód. Biorąc pod uwagę, że szkody górnicze związane z działalnością Spółki nie są objęte ochroną ubezpieczeniową na podstawie umów ubezpieczenia zawartych przez Spółkę, każda z powyższych okoliczności może mieć istotny, negatywny wpływ na sytuację finansową Grupy.

Grupa może być zmuszona do dostosowania swojej działalności do Polityki Klimatycznej UE

Jednym z celów priorytetowych Unii Europejskiej jest przeciwdziałanie zmianom klimatycznym poprzez m.in. ograniczanie zużycia naturalnych surowców energetycznych, wprowadzanie nowoczesnych technologii, ograniczanie emisji dwutlenku węgla, zmniejszanie zużycia energii oraz zwiększenie znaczenia energetyki odnawialnej. Dla osiągnięcia tych celów Unia Europejska wprowadziła pakiet o nazwie „3x20% do 2020 roku”, którego celem jest: (i) zmniejszenie do 2020 roku łącznej emisji gazów cieplarnianych Wspólnoty o co najmniej 20% w stosunku do poziomu z 1990 roku; (ii) zwiększenie do 2020 roku zużycia energii ze źródeł odnawialnych do poziomu 20% całkowitego bilansu energii; oraz (iii) poprawę efektywności energetycznej o 20% do 2020 roku.

Jak pokazują ostatnie lata, Komisja Europejska jest bardzo konsekwentna w realizacji powyższych celów i jest wysoce prawdopodobne, że wszelkie przyszłe decyzje odnoszące się do powyższych kwestii będą zmierzały do dalszego zaostrażania standardów związanych ze zużyciem, efektywnością oraz jakością energii.

W efekcie SEJ może być zobowiązana do wdrożenia odpowiedniej strategii biznesowej i planu inwestycyjnego, które umożliwią SEJ konkurowanie i funkcjonowanie na rynku energetycznym w przyszłości na zasadach zgodnych z wymogami regulacji unijnych. Jeżeli SEJ będzie w stanie dostarczać energii na potrzeby własne Grupy, konkurować lub prowadzić działalności na rynkach energetycznych, sytuacja taka może mieć istotny negatywny wpływ na działalność i sytuację finansową Grupy.

Obowiązki dotyczące konieczności zwiększenia zużycia energii ze źródeł odnawialnych

SEJ jako przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym zobowiązane jest do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectw pochodzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (tzw. zielonych certyfikatów) lub uiścić opłatę zastępczą.

Na dzień Prospektu, obowiązujące przepisy dotyczące zakupu zielonych certyfikatów definiują obowiązek zakupu jedynie do 2017 roku. Obowiązek ten zapewne będzie wzrastał w kolejnych latach, jednak skala wzrostu jest obecnie trudna do przewidzenia. Rada Ministrów 12 kwietnia 2011 roku przyjęła raport określający cele w zakresie udziału energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii znajdujących się na terytorium Polski, w krajowym zużyciu energii elektrycznej na lata 2010-2019. Założono, że udział energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach, w całkowitym jej zużyciu będzie rósł: z 8,85% w 2011 roku przez 13% w 2015 roku do 16,78% w 2019 roku.

Istnieje również ryzyko, że koszt pozyskania certyfikatu lub wysokość opłaty zastępczej będzie w kolejnych latach wzrastać. Ponadto, nieprzedstawienie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki certyfikatów do umorzenia lub nieuiszczenie opłaty zastępczej powoduje nałożenie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary na przedsiębiorstwo.

Grupa jest członkiem wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Koksownia Przyjaźń, KK Zabrze oraz SEJ są uczestnikami wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w związku z emisją dwutlenku węgla. Przydział uprawnień do emisji dwutlenku węgla na lata 2008-2012 („drugi okres rozliczeniowy”) jest wystarczający, aby pokryć rzeczywiste emisje Koksowni Przyjaźń oraz KK Zabrze. W przypadku SEJ przydzielona na drugi okres rozliczeniowy ilość uprawnień nie pokryje rzeczywistych potrzeb emisyjnych SEJ. SEJ szacuje, że w drugim okresie rozliczeniowym niedobór uprawnień wyniesie około 441.718 jednostek EUA („EU Emission Allowance”).

W związku z powyższym SEJ planuje pozyskać brakujące uprawnienia poprzez realizację tzw. projektów wspólnych wdrożeń, w wyniku których zgodnie z szacunkami, SEJ uzyska około 468.000 jednostek ERU („Emission Reduction Unit”). Na dzień Prospektu, SEJ podjęła niezbędne działania konieczne do przygotowania projektów wspólnych wdrożeń w odniesieniu do jednego z silników EC Pniówek. Obecnie projekt jest na zaawansowanym stadium przygotowania. SEJ zamierza złożyć wniosek o przyznanie jednostek uprawnień oraz wydanie listu zatwierdzającego w drugim kwartale 2011 roku. SEJ podjęła podobne działania w odniesieniu do silników w budowie w EC Pniówek i w EC Moszczenica. Całkowity koszt nakładów inwestycyjnych związanych z implementacją projektów wspólnych wdrożeń szacowany jest na około 31,8 mln PLN, z czego kwota 9,3 mln PLN została już poniesiona w 2006 roku. Nieuzyskanie odpowiedniej ilości uprawnień do emisji dwutlenku węgla na pokrycie rzeczywistych wielkości emisji na dzień 31 grudnia (termin rozliczeniowy za dany rok) może skutkować nałożeniem kar pieniężnych na SEJ. Jednostkowa stawka kary pieniężnej za brak jednego uprawnienia równa jest równowartości w polskich złotych 100 EUR.

Jednakże, w okresie obejmującym lata 2013-2020 („trzeci okres rozliczeniowy”) zmieniają się zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji, w szczególności zasady alokacji uprawnień. W trakcie trzeciego okresu rozliczeniowego podstawową metodą przydziału uprawnień będzie system aukcyjny, w ramach którego uprawnienia mają być nabywane w drodze aukcji. Operatorzy instalacji będą uprawnieni do otrzymania określonej ilości darmowych uprawnień do emisji, jednak wyłącznie w określonych okolicznościach i w określonym przedziale czasu. Na dzień Prospektu KK Zabrze, SEJ oraz Koksownia Przyjaźń podjęły działania zmierzające do uzyskania darmowych uprawnień, jednak na dzień Prospektu nie można stwierdzić, do jakiej ilości darmowych uprawnień Koksownia Przyjaźń, KK Zabrze oraz SEJ będą uprawnione.

Ewentualna konieczność nabycia uprawnień na aukcji lub konieczność realizacji projektów mających na celu ograniczenie emisji może mieć negatywny wpływ na sytuację finansową Grupy.

Grupa będzie zmuszona dostosować swoją działalność do Dyrektywy o Emisjach Przemysłowych

Dyrektywa o Emisjach Przemysłowych weszła w życie 6 stycznia 2011 roku. Określa ona zasady związane ze zintegrowanym przeciwdziałaniem i kontrolą zanieczyszczeń związanych z prowadzeniem działalności przemysłowej, jak również zasady związane z redukcją emisji do powietrza, wody i gleby. Okres implementacji Dyrektywy o Emisjach Przemysłowych kończy się 7 stycznia 2013 roku, co oznacza, że po upływie tego terminu instalacje przemysłowe będą musiały spełniać standardy emisyjne określone w Dyrektywie o Emisjach Przemysłowych.

Dyrektywa o Emisjach Przemysłowych w szczególności wpłynie na przedsiębiorstwa energetyczne, jako że emitują one znaczne ilości pyłów, dwutlenku siarki oraz tlenków. Dlatego, w celu ograniczenia ewentualnego wpływu wdrożenia Dyrektywy o Emisjach Przemysłowych na rynki

energetyczne, Dyrektywa o Emisjach Przemysłowych przewiduje okres przejściowy dla niektórych instalacji energetycznych do 2016 roku, w którym to okresie dane instalacje będą wyłączone z obowiązku przestrzegania poziomów emisji określonych w Dyrektywie o Emisjach Przemysłowych.

Dyrektywa o Emisjach Przemysłowych będzie podlegała implementacji do polskiego porządku prawnego. Na chwilę obecną nie można jednak określić, w jaki dokładnie sposób transpozycja zostanie dokonana. Sama Dyrektywa o Emisjach Przemysłowych, oprócz ustanowienia nowych, surowszych limitów emisji wspomnianych substancji (pyły, dwutlenek siarki, tlenki) przewiduje również zintensyfikowanie kontroli środowiskowych oraz rozbudowanie systemu raportowania, które to zmiany po dokonaniu ich transpozycji do polskiego porządku prawnego mogą potencjalnie (w zależności od kształtu zapisów polskich aktów prawnych), wiązać się z m.in. z koniecznością poniesienia wysokich kar administracyjnych za niedotrzymanie limitów emisji.

SEJ w celu dostosowania swoich instalacji do nowych wymogów planuje zgłosić niektóre ze swoich instalacji do derogacji, podczas gdy inne będą podlegały modernizacjom. W ramach planowanych modernizacji SEJ planuje budowę bloku fluidalnego CFB 70 MWe w EC Zofiówka oraz budowę bloku zielonego w EC Moszczenica, które to inwestycje ze względu na swój wysoki koszt będą miały istotny wpływ na sytuację finansową Grupy (patrz również *Tabela 66*). Co więcej, nie można wykluczyć, że SEJ będzie musiała podjąć również inne, dodatkowe działania inwestycyjne mające na celu dalsze obniżenie poziomu emisji, a koszty związane z realizacją takich inwestycji również mogą wpłynąć na sytuację finansową Grupy.

Ponadto, jakiegokolwiek opóźnienia lub niepowodzenia we wdrażaniu programów modernizacyjnych mogą skutkować koniecznością znacznego ograniczenia produkcji lub nawet zamknięcia instalacji, co może mieć istotny negatywny wpływ na sytuację finansową Grupy.

Przy wprowadzaniu substancji chemicznych do obrotu Grupa musi działać zgodnie z Rozporządzeniem REACH

Zgodnie z Rozporządzeniem REACH podmioty, które wprowadzają do obrotu na rynek wspólnotowy określone substancje i preparaty chemiczne w ilości powyżej 1 tony rocznie, są zobowiązane do (i) przeprowadzenia badań i analiz mających na celu określenie ryzyka chemicznego związanego ze stosowaniem danej substancji chemicznej; oraz (ii) dokonania ich rejestracji w Europejskiej Agencji Chemikaliów w Helsinkach.

Koksownia Przyjaźń, KK Zabrze oraz SEJ, realizując obowiązki wynikające z Rozporządzenia REACH, dokonały w Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) w Helsinkach rejestracji substancji wytwarzanych przez KK Zabrze i Koksownię Przyjaźń, które zgodnie z Rozporządzeniem REACH podlegały rejestracji.

Wprowadzanie przez Grupę substancji chemicznych do obrotu jest obciążone ryzykiem niespełnienia wymagań prawnych lub zmiany przepisów dotyczących wprowadzenia tych substancji, co może spowodować obciążenia finansowe dla Grupy poprzez dodatkowe nakłady, co może mieć istotny negatywny wpływ na działalność Grupy, sytuację finansową i wyniki działalności Grupy.

Co więcej, SEJ, KK Zabrze, Koksownia Przyjaźń oraz Spółka są odbiorcami substancji i preparatów chemicznych wykorzystywanych w trakcie prowadzonej działalności polegającej na wydobywaniu i przeróbce węgla, które podlegają obowiązkowi rejestracji na podstawie Rozporządzenia REACH. Spółki na bieżąco starają się weryfikować, czy substancje wykorzystywane przez nie do celów prowadzenia działalności zostały zarejestrowane lub będą zarejestrowane przez podmioty do tego zobowiązane zgodnie z wymogami Rozporządzenia REACH. Jednakże istnieje ryzyko, że substancje takie nie były lub nie będą zarejestrowane przez zobowiązane do tego podmioty, czego konsekwencją może być wycofanie ich z obrotu. Taki potencjalny brak rejestracji niektórych substancji wykorzystywanych podczas procesu produkcji, a tym samym wycofanie takich substancji z obrotu może prowadzić do braku lub nieregularności dostaw, co z kolei może skutkować koniecznością poszukiwania nowych źródeł dostaw, a tym samym może wpłynąć na ciągłość procesu produkcyjnego. Wszystkie te okoliczności mogą wiązać się z koniecznością przestawienia właściwości ciągu produkcyjno-technologicznego, które to przestawienie może zwiększyć koszty wydobywania/obróbki surowca.

Plany rozwoju Grupy będą wymagały zmian w zakresie gospodarki wodami dołowymi

Grupa posiada strategię gospodarowania wodami zasolonymi, która zakłada minimalizowanie niekorzystnego oddziaływania słonych wód dołowych na wody powierzchniowe. Wody dołowe, które nie są wykorzystane do celów własnych przez cztery z pięciu kopalń Grupy, odprowadzane są poprzez system retencyjno-dozujący „Olza” do rzeki Odry. Celem systemu „Olza” jest ograniczenie lub nawet całkowite zatrzymanie ilości odprowadzanych wód w okresie niskich przepływów i wykorzystywanie w tym czasie pojemności retencyjnej zbiorników działających w systemie „Olza”. Odprowadzanie wód zgromadzonych w retencji następuje dopiero po opadach i w warunkach odpowiednio dużego przepływu rzeki Odry. W przypadku kopalni Budryk wody dołowe kierowane są do Zakładu Odsalania Wód Dołowych „Dębieńsko”.

Grupa systematycznie prowadzi prace modernizacyjne i remonty systemu „Olza”. W związku z planami inwestycyjnymi Spółki określonymi w „Strategii Rozwoju Zakładów Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. w latach 2010-2030” polegającymi na rozbudowie poszczególnych kopalń poprzez m.in. rozpoczęcie eksploatacji nowych złóż i uruchamianiu związanym z zagospodarowaniem złóż już istniejących, budowie nowych poziomów należy się spodziewać, że ilość wód dołowych koniecznych do zagospodarowania ulegnie zwiększeniu. Konieczne więc będzie podjęcie bardziej intensywnych działań mających na celu efektywniejsze zagospodarowanie większych niż dotychczas ilości wód

dołowych. W szczególności, konieczne będzie podjęcie działań inwestycyjnych polegających m.in. na zwiększeniu pojemności retencyjnej systemu „Olza” poprzez zwiększenie pojemności osadników oraz przebudowę rurociągów należących do systemu „Olza”.

Konieczność poniesienia dodatkowych nakładów inwestycyjnych może mieć wpływ na sytuację finansową Grupy.

Inwestycje związane z koniecznością dostosowania do standardów Ustawy o Odpadach Wydobywczyc

Łączna ilość odpadów wydobywczyc produkowanych przez Spółkę rocznie ulega ciągłemu wzrostowi i zgodnie z prognozami Spółki w 2015 roku osiągnie około 11,2 mln ton. Ilość ta może dodatkowo wzrosnąć w związku z planami Spółki, zakładającymi zwiększenie działalności wydobywczyc Spółki w przyszłości. Na dzień Prospektu Spółka gospodaruje odpadami wydobywczycy poprzez (i) ich składowanie w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczycy; (ii) odzysk, to jest przetwarzanie ich na kruszywo, wykorzystywanie ich do prac inżynierskich lub przeciwpożarowych; (iii) rekultywację, to jest wykorzystanie na cele tworzenia budowli ziemnych lub (iv) przekazywanie ich firmom wyspecjalizowanym w gospodarce odpadami, które posiadają odpowiednie pozwolenia na gospodarowanie odpadami.

Do dnia 1 maja 2012 roku przedsiębiorstwa wydobywczyc są obowiązane dostosować swój system gospodarowania odpadami wydobywczycy do wymogów Ustawy o Odpadach Wydobywczyc. W związku z tym Spółka będzie musiała dostosować prowadzoną przez nią działalność w tym zakresie. W 2008 roku Spółka przyjęła strategię gospodarowania odpadami poprodukcyjnymi-górnictwymi. Zgodnie z tą strategią, Spółka planuje poddawać większą ilość odpadów wydobywczycy odzyskowi oraz zwiększać sprzedaż kruszywa.

Decyzje administracyjne udzielające zgody na wytwarzanie odpadów wydobywczycy wygasną 1 maja 2012 roku i Spółka będzie zobowiązana uzyskać nowe pozwolenia przed upływem tego terminu. Spełnienie powyższych obowiązków przez Spółkę może mieć wpływ na działalność Spółki oraz w konsekwencji także na sytuację finansową Grupy.

Grupa może podlegać wyższemu podatkowi akcyzowemu od węgla i koksu po 1 stycznia 2012 roku oraz od gazu koksowniczego po 31 października 2013 roku

Podstawowe zasady opodatkowania podatkiem akcyzowym produktów energetycznych są regulowane na poziomie przepisów wspólnotowych. Podstawowym aktem w tym zakresie jest dyrektywa Rady 2003/96/WE z 27 października 2003 roku w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii, która wprowadziła minimalne poziomy stawek podatku akcyzowego, dotyczące między innymi węgla oraz koksu. Minimalna stawka dla węgla oraz koksu określona jest na poziomie 0,15 EUR/GJ, jeżeli jest przeznaczony do celów gospodarczych i 0,3 EUR/GJ, w przypadku ich niegospodarczego przeznaczenia. Niemniej jednak na gruncie dyrektywy Rady 2003/96/WE opodatkowaniu podlega jedynie węgiel i koks przeznaczony na cele opałowe. Polsce został przyznany okres przejściowy na wprowadzenie powyższego opodatkowania, w którym podatek akcyzowy od węgla i koksu na cele opałowe nie będzie pobierany. Okres przejściowy upływa 1 stycznia 2012 roku. Na gruncie Ustawy o Podatku Akcyzowym w obecnym brzmieniu ustalono stawkę podatku dla węgla i koksu przeznaczonych do celów opałowych na poziomie 1,28 PLN/GJ. Należałoby się spodziewać, że nowe polskie regulacje, które powinny wejść w życie po upływie okresu przejściowego, wprowadzą rozwiązania mające na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania w przypadku produktów energetycznych wykorzystywanych jako surowce do produkcji innych produktów energetycznych, w tym węgla wykorzystywanego do produkcji koksu. Nie można jeszcze przewidzieć, jakie będzie ostateczne brzmienie nowych regulacji. Niemniej jednak w przyszłości może zaistnieć konieczność zapłaty podatku w związku z produkcją lub sprzedażą węgla i koksu przez Spółkę oraz inne podmioty z Grupy (w zależności od ostatecznego kształtu nowych regulacji akcyzowych). W konsekwencji może mieć to negatywny wpływ na wyniki finansowe osiągnięte w przyszłości przez Grupę, w szczególności poprzez to, że Grupa może zostać zmuszona do podniesienia cen węgla i koksu dla odbiorców końcowych.

Na gruncie dyrektywy 2003/96/WE podatkowi akcyzowemu podlega również gaz koksowniczy sklasyfikowany w nomenklaturze scalonej pod kodem CN 2705. Jednocześnie dyrektywa 2003/96/WE upoważnia państwa członkowskie do wprowadzania całkowitego lub częściowego zwolnienia lub obniżki w zakresie poziomu opodatkowania produktów objętych kodem CN 2705 (w tym gazu koksowniczego) pod warunkiem, że są one wykorzystywane do celów grzewczych. Ustawa o Podatku Akcyzowym w obecnym brzmieniu określa stawkę podatku akcyzowego dla pozostałych paliw gazowych na poziomie 1,28 PLN/GJ. Jednakże Ustawa o Podatku Akcyzowym przewiduje równocześnie zwolnienie z podatku akcyzowego dla tych paliw do czasu obowiązywania zwolnienia dla gazu ziemnego, tj. do 31 października 2013 roku lub do czasu, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii na terytorium Polski osiągnie 25%. Nie jest jeszcze znane brzmienie polskich przepisów, jakie powinny wejść w życie po 31 października 2013 roku celem uregulowania stanu prawnego po tym dniu, wobec czego nie można przewidzieć, czy i według jakiej stawki podatku będzie opodatkowany gaz koksowniczy po upływie terminu zwolnienia. Podobnie jak w przypadku węgla i koksu, po wprowadzeniu nowych regulacji może zaistnieć konieczność podniesienia cen gazu koksowniczego przez Grupę. Negatywnym skutkiem może być również wzrost kosztów własnych produkcji koksu.

Podatkowi akcyzowemu podlegają również wytwarzane przez Grupę produkty węglowodórne, np. benzol (CN 2707 10) i smoła koksownicza (CN 2706). Zgodnie z Ustawą o Podatku Akcyzowym produkty te podlegają podatkowi akcyzowemu, a stawka podatku uzależniona jest od tego, czy dany wyrób przeznaczony jest do celów opałowych lub napędowych, czy nie. W przypadku przeznaczenia do celów innych niż opałowe lub napędowe stawka podatku wynosi 0,0 PLN. W przypadku pozostałych przeznaczeń należy ustalić właściwą stawkę w zależności od przeznaczenia i właściwości fizykochemicznych wyrobu akcyzowego. Do zapłaty podatku akcyzowego zobowiązana

jest zarówno Grupa jako producent benzolu i smoły, jak i kontrahent Grupy nabywający benzol i smołę do dalszego przetwarzania celem uzyskania innych wyrobów akcyzowych. Kwota akcyzy należna od kontrahenta Grupy może jednak zostać obniżona o zapłaconą uprzednio przez Grupę akcyzę od wyprodukowanego benzolu i smoły zużytych do produkcji wyrobów akcyzowych przez kontrahenta Grupy.

Podatkowi akcyzowemu podlega również wytwarzana i sprzedawana przez Grupę energia elektryczna (CN 2716). Na podstawie przepisów dyrektywy Rady 2003/96/WE implementowanych z dniem 1 września 2010 roku do Ustawy o Podatku Akcyzowym, energia elektryczna jest opodatkowana zgodnie z zasadą jednofazowości opodatkowania, a obowiązek podatkowy powstaje w momencie dostawy energii nabywcy końcowemu na terytorium kraju, a nie w momencie jej wytworzenia. Co do zasady dla energii elektrycznej stosuje się stawkę podatku 20 PLN/MWh.

Zawierane w Grupie transakcje między podmiotami powiązаныmi mogą być uznane przez organy podatkowe za zawarte na warunkach nierynkowych

Spółki z Grupy należy uznać za podmioty powiązane w rozumieniu przepisów prawa podatkowego w zakresie polskich regulacji cen transferowych. Transakcje zawierane przez spółki z Grupy z podmiotami powiązаныmi mogą zostać poddane badaniu przez organy podatkowe. Podstawowa ocena takich transakcji opiera się na sprawdzeniu, czy są one zawierane na warunkach rynkowych.

W przypadku przyjęcia przez organy podatkowe stanowiska, iż transakcje pomiędzy podmiotami z Grupy nie są zawierane na warunkach rynkowych, Grupa może zostać zobowiązana do zapłaty dodatkowego podatku wraz z odsetkami za zwłokę dotyczącego takich transakcji, co może negatywnie wpłynąć na sytuację finansową Grupy.

Grupa może podlegać kontrolom podatkowym i skarbowym

Przepisy dotyczące podatku od towarów i usług, podatku dochodowego od osób prawnych, fizycznych, podatku od nieruchomości czy składek na ubezpieczenia społeczne podlegają częstym zmianom, wskutek czego traktowanie podatników przez organy podatkowe cechuje pewna niekonsekwencja i nieprzewidywalność. Obowiązujące regulacje zawierają również pewne sprzeczne przepisy i niejasności, które powodują różnice w opiniach co do interpretacji prawnej przepisów podatkowych – zarówno między organami państwowymi, jak i między organami państwowymi i spółkami. Rozliczenia podatkowe mogą być przedmiotem kontroli władz podatkowych, które w razie wykrycia nieprawidłowości uprawnione są do obliczania zaległości podatkowych wraz z odsetkami. Deklaracje podatkowe spółek mogą zostać poddane kontroli władz skarbowych przez okres pięciu lat, a niektóre transakcje przeprowadzane w tym okresie, w tym transakcje z podmiotami powiązаныmi, mogą zostać zakwestionowane do celów podatkowych przez właściwe władze skarbowe.

W przypadku przyjęcia przez władze skarbowe odmiennej interpretacji przepisów podatkowych od przyjętej przez Grupę może dojść do stwierdzenia przez organy podatkowe nieprawidłowości w jej rozliczeniach podatkowych. W konsekwencji, w przypadku stwierdzenia, że dany podmiot z Grupy zaniżył podatek do zapłaty, kwoty wykazane w sprawozdaniach finansowych spółek z Grupy mogą ulec zmianie w późniejszym terminie, po ostatecznym ustaleniu ewentualnych wysokości zaległości podatkowych oraz odsetek za zwłokę przez władze skarbowe, co może mieć istotny niekorzystny wpływ na wyniki finansowe Grupy.

Spółka może zostać zobowiązana do zapłaty podatku od nieruchomości w stosunku do wyrobisk górniczych lub urządzeń (obiektów) znajdujących się w wyrobiskach górniczych

Rozliczenia Spółki w zakresie podatku od nieruchomości od wyrobisk górniczych i urządzeń (obiektów) w nich się znajdujących zostały zakwestionowane przez organy podatkowe (patrz również „Postępowania podatkowe”). Negatywny wynik postępowań toczących się przed organami podatkowymi oraz sądami administracyjnymi, jak również postępowań podatkowych, które mogą zostać wszczęte w stosunku do przyszłych okresów, może w przyszłości skutkować powstaniem po stronie Spółki obowiązku zapłaty zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę.

Spółka szacuje łączne niezapłacone zobowiązanie z tytułu podatku od nieruchomości od wyrobisk górniczych oraz rzeczowych aktywów trwałych w nich się znajdujących na koniec 2010 roku na 249,1 mln PLN (w tym kwota główna w wysokości 198,1 mln PLN oraz odsetki za zwłokę w wysokości 51,0 mln PLN). Dla celów sprawozdawczości finansowej te potencjalne zaległości są prezentowane jako rezerwa w kwocie 218,0 mln PLN oraz zobowiązanie wynikające z decyzji podatkowych w kwocie 31,1 mln PLN. Na dzień 31 marca 2011 roku, łączna wartość zobowiązania wyniosła 268,0 mln zł, w tym kwota rezerwy w wysokości 217,0 mln zł oraz zobowiązań w wysokości 51,0 mln zł. W konsekwencji, mimo że potencjalne zaległości podatkowe są wykazywane dla celów sprawozdawczości finansowej w formie rezerwy oraz w formie zobowiązania, zapłata zaległości podatkowych mogłaby mieć negatywny wpływ na przepływy pieniężne Grupy.

Z uwzględnieniem uwag poczynionych w punkcie „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z otoczeniem prawnym – Polski system prawny podlega częstym zmianom, nie wyłączając zmian interpretacji oraz stosowania prawa”, w przypadku utrzymania dotychczasowej praktyki organów podatkowych wobec Spółki w zakresie podatku od nieruchomości od podziemnych wyrobisk górniczych, roczne dodatkowe obciążenie z tytułu spornego podatku od wyrobisk górniczych wyniesie ok. 45-50 mln PLN.

Ponadto w grudniu 2008 roku do Sejmu wpłynął rządowy projekt nowelizacji ustawy – Prawo górnicze i geologiczne. Projekt ten zakładał w pierwotnym brzmieniu, że „podziemne wyrobiska górnicze oraz znajdujące się w nich instalacje i urządzenia nie są budowlami ani też urządzeniami budowlanymi w rozumieniu przepisów prawa budowlanego”. Zgodnie z uzasadnieniem do znówelizowanych przepisów proponowana zmiana miała rozstrzygnąć istniejące wątpliwości poprzez ustalenie, że wyrobiska górnicze oraz instalacje i urządzenia w nich się znajdujące nie będą podlegać podatkowi od nieruchomości. W dniu 24 lutego 2011 roku w trakcie prac w komisji sejmowej wykreślono powyższy zapis z projektu nowelizacji. W drugim czytaniu w Sejmie zgłoszona została poprawka do projektu przywracająca ten zapis do projektu ustawy, jednak komisja sejmowa w sprawozdaniu z dnia 14 kwietnia 2011 roku zaopiniowała tę poprawkę negatywnie. W trzecim czytaniu Sejm przychylił się do stanowiska komisji sejmowej, odrzucając powyższą poprawkę, i uchwalił ustawę w brzmieniu nieusuwającym wskazanych wątpliwości interpretacyjnych, co może skutkować opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości wyrobisk górniczych i urządzeń oraz instalacji w nich się znajdujących. Dnia 29 kwietnia 2011 roku ustawa została przekazana do Senatu, który nie uchwalił poprawki przywracającej pierwotne brzmienie przepisu. Prace legislacyjne nad projektem nadal trwają, dlatego nie da się przewidzieć, jakie będzie ostateczne brzmienie proponowanej regulacji. Jeżeli projekt wejdzie w życie w wersji uchwalonej przez Sejm oraz nie zostaną ostatecznie wyjaśnione wskazane wcześniej wątpliwości interpretacyjne, w przyszłości Spółka mogłaby być zobowiązana do zapłaty podatku od nieruchomości od wyrobisk górniczych lub obiektów (urządzeń) wchodzących w skład wyrobisk górniczych, co miałoby negatywny wpływ na wyniki finansowe Grupy.

Spółka może ponieść dodatkowe obciążenia związane z klasyfikacją wydatków na utworzenie wyrobisk górniczych jako kosztów uzyskania przychodów

Spółka poniosła wydatki na utworzenie wyrobisk górniczych tzw. „ruchowych” i ewidencjonowała je dla celów podatku dochodowego od osób prawnych bezpośrednio w koszty uzyskania przychodów w momencie ich poniesienia. Nie można wykluczyć, że organy podatkowe zakwestionują taki sposób postępowania, argumentując, że wydatki na utworzenie wyrobisk górniczych powinny być zaliczane do kosztów uzyskania przychodów jako element kosztowy rzeczowego aktywa trwałego lub jako koszt, który powinien być alokowany do przyszłych przychodów z wyrobisk górniczych.

Ewentualne podważenie przez organy podatkowe przyjętej przez Grupę metody kwalifikacji wyrobisk górniczych mogłoby spowodować konieczność korekty zobowiązań podatkowych, poprzez zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów w rozliczeniach podatkowych z lat poprzednich, przy jednoczesnym zwiększeniu kosztów uzyskania przychodów w przyszłych rozliczeniach podatkowych, oraz powstanie ewentualnej zaległości podatkowej do zapłaty z odsetkami za zwłokę, co mogłoby mieć istotny negatywny wpływ na wyniki finansowe Grupy.

Ryzyko płatności podatku od nieruchomości w stosunku do baterii pieców koksowniczych szacowane przez Koksownię Przyjaźń na 22,7 mln PLN i przez KK Zabrze na 4,3 mln PLN

W kilku postępowaniach podatkowych organy podatkowe zakwestionowały kwalifikację baterii pieców koksowniczych stosowaną przez Koksownię Przyjaźń dla celów podatku od nieruchomości (patrz też „Opis działalności – Istotne postępowania administracyjne, sądowe i arbitrażowe – Postępowania podatkowe”). Grupa utworzyła rezerwę z tytułu pokrycia ewentualnych zaległości podatkowych, szacując łączne ewentualne zobowiązanie z tytułu podatku od nieruchomości dotyczącego baterii pieców koksowniczych za lata 2005-2010 na dzień 31 marca 2011 roku na 22,7 mln PLN (w tym kwota główna w wysokości 19,6 mln PLN oraz odsetki za zwłokę w kwocie 3,1 mln PLN). W konsekwencji, mimo że potencjalne zaległości podatkowe są wykazywane dla celów sprawozdawczości finansowej w formie rezerwy, zapłata zaległości podatkowych mogłaby mieć negatywny wpływ na przepływy pieniężne Grupy.

Toczy się spór KK Zabrze z organami podatkowymi w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości w zakresie nowo wybudowanej baterii pieca koksowniczego (patrz też „Opis działalności – Istotne postępowania administracyjne, sądowe i arbitrażowe – Postępowania podatkowe”). W związku z powyższym KK Zabrze utworzył rezerwę na pokrycie ewentualnych zaległości podatkowych. Wysokość rezerwy wynosi na dzień 31 marca 2011 roku 4,3 mln PLN (w tym 3,9 mln PLN z tytułu należności głównej, a 0,4 mln PLN z tytułu odsetek). W konsekwencji, zapłata ewentualnych zaległości podatkowych mogłaby negatywnie wpłynąć na przepływy pieniężne Grupy.

Czynniki ryzyka związane z ładem korporacyjnym

Statut ogranicza prawa głosu akcjonariuszy posiadających ponad 10% głosów; po przeprowadzeniu Oferty Skarb Państwa zostanie akcjonariuszem dominującym Spółki i może podejmować decyzje, które mogą nie być zgodne z najlepszym interesem Spółki lub jej pozostałych akcjonariuszy

Po zakończeniu Oferty, przy założeniu sprzedaży wszystkich Akcji Sprzedawanych, Skarb Państwa będzie posiadać 54.424.801 akcji, tj. 50% plus jedną akcję ogólnej liczby Akcji Spółki (oraz Akcje Pracownicze, które – do czasu zbycia na rzecz uprawnionych pracowników – pozostaną własnością Skarbu Państwa). Ponadto, przy powyższym założeniu, po wniesieniu do Spółki w postaci aportu akcji KK Zabrze i związaną z tym emisją akcji serii D, która ma nastąpić wkrótce po zakończeniu Oferty, Skarb Państwa będzie posiadać 60.828.911 akcji, tj.

52,77% ogólnej liczby Akcji Spółki (wyłączając Akcje Pracownicze). Liczba posiadanych akcji i procentowy udział w kapitale zakładowym akcji posiadanych przez Skarb Państwa zmniejszy się wprawdzie w wyniku: (i) udostępnienia uprawnionym pracownikom Spółki Akcji Pracowniczych zgodnie z Ustawą o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, które rozpocznie się po upływie trzech miesięcy od zakończenia Oferty, (ii) zaofiarowania uprawnionym pracownikom KK Zabrze nabycia części akcji Spółki serii D na podstawie art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, co ma nastąpić niezwłocznie po zarejestrowaniu przez sąd rejestrowy podwyższenia kapitału zakładowego Spółki w związku z emisją akcji serii D; oraz (iii) w wyniku emisji akcji Spółki serii C przeznaczonej do pracowników Grupy i KK Zabrze nieuprawnionych do otrzymania akcji na podstawie Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, która ma nastąpić wkrótce po emisji akcji serii D. Mimo przeprowadzenia procesu udostępniania Akcji Pracowniczych, zaofiarowania uprawnionym osobom części akcji Spółki serii D oraz przeprowadzenia emisji akcji Spółki serii C, Skarb Państwa pozostanie akcjonariuszem posiadającym uprawnienia osobiste określone w Statucie oraz pakiet Akcji zapewniający ponad 50% w ogólnej liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu, a więc zapewniający decydujący wpływ na decyzje Walnego Zgromadzenia (patrz „Ogólne informacje o Spółce, opis Akcji i kapitału zakładowego – Struktura akcjonariatu po emisji akcji serii C i D”).

Przewidziane w Statucie ograniczenie prawa głosu akcjonariuszy posiadających ponad 10% głosów na Walnym Zgromadzeniu nie ma zastosowania do Skarbu Państwa w okresie, w którym, wraz z podmiotami zależnymi, posiada on akcje uprawniające do wykonywania co najmniej 34% plus jeden głos na Walnym Zgromadzeniu.

Ponadto, zgodnie ze Statutem, wszystkich członków Zarządu powołuje i odwołuje Rada Nadzorcza, przy czym jednego z członków Zarządu powoływanych przez Radę Nadzorczą wybierają pracownicy. Większość członków Rady Nadzorczej powołuje Skarb Państwa na podstawie osobistych uprawnień. Tym samym Skarb Państwa, za pośrednictwem Rady Nadzorczej, obecnie kontroluje i, po zakończeniu Oferty, nadal będzie w stanie kontrolować większość składu Zarządu.

Statut Spółki przyznaje Skarbowi Państwa, w okresie, w którym, wraz z podmiotami zależnymi, posiada on akcje uprawniające do wykonywania co najmniej 34% plus jeden głos na Walnym Zgromadzeniu, prawo powoływania połowy członków Rady Nadzorczej oraz, dodatkowo, jednego członka Rady Nadzorczej, przy czym Skarb Państwa jest, co do zasady, wyłączony od głosowania przy wyborze pozostałych członków Rady Nadzorczej. Skarb Państwa będzie miał jednak decydujący wpływ na liczbę członków Rady Nadzorczej oraz zachowa prawo głosu w przypadku wyborów członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania odrębnymi grupami oraz głosowań, o których mowa w art. 385 § 6 KSH, a także w przypadku głosowań w sprawie powołania i odwołania członków Rady Nadzorczej wybranych przez pracowników oraz w przypadku, gdy Rada Nadzorcza nie może działać z powodu składu mniejszego od wymaganego statutem (patrz „Zarządzanie i ład korporacyjny – Rada Nadzorcza”). Ponadto, w zależności od ogólnej liczby członków Rady Nadzorczej, od dwóch do czterech członków Rady Nadzorczej powoływać będzie Walne Zgromadzenie spośród osób wybranych przez pracowników Spółki. W związku z powyższym – w Radzie Nadzorczej liczącej do dwunastu członków – akcjonariusze mniejszościowi będą mogli powoływać tylko jednego członka Rady Nadzorczej.

Dzięki posiadanym uprawnieniom korporacyjnym Skarb Państwa może wywierać wpływ na podejmowane przez organy Spółki decyzje, które mogą nie być zgodne z interesem pozostałych akcjonariuszy. Skarb Państwa będzie mieć decydujący wpływ na działalność Spółki, w tym na określanie jej strategii oraz dróg rozwoju, wybór członków Rady Nadzorczej oraz Zarządu, a także na politykę Spółki w zakresie dywidendy. Skarb Państwa może podjąć decyzję o zmniejszeniu kwoty dywidendy, o niewypłaceniu dywidendy bądź o wypłacie dywidendy w kwocie przekraczającej kwotę proponowaną przez Zarząd. Spółka nie jest w stanie przewidzieć sposobu, w jaki Skarb Państwa będzie wykonywał przysługujące mu prawa, ani wpływu działań podejmowanych przez Skarb Państwa na działalność Spółki, jej przychody i wyniki finansowe, a także jej zdolność do realizacji założonej strategii; Spółka nie może też przewidzieć, czy polityka i działania Skarbu Państwa wobec Spółki będą zgodne z interesami nabywców Akcji Sprzedawanych oraz pozostałych akcjonariuszy Spółki.

Zgodnie ze Statutem, przynajmniej jeden z członków Rady Nadzorczej powinien spełniać kryteria niezależności określone w Statucie. Więcej informacji na ten temat znajduje się w rozdziale „Zarządzanie i ład korporacyjny”. Powołanie niezależnego członka lub niezależnych członków Rady Nadzorczej ma nastąpić nie później niż do dnia odbycia Walnego Zgromadzenia Spółki, do którego porządku obrad zostanie wprowadzona sprawa wyborów członka lub członków Rady Nadzorczej, następującego po dniu wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym. Jeżeli do tego nie dojdzie, do wyboru nowych członków Rady Nadzorczej, w tym spośród kandydatów wskazanych przez akcjonariuszy innych niż Skarb Państwa, dojdzie w związku z zakończeniem kadencji obecnych członków Rady Nadzorczej wraz z odbyciem zwyczajnego Walnego Zgromadzenia, które odbędzie się nie później niż 30 czerwca 2012 roku. W takiej sytuacji, o ile przed Walnym Zgromadzeniem nie wygaśnie mandat członka Rady Nadzorczej nie będącego reprezentantem pracowników, inni akcjonariusze, oprócz Skarbu Państwa oraz oprócz pracowników Spółki, do zakończenia obecnej kadencji Rady Nadzorczej nie będą mieli swoich przedstawicieli w Radzie Nadzorczej Spółki.

Zmiana kontroli nad Spółką przez uzyskanie większości głosów na Walnym Zgromadzeniu może być ograniczona postanowieniami przepisów Statutu

Nabycie dużych pakietów akcji spółek publicznych w Polsce może wiązać się z obowiązkiem ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji. Patrz również „Polski rynek kapitałowy oraz obowiązki związane z Akcjami Sprzedawanymi – Prawa i obowiązki związane z Akcjami, przewidziane w Ustawie o Ofercie Publicznej”.

Dodatkowo, możliwość zmiany kontroli nad Spółką jest ograniczona postanowieniami Statutu. W szczególności, w wyniku wprowadzenia do Statutu mechanizmu ograniczania praw głosu do 10% ogólnej liczby głosów, akcjonariusz może nie uzyskać kontroli nad Spółką. Ograniczenie praw głosu do 10% przewidziane przez Statut nie ma zastosowania do Skarbu Państwa, dopóki Skarb Państwa, wraz ze swoimi podmiotami zależnymi, będzie dysponował co najmniej 34% plus jednym głosem w ogólnej liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu. Patrz również „*Znaczący akcjonariusz i Akcjonariusz Sprzedający*”.

Utrudnienie lub uniemożliwienie przejęcia kontroli nad Spółką może negatywnie wpłynąć na płynność i cenę Akcji Sprzedawanych oraz mogą zniechęcić potencjalnych nabywców, których planowane nabycie akcji Spółki byłoby postrzegane jako korzystne dla akcjonariuszy Spółki.

Zarząd Spółki może być w stanie podejmować działania, które będą kluczowe dla działalności Spółki pomimo sprzeciwu Rady Nadzorczej

Zgodnie z postanowieniami Statutu, podjęcie przez Spółkę pewnych działań istotnych z punktu widzenia jej działalności, określonych w Statucie wymaga zgody Rady Nadzorczej. Więcej informacji na ten temat znajduje się w rozdziale „*Zarządzanie i ład korporacyjny*”.

Jeżeli Rada Nadzorcza nie udzieli takiej zgody, zgodnie z art. 384 par. 2 KSH, Zarząd uprawniony jest do zwrócenia się do Walnego Zgromadzenia, by Walne Zgromadzenie, na którym po przeprowadzeniu Oferty większość głosów będzie wciąż posiadał Skarb Państwa, wydało zgodę na takie działanie. Po podjęciu uchwały przez Walne Zgromadzenie w sprawie wydania takiej zgody Zarząd może podjąć takie działanie bez zgody Rady Nadzorczej. W związku z tym istnieje ryzyko, że Zarząd będzie w stanie podejmować działania kluczowe dla działalności Spółki, nawet jeżeli Rada Nadzorcza nie zaakceptuje takich działań, ale wyrazi na nie zgodę Walne Zgromadzenie, na którym większość głosów będzie posiadał Skarb Państwa.

Czynniki ryzyka związane z Ofertą oraz Akcjami Sprzedawanymi

Akcjonariusz Sprzedający może odstąpić od Oferty lub zawiesić jej przeprowadzenie

Do dnia rozpoczęcia przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych, Akcjonariusz Sprzedający, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami i Oferującym, może odstąpić od przeprowadzenia Oferty bez podawania przyczyn swojej decyzji, co będzie równoznaczne z odwołaniem Oferty.

Od dnia rozpoczęcia przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych na Akcje Sprzedawane w ramach Oferty do godziny 9:00 czasu warszawskiego w dniu 5 lipca 2011 roku, kiedy rozpocznie się wystawianie odpowiednio pierwszych instrukcji rozliczeniowych lub przelewów celem przeniesienia Akcji Sprzedawanych na rachunki papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych, Akcjonariusz Sprzedający, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami i Oferującym, może odstąpić od przeprowadzenia Oferty, przy czym takie odstąpienie może nastąpić z ważnych, w ocenie Akcjonariusza Sprzedającego, powodów (patrz również „*Warunki Oferty – Warunki odstąpienia od przeprowadzenia Oferty lub jej zawieszenia*”). Po zatwierdzeniu Prospektu, informacja o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty zostanie podana do publicznej wiadomości w formie aneksu do Prospektu. Aneks ten będzie podany do publicznej wiadomości w ten sam sposób, w jaki zostanie opublikowany Prospekt. W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia Oferty złożone zapisy na Akcje Sprzedawane zostaną uznane za nieważne, a dokonane płatności zostaną zwrócone bez jakichkolwiek odsetek lub odszkodowań nie później niż 14 dni po dacie ogłoszenia o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty.

W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia Oferty do chwili złożenia zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem GPW, złożone zapisy na Akcje Sprzedawane zostaną uznane za nieważne, a dokonane płatności zostaną zwrócone bez jakichkolwiek odsetek i odszkodowań nie później niż czterdzieści dni po dacie ogłoszenia o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty.

W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia Oferty w okresie po złożeniu zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem GPW do godziny 9:00 czasu warszawskiego w dniu 5 lipca 2011 roku, podmioty przyjmujące zapisy na Akcje Sprzedawane od Inwestorów Indywidualnych dokonają niezwłocznie zgodnie z instrukcją DM PKO BP pełniącego rolę Oferującego zwrotnego przeniesienia Akcji Sprzedawanych nabytych uprzednio przez Inwestorów Indywidualnych, działając na podstawie stosownych pełnomocnictw udzielonych przez Inwestorów Indywidualnych w formularzu zapisu na Akcje Sprzedawane. Płatności dokonane przez Inwestorów Indywidualnych na nabycie Akcji Sprzedawanych zostaną im zwrócone bez jakichkolwiek odsetek i odszkodowań nie później niż 14 dni po dacie zwrotnego przeniesienia tych Akcji Sprzedawanych na rachunek papierów wartościowych Akcjonariusza Sprzedającego. Zwrot tych płatności zostanie dokonany na rachunek pieniężny prowadzony dla rachunku papierów wartościowych Inwestora Indywidualnego, z którego został złożony zapis, zgodnie z zasadami obowiązującymi w danej firmie inwestycyjnej.

Powyższe zasady odstąpienia od przeprowadzenia Oferty będą obowiązywały również dla Osób Uprawnionych Inwestorów Instytucjonalnych do momentu, do którego Akcjonariusz Sprzedający jest uprawniony do odstąpienia od przeprowadzenia Oferty na podstawie niniejszego Prospektu.

Decyzja o zawieszeniu Oferty, bez podawania przyczyn, może zostać podjęta przez Akcjonariusza Sprzedającego, w każdym czasie przed rozpoczęciem przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych. Od dnia rozpoczęcia przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych do dnia złożenia zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem systemu GPW (tj. do dnia 1 lipca 2011 roku) Akcjonariusz Sprzedający może podjąć decyzję o zawieszeniu przeprowadzenia Oferty tylko z ważnych, w ocenie Akcjonariusza Sprzedającego powodów. Patrz również „Warunki Oferty – Warunki odstąpienia od przeprowadzenia Oferty lub jej zawieszenia.

Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie podlegać zwyczajowym warunkom zawieszającym dotyczącym zobowiązania gwarancyjnego oraz będzie zawierać zwyczajowe warunki upoważniające strony do jej rozwiązania lub wypowiedzenia

W ramach Umowy o Gwarantowanie Oferty (patrz również „Subemisja, stabilizacja i umowne ograniczenia zbywalności Akcji – Umowa o Gwarantowanie Oferty”), Gwaranci Oferty zobowiążą się, z zastrzeżeniem ziszczenia się określonych warunków, do dołożenia należytej staranności w celu nabycia i opłacenia Akcji Sprzedawanych przez Inwestorów Instytucjonalnych oraz do nabycia, bądź spowodowania nabycia przez ich podmioty powiązane, tych Akcji Sprzedawanych, które nie zostały nabyte przez Inwestorów Instytucjonalnych, którzy na Akcje Sprzedawane złożyli zapisy. Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie umową warunkową, w szczególności uzależnioną od zawarcia Aneksu Cenowego.

Gwaranci Oferty będą uprawnieni do rozwiązania lub wypowiedzenia Umowy o Gwarantowanie Oferty na warunkach odzwierciedlających dominującą praktykę rynkową w zakresie międzynarodowych ofert podobnych do Oferty, między innymi w przypadku istotnej zmiany sytuacji panującej na rynkach finansowych. Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie zawierała zwyczajowe w międzynarodowych ofertach podobnych do Oferty oświadczenia i zapewnienia Spółki oraz Akcjonariusza Sprzedającego, między innymi w zakresie skuteczności objęcia lub nabycia Akcji Sprzedawanych, uprawnienia do sprzedaży Akcji Sprzedawanych w Ofercie oraz stanu prawnego i sytuacji finansowej Spółki. Zgodnie z Umową o Gwarantowanie Oferty, Akcjonariusz Sprzedający oraz Spółka zobowiążą się do zwolnienia Gwarantów Oferty oraz innych określonych osób z odpowiedzialności i obowiązku świadczenia z tytułu określonych roszczeń, zobowiązań lub kosztów, jakie mogą zostać dochodzone lub zostaną poniesione przez Gwarantów Oferty lub określone osoby w związku z Ofertą (tzw. klauzula indemnifikacyjna). Spółka nie może zapewnić, że nie wystąpią okoliczności, które ograniczyłyby zdolność stron do wypełnienia ich zobowiązań wynikających z Umowy o Gwarantowanie Oferty lub iż nie wystąpią okoliczności, które upoważniałyby Gwarantów Oferty do rozwiązania lub wypowiedzenia Umowy o Gwarantowanie Oferty. Wystąpienie powyższych okoliczności, a w konsekwencji niedojście do skutku lub niewykonanie zobowiązań wynikających z Umowy o Gwarantowanie Oferty lub jej rozwiązanie lub wypowiedzenie może mieć istotny negatywny wpływ na powodzenie Oferty.

W przypadku naruszenia lub podejrzenia naruszenia przepisów prawa w związku z ofertą publiczną lub ubieganiem się o dopuszczenie i wprowadzenie Akcji Sprzedawanych do obrotu na rynku regulowanym, KNF może między innymi zakazać przeprowadzenia Oferty lub zawiesić Ofertę oraz nakazać wstrzymanie ubiegania się lub zakazać ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie Akcji Sprzedawanych do obrotu na rynku regulowanym

Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej, w przypadku gdy emitent, wprowadzający lub inne podmioty uczestniczące w danej ofercie, subskrypcji lub sprzedaży prowadzonej w ramach takiej oferty, w imieniu lub zgodnie ze zleceniem emitenta lub wprowadzającego naruszają lub istnieje uzasadnione podejrzenie, iż naruszają, przepisy prawa związane z ofertą publiczną, subskrypcją lub sprzedażą na terytorium Polski, lub istnieje uzasadnione podejrzenie, iż takie naruszenie może wystąpić, wówczas KNF może:

- (i) nakazać wstrzymanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży albo przerwanie jej przebiegu na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych;
- (ii) zakazać rozpoczęcia oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży lub dalszego jej prowadzenia; lub
- (iii) opublikować, na koszt emitenta lub wprowadzającego, informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ofertą publiczną, subskrypcją lub sprzedażą.

W związku z jakąkolwiek ofertą publiczną, subskrypcją lub sprzedażą KNF może wielokrotnie zastosować środki przewidziane w punktach (ii) i (iii) powyżej. Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej, w przypadku naruszenia przepisów prawa w związku z ubieganiem się o dopuszczenie lub wprowadzenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Polski przez emitenta lub podmioty występujące w imieniu lub na zlecenie emitenta albo uzasadnionego podejrzenia, że takie naruszenie może nastąpić, KNF może:

- (i) nakazać wstrzymanie ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych;
- (ii) zakazać ubiegania się o dopuszczenie lub wprowadzenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym;
- (iii) opublikować na koszt emitenta informację o niezgodnym z prawem działaniu w związku z ubieganiem się o dopuszczenie lub wprowadzenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym.

W związku z danym ubieganiem się o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym KNF może wielokrotnie zastosować środek przewidziany w punktach (ii) i (iii) powyżej. Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej, KNF może zastosować środki, o których mowa powyżej, w przypadku, gdy z treści dokumentów lub informacji składanych do KNF lub przekazywanych do opinii publicznych wynika, że:

- (i) oferta publiczna, subskrypcja lub sprzedaż papierów wartościowych, dokonywane na podstawie tej oferty, lub ich dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym w znaczący sposób naruszałoby interesy inwestorów;
- (ii) istnieją przesłanki, które mogą prowadzić do ustania bytu prawnego emitenta;
- (iii) działalność emitenta była lub jest prowadzona z rażącym naruszeniem przepisów prawa, które to naruszenie może mieć istotny wpływ na ocenę papierów wartościowych emitenta lub też w świetle przepisów prawa może prowadzić do ustania bytu prawnego lub upadłości emitenta; lub
- (iv) status prawny papierów wartościowych jest niezgodny z przepisami prawa, i w świetle tych przepisów istnieje ryzyko uznania tych papierów wartościowych za nieistniejące lub obciążone wadą prawną mającą istotny wpływ na ich ocenę.

Zgodnie z Ustawą o Obrocie Instrumentami Finansowymi, w przypadku, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na rynku regulowanym lub jest zagrożony interes inwestorów, spółka prowadząca rynek regulowany, na żądanie KNF, wstrzymuje dopuszczenie do obrotu na tym rynku lub rozpoczęcie notowań wskazanymi przez KNF papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni.

Jeżeli Spółka nie spełni wymagań określonych w Regulaminie GPW lub Ustawie o Ofercie Publicznej, Akcje Sprzedawane mogą zostać nie dopuszczone lub wykluczone z obrotu na GPW lub obrót Akcjami może być zawieszony

Dopuszczenie Akcji do obrotu giełdowego na rynku oficjalnych notowań giełdowych (rynek podstawowy GPW) wymaga spełnienia warunków dopuszczenia do obrotu określonych w § 2 ust. 1 i § 3 Rozporządzenia o Rynku oraz w § 3 Regulaminu GPW. Dopuszczenie do obrotu również wymaga decyzji Zarządu GPW. Zarząd GPW może odmówić dopuszczenia akcji do obrotu na rynku podstawowym, jeżeli warunki określone w § 2 ust. 1 i § 3 Rozporządzenia o Rynku nie zostaną spełnione.

Uchwała Zarządu GPW zatwierdzająca dopuszczenie Akcji do obrotu zostanie podjęta na podstawie wniosku złożonego przez JSW w ciągu 14 dni od jego złożenia, z zastrzeżeniem szczegółowych postanowień Regulaminu GPW. Przy rozpatrywaniu wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na giełdzie, Zarząd GPW bierze pod uwagę:

- (i) sytuację finansową emitenta i jej prognozę, a zwłaszcza rentowność, płynność i zdolność do obsługi zadłużenia, jak również inne czynniki mające wpływ na wyniki finansowe emitenta;
- (ii) perspektywy rozwoju emitenta, w tym ocenę możliwości realizacji zamierzeń inwestycyjnych z uwzględnieniem źródeł ich finansowania;
- (iii) doświadczenie i kwalifikacje członków organów zarządzających i nadzorczych emitenta;
- (iv) warunki, na jakich papiery wartościowe zostały wyemitowane i ich zgodność z zasadami publicznego charakteru obrotu giełdowego, o których mowa w § 35 Regulaminu GPW; oraz
- (v) bezpieczeństwo obrotu giełdowego i interes jego uczestników.

Istnieje ryzyko, iż JSW nie spełni kryteriów określonych w Rozporządzeniu o Rynku i Regulaminie GPW i nie uzyska zgody Zarządu GPW na dopuszczenie akcji do obrotu na giełdzie.

Zgodnie z § 11 Regulaminu GPW, Zarząd GPW może uchylić uchwałę dotyczącą dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia takiej uchwały nie zostanie złożony wniosek o wprowadzenie Akcji do obrotu na giełdzie. Może się okazać konieczne, iż JSW będzie zobowiązane złożyć wniosek o zawieszenie lub wykluczenie z obrotu na GPW akcje, jeżeli nie spełni pewnych wymagań regulacyjnych.

Zgodnie z art. 96 Ustawy o Ofercie, w przypadku niespełnienia przez spółkę publiczną określonych w nim przepisie wymogów prawnych, KNF może wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, jej papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć, biorąc pod uwagę w szczególności sytuację finansową podmiotu, na który kara jest nakładana, karę pieniężną w wysokości do 1 mln PLN, albo zastosować obie sankcje łącznie. W przypadku wydania takiej decyzji przez KNF, zgodnie z § 31 ust. 1 pkt 4 Regulaminu GPW, zarząd GPW wyklucza jej papiery wartościowe z obrotu giełdowego.

Zarząd GPW jest uprawniony do wykluczenia instrumentów finansowych z obrotu giełdowego w okolicznościach wskazanych w Regulaminie GPW. Zgodnie z § 31 ust. 1 Regulaminu GPW, zarząd GPW wyklucza instrumenty finansowe z obrotu giełdowego: (i) jeżeli ich zbywalność stała się ograniczona, (ii) na żądanie KNF zgłoszone zgodnie z przepisami Ustawy o Obrocie, (iii) w przypadku zniesienia ich dematerializacji, lub (iv) w przypadku wykluczenia ich z obrotu na rynku regulowanym przez właściwy organ nadzoru (KNF).

Ponadto, zarząd GPW może wykluczyć instrumenty finansowe z obrotu giełdowego: (i) jeżeli przestały spełniać warunki dopuszczenia do obrotu giełdowego na danym rynku, inne niż wskazany w § 31 ust. 1 pkt 1 Regulaminu GPW (np. warunek nieograniczonej zbywalności), (ii) jeżeli emitent uporczywie narusza przepisy obowiązujące na GPW, (iii) na wniosek emitenta, (iv) wskutek ogłoszenia upadłości emitenta albo w przypadku oddalenia przez sąd wniosku o ogłoszenie upadłości z powodu braku środków w majątku emitenta na zaspokojenie kosztów postępowania, (v) jeżeli uzna, że wymaga tego interes i bezpieczeństwo uczestników obrotu, (vi) wskutek podjęcia decyzji o połączeniu emitenta z innym podmiotem, jego podziale lub przekształceniu, (vii) jeżeli w ciągu ostatnich 3 miesięcy nie dokonano żadnych transakcji giełdowych na danym instrumencie finansowym, (viii) wskutek podjęcia przez emitenta działalności zakazanej przez obowiązujące przepisy prawa, (ix) wskutek otwarcia likwidacji emitenta.

Zgodnie z art. 176 Ustawy o Obrocie, w przypadku, gdy emitent lub wprowadzający nie wykonuje albo wykonuje nienależycie obowiązki wymienione w art. 157, 158 lub 160 Ustawy o Obrocie, w tym w szczególności wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 160 ust. 5 Ustawy o Obrocie KNF może:

- (i) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo;
- (ii) nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 mln PLN; albo
- (iii) wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, nakładając jednocześnie karę pieniężną określoną w punkcie (ii) powyżej.

Ponadto, zgodnie z art. 20 ust. 3 Ustawy o Obrocie, na żądanie KNF, GPW wyklucza z obrotu wskazane przez KNF papiery wartościowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego lub bezpieczeństwu obrotu na tym rynku, albo powoduje naruszenie interesów inwestorów.

Zgodnie z § 30 Regulaminu GPW, zarząd GPW może zawiesić obrót Akcjami notowanymi na GPW, w tym Akcjami Sprzedawanymi, na okres do trzech miesięcy: (i) na wniosek emitenta, (ii) jeżeli uzna, że wymaga tego interes i bezpieczeństwo uczestników obrotu, (iii) jeśli emitent narusza przepisy obowiązujące na GPW. Ponadto, zgodnie z art. 20 ust. 2 Ustawy o Obrocie, w przypadku, gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia interesów inwestorów, na żądanie KNF, GPW może wykluczyć z obrotu papiery wartościowe lub instrumenty finansowe wskazane przez KNF maksymalnie na jeden miesiąc.

JSW nie może zagwarantować, że akcje nie zostaną nigdy wykluczone z obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez GPW lub że obrót nimi nie zostanie zawieszony na tym rynku.

Kurs Akcji może ulec obniżeniu

Inwestorzy mogą być narażeni na istotne wahania kursu notowań Akcji, a realizacja ich zleceń kupna i sprzedaży Akcji może nie następować na oczekiwanym poziomie. Po rozpoczęciu notowań Akcji na GPW, kurs notowań Akcji może być wyższy lub niższy od Ceny Sprzedaży. Ponadto, na kurs notowań Akcji na GPW może wpływać szereg innych czynników, w tym między innymi ogólne trendy ekonomiczne, zmiany ogólnej sytuacji na rynkach finansowych, zmiany prawa i innych regulacji w Polsce i UE, potencjalne lub faktyczne transakcje sprzedaży dużych pakietów Akcji na rynku wtórnym, zmiany prognoz przez analityków giełdowych oraz faktyczne lub przewidywane zmiany w działalności, sytuacji lub wynikach finansowych Grupy. Wahania na rynku papierów wartościowych w przyszłości mogą również mieć niekorzystny wpływ na kurs Akcji Sprzedawanych, niezależnie od działalności, sytuacji finansowej i wyników z działalności lub perspektyw rozwoju Grupy.

Sprzedaż dużej liczby Akcji Sprzedawanych na rynku giełdowym lub przekonanie, że taka sprzedaż będzie mieć miejsce po zakończeniu Oferty, szczególnie po wygaśnięciu umownych ograniczeń zbywalności Akcji (patrz „*Subemisja, stabilizacja i umowne ograniczenia zbywalności Akcji*”), mogą mieć negatywny wpływ na kurs notowań Akcji i ograniczyć zdolność Spółki do pozyskania kapitału za pomocą kolejnych ofert publicznych w przyszłości. Ponadto, sprzedaż Akcji przez jednego lub większą liczbę znaczących akcjonariuszy może doprowadzić do negatywnego postrzegania sytuacji Spółki lub jej perspektyw rozwoju, a tym samym mieć negatywny wpływ na kurs notowań Akcji. Spółka nie jest w stanie przewidzieć, jaki ewentualny wpływ na kurs notowań Akcji Sprzedawanych może mieć sprzedaż Akcji przez akcjonariuszy lub przekonanie, że taka sprzedaż będzie mieć miejsce.

Akcje nie były przedmiotem obrotu giełdowego, więc płynność i kurs notowań Akcji Sprzedawanych mogą podlegać znacznym wahanom

Dotychczas Akcje nie były przedmiotem obrotu giełdowego. Nie można zapewnić, że po wprowadzeniu Akcji Sprzedawanych do obrotu na GPW powstanie płynny rynek. Nie można przewidzieć poziomu zainteresowania inwestorów Akcjami Sprzedawanymi. Ponadto, jeżeli znaczna liczba Akcji Sprzedawanych zostanie sprzedana ograniczonej liczbie inwestorów instytucjonalnych, może to ograniczyć liczbę podmiotów posiadających Akcje Sprzedawane, a przez to może negatywnie wpłynąć na poziom płynności Akcji Sprzedawanych. W związku z tym, nie można wykluczyć, że nie będą występować wahania kursów Akcji Sprzedawanych, ani że inwestorzy mogą nie być w stanie kupić

lub sprzedać Akcji Sprzedawanych po oczekiwanych cenach lub w oczekiwanych terminach, a w szczególności kurs sprzedawanych lub kupowanych Akcji Sprzedawanych może być wyższy lub niższy od Ceny Sprzedaży.

Kurs notowań Akcji Sprzedawanych, może podlegać znacznym wahaniom między innymi w związku z następującymi czynnikami: zmiany w wynikach działalności Grupy; zmiany w analizach i rekomendacjach analityków giełdowych; komunikaty podawane przez Grupę lub jej konkurencję; zmiany w ogólnym sposobie postrzegania Grupy i otoczenia inwestycyjnego przez inwestorów; zmiany w wycenach dokonywanych przez Grupę lub jej konkurencję; płynność rynku na Akcje Sprzedawane oraz ogólne czynniki gospodarcze i inne okoliczności.

Na Spółkę mogą zostać nałożone sankcje administracyjne za naruszenie przepisów prawa

Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej, w przypadku gdy spółka publiczna nie wykonuje lub wykonuje nienależycie obowiązki wymagane przez przepisy prawa, w szczególności obowiązki informacyjne, KNF może wykluczyć, na czas określony lub bezterminowo, papiery wartościowe tej spółki z obrotu na rynku regulowanym albo nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 mln zł, albo zastosować obie sankcje łącznie. Spółka nie jest w stanie przewidzieć, czy w przyszłości nie wystąpi którakolwiek z przesłanek stanowiąca podstawą dla KNF do nałożenia na Spółkę wskazanych powyżej sankcji administracyjnych.

Wartość Akcji Sprzedawanych w portfelach inwestorów zagranicznych może ulec obniżeniu na skutek zmienności kursów walutowych

Po rozpoczęciu notowań na GPW Akcji Sprzedawanych, walutą notowań będzie złoty (PLN). Wpłaty na Akcje Sprzedawane wnoszone przez inwestorów zagranicznych będą dokonywane w walucie polskiej. Zasadniczo będzie się to wiązało z koniecznością wymiany waluty krajowej inwestora zagranicznego na PLN według określonego kursu wymiany. W konsekwencji, stopa zwrotu z inwestycji w Akcje Sprzedawane będzie zależała nie tylko od zmiany kursu Akcji Sprzedawanych w okresie inwestycji, ale także od zmian kursu danej waluty względem PLN. Deprecjacja PLN wobec walut obcych może w negatywny sposób wpłynąć na równowartość w walutach obcych kwoty wypłacanej w związku z Akcjami Sprzedawanymi, co będzie powodować obniżenie rzeczywistej stopy zwrotu z inwestycji w Akcje Sprzedawane. Ryzyko kursowe będzie dotyczyć także wszelkich wypłat przypadających na Akcje Sprzedawane, w tym wypłaty dywidend, które dokonywane będą w PLN.

Jeżeli analitycy giełdowi nie opublikują raportów dotyczących Spółki lub jeżeli zmienią swoje rekomendacje na negatywne, kurs notowań i płynność Akcji Sprzedawanych mogą ulec obniżeniu

Raporty dotyczące Spółki publikowane przez analityków giełdowych mają wpływ na kurs notowań i płynność Akcji Sprzedawanych. Jeżeli żaden analityk giełdowy nie uwzględni Spółki i nie opublikuje raportu na jej temat, kurs notowań i płynność Akcji Sprzedawanych może ulec znaczącemu obniżeniu. Ponadto, jeżeli jeden lub większa liczba analityków giełdowych przestanie uwzględniać Spółkę lub regularnie publikować raporty dotyczące Spółki, może spaść zainteresowanie Spółką na rynku kapitałowym, co z kolei może spowodować spadek kursu notowań i płynności Akcji Sprzedawanych. Jeżeli jeden lub większa liczba analityków giełdowych zmieni swoje rekomendacje na negatywne, kurs notowań Akcji Sprzedawanych może ulec znaczącemu spadkowi.

Posiadacze Akcji Sprzedawanych w niektórych jurysdykcjach mogą podlegać ograniczeniom w zakresie wykonania prawa poboru akcji nowych emisji

W przypadku podwyższenia kapitału zakładowego Spółki, akcjonariuszom Spółki przysługiwać będzie prawo poboru akcji nowej emisji zgodnie z przepisami Kodeksu Spółek Handlowych, o ile uchwała Walnego Zgromadzenia nie pozbawi akcjonariuszy prawa poboru. W zakresie, w jakim prawo poboru przysługiwałoby akcjonariuszom Spółki w Stanach Zjednoczonych Ameryki, tacy akcjonariusze mogą nie mieć możliwości wykonania prawa poboru, chyba że zostałyby złożone oświadczenie o rejestracji zgodnie z Amerykańską Ustawą o Papierach Wartościowych lub taka rejestracja nie byłaby wymagana na podstawie jednego z wyjątków od obowiązku rejestracji. Akcjonariusze w innych jurysdykcjach mogą również podlegać ograniczeniom w wykonaniu przez nich prawa poboru. Spółka nie może zapewnić, że w przyszłości dokona rejestracji jakichkolwiek Akcji, zgodnie z Amerykańską Ustawą o Papierach Wartościowych lub przepisami jakiegokolwiek innej jurysdykcji poza Polską. W przypadku podwyższenia kapitału zakładowego Spółki, akcjonariusze Spółki, którzy nie będą mogli zgodnie z przepisami kraju swojej siedziby wykonać ewentualnego prawa poboru, muszą liczyć się z możliwością rozwodnienia ich udziału w kapitale zakładowym Spółki. Ponadto, w niektórych jurysdykcjach akcjonariusze, którzy pozbawieni są możliwości wykonania lub zbycia praw poboru uprawnieni są do rekompensaty odpowiadającej wartości tych praw. Akcjonariusze spółek z siedzibą w Polsce nie są uprawnieni do jakiegokolwiek rekompensaty z tego tytułu, co oznacza, że posiadacze Akcji Sprzedawanych znajdujący się w jurysdykcji takiej jak Stany Zjednoczone Ameryki muszą liczyć się z tym, że nie otrzymają żadnej rekompensaty w związku z brakiem możliwości zbycia lub wykonania praw poboru.

ISTOTNE INFORMACJE

Zastrzeżenia

Prospekt nie stanowi oferty ani zaproszenia do składania ofert objęcia lub kupna Akcji Sprzedawanych w jakiegokolwiek jurysdykcji, w której prawo zabrania składania takiej oferty lub prowadzenia takiej sprzedaży. Osoby, które wejdą w posiadanie Prospektu powinny zapoznać się z tego rodzaju ograniczeniami prawnymi i ich przestrzegać. Nieprzestrzeganie takich ograniczeń może stanowić naruszenie obowiązujących w danym systemie prawnym przepisów regulujących kwestie związane z papierami wartościowymi. Więcej informacji na temat ograniczeń prawnych dotyczących oferowania i sprzedaży Akcji Sprzedawanych oraz rozpowszechniania Prospektu znajduje się w rozdziale „Ograniczenia w sprzedaży Akcji Sprzedawanych”.

Ani Spółka, ani Menedżerowie Oferty, ani Akcjonariusz Sprzedający nie składają przyszłym inwestorom żadnych zapewnień co do zgodności z prawem inwestycji w Akcje Sprzedawane dokonywanych przez danego inwestora.

Potencjalnym inwestorom zwraca się uwagę, że inwestycja w Akcje Sprzedawane pociąga za sobą ryzyko finansowe i przed podjęciem decyzji dotyczącej nabycia Akcji Sprzedawanych powinni wnikliwie zapoznać się z treścią Prospektu, w szczególności z treścią w rozdziale „Czynniki ryzyka”.

Potencjalni inwestorzy powinni polegać wyłącznie na informacjach zawartych w Prospekcie, wraz z ewentualnymi zmianami wynikającymi z aneksów do Prospektu zatwierdzonych przez KNF. Żadna osoba nie została upoważniona do udzielania informacji ani do składania oświadczeń innych niż znajdujące się w Prospekcie. Osoby udzielające takich informacji lub składające takie oświadczenia działają bez upoważnienia Spółki, Akcjonariusza Sprzedającego i Menedżerów Oferty.

Potencjalni inwestorzy powinni zapoznać się ze wszystkimi informacjami przedstawionymi w Prospekcie i samodzielnie ocenić ich znaczenie dla planowanej przez nich inwestycji. Przy podejmowaniu decyzji o inwestycji w Akcje Sprzedawane potencjalni inwestorzy powinni opierać się na samodzielnej analizie działalności Grupy oraz podmiotów, w których podmioty z Grupy mają udziały lub akcje, jak również treści Prospektu, w tym czynników ryzyka. Informacji zawartych w Prospekcie nie należy traktować jako porady inwestycyjnej, prawnej, finansowej, podatkowej ani porady jakiegokolwiek innego rodzaju. Zaleca się, by potencjalni inwestorzy zasięgnęli opinii własnych, doradców inwestycyjnych, prawnych, finansowych, podatkowych lub innych doradców. Należy przy tym mieć świadomość, że zarówno cena papierów wartościowych, jak i ich dochodowość mogą podlegać wahaniom.

Aneksy do Prospektu

Opublikowanie Prospektu po dniu jego zatwierdzenia przez KNF nie oznacza, że w okresie od dnia Prospektu do dnia jego udostępnienia do publicznej wiadomości sytuacja Grupy nie uległa zmianie ani też, że informacje zawarte w Prospekcie są poprawne w jakiegokolwiek dacie następującej po dniu zatwierdzenia Prospektu lub w jakimkolwiek terminie określonym w Prospekcie jako dzień, na który dane informacje zostały sporządzone, zależnie od tego, który z tych terminów nastąpił wcześniej.

Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej, Prospekt, po jego zatwierdzeniu przez KNF, może podlegać zmianom i uzupełnieniom w sytuacjach wymaganych przez prawo w drodze aneksów do Prospektu, które podlegają zatwierdzeniu przez KNF, lub w formie komunikatów aktualizujących. KNF może odmówić zatwierdzenia aneksu do Prospektu, jeżeli nie odpowiada on pod względem formy lub treści wymogom określonym w przepisach prawa. Konsekwencją niezatwierdzenia aneksu do Prospektu może być wstrzymanie rozpoczęcia Oferty, przerwanie jej przebiegu lub wstrzymanie procesu dopuszczenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym GPW.

Prospekt zostanie opublikowany niezwłocznie po zatwierdzeniu go przez KNF. W przypadku, gdy Prospekt zostanie opublikowany po zatwierdzeniu przez KNF jakiegokolwiek aneksu do tego Prospektu, wraz z Prospektem zostanie opublikowany każdy zatwierdzony przez KNF aneks.

Komunikaty aktualizujące

Informacje powodujące zmianę treści Prospektu lub aneksów do Prospektu, po ich udostępnieniu do publicznej wiadomości, w zakresie organizacji lub prowadzenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych lub dopuszczenia papierów wartościowych objętych Prospektem do obrotu na rynku regulowanym, niemające charakteru informacji skutkujących obowiązkiem sporządzenia, zatwierdzenia oraz publikacji aneksu do Prospektu, Spółka może udostępnić do publicznej wiadomości bez zachowania trybu określonego dla aneksów do Prospektu, w formie komunikatu aktualizującego, w sposób, w jaki został udostępniony Prospekt.

W przypadku, gdy zgodnie z przepisami Ustawy o Ofercie konieczna będzie publikacja komunikatów aktualizujących, inwestorzy zainteresowani nabyciem Akcji Sprzedawanych w ramach Oferty Publicznej przeprowadzanej na podstawie Prospektu powinni być świadomi, że niektóre informacje w zakresie organizacji lub prowadzenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych lub dopuszczenia papierów wartościowych objętych Prospektem do obrotu na rynku regulowanym zawarte w Prospekcie, zgodnie z treścią komunikatów aktualizujących, po dniu jego publikacji, mogą ulec zmianie.

Inwestorzy zainteresowani nabyciem Akcji Sprzedawanych w ramach Oferty przeprowadzanej na podstawie Prospektu powinni podjąć decyzję o nabyciu Akcji Sprzedawanych na podstawie uważnej lektury Prospektu, wszystkich ewentualnych opublikowanych aneksów do Prospektu oraz komunikatów aktualizacyjnych opublikowanych przez Spółkę

Informacja dla potencjalnych inwestorów

W związku z Ofertą przeprowadzaną na terytorium Polski na podstawie Prospektu, Menedżerowie Oferty będą promować tę Ofertę poza granicami Polski wyłącznie wśród międzynarodowych Inwestorów Instytucjonalnych z siedzibą poza granicami Polski, zgodnie z właściwymi przepisami prawa jurysdykcji, gdzie taka promocja Oferty będzie prowadzona, w oparciu o oddzielnie przekazany wybranym Inwestorom Instytucjonalnym Dokument Marketingowy w formacie międzynarodowego dokumentu ofertowego (ang. *International Offering Circular*), który nie będzie w żadnym wypadku dokumentem ofertowym w rozumieniu Dyrektywy Prospektowej czy Ustawy o Ofercie Publicznej i nie może stanowić podstawy dla przeprowadzania jakiegokolwiek publicznej oferty papierów wartościowych. Dokument Marketingowy nie będzie podlegał zatwierdzeniu przez żaden organ administracji publicznej. Promocja Oferty poza terytorium Polski będzie skierowana wyłącznie do wybranych inwestorów instytucjonalnych poza Polską, w tym do kwalifikowanych nabywców instytucjonalnych (ang. *Qualified Institutional Buyers*) w Stanach Zjednoczonych Ameryki w oparciu o Przepis 144A (ang. *Rule 144A*) uchwalony na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych.

W niektórych jurysdykcjach rozpowszechnianie Prospektu oraz sprzedaż Akcji Sprzedawanych może podlegać ograniczeniom prawnym. W związku z powyższym, Prospekt i wszelkie inne materiały promocyjne lub ofertowe mogą być rozpowszechniane lub publikowane na terytorium jakiegokolwiek jurysdykcji wyłącznie pod warunkiem zachowania zgodności z obowiązującymi przepisami prawa i właściwymi regulacjami. Na dzień Prospektu Spółka, Akcjonariusz Sprzedający, Menedżerowie Oferty ani żadne inne osoby nie podjęły ani nie podejmą działań zmierzających do uzyskania zezwolenia na przeprowadzenie oferty publicznej Akcji Sprzedawanych lub na posiadanie lub rozpowszechnianie Prospektu (oraz innych materiałów ofertowych, promocyjnych bądź formularzy zapisu dotyczących Akcji Sprzedawanych) na terytorium jakiegokolwiek jurysdykcji, w której wymagane jest podjęcie takich działań. Prospekt nie stanowi oferty ani zaproszenia do składania ofert objęcia lub kupna Akcji Sprzedawanych w jakiegokolwiek jurysdykcji, w której prawo zabrania składania takiej oferty lub prowadzenia takiej sprzedaży. Osoby, które wejdą w posiadanie Prospektu powinny zapoznać się z tego rodzaju ograniczeniami prawnymi i ich przestrzegać. Nieprzestrzeganie takich ograniczeń może stanowić naruszenie obowiązujących w danym systemie prawnym przepisów regulujących kwestie związane z papierami wartościowymi. Więcej informacji na temat ograniczeń prawnych dotyczących oferowania i sprzedaży Akcji Sprzedawanych oraz rozpowszechniania Prospektu znajduje się w rozdziale „*Ograniczenia w sprzedaży Akcji Sprzedawanych*”.

Akcje sprzedawane nie zostały i nie będą rejestrowane zgodnie z przepisami Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych ani w żadnym organie regulacyjnym nad obrotem papierami wartościowymi w jakimkolwiek stanie lub na terytorium podlegającym jurysdykcji Stanów Zjednoczonych Ameryki i nie mogą być oferowane, sprzedawane, zastawiane ani zbywane w jakikolwiek inny sposób, chyba że w oparciu o zwolnienie z obowiązku rejestracyjnego lub w ramach transakcji niepodlegających obowiązkowi rejestracyjnemu wynikającemu z Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych oraz zgodnie z wszelkimi obowiązującymi stanowymi przepisami o obrocie papierami wartościowymi ani Amerykańska Komisja Papierów Wartościowych i Giełd (ang. *U.S. Securities and Exchange Commission*), ani żadna stanowa komisja papierów wartościowych nie zatwierdziła akcji sprzedawanych ani nie dokonała oceny prospektu pod kątem jego zgodności z prawdą i kompletności. Składanie oświadczeń o odmiennej treści stanowi w Stanach Zjednoczonych Ameryki przestępstwo.

Stabilizacja

W związku z ofertą stabilizacji Menedżer Stabilizujący (lub inna osoba działająca jako jego pośrednik) może przeprowadzać transakcje mające na celu utrzymanie ceny rynkowej akcji oferowanych na GPW na poziomie wyższym niż poziom, który w innych okolicznościach utrzymywałby się na otwartym rynku przez ograniczony okres, przy czym agent stabilizacyjny (lub jego pośrednik) nie ma takiego obowiązku. Rozpoczęte transakcje tego rodzaju mogą być zawierane w okresie 30 dni od momentu wprowadzenia akcji oferowanych na GPW, a ich zawieranie może zostać przerwane w dowolnym momencie. Takie transakcje będą przeprowadzane zgodnie z wszelkimi obowiązującymi prawami, regulacjami i przepisami.

Wyłączenie treści strony internetowej

Treści zawarte na stronach internetowych Spółki ani stronach internetowych spółek wchodzących w skład Grupy nie stanowią części niniejszego Prospektu.

Stwierdzenia dotyczące przyszłości

Niniejszy Prospekt zawiera stwierdzenia dotyczące przyszłości, które odzwierciedlają obecną ocenę Spółki lub, w zależności od kontekstu, Zarządu, odnośnie do czynników zewnętrznych, strategii biznesowej, planów i celów Spółki dotyczących jej przyszłej działalności (w tym planów rozwoju dotyczących produktów i usług Grupy).

Stwierdzenia dotyczące przyszłości odnoszą się do Grupy oraz sektorów i branży, w których Grupa prowadzi działalność. Do stwierdzeń dotyczących przyszłości należą stwierdzenia zawierające słowa takie jak „oczekuje”, „zamierza”, „planuje”, „sądzi”, „przewiduje”, „spodziewa się”, „będzie”, „ma w planach”, „stawia sobie za cel”, „może”, „byłby”, „mógłby”, „będzie nadal” oraz inne podobne stwierdzenia odnoszące się do przyszłych zdarzeń lub okoliczności.

Wszystkie stwierdzenia dotyczące przyszłości zawarte w niniejszym Prospekcie odnoszą się do kwestii obarczonych ryzykiem i niepewnością. W związku z tym stanowią lub mogą stanowić one ważne czynniki, które mogą spowodować, że faktyczne okoliczności będą się istotnie różniły od okoliczności przewidywanych w tych stwierdzeniach lub z nich wynikających. Wśród czynników takich występują między innymi:

- (i) wzrosty lub spadki popytu na produkty i usługi Grupy;
- (ii) wpływ konkurencji;
- (iii) presja cenowa;
- (iv) wzrosty kosztów działalności;
- (v) dostępność funduszy, pozyskiwanych w drodze pożyczki lub w inny sposób, na potrzeby przyszłej działalności Grupy i zaplanowanych nakładów inwestycyjnych;
- (vi) zdolność Grupy do skutecznego wdrażania swoich strategii biznesowych lub finansowych;
- (vii) zmiana prawa, przepisów i polityki rządu dotyczących działalności Grupy;
- (viii) znaczna inflacja, stopy procentowe i wahania kursów wymiany walut;
- (ix) zmiany w zdolności Grupy do pozyskiwania, utrzymywania lub odnawiania umów niezbędnych do prowadzenia przez nią działalności;
- (x) skutki międzynarodowych wydarzeń politycznych; oraz
- (xi) skuteczność Grupy w rozpoznawaniu dodatkowych ryzyk zagrażających jej działalności i zarządzaniu ryzykami towarzyszącymi wymienionym wyżej czynnikom.

Wszelkie stwierdzenia dotyczące przyszłości zawarte w niniejszym Prospekcie odzwierciedlają obecne przewidywania Spółki co do przyszłych zdarzeń i podlegają oddziaływaniu zarówno wymienionych, jak i innych ryzyk, niepewności i założeń dotyczących działalności Grupy, jej wyników, strategii rozwoju i płynności.

Stwierdzenia dotyczące przyszłości są aktualne jedynie na dzień Prospektu. Niezależnie od tego, że niniejszy Prospekt nie zawiera prognoz zysków lub szacunkowych zysków w rozumieniu Rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku wykonującego dyrektywę 2003/71/WE, Spółka nie zobowiązuje się publicznie aktualizować lub uzupełniać żadnych stwierdzeń dotyczących przyszłości w wyniku pozyskania nowych informacji, przyszłych zdarzeń lub z innego powodu. Wszelkie późniejsze pisemne i ustne stwierdzenia dotyczące przyszłości odnoszące się do Grupy lub osób działających w imieniu Grupy wyrażnie w całości podlegają postanowieniom niniejszego akapitu. Przed podjęciem decyzji inwestycyjnej potencjalni inwestorzy w szczególności powinni wziąć pod uwagę wyżej wskazane czynniki, które mogą powodować, że faktyczne wyniki będą różnić się od tych wyrażonych w stwierdzeniach dotyczących przyszłości.

Egzekwowanie należności

Spółka jest podmiotem utworzonym i działającym zgodnie z prawem polskim, a przeważająca część aktywów Grupy znajduje się na terytorium Polski. Polska jest członkiem Unii Europejskiej. W związku z powyższym orzeczenie sądowe w sprawie cywilnej lub handlowej jest uznawane i wykonywane w Polsce zgodnie z Rozporządzeniem Rady nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 roku w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych. Inwestorzy mogą napotkać trudności, podejmując próbę wykonania w polskich sądach orzeczeń, które zostały wydane przez sądy spoza Unii Europejskiej. Z zasady orzeczenia wydane przez zagraniczne sądy w sprawach cywilnych mogą być wykonywane w Polsce na zasadach ogólnych Kodeksu postępowania cywilnego. Orzeczenia sądów zagranicznych mogą być wykonywane w Polsce między innymi pod warunkiem, że są one prawomocne i nie są sprzeczne z podstawowymi zasadami polskiego systemu prawnego. JSW nie może zagwarantować, że spełnione zostaną wszelkie warunki wykonania zagranicznych orzeczeń w Polsce lub że dane orzeczenie będzie wykonane w Polsce.

Prezentacja informacji finansowych i innych danych

W niniejszym Prospekcie wszelkie odniesienia do „Spółki” lub „JSW” dotyczą Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., a wszelkie odniesienia do „Grupy” dotyczą Spółki i podmiotów podlegających konsolidacji.

Dane finansowe

Niniejszy Prospekt zawiera:

- (i) zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku („**Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010**”), sporządzone zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską („**MSSF**”) oraz niezbadane śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za okres trzech miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku („**Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe**”), sporządzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości 34 „Śródroczna Sprawozdawczość finansowa” (MSR 34). Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010 i Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe są łącznie zwane „**Skonsolidowanymi Sprawozdaniami Finansowymi**”;
- (ii) zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KK Zabrze za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku („**Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2009-2010 KKZ**”), sporządzone zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską („**MSSF**”) oraz niezbadane śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KK Zabrze za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku („**Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe KKZ**”) sporządzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości 34 „Śródroczna Sprawozdawczość finansowa” (MSR 34). Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2009-2010 KKZ i Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe KKZ są łącznie zwane „**Skonsolidowanymi Sprawozdaniami Finansowymi KKZ**”;
- (iii) niezbadane informacje finansowe pro forma obejmujące niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej pro forma na dzień 31 marca 2011 roku, niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów pro forma za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku, niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów pro forma za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2010 roku, a także noty objaśniające („**Niezbadane Informacje Finansowe Pro Forma**”). Podstawy sporządzenia Niezbadanych Informacji Finansowych Pro Forma zostały zawarte w rozdziale „*Niezbadane Informacje Finansowe Pro Forma*”.

Prezentacja informacji finansowych zgodnie z MSSF wymaga od Zarządu dokonywania różnych szacunków i założeń, które mogą mieć wpływ na wartości podane w sprawozdaniu finansowym i informacji dodatkowej. Rzeczywiste wartości mogą odbiegać od takich założeń.

Niektóre dane arytmetyczne zawarte w niniejszym Prospekcie, w tym dane finansowe i operacyjne, zostały zaokrąglone. W związku z tym w niektórych wypadkach suma liczb w poszczególnych kolumnach lub wierszach tabel zawartych w Prospekcie może nie odpowiadać dokładnie łącznej sumie wyliczonej dla danej kolumny lub wiersza.

Informacje finansowe nieoparte na GAAP (Ogólnie Przyjętych Zasadach Rachunkowości, ang. *Generally Accepted Accounting Principles*) – EBIT i EBITDA

Na potrzeby niniejszego Prospektu, EBIT jest definiowany jako zysk/(strata) operacyjny/(a), a EBITDA jest określana jako zysk/(strata) operacyjny/(a) skorygowany o amortyzację. Zdaniem Spółki EBIT oraz EBITDA dostarczają dodatkowych informacji przydatnych do oceny wyników Grupy. EBIT oraz EBITDA są prezentowane, ponieważ zdaniem Spółki stanowią przydatny miernik wyników działalności Grupy. Wskaźniki EBIT oraz EBITDA nie są zdefiniowane przez MSSF i nie powinny być traktowane jako alternatywa dla przewidzianych w MSSF kategorii zysku/(straty), jako miara wyniku operacyjnego ani jako miara przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej na podstawie MSSF. Nie może być także traktowany jako wskaźnik płynności. Wskaźnik EBITDA nie jest przewidziany jako miara przepływów pieniężnych dostępnych Zarządowi do wykorzystania wedle jego uznania, gdyż nie uwzględnia on niektórych pozycji przepływów pieniężnych, takich jak płatności z tytułu odsetek, płatności z tytułu podatków, płatności związanych z obsługą zadłużenia oraz nakładów inwestycyjnych. Należy zauważyć, że wskaźniki EBIT oraz EBITDA nie są wskaźnikami posiadającymi powszechnie stosowaną jednolitą definicję, a co za tym idzie, ich wyliczenie może różnić się znacząco w zależności od podmiotu stosującego te wskaźniki, zaś same wskaźniki nie dają podstaw do porównań z innymi spółkami. Wskaźniki EBIT oraz EBITDA są obliczane przez Spółkę i nie zostały ujęte w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych oraz Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych KKZ.

Uzgodnienie zysku/(straty) netto i EBITDA

Tabela 2

	Trzy miesiące zakończone 31 marca		Rok zakończony 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(niezbadane)</i>		<i>(w mln zł)</i>		
Zysk/(strata) netto	619,4	149,3	1.501,9	(669,1)	806,0
Podatek dochodowy	155,1	36,3	364,5	(132,7)	206,9
Przychody finansowe.....	(20,2)	(8,0)	(56,5)	(51,3)	(65,3)
Koszty finansowe	34,6	39,8	137,4	137,8	195,9
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych.....	(0,2)	-	(0,4)	(1,2)	(1,1)
Zysk/(strata) operacyjny/a (EBIT)	788,7	217,4	1.946,9	(716,5)	1.142,4
Amortyzacja	201,0	192,9	823,6	750,2	747,4
EBITDA	989,7	410,3	2.770,5	33,7	1.889,8

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; Spółka (EBIT, EBITDA – dane niezbadane)

Gotówkowy koszt wydobycia węgla i koszt konwersji koksu

Niniejszy Prospekt zawiera również odniesienia do jednostkowego gotówkowego kosztu wydobycia węgla i jednostkowego kosztu konwersji koksu. Jednostkowe gotówkowe koszty wydobycia węgla i koszty konwersji koksu nie są wskaźnikami wyników działalności ani wydajności zgodnie z MSSF. Wskaźniki te są wykorzystywane przez Spółkę w celach zarządzania. Poza tym, są powszechnie wykorzystywane przez inwestorów w celu porównaniu wyników innych producentów węgla i koksu. Wskaźniki te nie powinny być analizowane w oderwaniu od wyników działalności przedstawionych zgodnie z MSSF. W związku z tym, że nie ma jednolitej definicji jednostkowego gotówkowego kosztu wydobycia węgla oraz jednostkowego kosztu konwersji koksu, tego typu wskaźniki przedstawione przez Grupę mogą nie być porównywalne do podobnie nazywanych wskaźników prezentowanych przez inne spółki. Jednostkowy gotówkowy koszt wydobycia węgla oraz jednostkowy koszt konwersji koksu są obliczane przez Spółkę i nie zostały zawarte w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych.

Spółka definiuje koszty pieniężne wydobycia węgla w przeliczeniu na tonę jako różnicę pomiędzy sumą kosztów zużycia materiałów i energii, usług obcych, świadczeń na rzecz pracowników, podatków i opłat oraz pozostałych kosztów rodzajowych a nakładami poniesionymi na wytworzenie rzeczowych aktywów trwałych (wyróbiska ruchome) i podzieloną przez wydobycie węgla (w tonach). Poniższa tabela wskazuje pozycje, w oparciu o które obliczany jest jednostkowy gotówkowy koszt wydobycia.

Tabela 3

	Trzy miesiące zakończone 31 marca		Rok zakończony 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(w mln zł)</i>				
Zużycie materiałów i energii	229,1	203,6	843,0	740,9	784,9
Usługi obce.....	200,6	158,3	777,7	662,4	828,6
Świadczenia na rzecz pracowników.....	511,3	465,4	2.364,7	2.131,2	2.202,1
Podatki i opłaty	65,5	59,7	133,8	136,5	137,7
Pozostałe koszty	6,7	12,7	67,2	34,1	42,0
Nakłady poniesione na wytworzenie środków trwałych (wyrobiska ruchowe)	(61,5)	(48,0)	(260,2)	(181,9)	(279,0)
Całkowite koszty wydobycia.....	951,7	851,7	3.926,2	3.523,2	3.716,3
Wydobycie węgla (mt)	3,2	3,4	13,3	11,4	13,6
Koszt pieniężny wydobycia węgla (PLN/t) ⁽¹⁾	294,0	247,0	294,6	309,1	272,5

(1) Koszty pieniężne wydobycia węgla w przeliczeniu na tonę za okres trzech miesięcy zakończonych 31 marca 2011 roku oraz 2010 roku nie uwzględniają pracowniczych świadczeń dodatkowych, które płacone są wyłącznie na koniec roku i w związku z tym wartości te nie są porównywalne z analogicznymi danymi za pełne lata. Kwota tych świadczeń, przypadająca na okres trzech miesięcy zakończonych 31 marca 2011 roku i 2010 roku wynosi odpowiednio 89,8 mln zł i 81,6 mln zł i została obliczona jako jedna czwarta odpowiednich kosztów przewidywanych do zapłaty za rok 2011 (w przypadku 31 marca 2011 roku) i wypłaconych w 2010 roku (w przypadku 31 marca 2010 roku)

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

W latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku Spółka definiowała jednostkowy koszt konwersji koksu jako koszt wytworzenia koksu, pomniejszony o koszt: węgla, jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabywanego przez Polski Koks od podmiotów trzecich oraz amortyzacji, dzielone przez liczbę ton koksu wyprodukowanego i sprzedanego przez Grupę w danym okresie. Wyniki KK Zabrze nie zostały uwzględnione w jednostkowym koszcie konwersji koksu. Jednostkowy koszt konwersji koksu nie został pomniejszony o przychody ze sprzedaży węgl pochodnych. Poniższa tabela wskazuje główne pozycje, w oparciu o które obliczany jest jednostkowy koszt konwersji koksu.

Tabela 4

	Rok zakończony 31 grudnia		
	2010	2009	2008
	<i>(w mln zł)</i>		
Przychody ze sprzedaży koksu	3.065,5	1.399,5	3.131,1
Koszty wytworzenia sprzedanych produktów, w tym	2.455,9	1.461,2	2.740,8
Koszty podstawowe ⁽¹⁾	2.186,9	1.247,0	2.381,3
Koszty konwersji ⁽²⁾	269,0	214,2	359,5
Sprzedaż koksu wyprodukowanego przez Grupę (mln ton)	2,5	1,8	2,5
Jednostkowy koszt konwersji sprzedanego koksu (PLN/t)	107,1	117,1	145,5

(1) Koszt węgla, koszt jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabytego przez Polski Koks od podmiotów trzecich i amortyzacji

(2) Koszty konwersji sprzedanego, wyprodukowanego przez Grupę koksu

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 i 2010 roku, Spółka definiowała jednostkowy koszt konwersji koksu jako koszt produkcji koksu pomniejszony o koszt: węgla, jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabywanego przez Polski Koks od podmiotów trzecich i amortyzacji, a także jednorazowe wypłaty dla pracowników, z uwzględnieniem zmiany stanu zapasów; dzielone przez ilość ton koksu wyprodukowanego przez Grupę we wskazanym okresie. Wyniki KK Zabrze nie zostały uwzględnione w wyliczeniu jednostkowego kosztu konwersji koksu. Jednostkowy koszt konwersji koksu nie został pomniejszony o przychody ze sprzedaży węglpochodnych. Poniższa tabela wskazuje pozycje, w oparciu o które obliczany jest jednostkowy koszt konwersji koksu.

Tabela 5

	Trzy miesiące zakończone 31 marca	
	2011	2010
	(w mln zł)	
Przychody ze sprzedaży koksu	940,2	615,9
Koszty wytworzenia produktów, w tym	795,1	534,8
Koszty podstawowe ⁽¹⁾	719,9	474,3
Koszty konwersji ⁽²⁾	75,2	60,5
Wolumen koksu wyprodukowanego przez Grupę (mln ton)	0,6	0,6
Jednostkowy koszt konwersji (PLN/t)	116,7	95,6

(1) Koszt węgla, koszt jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabytego przez Polski Koks od podmiotów trzecich, amortyzacja, a także jednorazowa wypłata świadczeń na rzecz pracowników w wysokości 8,8 mln PLN, z uwzględnieniem zmiany stanu zapasów

(2) Koszty konwersji, wyprodukowanego przez Grupę koksu.

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Wybrane informacje finansowe w MER

MER zawiera wybrane informacje finansowe dotyczące Grupy dla okresów historycznych i przyszłych, które zostały sporządzone w oparciu o powszechnie akceptowane w Polsce zasady rachunkowości, i które mogą nie być spójne i porównywalne ze zbadanymi i niezbadanymi informacjami finansowymi Grupy zawartymi w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych, jak również w innych częściach Prospektu, które zostały sporządzone w oparciu o MSSF. W celu pełnego zrozumienia sytuacji finansowej, wyników działalności i przepływów pieniężnych Grupy w latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku oraz w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 i 2010 roku, przyszli inwestorzy powinni polegać na informacjach finansowych, notach objaśniających i ich opisach zawartych w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych i w innych częściach Prospektu, w tym w części „Omówienie i analiza sytuacji finansowej oraz wyników działalności Grupy”.

Przedstawione w Prospekcie przedsięwzięcia inwestycyjne zawierają się w całości nakładów poszczególnych kopalń, przedstawionych w tabelach umieszczonych w raporcie MER. Nakłady te zawierają zarówno zadania strategiczne, jak i inwestycje odtworzeniowe o charakterze bieżącym. W raporcie MER, natomiast, zostały przedstawione całkowite nakłady inwestycyjne dla poszczególnych kopalń w ujęciu rodzajowym, w rozbiciu na poszczególne lata. W związku z tym, że zadania strategiczne zawierają w sobie wiele obiektów o różnym charakterze rodzajowym – nie są bezpośrednio widoczne w tabelach przedstawionych w raporcie MER.

Dane rynkowe, ekonomiczne i branżowe

Niektóre dane makroekonomiczne i statystyczne podane w niniejszym Prospekcie zaczerpnięto ze źródeł publicznie dostępnych, których wiarygodność może być różna. Dane makroekonomiczne i statystyczne dotyczące Polski są w większości oparte na informacjach ogłaszanych przez GUS czy NBP. W każdym przypadku dane makroekonomiczne i statystyczne, a także informacje źródłowe, na których te dane są oparte, mogły zostać uzyskane lub zaczerpnięte z innych źródeł lub w inny sposób niż stosowane w innych krajach. Nie można zagwarantować, że osoba trzecia, stosująca odmienne metody zbierania, analizy i przetwarzania informacji, uzyskałaby te same wyniki.

Dane rynkowe i niektóre wykorzystane dane i prognozy branżowe, a także stwierdzenia zawarte w niniejszym Prospekcie w odniesieniu do pozycji zajmowanej przez Spółkę w branży zostały oszacowane lub zaczerpnięte w oparciu o założenia uznane przez Spółkę za zasadne lub pochodzą z badań własnych Spółki, sondaży lub studiów przeprowadzonych na jej zlecenie przez osoby trzecie, albo pochodzą ze źródeł publicznie dostępnych, publikacji branżowych. W każdym przypadku wykorzystania takiej informacji w niniejszym Prospekcie podano źródło

informacji zewnętrznych. Wyszukując, przetwarzając i przygotowując dane makroekonomiczne, rynkowe, branżowe i inne, pochodzące ze źródeł innych niż Spółka, takich jak publikacje administracji publicznej, publikacje osób trzecich, publikacje branżowe i publikacje ogólne, Spółka mogła nie weryfikować tych danych. W przypadku pochodzących od osób trzecich informacji, które znajdują się w Prospekcie, informacje te zostały dokładnie przytoczone. W zakresie, w jakim Spółka jest to w stanie stwierdzić, w zawartych w Prospekcie informacjach pochodzących od osób trzecich nie pominięto żadnych faktów, których pominięcie mogłoby sprawić, że byłyby one niedokładne bądź wprowadzałyby w błąd.

Publikacje branżowe zasadniczo wskazują, że informacje w nich zawarte zostały uzyskane ze źródeł uważanych za wiarygodne, lecz dokładność i kompletność takich informacji nie jest gwarantowana. Jednakże przy przygotowywaniu niniejszego Prospektu nie przeprowadzono niezależnej weryfikacji takich informacji pochodzących od osób trzecich, ani też nie zbadano poprawności metodologii i podstaw zastosowanych przez osoby trzecie przy sporządzaniu takich danych lub dokonywaniu szacunków i prognoz. Ani Spółka, ani członkowie jej kierownictwa nie mogą udzielić zapewnienia, że wszelkie takie informacje są dokładne lub, w projekcji, że takie projekcje zostały oparte na prawidłowych informacjach i założeniach, lub że okażą się dokładne.

Ponadto, informacje podane w rozdziale „*Otoczenie rynkowe*”, a także w innych rozdziałach Prospektu, odnoszące się do przemysłu węglowego i koksowego oraz do ich określonych segmentów, a także niektóre informacje gospodarcze i przemysłowe oraz prognozy wykorzystane w sprawozdaniach dotyczących pozycji rynkowej Grupy, zaczerpnięte zostały z Raportu CRU z dnia 18 kwietnia 2011 roku, przygotowanego na zlecenie Spółki przez CRU. Pomimo tego, że Spółka jest zdania, że informacje te są wiarygodne, nie dokonała ona ich niezależnej weryfikacji, a ich dokładność jest zależna od dostępności i wiarygodności danych źródłowych i nie jest gwarantowana.

Przyszli inwestorzy powinni mieć na względzie, że CRU, będąc doświadczonym konsultantem w sektorze metalowym i węglowym, był zaangażowany w przygotowanie niezależnego raportu badawczego, dla celów całościowego lub częściowego wykorzystania w niniejszym Prospekcie. CRU sporządził niniejszy raport w oparciu o swoją wewnętrzną bazę danych, raporty niezależnych osób trzecich oraz publicznie dostępne informacje, pochodzące od wiarygodnych organizacji branżowych. W miarę potrzeb, CRU kontaktował się z firmami, prowadzącymi działalność w branży w celu zebrania i dokonania syntezy informacji dotyczących rynku i cen oraz innych istotnych informacji. W opinii CRU, informacje i dane, na których polegał on w trakcie sporządzania raportu, są kompletne i dokładne. Spółka nie widzi powodu, dla którego informacje te miałyby być fałszywe lub wprowadzać w błąd, jednakże oficjalne źródła państwowe oraz źródła nieoficjalne, na których bazował CRU, mogą nie być dokładne i nie powinno się na nich bezkrytycznie polegać.

CRU dostarczył część informacji statystycznych i graficznych, które zostały zawarte w niniejszym Prospekcie. CRU zastrzega, że: (i) część informacji znajdujących się w bazie danych CRU pochodzi z szacunków zawartych w źródłach branżowych lub z innych subiektywnych ocen oraz (ii) informacje zawarte w bazach danych innych podmiotów zajmujących się gromadzeniem danych na temat górnictwa mogą się różnić od informacji zawartych w bazie danych CRU.

Spółka nie zamierza aktualizować danych przedstawionych w niniejszym Prospekcie, ani też nie jest do tego zobowiązana, z zastrzeżeniem zobowiązań wynikających z przepisów prawa.

Sprawozdawczość dotycząca złóż kopalin

Informacje zawarte w niniejszym Prospekcie dotyczące oszacowania zasobów kopalin zostały zaczerpnięte lub pochodzą z Raportu Eksperta ds. Złóż zawartego w Załączniku nr 4 do Prospektu i muszą być odczytywane łącznie z pełną treścią Raportu Eksperta ds. Złóż.

Określone dane dotyczące klasyfikacji zasobów złóż kopalin przedstawione w niniejszym Prospekcie zostały opracowane zgodnie z Polską Klasyfikacją i Metodami Oszacowania Zasobów i Rezerw („**Polska Klasyfikacja Złóż**”) ustanowioną na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 lipca 2005 roku w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać dokumentacje geologiczne złóż kopalin (Dz.U. z 2005 roku Nr 136, poz. 1151). Zasoby i rezerwy przedstawione zgodnie z Polską Klasyfikacją Złóż zostały dostosowane i przedstawione zgodnie z Australazjatyckim Kodeksem Sprawozdawczości w zakresie Wyników Poszukiwawczych, Zasobów Złóż i Rezerw Rudy (*Australasian Code for Reporting of Exploration Results, Mineral Resources and Ore Reserves*) opublikowanym w 2004 roku przez Wspólny Komitet do spraw Rezerw Rudy Australazjatyckiego Instytutu Górnictwa i Metalurgii (*Joint Ore Reserves Committee of the Australasian Institute of Mining and Metallurgy, JORC*), Australijski Instytut Geologów (*Australian Institute of Geoscientists*) i Australijską Radę do spraw Złóż (*Minerals Council of Australia*) („**Klasyfikacja JORC**” lub „**JORC**”).

Generalnie, Polska Klasyfikacja Złóż istotnie różni się od Klasyfikacji JORC, Kodeksu Sprawozdawczości (*Reporting Code*) (Wielka Brytania/Irlandia/Europa Zachodnia), Standardu Definicji i Wytucznych CIM (*CIM Definition Standards and Guidelines*) (Kanada) lub Instrukcji SME (*SME Guide*) (USA).

Polski system klasyfikacji zasobów

Obowiązujący w Polsce system klasyfikacji zasobów złóż kopalin stałych przyjęty został w połowie ubiegłego wieku i wzorował się na tzw. systemie wschodnioeuropejskim.

System stosowany w Polsce różni się od głównych międzynarodowych systemów klasyfikacji zasobów, takich jak JORC, SAMREC, PERC itp. Chociaż używa się porównań pomiędzy tymi systemami, to jednak przeniesienie jakiejś kategorii zasobów z systemu polskiego do odpowiedniej kategorii zasobów systemu JORC nie jest proste. Należy zauważyć, że w polskim systemie kładzie się nacisk na klasyfikację zasobów wyróżnianych na podstawie kryteriów geologicznych, w praktyce nie biorąc pod uwagę ich przydatności pod względem ekonomicznym.

W systemie polskim całość zasobów węgla jest początkowo oceniana pod względem miąższości, którą określa się z danych otworowych, odsłoneń powierzchniowych itd., przy określonych kryteriach dotyczących zawartości popiołu i siarki, jak też kaloryczności. Pokłady węgla o miąższości przekraczającej 1,0 m, minimalnej kaloryczności 15 MJ/kg oraz maksymalnej zawartości siarki poniżej 2%, uznaje się za zasoby bilansowe. Jest to zasadniczo wykaz inwentaryzacyjny węgla, który ewidencjonowany jest przez Państwo, zaś kopalni przydziela się te zasoby do przyszłego wydobycia. W rzeczywistości, kopalnie stosują własną ocenę minimalnej miąższości, do jakiej rozważa się wydobycie, czyli 1,2-1,3 m, co oznacza, że najcieńsze pokłady w zasobach bilansowych nie zawsze są przedmiotem wydobycia. Zasoby w pokładach o miąższości 0,6 m – 1,0 m oraz z poziomem siarki o zawartości mogącej przekraczać 2% kwalifikuje się jako zasoby pozabilansowe. Do roku 2001 część pokładów węgla klasyfikowano jako zasoby pozabilansowe grupy B, kiedy tak naprawdę miąższość tych pokładów przekraczała 1 m, lecz inne czynniki, takie jak zaburzenia tektoniczne, nie pozwalały kwalifikować je do zasobów bilansowych. W nowych dokumentacjach geologicznych część zasobów pozabilansowych grupy B przekwalifikuje się do zasobów bilansowych.

Z zasobów bilansowych, na podstawie kryteriów ekonomicznych oraz innych wskaźników modyfikujących, wydziela się zasoby przemysłowe (przeznaczone do wydobycia) i nieprzemysłowe (nie przeznaczone do wydobycia).

Dla zasobów przemysłowych opracowuje się harmonogramy wydobycia oraz określa się współczynnik wykorzystania zasobów przemysłowych i oblicza straty. Oszacowana ilość węgla możliwa do wydobycia ze ścian określana jest pojęciem zasobów operatywnych. Powszechnie przyjmuje się, że tak oszacowane zasoby są to zasoby węgla „netto”, tj. tonażowo i jakościowo czysty węgiel, z wyłączeniem wszelkich występujących w pokładach przerostów skały płonnej o miąższości ponad 5 cm, nie zaś „brutto” urobek surowy. Przerosty w pokładach o grubości poniżej 5 cm wliczane są do zasobów węgla netto i ujęte są w danych dotyczących jakości węgla netto w złożu.

Zarys polskiego systemu klasyfikacji węgla podano poniżej:

Ocena ekonomiczna (Grupa zasobów)				Dokładność poznania zasobów (kategoria)							
				Udokumentowane				Prognostyczne i perspektywiczne			
				A	B	C1	C2	D1	D2	D3	
Zasoby geologiczne	Bilansowe	Przemysłowe	Operatywne (eksploatacyjne)								
			straty								
	Nieprzemysłowe										
	Pozabilansowe										

Źródło: MER

W ramach polskiego systemu zasoby (bilansowe, przemysłowe oraz operatywne) szacowane są tylko w pewnych momentach, na przykład przy składaniu wniosku o koncesję w odpowiednich instytucjach Państwa. Zasoby bilansowe i przemysłowe nie są zwykle szacowane przez samą kopalnię, lecz przez zespół ekspertów. System klasyfikacji stosowany w Polsce był wprowadzany, zanim zaczęto powszechnie stosować komputery dla takich celów. Szacowanie zasobów często wykonuje się jeszcze przy wykorzystaniu tradycyjnych metod geologicznych bloków obliczeniowych, zamiast posługiwać się oprogramowaniem do trójwymiarowego (3D) modelowania zasobów. Wyniki takiego oszacowywania, zawierające plany partii złoża (pokazujące obszary zasobów bilansowych i przemysłowych węgla) oraz informacje o jakości oraz wielkości tych zasobów, są przedkładane do informacji oraz aprobaty organów państwa, w tym przypadku Ministerstwu Środowiska. Tym sposobem, kopalnia nie jest bezpośrednio zaangażowana w szacowanie czy też klasyfikowanie zasobów bilansowych oraz przemysłowych. Zdarzają się na kopalniach także takie sytuacje, gdzie zasoby zostały oszacowane na jakąś datę z przeszłości, na podstawie informacji, które zostały już zastąpione nowszymi. Przykładowo, obszary złoża mogą obecnie zawierać dodatkowe otwory badawcze (czy też stwierdzenia dokonane pod ziemią poprzez pobranie i analizę prób) i zasoby te są aktualizowane i przekwalifikowane w miarę uzyskania nowych informacji w rocznych operatach ewidencyjnych.

Wielkość pozostałych w złożu zasobów operatywnych oblicza się między innymi poprzez odejmowanie ilości wydobytego węgla. Stanowi to fundamentalną różnicę pomiędzy tradycyjnymi metodami szacowania zasobów w krajach Europy Wschodniej a metodami stosowanymi przez współczesne zachodnie kompanie wydobywcze, które dokonują nieustannej aktualizacji szacunków zasobów w czasie rzeczywistym, w oparciu o nowe informacje, w miarę jak stają się one dostępne. Zwykle posługują się oprogramowaniem licencjonowanym lub opracowanym na własne potrzeby, z zakresu geologii oraz geostatystyki, zgodnym z międzynarodowymi metodami wykonywania sprawozdawczości.

W przypadku kopalń Spółki stosowane jest oprogramowanie IGZOP, opracowane przez Centralny Ośrodek Informatyki Górnictwa dla potrzeb sprawozdawczości.

W systemie obowiązującym w Polsce, ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienności jakości węgla, wyróżnia się trzy grupy złóż: I, II, i III.

W przypadku zasobów, ze względu na stopień rozpoznania złoża, wyróżnia się cztery kategorie: A, B, C1 oraz C2. W Polsce dodatkowo istnieje kategoria D. Ogólnie rzecz biorąc, są to zasoby, które można powiązać z zachodnimi systemami, takimi jak JORC.

Dla każdego poziomu skomplikowania budowy geologicznej istnieją wytyczne co do odległości, w jakich powinny być rozmieszczone otwory badawcze oraz punkty pobierania próbek. Wymagania te podano poniżej.

Grupa*	Odległości między otworami wiertniczymi lub wyrobiskami górnictwami dla kategorii rozpoznania (m)			
	A	B	C1	C2
I	tylko wyrobiska górnicze do 500	1500	3000-1500	4000-3000
II	tylko wyrobiska górnicze do 300	1000	1500-1000	3000-1500
III	tylko wyrobiska górnicze do 200	tylko wyrobiska górnicze 200	1000-500	1500-1000

* Grupa określająca stopień skomplikowania budowy geologicznej

Źródło: MER

Dopuszczalne błędy szacowania zasobów w poszczególnych kategoriach rozpoznania są następujące:

A	B	C1	C2
+/-10%	+/-20%	+/-30%	+/-40%

JORC

JORC (*Joint Ore Reserve Committee*) to uznany międzynarodowo system stosowany do sprawozdawczości w zakresie Resources i Reserves. System JORC Code (*Australasian Code for Reporting of Exploration Results, Mineral Resources and Ore Reserves, 2004*) może być stosowany do wszystkich zasobów mineralnych, zaś dla węgla istnieje dokument wytycznych JORC (*Guidelines*) dla szacowania oraz sprawozdawania Resources i Reserves węgla (*Australian Guidelines for Estimating and Reporting of Inventory Coal, Coal Resources and Coal Reserves, 2003*). Wytyczne te zawierają definicje różnych kategorii zasobów, punktów obserwacyjnych (*Points of Observation – PoOs*), takich jak otwory badawcze, miejsca poboru próbek badawczych pod ziemią itp., jak też zalecenia odnośnie do minimalnego rozmieszczenia punktów obserwacyjnych (PoOs), potrzebnego dla zachowania ciągłości, dla różnych kategorii ufności geologicznej (np. stwierdzone, udokumentowane i przypuszczalne).

Szacowanie zasobów wykonywane jest przez osobę kompetentną (*Competent Person – CP*) o uznanym doświadczeniu i pozycji zawodowej. W zależności od złożoności geologicznej złoża, taka kompetentna osoba (CP) może zróżnicować rozmieszczenie punktów obserwacyjnych (PoOs) dla poszczególnych kategorii, lecz nie jest to system, jak system polski, posługujący się trzema zdefiniowanymi grupami skomplikowania budowy geologicznej złoża.

W systemie JORC definicje o fundamentalnym znaczeniu są następujące:

- **Resource: to część złoża, co do której istnieją realne perspektywy wydobycia uzasadnione ekonomicznie.** Dzieli się one na stwierdzone (*Measured*), udokumentowane (*Indicated*) oraz prawdopodobne (*Inferred*), przy malejącym poziomie pewności geologicznej. Dla złóż węgla, które zostały zbadane, lecz dla których nie ma uzasadnionych perspektyw co do opłacalnego ekonomicznie wydobycia, na chwilę dokonywania oszacowania, lub też w dającej się przewidzieć przyszłości, wytyczne systemu JORC wprowadzają nowe określenie: węgiel zinwentaryzowany (*Inventory Coal*), chociaż pojęcie to nie jest akceptowane w systemie JORC. Węgiel zinwentaryzowany (*Inventory Coal*) można również klasyfikować jako stwierdzone (*Measured*), udokumentowane (*Indicated*) oraz prawdopodobnie występujący (*Inferred*).
- **Reserves: ekonomicznie wydobywalna część zasobów stwierdzonych oraz udokumentowanych (*Measured and Indicated Resource*), z uwzględnieniem czynników zubażających oraz modyfikujących, takich jak uwarunkowania geologiczno-górnictwa, przerobcze, ekonomiczne, marketingowe, prawne, środowiskowe, społeczne i administracyjne.** W tym przypadku

ekonomiczna wydobywalność opiera się na studium techniczno-ekonomicznym, takim jak studium wykonalności. Reserves mogą być sklasyfikowane jako stwierdzone (*Proved*), kiedy wywodzą się ze stwierdzonych zasobów (*Measured Resources*), oraz prawdopodobne (*Probable*), kiedy wywodzą się z zasobów udokumentowanych (*Indicated Resources*), lecz w pewnych okolicznościach także ze stwierdzonych (*Measured*). Normalnie na zasoby kategorii Reserves należy posiadać koncesje.

Podstawy systemu JORC, jak określają je wytyczne JORC dla węgla (*Coal Guidelines*) (2003), patrz również MER (punc 2.6.2 „*Metodyka Szacowania Zasobów*”).

Zalecane odległości pomiędzy punktami obserwacyjnymi (PoO) dla różnych kategorii zasobów są następujące:

- stwierdzone (*measured*): maksymalna odległość 500 m;
- udokumentowane (*indicated*): odległości od 500 m do 1 000 m;
- prawdopodobne (*inferred*): odległości większe niż 1 000 m, do 4 000 m.

Wszelako, osoba kompetentna (CP) może te odległości zmienić, stosownie do złożoności geologicznej, postępując zgodnie z własnym doświadczeniem.

Porównanie klasyfikacji zasobów obowiązującej w Polsce z systemem JORC Code

Międzynarodowe komisje oraz dotychczasowe praktyki pokazują, że występuje szeroko pojęta zgodność pomiędzy systemem JORC oraz systemem wschodnioeuropejskim. Jest ona następująca:

Resource:

Rosyjski/polski	JORC
A & B	stwierdzone (<i>measured</i>)
C1	udokumentowane (<i>indicated</i>)
C2	udokumentowane lub prawdopodobne (<i>indicated or inferred</i>)
P1/D etc	prawdopodobne (<i>inferred</i>)

Reserves:

Rosyjski/polski	JORC
A & B	stwierdzone (<i>proved</i>)
C1	prawdopodobne (<i>probable</i>)
C2	prawdopodobne (<i>probable</i>), jeżeli sklasyfikowane jako <i>indicated resources</i> , jeżeli sklasyfikowane jako <i>inferred resources</i> nie zalicza się do <i>reserves</i> .

To szeroko rozumiane porównanie jest często używane jako przewodnik objaśniający, w jaki sposób zasoby w polskim systemie klasyfikacji mogą być odniesione do systemu JORC Code, lecz nie można na nim bazować. Jedynym rzetelnym sposobem oszacowania zgodnie ze standardami JORC jest powrót do danych wyjściowych oraz przeprowadzenie przez osobę kompetentną (CP) nowego, niezależnego oszacowania, zwykle przy wykorzystaniu nowoczesnego oprogramowania do geologicznego modelowania trójwymiarowego oraz geostatystyki.

Jedną fundamentalną częścią oszacowania zgodnie z systemem JORC jest rzetelność danych wyjściowych. Przykładowo, wytyczne JORC określają, że uzysk rdzenia z otworu badawczego musi wynosić co najmniej 95% długości rdzenia. Jeżeli uzysk jest mniejszy, dane z punktu obserwacyjnego (PoO) powinny być odrzucone pod kątem miąższości, jak też z uwagi na niereprezentatywność analizy. Osoba kompetentna (CP) może to złagodzić, i często tak się dzieje, do – powiedzmy – 90%, w przypadku gdy dysponuje się dobrymi danymi pomocniczymi, takimi jak dokumentacja geofizyki otworowej, która pozwala na oszacowanie z dosyć dużą dokładnością miąższości pokładów. Jednakże konieczne będzie odrzucenie z bazy danych dotyczących jakości węgla oraz gęstości węgla takich pokładów, dla których uzyski z rdzeni były mniejsze, co oznacza, iż nie da się ich wykorzystywać dla szacowania oraz klasyfikowania zasobów. Stanowi to bardzo poważny problem, kiedy mamy do czynienia z historycznymi danymi otworowymi. Wcześniej, techniki wiertnicze stosowane w Polsce nie zawsze były w stanie spełniać te wymogi i jest czymś powszechnym dla zasobów polskich, że opiera się ich ocenę, jak też prowadzi ich klasyfikację przy uzyskach rdzeni wynoszących 50-80%. W przypadku Spółki zbadano szereg historycznie odwierconych z powierzchni głębokich otworów badawczych i przekonano się, że niektóre uzyski rdzeni były niewielkie. Chociaż w MER określono szerokie porównanie kategoryzacji obu systemów, nie można było zagwarantować, że niezależne oszacowanie zasobów przy użyciu nowoczesnych metod oceny stosowanych w JORC, zaowocowałoby porównywalnymi rezultatami co do wielkości, jakości oraz kategorii klasyfikacji zasobów. Jednakże, badania kopalń z Grupy prowadzone z należytą starannością sugerują, co następuje:

- Jest rzeczą powszechnie spotykaną, że późniejsze, bardziej nowoczesne odwiercone otwory wiercone z wyrobisk podziemnych, jak też bezpośrednie pomiary oraz próby bruzdowe pobrane z wyrobisk, wykazują miąższości przekraczające te, jakie zanotowano z historycznych otworów badawczych odwierconych z powierzchni. Zatem, oszacowanie zasobów na podstawie danych ze starych odwiertów może częściej okazywać się raczej zbyt niskie niż zbyt wysokie.
- Polski system szacowania definiuje pewne poziomy dokładności (np. +/- 30% dla C1, +/- 40% dla C2). Błędy w miąższościach pokładów z historycznych danych otworowych nie będą skutkować tym, że szacunki wielkości zasobów węgla, jak i jakości były większe niż podane wyżej zakresy tolerancji.

Odnosnie do wymogów JORC dla zasobów nadających się do sprzedaży, biorąc pod uwagę wzbogacanie urobku (jeden z czynników modyfikujących). Brak jest w kopalniach Spółki dokładnych danych pozwalających dokonać konwersji wielkości zasobów netto dla danego pokładu lub ściany na zasoby nadające się do sprzedaży (węgiel handlowy). Jest tak dlatego, że występujące w pokładach przerosty skał płonnych, o miąższościach przekraczających 5 cm, nie podlegają opróbowaniu, podczas gdy przewarstwienia o miąższościach do 5 cm są wliczane do pokładów. Dla kopalń Spółki współczynnik uzysku wynoszący 95% jest zwykle stosowany dla dokonania konwersji zasobów operatywnych netto na zasoby nadające się do sprzedaży (węgiel handlowy). Jednakże dla węgla o większych zawartościach popiołu wartości współczynnika odzysku z pokładów netto mogą być niższe.

Prezentacja waluty

O ile nie wskazano inaczej, w niniejszym Prospekcie wszelkie odniesienia do „**USD**” są odniesieniami do prawnego środka płatniczego Stanów Zjednoczonych Ameryki; wszelkie odniesienia do „**EUR**” lub „**euro**” są odniesieniami do prawnego środka płatniczego Państw Członkowskich Unii Europejskiej, które wprowadziły wspólną walutę na mocy traktatu WE, tj. traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (podpisanego w Rzymie w dniu 25 marca 1957 roku), zmienionego Traktatem o Unii Europejskiej (podpisanym w Maastricht w dniu 7 lutego 1992 roku) i Traktatem Amsterdamskim (podpisanym w Amsterdamie w dniu 2 października 1997 roku) oraz obejmującego Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1103/97 i 974/98; wszelkie odniesienia do „**PLN**”, „**zł**” lub „**złoty**” są odniesieniami do prawnego środka płatniczego na terytorium Polski.

WYKORZYSTANIE WPŁYWÓW Z OFERTY

Spółka nie uzyska żadnych wpływów ze sprzedaży Akcji Sprzedawanych przez Skarb Państwa w ramach Oferty.

KURSY WYMIANY WALUT

W celach orientacyjnych niniejszy Prospekt zawiera przeliczenie pewnych kwot wyrażonych w PLN na wartości wyrażone w USD i EUR według określonych kursów. Przeliczenia te służą wyłącznie celom informacyjnym, a zatem nie należy przyjmować, że dana kwota w PLN w rzeczywistości odpowiada danej wartości USD lub EUR, lub że może być przeliczona na daną walutę po wskazanym kursie, albo jakimkolwiek innym kursie. Poniższa tabela wskazuje kursy na koniec danego okresu i średnie kursy za dany okres ogłoszone przez NBP dla PLN, wyrażone w stosunku PLN do jednego USD i do jednego EUR, dla wskazanych dat i okresów.

Tabela 6

Miesiąc	PLN/USD		PLN/EUR	
	Na koniec okresu	Kurs średni	Na koniec okresu	Kurs średni
Styczeń 2011 roku	2,88	2,91	3,93	3,90
Luty 2011 roku	2,88	2,88	3,98	3,93
Marzec 2011 roku.....	2,82	2,87	4,01	4,02
Kwiecień 2011 roku	2,65	2,75	3,94	3,97

Źródło: NBP

Tabela 7

Rok	PLN/USD		PLN/EUR	
	Na koniec okresu	Kurs średni	Na koniec okresu	Kurs średni
2008.....	2,96	2,41	4,17	3,52
2009.....	2,85	3,12	4,11	4,33
2010.....	2,96	3,02	3,96	3,99
2011 ⁽¹⁾	2,65	2,85	3,94	3,95

(1) Średnia wartość ze średnich dziennych kursów walut w okresie od stycznia do kwietnia (włącznie) 2011 roku

Źródło: NBP

DYWIDENDA I POLITYKA W ZAKRESIE DYWIDENDY

Polityka w zakresie dywidendy

Intencją Zarządu jest rekomendowanie Walnemu Zgromadzeniu wypłat dywidend na poziomie co najmniej 30% skonsolidowanego zysku netto za dany rok obrotowy. Polityka w zakresie dywidendy będzie uwzględniać plany rozwoju Grupy, w szczególności jej plany inwestycyjne, które mają zapewnić stabilny rozwój Grupy i generowanie zysków z bieżącej działalności. Polityka Spółki w zakresie dywidendy będzie uzależniona od aktualnych wyników działalności, przepływów pieniężnych, sytuacji finansowej oraz potrzeb kapitałowych, ogólnych uwarunkowań gospodarczych, jak również związanych z wypłatą dywidendy ograniczeń prawnych, podatkowych, regulacyjnych i umownych, a także innych czynników, które Zarząd uzna za istotne, i będzie podlegała zmianom, mającym na celu dostosowanie jej do powyższych czynników.

Choć Statut dopuszcza możliwość wypłaty zaliczek na poczet dywidendy, Zarząd nie przewiduje proponowania wypłaty takich zaliczek.

W przyszłości wypłaty dywidendy przez Spółkę będą zależeć również od stanowiska Skarbu Państwa, który po zakończeniu Oferty pozostanie akcjonariuszem posiadającym największą liczbę Akcji.

Dodatkowe informacje dotyczące wypłat dywidendy znajdują się w rozdziale „*Ogólne informacje o Spółce, opis Akcji i kapitału zakładowego*”.

Co do zasady, dochody uzyskane z dywidend w Polsce podlegają opodatkowaniu podatkiem zryczałtowanym według stawki 19%. Dodatkowe informacje dotyczące opodatkowania dywidend znajdują się w rozdziale „*Opodatkowanie*”.

Historia wypłat dywidendy

W okresie objętym Skonsolidowanymi Sprawozdaniami Finansowymi Spółka wypłaciła dywidendę z zysku jedynie za rok obrotowy 2008. W tym roku obrotowym zysk netto Spółki, według zatwierdzonego sprawozdania finansowego sporządzonego zgodnie z polskimi zasadami rachunkowości, wyniósł 567,6 mln PLN i Walne Zgromadzenie Spółki dnia 3 czerwca 2009 roku podjęło uchwałę o wypłacie w roku 2009 z zysku wypracowanego w 2008 roku dywidendy w wysokości 11,0 mln PLN. Spółka nie wypłacała dywidendy za lata obrotowe 2007 i 2009, w związku z przeznaczeniem wypracowanego zysku netto na pokrycie straty z lat ubiegłych w przypadku zysku za rok obrotowy 2007 (uchwała Walnego Zgromadzenia z dnia 27 czerwca 2008 roku podjęta w oparciu o pozytywną opinię Rady Nadzorczej wyrażonej w uchwale nr 179/VI z dnia 28 kwietnia 2008 roku) oraz poniesieniem straty w roku obrotowym 2009 (uchwała Walnego Zgromadzenia z dnia 28 czerwca 2010 roku podjęta w oparciu o pozytywną opinię Rady Nadzorczej wyrażoną w uchwale nr 45/VII z dnia 27 kwietnia 2010 roku).

Zarząd Spółki wystąpił do Walnego Zgromadzenia z wnioskiem o podział zysku netto Spółki wynikającego ze sprawozdania finansowego sporządzonego zgodnie z polskimi zasadami rachunkowości za 2010 rok w wysokości 1.136,6 mln zł oraz zysku z lat ubiegłych. Wniosek ten pozytywnie zaopiniowała Rada Nadzorcza uchwałą nr 130/VII/2011 z dnia 29 marca 2011 roku. Wnioskowany podział zysku zakłada wypłatę dywidendy dla Skarbu Państwa w wysokości 130,0 mln zł.

Wpłaty z zysku na rzecz Skarbu Państwa

W okresie objętym Skonsolidowanymi Sprawozdaniami Finansowymi Spółka dokonywała na rzecz Skarbu Państwa również tzw. wpłat z zysku, zgodnie z Ustawą o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa z dnia 1 grudnia 1995 roku (Dz.U. z 1995 roku, nr 154, poz. 792, z późn. zm.). Spółki objęte regulacją tej ustawy zobowiązane są do dokonywania wpłat z zysku po opodatkowaniu podatkiem dochodowym, zwanych „wpłatami z zysku”, na rzecz budżetu państwa. Zakresem regulacji objęte są (i) jednoosobowe spółki Skarbu Państwa oraz (ii) spółki, w których wszystkie akcje są własnością Skarbu Państwa, z wyjątkiem akcji nieodpłatnie udostępnionych pracownikom na zasadach określonych w Ustawie o Komercjalizacji i Prywatyzacji.

Za rok 2008 Spółka dokonała wpłat z zysku w wysokości 85,1 mln PLN. W roku 2009 Spółka dokonała wpłaty z tytułu korekty obowiązkowych wpłat na rzecz Skarbu Państwa z lat ubiegłych w kwocie 6,0 mln PLN. Za rok 2010 łączna kwota wpłaty z zysku wynosi 177,9 mln PLN.

Po przeprowadzeniu Oferty, z zastrzeżeniem rozliczenia zaliczek na poczet wpłat z zysku za 2011 rok, Spółka nie będzie już zobligowana do dokonywania na rzecz Skarbu Państwa wpłat z zysku.

KAPITALIZACJA I ZADŁUŻENIE

Dane prezentowane w tym rozdziale powinny być analizowane łącznie z informacjami zawartymi w rozdziale „Omówienie i analiza sytuacji finansowej oraz wyników działalności Grupy”, w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych, jak również łącznie z danymi finansowymi prezentowanymi w innych rozdziałach Prospektu.

Kapitalizacja i zadłużenie

Poniższa tabela prezentuje informacje o skonsolidowanej kapitalizacji i zadłużeniu netto Grupy na dzień 31 grudnia 2010 roku oraz na dzień 31 marca 2011 roku:

Tabela 8

	Na dzień 31 marca 2011 roku	Na dzień 31 grudnia 2010 roku
	(w mln zł)	
Zadłużenie		
Zadłużenie krótkoterminowe ogółem ⁽¹⁾	26,8	102,9
– gwarantowane	2,0*	1,9*
– zabezpieczone.....	24,8	101,0
 Zadłużenie długoterminowe ogółem ⁽²⁾	 57,9	 8,7
– gwarantowane	5,5*	4,1*
– zabezpieczone.....	52,4	4,6
UWAGA:		
* <i>Gwarancje bankowe i poręczenia przyjęto jako zabezpieczenia priorytetowe. Wykazano je w pełnej wysokości (z wyjątkiem sytuacji, gdy zabezpieczenia w postaci gwarancji i poręczeń przewyższają saldo zobowiązań z tytułu kredytów i pożyczek, przyjęto je do wysokości zadłużenia) bez względu na udział innych form zabezpieczenia kredytów i pożyczek. Ogółem zabezpieczenia przewyższają wartość kwot zadłużenia kredytowego, jednakże w przedmiotowej tabeli przyjęto, iż salda zobowiązań są zabezpieczone w 100%.</i>		
Kapitał własny		
Kapitał podstawowy	1.209,1	1.209,1
Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną	387,4	387,4
Zyski zatrzymane	4.770,7	4.252,9
Udziały niekontrolujące.....	261,7	253,1
Kapitał własny ogółem.....	6.628,9	6.102,5
Suma całkowitego zadłużenia finansowego i kapitału własnego.....	6.713,5	6.214,1
 A. Środki pieniężne	 389,2	 242,9
B. Ekwiwalenty środków pieniężnych (krótkoterminowe depozyty bankowe)	1.099,5	1.612,9
C. Płynność (A+B).....	1.488,7	1.855,8
D. Bieżące należności finansowe⁽³⁾	780,0	12,4
E. Krótkoterminowe kredyty i pożyczki oraz bieżąca część długoterminowych kredytów i pożyczek.....	26,2	102,3
F. Inne krótkoterminowe zadłużenie finansowe ⁽⁴⁾	0,6	0,6
G. Krótkoterminowe zadłużenie finansowe (E+F)	26,8	102,9
H. Krótkoterminowe zadłużenie finansowe netto (G-C-D)	(2.241,9)	(1.765,3)
I. Długoterminowe kredyty i pożyczki	57,4	8,2
J. Inne długoterminowe zadłużenie finansowe ⁽⁴⁾	0,5	0,5
K. Długoterminowe zadłużenie finansowe (I+J)	57,9	8,7
L. Zadłużenie finansowe netto (H+K).....	(2.184,0)	(1.756,6)

- (1) Zadłużenie krótkoterminowe ogółem zawiera krótkoterminowe Kredyty i pożyczki oraz część krótkoterminową Zobowiązań z tytułu leasingu finansowego
- (2) Zadłużenie długoterminowe ogółem zawiera długoterminowe Kredyty i pożyczki oraz część długoterminową Zobowiązań z tytułu leasingu finansowego
- (3) Bieżące należności finansowe zawierają „Inne krótkoterminowe aktywa finansowe”.
- (4) Inne krótkoterminowe zadłużenie finansowe oraz Inne długoterminowe zadłużenie finansowe zawiera „Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego”

Źródło: Spółka (dane niebadane), Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe (Kapitał podstawowy, Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną, Zyski zatrzymane, Udziały niekontrolujące – dane niebadane), Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010 (Kapitał podstawowy, Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną, Zyski zatrzymane, Udziały niekontrolujące, Środki pieniężne, Ekwivalenty środków pieniężnych (krótkoterminowe depozyty bankowe))

Od dnia 31 marca 2011 roku nie zaszły znaczące zmiany w kapitalizacji i zadłużeniu Grupy. Spółka nie uzyska środków pieniężnych z tytułu Akcji Sprzedawanych przez Akcjonariusza Sprzedającego.

Jako zabezpieczenie spłaty ww. zadłużenia wynikającego z umów kredytu i pożyczek Grupa stosuje różnorodne formy zabezpieczeń. Do najczęstszych zabezpieczeń ustanawianych przez Grupę należą gwarancje bankowe, umowy przelewu wierzytelności, weksle, oświadczenia o poddaniu się egzekucji oraz pełnomocnictwa do rachunków bankowych. Zabezpieczeniami ustanawianymi na majątku Grupy są także hipoteki na nieruchomościach Grupy. Opis zabezpieczeń ustanowionych na zabezpieczenie zobowiązań spółek Grupy z tytułu zawartych umów kredytu i pożyczek został zawarty w następujących częściach Prospektu: „Opis działalności – Istotne rzeczowe aktywa trwałe oraz nieruchomości niezaliczane do rzeczowych aktywów trwałych – Nieruchomości” oraz „Opis działalności – Istotne umowy – Umowy dotyczące finansowania”.

Zobowiązania Grupy wynikające z umów kredytu oraz pożyczek nie są gwarantowane przez podmioty trzecie, z wyjątkiem gwarancji bankowych.

Zadłużenie pośrednie i warunkowe

Grupa nie posiada zadłużenia pośredniego ani warunkowego. Patrz również rozdział „Omówienie sytuacji finansowej oraz wyników działalności Grupy”.

Oświadczenie o kapitale obrotowym

Zarząd oświadcza, iż na dzień Prospektu zarówno Spółka, jak i Grupa dysponują odpowiednim i wystarczającym poziomem kapitału obrotowego, w wysokości zapewniającej pokrycie potrzeb w okresie co najmniej dwunastu miesięcy rozpoczynających się w dniu Prospektu.

WYBRANE HISTORYCZNE INFORMACJE FINANSOWE

Jeżeli nie wskazano inaczej, poniższe wybrane informacje finansowe przedstawione w polskich złotych pochodzą z i powinny być analizowane łącznie ze Skonsolidowanymi Sprawozdaniami Finansowymi wraz z załączonymi informacjami dodatkowymi, zawartymi w innej części Prospektu. Poniższe informacje należy również analizować łącznie z informacjami zawartymi w rozdziale „Omówienie i analiza sytuacji finansowej oraz wyników działalności Grupy”, który znajduje się w innej części Prospektu.

Skonsolidowane Sprawozdania z całkowitych dochodów

Tabela 9

	Trzy miesiące zakończone 31 marca		Rok zakończony 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(niezbadane)</i>		<i>(zbadane)</i>		
	<i>(w mln zł)</i>				
Przychody ze sprzedaży	2.267,2	1.483,7	7.288,9	4.470,1	7.646,1
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	(1.314,0)	(1.123,8)	(4.726,9)	(4.622,6)	(5.588,8)
Zysk/(strata) brutto ze sprzedaży	953,2	359,9	2.562,0	(152,5)	2.057,3
Koszty sprzedaży	(61,7)	(49,2)	(191,1)	(195,6)	(277,5)
Koszty administracyjne	(106,2)	(103,5)	(425,4)	(377,6)	(443,2)
Pozostałe przychody	7,1	12,2	23,9	35,9	32,2
Pozostałe koszty	(2,1)	(4,3)	(30,2)	(20,0)	(17,0)
Pozostałe zyski/(straty) netto	(1,6)	2,3	7,7	(6,7)	(209,4)
Zysk/(strata) operacyjny/a.....	788,7	217,4	1.946,9	(716,5)	1.142,4
Przychody finansowe	20,2	8,0	56,5	51,3	65,3
Koszty finansowe.....	(34,6)	(39,8)	(137,4)	(137,8)	(195,9)
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych	0,2	-	0,4	1,2	1,1
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem.....	774,5	185,6	1.866,4	(801,8)	1.012,9
Podatek dochodowy	(155,1)	(36,3)	(364,5)	132,7	(206,9)
Zysk/(strata) netto	619,4	149,3	1.501,9	(669,1)	806,0
Całkowite dochody/(straty) razem	619,4	149,3	1.501,9	(669,1)	806,0
Zysk/(strata) netto przypadający/a na:					
– akcjonariuszy jednostki dominującej.....	608,0	146,2	1.454,2	(646,3)	795,8
– udziały niekontrolujące	11,4	3,1	47,7	(22,8)	10,2
Całkowite dochody przypadające na:					
– akcjonariuszy jednostki dominującej.....	608,0	146,2	1.454,2	(646,3)	795,8
– udziały niekontrolujące	11,4	3,1	47,7	(22,8)	10,2
Zysk/(strata) na akcję przypadający na akcjonariuszy jednostki dominującej (w zł na jedną akcję) ⁽¹⁾	5,59	1,34	13,36	(5,94)	7,32

(1) Liczba akcji po podziale akcji (tzw. splicie) w stosunku 1:10 opisanym w Nocie 36 Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe

Pozostałe skonsolidowane dane finansowe

Tabela 10

	Trzy miesiące zakończone 31 marca		Rok zakończony 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(niezbadane)</i>		<i>(w mln zł)</i>		
Zysk/(strata) operacyjny(a)	788,7	217,4	1.946,9	(716,5)	1.142,4
Amortyzacja	201,0	192,9	823,6	750,2	747,4
EBITDA⁽¹⁾	989,7	410,3	2.770,5	33,7	1.889,8

(1) Więcej informacji na temat wskaźnika EBITDA znajduje się w rozdziale „Istotne informacje – Dane finansowe – Informacje finansowe nieoparte na GAAP (Ogólnie Przyjętych Zasadach Rachunkowości, ang. Generally Accepted Accounting Principles) – EBIT i EBITDA”

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; Spółka (EBITDA – dane niezbadane)

Wybrane dane ze skonsolidowanych sprawozdań z sytuacji finansowej

Tabela 11

	Trzy miesiące zakończone 31 marca		Rok zakończony 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
	<i>(niezbadane)</i>		<i>(zbadane)</i>	
Aktywa trwałe	<i>(w mln zł)</i>			
Rzeczowe aktywa trwałe.....	6.702,2	6.717,7	6.615,7	6.512,4
Wartości niematerialne	42,1	41,8	34,3	37,1
Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych	9,5	8,7	8,5	8,8
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	171,0	230,1	321,8	188,2
Pozostałe długoterminowe aktywa	281,5	212,0	181,7	859,5
	7.206,3	7.210,3	7.162,0	7.606,0
Aktywa obrotowe				
Zapasy	458,4	516,5	328,0	517,2
Należności handlowe oraz pozostałe należności.....	1.194,5	954,7	842,2	765,7
Nadpłacony podatek dochodowy	4,1	60,2	12,9	27,5
Pochodne instrumenty finansowe	2,2	1,4	0,8	0,1
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe.....	780,0	12,4	-	433,1
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	1.488,7	1.855,8	787,7	436,2
	3.927,9	3.401,0	1.971,6	2.179,8
AKTYWA RAZEM	11.134,2	10.611,3	9.133,6	9.785,8

Kapitał własny i zobowiązania

Kapitał własny	6.628,9	6.102,5	4.798,8	5.483,4
Zobowiązania długoterminowe	2.341,0	2.286,9	2.193,3	2.146,5
Zobowiązania krótkoterminowe	2.164,3	2.221,9	2.141,5	2.155,9
KAPITAŁ WŁASNY I ZOBOWIĄZANIA RAZEM	11.134,2	10.611,3	9.133,6	9.785,8

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe

Wybrane dane ze skonsolidowanych sprawozdań przepływów pieniężnych

Tabela 12

	Trzy miesiące zakończone 31 marca		Rok zakończony 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(niezbadane)</i>		<i>(zbadane)</i>		
	<i>(w mln zł)</i>				
Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	764,7	235,3	2.235,9	(61,3)	1.778,2
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	(1.102,3)	(457,3)	(797,9)	247,6	(2.096,0)
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	(31,5)	(53,0)	(371,2)	163,7	(75,5)
Zmiana netto stanu środków pieniężnych i ich ekwiwalentów...	(369,1)	(275,0)	1.066,8	350,0	(393,3)
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na początek okresu	1.855,8	787,7	787,7	436,2	809,1
Różnice kursowe z przeliczenia środków pieniężnych i ich ekwiwalentów	2,0	0,6	1,3	1,5	20,4
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na koniec okresu	1.488,7	513,3	1.855,8	787,7	436,2

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe

Wybrane wskaźniki finansowe

Tabela 13

	Trzy miesiące zakończone 31 marca		Rok zakończony 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(udział)</i>				
Marża brutto ⁽¹⁾					
Węgiel.....	62,3%	32,2%	46,7%	(4,8%)	37,0%
Koks.....	15,4%	13,2%	19,9%	(4,4%)	12,5%
Pozostałe segmenty	28,6%	30,8%	36,2%	21,7%	35,0%
Marża EBITDA ⁽²⁾					
Węgiel.....	66,8%	41,9%	53,8%	4,3%	36,6%
Koks.....	13,2%	8,8%	17,3%	(9,1%)	8,9%
Pozostałe segmenty	29,5%	28,3%	38,0%	17,4%	14,3%

(1) Marża brutto = zysk/(strata) brutto ze sprzedaży/przychody ze sprzedaży

(2) Marża EBITDA = EBITDA/przychody ze sprzedaży

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

RAPORT NIEZALEŻNEGO BIEGŁEGO REWIDENTA Z USŁUGI POŚWIADCZAJĄCEJ DOTYCZĄCEJ INFORMACJI FINANSOWYCH PRO FORMA

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.

Przeprowadziliśmy prace poświadczające, których przedmiotem były informacje finansowe pro forma („Informacje Finansowe Pro Forma”) zamieszczone na stronach 68-73 w niniejszym Prospekcie Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. („Spółka”) składające się ze wstępu, niezbadanego skonsolidowanego sprawozdania z sytuacji finansowej pro forma na dzień 31 marca 2011 r., niezbadanego skonsolidowanego sprawozdania z całkowitych dochodów pro forma za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 r., niezbadanego skonsolidowanego sprawozdania z całkowitych dochodów pro forma za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2010 r. oraz not objaśniających.

Informacje Finansowe Pro Forma zostały przygotowane na wskazanych w nich podstawach, wyłącznie dla zilustrowania, w jaki sposób transakcja opisana we wstępie do Informacji Finansowych Pro Forma mogłaby wpłynąć na informacje finansowe Spółki, przygotowane zgodnie z przyjętymi przez nią zasadami rachunkowości, gdyby transakcja ta miała miejsce wcześniej.

Niniejszy raport jest wymagany przez punkt 20.2 załącznika I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku wykonującego Dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam („Rozporządzenie Prospektowe UE”) i został wydany wyłącznie w celu spełnienia tego obowiązku.

Za opracowanie Informacji Finansowych Pro Forma zgodnie z wymogami określonymi w punkcie 20.2 załącznika I do Rozporządzenia Prospektowego UE oraz z rekomendacjami wydanymi przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) odpowiedzialny jest Zarząd Spółki. Naszym zadaniem było sporządzenie raportu, zgodnie z wymogami określonymi w punkcie 7 załącznika II do Rozporządzenia Prospektowego UE co do właściwego opracowania Informacji Finansowych Pro Forma. Nie jesteśmy odpowiedzialni za wyrażanie ani nie wyrażamy jakichkolwiek innych opinii na temat Informacji Finansowych Pro Forma, ani też żadnego z jej składników. Dokonując oceny Informacji Finansowych Pro Forma, nie dokonujemy aktualizacji lub innych zmian w opiniach lub raportach poprzednio przez nas wydanych o informacjach finansowych wykorzystanych do opracowania Informacji Finansowych Pro Forma, ani też nie przyjmujemy odpowiedzialności za takie opinie lub raporty w zakresie przekraczającym naszą odpowiedzialność w stosunku do adresatów, do których nasze opinie lub raporty były kierowane wtedy, gdy je wydawaliśmy.

**Raport niezależnego biegłego rewidenta z usługi poświadczającej
dotyczącej informacji finansowych pro forma (cd.)**

Nasze prace poświadczające przeprowadziliśmy stosownie do Krajowego Standardu Rewizji Finansowej Nr 3 „Ogólne zasady przeprowadzania przeglądu sprawozdań finansowych/skróconych sprawozdań finansowych oraz wykonywania innych usług poświadczających”, wydanego przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, oraz zgodnie z Międzynarodowym Standardem Usług Atestacyjnych 3000 – „Usługi atestacyjne inne niż badania czy przeglądy historycznych informacji finansowych”. Nasze prace polegały przede wszystkim na porównaniu nieskorygowanych informacji finansowych z dokumentacją źródłową, zebraniu dowodów leżących u podstaw dokonanych korekt oraz dyskusji z kierownictwem Spółki na temat Informacji Finansowych Pro Forma.

Nasze prace zaplanowaliśmy i przeprowadziliśmy w taki sposób, aby zgromadzić informacje i wyjaśnienia uznane przez nas za niezbędne dla uzyskania wystarczającej pewności, że Informacje Finansowe Pro Forma zostały właściwie opracowane na wskazanych w nich podstawach oraz że podstawy te są spójne z zasadami rachunkowości przyjętymi przez Spółkę.

Na podstawie przeprowadzonych prac poświadczających stwierdzamy, że naszym zdaniem:

- (a) Informacje Finansowe Pro Forma zostały właściwie opracowane na wskazanych w nich podstawach;
- (b) podstawy te są spójne z zasadami rachunkowości przyjętymi przez Spółkę.

W rozumieniu punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE przyjmujemy odpowiedzialność za niniejszy, będący częścią Prospektu, raport oraz stwierdzamy, iż dołożyliśmy należytej staranności, by zapewnić, że informacje zawarte w tym raporcie są, według naszej najlepszej wiedzy, prawdziwe i rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz że nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie. Niniejsze oświadczenie zostało zamieszczone w niniejszym Prospekcie zgodnie z wymogami punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE.

Działający w imieniu PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o. wpisanej na listę podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych pod numerem 144:

Tomasz Reinfuss
Biegły Rewident Grupy, Kluczowy Biegły Rewident
Numer ewidencyjny 90038

Katowice, 27 maja 2011 r.

NIEZBADANE INFORMACJE FINANSOWE PRO FORMA

Niniejsze niezbadane informacje finansowe pro forma obejmujące niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej pro forma na dzień 31 marca 2011 roku, niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów pro forma za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku, niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów pro forma za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2010 roku, a także noty objaśniające, zostały przygotowane dla potrzeb Prospektu.

Niezbadane informacje finansowe pro forma zostały sporządzone zgodnie z zasadami rachunkowości przyjętymi przez Grupę i opisanymi w Skonsolidowanym Sprawozdaniu Finansowym 2008-2010 zamieszczonym w Prospekcie.

Niezbadane informacje finansowe pro forma zostały przygotowane, aby przedstawić, jaki wpływ na skonsolidowane sprawozdania finansowe mogłaby mieć transakcja emisji 6.404.110 akcji Spółki serii D na rzecz Skarbu Państwa w zamian za wkład niepieniężny w postaci 5.610.000 akcji KK Zabrze (reprezentujących 85% kapitału zakładowego KK Zabrze) („**Transakcja KKZ**”). W efekcie Transakcji KKZ, KK Zabrze stanie się jednostką zależną w Grupie i wraz ze swoimi spółkami zależnymi (razem „**Grupa KKZ**”) będzie podlegała konsolidacji w ramach skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy. Transakcja KKZ opisana została szczegółowo w rozdziale „*Opis działalności – Ostatnie nabycia*” Prospektu. Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej pro forma przedstawia w sposób hipotetyczny sytuację finansową Grupy, gdyby Transakcja KKZ miała miejsce na dzień 31 marca 2011 roku. Skonsolidowane sprawozdania z całkowitych dochodów pro forma przedstawiają w sposób hipotetyczny wyniki finansowe Grupy, gdyby Transakcja KKZ miała miejsce na początek prezentowanych okresów, tj. odpowiednio 1 stycznia 2011 roku oraz 1 stycznia 2010 roku.

Niezbadane informacje finansowe pro forma zostały przygotowane wyłącznie w celach ilustracyjnych i ze względu na swój charakter prezentują hipotetyczną sytuację, dlatego też nie przedstawiają rzeczywistych wyników i sytuacji finansowej Grupy za przedstawione okresy i na przedstawioną datę, gdyby Transakcja KKZ rzeczywiście miała miejsce w przyjętych terminach, i nie jest ich celem określenie wyników i sytuacji finansowej w jakichkolwiek przyszłych okresach.

Niezbadane informacje finansowe pro forma powinny być analizowane wraz z historycznymi informacjami finansowymi zamieszczonymi w Prospekcie.

Założenia leżące u podstaw korekt pro forma oraz źródła informacji opisano w załączonych notach objaśniających. Niezbadane korekty pro forma zostały oparte na dostępnych informacjach i określonych założeniach, które, zdaniem Spółki, są uzasadnione w zaistniałych okolicznościach.

Poniższa tabela przedstawia niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej pro forma Grupy na dzień 31 marca 2011 roku.

Tabela 14

	Stan na 31 marca 2011			Informacje pro forma Grupa
	Nieskorygowane informacje finansowe	Korekty pro forma		
	Grupa ⁽¹⁾	Grupa KKZ ⁽²⁾	Emisja akcji i eliminacje ⁽³⁾	
		<i>w mln zł</i>		
Aktywa				
Aktywa trwałe				
Rzeczowe aktywa trwałe	6 702,2	520,9	-	7 223,1
Wartości niematerialne	42,1	0,6	-	42,7
Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych	9,5	-	-	9,5
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	171,0	1,4	1,9	174,3
Pozostałe długoterminowe aktywa	281,5	2,8	-	284,3
	7 206,3	525,7	1,9	7 733,9
Aktywa obrotowe				
Zapasy	458,4	40,6	(10,1)	488,9
Należności handlowe oraz pozostałe należności	1 194,5	167,8	(58,8)	1 303,5
Nadpłacony podatek dochodowy	4,1	-	-	4,1
Pochodne instrumenty finansowe	2,2	-	-	2,2
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe	780,0	1,1	-	781,1
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	1 488,7	94,8	-	1 583,5
	3 927,9	304,3	(68,9)	4 163,3
RAZEM AKTYWA	11 134,2	830,0	(67,0)	11 897,2
Kapitał własny				
Kapitał własny przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej				
Kapitał podstawowy	1 209,1	66,0	(34,0)	1 241,1
Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną	387,4	-	235,4	622,8
Zyski zatrzymane	4 770,7	354,7	(272,7)	4 852,7
	6 367,2	420,7	(71,3)	6 716,6
Udziały niekontrolujące	261,7	-	63,1	324,8
Razem kapitał własny	6 628,9	420,7	(8,2)	7 041,4
Zobowiązania				
Zobowiązania długoterminowe				
Kredyty i pożyczki	57,4	137,4	-	194,8

Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	1 747,5	19,6	-	1 767,1
Rezerwy	375,1	-	-	375,1
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	161,0	59,4	-	220,4
	<u>2 341,0</u>	<u>216,4</u>	<u>-</u>	<u>2 557,4</u>
Zobowiązania krótkoterminowe				-
Kredyty i pożyczki	26,2	22,9	-	49,1
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego	49,7	3,1	-	52,8
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	230,6	2,6	-	233,2
Rezerwy	407,7	6,3	-	414,0
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	1 450,1	158,0	(58,8)	1 549,3
	<u>2 164,3</u>	<u>192,9</u>	<u>(58,8)</u>	<u>2 298,4</u>
Razem zobowiązania	<u>4 505,3</u>	<u>409,3</u>	<u>(58,8)</u>	<u>4 855,8</u>
RAZEM KAPITAŁ WŁASNY I ZOBOWIĄZANIA	<u>11 134,2</u>	<u>830,0</u>	<u>(67,0)</u>	<u>11 897,2</u>

- (1) Dane finansowe Grupy zostały zestawione na podstawie Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego zamieszczonego w Prospekcie
- (2) Dane finansowe Grupy KKZ zostały zestawione na podstawie Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego KKZ zamieszczonego w Prospekcie
- (3) Zgodnie z zasadami rachunkowości Grupy, opisanymi w Skonsolidowanym Sprawozdaniu Finansowym 2008-2010, dla rozliczenia połączenia jednostek znajdujących się pod wspólną kontrolą, Grupa stosuje metodę opartą na wartościach historycznych. U podstaw tej metody leży założenie, że podmioty łączące się były zarówno przed, jak i po transakcji kontrolowane przez tego samego akcjonariusza i w związku z tym skonsolidowane sprawozdanie finansowe odzwierciedla fakt ciągłości wspólnej kontroli oraz nie odzwierciedla zmian wartości aktywów netto do wartości godziwych (lub też rozpoznania nowych aktywów) lub ujęcia wartości firmy, ponieważ żaden z łączących się podmiotów nie jest w istocie nabywany. Metoda oparta na wartościach historycznych, w wariantie stosowanym przez Grupę, polega na sumowaniu wartości pozycji pochodzących ze sprawozdań z sytuacji finansowej, a także przychodów i kosztów oraz zysków i strat łączących się podmiotów od dnia połączenia. Różnice pomiędzy wartością wyemitowanych akcji a wartością księgową przejmowanego udziału aktywów netto są rozliczane do zysków zatrzymanych

Dla potrzeb przygotowania niezbadanej informacji finansowej pro forma założono, że Spółka w zamian za wyemitowane akcje w ilości 6.404.110 sztuk o łącznej wartości nominalnej 32,0 mln zł i łącznej wartości emisyjnej 267,4 mln zł (ustalanej na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z dnia 12 maja 2011 roku) objęła wkład niepieniężny w postaci 85% akcji KK Zabrze. W wyniku Transakcji KKZ korekty pro forma obejmują:

- ujęcie zwiększenia kapitału podstawowego Spółki o kwotę 32,0 mln zł oraz nadwyżki wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną w kwocie 235,4 mln zł z tytułu emisji akcji;
- eliminację kapitału własnego Grupy KKZ w wysokości 420,7 mln zł odpowiednio w pozycjach kapitał podstawowy (66,0 mln zł) oraz zyski zatrzymane (354,7 mln zł);
- ujęcie udziałów niekontrolujących posiadających 15% akcji KK Zabrze w kwocie 63,1 mln zł;
- ujęcie różnicy, wynikającej z punktów 3a) do 3c) powyżej, z tytułu rozliczenia Transakcji KKZ z zastosowaniem metody opartej na wartościach historycznych (tj. bez wyceniania aktywów i zobowiązań Grupy KKZ do ich wartości godziwych i bez określania wartości firmy) w pozycji zyski zatrzymane w kwocie 90,2 mln zł.

Dodatkowo dokonano następujących korekt konsolidacyjnych pro forma:

- eliminacja wzajemnych sald (należności i zobowiązań) w kwocie 58,8 mln zł, będących efektem transakcji zawieranych między Grupą a Grupą KKZ;
- eliminacja niezrealizowanej marży na zapasach węgla i koks powstającego na bazie węgla zakupionego przez Grupę KKZ od Grupy w wysokości 10,1 mln zł oraz ujęcie odnośnego odroczonego podatku dochodowego w wysokości 1,9 mln zł w korespondencji z zyskami zatrzymanymi (skumulowany wpływ na zyski zatrzymane obu korekt wynosi 8,2 mln zł).

Podsumowanie wpływu korekt na kapitały Grupy przedstawia się następująco:

Tabela 15

	Wyłączenie kapitałów Grupy KKZ		Emisja akcji w zamian za aport KK Zabrze		Eliminacja niezrealizowanej marży na zapasach wraz z efektem podatkowym		Emisja akcji i eliminacje razem
				<i>w mln zł</i>			
Kapitał podstawowy	(66,0)	(b)	32,0	(a)	-		(34,0)
Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną	-		235,4	(a)	-		235,4
Zyski zatrzymane	(354,7)	(b)	90,2	(d)	(8,2)	(f)	(272,7)
Udziały niekontrolujące	-		63,1	(c)	-		63,1
Razem kapitał własny	(420,7)		420,7		(8,2)		(8,2)

Poniższa tabela przedstawia niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów pro forma Grupy za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku

Tabela 16

	3 miesiące zakończone 31 marca 2011				
	Nieskorygowane informacje finansowe	Korekty pro forma		Informacje pro forma	
	Grupa ⁽¹⁾	Grupa KKZ ⁽²⁾	Pozostałe korekty ⁽³⁾	Grupa	
		<i>w mln zł</i>			
Przychody ze sprzedaży	2 267,2	373,1	(136,7)	2 503,6	
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	(1 314,0)	(315,3)	137,5	(1 491,8)	
Zysk brutto ze sprzedaży	953,2	57,8	0,8	1 011,8	
Koszty sprzedaży	(61,7)	(8,8)	-	(70,5)	
Koszty administracyjne	(106,2)	(7,4)	-	(113,6)	
Pozostałe przychody	7,1	0,9	-	8,0	
Pozostałe koszty	(2,1)	(0,1)	-	(2,2)	
Pozostałe zyski/(straty) – netto	(1,6)	1,4	-	(0,2)	
Zysk operacyjny	788,7	43,8	0,8	833,3	
Przychody finansowe	20,2	0,4	-	20,6	
Koszty finansowe	(34,6)	(3,1)	-	(37,7)	
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych	0,2	-	-	0,2	
Zysk przed opodatkowaniem	774,5	41,1	0,8	816,4	
Podatek dochodowy	(155,1)	(7,9)	(0,2)	(163,2)	
Zysk netto	619,4	33,2	0,6	653,2	
Całkowite dochody razem	619,4	33,2	0,6	653,2	

Zysk netto przypadający na:

– akcjonariuszy Jednostki dominującej	608,0	636,8
– udziały niekontrolujące	11,4	16,4

Całkowite dochody przypadające na:

– akcjonariuszy Jednostki dominującej	608,0	636,8
– udziały niekontrolujące	11,4	16,4

 Podstawowy/rozwodniony zysk na akcję przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej (wyrażony w złotych na jedną akcję)⁽⁴⁾

5,59	5,53
------	------

- (1) Dane finansowe Grupy zostały zestawione na podstawie Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego zamieszczonego w Prospekcie
- (2) Dane finansowe Grupy KKZ zostały zestawione na podstawie Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego KKZ zamieszczonego w Prospekcie
- (3) Pozostałe korekty przedstawiają eliminację przychodów i kosztów wynikających z transakcji zawieranych między Grupą, a Grupą KKZ. W okresie od 1 stycznia do 31 marca 2011 roku Grupa KKZ zakupiła od Grupy węgiel o wartości 136,7 mln zł. Dodatkowo koszty zostały skorygowane o kwotę 0,8 mln zł z tytułu wyeliminowania zmiany stanu niezrealizowanego zysku ujętego w zapasach wraz z odnośną korektą podatku odroczonego w wysokości 0,2 mln zł
- (4) Średnia ważona liczba akcji wyliczona dla potrzeb obliczenia wskaźnika podstawowego/rozwodnionego zysku na akcję wynosi 115.253.710 sztuk, w tym 6.404.110 akcji, jakie mają zostać wyemitowane w ramach Transakcji KKZ. Przy wyliczeniu wskaźnika uwzględniono podział akcji w stosunku 1:10 opisany w Nocie 22 Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego

Poniższa tabela przedstawia niezbadane skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów pro forma Grupy za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2010 roku.

Tabela 17

	Rok zakończony 31 grudnia 2010			Informacje pro forma Grupa
	Nieskorygowane informacje finansowe	Korekty pro forma		
	Grupa ⁽¹⁾	Grupa KKZ ⁽²⁾	Pozostałe korekty ⁽³⁾	
		<i>w mln zł</i>		
Przychody ze sprzedaży	7 288,9	1 224,6	(453,7)	8 059,8
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	(4 726,9)	(1 059,9)	448,2	(5 338,6)
Zysk brutto ze sprzedaży	2 562,0	164,7	(5,5)	2 721,2
Koszty sprzedaży	(191,1)	(31,5)	-	(222,6)
Koszty administracyjne	(425,4)	(30,3)	-	(455,7)
Pozostałe przychody	23,9	4,1	-	28,0
Pozostałe koszty	(30,2)	(1,8)	-	(32,0)
Pozostałe zyski/(straty) – netto	7,7	9,6	-	17,3
Zysk operacyjny	1 946,9	114,8	(5,5)	2 056,2
Przychody finansowe	56,5	1,0	-	57,5
Koszty finansowe	(137,4)	(13,7)	-	(151,1)
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych	0,4	-	-	0,4

Zysk przed opodatkowaniem	1 866,4	102,1	(5,5)	1 963,0
Podatek dochodowy	(364,5)	(21,3)	1,0	(384,8)
Zysk netto	1 501,9	80,8	(4,5)	1 578,2
Całkowite dochody razem	1 501,9	80,8	(4,5)	1 578,2

Zysk netto przypadający na:

– akcjonariuszy Jednostki dominującej	1 454,2			1 517,8
– udziały niekontrolujące	47,7			60,4

Całkowite dochody przypadające na:

– akcjonariuszy Jednostki dominującej	1 454,2			1 517,8
– udziały niekontrolujące	47,7			60,4

Podstawowy/rozwodniony zysk na akcję przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej (wyrażony w złotych na jedną akcję)⁽⁴⁾

	13,36			13,17
--	-------	--	--	-------

- (1) Dane finansowe Grupy zostały zestawione na podstawie Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010 zamieszczonego w Prospekcie
- (2) Dane finansowe Grupy KKZ zostały zestawione na podstawie Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2009-2010 KKZ zamieszczonego w Prospekcie
- (3) Pozostałe korekty przedstawiają eliminację przychodów i kosztów wynikających z transakcji zawieranych między Grupą a Grupą KKZ. W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2010 roku Grupa KKZ zakupiła od Grupy węgiel koksowy o wartości 453,7 mln zł. Dodatkowo koszty zostały skorygowane o kwotę 5,5 mln zł z tytułu wyeliminowania zmiany stanu niezrealizowanego zysku ujętego w zapasach wraz z odnośną korektą podatku odroczonego w wysokości 1,0 mln zł
- (4) Średnia ważona liczba akcji wyliczona dla potrzeb obliczenia wskaźnika podstawowego/rozwodnionego zysku na akcję wynosi 115.253.710 sztuk, w tym 6.404.110 akcji, jakie mają zostać wyemitowane w ramach Transakcji KKZ. Przy wyliczeniu wskaźnika uwzględniono podział akcji w stosunku 1:10 opisany w Nocie 36 Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010

OMÓWIENIE I ANALIZA SYTUACJI FINANSOWEJ ORAZ WYNIKÓW DZIAŁALNOŚCI GRUPY

Poniższe omówienie i analiza sytuacji finansowej oraz wyników działalności Grupy należy czytać łącznie ze Skonsolidowanymi Sprawozdaniami Finansowymi oraz w powiązaniu z informacjami na temat działalności Grupy, zawartymi w innych częściach niniejszego Prospektu. Niniejsze omówienie zawiera stwierdzenia dotyczące przyszłości, opierające się na bieżących poglądach Zarządu, z którymi wiąże się ryzyko i niepewność. Faktyczne wyniki Grupy mogą w znacznym stopniu różnić się od wyników zawartych w stwierdzeniach dotyczących przyszłości, wskutek czynników opisanych poniżej i w innych częściach tego Prospektu, szczególnie w rozdziałach pt. „Czynniki ryzyka” oraz „Istotne informacje – Stwierdzenia dotyczące przyszłości”. Inwestorzy powinni czytać cały niniejszy rozdział, nie polegając tylko na informacjach zawartych w „Podsumowaniu”. Patrz także: „Istotne informacje – Prezentacja informacji finansowych i innych danych” oraz „Istotne informacje – Dane finansowe”.

Zarys ogólny

Grupa jest największym producentem węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości („węgla ortokoksowego” zgodnie z Polską Normą) i znaczącym producentem koksu w Unii Europejskiej pod względem wielkości produkcji. Podstawową działalność Grupy stanowi (i) produkcja i sprzedaż węgla koksowego oraz węgla do celów energetycznych oraz (ii) produkcja i sprzedaż koksu i węglopochodnych.

Produkcja węgla

W 2010 roku Grupa wyprodukowała ok. 13,3 mln ton węgla, natomiast sprzedaż wyniosła ok. 13,1 mln ton. Z tego ok. 9,2 mln ton węgla sprzedano odbiorcom zewnętrznym, w tym ok. 5,2 mln ton węgla koksowego i ok. 4,0 mln ton węgla do celów energetycznych, co przekłada się odpowiednio na 3.026,7 mln PLN i 998,8 mln PLN, czyli 75,2% i 24,8% przychodów Grupy ze sprzedaży węgla na rzecz odbiorców zewnętrznych. Pozostała wyprodukowana ilość węgla (3,9 mln ton) została zużyta przez Grupę, przede wszystkim w ramach działalności koksowniczej. Spośród 8,8 mln ton sprzedanego węgla koksowego ok. 7,3 mln ton (82,9%) stanowił węgiel koksowy Typu 35 (*hard*).

W pierwszych trzech miesiącach 2011 roku Grupa wyprodukowała 3,2 mln ton węgla, oraz sprzedała około 3,5 mln ton. Z tego około 2,4 mln ton węgla zostało sprzedanych odbiorcom zewnętrznym, z których około 1,5 mln ton stanowił węgiel koksowy, a około 0,9 mln ton stanowił węgiel do celów energetycznych, co odpowiada odpowiednio 1.034,8 mln PLN oraz 236,5 mln PLN oraz 81,4% i 18,6% przychodów Grupy ze sprzedaży węgla odbiorcom zewnętrznym. Pozostała ilość węgla (1,1 mln ton) została użyta przez Grupę głównie w procesie produkcji koksu. Około 1,4 mln ton (93,3%) spośród 1,5 mln ton sprzedanego węgla koksowego stanowił węgiel koksowy Typu 35.

W ramach Grupy funkcjonuje pięć czynnych kopalń, które zgodnie z MER posiadają w sumie 1.932,1 mln ton zasobów bilansowych węgla („resources” według JORC) i 552,0 mln ton zasobów operacyjnych („reserves” według JORC) na dzień sporządzenia MER. Zgodnie z MER, Grupa zamierza zwiększyć swoje zasoby operacyjne do 844,0 mln ton, co umożliwi Grupie utrzymanie mocnej pozycji na międzynarodowych rynkach przez okres następujących 60 lat. Łączny obszar wydobywczy Grupy wynoszący ok. 170 km² ulokowany jest w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, stanowiącego główny region wydobywczy węgla w Polsce.

Produkcja koksu

W skład Grupy wchodzi Koksownia Przyjaźń. Ponadto, Spółka jest w trakcie realizacji wniesienia do Grupy drugiej koksowni, KK Zabrze, która jest jednym z głównych nabywców węgla koksowego produkowanego przez Grupę. Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie. Patrz również „Opis działalności – Ostatnie nabycia”. Koksownie te produkują wysokiej jakości koks, wykorzystując węgiel koksowy wydobywany przez Grupę oraz w mniejszym stopniu węgiel od podmiotów trzecich, tj. ok. 13,7%. Koksownia Przyjaźń, będąca jedną ze Spółek Zależnych, ze swoimi pięcioma bateriami koksowniczymi jest największym niezintegrowanym (tj. działającym poza przedsiębiorstwem hutniczym) producentem koksu w Unii Europejskiej. W roku 2010 Koksownia Przyjaźń sprzedała ok. 2,5 mln ton koksu (głównie koksu metalurgicznego), uzyskując przychody ze sprzedaży o wartości 2.627,5 mln PLN, które stanowiły 36,1% przychodów ze sprzedaży Grupy, z kolei w pierwszych trzech miesiącach 2011 roku Koksownia Przyjaźń sprzedała około 0,7 mln ton koksu (głównie koksu metalurgicznego), co odpowiada 811,5 mln PLN i 35,8% przychodów ze sprzedaży Grupy. KK Zabrze, dysponujący czterema bateriami koksowniczymi, wyprodukował w latach 2010, 2009 oraz 2008 odpowiednio, około 1,2 mln, 0,79 mln oraz 1,1 mln ton koksu metalurgicznego i koksu przemysłowo-opałowego. W pierwszych trzech miesiącach 2011 roku KK Zabrze wyprodukował ok. 0,3 mln ton koksu metalurgicznego i przemysłowo-opałowego.

W skład Grupy wchodzi spółka Polski Koks (parz również „Opis działalności – Ostatnie nabycia”), która pod względem wielkości sprzedaży jest jedną z największych na świecie firm zajmujących się handlem koksem.

Działalność pozostała

W ramach prowadzonej działalności węglowej i koksowej (przy czym ten drugi obszar obejmuje również produkcję i sprzedaż węglopochodnych) Grupa angażuje się również w różne rodzaje działalności wspierającej w zakresie wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej, usług remontowych i konserwacyjnych, logistyki czy usług laboratoryjnych. Grupa jest także zaangażowana

w ograniczoną działalność pozapodstawową, obejmującą usługi turystyczne i ubezpieczeniowe, która jest nieistotna z punktu widzenia działalności, jej wyników oraz sytuacji finansowej Grupy.

Przychody ze sprzedaży z pozostałych segmentów (do odbiorców zewnętrznych) wyniosły 197,9 mln PLN i 55,3 mln PLN, czyli 2,7% i 2,4% przychodów ze sprzedaży Grupy odpowiednio w 2010 roku i w pierwszych trzech miesiącach 2011 roku.

Kluczowe wskaźniki wyników

Poniższa tabela przedstawia kluczowe wskaźniki wyników Grupy we wskazanych okresach.

Tabela 18

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
<i>(w mln zł)</i>					
Wybrane dane ze Skonsolidowanych Sprawozdań Finansowych					
Przychody ze sprzedaży					
Węgiel	1.271,7	811,0	4.025,5	2.856,5	4.344,0
Koks	940,2	615,9	3.065,5	1.399,5	3.131,1
Pozostałe segmenty	55,3	56,8	197,9	214,1	171,0
Razem	2.267,2	1.483,7	7.288,9	4.470,1	7.646,1
Zysk/(strata) brutto ze sprzedaży					
Węgiel	792,3	261,3	1.880,8	(137,2)	1.607,2
Koks	145,1	81,1	609,6	(61,7)	390,3
Pozostałe segmenty	15,8	17,5	71,6	46,4	59,8
Razem	953,2	359,9	2.562,0	(152,5)	2.057,3
Zysk/(strata) operacyjny/a (EBIT)					
Węgiel	681,1	178,0	1.470,3	(498,3)	987,1
Koks	98,5	28,8	424,3	(236,5)	148,6
Pozostałe segmenty	9,1	10,6	52,3	18,3	6,7
Razem	788,7	217,4	1.946,9	(716,5)	1.142,4
Zysk/(strata) netto	619,4	149,3	1.501,9	(669,1)	806,0
Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej – Nabycie wartości niematerialnych oraz nabycie rzeczowych aktywów trwałych	(274,8)	(236,1)	(782,2)	(941,5)	(1.124,2)
<i>Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; * Dane niezbadane</i>					
Pozostałe skonsolidowane dane finansowe					
Zadłużenie finansowe netto ⁽¹⁾	(2.184,1)	(430,3)	(1.756,6)	(448,0)	(1.413,3)
EBITDA ⁽²⁾					
Węgiel	849,6	340,0	2.166,4	123,2	1.587,8
Koks	123,8	54,2	528,9	(126,7)	277,5
Pozostałe segmenty	16,3	16,1	75,2	37,2	24,5
Razem	989,7	410,3	2.770,5	33,7	1.889,8
<i>Źródło: Spółka (dane niezbadane)</i>					

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008

(w mln zł)

Wybrane wskaźniki finansowe

Marża brutto⁽³⁾

Węgiel.....	62,3%	32,2%	46,7%	(4,8%)	37,0%
Koks	15,4%	13,2%	19,9%	(4,4%)	12,5%
Pozostałe segmenty	28,6%	30,8%	36,2%	21,7%	35,0%

Marża EBITDA⁽⁴⁾

Węgiel.....	66,8%	41,9%	53,8%	4,3%	36,6%
Koks	13,2%	8,8%	17,3%	(9,1%)	8,9%
Pozostałe segmenty	29,5%	28,3%	38,0%	17,4%	14,3%
W sumie.....	43,7%	27,7%	38,0%	0,8%	24,7%

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Dane Operacyjne

Produkcja w mln ton

Węgiel koksowy	2,3	2,4	9,1	6,7	9,1
Węgiel do celów energetycznych.....	0,9	1,1	4,2	4,7	4,5
Produkcja koksu.....	0,6	0,6	2,6	1,8	2,6

Sprzedaż w mln ton

Węgiel koksowy	1,5	1,4	5,2	4,8	6,2
Węgiel do celów energetycznych.....	0,9	0,9	4,0	3,9	4,1
Koks	0,7	0,7	2,5	1,8	2,5

Wydobycie ścianowe (tony/dzień)	51.380	54.736	52.271	47.833	53.911
Efektywność pracowników (ton/prac/rok).....	584,4	628,8	608,5	520,8	621,1
Koszty pieniężne wydobycia węgla (mining cash cost) w przeliczeniu na tonę ⁽⁵⁾⁽⁶⁾	294,0	247,0	294,6	309,1	272,5
EBITDA (węgiel) w przeliczeniu na tonę ⁽⁷⁾	354,0	147,8	235,5	14,2	154,2
Koszty konwersji koksu w przeliczeniu na tonę	116,7	95,6	107,1	117,1	145,5
EBITDA (koks) w przeliczeniu na tonę	176,9	77,4	211,6	(70,4)	111,0

(1) Zadłużenie finansowe netto = (Kredyty i pożyczki długoterminowe) + (Kredyty i pożyczki krótkoterminowe) + (Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego długo- i krótkoterminowego) – (Długoterminowe aktywa finansowe o nieograniczonej możliwości dysponowania – Lokaty bankowe) – (Inne krótkoterminowa aktywa finansowe) – (Środki pieniężne i ich ekwiwalenty)

(2) EBITDA = zysk/(strata) operacyjny/a + amortyzacja. EBITDA nie jest miarą wyników operacyjnych ani płynności według MSSF. Więcej informacji dotyczących EBITDA znajduje się w części „Prezentacja informacji finansowych i innych danych – Informacje finansowe nieoparte na GAAP (Ogólne Przyjęte Zasady Rachunkowości, ang. Generally Accepted Accounting Principles) – EBIT i EBITDA”

(3) Marża brutto = zysk/(strata) brutto ze sprzedaży/przychody ze sprzedaży

(4) Marża EBITDA = EBITDA/przychody ze sprzedaży

(5) Koszty pieniężne wydobycia węgla w przeliczeniu na tonę stanowią różnicę pomiędzy sumą kosztów produkcyjnych Spółki zawierających koszty zużycia materiałów i energii, usług obcych, świadczeń na rzecz pracowników, podatków i opłat oraz pozostałych kosztów rodzajowych a nakładami poniesionymi na wytworzenie rzeczowych aktywów trwałych (wzrost biskwa ruchome) i podzieloną przez wydobycie węgla (w tonach). Pozycja ta nie uwzględnia zmian stanów zobowiązań

- (6) Koszty pieniężne wydobycia węgla w przeliczeniu na tonę za okres trzech miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku oraz 2010 roku nie uwzględniają pracowniczych świadczeń dodatkowych, które płacone są wyłącznie na koniec roku i w związku z tym wartości te nie są porównywalne z analogicznymi danymi za pełne lata. Kwota tych świadczeń, przypadająca na okres trzech miesięcy zakończonych 31 marca 2011 roku i 2010 roku, wynosi odpowiednio 89,8 mln zł i 81,6 mln zł i została obliczona jako jedna czwarta odpowiednich kosztów przewidywanych do zapłaty za rok 2011 (w przypadku 31 marca 2011 roku) i wypłaconych w 2010 roku (w przypadku 31 marca 2010 roku)
- (7) EBITDA (węgiel) w przeliczeniu na tonę = EBITDA (węgiel)/ilość sprzedanych ton węgla
- (8) Koszty konwersji koksu w przeliczeniu na tonę za lata zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku są sumą kosztów wytworzenia koksu pomniejszonych o koszty węgla, jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabytego przez Polski Koks od podmiotów trzecich i amortyzację w odniesieniu do segmentu Koks, podzielone przez ilość w tonach koksu wyprodukowanego i sprzedanego w danym okresie przez Grupę. Koszty konwersji koksu za okres trzech miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku i 2010 roku obejmują koszty produkcji koksu pomniejszone o koszt: węgla, jego transportu, wartość sprzedanego koksu nabywanego przez Polski Koks od podmiotów trzecich, amortyzacji, a także jednorazowe wypłaty dla pracowników, z uwzględnieniem zmiany stanu zapasów; podzielone przez ilość w tonach koksu wyprodukowanego przez Grupę. Przychody ze sprzedaży węglopochodnych nie są odliczane od kosztów konwersji koksu. Koszt pieniężny konwersji koksu w przeliczeniu na tonę nie jest jednostką pomiaru wyników operacyjnych wydajności zgodnie z MSSF. Więcej informacji na temat kosztów pieniężnych wydobycia znajduje się w „Istotne informacje – Informacje finansowe nieoparte na GAAP (Ogólnie przyjętych zasadach rachunkowości, ang. Generally Accepted Accounting Principles) – Koszty wydobycia węgla i koszty wytworzenia koksu”
- (9) EBITDA (koks) w przeliczeniu na tonę = EBITDA (koks)/ilość sprzedanych ton koksu

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Ostatnie wydarzenia i aktualne dane dotyczące działalności

Dotychczasowy poziom produkcji węgla i koksu w Grupie w kwietniu i maju 2011 roku jest zgodny ze strategią i oczekiwaniami Zarządu, aczkolwiek należy się spodziewać, że dwa ostatnie wydarzenia (wybuch w kopalni Krupiński oraz czasowe wstrzymanie wydobycia w przypadku jednej ze ścian w kopalni Jas-Mos) będą miały wpływ na wielkość produkcji w pozostałym okresie roku. W szczególności, wypadek w kopalni Krupiński w maju 2011 r. spowodował zamknięcie jednej z trzech ścian wydobywczych kopalni i Zarząd przewiduje, że wielkość produkcji tej kopalni spadnie o około 33% (w stosunku do zakładanego planu produkcji) w okresie do końca sierpnia 2011 roku. Z kolei w kopalni Jas-Mos konieczność zamknięcia ściany wydobywczej w dniu 2 maja 2011 roku spowodowana była zwiększonym zagrożeniem pożarowym. Zarząd przewiduje, że eksploatacja tej ściany będzie mogła być wznowiona w okolicach września 2011 roku. Szacuje się, że w związku z zaistniałą sytuacją nastąpi spadek wydobycia w 2011 roku w kopalni Jas-Mos o około 268 tys. ton w porównaniu do pierwotnych planów na 2011 rok. Część pracowników kopalń Krupiński i Jas-Mos została przeniesiona do innych kopalń i Zarząd przewiduje, że część skutków powyższych wydarzeń w postaci zmniejszonej produkcji zostanie częściowo zrównoważona dzięki zwiększeniu wydobycia w pozostałych kopalniach. Więcej informacji na ten temat znajduje się w „Czynniki ryzyka – Wydobycie węgla przez Grupę jest narażone na ryzyka operacyjne, które mogą spowodować spadek produkcji lub wzrost kosztów, co może obniżyć przychody ze sprzedaży lub rentowność Grupy”, „Czynniki ryzyka – Możliwe jest zmniejszenie wydobycia w związku z wypadkiem w kopalni Krupiński” oraz „Opis działalności – Pracownicy – Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, wypadkowość”.

W przypadku Grupy ceny kontraktowe węgla w drugim kwartale 2011 roku znacząco wzrosły w stosunku do cen w pierwszym kwartale 2011 roku, co do zasady odzwierciedlając trendy cen referencyjnych w branży wydobywczej. W oparciu o wyniki finansowe Grupy, w kwietniu 2011 roku Grupa obliczyła średnie zrealizowane ceny (z wyłączeniem transakcji w Grupie) węgla koksowego Typu 35 (*hard*), węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) oraz węgla do celów energetycznych w kwietniu 2011 roku na poziomie odpowiednio ok. 907 PLN za tonę, 618 PLN za tonę i 259 PLN za tonę. Oznacza to, że w kwietniu nastąpił wzrost średnich zrealizowanych cen w porównaniu z I kw. 2011 roku o ok. 26,7% w przypadku węgla koksowego Typu 35 (*hard*) i 39,2% w przypadku węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*). Średnie zrealizowane ceny węgla do celów energetycznych w kwietniu pozostały na porównywalnym poziomie jak w pierwszym kwartale.

Czynniki wpływające na wyniki z działalności

Na działalność i wyniki działalności Grupy wpływa szereg czynników zewnętrznych, w tym przede wszystkim popyt i podaż na węgiel i koks oraz ich ceny rynkowe, kursy wymiany walut, oraz koszty produkcji (takie jak koszty świadczeń na rzecz pracowników, zużycie materiałów i energii oraz koszty usług obcych). Istnieją także inne szczególne czynniki, które, zdaniem Grupy, wpłynęły na wyniki działalności Grupy w przeszłości, oraz które według przypuszczeń Grupy, mogą wpływać na jej wyniki w kolejnych latach. Należą do nich przede wszystkim (i) popyt i ceny surowców, (ii) kryzys gospodarczy oraz jego skutki, (iii) koszt produkcji, (iv) akwizycje, (v) realizowane inwestycje oraz (vi) kursy walutowe, które zostały szczegółowo opisane w innych częściach Prospektu. Przyszli inwestorzy powinni również zapoznać się szczegółowo z informacjami zawartymi w rozdziale „Czynniki ryzyka”.

Popyt i ceny surowców

Grupa uzyskuje większość swoich przychodów ze sprzedaży węgla i koksu. W efekcie, jej przychody ze sprzedaży są bezpośrednio powiązane z cenami tych surowców. W przeszłości, rynki węgla i koksu były rynkami cyklicznymi i podlegały wahaniom. Wpływają na nie liczne czynniki, które są poza kontrolą Grupy, w tym globalne warunki gospodarcze i polityczne, łączny poziom podaży i popytu, dostępność i koszt

substytutów oraz działania handlowe podejmowane przez uczestników rynku towarowego, a także wahania w sektorze hutniczym i w produkcji stali. Patrz „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z działalnością Grupy oraz otoczeniem rynkowym – Działalność Grupy i jej wyniki są zależne od rynków węgla i koksu, które charakteryzują się cyklicznością” oraz „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z działalnością Grupy oraz otoczeniem rynkowym – Na wyniki działalności Grupy może wpłynąć spadek lub zmienność cen węgla i koksu”. W przeszłości wahania cen oraz cykle rynkowe wpływały na wyniki finansowe Grupy i Zarząd oczekuje, że zjawisko to utrzyma się w przyszłości.

Tabela poniżej przedstawia średnią cenę referencyjną (*benchmark*) dla węgla koksowego na bazie FOB Australia, węgla do celów energetycznych na bazie CIF ARA, oraz koksu na bazie ceny na rynku europejskim (CFR Europa), a także średnią zrealizowaną przez Grupę cenę za tonę węgla i koksu we wskazanych okresach (koks na bazie FCA). Tabela obejmuje również wielkość przychodów ze sprzedaży Grupy. Dane dotyczące średnich cen węgla i koksu zrealizowanych przez Grupę zawierają koszty transportu, które nie są odzwierciedlone w cenach referencyjnych (*benchmark*), jak zostało wyjaśnione w przypisie (3) do niniejszej Tabeli.

Tabela 19

		Średnia cena rynkowa (PLN/t) ⁽¹⁾	Sprzedaż Grupy (mln zł) ⁽²⁾	Średnia cena zrealizowana przez Grupę (PLN/t) ⁽³⁾⁽⁴⁾	
I kwartał 2011	Węgiel koksowy Typu 35 (hard)	649,73	990,3	715,79	
	Węgiel koksowy Typu 34 (semi-soft)	519,79	44,6	444,02	
	Węgiel do celów energetycznych	356,11	236,4	257,10	
	Koks	1.449,63	842,6	1.084,72	
2010	Węgiel koksowy Typu 35 (hard)	I kwartał	372,05	524,2	429,62
		II kwartał	630,02	722,7	617,55
		III kwartał	698,90	820,3	708,17
		IV kwartał	610,28	748,4	696,26
		Średnia/Suma⁽⁵⁾	582,96	2.815,6	608,96
	Węgiel koksowy Typu 34 (semi-soft)	I kwartał	230,73	54,0	299,89
		II kwartał	526,22	69,3	376,20
		III kwartał	534,27	51,7	423,38
		IV kwartał	429,24	36,1	430,53
		Średnia/Suma⁽⁵⁾	435,77	211,1	370,21
	Węgiel do celów energetycznych	I kwartał	225,77	232,6	255,09
		II kwartał	273,76	221,5	245,87
		III kwartał	287,91	268,3	240,06
IV kwartał		320,53	276,4	247,15	
Średnia/Suma⁽⁵⁾		277,44	998,8	246,70	
Koks	I kwartał	1.058,46	520,5	680,43	
	II kwartał	1.496,73	827,2	1.120,52	
	III kwartał	1.329,45	728,0	1.295,47	
	IV kwartał	1.226,40	596,7	1.103,31	
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	1.275,64	2.672,4	1.028,81	
2009	Węgiel koksowy Typu 35 (hard)	I kwartał	1.032,60	368,2	423,25
II kwartał		421,20	347,0	369,47	
III kwartał		379,14	452,8	349,71	
IV kwartał		364,72	533,4	383,98	
Średnia/Suma⁽⁵⁾		539,10	1.701,4	378,67	

	I kwartał	826,08	23,1	324,51
Węgiel koksowy Typu 34 (<i>semi-soft</i>)	II kwartał	261,21	23,0	303,25
	III kwartał	235,13	23,7	290,75
	IV kwartał	226,18	29,3	273,86
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	373,95	99,1	295,34
	I kwartał	245,10	246,2	272,55
Węgiel do celów energetycznych	II kwartał	213,18	201,9	274,07
	III kwartał	202,45	269,0	267,46
	IV kwartał	217,00	331,2	273,87
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	219,63	1.048,3	271,93
	I kwartał	819,20	253,2	759,42
Koks	II kwartał	643,22	124,0	461,51
	III kwartał	661,30	306,7	460,46
	IV kwartał	763,37	421,4	580,20
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	741,66	1.105,3	555,28
	I kwartał	233,99	702,7	463,40
Węgiel koksowy Typu 35 (<i>hard</i>)	II kwartał	654,54	728,1	473,75
	III kwartał	660,48	951,6	690,19
	IV kwartał	858,84	771,2	712,54
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	610,12	3.153,6	571,89
	I kwartał	152,81	62,1	400,19
Węgiel koksowy Typu 34 (<i>semi-soft</i>)	II kwartał	523,63	91,2	391,06
	III kwartał	528,38	88,2	428,73
	IV kwartał	687,07	59,5	551,61
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	472,20	301,0	428,80
2008 Węgiel do celów energetycznych	I kwartał	331,60	146,3	182,34
	II kwartał	350,44	206,7	185,73
	III kwartał	420,13	212,5	193,26
	IV kwartał	285,28	224,1	205,50
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	354,51	789,6	192,34
	I kwartał	854,80	555,4	796,04
Koks	II kwartał	938,17	649,0	789,45
	III kwartał	1.281,33	659,5	999,67
	IV kwartał	939,00	467,0	1.117,14
	Średnia/Suma⁽⁵⁾	1.023,91	2.330,9	897,31

- (1) Na podstawie kwartalnej ceny w USD; przeliczenie ilustracyjne na PLN przy wykorzystaniu średniego kursu wymiany NBP dla danego okresu (tj. roku lub kwartału)
- (2) Sprzedaż Grupy jest dokonywana w przypadku koksu na bazie m.in.: ExW,FCA,CPT,DAF,DAT,FOB, a dla węgla m.in. na bazie FCA, CPT, DAF. Sprzedaż węgla obejmuje sprzedaż węgla wyprodukowanego w Spółce. Sprzedaż koksu obejmuje sprzedaż koksu wyprodukowanego przez Grupę
- (3) Na podstawie przychodów ze sprzedaży od odbiorców zewnętrznych, podzielonych przez odpowiadający im tonaż. Przychody ze sprzedaży węgla koksowego typu *hard* obejmują mało istotne koszty transportu, które, według szacunków Zarządu, wyniosły średnio 1,7 PLN/t w 2008 roku, 2,2 PLN/t w 2009 roku, 1,9 PLN/t w 2010 roku i 3,2 PLN/t w I kwartale 2011 roku. Przychody ze sprzedaży węgla koksowego typu *semi-soft* obejmują mało istotne koszty transportu, które, według szacunków Zarządu, wyniosły średnio 1,5 PLN/t w 2008 roku, 8,8 PLN/t w 2009 roku, 6,7 PLN/t w 2010 roku i 6,6 PLN/t w I kwartale 2011 roku. Przychody ze sprzedaży węgla dla celów energetycznych obejmują mało istotne koszty transportu, które, według szacunków Zarządu, wyniosły średnio 5,8 PLN/t w 2008 roku, 8,2 PLN/t w 2009 roku, 6,4 PLN/t w 2010 roku i 6,2 PLN/t w I kwartale 2011 roku.

Przychody ze sprzedaży koksu uwzględniają koszt transportu do bazy sprzedaży, odpowiednio w latach: 2008 – 131,1 mln zł, 2009 – 118,5 mln zł, 2010 – 112,6 mln zł i I kwartał 2011 – 32,8 mln zł

- (4) Średnia zrealizowana cena to średnia ważona ustalona na podstawie przychodów ze sprzedaży węgla oraz koksu w Grupie. Ceny koksu dotyczą koksu z Koksowni Przyjaźń FCA (sprzedający dostarcza towar przewoźnikowi wyznaczonemu przez kupującego, przy czym koszty dostawy ponosi kupujący)
- (5) Średnia odnosi się do cen rynkowych oraz cen zrealizowanych przez Grupę. Suma odnosi się do sprzedaży Grupy

Źródło: McCloskey Coal Report – IHS Global Ltd. (kwartalne ceny rynkowe węgla koksowego Typu 35 (hard) i Typu 34 (semi-soft)), International Coal Report – Platts (kwartalne ceny rynkowe węgla do celów energetycznych), Raport CRU (średnie ceny roczne węgla koksowego hard, semi-soft i węgla do celów energetycznych), Coke Market Survey wydania 2009 i 2010 (średnie kwartalne oraz roczne ceny rynkowe dla koksu), Coke Market Report wydanie marzec 2011 (średnia cena kwartalna rynkowa cena koksu za pierwszy kwartał 2011), Spółka (Sprzedaż Grupy) – dane niezbadane

W roku 2009 Grupa osiągnęła wyższą cenę węgla do celów energetycznych niż średnia cena rynkowa, ustalając ceny węgla do celów energetycznych na początku czwartego kwartału 2008 roku, kiedy to popyt w sektorze energetycznym i ceny węgla do celów energetycznych były stosunkowo wysokie. Ponadto, pomimo gwałtownego spadku światowych cen węgla do celów energetycznych w związku z kryzysem gospodarczym w 2009 roku, polskie ceny tego rodzaju węgla, które historycznie kształtowały się na poziomie niższym od cen światowych, wzrosły. Dodatkowo, na skutek sprzedaży przez Grupę węgla wysokokalorycznego jako węgla do celów energetycznych, jakość węgla do celów energetycznych Grupy w roku 2009 była wyższa niż zwykle, przez co był sprzedawany po odpowiednio wyższej cenie.

W odpowiedzi na popyt rynkowy i zmiany cen Grupa może korygować swój udział sprzedanych produktów w łącznej strukturze sprzedaży. W roku 2009 globalny kryzys gospodarczy spowodował znaczny spadek popytu na węgiel koksowy i koks oraz spadek cen surowców, choć popyt na węgiel do celów energetycznych pozostał stosunkowo stabilny. W związku z tym Grupa skorygowała swój udział poszczególnych produktów w łącznej sprzedaży Grupy w roku 2009. Mimo że wielkość sprzedaży węgla do celów energetycznych pozostała stosunkowo stabilna w 2009 roku, wyższe ceny na ten produkt spowodowały wzrost przychodów ze sprzedaży węgla do celów energetycznych o 32,8% w stosunku do roku 2008.

Grupa nie zabezpiecza ryzyka wahań ceny węgla i koksu.

Kryzys gospodarczy i jego skutki

W roku 2009 globalny kryzys gospodarczy spowodował znaczący spadek popytu na węgiel koksowy i koks, a także spadek cen surowców, choć popyt na węgiel do celów energetycznych pozostał stosunkowo stabilny. Spadek popytu na węgiel koksowy i koks oraz związany z tym spadek cen surowców w 2009 roku miał istotny negatywny wpływ na wyniki działalności i sytuację finansową Grupy. Sytuacja ta jednak odwróciła się w roku 2010, kiedy to popyt na produkty Grupy oraz ceny surowców znacznie wzrosły, co w znaczący sposób poprawiło wyniki działalności i sytuację finansową Grupy.

Koszty Grupy podlegają mniejszym wahanom niż jej przychody ze sprzedaży. Znacząca część kosztów Grupy jest stała, co powoduje, że zdolność Grupy do obniżenia kosztów w związku z obniżeniem sprzedaży i produkcji jest ograniczona. Niemniej, w celu minimalizacji niekorzystnego wpływu kryzysu gospodarczego, w roku 2009, Zarząd z powodzeniem wdrożył szereg inicjatyw oszczędnościowych i innych, obejmujących: (i) ograniczenie i/lub odłożenie w czasie nakładów inwestycyjnych (dotyczy projektów nie będących projektami strategicznymi), (ii) relatywne zwiększenie produkcji węgla do celów energetycznych, przy zmniejszeniu produkcji węgla koksowego, (iii) zmniejszenie kosztów świadczeń pracowniczych i innych kosztów operacyjnych Spółki, (iv) ograniczenie zakresu drażenia wyrobisk korytarzowych, a także robót zbrojeniowo-likwidacyjnych prowadzonych przez firmy zewnętrzne, (v) przygotowanie i wdrożenie planu oszczędności energii elektrycznej, (vi) ograniczenie planowanych remontów oraz (vii) ograniczenie rekrutacji nowych pracowników. Zobacz też punkt „Opis działalności – Przewagi konkurencyjne – Doświadczona kadra kierownicza najwyższego szczebla oraz duża liczba utalentowanych pracowników z udokumentowanym doświadczeniem w branży, dysponujących odpowiednio dobranym wachlarzem umiejętności”.

Koszty produkcji i efektywność

Jako że Grupa nie jest w stanie wpływać na rynkowe ceny surowców, jej konkurencyjność i długoterminowa rentowność w dużej mierze zależą od jej zdolności do zwiększania wydajności pracy oraz redukcji kosztów jednostkowych, a przez to utrzymania efektywności działalności. Główne koszty związane z wydobywaniem i produkcją węgla i koksu przez Grupę to koszty świadczeń na rzecz pracowników (w tym wynagrodzenie pracowników własnych), usług obcych oraz koszty materiałów i energii.

Największą część kosztów Grupy stanowią koszty związane z wynagrodzeniem pracowników. Większość pracowników Grupy pracuje na podstawie standardowych umów o pracę na czas nieokreślony. Stosunkowo niewielka liczba pracowników Grupy zatrudniona jest na podstawie umów o pracę na czas określony lub innych umów. W przeszłości poziomy wynagrodzenia w Polsce były niższe niż w krajach Europy Zachodniej, niemniej Grupa oczekuje, że w przyszłości wynagrodzenia w Polsce będą rosły w tempie wyższym od wskaźnika inflacji. Dodatkowo, Grupa jest narażona na dodatkowy wzrost wynagrodzeń związany z rozmowami prowadzonymi ze stroną społeczną. Patrz również „Opis działalności – Pracownicy – Uzgodnienie treści porozumienia zbiorowego dotyczącego m.in. gwarancji zatrudnienia”.

Zdolność Grupy do ograniczenia kosztów pracowniczych w krótkim okresie jest niewielka. Niemniej, Grupa jest w stanie elastycznie zarządzać liczbą roboczogodzin i zmniejszać łączną liczbę etatów, tak jak zrobiła to w roku 2009 w celu minimalizacji wpływu kryzysu.

Znaczącą część kosztów Grupy stanowią koszty związane z zewnętrznymi podwykonawcami, wobec których Grupa ma większą elastyczność i może szybciej reagować na zmiany trendów rynkowych. Dla przykładu, w 2009 roku, w sytuacji zmniejszenia produkcji i przy kosztach robocizny utrzymujących się na stosunkowo stabilnym poziomie, koszty usług obcych spadły o 20% w stosunku do 2008 roku.

Znaczącym elementem kosztów działalności Grupy są także koszty związane ze zużyciem materiałów i energii. Obecnie Grupa pokrywa 98% własnego zapotrzebowania na energię cieplną oraz 66% własnego zapotrzebowania na energię elektryczną i zamierza w dalszym ciągu podnosić stopień swojej samowystarczalności. W tym celu Grupa planuje wdrożyć środki pozwalające na zwiększenie produkcji energii elektrycznej z (i) metanu pochodzącego z kopalń Grupy, (ii) gazu koksowniczego z zakładów koksowniczych Grupy oraz (iii) niskokalorycznych paliw z przerobu węgla, zwiększając tym samym sprawność stosowanych procesów wytwarzania energii. Choć Zarząd jest zdania, że, poza produkcją własną energii elektrycznej i ciepła, Grupa zapewniła sobie w umowach dostawy energii elektrycznej i ciepła wystarczające do pokrycia zarówno bieżących, jak i szacowanych na przyszłość potrzeb, istnieje minimalne ryzyko, że dostawcy energii elektrycznej podejmą próby renegocjacji umów przy wyższych cenach. Zobacz również „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z działalnością Grupy oraz otoczeniem rynkowym – Wzrost kosztów produkcji Grupy może mieć istotny niekorzystny wpływ na jej zyskowość”.

Akwizycje

Grupa obecnie realizuje następujące inicjatywy strategiczne: (i) warunkowe nabycie przez Polski Koks w celu umorzenia akcji własnych będących obecnie w posiadaniu ArcelorMittal Poland, stanowiących 24,5% kapitału zakładowego Polskiego Koks (umowa w tym przedmiocie została podpisana w dniu 11 kwietnia 2011 roku), (ii) nabycie przez Spółkę 9,66% udziału w kapitale zakładowym Koksowni Przyjaźń będącego w posiadaniu Skarbu Państwa, (iii) udział w otwartym procesie prywatyzacji dotyczącym nabycia pakietu kontrolnego WZK Victoria, oraz (iv) nabycie pakietu kontrolnego w KK Zabrze od Skarbu Państwa (przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie oraz Zgody Rady Ministrów). Patrz „Opis działalności – Ostatnie nabycia”.

Choć oczekuje się, że dodatkowe moce produkcyjne uzyskane przez nabycie KK Zabrze, a także przez potencjalne nabycie WZK Victoria, wywrą pozytywny wpływ na przychody ze sprzedaży Grupy, to jednak nieprzewidziane problemy lub opóźnienia w integracji tych jednostek mogą zwiększyć koszty działalności.

Realizowane inwestycje

W latach 2008-2010 Grupa realizowała, a w następnych latach nadal będzie realizować kilka ważnych inwestycji, głównie w segmencie węglowym, do których zalicza się przede wszystkim budowę nowego poziomu w kopalni KWK Budryk (poziom 1.290 m), rozbudowę KWK Pniówek (udostępnienie złoża na poziomie 1.000 m oraz udostępnienie nowego złoża „Pawłowice 1”), rozbudowę KWK Borynia-Zofiówka Ruch „Zofiówka” (budowa poziomu 1.080 m oraz udostępnienie nowych złóż, w tym „Bzie-Dębina 1-Zachód” i „Bzie-Dębina 2-Zachód” na poziomie 1.110 m) oraz rozbudowę KWK Krupiński (udostępnienie złóż „Żory-Suszec” oraz zagospodarowanie partii „E” i „Zgoń”). W latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku, zwiększenia rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych Grupy obejmujące również zwiększenia wynikające z połączeń oraz nabycie jednostek gospodarczych wyniosły odpowiednio 964,5 mln PLN, 865,1 mln PLN i 2.051,6 mln PLN. Grupa finansowała te przedsięwzięcia inwestycyjne głównie z własnych środków pieniężnych pochodzących z działalności operacyjnej. Szczegółowe informacje na temat przeprowadzonych inwestycji znajdują się w niniejszym rozdziale w części „Inwestycje”.

Kursy walutowe

Historyczne informacje finansowe Grupy zostały sporządzone w złotych. Grupa produkuje węgiel i koks, które wyceniane są zwykle w odniesieniu do cen referencyjnych wyrażonych w USD (dotyczy głównie węgla koksowego) oraz EUR (dotyczy głównie koks), podczas gdy większość kosztów Grupy ponoszona jest w złotych.

W ciągu ostatnich trzech lat kurs wymiany złotego wobec zarówno EUR, jak i USD podlegał znaczącym wahaniom. Umocnienie złotego w stosunku do EUR i USD powoduje zazwyczaj spadek przychodów ze sprzedaży Grupy. Zobacz też „– Ilościowe i jakościowe informacje o ryzyku cen surowców i ryzykach finansowych – Ryzyko zmiany kursów walut”.

Tabela poniżej przedstawia średnie kursy wymiany EUR/PLN ogłaszane przez Narodowy Bank Polski dla transakcji wymiany walut w poszczególnych okresach.

Tabela 20

Rok	Kwartał zakończony 31 marca	Kwartał zakończony 30 czerwca	Kwartał zakończony 30 września	Kwartał zakończony 31 grudnia
2008.....	3,5759	3,4091	3,3058	3,7752
2009.....	4,4903	4,4456	4,2004	4,1779
2010.....	3,9924	4,0088	4,0089	3,9685
2011.....	3,9483	-	-	-

Źródło: NBP

Tabela poniżej przedstawia średnie kursy wymiany USD/PLN ogłaszane przez Narodowy Bank Polski dla transakcji wymiany walut w poszczególnych okresach.

Tabela 21

Rok	Kwartał zakończony 31 marca	Kwartał zakończony 30 czerwca	Kwartał zakończony 30 września	Kwartał zakończony 31 grudnia
2008.....	2,3877	2,1818	2,2016	2,8628
2009.....	3,4420	3,2651	2,9391	2,8273
2010.....	2,8841	3,1510	3,1062	2,9200
2011.....	2,8877	-	-	-

Źródło: NBP

Wyjaśnienia dotyczące głównych pozycji Sprawozdania z całkowitych dochodów

Przychody ze sprzedaży

Przychody ze sprzedaży Grupy pochodzą głównie ze sprzedaży węgla i koksu. W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku 55,2% przychodów ze sprzedaży Grupy pochodziło ze sprzedaży węgla, a 38,6% ze sprzedaży koksu. W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku 56,1% przychodów ze sprzedaży Grupy pochodziło ze sprzedaży węgla, podczas gdy 38,4% pochodziło ze sprzedaży koksu.

Koszty

Grupa księguje swoje koszty w dwóch układach: (i) w układzie kalkulacyjnym (według funkcji) oraz (ii) w układzie rodzajowym. Poniższe tabele wskazują uzgodnienie kosztów rodzajowych i kosztów w układzie kalkulacyjnym we wskazanych okresach.

Tabela 22

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	(mln PLN)				
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	1.314,0	1.123,8	4.726,9	4.622,6	5.588,8
Koszty sprzedaży	61,7	49,2	191,1	195,6	277,5
Koszty administracyjne	106,2	103,5	425,4	377,6	443,2
Razem koszty w układzie kalkulacyjnym.....	1.481,9	1.276,5	5.343,4	5.195,8	6.309,5

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; Spółka (Razem koszty w układzie kalkulacyjnym – dane niezbadane); *Dane niezbadane

Tabela 23

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(mln PLN)</i>				
Amortyzacja	201,0	192,9	823,6	750,2	747,4
Zużycie materiałów i energii	228,9	205,3	841,1	895,3	1.329,5
Usługi obce	216,6	273,7	1 208,9	1.103,2	1.376,6
Świadczenia na rzecz pracowników	700,2	607,8	2.642,5	2.431,3	2.594,5
Podatki i opłaty	79,5	69,2	204,4	191,5	313,3
Pozostałe koszty rodzajowe	4,0	12,5	48,2	71,4	57,6
Wartość sprzedanych materiałów	51,3	45,0	176,4	166,3	580,7
Razem koszty rodzajowe	1.481,5	1.406,4	5.945,1	5.609,2	6.999,6

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; *Dane niezbadane

Koszty według rodzaju różnią się od sumy kosztów w układzie kalkulacyjnym o (i) wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne Grupy oraz (ii) zmianę stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych. Po pomniejszeniu skorygowanych kosztów rodzajowych o koszty sprzedaży oraz koszty administracyjne, otrzymuje się koszt produktów i materiałów sprzedanych w danym okresie.

Tabela 24

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(mln PLN)</i>				
Razem koszty rodzajowe	1.481,5	1.406,4	5.945,1	5.609,2	6.999,6
Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne Grupy	(102,1)	(82,7)	(391,0)	(298,5)	(360,8)
Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych	102,5	(47,2)	(210,7)	(114,9)	(329,3)
Razem skorygowane koszty rodzajowe⁽¹⁾	1.481,9	1.276,5	5.343,4	5.195,8	6.309,5
Koszty sprzedaży	(61,7)	(49,2)	(191,1)	(195,6)	(277,5)
Koszty administracyjne	(106,2)	(103,5)	(425,4)	(377,6)	(443,2)
Koszt sprzedanych produktów i materiałów ..	1.314,0	1.123,8	4.726,9	4.622,6	5.588,8

(1) Razem skorygowane koszty rodzajowe = Razem koszty w układzie kalkulacyjnym

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe, Spółka (Razem skorygowane koszty rodzajowe – dane niezbadane); *Dane niezbadane

Wartość sprzedanych produktów i materiałów

Wartość sprzedanych produktów i materiałów Grupy stanowi całość kosztów poniesionych przez Grupę na wytworzenie swoich produktów, a które są rozpoznane jako koszt danego okresu. Wartość sprzedanych produktów i materiałów obejmuje m.in. takie pozycje jak amortyzacja rzeczowych aktywów trwałych, materiały i energię zużytą w prowadzonej działalności, usługi obce oraz świadczenia pracownicze (w tym, między innymi wynagrodzenia i składki na ubezpieczenie społeczne oraz inne świadczenia dla pracowników).

Koszty sprzedaży

Grupa realizuje większość dostaw swoich produktów do odbiorców końcowych na bazie FOB (koszty transportu są ponoszone przez kupującego). Koszty transportu w przypadku pozostałych dostaw, np. na bazie CPT (sprzedający zawiera umowę o przewóz do określonego punktu przeznaczenia i ponosi koszty przewoźnego), oraz częściowo DAF (sprzedający odpowiada za dostarczenie towaru do określonego miejsca na granicy) oraz FCA (sprzedający dostarcza towar przewoźnikowi wyznaczonemu przez kupującego, przy czym koszty dostawy ponosi kupujący), obciążają koszty sprzedaży. Dodatkowo, Grupa ponosi koszty związane z utrzymaniem posiadanej infrastruktury kolejowej, koszty transportu do punktu załadunku, który łączy infrastrukturę Grupy z regionalną siecią kolejową oraz inne koszty związane z transportem, m.in. koszty postoju taboru kolejowego i koszty ubezpieczeń transportu.

Koszty administracyjne

Koszty administracyjne Grupy obejmują koszty związane z zarządzaniem jednostkami Grupy, takie jak wynagrodzenia i premie pracowników administracji, amortyzacja rzeczowych aktywów trwałych (obejmujących głównie budynki i budowle administracyjne, sprzęt biurowy i inne), utrzymanie magazynów, usługi ochrony oraz opłaty za usługi biurowe, prawne, telekomunikacyjne i inne usługi obce.

Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne

Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne dotyczy głównie ponoszonych przez Spółkę kosztów, które w dużej mierze są kapitalizowane i dotyczą wyrobisk ruchomych.

Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych

Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych dotyczy wytworzonej, a nie sprzedanej w danym okresie sprawozdawczym produkcji, a także produkcji, która została sprzedana w danym okresie, ale została wytworzona w okresach poprzednich. W związku z tym pozycja ta nie występuje w sprawozdaniu z całkowitych dochodów Grupy sporządzonym w układzie kalkulacyjnym.

Przychody i koszty finansowe

Przychody finansowe Grupy obejmują przychody odsetkowe od środków pieniężnych i ich ekwiwalentów. Koszty finansowe Grupy obejmują przede wszystkim rozliczenie dyskonta z tytułu długoterminowych rezerw, głównie na świadczenia pracownicze oraz koszty odsetek z tytułu kredytów bankowych.

Sprawozdawczość dotycząca segmentów działalności

Segmenty operacyjne

Grupa posiada następujące segmenty sprawozdawcze:

- Węgiel – obejmujący wydobycie i sprzedaż węgla kamiennego Typu 35 (*hard*), Typu 34 (*semi-soft*) i węgla do celów energetycznych;
- Koks – obejmujący produkcję i sprzedaż koksu oraz węglopochodnych;
- Pozostałe segmenty, obejmujące działalność Grupy, a które nie wchodzą w zakres segmentów Węgiel i Koks, m.in. produkcja i sprzedaż energii elektrycznej i ciepłej, usługi remontowe oraz usługi transportowe i inne.

Poniższa tabela przedstawia produkcję i wielkość sprzedaży węgla i koksu przez Grupę we wskazanych okresach oraz przychody ze sprzedaży uzyskane ze sprzedaży węgla i koksu:

Tabela 25

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
Segment Węgiel					
Produkcja (w mln ton)	3,2	3,5	13,3	11,4	13,6
Węgiel koksowy Typu 35 (hard) (w mln ton).....	1,9	1,9	7,7	5,9	8,2
Węgiel koksowy Typu 34 (semi-soft) (w mln ton).....	0,4	0,5	1,4	0,8	0,9
Węgiel do celów energetycznych (w mln ton)	0,9	1,1	4,2	4,7	4,5
Wielkość sprzedaży wewnętrzgrupowej (w mln ton).....	1,1	1,0	3,9	2,7	2,8
Węgiel koksowy Typu 35 (hard) (w mln ton).....	0,8	0,7	2,7	1,9	2,2
Węgiel koksowy Typu 34 (semi-soft) (w mln ton).....	0,2	0,2	0,9	0,4	0,2
Węgiel do celów energetycznych (w mln ton)	0,1	0,1	0,3	0,4	0,4
Wielkość sprzedaży na rzecz odbiorców zewnętrznych (w mln ton).....	2,4	2,3	9,2	8,7	10,3
Węgiel koksowy Typu 35 (hard) (w mln ton).....	1,4	1,2	4,6	4,5	5,5
Węgiel koksowy Typu 34 (semi-soft) (w mln ton).....	0,1	0,2	0,6	0,3	0,7
Węgiel do celów energetycznych (w mln ton)	0,9	0,9	4,0	3,9	4,1
Przychody ze sprzedaży (w mln PLN)	1.974,1 ⁽¹⁾	1.184,9	6.103,0	3.836,9 ⁽¹⁾	5.748,6 ⁽¹⁾
Przychody ze sprzedaży pomiędzy segmentami (w mln PLN)	(702,4)	(373,9)	2.077,5	980,4	1.404,6
Przychody ze sprzedaży od odbiorców zewnętrznych (w mln PLN)	1.271,7	811,0	4.025,5	2.856,5	4.344,0
Segment Koks					
Produkcja (w mln ton)	0,6	0,6	2,6	1,8	2,6
Wielkość sprzedaży na rzecz odbiorców zewnętrznych (w mln ton) ⁽²⁾ ..	0,7	0,7	2,5	1,8	2,5
Przychody ze sprzedaży od odbiorców zewnętrznych (w mln PLN) ⁽³⁾ ...	940,2	615,9	3.065,5	1.399,5	3.131,1

(1) Podana wartość uwzględnia przychody Grupy ze sprzedaży węgla wyprodukowanego przez inne podmioty odpowiednio w 2008 roku – 101,7 mln PLN, w 2009 roku – 83,9 mln PLN oraz w I kwartale 2011 roku – 9,1 mln PLN

(2) Wielkość sprzedaży koksu produkowanego przez Grupę

(3) Przychody ze sprzedaży w segmencie koks obejmują przychody osiągnięte ze sprzedaży koksu i węglopochodnych zarówno produkowanych przez Grupę, jak też przychody z handlu koksem i węglopochodnymi produkowanymi przez podmioty zewnętrzne

Źródło: Spółka (produkcja, wielkość sprzedaży, dane niezbadane); Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe (przychody ze sprzedaży); *Dane niezbadane

Wzrosty i spadki produkcji nie zawsze odpowiadają wzrostom i spadkom przychodów ze sprzedaży, ponieważ na wielkość sprzedaży mogą wpływać poziom zapasów i warunki rynkowe.

Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych) w segmencie Węgiel, który obejmuje wydobycie i sprzedaż węgla, stanowiły około 55,2%, 63,9% i 56,8% przychodów ze sprzedaży Grupy w latach zakończonych odpowiednio w dniu 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku. Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych) w segmencie Węgiel stanowiły 56,1% i 54,7% przychodów Grupy za trzy miesiące zakończone odpowiednio w dniu 31 marca 2011 roku i w dniu 31 marca 2010 roku

Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych) w segmencie Koks, który obejmuje produkcję i sprzedaż koksu oraz węglopochodnych, stanowiła około 42,1%, 31,3% i 41,0% przychodów ze sprzedaży Grupy w latach zakończonych odpowiednio w dniu

31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku. Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych) w segmencie Koks stanowiły 41,5% i 41,5% przychodów ze sprzedaży Grupy za trzy miesiące zakończone odpowiednio w dniu 31 marca 2011 roku i w dniu 31 marca 2010 roku.

Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych) w pozostałych segmentach stanowiły 2,7%, 4,8% i 2,2% przychodów ze sprzedaży Grupy w latach zakończonych odpowiednio w dniu 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku. Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych) w pozostałych segmentach stanowiły 2,4% i 3,8% przychodów ze sprzedaży Grupy za trzy miesiące zakończone odpowiednio w dniu 31 marca 2011 roku i w dniu 31 marca 2010 roku.

Za rok zakończony w dniu 31 grudnia 2010 roku Grupa zanotowała marżę zysku brutto ze sprzedaży segmentu na poziomie 46,7% dla segmentu węglowego i 19,9% dla segmentu koksowego. Za trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca 2011 roku Grupa zanotowała marżę zysku brutto ze sprzedaży segmentu na poziomie 62,3% dla segmentu węglowego i 15,4% dla segmentu koksowego.

Informacje o kierunkach geograficznych sprzedaży

W latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku przychody ze sprzedaży Grupy na terenie Polski stanowiły odpowiednio 57,5% (z tego 84,8% przychodów ze sprzedaży węgla Grupy oraz 18,9% przychodów ze sprzedaży koksu i węglopochodnych Grupy), 67,8% (z tego 84,0% przychodów ze sprzedaży węgla Grupy oraz 30,1% przychodów ze sprzedaży koksu i węglopochodnych Grupy) oraz 57,7% przychodów ze sprzedaży Grupy (z tego 88,9% przychodów ze sprzedaży węgla Grupy oraz 12,6% przychodów ze sprzedaży koksu i węglopochodnych Grupy).

Przychody ze sprzedaży na rzecz odbiorców w krajach Unii Europejskiej poza granicami Polski (głównie w Czechach, Słowacji, Austrii, na Węgrzech, w Niemczech i Rumunii) stanowiły 15,1%, 16,0% i 11,1% przychodów ze sprzedaży węgla Grupy oraz 69,4%, 58,0% i 83,1% przychodów ze sprzedaży koksu i węglopochodnych Grupy w latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku.

Wyniki działalności za trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca 2011 i 2010 roku

Poniższe omówienie opisuje wybrane pozycje skonsolidowanego sprawozdania z całkowitych dochodów Grupy oraz not zawartych w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych. Więcej informacji na temat zasad rachunkowości, na podstawie których są sporządzane historyczne informacje finansowe Grupy znajduje się w punkcie „– Najważniejsze zasady rachunkowości” poniżej oraz w notach do Skonsolidowanych Sprawozdań Finansowych zawartych w innych częściach niniejszego Prospektu.

Tabela 26

Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca

	2011	2010
	<i>(w mln zł)</i>	
Przychody ze sprzedaży	2.267,2	1.483,7
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	(1.314,0)	(1.123,8)
Zysk brutto ze sprzedaży	953,2	359,9
Koszty sprzedaży	(61,7)	(49,2)
Koszty administracyjne	(106,2)	(103,5)
Pozostałe przychody	7,1	12,2
Pozostałe koszty	(2,1)	(4,3)
Pozostałe zyski/(straty) – netto	(1,6)	2,3
Zysk operacyjny	788,7	217,4
Przychody finansowe	20,2	8,0
Koszty finansowe	(34,6)	(39,8)
Udziały w zyskach spółek stowarzyszonych	0,2	-
Zysk przed opodatkowaniem	774,5	185,6
Podatek dochodowy	(155,1)	(36,3)
Zysk netto	619,4	149,3

Źródło: Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe (dane niezbadane)

Przychody ze sprzedaży

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku całkowite przychody ze sprzedaży Grupy wzrosły o 52,8% do poziomu 2.267,2 mln PLN z 1.483,7 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku przychody ze sprzedaży węgla wzrosły o 56,8% w porównaniu do tego samego okresu w 2010 roku, a przychody ze sprzedaży koksu produkowanego przez Grupę wzrosły o 56,9% w porównaniu do tego samego okresu w 2010 roku. Wzrost przychodów ze sprzedaży węgla wynikał przede wszystkim ze wzrostu wolumenu sprzedaży węgla (od odbiorców zewnętrznych) o 4,4% oraz wzrostu średniej zrealizowanej ceny sprzedaży węgla koksowego Typu 35 (*hard*) o 66,6%, przy czym obydwa wzrosty wynikały ze zwiększenia popytu i wyższych cen surowców. Wzrost przychodów ze sprzedaży koksu wynikał przede wszystkim ze wzrostu wolumenu sprzedaży koksu o 3,2% oraz wzrostu średniej zrealizowanej ceny koksu o 59,4%, co wynikało przede wszystkim z globalnego wzrostu w przemyśle stalowym w 2010 i 2011 roku. Ponadto, Grupa wygenerowała wyższe przychody z usług transportowych świadczonych na rzecz odbiorców w związku z dostawą produktów Grupy.

Szczegółowe informacje na temat cen węgla i koksu przedstawiono w rozdziale „– Czynniki wpływające na wyniki działalności – popyt i ceny surowców”.

Koszt sprzedanych produktów i materiałów

Koszt sprzedanych produktów i materiałów Grupy stanowi całość kosztów poniesionych przez Grupę na wytworzenie swoich produktów, a które są rozpoznane jako koszt danego okresu. Koszt sprzedanych produktów i materiałów obejmuje m.in. takie pozycje jak amortyzacja rzeczowych aktywów trwałych, materiały i energię zużytą w prowadzonej działalności, usługi obce oraz świadczenia pracownicze (w tym, między innymi, wynagrodzenia i składki na ubezpieczenie społeczne oraz inne świadczenia).

Koszt sprzedanych produktów i materiałów w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku wzrósł o 16,9% do poziomu 1.314,0 mln PLN z 1.123,8 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku.

Koszty sprzedaży

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku koszty sprzedaży Grupy wzrosły o 25,4%, do poziomu 61,7 mln PLN z 49,2 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku, głównie w związku z tym, że w 2011 roku Grupa poniosła koszty związane z transportem węgla (wcześniej pokrywane przez odbiorców) w celu zapewnienia dostaw produktów Grupy, mając na uwadze pewne ograniczenia w dostępności wagonów w czwartym kwartale 2010 roku. W związku z powyższym, koszty sprzedaży Grupy wzrosły w rezultacie transportu większej ilości węgla, co wynikało m.in. ze zwiększonego zapotrzebowania na produkty Grupy.

Koszty administracyjne

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku koszty administracyjne Grupy wzrosły o 2,6%, do poziomu 106,2 mln PLN z 103,5 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. Wzrost kosztów administracyjnych wynikał głównie ze zwiększonych nakładów na wynagrodzenia.

Koszty według rodzaju

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku koszty według rodzaju Grupy wzrosły o 5,3%, do poziomu 1.481,5 mln PLN z 1.406,4 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. Wzrost kosztów był spowodowany głównie wyższym poziomem świadczeń na rzecz pracowników, zużycia materiałów i energii oraz amortyzacji w wyniku rosnącej w 2010 i 2011 roku produkcji. Poniżej omówiono poszczególne koszty w układzie rodzajowym Grupy we wskazanych okresach.

Amortyzacja

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku amortyzacja Grupy wzrosła o 4,2%, do poziomu 201,0 mln PLN z 192,9 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku, co wynikało przede wszystkim ze wzrostu amortyzacji wyrobisk ruchomych związanego z wydobywaniem węgla oraz zakupionymi nowymi środkami trwałymi.

Zużycie materiałów i energii

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku zużycie materiałów i energii Grupy, które obejmuje węgiel nabyty spoza Grupy, wyroby hutnicze, energię elektryczną, ciepłą, chłodniczą oraz inne elementy wykorzystywane głównie przy produkcji węgla i koksu przez Grupę, wzrosło o 11,5%, do poziomu 228,9 mln PLN z 205,3 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. Wzrost zużycia materiałów i energii spowodowany był głównie kosztem węgla koksowego nabywanego od podmiotów trzecich używanego w produkcji koksu przez Grupę w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku, podczas gdy

w okresie trzech miesięcy zakończonych 31 marca 2010 roku wykorzystanie przez Grupę węgla koksowego nabytego od podmiotów trzecich było nieistotne.

Usługi obce

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku koszty usług obcych w Grupie spadły o 20,9%, do poziomu 216,6 mln PLN z 273,7 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. Spadek kosztów usług obcych wynikał przede wszystkim z wykonywania przez pracowników Grupy pewnych czynności, które w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku były świadczone przez firmy zewnętrzne.

Świadczenia na rzecz pracowników

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku świadczenia na rzecz pracowników Grupy, które obejmują głównie wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne, wzrosły o 15,2%, do poziomu 700,2 mln PLN z 607,8 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku, głównie z powodu wzrostu średniego wynagrodzenia i premii oraz liczby pracowników.

Podatki i opłaty

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku koszty podatków i opłat Grupy (w tym rezerw) to głównie koszty związane z podatkiem od nieruchomości oraz opłatami eksploatacyjnymi. Koszty te w okresie trzech miesięcy zakończonych 31 marca 2011 roku wzrosły o 14,9% do poziomu 79,5 mln PLN z 69,2 mln PLN w stosunku do analogicznego okresu trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. Wzrost ten wynikał przede wszystkim ze wzrostu rezerw na podatek od nieruchomości.

Pozostałe koszty rodzajowe

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku pozostałe koszty rodzajowe Grupy spadły o 68,0% do poziomu 4,0 mln PLN z 12,5 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku, głównie w wyniku spadku odszkodowań z tytułu szkód górniczych.

Wartość sprzedanych materiałów

Wartość sprzedanych materiałów obejmowała głównie koszt sprzedanego koksu nabywanego od podmiotów zewnętrznych. W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku, wartość sprzedanych materiałów Grupy wzrosła o 14,0%, do poziomu 51,3 mln PLN z 45,0 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku, co wynikało głównie z faktu, że wartość sprzedanych materiałów w I kwartale 2011 roku obejmowała głównie wartość zakupionego koksu i węgla koksowego, podczas gdy wartość sprzedanych materiałów w I kwartale 2010 roku obejmowała głównie wartość zakupionego koksu, nie obejmując kosztu zakupionego węgla.

Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne

Koszty te są w dużej części kapitalizowane i dotyczą głównie wyrobisk ścianowych. W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne Grupy wzrosła o 23,5% do poziomu 102,1 mln PLN z 82,7 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku, głównie w wyniku prowadzenia w większym zakresie prac przygotowawczych w kopalniach Spółki.

Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych wyniosła 102,5 mln PLN w porównaniu do ujemnej zmiany w wysokości 47,2 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych wynikała głównie ze wzrostu wartości wyrobów gotowych Grupy, które nie zostały sprzedane w 2010 roku i zostały zgromadzone na zapasie. Wzrost zapasów na dzień 31 grudnia 2010 roku wynikał głównie z czasowych zakłóceń transportu produktów drogą kolejową do odbiorców końcowych.

Przychody i koszty finansowe

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku koszty finansowe netto Grupy zmniejszyły się o 54,7% do poziomu 14,4 mln PLN z 31,8 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku, głównie z powodu większej ilości wolnych środków ulokowanych w bankach, co skutkowało zwiększonym dochodem z tytułu odsetek od środków pieniężnych i ich ekwiwalentów oraz zmniejszeniem kosztów obsługi kredytów wynikającym ze spadku wartości kredytów i pożyczek zaciąganych przez Grupę.

Podatek dochodowy

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku podatek dochodowy Grupy wzrósł o 327,3% do poziomu 155,1 mln PLN, z poziomu 36,3 mln PLN w analogicznym okresie trzech miesięcy zakończonych dnia 31 marca 2010 roku, w związku z osiągnięciem wyższego dochodu przed opodatkowaniem.

Zysk netto

W wyniku wyżej omówionych czynników, w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku, zysk netto Grupy wzrósł o 314,9%, do poziomu 619,4 mln PLN, w stosunku do zysku netto w wysokości 149,3 mln PLN osiągniętego w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku.

Wyniki działalności za lata zakończone w dniu 31 grudnia 2010 i 2009 roku

Poniższe omówienie opisuje wybrane pozycje skonsolidowanych sprawozdań z całkowitych dochodów Grupy oraz not zawartych w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych za lata zakończone w dniu 31 grudnia 2010 i 2009 roku. Więcej informacji na temat zasad rachunkowości, na podstawie których są sporządzane historyczne informacje finansowe Grupy, znajduje się w punkcie „– Najważniejsze zasady rachunkowości” poniżej oraz w notach do Skonsolidowanych Sprawozdań Finansowych zawartych w innych częściach niniejszego Prospektu.

Tabela 27

	Rok zakończony w dniu 31 grudnia	
	2010	2009
	<i>(w mln PLN)</i>	
Przychody ze sprzedaży.....	7.288,9	4.470,1
Koszt sprzedanych produktów i materiałów.....	(4.726,9)	(4.622,6)
Zysk/(strata) brutto ze sprzedaży	2 562,0	(152,5)
Koszty sprzedaży.....	(191,1)	(195,6)
Koszty administracyjne.....	(425,4)	(377,6)
Pozostałe przychody.....	23,9	35,9
Pozostałe koszty.....	(30,2)	(20,0)
Pozostałe zyski/(straty) – netto.....	7,7	(6,7)
Zysk/(strata) operacyjny/a	1.946,9	(716,5)
Przychody finansowe.....	56,5	51,3
Koszty finansowe.....	(137,4)	(137,8)
Udziały w zyskach spółek stowarzyszonych.....	0,4	1,2
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem	1.866,4	(801,8)
Podatek dochodowy.....	(364,5)	132,7
Zysk/(strata) – netto.....	1.501,9	(669,1)

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010

Przychody ze sprzedaży

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku, całkowite przychody ze sprzedaży Grupy wzrosły o 63,1% do poziomu 7.288,9 mln PLN z 4.470,1 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku przychody ze sprzedaży węgla wzrosły o 40,9% w porównaniu do 2009 roku, a przychody ze sprzedaży koksów wzrosły o 126,5% w porównaniu do 2009 roku. Wzrost przychodów ze sprzedaży węgla wynikał przede wszystkim ze wzrostu wolumenu sprzedaży węgla (do odbiorców zewnętrznych) o 6,4% oraz wzrostu średniej zrealizowanej ceny sprzedaży węgla koksowego Typu 35 (*hard*) o 60,8%, przy czym obydwa

wzrosty wynikały ze zwiększenia popytu i wyższych cen surowców. Wzrost przychodów ze sprzedaży koksu wynikał przede wszystkim ze wzrostu wolumenu sprzedaży koksu (do odbiorców zewnętrznych) o 38,9% oraz wzrostu średniej zrealizowanej ceny koksu o 85,3%, przy czym obydwa wzrosty wynikały z globalnego wzrostu w przemyśle stalowym w 2010 roku.

Szczegółowe informacje na temat cen węgla i koksu przedstawiono w rozdziale „– Czynniki wpływające na wyniki działalności – popyt i ceny surowców”.

Koszt sprzedanych produktów i materiałów

Koszt sprzedanych produktów i materiałów w roku zakończonym 31 grudnia 2010 roku wzrósł o 2,3% do poziomu 4.726,9 mln PLN z 4.622,6 mln PLN w roku zakończonym 31 grudnia 2009 roku.

Koszty sprzedaży

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku koszty sprzedaży Grupy spadły o 2,3%, do poziomu 191,1 mln PLN z 195,6 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. Poprawa sytuacji rynkowej pozwoliła Grupie na przeniesienie części kosztów sprzedaży i transportu na odbiorców węgla.

Koszty administracyjne

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku koszty administracyjne Grupy wzrosły o 12,7%, do poziomu 425,4 mln PLN z 377,6 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. Wzrost kosztów administracyjnych wynikał głównie ze wzrostu wynagrodzeń pracowników administracji.

Koszty według rodzaju

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku koszty według rodzaju Grupy wzrosły o 6,0%, do poziomu 5.945,1 mln PLN z 5.609,2 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. Wzrost kosztów był spowodowany głównie wyższym poziomem świadczeń na rzecz pracowników, usług obcych oraz amortyzacji głównie w związku ze wzrostem wielkości produkcji w 2010 roku. Poniżej omówiono poszczególne koszty według rodzaju Grupy dla wskazanych okresów.

Amortyzacja

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku amortyzacja Grupy wzrosła o 9,8%, do poziomu 823,6 mln PLN z 750,2 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku, co wynikało przede wszystkim ze zwiększenia posiadanego majątku w zakresie działalności wydobywczej, w wyniku oddawania do użytkowania inwestycji oraz wzrostu amortyzacji wyrobisk ścianowych w związku z wydobyciem węgla.

Zużycie materiałów i energii

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku zużycie materiałów i energii Grupy, które obejmuje węgiel nabyty spoza Grupy, wyroby hutnicze, energię elektryczną, ciepłą, chłodniczą oraz inne elementy wykorzystywane głównie przy produkcji węgla i koksu przez Grupę, spadło o 6,1%, do poziomu 841,1 mln PLN z 895,3 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. Spadek ten spowodowany był głównie dalszym ograniczaniem (o 124,3 mln zł) wykorzystywania węgla zakupionego poza Grupą do produkcji koksu.

Usługi obce

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku usługi obce Grupy wzrosły o 9,6%, do poziomu 1.208,9 mln PLN z 1.103,2 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. Wzrost kosztów usług obcych wynikał przede wszystkim z zatrudniania dodatkowych wykonawców zewnętrznych w związku ze zwiększeniem produkcji.

Świadczenia na rzecz pracowników

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku świadczenia na rzecz pracowników Grupy, które obejmują głównie wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenie społeczne, wzrosły o 8,7%, do poziomu 2.642,5 mln PLN z 2.431,3 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku, głównie z powodu powrotu z czterodniowego do pięciodniowego tygodnia pracy, wzrostu średniego wynagrodzenia oraz wzrostu liczby zatrudnionych pracowników.

Podatki i opłaty

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku koszty podatków i opłat Grupy, w tym głównie koszty podatków i opłat Grupy (w tym rezerw) związane z podatkiem od nieruchomości i opłatami eksploatacyjnymi, wzrosły o 6,7% do poziomu 204,4 mln PLN z 191,5 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. Wzrost poziomu kosztów podatków i opłat wynikał przede wszystkim ze wzrostu poziomu rezerw na sporny podatek od nieruchomości od wyrobisk górniczych i innych obiektów, które w roku 2010 wyniosły 239,7 mln PLN w porównaniu do 194,2 mln PLN w 2009 roku tj. wzrost o kwotę 45,5 mln PLN.

Pozostałe koszty rodzajowe

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku pozostałe koszty rodzajowe Grupy spadły o 32,5% do poziomu 48,2 mln PLN z 71,4 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku.

Wartość sprzedanych materiałów

Wartość sprzedanych materiałów obejmowała głównie koszt własny sprzedanego koksu nabywanego od podmiotów zewnętrznych oraz, w mniejszym stopniu, koszt sprzedanego złomu. W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku wartość sprzedanych materiałów Grupy wzrosła o 6,1%, do poziomu 176,4 mln PLN z 166,3 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku, co wynikało głównie ze wzrostu ceny koksu nabywanego przez Polski Koks w związku z jego działalnością handlową.

Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne

Koszty te są w dużej części kapitalizowane i dotyczą głównie wyrobisk ścianowych. W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne Grupy wzrosła o 31,0% do poziomu 391,0 mln PLN z 298,5 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku, głównie w wyniku zwiększenia zakresu wykonywanych robót przygotowawczych w kopalniach Grupy w 2010 roku.

Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych wzrosła o 83,4%, do poziomu 210,7 mln PLN z 114,9 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku. Wzrost zmiany stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych w 2010 roku wynika głównie ze wzrostu wartości wyrobów gotowych Grupy, które nie zostały sprzedane w 2010 roku i zostały zgromadzone na zapasie. Wzrost zapasów wynikał głównie z czasowych zakłóceń transportu produktów drogą kolejową do odbiorców końcowych oraz wyższych poziomów produkcji węgla.

Przychody i koszty finansowe

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku koszty finansowe netto Grupy spadły o 6,5% do poziomu 80,9 mln PLN z 86,5 mln PLN w roku poprzednim, głównie z powodu zwiększenia wartości wolnych środków finansowych lokowanych w bankach, co przyczyniło się do uzyskania wyższych przychodów z tytułu odsetek od środków pieniężnych i ich ekwiwalentów.

Podatek dochodowy

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku podatek dochodowy Grupy wyniósł 364,5 mln PLN, natomiast w 2009 roku Grupa ujęła w sprawozdaniu z całkowitych dochodów ujemny podatek dochodowy w kwocie 132,7 mln PLN, z powodu poniesionej przez Grupę straty w roku 2009 i zmian stanu podatku odroczonego.

Zysk/(strata) netto

W wyniku wyżej omówionych czynników, w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku, Grupa osiągnęła zysk netto w wysokości 1.501,9 mln PLN w stosunku do straty netto w wysokości 669,1 mln PLN poniesionej w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku.

Wyniki działalności za lata zakończone w dniu 31 grudnia 2009 i 2008 roku

Poniższy opis przedstawia analizę wybranych pozycji skonsolidowanych sprawozdań z całkowitych dochodów Grupy oraz not zawartych w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych za lata zakończone w dniu 31 grudnia 2009 i 2008 roku. Więcej informacji na temat zasad rachunkowości, na podstawie których są sporządzane historyczne informacje finansowe Grupy, znajduje się w punkcie „*Najważniejsze zasady rachunkowości*” poniżej oraz w notach do Skonsolidowanych Sprawozdań Finansowych zawartych w innej części niniejszego Prospektu.

Tabela 28

	Rok zakończony w dniu 31 grudnia	
	2009	2008
	<i>(w mln PLN)</i>	
Przychody ze sprzedaży	4.470,1	7.646,1
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	(4.622,6)	(5.588,8)
Zysk/(strata) brutto ze sprzedaży	(152,5)	2.057,3
Koszty sprzedaży	(195,6)	(277,5)
Koszty administracyjne	(377,6)	(443,2)
Pozostałe przychody	35,9	32,2
Pozostałe koszty	(20,0)	(17,0)
Pozostałe zyski/(straty) – netto	(6,7)	(209,4)
Zysk/(strata) operacyjny/a	(716,5)	1.142,4
Przychody finansowe	51,3	65,3
Koszty finansowe	(137,8)	(195,9)
Udziały w zyskach spółek stowarzyszonych	1,2	1,1
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem	(801,8)	1.012,9
Podatek dochodowy	132,7	(206,9)
Zysk/(strata) – netto	(669,1)	806,0

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010

Przychody ze sprzedaży

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku całkowite przychody ze sprzedaży Grupy spadły o 41,5%, do poziomu 4.470,1 mln PLN z 7.646,1 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek w 2009 roku wynikał ze znaczącego spadku cen i wolumenu sprzedanych produktów Grupy w wyniku globalnego kryzysu gospodarczego.

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku sprzedaż węgla na rzecz odbiorców zewnętrznych spadła o 34,2% do poziomu 2.856,5 mln PLN z 4.344,0 mln PLN w 2008 roku. W tym samym okresie sprzedaż w segmencie koksowym na rzecz odbiorców zewnętrznych spadła o 55,3% do poziomu 1.399,5 mln PLN z 3.131,1 mln PLN.

Spadek sprzedaży węgla w 2009 roku wynikał głównie ze znaczącego spadku cen węgla koksowego oraz niższych wolumenów sprzedaży (do odbiorców zewnętrznych) węgla koksowego, szczególnie węgla koksowego Typu 35, który stanowił praktycznie całość spadków wolumenu węgla w 2009 roku. Spadek w sprzedaży segmentu koksowego w 2009 roku wynikał głównie ze spadku cen i wolumenu sprzedaży koksu. Spadek sprzedaży węgla koksowego i koksu w 2009 roku wynikał głównie z globalnego załamania przemysłu stalowego w wyniku globalnego kryzysu gospodarczego.

Szczegółowe informacje na temat cen węgla i koksu przedstawiono w rozdziale „– Czynniki wpływające na wyniki z działalności – popyt i ceny surowców”.

Koszt sprzedanych produktów i materiałów

Całkowity koszt sprzedanych produktów i materiałów w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku spadł o 17,3%, do poziomu 4.622,6 mln PLN z 5.588,8 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku.

Koszty sprzedaży

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku koszty sprzedaży Grupy spadły o 29,5%, do poziomu 195,6 mln PLN z 277,5 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek kosztów sprzedaży wynikał głównie z niższego poziomu kosztów transportu

odpowiadającego znacznie niższemu poziomowi sprzedaży w 2009 roku, jak również z niższych kosztów utrzymania posiadanej infrastruktury kolejowej Grupy w 2009 roku.

Koszty administracyjne

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku koszty administracyjne Grupy spadły o 14,8%, do poziomu 377,6 mln PLN z 443,2 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek kosztów administracyjnych wynikał głównie ze spadku świadczeń na rzecz pracowników administracji, w tym zamrożenia wynagrodzeń w wyniku działań oszczędnościowych wprowadzonych w ramach strategii Grupy mającej na celu ograniczenie wydatków i kosztów operacyjnych.

Koszty według rodzaju

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku koszty według rodzaju Grupy spadły o 19,9%, do poziomu 5.609,2 mln PLN z 6.999,6 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek kosztów według rodzaju wynikał głównie ze spadku zużycia materiałów i energii, wartości sprzedanych materiałów, świadczeń pracowniczych oraz usług zewnętrznych. Poniżej omówiono poszczególne koszty w układzie rodzajowym Grupy we wskazanych okresach.

Amortyzacja

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku amortyzacja Grupy była stosunkowo na stałym poziomie, rosnąc o 0,4%, do poziomu 750,2 mln PLN z 747,4 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku, w związku ze zwiększoną amortyzacją maszyn, instalacji i innych aktywów trwałych zrównoważoną niższą amortyzacją wyrobisk ścianowych w związku ze zmniejszonym zakresem działalności w 2009 roku.

Zużycie materiałów i energii

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku koszty zużycia materiałów i energii Grupy, które obejmują: węgiel nabyty spoza Grupy służący do produkcji koksu, wyroby hutnicze, energię elektryczną, ciepłą, chłodniczą oraz inne elementy wykorzystywane głównie przy produkcji węgla i koksu przez Grupę, spadły o 32,7% do poziomu 895,3 mln PLN z 1.329,5 mln PLN w roku zakończonym 31 grudnia 2008 roku. Spadek kosztów zużycia materiałów i energii wynikał głównie z ograniczenia o 373,3 mln PLN wykorzystywania węgla zakupionego poza Grupą do produkcji koksu i zastępowania go węglem wyprodukowanym przez Grupę oraz ograniczenia produkcji na skutek spadku popytu na produkty Grupy.

Usługi obce

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku usługi obce Grupy spadły o 19,9%, do poziomu 1.103,2 mln PLN z 1.376,6 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek usług obcych wynikał głównie z działań oszczędnościowych podjętych przez Grupę w 2009 roku. Działania te dotyczyły głównie zmniejszenia prowadzonych robót przygotowawczych, w tym ograniczenia robót związanych z drążeniem wyrobisk korytarzowych oraz robót zbrojeniowo-likwidacyjnych, wykonywanych przez firmy zewnętrzne, a także ograniczenia planowanych remontów.

Świadczenia na rzecz pracowników

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku koszty świadczeń na rzecz pracowników Grupy spadły o 6,3% do poziomu 2.431,3 mln PLN z 2.594,5 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek świadczeń na rzecz pracowników wynikał głównie z działań oszczędnościowych podjętych przez Grupę w 2009 roku, w tym z zamrożenia wynagrodzeń, zmniejszenia liczby dni pracy i ograniczenia nadgodzin.

Podatki i opłaty

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku koszty podatków i opłat Grupy (w tym rezerw) obejmujące koszt związany z podatkiem od nieruchomości, opłatami eksploatacyjnymi i innymi, spadły o 38,9% do 191,5 mln PLN z 313,3 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek podatków i opłat wynikał przede wszystkim z faktu, że w 2008 roku została utworzona rezerwa na sporny podatek od nieruchomości w zakresie wyrobisk górniczych. Grupa utworzyła w 2008 roku rezerwę na sporny podatek od nieruchomości w wyniku podjęcia przez gminy, na terenie których Grupa prowadzi działalność eksploatacyjną, działań zmierzających do jego wyegzekwowania.

Wartość sprzedanych materiałów

Wartość sprzedanych materiałów obejmuje głównie koszty własne sprzedanego koksu i węgla nabywanego od podmiotów zewnętrznych oraz, w mniejszym stopniu, koszt własny sprzedanego złomu. W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku wartość sprzedanych materiałów Grupy spadła o 71,4%, do poziomu 166,3 mln PLN z 580,7 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku, co wynikało głównie ze spadku wielkości sprzedaży i ceny koksu oraz węgla w związku ze znacznie zmniejszoną działalnością handlową Polskiego Koksu.

Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne

Koszty te są w dużej części skapitalizowane i dotyczą głównie wyrobisk ruchomych. W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne Grupy spadła o 17,3%, do poziomu 298,5 mln PLN z 360,8 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku, głównie w wyniku zmniejszenia zakresu wykonywanych robót przygotowawczych w kopalniach Grupy w 2009 roku.

Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych spadła o 65,1%, do poziomu 114,9 mln PLN z 329,3 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Spadek zmiany stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych w 2009 roku wynika głównie ze spadku wartości wyrobów gotowych Grupy, które nie zostały sprzedane, oraz upłynnienia części zgromadzonych w roku 2008 zapasów Grupy.

Pozostałe zyski/(straty) – netto

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku pozostałe straty wyniosły 6,7 mln PLN w porównaniu ze stratami w wysokości 209,4 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku, wynikającymi głównie z ujemnej wyceny pochodnych instrumentów finansowych w postaci struktur opcyjnych w kwocie 199,3 mln PLN. Ujemna wycena pochodnych instrumentów finansowych była spowodowana deprecjacją złotego. Patrz również „– Ilościowe i jakościowe informacje o ryzyku cen surowców i ryzykach finansowych – Ryzyko zmiany kursów walut”

Przychody i koszty finansowe

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku przychody finansowe Grupy spadły o 21,4%, do poziomu 51,3 mln PLN z 65,3 mln PLN w roku poprzednim głównie w wyniku zmniejszenia wolnych środków finansowych Grupy i, w mniejszym stopniu, obniżki stóp procentowych. Koszty finansowe Grupy spadły o 29,7% do poziomu 137,8 mln PLN z 195,9 mln PLN w stosunku do roku 2008, głównie w związku ze zmniejszeniem rozliczenia dyskonta z tytułu długoterminowych rezerw do poziomu 125,1 mln PLN w 2009 roku z 181,8 mln PLN w 2008 roku.

Podatek dochodowy

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku Grupa ujęła ujemny podatek dochodowy w wysokości 132,7 mln PLN, w wyniku poniesionej straty podatkowej i zmian stanu podatku odroczonego. W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku Grupa ujęła podatek dochodowy w wysokości 206,9 mln PLN.

Zysk/(strata) netto za rok

W związku z powyżej opisanymi zmianami, Grupa poniosła stratę netto w wysokości 669,1 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku w porównaniu z zyskiem netto w wysokości 806,0 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku.

Płynność i zasoby kapitałowe

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

Głównym źródłem płynności Grupy na potrzeby jej działalności są środki pieniężne pochodzące z działalności operacyjnej; w mniejszym zakresie płynność zapewniona jest przez kredyty bankowe oraz pożyczki.

Poniższa tabela przedstawia wartość środków pieniężnych i ich ekwiwalentów na koniec wskazanych okresów:

Tabela 29

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(w mln PLN)</i>				
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	1.488,7	513,3	1.855,8	787,7	436,2

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; *Dane niezbadane

Przepływy pieniężne

Poniższa tabela przedstawia przepływy pieniężne Grupy we wskazanych okresach:

Tabela 30

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*		Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2010	2009	2008
	<i>(w mln PLN)</i>				
Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej.....	764,7	235,3	2.235,9	(61,3)	1.778,2
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	(1.102,3)	(457,3)	(797,9)	247,6	(2.096,0)
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	(31,5)	(53,0)	(371,2)	163,7	(75,5)

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; *Dane niezbadane

Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej

Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wyniosły 2.235,9 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku, w porównaniu z wypływami pieniężnymi netto z działalności operacyjnej w wysokości 61,3 mln PLN, w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009 roku oraz wpływami pieniężnymi netto z działalności operacyjnej w wysokości 1.778,2 mln PLN w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2008 roku. Grupa generowała wyższe dodatnie przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej w 2010 roku niż w 2009 roku, głównie w wyniku wyższej sprzedaży, zrównoważonej w niewielkim stopniu przez nieznacznie wyższe koszty operacyjne oraz wyższy zapłacony podatek dochodowy. W roku 2009 Grupa miała znacząco niższą sprzedaż w porównaniu do 2008 roku.

Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wzrosły o 225,0% do poziomu 764,7 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku, z poziomu 235,3 mln PLN, w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2010 roku. Zwiększone przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej wynikały z większych przychodów ze sprzedaży, wynikających głównie ze zwiększonych cen produktów i zwiększonego poziomu sprzedaży.

Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej

Grupa odnotowała wypływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej w wysokości 797,9 mln PLN 2010 roku w porównaniu z wpływami kwoty 247,6 mln PLN w 2009 roku oraz wypływami pieniężnymi w wysokości 2.096,0 mln PLN w 2008 roku. Wynikało to głównie ze sprzedaży aktywów finansowych w kwocie 1.110,2 mln PLN w 2009 roku, które zostały zakupione w 2008 roku za 1.135,0 mln PLN, oraz obniżenia zakupów rzeczowych aktywów trwałych z 1.113,9 mln PLN w 2008 roku do 939,7 mln PLN w 2009 roku oraz 769,8 mln PLN w 2010 roku.

Wypływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej wzrosły o 141,0% do 1.102,3 mln PLN w okresie pierwszych trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku z 457,3 mln PLN w tym samym okresie w 2010 roku. Wzrost ten wynikał głównie ze wzrostu nabytych aktywów finansowych o 271,7% do wysokości 840,7 mln PLN w okresie trzech miesięcy zakończonych dnia 31 marca 2011 roku, obejmujących głównie lokaty bankowe o terminie zapadalności 3-12 miesięcy oraz ze wzrostu o 16,2% wartości nabytych rzeczowych aktywów trwałych w okresie trzech miesięcy zakończonym dnia 31 marca 2011 roku, głównie w związku ze zwiększeniem działalności wydobywczej Grupy.

Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej

W roku 2010 Grupa odnotowała wypływy pieniężne netto z działalności finansowej w wysokości 371,2 mln PLN w porównaniu z wpływami pieniężnymi netto w wysokości 163,7 mln PLN w 2009 roku. Zmiany te wynikały głównie ze spłat kredytów i pożyczek w kwocie 229,5 mln PLN w 2010 roku, w porównaniu z wpływami z tytułu otrzymanych kredytów i pożyczek w wysokości 198,3 mln PLN w 2009 roku oraz dywidendami wypłaconymi Skarbowi Państwa w wysokości 130,7 mln PLN w 2010 roku zgodnie z ustawowym wymogiem mającym zastosowanie do spółek będących własnością Skarbu Państwa. W 2009 roku Grupa odnotowała wpływy pieniężne netto z działalności finansowej w wysokości 163,7 mln PLN w porównaniu z wpływami pieniężnymi netto w wysokości 75,5 mln PLN w 2008 roku, głównie w wyniku dywidendy wypłaconej Skarbowi Państwa w kwocie 85,1 mln PLN w 2008 roku.

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku wypływy pieniężne netto z działalności finansowej zmniejszyły się o 40,6% do wysokości 31,5 mln PLN w porównaniu z wpływami pieniężnymi netto w wysokości 53,0 mln PLN w tym samym okresie w 2010 roku. Zmiany te wynikały głównie z faktu otrzymania pożyczki w wysokości 50 mln PLN z PKO BP w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku, co zostało częściowo zrównoważone przez fakt spłaty przez Grupę 81,0 mln PLN w I kwartale 2011 roku w porównaniu ze spłatą 53,3 mln PLN w I kwartale 2010 roku.

Zadłużenie

Poniższa tabela przedstawia całkowite zadłużenie Grupy na koniec wskazanych okresów:

Tabela 31

	Na dzień 31 marca*		Na dzień 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
	<i>(w mln PLN)</i>			
Krótkoterminowe kredyty i pożyczki				
Kredyty bankowe	22,2	98,3	325,4	140,2
Pożyczki	4,0	4,0	3,3	3,4
Długoterminowe kredyty i pożyczki				
Kredyty bankowe.....	47,9	0,0	0,0	0,0
Pożyczki.....	9,5	8,2	10,0	13,3
Razem kredyty i pożyczki.....	83,6	110,5	338,7	156,9

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; *Dane niezbadane

Na dzień 31 marca 2011 roku Grupa posiadała sześć niespłaconych kredytów i pożyczek w łącznej kwocie 83,6 mln PLN (z czego 12,9 mln PLN jest denominowane w euro), o zmiennej lub stałej stopie oprocentowania i terminach wymagalności od kwietnia 2011 roku do grudnia 2015 roku. Na dzień 31 marca 2011 roku Grupa miała możliwość uruchomienia kwoty 285,8 mln PLN w ramach przyznanych linii kredytowych.

Inwestycje

Poniższa tabela przedstawia główne inwestycje Grupy podzielone według segmentów operacyjnych dla wskazanych okresów. Ponadto, tabela przedstawia uzgodnienie zwiększeń aktywów trwałych (innych niż instrumenty finansowe i aktywa z tytułu podatku odroczonego) z nabyciem wartości niematerialnych oraz nabyciem rzeczowych aktywów trwałych w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych z przepływów pieniężnych.

Tabela 32

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*	Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2009	2008
	(w mln PLN)			
Węgiel.....	162,4	810,4	728,1	1.788,4
Połączenia oraz nabycia jednostek gospodarczych	-	-	-	(889,4)
Inwestycje w segmencie węglowym netto	162,4	810,4	728,1	899,0
Koks.....	17,4	63,0	122,4	215,3
Inne segmenty.....	9,0	91,1	14,6	47,9
Połączenia oraz nabycia jednostek gospodarczych	-	(39,5)	-	-
Inwestycje w innych segmentach netto	9,0	51,6	14,6	47,9
Inwestycje ogółem⁽¹⁾.....	188,8	964,5	865,1	2.051,6
Inne pozycje pieniężne – dotacje ⁽²⁾	-	(88,2)	-	(32,5)
Inne pozycje niepieniężne ⁽³⁾	(0,7)	(10,7)	(4,5)	-
Połączenia oraz nabycia jednostek gospodarczych	-	(39,5)	-	(889,4)
Zmiana stanu zobowiązań inwestycyjnych ⁽⁴⁾	86,8	(43,9)	78,5	(6,6)
Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej – nabycie wartości niematerialnych oraz nabycie rzeczowych aktywów trwałych, w tym:	274,8	782,2	941,5	1.124,2
Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej – nabycie wartości niematerialnych	3,2	12,4	1,8	10,3
Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej – nabycie rzeczowych aktywów trwałych	271,6	769,8	939,7	1.113,9

(1) Oznacza zwiększenia rzeczowych aktywów trwałych i zwiększenia wartości niematerialnych i prawnych. Patrz noty 6 i 7 do Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010

(2) Oznacza kwoty dotyczące zakupu rzeczowych aktywów trwałych, które były finansowane poprzez dotacje rządowe, a nie przez Grupę. W dniu 8 listopada 2010 roku zostały zawarte umowy pomiędzy Ministrem Gospodarki a Spółką na dofinansowanie do inwestycji początkowych. Kwota dotacji wyniosła 88,2 mln zł, dotacja w całości została wykorzystana w obligatoryjnym terminie, tj. 31 grudnia 2010 roku. Dotacje otrzymały kopalnie Budryk: 29 mln zł, Krupiński: 20 mln zł, Zofiówka: 31,1 mln zł i Pniówek: 8,1 mln zł. Szczegółowe wykorzystanie dotacji zostało przedstawione przy opisie inwestycji poniżej

(3) Kwota odsetek skapitalizowanych w związku z nabyciem rzeczowych aktywów trwałych

(4) Zmiana stanu zobowiązań inwestycyjnych koryguje wielkość dokonanych nakładów o wartości, które nie zostały zapłacone w danym okresie sprawozdawczym i wynika z noty 17, pozycji „Pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym” w tym: „zobowiązania inwestycyjne” zawartej w Skonsolidowanym Sprawozdaniu Finansowym 2008-2010

Źródło: Spółka (dane niezbadane) Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe (przepływy pieniężne); *Dane niezbadane

Inwestycje w okresie od 2008 do 2010 roku i w pierwszych trzech miesiącach 2011 roku obejmowały głównie następujące projekty:

- **Wniesienie kopalni Budryk do Spółki.** Z dniem 4 stycznia 2008 roku zostało zarejestrowane przez sąd rejestrowy połączenie przez przejście przez Spółkę całego majątku spółki KWK „Budryk” S.A., w konsekwencji czego cały majątek kopalni KWK „Budryk” S.A. został wniesiony do Spółki. W związku z połączeniem wyemitowano 932.558 akcji imiennych serii B o łącznej wartości nominalnej 46,6 mln zł, które zostały objęte przez Skarb Państwa – dotychczasowego akcjonariusza KWK „Budryk” S.A.
- **Budowa nowego poziomu w istniejącej kopalni Budryk.** Grupa kontynuowała budowę poziomu wydobywczego 1.290 m. Pozwoli to na udostępnienie zasobów węgla koksowego Typu 35 (*hard*) zalegającego w złożu kopalni. Całkowita ilość zasobów operatywnych na poziomie 1.290 jest szacowana na 159,4 mln ton. To przedsięwzięcie inwestycyjne zostało rozpoczęte w 2007 roku i, według przewidywań, zostanie ukończone w 2017 roku. Łączne nakłady inwestycyjne na realizację projektu związane z budową poziomu 1290 m do 2017 roku szacowane są na 835 mln zł. Grupa planuje również eksploatację, w ramach kopalni Budryk, części poszerzonego złoża „Chudów-Paniowy 1”. Całkowita ilość zasobów operatywnych szacowana jest na 5,6 mln ton.

- **Rozbudowa kopalni Pniówek.** Grupa kontynuowała rozpoczęte w 2007 roku udostępnienie i zagospodarowanie nowego złoża „Pawłowice 1” w kopalni Pniówek. Całkowita ilość zasobów operatywnych w tym złożu szacowana jest na 54,2 mln ton do poziomu 1.140 m. Po ich sześpaniu przewiduje się udostępnienie zasobów do poziomu 1.300 m. W złożu występuje głównie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*). Łączne nakłady inwestycyjne na realizację projektu związane z udostępnieniem i zagospodarowaniem złoża „Pawłowice 1” do 2030 roku szacowane są na 1.808 mln zł. Ponadto, w ramach istniejącej kopalni Pniówek, Grupa kontynuowała budowę poziomu wydobywczego 1.000 m oraz planuje w latach 2024-2035 budowę poziomu 1.140 m. Całkowita ilość zasobów operatywnych na poziomie 1.000 m szacowana jest na 56,1 mln ton oraz na 36,5 mln ton (w tym 15,8 mln ton to potencjalne zasoby operatywne) na poziomie 1.140 m. Łączne nakłady inwestycyjne na realizację projektu związane z budową poziomu 1.000 m do 2015 roku szacowane są na 359 mln zł, zaś łączne nakłady inwestycyjne związane z budową poziomu 1.140 m do 2030 roku szacowane są na 218 mln zł. Ponadto, w kopalni Pniówek Grupa planuje w latach 2019-2028 pogłębienie szybu „Ludwik” do poziomu 1.090 m, na co łączne nakłady inwestycyjne szacowane są na 196,7 mln zł.
- **Rozbudowa kopalni Borynia-Zofiówka Ruch „Zofiówka”.** Grupa kontynuowała rozpoczęte w 2005 roku udostępnienie nowych złóż: „Bzie-Dębina 1-Zachód” i „Bzie-Dębina 2-Zachód” z poziomu 1.110. Zasoby operatywne planowane do udostępnienia z poziomu 1.110 wynoszą 98,6 mln ton. Po ich sześpaniu przewiduje się udostępnienie zasobów do poziomu 1.300. W złożach występuje głównie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*). Łączne nakłady inwestycyjne na realizację projektu związane z udostępnieniem i zagospodarowaniem złóż „Bzie-Dębina 1-Zachód” i „Bzie-Dębina 2-Zachód” do 2030 roku szacowane są na 2.086 mln zł. Ponadto, w ramach Ruchu „Zofiówka”, Grupa kontynuowała rozpoczętą w 2006 roku budowę poziomu wydobywczego 1.080, którego nakłady do zakończenia budowy w 2020 roku szacowane są na 444 mln zł. Całkowita ilość zasobów operatywnych na poziomie 1.080 szacowana jest na 47,0 mln ton. W złożach na tym poziomie występuje głównie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*).
- **Rozbudowa kopalni Krupiński.** Grupa rozpoczęła w 2010 roku udostępnianie złoża „Żory-Suszec” oraz partii „E” i „Zgoń” w kopalni Krupiński. Całkowita ilość potencjalnych zasobów operatywnych szacowana jest na 26,2 mln ton. Łączne nakłady inwestycyjne na realizację projektu związane z udostępnieniem złoża „Żory-Suszec” oraz partii „E” i „Zgoń” do 2018 roku szacowane są na 356 mln zł. Przewiduje się, że po zakończeniu programu inwestycyjnego, w 2018 roku, żywotność kopalni Krupiński zostanie wydłużona do około 2030 roku.
- **Modernizacja Koksowni Przyjaźń.** W 2005 roku, w celu wzmocnienia i zwiększenia możliwości wytwórczych, obniżenia kosztów produkcji oraz spełnienia wymogów ochrony środowiska Koksowni Przyjaźń, Grupa opracowała Strategię Rozwoju Koksowni i wdrożyła program restrukturyzacji technologiczno-technicznej. W marcu 2007 roku uruchomiono nową baterię nr 5 z technologią mokrego gaszenia koksu o nakładach 425 mln PLN. W grudniu 2007 roku oddano do eksploatacji zmodernizowaną oczyszczalnię ścieków przemysłowych i deszczowych, ponosząc na jej modernizację nakłady w wysokości 25 mln PLN. W listopadzie 2008 roku uruchomiono zmodernizowane instalacje wydziału produkcji węglpochodnych, których łączne nakłady wyniosły 404 mln PLN. W grudniu 2007 roku oddano do eksploatacji nową elektrociepłownię (nakłady 93 mln PLN) na gaz koksowniczy o mocy 21 MWe, dzięki której Koksownia Przyjaźń stała się samowystarczalna w zakresie wytwarzania energii elektrycznej. W kwietniu 2011 uruchomiono i oddano do eksploatacji zmodernizowaną baterię nr 1 o łącznej planowanej wartości zadania 270 mln PLN. Zadania wykonane i dalsza realizacja programu inwestycyjnego, którego zakończenie przewidywane jest na rok 2017 (osiągnięcie docelowych zdolności wytwórczych przewidywane jest na rok 2018), polega na modernizacji odtworzeniowej pozostałych trzech baterii koksowniczych nr 4, 3 i 2 o planowanych nakładach 280 mln na baterię nr 4 i 3 (w technologii wsadu ubijanego pozwalającej na zwiększenie udziału tańszych węgla typu *semi-soft* w mieszkankach węglowych) oraz 275 mln PLN na baterię nr 2. Realizacja programu modernizacyjnego wpływa na obniżanie kosztów produkcji, poprawę jakości wyrobów oraz zapewnia spełnianie przez Koksownię Przyjaźń wszystkich wymagań związanych z przepisami ochrony środowiska.
- **Nabycie przez Spółkę akcji Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A.** W grudniu 2010 roku Spółka nabyła od Skarbu Państwa 1.228.623 akcje zwykłe imienne PGWiR, stanowiące łącznie 90,59% kapitału zakładowego tej spółki. Uzasadnieniem tej inwestycji są synergie pomiędzy Spółką a PGWiR. PGWiR posiada dla Spółki strategiczne znaczenie w obszarze odprowadzania słonych wód dołowych z kopalń. Ponadto PGWiR jest głównym dostawcą wody przemysłowej wykorzystywanej do celów technologiczno-produkcyjnych w kopalniach Grupy. Dostarczana woda jest niezbędna, a zakłócenia w jej dostawie mogą prowadzić do zachwiania produkcji. Zakup akcji spółki przez Spółkę ma charakter inwestycji długoterminowej, zbieżnej z jej podstawową wydobywczą działalnością. Spółka oczekuje, że w ramach strategii rozwoju PGWiR realizowane będą dalsze inwestycje, które pozwolą rozwinąć dotychczasowy potencjał techniczny spółki, a także rozszerzyć i zdywersyfikować źródła przychodów np. poprzez ewentualny rozwój działalności rekultywacyjnej.

Poza wskazanymi powyżej przejęciami i połączeniami, Grupa dokonywała w latach 2008-2010 także innych, mniej istotnych transakcji tego typu. Wśród nich można wymienić zwiększenie kapitałowego zaangażowania Spółki w Koksowni Przyjaźń, a także w CI ROW sp. z o.o., w Centralnym Laboratorium Pomiarowo-Badawczym sp. z o.o., w Jastrzębskiej Spółce Kolejowej sp. z o.o., w Jastrzębskich Zakładach Remontowych sp. z o.o. oraz nabycie przez Jastrzębskie Zakłady Remontowe sp. z o.o. udziałów Zakładu Remontów Mechanicznych sp. z o.o.

W latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku zwiększenia rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych Grupy obejmujące również zwiększenia wynikające z połączeń oraz nabycie jednostek gospodarczych wyniosły odpowiednio

964,5 mln PLN, 865,1 mln PLN i 2.051,6 mln PLN. Grupa finansowała te przedsięwzięcia inwestycyjne głównie z własnych środków pieniężnych pochodzących z działalności operacyjnej.

Więcej szczegółów dotyczących obecnych i planowanych inwestycji w segmencie węglowym można znaleźć w rozdziale „Opis działalności – Program inwestycyjny – Szczegółowy opis projektów dotyczących kopalń”. Ponadto, więcej szczegółów dotyczących obecnych i planowanych inwestycji w segmencie koksowym można znaleźć w rozdziale „Opis działalności – Program inwestycyjny – Projekty w obszarze koksowniczym”. Grupa zamierza finansować swój program nakładów inwestycyjnych ze środków pieniężnych z działalności operacyjnej oraz za pomocą finansowania zewnętrznego. Więcej szczegółów dotyczących źródeł pozyskania środków na finansowanie programu inwestycyjnego Grupy można znaleźć w rozdziale „Opis działalności – Program inwestycyjny – Źródła pozyskania środków na finansowanie inwestycji”.

Zobowiązania finansowe

Poniższa tabela przedstawia zdyskontowane zobowiązania finansowe Grupy oraz termin ich wymagalności, na dzień 31 marca 2011 roku, w odpowiednich przedziałach wiekowych, na podstawie okresu pozostałego do upływu umownego terminu wymagalności, od dnia kończącego okres sprawozdawczy. Kwoty przypadające do spłaty w terminie 12 miesięcy wykazywane są w wartościach nominalnych, ponieważ dyskonto nie wpływa istotnie na ich wartość.

Tabela 33

	Poniżej 1 roku	Od 1 roku do 2 lat	Od 2 do 5 lat	Ponad 5 lat	Razem
<i>(w mln PLN)</i>					
Kredyty i pożyczki.....	26,2	15,1	42,3	-	83,6
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym.....	701,2	24,6	7,7	0,8	734,3
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto) ⁽¹⁾	274,5	-	-	-	274,5
Razem	1.001,9	39,7	50	0,8	1.092,4

(1) Zobowiązania przedstawione w powyższej tabeli z tytułu pochodnych instrumentów finansowych wynikają z przeliczenia wartości nominalnej walutowych transakcji pochodnych według stanu z dnia 31 grudnia 2010 roku według kursu wymiany Narodowego Banku Polskiego w tym dniu

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Przyszłe zobowiązania umowne i zobowiązania z tytułu leasingu operacyjnego

Przyszłe zobowiązania umowne

Poniższa tabela przedstawia przyszłe zobowiązania umowne Grupy, według stanu na dni kończące wskazane okresy sprawozdawcze, które nie są ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej oraz do zapłaty których Grupa jest zobowiązana wyłącznie pod warunkiem dostaw, które jeszcze nie miały miejsca, a które, zgodnie z przewidywaniami, mają wystąpić w ciągu roku. Niemniej, przedstawiona kwota zobowiązania informuje o przewidywanym wypływie środków pieniężnych w następnych okresach sprawozdawczych.

Tabela 34

	Na dzień 31 marca		Na dzień 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
<i>(w mln PLN)</i>				
Zobowiązania umowne zaciągnięte w celu nabycia rzeczowych aktywów trwałych.....	495,7	371,1	301,9	173,5
Pozostałe	13,0	16,1	30,8	1,6
Razem	508,7	387,2	332,7	175,1

Źródło: Dane roczne – Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010, dane kwartalne – Spółka (dane niezbadane)

Zobowiązania z tytułu leasingu operacyjnego – Grupa jako leasingobiorca (korzystający)

Grupa użytkuje rzeczowe aktywa trwałe, w tym między innymi, kombajny ścianowe, kombajny chodnikowe i maszyny górnicze na podstawie umów leasingu operacyjnego (najem, dzierżawa). Okresy leasingu trwają od jednego do pięciu lat, a termin wypowiedzenia wynosi jeden miesiąc.

Poniższa tabela przedstawia łączne przyszłe minimalne płatności leasingowe z tytułu nieodwołalnego leasingu operacyjnego do jednego roku na dni kończące wskazane okresy sprawozdawcze.

Tabela 35

	Na dzień 31 marca		Na dzień 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
	<i>(w mln PLN)</i>			
Do 1 roku	1,4	5,6	5,2	6,9

Źródło: Dane roczne – Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010, dane kwartalne – Spółka (dane niezbadane)

Pozycje warunkowe

Grupa nie wykorzystuje finansowania pozabilansowego i nie posiada istotnych zobowiązań pozabilansowych, spółek celowych ani nieskonsolidowanych jednostek stowarzyszonych, z wyjątkiem opisanych poniżej.

Zobowiązania warunkowe

Istotne zobowiązania warunkowe Grupy dotyczą szkód górniczych, dla których Grupa utworzyła rezerwy. Rezerwy na szkody górnicze, które są skutkiem działalności eksploatacyjnej kopalń węgla kamiennego należących do Grupy, zostały utworzone w wysokości wynikającej ze zgłoszonych, uznanych lub będących przedmiotem rozpatrzenia przez sądy, udokumentowanych roszczeń z tego tytułu. Grupie nie jest znana metoda ustalenia wartości przyszłych szkód górniczych, która umożliwiłaby wiarygodne oszacowanie przyszłych kosztów likwidacji szkód górniczych powstałych w trakcie eksploatacji górniczej złóż.

Aktywa warunkowe

Grupa, w latach 2006-2008, w deklaracjach podatku od nieruchomości ujmowała podatek od infrastruktury podziemnej. W latach 2008-2010 Grupa korygowała sukcesywnie złożone deklaracje i składała wnioski o stwierdzenie nadpłaty. W związku z odrzuceniem przez władze lokalne tych wniosków oraz ze względu na trwający spór z władzami lokalnymi w tym zakresie, Grupa uznaje wpłaty z tytułu podatku od infrastruktury podziemnej za aktywa warunkowe.

Aktywa warunkowe dotyczące nadpłaty podatku od nieruchomości od infrastruktury podziemnej na dzień 31 marca 2011 roku wynosiły 11,2 mln PLN, a na dzień 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku wynosiły odpowiednio 11,2 mln PLN, 7,3 mln PLN oraz 2,0 mln PLN. Ponadto, Grupa z tytułu spornego podatku od nieruchomości od podziemnych wyrobisk górniczych, według stanu na dzień 31 marca 2011 roku, zapłaciła łącznie sporne zobowiązanie wraz z odsetkami w kwocie 148,2 mln PLN (w tym 37,8 mln PLN, 56,5 mln PLN, 53,9 mln PLN odpowiednio w 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku). W przypadku pozytywnego dla Grupy rozstrzygnięcia kwota ta będzie podlegała zwrotowi.

Ilościowe i jakościowe informacje o ryzyku cen surowców i ryzykach finansowych

Grupa jest narażona na ryzyka cen surowców i finansowe dotyczące zmiany kursów walutowych, stóp procentowych, zdolności kredytowej kontrahentów oraz płynności.

Ryzyko cen surowców

Grupa jest narażona na wpływ wahań cen surowców. Patrz „– Czynniki wpływające na wyniki z działalności – popyt i ceny surowców” powyżej.

Ryzyko zmiany kursów walut

Przyszłe przepływy pieniężne oraz wyniki finansowe Grupy mogą podlegać wpływowi zmian kursów walutowych. Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe prezentowane są w złotych. Grupa wydobywa węgiel i produkuje koks, które są surowcami najczęściej wycenianymi przez odniesienie ich cen do cen w EUR i USD, podczas, gdy większość kosztów Grupy jest ponoszonych w złotych. Zgodnie z szacunkami Zarządu Spółki, w 2010 roku ponad połowa przychodów ze sprzedaży Grupy stanowiły przychody denominowane w walutach obcych, z czego zdecydowana większość była fakturowana w Euro. Ponieważ większość kosztów Grupy jest ponoszona w złotych, a przychody ze sprzedaży produktów są odnoszone do cen denominowanych w EUR i USD, dalsze umocnienie złotego może mieć niekorzystny wpływ na wyniki Grupy.

Od marca 2009 roku do grudnia 2010 roku, co do zasady, złoty umacniał się wobec EUR, co spowodowało spadek przychodów ze sprzedaży. Ponadto, umocnienie złotego wobec EUR spowodowało nieznaczne obniżenie kosztów obsługi zadłużenia w walutach obcych i kosztów związanych z zakupami maszyn i urządzeń denominowanymi w walutach obcych (głównie w EUR).

Głównym celem polityki zarządzania ryzykiem zmiany kursów walut Grupy jest minimalizacja ryzyka kursowego wynikającego z ekspozycji walutowej Grupy, ryzyka zmian przyszłych przepływów pieniężnych oraz wyniku finansowego na skutek zmian kursów walutowych.

Grupa jest narażona na znaczące ryzyko zmiany kursów walut związane ze sprzedażą produktów na rynki zagraniczne. W związku z globalnym kryzysem finansowym w 2008 i 2009 roku, waluty rynków wschodzących, w tym Polski, uległy mocnej deprecjacji, co spowodowało ujemne wyceny zawartych transakcji pochodnych oraz w konsekwencji koszt utraconych korzyści z tytułu rozliczania transakcji pochodnych. Było to widoczne w roku 2008, kiedy to Grupa ujęła w pozostałych stratach netto kwotę 199,3 mln PLN pochodzącą z ujemnej wyceny pochodnych instrumentów finansowych w postaci struktur opcyjnych.

Aby ograniczyć ryzyko walutowe, Grupa zawiera terminowe transakcje walutowe FX Forward, stosuje sprzedaż korytarzową oraz wykorzystuje naturalne zabezpieczenia w postaci kredytów wielowalutowych. Grupa zabezpiecza przepływy netto w wysokości do 100% zafakturowanej ekspozycji netto.

Ponadto, Grupa kupuje w pewnym zakresie materiały, usługi oraz aktywa trwałe, których ceny są wyrażone w walutach obcych, co częściowo niweluje ryzyko zmiany kursów walut związanego ze sprzedażą produktów.

Grupa nie stosuje rachunkowości zabezpieczeń.

Ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych

Narażenie Grupy na ryzyko wywołane zmianami stóp procentowych dotyczy przede wszystkim faktu, że przepływy pieniężne mogą ulec zmianie w wyniku zmian rynkowych stóp procentowych. Grupa finansuje swoją działalność operacyjną i inwestycyjną częściowo z finansowania zewnętrznego oprocentowanego według zmiennych stóp procentowych i inwestuje wolne środki pieniężne w aktywa finansowe również oprocentowane według zmiennych stóp procentowych. Grupa jest narażona na ryzyko stóp procentowych w zakresie lokat, środków pieniężnych, inwestycji w obligacje skarbowe oraz w zakresie zobowiązań z tytułu kredytów. Grupa nie zabezpiecza się przed ryzykiem zmiany stóp procentowych. Potencjalny wpływ podwyższenia stóp procentowych o 25 punktów bazowych w 2010 roku wywarby na wyniki netto Grupy pozytywny wpływ rzędu 4,0 mln PLN.

Ryzyko kredytowe

Ryzyko kredytowe dotyczy sytuacji, w których jedna ze stron umowy nie wykona swoich zobowiązań spowoduje poniesienie straty finansowej przez Grupę.

W Grupie występuje koncentracja ryzyka, w związku z należnościami z tytułu dostaw i usług, gdyż sprzedaż prowadzona jest do ograniczonej liczby odbiorców – 10 głównych odbiorców Grupy odpowiadało za 74% przychodów ze sprzedaży w 2010 roku. Aby ograniczyć ryzyko kredytowe w zakresie występowania należności przeterminowanych, Grupa uzyskuje zabezpieczenia finansowe od odbiorców w postaci:

- gwarancji bankowych;
- weksli *in blanco*;
- weksli *in blanco* z poręczeniem podmiotów o ugruntowanej pozycji rynkowej;
- umów przewłaszczenia koksu;
- cesji wierzytelności z umów; oraz
- ubezpieczenia należności, w tym należności eksportowych.

Należności Grupy w zdecydowanej większości pochodzą od stałego grona odbiorców, z którymi Grupa współpracuje od dłuższego czasu. W przypadku nowych odbiorców lub odbiorców o niepewnej sytuacji finansowej, Grupa prowadzi sprzedaż po dokonaniu przedpłat przez kontrahenta. Dlatego też ryzyko kredytowe związane z terminową obsługą należności jest ograniczone. Grupa ocenia, że maksymalna

możliwa ekspozycja na ryzyko kredytowe z tytułu sprzedaży, na dzień kończący okres sprawozdawczy, jest równa pełnej wartości księgowej należności handlowych, bez uwzględniania wartości godziwej przyjętych zabezpieczeń, środków pieniężnych i ich ekwiwalentów oraz aktywów finansowych w postaci terminowych lokat bankowych.

Koncentracja ryzyka kredytowego Grupy dotyczy przede wszystkim Grupy Kapitałowej ArcelorMittal, która odpowiadała za 43% wszystkich należności handlowych na dzień 31 grudnia 2010 roku (na dzień 31 grudnia 2009 roku: 36%, na dzień 31 grudnia 2008 roku: 20%). Należności te są zabezpieczone dwoma wekslami *in blanco* wraz z deklaracjami wekslowymi umożliwiającymi ich wypełnienie do kwot 50 mln PLN i 110 mln PLN. Standard & Poor's ustalił rating Grupy Kapitałowej ArcelorMittal na BBB.

W celu ograniczenia ryzyka związanego z lokowaniem czasowo wolnych środków finansowych (włączając krótko- i długoterminowe lokaty bankowe) Grupa ograniczyła liczbę instytucji finansowych, z którymi współpracuje, wyłącznie do banków o ugruntowanej i stabilnej sytuacji finansowej.

Tabela poniżej pokazuje koncentrację środków pieniężnych i ich ekwiwalentów (w tym depozytów bankowych powiększonych o środki pieniężne i ich ekwiwalenty zgromadzone w celu finansowania likwidacji zakładu górniczego, prezentowane jako pozostałe aktywa długoterminowe) Grupy w poszczególnych bankach we wskazanych okresach:

Tabela 36

Bank	Ocena ratingowa	Agencja ratingowa	Na dzień 31 marca		Na dzień 31 grudnia	
			2011	2010	2009	2008
PKO BP	A (pi) ⁽¹⁾	Standard & Poor's	43,0%	36,4%	1,1%	2,9%
BGŻ	A3	Moodys Investors Service	30,2%	36,4%	39,1%	48,4%
RCB	A	Standard & Poor's	18,6%	21,0%	46,4%	40,0%
ING	A	Fitch Ratings	1,0%	2,1%	5,4%	4,7%
Getin Noble Bank	B	Fitch Ratings	0,5%	1,1%	1,6%	1,3%
BGK	A-	Fitch Ratings	3,9%	-	-	-

(1) A (pi) oznacza ocenę ratingową opartą wyłącznie na informacjach publicznie dostępnych

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Ryzyko utraty płynności

Konserwatywne zarządzanie ryzykiem utraty płynności zakłada, między innymi, utrzymywanie odpowiedniego poziomu środków pieniężnych, oraz dostępność finansowania w wystarczającym zakresie. Kierownictwo monitoruje prognozy płynnych środków Grupy na podstawie przewidywanych przepływów pieniężnych.

Uwzględniając rezerwy finansowe zgromadzone przez Grupę, Grupa nie jest obecnie narażona na istotne ryzyko utraty płynności.

Poniższa tabela przedstawia zdyskontowane zobowiązania finansowe Grupy oraz termin ich wymagalności, na dzień 31 grudnia 2010 roku, w odpowiednich przedziałach wiekowych, na podstawie okresu pozostałego do upływu umownego terminu wymagalności, od dnia kończącego okres sprawozdawczy. Kwoty przypadające do spłaty w terminie 12 miesięcy wykazywane są w wartościach nominalnych, ponieważ dyskonto nie wpływa istotnie na ich wartość.

Tabela 37

	Poniżej 1 roku	Od 1 roku do 2 lat	Od 2 do 5 lat	Ponad 5 lat	Razem
<i>(w mln PLN)</i>					
Saldo na dzień 31 marca 2011 roku					
Kredyty i pożyczki.....	26,2	15,1	42,3	-	83,6
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym.....	701,2	24,6	7,7	0,8	734,3
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto) ⁽¹⁾	274,5	-	-	-	274,5
Razem	1.001,9	39,7	50	0,8	1.092,4
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty.....					1.488,7
Saldo na dzień 31 grudnia 2010 roku					
Kredyty i pożyczki.....	102,3	4,2	4	-	110,5
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym.....	822,4	25,9	7,5	1,1	856,9
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto) ⁽¹⁾	126,6	-	-	-	126,6
Razem	1.051,3	30,1	11,5	1,1	1.094,0
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty.....					1.855,8
Saldo na dzień 31 grudnia 2009 roku					
Kredyty i pożyczki.....	328,7	3,3	6,7	-	338,7
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym.....	661	28	19,3	2,4	710,7
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto) ⁽¹⁾	334,7	-	-	-	334,7
Razem	1.324,4	31,3	26	2,4	1.384,1
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty.....					787,7
Saldo na dzień 31 grudnia 2008 roku					
Kredyty i pożyczki.....	143,6	3,3	10,0	-	156,9
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym.....	608,1	27,7	32,3	4,6	672,7
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto) ⁽¹⁾	920,9	147,7	-	-	1.068,6
Razem	1.672,6	178,7	42,3	4,6	1.898,1
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty.....					436,2

(1) Zobowiązania przedstawione w powyższej tabeli z tytułu pochodnych instrumentów finansowych wynikają z przeliczenia wartości nominalnej walutowych transakcji pochodnych według stanu z dnia zakończenia okresów sprawozdawczych według kursu wymiany Narodowego Banku Polskiego w tych datach

Źródło: Spółka (dane niezbadane), Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe (środki pieniężne i ich ekwiwalenty)

Najważniejsze zasady rachunkowości

Najważniejsze zasady rachunkowości są opisane w nocie 2 do Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010 przedstawionego w innych częściach niniejszego Prospektu. Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnego z MSSF wymaga wykorzystywania pewnych znaczących szacunków księgowych. Wymaga również od Zarządu własnego osądu przy stosowaniu przyjętych przez Grupę zasad

rachunkowości. Zagadnienia, które wymagają większej dozy osądu, bardziej złożone lub takie, dla których założenia i szacunki są istotne z punktu widzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego, ujawnione są poniżej.

Ważne oszacowania

Grupa dokonuje oszacowań i przyjmuje założenia dotyczące przyszłości. Uzyskane w ten sposób oszacowania księgowe z definicji rzadko pokrywać się będą z faktycznymi rezultatami. Poniżej przedstawiono oszacowania i założenia, które niosą ze sobą znaczące ryzyko konieczności wprowadzenia istotnej korekty wartości księgowych aktywów i zobowiązań w trakcie kolejnego roku obrotowego.

Oszacowanie rezerwy na koszty likwidacji zakładu górniczego

Grupa tworzy rezerwę na koszty likwidacji zakładu górniczego, do których poniesienia jest zobowiązana na podstawie istniejących przepisów prawa. Główne założenia wykorzystywane przy ustalaniu kosztów z tytułu likwidacji zakładu górniczego obejmują założenia odnośnie okresu żywotności kopalni, przewidywanej inflacji, długoterminowych stóp dyskontowych oraz przewidywanych nominalnych kosztów likwidacji poszczególnych zakładów górniczych, które są określane przez wewnętrzne służby techniczne. Wszelkie zmiany tych założeń wpływają na wartość księgową rezerwy.

Świadczenia pracownicze

Wartość bieżąca zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych zależy od szeregu czynników określanych metodami aktuarialnymi przy wykorzystaniu pewnych założeń. Założenia stosowane przy ustalaniu rezerwy oraz kosztów z tytułu świadczeń pracowniczych obejmują założenia dotyczące stóp dyskonta. Wszelkie zmiany tych założeń mogą wpływać na wartość księgową rezerw z tytułu świadczeń pracowniczych.

Podatek od nieruchomości dotyczący wyrobisk górniczych

Samorządy terytorialne wszczęły w stosunku do Spółki postępowania w związku z roszczeniami o zapłatę spornego podatku od nieruchomości od podziemnych wyrobisk górniczych. Grupa tworzy rezerwę na sporny podatek od nieruchomości i systematycznie ją aktualizuje.

Szkody górnicze

Wartość rezerwy na likwidację szkód górniczych tworzy się dla ujawnionych szkód w oparciu o wiarygodny szacunek kosztów napraw obiektów i budowli oraz odszkodowań będących następstwem wpływów dokonanej eksploatacji górniczej. Rezerwa ta prezentowana jest w wartości bieżącej nakładów niezbędnych do wypełnienia zobowiązania.

Metoda amortyzacji wyrobisk ruchomych

Wyrobiska ruchome są amortyzowane metodą naturalną. Długość okresu amortyzacji oraz jej wartość w danym okresie jest uzależniona od szacunku ilości węgla w udostępnianym pokładzie w ramach wyrobiska ruchomego.

Okres użytkowania rzeczowych aktywów trwałych

Zarząd szacuje okresy użytkowania, a poprzez to stawki amortyzacji dla poszczególnych rzeczowych aktywów trwałych. Szacunki te opierają się na oczekiwanym okresie ekonomicznej użyteczności tych aktywów. W przypadku zaistnienia okoliczności powodujących zmianę spodziewanego okresu użytkowania (np. na skutek zmian technologicznych lub wycofania z użytkowania itp.) mogą się zmienić stawki amortyzacji. W konsekwencji, zmieni się wartość odpisów amortyzacyjnych i wartość księgowa netto rzeczowych aktywów trwałych.

OTOCZENIE RYNKOWE

Informacje zawarte w tym rozdziale pochodzą z Raportu CRU przygotowanego na zlecenie Grupy przez CRU, niezależnego konsultanta w sektorze metalowym i węglowym, i stanowią szczegółową analizę rynków węgla koksowego, koksu i węgla energetycznego oraz wybranych zmian zachodzących na regionalnym rynku europejskim, na którym Grupa prowadzi działalność. Więcej informacji na temat tego raportu, jego źródeł oraz ograniczeń z nim związanych znajduje się w części „Istotne informacje – Dane rynkowe, ekonomiczne i branżowe”.

Informacje ogólne

Węgiel kamienny jest powszechnie spotykanym surowcem naturalnym, wydobywanym w wielu krajach świata. Przemysł węglowy dzieli się na dwa podstawowe segmenty: węgla koksowego oraz węgla energetycznego. Węgiel jest podstawowym produktem Grupy.

Węgiel koksowy: Węgiel spełniający zestaw ściśle określonych parametrów fizykochemicznych uznaje się za odpowiedni do wykorzystania w charakterze węgla koksowego, do produkcji koksu wykorzystywanego w zintegrowanej działalności hutniczej. Węgiel przeznaczony do takich celów musi mieć niską zawartość popiołu oraz musi być pod względem właściwości fizykochemicznych odpowiedni do procesu koksowania. W związku z tym, różne rodzaje węgla koksowego mają różną wartość oraz nazwę; szeroki termin węgla koksowego dzieli się na węgiel typu twardy (typu *hard*), miękki (typu *semi-hard* lub *semi-soft*) oraz pył węglowy PCI. W większości przypadków węgiel jednego rodzaju nie nadaje się do procesu koksowania, w związku z czym różne typy węgla mieszane są, by zapewnić najlepszy efekt. Generalnie, z 1,4 tony węgla koksowego uzyskuje się jedną tonę koksu, która z kolei wystarcza do wyprodukowania dwóch ton stali.

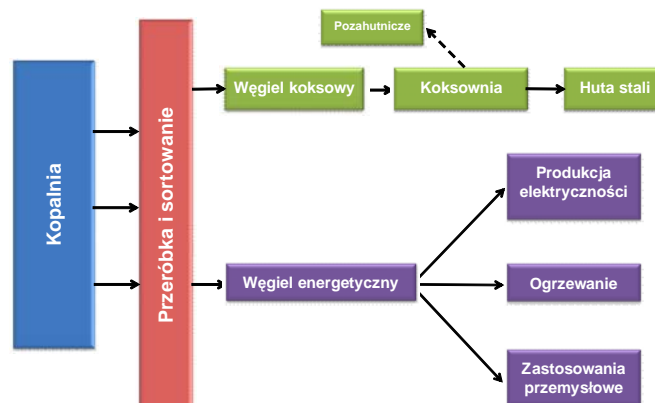
Koks: Koks jest głównym produktem wytwarzanym z węgla koksowego. Aby przetworzyć węgiel koksowy w koks, który można wykorzystać w wielkim piecu hutniczym, umieszcza się go w piecu koksowniczym. Piec koksowniczy składa się z długiego szeregu wąskich komór, w których umieszcza się węgiel, a następnie wygrzewa się go bez dostępu tlenu w celu usunięcia substancji lotnych i zwiększenia jego czystości. W piecu węgiel staje się plastyczny i deformuje się, w wyniku czego uzyskuje się w dużej mierze jednolity koks do użycia w piecu hutniczym. Po zakończeniu procesu koksowania, węgiel wypychany jest z pieca i poddawany jest procesowi chłodzenia w suchej lub mokrej technologii. Piece koksownicze zwykle znajdują się w hutach, ale istnieje też wiele niezależnych instalacji koksowniczych, takich jak w Grupie. Należy zauważyć, że koks wykorzystywany jest także w innych procesach przemysłowych, takich jak produkcja chemiczna i przetwórstwo żywności: sektory te są odpowiedzialne za ok. 20% rynku.

Węgiel energetyczny: Węgiel sklasyfikowany jako węgiel energetyczny to zwykle niższej jakości węgiel kamienny, węgiel brunatny, węgiel podbitumiczny i bitumiczny. W przypadku węgla energetycznego czynniki takie jak skład chemiczny czy czystość są mniej ważne niż przy zastosowaniu chemicznym czy przemysłowym, jako że konsument jest zainteresowany głównie jego kalorycznością. Z tego powodu węgiel energetyczny sprzedawany jest za cenę niższą od węgla koksowego. Jedynym wyjątkiem jest antracyt, bardzo wysokiej jakości węgiel energetyczny wykorzystywany jako paliwo bezdymne.

Największe ilości węgla energetycznego zużywane są do produkcji energii elektrycznej w elektrowniach opalanych węglem. Do tego celu węgiel jest mielony na pył, a następnie spalany w celu ogrzania kotła wytwarzającego parę, która obraca turbinę, generując energię elektryczną. Proces ten, bez systemów oczyszczania emisji, może powodować problemy z zanieczyszczeniem powietrza i jest potencjalnie szkodliwy dla środowiska. Popyt na energię elektryczną jest tak wysoki, że elektrownie opalane węglem są podstawowym elementem produkcji energetycznej większości krajów (według Międzynarodowej Agencji ds. Energii, ok. 40% energii elektrycznej na świecie pochodzi z elektrowni węglowych), w szczególności w krajach rozwijających się, takich jak Indie czy Chiny. W Polsce z elektrowni opalanych węglem pochodzi ponad 90% energii elektrycznej.

Poniższa ilustracja przedstawia łańcuch wartości dla węgla:

Łańcuch wartości dla węgla energetycznego i koksowego

Źródło: Raport CRU

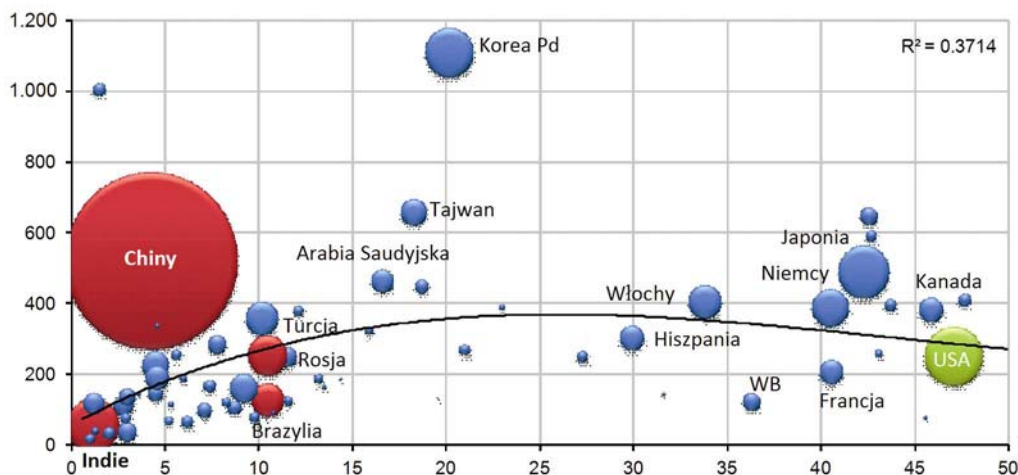
Światowy rynek stali: 2005-2015

Popyt na koks, a co za tym idzie na węgiel koksowy, wynika z technologii produkcji stali w wielkim piecu (Blast Furnace, BF) i w zasadowym procesie tlenowym (Basic Oxygen Furnace, BOF). W skali globalnej, w tych technologiach wytwarza się najwięcej stali – około 70% w roku 2010, z poziomu 65% w roku 2005; pozostała część wytwarzana jest w piecach łukowych (Electric Arc Furnace, EAF), przy wykorzystaniu złomu lub peletów DRI (Direct Reduction Iron). Zarówno technologia zintegrowana, tzn. BF i BOF, jak i technologia DRI do EAF, wykorzystują węgiel koksowy. Wytapianie stali w technologii EAF opiera się głównie na gazie ziemnym. Spółka, jako producent głównie węgla koksowego i koksu, jest pod wpływem zmian występujących na światowym oraz szczególnie na europejskim rynku stali.

Czynniki popytu na stal

Popyt na stal, a w efekcie wielkość jej produkcji, wynika głównie ze wzrostu wskaźnika PKB per capita oraz z rosnącej produkcji przemysłowej, w skali globalnej (jako że stal jest produktem podlegającym obrotowi międzynarodowemu), ale także w skali regionalnej i krajowej. Jednym z kluczowych mierników rozwoju, a tym samym wzrostu w tym zakresie, jest krzywa S dla stali. Pokazuje ona relację pomiędzy PKB na 1 mieszkańca oraz zużyciem gotowych wyrobów stalowych na 1 mieszkańca w szeregu krajów, od najmniej do najbardziej rozwiniętych. Historyczne obserwacje w Ameryce Północnej i w Europie Zachodniej pokazują, że zużycie stali gwałtownie rośnie, gdy PKB na 1 mieszkańca zaczyna wzrastać, osiągając szczyt przy poziomie PKB na 1 mieszkańca ok. 20.000 USD, a następnie zaczyna spadać, gdy kraj wchodzi na etap rozwoju mniej intensywnego pod względem zapotrzebowania na stal. Wynika to z faktu, że stal jest metalem niezbędnym do rozbudowy infrastruktury i zużycie stali rośnie, w miarę jak w określonym kraju przeznacza się wysokie nakłady na budowę dróg, mieszkań i wytwarza produkty konsumpcyjne. CRU przedstawia krzywą S dla stali za rok 2010:

Krzywa S dla stali (2010r.)

Oś X: PKB/mieszkańca w 2010 r. (w tys. USD) ⁽¹⁾, Oś Y: Konsumpcja gotowych wyrobów stalowych, (w kg/osobę)
Powierzchnia koła jest proporcjonalna do konsumpcji wyrobów stalowych

Dane: Międzynarodowy Fundusz Walutowy, CRU International. Uwaga: (1) – ceny aktualne.

Źródło: Raport CRU

Produkty stalowe i definicje

Stal jest jednym z najbardziej szeroko stosowanych i wydajnych produktów masowych powszechnie wykorzystywanych w budownictwie infrastrukturalnym, budownictwie ogólnym i w przemyśle wytwórczym – samochodowym, okrętowym, kolejowym, maszynowym i urządzeń gospodarstwa domowego. Globalne zużycie gotowych wyrobów stalowych stale rośnie, do 1,2 mld ton w roku 2009, wg danych CRU dla gotowych wyrobów stalowych, co wynika w dużej mierze z rozwoju gospodarczego i przemysłowego Chin.

Na przemysł stalowy wpływa szereg czynników, w tym okres cyklu koniunktury i dekonunktury, związane z tym zmiany w poziomach produkcji globalnej i regionalnej, zdolności produkcyjne na świecie oraz występowanie i zmiany poziomu importu stali, a także środków ochrony rynku. Ceny stali w zasadzie reagują na wielkość popytu i podaży, zmieniając się zgodnie z ogólnymi warunkami gospodarczymi i warunkami występującymi w poszczególnych sektorach.

Produkty stalowe można podzielić na dwie kategorie: produkty długie i produkty płaskie.

Produkty długie zwane są tak, ponieważ wychodzą z huty w formie długich stalowych sztab. Produkty te mogą przyjmować bardzo różne kształty i wielkości. Mogą mieć przekroje w kształcie litery H lub I (dwuteowniki, belki i kolumny), U (kanały) lub T. Tego typu produkty wykorzystywane są głównie w sektorze budowlanym.

Produkty płaskie zwane są tak, ponieważ mają płaskie kształty (blachy lub płyty). Produkty te są zwykle wytwarzane poprzez walcowanie stali na zestawach walców do uzyskania pożądanej grubości. Produkty płaskie obejmują płyty, taśmy i blachy walcowane na gorąco, taśmy i blachy walcowane na zimno. Stal walcowana wykorzystywana jest w budownictwie, transporcie, do produkcji rur i urządzeń gospodarstwa domowego.

Globalna produkcja stali surowej

Popyt na stal ze strony rynków wschodzących doprowadził do wzrostu produkcji stali surowej z 1.147 mln ton w roku 2005 do 1.414 mln ton w roku 2010. Kluczowym centrum tego wzrostu były Chiny, gdzie zanotowano wzrost produkcji o 270 mln ton, z 350 mln ton w roku 2005 do 630 mln ton w roku 2010. Poza Chinami, znaczący wzrost wystąpił także w Indiach (o 21 mln ton), Korei Południowej (o 11 mln ton), Brazylii (o 9 mln ton) i Turcji (o 9 mln ton). Spadek produkcji stali surowej zaobserwowano w Europie Zachodniej (o 17 mln ton), Europie Wschodniej (o 5 mln ton), Wspólnocie Niepodległych Państw (o 5 mln ton) i w Ameryce Północnej (o 16 mln ton). Co istotne, spadki te wynikały z kryzysu finansowego roku 2009, a prognozy przewidują, że do roku 2013 wszystkie regiony, w których wystąpiły te spadki, powrócą do poziomu produkcji z roku 2005.

Do 2015 roku światowa produkcja stali surowej według prognoz wzrośnie do 1.899 mln ton, czyli o 485 mln ton w porównaniu z poziomem z roku 2010. Wzrost ten będzie wynikał z dalszego silnego wzrostu w Chinach (o 270 mln ton), Indiach (o 33 mln ton), Korei Południowej (o 10 mln ton), Brazylii (o 13 mln ton), w Rosji (o 22 mln ton) oraz z pokryzysowego odbicia w Europie Zachodniej (o 30 mln ton), Europie Wschodniej (o 8 mln ton), Ameryce Północnej (o 22 mln ton) i w Japonii (o 13 mln ton). Warto zauważyć, że w zakresie produkcji stali Europa jest drugim regionem na świecie.

Tabela poniżej pokazuje dane historyczne i prognozę CRU produkcji stali surowej wg regionów i głównych krajów od roku 2005 do 2015 (wielkości oczekiwane):

Tabela 38

	Produkcja stali surowej 2005-2015 (w mln ton)										
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Świat łącznie	1.147	1.252	1.355	1.332	1.226	1.414	1.513	1.622	1.726	1.818	1.899
Europa Zachodnia	167	175	177	170	119	150	155	162	169	175	180
Europa Środkowo-Wschodnia	32	37	37	34	24	27	29	31	33	34	35
WNP/b. ZSRR	114	121	125	117	98	109	121	129	137	143	147
Ameryka Pn...	128	132	133	125	82	112	115	121	126	130	133
Ameryka Pd...	45	45	48	47	38	44	53	58	61	62	64
Afryka	18	19	19	17	15	18	22	23	24	25	25
Bliski Wschód	16	17	18	18	19	21	24	26	28	30	32
Azja	619	698	789	796	823	925	986	1.062	1.139	1.209	1.273
Chiny.....	355	421	495	501	568	627	670	729	790	845	898
Australia (Oceania)	9	9	9	8	6	8	8	9	9	10	10

Źródło: Raport CRU

Jak wspomniano powyżej, to wytopianie surówki w wielkim piecu i w zasadowym procesie tlenowym (BOF) jest głównym czynnikiem tworzącym popyt na koks, który z kolei generuje popyt na węgiel koksowy. W skali świata, w roku 2010 tym sposobem wytworzono 70% stali surowej, a według prognoz CRU odsetek ten wzrośnie do 72% w roku 2015 w związku z dominacją metody BOF w Chinach i Indiach. Ogólnie mówiąc, im bardziej rozwinięty jest region lub kraj, tym niższy odsetek stali wytwarzany jest metodą BOF. Przyczyną tego jest fakt, że wytwarzanie stali alternatywną metodą EAF wymaga złomu, a zwykle tylko kraje rozwinięte mają odpowiednio duże zasoby złomu, aby korzystać z tej metody. Niemniej metoda BOF utrzymuje swoje znaczenie także w krajach rozwiniętych; przeciętnie w Europie Zachodniej tą drogą wytwarzane jest około 53% stali, w Ameryce Północnej wskaźnik jest niższy i wynosi ok. 37%, natomiast w Europie Środkowej i WNP wzrasta do odpowiednio 69% i 66%.

Stal w Europie i w Polsce: 2005-2015

Europa jest obecnie drugim po Azji producentem stali na świecie. Choć perspektywy rozwoju nie są duże, poza powrotem do wielkości sprzed kryzysu, produkcja stali w regionie pozostaje wysoka i nie przewiduje się jej spadku w najbliższej przyszłości.

Jak wspomniano powyżej, największy udział w łącznej europejskiej produkcji stali surowej ma zasadowy proces tlenowy (BOF), będący metodą generującą popyt na koks, a tym samym na węgiel koksowy. W Europie Zachodniej największym wytwórcą stali surowej metodą BOF są Niemcy – 25 mln ton w roku 2010; w roku 2015 prognoza zwiększa tę wartość do prawie 33 mln ton wskutek powrotu do wielkości sprzed kryzysu. Poza Niemcami, znaczącymi producentami stali surowej BOF są też Austria, Niemcy, Holandia i Wielka Brytania.

Poniższa tabela pokazuje zdolności produkcyjne stali w Europie Zachodniej wg spółek:

Tabela 39

Zdolności wytwórcze stali w pełnym cyklu produkcyjnym w Europie Zachodniej, wg spółek, w roku 2010
 (w tys. ton)

Kraj	Spółka	Zakład	Zdolności prod. wielkiego pieca	Zdolności prod. BOF
Austria	Voestalpine	Donawitz	1.500	1.700
Austria		Linz	5.000	5.800
Belgia	ArcelorMittal	Flémalle	2.700	3.400
Belgia		Gent	4.500	4.500
Belgia	Steel Invest & Finance (Duferco)	Carsid	1.900	2.000
Finlandia	Ovako	Koverhar	600	660
Finlandia	Rautaruukki	Raahe	2.900	2.900
Francja	ArcelorMittal	Dunkirk	8.000	8.000
Francja		Florange	2.500	2.500
Francja		Fos-sur-Mer	4.500	4.500
Niemcy	ArcelorMittal	Eisenhüttenstadt	2.400	2.400
Niemcy		Bremen	3.500	3.500
Niemcy		Ruhrort		2.400
Niemcy	Dillinger Hüttenwerke	Dillingen	5.500	2.200
Niemcy	DK Recycling	Duisburg	380	
Niemcy	Hüttenwerke Krupp Mannesmann	Huckingen/Bochum	5.200	6.000
Niemcy	ThyssenKrupp	Zakład Duisburg (Beckerwerth)	12.450	6.120
Niemcy		Zakład Duisburg (Bruckhausen)		5.440
Niemcy		Hamborn		
Niemcy	Rogesa	Dillingen	4.600	
Niemcy	Salzgitter AG	Salzgitter	4.500	4.200
Niemcy	Saarstahl AG	Völklingen		3.240
Włochy	Riva Group (Ilva SpA)	Taranto	11.500	11.500
Włochy	Lucchini Piombino SpA	Piombino	2.400	2.300
Włochy	Lucchini SpA	Trieste	705	
Holandia	Tata	Ijmuiden	6.500	7.700
Norwegia	Tinfos Titan & Iron	Tyssedal	120	
Hiszpania	Arcelor Mittal	Aviles/Gijon	4.700	4.300
Szwecja	SSAB	SSAB Oxelosund	1.800	2.100
Szwecja		SSAB Tunnsplatt	2.200	2.200
Wielka Brytania	Tata Steel Europe	Port Talbot	4.300	4.200
Wielka Brytania		Scunthorpe	4.700	4.500

Źródło: Raport CRU

Tabela poniżej pokazuje zdolności wytwórcze stali metodą BOF i metodą wielkopiecową wg spółek, w Europie Środkowo-Wschodniej na rok 2010:

Tabela 40

Zdolności wytwórcze stali w pełnym cyklu produkcyjnym w Europie Środkowo-Wschodniej, wg spółek, w roku 2010
(w tys. ton)

Kraj	Spółka	Zakład	Zdolności prod. wielkiego pieca	Zdolności prod. BOF
Bośnia.....	Arcelor Mittal	Zenica	1.200	1.000
Bulgaria.....	Kremikovtzi	Sofia	1.680	
Bulgaria.....	GlobalSteel Holdings	Kremikovtzi		3.350
Czechy.....	Arcelor Mittal	Ostrava	3.500	3.360
Czechy.....	Trinecke Zelezarny	Trinec	1.800	2.350
Czechy.....	Evrz	Vitkovice		960
Węgry.....	Dunaferr	Dunaujvaros	1.500	2.000
Polska.....		Dabrowa Gornicza	4.400	5.000
Polska.....	Arcelor Mittal	Kraków	2.300	2.600
Rumunia.....	ArcelorMittal	Galati	5.100	5.800
Serbia.....	US Steel	Smederevo	1.800	2.250
Słowacja.....	US Steel	Košice	4.500	5.000
Turcja.....	Erdemir	Eregli	3.100	3.000
Turcja.....	Isdemir	Iskenderun	3.600	5.200
Turcja.....	Kardemir	Karabuk	1.600	1.500

Źródło: Raport CRU

Z uwagi na to, że w Europie Zachodniej wciąż dostrzega się skutki kryzysu z roku 2009 oczekuje się, że produkcja stali powróci do poziomu produkcji roku 2005 w perspektywie do roku 2015. W Europie Środkowo-Wschodniej, w 2010 roku największymi producentami stali są Czechy (4,8 mln ton), następnie Słowacja (4,3 mln ton) i Polska (3,6 mln ton).

Tabela poniżej przedstawia produkcję stali metodą BOF w Europie od roku 2005 do 2015.

Tabela 41

Produkcja stali BOF w Europie: 2005-2015
(w mln ton)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Europa Zachodnia	108,62	111,23	112,34	106,25	72,38	83,83	91,76	97,67	102,38	105,73	107,87
Austria.....	6,41	6,49	6,87	6,87	5,07	6,42	6,71	7,01	7,25	7,52	7,69
Belgia.....	7,78	8,17	7,15	7,41	3,29	4,93	4,98	5,00	5,01	5,20	5,22
Francja.....	12,18	12,24	11,81	10,67	7,68	8,09	9,11	9,39	9,80	9,99	10,12
Niemcy.....	30,86	32,55	33,54	31,19	21,34	25,37	29,00	31,19	32,26	32,57	32,79
Włochy.....	11,69	11,82	11,56	10,91	5,81	6,16	7,50	8,80	10,07	10,87	11,34
Holandia.....	6,78	6,22	7,20	6,71	5,13	6,57	7,31	7,40	7,47	7,60	7,72
Hiszpania.....	4,36	3,60	4,19	4,07	3,16	2,80	3,00	3,10	3,26	3,41	3,57
Wielka Brytania	10,55	11,20	11,28	10,48	7,96	7,06	7,53	7,91	8,36	8,65	9,02
Pozostałe.....	18,02	18,93	18,74	17,95	12,94	16,43	16,61	17,86	18,90	19,92	20,40

Europa Środkowo- Wschodnia	24,22	28,20	28,08	24,31	16,96	19,30	20,91	22,11	23,21	24,31	24,98
Balkany.....	2,12	4,26	3,68	3,87	2,87	2,48	3,19	3,34	3,44	3,53	3,61
Bulgaria	1,20	1,16	1,03	0,43	-	-	-	-	-	-	-
Czechy	5,63	6,28	6,40	5,76	4,25	4,80	4,90	5,13	5,55	6,08	6,38
Węgry	1,64	1,65	1,73	1,57	1,27	1,52	1,44	1,83	2,05	2,11	2,10
Polska	4,99	5,77	6,20	5,23	3,24	3,64	4,04	4,34	4,62	4,89	5,06
Rumunia.....	4,51	4,37	4,36	3,34	1,79	2,53	2,78	2,80	2,85	2,93	3,01
Słowacja.....	4,12	4,72	4,69	4,11	3,54	4,34	4,56	4,67	4,69	4,77	4,80

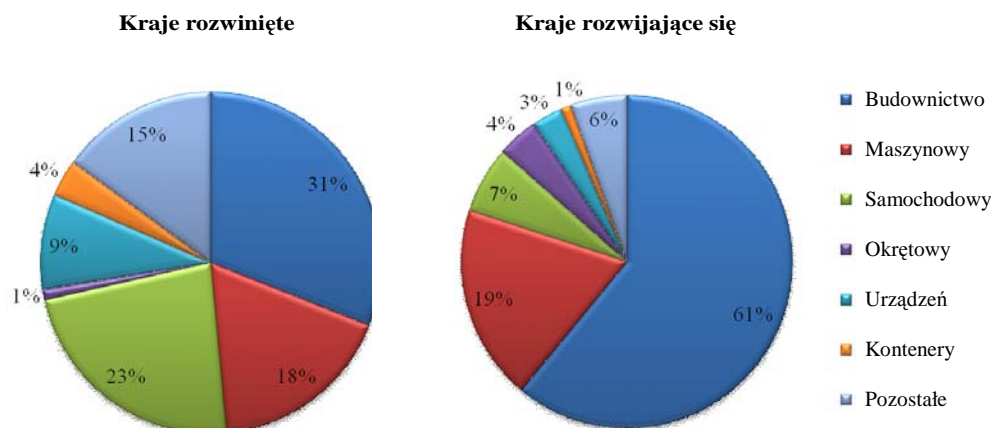
Źródło: Raport CRU

Produkcja stali w Europie uzależniona jest przede wszystkim od rynku wewnętrznego, jako że niewiele krajów eksportuje znaczne ilości stali poza rynek europejski. W Europie, podobnie jak w większości gospodarek rozwiniętych, zużycie stali rozkłada się na wiele sektorów, przy najwyższym zużyciu w przemyśle produkcyjnym, tj. w produkcji samochodów, maszyn, technologii, urządzeń i innych towarów konsumpcyjnych. W krajach rozwijających się, w bilansie tym zdecydowanie przeważa przemysł budowlany, co odzwierciedla istniejące w tych krajach zapotrzebowanie na budowę infrastruktury i mieszkań w celu umożliwienia procesów urbanizacyjnych. W obszarze produkcji stali oznacza to, że kraje rozwinięte wymagają stali o wyższej jakości, która musi zwykle być wytwarzana metodą BOF, raczej niż metodą EAF bazującą na złomie stalowym (zwykle używaną do produkcji stali budowlanej o niższej klasie). Metoda ta wymaga stosowania węgla koksowego pośrednio jako koks będącego kluczowym surowcem w procesie produkcji.

Stal jest produktem wysokowartościowym i podobne cechy stali przekładają się na podobne ceny na całym świecie.

Wykres poniżej pokazuje zestawienie zużycia stali w różnych sektorach w typowym kraju rozwiniętym i rozwijającym się w roku 2010.

Struktura konsumpcji stali, 2010 r.

Źródło: Raport CRU

Międzynarodowy rynek węgla koksowego i koks: 2005-2015

Niniejszy rozdział zawiera informacje o światowym rynku węgla koksowego i koks, a jego celem jest pokazanie kontekstu branży, w której działa Spółka.

Węgiel koksowy: podaż i popyt

Węgiel koksowy można podzielić na dwie kategorie:

- Węgiel koksowy Typu 35 (*hard*): zwykle jest to węgiel o wyższej wartości rynkowej, z którego wytwarza się koks o większej czystości i parametrach bardziej odpowiadających potrzebom hutnictwa.
- Węgiel koksowy Typu 34 (*semi-soft*): węgiel o nieco niższej wartości rynkowej, o doskonałych parametrach chemicznych, jednak ze względu na swoją strukturę niezbędne jest zmieszanie go z innym węglem w celu stworzenia dobrej jakości koks. Czasem lepsze parametry chemiczne węgla *semi-soft* są wymagany uzupełnieniem twardego węgla koksowego.

Producent koks zwykle miesza oba rodzaje węgla, by uzyskać optymalną mieszankę.

Występowanie geologiczne odpowiednich złóż mineralnych rzadko pokrywa się z lokalizacją popytu; ma to również zastosowanie do węgla koksowego, w związku z czym powstał duży rynek obrotu w celu zaspokojenia popytu. W roku 2010 światowa produkcja węgla koksowego (węgiel koksowy *hard* + węgiel koksowy *semi-soft/hard*) osiągnęła 798 mln ton, z czego ok. 230 mln ton (29%) było przedmiotem obrotu międzynarodowego. Rynek importowy zdominowany jest przez Azję (149 mln ton w roku 2010), a największym importerem jest Japonia (53 mln ton). Zgodnie z prognozą CRU, rynek importu węgla do Azji wzrośnie w związku z wyczerpywaniem krajowych zasobów węgla w Chinach i do roku 2015 sięgnie 186 mln ton. Poza Azją, największym rynkiem importowym węgla jest Europa. Europa Zachodnia wraz ze Wschodnią sprowadziły łącznie 50 mln ton węgla w roku 2010. Oczekuje się wzrostu tej wartości do 55 mln ton w roku 2015. Znaczącymi importerami są także Europa Wschodnia i Ameryka Południowa – w roku 2010 do każdego z tych regionów sprowadzono ok. 14 mln ton węgla.

Eksport węgla koksowego zdominowany jest przez Australię, która odpowiedzialna była za 128 mln ton, tj. 56% całego rynku wynoszącego 230 mln ton w roku 2010. Poza Australię, znaczącymi eksporterami węgla koksowego są także: Ameryka Północna (75 mln ton), Azja (11 mln ton) i WNP (13 mln ton). Do roku 2015 rynek obrotu węglem koksowym pozostanie zdominowany przez tych samych eksporterów, przy czym największych wzrostów oczekuje się w produkcji australijskiej. Tabela poniżej pokazuje przygotowaną przez CRU prognozę eksportu węgla koksowego od roku 2005 do 2015. Obróty w Europie Wschodniej zmniejszają się w miarę zbliżania się do roku 2015 w związku ze spadkiem produkcji w Czechach.

Tabela 42

Eksport węgla koksowego (typu <i>hard</i> i <i>semi-soft</i>)											
<i>(w mln ton)</i>											
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Świat łącznie	195	186	198	202	193	230	236	246	257	268	277
Europa Zachodnia.....	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Europa Środkowo-Wschodnia	6	7	6	5	5	4	3	3	3	3	3
WNP/ b. ZSRR.....	15	11	11	10	9	13	13	14	15	16	17
Ameryka Pn.....	52	49	54	64	54	75	74	71	65	63	63
Ameryka Pd.....	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Afryka	0	0	0	0	0	0	1	3	5	7	9
Azja.....	8	7	6	6	5	11	13	15	16	17	18
<i>Chiny</i>	5	4	3	2	1	1	1	0	0	1	1
Australia (Oceania)	114	112	121	117	119	128	131	141	153	162	168

Źródło: Raport CRU

Największy obecnie deficyt występuje w Azji, co uwidocznione zostało w danych importowych poniżej; poza Azją największa luka między podażą a popytem występuje w Europie. CRU jest zdania, że w roku 2010 podaż w Europie Zachodniej była o 36 mln ton niższa od popytu; w Europie Wschodniej wielkość ta wyniosła około 10 mln ton. Według prognozy CRU, do 2015 roku ten deficyt wzrośnie do ok. 52 mln ton, przy czym 40 mln ton w Europie Zachodniej, a pozostałe 12 mln ton w Europie Wschodniej. Poza Europą i Azją, znaczący deficyt wydaje się istnieć w Ameryce Południowej. Tabela poniżej pokazuje równowagę podaży i popytu węgla koksowego od roku 2005 do 2015. Dla odniesienia, łączny deficyt w roku 2010 w krajach UE 27 wyniósł 43,02 mln ton.

Tabela 43

Równowaga na rynku węgla koksowego 2005-2015
 (w mln ton)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Europa Zachodnia.....	-38	-41	-42	-39	-30	-36	-35	-36	-37	-39	-40
Europa Środkowo-Wschodnia.....	-6	-7	-9	-9	-8	-10	-10	-11	-12	-12	-12
WNP/b.ZSRR .	7	5	5	0	4	6	6	6	8	9	9
Ameryka Pn ...	44	41	46	57	49	68	67	64	58	56	56
Ameryka Pd ...	-12	-12	-13	-12	-12	-14	-14	-15	-16	-17	-18
Afryka.....	-4	-4	-4	-4	-4	-4	-3	-2	0	2	4
Azja.....	-92	-92	-99	-105	-123	-138	-143	-148	-154	-161	-168
Chiny.....	-2	-1	-4	-6	-34	-40	-40	-39	-40	-40	-42
Australia (Oceania).....	114	112	121	117	119	128	131	141	153	162	168

Źródło: Raport CRU

Informacje o rynku obrotu koksem produkowanym poza koncernami hutniczymi (tzw. merchant coke market)

Większość koksu produkowana jest na świecie w hutach i zużywana bezpośrednio w wielkich piecach; pozostała część zużywana jest w przemyśle chemicznym, cukrowniczym i do innych celów przemysłowych. Poza produkcją bezpośrednio w koncernach hutniczych istnieje też produkcja w niezależnych koksowniach, oraz wynikające z tego obroty handlowe, które w roku 2010 wyniosły nieco powyżej 23 mln ton koksu. Liczba ta ma wzrosnąć do 28 mln ton do 2015 roku. Dzięki zintegrowanej działalności koksowniczej, Grupa jest w stanie przetwarzać węgiel koksowy produkowany w ramach własnej działalności, i jest aktywnym uczestnikiem rynku obrotu koksem istniejącym poza wewnętrznym obiegiem koncernów hutniczych. W zakresie importu koksu Europa Zachodnia jest największym rynkiem na świecie, tj. 9 mln ton w roku 2010, a import do Europy Wschodniej wyniósł 3 mln ton. Zgodnie z prognozą, import do Europy Zachodniej pozostanie stabilny do roku 2015, utrzymując się na poziomie ok. 9 mln ton rocznie, podczas gdy Europa Wschodnia ma zwiększyć nieco wielkość importu do 4 mln ton rocznie. Największym rynkiem poza Europą jest Azja, do której w roku 2010 sprowadzono 5 mln ton koksu. Wielkość ta ma nieco wzrosnąć do roku 2015, osiągając poziom 7 mln ton rocznie. Import do WNP, Ameryki Północnej, Ameryki Południowej oraz Afryki/Oceanii/na Bliski Wschód wyniósł 7 mln ton w roku 2010 i według prognozy CRU ma nieznacznie wzrosnąć do ok. 8 mln ton do roku 2015. Historyczne i prognozowane dane o imporcie koksu z lat 2005 i 2015 przedstawione są w tabeli poniżej.

Tabela 44

Zużycie importowanego koksu, ogółem 2005-2015
 (w mln ton)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Świat łącznie.....	32	34	35	34	15	23	27	27	27	28	28
Europa Zachodnia.....	12	13	12	12	6	9	10	10	9	9	9
Europa Środkowo-Wschodnia.....	3	3	3	3	2	3	3	3	3	4	4
WNP/b. ZSRR.....	2	2	3	2	1	1	2	2	2	2	3
Ameryka Pn.....	5	5	3	5	1	3	3	4	4	4	4
Ameryka Pd.....	2	2	2	3	0	2	2	2	2	2	2
Afryka/Oceania/Bliski Wschód.	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Azja.....	7	8	11	7	4	5	6	7	7	7	7

Źródło: Raport CRU

Eksport koksu zdominowany był przez kraje azjatyckie aż do kryzysu z roku 2009, w związku z nagłym spadkiem wielkości eksportu chińskiego. W roku 2010 największym eksporterem w skali regionalnej była Europa Wschodnia, szczególnie Polska, która wyeksportowała ok. 6 mln ton (35% całego rynku); według prognoz ten udział rynkowy utrzyma się przynajmniej do 2015, a aby wskaźnik pozostał niezmienny, wielkość eksportu wzrośnie o ok.

2 mln ton. Poza Europą Wschodnią znaczące ilości koksu eksportowały tylko Azja (5 mln ton), WNP (4 mln ton) i Europa Zachodnia (3 mln ton). Do 2015 roku ten obraz zmieni się w niewielkim tylko stopniu: Europa Wschodnia i Azja pozostaną liderami tego rynku.

Węgiel koksowy i koks w Europie: 2005-2015

Węgiel koksowy

Europa ogółem zużywa więcej węgla koksowego, niż wynosi jego produkcja w regionie, więc duża część zapotrzebowania wielu krajów na węgiel koksowy i koks jest zaspokajana poprzez zakupy na rynku międzynarodowym. Różnica ta najbardziej widoczna jest w Europie Zachodniej, jednak Europa Wschodnia również importuje duże ilości węgla koksowego.

Największym odbiorcą węgla koksowego w Europie jest Polska, której całkowite zużycie węgla koksowego w 2010 roku wynosiło 12,03 mln ton, co stanowi około 19% procent całkowitego zużycia w Europie Wschodniej i Zachodniej. Prognozuje się, że Polska nadal pozostanie największym konsumentem, osiągając w 2015 roku zużycie w wysokości 15,33 mln ton. Wzrost ten jest odzwierciedleniem ożywienia w regionie w zakresie produkcji stali po spadku w 2009 roku.

Poza Polską, największą ilość węgla koksowego (9,96 mln ton w 2010) zużyły Niemcy, co wynika z tego, że kraj ten jest największym producentem stali w Europie. Prognozuje się, że niemieckie zużycie wzrośnie do 12,72 mln ton w związku z ożywieniem produkcji stali w niemieckich regionach przemysłowych, np. w Zagłębiu Ruhry.

Oprócz Niemiec i Polski znaczącymi konsumentami węgla koksowego są Francja, Wielka Brytania, Włochy i Turcja i również w tym przypadku wynika to z wielkości produkcji stali w tych krajach. Pozostałe kraje zużywają poniżej 4 mln ton węgla koksowego rocznie według wielkości z 2010 roku i nie przewiduje się znacznego wzrostu w tym zakresie do roku 2015. Poniższa tabela pokazuje zużycie węgla koksowego (produkcja krajowa oraz import) w poszczególnych krajach Europy w latach 2005-2015.

Tabela 45

Zużycie węgla koksowego w Europie: 2005-2015
(w mln ton)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Europa Zach.	41,44	42,21	43,33	40,62	31,94	37,87	36,12	36,81	38,55	39,79	39,95
Austria.....	1,59	1,84	1,62	1,61	1,82	2,00	1,74	1,72	1,66	1,73	1,72
Belgia.....	3,82	4,18	3,47	2,67	1,82	2,93	2,64	2,73	3,01	3,00	2,99
Finlandia.....	1,16	1,17	1,06	1,08	1,12	1,11	1,07	1,08	1,10	1,13	1,14
Francja.....	5,12	4,92	5,67	5,43	4,31	4,75	4,37	4,34	4,38	4,41	4,43
Niemcy.....	10,73	10,85	11,85	10,67	8,63	9,96	9,46	9,74	11,26	12,51	12,72
Włochy.....	6,24	6,03	6,24	6,23	4,01	5,27	5,37	5,43	5,53	5,55	5,65
Holandia.....	2,79	2,75	2,53	2,97	2,46	2,84	2,85	2,84	2,76	2,70	2,62
Hiszpania.....	3,17	3,59	3,76	3,12	2,18	2,95	3,04	3,05	3,12	3,14	3,15
Szwecja.....	1,43	1,59	1,63	1,48	0,98	1,56	1,41	1,57	1,48	1,44	1,39
Wielka Brytania.....	5,40	5,29	5,51	5,35	4,61	4,49	4,17	4,30	4,26	4,20	4,14
Europa Śr.-Wsch.	27,93	30,83	30,92	28,73	22,71	26,90	27,45	29,34	30,78	31,34	31,66
Bośnia-Hercegowina....	0,77	0,86	0,68	0,91	0,90	1,30	1,49	1,85	2,41	2,45	2,47
Bułgaria.....	0,83	0,74	0,54	0,26	-	-	-	-	-	-	-
Czechy.....	4,64	4,70	4,61	4,43	2,90	3,78	3,80	3,89	4,03	4,06	4,03
Węgry.....	0,91	1,33	1,50	1,06	0,97	1,40	1,31	1,33	1,37	1,42	1,43
Polska.....	11,32	13,75	14,37	13,31	9,86	12,03	13,03	14,21	14,76	15,12	15,33
Rumunia.....	2,61	2,61	2,29	1,50	0,62	0,54	-	-	-	-	-
Słowacja.....	2,16	2,35	2,26	1,95	1,78	1,96	2,15	2,20	2,25	2,24	2,22
Turcja.....	4,69	4,48	4,67	5,32	5,69	5,88	5,67	5,87	5,96	6,08	6,18

Źródło: Raport CRU

Europa produkuje mniej węgla koksowego, niż wymagałoby tego zapotrzebowanie branży hutniczej żelaza i stali, co jest wynikiem wyczerpywania się zasobów i wysokich kosztów produkcji w niektórych obszarach Europy Zachodniej, wymuszających zamykanie niektórych kopalń. Największym producentem jest Polska, gdzie produkcja wynosiła 11,66 mln ton, tj. około 61% ogólnej produkcji w 2010 roku. Według prognoz, Polska w najbliższej przyszłości pozostanie liderem na rynku europejskim i przewiduje się, że dostarczy ona na rynek około 14,08 mln ton w 2015 roku. Jeżeli chodzi o inne państwa, to węgiel koksowy produkują jeszcze tylko Niemcy (1,7 mln ton w 2010 roku, 1,1 mln ton w 2015 roku), Czechy (5,42 mln ton w 2010 roku, 5,0 mln ton w 2015 roku) i Turcja (0,4 mln ton w 2010 roku, 0,4 mln ton w 2015 roku). W związku z powyższym, produkcja w poszczególnych europejskich krajach nie zaspokaja ich zapotrzebowania, a jedynym wyjątkiem są Polska i Czechy. Tabela umieszczona poniżej pokazuje produkcję węgla koksowego w Europie w latach 2005-2015.

Tabela 46

Produkcja węgla koksowego w Europie w latach 2005-2015
(w mln ton)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Europa Zach...	3,00	1,70	1,70	1,70	1,70	1,70	1,60	1,20	1,20	1,10	1,10
Austria	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Belgia	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Finlandia	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Francja.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Niemcy	3,00	1,70	1,70	1,70	1,70	1,70	1,60	1,20	1,20	1,10	1,10
Włochy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Holandia	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hiszpania	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Szwecja.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
WB	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Europa Śr.-Wsch.	21,80	23,36	21,73	19,51	14,79	17,48	17,63	18,68	19,07	19,33	19,48
Bośnia- Hercegowina...	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Bułgaria	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Czechy	7,33	8,36	7,70	7,09	5,85	5,42	5,30	5,21	5,10	5,05	5,00
Węgry.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Polska	14,07	14,60	13,63	12,02	8,54	11,66	11,93	13,07	13,58	13,88	14,08
Rumunia	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Słowacja.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Turcja	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40	0,40

Źródło: Raport CRU

W związku z deficytem węgla koksowego w Europie, w regionie konieczny staje się import z rynku międzynarodowego. W 2010 roku import regionu wynosił 49,80 mln ton węgla koksowego, a do 2015 roku prognozuje się jego wzrost do 54,65 mln ton. Jak można było tego oczekiwać, jako że region produkuje mało węgla, najwięksi importerzy (z wyłączeniem Polski) są zarazem jego największymi odbiorcami. Dlatego Niemcy, Włochy, Wielka Brytania i Francja są największymi importerami, jednak znaczący udział w imporcie mają również Belgia, Holandia, Austria i Hiszpania. Import europejski pochodzi z Polski i Czech, a międzynarodowy – z kilku rynków. Według CRU w 2010 roku największymi eksporterami do Europy były Stany Zjednoczone, Australia i Rosja. Pomimo iż koszty transportu stanowiły znaczną część kosztów dostawy węgla, europejscy producenci stali, w związku z wymogami jakościowymi i deficytem w Europie nadal będą sprowadzać węgiel aż z Australii.

Jedynymi eksporterami węgla koksowego w Europie są Czechy i Polska. Te dwa kraje eksportowały odpowiednio 2,40 mln ton i 1,8 mln ton w 2010 roku, prognozuje się, iż do 2015 roku liczby te zmienią się odpowiednio na 1,80 mln ton i 1,13 mln ton.

Koks

Większość hut stali w Europie jest bezpośrednio lub poprzez grupę kapitałową zintegrowana z działalnością koksowniczą. Z tego powodu, huty te są w stanie wewnętrznie zaspokoić większość swojego stałego zapotrzebowania na koks. Jednak dla wielu hut, które nie posiadają własnej koksowni (np. ze względów ekonomicznych lub ochrony środowiska), lub które z powodów utrudnionej logistyki nie korzystają z macierzystej produkcji, rynek koksu handlowego jest głównym źródłem dostaw. Dodatkowo, popyt na koks handlowy jest często związany z potrzebą zakupu koksu podczas rutynowych prac konserwacyjnych lub w małych ilościach w celu dopełnienia istniejącej baterii koksowniczej przez huty zintegrowane z koksowniami, stanowi on także dywersyfikację pod względem dostawców dla producentów stali. Koks może być importowany również, jeśli huta zintegrowana musi zwiększyć produkcję, a nie posiada wystarczających zdolności koksowniczych. Niektórzy producenci koksu nie są zintegrowani z hutami i sprzedają większość swojej produkcji do zewnętrznych odbiorców na rynku koksu handlowego. Do takich producentów należy Grupa. Grupa charakteryzuje się dodatkowo tym, że przy posiadanych zasobach wysokiej jakości węgla koksowego, posiada swój segment koksowy, który jest w stanie zabezpieczyć potrzeby odbiorców dostawami wysokiej jakości koksem produkowanym w dwóch różnych technologiach, suchego i mokrego chłodzenia. Dzięki pracy koksowni, Grupa jest w stanie dostarczyć koks dostosowany do potrzeb klienta (z kopalni węgla koksowego do huty), przez cały łańcuch wartości.

W związku z produkcją koksu bezpośrednio w hutach, import koksu do poszczególnych państw wchodzących w skład rynku europejskiego, jest niższy od zużycia koksu, ale zarazem odzwierciedla on wielkość produkcji stali w danym kraju. Największym importerem koksu na rynku europejskim są Niemcy, które posiadają największy przemysł stalowy BOF w Europie i nabywają największą ilość koksu z importu, który wynosił w 2010 ok. 5 mln ton. Roczny import koksu w Europie w 2010 roku wynosił 11,70 mln ton i przewiduje się jego wzrost w związku z ożywieniem produkcji stali po jej spadku, oraz osiągnięcie 13,03 mln ton w 2015 roku.

Import koksu w Europie został przedstawiony w poniższej tabeli:

Tabela 47

Import koksu w Europie w latach: 2005-2015
(w mln ton)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Europa Zachodnia.....	12,20	12,70	12,00	12,31	5,98	8,72	9,66	9,54	9,42	9,17	9,22
Austria.....	1,44	1,28	1,44	1,46	0,90	1,10	1,15	1,20	1,25	1,20	1,25
Belgia.....	0,42	0,52	0,69	1,69	0,48	0,45	0,45	0,40	0,20	0,20	0,20
Finlandia.....	0,51	0,52	0,57	0,53	0,24	0,45	0,50	0,53	0,54	0,54	0,54
Francja.....	1,53	1,76	1,07	1,31	0,65	0,80	1,00	1,10	1,10	1,10	1,10
Niemcy.....	5,15	5,53	5,30	5,01	2,95	4,70	5,10	4,75	4,70	4,50	4,50
Włochy.....	1,06	0,99	0,58	0,36	0,10	0,12	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
Holandia.....	0,34	0,21	0,51	0,22	0,09	0,20	0,21	0,23	0,25	0,25	0,25
Hiszpania.....	0,14	0,16	0,14	0,21	0,12	0,15	0,20	0,23	0,23	0,23	0,23
Szwecja.....	0,39	0,22	0,27	0,32	0,15	0,20	0,30	0,30	0,40	0,40	0,40
Wielka Brytania	0,72	1,00	0,93	0,68	0,09	0,15	0,20	0,25	0,20	0,20	0,20
Inne kraje Europy Zachodniej.....	0,51	0,51	0,51	0,51	0,22	0,40	0,45	0,45	0,45	0,45	0,45
Europa Środkowo-Wschodnia....	2,71	3,18	3,30	2,94	2,16	2,98	3,20	3,29	3,37	3,72	3,81
Bułgaria.....	0,11	0,17	0,27	0,11	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04
Czechy.....	0,51	0,78	0,72	0,50	0,50	0,70	0,70	0,80	0,80	1,00	1,00
Węgry.....	0,22	0,07	0,03	0,02	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02
Polska.....	0,12	0,10	0,12	0,09	0,05	0,07	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
Rumunia.....	0,68	0,54	0,76	0,83	0,69	1,20	1,49	1,53	1,59	1,66	1,72
Słowacja.....	0,26	0,47	0,42	0,38	0,25	0,35	0,25	0,20	0,20	0,25	0,25
Inne kraje Europy Środkowo-Wschodniej...	0,82	1,04	0,98	1,02	0,62	0,60	0,60	0,60	0,62	0,65	0,68

Źródło: Raport CRU

Polska jest jedynym znaczącym eksporterem koksu w Europie, eksportującym 6,30 mln ton w porównaniu do łącznego eksportu regionu wynoszącego 10,74 mln ton w 2010 roku, w związku z dużym rozmiarem przemysłu koksowniczego poza koncernami hutniczymi, prognozy dotyczące polskiego eksportu do 2015 roku wzrosły do 7,50 mln ton rocznie i będą stanowiły 61% europejskiego importu regionalnego. Pozostałe kraje europejskie eksportują zazwyczaj niewielkie ilości koksu, które najczęściej stanowią nadwyżkę produkcji koksu w danym okresie. Powodem tego jest fakt, że huty muszą korzystać ze swoich baterii koksowniczych nawet podczas konserwacji i wyłączenia z produkcji pozostałej części zakładu. Jeżeli bateria zostanie wyłączona na jakiś czas, jej konstrukcja ulegnie zniszczeniu i konieczna będzie jej odbudowa. Stąd, większość hut każdego roku sprzedaje niewielkie ilości koksu na rynek.

Rynek węgla koksowego i koksu w Europie Środkowej

Biorąc pod uwagę deficyt na rynku europejskim, prognozuje się, iż producenci z Europy Środkowo-Wschodniej są w stanie uplasować cały swój węgiel koksowy i koks na lokalnym rynku europejskim, jako że huty importują oba te produkty. Głównym konsumentem są Niemcy, ponieważ jest to największy producent stali w Europie, a tym samym największy odbiorca importowanego koksu i węgla koksowego. Oprócz Niemiec dużymi importerami są również Turcja, Słowacja, Francja, Holandia, Austria i Wielka Brytania.

Grupa jest dobrze przygotowana do dostaw zarówno węgla koksowego, jak i koksu niemal do każdej huty w Europie. Region ten jest dużym importerem obu produktów i w 2010 roku sprowadził 11,7 mln ton koksu i 49,8 mln ton węgla koksowego (co obejmuje obrót wewnętrzny w regionie). Grupa ma przewagę nad dostawcami dostarczającymi drogą morską, zarówno w zakresie kosztów transportu, jak i bezpieczeństwa dostaw, ze względu na krótszy i bardziej kontrolowany łańcuch logistyczny. Grupa ma ponadto przewagę wynikającą z jej śródlądowego położenia, ponieważ większość hut w Europie Środkowej i Wschodniej znajduje się w obszarze śródlądowym. Ceny węgla konkurencyjnych producentów w krajach WNP, USA i Australii zostały omówione w dalszej części tego rozdziału dotyczącej cen.

Większość węgla wytwarzanego przez Grupę sprzedawana jest producentom stali znajdującym się w promieniu 500 km od kopalń. Jest to odległość znacznie mniejsza niż typowe trasy transportu lądowego związanego z importem węgla drogą morską. Wpływa to na zmniejszenie kosztów transportu do hut oraz zapewnienie większego bezpieczeństwa dostaw ze względu na skrócenie łańcucha logistycznego.

Grupa dostarcza obecnie węgiel koksowy do kilku największych hut w Europie Środkowej i Wschodniej, a jej klientami są między innymi US Steel (Kosice), Voestalpine (Austria) i największy na świecie producent stali ArcelorMittal. Oprócz sprzedaży węgla koksowego producentom stali, Grupa sprzedaje węgiel również regionalnym producentom koksu niebędącym częścią koncernów hutniczych, którzy z kolei zaopatrują producentów stali. Koks produkowany przez Grupę jest również sprzedawany firmom takim jak ArcelorMittal, Voestalpine i US Steel, a także innym mniejszym hutom.

Udział Grupy w rynku jest znaczny; Grupa dostarcza węgiel koksowy producentom stali odpowiadającym za 18% całkowitej mocy produkcyjnych stali metodą BOF w Europie Zachodniej i Wschodniej w 2010 roku. Podstawowym źródłem tego sukcesu jest korzystna geograficzna lokalizacja Grupy na tym rynku. Należy zauważyć, że na cele niniejszej analizy Rosja i Ukraina nie zostały zaliczone do rynku europejskiego. Rosja jest dużym eksporterem węgla koksowego i koksu, ale prawie wszystkie surowce są wysłane do Ukrainy (importer netto), transportowane kolejną do Chin lub wysłane żeglugą morską z portów Morza Czarnego.

Rynek węgla energetycznego w latach 2005-2009

Uwaga: ze względu na terminy publikacji raportów statystycznych przez rządowe i pozarządowe agencje monitorujące rynek węgla energetycznego, nie są jeszcze dostępne dane dotyczące podaży, popytu lub handlu za rok 2010. (Poniższa analiza rynku międzynarodowego bierze pod uwagę zarówno energetyczny węgiel kamienny, jak i węgiel brunatny niższej jakości. Grupa działa jedynie na rynku produkcji energetycznego węgla kamiennego, który jest wyższej jakości niż węgiel brunatny. Dzięki innej dostępności danych, poniższy opis za tytułowany „Europejski rynek węgla energetycznego: 2005-2009” porusza już jedynie rynek produkcji energetycznego węgla kamiennego na rynku energetycznego i nie uwzględnia węgla brunatnego).

Międzynarodowy rynek węgla energetycznego

Węgiel energetyczny, podobnie jak węgiel koksowy, jest surowcem naturalnym, który nie zawsze znajduje się w miejscu, w którym zlokalizowany jest ośrodek popytu. Popyt na węgiel energetyczny w przeważającej mierze wynika z produkcji energii elektrycznej, a w niektórych regionach zapotrzebowaniem na ogrzewanie i ciepłownictwo. Dlatego też zwykle regiony i kraje o największym zapotrzebowaniu na energię są jednocześnie największymi odbiorcami węgla energetycznego. Jednakże, w niektórych krajach europejskich duża część energii wytwarzana jest w elektrowniach gazowych lub atomowych, a w krajach skandynawskich w hydroelektrowniach. Kluczowymi rynkami napędzającymi popyt na węgiel energetyczny są azjatyckie kraje rozwijające się, gdzie kwestie ochrony środowiska i alternatywnych źródeł energii mają niższą rangę niż rozwój energetyki i wzrost gospodarczy.

Tabela poniżej pokazuje dane EIA dotyczące produkcji i zużycia węgla energetycznego w latach 2005-2009. Jak wynika z tej tabeli, regiony rozwinięte takie jak Europa i Ameryka Północna wykazały niewielki wzrost od 2005 roku, podczas gdy popyt w Azji znacząco wzrósł. Rzadką sytuacją jest, że w regionach produkuje się znacznie więcej węgla niż go zużywa lub odwrotnie: zużywa dużo więcej węgla niż się go produkuje. Wynika to z faktu, że choć węgiel energetyczny jest atrakcyjnym źródłem energii ze względu na jego dostępność i niski koszt, to wraz ze wzrostem odległości transportu wzrastają również koszty i ryzyko, co ogranicza atrakcyjność węgla energetycznego.

Tabela 48

Zużycie i produkcja węgla energetycznego w latach 2005-2009
(w mln ton)

	Zużycie węgla energetycznego					Produkcja węgla energetycznego				
	2005	2006	2007	2008	2009	2005	2006	2007	2008	2009
Świat razem.....	5.892	6.095	6.392	6.662	6.873	5.944	6.143	6.429	6.807	6.966
Europa Zachodnia	520	518	527	485	439	316	304	309	291	280
Europa Środkowo- Wschodnia	415	437	451	448	417	403	415	419	423	392
WNP/b. ZSRR.....	359	377	372	388	359	448	460	466	496	472
Ameryka Pn.....	1.100	1.086	1.099	1.088	973	1.102	1.132	1.122	1.142	1.046
Ameryka Pd.....	36	37	39	41	42	73	80	84	89	89
Afryka	189	191	197	206	194	250	250	252	257	253
Bliski Wschód.....	14	15	16	16	14	1	2	2	2	2
Azja	3.120	3.294	3.554	3.844	4.296	2.977	3.128	3.380	3.704	4.028
<i>Chiny.....</i>	<i>2.180</i>	<i>2.302</i>	<i>2.488</i>	<i>2.725</i>	<i>3.152</i>	<i>2.268</i>	<i>2.335</i>	<i>2.522</i>	<i>2.799</i>	<i>3.049</i>
Australia (Oceania)	139	139	139	147	139	373	373	395	403	404

Uwaga: dotyczy zarówno energetycznego węgla kamiennego, jak i gorszej jakości węgla brunatnego

Źródło: Raport CRU, EIA

Co roku około 15% produkcji węgla energetycznego jest eksportowane na rynek międzynarodowy. Reszta zużywana jest w tym samym regionie lub wręcz w tej samej lokalizacji. Na przykład w Europie Zachodniej większość węgla energetycznego kupuje się z WNP i Ameryki Północnej, zamiast importować ją z Australii.

Największym rynkiem importu węgla jest Azja. W 2009 roku sprowadzono tam około 577 mln ton. Europa Zachodnia jest następnym co do wielkości rynkiem, z importem 188 mln ton w 2009 roku, a kolejne miejsce zajmuje Europa Wschodnia z importem na poziomie 50 mln ton. Pod względem dynamiki wzrostu, od 2005 roku najważniejszym regionem jest Azja, której wzrost napędzany jest rozwojem regionalnym. Pozostałe regiony doświadczyły w tym okresie spadku lub stagnacji, co w pewnym stopniu związane było z kryzysem finansowym w 2009 roku, dlatego oczekuje się, że import w ciągu najbliższych pięciu lat powróci do poziomów sprzed kryzysu.

Eksport węgla energetycznego zdominowany jest przez Australię, a szczególnie przez złoża w Queensland i Nowej Południowej Walii. Duże ilości eksportuje też Azja (szczególnie Indonezja), jednak najczęściej do najbliższych położonych regionów. Oprócz Australii i Azji znaczne ilości eksportują również WNP, Ameryka Północna, Ameryka Południowa i Afryka.

Bilans rynku (eksport minus import) na poziomie regionalnym wskazuje, że Europa Zachodnia ma największy regionalny deficyt węgla energetycznego na świecie, który od 2005 roku utrzymuje się na stałym poziomie około 200 mln ton rocznie. Oprócz Europy Zachodniej, w ciągu pięciu ostatnich lat również Azja odnotowała znaczny deficyt, który z 182 mln ton w 2005 roku wzrósł do 265 mln ton w 2009 roku. Poza Europą Zachodnią i Azją, stały deficyt węgla energetycznego odnotowano również w Europie Wschodniej i na Bliskim Wschodzie. Duże nadwyżki występują w Australii, WNP, Ameryce Północnej, Ameryce Południowej i Afryce. Regiony te są największymi eksporterami na rynku światowym. Bilans rynku węgla energetycznego został przedstawiony w poniższej tabeli.

Tabela 49

Bilans rynku węgla energetycznego w latach 2005–2009
 (w mln ton)

	2005	2006	2007	2008	2009
Europa Zachodnia	-205	-218	-212	-207	-174
Europa Środkowo- Wschodnia.....	-11	-17	-29	-32	-28
WNP/b.ZSRR .	84	84	93	102	112
Ameryka Pn ...	16	9	26	48	44
Ameryka Pd ...	36	44	42	45	48
Afryka.....	62	59	56	51	59
Bliski Wschód	-14	-13	-15	-14	-13
Azja	-182	-170	-186	-200	-265
<i>Chiny</i>	58	40	17	17	-102
Australia (Oceania)	232	232	244	254	263

Uwaga: dotyczy zarówno energetycznego węgla kamiennego, jak i gorszej jakości węgla brunatnego

Źródło: Raport CRU, EIA

Europejski rynek węgla energetycznego w latach 2005-2009

W roku 2008 Europa Zachodnia i Wschodnia zużyły łącznie 933 mln ton węgla energetycznego; podczas recesji w 2009 roku wielkość ta spadła do 856 mln ton. Łączna produkcja w tych regionach wynosiła w 2008 roku 715 mln ton, a w 2009 roku 671 mln ton, a zatem ogółem oba regiony zanotowały deficyt tak w okresie wzrostu, jak i spadku na rynku. Największym producentem węgla energetycznego w Europie (energetycznego węgla kamiennego i niższej jakości węgla brunatnego) są Niemcy. W 2009 roku produkcja wynosiła 185 mln ton, spadając od 2005 roku o 206 mln ton w związku z kryzysem lat 2008 i 2009. Należy zauważyć, że większość niemieckiej produkcji węgla pochodzi z zasobów niższej jakości węgla brunatnego, wartość tej produkcji jest niższa niż wartość produkcji energetycznego węgla kamiennego. Polska jest drugim co do wielkości producentem, który produkuje głównie wyższej jakości energetyczny węgiel kamienny. W 2009 roku produkcja wynosiła 135 mln ton i również w tym przypadku, podobnie jak w Niemczech, od 2005 roku odnotowano spadek produkcji. Oprócz Niemiec i Polski znaczące ilości węgla energetycznego produkują również Wielka Brytania, kraje bałkańskie, Czechy i Turcja.

Pod względem zużycia największym rynkiem w regionie są Niemcy, a następnie Polska (głównie dlatego, że ok. 90% polskiej energii elektrycznej wytwarzane jest w elektrowniach węglowych). Poza tymi dwoma państwami, największymi konsumentami są Wielka Brytania, kraje bałkańskie, Czechy i Turcja, głównie w sektorze energetycznym. W związku z rozbieżnością pomiędzy europejską produkcją a zużyciem węgla energetycznego, region importuje znaczne ilości tego typu węgla. Największym importerem są Niemcy, które w 2009 roku importowały około 42 mln ton, a kolejne państwa to Wielka Brytania – 38 mln ton, i Turcja – 21 mln ton. Poza tymi państwami, znaczne ilości importowały również Hiszpania, Holandia i Włochy.

W zakresie eksportu jedynymi znaczącymi graczami są Polska (13 mln ton w 2009 roku) i Czechy (7,4 mln ton w 2009 roku). Eksport z innych krajów wynosi zwykle poniżej 1 mln ton rocznie (z wyjątkiem Belgii i Holandii, aby uniknąć podwójnego liczenia surowca reeksportowanego). Tabela poniżej przedstawia obroty węglem energetycznym w Europie w latach 2005-2009.

Dla Spółki ważna jest analiza w zakresie produkcji, obrotu i konsumpcji węgla energetycznego na produkowany przez Spółkę węgiel kamienny (wyższej wartości) i niższej wartości węgiel brunatny. Poniższa tabela pokazuje taką analizę dla Europy w latach 2005-2009. Dane pochodzą z Międzynarodowej Agencji Energii z roku 2009. Jak widać w poniższej tabeli, Polska jest największym producentem energetycznego węgla kamiennego, a także największym jego eksporterem w Europie.

Tabela 50

Energetyczny węgiel kamienny w Europie w latach 2005-2009
(w mln ton)

	Produkcja					Eksport				
	2005	2006	2007	2008	2009	2005	2006	2007	2008	2009
Razem	127,5	120,6	114,0	110,0	102,5	28,5	28,5	29,5	23,0	19,9
Austria.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Belgia.....	-	-	-	-	-	0,4	0,4	0,7	0,6	1,7
Czechy.....	6,1	5,6	5,2	5,2	5,1	2,0	2,1	2,0	1,9	2,4
Dania.....	-	-	-	-	-	0,1	0,1	0,2	0,2	0,1
Finlandia.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Francja.....	-	-	-	-	-	0,3	0,1	0,2	0,2	-
Niemcy.....	10,8	8,7	8,4	6,6	4,0	0,2	0,2	0,3	0,5	-
Grecja.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Węgry.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Islandia.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Irlandia.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Włochy.....	0,1	-	0,2	0,1	0,1	-	-	-	-	-
Luksemburg....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Holandia.....	-	-	-	-	-	7,0	9,7	11,8	7,4	4,7
Norwegia.....	1,5	2,4	4,0	3,3	2,6	1,7	2,3	3,4	3,3	2,4
Polska.....	83,0	79,8	73,8	71,6	68,9	16,2	13,1	9,5	6,8	6,6
Portugalia.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0,1
Słowacja.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hiszpania.....	4,7	4,6	4,4	4,2	2,9	-	-	0,8	1,6	1,3
Szwecja.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Szwajcaria.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Turcja.....	1,5	1,7	1,8	1,7	1,3	-	-	-	-	-
Wielka Brytania	19,7	17,8	16,3	17,3	17,6	0,5	0,4	0,5	0,5	0,5

Uwaga: Obejmuje tylko bitumiczny (kamienny) węgiel energetyczny

Źródło: Raport CRU, EIA

Ceny węgla koksowego, koksu i węgla energetycznego: 2005-2015

Ceny węgla koksowego

– Mechanizm cenowy

W roku 2010 nastąpiła znacząca zmiana w strukturze cen kontraktów na węgiel koksowy. Odbiorców węgla BHP Billiton Mitsubishi Alliance (BMA), którego marki węgla Peak Downs i Saraji wyznaczały zwykle rynkową cenę referencyjną w rocznych kontraktach referencyjnych, udało się nakłonić do przejścia z kontraktów wycenianych co roku na transakcje wyceniane co kwartał.

Przyczyny tej zmiany powstały w końcu roku 2008, gdy popyt na stal i jej ceny gwałtownie spadły, natomiast ceny węgla rozliczane w cyklu rocznym pozostały na wysokim poziomie. Niektóre huty nie wywiązały się z kontraktów, a inne wynegocjowały rozłożenie dostaw na okres kilku lat. W konsekwencji dostawcy zrozumieli, że system roczny nie zabezpiecza przed ryzykiem spadku cen. Z tego powodu BMA forsowało przejście na kontrakty o krótszym okresie, których ceny reagowałyby szybciej na zmieniające się warunki rynkowe.

Większość dużych dostawców węgla koksowego poszła w ślady BMA, obecnie więc kontrakty wyceniane w układzie rocznym stanowią względnie niewielki odsetek rynku. CRU uważa, że poprzedni reżim corocznych cen referencyjnych prawdopodobnie już nie powróci, z wyjątkiem kilku wybranych przypadków (np. amerykański rynek wewnętrzny).

Istnieje jednak kilka scenariuszy, które mogą wywoływać znaczącą presję na nowy system wycen kwartalnych. Po pierwsze, znaczne pogorszenie czynników makroekonomicznych może doprowadzić do dużych rozbieżności między cenami rozliczonymi co kwartał a cenami transakcji spot. CRU uważa, że ryzyka niewywiązania się z kontraktów nie można całkowicie wyeliminować.

Jednakże, zarówno producenci węgla, jak i stali zaznaczyli, że renegocjowanie cen co trzy miesiące przy dużej liczbie kontrahentów znacznie obciąża zespoły analityków z działów marketingu i zaplecza. Z tego względu oczekuje się, że rynek w końcu zacznie wykorzystywać ceny z transakcji spot. Większość obrotów na rynku transakcji spot generować będą Chiny i w mniejszym stopniu Indie. Gdyby Chiny zmniejszyły swój obecny popyt na węgiel importowany w transakcjach spot – a pewne fakty wskazują, że nie kupują one całości węgla na bazie takich transakcji – osłabienie tego rynku mogłoby doprowadzić do jego destabilizacji i dużych wahań cen transakcji spot. CRU przewiduje, że rynek zacznie wykorzystywać ceny kwartalne powiązane z indeksami.

W opinii CRU niedawna konsolidacja producentów węgla koksowego prawdopodobnie nie będzie miała istotnego wpływu na mechanizm wyceny rynkowej. Najnowszym takim przykładem jest fuzja amerykańskich spółek Massey Energy i Alpha Natura; choć obie firmy są dużymi producentami, a ich łączny udział w rynku wynosi 12 mln ton węgla, jest to i tak mniej niż 60 mln ton węgla wytwarzanego przez BHP Billiton, kluczowego podmiotu mającego wpływ na ceny rynkowe.

Ceny: 2005-2015

Ceny węgla koksowego znacząco wzrosły od roku 2005, głównie wskutek ograniczonej podaży i rosnącego popytu ze strony notującego trend zwykłowy przemysłu metalurgicznego; ceny referencyjne węgla kamiennego w Australii wzrosły z 108,1 USD za tonę w roku 2005 do 253,3 USD za tonę w roku 2008, a przed nastaniem kryzysu finansowego dochodziły nawet do 300 USD za tonę. Światowy kryzys finansowy i związany z nim spadek produkcji stali spowodował obniżenie cen referencyjnych węgla koksowego o ponad 60% w ciągu 12 miesięcy. W roku 2009 średnia cena jednej tony węgla koksowego wyniosła 173 dolary FOB.

Mimo że od roku 2009 można było się spodziewać zwykłego trendu cen, skala ożywienia przeszła wszelkie oczekiwania. W porównaniu z najniższym poziomem w marcu i kwietniu 2009 ceny transakcji spot na węgiel ex works Australia prawie podwoiły się w ciągu dalszych 18 miesięcy, i to pomimo faktu że globalna produkcja stali w tym samym czasie rosła zrywami w sposób przerywany.

W tym kontekście BMA ustalił ceny węgla koksowego na I kwartał roku obrotowego 2010 (kwiecień-czerwiec) na 200 USD za tonę FOB (+60% w ciągu 12 miesięcy). Jednakże ceny transakcji spot w tym momencie wynosiły średnio nieco ponad 210 USD za tonę FOB, tak więc kontraktowa cena 200 USD była trochę zbyt niska, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę, że czynniki makroekonomiczne w rzeczywistości były sprzyjające. Przy tej transakcji wzięto prawdopodobnie pod uwagę konieczność zaoferowania hutom japońskim czegoś, co zachęci je do przejścia na kwartalną wycenę kontraktów. Pojawiły się pogłoski, że BMA rozważa cenę kontraktów rocznych na poziomie około 240 USD za tonę FOB, toteż wielu producentów w Australii i innych krajach podpisało roczne kontrakty na tym poziomie ceny.

Występujące na początku roku 2010 opady w stanie Queensland, Australia, doprowadziły do obaw o podaż, ceny transakcji spot więc wzrosły. Huty japońskie zawarły transakcje zakupu węgla PCI o niskiej zawartości części lotnych w połowie marca, a cena węgla koksowego typu *semi-soft* ustalona została dopiero w końcu marca, po ustaleniu ceny węgla typu *hard*. Korzystając z wysokich cen w transakcjach spot, BMA ustalił dla transakcji zakupu węgla koksowego typu premium *hard* przez huty japońskie w II kwartale roku obrotowego 2010 (lipiec-wrzesień) cenę 225 USD za tonę FOB, mimo że w kilku wcześniejszych transakcjach spot pojawiła się cena powyżej 250 USD za tonę. Występujące wcześniej trudności z australijską podażą w dużej mierze ustały, a niewielu nabywców z Chin i Indii decydowało się na zakup po najwyższych cenach rynkowych. W połowie roku kalendarzowego cena węgla koksowego typu premium *hard* zaczęła odrywać się od reszty stawki. Ceny transakcji spot na węgiel koksowy typu *hard* zeszły poniżej 200 USD za tonę FOB, informowano natomiast o sprzedaży australijskiego węgla koksowego typu premium *hard* do Chin za cenę około 220 USD za tonę FOB.

Warunki rynkowe na początku IV kwartału 2010 były słabsze dla węgla PCI o niskiej zawartości części lotnych, którego ceny szybko się ustabilizowały po zawarciu kontraktów na węgiel koksowy. Ceny australijskiego węgla PCI o niskiej zawartości części lotnych spadły o 18,3%, z 180 do 147 USD za tonę FOB. Ceny węgla koksowego typu *semi-soft* cechowały się w IV kwartale roku kalendarzowego podobnym trendem, spadając po dłuższych negocjacjach do poziomu 143 USD za tonę.

Ceny węgla koksowego typu *hard* ustabilizowały się w III kwartale roku 2010 na poziomie 209 USD za tonę FOB Australia i znacznie wzrosły w pierwszych dwóch kwartałach roku 2011 wskutek ograniczenia podaży z kopalń w stanie Queensland. W pierwszym kwartale roku 2011 ceny kontraktowe ustalone zostały na 225 USD za tonę FOB Australia, natomiast na początku drugiego kwartału skoczyły do 330 USD. Ceny powinny pozostać w roku 2011 na wysokim poziomie, a to wskutek:

- dalszego wzrostu gospodarczego, któremu przewodzą Chiny, napędzającego produkcję przemysłową, przemysł budowlany i tym samym popyt na stal,
- prognozowanych przez CRU wyższych niż oczekiwano wskaźników wytopu w latach 2011-2012, które mogą znacząco podnieść ceny węgla,

- trudnej sytuacji w sektorze premium rynku, gdzie moce produkcyjne węgla koksowego typu *hard* rosną bardzo powoli w stosunku do popytu.

W średnim okresie (lata 2012-2014) CRU spodziewa się, że początkowo popyt na węgiel będzie rósł szybciej niż podaż, a następnie dojdzie do powolnego spadku cen w miarę bardziej agresywnego zwiększania popytu pod koniec tego okresu. Ogólnie rzecz biorąc, CRU nie spodziewa się powrotu do dużej zmienności rynkowej występującej w trzech ostatnich latach. Można jednak zakładać, że koszty i warunki rynkowe nie pozwolą w tym okresie na spadek cen do poziomów sprzed roku 2008. Spodziewamy się, że w roku 2012 ceny węgla koksowego typu *hard* pozostaną na wysokim poziomie około 245 USD za tonę przy podobnym popycie, w miarę jak produkcja stali będzie powracać do poziomu z roku 2007, ale podaż węgla koksowego typu *hard* będzie wzrastać w wolniejszym tempie. W roku 2012 podaż wzrośnie, jednak CRU spodziewa się, że w drugiej połowie roku branża odczuje fundamentalne zmiany, przed bardziej widocznym uspokojeniem sytuacji w roku 2013. Czynniki makroekonomiczne mające znaczenie dla węgla typu *hard*, zwłaszcza tego najwyższej jakości, będą skutkowały najwyższym popytem do roku 2013.

Należy zauważyć, że Grupa wytwarza głównie węgiel koksowy, którego produkcja składa się prawie wyłącznie z węgla koksowego typu *hard* o wyższej wartości rynkowej (HCC).

Ceny koksu

W ostatniej dekadzie Chiny wyrosły na znaczące źródło podaży taniego koksu na rynku międzynarodowym. Na skutek wzrostu eksportu i rosnącego popytu wewnętrznego, moce produkcyjne koksu w Chinach błyskawicznie wzrosły. Stan ten napędza szybki wzrost chińskiego handlu koksem, spowodowany pojawianiem się małych i średnich zakładów, tzw. „uli” (stosujących prymitywną technikę wytwarzania koksu).

Ceny koksu na rynkach międzynarodowych spadły w latach 2005 i 2006 (z wysokich poziomów w 2004), nadal jednak obracały się w przedziale 123-245 USD za tonę FOB. Okres ten zbiegł się z korektą cen stali i zmniejszeniem kosztów węgla koksowego. Międzynarodowe ceny referencyjne węgla gatunku premium spadły na początku roku 2007 z 125 do 98 USD za tonę FOB. Od późnego roku 2006 do połowy roku 2008 międzynarodowe ceny koksu rosły. Ceny węgla eksportowanego przez Chiny wzrosły z 155 USD za tonę FOB w październiku 2006 do 440 USD za tonę w końcu roku 2007, sięgając rekordowego poziomu 720 USD za tonę w lipcu 2008.

Ów ruch w górę napędzany był wzrostem kosztów produkcji koksu w roku 2008, kiedy to – ceny węgla wzrosły o 200 do 260%. Po katastrofalnych powodziach w australijskim stanie Queensland na początku roku 2008 dalsze zakłócenia podaży węgla typu *hard* spowodowały skok cen kontraktów rocznych do poziomu 300 USD za tonę FOB. Dodatkowo ceny transakcji spot na węgiel typu *hard* wzrosły do poziomu ponad 400 USD za tonę FOB. Jednocześnie ceny referencyjne większości gatunków stali wzrosły do końca I kwartału roku 2008 do ponad 1000 USD za tonę, co jeszcze bardziej umocniło wysoką wartość koksu.

Rok 2008 cechował się jednak dużą zmiennością, gdyż w drugiej jego połowie ceny stali i koksu gwałtownie spadły w konsekwencji kryzysu finansowego i kurczenia się gospodarki światowej. W końcu roku 2008 ceny koksu eksportowanego z Chin spadły do poziomu 300 USD za tonę FOB, a popyt międzynarodowy wyczerpał się wskutek zmniejszenia globalnej produkcji żelaza i stali.

Wzrostu popytu na międzynarodowym rynku koksu odnotowano w ostatnim kwartale roku 2009 i pierwszych miesiącach roku 2010, gdy najgorsza faza kryzysu gospodarczego minęła. Na całym świecie wznowiono produkcję surowki i przywrócono do użytku większość nieczynnych pieców. W miarę zaostrzania się konkurencji o dostępny koks ceny międzynarodowe ruszyły w górę, przełamując barierę 300 USD za tonę FOB w grudniu 2009 roku i zbliżając się do 400 USD w styczniu i lutym 2010. Ponieważ jednak większość hut nadal pracowała na zapasach z roku 2009, zainteresowanie eksportem z Chin było ograniczone, co pomogło powstrzymać wzrost cen.

CRU przewiduje, że w roku 2011 Chiny powrócą w handlu międzynarodowym jako eksporter koksu, jednak tylko na poziomie około 6 mln ton zamiast 15 mln ton jak w 2007. Prognozuje się intensywną konkurencję o surowce, co pomoże wciągnąć na rynek duże ilości chińskiego koksu. Przewidywane ceny węgla koksowego na chińskim rynku wewnętrznym mają pozostać do końca roku na poziomie około 200 USD za tonę; po uwzględnieniu podatku eksportowego do pokrycia kosztów chińskich producentów koksu handlowego i zapewnienia im marży potrzebna jest cena FOB około 480-500 USD za tonę. W konsekwencji taką właśnie cenę będą musieli zapłacić kupujący z zagranicy, aby zabezpieczyć niewielki tonaż wymagany do zrównoważenia rynku. Ceny te będą też według CRU głównym składnikiem międzynarodowych cen referencyjnych.

Co do dalszej przyszłości, prognozowane przez CRU czynniki makroekonomiczne w roku 2012 będą sprzyjały wzrostowi cen, a od roku 2013 ceny zaczną spadać. Kluczową rolę w ustaleniu przyszłego poziomu cen koksu będzie odgrywał dalszy silny wzrost na rynkach stali, zwłaszcza w Azji. W handlu międzynarodowym nadal będzie dominował eksport z Chin, jako że nowe moce produkcyjne w innych krajach z trudem nadążają z rozwojem sektora hutniczego. Na tle rosnącego popytu prognozowane ceny chińskiego koksu pozostaną w roku 2012 na poziomie około 480 USD za tonę FOB, natomiast w roku 2013 spadną do około 440 USD za tonę, a w 2014 do 430 USD. Osłabienie ceny, począwszy od roku 2013, wynika z łącznego wpływu niższych kosztów węgla koksowego i większych mocy produkcyjnych koksu na całym świecie. W roku 2013 większość obecnie budowanych lub planowanych mocy będzie już w działaniu, co pozwoli bardziej zrównoważyć światowy rynek. Podobnie na rynku koksu węglowego CRU prognozuje nową podaż i spadek cen (aczkolwiek pozostaną one jeszcze sporo powyżej historycznych poziomów normatywnych).

Ceny węgla energetycznego

Ceny węgla energetycznego wykazują silną zależność od sytuacji na rynkach ropy naftowej i gazu oraz innych surowców energetycznych. Węgiel energetyczny jest wykorzystywany głównie przy produkcji energii elektrycznej, konkurując z ropą naftową i gazem jako źródło paliwa dla przedsiębiorstw użyteczności publicznej. Jedną z uznanych cen referencyjnych węgla energetycznego jest cena w porcie Richards Bay w RPA, jednak w przypadku Europy bardziej reprezentatywna może być cena API2 (Europa Północno-Zachodnia CIF Amsterdam, Rotterdam i Antwerpia (ARA)).

Ceny węgla energetycznego w ostatnich pięciu latach miały trend podobny do cen innych surowców: silny wzrost do roku 2008, nagły spadek w 2009 i ożywienie w 2010. CRU przewiduje, że w przyszłości ceny te pozostaną na historycznie wysokim poziomie w prognozowanym okresie.

Tabela 51

Ceny referencyjne węgla energetycznego 2005-2015 (w USD za tonę)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Cena Nominalna											
CIF ARA (API2)	60,60	64,00	88,60	147,15	70,48	92,00	149,50	136,50	123,50	117,00	109,09
Richards Bay (API4)	46,14	50,85	62,77	120,26	64,51	91,61	115,00	105,00	95,00	90,00	83,91
Ropa naftowa (BBL)	54,51	65,13	72,71	97,93	61,57	79,85	109,50	102,13	103,25	104,88	105,00
<i>Deflator: PKB USA</i>	<i>100</i>	<i>103</i>	<i>106</i>	<i>109</i>	<i>110</i>	<i>111</i>	<i>112</i>	<i>114</i>	<i>117</i>	<i>118</i>	<i>119</i>
Cena Realna 2010											
CIF ARA (API2)	67,06	68,58	92,23	149,90	71,14	92,00	147,42	132,06	117,19	109,39	101,07
Richards Bay (API4)	51,06	54,49	65,34	122,50	65,12	91,61	113,40	101,58	90,15	84,15	77,74
Ropa naftowa (BBL)	60,32	69,80	75,69	99,75	62,15	79,85	107,97	98,80	97,97	98,05	97,28

Źródło: Raport CRU

Cechy i parametry chemiczne węgla

Cechy chemiczne i fizyczne poszczególnych węgli koksowych mogą mieć znaczący wpływ na wartość nadawaną im przez rynek. Na przykład węgiel koksowy typu *hard* jest wart znacznie więcej niż taki sam węgiel typu *semi-soft* z uwagi na jego właściwości i względny niedobór. Przy ustalaniu jakości, a co za tym idzie ceny, danego typu węgla koksowego należy wziąć pod uwagę rozmaite czynniki, w tym:

- **Wilgotność:** mierzona zwykle standardową próbą pomiaru wilgotności odparowywanej w temperaturze 105°C. Poziom wilgotności zależy od praktyk stosowanych w zakładzie przeróbki węgla i lokalnych warunków klimatycznych. Wilgotność jest ważna ze względów handlowych i praktycznych, gdyż może mieć wpływ na podatność transportową węgla i kluczowe znaczenie dla masy węgla wsadowego w piecu koksowniczym.
- **Zawartość popiołu:** mierzona jako procentowa pozostałość po spalaniu 1 grama węgla przez 1,5-2 godziny w temperaturze 800°C. Popiół stanowi większość zanieczyszczeń w węglu. Typowe wartości dla węgli koksowych gatunku prime (USA i Australia) wynoszą 7-12%.
- **Części lotne (VM):** mierzone jako procentowy ubytek masy odparowanego materiału po ogrzewaniu 1 grama węgla w warunkach beztlenowych przez 7 minut w temperaturze 900°C. Typowe wartości wynoszą 18-35% i mają krytyczne znaczenie dla ustalenia klasy węgla.
- **Wskaźnik wydymania węgla (CSN):** wartość otrzymana w wyniku ogrzewania 1 grama węgla w warunkach beztlenowych, czego efektem jest spiek z odparowanymi częściami lotnymi. Następnie spiek porównywany jest z szeregiem standardowych profili i oceniany liczbą z zakresu 1-9. Liczba 9 oznacza bardzo dobry węgiel koksowy, a liczba niska niewielkie właściwości koksownicze lub ich brak. Jest to jeden z podstawowych parametrów do oceny zdolności koksowania się węgla.
- **Wytrzymałość Koksu po Reakcji (CSR) lub Próba po Redukcji (PRS):** jest pomiarem ilości koksu w wielkim piecu po jego przejściu przez strefę redukcji pieca. Ilość tę ustala się za pomocą próby wytrzymałościowej koksu poddanego próbie reaktywności. Wielkość 60 jest przyjętą ogólnosiwiatową normą. Pojedyncze bryłki węgla mogą wytworzyć koks niespełniający tego kryterium. Jednakże po zmieszaniu z innymi bryłkami o wyższym CSR można zapewnić spełnienie kryterium przez całość koksu.
- **Zawartość siarki:** ogólnie wynosi 0,4-1,2% w węglach koksowych gatunku prime.

- **Zawartość fosforu:** część ogólnej analizy węgla. Fosfor i siarka są niepożądane jako składniki gorącego metalu przed rozpoczęciem procesu wytopu stali. Dodatkowo obecnie obowiązują ścisłe limity środowiskowe dotyczące emisji siarki w postaci jej tlenków ze strefy redukcji pieca koksowniczego.

Ceny węgla koksowego w lokalizacjach innych niż referencyjne ustala się, badając relatywny skład chemiczny węgla i koszty transportu. Węgłe koksowe wyceniane są na podstawie bardzo specyficznych kryteriów dotyczących wyżej wymienionych czynników chemicznych i fizycznych. Dla celów porównania cen i zrozumienia wpływu, jaki ceny węgla z odległych krajów wywierają na rynek europejski, węgle można zasadniczo podzielić na typy *hard* i *semi-soft*. Należy zauważyć, że huta w teorii powinna zapłacić taką samą cenę za węgiel o określonej jakości dostarczony do jej magazynu, niezależnie od źródła, dlatego też koszty transportu mają wpływ na przychody producentów węgla koksowego.

CRU porównała cenę ExWorks (EXW) uzyskaną przez Spółkę ze sprzedaży węgla koksowych typu *hard* i *semi-soft* z materiałem importowanym i wyładowanym w porcie europejskim (CFR) z USA (zaznaczając, że dynamika rynku kanadyjskiego jest zasadniczo identyczna) i Australii. Dokonano również porównania cen Grupy z cenami surowca rosyjskiego i ukraińskiego, zarówno na warunkach EXW, jak i CFR Europa.

Analiza wykazuje, że produkt Grupy jest sprzedawany po cenie niższej niż cena CFR równoważnego węgla australijskiego i amerykańskiego – trzeba tu jednak uwzględnić transport kolejowy do huty, który powinien spowodować wyrównanie cen. Największe rozbieżności wystąpiły podczas boomu rynkowego w roku 2008, gdy stawki za fracht morski gwałtownie wzrosły, znacznie szybciej niż stawki za transport kolejowy. Dlatego też różnica w cenie między surowcem EXW Grupy i produktem importowanym na warunkach CFR wzrosła, jednak później zmalała do zwykłego przedziału 20 USD za tonę dla węgla typu *hard* i 50 USD dla węgla typu *semi-soft*.

Rosyjskie i ukraińskie ceny EXW są niższe od cen Grupy. Powodami takiego stanu rzeczy są (i) wyższa jakość produktu Grupy w porównaniu z typowym węglem z tych krajów oraz (ii) dłuższy (i kosztowniejszy) transport kolejowy surowca z krajów WNP do Europy niż z Polski do innych krajów europejskich. Jeśli uwzględnić transport kolejowy, cena CFR przewyższa cenę Grupy, należy jednak zauważyć, że cena ta jest ceną z transportem do typowej huty środkowoeuropejskiej, a Spółka również musi zapłacić za transport swojego węgla do tego samego miejsca.

Na ceny Grupy miały również wpływ następujące czynniki opisane poniżej:

- Ceny Grupy są podawane w złotych, stąd też spadek kursu złotówki do USD może mieć wpływ na względną wartość węgla. Na przykład w roku 2008 spadek kursu spowodował obniżenie względnej ceny w USD bez zmiany odpowiadającej jej ceny w złotych.
- W latach 2007-2008 w Grupie wystąpił szereg wydarzeń force majeure w umowach, stąd też w roku 2010 kopalnie nadal sprzedawały zaległe dostawy po starych cenach. Proces ten został już zakończony.
- Grupę bardziej niż dostawców na rynek azjatycki dotknęła sytuacja w europejskim przemyśle metalurgicznym, który w roku 2009 bardziej drastycznie obniżył produkcję.

Można się spodziewać, że powyższe różnice utrzymają się w przyszłości, i węgiel typu *hard* EXW Grupy będzie notowany po cenie nieco niższej niż cena CFR podobnego węgla australijskiego i amerykańskiego w Europie. Jeśli chodzi o węgiel typu *semi-soft*, różnica ta jest większa z uwagi na wyższą jakość surowca australijskiego. Należy jednak zauważyć, że większość węgla koksowego sprzedawanego przez Spółkę stanowi wyższej jakości węgiel koksowy typu *hard*.

Tabela 52

Porównanie cen węgla koksowego Grupy (EXW) do cen dostarczonego (CFR) w latach 2005-2015 (cena nominalna w USD za tonę)											
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011P ¹	2012P	2013P	2014P	2015P
Węgiel koksowy hard											
JSW Hard EXW	125	103	121	238	120	203	250 ⁰¹ /330 ⁰²				
Australia HCC (Mid Vol) CFR	138	143	151	309	195	220	282	267	251	225	210
USA HCC (Low Vol) CFR	147	118	137	304	149	220					
USA HCC (High Vol) CFR	141	85	106	262	138	190					
Rosja Zh CFR				249	101	210					
Ukraina Z CFR				228	109	200					
Ukraina K CFR				251	114	204					
Węgiel koksowy semi-soft											
JSW semi-soft EXW	81	64	84	175	92	125	149 ⁰¹ /220 ⁰²				
Australia SSC(MidVol) CFR.	119	104	121	262	156	182	235	224	212	192	181
Rosja GZh CFR				230	94	159					
Ukraina G CFR				185	94	161					

¹ Za rok 2011, podane ceny Grupy, za 1 kw. (cena historyczna) i 2 kw. (cena prognozowana).

Źródło: Raport CRU

Różnice w jakości można lepiej określić, badając równoważne ceny sprzedaży ex works i FOB różnych konkurujących ze sobą węgli, co widać w poniższej tabeli. Spółka uzyskuje cenę ex works (EXW) zbliżoną do ceny australijskiego węgla koksowego typu premium *hard* na warunkach FOB. Porównanie to jest bardziej bezpośrednie, gdyż oddaje przychody, których osiągnięcia może spodziewać się producent węgla, gdyż ceny nie uwzględniają w pełni różnic kosztu transportu węgla do odbiorcy. Należy przy tym zauważyć, że Spółka produkuje głównie węgiel koksowy typu premium *hard*.

Tabela 53

Porównanie cen węgla koksowego Grupy (EXW) i cen FOB w latach 2005-2015 (ceny nominalne w USD za tonę)											
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011P ⁽¹⁾	2012P	2013P	2014P	2015P
Węgiel koksowy typu hard											
JSW Hard EXW	125	103	121	238	120	203	250 ^{a1} /330 ^{a2}				
Australia HCC (Mid Vol) FOB	108	118	103	253	173	193	260	246	229	203	188
USA HCC (HighVol) FOB	134	105	113	276	138	207					
USA HCC (HighVol) FOB	128	72	82	234	136	176					
Rosja Zh FOB				197	71	163					
Ukraina Z FOB				183	84	160					
Ukraina K FOB				203	88	163					
Węgiel koksowy typu semi-soft											
JSW Semi-soft EXW	81	64	84	175	82	125	149 ^{a2} /220 ^{a2}				
Australia SSC(MidVol) FOB	89	75	67	201	129	150	208	197	185	164	153
Rosja GZh FOB				181	65	121					
Ukraina G FOB				147	71	127					

(1) Za rok 2011, podane ceny Spółki za I kwartał (cena historyczna) i II kwartał (cena prognozowana)

Źródło: Raport CRU

Porównanie węgla typu *hard* z surowcami amerykańskim, australijskimi i rosyjskimi

CRU porównała przekazane przez Grupę dane techniczne węgla koksowego typu *hard* z surowcami amerykańskimi, australijskimi i rosyjskimi. Podsumowanie wyników tego porównania znajduje się poniżej:

Węgiel koksowy typu *hard*

- **Wilgotność:** węgiel Grupy ma parametry w podobnym przedziale co surowiec australijski.
- **Zawartość popiołu:** wartość parametrów dla węgla Grupy swobodnie mieści się w przedziale wyznaczonym dla surowców australijskich.
- **Części lotne:** wartości dla węgla Grupy znajdują się na dolnym końcu skali, czyli porównanie wypada korzystnie.
- **Fosfor:** wartości dla węgla Grupy swobodnie mieszczą się w normach branżowych.
- **Siarka:** wartości dla węgla Grupy swobodnie mieszczą się w normach branżowych.
- **CSR:** wartości dla węgla Grupy są zasadniczo równoważne wartościom dla węgla z kopalni australijskich, co oznacza węgiel koksowy o dobrej jakości.

Prognozy cen koksu globalnie i w Europie Środkowej i Wschodniej

CRU sporządziła prognozę cen koksu dla krajów Europy Środkowej i Wschodniej w oparciu o obecne ceny eksportu koksu z Europy. CRU założyła w tym przypadku, że koks Grupy będzie wyceniany zgodnie z ceną koksu eksportowanego z Polski wskazaną w tabeli poniżej.

Należy zauważyć, że cena węgla eksportowanego z Polski uwzględnia również koks odlewniczy (produkt niszowy o wyższej wartości), stąd też cena ta jest nieznacznie wyższa niż cena koksu Grupy do wielkich pieców.

Dane historyczne oraz prognoza za lata 2005-2015 zostały przedstawione w tabeli poniżej.

Tabela 54

Nominalne ceny koksu 2005-2015
(w USD za tonę FOB)

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011 P	2012 P	2013 P	2014 P	2015 P
Chiny eksport.	185	152	260	547	390	442	490	480	440	430	410
Japonia eksport	229	166	174	365	255	420	505	495	455	410	390
Australia eksport	210	150	190	300	240	430	490	485	435	380	360
Polska eksport	242	183	252	423	190	410	495	500	460	415	360
Hiszpania eksport	239	226	242	384	264	415	495	505	450	405	385
Francja eksport	271	272	290	343	255	410	485	495	440	395	375
<i>Deflator: US PKB</i>	<i>100</i>	<i>103</i>	<i>106</i>	<i>109</i>	<i>110</i>	<i>111</i>	<i>112</i>	<i>114</i>	<i>117</i>	<i>118</i>	<i>119</i>

Źródło: Raport CRU

OTOCZENIE PRAWNE

Prawo Górnicze

Ustawa Prawo Geologiczne i Górnicze określa między innymi zasady i warunki wykonywania prac geologicznych oraz wydobywania kopalin ze złóż. Prowadzenie takiej działalności wymaga m.in. uzyskania koncesji oraz zawarcia umów użytkowania górniczego.

Koncesji na działalność w zakresie poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin podstawowych udziela przedsiębiorcom minister właściwy do spraw środowiska. Udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin wymaga uprzedniego uzgodnienia z właściwym organem samorządu terytorialnego na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Koncesja wygasa z upływem czasu, na jaki została wydana, w razie likwidacji przedsiębiorcy lub zrzeczenia się przez niego koncesji, a także w przypadku, gdy stała się bezprzedmiotowa. Ponadto, jeżeli przedsiębiorca, pomimo wezwania, nie zaprzestaje naruszeń koncesji lub nie wypełnia jej warunków, organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo ograniczyć jej zakres, bez wypłaty jakiegokolwiek odszkodowania. Na dzień Prospektu powyższa sytuacja nie miała miejsca w odniesieniu do Spółki.

Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na działalność w powyższym zakresie, obowiązany jest utworzyć fundusz likwidacji zakładu górniczego. Przedsiębiorca gromadzi środki funduszu likwidacji zakładu górniczego na wyodrębnionym rachunku bankowym. Środki funduszu stanowią koszty uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i mogą być wykorzystane wyłącznie w celu pokrycia kosztów likwidacji zakładu górniczego.

Złóża kopalin są własnością Skarbu Państwa, stąd też wynika konieczność zawarcia ze Skarbem Państwa umowy użytkowania górniczego. Na jej mocy Skarb Państwa ustanawia na rzecz przedsiębiorcy użytkowanie górnicze, które uprawnia użytkownika górniczego do poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania oznaczonej kopalin z wyłączeniem innych osób, pod warunkiem uzyskania koncesji na działalność w zakresie poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania kopalin podstawowych. W razie wygaśnięcia albo cofnięcia koncesji wygasa również użytkowanie górnicze. Poza wynagrodzeniem za użytkowanie górnicze, przedsiębiorca zobowiązany jest także do uiszczania opłaty eksploatacyjnej za wydobytą kopalinę. Stawkę opłaty eksploatacyjnej określają przepisy o opłacie eksploatacyjnej wynikające z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 listopada 2010 roku w sprawie stawek opłat eksploatacyjnych (Dz.U. nr 232, poz. 1523). Spółka uiszcza również opłaty koncesyjne przewidziane przepisami Ustawy Prawo Geologiczne i Górnicze oraz opłaty za udostępnianie informacji geologicznych na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 czerwca 2005 roku w sprawie rozporządzenia prawem do informacji geologicznej za wynagrodzeniem oraz udostępniania informacji geologicznej wykorzystywanej nieodpłatnie (Dz.U. nr 116, poz. 892).

Podstawę do prowadzenia działalności wydobywczej stanowi projekt zagospodarowania złoża, przygotowany w oparciu o dokumentację geologiczną złoża. Dokumentację geologiczną złoża sporządza się w oparciu o informację geologiczną. Prawo do informacji geologicznej przysługuje Skarbowi Państwa, który udostępnia ją za wynagrodzeniem. Przedsiębiorca, który poniósł koszt wykonania prac geologicznych, na podstawie których sporządzono informację geologiczną, ma wyłączne prawo do nieodpłatnego jej wykorzystywania w celu wykonywania działalności regulowanej ustawą (Prawo geologiczne i górnicze). Zmiany projektu zagospodarowania złoża dokonuje się w formie dodatku do projektu zagospodarowania złoża. W przypadku istotnych zmian projektu zagospodarowania złoża, mających bezpośredni wpływ na warunki określone w koncesji, organ koncesyjny może zmienić koncesję bez odszkodowania.

Ten, kto rozpoznał i udokumentował złożę kopaliny, stanowiące przedmiot własności Skarbu Państwa, oraz sporządził dokumentację geologiczną z dokładnością wymaganą do uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny, może żądać ustanowienia na jego rzecz użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi.

Ruch zakładu górniczego odbywa się na podstawie planu ruchu, zgodnie z zasadami techniki górniczej. Plan ruchu sporządzany jest dla każdego zakładu górniczego. Plan ruchu zakładu górniczego podlega zatwierdzeniu przez właściwy organ nadzoru górniczego. Ruch zakładu górniczego może się odbywać tylko pod kierownictwem i dozorem osób posiadających odpowiednie kwalifikacje.

Grupa posiada wszelkie koncesje i umowy użytkowania górniczego niezbędne do eksploatacji węgla w kopalniach wchodzących w skład Grupy. Jednakże w przypadku koncesji nr 13/94 umowa użytkowania górniczego zawarta dnia 22 listopada 1993 roku nie obejmuje części pokładu 335/1 będącego poprzednio częścią złoża węgla kamiennego „Łaziska”, która przyłączona została do objętego przedmiotową koncesją obszaru „Ornontowice I” decyzją DGe/RR/487-6429/2001 z dnia 19 grudnia 2001 roku, zmieniającą koncesję nr 13/94. Reprezentujące właściciela kopaliny (Skarb Państwa) Ministerstwo Środowiska wydaje się akceptować taką sytuację, pobierając opłatę eksploatacyjną, tym niemniej powinna ona zostać uporządkowana.

Poniższa tabela przedstawia posiadane przez Spółkę koncesje na wydobycie węgla kamiennego oraz metanu jako kopaliny towarzyszącej według stanu na dzień Prospektu:

Tabela 55

Kopalnia	Złoże objęte koncesją	Powierzchnia w km ²	Nr koncesji	Data udzielenia koncesji	Data wygaśnięcia koncesji ⁽¹⁾
Krupiński	Złoże „Krupiński” OG „Suszec III”	27,22	213/93	28.01.1994	31.12.2015
Jas-Mos	Złoże „Jastrzębie” OG „Jastrzębie I”	32,53	23/94	21.03.1994	20.03.2019
Budryk	Złoże „Budryk” OG „Ormontowice I”	35,97	13/94	21.03.1994	31.01.2019
Budryk	Złoże „Chudów – Paniowy 1” OG „Ormontowice II”	1,56	3/2005	18.04.2005	18.04.2020
Pniówek	Złoże „Pniówek” OG „Krzyżowice III”	28,55	158/94	26.08.1994	13.08.2020
Borynia-Zofiówka	Złoże „Borynia” OG „Szeroka I”	17,39	7/2009	27.10.2009	31.12.2025
Borynia-Zofiówka	Złoże „Zofiówka” OG „Jastrzębie Górne I”	16,4	5/2010	14.05.2010	31.12.2042
Borynia-Zofiówka	Złoże „Bzie – Dębina 2 – Zachód” OG „Bzie – Dębina 2 – Zachód”	10,36	15/2008	01.12.2008	31.12.2042

(1) W przypadku, gdyby okres na jaki została udzielona koncesja okazał się niewystarczający i powstałaby konieczność przedłużenia czasu jej obowiązywania, Spółka, zanim nastąpi wygaśnięcie koncesji, może wystąpić do odpowiedniego organu z wnioskiem o zmianę koncesji w tym zakresie

Źródło: Spółka

Zgodnie z warunkami większości koncesji, Spółka zobowiązana jest do ponoszenia kosztów prac związanych z rekultywacją, usuwaniem szkód górniczych, składowaniem odpadów, zapobieganiem szkodliwemu oddziaływaniu eksploatacji na środowisko i usuwaniem jej ewentualnych skutków, wydobywania kopalni w sposób zgodny z wymaganiami ochrony środowiska oraz stosowania systemów eksploatacji ograniczających powstawanie szkód górniczych.

Naprawianie ewentualnych szkód wynikających z ruchu zakładu górniczego, co do zasady powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego. Naprawienie szkody w gruntach rolnych i leśnych następuje w drodze rekultywacji. Jeżeli nie jest możliwe przywrócenie stanu poprzedniego lub koszty tego przywrócenia rażąco przekraczałyby wielkość poniesionej szkody, naprawienie szkody następuje przez zapłatę odszkodowania. Kwestia naprawienia szkód wynikających z działalności górniczej regulowana jest przez przepisy Kodeksu Cywilnego.

Ponadto Spółka posiada koncesje na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węgla kamiennego oraz metanu podane w poniższej tabeli:

Tabela 56

Obszary badań objęte koncesją	Powierzchnia w km ²	Nr koncesji	Data udzielenia koncesji	Data wygaśnięcia koncesji ⁽¹⁾
Obszar „Bzie – Dębina 1 – Wschód”	18,15	32/2008/p	10.07.2008	31.12.2012
Obszar „Gołkowice”	12,76	67/2008/p	24.12.2008	31.12.2012
Obszar „Krupiński Północ”	6,82	2/2011/p	17.01.2011	31.12.2013
Obszar „Zgoń”	4,09	37/2010/p	06.07.2010	31.12.2012
Obszar „Ormontowice II”	1,56	45/2009/p	20.08.2009	30.06.2012

(1) W przypadku, gdyby okres na jaki została udzielona koncesja, okazał się niewystarczający i powstałaby konieczność przedłużenia czasu jej obowiązywania, Spółka, zanim nastąpi wygaśnięcie koncesji, może wystąpić do odpowiedniego organu z wnioskiem o zmianę koncesji w tym zakresie

Źródło: Spółka

Ponadto koncesje nr 32/2008/p oraz 67/2008/p zostały udzielone również na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż gazu ziemnego.

Koncesje mogą przewidywać szczególne uwarunkowania prowadzenia działalności, w szczególności obowiązek przestrzegania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Dodatkowe warunki mogą być przewidziane w poszczególnych koncesjach, np. koncesja Nr 37/2010/p dodatkowo przewiduje, iż Spółka jest zobowiązana do informowania o terminie i zakresie planowanych robót geologicznych firmę EurEnergy Resources Poland sp. z o.o. („EurEnergy”), ze względu na potencjalną kolizję z udzieloną EurEnergy koncesją na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż metanu na tym samym terenie.

Odpowiadające koncesjom umowy użytkowania górniczego zawarte pomiędzy Spółką a Skarbem Państwa przewidują zazwyczaj obowiązek powiadamiania Skarbu Państwa o wszelkich przekształceniach powodujących zmianę nazwy, formy organizacyjnej, podwyższeniu bądź obniżeniu kapitału zakładowego, złożeniu wniosku o upadłość, ogłoszeniu upadłości, wszczęciu postępowania układowego oraz wszczęciu postępowania likwidacyjnego. Naruszenie obowiązków Spółki przewidzianych w umowach użytkowania górniczego może upoważniać Skarb Państwa do odstąpienia od umowy bez prawa do jakichkolwiek roszczeń ze strony Spółki. W takim przypadku Skarbowi Państwa przysługuje również kara umowna w wysokości 25% całkowitego wynagrodzenia za ustanowienie użytkowania górniczego. Jednak jeżeli Spółka wywiązuje się ze wszystkich obowiązków określonych umową użytkowania górniczego, Skarb Państwa nie może jej rozwiązać przed upływem terminu, na jaki została zawarta.

Zagadnienia, których dotyczy Prawo Geologiczne i Górnictwo, są także regulowane na gruncie prawa europejskiego. Ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- (i) dyrektywy 92/91/EWG z dnia 3 listopada 1992 roku dotyczącej minimalnych wymagań mających na celu poprawę warunków bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (jedenasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.Urz. WE L 348 z 28 listopada 1992 roku),
- (ii) dyrektywy 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 roku w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.Urz. WE L 404 z 31 grudnia 1992 roku), oraz
- (iii) dyrektywy 94/22/WE z dnia 30 maja 1994 roku w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.Urz. WE L 164 z 30 czerwca 1994 roku).

W parlamencie od 2008 roku trwają prace nad reformą ustawy Prawo geologiczne i górnictwo. Proponowane zmiany zmierzać miały między innymi do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych w zakresie możliwości uznania wyrobisk górniczych oraz znajdujących się w nich urządzeń i instalacji za podlegające kwalifikacji jako budowle, urządzenia budowlane lub instalacje w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, a tym samym podlegające opodatkowaniu. Na dzień Prospektu Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu, które nie usuwa wątpliwości w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości wyrobisk górniczych i urządzeń oraz instalacji w nich się znajdujących. Jeżeli rozstrzygnięcie takie zostanie utrzymane w toku dalszych prac legislacyjnych lub nie zostaną ostatecznie wyjaśnione wątpliwości dotyczące wspomnianego opodatkowania, należy liczyć się dodatkowo z rocznym obciążeniem podatkiem od nieruchomości podziemnych wyrobisk górniczych i środków trwałych zlokalizowanych pod powierzchnią ziemi, które w przypadku Spółki może wynieść około 48 mln zł. W pozostałym zakresie przewidywana nowelizacja Prawa geologicznego i górniczego nie powinna znacząco wpłynąć na prowadzoną przez Grupę działalność.

Ustawa o Funkcjonowaniu Górnictwa

Funkcjonowanie górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 reguluje Ustawa o Funkcjonowaniu Górnictwa, która w szczególności zawiera: (i) zasady restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw górniczych; (ii) warunki uzyskania dofinansowania na inwestycje początkowe; (iii) zasady likwidacji kopalń; (iv) zasady sprawowania nadzoru właścicielskiego.

Zgodnie z Ustawą o Funkcjonowaniu Górnictwa zobowiązania pieniężne przedsiębiorstw górniczych powstałe do dnia 30 września 2003 roku wraz z odsetkami z tytułu składek emerytalnych, na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego, na ubezpieczenie zdrowotne, pozostałe do spłaty według stanu na dzień jej wejścia w życie, podlegają restrukturyzacji, w ten sposób, że przedsiębiorstwo górnicze dokonuje spłaty zobowiązań do dnia 31 grudnia 2015 roku w równych ratach miesięcznych, przy czym w przypadku niedokonania płatności dwóch kolejnych rat miesięcznych, zobowiązania te stają się natychmiast wymagalne.

Ustawa o Funkcjonowaniu Górnictwa przewiduje, iż uprawnienia właścicielskie Skarbu Państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw górniczych wykonuje do dnia 31 grudnia 2015 roku Minister Gospodarki. Prywatyzacji przedsiębiorstw górniczych dokonuje natomiast Minister Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministrem Gospodarki.

Przedsiębiorstwa górnicze mogły otrzymać z dotacji budżetowej dofinansowanie do inwestycji początkowych, na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 roku w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz.Urz. L 205 z 2 sierpnia 2002 roku, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 170). Rozporządzenie to utraciło moc z dniem 31 grudnia 2010 roku.

Od 1 stycznia 2011 roku obowiązuje Decyzja Rady z dnia 10 grudnia 2010 roku w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla (2010/787/UE). Regulowana pomoc może pokrywać wyłącznie koszty związane z węglem wykorzystywanym do produkcji energii elektrycznej, skojarzonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, produkcji koksu i opalania pieców hutniczych w przemyśle stalowym, w przypadku, gdy takie zastosowanie ma miejsce w Unii.

Pomoc dla przedsiębiorstwa przeznaczona konkretnie na pokrycie bieżących strat produkcyjnych jednostki produkcyjnej węgla może być uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym jedynie, gdy spełnia następujące warunki: (a) działalność odnośnych jednostek produkcyjnych

węgla musi stanowić część planu zamknięcia, którego termin przypada najpóźniej na dzień 31 grudnia 2018 roku; (b) odnośne jednostki produkcyjne węgla muszą zostać ostatecznie zamknięte zgodnie z planem zamknięcia; (c) zgłoszona pomoc nie może przekraczać różnicy między przewidywanymi kosztami produkcji a przewidywanymi przychodami za dany rok produkcyjny węgla (pomoc faktycznie wypłacona musi podlegać corocznej korekcie w oparciu o rzeczywiste koszty i przychody, najpóźniej do końca roku produkcyjnego węgla następującego po roku, na który pomoc została przyznana); (d) kwota pomocy na jedną tonę przeliczeniową węgla nie może powodować, że ceny węgla unijnego w punkcie użytkowania będą niższe niż ceny węgla podobnej jakości z państw trzecich; (e) odnośne jednostki produkcyjne węgla prowadziły działalność w dniu 31 grudnia 2009 roku; (f) całkowita kwota pomocy na zamknięcie przyznanej przez państwo członkowskie musi mieć tendencję malejącą, przy czym obniżka musi wynosić: do końca roku 2013 – nie mniej niż 25%, do końca roku 2015 – nie mniej niż 40%, do końca roku 2016 – nie mniej niż 60%, a do końca roku 2017 – nie mniej niż 75% w stosunku do pomocy przyznanej w roku 2011; (g) całkowita kwota pomocy na zamknięcie dla przemysłu węglowego danego państwa członkowskiego nie może przekraczać, dla żadnego roku po roku 2010, kwoty pomocy przyznanej przez to państwo członkowskie i zatwierdzonej przez Komisję zgodnie z art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1407/2002 na rok 2010; (h) państwo członkowskie musi przedstawić plan podjęcia działań na przykład w dziedzinie efektywności energetycznej, energii odnawialnej lub wychwytywania i składowania dwutlenku węgla, mających na celu złagodzenie oddziaływania na środowisko produkcji węgla przez jednostkę produkcyjną węgla, na której zamknięcie udzielana jest pomoc.

Pomoc państwa przyznana przedsiębiorstwom, które prowadzą lub prowadziły działalność związaną z produkcją węgla, w celu umożliwienia im pokrycia kosztów powstających lub powstałych w wyniku zamknięcia jednostek produkcyjnych węgla, które to koszty nie są związane z bieżącą produkcją, może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem że wypłacana kwota nie przekracza tych kosztów. Taka pomoc może być wykorzystana na pokrycie: a) kosztów poniesionych lub rezerw dokonanych przez przedsiębiorstwa, które przeprowadzają lub przeprowadziły zamknięcie jednostek produkcyjnych węgla, w tym przez przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na zamknięcie; b) kosztów poniesionych przez kilka przedsiębiorstw. Kategorie kosztów, których może dotyczyć pomoc, są określone w załączniku do Decyzji. Pomoc nie ma zastosowania do kosztów wynikających z braku zgodności z przepisami o ochronie środowiska.

Pomoc dopuszczona na mocy Decyzji nie może być łączona z inną pomocą państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej ani z innymi formami finansowania unijnego odnoszącymi się do tych samych kosztów kwalifikowanych, jeśli tego rodzaju nakładanie się prowadzi do tego, że kwota pomocy jest wyższa niż kwota dopuszczona na mocy decyzji.

Strategia działalności górnictwa kamiennego w Polsce w latach 2007-2015

Przygotowany przez Ministerstwo Gospodarki i przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 31 lipca 2007 roku dokument, zmieniony w dniu 24 lipca 2009 roku, (Strategia działalności górnictwa kamiennego w Polsce w latach 2007-2015) wskazuje główne cele polityki państwa polskiego w stosunku do sektora górnictwa węgla kamiennego w Polsce. Strategia nie jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa, wiąże jednak członków Rady Ministrów. Podstawowym założeniem strategii jest racjonalne i efektywne gospodarowanie złożami węgla znajdującymi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Elementem zawartym w strategii sektora są inwestycje, które powinny pozwolić na utrzymanie wydobywania węgla na poziomie odpowiadającym zapotrzebowaniu na rynku krajowym i ekonomicznie uzasadnionemu eksportowi, przy równoczesnym uwzględnieniu poprawy jakości produkowanego węgla jako paliwa przyjaznego środowisku naturalnemu. Strategia działalności górnictwa kamiennego w Polsce w latach 2007-2015 odnosi się również do procesu tworzenia Grupy i zawiera założenia dotyczące jej reorganizacji.

Dokument odnosi się również do kwestii prywatyzacji spółek sektora wydobywczego, co ma zastosowanie również do Spółki. Zgodnie ze Strategią, zasadność ewentualnej prywatyzacji będzie uzgadniana w porozumieniu ze stroną społeczną, odrębnie dla każdej spółki. W razie ewentualnej prywatyzacji powinny być spełnione następujące warunki:

- (i) sposób i przebieg procesu prywatyzacji powinien gwarantować utrzymanie większościowego pakietu akcji pod kontrolą Skarbu Państwa (patrz również „Znaczący Akcjonariusz i Akcjonariusz Sprzedający”);
- (ii) proces prywatyzacji może być prowadzony poprzez giełdę w celu pozyskania kapitałów na rozwój i modernizację prywatyzowanego przedsiębiorstwa; oraz
- (iii) zgodnie z prawem, pracownicy otrzymają akcje prywatyzowanej spółki; w przypadku pracowników nieuprawnionych, w zależności od kondycji finansowej danego przedsiębiorstwa przygotowywane są rozwiązania rekompensujące (patrz również „Opis działalności – Ustalenia dotyczące uczestnictwa pracowników w kapitale Grupy” oraz „Opis działalności – Pracownicy – Pakiet pracowniczy dla pracowników nieuprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji”).

Prawo Energetyczne

Prawo Energetyczne określa zasady kształtowania polityki energetycznej państwa, zasady zaopatrzenia i użytkowania paliw i energii oraz zasady prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne i regulacji tej działalności przez organy publiczne. W zakresie regulacji ustawy pozostają m.in. (i) kompetencje i zasady funkcjonowania regulatora rynku energii – Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, (ii) przyznawanie i cofanie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania paliw, energii elektrycznej i ciepła, magazynowania paliw gazowych, przesyłania lub dystrybucji określonych paliw lub energii oraz obrotu określonymi paliwami lub energią, (iii)

kształtowanie i stosowanie taryf dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła, (iv) funkcjonowanie operatorów przesyłowych i dystrybucyjnych paliw gazowych oraz energii elektrycznej, (v) systemy wsparcia dla energii ze źródeł odnawialnych oraz z kogeneracji.

Sektor energetyczny regulowany jest także przepisami prawa europejskiego. Do najważniejszych aktów należy Dyrektywa 2003/54/WE.

Koksownia Przyjaźń prowadzi m.in. działalność w zakresie produkcji, dostaw i obrotu energią i paliwami i w tym zakresie zobowiązana jest do stosowania zasad określonych w ustawie Prawo Energetyczne.

Koksownia Przyjaźń uzyskała wydane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki koncesje na (i) wytwarzanie energii elektrycznej ważną do dnia 9 kwietnia 2018 roku, (ii) dystrybucję energii elektrycznej ważną do dnia 15 kwietnia 2019 roku, (iii) obrót energią elektryczną ważną do dnia 15 kwietnia 2019 roku, (iv) przesyłanie i dystrybucję ciepła ważną do dnia 31 października 2018 roku, oraz (v) na dystrybucję paliw gazowych ważną do dnia 15 kwietnia 2019 roku. Koksowni Przyjaźń nie wolno subsydiować działalności nie objętej koncesjami z dochodu osiąganego z działalności objętej koncesjami.

Taryfy dla ciepła, energii elektrycznej i dystrybucji gazu podlegają obowiązkowi przedstawienia do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.

W związku z wejściem w życie w roku 2010 zmian w ustawie Prawo Energetyczne, Koksownia Przyjaźń wystąpiła do Prezesa URE z wnioskami o wyznaczenie spółki operatorem systemu dystrybucyjnego dla będącej własnością Koksowni Przyjaźń sieci gazu koksowniczej i sieci elektroenergetycznej. Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr DPE-4711-11(4)/2010/1197/ŁG z dnia 20 grudnia 2010 roku Koksownia Przyjaźń została wyznaczona operatorem systemu dystrybucyjnego dla własnej sieci elektroenergetycznej. W przedmiocie wyznaczenia operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, postępowanie jest w toku.

Spółka Energetyczna Jastrzębie posiada następujące koncesje na prowadzenie działalności:

- (i) koncesja na wytwarzanie ciepła WCC/61/1258/U/OT-2/98/JS z dnia 25 września 1998 roku (z późniejszymi zmianami) na okres do 30 września 2018 roku,
- (ii) koncesja na przesyłanie i dystrybucję ciepła PCC/65/1258/U/OT-2/98/JS z dnia 25 września 1998 roku (z późniejszymi zmianami) na okres do 30 września 2018 roku,
- (iii) koncesja na wytwarzanie energii elektrycznej WEE/40/1258/U/OT-2/98/HM z dnia 12 listopada 1998 roku (z późniejszymi zmianami) na okres do 30 listopada 2018 roku,
- (iv) koncesja na dystrybucję energii elektrycznej Nr PEE/257/1258/W/1/2002/MS z dnia 12 września 2002 roku (z późniejszymi zmianami) na okres do 20 września 2012 roku, oraz
- (v) koncesja na obrót energią elektryczną OEE/324/1258/W/1/2002/MS z dnia 12 września 2002 roku na okres do 20 września 2012 roku.

Spółce Energetycznej Jastrzębie nie wolno subsydiować działalności nie objętej koncesjami z dochodu osiąganego z działalności objętej koncesjami. Ponadto, zgodnie z koncesją na obrót energią elektryczną Spółka Energetyczna Jastrzębie zobowiązana jest do informowania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zamiarze podziału lub połączenia z innymi podmiotami. Natomiast zgodnie z koncesją na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej Spółka Energetyczna Jastrzębie zobowiązana jest do informowania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zamiarze podziału lub połączenia z innymi podmiotami oraz o zbyciu akcji spółki w wysokości powodującej osiągnięcie lub przekroczenie przez nabywcę 10%, 25%, 33% lub 50% głosów na zgromadzeniu wspólników.

Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające energię elektryczną odbiorcom końcowym zobowiązane jest do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE zielonych certyfikatów, to znaczy świadectw pochodzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, lub uiszczyć opłatę zastępczą. W roku 2011 obowiązek uzyskania i przedstawienia Prezesowi URE do umorzenia zielonych certyfikatów albo uiszczenia opłaty zastępczej uznaje się za spełniony, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z tych certyfikatów, które przedsiębiorstwo energetyczne przedstawiło do umorzenia, lub z uiszczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, wynosi nie mniej niż 10,4%. W kolejnych latach współczynnik ten będzie jednak wzrastał (do 12,9% w 2017 roku). Nieprzedstawienie Prezesowi URE certyfikatów do umorzenia lub nieuiszczenie opłaty zastępczej powoduje nałożenie przez Prezesa URE kary pieniężnej na przedsiębiorstwo. Niezależnie od kary pieniężnej nałożonej na przedsiębiorstwo, Prezes URE może nałożyć karę pieniężną również na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego.

Opisany powyżej obowiązek dotyczy również Spółki Energetycznej Jastrzębie jako przedsiębiorstwa sprzedającego energię odbiorcom końcowym. W związku z niewywiązaniem się przez tę spółkę w roku 2006 z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonych w odnawialnych źródłach energii lub uiszczenia opłaty zastępczej decyzją DPE-451-25(4)/1258/2008/MOS z dnia 24 czerwca 2008 roku Prezes URE nałożył na Spółkę Energetyczną Jastrzębie karę pieniężną w kwocie 6,7 mln zł.

Taryfy dla ciepła podlegają obowiązkowi przedstawienia do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.

W miesiącu wrześniu 2010 roku Spółka Energetyczna Jastrzębie wystąpiła do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o wyznaczenie spółki operatorem system dystrybucyjnego dla będącej własnością spółki sieci elektroenergetycznej. Jednakże w chwili obecnej trwa procedura sprzedaży powyższej sieci na rzecz Spółki. Spółka Energetyczna Jastrzębie na sprzedaż sieci uzyskała już wymagane zgody od organów nadzorczych oraz Ministra Skarbu Państwa. Po sfinalizowaniu sprzedaży spółka wystąpi do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wycofanie wniosku.

Regulacje w zakresie bezpieczeństwa

Spółka została wymieniona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 października 2010 roku (Dz.U. Nr 198, poz. 1314) w sprawie wykazu przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym.

W zakresie spraw obronnych, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 2003 roku w sprawie obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa oraz ich szczególnej ochrony (Dz.U. Nr 116, poz. 1090), jednostki Spółki zalicza się do obiektów szczególnie ważnych kategorii II.

Regulacje w zakresie ochrony środowiska

Grupa prowadzi działalność gospodarczą, która w sposób istotny oddziałuje na środowisko naturalne. Działalność Grupy ograniczona jest przez szereg obowiązków wynikających z przepisów prawnych. Podstawowym aktem prawnym, który w sposób zbiorczy określa prawa i obowiązki Emitenta z zakresu ochrony środowiska, jest Prawo Ochrony Środowiska, określające w szczególności zasady korzystania ze środowiska, a także zasady odpowiedzialności za naruszenie norm prawnych w tym zakresie. Do aktów prawnych mających istotne znaczenie dla działalności Grupy należy również zaliczyć w szczególności (i) Prawo Wodne, regulujące zagadnienia gospodarki wodno-ściekowej, (ii) Ustawę o Odpadach, (iii) Ustawę o Odpadach Wydobyczych, regulującą zasady wytwarzania odpadów oraz gospodarowania nimi, (iv) Ustawę o Handlu Emisjami, regulującą problematykę handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, (v) Ustawę o Gruntach Rolnych i Leśnych, regulującą problematykę rekultywacji gruntów, (vi) Ustawę o Zapobieganiu i Naprawie Szkód w Środowisku; (vii) Ustawę o Udostępnianiu Informacji o Środowisku, określającą środowiskowe aspekty procesu inwestycyjnego, oraz (viii) Rozporządzenie REACH, a także szereg aktów wykonawczych wydanych na podstawie powyższych ustaw.

Prawo Ochrony Środowiska

Prawo Ochrony Środowiska zawiera szczegółowe regulacje dotyczące: (i) wydawania pozwoleń związanych z prowadzeniem działalności mogącej wywierać wpływ na środowisko naturalne, (ii) środków finansowych ochrony środowiska (w szczególności opłat za korzystanie ze środowiska, administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie norm prawa ochrony środowiska), (iii) zasad odpowiedzialności cywilnej, karnej i administracyjnej za naruszenie przepisów z zakresu ochrony środowiska oraz (iv) zasad ochrony zasobów naturalnych, w tym warunków racjonalnego wykorzystania kopalin i podejmowania działań rekultywacyjnych terenów poeksploatacyjnych.

Podmioty prowadzące działalność związaną z wydobywaniem kopalin zobowiązane są w szczególności do uzyskania określonych pozwoleń/zezwoleń, które określają warunki, na jakich taka działalność może być prowadzona, lub dokonania zgłoszenia takiej działalności. Co do zasady, pozwolenia/zezwoleń dotyczą określonych źródeł emisji do środowiska, np. zezwolenie na wytwarzanie odpadów, zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania i transportu odpadów, czy też pozwolenie na pobór wody lub odprowadzanie ścieków (pozwolenia sektorowe).

W przypadku, gdy funkcjonowanie określonej instalacji związanej z działalnością danego podmiotu, ze względu na rodzaj i skalę, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości dany podmiot może być zobowiązany do uzyskania tzw. pozwolenia zintegrowanego, które w jednym dokumencie obejmuje wszelkie emisje do środowiska z danej instalacji, a nie jest, jak w przypadku pozwoleń sektorowych, ograniczone do jednego źródła emisji. Tym samym, co do zasady, w pozwoleniu zintegrowanym określone są wszelkie warunki korzystania ze środowiska związane z funkcjonowaniem danej instalacji (a więc jedno pozwolenie określa zarówno warunki emisji do powietrza, jak i gospodarki odpadowej oraz wodno-ściekowej).

Podmiot, który prowadzi działalność bez wymaganego prawem pozwolenia/zezwoleń, lub z naruszeniem jego warunków, jest narażony na odpowiedzialność finansową. Ponadto, prowadzenie działalności bez wymaganego pozwolenia/zezwoleń może prowadzić do wstrzymania przez właściwy organ działalności takiego podmiotu.

Podmiot korzystający ze środowiska zobowiązany jest do uiszczania opłat za korzystanie ze środowiska naturalnego, w tym za emisje zanieczyszczeń powstałych w związku z prowadzoną przez niego działalnością. Wysokość opłat uzależniona jest od ilości i jakości emitowanych zanieczyszczeń. Podmiot korzystający ze środowiska ustala we własnym zakresie wysokość należnej opłaty według wzoru określonego w przepisach prawnych. W przypadku przekroczenia dopuszczalnych poziomów emisji do środowiska i naruszeń warunków określonych pozwoleń, organy ochrony środowiska wymierzają administracyjne kary pieniężne.

Przepisy prawa przewidują trzy rodzaje odpowiedzialności związanej z naruszeniem norm prawa ochrony środowiska i wyrządzeniem szkód w związku z ingerencją podmiotów w środowisko naturalne: (i) odpowiedzialność cywilną (zobowiązanie podmiotu do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez przywrócenie stanu poprzedniego albo zapłatę odszkodowania), (ii) odpowiedzialność karną (sankcje w postaci

kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności, aresztu lub grzywny) oraz (iii) odpowiedzialność administracyjną (decyzje nakładające na inwestora określone obowiązki lub kary pieniężne, a nawet nakazujące wstrzymanie działalności). Prawo Ochrony Środowiska zawiera ogólne zasady regulujące powyższe reżimy odpowiedzialności.

Zgodnie z Prawem Ochrony Środowiska podmiot eksploatujący złoża kopalin zobowiązany jest sukcesywnie prowadzić rekultywację terenów poeksploatacyjnych. Prawo Geologiczne i Górnicze nakłada obowiązek rekultywacji powierzchni zniszczonych terenów po dokonaniu likwidacji zakładu górniczego. Organ środowiskowy wydaje decyzję o rekultywacji i zagospodarowaniu terenu poeksploatacyjnego, w której określa m.in. kierunek i termin wykonania rekultywacji gruntów. Zgodnie z Ustawą o Gruntach Rolnych i Leśnych działania rekultywacyjne dotyczące gruntów przemysłowych, rolnych i leśnych powinny zostać ostatecznie zakończone w terminie 5 lat od zaprzestania działalności przemysłowej.

Ustawa o Udostępnianiu Informacji o Środowisku

Zgodnie z Ustawą o Udostępnianiu Informacji o Środowisku przeprowadzenie określonych inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko (w tym w szczególności inwestycji mogących w sposób znaczący oddziaływać na obszar Natura 2000) może wymagać przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć. Postępowanie kończy wydanie przez właściwy organ decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji danej inwestycji i stanowi w rzeczywistości zgodę na realizację przedsięwzięcia z punktu widzenia spełnienia wymagań ochrony środowiska. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest warunkiem koniecznym dla uzyskania decyzji inwestycyjnych wymaganych do przeprowadzenia danego przedsięwzięcia (w szczególności pozwolenia na budowę czy też koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin oraz na wydobywanie kopalin ze złóż). Postanowienia decyzji inwestycyjnych nie mogą być sprzeczne z postanowieniami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może nakładać na inwestora obowiązki dotyczące zapobiegania, ograniczenia oraz monitorowania oddziaływania na środowisko, a także przedstawienie analizy porealizacyjnej.

Ustawa o Zapobieganiu i Naprawie Szkód w Środowisku

Problematyka odpowiedzialności prawnej związanej z zagrożeniem powstania szkody w środowisku, a także faktycznym jej wystąpieniem uregulowana jest w szczególności przepisami Ustawy o Zapobieganiu i Naprawie Szkód w Środowisku.

Podstawową zasadą odpowiedzialności określoną w Ustawie o Zapobieganiu i Naprawie Szkód w Środowisku jest zasada „zanieczyszczający płaci”, zgodnie z którą podmiotem, który powinien ponieść koszt przeprowadzenia niezbędnych środków zapobiegawczych i naprawczych, jest podmiot, który powoduje szkody w środowisku naturalnym lub stwarza bezpośrednio zagrożenie wystąpienia takich szkód, niezależnie od faktu, czy nadal posiada tytuł prawny do danego terenu czy też nie. Ustawa o Zapobieganiu i Naprawie Szkód w Środowisku nie ma zastosowania do zagrożenia lub szkody w środowisku m.in. w przypadku, gdy emisje lub zdarzenia, które spowodowały bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku lub szkodę w środowisku, nastąpiły ponad 30 lat temu.

W odniesieniu do szkód w środowisku związanych z zanieczyszczeniem powierzchni ziemi, które powstały przed dniem 30 kwietnia 2007 roku, Ustawa o Zapobieganiu i Naprawie Szkód w Środowisku przewiduje stosowanie zasad ochrony powierzchni ziemi obowiązujących przed datą 30 kwietnia 2007 roku, tj. przepisów Prawa Ochrony Środowiska. W konsekwencji, co do zasady, w odniesieniu do takich szkód, obowiązek przeprowadzenia rekultywacji gruntu, spoczywa na władającym powierzchnią ziemi, bez względu na to, czy to on spowodował szkodę.

Ustawa o Handlu Emisjami

Problematyka handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych regulowana jest przez Ustawę o Handlu Emisjami implementującą do polskiego systemu prawnego dyrektywę 2003/87/EC z dnia 13 października 2003 roku ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Rodzaj instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu określony jest w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 lipca 2009 roku w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji. Liczba uprawnień przydzielona poszczególnym instalacjom określona jest w Krajowym Planie Rozdziału Uprawnień przyjmowanym w drodze rozporządzenia Rady Ministrów po uzgodnieniu z Komisją Europejską. Podmiot prowadzący instalację objętą systemem handlu emisjami do powietrza obowiązany jest do uzyskania odpowiedniego zezwolenia umożliwiającego udział w systemie handlu uprawnieniami. Emitent zanieczyszczeń posiadający zezwolenie może wykorzystać przysługujące mu uprawnienia na własne potrzeby gospodarcze, sprzedać uprawnienia podmiotom trzecim lub zachować na przyszłe okresy rozliczeniowe. Kara pieniężna za brak jednego uprawnienia do emisji objętej systemem handlu wynosi równowartość 100 EUR.

Całkowita liczba uprawnień do emisji dwutlenku węgla na okres rozliczeniowy 2008-2012 wynosi 1.042.576.975 i została szczegółowo określona dla poszczególnych instalacji w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2008 roku w sprawie przyjęcia Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do emisji dwutlenku węgla na lata 2008-2012 dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji.

W trzecim okresie rozliczeniowym (2013-2020), o którym stanowi Dyrektywa 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 roku zmieniająca Dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, całkowita pula uprawnień w roku 2013 dla obszaru całej Wspólnoty określona jest w Decyzji Komisji z dnia 22 października 2010 roku (2010/634/UE) i wynosi 2.039.152.882 uprawnienia. Dyrektywa 2009/29/WE rozszerzyła listę instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji. Implementacja dyrektywy 2009/29/WE do polskiego porządku prawnego nastąpić ma do dnia 31 grudnia 2012 roku.

Szczegółowy podział uprawnień do emisji na poszczególne państwa członkowskie będzie znany dopiero po zakończeniu prac nad wszystkimi wdrożeniowymi aktami wykonawczymi Dyrektywy 2003/87/WE, co powinno nastąpić w połowie 2011 roku. Pula uprawnień powinna w każdym roku ulegać zmniejszeniu o stałą wartość 1,74% w celu redukcji emisji gazów cieplarnianych o 21% w stosunku do roku 2005. W trzecim okresie rozliczeniowym podstawową formą podziału uprawnień będzie ich dystrybucja w drodze aukcji.

Ustawa o Odpadach oraz Ustawa o Odpadach Wydobywczyc

Ustawa o Odpadach określa podstawowe zasady dotyczące gospodarowania odpadami.

Ustawa o Odpadach Wydobywczyc określa szczegółowe zasady gospodarowania odpadami wydobywczymi, tj. odpadami pochodzącymi z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż. Celem ustawy jest zapobieganie powstawaniu odpadów wydobywczyc oraz ograniczenie ich niekorzystnego wpływu na środowisko. Ustawa nakłada na posiadacza odpadów wydobywczyc obowiązek posiadania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, a na prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wymóg uzyskania odpowiedniego zezwolenia na prowadzenie takiego obiektu. Ostatecznym terminem na dostosowanie działalności przedsiębiorców do przepisów Ustawy o Odpadach Wydobywczyc jest dzień 1 maja 2012 roku. Dotychczas wydane pozwolenia na wytwarzanie odpadów, pozwolenia zintegrowane i zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi dla istniejących obiektów, zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 1 maja 2012 roku.

Prawo Wodne

Prawo Wodne reguluje zagadnienia z zakresu prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej, w tym w szczególności: (i) zasady poboru i wykorzystywania wód oraz zasady odprowadzania ścieków, w tym także wód opadowych oraz wód dołowych; (ii) określa wskaźniki dopuszczalnych zanieczyszczeń odprowadzanych w ściekach; oraz (iii) zasady wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych. Ponadto, Prawo Wodne szczegółowo reguluje kwestie warunków, na jakich przyznawane są pozwolenia wodnoprawne zezwalające na korzystanie z wód i odprowadzanie ścieków.

Rozporządzenie REACH

Rozporządzenie UE w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów weszło w życie 1 czerwca 2007 roku, a obowiązuje od 1 czerwca 2008 roku. Nakłada ono obowiązki z zakresu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska na producentów, importerów oraz użytkowników substancji chemicznych.

Zgodnie z Rozporządzeniem REACH podmioty, które wprowadzają do obrotu na rynek wspólnotowy określone substancje i preparaty chemiczne w ilości powyżej 1 tony rocznie, są zobowiązane do (i) przeprowadzenia testów oraz analiz w celu oceny ryzyka chemicznego związanego z użytkowaniem określonych substancji chemicznych, oraz (ii) rejestracji takich substancji chemicznych w Europejskiej Bazie Danych Chemikaliów z siedzibą w Helsinkach, Finlandia.

Zgodnie z Rozporządzeniem REACH substancja nie zarejestrowana nie może być wprowadzana na rynek UE. Ponadto, za wprowadzanie na rynek substancji nie zarejestrowanych grożą sankcje finansowe.

Zakres zastosowania Rozporządzenia REACH jest niezwykle szeroki, może mieć zastosowanie do: (i) pierwiastków chemicznych lub ich związków w stanie, w jakim występują w przyrodzie lub zostają uzyskane za pomocą jakiegokolwiek procesu produkcyjnego (substancje); (ii) mieszanin lub roztworów składających się z dwóch lub więcej substancji (preparaty); (iii) wyrobów, które zawierają substancje lub preparaty (na przykład, wyprodukowanych towarów takich jak samochody lub tekstylia).

Rozporządzenie REACH nie ma zastosowania między innymi do: (i) substancji radioaktywnych objętych Dyrektywą 96/29/Euratom, która ustanawia podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego; (ii) substancji, które są produkowane, zużywane lub stosowane do chemicznej syntezy oraz które nie są celowo usuwane (z wyjątkiem procesu pobierania próbek) z urządzenia, w którym przeprowadzana jest synteza (półprodukty niewyodrębniane); (iii) przewożu substancji niebezpiecznych i substancji niebezpiecznych w preparatach niebezpiecznych transportem kolejowym, drogowym, żegluga śródlądową, drogą morską lub powietrzną; oraz (iv) odpadów (w rozumieniu Dyrektywy 2006/12/UE o odpadach).

OPIS DZIAŁALNOŚCI

Podsumowanie działalności

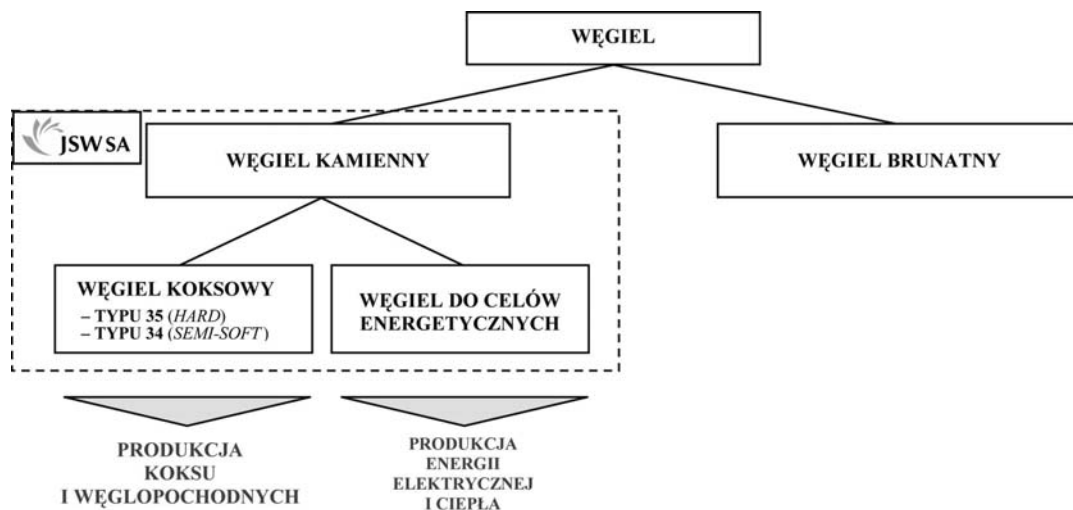
Grupa jest największym producentem węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości („węgla ortokoksowego” zgodnie z Polską Normą) i znaczącym producentem koksu w Unii Europejskiej pod względem wielkości produkcji. Obszar wydobywczy Grupy ulokowany jest w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym. Podstawową działalność Grupy stanowi (i) produkcja i sprzedaż węgla kamiennego, na co składa się produkcja i sprzedaż węgla koksowego i węgla do celów energetycznych oraz (ii) produkcja i sprzedaż koksu i węglopochodnych. Węgiel koksowy zwykle osiąga wyższe ceny i generuje wyższe przychody niż węgiel do celów energetycznych. Węgiel do celów energetycznych wykorzystywany jest głównie do wytwarzania energii i sprzedawany jest przedsiębiorstwom energetycznym, użytkownikom przemysłowym i odbiorcom indywidualnym (przy czym około 95% sprzedawane jest elektrowniom w celu produkcji prądu oraz energii ciepłej).

Okolo 40% produkowanego przez Grupę węgla koksowego przetwarzane jest przez Grupę na koks, który obok rudy żelaza stanowi podstawowy składnik wsadu do produkcji stali w hutach, w odlewniach, w przemyśle metali nieżelaznych, przemyśle chemicznym i przy produkcji materiałów izolacyjnych. Główni odbiorcy produktów Grupy to przede wszystkim klienci w Polsce, w Niemczech, Austrii, Czechach, na Słowacji, w Rumunii i na Węgrzech.

Produkcja węgla

Poniższy schemat przedstawia podstawowe produkty Grupy w segmencie węglowym oraz ich wykorzystanie.

Schemat – Podstawowe produkty Grupy w segmencie węglowym

Źródło: Spółka

W 2010 roku Grupa wyprodukowała ok. 13,3 mln ton węgla i sprzedała ok. 13,1 mln ton węgla. Z tej wielkości ok. 9,2 mln ton węgla sprzedano odbiorcom zewnętrznym, w tym ok. 5,2 mln ton stanowił węgiel koksowy i ok. 4,0 mln ton stanowił węgiel do celów energetycznych, co stanowi odpowiednio 3.026,7 mln zł i 998,8 mln zł, czyli 75,2% i 24,8% przychodów Grupy ze sprzedaży węgla. Pozostała wyprodukowana ilość węgla (3,9 mln ton) została zużyta w ramach Grupy, w głównej mierze do produkcji koksu. Spośród 9,1 mln ton wyprodukowanego węgla koksowego, ok. 7,7 mln ton (85%) stanowił węgiel koksowy Typu 35 (*hard*), a ok. 1,4 mln ton (15%) stanowił węgiel koksowy Typu 34 (*semi-soft*). Węgiel koksowy Typu 35 (*hard*) charakteryzuje się wysokimi parametrami kokсотwórczymi oraz niską zawartością popiołu i siarki, co przekłada się na wysoką jakość tego węgla (niska zawartość wilgoci, wysoka wartość opałowa, niska reaktywność do CO₂ i wysoka wytrzymałość mechaniczna). Węgiel koksowy Typu 35 (*hard*) jest sprzedawany po znacznie wyższych cenach niż węgiel koksowy Typu 34 (*semi-soft*). Spółka jest obecnie największym producentem węgla koksowego Typu 35 (*hard*) w Unii Europejskiej.

W ocenie Zarządu, produkowany przez Grupę wysokiej jakości węgiel koksowy oraz usytuowanie działalności w sąsiedztwie jej głównych odbiorców umożliwiło Grupie osiągnięcie wiodącej pozycji na rynku węgla koksowego w Unii Europejskiej. W ramach Grupy funkcjonuje pięć czynnych kopalń, które zgodnie z MER posiadają w sumie 1.932,1 mln ton zasobów bilansowych węgla („resources” według JORC) i 552,0 mln ton zasobów operatywnych („reserves” według JORC) na dzień sporządzenia MER. Natomiast, zgodnie z MER, Grupa zamierza rozszerzyć omawiane zasoby operatywne do 844,0 mln ton, co umożliwi Grupie utrzymanie mocnej pozycji na międzynarodowych rynkach przez okres następnych 60 lat. Łączny obszar wydobywczy Grupy wynoszący ok. 170 km² ulokowany jest w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, stanowiącego główny region wydobywczy węgla w Polsce.

Produkcja koksu

W skład Grupy wchodzi Koksownia Przyjaźń. Ponadto, wniesienie do Grupy drugiej koksowni – KK Zabrze – jest w trakcie realizacji, przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie (patrz również „– *Ostatnie nabycia*”). Koksownie te produkują wysokiej jakości koks głównie z węgla koksowego produkowanego przez Spółkę oraz (w mniejszym stopniu) przez podmioty trzecie. Spółka jest większościowym udziałowcem Koksowni Przyjaźń, która ze swoimi pięcioma bateriami koksowniczymi jest drugą co do wielkości koksownią w Polsce i największym niezintegrowanym (tj. działającym poza przedsiębiorstwem hutniczym) producentem koksu w Unii Europejskiej. W roku 2010 Koksownia Przyjaźń wyprodukowała ok. 2,6 mln i sprzedała ok. 2,5 mln ton koksu metalurgicznego, uzyskując przychody ze sprzedaży koksu o wartości 2.627,5 mln zł, które stanowiły 36,1% przychodów ze sprzedaży Grupy. W 2010 roku KK Zabrze, obejmujący trzy koksownie: „Jadwiga”, „Dębieńsko” i „Radlin”, dysponujący w sumie czterema bateriami koksowniczymi wyprodukował ok. 1,2 mln ton koksu metalurgicznego i przemysłowo-opałowego.

Ponadto, Grupa złożyła ofertę na zakup WZK Victoria, która ze swoimi pięcioma bateriami koksowniczymi jest jednym z trzech największych producentów koksu odlewniczego w Europie, przy czym produkuje koks odlewniczy o bardzo wysokich parametrach jakościowych (tj. specjalny koks odlewniczy Kęsy S I z granulacją 90-250 mm). W roku 2010 WZK Victoria wyprodukowała ok. 0,5 mln ton koksu odlewniczego i 0,1 mln ton koksu metalurgicznego. Patrz „– *Ostatnie nabycia*”.

Grupa posiada też większościowy pakiet akcji w Polskim Koksie (patrz również „– *Ostatnie nabycia*”), który pod względem wielkości sprzedaży jest jedną z największych na świecie firm zajmujących się handlem koksem. Zarząd jest zdania, że Polski Koks posiada ugruntowaną pozycję na rynku europejskim i markę rozpoznawalną na rynku światowym. Działalność Polskiego Koksu obejmuje w szczególności sprzedaż koksu i węgla koksowego na eksport oraz zapewnianie dostaw węgla koksowego zabezpieczających zapotrzebowanie Grupy na poszczególne typy węgla koksowego niezbędne do uzyskania odpowiedniej mieszanki do produkcji koksu, przewóz i spedycję koksu i węgla koksowego, jak również sprzedaż paliw stałych. Koks, który jest głównym produktem handlowym Polskiego Koksu, pochodzi przede wszystkim z dwóch koksowni w Polsce: Koksowni Przyjaźń (wchodzącej w skład Grupy) oraz ArcelorMittal Poland (dawniej Zakładów Koksowniczych Zdieszowice sp. z o.o.). Zamiarem Grupy jest centralizacja sprzedaży wszystkich produktów Grupy w Polskim Koksie.

Działalność pozostała

W ramach prowadzonej działalności węglowej i koksowej (przy czym ten drugi obszar obejmuje również produkcję i sprzedaż węglopochodnych), Grupa angażuje się również w różne rodzaje działalności wspierającej, w tym w zakresie wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej i ciepłej, usług remontowych i konserwacyjnych, logistyki oraz usług laboratoryjnych.

Grupa jest także zaangażowana w ograniczoną działalność pozapodstawową, obejmującą usługi turystyczne i ubezpieczeniowe, która jest nieistotna z punktu widzenia działalności i sytuacji finansowej Grupy.

W roku 2010 przychody ze sprzedaży pozostałych segmentów wyniosły 197,9 mln zł, czyli 2,7% przychodów ze sprzedaży Grupy.

Wybrane dane finansowe

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku Grupa osiągnęła zysk netto w wysokości 1.501,9 mln zł w stosunku do straty w wysokości 669,1 mln zł w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2009, głównie z powodu wzrostu przychodów ze sprzedaży wynikających z poprawy cen produktów oraz ze zwiększenia globalnego popytu na węgiel i koks. W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku Grupa osiągnęła zysk netto w wysokości 619,4 mln zł w porównaniu do zysku netto w wysokości 149,3 mln zł w tym samym okresie w 2010 roku.

Program nakładów inwestycyjnych

Grupa obecnie realizuje zakrojony na dużą skalę program nakładów inwestycyjnych w celu zwiększenia bazy posiadanych zasobów, w tym przede wszystkim węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości. Grupa planuje także zwiększyć produkcję koksu w Koksowni Przyjaźń i KK Zabrze, poprzez realizację programów inwestycyjnych. Patrz „*Opis działalności – Program inwestycyjny*”.

Ostatnie nabycia

W ostatnim okresie Grupa przeprowadziła następujące przejęcia, o strategicznym znaczeniu dla Grupy:

- W dniu 12 maja 2011 roku Spółka zawarła ze Skarbem Państwa umowę zobowiązującą do wniesienia 85% akcji KK Zabrze i objęcia akcji serii D w kapitale zakładowym Spółki („**Warunkowa Umowa Wniesienia KK Zabrze**”). W zamian za obejmowanych 6.404.110 akcji serii D Skarb Państwa wniesie do Spółki aport w postaci 5.610.000 akcji KK Zabrze, stanowiących 85% jej kapitału zakładowego. Na zawarcie ostatecznej umowy objęcia akcji KK Zabrze („**Ostateczna Umowa Wniesienia KK Zabrze**”) Rada Ministrów wyraziła zgodę w dniu 17 maja 2011 roku. Zgodnie z wnioskiem Ministra Skarbu Państwa do Rady Ministrów,

wniesienie akcji KK Zabrze do Spółki uzależnione jest od dokonania ustalenia ceny Akcji Sprzedawanych dla Inwestorów Instytucjonalnych w ramach Oferty („**Ustalenie Ceny w Ofercie**”). Zakłada się, iż zawarcie umowy o objęciu akcji serii D i wniesienie wkładu niepieniężnego poprzez przeniesienie akcji KK Zabrze nastąpi nie później niż w dniu poprzedzającym dzień, w którym nastąpi zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych nabywców tych akcji. Zgodnie z przepisami Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, pozostałe 15% akcji KK Zabrze zostanie udostępnione nieodpłatnie uprawnionym pracownikom KK Zabrze, przy czym intencją Ministra Skarbu Państwa jest zaoferowanie uprawnionym pracownikom KK Zabrze możliwości wykonania ich prawa do nieodpłatnego nabycia akcji w drodze nabycia akcji Spółki objętych przez Skarb Państwa w wyniku wniesienia akcji KK Zabrze do Spółki, na podstawie art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Przejęcie kontroli nad KK Zabrze wzmocni pozycję Grupy jako producenta koksu. W wyniku wejścia KK Zabrze do Grupy zdolność produkcyjna koksu w jej ramach wzrosła o 1,2 mln ton. Patrz również „*Transakcje z podmiotami powiązаныmi – Transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa oraz jednostkami stowarzyszonymi – Nabycie KK Zabrze*”.

- W dniu 16 marca 2011 roku Grupa złożyła ofertę na zakup 85% kapitału zakładowego WZK Victoria, w ramach procesu prywatyzacji tej koksowni. Potencjalna transakcja zakłada finansowanie ze środków własnych Spółki. W dniu 4 maja 2011 roku Minister Skarbu Państwa podjął decyzję o dopuszczeniu do negocjacji w sprawie nabycia akcji WZK Victoria trzech potencjalnych inwestorów, w tym Spółki, przy czym firmie ThyssenKrupp MinEnergy GmbH z siedzibą w Essen przyznano wyłączność negocjacyjną na okres czterech tygodni, liczonych od dnia 9 maja 2011 roku. Grupa złożyła skorygowane wiążące propozycje warunków umowy zakupu akcji WZK Victoria. Zgodnie z przepisami Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, pozostałe 15% akcji WZK Victoria zostanie objęte przez pracowników WZK Victoria. Nabycie WZK Victoria, która jest jednym z trzech największych w Europie producentów koksu odlewniczego o bardzo wysokich parametrach jakościowych (tj. specjalny koks odlewniczy Kęsy S I z granulacją 90-250 mm), wzmocni pozycję Grupy jako producenta koksu. W efekcie nabycia Grupa będzie w stanie uzyskać dostęp do rynku koksu odlewniczego ze zdolnością produkcyjną 0,5 mln ton rocznie. Dodatkowo, o 0,1 mln ton zwiększy się zdolność Grupy do produkcji koksu metalurgicznego.

Efektom wejścia KK Zabrze do Grupy i, jeżeli do tego dojdzie, WZK Victorii będzie powstanie szeregu korzyści natury strategicznej oraz potencjalnych efektów synergii, w tym: (i) dalszy wzrost w pozycji Grupy na rynku koksu, co spowoduje większe możliwości kreowania polityki cenowej koksu przez Grupę na tym rynku, (ii) dywersyfikacja produktów koksowniczych oferowanych przez Grupę oraz zwiększenie bazy jej klientów, (iii) zmniejszenie wrażliwości Grupy na ceny węgla, z uwagi na większe możliwości jego przetworzenia na koks (który ma dłuższy okres przechowywania niż wydobywany węgiel, co wpływa na większą elastyczność w zakresie gospodarki produktami Grupy), (iv) możliwość koordynacji polityki inwestycyjnej, (v) gwarancja dostaw surowca w ramach Grupy, (vi) wspólna strategia działania w zakresie rynków wewnętrznych i eksportu, (vii) maksymalizacja eksportu koksu, (viii) ograniczenie powtarzających się kosztów (badania i rozwój, kontrola jakości, sprzedaż itd.), (ix) efektywniejsze zarządzanie finansami oraz (x) zwiększenie wiarygodności kredytowej i zdolności do pozyskania kapitału.

- W dniu 11 kwietnia 2011 roku Polski Koks zawarł warunkową umowę (patrz również „– *Istotne Umowy – Umowa pomiędzy Polskim Koksem a ArcelorMittal Poland dotycząca nabycia akcji w celu umorzenia*”) nabycia w celu umorzenia od ArcelorMittal Poland wszystkich (10.045 akcji) posiadanych przez tę spółkę akcji w kapitale zakładowym Polskiego Koksu, stanowiące 24,5% tego kapitału. Po realizacji tej umowy, bezpośredni udział Spółki w kapitale zakładowym Polskiego Koksu, wzrosła do 67,55%, a udział przysługujący Koksowni Przyjaźń, będącej spółką kontrolowaną przez Grupę, wzrosła do 32,45%. W efekcie, Grupa będzie posiadała wszystkie akcje w kapitale zakładowym Polskiego Koksu.

Przewagi konkurencyjne

Zdaniem Zarządu opisane poniżej przewagi konkurencyjne Grupy umożliwią jej osiągnięcie zakładanych celów strategicznych:

- **Wiodąca pozycja rynkowa w Unii Europejskiej**

Grupa jest największym w Unii Europejskiej producentem węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości. W 2010 roku produkcja Grupy, która jest prowadzona w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym, wynosząca 9,1 mln ton węgla koksowego stanowiła ponad 50% całkowitej produkcji w Unii Europejskiej. Obecna skala działalności Grupy (po zaspokojeniu potrzeb własnych Koksowni Przyjaźń, które w 2010 roku wynosiły odpowiednio: 2,7 mln ton węgla koksowego Typu 35 (*hard*) oraz 0,9 mln ton węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) pozwala na zaspokojenie 11% zapotrzebowania odbiorców z Unii Europejskiej na węgiel koksowy Typu 35 (*hard*) oraz 6% zapotrzebowania na węgiel koksowy Typu 34 (*semi-soft*), co stanowi odpowiednio 56% produkcji węgla koksowego Typu 35 (*hard*) i 8% Typu 34 (*semi-soft*) w Unii Europejskiej. Wiodąca pozycja Grupy jest dodatkowo wzmocniana dzięki korzystnemu strategicznie położeniu w bliskim sąsiedztwie głównych producentów stali i odbiorców reprezentujących gałęzie przemysłu wykorzystujące stal w swojej działalności. Dzięki posiadanym przez Grupę znaczącym zasobom bilansowym obecnie w wysokości 1.932,1 mln ton oraz zasobom operatywnym obecnie w wysokości 552,0 mln ton, Grupa ma mocne podstawy, aby utrzymać wiodącą pozycję na tym rynku.

Grupa jest także głównym dostawcą wysokiej jakości koksu metalurgicznego w Unii Europejskiej. W 2010 roku Koksownia Przyjaźń wyprodukowała 2,6 mln ton koksu. Ponadto, KK Zabrze (przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie) w 2010 roku wyprodukował 1,2 mln ton koksu (w tym 0,8 mln ton koksu metalurgicznego i 0,4 mln ton koksu przemysłowo-opałowego). Dodatkowo, WZK Victoria (której przejęcie jest planowane) wyprodukowała 0,1 mln ton koksu metalurgicznego i 0,5 mln ton koksu odlewniczego. Po przejęciu KK Zabrze i uruchomieniu baterii nr 1 w Koksowni Przyjaźń moce produkcyjne Grupy wzrosną do poziomu 4,4 mln ton koksu metalurgicznego (w latach 2011-2012), a docelowo do 4,6 mln ton. Ponadto, po ewentualnym przejęciu WZK Victoria, Grupa wejdzie na rynek koksu odlewniczego z mocą produkcyjną 0,5 mln ton, a moce produkcyjne koksu metalurgicznego Grupy wzrosną o kolejne 0,1 mln ton. Grupa jest dobrze przygotowana do wykorzystania rosnącego zapotrzebowania, zarówno w skali europejskiej, jak i światowej, na węgiel koksowy oraz na koks wysokiej jakości.

- **Znaczne zasoby węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości**

Według MER, na dzień sporządzenia MER, Grupa posiada 1.932,1 mln ton zasobów bilansowych węgla i 552,0 mln ton zasobów operatywnych węgla, w tym znaczących ilości węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości o niskiej zawartości popiołu (ok. 7%) i siarki (ok. 0,7%), który na ogół osiąga znacznie wyższe ceny niż niższej jakości węgiel koksowy lub węgiel do celów energetycznych. Łącznie zasoby te należą do największych zasobów wysokiej jakości węgla koksowego w Unii Europejskiej. Zasoby węgla Grupy zlokalizowane są w pięciu kopalniach, których okres eksploatacji złóż, zgodnie z bieżącymi planami produkcyjnymi i bez żadnej planowanej rozbudowy, kończy się za: (i) Ruch Borynia kopalni Borynia-Zofiówka – 14 lat (do 2025 roku), (ii) Ruch Zofiówka kopalni Borynia-Zofiówka – 10 lat (do 2021 roku), (iii) kopalnia Budryk – 23 lata (do 2034 roku), (iv) kopalnia Jas-Mos, której połączenie z kopalnią Borynia-Zofiówka planowane jest na rok 2013: –11 lat (do 2022 roku), (v) kopalnia Krupiński – 9 lat (do 2020 roku) oraz (vi) kopalnia Pniówek – 14 lat (do 2025 roku).

Grupa ma szeroko zakrojone plany rozwojowe, dzięki którym możliwe będzie zagospodarowanie bazy zasobowej węgla koksowego poprzez ekspansję pionową i poziomą (patrz „– Strategia – Powiększanie bazy zasobowej Grupy”). Ekspansja pionowa ma na celu zagospodarowanie 299,0 mln ton zasobów operatywnych Grupy i będzie w głównej mierze obejmować zasoby węgla koksowego Typu 35 (*hard*) zalegające na głębszych poziomach w istniejących już kopalniach. Przez ekspansję poziomą kopalń Grupa planuje zintegrowanie nowych obszarów eksploatacji sąsiadujących z istniejącymi obszarami wydobywczymi. Dzięki ekspansji poziomej oczekuje się zagospodarowania zasobów operatywnych Grupy o wielkości 211,8 mln ton, w tym w głównej mierze zasobów węgla koksowego Typu 35 (*hard*).

W ramach realizacji ekspansji poziomej Grupa uzyskała już koncesje na wydobywanie węgla dla złoża, tj. Bzie-Dębina 2-Zachód (patrz „– Kopalnie – Obszary wydobywcze Grupy – Rysunek”). Ponadto Grupa zawarła z Ministerstwem Środowiska umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego dotyczące złóż Pawłowice 1 i Bzie-Dębina 1-Zachód (patrz „– Kopalnie – Obszary wydobywcze Grupy – Rysunek”), pod warunkiem uzyskania koniecznych koncesji na wydobywanie. Szerzej na temat patrz „Otoczenie prawne – Prawo Górnicze”.

Po realizacji planów rozbudowy, o których mowa powyżej, żywotność poszczególnych kopalń ulegnie znacznemu wydłużeniu, w przypadku: (i) Ruchu Borynia kopalni Borynia-Zofiówka – o ok. 31 lat (do ok. 2042 roku), (ii) Ruchu Zofiówka kopalni Borynia-Zofiówka – o ok. 40 lat (do ok. 2051 roku), (iii) kopalni Budryk – o ok. 66 lat (do ok. 2077 roku), (iv) kopalni Krupiński – o ok. 19 lat (do ok. 2030 roku) oraz (v) kopalni Pniówek – co najmniej o 40 lat (do co najmniej 2051 roku).

Grupa posiada również koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż gazu ziemnego, węgla kamiennego i metanu w następujących obszarach: Bzie-Dębina 1-Wschód, Gołkowice oraz koncesje na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węgla kamiennego i metanu w następujących obszarach: Krupiński Północ, Zgoń, Ormontowice II. Otrzymane koncesje, zawarte umowy o korzystaniu z informacji geologicznej i zawarte umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego aktualnie gwarantują Grupie wyłączność na zagospodarowanie złóż w obszarach kopalń czynnych oraz złóż sąsiadujących.

- **Korzystna lokalizacja odbiorców, ich oddalenie od dróg transportu morskiego i usytuowanie ich działalności w bliskim sąsiedztwie Grupy oraz w pobliżu infrastruktury transportowej**

Grupa korzysta ze śródlądowej lokalizacji zakładów produkcyjnych swoich odbiorców oraz z niewielkiej odległości własnych kopalni i zakładów przeróbki mechanicznej węgla od odbiorców zlokalizowanych w Polsce, Europie Środkowej oraz w krajach Unii Europejskiej. Daje to Grupie znaczną przewagę konkurencyjną w świetle wygenerowania 95,0% przychodów ze sprzedaży w 2010 roku na transakcjach z klientami z Polski oraz innych krajów Unii Europejskiej, wśród których istotną rolę odgrywają klienci z Niemiec, Słowacji, Czech i Austrii.

Położenie geograficzne kluczowych odbiorców Grupy powoduje, że import węgla spoza Unii Europejskiej jest na ogół droższy niż korzystanie z lokalnych zasobów węgla i koksu ze względu na wyższe koszty transportu związane ze sprowadzaniem produktów spoza kontynentu. Dodatkowo Grupa korzysta z bezpośrednich połączeń z rozbudowanymi systemami transportu regionalnego, co umożliwi jej łatwiejszą realizację dostaw węgla do swoich odbiorców, podczas gdy jej konkurenci z Australii, Kanady, Stanów

Zjednoczonych i Kolumbii muszą polegać na przewozach dalekomorskich, portach o ograniczonej przepustowości i pokonywać dłuższe odległości z portu do ostatecznego odbiorcy drogą lądową, głównie z wykorzystaniem transportu kolejowego. Poza wysoką jakością węgla, położenie geograficzne w sąsiedztwie głównych odbiorców końcowych z Polski, Niemiec, Słowacji, Czech, Austrii i Węgier zapewnia Grupie przewagę logistyczną nad konkurentami z bardziej odległych lokalizacji na Ukrainie i w Rosji. Na tę przewagę kosztową należy zwrócić szczególną uwagę w okresach rosnących kosztów transportu morskiego. Więcej informacji na temat głównych odbiorców Grupy znajduje się w rozdziale „Opis działalności – Klienci”.

- **Stabilne i długotrwałe relacje z największymi odbiorcami**

Grupa utrzymuje długotrwałe relacje z najważniejszymi odbiorcami węgla i koksu na podstawie długoterminowych umów obejmujących ceny negocjowane na kolejne kwartały. Według Zarządu, klienci Grupy cenią sobie wysoką jakość jej węgla koksowego i koksu, jej rzetelność, pewność dostaw, dostawy produktów realizowane na wysokim poziomie, znajomość potrzeb jej odbiorców oraz wysokie standardy obsługi klienta. Dzięki temu, pierwsza piątka klientów pod względem przychodów to wieloletni odbiorcy Grupy. Ponadto, w ocenie Zarządu, odbiorcy węgla koksowego i koksu produkowanego przez Grupę, w celu zwiększenia efektywności swojej produkcji i optymalizacji kosztów, organizują logistykę dostaw węgla i koksu pod kątem tych produktów. W konsekwencji w ich interesie jest utrzymywanie długoterminowych i stabilnych relacji z Grupą w celu uniknięcia kosztów związanych ze zmianą dostawcy.

W okresie dekonunktury w roku 2009, działania Grupy skoncentrowane były na poszukiwaniu nowych rynków zbytu. Nawiązano kooperacje z nowymi kontrahentami w Turcji, Hiszpanii, Francji, Indiach i Niemczech, co skutkowało wzrostem eksportu o ok. 15% pod względem wolumenu sprzedaży zrealizowanego w 2009 roku. Pozyskano nowych odbiorców z firm: Salzgitter, Erdemir, ArcelorMittal Austria, ArcelorMittal Antwerpia i ArcelorMittal Dunkierka. W grupie najważniejszych odbiorców węgla koksowego i koksu znajdują się międzynarodowi i regionalni producenci stali, natomiast odbiorcy węgla dla celów energetycznych to m.in. duże spółki przemysłowe, duże lokalne zakłady komunalne i odbiorcy indywidualni. Grupa w sposób aktywny zarządza dywersyfikacją swojej bazy odbiorców: w 2010 roku pięciu największych klientów wygenerowało 59% przychodów Grupy. Więcej informacji na temat głównych odbiorców Grupy znajduje się w rozdziale „Opis działalności – Klienci”.

- **Zintegrowanie działalności wydobywczej i produkcji koksu i jej wpływ na dywersyfikację produktów Grupy**

Grupa odnosi liczne korzyści płynące z integracji wydobywania węgla i produkcji koksu, w tym między innymi (i) uzyskuje wyższe marże w wyniku sprzedaży koksu w porównaniu do sprzedaży jedynie węgla koksowego, oraz (ii) posiada większą dywersyfikację w zakresie oferowanych produktów i obsługiwanych rynków docelowych.

Ponadto, Grupa odnosi korzyści z tytułu większej dywersyfikacji oferowanych produktów. W ramach działalności wydobywczej Grupa produkuje trzy różne rodzaje węgla: (i) węgiel koksowy Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości; (ii) węgiel koksowy Typu 34 (*semi-soft*); oraz (iii) węgiel do celów energetycznych. Taka dywersyfikacja rodzajów węgla umożliwia Grupie zaspokajanie konkretnego zapotrzebowania odbiorców, którzy wymagają określonych rodzajów i mieszanek węgla. Dzięki pionowej integracji działalności koksowniczej, asortyment oferowanych przez Grupę produktów obejmuje również koks metalurgiczny produkowany przez Koksownię Przyjaźń oraz po wniesieniu do Grupy, również przez KK Zabrze, których głównymi odbiorcami są największe europejskie grupy przemysłu metalurgicznego, wytwórcy metali nieżelaznych oraz przemysł chemiczny.

Koksownia Przyjaźń jest jedyną w Unii Europejskiej koksownią nadmiarową (ang. *merchant coking plant*), połączoną w ramach Grupy z producentem węgla koksowego, która produkuje wysokiej jakości koks metalurgiczny w technologii suchego, jak i mokrego gaszenia, a także mieszanek tych dwóch produktów.

Wysoki stopień różnorodności oferowanych przez Grupę produktów węglowych i koksowych umożliwia jej realizowanie sprzedaży na rzecz wielu gałęzi przemysłu, co ma pozytywny wpływ na stabilność przychodów i pozwala Grupie wejść na różne rynki, równocześnie powiększając marże. Co więcej, takie zróżnicowanie produktów węglowych i koksowych, jak również dłuższy okres przydatności koksu (w porównaniu z wydobytym węglem) daje Grupie dodatkową elastyczność i pozwala aktywnie zarządzać kapitałem obrotowym.

- **Wysoki poziom kompetencji w zakresie wykonywania robót górniczych w trudnych warunkach geologiczno-górniczych**

Działalność wydobywcza Grupy skupia się na eksploatacji najwyższej jakości złóż węgla koksowego, które często występują na dużych głębokościach i których eksploatacja wymaga robót prowadzonych w trudnych warunkach geologiczno-górniczych. Pokłady węgla eksploatowane są na różnych głębokościach (zgodnie z MER od 460 m do 1.100 m), przy występowaniu szerokiego wachlarza zagrożeń naturalnych wymagających zastosowania dostosowanych dla danego miejsca eksploatacji rozwiązań. W rezultacie, Grupa posiada wyjątkowe doświadczenie i specjalistyczną wiedzę w zakresie wydobywania w tego rodzaju warunkach.

Grupa stosuje nowoczesne maszyny i urządzenia. Stosuje także nowoczesne technologie w całym procesie wydobywczym, począwszy od drążenia wyrobisk korytarzowych, przez eksploatację ścian, odstawę urobku, transport poziomy i pionowy urobku po zakłady przeróbki mechanicznej węgla przy każdej kopalni.

W latach 2001-2010 Grupa zakupiła (i) 3.533 sekcje obudów zmechanizowanych o wysokiej podporności (odpowiadające światowym standardom w zakresie urządzeń do zabezpieczania stropu w wyrobiskach ścianowych), wyposażone w nowoczesne systemy sterowania pilotowego lub elektrohydraulicznego, (ii) 14 nowoczesnych kombajnów ścianowych z elektrycznym systemem posuwu, w tym kombajny posiadające nowoczesne systemy zraszania wodo-powietrznego pozwalające na eksploatację pokładów w warunkach dużego zagrożenia metanowego, (iii) 28 przenośników ścianowych wykonanych z blach o dużej odporności na ścieranie przystosowanych do pracy w trudnych warunkach górniczo-geologicznych oraz (iv) 35 kompleksów podścianowych.

Ponadto, Grupa jako pierwsza w Polsce wdrożyła w 2009 roku zaawansowany system strugowy do eksploatacji pokładów niskich o miąższości od 1,0 do 1,5 m.

Grupa zamierza stale unowocześniać swoje maszyny i urządzenia oraz wdrażać nowe technologie w oparciu o współpracę z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami naukowo-badawczymi i czołowymi producentami maszyn.

- **Wysokie standardy odpowiedzialności społecznej i środowiskowej z korzyścią dla akcjonariuszy**

Spółka uznaje swoją odpowiedzialność za pracowników, środowisko, społeczność, w których prowadzi działalność, oraz jako szeroko rozumiany obywatel korporacyjny. Grupa kładzie szczególny nacisk na przestrzeganie standardów odpowiedzialności społecznej i środowiskowej ze względu na przekonanie Zarządu, iż w perspektywie długoterminowej tworzenie wartości dla akcjonariuszy wymaga zawsze starannego przeanalizowania interesów wszystkich akcjonariuszy. Zgodnie z tym podejściem oraz biorąc pod uwagę obowiązujące w Polsce surowe przepisy dotyczące branży węglowej, Grupa stosuje się do standardów regulacyjnych m.in. w zakresie bezpieczeństwa pracy.

Zapewnienie bezpieczeństwa w miejscu pracy oraz ciągłości działalności operacyjnej pozostaje jednym z kluczowych priorytetów Zarządu. Mając na uwadze bezpieczeństwo i higienę pracy, Grupa przeznacza znaczne środki i stosuje nowoczesne technologie pomagające w zapobieganiu wypadkom. Na przestrzeni kilku ostatnich lat Grupa poniosła znaczne wydatki na profilaktykę związaną z bezpieczeństwem i higieną pracy, np. w 2010 roku wydatki te wyniosły 515,0 mln zł. Grupa od wielu lat koncentruje się na zapobieganiu wypadkom i w efekcie osiąga dobre wyniki w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wykazuje zdolność do zmniejszania liczby wypadków w miejscu pracy, co zwiększa jej efektywność operacyjną i wyniki finansowe.

Grupa wprowadziła ponadto szereg inicjatyw mających na celu ograniczanie negatywnego wpływu na środowisko produktów ubocznych i odpadów, takich jak metan czy skała płonna, których powstawanie jest nieuniknione w działalności Grupy:

- Grupa średnio corocznie ujmuje ok. 39% wydzielanego w trakcie robót górniczych metanu. W roku 2010, w trakcie robót górniczych w Grupie ujęto ok. 132 mln m³ metanu, z czego 70% wykorzystano do celów wytwarzania energii. Zgodnie z MER, stanowi to jeden z najwyższych wskaźników w branży. Metan był wykorzystywany w wysokosprawnych układach kogeneracyjnych w oparciu o silniki gazowe do produkcji energii elektrycznej i ciepła. Dodatkowo, proces ten przyczynia się do ograniczenia emisji gazu cieplarnianego. Ponadto, na potrzeby wytwarzania energii Grupa wykorzystuje gaz koksowniczy, będący produktem ubocznym procesu koksowniczego. Dzięki wykorzystaniu między innymi metanu i gazu koksowniczego Grupa pokrywa odpowiednio w 66% zapotrzebowanie na energię elektryczną i 98% zapotrzebowanie na ciepło w ramach Grupy.
- W 2010 roku Spółka sprzedała ok. 300.000 ton skały płonnej – będącej produktem ubocznym działalności wydobywczej – na rzecz branży budowlanej do wykorzystania m.in. przy budowie dróg, eliminując tym samym konieczność składowania tego materiału na składowiskach. Skała płonna sprzedawana była w postaci nieprzetworzonej oraz w postaci kruszywa z niej produkowanego na podstawie uzyskanej przez Spółkę aprobaty technicznej Instytutu Badawczego Dróg i Mostów w Warszawie dla wyrobu budowlanego o nazwie „kruszywo skalne górnicze JSW”. W kolejnych latach Grupa zamierza zwiększyć produkcję i sprzedaż kruszyw otrzymywanych z odpadów wydobywczych.
- W ostatnich latach, w kilku należących do Grupy zakładach przeróbki mechanicznej węgla wyeliminowano emisję pyłowo-gazową do atmosfery (w tym dwutlenku węgla), likwidując proces suszenia termicznego węgla i zastępując go odwadnianiem mechanicznym.

Odnosnie usuwania powstających wskutek działalności wydobywczej szkód górniczych Grupa dąży do rozstrzygnięcia większości sporów w drodze zawierania ugód pozasądowych. W roku 2010 znakomitą większość sporów z tytułu szkód górniczych rozstrzygnięto w trybie pozasądowym, a jedynie 4% wymagało ingerencji sądu. Biorąc pod uwagę udział władz samorządowych w procesie udzielania nowych koncesji, Zarząd jest zdania, iż stosowane podejście ma istotne znaczenie dla terminowego uzyskania nowych koncesji. Ponadto, terminowe rozstrzygnięcie ogromnej większości roszczeń pozwala ograniczyć wysokość związanych z tym zobowiązań, które w przeciwnym razie mogłyby stanowić obciążenie dla elastyczności finansowej Grupy w perspektywie długoterminowej.

- **Doświadczona kadra kierownicza najwyższego szczebla oraz duża liczba utalentowanych pracowników z udokumentowanym doświadczeniem w branży, dysponujących odpowiednio dobranym wachlarzem umiejętności**

Zarówno kadra kierownicza najwyższego szczebla Grupy, jak i kierownicy operacyjni, dysponują rozległą wiedzą fachową i wieloletnim doświadczeniem w podstawowych obszarach działalności Grupy, w tym również w zakresie ciągłego rozwijania wydobycia węgla i produkcji koksu. Kierownictwo Grupy ma duże doświadczenie we wprowadzaniu zaawansowanych technik operacyjnych, realizacji nowych programów inwestycyjnych, a także w integracji niegdyś samodzielnie działających kopalń.

Wydobywanie wysokiej jakości węgla oraz produkcja koksu wysokiej jakości wymaga kompetentnej kadry inżyniersko-technicznej. Wypracowana w ramach Grupy na przestrzeni lat wiedza inżynierska w zakresie wydobycia na dużych głębokościach w trudnych warunkach górniczo-geologicznych jest zdaniem Zarządu wyjątkowa i tylko kilka innych spółek wydobywczych w Europie jest w stanie wykazać się porównywalnym stopniem specjalistycznej wiedzy dotyczącej działalności wydobywczej na takich głębokościach.

W ostatnich kilku latach kierownictwo i pracownicy Grupy z powodzeniem zrealizowali szereg osiągnięć oraz inicjatyw:

1. Zarząd, dążąc do minimalizacji niekorzystnego wpływu kryzysu w latach 2008 i 2009, podjął szereg decyzji dotyczących m.in. (i) ograniczenia nakładów inwestycyjnych lub przesunięcia w czasie terminu realizacji inwestycji (w obszarach niestrategicznych); (ii) zwiększenia wolumenu produkcji węgla do celów energetycznych w stosunku do węgla koksowego, oraz (iii) ograniczenia kosztów Spółki, w tym kosztów osobowych (np. uelastycznienie rozliczeń z pracownikami).
2. Po przejęciu przez Spółkę w roku 2008 kopalni Budryk, wdrożony został zakrojony na szeroką skalę program jej modernizacji w celu przestawienia kopalni z produkcji wyłącznie węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) oraz węgla do celów energetycznych na produkcję węgla koksowego Typu 35 (*hard*) o wyższej wartości. W efekcie, kopalnia Budryk powinna, począwszy od roku 2014, produkować węgiel koksowy Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości (co stanowić będzie ponad 30% całkowitej przewidywanej produkcji kopalni Budryk), oprócz węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) oraz węgla do celów energetycznych. Bez wdrożenia programu modernizacji kopalnia Budryk miała rozpocząć produkcję węgla koksowego Typu 35 (*hard*) dopiero ok. 2030 roku.
3. W latach 2009-2010 Grupa zakończyła integrację techniczno-organizacyjną kopalń Borynia i Zofiówka mającą na celu redukcję kosztów produkcji poprzez ograniczenie nadmiarowych i najmniej produktywnych elementów ciągu technologicznego, efektywniejsze wykorzystanie majątku produkcyjnego i zasobów ludzkich oraz bardziej optymalne wykorzystanie zasobów zalegających w złożach. Oczekuje się, że ta techniczno-organizacyjna integracja (w tym podziemne połączenie tych kopalń) umożliwi Grupie lepszą eksploatację zasobów w ekonomicznie opłacalny sposób, tym samym wydłużając żywotność poszczególnych ruchów zintegrowanej kopalni. Proces integracji obejmował integrację infrastruktury do transportu urobku oraz modernizację szybu wydobywczego i zakładu przeróbki Ruchu Zofiówka.
4. W 2005 roku, w celu wzmocnienia i zwiększenia możliwości wytwórczych, obniżenia kosztów produkcji oraz spełnienia wymogów ochrony środowiska przez Koksownię Przyjaźń, Grupa opracowała „Strategię Rozwoju Koksowni” i wdrożyła program restrukturyzacji technologiczno-technicznej. W marcu 2007 roku uruchomiono nową baterię nr 5 z technologią mokrego gaszenia koksu, w grudniu 2007 roku oddano do eksploatacji zmodernizowaną oczyszczalnię ścieków przemysłowych i deszczowych, w listopadzie 2008 roku uruchomiono zmodernizowane instalacje wydziału produkcji węglpochodnych, w grudniu 2007 roku oddano do eksploatacji nową elektrociepłownię na gaz koksowniczy o mocy 21 MWe, dzięki której Koksownia stała się samowystarczalna energetycznie. W kwietniu 2011 roku uruchomiono i oddano do eksploatacji zmodernizowaną baterię nr 1. Zadania dotychczas wykonane i dalsza realizacja programu inwestycyjnego, którego zakończenie (osiągnięcie docelowych zdolności wytwórczych) przewidywane jest na rok 2018, polega na sukcesywnej modernizacji odtworzeniowej pozostałych trzech baterii koksowniczych nr 4, 3 i 2 (w tym baterie nr 4 i 3 w technologii wsadu ubijanego – umożliwiającego zwiększenie udziału w mieszankach węglowych tańszych węgla typu *semi-soft*). Realizacja programu modernizacyjnego wpływa na obniżanie kosztów produkcji, poprawę jakości wyrobów oraz zapewnia spełnianie przez koksownię zaostrzonych wymagań związanych z przepisami ochrony środowiska

Strategia

Nadrzędnym celem Grupy jest (i) dalsze umacnianie wiodącej pozycji na rynku węgla koksowego i koksu w Unii Europejskiej oraz (ii) maksymalizacja rentowności i płynności finansowej w celu tworzenia wartości dla akcjonariuszy i wspierania długookresowego rozwoju Grupy. W celu realizacji tych zamierzeń Grupa planuje skoncentrować się na kluczowych i najbardziej rentownych przedsięwzięciach inwestycyjnych, kontynuować wdrażanie działań związanych z optymalizacją kosztów, wykorzystywać efekty synergii pomiędzy działalnością wydobywczą i koksowniczą oraz zwiększać możliwości wynikające z efektu skali prowadzonej działalności.

W szczególności Grupa zamierza realizować tę strategię w następujących obszarach:

- **Powiększanie bazy zasobowej Grupy**

Z istoty działalności górniczej wynika stałe wyczerpywanie się zasobów. W celu zapewnienia poziomu zdolności wydobywczych zapewniającego pokrycie zapotrzebowania rynkowego, Grupa planuje: (i) zagospodarowanie nowych pokładów węgla zalegających na większych głębokościach w obszarach koncesyjnych istniejących kopalń (ekspansja pionowa), (ii) udostępnienie złóż na obszarach sąsiadujących z aktualnie prowadzoną działalnością wydobywczą (ekspansja pozioma) oraz (iii) prowadzi działalność w celu poszukiwania i rozpoznawania nowych złóż. Wszystkie te działania mają na celu zapewnienie Grupie możliwości zwiększenia produkcji węgla koksowego Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości powyżej odnotowanego w 2010 roku poziomu i tym samym uzyskiwania wyższych marż niż w przypadku produkcji węgla do celów energetycznych lub węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*). Ponadto, Grupa śledzi rynek w celu rozpoznania możliwości zewnętrznego rozwoju.

Pionowa rozbudowa bazy zasobów

Grupa planuje rozbudowę bazy zasobowej przez udostępnienie i zagospodarowanie nowych pokładów w istniejących kopalniach m.in. poprzez budowę poziomu 1.290 m w kopalni Budryk (159,4 mln ton zasobów operatywnych, poziomu 1.080 m w kopalni Borynia-Zofiówka Ruch Zofiówka (47,0 mln ton zasobów operatywnych, oraz poziomu 1.000 m (56,1 mln ton zasobów operatywnych) i w dalszej kolejności poziomu 1.140 m (36,5 mln ton zasobów operatywnych) w kopalni Pniówek. Patrz również „– Program inwestycyjny” oraz MER (punkt 3.20 „Możliwości rozwojowe Spółki”).

W następstwie budowy poziomu 1.290 m i modernizacji kopalni Budryk, zostaną udostępnione nowe zasoby. Jednocześnie, możliwy będzie rozdział produkcji węgla koksowego Typu 35 (*hard*) od produkcji węgla do celów energetycznych i węgla Typu 34 (*semi soft*). W efekcie, oczekuje się, że kopalnia Budryk, poza węglem koksowym Typu 34 (*semi-soft*) i węglem do celów energetycznych, od 2014 roku produkować będzie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*) wysokiej jakości, który po 2014 roku stanowić będzie ponad 30% łącznej oczekiwanej produkcji). Bez wdrożenia aktualnie realizowanego programu inwestycyjnego, wydobycie węgla koksowego Typu 35 (*hard*) w kopalni Budryk planowano dopiero około roku 2030.

Pozioma rozbudowa bazy zasobów

Grupa zamierza rozbudować swoją bazę zasobową przez udostępnianie i zagospodarowanie nowych złóż sąsiadujących z istniejącymi kopalniami, w tym złóż Bzie-Dębina 1-Zachód i Bzie-Dębina 2-Zachód (98,6 mln ton zasobów operatywnych z poziomu udostępnienia 1.110 m), części złóż Żory i Warszawice-Pawłowice Północ (27,2 mln ton zasobów operatywnych) w kopalni Borynia-Zofiówka, oraz złoża Pawłowice 1 (54,2 mln ton zasobów operatywnych z poziomu 1.140 m) w kopalni Pniówek. Ponadto, Grupa zamierza w kopalni Krupiński udostępnić i zagospodarować część złoża Żory-Suszec oraz zasoby w partii E i Zgoń (26,2 mln ton zasobów operatywnych). Grupa zamierza, ponadto, eksploatować, w ramach kopalni Budryk, część złoża poszerzonego Chudów-Paniowy 1 (5,6 mln ton zasobów operatywnych). Przewiduje się, że te inwestycje pozwolą Grupie zagospodarować 211,8 mln ton zasobów operatywnych.

W wyniku realizacji planowanej rozbudowy poziomej i pionowej, Grupa oczekuje wydłużenia żywotności kopalni Budryk o ok. 43 lata (do ok. 2077 roku), kopalni Krupiński o ok. 10 lat (do ok. 2030 roku), kopalni Borynia-Zofiówka Ruch Borynia o ok. 17 lat (do ok. 2042 roku), kopalni Borynia-Zofiówka Ruch Zofiówka o ok. 40 lat (do ok. 2051 roku) i kopalni Pniówek o ok. 26 lat (do ok. 2051 roku). W oparciu o oszacowane przez firmę Wardell Armstrong LLP zasoby operatywne kopalń istnieje możliwość dalszego wydłużenia ich żywotności.

Poszukiwanie i rozpoznawanie zasobów w nowych obszarach

Celem rozbudowy bazy zasobowej, Grupa prowadzi również działania polegające na poszukiwaniu i rozpoznawaniu zasobów w obszarach Bzie-Dębina 1-Wschód, Gołkowice, Krupiński Północ, Zgoń i Ornontowice II. Planuje się także poszukiwanie i rozpoznanie zasobów w złożu Pawłowice 1 Wschód.

Rozwój zewnętrzny

W 2007 roku Spółka podpisała list intencyjny z NWR dotyczący przede wszystkim ewentualnego zagospodarowania zasobów węgla w obszarze Morcinek 1, które położone są w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym w bliskim sąsiedztwie istniejących obszarów wydobywczych Grupy. List intencyjny nie zawiera wiążących zobowiązań dla żadnej ze stron. Spółka obecnie rozważa możliwość potencjalnej współpracy oraz optacalności ewentualnego joint venture przy realizacji tego przedsięwzięcia.

W roku 2008 Spółka przejęła kopalnię Budryk, a w dniu 12 maja 2011 roku Spółka podpisała Warunkową Umowę Wniesienia KK Zabrze, przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie. Ponadto,

w marcu 2010 roku Grupa złożyła ofertę na zakup 85% akcji w kapitale zakładowym WZK Victoria, w ramach procesu prywatyzacji tej koksowni. Patrz również „– *Historia Grupy*” oraz „– *Ostatnie nabycia*”.

Poza możliwością podjęcia współpracy z NWR oraz ewentualnym nabyciem WZK Victoria, jak wskazano powyżej, w krótkim horyzoncie czasowym Grupa planuje skupić się na wzroście organicznym i nie zamierza dokonać aktualnie żadnych istotnych przejęć lub projektów typu joint venture. Jeżeli w toku dalszego rozwoju Grupy pojawią się atrakcyjne możliwości akwizycyjne lub tworzenia wspólnych przedsięwzięć typu joint venture, przede wszystkim w obszarze węgla oraz koksu, Grupa będzie je rozważać, przy czym w kręgu zainteresowań są jedynie takie akwizycje, które będą kreować wartość dodaną dla Grupy i jej akcjonariuszy.

Realizacja potencjalnych przyszłych akwizycji czy przedsięwzięć typu joint venture zależeć będzie ponadto od akceptowalnego dla Grupy poziomu ryzyka, dostępności kapitału i zdolności Grupy do sfinansowania ewentualnych transakcji.

Pomimo wypowiedzi w prasie przedstawicieli Spółki z listopada 2010 roku, Spółka potwierdza, że nie ma zamiaru dokonać na obecnym etapie inwestycji w akcje spółki Bogdanka S.A.

- **Zwiększenie zdolności produkcyjnych koksowni**

Grupa zamierza w dalszym ciągu umacniać swoją pozycję niezależnego dostawcy koksu na rynek UE i rynek globalny, zwiększać zdolności produkcyjne swoich koksowni oraz generować dodatkową marżę na tym etapie łańcucha wartości. Aktualne zdolności produkcyjne Koksowni Przyjaźń (po uruchomieniu baterii koksowniczej nr 1 w kwietniu 2011 roku) będą wynosić 3,1 mln ton koksu w latach 2011-2012. W latach 2013-2017 w okresie planowanej sukcesywnej modernizacji pozostałych baterii (nr 4, 3, 2) zdolności produkcyjne będą wynosić 2,7 mln ton koksu. Od roku 2018, po zakończeniu planowanych prac modernizacyjnych zdolności produkcyjne Koksowni Przyjaźń wyniosą 3,3 mln ton koksu. Po przejęciu KK Zabrze i uruchomieniu baterii koksowniczej nr 1 w Koksowni Przyjaźń, moce produkcyjne Grupy wzrosną do poziomu 4,4 mln ton koksu metalurgicznego (w latach 2011-2012), a docelowo 4,6 mln ton. W roku 2010 40% węgla koksowego wyprodukowanego przez Grupę zostało przerobione w Koksowni Przyjaźń, a kolejne 9% dostarczono do przetworzenia w KK Zabrze. Przewiduje się, że po zrealizowaniu programu inwestycyjnego do roku 2018 (patrz również „– *Program inwestycyjny*”) zdolności produkcyjne koksowni Grupy zostaną utrzymane na poziomie 4,6 mln ton rocznie, przy czym każde przedsięwzięcie inwestycyjne będzie oddzielnie oceniane przed podjęciem decyzji. Głównym celem Grupy jest wytwarzanie takich ilości koksu, które zapewnią optymalny poziom produkcji przy jednoczesnym osiąganiu korzyści z efektu synergii związanego z KK Zabrze. Patrz również „– *Program Inwestycyjny – Inwestycje w obszarze koksowniczym*”.

- **Poprawa efektywności funkcjonowania Grupy**

W ostatnim okresie Grupa przeszła reorganizację strukturalną mającą na celu podniesienie efektywności działania i zapewnienie bardziej przejrzystej polityki inwestycyjnej, produktowej i cenowej. W wyniku tego procesu działalność Grupy została skoncentrowana na działalności podstawowej (wydobycie węgla, koksownie). Niezależnie od przeprowadzonej reorganizacji, kierownictwo zamierza zwiększać efektywność funkcjonowania poprzez:

- *Wprowadzanie usprawnień w obszarze rozwiązań technicznych*, w tym: (i) wdrażanie technologii strugowej w wydobyciu węgla; (ii) standaryzację wykorzystywanych maszyn i urządzeń; (iii) rozwój systemów transportu podziemnego opartego o kolejki podwieszane z własnym napędem spalinowym; (iv) rozwój systemów automatyki i zdalnego sterowania maszyn i urządzeń; (v) rozwój systemu monitoringu pracy maszyn i urządzeń; (vi) stopniowe wycofywanie z użycia zużytych fizycznie bądź ekonomicznie instalacji i maszyn (głównie poprzez ograniczanie liczby obudów zmechanizowanych stropu); oraz (vii) dalsze podnoszenie poziomu technicznego stosowanych maszyn i urządzeń.
- *Centralizację sprzedaży, logistyki i marketingu wszystkich produktów Grupy w Polskim Koksie*, które obecnie są rozproszone, co pozwoli na optymalizację przychodów i kosztów oraz sprawniejszą koordynację procesów sprzedaży, marketingu i kreowanie wspólnej polityki cenowej odnośnie produktów Grupy (patrz „– *Sprzedaż i marketing – Centralizacja sprzedaży, logistyki i marketingu wszystkich produktów Grupy w Polskim Koksie*”).
- *Optymalizacja procesów wewnętrznych, w tym organizacji pracy oraz systemów motywacyjnych*. Grupa będzie w dalszym ciągu współpracować ze wszystkimi działającymi w niej organizacjami związkowymi, w kierunku wprowadzenia systemów motywacyjnych i zwiększania ogólnej wydajności pracy. Grupa planuje również opracowanie i wprowadzenie w życie programu doskonalenia pracowników (wraz z ocenami rocznymi) i programu szkoleń dla pracowników. Kierownictwo tworzy programy rozwoju zasobów ludzkich w konsultacji ze specjalistami ds. zasobów ludzkich i procesów gospodarczych pochodzącymi z takich firm, jak: Hewitt Associates, Roland Berger i Keystone Consulting.
- *Inne*, w tym techniczno-organizacyjna integracja kopalni Borynia-Zofiówka z kopalnią Jas-Mos, modernizacja zakładów przerobczych, modernizacja infrastruktury powierzchniowej, zakup nowych maszyn i remonty istniejących

w pozostałych obszarach górniczych, ujednolicanie infrastruktury informatycznej kompatybilnej w ramach całej Grupy, wprowadzenie nowoczesnych narzędzi z zakresu controllingu i sprawozdawczości zarządczej oraz innych funkcji wspomagających prowadzenie działalności gospodarczej obejmujących, m.in.: (i) program „audytu wewnętrznego” mającego na celu poprawę funkcjonowania finansowego systemu kontroli wewnętrznej, (ii) wspólny i zintegrowany system zarządzania zasobami ludzkimi, (iii) comiesięczna wewnątrzgrupowa sprawozdawczość w zakresie kontroli finansowej oraz (iv) program do planowania i monitorowania inwestycji o znaczeniu strategicznym.

- ***Maksymalizacja wykorzystania produktów ubocznych procesów wydobywania węgla i produkcji koksu w celu zwiększenia własnej produkcji energii i zmniejszenia negatywnego wpływu działalności Grupy na środowisko***

Pomimo że Grupa jest postrzegana jako lider w dziedzinie efektywnego wykorzystywania produktów ubocznych wydobywania węgla i produkcji koksu, stawia sobie ona za cel dalsze podnoszenie efektywności z korzyścią dla akcjonariuszy. Kluczową inicjatywą w tym zakresie jest zwiększenie wykorzystania poszczególnych produktów ubocznych w procesie wytwarzania energii.

Grupa aktualnie pokrywa 98% własnego zapotrzebowania na energię cieplną oraz 66% własnego zapotrzebowania na energię elektryczną i zamierza w dalszym ciągu podnosić stopień samowystarczalności w tym zakresie. W tym celu Grupa planuje zwiększyć produkcję energii elektrycznej z (i) metanu pochodzącego z kopalń Grupy, (ii) gazu koksowniczego z zakładów koksowniczych Grupy oraz (iii) niskokalorycznych paliw z przerobu węgla. Grupa planuje również podniesienie sprawności stosowanych procesów wytwarzania energii.

W roku 2010 Grupa zagospodarowała około 70% metanu pochodzącego z działalności wydobywczej i przetwórczej. W okresie najbliższych trzech-czterech lat Grupa zamierza zwiększyć do 95% wykorzystanie ujętego metanu do produkcji energii elektrycznej, również z zastosowaniem technologii CNG i LNG. Dodatkowo, Grupa zamierza kontynuować współpracę z instytutami naukowo-badawczymi w zakresie opracowania i wdrożenia technologii ujmowania metanu o niskiej koncentracji (0,1%–0,35%) z powietrza wentylacyjnego w szybach wentylacyjnych, w celu jego gospodarczego wykorzystania analogicznego do wykorzystania metanu z odmetanowania.

Grupa wykorzystuje do produkcji energii elektrycznej nadwyżkę gazu koksowniczego wytwarzaną przez Koksownię Przyjaźń. Aktualnie koksownia jest samowystarczalna pod względem energii elektrycznej. Realizując strategię energetyczną w związku z trwającą modernizacją baterii pieców koksowniczych, Grupa zamierza przetwarzać całość nadwyżki gazu na energię elektryczną. W 2010 roku Koksownia Przyjaźń wyprodukowała 1.254,9 mln m³ i zużyła 745,2 mln m³ gazu koksowniczego.

Wykorzystanie do celów energetycznych paliw o niskiej kaloryczności zmniejszy także ilość odpadów w środowisku. Grupa zamierza także zwiększyć produkcję kruszyw otrzymywanych z odpadów wydobywczych, m.in. w budownictwie. Opisane wyżej działania przyczynią się do zmniejszenia negatywnego oddziaływania działalności Grupy na środowisko.

- ***Utrzymanie i dalsze podnoszenie wysokich standardów bezpieczeństwa***

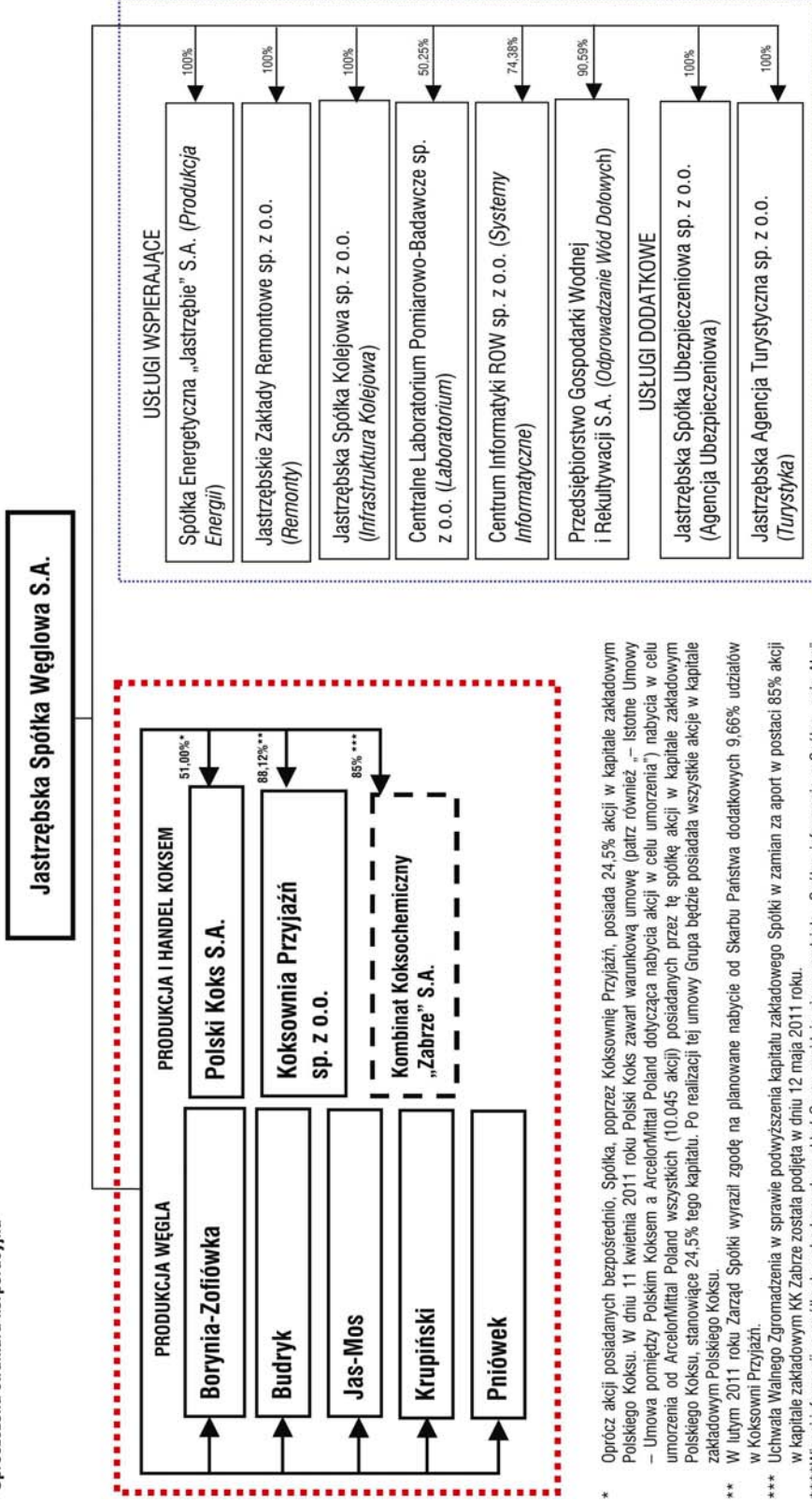
W 2009 roku Spółka wdrożyła „Program poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy”, gdzie określone zostały zadania na lata 2009-2015, których realizacja powinna wpłynąć na poprawę bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia pracowników, w tym na obniżenie liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych. „Program poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy” został opracowany w związku z przyjęciem „Krajowej strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2009-2012” oraz polityką Unii Europejskiej określającą zadania w tym zakresie.

Głównym celem powyższego programu jest systematyczny spadek ilości wypadków przy pracy oraz ograniczenie czynników wpływających na zachorowalność na choroby zawodowe.

W zakresie obszarów objętych ww. programem, w kopalniach Spółki sporządzane są co roku szczegółowe „Plany poprawy warunków BHP”. Ponadto, Spółka w corocznych „Planach Techniczno-Ekonomicznych” zapewni środki niezbędne do realizacji zadań określonych w powyższych Planach.

W ramach ciągłego doskonalenia funkcjonującego „Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem i Higieną Pracy” w ramach „Zintegrowanego Systemu Zarządzania”, którego celem jest wytworzenie i doskonalenie mechanizmów postępowania w procesie zarządzania w zakładzie, Grupa będzie podejmować działania, które zapewnią stosowanie bezpiecznych procesów technologicznych oraz pozwolą zapobiegać wypadkom przy pracy, chorobom zawodowym i zdarzeniom potencjalnie wypadkowym.

Uproszczona struktura korporacyjna

Źródło: Spółka

* Oprócz akcji posiadanych bezpośrednio, Spółka, poprzez Koksownię Przyjaźń, posiada 24,5% akcji w kapitale zakładowym Polskiego Koks. W dniu 11 kwietnia 2011 roku Polski Koks zawarł warunkową umowę (patrz również – Istotne Umowy – Umowa pomiędzy Polskim Koksem a ArcelorMittal Poland dotycząca nabycia akcji w celu umorzenia*) nabycia w celu umorzenia od ArcelorMittal Poland wszystkich (10.045 akcji) posiadanych przez tę spółkę akcji w kapitale zakładowym Polskiego Koks, stanowiące 24,5% tego kapitału. Po realizacji tej umowy Grupa będzie posiadała wszystkie akcje w kapitale zakładowym Polskiego Koks.

** W lutym 2011 roku Zarząd Spółki wyraził zgodę na planowane nabycie od Skarbu Państwa dodatkowych 9,66% udziałów w Koksowni Przyjaźń.

*** Uchwała Walnego Zgromadzenia w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Spółki w zamian za aport w postaci 85% akcji w kapitale zakładowym KK Zabrze została podjęta w dniu 12 maja 2011 roku.

****Więcej informacji o spółkach wchodzących w skład Grupy znajduje się w rozdziale „Ogólne informacje o Spółce, opis Akcji i kapitału zakładowego – Spółka i istotne Spółki Zależne oraz KK Zabrze”.

 działalność podstawowa

 działalność pozostała

Historia Grupy

Spółka została utworzona w dniu 1 kwietnia 1993 roku w związku z rządowym programem restrukturyzacji polskiego przemysłu górnictwa. Spółka powstała w wyniku połączenia siedmiu niezależnych przedsiębiorstw państwowych zajmujących się wydobywaniem węgla kamiennego (kopalni Borynia, kopalni Jastrzębie, kopalni Krupiński, kopalni Morcinek, kopalni Moszczenica, kopalni Pniówek i kopalni Zofiówka), które zostały uruchomione w latach 1962 – 1986, w odpowiedzi na rosnące w Europie zapotrzebowanie na wysokiej jakości węgiel koksowy.

W latach 1993-2006 Spółka prowadziła restrukturyzację, której elementem było m.in. wydzielanie majątku bezpośrednio niezwiązanego z działalnością podstawową Spółki i tworzenie na jego podstawie odrębnych podmiotów prawnych. W następstwie tego procesu, w ramach Grupy utworzone zostały następujące podmioty prawne zajmujące się działalnością wspierającą i wykonujące głównie usługi na rzecz Grupy: Spółka Energetyczna Jastrzębie, Jastrzębskie Zakłady Remontowe, Jastrzębska Spółka Kolejowa oraz Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze. Patrz również „*Ogólne informacje o Spółce, opis Akcji i kapitału zakładowego – Spółka oraz Istotne Spółki Zależne*”.

W 1994 roku Spółka połączyła kopalnię Jastrzębie z kopalnią Moszczenica. W rezultacie powstała kopalnia Jas-Mos.

W 1995 roku utworzono Zakład Logistyki Materiałowej zajmujący się zaopatrzeniem materiałowym kopalni Spółki.

W 1996 roku powstał Polski Koks, który wchodzi w skład Grupy. Polski Koks ma dobrze ugruntowaną pozycję i markę rozpoznawalną na rynku światowym jako jedna z największych na świecie firm zajmujących się handlem koksem pod względem przychodów ze sprzedaży. W dniu 11 kwietnia 2011 roku Polski Koks zawarł warunkową umowę (patrz również „*Istotne Umowy – Umowa pomiędzy Polskim Koksem a ArcelorMittal Poland dotycząca nabycia akcji w celu umorzenia*”) nabycia w celu umorzenia od ArcelorMittal Poland wszystkich (10.045 akcji) posiadanych przez tę spółkę akcji w kapitale zakładowym Polskiego Koksu, stanowiące 24,5% tego kapitału. Po realizacji tej umowy bezpośredni udział Spółki w kapitale zakładowym Polskiego Koksu wzrosł do 67,55%, a udział przysługujący Koksowni Przyjaźń, będącej spółką kontrolowaną przez Grupę, wzrosł do 32,45%. W efekcie, Grupa będzie posiadała wszystkie akcje w kapitale zakładowym Polskiego Koksu.

W 1998 roku kopalnię Morcinek (z uwagi na nieuzasadnione ekonomicznie wydobywanie w tamtym czasie) postawiono w stan likwidacji, która zakończyła się w 2000 roku. Patrz również „*Powiększanie bazy zasobowej Grupy – Rozwój zewnętrzny*”.

W połowie 2003 roku Spółka założyła spółkę Koksownię Przyjaźń sp. z o.o., do której w grudniu 2003 roku Skarb Państwa wniósł w postaci aportu przedsiębiorstwo państwowe Zakłady Koksownicze „Przyjaźń”, zlokalizowane w Dąbrowie Górniczej. W ramach procesu restrukturyzacji zadłużenia dokonano konwersji wierzytelności Koksowni Przyjaźń na udziały, dzięki czemu, w połowie 2005 roku, Spółka nabyła w Koksowni Przyjaźń 46,24% udziałów. W wyniku odkupu udziałów od innych współników, udział Spółki w kapitale zakładowym Koksowni Przyjaźń wzrósł do 88,12%. Od 2005 roku Koksownia Przyjaźń rozpoczęła proces modernizacji w oparciu o przygotowaną strategię rozwoju.

W 2008 roku Skarb Państwa wniósł do Spółki kopalnię Budryk, po czym Spółka przystąpiła do realizacji szeroko zakrojonego programu modernizacyjnego w celu przestawienia kopalni z produkcji wyłącznie węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*) oraz węgla do celów energetycznych na produkcję węgla koksowego Typu 35 (*hard*) o wyższej wartości.

W 2010 roku Spółka nabyła od Skarbu Państwa 90,59% akcji Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji. Do głównych zadań tej spółki należy odbiór wód zasolonych od czterech z pięciu czynnych kopalni należących do Spółki oraz dostarczanie wody do celów przemysłowych.

Z dniem 1 stycznia 2011 roku, w ramach prowadzonych procesów reorganizacji, Spółka dokonała integracji kopalni Borynia oraz Zofiówka, tworząc nową dwuruchową kopalnię Borynia-Zofiówka. Do 2013 roku Grupa planuje techniczną i organizacyjną integrację kopalni Jas-Mos z dwuruchową kopalnią Borynia-Zofiówka.

Patrz również punkt „*Opis działalności – Ostatnie nabycia*”.

Wydobycie i produkcja węgla

Wydobywaniem węgla kamiennego w Grupie zajmuje się Spółka, w ramach której funkcjonuje pięć czynnych kopalni: Borynia-Zofiówka, Budryk, Jas-Mos, Krupiński i Pniówek, w których wydobywany jest: (i) węgiel koksowy wykorzystywany jako główny surowiec do produkcji koksu, który z kolei wykorzystywany jest do produkcji stali, oraz (ii) węgiel do celów energetycznych stosowany do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. Każda kopalnia posiada własny zakład przeróbki mechanicznej węgla służący wzbogacaniu węgla, który odbiera z dołu urobek surowy, wzbogaca go i ładuje na środki transportu.

W 2010 roku Spółka wydobyła ok. 13,3 mln ton węgla, z czego ok. 9,1 mln ton węgla koksowego (w tym 84% węgla koksowego Typu 35 (*hard*) oraz 16% węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*)) oraz 4,2 mln ton węgla do celów energetycznych.

Poniższa tabela przedstawia zestawienie dotyczące produkcji węgla w ramach Grupy, począwszy od 2008 roku, we wskazanych okresach.

Tabela 57

	Okres 3 miesięcy zakończony w dniu 31 marca**		Rok zakończony w dniu 31 grudnia					
	2011		2010		2009		2008	
	(w mln ton i %)							
Węgiel koksowy.....								
Borynia*.....	0,9		1,7		1,3		1,4	
Zofiówka*.....	0		1,8		1,1		2,2	
Budryk.....	0,3		0,5		0,2		0,4	
Jas-Mos.....	0,3		1,6		1,2		1,6	
Krupiński.....	0,1		1,0		0,5		0,6	
Pniówek.....	0,7		2,5		2,4		2,9	
Węgiel koksowy Typu 35 łącznie***	1,9	58%	7,7	57%	5,9	52%	8,2	60%
Węgiel koksowy Typu 34 łącznie***	0,4	13%	1,4	11%	0,8	7%	0,9	7%
Węgiel koksowy łącznie	2,3	71%	9,1	68%	6,7	59%	9,1	67%
Węgiel do celów energetycznych								
Borynia*.....	0,06		0,2		0,3		0,4	
Zofiówka*.....	0		0,1		0,2		0,2	
Budryk.....	0,6		2,6		2,6		2,5	
Jas-Mos.....	0		0,005		0,1		0,03	
Pniówek.....	0,05		0,08		0,3		0,2	
Krupiński.....	0,3		1,2		1,2		1,2	
Węgiel do celów energetycznych łącznie	0,9	29%	4,2	32%	4,7	41%	4,5	33%
Węgiel łącznie.....								
Borynia*.....			1,9		1,5		1,8	
ton/dobę.....	0,9*		7.514		6.513		7.252	
Zofiówka*.....	14.548*		1,9		1,2		2,4	
ton/dobę.....			7.665		5.239		9.606	
Budryk.....	0,9		3,1		2,8		2,9	
ton/dobę.....	14.224		12.000		11.759		11.381	
Jas-Mos.....	0,3		1,6		1,3		1,7	
ton/dobę.....	5.175		6.227		5.484		6.608	
Pniówek.....	0,7		2,6		2,70		3,1	
ton/dobę.....	11.298		10.270		11.332		12.113	
Krupiński.....	0,4		2,2		1,8		1,8	
ton/dobę.....	6.135		8.595		7.492		6.951	
Węgiel łącznie.....	3,2	100%	13,3	100%	11,4	100%	13,6	100%
ton/dobę.....	51.380		52.271		47.833		53.911	

* Połączone w jedną kopalnię w styczniu 2011 roku

** Okres ten nie został objęty MER. Źródłem danych jest Spółka

*** Podział węgla koksowego na Typ 34 (*semi-soft*) i Typ 35 (*hard*) nie został ujęty w MER. Źródłem danych jest Spółka

Źródło: MER

Jakość i parametry węgla w złożach Spółki

Jakość węgla Spółki określano początkowo na podstawie rdzeni z odwiertów badawczych z powierzchni. Obecnie rozpoznanie jakości węgla Spółki prowadzone jest poprzez pobieranie próbek bruzdowych w wyrobiskach korytarzowych i ścianowych oraz badanie rdzeni z odwiertów dołowych.

Udział typów węgla w złożach węgla kamiennego Spółki według stanu na dzień 31 grudnia 2009 roku przedstawia się następująco:

Tabela 58

Typ węgla	Udział w udokumentowanych zasobach
Węgiel gazowo-plotmienny Typu 32 i 33	1,4%
Węgiel gazowo-koksowy Typu 34	27%
Węgiel ortokoksowy Typu 35	65,3%
Węgiel metakoksowy i semikoksowy Typu 36 i 37	6,3%

Źródło: Spółka. Przedstawiony podział nie został ujęty w Raporcie MER

Typy węgla, zalegającego w złożach Spółki mogą być scharakteryzowane (w oparciu o Polską Normę) w następujący sposób:

Tabela 59

Typ węgla	Wyróżnik	Zawartość części lotnych V%	Charakterystyka	Główne zastosowanie
Węgiel gazowo-plotmienny	32	powyżej 28	duża zawartość części lotnych, średnia zdolność spiekania	piece przemysłowe i domowe, wylęwanie, uwodornianie
Węgiel gazowy	33	powyżej 28	duża wydajność gazu i smoły, znaczna spiekalność	gazownictwo, koksownictwo, wylęwanie
Węgiel gazowo-koksowy (semi-soft)	34	powyżej 28	duża wydajność gazu i smoły, dobra spiekalność, średnie ciśnienie rozprężania	gazownictwo, koksownictwo
Węgiel ortokoksowy (hard)	35	od 20 do 31	typowy węgiel koksowy, średnia zawartość części lotnych, dobra spiekalność, wysokie ciśnienie rozprężania	produkcja koksu metalurgicznego
Węgiel metakoksowy (hard)	36	od 14 do 28	dobra spiekalność, duże ciśnienie rozprężania	produkcja koksu odlewniczego
Węgiel semikoksowy (hard)	37	od 14 do 28	mała zawartość części lotnych, słaba spiekalność, średnie ciśnienie rozprężania	w koksownictwie jako dodatek schudzający wsad węglowy

Źródło: Polska Norma

Powyższa klasyfikacja węgla stosowana w Polsce ma swoje odpowiedniki m.in. w klasyfikacjach stosowanych w Niemczech, Ameryce, Japonii i Rosji.

Zasoby bilansowe i operatywne

Międzynarodowa firma konsultingowa, Wardell Armstrong, przeprowadziła niezależną ocenę zasobów bilansowych zasobów operacyjnych węgla należących do Grupy. Ocena ta objęła wizyty w kopalniach i polegała na zbieraniu danych i przeglądzie działalności. Ponadto, Wardell Armstrong dokonała analizy dostępnych informacji i przeprowadziła ocenę i weryfikację aktywów geologiczno-górnictwa Grupy. Wardell Armstrong dokonała także analiz metod i danych używanych przez Grupę m.in. do szacowania wielkości zasobów. W oparciu o przeprowadzoną ocenę, Wardell Armstrong jest zdania, że źródła szacunków, na których firma ta oparła swoje oceny posiadanych przez Grupę zasobów, technik wydobywczych, infrastruktury podziemnej i powierzchniowej są zgodne z przyjętymi praktykami inżynierskimi. Ponadto firma Wardell Armstrong przeanalizowała metodologię obliczania zasobów i plany eksploatacji, a następnie dokonała klasyfikacji zasobów zgodnie ze stosowaną powszechnie na świecie metodą JORC. W oparciu o przeprowadzoną ocenę, Wardell Armstrong jest zdania, że posiadane przez Grupę zasoby pozwalają na realizację przyjętych przez Grupę planów wydobywczych do roku 2030, a także możliwość dalszego funkcjonowania niektórych kopalń Grupy – po roku 2030 – przez okres kolejnych 40 lat. Zgodnie z MER, według stanu na dzień sporządzenia MER Grupa posiadała łącznie 1.932,1 mln ton zasobów bilansowych węgla („resources” według JORC). Ponadto Grupa zgodnie z MER, według stanu na dzień sporządzenia MER, posiadała 552,0 mln ton zasobów operacyjnych („reserves” według JORC).

Poniższa tabela przedstawia podsumowanie wielkości zasobów bilansowych i operacyjnych dotyczące obecnych i przyszłych obszarów działalności kopalń należących do Grupy zgodnie z MER, według stanu na dzień sporządzenia MER.

Tabela 60

Polska Klasyfikacja Złóż (według JORC)	Obecne obszary koncesyjne (mln ton)		Nowe obszary koncesyjne (mln ton)		Pogłębienie w ramach obecnych obszarów koncesyjnych (mln ton)	
	Zasoby bilansowe*** (Resources)	Zasoby operatywne (Reserves)	Zasoby bilansowe*** (Resources)	Zasoby operatywne (Reserves)	Zasoby bilansowe *** (Resources)	Zasoby operatywne (Reserves)
kopalnia Borynia*	193,4	33,6				
Żory-Warszowice **.....			171,5	27,2		
Pogłębienie**.....					371,5	-
kopalnia Zofiówka	326,1	66,1				
OG Dębina 2 Zachód.....	98,1	36,3				
Bzie Dębina 1 Zachód **....			234,8	62,3		
Pogłębienie**.....					176,0	44,6
kopalnia Jas-Mos *	185,1	30,8				
kopalnia Pniówek*	260,6	88,4				
Pawłowice I **.....			304,3	54,2		
Pogłębienie**.....					225,0	72,0
kopalnia Krupiński *	154,3	60,3				
Krupiński Północ **.....			150,7	14,0		
Pogłębienie**.....					66,0	12,2
kopalnia Budryk*	714,5	236,5				
Chudów-Paniowy **.....			7,6	5,6		
Łącznie	1932,1	552,0	868,9	163,3	838,5	128,8

* Będzie wymagać przedłużenia koncesji

** Będzie wymagać uzyskania nowej koncesji

*** Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

Źródło: MER

Szacunek zasobów Grupy oparto o dane geologiczne zebrane i przeanalizowane przez zespół bardzo doświadczonych geologów i inżynierów. Wielkość zasobów jest okresowo aktualizowana dla odzwierciedlenia dokonanego wydobycia, nowych informacji pochodzących z otworów badawczych i innych danych geologicznych i górniczych. Zmiana bazy danych zasobów może być również wynikiem uzyskania koncesji na eksploatację nowych złóż. Ponadto, zmiany metod wydobywczych mogą przyczynić się również do zwiększenia bazy wydobywczej pokładów węglowych.

Podsumowanie dotyczące czynnych kopalń

Poniżej przedstawiono podstawową charakterystykę operacyjną należących do Grupy kopalń w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku:

Tabela 61

	Borynia-Zofiówka	Budryk	Jas-Mos	Krupiński	Pniówek	Łącznie
Wydajność godzinowa zakładu przeróbki węgla brutto (tona/godzina)*	3.100	1.500	800	1.200	1.700	8.300
Wydobycie netto (tys. ton)**	3.870,5	3.060,1	1.588,0	2.191,6	2.618,9	13.329,1
Liczba szybów*	10	5	4	3	5	27
Liczba pól wydobywczych*	2	1	1	1	1	6
Średnia liczba eksploatowanych ścian**	4,8 Borynia 4,4 Zofiówka	3,1	4,3	3,8	6,4	-
Średnie wydobycie z jednej ściany (tona/dzień) **	1.759 Borynia 1.481 Zofiówka	3.941	1.477	2.152	1.579	-
Średnia wysokość ściany (m)**	2.55 Borynia 2.64 Zofiówka	2.36	2.79	2.4	2.45	-
Głębokość wydobycia (m)**	750-975 Borynia 754-1.016 Zofiówka	575-1.080	660-1.100	460-970	775-970	460-1.100
Żywotność (w latach) kopalń bez realizacji projektów inwestycyjnych*	2025 Borynia 2021 Zofiówka	2034	2022	2020	2025	2020-2034
Żywotność (w latach) kopalń po realizacji projektów inwestycyjnych*	2042 Borynia 2051 Zofiówka	2077	2022	2030	2051	2022-2077
Liczba pracowników ⁽¹⁾	7.504	2.499	4.057	2.644	5.199	21.903

(1) Odnosi się do średniej w skali roku liczby pracowników pełnoetatowych lub równoważnych etatom

Źródło: * Spółka ** MER

Szyby wydobywcze według stanu na dzień 31 grudnia 2010 roku

Tabela 62

Kopalnia	Zakład	Nazwa szybu	Rzędna zrębu		Rzędna dna		Łączna długość (głębokość) (metrów)
			(metrów nad poziomem morza)	(metrów poniżej poziomu morza)	(metrów nad poziomem morza)	(metrów poniżej poziomu morza)	
Borynia-Zofiówka	Borynia – Zofiówka	Szyb I	288,5	-648,5	936,9		
		Szyb I	280,2	-702,6	982,8		
Budryk		Szyb I	292,2	-865,8	1.158		
Jas-Mos		Szyb II Jas II	261,0	-802,0	1.063,0		
Krupiński		Szyb I	269,5	-638,0	907,5		
Pniówek		Szyb I Ludwik	280,7	-640,3	921		

Źródło: Spółka

Wzbogacanie węgla

Węgiel surowy wydobywany we wszystkich kopalniach Grupy jest kierowany do przeróbki mechanicznej (patrz również „– Techniki wydobycia węgla”). Procesy przerobcze wykorzystywane przez zakłady przeróbki mechanicznej węgla kopalń Grupy zaprojektowane

i prowadzone są tak, aby w następstwie uzyskać produkt handlowy wysokiej jakości. Każda kopalnia posiada swój zakład przeróbki mechanicznej węgla, dostosowany do wielkości wydobycia oraz charakterystyki urobku.

W celu optymalizacji procesu cały wydobywany węgiel surowy poddawany zostaje selektywnemu kruszeniu i klasyfikacji ziarnowej. Wydzielone klasy ziarnowe wzbogaca się trzema metodami, wykorzystując własności fizykochemiczne poszczególnych klas ziarnowych węgla:

- najgrubsze ziarna kieruje się do płuczek zawieszinowych z cieczą ciężką, które wykorzystując różnicę ciężaru właściwego ziaren węgla i kamienia, separują pływający (lżejszy) węgiel od tonących (cięższych) ziaren przerostowych i kamiennych,
- drobniejsze klasy ziarnowe wzbogacane są w płuczkach osadzkowych, które wykorzystują efekt różnicy prędkości opadania ziaren o różnym ciężarze właściwym w pulsującym ośrodku wodnym, oraz
- najdrobniejsze klasy ziarnowe wzbogacane są w procesie flotacji pianowej, gdzie ziarna hydrofobowego węgla wydzielane są wraz z wytwarzaną pianą, a hydrofilne ziarna kamienne toną.

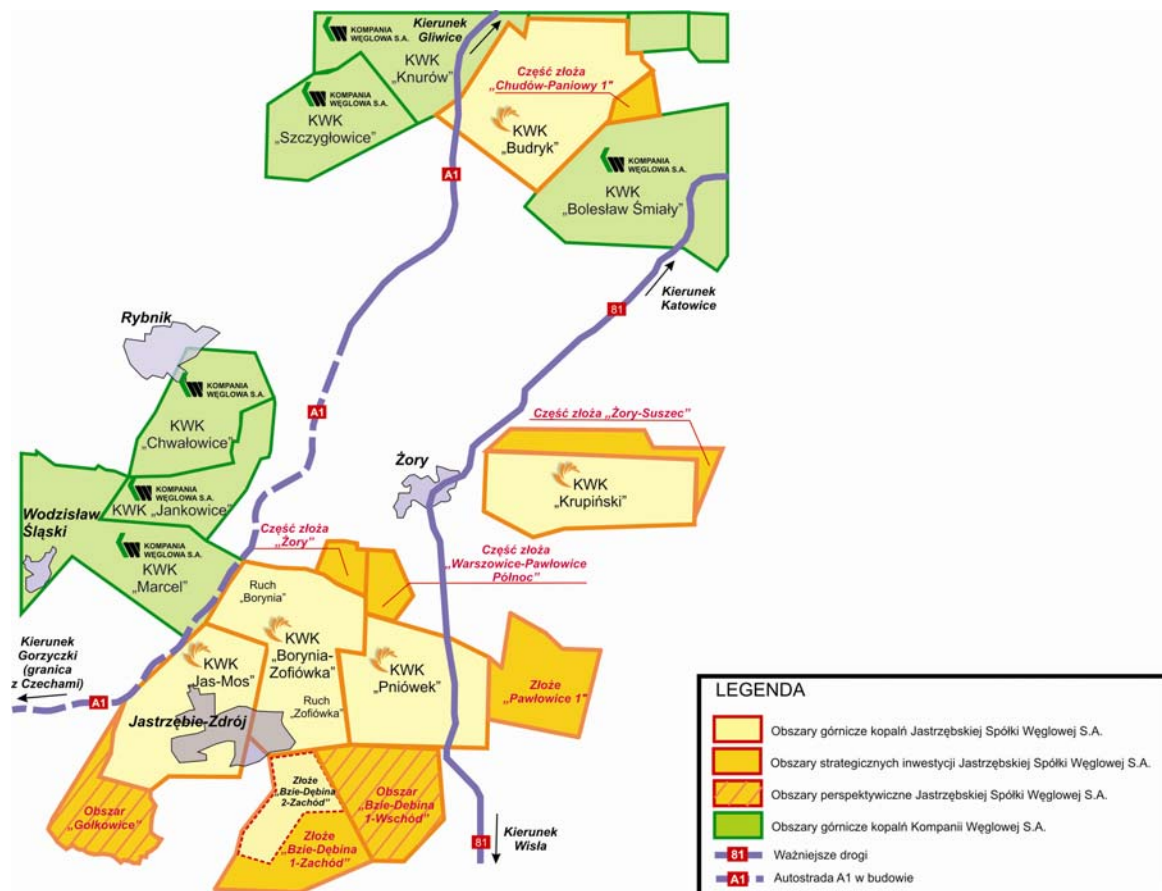
Produkty procesu wzbogacania poddawane są odwadnianiu, a następnie łączone ze sobą. Zastosowanie najnowocześniejszych technologii, urządzeń wzbogacających oraz odwadniających, pomimo wzrostu kosztów działalności wydobywczej, pozwala Grupie osiągać wyższe ceny sprzedaży i utrzymywać wiodącą pozycję wśród producentów węgla.

Szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych kopalń

Działalność wydobywcza Grupy zlokalizowana jest w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego na terenie miast: Jastrzębie-Zdrój, Żory, Orzesze, Mikołów, Knurów, gmin: Świerklany, Mszana, Godów, Suszec, Pawłowice, Ornontowice i Gieraltowice oraz gminy i miasta Czerwonka-Leszczyny. Łączny obszar wydobywczy Grupy wynosi ok. 170 km².

W skład Grupy wchodzi pięć kopalń: Borynia-Zofiówka, Budryk, Jas-Mos, Krupiński i Pniówek.

Rysunek – Obszary wydobywcze Grupy

Skala 1:400000
Źródło: Spółka

Struktura i tektonika złóż węgla kamiennego Spółki

Główną cechą strukturalno-tektoniczną jest antyklina Jastrzębia (o osi prawie równoległej do nasunięcia orłowskiego), biegnąca przez centralną i wschodnią część obszaru złoża Jas-Mos i Borynia. Jej skrzydło wschodnie jest łagodnie nachylone 15-20°/E przechodząc dalej w tzw. monoklinę Zofiówki zapadającą w kierunku wschodnim pod kątem poniżej 10°, natomiast skrzydło zachodnie zapada pod kątem 20-45°/W. Część zachodnia siodła zalegająca pomiędzy osią antykliny a strefą „nasunięcia orłowskiego” jest pofałdowana, tworząc synklinę, w obrębie której występują niewielkie fałdy powodujące zmiany nachylenia pokładów.

Od zachodu niekiedy centralną ograniczają fałdy warstw stojących, związane genetycznie z nasunięciem orłowskim o zrzucie około 1.100 m przebiegającym wzdłuż zachodniej granicy złoża Jas-Mos i Borynia.

Złoża Krupiński, Budryk, Chudów Paniowy 1 nie graniczą bezpośrednio z pozostałymi złożami. Złoże Krupiński od południa ogranicza strefa regionalnego uskoku jawiszowickiego o zrzucie 250–650 m. Warstwy w złożu mają rozciągłość wschód-zachód i nachylenie na północ pod kątem od 10° do 40°.

Złoże węgla kamiennego Budryk i Chudów Paniowy 1 położone jest w środkowej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego na północno-wschodnim skrzydle niecki głównej. Na przeważającej części złoża dominuje kierunek rozciągłości SW-NE, zaś kierunek zapadania SE. W środkowej części złoża obserwujemy niewielkie zafałdowania i zuskokowanie. Kąt upadu w złożu waha się w granicach 5° do 12°.

Stratygrafia i litologia złóż węgla kamiennego Spółki

Utwory czwartorzędowe występują we wszystkich złożach węgla kamiennego Grupy. Utwory czwartorzędowe są akumulacji lodowcowej (plejstocen) i rzecznej (holocen). Miąższość tych utworów jest zmienna i wynosi do kilkudziesięciu metrów, wykształcone zostały one głównie w postaci piasków różnoziarnistych miejscami przeławionych glinami, ilami i żwirem.

Utwory trzeciorzędu zalegają bezpośrednio na utworach karbonu produktywnego. Miąższość tej serii jest zmienna, uwarunkowana różnicowaniem morfologicznym stropu karbonu i wynosi od kilku do kilkuset metrów (na przykład 900 m – w kopalni Pniówek).

Trzeciorząd jest zbudowany z monotonnej serii szarych i szaro-zielonych ilów marglistych, często z fauną, przewarstwionych piaskami pylastymi oraz cienkimi warstewkami tufitów. Lokalnie w spągu zalegają piaski lub piaskowce, a w południowej części obszaru, w strefie największego obniżenia stropu karbonu zalega zlepieniec dębowiecki.

Utwory karbonu zalegają na całym udokumentowanym obszarze bezpośrednio pod utworami trzeciorzędu. Powierzchnia stropu karbonu jest urozmaicona w wyniku wietrzenia i erozji. Rozpoznana została otworami odwierconymi z powierzchni, jak i otworami odwierconymi z wyrobisk górniczych. Karbon stanowi kompleks osadów ilowcowo-mułowcowych z rosnącym udziałem piaskowców oraz licznymi pokładami węgla.

Opis kopalń

Poniżej przedstawiony jest ogólny opis kopalń funkcjonujących w ramach Grupy. Szczegółowy opis kopalń znajduje się w MER (punkt 3 „Charakterystyka poszczególnych kopalń”).

➤ *Borynia-Zofiówka*

Kopalnia Borynia-Zofiówka jest kopalnią dwuruchową obejmującą Ruch Borynia i Ruch Zofiówka.

➤ *Ruch Borynia*

Kopalnia Borynia została przekazana do eksploatacji w 1971 roku i działała jako samodzielna kopalnia aż do jej połączenia z kopalnią Zofiówka w styczniu 2011 roku.

Ruch Borynia składa się z obszaru górniczego „Szeroka I” o powierzchni 17,4 km². Złoże udostępnione jest pięcioma szymbami, w tym trzema centralnymi oraz dwoma peryferyjnymi. Trzy z pięciu szymbów są szymbami wdechowymi (w tym jeden wydobywczy), dwa są szymbami wydechowymi.

Złoże na poziomach, z wyjątkiem poziomu 950 m, gdzie istnieje układ pojedynczych przekopów, udostępnione jest systemem zwykle podwójnych przekopów, z których jeden służy do przewozu kołowego, a drugi do transportu urobku (przekop taśmowy). Wszystkie główne przekopy na poziomach zostały zaprojektowane wzdłuż dużych stref uskokowych. Są to przekopy o kierunkach zbliżonych do równoleżnikowych lub południkowych. Układ wyrobisk kamiennych na poszczególnych poziomach jest podobny, co wpływa na bardziej efektywne wykorzystanie złoża, nie powodując powiększania filarów ochronnych.

Aktualnie w Ruchu Borynia istnieją trzy poziomy:

- poziom 713 m – wentylacyjny,

- poziom 838 m – wydobywczy,
- poziom 950 m – wydobywczy.

Grupa planuje rozbudowę Ruchu Borynia. (Patrz również „– Program Inwestycyjny – Projekty dotyczące kopalń”).

➤ *Ruch Zofiówka*

Kopalnia Zofiówka została uruchomiona w 1969 roku i działała jako samodzielna kopalnia aż do jej połączenia z kopalnią Borynia w styczniu 2011 roku.

Ruch Zofiówka składa się z obszaru górniczego „Jastrzębie Górne I” o powierzchni 16,4 km². Złoże udostępnione jest pięcioma szymbami centralnymi, z których trzy są szymbami wdechowymi (w tym jeden wydobywczy), dwa szymbami wydechowymi.

Rozcinkę poziomów wykonano wg modelu kamiennego (wzrobiska udostępniające wykonane są w kamieniu), dzieląc obszar górniczy na osiem partii. Od podszybi szymbów wykonane są wytyczne kierunkowe, które dzielą złoże na część zachodnią i wschodnią. Wytyczne kierunkowe, jak i niektóre przekopy polowe prowadzone są jako podwójne ze względu na znaczne ilości przepływającego nimi powietrza oraz z uwagi na pełnione przez nie funkcje transportowe i odstawcze (stąd wzrobiska taśmowe i kołowe). Układ wzrobisk na poszczególnych poziomach jest analogiczny, co skutkuje bardziej efektywnym ich wykorzystaniem bez konieczności tworzenia większych filarów ochronnych dla wzrobisk górniczych.

Aktualnie w Ruchu Zofiówka istnieją cztery poziomy:

- poziom 580 m – wentylacyjny
- poziom 705 m – wentylacyjny,
- poziom 830 m – wentylacyjny,
- poziom 900 m – wydobywczy.

Ponadto, rozpoczęto prace związane z budową poziomu 1.080 m oraz udostępnieniem pola Bzie-Dębina 2-Zachód na poziomie 1.110 m. (Patrz również „– Program Inwestycyjny – Projekty dotyczące kopalń”).

➤ *Budryk*

Kopalnia Budryk jest kopalnią jednoruchową uruchomioną w 1994 roku.

Obszar górniczy kopalni Budryk składa się z obszaru górniczego Ornontowice 1 o powierzchni 35,97 km² oraz obszaru górniczego Ornontowice 2 o powierzchni 1,56 km².

Złoże kopalni Budryk udostępnione jest pięcioma szymbami, z których trzy zlokalizowane są na powierzchni zakładu głównego (w południowej części obszaru górniczego), jeden w centralnej partii złoża i jeden peryferyjnie (położony na obrzeżach obszaru górniczego). Trzy z pięciu szymbów są szymbami wdechowymi (w tym jeden wydobywczy), dwa wydechowymi.

Kopalnia posiada strukturę udostępnienia kamienno-pokładową (wzrobiska udostępnione wykonane są częściowo w kamieniu, a częściowo w złożu).

Aktualnie w kopalni istnieje sześć poziomów:

- poziom 500 m – wentylacyjny,
- poziom 586 m – wentylacyjny,
- poziom 700 m – wydobywczy,
- poziom 900 m – transportowy,
- poziom 984 m – wentylacyjny,
- poziom 1.050 m – wydobywczy (w budowie).

Ponadto, rozpoczęto budowę poziomu 1.290 m. (Patrz również „– Program Inwestycyjny – Projekty dotyczące kopalń”).

➤ *Jas-Mos*

Eksploatację na obszarze górniczym kopalni Jas-Mos rozpoczęto w 1962 roku. Kopalnia Jas-Mos jest kopalnią jednoruchową. W 1965 roku kopalnia Jas-Mos została podzielona na kopalnię Jastrzębie i kopalnię Moszczenica, które w październiku 1994 roku zostały zespolone ponownie.

Kopalnia Jas-Mos obejmuje obszar górniczy „Jastrzębie I” o powierzchni 32,5 km².

Złoże udostępnione jest czterema szymbami, z których dwa są szymbami wdechowymi (w tym jeden wydobywczy), dwa szymbami wydechowymi.

Na udostępnionych poziomach poszczególne partie udostępnione są wyrobiskami poziomymi kamiennymi o równoleżnikowych lub południkowych przebiegach. Układ wyrobisk na poszczególnych poziomach jest podobny, co pozwala na efektywniejsze wykorzystanie złoża bez konieczności powiększania filarów ochronnych.

Aktualnie w kopalni Jas-Mos istnieje osiem poziomów:

- poziom 120 m – wentylacyjny (w trakcie likwidacji),
- poziom 225 m – wentylacyjny,
- poziom 240 m – wentylacyjny,
- poziom 385 m – wentylacyjny,
- poziom 400 m – wydobywczy,
- poziom 585 m – wentylacyjny
- poziom 600 m – wydobywczy,
- poziom 800 m – transportowy.

W 2013 roku planowane jest techniczne i organizacyjne zespolenie kopalni Jas-Mos z kopalnią Borynia-Zofiówka. (Patrz również „– Program Inwestycyjny – Projekty dotyczące kopalń”).

➤ *Krupiński*

Kopalnia Krupiński jest kopalnią jednoruchową uruchomioną w 1983 roku.

Kopalnia Krupiński obejmuje obszar górniczy „Suszec III” o powierzchni 27,2 km².

Złoże udostępnione jest trzema szymbami, z których dwa są szymbami wdechowymi (w tym jeden wydobywczy), jeden wydechowym.

Na poszczególnych poziomach wydrążono przekopy, generalnie o kierunku północ-południe, tj. prostopadle do rozciągłości zalegania pokładów. Niektóre rejony złoża udostępnione zostały chodnikami podstawowymi na poziomach, a następnie przekopami. Rejony pokładów zalegające poniżej poziomu udostępnienia, do głębokości 1.020 m, udostępniane zostały wyrobiskami pochyłymi z poziomu 820 m. Układ wyrobisk kamiennych na poszczególnych poziomach jest podobny, co nie powoduje powiększania filarów ochronnych.

Aktualnie w kopalni istnieją cztery poziomy:

- poziom 220 m – wentylacyjny,
- poziom 420 m – wentylacyjno-wydobywczy
- poziom 620 m – wydobywczy,
- poziom 820 m – wydobywczy.

Grupa jest w trakcie procesu rozbudowy kopalni Krupiński. (Patrz również „– Program Inwestycyjny – Projekty dotyczące kopalń”).

W dniu 5 maja 2011 roku, w kopalni Krupiński doszło do wypadku zbiorowego na skutek zapalenia metanu (patrz „– Pracownicy – Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, wypadkowość”).

➤ *Pniówek*

Eksploatację w kopalni Pniówek rozpoczęto w 1974 roku. Kopalnia Pniówek jest kopalnią jednoruchową.

Kopalnia Pniówek składa się z obszaru górniczego „Krzyżowice III” o powierzchni 28,6 km².

Złoże udostępnione jest pięcioma szymbami, z których dwa są szymbami wdechowymi (w tym jeden wydobywczy), trzy szymbami wydechowymi. Udostępnienie poziome złoża wykonane zostało w modelu kamiennym (wyrobiska udostępniające wykonane są w kamieniu) na wszystkich poziomach. Przekopy kierunkowe przebiegają ze wschodu na zachód, a przekopy wznoszące przebiegają z północy na południe. Układ wyrobisk na poszczególnych poziomach jest podobny, co pozwala na efektywniejsze wykorzystanie złoża bez konieczności powiększania filarów ochronnych.

Aktualnie w kopalni Pniówek istnieją cztery poziomy:

- poziom 580 m – wentylacyjny,
- poziom 705 m – wentylacyjny,
- poziom 830 m – wydobywczy,
- poziom 1.000 m – pomocniczy.

Grupa jest w trakcie procesu rozbudowy kopalni Pniówek. (Patrz również „– Program Inwestycyjny – Projekty dotyczące kopalń”).

Przegląd zagrożeń naturalnych występujących w kopalniach Spółki

W poniższej tabeli przedstawiono zagrożenia naturalne występujące w kopalniach Grupy, przy czym skala zagrożeń naturalnych jest charakterystyczna dla Górnośląskiego Zagłębia Węglowego.

Tabela 63

Kopalnia	Metanowe	Wodne	Wybuchem pyłu węglowego	Klimatyczne	Inne
	(kategoria)	(stopień)	(klasa)		
Borynia-Zofiówka Ruch Borynia.....	III	I i II	B	występuje	tąpianiami, pożarowe
Borynia-Zofiówka Ruch Zofiówka ..	IV	I, II i III	B	występuje	tąpianiami, pożarowe, pokłady skłonne i zagrożone wyrzutami metanu i skał
Budryk.....	IV	I i II	B	występuje	pożarowe
Jas-Mos.....	IV	I, II i III	B	występuje	tąpianiami, pożarowe
Krupiński	IV	I i II	B	występuje	pożarowe
Pniówek	IV	I i II	B	występuje	pożarowe, pokłady zagrożone wyrzutami metanu i skał

Źródło: Spółka

Program inwestycyjny

Przedstawione nakłady inwestycyjne zostały podane na zasadzie memoriałowej (tzn. w okresach, w których ma miejsce zakup inwestycyjny, niezależnie od tego kiedy dokonano faktycznie płatności). Szacunki dotyczące przyszłych nakładów nie zawierają kosztów aktywacji wyrobisk. Niektóre z poniższych projektów inwestycyjnych mogą nie zostać zrealizowane i mogą zostać dodane pewne nowe przedsięwzięcia, które nie zostały opisane w niniejszym dokumencie. Ponieważ Grupa nie ma obecnie, z wyjątkiem tych opisanych w części „– Ostatnie nabycia”, zdefiniowanych celów przejęć, w niniejszej sekcji nie uwzględniono żadnych takich przyszłych przejęć. Planowane wydatki wyszczególnione niżej oparte są na obecnych przewidywaniach dotyczących długoterminowego kształtowania się cen węgla koksowego i koksu; jeżeli ceny te będą się kształtować na poziomie znacznie niższym od zakładanego, Grupa może dostosować zakres programu inwestycyjnego w celu utrzymania rentowności.

Z wyjątkiem poniżej opisanych inwestycji nie są znane żadne inne istotne inwestycje przyszłe, co do których Zarząd podjął wiążące zobowiązania.

Procedura zarządzania i zatwierdzania inwestycji

Procedura zarządzania i zatwierdzania inwestycji Spółki jest uregulowana poprzez wewnętrzny „System Zarządzania Projektami Inwestycyjnymi”, na który składają się szczegółowe procedury zatwierdzania i zarządzania projektami inwestycyjnymi na poszczególnych ich etapach.

Inwestycje dotyczące działalności wydobywczej są uzgadniane między kopalniami (gdzie funkcjonują dedykowane zespoły ds. inwestycji i rozwoju) a Zespołami Branżowymi oraz Zespołem Planowania i Monitorowania Inwestycji w Biurze Zarządu Spółki. Projekty spełniające określone kryteria są następnie przedstawiane do wstępnej akceptacji Dyrektora Projektów Inwestycyjnych na poziomie Spółki, a następnie analizowane i zatwierdzane przez Zarząd Spółki. Procedury przewidują krótszą ścieżkę w określonych sytuacjach awaryjnych tego wymagających.

Ponadto, strategiczne inwestycje Spółki, w tym rozbudowa kopalń, budowa nowych poziomów, budowa szybów, programy łączenia i częściowej lub całkowitej likwidacji zakładów górniczych oraz inne istotne przedsięwzięcia techniczne wskazane przez Zarząd podlegają zatwierdzeniu przez specjalny zespół w sprawie oceny przedsięwzięć technicznych na poziomie Biura Zarządu.

Grupa realizuje kilkaset projektów inwestycyjnych rocznie. Każdy z projektów inwestycyjnych podlega ocenie przez Zespół ds. Oceny Ekonomicznej Efektywności Inwestycji. Dla projektów inwestycyjnych o wartości większej od 1,5 mln zł zawsze opracowywana jest ocena ekonomicznej efektywności inwestycji. Dla projektów o wartości mniejszej od 1,5 mln zł opracowywana jest ocena ekonomicznej opłacalności inwestycji lub wymagane jest szczegółowe uzasadnienie celowości inwestycji. Decyzję w tym zakresie podejmuje przewodniczący Zespołu ds. Oceny Ekonomicznej Efektywności Inwestycji. Kryteria zatwierdzania projektów inwestycyjnych to m.in. pozytywny wynik analiz wskazujących na oczekiwaną stopę zwrotu (IRR) oraz pozytywny wynik metody NPV, z uwzględnieniem analizy scenariuszy i ryzyk. Dla projektów typowo odtworzeniowych (np. zastąpienie zużytych maszyn nowymi) oraz projektów związanych głównie z poprawą warunków BHP lub dostosowaniu obiektów i urządzeń do obowiązujących przepisów – konieczne jest m.in. uzasadnienie celowości realizacji projektu inwestycyjnego. Strategiczne projekty Grupy poddawane są ponownej analizie i aktualizacji, jeżeli okoliczności wymagają zmiany bazowych założeń przyjętych na etapie ich pierwotnej oceny. Inne kryteria oceny projektów to jego wartość pieniężna, cel, uzasadnienie konieczności realizacji, sposób realizacji oraz źródła finansowania.

Źródła pozyskania środków na finansowanie inwestycji

Grupa zamierza sfinansować realizację przedstawionego poniżej programu inwestycyjnego przy wykorzystaniu środków pieniężnych z działalności operacyjnej oraz ze środków pochodzących z finansowania zewnętrznego, w tym przede wszystkim z emisji obligacji, kredytów bankowych i pożyczek (nie można wykluczyć, że również z kredytów i pożyczek preferencyjnych). Grupa nie wyklucza także finansowania inwestycji poprzez leasing oraz środki pochodzące z programów unijnych. Ostateczne decyzje odnośnie wyboru konkretnej formy finansowania poszczególnych inwestycji lub grupy inwestycji będą podejmowane po przeanalizowaniu dostępnych w danym momencie źródeł finansowania, ich kosztów oraz wpływu na ocenę ekonomiczną efektywności inwestycji, a także wpływu na wskaźniki zadłużenia powszechnie uznane za optymalne przez rynek finansowy. Dodatkowo, po upływie okresu obowiązywania umownego ograniczenia zbywalności i emisji Akcji, o którym mowa w rozdziale „*Submisja, Stabilizacja i Umowne Ograniczenia Zbywalności Akcji – Umowne ograniczenia zbywalności Akcji*”, Spółka nie wyklucza również możliwości pozyskania finansowania poprzez emisję nowych akcji. W przypadku realizacji projektów inwestycyjnych Grupy we współpracy z partnerami będą one współfinansowane przez tych partnerów w proporcji do udziału danego partnera w projekcie inwestycyjnym.

Projekty dotyczące kopalń

Zgodnie z długoterminową strategią, Grupa planuje znaczące inwestycje do 2030 roku w celu utrzymania zdolności produkcyjnych na poziomie zapewniającym pokrycie popytu rynkowego. W tym celu Grupa planuje inwestycje w udostępnianie nowych pokładów na większych głębokościach w obszarach objętych koncesjami obecnych kopalń (ekspansja pionowa), udostępnianie złóż w obszarach sąsiadujących z obecnie prowadzoną działalnością wydobywczą (ekspansja pozioma) oraz prowadzenie działalności poszukiwawczej i identyfikowanie nowych złóż.

Realizacja niektórych z projektów, o których mowa niżej już trwa a rozpoczęcie innych projektów planowane jest w najbliższej przyszłości. W latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010 roku, 2009 roku i 2008 roku zwiększenia rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych Grupy obejmujące również zwiększenia wynikające z połączeń oraz nabyć jednostek gospodarczych wyniosły odpowiednio 964,5 mln PLN, 865,1 mln PLN i 2.051,6 mln PLN, a całkowite przewidywane nakłady inwestycyjne na rok 2011 szacuje się na ok. 1.200 mln PLN. W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku zwiększenia aktywów trwałych wyniosły 187,4 mln zł.

Zarys ogólny rozbudowy pionowej kopalni

Tabela 64

Nazwa projektu	Opis	Głębokość	Ramy czasowe	Szacunkowy koszt inwestycji (mln PLN)	Pozostała inwestycja (od II kwartału 2011) (mln PLN)	Zasoby operatywne (mln ton)	Zasoby bilansowe (mln ton)	Planowane rozpoczęcie wydobycia (rok)	Status
Budryk	Budowa poziomu 1.290 m	1.290 m	2007-2017	896,8	834,6	159,4	354,0	2014	W trakcie realizacji
	Budowa poziomu 1.000 m	1.000 m	1998-2015	789,3	358,8	56,1	177,3	2014	W końcowej fazie realizacji
Pniówek	Budowa poziomu 1.140 m	1.140 m	2024-2035	426,8	426,8	Zasoby operatywne 20,7; potencjalne zasoby operatywne 15,8	Zasoby bilansowe 67,0; potencjalne zasoby bilansowe 51,0	2035	Planowana
	Pogłębienie szybu Ludwik	1.090 m	2019-2028	196,7	196,7	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	Planowana
Zofiówka	Budowa poziomu 1.080 m	1.080 m	2006-2020	503,3	444,1	47,0	184,8	2016	W trakcie realizacji
Razem				2.812,9	2.261,1	283,2; potencjalne zasoby operatywne 15,8	783,1; potencjalne zasoby bilansowe 51,0		

Źródło: MER

Zarys ogólny rozbudowy poziomej i potencjalnych nowych obszarów górniczych

Tabela 65

Nazwa projektu	Opis	Głębokość	Ramy czasowe	Szacunkowy koszt inwestycji (mln PLN)	Pozostała inwestycja (od II kwartału 2011) (mln PLN)	Potencjalne zasoby operatywne (mln ton)	Potencjalne zasoby bilansowe (mln ton)	Planowane rozpoczęcie wydobycia (rok)	Status
Bzie-Dębina 1 – Zachód i Bzie-Dębina 2 – Zachód	98% złoża węgla koksowego Powierzchnia 22,46 km ²	1.100 m	2005-2042	3.324,1	3.157,3	98,6 ⁽¹⁾ (w tym 36,3 zasoby operatywne)	332,9 (w tym 98,1 zasoby bilansowe)	2019	W trakcie realizacji
Pawłowice 1	98% złoża węgla koksowego Powierzchnia 15,83 km ²	1.140 m	2007-2045	2.671,1	2.656,5	54,2 ⁽²⁾	304,3	2014	Rozpoczęcie realizacji
Żory, Warszowice-Pawłowice Północ	92% złoża węgla koksowego Powierzchnia 15,0 km ²	nie dotyczy	2012-2033	609,2	609,2	27,2	171,5	2019	Projektowana
Zgoń i Żory-Suszec Partia E	74% złoża węgla koksowego Powierzchnia 6,6 km ²	nie dotyczy	2010-2018	364,7	356,2	26,2	216,7	2013	W trakcie realizacji
Razem				6.969,1	6.779,2	211,8 ⁽³⁾ (w tym 36,3 zasoby operatywne)	1.033,0 ⁽⁴⁾ (w tym 98,1 zasoby bilansowe)		

(1) Według szacunków Grupy zasoby operatywne do poziomu 1.300 m wynoszą 199,0 mln ton

(2) Według szacunków Grupy zasoby operatywne do poziomu 1.300 m wynoszą 90,6 mln ton

(3) Suma zasobów operacyjnych dodatkowo uwzględnia zasoby operatywne w wysokości 5,6 mln ton w złożu Chudów-Paniowy 1, które jest udostępnione i nie wymaga nakładów inwestycyjnych

(4) Suma zasobów bilansowych dodatkowo uwzględnia zasoby bilansowe w wysokości 7,6 mln ton w złożu Chudów-Paniowy 1, które jest udostępnione i nie wymaga nakładów inwestycyjnych

Źródło: MER

Szczegółowy opis projektów dotyczących kopalń

Rozbudowa kopalni Borynia-Zofiówka Ruch Zofiówka. Grupa planuje zainwestować około 2,1 mld zł na przestrzeni 20 lat celem udostępnienia i zagospodarowania nowych złóż: Bzie-Dębina 1-Zachód i Bzie-Dębina 2-Zachód z poziomu 1.110 m w ilości 98,6 mln ton zasobów operacyjnych. Po ich szcerpaniu, przewiduje się udostępnienie zasobów do poziomu 1.300 m. W złożach występuje głównie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*).

Ponadto, w ramach Ruchu Zofiówka Grupa realizuje budowę poziomu wydobywczego 1.080 m, którego nakłady do 2020 roku, tj. zakończenia jego budowy, szacowane są na 444 mln zł. Całkowita ilość zasobów operacyjnych na poziomie 1.080 m szacowana jest na 47,0 mln ton. W złożach na tym poziomie występuje głównie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*).

Zarząd oczekuje, że realizacja programu inwestycyjnego pozwoli na wydłużenie żywotności kopalni Borynia-Zofiówka Ruch Zofiówka co najmniej do ok. 2051 roku.

Rozbudowa kopalni Borynia-Zofiówka Ruch Borynia. Grupa planuje zainwestować około 0,6 mld zł na przestrzeni 20 lat celem udostępnienia i zagospodarowania nowych złóż, Żory i Warszowice-Pawłowice Północ Ruchu Borynia. Całkowita ilość zasobów operacyjnych do głębokości 1.030 m szacowana jest na 27,2 mln ton (do roku 2042). W złożach występuje głównie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*) oraz Typu 34 (*semi-soft*). Łączne nakłady inwestycyjne na realizację projektu w latach 2012-2030 szacowane są na 574 mln zł. Oczekuje się, że realizacja inwestycji pozwoli na wydłużenie okresu żywotności Ruchu Borynia do około 2042 roku.

Rozbudowa kopalni Pniówek. Grupa planuje zainwestować około 1,8 mld zł na przestrzeni 20 lat w celu udostępnienia i zagospodarowania nowego złoża Pawłowice 1 w kopalni Pniówek z poziomu 1.140m w ilości 54,2 mln ton zasobów operatywnych. Po ich sczerpaniu przewiduje się udostępnienie zasobów do poziomu 1.300 m. W złożu występują głównie węgiel koksowy Typu 35 (*hard*).

Ponadto, w ramach istniejącej kopalni Pniówek, Grupa realizuje dalszą budowę poziomu wydobywczego 1.000 m oraz planuje w latach 2024-2035 budowę poziomu 1.140 m. Całkowita ilość zasobów operatywnych na poziomie 1.000 m szacowana jest na 56,1 mln ton oraz na 36,5 mln ton na poziomie 1.140 m. Łączne nakłady inwestycyjne na realizację projektu związane z budową poziomu 1.000 m w latach 2010-2015 szacowane są na 385 mln zł, zaś łączne nakłady inwestycyjne związane z budową poziomu 1.140 m w latach 2024-2030 szacowane są na 218 mln zł. Ponadto, w kopalni Pniówek Grupa planuje pogłębienie szybu Ludwik do poziomu 1.090 m, na co łączne nakłady inwestycyjne w latach 2019-2028 szacowane są na 197 mln zł.

Oczekuje się, że realizacja inwestycji pozwoli na wydłużenie żywotności kopalni Pniówek co najmniej do około roku 2051.

Rozbudowa kopalni Krupiński. Grupa planuje zainwestować do 2018 roku około 0,4 mld zł w celu udostępnienia złoża Żory-Suszec oraz zagospodarowania zasobów zalegających w partii E i Zgoń, co pozwoli na dodatkowe zagospodarowanie zasobów operatywnych w wysokości 26,2 mln ton. Oczekuje się, że realizacja inwestycji pozwoli na wydłużenie okresu żywotności kopalni Krupiński do około roku 2030.

Budowa nowego poziomu w istniejącej kopalni Budryk. Grupa planuje zainwestować do roku 2017 około 0,8 mld zł w celu realizacji budowy poziomu wydobywczego 1.290 m. Pozwoli to na udostępnienie zasobów węgla koksowego Typu 35 (*hard*) zalegającego w złożu kopalni. Całkowita ilość zasobów operatywnych na poziomie 1.290 m jest szacowana na 159,4 mln ton.

Grupa planuje również zagospodarowanie, w ramach kopalni Budryk, części poszerzonego złoża Chudów-Paniowy 1. Całkowita ilość zasobów operatywnych szacowana jest na 5,6 mln ton.

Oczekuje się, że realizacja inwestycji pozwoli na wydłużenie okresu żywotności kopalni Budryk do około 2077 roku.

Integracja techniczna kopalń Borynia, Zofiówka i Jas-Mos. Grupa realizuje techniczną i organizacyjną integrację niektórych z kopalń w celu obniżenia kosztów produkcji, poprzez redukcję nadmiarowych zdolności technologicznych w zakresie transportu pionowego, w drodze wykorzystania możliwości wyłączenia z pracy poszczególnych przedziałów w szybach wydobywczych w ruchach: Borynia i Jas-Mos, przy jednoczesnym kierowaniu części urobku na szyb wydobywczy w Ruchu Zofiówka poprzez zintegrowany system transportu poziomego. Ponadto możliwe będzie ograniczenie liczby zmian produkcyjnych w zakładach przeróbki mechanicznej w ruchach Borynia i Jas-Mos w dostosowaniu do ilości urobku wydobywanego na powierzchnię.

Ta integracja techniczna i organizacyjna pozwoli na poprawę wykorzystania zasobów zalegających w złożach i pozwoli Spółce prowadzić efektywną pod względem ekonomicznym eksploatację zasobów węgla, co wydłuży żywotność poszczególnych ruchów kopalni zespolonej. Realizowany proces integracji polega m.in. na integracji infrastruktury do transportu urobku i modernizacji szybu wydobywczego oraz zakładu przeróbki mechanicznej węgla w Ruchu Zofiówka. Łączne nakłady inwestycyjne projektu w latach 2010-2014 szacowane są na 126,5 mln zł.

Projekty w obszarze koksowniczym

Grupa zamierza zwiększyć produkcję koksu (uwzględniając produkcję Koksowni Przyjaźń, jak i KK Zabrze) z obecnego na dzień 1 kwietnia 2011 roku poziomu 3,8 mln ton rocznie do 4,6 mln ton rocznie w 2018, w tym (i) mając na uwadze, iż zdolności produkcyjne Koksowni Przyjaźń (po uruchomieniu baterii koksowniczej nr 1 w kwietniu 2011 roku) będą wynosić 3,1 mln ton koksu w latach 2011-2012, natomiast w latach 2013-2017 w okresie modernizacji pozostałych baterii (Nr 4, 3, 2) zdolności produkcyjne będą wynosić 2,7 mln ton koksu, od roku 2018 po zakończeniu prac modernizacyjnych zdolności produkcyjne Koksowni Przyjaźń wyniosą 3,3 mln ton koksu, oraz (ii) zamierza zwiększyć produkcję koksu w KK Zabrze z obecnego poziomu 1,2 mln ton rocznie w 2011 roku do poziomu 1,3 mln ton rocznie w roku 2018. Ponadto w przypadku nabycia WZK Victoria Grupa zamierza zwiększyć produkcję koksu w WZK Victoria z obecnego poziomu 0,5 mln ton rocznie w 2011 roku do poziomu 0,6 mln ton rocznie w 2018. Aby osiągnąć ten cel, Grupa zamierza zrealizować następujące projekty:

- **Modernizacja baterii koksowych w Koksowni Przyjaźń.** Grupa uruchomiła nową baterię (baterię nr 5) w marcu 2007 roku, a w kwietniu 2011 roku baterię nr 1 została uruchomiona po zakończeniu procesu modernizacji. Grupa kontynuuje program inwestycyjny, zgodnie z którym do roku 2017 mają zostać wyremontowane pozostałe trzy baterie koksownicze obecnie wykorzystywane przez Koksownię Przyjaźń, (w tym bateria nr 2, bateria nr 3 i bateria nr 4). Po zakończeniu toczącej się modernizacji baterie nr 3 i 4 wyposażone będą w technologię ubijania wsadu węglowego umożliwiającego zwiększenie udziału w mieszankach węglowych tańszych węgla typu *semi-soft*, co umożliwi Koksowni Przyjaźń produkcję wysokiej jakości koksu, oraz, zgodnie z oczekiwaniami, powinno ograniczyć koszty produkcji Koksowni Przyjaźń. Realizacja tych projektów ma sprawić utrzymanie planowanego poziomu produkcji koksu i jego jakości w Koksowni Przyjaźń.
- **Rozbudowa elektrociepłowni w Koksowni Przyjaźń.** Grupa zakończyła w 2007 roku budowę I etapu bloku energetycznego o mocy 21 MWe. Inwestycja ta zapewniła uzyskanie efektu ekologicznego poprzez zagospodarowanie gazu nadmiarowego z jednoczesną likwidacją emisji pyłowej, a tym samym spełnienie wymogów BAT. W roku 2011 Grupa rozpoczęła drugi etap budowy elektrociepłowni w Koksowni Przyjaźń mający na celu zwiększenie jej zdolności produkcyjnych o 65 MWe (tj. do poziomu

104 MWe), który ma zostać zakończony w roku 2013. Budowa bloku energetycznego jest inwestycją bardziej opłacalną od sprzedaży gazu koksowniczego dzięki m.in. zmniejszeniu kosztów związanych z przesyłem gazu koksowniczego, wykorzystaniu przyznanej już dotacji w wysokości 10 mln zł z WFOŚiGW, dodatkowych wpływów ze świadectw udziałowych oraz wysokiego wskaźnika wewnętrznej stopy zwrotu IRR z tej inwestycji.

Grupa oczekuje, że rozbudowa pozwoli na zwiększenie efektywności energetycznej na skutek zmniejszenia zużycia energii elektrycznej efektywności, co umożliwi uzyskanie samowystarczalności w zakresie potrzeb energetycznych Grupy, co wpłynie na ograniczenie kosztów uzyskania energii elektrycznej w ramach Grupy poprzez wykorzystanie gazu koksowniczego.

- **Porozumienia dotyczące inwestycji w KK Zabrze.** W dniu 18 lutego 2011 roku, w związku z planowanym wniesieniem przez Skarb Państwa pakietu 85% akcji KK Zabrze w postaci aportu na podwyższenie kapitału zakładowego Spółki (patrz również „– *Ostatnie nabycia*”), Spółka zawarła z KK Zabrze porozumienie dotyczące przedsięwzięć inwestycyjnych w KK Zabrze na różnych etapach zaawansowania. W ramach porozumienia strony ustaliły m.in. zakres pewnych (posiadających już zgody organów korporacyjnych KK Zabrze) zadań inwestycyjnych w należących do KK Zabrze koksowniach „Jadwiga”, „Radlin” i „Dębieńsko” oraz procedury dalszego postępowania odnośnie pozostałych zadań inwestycyjnych. W dniu 15 marca 2011 roku Spółka zawarła z KK Zabrze porozumienie, będące uzupełnieniem opisanego wyżej porozumienia z dnia 18 lutego 2011 roku. W ramach porozumienia poczyniono dalsze ustalenia dotyczące planów inwestycyjnych w KK Zabrze, w szczególności ustalono, że strony wspólnie zlecą opracowanie nowych wariantów realizacji inwestycji w KK Zabrze. Porozumienie to w szczególności dotyczy planów inwestycyjnych związanych z modernizacją koksowni Dębieńsko.

Grupa zamierza rozwijać produkcję poprzez szersze wykorzystanie gazu koksowego, co pozwoli na dywersyfikację jej źródeł przychodów.

Projekty dotyczące bieżącego utrzymania i zwiększające efektywność działalności Grupy

Szacunkowe nakłady inwestycyjne do 2020 roku na projekty związane z bieżącym utrzymaniem i zwiększające efektywność działalności Grupy wynoszą około 600 mln PLN rocznie, z czego około 400 mln PLN ma być wydawanych corocznie na potrzeby działalności wydobywczej.

W zakresie projektów zwiększających efektywność działalności Grupy, Grupa planuje realizację inwestycji związanych ze: (i) standaryzacją maszyn i urządzeń; (ii) rozwojem systemów transportu podziemnego opartego o kolejki podwieszane z własnym napędem spalinowym; (iii) rozwojem systemów automatyki i zdalnego sterowania maszyn i urządzeń; (iv) rozwojem systemu monitoringu pracy maszyn i urządzeń; (v) modernizacją układów elektroenergetycznych zakładów Spółki, (vi) rozbudową układów grupowej oraz centralnej klimatyzacji, (vii) wykorzystaniem metanu w zakładach Spółki poprzez zabudowę silników gazowych i zabudowę układów kogeneracyjnych oraz zastosowaniem innych technologii, (viii) modernizacją systemu transportu dołowego, (ix) modernizacją zakładów przeróbki mechanicznej węgla, (x) modernizacją obiektów podstawowych kopalń dla poprawy bezpieczeństwa pracy, i (xi) uruchomienie instalacji brykietowania, której efektem będzie zwiększenie wykorzystania węgla koksowego Typu 34 (*semi-soft*), oraz (xii) ochroną środowiska.

Inwestycje energetyczne i środowiskowe

Największe inwestycyjne energetyczne i środowiskowe Grupy planowane są w Spółce, Spółce Energetycznej Jastrzębie oraz Koksowni Przyjaźń. Patrz również „– *Program inwestycyjny – Projekty w obszarze koksowniczym – Rozbudowa Elektrociepłowni w Koksowni Przyjaźń*”.

Szacunkowe nakłady inwestycyjne do 2015 roku na projekty energetyczne i środowiskowe Spółki wynoszą około 456 mln zł oraz około 1.000 mln zł w Spółce Energetycznej Jastrzębie.

Obszar energetyki w Grupie może być znaczącym źródłem przychodów oraz pełnić rolę stabilizatora w okresach dekoniunktury na rynku węgla koksowego. Do głównych projektów energetycznych i środowiskowych Grupy, realizowanych w Spółce Energetycznej Jastrzębie, należy zaliczyć:

Tabela 66

Nazwa projektu	Opis	Ramy czasowe	Szacunkowy koszt inwestycji	Status
Budowa bloku fluidalnego CFB 70 MWe w EC Zofiówka	Realizacja tego projektu jest rozwiązaniem, które umożliwi stopniowe wycofywanie wyeksploatowanych jednostek w EC Zofiówka, jak również dające możliwość produkcji przez kolejne 30 lat ciepła i energii elektrycznej od 2016 roku. Produkcja będzie prowadzona w pełnej zgodności z wymaganiami Dyrektywy IED, z większą sprawnością wytwarzania oraz przy pełnym zaspokojeniu planowanego na te lata zapotrzebowania Spółki i odbiorców zewnętrznych na ciepło i energię elektryczną. Ponadto pozwoli na zagospodarowanie niskokalorycznych paliw produkowanych przez Spółkę.	2011-2015	635 mln PLN	Planowana
Budowa bloku zielonego w EC Moszczenica	Realizacja tego projektu pozwoli na modernizację istniejących aktywów wytwórczych, w celu spełnienia norm środowiskowych oraz ograniczenia emisji CO ₂ , jak również spełnienie wymagań związanych z obowiązkiem udziału energii z OZE w całkowitym wolumenie sprzedaży energii elektrycznej.	2013-2015	65,8 mln PLN	Planowana

Źródło: Spółka

Ponadto, Grupa nie wyklucza przejęć lokalnych sieci dystrybucji ciepła, do których dostarcza lub może dostarczać ciepło generowane przez własne źródła wytwórcze.

Szacunkowe nakłady inwestycyjne w latach 2011-2015 na projekty środowiskowe Spółki wynoszą około 148 mln zł. Najważniejsze pozycje dotyczą inwestycji związanych z gospodarką odpadami i skałą płonną (70,0 mln zł), ujęciem i wykorzystywaniem metanu (61,0 mln zł) oraz gospodarką wodą i ściekami (16,0 mln zł).

Charakterystyka węgla

Poniższa tabela przedstawia główne cechy charakterystyczne węgla produkowanego przez Grupę.

Tabela 67

Typ/Kategoria	Węgiel koksowy Typu 35 (<i>hard</i>)	Węgiel koksowy Typu 34 (<i>semi-soft</i>)	Węgiel do celów energetycznych
Przeznaczenie	Produkcja koksu	Produkcja koksu	Energia elektryczna i ciepła
Zawartość części lotnych (V_{dal}^d %)	20,3-27,9	33,5-38,5	-
Wytrzymałość poreakcyjna koksu z węgla (CSR %)	54-67	-	-
Reakcyjność koksu z węgla wobec CO₂ (CRI %)	24-41	-	-
Zawartość wilgoci (W_{fz} %)	8,5-10,0	7,5-9,0	8,5-12,0
Zawartość popiołu (A^d %)	6,5-7,5	7,5-8,9	21,5-25,7
Zawartość siarki (S^d %)	0,4-0,8	0,7-0,8	0,4-0,9
Wartość kaloryczna (O_f MJ/kg)	28,9-29,9	28,7-29,3	21,5-23,5
M40 (%)	74-88	50-55	-
Średnia cena (2010) (USD/tonę)	202,5	123,1	82,0

Źródło: Spółka

Grupa specjalizuje się w produkcji węgla koksowego Typu 35 (*hard*). Węgiel ten posiada bardzo dobre parametry kokсотwórcze, pozwalające na stosowanie go jako podstawowego surowca do produkcji najwyższej jakości koksu metalurgicznego, charakteryzującego się bardzo dobrymi parametrami reakcyjności wobec CO₂ i wysoką wytrzymałością mechaniczną. Jest on również wykorzystywany do produkcji wysokiej jakości koksu odlewniczego. Pozostałą część produkcji węgla koksowego stanowi węgiel Typu 34 (*semi-soft*), który jest wykorzystywany do produkcji koksu metalurgicznego oraz koksu opałowego. Węgiel koksowy produkowany przez Grupę cechuje się niską zawartością popiołu (6,5-8,9%), niską zawartością wilgoci (7,5-10%) oraz niską zawartością siarki (poniżej 0,85%).

Produkowany przez Grupę węgiel do celów energetycznych posiada wartość opałową (Q_f) od 20 do 23 MJ/kg przy zawartości popiołu od 21,5 do 25,7%.

Zawartość siarki może być różna w różnych pokładach, a czasem nawet w obrębie tego samego pokładu. Przy spalaniu węgla produkowany jest dwutlenek siarki, którego ilość jest różna zależnie od składu chemicznego i struktury siarki w węglu. Węgiel niskosiarkowy zawiera 1,5% lub mniej siarki. Ok. 100% udokumentowanych i oszacowanych zasobów Grupy stanowi węgiel niskosiarkowy o średniej zawartości siarki na poziomie (S_d) 0,75%.

Popiół stanowi nieorganiczną pozostałość procesu spalania węgla. Podobnie jak w przypadku zawartości siarki, zawartość popiołu jest różna w różnych pokładach. Zawartość popiołu stanowi ważną cechę charakterystyczną węgla, ponieważ zakłady produkujące energię muszą zarządzać pozbywaniem się popiołu powstałego w wyniku spalania węgla. Niska zawartość popiołu jest również kluczowa w procesie przetwarzania węgla koksowego na koks stosowany do produkcji stali.

Ogólne parametry złóż Spółki charakteryzują się średnią zawartością popiołu 6,5%, zawartością siarki 0,75% i wartością opałową 30 MJ/kg.

Zgodnie z MER, miąższość pokładów węgla Grupy jest przeważnie mniejsza niż 3 metry, sporadycznie występują pokłady o miąższości do 6 m, przy czym w niektórych kopalniach występuje pokład o miąższości od 6 do 11 m.

W ścianach mogą występować trudności z utrzymaniem stropu. Ponadto, w pokładach metanowych, ilość wydzielającego się metanu może znacznie ograniczać postęp ściany.

Pokłady o miąższości 1 – 1,5 m są trudne do eksploatacji z zastosowaniem kombajnów ścianowych. Zbyt mała miąższość pokładu zmusza do urabiania skał otaczających. Przy tej miąższości pokładu najbardziej efektywnym sposobem eksploatacji jest zastosowanie techniki strugowej, wdrożonej w Spółce w 2009 roku. Uzyskane efekty potwierdziły skuteczność i przydatność tego sposobu eksploatacji.

Pokłady o miąższości 1,5 – 3,0 m, które w zasobach operatywnych Spółki stanowią 51,6%, są optymalne do eksploatacji systemem ścianowym z zastosowaniem kombajnów ścianowych.

Podsumowując, ponad 76% zasobów operatywnych zalega w pokładach o miąższości 1,0 – 3,0 m, których eksploatacja daje dobre efekty ekonomiczne i techniczne.

Techniki wydobycia węgla

Ilość ścian, na których prowadzone jest równoczesne wydobycie wynosi w zależności od kopalni, od trzech do sześciu ścian. Utrzymanie produkcji Grupy na obecnych poziomach wymaga posiadania dużego parku maszyn i urządzeń.

Eksploatacja węgla w kopalniach Spółki prowadzona jest systemem ścianowym (podłużnym, poprzecznym lub diagonalnym) z zawałem stropu. Ściany wydobywcze w kopalniach Spółki wyposażone są w zmechanizowane kompleksy ścianowe, w skład których wchodzi: kombajn ścianowy (głównie z elektrycznym napędem posuwu), sekcje obudowy zmechanizowanej osłonowo-podporowej, przenośnik zgrzeblowy ścianowy oraz zmechanizowany kompleks podścianowy. Obecnie kopalnie Grupy dysponują łącznie 36 kompleksami ścianowymi.

Dla przygotowania frontu ścianowego niezbędne jest drażnienie podziemnych wyrobisk korytarzowych. Technologia drażnienia wyrobisk korytarzowych uzależniona jest od rodzaju urabianych skał oraz występujących zagrożeń. Do większości wykonywanych w kopalniach Spółki wyrobisk wykorzystywane są kombajny chodnikowe, które urabiają górotwór, a uzyskany urobek ładują na przenośniki, które transportują go w rejon szybu wydobywczego. Przy wykonywaniu wyrobisk w zwięzłych skałach (głównie wyrobiska udostępniające) wykorzystuje się kombajny chodnikowe dużej mocy lub stosuje się urabianie za pomocą materiałów wybuchowych.

W 2009 roku został zakupiony przez Spółkę pierwszy wykorzystywany w Polsce zaawansowany system strugowy, zaprojektowany do eksploatacji cienkich pokładów od 1,0 do 1,5 m, i który został zastosowany początkowo w kopalni Zofiówka w Ruchu Zofiówka, a następnie przeniesiony do kopalni Jas-Mos.

System strugowy umożliwi Spółce: (i) zwiększenie wykorzystania zasobów, (ii) zmniejszenie zanieczyszczenia węgla przez skałę płonną oraz (iii) zwiększenie poziomu bezpieczeństwa i komfortu pracy wynikającego z w pełni automatycznego systemu sterowania. Spółka planuje uruchomienie kolejnych systemów strugowych, najbliższy zostanie uruchomiony w kopalni Borynia-Zofiówka Ruch Zofiówka w drugiej połowie 2011 roku.

Urobek uzyskany w trakcie prowadzenia robót eksploatacyjnych transportowany jest w rejon podszczybi szybów wydobywczych za pomocą przenośników taśmowych. Transport ludzi i materiałów do rejonów prowadzonych robót dołowych realizowany jest za pomocą kolei podziemnej oraz kolejek z napędem linowym lub z napędem własnym. Z dołu na powierzchnię urobek wyciągany jest szybami wydobywczymi wyposażonymi w urządzenia wyciągowe.

Również przy pomocy systemów przenośników taśmowych urobek transportowany jest z szybu na powierzchnię do zakładów mechanicznej przeróbki węgla, znajdujących się przy każdej kopalni, celem przeprowadzenia procesów wzbogacania, a potem do urządzeń załadunkowych kopalń Grupy, które przygotowują węgiel do transportu kolejowego.

W latach 2001-2010, Grupa zakupiła (i) 3.533 sekcje obudów zmechanizowanych o wysokiej podporności (odpowiadające światowym standardom w zakresie urządzeń do utrzymania stropu w wyrobiskach ścianowych), wyposażone w nowoczesne systemy sterowania pilotowego lub elektrohydraulicznego, (ii) 14 nowoczesnych kombajnów ścianowych z elektrycznym systemem posuwu, w tym kombajny posiadające nowoczesne systemy zraszania wodno-powietrznego pozwalające na eksploatację pokładów w warunkach dużego zagrożenia metanowego, (iii) 28 przenośników ścianowych wykonanych z blach o dużej ścieralności przystosowanych do pracy w trudnych warunkach górniczo-geologicznych oraz (iv) 35 kompleksów podścianowych.

Zgodnie z MER, Grupa posiada szeroki park maszyn i urządzeń o dobrym profilu pod względem wieku i w dobrym stanie technicznym, co ogranicza koszty napraw i konserwacji; kopalnie w większości zakładów posiadają własne służby konserwacyjno-remontowe.

Grupa zamierza stale unowocześniać swoje maszyny i urządzenia oraz wdrażać nowe technologie w oparciu o ścisłą współpracę z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami naukowo-badawczymi i czołowymi producentami maszyn.

Produkcja koksu

Koks produkuje się z węgla koksowego w bateriach pieców koksowniczych. Koksowanie polega na odgazowaniu węgla w wysokiej temperaturze bez dostępu powietrza, w wyniku czego powstaje koks i produkty węglowodórne. Koks obok rudy żelaza stanowi podstawowy wsad przy produkcji stali. Natomiast produkty węglowodórne, oczyszczony gaz koksowniczy służą do opalania baterii koksowniczych, do procesu wielkopiecowego, oraz produkcji energii elektrycznej, natomiast pozostałe smoła, benzol, siarka służą do dalszej przeróbki w przemyśle chemicznym. Około 1,4 tony węgla koksowego potrzeba, żeby wyprodukować jedną tonę koksu, przy czym wskaźnik zużycia węgla na tonę koksu zależy od wielu czynników, w tym od: wilgotności węgla, technologii chłodzenia (suche chłodzenie, mokre gaszenie) koksu oraz typu zakładu koksowniczego.

Należąca do Grupy Koksownia Przyjaźń produkuje koks w pięciu bateriach koksowniczych. Całość węgla koksowego przerobionego przez Koksownię Przyjaźń w 2010 roku została wyprodukowana przez Spółkę. Poza koksem, Koksownia Przyjaźń produkuje również gaz koksowniczy, surową smołę koksowniczą, benzol surowy i siarkę.

Grupa zamierza zwiększyć produkcję koksu w Koksowni Przyjaźń do 3,1 mln ton rocznie w latach 2011 i 2012, a docelowo 3,3 mln ton w 2018 roku (patrz również: „– Program inwestycyjny – Projekty w obszarze koksowniczym”). W marcu 2007 roku uruchomiono nową baterię nr 5 z technologią mokrego gaszenia koksu, w grudniu 2007 roku oddano do eksploatacji zmodernizowaną oczyszczalnię ścieków przemysłowych i deszczowych, w listopadzie 2008 roku uruchomiono zmodernizowane instalacje wydziału produkcji węglowodórnych, w grudniu 2007 roku oddano do eksploatacji nową elektrociepłownię na gaz koksowniczy o mocy 21 MWe, dzięki której Koksownia stała się samowystarczalna energetycznie. W kwietniu 2011 roku uruchomiono i oddano do eksploatacji zmodernizowaną baterię nr 1. Zadania dotychczas wykonane i dalsza realizacja programu inwestycyjnego, którego zakończenie (osiągnięcie docelowych zdolności wytwórczych) przewidywane jest na rok 2018, polega na sukcesywnej modernizacji odtworzeniowej pozostałych trzech baterii koksowniczych nr 4, 3 i 2 (w tym baterie nr 4 i 3 w technologii wsadu ubijanego – umożliwiającego zwiększenie udziału w mieszankach węglowych tańszych węgla typu *semi-soft*). Realizacja programu modernizacyjnego wpływa na obniżanie kosztów produkcji, poprawę jakości wyrobów oraz zapewnia spełnianie przez koksownię zaostrożonych wymagań związanych z przepisami ochrony środowiska.

Koksownia Przyjaźń znajduje się w Dąbrowie Górniczej, ok. 90 km od zakładów wydobywczych Spółki. Jest połączona z kopalniami Spółki liniami kolejowymi PLK. Transport realizowany jest w ramach zawartych umów z przewoźnikami oferującymi swoje usługi na rynku polskim. Patrz również: „Umowy istotne – Umowy transportowe”.

Zgodnie ze strategią Grupy, zmierzającą do zwiększenia produkcji koksu i utrzymania wiodącej pozycji wśród jego producentów w Unii Europejskiej, w dniu 12 maja 2011 roku Grupa zawarła Warunkową Umowę Wniesienia KK Zabrze (przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie). Nabycie KK Zabrze wzmocni pozycję Grupy jako producenta koksu. W wyniku nabycia zdolność produkcyjna koksu w ramach Grupy wzrosła o 1,2 mln ton rocznie. Po przejściu KK Zabrze i uruchomieniu baterii nr 1 w Koksowni Przyjaźń, moce produkcyjne Grupy wzrosną do poziomu 4,4 mln ton koksu metalurgicznego (w latach 2011-2012), a docelowo do 4,6 mln ton.

Ponadto, Spółka uczestniczy w procesie prywatyzacyjnym na zakup akcji, stanowiących 85% kapitału zakładowego WZK Victoria. W wyniku ewentualnego nabycia WZK Victoria pozycja Grupy jako producenta koksu uległaby wzmocnieniu i pozwoliłaby wejść w segment rynku koksu odlewniczego ze zdolnością produkcyjną na poziomie 0,5 mln ton rocznie oraz wzmocniłaby o 0,1 mln ton rocznie zdolności produkcyjne koksu metalurgicznego.

Działalność pozostała

Grupa prowadzi również działalność wspierającą działalność podstawową w zakresie wydobycia węgla i produkcji koksu, włączając w to działalność energetyczną, działalność transportową, remontową oraz laboratoryjną.

Działalność energetyczna

W ramach działalności wspierającej Grupa zaangażowana jest w wytwarzanie energii. Grupa ma określone cele strategiczne dotyczące obszaru energetycznego, które skupiają się na: (i) zapewnianiu bezpieczeństwa energetycznego działalności Grupy; (ii) dążeniu do samowystarczalności Grupy w zakresie energii elektrycznej, ciepła i innych mediów energetycznych oraz (iii) zwiększeniu wykorzystania węglopochodnych oraz produktów ubocznych procesów wydobywania węgla i produkcji koksu w celu wytworzenia dodatkowej ilości energii.

Zapotrzebowanie Grupy na energię elektryczną w 2010 roku w 66% było pokrywane z produkcji własnej. Poniższa tabela przedstawia szczegółowe informacje na temat produkcji i zużycia energii elektrycznej przez podmioty z Grupy w 2010 roku.

Tabela 68

	Zużycie energii elektrycznej (MWh)	Produkcja energii elektrycznej (MWh)	Nadwyżka (deficyt)
Spółka	933.805	12.863	-920.942
SEJ	37.385	538.312	500.927
Koksownia Przyjaźń	278.019	278.280	261
SUMA	1.249.209	829.455	-419.754

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Działalność energetyczna spółek Grupy pokrywa wszystkie elementy łańcucha energetycznego, począwszy od wytwarzania energii elektrycznej przez SEJ, Koksownię Przyjaźń i Spółkę, poprzez dystrybucję energii elektrycznej przez Koksownię Przyjaźń, sprzedaż detaliczną energii elektrycznej przez SEJ i Koksownię Przyjaźń.

SEJ i Koksownia Przyjaźń uczestniczą również w wytwarzaniu energii cieplnej, sprzedaży i dystrybucji.

Grupa zajmuje się również produkcją chłodu oraz produkcją sprężonego powietrza, które wykorzystuje na potrzeby własne.

Aby utrzymać obecny poziom produkcji energii elektrycznej i ciepła, SEJ planuje realizację projektu budowy bloku fluidalnego CFB 70 MWe, co umożliwi stopniowe wycofywanie wyeksploatowanych i nieefektywnych jednostek oraz pozwoli na poprawę sprawności wytwarzania, zagospodarowanie niskokalorycznych paliw z Grupy, produkcję energii elektrycznej i ciepła na co najmniej obecnym poziomie w pełnej zgodności z wymaganiami Dyrektywy IED w 2016 roku. W chwili obecnej prace dotyczące tejże inwestycji są na etapie koncepcyjnym. Przewidywany czas realizacji inwestycji to lata 2011-2015. Natomiast w celu zwiększenia poziomu produkcji energii własnej, Grupa rozpoczęła drugi etap budowy elektrociepłowni w Koksowni Przyjaźń mający na celu zwiększenie jej zdolności produkcyjnych o 65 MWe (tj. do poziomu 104 MWe).

Usługi transportowe

W ramach działalności wspierającej Grupa jest zaangażowana w usługi transportowe. Węgiel wydobywany przez Spółkę jest transportowany drogą kolejową do zakładów przetwarzania węgla, w tym Koksowni Przyjaźń, KK Zabrze oraz do odbiorców zewnętrznych. Grupa jest właścicielem, a zarazem operatorem zintegrowanej sieci transportu węgla (w skład której wchodzi tory i bocznice), która jest bezpośrednio połączona z regionalną siecią kolejową, obsługiwaną przez PLK.

Znajdujący się w strukturze Grupy Zakład Przewozów i Spedycji „SPEDKOKS” sp. z o.o. (51% udziałów w kapitale zakładowym posiada Koksownia Przyjaźń, 49% PKP Cargo S.A.) uzyskał w roku 2010 licencję Urzędu Transportu Kolejowego. „SPEDKOKS” obecnie oprócz obsługi bocznicy Koksowni Przyjaźń świadczy usługę przewozu koksu na składowiska, a docelowo – po doposażeniu w tabor (zwłaszcza węglarki) – zakłada się wykonywanie przewozów węgla koksowego z kopalń Spółki do koksowni Grupy.

Sprzedaż i marketing

Grupa jest największym producentem węgla koksowego Typu 35 (*hard*) i znaczącym producentem koksu w Unii Europejskiej pod względem wielkości produkcji. Węgiel wydobywany przez Grupę, w tym węgiel koksowy, jest przede wszystkim wykorzystywany w Europie Środkowej przez lokalne huty należące do międzynarodowych producentów stali i regionalne przedsiębiorstwa użyteczności publicznej. Produkowany przez Grupę wysokiej jakości koks jest sprzedawany nie tylko na rynku europejskim, ale i globalnym. Głównymi odbiorcami produktów Grupy są przede wszystkim klienci w Polsce, w Niemczech, Austrii, Czechach, na Słowacji, w Rumunii i na Węgrzech. Poprawne, wieloletnie relacje z klientami świadczą o zadowoleniu odbiorców z oferty produktowej Grupy.

Centralizacja handlu, logistyki i marketingu wszystkich produktów Grupy w Polskim Koksie

Obecnie handel produktami Grupy, usługi logistyczne i marketing są zdecentralizowane. Grupa planuje realizację strategii polegającej na centralizacji handlu, usług logistycznych i marketingu w Polskim Koksie, co pozwoli na optymalizację przychodów i kosztów oraz

sprawniejszą koordynację procesów sprzedaży i marketing i kreowanie wspólnej polityki cenowej odnośnie produktów Grupy. Polski Koks przejmie zadania jednostek, które obecnie zajmują się handlem węglem Spółki oraz koksem i węglopochodnymi produkowanymi przez Koksownię Przyjaźń oraz, po jego nabyciu, KK Zabrze.

Po dokonaniu centralizacji spedycja realizowana będzie przez Polski Koks i będzie obejmować nie tylko produkty strategiczne (węgiel koksowy i węgiel do celów energetycznych), ale także, chociaż w mniejszym stopniu, metan i produkty węglopochodne produkowane przez jednostkę zintegrowaną obejmującą kopalnię węgla i koksownię. Zakłada się również, że różne mieszanki rodzajów węgla będą oferowane w zależności od zapotrzebowania rynkowego, przy czym mieszanki będą dopasowane do potrzeb poszczególnych odbiorców. Funkcjonowanie Polskiego Koksu wspierane będzie przez Pion Produktów i Cen Spółki oraz pracowników z działalności wydobywczej.

Łączna sprzedaż węgla

Poniższa tabela zawiera łączną sprzedaż węgla przez Grupę we wskazanych okresach:

Tabela 69

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca		Rok zakończony w dniu 31 grudnia					
	2011		2010		2009		2008	
	mln PLN	mln ton	mln PLN	mln ton	mln PLN	mln ton	mln PLN	mln ton
Węgiel koksowy, w tym:	1.708,2	2,5	5.035,5	8,8	2.617,2	7,1	4.800,0	8,6
– sprzedaż wewnątrzgrupowa, w tym	673,3	1,0	2.008,8	3,6	816,7	2,3	1.345,4	2,4
Węgiel koksowy Typu 35	568,9	0,8	1.673,1	2,7	692,5	1,9	1.261,3	2,2
Węgiel koksowy Typu 34	104,4	0,2	335,7	0,9	124,2	0,4	84,1	0,2
– sprzedaż zewnętrzna, w tym	1.034,9	1,5	3.026,7	5,2	1.800,5	4,8	3.454,6	6,2
Węgiel koksowy Typu 35	990,3	1,4	2.815,6	4,6	1.701,4	4,5	3.153,6	5,5
Węgiel koksowy Typu 34	44,6	0,1	211,1	0,6	99,1	0,3	301,0	0,7
Węgiel energetyczny, w tym:	256,8	1,0	1.067,5	4,3	1.135,8	4,3	846,9	4,5
– sprzedaż wewnątrzgrupowa	20,4	0,1	68,7	0,3	87,4	0,4	57,3	0,4
– sprzedaż zewnętrzna	236,4	0,9	998,8	4,0	1.048,4	3,9	789,6	4,1
ŁĄCZNIE	1.965,0	3,5	6.103,0	13,1	3.753,0	11,4	5.646,9	13,1
Przychody ze sprzedaży węgla wyprodukowanego przez inne podmioty niż wchodzące w skład Grupy	9,1	-	-	-	83,9	-	101,7	-
RAZEM	1.974,1	3,5	6.103,0	13,1	3.836,9	11,4	5.748,6	13,1

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Sprzedaż koksu

Poniższa tabela zawiera sprzedaż i produkcję koksu przez Grupę oraz KK Zabrze we wskazanych okresach:

Tabela 70

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca		Rok zakończony w dniu 31 grudnia					
	2011		2010		2009		2008	
	<i>mln PLN</i>	<i>mln ton</i>	<i>mln PLN</i>	<i>mln ton</i>	<i>mln PLN</i>	<i>mln ton</i>	<i>mln PLN</i>	<i>mln ton</i>
Sprzedaż Grupy	870,8	0,76	2.812,2	2,6	1.241,8	2,0	2.893,3	2,9
w tym: Sprzedaż koksu z Koksowni Przyjaźń ...	842,6	0,74	2.672,4	2,5	1.105,3	1,8	2.330,9	2,5
Dodatkowe jednostkowe dane operacyjne dla Koksowni Przyjaźń i KK Zabrze:								
Koksownia Przyjaźń								
Produkcja	-	0,6	-	2,6	-	1,8	-	2,6
Koksownia Zabrze								
Produkcja	-	0,3	-	1,2	-	0,8	-	1,1
Sprzedaż	341,6	0,3	1.109,7	1,2	491,9	0,8	906,1	1,1
Średnia cena sprzedaży zrealizowana przez Grupę (PLN/tonę)*	1.084,7		1.028,8		555,28		897,3	

* Nie uwzględnia KK Zabrze. Geny koksu dotyczą koksu z Koksowni Przyjaźń FCA (sprzedający dostarcza towar przewoźnikowi wyznaczonemu przez kupującego, przy czym koszty dostawy ponosi kupujący)

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

W 2010 roku 84,1% wartości sprzedanego koksu wyprodukowanego przez Koksownię Przyjaźń zostało sprzedane przez Polski Koks, a pozostałe 15,9% sprzedała bezpośrednio Koksownia Przyjaźń.

Klienci

Grupa stosuje zintegrowane podejście do relacji z klientami, świadcząc na ich rzecz usługi kompleksowe, obejmujące wydobycie węgla, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu, sprzedaż, transport i produkcję koksu. Dzięki świadczeniu usług w sposób zintegrowany Grupa odnosi większe korzyści w oparciu o efekt skali, jest w stanie dostarczać węgiel, ponosząc niższe koszty, jest związana bardziej wszechstronnymi relacjami ze swoimi klientami oraz może zapewnić jakość i stałe parametry dostarczanych im produktów.

W 2010 roku pięciu największych klientów wygenerowało 59% przychodów Grupy. Jeśli jeden lub większa liczba największych odbiorców Grupy zmniejszy wolumen kupowanego węgla lub koksu lub nie przedłuży umów dostawy, może to mieć istotny, niekorzystny wpływ na działalność, jej wyniki i sytuację finansową Grupy. Patrz również „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z działalnością Grupy oraz otoczeniem rynkowym – Większość przychodów Grupy pochodzi ze sprzedaży na rzecz stosunkowo niewielkiej liczby głównych klientów z Unii Europejskiej i znacząca dekonunktura w gospodarce europejskiej, spadek zużycia węgla i koksu przez odbiorców Grupy z tego regionu lub brak możliwości wyegzekwowania płatności od nich może mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność Grupy, jej sytuację finansową lub wyniki działalności”.

Odbiorcy węgla koksowego

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku pięciu największych odbiorców węgla koksowego oferowanego przez Grupę wygenerowało 87% przychodów ze sprzedaży Grupy, pochodzących ze sprzedaży węgla koksowego do odbiorców zewnętrznych. Wśród największych zewnętrznych odbiorców węgla koksowego oferowanego przez Grupę w tym okresie należy wymienić ArcelorMittal, KK Zabrze, U.S. Steel Kosice, Węglkokoks, voestalpine Stahl, WZK Victoria, Koksownię Częstochowa Nowa i Moravia Steel. Z uwagi na wiążące Grupę z powyższymi odbiorcami długoletnie umowy handlowe, baza klientów jest stabilna od wielu lat i nie ulega znaczącym zmianom. Poza

odbiorcami zewnętrznymi największą część sprzedawanego przez Grupę węgla jest dostarczana do Koksowni Przyjaźń na potrzeby działalności koksowniczej Grupy.

Poniższa tabela przedstawia przychody Grupy ze sprzedaży węgla koksowego, w podziale na pięciu największych klientów Grupy oraz pozostałych klientów Grupy, we wskazanych okresach:

Tabela 71

	Okres 3 miesięcy zakończony w dniu 31 marca		Rok zakończony w dniu 31 grudnia					
	2011		2010		2009		2008	
	w mln PLN	%	w mln PLN	%	w mln PLN	%	w mln PLN	%
ArcelorMittal*, KK Zabrze**, U.S. Steel Kosice, Węglkokoks, voestalpine Stahl	911,3	88%	2.630,1	87%	1.504,9	84%	3.021,5	87%
Inni.....	123,6	12%	396,6	13%	295,6	16%	433,1	13%
ŁĄCZNIE	1.034,9	100%	3.026,7	100%	1.800,5	100%	3.454,6	100%

* Obejmuje Zakłady Koksownicze Zdzeszowice i ArcelorMittal Poland połączone w jeden podmiot z dniem 31 grudnia 2010 roku, ArcelorMittal (Galați) i ArcelorMittal (Kraków)

** Patrz również „– Ostatnie nabycia”

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Bliskie sąsiedztwo odbiorców węgla pozwala na obniżenie kosztów transportu oraz skuteczniejsze planowanie logistyczne. Główne obiekty największego odbiorcy Grupy – ArcelorMittal – znajdują się w odległości do 100 kilometrów od kopalń należących do Grupy. Klienci Grupy komponują mieszanki do produkcji koksu w oparciu o węgle produkowane przez Spółkę. Zmiana dostawcy może pociągać za sobą wzrost kosztów ponoszonych przez tych klientów oraz powodować zakłócenia w funkcjonowaniu ich systemów produkcyjnych, a tym samym pogorszenie parametrów jakościowych ich produktów. Ponadto, gdyby klienci Grupy mieli przestawić się na korzystanie z usług dostawcy węgla posiadającego kopalnie położone w dużej odległości od ich zakładów, mogłoby to skomplikować logistykę w zakresie terminów, transportu i wielkości dostaw. Grupa jest przekonana, że w związku z istnieniem takich niedogodności i ryzykiem uzyskania niejednorodnych produktów końcowych w wyniku użycia węgla z innego źródła, ryzyko zmiany dostawcy przez klientów Grupy jest nieduże. W dodatku, zważywszy na strategiczne położenie geograficzne w bezpośrednim sąsiedztwie głównych producentów stali w Europie Środkowej, Grupa ma dodatkową potencjał dotarcia do nowych odbiorców.

Odbiorcy koksu

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku udział przychodów ze sprzedaży koksu spółek Polski Koks i Koksownia Przyjaźń w łącznych przychodach ze sprzedaży Grupy wyniósł 38,6%. W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku udział przychodów ze sprzedaży koksu spółek Polski Koks i Koksownia Przyjaźń w łącznych przychodach ze sprzedaży Grupy wyniósł 38,4%. Obecnie, wyróżnić można dwie główne grupy odbiorców koksu produkowanego przez Grupę i KK Zabrze: (i) huty (koks metalurgiczny, producenci metali nieżelaznych) oraz (ii) w przypadku KK Zabrze – instytucje użyteczności publicznej (koks opałowy). W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku udział pięciu największych odbiorców koksu Grupy wynosił 66,7% przychodów ze sprzedaży koksu na rzecz zewnętrznych odbiorców. Największymi zewnętrznymi odbiorcami koksu Grupy w tym okresie byli Grupa ArcelorMittal, U.S. Steel, Voestalpine, Salzgitter i Trinecke Zelezarny. Koksownia Przyjaźń znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie ArcelorMittal Poland Oddział Dąbrowa Górnicza i jest połączona z tą hutą przenośnikiem taśmowym obniżającym koszty transportu koksu, co oznacza przewagę logistyczną nad innymi koksowniami.

Odbiorcy węgla do celów energetycznych

W roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku udział pięciu największych odbiorców, tj. oferowanego przez Grupę węgla do celów energetycznych, w jej przychodach ze sprzedaży tego rodzaju węgla do odbiorców zewnętrznych wynosił około 87%. W tym okresie przychody z eksportu stanowiły 3,9% całkowitych przychodów ze sprzedaży węgla do celów energetycznych. Największymi odbiorcami tego rodzaju węgla są z reguły elektrownie, a w roku zakończonym w dniu 31 grudnia 2010 roku pięcioma największymi odbiorcami węgla do celów energetycznych były podmioty należące do grup: PGE, EDF, ENERGA, TAURON i ENEA.

Długoterminowe umowy ramowe

Większość produkowanego przez Grupę węgla i koksu jest sprzedawana na podstawie wieloletnich umów ramowych.

Węgiel

Spółka z kluczowymi odbiorcami węgla zawiera zazwyczaj wieloletnie umowy ramowe na okres czterech do pięciu lat. Do niektórych umów podpisano aneksy, przedłużające okres obowiązywania umowy do od sześciu do ośmiu lat. Zawarto także ograniczoną liczbę umów na okres dziesięciu lat. W umowach wieloletnich Spółka nie stosuje ścieżek cenowych, a ustalanie ceny i wolumenu następuje podczas negocjacji, których rezultaty zostają następnie zawarte w aneksach do umów wieloletnich lub w odrębnych umowach. W przypadku węgla koksowego, aktualnie, cena jest ustalana na okresy przede wszystkim kwartalne, każdorazowo w oparciu o tzw. „benchmark węglowy”. Cena węgla do celów energetycznych najczęściej jest negocjowana na okresy roczne, w oparciu o ceny rynkowe. Umowy/aneksy roczne dotyczące węgla do celów energetycznych zawierają formułę cenową, według której liczona jest jednostkowa cena sprzedaży. Ceny węgla do celów energetycznych ustalane są na okresy roczne w oparciu o aktualną cenę rynkową.

Na dzień Prospektu ok. 80% produkcji węgla jest potwierdzane w ilościach rocznych dla stałych odbiorców Grupy, zaś 20% produkcji, w zależności od planów produkcyjnych i potrzeb rynkowych, stanowi potwierdzenie ilości opcyjnych dla tych odbiorców. Do tej pory długoterminowe umowy ramowe i umowy roczne lub aneksy zawierane były przez poszczególne wewnętrzne komórki handlowe Grupy. Grupa przede wszystkim eksploatuje zasoby węgla, który zgodnie z umowami dostarczenia węgla ma być przedmiotem dostaw.

Koks

Polski Koks zawiera z odbiorcami koksu zazwyczaj wieloletnie umowy ramowe. W przypadku odbiorców spoza Europy, Polski Koks realizuje sprzedaż koksu za pośrednictwem swoich wyspecjalizowanych partnerów, którzy mają silną pozycję w takich regionach. W związku z bardziej cykliczną naturą rynków koksu w porównaniu z rynkami węgla, wieloletnie umowy ramowe zwykle są zawierane na okres od dwóch do pięciu lat, po czym są zastępowane nowymi umowami lub odnawiane w zależności od warunków rynkowych. Ceny koksu są w przeważającej mierze zależne od cen węgla koksowego i cen stali. W celu minimalizacji ryzyka rynkowego, wieloletnie umowy ramowe zawierane przez Polski Koks zawierają „koszyk referencji rynkowych”, który pozwala na oparcie polityki cenowej na rozwoju sytuacji rynkowej z uwzględnieniem specyfiki danego odbiorcy. Zgodnie z trendami rynkowymi, Polski Koks kształtuje politykę cenową na bazie kwartalnej lub półrocznej.

Obecnie, sprzedaż, logistyka i marketing wszystkich produktów Grupy, w tym negocjacje dotyczące zawierania długoterminowych umów, są zdecentralizowane. W wyniku realizacji strategii Grupy, planowana jest centralizacja handlu węglem i koksem, logistyki i marketingu w Polskim Koksie, co pozwoli na optymalizację przychodów i kosztów oraz sprawniejszą koordynację procesów sprzedaży i marketingu, a także kreowanie wspólnej polityki cenowej odnośnie produktów Grupy.

Konkurencja

Ze względu na wielkość produkcji i zasoby wysokiej jakości węgla koksowego typu *hard* w chwili obecnej Grupa zajmuje wiodącą pozycję w otoczeniu konkurencyjnym na europejskim rynku węgla koksowego i koksu. Grupa z powodzeniem konkuruje z największymi producentami węgla i koksu, zarówno na rynku krajowym, jak i zagranicznym. Wśród głównych czynników, które mają wpływ na pozycję konkurencyjną Grupy na rynku, wymienić należy takie czynniki jak: parametry jakościowe węgla i koksu, odległość od kluczowych odbiorców, dostęp do infrastruktury, stopień integracji oferowanych usług oraz długofalowe relacje z odbiorcami.

Głównym regionalnym konkurentem Spółki jest NWR (która prowadzi działalność za pośrednictwem górniczych podmiotów zależnych OKD i NWR Karbonia z siedzibą odpowiednio w Republice Czeskiej i Polsce). NWR, podobnie jak Grupa, jest liczącym się w Unii Europejskiej producentem węgla koksowego i koksu.

Konkurencja ze strony innych producentów na krajowym rynku w Polsce (głównie Kompania Węglowa) występuje na dużo mniejszą skalę i występuje jedynie w mniej wartościowym segmencie węgla koksowego typu *semi-soft*, co wynika z faktu, że efektywnie Spółka produkuje obecnie całość węgla koksowego typu *hard* w Polsce. Kolejnym źródłem konkurencji dla Spółki na szerszym rynku europejskim jest węgiel pochodzenia zamorskiego (głównie z Australii, Stanów Zjednoczonych i Kolumbii). Węgiel zamorski jest przewożony na dłuższą odległość, co generuje wyższe koszty transportu oraz ma bardziej złożony łańcuch logistyczny. Główna przewaga Spółki w stosunku do rynku zamorskiego wynika z bliskiej odległości do kluczowych odbiorców oraz z prostszego łańcucha logistycznego, krótszego czasu reakcji i zdolności do dostosowania się do zmieniających się potrzeb klientów. W związku z tym, przy rozważnej polityce handlowej, zamorski węgiel koksowy nie stanowi istotnego zagrożenia konkurencyjnego dla Grupy. Ukraina i Rosja – znaczący producenci węgla koksowego graniczący z Unią Europejską – nie stanowią obecnie istotnej konkurencji dla Spółki. Wynika to głównie z niższej jakości węgla koksowego pochodzenia rosyjskiego i ukraińskiego względem produktów Spółki, odległości geograficznej rynku końcowego w Europie Środkowej i Zachodniej od ich zakładów produkcyjnych, znacznej skali eksportu obecnie kierowanego na inne rynki (na przykład: węgiel rosyjski trafia na rynek chiński) oraz z powodu krajowego deficytu węgla koksowego na Ukrainie, która musi sprowadzać węgiel w celu zabezpieczenia potrzeb w zakresie zakrojonej na dużą skalę produkcji stali.

Konkurencja wygląda nieco inaczej na rynku koksu, który jest mniej skupionym niż rynek węgla koksowego. Na tym rynku główny produkt stanowi przetworzony produkt końcowy o wyższej wartości względem węgla koksowego. Grupa osiągnęła znaczącą przewagę konkurencyjną poprzez aktywne działanie na rynku niezintegrowanych producentów koksu, głównie koksu metalurgicznego, dzięki zintegrowaniu działalności koksowniczej i wydobywczej. Grupa jest producentem wysokiej jakości koksu w oparciu o własne zasoby węglowe. Rynek niezintegrowanych producentów koksu związany jest z produkcją w koksowniach niezintegrowanych z hutami stali. Oznacza to, że konkurencję stanowią inne niezintegrowane koksownie znajdujące się w regionie (na przykład: OKK, podmiot zależny od NWR) oraz nadwyżkowa podaż kierowana na rynek przez koksownie zintegrowane z producentami stali w regionie. Dynamika konkurencji na rynku koksu uwarunkowana jest określonym poziomem kosztów przestawienia produkcji, gdyż koks na ogół produkowany jest z uwzględnieniem kryteriów ustalonych z góry przez odbiorców końcowych. Przewaga konkurencyjna Grupy na rynku koksu została osiągnięta głównie na bazie jakości produkowanego koksu, który obecnie posiada jedno z najlepszych parametrów jakościowych w regionie, oraz możliwości dostosowania się do potrzeb klientów w zakresie realizacji dostaw koksu o wymaganych parametrach, co umożliwia posiadanie dwóch technologii chłodzenia koksu, suchej i mokrej.

Grupa głównie sprzedaje produkowany przez siebie węgiel koksowy i koks na macierzystym rynku w Europie Środkowej i Wschodniej (Polska, Republika Czeska, Słowacja, Rumunia) oraz na szerszym rynku Unii Europejskiej (głównie Austria i Niemcy). Grupa ma możliwość skorzystania z szerszej bazy odbiorców spośród producentów stali w Europie i w przeszłości sprzedawała swoje produkty na rynku międzynarodowym (USA, Brazylia, Indie, Turcja, Algieria, Egipt). Kluczową zaletą lokalnego rynku w Europie Środkowej i Wschodniej w kontekście przewag konkurencyjnych Spółki jest jej względna izolacja od atlantyckiego rynku zamorskiego i bliskie sąsiedztwo końcowego rynku stali w Europie, który ma drugą co do wielkości regionalną zdolność produkcyjną stali w skali światowej.

Na rynku węgla do celów energetycznych, Spółka konkuruje z polskimi spółkami węglowymi (Kompania Węglowa, Katowicki Holding Węglowy i LW Bogdanka) oraz z eksporterami z Rosji i Ukrainy. Siłą napędową rynku węgla do celów energetycznych jest regionalne i krajowe zapotrzebowanie na węgiel ze strony elektrowni oraz elektrociepłowni opalanych węglem. Dynamika konkurencji na rynku węgla do celów energetycznych jest mniej istotna z punktu widzenia Spółki, ponieważ węgiel do celów energetycznych ma mniejszy udział w jej strukturze przychodów w porównaniu do węgla koksowego i koksu. Większość produkcji Spółki w zakresie węgla do celów energetycznych sprzedawana jest na rzecz wytwórców energii znajdujących się w bliskim sąsiedztwie miejsca prowadzenia przez nią działalności.

Dostawcy usług, urządzeń i materiałów

Najważniejszymi dostawcami Grupy są dostawcy usług transportowych, remontowych, górniczych oraz materiałów, urządzeń i maszyn na cele inwestycyjne i remontowe, takich jak obudowy zmechanizowane, kombajny ścianowe, przenośniki ścianowe, kompleksy chodnikowe, kompleksy podścianowe, gazy techniczne, ogniotrwałe materiały krzemionkowe i szamotowe oraz wyroby stalowe. W ocenie Grupy, relacje z dostawcami nie powodują uzależnienia Grupy od żadnego z dostawców w sposób, który negatywnie mógłby wpłynąć na działalność Grupy.

W Grupie, dostawcy wybierani są przede wszystkim w drodze zapytań ofertowych, aukcji elektronicznych lub innych procedur przetargowych.

W przypadku Spółki, z uwagi na dużą wartość zamówień, duży dostawcy wybierani są w trybie zamówień publicznych zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych. Oferty mogą zgłaszać wszyscy dostawcy spełniający określone co do danego postępowania wymagania zamawiającego. Ustalone w postępowaniu ceny są obowiązujące na czas trwania umowy (najczęściej 12 miesięcy od daty podpisania umowy lub do końca roku). W przypadku obniżki cen na rynku na dany materiał, z dostawcami przeprowadza się negocjacje cenowe.

Jednakże, w przypadku zamówień o wartości poniżej 1.485.693 zł, Spółka wybiera dostawców w trybie tzw. przetargów właścicielskich na podstawie wewnętrznego regulaminu. Większość bieżących dostaw materiałów, sprzętu i urządzeń na potrzeby kopalń realizowana jest przez Zakład Logistyki Materiałowej.

Najwięksi dostawcy Grupy w ramach działalności wydobywczej to przede wszystkim dostawcy polscy, w tym m.in.: Zakład Odmetanowania Kopalń „ZOK” sp. z o.o. (usługi odmetanowania kopalń), Huta Łabędy S.A. i ArcelorMittal Poland (obudowy chodnikowe), KOPEX – Przedsiębiorstwo Budowy Szybów S.A. (drażenie szybu 1 Bzie), BECKER-WARKOP sp. z o.o. (części obudów zmechanizowanych, części do kolejek, zgrzebła), DB SCHENKER RAIL Polska S.A. (usługi transportu kolejowego). Najwięksi zagraniczni dostawcy Grupy w ramach działalności wydobywczej to m.in. Bucyrus Europe GmbH (system strugowy) czy Thiele GmbH & Co.Kg.

Najwięksi dostawcy Grupy w ramach działalności koksowniczej to przede wszystkim dostawcy polscy, w tym m.in.: ANWIL S.A. (chemia), PIECEXPORT-PIECBUD S.A, ZARMEN sp. z o.o. (usługi inwestycyjno-remontowe), ZK-REM sp. z o.o., ZDZIESZOWICE, EKO-ENERGIA sp. z o.o., TAURON Sprzedaż sp. z o.o (energia elektryczna) czy Przedsiębiorstwo Usług Wodociągowych HKW sp. z o.o. Do większych zagranicznych dostawców można zaliczyć Industrial Quimica Del Nalon S.A. (Hiszpania) czy BorsodChem Zrt. (Węgry).

Najwięksi dostawcy Grupy w ramach działalności pozostałej to firmy świadczące usługi na rzecz Spółki Energetycznej Jastrzębie: ENRA sp. z o.o. (optymalizacja procesu spalania w kotłach EC Zofiówka) i GEA GRASSO sp. z o.o. (rozbudowa układu energetyczno-chłodniczego w EC Pniówek).

Pracownicy

Liczba pracowników

Na dzień 31 marca 2011 roku Grupa zatrudniała 26.281 pracowników, z czego najwięcej zatrudnionych było w Spółce – 22.709, w Koksowni Przyjaźń – 1.724, w Jastrzębskich Zakładach Remontowych – 832 i w Spółce Energetycznej Jastrzębie – 421.

Na dzień 31 marca 2011 roku zatrudnienie w KK Zabrze wynosiło 1.033 pracowników, w tym 210 pracowników administracyjnych oraz 823 pracowników fizycznych.

Na dzień Prospektu nie nastąpiła znacząca zmiana stanu zatrudnienia w Grupie i KK Zabrze w stosunku do stanów na koniec I kwartału 2011.

Niektóre prace w Grupie, w szczególności w kopalniach, są wykonywane przez zewnętrzne firmy usługowe. Obok własnych pracowników, Grupa w związku z działalnością wydobywczą angażuje zewnętrzne firmy do realizacji prac na dole oraz na powierzchni. W 2010 roku Grupa angażowała średnio 5.384 pracowników (łącznie 8.661 pracowników) zatrudnionych przez 210 zewnętrznych firm usługowych. Głównym przedmiotem prac realizowanych na dole przez zewnętrzne firmy usługowe są roboty zbrojeniowe, usługi remontowe i budowlane. W dodatku, wykonują prace specjalistyczne (odmetanowanie, prace badawcze itd.) w obszarach, w których Grupa nie posiada własnej wiedzy eksperckiej. Na powierzchni takie firmy świadczą usługi w zakresie ochrony mienia, sprzątnięcia i wybrane usługi transportowe (transportując pracowników z domu do pracy). Założeniem jest, aby pracownik kopalni nie był zatrudniony jednocześnie przez kopalnię i zewnętrzną firmę usługową.

Poniższa tabela przedstawia zestawienie liczby pracowników Grupy na koniec wskazanych okresów.

Tabela 72

	Okres 3 miesięcy zakończony w dniu 31 marca		Rok zakończony w dniu 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
	liczba	liczba	liczba	liczba
Pracownicy.....	26.281	26.121	25.901	26.382

Źródło: Spółka

Struktura zatrudnienia i stopień płynności kadr

Poniższa tabela przedstawia średnie zatrudnienie w Spółce we wskazanych okresach z podziałem na robotników i pracowników etatowych oraz pracujących na dole i na powierzchni.

Tabela 73

Zatrudnienie w Spółce	Okres 3 miesięcy zakończony w dniu 31 marca		Rok zakończony w dniu 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
Robotnicy pracujący na dole	15.481	15.295	15.298	15.311
Robotnicy pracujący na powierzchni	2.882	2.860	2.878	2.959
Pracownicy etatowi pracujący na dole.....	2.686	2.661	2.616	2.586
Pracownicy etatowi pracujący na powierzchni.	1.672	1.661	1.674	1.694
Łączna liczba pracowników pracujących na dole	18.167	17.956	17.914	17.897
Łączna liczba robotników	18.363	18.155	18.176	18.270
Łączna liczba pracowników	22.721	22.477	22.466	22.550

Źródło: Spółka

Poniższa tabela przedstawia stopień płynności kadr w Spółce.

Tabela 74

Pozycja	Okres 3 miesięcy zakończony w dniu 31 marca	Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2009	2008
Zatrudnienie na początek okresu	22.637	22.520	22.770	19.586
Pracownicy zatrudnieni przez Spółkę	333	1.064	569	4.885
Pracownicy opuszczający Spółkę	261	947	819	1.701
Zatrudnienie na koniec okresu.....	22.709	22.637	22.520	22.770
Zmiana stanu zatrudnienia	72	117	-250	3.184*

* Znaczący wzrost zatrudnienia w 2008 roku jest konsekwencją przejęcia przez Spółkę kopalni Budryk w dniu 4 stycznia 2008 roku

Źródło: Spółka

Średni wiek pracowników zatrudnionych w Spółce to 38 lat. Pracowników kopalń cechuje duże doświadczenie zawodowe. Przeciętny staż pracy we wszystkich obszarach działalności Spółki to 19 lat. Stosunkowo niski udział w strukturze zatrudnienia (9,1%) posiadają kobiety, które zatrudnione są głównie na powierzchni: w biurach administracji i zakładach przeróbki mechanicznej węgla.

Kwalifikacje zawodowe osób należących do kierownictwa i dozoru są bardzo wysokie. Niemalże połowa (44%) pracowników etatowych, zatrudnionych na stanowiskach nieroboczych, posiada wyższe wykształcenie.

Poniższa tabela przedstawia informację o pracownikach Spółki posiadających wykształcenie górnicze na dzień 31 marca 2011 roku.

Tabela 75

Liczba pracowników Spółki z wykształceniem górniczym			Liczba i udział pracowników z wykształceniem górniczym do ogółu zatrudnionych w Spółce (%)
Wyższe górnicze	Średnie górnicze	Zawodowe górnicze	
1.103	2.126	3.216	6.445 (28,4%)

Źródło: Spółka

Efektywne wydobywanie węgla i produkcja koksu z wykorzystaniem nowoczesnych technik i urządzeń wymaga wykwalifikowanych pracowników, dysponujących odpowiednim doświadczeniem. Każdego roku znacząca ilość pracowników Grupy nabywa uprawnienia emerytalne (pracownicy, którzy przepracowali 25 lat na dole, nabywają uprawnienia emerytalne), z których większość odchodzi na emeryturę. W ich miejsce sukcesywnie Grupa zatrudnia nowych pracowników. Zatrudnienie w Grupie utrzymuje się na ustabilizowanym poziomie. Od kilku lat mają miejsce jedynie nieznaczne zmiany zatrudnienia spowodowane głównie ubytkami naturalnymi. Zgodnie z MER, w ciągu najbliższych pięciu lat kopalnie staną w obliczu konieczności zatrudnienia i przeszkolenia nowych pracowników w celu zastąpienia aż 25% obecnej załogi. Jednak, nie wydaje się, żeby występował niedobór kandydatów ubiegających się o miejsce pracy. Obecnie, liczba ubiegających się o pracę przekracza liczbę miejsc pracy, a okres szkolenia jest relatywnie krótki – ze względu na wykształcenie zawodowe pobrane w szkołach zasadniczych, bądź technikach górniczych.

Od 2004 roku Spółka współpracuje ze szkołami znajdującymi się w obszarze działania Spółki (Jastrzębie-Zdrój, Pawłowice, Ornontowice) w celu kształcenia młodych adeptów w zawodach górniczych na poziomie szkoły zawodowej, jak i technikum. Ponadto, uczelnie wyższe w regionie, np. Politechnika Śląska i Akademia Górniczo-Hutnicza, prowadzą kształcenie w zawodach przydatnych w górnictwie. Tego typu przedsięwzięcia mają zapewnić, że przyszli potencjalni pracownicy będą odpowiednio wykwalifikowani i kompetentni w zakresie przyszłych potrzeb technicznych. Z tego też względu Grupa nie widzi ryzyka w uzupełnianiu zatrudnienia.

Poniższa tabela prezentuje doświadczenie zawodowe pracowników Spółki na dzień 31 grudnia 2010 roku.

Tabela 76

Staż pracy w Spółce	Pracownicy Spółki (liczba)	Pracownicy Spółki (%)
0 do 5.....	3.398	15
6 do 10.....	2.780	12
11 do 15.....	2.194	10
16 do 20.....	3.077	14
21 do 25.....	4.522	20
26 do 30.....	3.775	17
31 do 35.....	1.874	8
36 do 40.....	778	3
Powyżej 41.....	239	1
Razem.....	22.637	100%

Źródło: Spółka

Umowy o pracę

Zdecydowana większość pracowników Grupy zatrudniona jest na podstawie umów o pracę zawieranych na czas nieokreślony, które mają charakter standardowy. Niewielka liczba pracowników Grupy zatrudniona jest w oparciu o umowy na czas określony lub umowy cywilnoprawne.

Wynagrodzenie

Zasady wynagradzania pracowników Grupy określone są w zakładowych układach zbiorowych lub regulaminach wynagradzania. W większości spółek zależnych obowiązują zakładowe układy zbiorowe pracy zawarte na czas nieokreślony. W Spółce zakładowe układy zbiorowe pracy zostały wypowiedziane z dniem 1 września 2009 roku. Do czasu wypracowania nowego ujednoliconego zakładowego układu zbiorowego dla pracowników Spółki dotychczasowe zakładowe układy zbiorowe pracy są nadal stosowane. W Biurze Zarządu Spółki zasady wynagradzania reguluje „Regulamin wynagradzania pracowników zatrudnionych w Biurze Zarządu JSW S.A.”.

Zgodnie ze stosowanymi zapisami wypowiedzianych zakładowych układów zbiorowych pracy za wykonaną pracę pracownikom w Spółce przysługuje wynagrodzenie składające się ze stawki płacy zasadniczej, premii bądź nadwyżki akordowej, Karty Górnika (dodatek stażowy), dodatku funkcyjnego (np. dodatku przodowego), dodatku za pracę w warunkach uciążliwych, szkodliwych i niebezpiecznych (patrz też „– Uzgodnienie treści porozumienia zbiorowego dotyczącego m.in. gwarancji zatrudnienia” poniżej). Poziom wynagrodzenia zasadniczego pracownika uzależniony jest od kategorii zaszeregowania pracownika, charakteru lub specyfiki wykonywanej pracy oraz stanowiska zajmowanego przez pracownika. Zatrudnienie pracowników na odpowiednich stanowiskach pracy i przyznanie kategorii zaszeregowania następuje w oparciu o Taryfikator Stanowisk Pracy. Niezależnie od ww. składników wynagrodzenia, pracownikom Spółki przysługują następujące świadczenia dodatkowe:

- (i) nagroda roczna z okazji Dnia Górnika;
- (ii) ekwiwalent barbórkowy;
- (iii) dodatkowa nagroda roczna tzw. 14-tka;
- (iv) deputat węglowy;
- (v) nagrody jubileuszowe;
- (vi) odprawy emerytalno-rentowe;
- (vii) ekwiwalent pieniężny z tytułu zwrotu kosztów przejazdu urlopowego (tzw. Bilet z Karty Górnika); oraz
- (viii) ekwiwalent na zakup pomocy szkolnych.

W Spółce i niektórych Spółkach Zależnych pracownikom może przysługiwać ponadto nagroda z zysku. Zasady uprawniające do nagrody i jej podział ustalone zostały w regulaminach podziału nagrody z zysku.

W 2010 roku średnie miesięczne wynagrodzenie brutto w Spółce osiągnęło wartość 6.782 PLN i było wyższe o 11,3% od średniego wynagrodzenia w roku 2009 (6.095 PLN). Tak wysoka dynamika płac to w znaczącej mierze efekt obniżenia przeciętnych wynagrodzeń w 2009 roku spowodowany działaniami oszczędnościowymi podjętymi przez Zarząd w związku z trwającym kryzysem finansowym i gospodarczym w 2009 roku. Na rzeczywisty wzrost płac w 2010 roku wpłynęła realizacja porozumień zawartych ze stroną związkową z dnia 27 i 28 maja 2010 roku.

Porównując średnią płacę osiągniętą w Spółce w 2010 roku do uzyskanej w 2008 roku, dynamika płac wynosi 105,2% (w 2008 roku przeciętne miesięczne wynagrodzenie wyniosło 6.447 PLN).

Dla porównania przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w 2010 roku wyniosło:

- a) w kopalniach węgla kamiennego (bez kopalni Bogdanka) 5.854 PLN*;
- b) w regionie śląskim 3.675 PLN*;
- c) w kraju 3.225 PLN**.

Źródło: *Biuletyn statystyczny Województwa Śląskiego ** GUS

Poszczególne spółki z Grupy, do roku 2009, negocjowały i zawierały porozumienia dotyczące kształtowania wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w danym roku. W ubiegłych latach dochodziło do sporów zbiorowych w Grupie na tym tle.

W roku 2009 nastąpiła zmiana prawa, w wyniku której – począwszy od 2010 roku – nie ma potrzeby ustalania ze stroną związkową wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (por. Dz.U. z 2009 roku, Nr 219, poz. 1707).

Pracownicy Grupy mają prawo, na podstawie Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji do reprezentacji w zarządach i radach nadzorczych niektórych spółek z Grupy. W przypadku Spółki, szerzej na ten temat patrz „Zarządzanie i ład korporacyjny”.

Nagrody dla pracowników, które zgodnie z MSSF nie są klasyfikowane jako dywidendy ani wypłaty z zysku

W związku z podziałem zysku netto za rok obrotowy 2008, Spółka wypłaciła pracownikom nagrody z zysku w łącznej wysokości 50,0 mln PLN brutto. Za rok obrotowy 2009 nagrody nie były wypłacane. Zysk za rok 2010 nie został jeszcze podzielony. Niemniej, Zarząd Spółki po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady Nadzorczej wystąpił do Walnego Zgromadzenia z propozycją przeznaczenia kwoty 130,0 mln zł na wypłatę nagród dla załogi za rok obrotowy 2010. Przedmiotowe nagrody dla pracowników, zgodnie z MSSF nie są klasyfikowane jako dywidendy ani wypłaty z zysku, w związku z czym nie zostały omówione w rozdziale „Dywidenda i polityka w zakresie dywidendy”.

Związki zawodowe i rady pracowników

W sektorze górnictwa węgla kamiennego, związki zawodowe zajmują znaczącą pozycję i odgrywają ważną rolę w negocjowaniu i kształtowaniu polityki płacowej. Ten wpływ jest osiągany przede wszystkim poprzez możliwość prowadzenia działań protestacyjnych. Na dzień Prospektu w Grupie funkcjonuje 50 związków zawodowych. Łączna ilość członków związków zawodowych z uwagi na fakt, że pracownik może należeć do kilku związków, przekracza ilość pracowników zatrudnionych w Grupie i wynosi, na dzień 31 marca 2011 roku, 28.085, co oznacza, że uzwiązkowienie w Grupie (z uwzględnieniem Spółki i jej spółek córek) wynosi 107% (przy czym 114% w samej Spółce).

Ponadto, zgodnie z Ustawą o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, rady pracowników mogą być tworzone w zakładach zatrudniających co najmniej 50 pracowników. W zależności od liczby pracowników zatrudnionych w Spółkach z Grupy, rada pracowników może liczyć od trzech do siedmiu członków, wybieranych na czteroletnią kadencję. Rada pracowników ma prawo otrzymać, na pisemne żądanie, informacje na temat działalności i sytuacji ekonomicznej pracodawcy oraz przewidywanych w tym zakresie zmian. Ponadto, pracodawca jest zobowiązany konsultować z radą pracowników wszelkie istotne zmiany w organizacji pracy lub podstawach zatrudnienia, przewidywane zmiany w strukturze zatrudnienia, a także działania mające na celu utrzymanie poziomu zatrudnienia.

Na dzień Prospektu w Grupie rady pracowników działają w następujących podmiotach bezpośrednio zależnych: Jastrzębskich Zakładach Remontowych, Przedsiębiorstwie Gospodarki Wodnej i Rekultywacji, Centrum Informatyki ROW, Polskim Koksie i Koksowni Przyjaźń. W Spółce Energetycznej Jastrzębie nie funkcjonuje rada pracowników (podpisane zostało pomiędzy zarządem a organizacjami związków zawodowych w tej kwestii porozumienie). Jastrzębska Spółka Kolejowa, na dzień 29 marca 2011 roku, nie posiada rady pracowników.

W Spółce w 2006 roku zostało zawarte pomiędzy Zarządem a związkami zawodowymi porozumienie o informowaniu i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Na mocy tego porozumienia Pracodawca informuje związki zawodowe o:

- działalności i sytuacji ekonomicznej Spółki oraz przewidywanych w tym zakresie zmianach;
- stanie, strukturze i przewidywanych zmianach zatrudnienia oraz działaniach mających na celu utrzymanie jego poziomu;
- działaniach, które mogą powodować istotne zmiany w organizacji pracy lub podstawach zatrudnienia.

Natomiast obowiązek konsultacji dotyczy tylko stanu, struktury przewidywanych zmian w zakresie zatrudnienia, jego podstaw oraz organizacji pracy, nie dotyczy działalności i sytuacji ekonomicznej Spółki.

Dialog społeczny, spory zbiorowe i strajki

Z zastrzeżeniem opisanych poniżej sporów oraz strajku zorganizowanego w Spółce przez Komitet Protestacyjno-Strajkowy w dniu 18 kwietnia 2011 roku, w ostatnich latach Grupa nie była negatywnie dotknięta strajkami, akcjami protestacyjnymi, przestojami czy też spowolnieniem tempa pracy. Ostatni strajk w Spółce miał miejsce w 1994 roku.

W 2008 roku zostały wszczęte dwa spory zbiorowe przez związki zawodowe działające w Spółce. Przedmiotem sporów były żądania strony związkowej odnośnie wzrostu wynagrodzeń. Spory zakończyły się podpisaniem porozumień. Ponadto, w grudniu 2007 roku, w KWK Budryk S.A. został przeprowadzony strajk, który zakończył się 31 stycznia 2008 roku, przy czym w dniu rozpoczęcia strajku KWK Budryk S.A. nie wchodziła jeszcze w struktury Spółki (została przejęta przez Spółę w dniu 4 stycznia 2008 roku).

W 2009 roku związki zawodowe działające w Grupie wszczęły trzy spory zbiorowe w Spółce i jeden w Jastrzębskich Zakładach Remontowych. Dwa spory w Spółce dotyczyły żądań płacowych. Trzeci, zdaniem Zarządu nie spełniał wymogów sporu zbiorowego, ponieważ żądania strony związkowej były sformułowane bardzo ogólnie. Spór wszczęty przez związki zawodowe działające w Jastrzębskich Zakładach Remontowych dotyczył m.in. utrzymania średniego wynagrodzenia w 2009 roku na poziomie nie niższym niż w 2008 roku. Spór został zakończony podpisaniem porozumienia.

Ponadto, w latach 2009-2010 miały miejsce dwa spory zbiorowe w Koksowni Przyjaźń. Dotyczyły one m.in. optymalizacji struktury zatrudnienia, wynagrodzeń oraz uruchomienia funduszu motywacyjnego i funduszu nagród. Obydwa spory zostały zakończone zawarciem porozumień.

W 2010 roku w Spółce toczyły się dwa spory zbiorowe dotyczące kwestii płacowych. Dwie reprezentacje związków zawodowych wystąpiły z żądaniem wzrostu funduszu na wynagrodzenia w 2010 roku do poziomu równego poziomowi z 2008 roku, biorąc pod uwagę rzeczywistą inflację w latach 2009 i 2010. Jeden z tych sporów został formalnie zakończony w dniu 27 maja 2010 roku. W odniesieniu do drugiego sporu to spór ten został zawieszony w dniu 28 maja 2010 roku. Strona związkowa uzależniła zakończenie sporu zrealizowaniem przez Grupę warunków porozumienia. Zdaniem Zarządu, zapisy porozumienia zostały zrealizowane.

Ponadto, w 2010 roku związki zawodowe działające w Spółce Energetycznej Jastrzębie wszczęły jeden spór zbiorowy i związki zawodowe działające w Jastrzębskich Zakładach Remontowych wszczęły dwa spory zbiorowe. Wszystkie te spory dotyczyły m.in. wzrostu wynagrodzeń. W wyniku przeprowadzonych negocjacji spory zostały zakończone zawarciem porozumień.

W 2011 roku związki zawodowe działające w Jastrzębskich Zakładach Remontowych wszczęły spór zbiorowy. Spór dotyczy wzrostu wynagrodzeń zasadniczych w Spółce o 10%. W dniu 18 marca 2011 roku odbyło się pierwsze spotkanie z udziałem mediatora, na dzień 18 kwietnia 2011 roku spór nie został zakończony.

W 2011 roku związki zawodowe Spółki wszczęły dwa spory zbiorowe ze Spółką, pierwszy dotyczący deputatu węglowego dla pracowników Spółki oraz wartości ekwiwalentu za deputat węglowy oraz drugi dotyczący wzrostu wynagrodzeń zasadniczych w Spółce o 10%. Pierwszy spór zakończono w dniu 28 lutego 2011 roku podpisaniem porozumienia, które reguluje realizację węgla deputatowego w roku 2011 oraz w latach przyszłych. Drugi spór nie został do chwili obecnej zakończony. Pomimo udziału mediatora nie doszło do zawarcia porozumienia. W dniu 17 stycznia 2011 roku podpisano protokół rozbieżności. W związku z powyższym strona społeczna organizowała akcje informacyjne dla załogi (tzw. „masówki” dla pracowników) oraz w dniach 7-8 kwietnia przeprowadziła w Spółce referendum w sprawie: (i) podjęcia akcji strajkowej w celu osiągnięcia wspomnianej powyżej podwyżki płac, (ii) przeprowadzenia akcji protestacyjnej polegającej na wstrzymaniu wysyłki węgla do czasu osiągnięcia podwyżki płac, oraz (iii) wyrażenia woli strony społecznej w kwestii upublicznienia/prywatyzacji. Związki zawodowe poinformowały, że w referendum wzięło udział 78,5% ogółu zatrudnionych pracowników w Spółce, oraz że za przeprowadzeniem strajku opowiedziało się około 96% pracowników biorących udział w referendum. W dniu 18 kwietnia 2011 roku odbył się w Spółce dwudziestoczerogodzinny strajk, a w dniach 4-5 maja 2011 roku, prowadzony był tzw. strajk włoski. W dniu 5 maja 2011 roku, w wyniku prowadzonych ze stroną społeczną rozmów w ramach Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego dotyczących m.in. gwarancji zatrudnienia oraz kwestii związanych z przeprowadzeniem Oferty (przy czym rozmowy te nie dotyczyły bezpośrednio przedmiotu sporu zbiorowego), Zarząd Spółki podpisał, a strona społeczna parafowała porozumienie zbiorowe, a akcje protestacyjne załogi zostały wstrzymane. Strona społeczna uzależniła podpisanie tego porozumienia od spełnienia określonych warunków (patrz „– *Uzgodnienie treści porozumienia zbiorowego dotyczącego m.in. gwarancji zatrudnienia*” poniżej).

W związku ze sporem zbiorowym dotyczącym wzrostu wynagrodzeń oraz zapowiadanych przez Międzyzwiązkowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy JSW S.A. (MKPS) akcjami protestacyjnymi, Spółka wystąpiła do Sądu Okręgowego w Gliwicach oraz Sądu Okręgowego w Katowicach o zabezpieczenie powództw o zakazanie członkom MKPS organizacji akcji protestacyjnych, które mogą naruszać interes majątkowy Spółki. W związku ze złożonymi wnioskami:

- (i) Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w dniu 27 kwietnia 2011 roku postanowienie o udzieleniu Spółce zabezpieczenia powództwa poprzez zakazanie członkom MKPS naruszania własności Spółki, w szczególności poprzez podejmowanie działań, które zmierzają do blokady wysyłki węgla;

W celu utrzymania skuteczności zabezpieczenia, w dniu 24 maja 2011 roku Spółka wytoczyła powództwo przeciwko członkom MKPS o nakazanie zaniechania działań zmierzających do blokady wysyłki węgla;

- (ii) Sąd Okręgowy w Katowicach wydał w dniu 29 kwietnia 2011 roku postanowienie o udzieleniu Spółce zabezpieczenia powództwa poprzez zakazanie członkom MKPS prowadzenia akcji protestacyjnych na terenie zakładu przerobczego i bram kolejowych KWK „Budryk” w Ornontowicach;

W celu utrzymania skuteczności zabezpieczenia, w dniu 19 maja 2011 roku Spółka wytoczyła powództwo przeciwko członkom MKPS o nakazanie zaniechania działań zmierzających do blokady wysyłki węgla;

- (iii) Sąd Okręgowy w Katowicach wydał w dniu 9 maja 2011 roku postanowienie o odmowie udzielenia Spółce zabezpieczenia jako bezprzedmiotowego wobec faktu zawarcia w dniu 5 maja 2011 roku częściowego porozumienia pomiędzy MKPS a zarządem Spółki i odwołaniem przez MKPS akcji protestacyjnej w postaci strajku włoskiego i strajku dwugodzinnego na każdej zmianie. Sąd w uzasadnieniu podkreślił jednak, że prowadzenie zapowiadanych akcji protestacyjnych byłoby nielegalne;

W dniu 19 maja 2011 roku Spółka zaskarżyła postanowienie sądu pierwszej instancji, wskazując, że niezależnie od uzgodnienia w dniu 5 maja 2011 roku treści częściowego porozumienia, ryzyko prowadzenia akcji protestacyjnych jest wciąż aktualne;

- (iv) Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w dniu 12 maja 2011 roku postanowienie o odmowie udzielenia zabezpieczenia, w zakresie dotyczącym organizowania strajków dwugodzinnych na każdej zmianie, z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie na tym etapie o nielegalności strajku byłoby przedwczesne, ponieważ oparte wyłącznie na stanowisku jednej ze stron sporu. Sąd nie wykluczył jednak dojścia do takiego wniosku na etapie postępowania rozpoznawczego;

W dniu 26 maja 2011 roku Spółka zaskarżyła postanowienie sądu pierwszej instancji, wskazując, że sąd może rozstrzygnąć już na etapie postępowania zabezpieczającego o legalności strajku, a jednostronne przedstawienie okoliczności faktycznych wynika z istoty takiego postępowania w pierwszej instancji;

- (v) Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w dniu 12 maja 2011 roku zarządzenie o zwrocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, w zakresie dotyczącym organizowania tzw. strajku włoskiego, z uwagi na fakt, iż wniosek nie precyzował, na czym ma polegać strajk włoski;

W dniu 26 maja 2011 roku Spółka zaskarżyła zarządzenie przewodniczącego, wskazując, że na etapie składania wniosku nie istniała możliwość ściślejszego określenia sposobu zabezpieczenia, a odmowa rozpoznania wniosku z przyczyn formalnych stanowi w tym przypadku naruszenie przepisów prawa procesowego;

- (vi) Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w dniu 12 maja 2011 roku postanowienie o odmowie udzielenia zabezpieczenia, w zakresie organizowania strajku generalnego, z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie na tym etapie o nielegalności strajku byłoby przedwczesne, ponieważ oparte wyłącznie na stanowisku jednej ze stron sporu. Sąd nie wykluczył jednak dojścia do takiego wniosku na etapie postępowania rozpoznawczego. Dodatkowo, sąd wskazał, że Spółka uzyskała już zabezpieczenie ciągłości dostaw węgla wskutek wydania zakazu blokowania jego wysyłki, dzięki czemu w wystarczającym stopniu został zabezpieczony interes majątkowy Spółki;

W dniu 26 maja 2011 roku Spółka zaskarżyła postanowienie sądu pierwszej instancji, wskazując, że jednostronne przedstawienie okoliczności faktycznych wynika z istoty takiego postępowania w pierwszej instancji. Ponadto, fakt uzyskania przez Spółkę zabezpieczenia związanego z blokadą wysyłki węgla jest niewystarczający do ochrony interesu majątkowego Spółki z uwagi na ryzyko powstania strat wskutek przeprowadzenia strajku.

Ponadto, Jastrzębska Spółka Kolejowa sp. z o.o. (wchodząca w skład Grupy) wystąpiła równolegle ze Spółką o udzielenie zabezpieczenia powództwa przeciwko członkom MKPS o zakazanie prowadzenia akcji protestacyjnej polegającej na blokadzie wysyłki węgla, która mogłaby być prowadzona na terenie nieruchomości należących do JSK. Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w dniu 28 kwietnia 2011 roku postanowienie o udzieleniu JSK zabezpieczenia powództwa poprzez zakazanie członkom MKPS naruszania własności JSK, w szczególności poprzez podejmowanie działań, które zmierzają do blokady wysyłki węgla. W celu utrzymania skuteczności zabezpieczenia w dniu 12 maja 2011 roku JSK wytoczyła powództwo przeciwko członkom MKPS o nakazanie zaniechania działań zmierzających do blokady wysyłki węgla.

W dniu 3 czerwca 2011 roku odbyły się rozmowy na forum Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego z udziałem Wojewody Śląskiego, przedstawicieli Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Gospodarki i Zarządu Spółki. Przedmiotem rozmów były sprawy zachowania przez Skarb Państwa władztwa korporacyjnego nad Spółką, programu akcji pracowniczych oraz wzrostu płac. Przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Skarbu Państwa potwierdzili, że zachowanie przez Skarb Państwa władztwa korporacyjnego w Spółce przewidują zapisy Strategii działalności górnictwa kamiennego w Polsce w latach 2007 -2015 oraz postanowienia Statutu Spółki. Z kolei kwestie dotyczące Akcji Pracowniczych oraz akcji Spółki dla pracowników nieuprawnionych do Akcji Pracowniczych zostały uregulowane w przepisach Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji oraz uchwałach Walnego Zgromadzenia Spółki z dnia 12 maja 2011 roku i przedstawione w Prospekcie. Niemniej jednak, przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Gospodarki oraz Zarząd Spółki przystąpili do omawiania propozycji porozumień w powyższym zakresie, których zawarcie postulowała strona społeczna. Zarząd Spółki złożył także propozycję wzrostu wynagrodzenia o 5,5%. W trakcie trwania posiedzenia Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego, do Zarządu Spółki wpłynęło pismo, w którym związki zawodowe poinformowały, że w dniu 9 czerwca 2011 roku w kopalniach Spółki rozpocznie się strajk (zgodnie z zapowiedziami strajk ma polegać na dwugodzinnych przestojach na każdej zmianie lub przybrać postać strajku generalnego – por.

również powyższy opis wniosków Spółki o zabezpieczenie powództw o zakazania prowadzenia określonych działań protestacyjnych). W związku z pismem związków zawodowych, Wojewoda Śląski zakończył posiedzenie Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego. Jednocześnie w dniu 4 czerwca 2011 roku Minister Gospodarki, Minister Skarbu Państwa i Zarząd Spółki zaapelowali do związków zawodowych o racjonalizację stanowiska deklarując gotowość prowadzenia dalszych rozmów.

W 2007 roku miał miejsce jeden spór zbiorowy w KK Zabrze. Podstawą sporu były żądania płacowe i socjalne strony związkowej. W wyniku negocjacji, spór został zakończony podpisaniem porozumienia w dniu 22 czerwca 2007 roku. Zgodnie z informacjami posiadanymi przez Spółkę (głównie w oparciu o doniesienia medialne) w związku z planowanym wniesieniem KK Zabrze do Spółki, strona związkowa zamierza wszcząć kolejny spór zbiorowy w KK Zabrze. Strona związkowa domaga się podpisania pakietu socjalnego dla pracowników oraz gwarancji realizowania niezbędnych inwestycji w spółce. Planowane jest przeprowadzenie referendum wśród pracowników KK Zabrze, w rezultacie którego może zostać wszczęta akcja strajkowa.

W ocenie Zarządu, Spółka utrzymuje ogólnie dobre stosunki z pracownikami w świetle stosunkowo wysokich wynagrodzeń, a historyczne spory nie miały istotnego wpływu na działalność Spółki.

Uzgodnienie treści porozumienia zbiorowego dotyczącego m.in. gwarancji zatrudnienia

W wyniku prowadzonych ze stroną społeczną rozmów w ramach Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego dotyczących m.in. gwarancji zatrudnienia oraz kwestii związanych z przeprowadzeniem Oferty (przy czym rozmowy te nie dotyczyły bezpośrednio przedmiotu niezakończonego sporu zbiorowego, o którym mowa w punkcie „– *Dialog społeczny, spory zbiorowe i strajki*” powyżej), w dniu 5 maja 2011 roku Zarząd Spółki podpisał, a działające w Spółce organizacje związkowe parafowały porozumienie zbiorowe z Zarządem („**Porozumienie**”). Strona społeczna uzależniła podpisanie Porozumienia od spełnienia dodatkowych warunków, w tym m.in.: (i) zawarcia porozumienia dotyczącego podwyżki wynagrodzeń o 10%, co jest przedmiotem niezakończonego sporu zbiorowego, oraz (ii) gwarancji zachowania tzw. władztwa korporacyjnego przez Skarb Państwa w Spółce po Ofercie.

W ramach Porozumienia strony ustaliły m.in., że (i) dotychczasowe warunki umów o pracę (w tym warunki ustalone po dniu wejścia w życie Porozumienia) pracowników Spółki nie ulegają zmianom i nie będą podlegać wypowiedzeniu do czasu zarejestrowania i wdrożenia w życie nowego jednolitego zakładowego układu zbiorowego pracy, nad którym strony będą kontynuowały negocjacje, (ii) stosowane postanowienia wypowiedzianych zakładowych układów zbiorowych pracy oraz obowiązujących w dniu zawarcia Porozumienia regulaminów i porozumień w jednostkach organizacyjnych Spółki pozostają bez zmian i obowiązują do czasu zarejestrowania i wdrożenia w życie nowego jednolitego zakładowego układu zbiorowego pracy, (iii) co do zasady, okres gwarancji zatrudnienia dla pracowników Spółki wynosi 10 lat od dnia upublicznienia akcji Spółki na GPW, przy czym w przypadku niedotrzymania przez Spółkę gwarancji zatrudnienia, Spółka będzie zobowiązana do wypłaty odszkodowania w wysokości równej iloczynowi przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w Spółce w roku poprzedzającym rozwiązanie stosunku pracy i liczby miesięcy, które pozostają do upływu okresu gwarancji zatrudnienia (w przypadku pracowników administracyjnych nie więcej niż sześćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia w roku poprzedzającym), (iv) strony będą dążyć do wzajemnej współpracy w dobrej wierze, a w szczególności do zachowania aktualnych miejsc pracy i rozwoju zakładu, (v) Spółka będzie informować organizacje związkowe o działalności zakładów, w tym w szczególności w zakresie dotyczącym warunków pracy, wypadków przy pracy i zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu pracowników oraz funduszu płac, oraz o planowanych działaniach strategicznych, oraz że (vi) wypłaty premii będą realizowane na podstawie uzgodnionych ze stroną związkową regulaminów.

Porozumienie wejdzie w życie w dniu podpisania przez stronę społeczną, przy czym postanowienia dotyczące gwarancji zatrudnienia (patrz punkt (iii) powyżej), wejdą w życie w dniu upublicznienia akcji Spółki na GPW.

Porozumienie zbiorowe dotyczące m.in. gwarancji zatrudnienia w KK Zabrze

W dniu 18 maja 2011 roku KK Zabrze i Spółka zawarły ze związkami zawodowymi działającymi w KK Zabrze porozumienie dotyczące pakietu gwarancji socjalnych dla pracowników KK Zabrze („**Porozumienie w KK Zabrze**”). Spółka wystąpiła w charakterze gwaranta zobowiązań KK Zabrze. Treść Porozumienia w KK Zabrze w zakresie gwarancji zatrudnienia jest analogiczna do treści uzgodnionego w Spółce Porozumienia (patrz „– *Pracownicy – Uzgodnienie treści porozumienia zbiorowego dotyczącego m.in. gwarancji zatrudnienia*”).

Porozumienie wejdzie w życie z dniem zarejestrowania w Krajowym Rejestrze Sądowym wniesienia przez Skarb Państwa 85% akcji KK Zabrze do Spółki w formie aportu na podwyższenie kapitału zakładowego Spółki (patrz „– *Ostatnie nabycia*”). Zgodnie z treścią Porozumienia w KK Zabrze, Spółka i KK Zabrze są solidarnie odpowiedzialni za wykonanie zobowiązań wynikających z zawartego porozumienia.

Na podstawie porozumienia strony ustaliły m.in., że: (i) co do zasady, okres gwarancji zatrudnienia dla pracowników KK Zabrze wynosi 10 lat od dnia wejścia w życie Porozumienia w KK Zabrze, przy czym w przypadku niedotrzymania gwarancji zatrudnienia, powstanie obowiązek do wypłaty odszkodowania w wysokości równej iloczynowi przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia danego pracownika i liczby miesięcy, które pozostają do upływu okresu gwarancji zatrudnienia (w przypadku pracowników administracyjnych nie więcej niż sześćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia w roku poprzedzającym), (ii) zatrudnienie na nowych lub wolnych stanowiskach pracy w pierwszej kolejności będzie proponowane dotychczasowym pracownikom KK Zabrze (po uprzednim przeszkoleniu i przekwalifikowaniu), (iii) podstawową formą zatrudnienia będzie umowa o pracę na czas nieokreślony, (iv) wszelkie programy restrukturyzacji KK Zabrze będą

konsultowane ze związkami zawodowymi, (v) wszelkie świadczenia na rzecz pracowników będą dokonywane na zasadach i w wysokościach wynikających z postanowień zakładowego układu zbiorowego pracy oraz regulaminów w dniu wejścia w życie Porozumienia w KK Zabrze, (vi) możliwość wzrostu wynagrodzeń będzie przedmiotem negocjacji ze związkami zawodowymi w pierwszym kwartale każdego roku, oraz że (vii) zostaną zachowane dotychczasowe zasady współpracy pomiędzy związkami zawodowymi a KK Zabrze. Ponadto, strony zobowiązały się do przeprowadzania dwa razy w roku wspólnej oceny realizacji zobowiązań Porozumienia w KK Zabrze.

Pakiet pracowniczy dla pracowników nieuprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji

Zgodnie ze „Strategią działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015” (patrz również „Otoczenie prawne – Strategia działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015”), przy upublicznieniu spółek górniczych należy rozważyć możliwość przyznania świadczeń rekompensujących dla pracowników nieuprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji. W dniu 12 maja 2011 roku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie podjęło uchwałę o emisji 3.954.210 nowych akcji serii C o wartości nominalnej 5 zł każda.

Oferta objęcia akcji serii C zostanie skierowana w drodze subskrypcji prywatnej do firmy inwestycyjnej, która zobowiąże się zbyć objęte akcje serii C na rzecz:

- (i) pracowników Spółki oraz Spółki Energetycznej Jastrzębie, Jastrzębskich Zakładów Remontowych, Jastrzębskiej Spółki Ubezpieczeniowej, Jastrzębskiej Agencji Turystycznej, Jastrzębskiej Spółki Kolejowej, Centrum Informatyki ROW, Centralnego Laboratorium Pomiarowo-Badawczego, Polskiego Koksru oraz Koksowni Przyjaźń, zatrudnionych w tych spółkach według stanu na dzień pierwszego notowania akcji Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, ani akcji Kompanii Węglowej, ani akcji KK Zabrze, ani udziałów Koksowni Przyjaźń;
- (ii) pracowników Spółki lub spółek, o których mowa w pkt (i) powyżej, zatrudnionych w tych spółkach według stanu na dzień pierwszego notowania akcji Spółki na GPW, którzy: (a) posiadają prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Kompanii Węglowej oraz (b) uzyskali takie prawo w związku z faktem zatrudnienia w przedsiębiorstwie państwowym KWK Budryk, pod warunkiem rezygnacji z uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji Kompanii Węglowej w formie określonej przez Zarząd Spółki;
- (iii) pracowników Spółki lub spółek, o których mowa w pkt (i) powyżej, zatrudnionych w tych spółkach według stanu na dzień pierwszego notowania akcji Spółki na GPW, którzy posiadają prawo do nieodpłatnego nabycia udziałów w Koksowni Przyjaźń, pod warunkiem rezygnacji z uprawnień do nieodpłatnego nabycia udziałów Koksowni Przyjaźń w formie określonej przez Zarząd Spółki; oraz
- (iv) pracowników KK Zabrze, zatrudnionych w tej spółce według stanu na dzień pierwszego notowania akcji Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji KK Zabrze, pod warunkiem wniesienia akcji KK Zabrze w postaci aportu do Spółki.

Firma inwestycyjna zaoferuje akcje serii C wyżej wymienionym osobom. Akcje serii C będą udostępniane pracownikom, o których mowa w pkt (i) – (iv) powyżej w terminach analogicznych do terminów udostępniania akcji pracownikom uprawnionym do Akcji Pracowniczych na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Oznacza to, że pracownicy ci będą mogli składać wobec firmy inwestycyjnej oświadczenia o woli nabycia przeznaczonych dla nich akcji po upływie trzeciego miesiąca po sprzedaży akcji przez Skarb Państwa w ramach Oferty i nie później niż do dnia przypadającego 27 miesięcy po sprzedaży akcji przez Skarb Państwa w ramach Oferty. Firma inwestycyjna wyda każdemu pracownikowi zaświadczenie zawierające potwierdzenie złożenia oświadczenia o zamiarze nabycia akcji wraz z informacją, że akcje zostaną wydane pracownikowi po upływie terminów wskazanych w poniższym akapicie.

Firma inwestycyjna przekaże akcje pracownikom wskazanym w pkt (i) – (iv) powyżej po upływie 24 miesięcy (36 miesięcy w przypadku członków Zarządu Spółki) od dnia sprzedaży akcji przez Skarb Państwa w ramach Oferty, to jest w terminie analogicznym, w jakim wygasa zakaz obrotu Akcjami Pracowniczymi nabywanymi nieodpłatnie na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

W przypadku, w którym pracownik złoży wobec firmy inwestycyjnej oświadczenie o woli nabycia akcji w okresie pomiędzy dniem przypadającym 24 miesiące po sprzedaży akcji przez Skarb Państwa w ramach Oferty a dniem przypadającym 27 miesięcy po sprzedaży akcji przez Skarb Państwa w ramach Oferty, firma inwestycyjna przekaże takim pracownikom akcje niezwłocznie po złożeniu oświadczenia.

Wśród pracowników wskazanych w pkt (i) powyżej średnia liczba akcji przypadających na jednego pracownika będzie wynosiła 60% średniej liczby akcji przypadających na jednego pracownika uprawnionego do nieodpłatnego nabycia Akcji Pracowniczych na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

Wśród pracowników wskazanych w pkt (ii) – (iii) powyżej średnia liczba akcji przypadających na jednego pracownika będzie równa średniej liczbie akcji przypadających na jednego pracownika uprawnionego do nieodpłatnego nabycia Akcji Pracowniczych na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

Wśród pracowników wskazanych w pkt (iv) powyżej średnia liczba akcji przypadających na jednego pracownika będzie wynosiła 60% średniej liczby akcji przypadających na jednego pracownika uprawnionego w związku z zamianą w trybie art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji w KK Zabrze na akcje Spółki.

Zasady podziału Akcji serii C między pracowników, o których mowa w pkt (i) – (iv) powyżej, będą analogiczne do zasad podziału Akcji Pracowniczych pomiędzy pracowników uprawnionych do otrzymania tych akcji określonych w Rozporządzeniu Ministra Skarbu Państwa z dnia 23 stycznia 2003 roku w sprawie szczegółowych zasad podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustalania liczby akcji przypadających na każdą z tych grup oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników. Zgodnie z zasadami podziału akcji zawartymi w powołanym rozporządzeniu, pracownicy zostaną podzieleni na grupy wyodrębnione pod względem okresu zatrudnienia. Liczba akcji przypadających na każdą z wyodrębnionych grup zostanie określona w porozumieniu ze związkami zawodowymi. W ramach jednej grupy pracownicy otrzymają równą liczbę akcji. Na dzień złożenia Prospektu nie jest możliwe przeprowadzenie podziału pracowników na grupy oraz ustalenie liczby akcji przypadających na poszczególne grupy, ponieważ wymaga to wystąpienia dwóch zdarzeń: (i) pierwszego notowania akcji Spółki na GPW (na ten dzień zostanie ustalona imienna lista osób, które będą uprawnione do nabycia od firmy inwestycyjnej akcji serii C); oraz (ii) określenia liczby akcji przypadających na poszczególne grupy w porozumieniu ze związkami zawodowymi.

Szczegółowe zasady oferowania akcji serii C i ich zbywania na rzecz uprawnionych osób oraz warunki, od których uzależnione jest nabycie tych akcji, zostaną określone przez Zarząd za zgodą Rady Nadzorczej i odzwierciedlone w umowie, która zostanie zawarta przez Spółkę z firmą inwestycyjną.

W związku z uchwałą, o której mowa powyżej, Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 12 maja 2011 roku postanowiło o wyrażeniu zgody na sfinansowanie przez Spółkę nabycia lub objęcia przez pracowników, o których mowa powyżej, akcji Spółki serii C. W celu sfinansowania przez Spółkę nabycia lub objęcia tych akcji przez pracowników Spółki lub spółek z nią powiązanych, utworzono w Spółce kapitał rezerwowo w wysokości 19.771.050 zł.

Korzyści wynikające z podziału zysku przypadającego na akcje serii C w okresie pomiędzy dniem złożenia przez pracownika oświadczenia o woli nabycia akcji a dniem ich przekazania pracownikowi przez firmę inwestycyjną będą przysługiwały pracownikowi.

Biorąc pod uwagę, że sprzedaż Akcji Pracowniczych i akcji serii C przez pracowników będzie mogła nastąpić dopiero pewien czas po upublicznieniu Spółki (w przypadku Akcji Pracowniczych obowiązuje dwuletni ustawowy zakaz zbywania akcji). Zarząd Spółki zwrócił się do kilkunastu największych banków w Polsce, aby przygotowały one specjalne propozycje finansowania dla pracowników Grupy, które pozwoliłyby im na wcześniejsze skorzystanie z ekonomicznej wartości nabywanych akcji, np. przez zorganizowanie możliwości uzyskania pożyczek bankowych, których spłata będzie mogła nastąpić ze środków uzyskanych ze sprzedaży akcji po ustaniu wspomnianych ograniczeń w sprzedaży akcji. Spółka przedstawi pracownikom otrzymane propozycje otrzymane od banków. Jednakże Zarząd nie będzie przedstawiał pracownikom żadnej rekomendacji co do najlepszej bądź najlepszych propozycji finansowania dla pracowników Grupy spośród otrzymanych propozycji, gdyż (i) takie propozycje mogą również przekazać pracownikom inne banki, (ii) banki, które przysłały bądź przysłały propozycje do Spółki mogą je zmienić i wreszcie (iii) pracownicy mają pełną swobodę w rozporządzaniu swoim majątkiem i Zarząd nie będzie w ich wybory w jakikolwiek sposób ingerował.

Pracownicy Grupy i KK Zabrze będą mieli ponadto możliwość nabywania Akcji w Ofercie, na zasadach preferencyjnych co do przydziału Akcji, tj. dla Osób Uprawnionych przewidziana została zwiększona pula przydziału Akcji w stosunku do puli Akcji, która może być przydzielona innym Inwestorom Indywidualnym. (Patrz „*Warunki Oferty – Zasady składania zapisów – Osoby Uprawnione*”). Zarząd pracuje nad rozwiązaniem, które pozwoli na zorganizowanie możliwości uzyskania pożyczek bankowych na nabycie Akcji w Ofercie na takich preferencyjnych zasadach.

Fundusz świadczeń socjalnych w Grupie

W spółkach Grupy prowadzone są zakładowe fundusze świadczeń socjalnych. Odpisy na zakładowe fundusze świadczeń socjalnych wyniosły 57,9 mln zł w 2008 roku, 43,0 mln zł w 2009 roku oraz 60,5 mln zł w 2010 roku.

Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, wypadkowość

Grupa, z uwagi na specyfikę prowadzonej działalności, jak również trudne warunki naturalne związane z dużą głębokością zalegania eksploatowanych pokładów węgla, w sposób szczególny dba o zapewnienie bezpieczeństwa, prowadzi szeroko rozwinięty monitoring zagrożeń oraz stosuje adekwatną do zagrożeń profilaktykę. W celu zapewnienia pracownikom wyższego poziomu ochrony, w Spółce obowiązuje „Program poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2009-2015”, opracowany zgodnie z Krajową Strategią na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2009-2012 oraz polityką Unii Europejskiej. Program ten ma na celu ograniczenie wpływu czynnika ludzkiego na wypadkowość, zapewnienie właściwego poziomu ochrony przed zagrożeniami oraz zapewnienie wysokiego poziomu technicznego kopalni. Ponadto, w ramach strategii poprawy bezpieczeństwa pracy, we wszystkich kopalniach funkcjonujących w ramach Grupy, a także w Zakładzie Logistyki Materiałowej oraz Biurze Zarządu Spółki, wdrożono System Zarządzania Bezpieczeństwem i Higieną Pracy, który w 2008 roku został poddany recertyfikacji w ramach Zintegrowanego Systemu Zarządzania.

Liczba wypadków ogółem w kopalniach funkcjonujących w ramach Grupy zmalała z 2.661 w 1993 roku do 399 w 2010 roku, wskaźnik częstości wypadków na 100 tysięcy przepracowanych dniówek zmniejszył się z poziomu 32,4 do 8,8, natomiast ilość wypadków w danym roku w przeliczeniu na ilość zatrudnionych zmniejszyła się z poziomu 6,8% do 1,8%. Zgodnie z MER, w ciągu ostatnich czterech lat całkowita

liczba wypadków uległa zwiększeniu. Zdaniem Spółki było to spowodowane przede wszystkim włączeniem w 2008 roku kopalni Budryk w strukturę Spółki.

Wypadkowość w pracy w Spółce w latach 2006-2010 przedstawia poniższe zestawienie:

Tabela 77

Rok	Liczba wypadków			
	Śmiertelne	Ciężkie	Lekkie	Łącznie
2006	2	4	335	341
2007	3	4	335	342
2008	6	4	413	423
2009	6	1	382	389
2010	3	0	396	399

Źródło: Spółka MER

Zgodnie z MER, nie znaleziono wspólnej przyczyny wypadków śmiertelnych czy ciężkich, co nakazywałoby Spółce wzmoczoną działalność w określonych obszarach. Niemniej, Spółka uznała konieczność podjęcia dalszych działań w zakresie poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy i dlatego wdrożyła m.in. „Program poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy”, którego celem jest systematyczny spadek ilości wypadków przy pracy oraz ograniczenie czynników wpływających na zachorowalność na choroby zawodowe. Szerzej na ten temat patrz „– Strategia – Utrzymanie i dalsze podnoszenie wysokich standardów bezpieczeństwa”.

W 2010 roku wskaźnik „utracone dni pracy/liczba wypadków” (ang. *lost days per accident*) w Spółce wyniósł 59,9, natomiast wskaźnik LTIFR wyniósł 10,6.

Poniższa tabela przedstawia, jak kształtował się wskaźnik LTIFR oraz wskaźnik „utracone dni pracy/liczba wypadków” w latach 1995-2010:

Tabela 78

Rok	Liczba wypadków z wyłączeniem zdarzeń śmiertelnych	LTIFR	Wskaźnik utracone dni pracy /liczba wypadków
1995	1.770	29,9	44,1
1996	1.448	26,3	46,5
1997	1.214	23,2	47,7
1998	1.017	21,2	49,8
1999	613	15,0	58,3
2000	440	11,9	56,6
2001	366	10,6	59,9
2002	341	10,3	73,0
2003	345	10,8	65,3
2004	330	10,4	78,4
2005	336	10,8	72,0
2006	339	10,9	65,5
2007	339	10,8	70,5
2008	417	11,4	67,3
2009	383	11,0	67,9
2010	396	10,6	59,9

Źródło: MER

W dniu 5 maja 2011 roku w kopalni Krupiński doszło do wypadku zbiorowego na skutek zapalenia metanu. W wyniku wypadku oraz prowadzonych w związku z nim akcji ratowniczych zmarł jeden z pracowników kopalni oraz dwóch ratowników. Ponadto, 11 pracowników kopalni zostało rannych. Na chwilę obecną nie są znane przyczyny zapalenia metanu. W związku z powyższym Prezes Wyższego Urzędu Górniczego powołał specjalną komisję do zbadania przyczyn i okoliczności zdarzenia.

Powstałe niedobory węgla koksowego Typu 34, wynikające z czasowego wstrzymania wydobywania w kopalni Krupiński, Spółka planuje, w miarę możliwości, zastąpić zwiększonym wydobywaniem w kopalni Budryk i, zgodnie z oceną Spółki, nie powinno dojść do znaczącego zmniejszenia realizowanych dostaw tego typu węgla. Natomiast w przypadku węgla do celów energetycznych wydobywanego z kopalni Budryk nie pokryje w pełni ilości kontraktowych. Spółka nie dysponuje obecnie również zapasami węgla do celów energetycznych wystarczającymi do zrekomensowania zmniejszonego wydobywania. W związku z tym zmniejszeniu ulegną przychody Spółki z tytułu sprzedaży węgla do celów energetycznych. Możliwe jest również zmniejszenie przychodów z tytułu sprzedaży węgla koksowego Typu 34, choć w mniejszym zakresie. W związku z zaistniałą sytuacją Spółka aktualnie weryfikuje swoje plany produkcyjne w odniesieniu do ilości kontraktowych na dostawy węgla (patrz również „*Możliwe jest zmniejszenie wydobywania w związku z wypadkiem w kopalni Krupiński*” w rozdziale „*Czynniki ryzyka*”).

Zakłady Grupy, a zwłaszcza kopalnie, są systematycznie poddawane kontroli przez organy nadzoru państwowego i górniczego, a wszystkie istotne zalecenia pokontrolne wykonywane są terminowo.

Ustalenia dotyczące uczestnictwa pracowników w kapitale Grupy

Z uwagi na fakt, że Spółka powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych w spółkę akcyjną, objęta jest przepisami Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Zgodnie z art. 36 tej ustawy, uprawnionym pracownikom i ich spadkobiercom przysługuje prawo do nieodpłatnego nabycia do 15% akcji objętych przez Skarb Państwa w dniu wpisania komercjalizowanej spółki do rejestru jako spółek akcyjnych, tj. do 14.928.603 akcji serii A („**Akcje Pracownicze**”).

Uprawniony pracownik może skorzystać z prawa do nabycia Akcji Pracowniczych, o ile w ciągu sześciu miesięcy od dnia wpisania Spółki do rejestru złożył pisemne oświadczenie o zamiarze skorzystania z tego prawa. Niezłożenie oświadczenia w powyższym terminie spowodowało utratę prawa do nabycia Akcji Pracowniczych. Do nieodpłatnego nabycia Akcji na podstawie Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji uprawnione jest 47.075 osób, z czego, według stanu na dzień 31 stycznia 2011 roku, 9.991 osób w dalszym ciągu pracuje w Spółce, a 598 osób w innych spółkach Grupy.

Zgodnie z prawem, uprawnienie do nabycia Akcji Pracowniczych powstaje po upływie trzech miesięcy od dnia zbycia przez Skarb Państwa Akcji Zbywanych na zasadach ogólnych („**Dzień Zbycia**”) i wygasa z upływem 24 miesięcy od tego dnia. Akcje zbywa się nieodpłatnie w grupach wyodrębnionych ze względu na okresy zatrudnienia uprawnionych pracowników w komercjalizowanym przedsiębiorstwie państwowym, jego poprzedniku i w spółce powstałej w wyniku komercjalizacji tego przedsiębiorstwa państwowego.

Akcje Pracownicze nabyte przez pracownika nie mogą być przedmiotem obrotu przed upływem dwóch lat od Dnia Zbycia, z tym że Akcje Pracownicze nabyte przez pracowników pełniących także funkcje członków Zarządu Spółki – przed upływem trzech lat od Dnia Zbycia.

Część obecnych pracowników Spółki, przejętych w związku z połączeniem z KWK Budryk, posiada uprawnienia do nieodpłatnego nabycia z mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji akcji Kompanii Węglowej S.A. Ponadto, osoby uprawnione (w tym większość obecnych pracowników) w Koksowni Przyjaźń (oraz kilkaset osób zatrudnionych obecnie w innych spółkach z Grupy) są uprawnione do nieodpłatnego nabycia z mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji udziałów Koksowni Przyjaźń.

Patrz także „–*Pakiet pracowniczy dla pracowników nieuprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji*”.

W związku z wniesieniem akcji KK Zabrze do Spółki uprawnieni pracownicy KK Zabrze uzyskują prawo do nieodpłatnego nabycia do 15% akcji KK Zabrze. Minister Skarbu Państwa zamierza zaoferować uprawnionym pracownikom KK Zabrze możliwość wykonania ich prawa do nieodpłatnego nabycia akcji w drodze nabycia akcji Spółki serii D objętych przez Skarb Państwa, na podstawie art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Zgodnie z Ustawą o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, oferta taka może zostać złożona niezwłocznie po zarejestrowaniu przez sąd rejestrowy podwyższenia kapitału zakładowego Spółki w związku z emisją akcji Spółki serii D. Akcje serii D Spółki nabyte przez uprawnionych pracowników nie będą mogły być przedmiotem obrotu przed upływem dwóch lat od dnia wniesienia akcji KK Zabrze do Spółki przez Skarb Państwa, z tym że akcje serii D nabyte przez pracowników pełniących funkcję członków Zarządu KK Zabrze – przed upływem trzech lat od dnia wniesienia akcji KK Zabrze do Spółki przez Skarb Państwa.

Ochrona środowiska

Grupa prowadzi działalność, która może znacząco oddziaływać na środowisko. Instalacje i urządzenia wykorzystywane przez Grupę są między innymi źródłem emisji gazów i pyłów do powietrza. Dodatkowo, prowadzona przez Grupę działalność skutkuje wytwarzaniem odpadów, w tym odpadów wydobywczych. Grupa wykorzystuje także w znacznych ilościach zasoby wodne do celów technologiczno-produkcyjnych, tj. uzupełniania strat w obiegach chłodzących sprężarek i zasilania rurociągów przeciwpożarowych na dole kopalń oraz odprowadza ścieki, w tym w szczególności wody dołowe pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych.

Zdaniem Zarządu, działalność prowadzona przez Grupę jest prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska. Grupa posiada pozwolenia środowiskowe wymagane w związku z działalnością prowadzoną przez Grupę. Grupa na bieżąco monitoruje zgodność działań z warunkami pozwoleń, a w przypadku konieczności zmiany warunków lub uzyskania nowego pozwolenia Grupa terminowo występuje o taką zmianę lub nowe pozwolenie. Patrz również MER (punkt 2.17 „*Aspekty środowiskowe i rekultywacja*”).

Niektóre z instalacji posiadanych przez Grupę objęte są wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do dwutlenku węgla. Do instalacji tych zalicza się instalacje (i) Koksowni Przyjaźń, to jest blok energetyczny w technologii konwencjonalnej, składający się z jednego kotła parowego oraz jednego turbogeneratora o nominalnej mocy cieplnej 79,9 MW, oraz piece koksownicze, (ii) SEJ, to jest EC Zofiówka, EC Moszczenica, EC Pniówek, EC Suszec, (iii) KK Zabrze, to jest piece koksownicze Koksowni Dębieńsko, Koksowni Jadwiga oraz Koksowni Radlin. Aktualnie obowiązujące przydziały uprawnień dla instalacji koksowniczych w Koksowni Przyjaźń, tj. dla baterii oraz dla funkcjonującej elektrociepłowni zabezpieczają w pełni potrzeby emisyjne CO₂ do końca drugiego okresu rozliczeniowego, tj. do końca 2012 roku. Przydziały te wynoszą średniorocznie: 520.000 Mg/rok – w przypadku baterii koksowniczych 1-5 oraz 141.922 Mg/rok – w przypadku elektrociepłowni (przy osiąganym średnim wskaźniku emisji CO₂ – 235 kg/Mg koksu). Koksownia Przyjaźń wykorzystuje wszystkie możliwości formalnoprawne, prowadząc przez ostatnie trzy lata konsultacje oraz przygotowując oceny techniczno-technologiczne dla Ministerstwa Gospodarki i KASHUE, aby uzyskać najbardziej korzystne bezpłatne przydziały na trzeci okres rozliczeniowy obejmujący lata 2013-2020.

W przypadku SEJ przydział uprawnień do emisji dwutlenku węgla na drugi okres rozliczeniowy może nie pokryć rzeczywistych potrzeb emisyjnych SEJ. Niedobór szacuje się na poziomie 441.718 jednostek EUA. Celem pozyskania brakujących uprawnień, SEJ podjęła się realizacji projektów wspólnych wdrożeń, w wyniku których SEJ powinna pozyskać około 468.000 jednostek ERU. W trzecim okresie rozliczeniowym zostanie wprowadzony system aukcyjny, polegający na nabywaniu uprawnień w drodze aukcji. Przewidywana jest pewna pula darmowych uprawnień, jednakże na dzień dzisiejszy trudno stwierdzić, jaka ilość darmowych uprawnień zostanie przyznana SEJ.

W związku z Dyrektywą o Emisjach Przemysłowych od 2016 roku zaczną obowiązywać zaostrzone standardy emisyjne w odniesieniu do takich substancji jak NO_x, SO₂ czy też pyłu. Mając powyższe na uwadze, SEJ planuje zgłosić niektóre ze swoich instalacji do derogacji oraz przeprowadzić istotne modernizacje majątku. Wśród inwestycji, które mają przyczynić się do spełnienia wymagań środowiskowych, SEJ planuje budowę bloku fluidalnego 70 MWe w EC Zofiówka i budowę bloku zielonego w EC Moszczenica. Nakłady na wyżej wymienione inwestycje szacuje się na poziomie 700,8 mln PLN. Patrz również „–*Inwestycje energetyczne i środowiskowe*”.

Działalność wydobywcza generuje znaczące ilości produktów ubocznych i odpadów. Zgodnie z założeniami wprowadzonej w 2007 roku „*Strategii działalności Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. w latach 2007-2015*”, a konkretnie punktem XI o nazwie „*Strategia gospodarowania produktami ubocznymi i odpadami*”, celem działalności Spółki w tym zakresie jest ograniczenie i zminimalizowanie negatywnego oddziaływania wytwarzanych produktów ubocznych i odpadów na środowisko naturalne oraz zwiększenie przychodów poprzez racjonalne gospodarowanie nimi. Strategia została zaktualizowana w 2009 oraz 2010 roku w ramach „*Strategii rozwoju zakładów JSW S.A. w latach 2010-2030*”.

Podczas wydobywania węgla kamiennego wydzielają się znaczne ilości metanu. Metan występujący jako kopalina towarzysząca złożom węgla kamiennego jest ujmowany w trakcie prowadzenia robót górniczych poprzez odmetanowanie. Ujęta w ten sposób mieszanka metanowo-powietrzna jest wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej, ciepła i (pośrednio) chłodu w instalacjach SEJ oraz w instalacjach własnych Grupy, jak również jest sprzedawana odbiorcom zewnętrznym. W roku 2010 w trakcie robót górniczych w Grupie ujęto ok. 132 mln m³ metanu, z czego 70%, tj. prawie 93 mln m³ wykorzystano do celów wytwarzania energii. Zgodnie z MER, stanowi to jeden z najwyższych wskaźników w branży. Metan był wykorzystywany przez Grupę w wysokosprawnych układach kogeneracyjnych w oparciu o silniki gazowe do produkcji energii elektrycznej i ciepła. Dodatkowo, proces ten przyczynia się do ograniczenia emisji gazu cieplarnianego. Ponadto na potrzeby wytwarzania energii Grupa wykorzystuje gaz koksowniczy, będący produktem ubocznym procesu koksowniczego. Dzięki wykorzystaniu między innymi metanu i gazu koksowniczego Grupa pokrywa odpowiednio 66% własnego zapotrzebowania na energię elektryczną oraz 98% na ciepło.

W roku 2010, z ujętego poprzez odmetanowanie metanu wyprodukowano 204 tys. MWh energii elektrycznej i 771 tys. GJ ciepła, co stanowi odpowiednio 22% i 79% zużycia tych mediów przez Spółkę.

W ostatnich latach, w kilku należących do Grupy zakładach przeróbki mechanicznej węgla wyeliminowano emisję pyłowo-gazową do atmosfery (w tym dwutlenku węgla), likwidując proces suszenia termicznego węgla i zastępując go odwadnianiem mechanicznym. Proces termicznego suszenia węgla stosowany jest jeszcze w kopalniach Krupiński i Pniówek. W strategii dla kopalni Pniówek zaplanowano zadanie, w którym proces ten zostanie zastąpiony wirówkami sedymentacyjno-filtracyjnymi lub innym równoważnym rozwiązaniem technologicznym. Suszarnia kopalni Krupiński zasilana jest gazem. Dzięki temu ograniczono również zużycie węgla na potrzeby Grupy.

W roku 2010 Spółka wytworzyła ok. 10,5 mln ton skały płonnej. Skała płonna sprzedawana była w postaci nieprzetworzonej oraz w postaci kruszywa z niej produkowanego na podstawie uzyskanej przez Spółkę Aprobaty Technicznej Instytutu Badawczego Dróg i Mostów w Warszawie dla wyrobu budowlanego o nazwie „kruszywo skalne górnicze JSW”. W kolejnych latach Spółka zamierza zwiększyć produkcję i sprzedaż kruszyw otrzymywanych z odpadów wydobywczych. Działalność kopalni Spółki w tym zakresie prowadzona jest zgodnie z założeniami opracowanej w 2008 roku „*Strategii gospodarki odpadami poprodukcyjnymi – górnictwem w Jastrzębskiej Spółce Węglowej S.A.*”, która wyznacza zadania cząstkowe, niezbędne do realizacji przyjętych przez Spółkę celów strategicznych polegających m.in. na

racjonalnej gospodarce odpadami poprodukcyjnymi. Zakres możliwości stosowania skały płonnej jest szeroki. Od wielu lat wykorzystywana jest ona w budownictwie drogowym, do prac inżynieryjno-budowlanych oraz hydrotechnicznych (w tym do likwidacji różnego rodzaju szkód górniczych lub niekorzystnych przekształceń powierzchni terenu i znajdującej się na niej infrastruktury).

W celu ograniczenia ilości wytwarzanych na skutek swojej działalności odpadów wydobywczych oraz zwiększenia możliwości ich zagospodarowania na powierzchni i w wyrobiskach podziemnych, Spółka wprowadziła działania mające na celu (i) zwiększenie utylizacji odpadów w wyrobiskach podziemnych poprzez wykorzystanie dodatkowo (oprócz odpadów poflotacyjnych) kruszonego kamienia z zakładu przerobczego, (ii) selektywne pozyskiwanie poszczególnych frakcji odpadów po przeróbce, na które będzie zapotrzebowanie, (iii) produkcję i sprzedaż kruszyw przetworzonych i innych produktów wytworzonych z udziałem odpadów poprodukcyjnych, przykładowo w budownictwie drogowym i pracach inżynieryjnych oraz hydrotechnicznych, (iv) zastąpienie składowisk odpadów obiektami i lokalizacjami przeznaczonymi dla celów rekreacyjnych.

Działalność wydobywcza kopalń Spółki powoduje również wytwarzanie znaczących ilości wody słonej. W 2010 roku Grupa nabyła od Skarbu Państwa Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji, które zajmuje się oczyszczaniem i odprowadzaniem wody słonej wytwarzanej przy działalności wydobywczej oraz dostarczaniem wody do celów przemysłowych.

Wody dołowe pochodzące z odwodnienia kopalń Spółki wykorzystywane są wraz z odpadami elektrownianymi i odpadami wydobywczymi w zrobach na dole kopalń w celach profilaktyki przeciwpożarowej i likwidacji zbędnych wyrobisk. Dodatkowo, Spółka używa wód dołowych do uzupełnienia obiegów wodnych zakładów przeróbki mechanicznej węgla.

Pozostała ilość wód dołowych z kopalni Borynia-Zofiówka, kopalni Jas-Mos, kopalni Krupiński i kopalni Pniówek odprowadzana jest do rzeki Odry poprzez system retencyjno-dozujący „Olza” lub, w przypadku kopalni Budryk, przepompowywana do Zakładu Odsalania „Dębieńsko” w celu ich utylizacji.

System „Olza” stanowi sieć rurociągów o łącznej długości ok. 93 km. Jego głównym zadaniem jest ochrona rzek i ich mniejszych dopływów przed zasoleniem. Funkcjonowanie systemu „Olza” polega na ograniczeniu ilości odprowadzanych wód w okresie niskich przepływów, a nawet całkowite zatrzymanie odprowadzania i wykorzystanie w tym czasie pojemności retencyjnej zbiorników działających w systemie „Olza”. Odprowadzanie wód zgromadzonych w retencji następuje dopiero po opadach i w warunkach odpowiednio dużego przepływu rzeki Odry.

W celu zminimalizowania oddziaływania na środowisko słonych wód kopalnianych odprowadzanych za pośrednictwem systemu „Olza” Spółka realizuje program naprawczy, który obejmuje m.in.: modernizację i remonty istniejącego kolektora oraz modernizację i rozbudowę osadników w celu uzyskania niezbędnej pojemności retencyjnej.

Niewykorzystana na terenie kopalni Budryk część wód, zarówno miernie, jak i silnie zasolonych utylizowana jest w Zakładzie Odsalania „Dębieńsko”. W związku z tym aktualnie brak jest oddziaływania na środowisko związanego z odprowadzaniem wód słonych do wód powierzchniowych.

Grupa wprowadza na rynek i wykorzystuje na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności substancje chemiczne, które są objęte obowiązkiem rejestracji zgodnie z Rozporządzeniem REACH. Grupa wywiązuje się z obowiązków wynikających z Rozporządzenia REACH, w tym w szczególności z obowiązku rejestracji wytwarzanych substancji chemicznych.

KK Zabrze przeprowadził dwie analizy zanieczyszczeń gruntów, do których KK Zabrze posiada lub posiadał tytuł prawny. Z przeprowadzonych analiz wynika, że nastąpiło zanieczyszczenie gruntów substancjami organicznymi i nieorganicznymi. Pozostałe spółki Grupy nie przeprowadziły analiz w zakresie potencjalnego zanieczyszczenia gruntów i wód gruntowych. KK Zabrze nie utworzył rezerwy na koszty przeprowadzenia ewentualnych działań naprawczych.

Spółka przez ostatnie trzy lata podjęła liczne działania, mające na celu ograniczenie i zminimalizowanie negatywnego oddziaływania na środowisko. Do działań tych należało m.in. wprowadzenie w 2008 roku „Strategii gospodarki odpadami produkcyjnymi – górnictwem” w Jastrzębskiej Spółce Węglowej S.A.” i w rezultacie uzyskanie aprobaty technicznej Instytutu Badawczego Dróg i Mostów w Warszawie dla wyrobu budowlanego o nazwie „kruszywo skalne górnicze JSW”, który może być zastosowany w budownictwie drogowym do robót ziemnych. Łączna wartość inwestycji proekologicznych przeprowadzonych w ostatnich trzech latach wyniosła 35,6 mln PLN. Strategia rozwoju zakładów Spółki w latach 2010-2030 przewiduje dalsze inwestycje proekologiczne, w zakresie rekultywacji i zagospodarowania terenów objętych działalnością górnictwem, likwidacji nadmiernego poziomu hałasu, minimalizacji wpływu eksploatacji górnictwem na powierzchnię terenu, dozowania zasolonych wód dołowych za pośrednictwem systemu „Olza” do rzeki Odry, zmniejszenia wytwarzania ilości odpadów wydobywczych i maksymalnego ich zagospodarowania w wyrobiskach podziemnych, redukcji emisji zanieczyszczeń pyłowo-gazowych, w tym zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, jak również realizacji napraw obiektów dotkniętych szkodami górnictwem.

Spółka wdrożyła zintegrowany system zarządzania jakością, środowiskiem oraz bezpieczeństwem i higieną pracy. Systemami objęto wszystkie zakłady Spółki, tj.: (i) kopalnie; (ii) Zakład Logistyki Materiałowej oraz (iii) Biuro Zarządu.

Certyfikat wydany przez jednostkę certyfikującą TUV NORD Polska sp. z o.o. potwierdza, że Spółka spełnia wymagania norm PN-EN ISO 9001:2009, PN-EN ISO 14001:2005 and PN-N-18001:2004 oraz że Spółka wprowadziła i stosuje powyższe systemy w swojej działalności w zakresie wydobywania, przeróbki i sprzedaży węgla. Wszystkie zakłady Spółki posiadają odpowiednie podcertyfikaty.

W zakresie systemu zarządzania środowiskowego zastosowano wymagania normy PN-EN ISO 14001:2005 „Systemy zarządzania środowiskowego. Wymagania i wytyczne stosowania”. Wymaganiem normy jest m.in. określenie aspektów środowiskowych, które związane są z działalnością i które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko. W oparciu o politykę zintegrowanego systemu zarządzania, w której zadeklarowano zminimalizowanie negatywnego oddziaływania na środowisko naturalne oraz zapobieganie zanieczyszczeniom i awariom, określone są cele strategiczne i operacyjne, jak również programy środowiskowe.

Cele i zadania w zakresie zarządzania środowiskowego ujęte są w programach zintegrowanego systemu zarządzania poszczególnych zakładów Spółki. Przynajmniej raz w roku Zespół ds. Aspektów Środowiskowych powołany w danym zakładzie dokonuje oceny realizacji ww. programu w danej spółce.

W Spółce, ponadto, prowadzi się stały nadzór nad wymaganiami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska. Przeprowadza się również analizę i ocenę celów i zadań oraz programów zarządzania środowiskowego w każdym z zakładów Spółki.

Koksownia Przyjaźń wdrożyła zintegrowany system zarządzania jakością, środowiskiem oraz bezpieczeństwem i higieną pracy oraz system zarządzania energią. Koksownia Przyjaźń 30 maja 2011 r. dokonała kolejnej recertyfikacji Systemów Zarządzania Jakością, Środowiskowego, BHP oraz dodatkowo 30 maja 2011 r. – uzyskała certyfikat Systemu Zarządzania Energią według modelu europejskiego, według normy PN-EN 16001:2009. Koksownia Przyjaźń jako pierwsze przedsiębiorstwo w branży koksowniczej oraz jedno z nielicznych w kraju legitymuje się posiadaniem obecnie już czterech certyfikatów zgodnych z wymaganiami norm ISO 9001:2000, ISO 14001:2004 i PN-N-18001:2004, PN-EN 16001:2009. W zakresie systemu zarządzania środowiskowego zastosowano wymagania normy PN-EN ISO 14001:2005 „Systemy zarządzania środowiskowego. Wymagania i wytyczne stosowania”. Podstawowym wymogiem normy jest spełnianie obowiązujących wymagań prawnych poprzez określenie aspektów środowiskowych, które związane są z działalnością i które mają znaczący wpływ na środowisko i uwzględnianie ich w planach rozwojowych koksowni (spełnianie wymagań BAT – najlepsze dostępne techniki). W oparciu o politykę zintegrowanego systemu zarządzania, w której zadeklarowano minimalizowanie negatywnego oddziaływania na środowisko naturalne oraz zapobieganie zanieczyszczeniom i awariom, określono cele strategiczne i operacyjne, jak również programy środowiskowe dla spełniania zastrzegających się wymagań prawa ekologicznego (okresowe weryfikowanie pozwolenia zintegrowanego).

Zintegrowany System Zarządzania od 2005 roku funkcjonuje również w SEJ. Wdrożony system oparty jest na wymaganiach norm międzynarodowych PN-EN ISO 9001:2000 i PN-EN ISO 14001:2005 oraz polskiej normy PN-N-18001:2004. SEJ posiada także certyfikaty IQNet wydawane w imieniu Międzynarodowej Sieci Certyfikacji. Ważność certyfikatów IQNet jest taka sama jak w przypadku certyfikatów Zintegrowanego Systemu Zarządzania Jakością, Zarządzania Środowiskowego oraz Zarządzania Bezpieczeństwem i Higieną Pracy.

Przez ostatnie trzy lata, w stosunku do Spółki, jak również do jakiegokolwiek spółki Grupy nie wszczęto oraz nie toczy się jakiegokolwiek istotne postępowanie cywilne lub karne, jak również nie nałożono na Spółkę lub Grupę jakichkolwiek istotnych kar związanych z nieprzestrzeganiem przez nie przepisów dotyczących ochrony środowiska, z wyjątkiem postępowania administracyjnego wszczętego wskutek przekroczenia limitu emisji określonego dla SEJ w odpowiednim pozwoleniu środowiskowym. W związku z powyższym postępowaniem na SEJ nałożono karę w łącznej wysokości ok. 1 mln PLN. Po uchyleniu decyzji i przekazaniu jej do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, organ I instancji powtórnie wszczął postępowanie. Na dzień dzisiejszy SEJ składa wyjaśnienia dotyczące przedmiotowej sprawy i postępowanie jest w toku. W obecnej chwili, przedmiotowa instalacja nie przekracza norm emisji, a więc nie dochodzi do dalszego naruszania warunków pozwolenia.

Istotne rzeczowe aktywa trwałe oraz nieruchomości niezaliczane do rzeczowych aktywów trwałych

Ogólna charakterystyka rzeczowych aktywów trwałych

Na dzień Prospektu Spółka, Spółki Zależne oraz KK Zabrze są w posiadaniu wielu nieruchomości i ruchomości w oparciu o przysługujące im prawa rzeczowe (prawo własności, prawo użytkowania wieczystego) lub zawarte umowy cywilnoprawne (głównie najem i dzierżawa). Prawo wieczystego użytkowania gruntów nie jest zaliczane do rzeczowych aktywów trwałych i zostało ujęte w pozycji „Wartości niematerialne” w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych.

Istotne dla Grupy nieruchomości położone są w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego w Polsce na terenie następujących gmin (miejskich i wiejskich): Jastrzębie-Zdrój, Świerklany, Żory, Mszana, Ornontowice, Gierałtowice, Pawłowice, Suszec, Dąbrowa Górnicza i Katowice. Istotne dla Grupy ruchomości znajdują się na nieruchomościach istotnych należących do Grupy z punktu widzenia prowadzonej przez nią działalności.

W poniższej tabeli przedstawiono wartość księgową netto poszczególnych kategorii rzeczowych aktywów trwałych Grupy według wartości na dzień 31 marca 2011 roku, 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku.

Tabela 79

	Trzy miesiące zakończone w dniu 31 marca*	Rok zakończony w dniu 31 grudnia		
	2011	2010	2009	2008
		(mln PLN)		
Rzeczowe aktywa trwałe				
Grunty	35,3	36,2	33,4	23,2
Budynki i budowle.....	3.147,6	3.146,5	3.099,9	3.025,7
Wyrobiska ruchome	641,2	633,8	594,5	612,2
Urządzenia techniczne i maszyny	2.082,5	2.087,8	2.212,1	2.165,8
Inne rzeczowe aktywa trwałe.....	75,3	73,9	70,0	75,3
Inwestycje rozpoczęte.....	720,3	739,6	605,8	610,2
Razem.....	6.702,2	6.717,7	6.615,7	6.512,4

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe; *Dane niezbadane

Do dnia Prospektu wartość księgowa rzeczowych aktywów trwałych ani ich struktura nie uległa istotnym zmianom.

Nieruchomości

Istotnymi nieruchomościami dla Grupy są opisane poniżej nieruchomości należące do Spółki, Koksowni Przyjaźń, Spółki Energetycznej Jastrzębie, Jastrzębskich Zakładów Remontowych i Jastrzębskiej Spółki Kolejowej.

Ponadto, w punkcie „Nieruchomości KK Zabrze” opisane zostały istotne nieruchomości należące do KK Zabrze, przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie. Patrz „ – Ostatnie nabycia”.

Nieruchomości Spółki

Spółka jest właścicielem, współwłaścicielem, użytkownikiem wieczystym i współużytkownikiem wieczystym istotnych nieruchomości o łącznej powierzchni ok. 1.082 ha. Istotnymi nieruchomościami Spółki są przede wszystkim nieruchomości związane z działalnością wydobywczą, na których znajdują się w szczególności budynki zakładów głównych, w tym budynki zakładów przeróbki mechanicznej węgla, inne budynki przemysłowe, budynki administracyjno-socjalne, szyby, wieże, zbiorniki, magazyny, drogi, tory kolejowe, zwałowiska, jak również nieruchomości przeznaczone pod siedzibę Biura Zarządu Spółki.

Z wyjątkiem jednej nieruchomości, wszystkie nieruchomości istotne Spółki mają uregulowany stan prawny (szczegóły w tabeli poniżej).

W stosunku do istotnych nieruchomości o łącznym obszarze ok. 268 ha Spółka posiada prawo własności, zaś w stosunku do ok. 814 ha Spółce tej przysługuje prawo użytkowania wieczystego nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa lub Miasta Jastrzębie-Zdrój. Prawo użytkowania wieczystego przysługujące Spółce do istotnych nieruchomości wygasa w większości przypadków w 2089 roku. Zgodnie z przepisami prawa regulującymi prawo użytkowania wieczystego, w ciągu ostatnich pięciu lat przed upływem wyżej wymienionego terminu, Spółka może zażądać przedłużenia użytkowania wieczystego na dalszy okres od 40 do 99 lat.

Opis istotnych nieruchomości Spółki dokonany został z uwzględnieniem podziału na poszczególne zakłady. Z uwagi na planowaną zmianę siedziby Biura Zarządu Spółki, za istotne nieruchomości uznano zarówno siedzibę starego, jak i nowego Biura Zarządu Spółki.

Tabela 80

Istotne nieruchomości należące do Spółki

Nazwa jednostki	Gminy, w których położone są nieruchomości	Przybliżona łączna powierzchnia nieruchomości	Istotne obciążenia nieruchomości	Nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym	Korzystanie z nieruchomości osób trzecich
Kopalnia Borynia-Zofiówka	Jastrzębie-Zdrój, Świerklany, Żory i Mszana	420 ha (w tym użytkowanie wieczyste – ok. 294 ha i własność – ok. 126 ha)	Nieruchomości kopalni Borynia-Zofiówka nie posiadają istotnych obciążeń.	Kopalnia „Borynia-Zofiówka” jest w posiadaniu jednej istotnej nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym o powierzchni ok. 5,5 ha, położonej w Jastrzębiu-Zdroju. Dla nieruchomości tej prowadzona jest księga wieczysta nr GL1/J/00010043/6. Jej właścicielem jest Skarb Państwa. Znajdują się na niej obiekty kolejowe Zakładu Głównego – Jastrzębie*.	W celu prowadzenia działalności kopalnia Borynia-Zofiówka korzysta również z wielu nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa. Łączna powierzchnia takich nieruchomości wykorzystywanych przez kopalnię Borynia-Zofiówka wynosi ok. 21 ha. Nieruchomości te wykorzystywane są jako tereny kolejowe i służą jako zabezpieczenie alternatywnej drogi dostawy węgla transportem kolejowym ze wszystkich kopalń Spółki – tzw. Kierunek miasta Rybnik.
Kopalnia Pniówek	Pawłowice i Jastrzębie-Zdrój	265 ha (w tym użytkowanie wieczyste – ok. 254 ha i własność – ok. 11 ha)	Jedna z nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze GL1/J/00015766/5, obciążona jest hipoteką umowną zwykłą na kwotę 45,6 mln zł na rzecz Skarbu Państwa – Ministra Finansów, tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu bankowego związanego z finansowaniem budowy KWK „Morcinek”		
Kopalnia Krupiński	Suszec	150 ha (w tym użytkowanie wieczyste – ok. 61 ha i własność – ok. 89 ha)	Nieruchomości istotne obciążone są następującymi hipotekami na łączną kwotę 1,9 mln zł: – nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach KA1P/00035080/5 i KA1P/00036319/0 – hipoteką łączną zwykłą na kwotę 1,9 mln zł na rzecz Powszechnej Kasy Oszczędności Bank Państwowy Oddział w Rybniku, tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu na sfinansowanie budownictwa mieszkaniowego; – nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze KA1P/00045141/4 – hipoteką umowną zwykłą na kwotę 0,04 mln zł na rzecz Banku Spółdzielczego Żory Oddział w Suszcu, tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu oprocentowanego zmiennie.	W celu prowadzenia działalności kopalni Krupiński korzysta również z wielu nieruchomości będących własnością osób trzecich, w tym Skarbu Państwa. Łączna powierzchnia takich nieruchomości wykorzystywanych przez kopalnię Krupiński wynosi ok. 5 ha. Nieruchomości te wykorzystywane są jako tereny zagospodarowania mas skalnych i ziemnych.	

Tabela 80

Istotne nieruchomości należące do Spółki

Nazwa jednostki	Gminy, w których położone są nieruchomości	Przybliżona łączna powierzchnia nieruchomości	Istotne obciążenia nieruchomości	Nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym	Korzystanie z nieruchomości osób trzecich
Kopalnia Jas-Mos	Miszana i Jastrzębie-Zdrój	139 ha (w tym użytkowanie wieczyste – ok. 98 ha i własność 41 ha)	Nieruchomości kopalni Jas-Mos nie posiadają istotnych obciążeń.		W celu prowadzenia działalności kopalnia Jas-Mos korzysta również z wielu nieruchomości będących własnością osób trzecich, w tym Skarbu Państwa. Łączna powierzchnia takich nieruchomości wykorzystywanych przez kopalnię Jas-Mos wynosi ok. 11,5 ha. Nieruchomości te wykorzystywane są jako tereny kolejowe.
Kopalnia Budryk	Ormontowice, Czerwonka-Leszczyny, Mikołów i Gieratowice	86,5 ha (w tym użytkowanie wieczyste – ok. 85,5 ha i własność – ok. 1 ha)	Nieruchomości kopalni Budryk nie posiadają istotnych obciążeń.		W celu prowadzenia działalności kopalnia Budryk korzysta również z wielu nieruchomości będących własnością osób trzecich, w tym Skarbu Państwa. Łączna powierzchnia takich nieruchomości wykorzystywanych przez kopalnię Budryk wynosi 69,5 ha. Na nieruchomościach tych znajdują się głównie składowiska odpadów górnictwa i tory kolejowe.
Zakład Logistyki Materiałowej ..	Jastrzębie-Zdrój, Pawłowice, Suszec i Ormontowice	21 ha (niemal wszystkie nieruchomości w użytkowaniu wieczystym)	Nieruchomości istotne obciążone są następującymi hipotekami na łączną kwotę 47,6 mln zł: – nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach GL1J/00024922/3 i GL1J/00025700/8 – hipoteką łączną na kwotę 1,9 mln zł na rzecz Skarbu Państwa – Ministra Finansów, tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu bankowego zwanego z finansowaniem budowy KWK „Mordcinek”; – nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze GL1J/00015766/5 – hipoteką umowną zwykłą na kwotę 45,7 mln zł na rzecz Skarbu Państwa – Ministra Finansów, tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu bankowego zwanego z finansowaniem budowy KWK „Mordcinek”.		

Tabela 80

Istotne nieruchomości należące do Spółki

Nazwa jednostki	Gminy, w których położone są nieruchomości	Przybliżona łączna powierzchnia nieruchomości	Istotne obciążenia nieruchomości	Nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym	Korzystanie z nieruchomości osób trzecich
Stare Biuro Zarządu Spółki	Jastrzębie-Zdrój, al. Armii Krajowej	0,65 ha (w użytkowaniu wieczystym)	Nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze GL.1.U/00015067/5 obciążona jest hipoteką umowną zwykłą na kwotę 1,0 mln zł na rzecz Skarbu Państwa-Ministra Finansów, tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu bankowego związanego z finansowaniem budowy KWK „Morcinek”.		
Nowe Biuro Zarządu Spółki (planowane przeniesienie – koniec II kwartału 2011 roku)	Jastrzębie-Zdrój, al. Jana Pawła II. Obecnie trwają prace wykończeniowe prowadzone przez ZLM.	ok. 1,6 ha (w tym użytkowanie wieczyste – ok. 0,5 ha i własność – ok. 1,1 ha)	Nieruchomości przeznaczone pod nową siedzibę Biura Zarządu nie posiadają istotnych obciążeń.		

* Istotną nieruchomością Spółki o nieuregulowanym stanie prawnym jest nieruchomość, stanowiąca działki gruntu o numerach 1120/61 i 1121/61, dla której Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju prowadzi księgę wieczystą o numerze GL.1.U/00010043/6. Powyższe działki zostały ujęte w Generalnym Projekcie Wstępnym budowy kopalni „Borynia” (obecnie KWK „Borynia-Zofiówka” Ruch Borynia). W latach 1990-1992 Kierownik Urzędu Rejonowego w Woodzławiu Śląskim w imieniu Państwa Polskiego, w drodze zawartej umowy, zaspokoił roszczenia strony kościelnej m.in. do tych działek przekazując jej w zamian grunty z Państwowego Funduszu Ziemi. Kopalnia „Borynia” nie spełnia przesłanek do zasiedzenia lub nabycia z mocy prawa użytkownika wieczystego przedmiotowej nieruchomości. Obecnie trwają procedury zawarcia umowy o odpłatne korzystanie z przedmiotowej nieruchomości. Kolejnym krokiem będzie wystąpienie o jej nabycie. Działki te położone są na obrzeżu zakładu przerobczego, co oznacza, że nawet gdyby Spółka utraciła ich władanie, możliwa byłaby dalsza działalność zakładu przerobczego. Gwarancją stabilności obecnej sytuacji jest fakt, że właścicielem działek jest Skarb Państwa, który z zasady jest nastawiony na współpracę. Z uwagi na powyższe, Spółka nie widzi ryzyka związanego z utratą władztwa przedmiotowej nieruchomości

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Nieruchomości Koksowni Przyjaźń

Koksownia Przyjaźń jest właścicielem i użytkownikiem wieczystym istotnych dla Grupy nieruchomości o łącznej powierzchni ok. 222 ha. Istotne nieruchomości tej spółki położone są w Dąbrowie Górniczej. W stosunku do istotnych nieruchomości o łącznym obszarze ok. 13 ha, Koksownia Przyjaźń posiada prawo własności, zaś w stosunku do ok. 209 ha spółce tej przysługuje prawo użytkowania wieczystego nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa. Prawo użytkowania wieczystego przysługujące spółce do tych nieruchomości wygasa w 2089 roku.

Dwie z istotnych dla spółki budowli (wiadukt kolejowy nr 26, pompownia wody przemysłowej Łosień) znajdują się na nieruchomości, do których Koksownia Przyjaźń nie ma tytułu prawnego. Właścicielem gruntu jest Skarb Państwa, nie zachodzi jednak realne ryzyko utraty władztwa nad tymi budowlami.

Pompownia wody przemysłowej Łosień położona jest na części działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym 1782, znajdującej się w użytkowaniu wieczystym spółki ArcelorMittal Poland S.A. Poprzednik prawny ArcelorMittal Poland S.A. – Kombinat Metalurgiczny „Huta Katowice” – przekazał budynek pompowni wody przemysłowej Łosień Zakładom Koksowniczym „Przyjaźń” w Dąbrowie Górniczej pismem z dnia 4 grudnia 1990 roku. Uregulowanie statusu prawnego tego obiektu nie było możliwe przed nabyciem użytkowania wieczystego gruntu przez ArcelorMittal Poland S.A. Spółka Koksownia Przyjaźń wystąpiła do ArcelorMittal Poland S.A. o wydzielenie części gruntu zajętej przez przedmiotową pompownię oraz sprzedaż prawa użytkowania wieczystego nowo wydzielonej działki gruntu. Dotychczasowe rozmowy z ArcelorMittal Poland S.A. wskazują, iż nie widzi ona przeszkód odnośnie zbycia prawa użytkowania wieczystego, a więc nie zachodzi ryzyko, że Koksownia Przyjaźń utraci posiadanie tego obiektu. Z kolei wiadukt kolejowy położony jest nad drogą gminną i posadowiony jest na gruncie będącym własnością Skarbu Państwa. Wiadukt ten funkcjonuje przez okres ponad 25 lat, był przez spółkę Koksownia Przyjaźń remontowany i nie ma podstaw, aby twierdzić, iż istnieje ryzyko utraty władztwa nad tą budowlą. Wiadukt został wybudowany w ramach budowy koksowni dla Kombinatoru Metalurgicznego „Huta Katowice” i przekazany protokołarnie Zakładom Koksowniczym „Przyjaźń” w Dąbrowie Górniczej w 1990 roku. Taki sposób gospodarowania nieruchomościami państwowymi był typowy dla tamtego okresu.

Istotnymi nieruchomościami Koksowni Przyjaźń są nieruchomości, na których położone są naziemne składniki majątkowe związane z produkcją koksu, w tym w szczególności: baterie koksownicze, budynki przemysłowe, zbiorniki, instalacje technologiczne produkcji węglpochodnych, rurociągi, tory wewnątrzzakładowe oraz tory kolejowe.

Poniższa tabela przedstawia znaczące obciążenia ustanowione na istotnych nieruchomościach należących do Koksowni Przyjaźń.

Tabela 81

Nieruchomość obciążona i rodzaj hipoteki	Kwota hipoteki (w mln PLN)	Wierzyciel hipoteczny	Tytuł zabezpieczenia
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: KA1D/00013421/6, KA1D/00048775/6, KA1D/00021099/8, KA1D/00025405/5, KA1D/00025406/2 i KA1D/00035543/7 – hipoteka przymusowa łączna zwykła	0,6	Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Sosnowcu Inspektorat w Dąbrowie Górniczej	Hipoteka zabezpiecza wierzytelności z tytułu: kosztów egzekucyjnych w łącznej kwocie 624.423,49 PLN, na warunkach określonych w tytułach wykonawczych z 12 października 2000 r. oraz w oświadczeniu z dnia 29 października 2007 r.
Nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze KA1D/00021099/8 – hipoteka przymusowa łączna kaucyjna	2,3	Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Sosnowcu Inspektorat w Dąbrowie Górniczej	Hipoteka zabezpiecza zapłatę składek na ubezpieczenie społeczne odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych
Nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze KA1D/00036337/7 – hipoteka przymusowa kaucyjna	2,5	Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Sosnowcu Inspektorat w Dąbrowie Górniczej	Hipoteka zabezpiecza spłatę wierzytelności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, kosztów egzekucyjnych i opłaty prolongacyjnej
Nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze KA1D/00021099/8 – hipoteka przymusowa kaucyjna	1,6	Gmina Dąbrowa Górnicza	Hipoteka zabezpiecza spłatę należności z tytułu podatku od nieruchomości za rok 2005 wraz z roszczeniem o odsetki
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: KA1D/00021099/8 i KA1D/00032508/9 – hipoteka umowna łączna kaucyjna	10,0	BRE Bank S.A. Oddział korporacyjny Katowice	Hipoteka zabezpiecza spłatę kredytu i odsetek z umowy kredytu z dnia 15 marca 2007 roku ze zmianami
Nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze KA1D/00048775/6 – hipoteka umowna zwykła	50,0	Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A. Oddział korporacyjny w Katowicach	Hipoteka zabezpiecza spłatę kredytu z umowy kredytu inwestycyjnego z 15 lutego 2011 roku

Nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze KA1D/00048775/6 – hipoteka umowna kaucyjna	10,0	Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A. Oddział korporacyjny w Katowicach	Hipoteka zabezpiecza spłatę odsetek z umowy kredytu inwestycyjnego z 15 lutego 2011 roku
Nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze KA1D/00035543/7 – hipoteka umowna kaucyjna	242,0	Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A.	Hipoteka zabezpiecza spłatę kredytu i odsetek z umowy kredytu w formie limitu kredytowego wielocelowego z 10 sierpnia 2009 roku ze zmianami
Razem: 319,0			

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Nieruchomości Spółki Energetycznej Jastrzębie

Spółka Energetyczna Jastrzębie jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości o łącznej powierzchni ok. 11 ha, położonych w gminach: Jastrzębie-Zdrój, Suszec i Pawłowice. Właścicielem nieruchomości jest Skarb Państwa. Prawo użytkowania wieczystego nieruchomości przysługujące spółce wygasa w większości przypadków w 2089 roku. Nieruchomości Spółki Energetycznej Jastrzębie nie posiadają istotnych obciążeń. Wszystkie istotne nieruchomości spółki mają uregulowany stan prawny.

Na przedmiotowych nieruchomościach posadowione są budowle, w tym budynki produkcyjne związane z prowadzoną działalnością oraz budynki biurowe.

Na podstawie umów dzierżawy, Spółka Energetyczna Jastrzębie użytkuje nieruchomości pod zabudowę instalacji Free Cooling oraz nieruchomości, na których znajdują się dwie istotne dla spółki budowle, tj. stacja 110 kV i hala sprzężarek. Są one niezbędne do wykonywania podstawowej produkcji EC Pniówek oraz EC Zofiówka.

Nieruchomości Jastrzębskich Zakładów Remontowych

Jastrzębskie Zakłady Remontowe są właścicielem, użytkownikiem wieczystym oraz współużytkownikiem wieczystym ze Spółką nieruchomości o łącznej powierzchni ok. 4,7 ha. Istotne nieruchomości tej spółki położone są w gminach: Jastrzębie-Zdrój, Suszec i Pawłowice. W stosunku do istotnych nieruchomości o łącznym obszarze ok. 0,4 ha Jastrzębskie Zakłady Remontowe posiadają prawo własności, zaś w stosunku do pozostałych nieruchomości spółce przysługuje prawo użytkowania wieczystego nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa. Prawo użytkowania wieczystego przysługujące Jastrzębskim Zakładom Remontowym do istotnych nieruchomości wygasa w większości przypadków w 2089 roku. Wszystkie nieruchomości istotne spółki mają uregulowany stan prawny. Nieruchomości Jastrzębskich Zakładów Remontowych nie posiadają istotnych obciążeń.

Istotnymi nieruchomościami Jastrzębskich Zakładów Remontowych są przede wszystkim nieruchomości, na których posadowione są budowle związane z prowadzoną działalnością, tj. budynki warsztatów, hale i wiaty magazynowe oraz hale z pomieszczeniami biurowymi.

Nieruchomości Jastrzębskiej Spółki Kolejowej

Jastrzębska Spółka Kolejowa jest właścicielem oraz użytkownikiem wieczystym nieruchomości o łącznej powierzchni ok. 146 ha. Istotne nieruchomości tej spółki położone są w gminach: Żory, Ornontowice, Jastrzębie-Zdrój, Pawłowice, Suszec, Gierałtówice i Czerwionka-Leszczyny. W stosunku do istotnych nieruchomości o łącznym obszarze ok. 10 ha Jastrzębska Spółka Kolejowa posiada prawo własności, zaś w stosunku do istotnych nieruchomości o łącznym obszarze ok. 136 ha spółce przysługuje prawo użytkowania wieczystego nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa lub Gminy Jastrzębie-Zdrój. Prawo użytkowania wieczystego przysługujące Jastrzębskiej Spółce Kolejowej do istotnych nieruchomości wygasa w większości przypadków w 2089 roku.

Poza jedną nieruchomością stanowiącą działkę gruntu o numerze 552/1 o powierzchni 639 m², dla której Sąd Rejonowy w Mikołowie prowadzi księgę wieczystą nr KA1M/00064379/7, wszystkie inne nieruchomości istotne spółki mają uregulowany stan prawny. W przypadku wspomnianej nieruchomości nie zachodzi jednak realne ryzyko utraty nad nią władztwa przez spółkę. Jastrzębska Spółka Kolejowa nabyła własność tej nieruchomości od Spółki na podstawie umowy notarialnej z dnia 17 września 2010 roku. Działka ta ujawniona jest jednak zarówno w księdze wieczystej KW 64379 jak i KW 62979, co wymaga uzgodnienia treści ksiąg wieczystych. Spółka czyni starania związane z wyjaśnieniem tej sprawy, jednak w związku z tym, że wpis do księgi wieczystej ma jedynie charakter deklaracyjny, skutecznie nabyła własność działki.

Nieruchomości istotne Jastrzębskiej Spółki Kolejowej obciążone są następującymi istotnymi hipotekami na łączną kwotę 45,7 mln zł:

- (i) nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze GL1J/00025325/5 – hipoteką umowną łączną zwykłą na kwotę 45,7 mln zł na rzecz Skarbu Państwa – Ministra Finansów, tytułem zabezpieczenia spłaty kredytu bankowego związanego z finansowaniem budowy KWK „Morcinek”;

- (ii) nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: GL1J/00031363/8 i GL1J/00031701/0 – trzema hipotekami przymusowymi łącznymi na łączną kwotę 0,003 mln zł na rzecz Gminy Pawłowice, tytułem zabezpieczenia spłaty podatku rolnego; oraz
- (iii) nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze GL1J/00031701/0 – hipoteką przymusową zwykłą na kwotę 0,01 mln zł na rzecz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Oddział Regionalny w Katowicach, Placówka Terenowa w Pszczynie, tytułem zabezpieczenia spłaty składek na ubezpieczenie społeczne rolników.

Istotnymi nieruchomościami Jastrzębskiej Spółki Kolejowej są przede wszystkim nieruchomości, na których posadowione są budowle związane z prowadzoną działalnością, a w szczególności tory kolejowe, rozjazdy, łącznice kolejowe, bocznice kolejowe, urządzenia sterowania ruchem kolejowym, wiadukty kolejowe, budynki nastawni, rozdzielni, inne budynki przeznaczone dla służb kolejowych oraz budynki administracyjno-socjalne.

Nieruchomości KK Zabrze

KK Zabrze jest użytkownikiem wieczystym istotnych nieruchomości położonych w gminach Radlin, Zabrze i Czerwionka-Leszczyny o łącznej powierzchni ok. 54 ha. Właścicielem powyższych nieruchomości jest Skarb Państwa. Prawo użytkowania wieczystego przysługujące KK Zabrze do istotnych nieruchomości wygasa w 2089 roku. Wszystkie nieruchomości istotne tej spółki mają uregulowany stan prawny.

Poniższa tabela przedstawia znaczące obciążenia ustanowione na istotnych nieruchomościach należących do KK Zabrze.

Tabela 82

Nieruchomość obciążona i rodzaj hipoteki	Kwota hipoteki (w mln PLN)	Wierzyciel hipoteczny
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: GL1W/00001241/9, GL1Z/00032306/1 i 113100 (księga niezmigrowana prowadzona przez SR w Rybniku) – hipoteka umowna łączna zwykła	61,6	Bank Ochrony Środowiska S.A. Oddział w Katowicach
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: GL1W/00001241/9, GL1Z/00032306/1 i 113100 (księga niezmigrowana prowadzona przez SR w Rybniku) – hipoteka umowna łączna kaucyjna	24,1	Bank Ochrony Środowiska S.A. Oddział w Katowicach
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: GL1W/00001241/9, GL1Z/00032306/1 i 113100 (księga niezmigrowana prowadzona przez SR w Rybniku) – hipoteka umowna łączna zwykła	30,3	Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: GL1W/00001241/9, GL1Z/00032306/1 i 113100 (księga niezmigrowana prowadzona przez SR w Rybniku) – hipoteka umowna łączna kaucyjna	11,9	Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: GL1W/00001241/9, GL1Z/00032306/1 i 113100 (księga niezmigrowana prowadzona przez SR w Rybniku) – hipoteka umowna łączna zwykła	108,0	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie
Nieruchomości, dla których prowadzone są księgi wieczyste o numerach: GL1W/00001241/9, GL1Z/00032306/1 i 113100 (księga niezmigrowana prowadzona przez SR w Rybniku) – hipoteka umowna łączna kaucyjna	42,2	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie
Razem: 278,1		

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Istotnymi nieruchomościami KK Zabrze są te nieruchomości, na których prowadzona jest podstawowa statutowa działalność spółki, tj. wytwarzanie i przetwarzanie koksu. Znajdują się na nich koksownie „Radlin”, „Jadwiga” i „Dębieńsko”. Na nieruchomościach tych posadowione są liczne budowle związane z prowadzoną działalnością.

Roszczenia osób trzecich w stosunku do istotnych nieruchomości

Zgodnie ze stanem wiedzy Spółki oraz jej Spółek Zależnych (Koksowni Przyjaźń, SEJ, JZR i JSK) oraz KK Zabrze, nie istnieją jakiegokolwiek roszczenia osób trzecich dotyczące istotnych nieruchomości będących własnością lub znajdujących się w użytkowaniu wieczystym tych spółek, w tym roszczenia reprivatyzacyjne.

Inne istotne rzeczowe aktywa trwałe

W poniższej tabeli przedstawiono inne istotne dla Grupy rzeczowe aktywa trwałe należące do Spółki oraz wybranych Spółek Zależnych (Koksowni Przyjaźń, SEJ, JZR i JSK), a także ruchomości należące do KK Zabrze. Kryterium ich wyodrębnienia z grupy „środki trwałe – maszyny i urządzenia”, stanowi ich istotność z punktu widzenia prowadzonej działalności oraz ich wartość na dzień 31 marca 2011 roku.

Tabela 83

	Nazwa rzeczowego aktywa trwałego	Przeznaczenie	Łączna wartość (w mln PLN)
Spółka	Obudowy zmechanizowane (7.361 szt.)	Podparcie stropu	407,6
	Kombajny (31 szt.)	Urabianie węgla	58,3
	Przenośniki zgrzeblowe (256 szt.)	Odstawa urobku	100,2
	Przenośniki taśmowe (923 szt.)	odstawa urobku	144,9
	Transformatory (1.088 szt.)	Zasilanie w energię elektryczną	57,1
	Rozdzielnie elektryczne (566 szt.)	Zasilanie w energię elektryczną	102,3
	Maszyny wyciągowe (37 szt.)	Odstawa pionowa urobku	33,2
Koksownia Przyjaźń	Baterie koksownicze (4 szt.)	Produkcja koksu	207,3
	Wypycharka koksu (6 szt.)	Produkcja koksu	20,0
	Turbozespoły (3 szt.)	Elektrociepłownia	21,0
	Pluczki (15 szt.)	Produkcja węglopochodnych	42,8
	Kotły (19 szt.)	Gospodarka energetyczna	79,9
	Chłodnice (37 szt.)	Produkcja węglopochodnych	41,7
Spółka Energetyczna Jastrzębie	Kotły grzejne i parowe (19 szt.)	Produkcja ciepła	23,5
	Turbozespoły (6 szt.)	Produkcja energii elektrycznej	11,9
	Silniki gazowe (5 szt.)	Produkcja energii elektrycznej i ciepłej	12,3
	Układ chłodniczy	Produkcja chłodu	18,9
Jastrzębska Spółka Kolejowa ..	Rozjazdy S49 (334 szt.)	Element infrastruktury kolejowej	10,7
	Tory (ok. 167 km) (242 szt.)	Element infrastruktury kolejowej	28,4
	Urządzenia sterowania ruchem kolejowym (194 szt.)	Urządzenia służące do prowadzenia ruchu kolejowego	12,5
KK Zabrze	Baterie koksochemiczne	Produkcja koksu	219,9
	Zrzutnie koksu	Produkcja koksu	5,8
	Sortownia koksu	Produkcja koksu	16,6

Nazwa rzeczowego aktywa trwałego	Przeznaczenie	Łączna wartość (w mln PLN)
Wieże węgla	Produkcja koksu	18,1
Stacje przesypowe (9 szt.)	Produkcja koksu	17,6
Wieża gaśnicza	Produkcja koksu	12,0
Ubijarki wsadu	Produkcja koksu	16,6
Wsadnica baterii 1 BIS	Produkcja koksu	6,0
Instalacja odpylania	Produkcja koksu	11,1

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Planowane rzeczowe aktywa trwałe

Planowa rzeczowe aktywa trwałe Spółki i jej Spółek Zależnych zostały opisane w punkcie „Opis działalności – Program Inwestycyjny”. Spółka nie zamierza pozyskiwać innych rzeczowych aktywów trwałych niż aktywa wybudowane w ramach realizacji programu inwestycyjnego opisanego w powyższym punkcie.

Własność intelektualna

Na dzień Prospektu uzależnienie Spółki, od patentów i licencji opisanych w niniejszym Prospekcie występuje w ograniczonym zakresie i nie ma istotnego wpływu na prowadzoną działalność Spółki.

Patenty

W Urzędzie Patentowym RP Grupa zarejestrowała łącznie cztery patenty dotyczące wynalazków związanych z prowadzeniem ruchu zakładu górniczego w kopalniach Spółki oraz prowadzeniem remontów w należącej do Grupy koksowni.

Tabela 84

Lp.	Podmiot uprawniony	Numer rejestracji	Wynalazek	Data zgłoszenia wniosku o objęcie ochroną patentową
1.	Spółka.....	P198318	Sposób zabezpieczania i wypełniania pustek z obwałów w górniczym wyrobku ścianowym o dużym nachyleniu	20 maja 2002 roku
2.	Spółka.....	P200579	Układ klimatyzacji lokalnej wyrobiska ścianowego z zagrożeniem metanowym w kopalni głębinowej	12 maja 2003 roku
3.	Koksownia Przyjaźń.....	P165234	Sposób prowadzenia remontu komory suchego chłodzenia koksu	8 marca 1991 roku
4.	Koksownia Przyjaźń.....	P167188	Sposób remontu ścian grzewczych baterii koksowniczej	28 kwietnia 1992 roku

Źródło: Spółka

Ponadto, w dniu 18 grudnia 2008 roku spółka Jastrzębskie Zakłady Remontowe zgłosiła do Urzędu Patentowego RP wniosek o objęcie ochroną patentową wynalazku pt. „Kontenerowy wóz transportowy oraz sposób łączenia kontenerowego nadwozia z podwoziem takiego wozu”.

Wzory użytkowe

Spółka posiada prawo ochronne nr 67475 na wzór użytkowy pt. „Przyrząd do pomiaru zużycia szyn górniczej kolejki podwieszanej”.

Ponadto, w dniu 6 października 2009 roku Jastrzębskie Zakłady Remontowe zgłosiły w Urzędzie Patentowym RP wniosek o udzielenie prawa ochronnego na wzór użytkowy nr 118544 pt. „Transportowy wóz kontenerowy”. Natomiast Koksownia Przyjaźń złożyła w dniu 6 grudnia 2010 roku w Urzędzie Patentowym RP wniosek o zarejestrowanie wzoru użytkowego pt. „Urządzenie do poboru próbek koksu lub węgla”.

Znaki towarowe

W Urzędzie Patentowym RP („UPRP”) Grupa posiada łącznie pięć zarejestrowanych i opłaconych praw ochronnych na znaki towarowe. Dodatkowo KK Zabrze posiada zarejestrowane i opłacone prawo ochronne na znak towarowy w UPRP, jak również prawo ochronne na wspólnotowy znak towarowy zarejestrowane w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego, Znaki Towarowe i Wzory („OHIM”).

Tabela 85

Lp.	Podmiot uprawniony	Numer rejestracji	Znak towarowy	Data objęcia ochroną
1.	Spółka	222759		26 maja 2008 roku
2.	Spółka	222760		26 maja 2008 roku
3.	PGWiR.....	214016		13 czerwca 2007 roku
4.	PGWiR.....	211345		22 czerwca 2007 roku
5.	Koksownia Przyjaźń	81560		29 czerwca 1992 roku
6.	KK Zabrze	189092 (UPRP) 003971835 (OHIM)		27 lipca 2004 roku (prawo ochronne na wspólnotowy znak towarowy od 11 sierpnia 2004 roku)

Źródło: Spółka

Ponadto, Koksownia Przyjaźń dokonała w dniu 3 grudnia 2009 roku zgłoszenia w UPRP znaku towarowego graficznego o numerze Z 363676. Polski Koks nie posiada zarejestrowanego znaku towarowego.

Licencje

Spółka oraz Spółki Zależne posiadają licencje na standardowe systemy operacyjne, platformy danych i oprogramowania pośredniczące, a także na oprogramowanie specjalistyczne. Ponadto, Jastrzębskie Zakłady Remontowe zawarły w dniu 17 stycznia 2011 roku umowę dotyczącą sprzedaży na rzecz Spółki dokumentacji technicznej wozów kontenerowych typu JZR 214 oraz JZR 215 wraz z przeniesieniem praw autorskich do tych dokumentacji.

Spółka nie posiada innych licencji w zakresie praw własności intelektualnej. Spółka nie udzieliła także licencji osobom trzecim na korzystanie z posiadanych przez siebie praw własności intelektualnej.

Badania i rozwój

W latach 2008-2010 Grupa była głównie nabywcą wykonywanych przez podmioty zewnętrzne prac badawczo-rozwojowych. Dotyczyły one szerokiego spectrum zagadnień związanych z bezpieczeństwem pracy, m.in. analiz zagrożeń metanowych, pożarowych, tąpniętowych, wyrzutowych oraz zwalczania zapylenia. Osobną grupę zagadnień stanowiły opracowania dotyczące oddziaływania wstrząsów pochodzenia górniczego na obiekty powierzchniowe.

W Koksowni Przyjaźń działalność badawczo-rozwojowa prowadzona jest przede wszystkim w ramach zatwierdzanych corocznie planów postępu technicznego. Obejmują one głównie mechanizację i automatyzację procesów produkcyjnych oraz wdrażanie nowych technologii (np. brykietowanie wsadu węglowego jako metoda zwiększenia jego gęstości).

W tych samych latach kopalnia Krupiński była jedną ze stron biorących udział w realizacji projektu celowego pt. „Optymalizacja procesu oczyszczania z baru i radu wód kopalni Krupiński”, realizowanego na podstawie umowy zawartej pomiędzy Spółką, Głównym Instytutem Górnictwa i Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Wydatki Grupy na działalność badawczo-rozwojową w latach 2008-2010 nie miały istotnego znaczenia w świetle rozmiarów prowadzonej przez nią działalności.

Ubezpieczenia

Cała działalność gospodarcza Grupy, z wyjątkiem ochrony lub rezerw ustawowych dotyczących klęsk żywiołowych i przerw w działalności, jest objęta ochroną ubezpieczeniową.

Grupa współpracuje z największymi ubezpieczycielami działającymi na rynku polskim, w tym między innymi, z Generali Towarzystwo Ubezpieczeń S.A., InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. Vienna Insurance Group, Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń S.A., Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji Warta S.A., Sopockim Towarzystwem Ubezpieczeń Ergo Hestia S.A., Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji Allianz Polska S.A., oraz Towarzystwo Ubezpieczeń Euler Hermes S.A.

Grupa ubezpiecza się przede wszystkim od następujących ryzyk:

- (i) odpowiedzialności cywilnej wobec osób trzecich z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w oparciu o posiadany majątek,
- (ii) uszkodzenia majątku ruchomego i nieruchomości,
- (iii) szkód w mieniu powstałych na skutek pożaru i innych zdarzeń losowych,
- (iv) szkód elektrycznych w maszynach, urządzeniach i sprzęcie elektrycznym,
- (v) następstw nieszczęśliwych wypadków pracowników, oraz
- (vi) ryzyka kupieckiego z opcją windykacji należności.

Ponadto, Grupa ubezpiecza się od następujących ryzyk: (i) budowlano-montażowego, (ii) kradzieży z włamaniem i rabunku we wszystkich lokalach i podczas transportu, (iii) kredytu kupieckiego, (iv) odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, (v) następstw nieszczęśliwych wypadków kierowców i pasażerów w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, (vi) następstw nieszczęśliwych wypadków ratowników górniczych, oraz (vii) uszkodzeń i kradzieży pojazdów.

Na podstawie umowy ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych mienia na powierzchni, zawartej z STU Ergo Hestia S.A. w dniu 31 marca 2011 roku, do dnia 31 marca 2012 roku, ochroną ubezpieczeniową od ognia i innych zdarzeń losowych mienia na powierzchni (pożar, uderzenie pioruna, wybuch, upadek statku powietrznego, huragan, grad, powódź, deszcz nawalny, śnieg, osunięcie się ziemi, zapadanie się ziemi, lawina, trzęsienie ziemi, dym i sadza, huk ponaddzwiękowy, uderzenie pojazdu, szkody wodociągowe, szkody będące następstwem prowadzenia akcji ratowniczej związanej z wymienionymi zdarzeniami oraz innymi, objętymi umową ubezpieczenia z klauzulą automatycznego pokrycia, reprezentantów, przepięć i katastrofy budowlanej) objęte są, należące do Spółki: (i) budynki i budowle; (ii) maszyny i urządzenia (iii) inne składniki majątku; (iv) środki obrotowe; (v) gotówka oraz inne wartości pieniężne; oraz (vii) nakłady poniesione na akcje ratownicze – od pożaru i innych ryzyk.

Umową przewidującą najwyższą sumę ubezpieczenia jest umowa ubezpieczenia mienia w podziemnej części zakładów górniczych Grupy od ryzyk górniczych, zawarta z Generali Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. na czas od 10 czerwca 2009 roku do 31 grudnia 2011 roku, z sumą ubezpieczenia, na dzień 30 kwietnia 2011 roku, 3.061.477.562,71 PLN. Ubezpieczeniu podlega infrastruktura transportu i mienie ruchome, w tym urządzenia techniczne, maszyny, aparaty i narzędzia produkcyjne, środki transportowe oraz rurociągi, kable i przewody na dole kopalń będące w ewidencji księgowej z wyłączeniem środków trwałych znajdujących się w ewidencji środków trwałych niskiej wartości. Suma ubezpieczenia odpowiada wartości ewidencyjnej wszystkich rzeczowych aktywów trwałych podlegających ochronie ubezpieczeniowej. Grupa ubezpiecza ryzyko szkód powstałych w następstwie pożaru podziemnego, wybuchu, tąpnięcia, wyrzutu gazów lub skał oraz wylewu wód podziemnych. Ubezpieczone mienie objęte jest także ochroną ubezpieczeniową od szkód powstałych bezpośrednio wskutek akcji ratowniczej i prac profilaktycznych. Ubezpieczeniem nie są objęte wyrobiska górnicze poziome i pionowe, gdyż Grupa uważa, że koszty składek nie są proporcjonalne do ryzyk, jakie objęte byłyby ochroną ubezpieczeniową.

Ponadto, Spółka ubezpiecza zwały węgla od ognia i innych zdarzeń losowych na podstawie umowy zawartej z InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. Vienna Insurance Group na czas do 31 marca 2012 roku. Ubezpieczeniem objęty jest węgiel składowany przez Spółkę w wyznaczonych do tego celu miejscach.

W opinii Zarządu, zakres ubezpieczenia, jakim jest objęty majątek i działalność Grupy, są zgodne z praktyką stosowaną przez inne podmioty prowadzące działalność gospodarczą o podobnym charakterze w Polsce. Na bieżąco prowadzone są analizy przedmiotu ubezpieczeń oraz pojawiających się rodzajów ryzyk. Zaznaczyć należy, iż zakres ubezpieczenia jest zmienny w czasie oraz uwarunkowany dostępnością produktów ubezpieczeniowych. Niektóre ryzyka związane z prowadzeniem działalności górniczej, takie jak wstrząsy nie zakwalifikowane przez urząd górniczy jako tąpnięcia, nie są ubezpieczone ze względu na brak dostępnych odpowiednich ubezpieczeń na rynku.

W ramach Grupy funkcjonuje JSU, której przedmiotem działalności jest pośrednictwo ubezpieczeniowe pracowników Grupy w zakresie ubezpieczeń życiowych oraz pośrednictwo przy likwidacji szkód osobowych z ubezpieczenia NNW.

Istotne postępowania administracyjne, sądowe i arbitrażowe

Wprowadzenie

Poniżej przedstawiamy opis istotnych postępowań, których uczestnikami są spółki z Grupy oraz KK Zabrze (przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie). Podmioty z Grupy oraz KK Zabrze uczestniczą w licznych postępowaniach sądowych i administracyjnych związanych z prowadzoną przez nie działalnością. Poniżej opisano niektóre toczące się obecnie i zakończone w ostatnim czasie postępowania, które mogą w istotny sposób wpłynąć na sytuację i wyniki finansowe podmiotów z Grupy oraz KK Zabrze. W poniższym opisie pominięto postępowania, które w przekonaniu Grupy nie będą miały istotnego niekorzystnego wpływu na działalność operacyjną, sytuację finansową i rentowność Grupy i KK Zabrze. W ocenie Zarządu, podmiotom z Grupy ani KK Zabrze, zgodnie z ich najlepszą wiedzą, nie zagrażają postępowania, które mogłyby w istotny sposób wpłynąć na ich sytuację finansową i rentowność inne, niż potencjalne postępowania o charakterze podatkowym wspomniane w poniższym opisie (patrz „– Istotne postępowania administracyjne, sądowe i arbitrażowe – Postępowania podatkowe”) oraz w rozdziale „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z otoczeniem prawnym” (patrz punkt: „Zawierane w Grupie transakcje między podmiotami powiązаныmi mogą być uznane przez organy podatkowe za zawarte na warunkach nierynkowych”; punkt: „Grupa może podlegać kontrolom podatkowym i skarbowym”; punkt: „Spółka może zostać zobowiązana do zapłaty podatku od nieruchomości w stosunku do wyrobisk górniczych lub urządzeń (obiektów) znajdujących się w wyrobiskach górniczych”; punkt: „Spółka może ponieść dodatkowe obciążenia związane z klasyfikacją wydatków na utworzenie wyrobisk górniczych jako kosztów uzyskania przychodów”).

Postępowania sądowe

Postępowania sądowe, w których stroną jest Spółka

Poza opisanymi poniżej sporami sądowymi o charakterze podatkowym (patrz „– Istotne postępowania administracyjne, sądowe i arbitrażowe – Postępowania podatkowe”), Spółka jest również stroną szeregu postępowań sądowych dotyczących jej działalności. Do typowych sporów, w których bierze udział Spółka, należą: (i) spory związane z żądaniem naprawienia szkód górniczych; (ii) spory dotyczące zadośćuczynienia za wypadki przy pracy; (iii) spory dotyczące podwyższenia renty wyrównawczej w związku z wypadkami przy pracy; oraz (iv) spory dotyczące zobowiązań umownych. Powyższe spory mają charakter typowy i powtarzalny. Żadne z nich z osobna nie miało dotychczas istotnego znaczenia dla sytuacji finansowej i wyników finansowych Grupy.

Na dzień Prospektu Spółka jest stroną 158 sporów sądowych (nie wliczając opisanych poniżej sporów o charakterze podatkowym). W 67 sporach o łącznej wartości przedmiotu sporu 0,6 mln zł Spółka jest powodem. W 91 sporach o łącznej wartości przedmiotu sporu 14,8 mln zł jest pozwana. Wspomniane powyżej toczące się postępowania sądowe na dzień 31 marca 2011 roku objęte są rezerwą w łącznej wysokości 6,1 mln zł. Rezerwa ta nie obejmuje spornych roszczeń o likwidację szkód górniczych. Roszczenia sporne dotyczące likwidacji szkód górniczych objęte są na dzień 31 marca 2011 roku rezerwą na szkody górnicze w wysokości 171,4 mln zł, obejmującą zarówno sporne, jak i bezsporne roszczenia.

Wspomnieć również należy, że szkody górnicze związane z działalnością Spółki nie są objęte ochroną ubezpieczeniową na podstawie umów ubezpieczenia zawartych przez Spółkę, a wielkość roszczeń i ilość sporów, jakie mogą powstać z tego tytułu w przyszłości, jest niemożliwa do przewidzenia i oceny.

Postępowania sądowe, w których stroną są Spółki Zależne

Sprawa z powództwa byłego pracownika przeciwko Koksowni Przyjaźń

Od października 2010 roku Koksownia Przyjaźń jest stroną sporu z byłym pracownikiem domagającym się zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 5.000 mln zł (pięciu miliardów złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 października 1991 roku, w związku z wypadkiem przy pracy – zatruciem kwasem siarkowym w 1991 roku. Powód w uzasadnieniu pozwu podniósł, że w dniu 30 października 1991 roku uległ wypadkowi, w wyniku czego odniósł znaczny uszczerbek na zdrowiu i już nigdy nie wrócił do pracy. Powód domagał się zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne, trwałe uszczerbek na zdrowiu, krzywdy moralne, brak perspektyw na przyszłość oraz niemożność awansu społecznego. W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, przyznając, że powód uległ wypadkowi przy pracy, jednak roszczenia o zadośćuczynienie uległy przedawnieniu najpóźniej z dniem 30 sierpnia 1996 roku, to jest z upływem trzech lat licząc od dnia wydania decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej. Ponadto, zdaniem Koksowni Przyjaźń, żądana kwota zadośćuczynienia jest abstrakcyjna i godzi w podstawy bytu każdego podmiotu gospodarczego. Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2010 roku (sygn. akt IX P 137/10) Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo, wskazując na fakt, że zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w dniu, w którym powód uległ wypadkowi, wszelkie roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym przedawniają się bezwarunkowo wraz z upływem 10 lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę (to jest w przedmiotowej sprawie, w dniu 30 października 2001 roku).

W dniu 17 stycznia 2011 roku powód wniósł apelację od wyroku do Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Powód żąda zmiany wyroku i zasądzenia od pozwanej zadośćuczynienia w kwocie 5.000 mln zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 października 1991 roku. W uzasadnieniu apelacji powód wskazuje na fakt, że jego stan zdrowia w wyniku wypadku stale się pogarsza, powodując nowe objawy i nowe konsekwencje, a zatem nową szkodę na osobie powoda. Z tego względu nie można mówić o przedawnieniu roszczeń związanych ze szkodami, które pojawiają się i dopiero pojawią się w przyszłości. Ponadto, zdaniem powoda zważyć należy, że dochodzi on roszczeń o zadośćuczynienie szkodzie niematerialnej – szkodzie, która wystąpiła w sferze wewnętrznej, duchowej, psychicznej czy osobowościowej powoda. Zaś osoba cierpiąca na tego rodzaju dolegliwości nie jest w stanie rozeznaczyć samodzielnie swojej sytuacji prawnej w sposób zabezpieczający ją przed utratą roszczeń. Zdaniem powoda uznanie zarzutu przedawnienia przez sąd pierwszej instancji jest również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

W odpowiedzi na apelację, Koksownia Przyjaźń wniosła o oddalenie apelacji w całości. W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację Koksownia Przyjaźń podniosła, że powód sprecyzował dochodzone roszczenie na rozprawie w dniu 13 grudnia 2010 roku, domagając się zadośćuczynienia za szkodę powstałą w dniu 30 października 1991 roku, i że taki stan faktyczny stanowił podstawę rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Ponadto, zdaniem Koksowni Przyjaźń, powołując się w apelacji na powstanie szkody po dniu 30 października 1991 roku powód nie tylko jej nie udowodnił, ale przede wszystkim nie wskazał, kiedy szkoda została ujawniona i kiedy powód powziął o niej wiedzę, a także nie udowodnił rozmiarów krzywdy. W zakresie zarzutu przedawnienia Koksownia Przyjaźń podniosła, że powód nie udowodnił faktu, że opóźnienie w dochodzeniu roszczenia było usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami. Koksownia Przyjaźń podniosła również, że powód był i jest w stanie rozeznaczyć się w swojej sytuacji prawnej oraz dochodzić na drodze prawnej swoich roszczeń, na co wskazuje fakt, że powód dochodził już skutecznie swoich roszczeń w innych postępowaniach. Tym samym, zdaniem Koksowni Przyjaźń, podnosząc zarzut przedawnienia, pozwana nie naruszyła zasad współżycia społecznego.

Sprawa z powództwa Polimex-Mostostal S.A. przeciwko Koksowni Przyjaźń

Koksownia Przyjaźń była stroną postępowania sądowego w sprawie z powództwa Polimex-Mostostal S.A. o oznaczenie wysokości świadczenia – wynagrodzenia należnego powódcie w związku z wykonaniem umowy o realizację zadania inwestycyjnego, polegającego na modernizacji Wydziału Produkcji Węglopochodnych na zasadzie budowy kompletnego obiektu „pod klucz” z dnia 22 listopada 2005 roku zawartej pomiędzy Koksownią Przyjaźń a konsorcjum składającym się z Polimex-Mostostal S.A., Biuro Projektów KOKSOPROJEKT S.A., Naftoremont sp. z o.o. oraz Przedsiębiorstwa Realizacji i Dostaw Budownictwa PIECEXPORT sp. z o.o. Powódka żądała podwyższenia wynagrodzenia o kwotę 59,0 mln zł w związku z nadzwyczajną zmianą warunków na rynku budownictwa i materiałów budowlanych w Polsce. Wyrokiem z dnia 31 marca 2009 roku (sygn. akt XIV GC 14/09/9) Sąd Okręgowy w Katowicach XIV Wydział Gospodarczy oddalił powództwo w związku z faktem, że powódka nie posiadała legitymacji czynnej w przedmiotowym procesie.

Sprawa z powództwa Polimex-Mostostal S.A. i inni przeciwko Koksowni Przyjaźń

Konsorcjum składające się z Polimex-Mostostal S.A., Biura Projektów KOKSOPROJEKT S.A., Naftoremont sp. z o.o. oraz Przedsiębiorstwa Realizacji i Dostaw Budownictwa PIECEXPORT sp. z o.o. w dniu 8 lipca 2009 roku wniosło pozew przeciwko Koksowni Przyjaźń, ponownie żądając podwyższenia wynagrodzenia z opisanej wyżej umowy, tym razem o 62,5 mln zł (sygn. akt XIV GC 159/09/10). Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2009 roku Sąd Okręgowy w Katowicach udzielił konsorcjum zabezpieczenia roszczenia poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej na przysługującym Koksowni Przyjaźń prawie użytkownika wieczystego nieruchomości. Na skutek zażalenia pozwanej, w dniu 28 września 2009 roku Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił postanowienie Sądu Okręgowego, oddalając wniosek konsorcjum o udzielenie zabezpieczenia. Koksownia Przyjaźń złożyła odpowiedź na pozew. Na dzień Prospektu w sprawie nie został wydany wyrok.

Sprawa z powództwa Koksowni Przyjaźń przeciwko Polskim Kolejom Państwowym S.A.

W dniu 19 lipca 2010 roku Koksownia Przyjaźń wniosła do Sądu Okręgowego dla Warszawy-Pragi pozew przeciwko Polskim Kolejom Państwowym S.A. o pozbawienie w całości wykonalności tytułów wykonawczych w postaci wyroków zaocznych Sądu Okręgowego w Katowicach XIV Wydział Gospodarczy: (i) z dnia 11 września 2000 roku, sygn. akt XIV GC 1196/00/2 opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach XIV Wydział Gospodarczy z dnia 30 grudnia 2009 roku, sygn. akt: XIV GCo 246/09/16; (ii) z dnia 4 września 2000 roku, sygn. akt XIV GC 1249/00/12 opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach XIV Wydział Gospodarczy z dnia 30 listopada 2009 roku, sygn. akt: XIV GCo 222/09/16; oraz (iii) z dnia 11 września 2000 roku, sygn. akt XIV GC 1196/00/2 opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach XIV Wydział Gospodarczy z dnia 30 grudnia 2009 roku, sygn. akt: XIV GCo 246/09/16, oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez sądowe zawieszenie egzekucji prowadzone przez komornika sądowego pod sygnaturą, odpowiednio: (i) KM 828/10 z wniosku pozwanego należności głównej 3,3 mln zł; (ii) KM 829/10 z wniosku pozwanego należności głównej 3,0 mln zł; oraz (iii) KM 830/10 z wniosku pozwanego należności głównej 3,3 mln zł.

Łączna kwota egzekwowanej należności głównej na podstawie trzech powyższych tytułów wykonawczych wynosi 9,7 mln zł. Powyższe roszczenia wynikają ze współpracy Zakładów Koksowniczych „Przyjaźń”, których Koksownia Przyjaźń jest następcą prawnym i poprzednika prawnego Polskich Kolei Państwowych S.A. Zakłady Koksownicze „Przyjaźń” w 2000 roku utraciły płynność finansową, a poprzednik

prawny Polskich Kolei Państwowych uzyskał szereg wyroków i nakazów zapłaty przeciwko Zakładom Koksowniczym „Przyjaźń”. Zgodnie z twierdzeniem pozwu, wszystkie roszczenia, jakie Polskie Koleje Państwowe S.A. miały wobec Zakładów Koksowniczych „Przyjaźń”, zostały zaspokojone w wyniku, między innymi, windykacji prowadzonej przez Spółkę „CADAC” sp. z o.o. Pozwana, w odpowiedzi na pozew złożonej 7 października 2010 roku, wniosła o oddalenie pozwu w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Postępowanie sądowe (sygn. akt III C 968/10) na dzień Prospektu znajduje się na etapie wymiany pism procesowych.

Sprawy z powództwa Koksowni Przyjaźń przeciwko byłemu kontrahentowi w związku z wyłudzeniem dostaw w 2006 roku

W latach 2007-2008 Sąd Okręgowy w Katowicach wydał pięć nakazów zapłaty w postępowaniach upominawczych na skutek pozwów wniesionych przez Koksownię Przyjaźń, nakazujących byłemu kontrahentowi Koksowni Przyjaźń, będącemu osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, zapłatę łącznej kwoty 10,9 mln zł powiększonej o odsetki ustawowe i koszty procesów w związku z brakiem zapłaty przez kontrahenta za koks dostarczony mu w 2006 roku. Na dzień Prospektu żaden z powyższych nakazów zapłaty nie został wykonany i Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Mokotowa prowadzi egzekucję komorniczą, która do dnia Prospektu była bezskuteczna.

Sprawa z powództwa ThyssenKrupp MinEnergy GmbH przeciwko Polskiemu Koksowi

Polski Koks od 2004 roku pozostaje w sporze z ThyssenKrupp MinEnergy GmbH o zasądzenie od Polskiego Koku kwoty 4,1 mln Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 września 2004 roku tytułem odszkodowania za niewykonanie umowy sprzedaży koku z dnia 29/30 grudnia 2003 roku na podstawie art. 76 Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowych sprzedaży towarów, sporządzonej w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 roku. Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2005 roku Sąd Okręgowy oddalił powództwo ThyssenKrupp MinEnergy GmbH. Wyrok ten został w całości zaskarżony apelacją powódki, oddaloną wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 18 maja 2006 roku, uznającym apelację za bezzasadną. Wyrok ten został zaskarżony skargą kasacyjną w całości. Wyrokiem z dnia 28 lutego 2007 roku Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 17 października 2007 roku (sygn. akt V ACa 460/07) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 15 czerwca 2005 roku, zasądzając od Polskiego Koku na rzecz ThyssenKrupp MinEnergy GmbH tytułem odszkodowania kwotę 4,0 mln Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 września 2004 roku, oraz kwotę 0,3 mln zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Wyrok ten został zaskarżony skargą kasacyjną przez Polski Koks, w której podniesiono zarzuty naruszenia zarówno przepisów proceduralnych, jak i przepisów prawa materialnego. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 9 października 2008 roku uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Rozpoznając sprawę po raz trzeci, Sąd Apelacyjny w Katowicach, wyrokiem z dnia 22 października 2010 roku (sygn. Akt V ACa 19/09), oddalił apelację ThyssenKrupp MinEnergy GmbH oraz, na podstawie wniosku restytucyjnego, zasądził od powódki na rzecz Polskiego Koku kwotę 5,6 mln Euro tytułem zwrotu spełnionego świadczenia głównego i odsetek na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 października 2007 roku, jak również kwotę 0,4 mln zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Sąd oddalił natomiast żądanie wniosku restytucyjnego o zapłatę odsetek od kwoty 5,6 mln Euro za okres od dnia 19 października 2008 roku do dnia zwrotu ww. kwoty. W dniu 1 lutego 2011 roku Polski Koks zaskarżył wyrok z dnia 22 października 2010 roku do Sądu Najwyższego w zakresie oddalenia wniosku restytucyjnego o zapłatę odsetek. W dniu 7 lutego skargę kasacyjną od wspomnianego wyroku wniosła również ThyssenKrupp MinEnergy GmbH, zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu oraz odrzucenie wniosku restytucyjnego, ewentualnie uchylenie wyroku w tym zakresie.

Postępowania administracyjne

Poza opisanymi poniżej postępowaniami podatkowymi, podmioty z Grupy nie uczestniczą w postępowaniach administracyjnych, które mogłyby mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność operacyjną, sytuację finansową i rentowność Grupy.

Postępowania podatkowe

Postępowania w zakresie podatku od nieruchomości od wyrobisk górniczych

Spółka jest stroną postępowania sądowo-administracyjnych oraz podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości. Przedmiotem sporu jest kwalifikacja wyrobisk górniczych oraz budowli i urządzeń w nich się znajdujących na cele ewentualnego opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Spór dotyczy lat 2003-2009 w zakresie wyrobisk górniczych położonych w następujących gminach: Jastrzębie-Zdrój, Orontowice, Gieraltowice, Pawłowice, Mszana, Suszec i Świerklany. Postępowania toczą się w związku z wydanymi przez organy podatkowe decyzjami określającymi zobowiązania podatkowe, jak również w związku z wnioskami o stwierdzenie nadpłaty złożonymi przez Spółkę. W jednej ze spraw dotyczącej roku 2005 (sygn. I SA/GI 110/09) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach dnia 1 czerwca 2009 roku zwrócił się do Trybunału Konstytucyjnego o rozstrzygnięcie konstytucyjności przepisów będących przedmiotem sporu (sprawa zawisła

pod sygn. P 33/09). Kwota sporna w ramach toczących się postępowań wynosi łącznie 122,5 mln PLN. W tym 116,3 mln PLN pozostaje sporne w postępowaniach w zakresie ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego; Spółka szacuje, że kwota ta może wzrosnąć do ok. 140,0 mln PLN po otrzymaniu decyzji ustalających gmin, które obecnie prowadzą postępowania podatkowe. Pozostała część spornej kwoty, tj. 6,2 mln PLN, dotyczy postępowań z wniosków Spółki o stwierdzenie nadpłaty. Postępowania w odniesieniu do wyrobisk górniczych w zakresie rozliczeń za niektóre lata poprzednie, w tym za 2010 rok, nie zostały wszczęte przez organy podatkowe, jednak Spółka utworzyła rezerwę lub ujęła zobowiązanie w łącznej wysokości 249,1 mln PLN na dzień 31 grudnia 2010 roku na pokrycie ewentualnych zaległości podatkowych z odsetkami za zwłokę, obejmującą również lata, za które nie zostało jeszcze wszczęte postępowanie podatkowe. Na dzień 31 marca 2011 roku łączna wartość zobowiązania wyniosła 268,0 mln zł, w tym kwota rezerwy w wysokości 217,0 mln zł oraz zobowiązania w wysokości 51,0 mln zł. Patrz też „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z otoczeniem prawnym – Spółka może zostać zobowiązana do zapłaty podatku od nieruchomości w stosunku do wyrobisk górniczych lub urządzeń (obiektów) znajdujących się w wyrobiskach górniczych”.

Postępowania w zakresie podatku od nieruchomości od infrastruktury kolejowej

Spółka jest stroną postępowań podatkowych i postępowania sądowo-administracyjnego w sprawie dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości od gruntów i budowli związanych z infrastrukturą kolejową za lata 2007-2009. Przedmiotem sporu jest zakres zwolnienia przedmiotowego tego rodzaju gruntów i budowli z podatku od nieruchomości w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2007 roku. Spółka złożyła wnioski o stwierdzenie nadpłaty przez organy podatkowe w gminach Ormontowice oraz Gieratowice (w gminie Czerwionka-Leszczyny Spółka uzyskała stwierdzenie nadpłaty). Pozostająca łączna kwota sporna wynosi 1,1 mln PLN.

Analogiczny spór w ramach postępowań podatkowych oraz postępowania sądowo-administracyjnego, dotyczący stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 stycznia 2007 roku, prowadzi Jastrzębska Spółka Kolejowa z gminami Pawłowice, Suszec i Żory, w zakresie lat 2003-2006. Jastrzębska Spółka Kolejowa wystąpiła w tych sprawach z wnioskami o stwierdzenie nadpłaty; w gminie Suszec toczą się jednocześnie dwa postępowania podatkowe dotyczące podatku od nieruchomości od infrastruktury kolejowej, jedno wynikające z wniosku o nadpłatę, drugie wszczęte z urzędu w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego. W jednej ze spraw, w zakresie sporu z gminą Pawłowice za 2003 rok, dnia 7 marca 2011 roku został wydany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach (sygn. akt I SA/GI 1217/10), oddalający skargę Jastrzębskiej Spółki Kolejowej. Łączna kwota sporna w powyższych postępowaniach wynosi 1,7 mln PLN.

Postępowania w zakresie podatku od nieruchomości od baterii pieców koksowniczych

Koksownia Przyjaźń jest stroną postępowań podatkowych i sądowo-administracyjnych w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, w zakresie opodatkowania baterii pieców koksowniczych, za lata 2004-2008. Koksownia Przyjaźń opodatkowuje części budowlane baterii pieców koksowniczych. Takie stanowisko kwestionuje organ podatkowy, twierdząc, że baterie w całości stanowią obiekt budowlany podlegający podatkowi. W toku postępowań sądowo-administracyjnych w zakresie lat 2004-2006, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wyrokami z dnia 15 lipca 2010 roku orzekł, że podatkowi od nieruchomości podlegają tylko części budowlane baterii pieców koksowniczych. W konsekwencji powyższych wyroków Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach uchyliło decyzje organu podatkowego za lata 2004-2006 i skierowało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W toku postępowania podatkowego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w październiku 2010 roku, uchyliło decyzje organu podatkowego za lata 2007 i 2008, również kierując je do ponownego rozpatrzenia. W grudniu 2010 roku organ podatkowy pierwszej instancji wydał dwie decyzje: o umorzeniu postępowania za 2004 rok ze względu na przedawnienie zobowiązania podatkowego oraz określającą zobowiązanie w podatku od nieruchomości za 2005 rok, podtrzymującą stanowisko organu, że baterie pieców koksowniczych w całości stanowią obiekt budowlany. Łączna kwota spornych zobowiązań podatkowych za lata 2005-2008 wynosi 9,1 mln PLN. Kwota ta została objęta rezerwą do pełnej wysokości. Koksownia Przyjaźń utworzyła również rezerwę na ewentualne zaległości podatkowe za lata 2009 i 2010 w wysokości 9,1 mln PLN. Łączna wartość rezerw z tytułu podatku od nieruchomości na dzień 31 grudnia 2010 roku wyniosła 21,0 mln PLN, w tym 2,7 mln PLN tytułem odsetek za zwłokę. W styczniu 2011 roku Koksownia Przyjaźń złożyła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach odwołania od decyzji organu podatkowego za lata 2004 i 2005. Obecnie trwa postępowanie podatkowe w powyższym zakresie. Na dzień 31 marca 2011 roku łączna wartość rezerw z tytułu podatku od nieruchomości wynosi 22,7 mln PLN, w tym 3,1 mln PLN tytułem odsetek za zwłokę.

Patrz również „Czynniki ryzyka – Czynniki ryzyka związane z otoczeniem prawnym – Ryzyko płatności podatku od nieruchomości w stosunku do baterii pieców koksowniczych szacowane przez Koksownię Przyjaźń na 22,7 mln PLN i przez KK Zabrze na 4,3 mln PLN”.

Postępowanie w zakresie możliwości zaliczenia wypłat dla pracowników do kosztów podatkowych

Spółka jest stroną postępowania sądowo-administracyjnego w związku z negatywną interpretacją indywidualną prawa podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. Przedmiotem sporu jest możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości brutto wypłat przyznanych z podziału wyniku finansowego netto w dniu ich dokonania lub pozostawienia do dyspozycji pracownika wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, w części finansowanej przez płatnika składek. Spółka otrzymała częściowo niekorzystną

interpretację indywidualną prawa podatkowego, zmienioną następnie z urzędu przez Ministra Finansów na całkowicie niekorzystną. Spółka złożyła skargę na zmienioną interpretację do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który wyrokiem z dnia 6 grudnia 2010 roku (sygn. akt III SA/Wa 160/10) uznał stanowisko Ministra Finansów za prawidłowe. Dnia 5 stycznia 2011 roku Spółka złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Postępowanie w zakresie skutków wyceny kontraktów typu forward w podatku dochodowym od osób prawnych

Polski Koks jest stroną postępowania sądowo-administracyjnego w sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie skutków podatkowych wyceny kontraktów terminowych typu forward. Polski Koks otrzymał niekorzystną interpretację indywidualną prawa podatkowego, w której organ podatkowy wskazał, że w przypadku rozliczania różnic kursowych według metody bilansowej wycena wartości instrumentu forward ujętego w ewidencji pozabilansowej może powodować powstanie różnic kursowych. Interpretacja po uprzednim wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa została zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który dnia 30 marca 2009 roku wydał wyrok oddalający skargę (sygn. akt I SA/GI 1119/08). Dnia 25 stycznia 2011 roku, w wyniku rozpatrzenia złożonej w imieniu Polskiego Koku skargi kasacyjnej, Naczelny Sąd Administracyjny (II FSK 1588/09) uchylił zarówno zaskarżony wyrok, jak i interpretację indywidualną.

Postępowanie w zakresie stawki podatku VAT w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów

Polski Koks jest stroną postępowania sądowo-administracyjnego w związku z otrzymaną negatywną interpretacją indywidualną w zakresie właściwej stawki podatku VAT. Wniosek o interpretację indywidualną złożony w imieniu Polskiego Koku dotyczył ewentualnej niezgodności przepisów Ustawy o Podatku VAT w zakresie, w jakim uzależniają one możliwość zastosowania stawki 0% w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów od posiadania określonych dokumentów. Organy podatkowe obu instancji uznały stanowisko wyrażone we wniosku za nieprawidłowe. Złożono skargę na interpretację do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, która została oddalona wyrokiem z dnia 15 stycznia 2010 roku (sygn. akt III SA/GI 1157/09). Na rozpoznanie oczekuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego złożona w imieniu Polskiego Koku na wyrok sądu I instancji.

Postępowanie w zakresie stawki podatku VAT w zakresie opodatkowania usług hotelarskich

Jastrzębska Agencja Turystyczna jest stroną postępowania sądowo-administracyjnego w sprawie dotyczącej zasad opodatkowania usług hotelarskich podatkiem VAT. Organy podatkowe obu instancji uznały za nieprawidłowe stanowisko Jastrzębskiej Agencji Turystycznej, zgodnie z którym możliwe jest opodatkowanie tych usług zgodnie ze szczególną procedurą marży stosowaną przy usługach turystycznych. Została złożona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który wyrokiem z dnia 14 maja 2009 roku (sygn. akt III SA/GI 16/09) uchylił negatywną interpretację indywidualną z uwagi na jej doręczenie po terminie. Organ podatkowy zaskarżył wyrok sądu I instancji do Naczelnego Sądu Administracyjnego, który orzeczeniem z dnia 20 października 2010 roku (sygn. akt I FSK 1897/09) uchylił wyrok sądu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, stwierdzając, że zgodnie ze stanowiskiem wynikającym z uchwały pełnego składu Izby Finansowej Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 grudnia 2009 roku (sygn. akt II FPS 7/09) istotny jest termin wydania, a nie doręczenia interpretacji.

Postępowania arbitrażowe

Postępowanie arbitrażowe Zarmen sp. z o.o. i inni przeciwko KK Zabrze

KK Zabrze jest stroną postępowania arbitrażowego prowadzonego przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie w związku z niewykonaniem umowy o roboty budowlane z dnia 17 października 2006 roku zawartej pomiędzy KK Zabrze a konsorcjum składającym się z Zarmen sp. z o.o., oraz spółek prawa ukraińskiego: „Concord-Promprojekt” sp. z o.o., „Koksochimremont” sp. z o.o., „Kwartal” sp. z o.o., oraz „Firma ubezpieczeniowa Sojuz” Zamknięta Spółka Akcyjna. Przedmiotem wspomnianej umowy o roboty budowlane była budowa baterii koksowniczej systemu ubijanego wraz z obiektami przynależnymi w Koksowni „Radlin” w ramach przedsięwzięcia pn. „II etap modernizacji koksowni Radlin”.

W dniu 9 października 2009 roku konsorcjum wniosło do Sądu Arbitrażowego pozew, rozszerzony następnie pismem z dnia 9 listopada 2009 roku, wnosząc o zasądzenie od KK Zabrze na rzecz konsorcjum łącznej kwoty 85,0 mln zł powiększonej o odsetki ustawowe, tytułem: (i) zapłaty wynagrodzenia umownego; (ii) zwrotu kosztów poniesionych przez konsorcjum na sporządzenie dokumentacji technicznej; (iii) zapłaty za wykonanie dodatkowych robót budowlanych; (iv) zapłaty za czynności stałego serwisu; oraz (v) zapłaty kary umownej, oraz kosztów postępowania arbitrażowego. Ponadto, powód wniósł o ustalenie, że pozwany był zobowiązany do dokonania odbioru końcowego przedmiotu umowy. Odpowiedzią na pozew z dnia 5 lutego 2010 roku KK Zabrze wniosła o oddalenie powyższego roszczenia w całości jako bezzasadnego.

W dniu 23 lipca 2010 roku KK Zabrze złożył do Sądu Arbitrażowego pozew wzajemny, ograniczony następnie pismem z dnia 31 stycznia 2011 roku i rozszerzony pismami z dnia 8 marca 2011 roku i 22 marca 2011 roku, wnosząc o zasądzenie od konsorcjum na rzecz KK

Zabrze kwoty 57,4 mln zł powiększonej o odsetki ustawowe tytułem: (i) kary umownej; (ii) zwrotu kosztów zastępczego wykonania prac; (iii) odszkodowania w związku z kosztami zastępczej eksploatacji baterii koksowniczej nr 2, oraz zwrotu kosztów postępowania arbitrażowego.

Strony podjęły nieudaną próbę zawarcia ugody w sprawie. Do Dnia Prospektu odbyły się trzy posiedzenia Sądu Arbitrażowego.

Pozostałe podmioty z Grupy nie uczestniczą w postępowaniach arbitrażowych.

Postępowania karne

Nie toczą się postępowania karne, które mogłyby mieć istotny niekorzystny wpływ na działalność operacyjną, sytuację finansową i rentowność Grupy.

Umowy istotne

Poniżej przedstawiono opis umów istotnych dla działalności Grupy oraz KK Zabrze (przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie). Jako umowy istotne wskazane zostały umowy zawierane w normalnym toku działalności o istotnym znaczeniu dla działalności prowadzonej przez Grupę i KK Zabrze. Poza wspomnianymi umowami, umowami istotnymi w rozumieniu niniejszego Prospektu są również: umowa pomiędzy Polskim Koksem a ArcelorMittal Poland dotycząca nabycia akcji własnych w celu ich umorzenia, Warunkowa Umowa Wniesienia KK Zabrze oraz umowa nabycia PGWiR (patrz punkt „– *Pozostałe istotne umowy*” poniżej).

Umowy dostawy mediów

Spółka ma zapewnioną dostawę wszystkich mediów niezbędnych dla prowadzenia ruchu zakładów górniczych oraz bieżącej działalności.

Dostawę ciepła wykonuje SEJ na podstawie umowy zawartej w dniu 12 sierpnia 1999 roku. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Dostawę wody i usługę odprowadzania ścieków wykonują zewnętrzne wyspecjalizowane firmy wodociągowo-kanalizacyjne, do których należą m.in.: Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Jastrzębiu-Zdroju, Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów S.A. w Katowicach oraz Spółka Zależna – PGWiR.

W zakresie dostaw energii elektrycznej Spółka ma zawarte dwie umowy.

W dniu 31 grudnia 2007 roku Spółka zawarła umowę kompleksową dostarczania energii elektrycznej z Vattenfall Sales Poland sp. z o.o. Umowa obowiązuje w okresach rocznych i przewiduje mechanizm jej przedłużania na kolejny rok. Jeżeli żadna ze stron, najpóźniej na sześć miesięcy przed końcem okresu, na jaki umowa została zawarta, nie złoży drugiej stronie oświadczenia na piśmie o rozwiązaniu umowy wraz z upływem tego okresu, umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na okres kolejnych dwunastu miesięcy. Jednak warunkiem automatycznego przedłużenia umowy jest uzgodnienie przez strony, w okresie dwóch miesięcy kalendarzowych przed końcem obowiązywania umowy, zapisów dotyczących: (i) ilości nabywanej energii; (ii) zasad sprzedaży energii, (iii) zasad rozliczeń, (iv) listy obiektów, do których energia ma być dostarczana oraz danych technicznych tych obiektów. Umowa przewiduje możliwość jej rozwiązania przez Vattenfall Sales Poland sp. z o.o. ze skutkiem natychmiastowym w przypadku, gdy Spółka rażąco naruszy warunki umowy lub utraci tytuł prawny do korzystania z obiektu, do którego dostarczana jest energia elektryczna. Sprzedający jest uprawniony do rozwiązania umowy za miesięcznym wypowiedzeniem, w przypadku, gdy: (i) stan techniczny instalacji elektrycznej Spółki wyklucza bezpieczne dostarczanie energii lub nie spełnia właściwych Polskich Norm; (ii) Spółka odsprzeda zakupioną energię z naruszeniem postanowień umowy i przepisów prawa; (iii) Spółka dwukrotnie nie dopuści upoważnionego przedstawiciela operatora systemu dystrybucyjnego do dokonania odczytu stanów lub kontroli układów pomiarowo-rozliczeniowych.

W dniu 27 sierpnia 1999 roku Spółka podpisała umowę na dostawę energii elektrycznej z SEJ. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Przedmiotem wyżej wymienionej umowy jest dostawa energii elektrycznej prądu przemiennego trójfazowego, wytworzonego na urządzeniach Spółki Energetycznej Jastrzębie dla potrzeb Spółki, jak również wzajemne zapewnienie zasilania przez strony umowy w energię elektryczną z sieci operatora systemu dystrybucyjnego poprzez urządzenia rozdzielcze eksploatowane przez strony.

Umowy transportowe

Większość krajowych odbiorców węgla koksowego oraz węgla energetycznego, z którymi Spółkę łączą umowy sprzedaży, zawiera własne umowy z przewoźnikami, zarówno z PKP Cargo S.A., jak i prywatnymi operatorami. W związku z tym transport węgla odbywa się w oparciu o formułę FCA. Spółka zobowiązana jest dostarczyć towar przewoźnikowi wyznaczonemu przez kupującego do punktu zdawczo-odbiorczego. Koszty dostawy na zasadniczej drodze przewozu pokrywa kupujący. Po wydaniu towaru przewoźnikowi ryzyko przejmuje kupujący.

Innym rozwiązaniem stosowanym przez Spółkę jest transportowanie towarów na podstawie umów przewozowych zawartych przez Spółkę i realizowanie dostaw węgla w formule DAF do granicy polskiej, lub CPT do odbiorcy. Spółka, jako strona w umowie przewozowej, jest dla odbiorcy gwarantem dostaw węgla zarówno w zakresie ilości, jak i terminowości dostaw, a w umowie z przewoźnikiem wprowadza zapisy

korzystne zarówno dla nadawcy, jak i odbiorcy węgla. W związku z tym Spółka stara się zwiększać ilość sprzedaży połączonej z dostawą zakupionego towaru. Transport zlecany jest przewoźnikom: PKP Cargo S.A., DB Schenker Rail Polska S.A., CTL Logistics sp. z o.o., Freightliner PL sp. z o.o., ITL Polska sp. z o.o., w ramach umów zawieranych bezpośrednio pomiędzy Spółką a przewoźnikiem (warunki umowy z DB Schenker Rail Polska S.A. objęte zostały wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej; pozostałe umowy nie są umowami istotnymi dla działalności Spółki). Wprowadzenie znaczącej liczby przewoźników ma na celu zrównoważyć ewentualne okresowe braki wagonów występujące niejednokrotnie u dużych przewoźników.

Jedną ze spółek znajdujących się w strukturze Grupy – Zakład Przewozów i Spedycji „SPEDKOKS” sp. z o.o., jest spółką przewozową, która w 2010 roku uzyskała licencję przewozową.

Obsługa bocznic kolejowych dla poszczególnych kopalń Spółki realizowana jest przez przewoźnika w oparciu o zawarte umowy wieloletnie. Obsługa określa zasady manewrowania, formowania i przewozów składów z węglem z kopalń do punktów zdawczo-odbiorczych, gdzie załadowane pociągi trafiają na sieć PLK oraz określa zasady odwożenia odpadów kopalnianych na składowiska.

Koksownia Przyjaźń jest stroną umów z przewoźnikami w zakresie transportu węgla od producentów węgla do koksowni oraz umowy – przy udziale Polskiego Koksu – na przewozy koksu do odbiorców zagranicznych (w tym poprzez porty morskie). Warunki jedynej umowy istotnej dla działalności Koksowni Przyjaźń spośród wspomnianych umów, zawartej przez Koksownię Przyjaźń z PKP Cargo S.A., przy udziale Zakładu Przewozów i Spedycji „SPEDKOKS” sp. z o.o., objęte zostały wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Obsługa bocznic kolejowej Koksowni Przyjaźń realizowana jest poprzez Zakład Przewozów i Spedycji „SPEDKOKS” sp. z o.o.

Polski Koks – jako spedytor – organizuje transport koksu na eksport w oparciu o formułę sprzedaży DAF do granicy polskiej oraz opracowuje logistykę poza granicami Polski dla kontraktów opartych o formułę sprzedaży CPT do odbiorcy. Polski Koks posiada również zawarte umowy handlowe z polskimi portami morskimi na obsługę wywozu koksu drogą morską.

KK Zabrze zleca transport głównie PKP Cargo S.A. na podstawie ramowej umowy wieloletniej. Warunki umowy objęte zostały wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowy zakupu węgla dla koksowni

Koksownia Przyjaźń bazuje na dostawach węgla realizowanych przez Spółkę, uzupełnianych przez Kompanię Węglową oraz import. Głównymi dostawcami węgla do KK Zabrze są Spółka oraz Kompania Węglowa S.A. (patrz również „Opis działalności – Sprzedaż i marketing”, „Transakcje z Podmiotami Powiązany” oraz „Umowy sprzedaży węgla – Umowy sprzedaży węgla koksowego” poniżej). Planowane w 2011 roku zakupy spoza Grupy wyniosą około 300 tys. ton, w tym ok. 200 tys. z importu i ok. 100 tys. z Kompanii Węglowej S.A.

Poziom zakupu węgla od osób trzecich, takich jak Kompania Węglowa S.A., jest zmienny i zależy w głównej mierze od: zapotrzebowania na koks i możliwości sprzedaży węgla przez Spółkę oraz od specyficznych wymagań w zakresie jakości węgla do produkcji określonego koksu, jakich Spółka może nie spełnić. Ponadto, Grupa dokonuje zakupów od innych dostawców części węgla o niskiej zawartości fosforu, alkali i wysokich parametrach CSR.

Na podstawie umowy zakupu węgla zawartej w dniu 3 stycznia 2005 roku, Kompania Węglowa S.A. dostarcza do Koksowni Przyjaźń węgiel koksowy Typu 34. Ilości węgla, jakie mają zostać dostarczone w danym roku, z podziałem na kwartały i miesiące, strony ustalają w umowach rocznych. W umowach rocznych strony ustalają również jakość i sortymenty typów węgla, jego cenę, warunki płatności, procedurę reklamacyjną. Koszty transportu węgla ponosi kupujący. Umowa przewiduje możliwość ograniczenia dostaw w przypadku dotknięcia jednej ze stron oddziaływaniem siły wyższej. Każda ze stron jest uprawniona do rozwiązania umowy za rocznym wypowiedzeniem, skutecznym na pierwszy dzień kwartału przypadającego po dacie złożenia wypowiedzenia. Umowa została początkowo zawarta do dnia 21 grudnia 2010 roku, jednak okres jej obowiązywania został automatycznie przedłużony na kolejne trzy lata.

Na najbliższy rok Koksownia Przyjaźń zawarła również umowę z Polskim Koksem na zakup węgla koksowego. Umowa przewiduje wielość dostaw z podziałem na kwartały, a jej realizacja odbywa się na podstawie miesięcznych zamówień i w oparciu o harmonogram uzgodniony przez strony. Dostawy realizowane są w oparciu o formułę DAP Dąbrowa Górnicza. Należności kupujący ma regulować w ciągu 30 dni od daty dostawy pod rygorem wstrzymania dostaw i naliczenia odsetek ustawowych. Cena ustalana ma być przez strony na okresy kwartalne (z uwzględnieniem marży Polskiego Koksu). Umowa przewiduje również parametry jakościowe, jakie spełniać ma węgiel. W przypadku ich niedotrzymania Koksowni Przyjaźń przysługują upusty cenowe. Umowa przewiduje również tryb reklamacji ilościowych. W przypadku niedotrzymania zobowiązań umownych, skutkujących wypowiedzeniem umowy przez drugą stronę, strona odpowiedzialna za takie niedotrzymanie zobowiązana jest zapłacić karę umowną w wysokości 5% wartości dostaw niezrealizowanych do końca obowiązywania umowy, z zastrzeżeniem możliwości dochodzenia odszkodowania za szkody przewyższające wysokość kary umownej. W przypadku dotknięcia jednej ze stron oddziaływaniem siły wyższej, umowa przedłużana jest o taki okres, w jakim trwał przypadek siły wyższej. Jeśli przypadek taki utrzymuje się co najmniej dwa miesiące, stronom przysługuje prawo odstąpienia od umowy. Umowa zawarta została na okres do 31 grudnia 2011 roku, a stronom przysługuje prawo jej rozwiązania za miesięcznym okresem wypowiedzenia (w takim przypadku nie nalicza się kar umownych).

W związku z powyżej opisaną umową pomiędzy Koksownią Przyjaźń a Polskim Koksem, Polski Koks zawarł umowę zakupu węgla od europejskiego dostawcy. Umowę zawarto na podobnych warunkach, jak opisaną powyżej umowę pomiędzy Polskim Koksem a Koksownią Przyjaźń. Również tutaj umowa przewiduje wielkość dostaw z podziałem na kwartały, a jej realizacja odbywa się na podstawie miesięcznych zamówień i w oparciu o harmonogram uzgodniony przez strony. Dostawy realizowane są w oparciu o formułę DAP Dąbrowa Górnicza. Należności kupujący ma regulować w ciągu 30 dni od daty dostawy pod rygorem wstrzymania dostaw i naliczenia odsetek ustawowych. Cena ustalana ma być przez strony na okresy kwartalne. Umowa przewiduje również parametry jakościowe, jakie spełniać ma węgiel. W przypadku ich niedotrzymania Polskiemu Koksovi przysługują upusty cenowe. Umowa przewiduje tryb reklamacji ilościowych. W przypadku niedotrzymania zobowiązań umownych, skutkujących wypowiedzeniem umowy przez drugą stronę, strona odpowiedzialna za takie niedotrzymanie zobowiązana jest zapłacić karę umowną w wysokości 5% wartości dostaw niezrealizowanych do końca obowiązywania umowy, z zastrzeżeniem możliwości dochodzenia odszkodowania za szkody przewyższające wysokość kary umownej. W przypadku dotknięcia jednej ze stron oddziaływaniem siły wyższej, umowa przedłużana jest o taki okres, w jakim trwał przypadek siły wyższej. Jeśli przypadek taki utrzymuje się co najmniej dwa miesiące, stronom przysługuje prawo odstąpienia od umowy. Umowa zawarta została na okres do 31 grudnia 2011 roku, a stronom przysługuje prawo jej rozwiązania za miesięcznym okresem wypowiedzenia (w takim przypadku nie nalicza się kar umownych). Nazwa dostawcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Zgodnie z umową wieloletnią sprzedaży węgla koksowego zawartą w dniu 19 stycznia 2010 roku pomiędzy KK Zabrze a Kompanią Węglową S.A., ilość węgla, jego parametry jakościowe, sortyment i zasady dokonywania rozliczeń ilościowych i jakościowych oraz dokonywania reklamacji strony ustalać mają w umowach rocznych. Umowa przewiduje możliwość ograniczenia dostaw w przypadku dotknięcia jednej ze stron oddziaływaniem siły wyższej. Umowa została zawarta do 31 grudnia 2012 roku z możliwością przedłużenia.

Umowy sprzedaży węgla

Patrz również punkt „Opis działalności – Sprzedaż i marketing”.

Umowy sprzedaży węgla energetycznego

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla energetycznego z PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. z dnia 23 grudnia 2008 roku

Umowa wieloletnia na dostawę węgla do celów energetycznych pomiędzy Spółką a PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. zawarta została 23 grudnia 2008 roku. Umowa obowiązuje do końca 2013 roku. Umowa w poszczególnych latach jej obowiązywania gwarantuje dostawy na ramowo określonym poziomie. Finalnymi odbiorcami węgla do celów energetycznych jest PGE Elektrownia Opole S.A. i PGE GiEK S.A. oddział Zespół Elektrowni Dolna Odra. Wolumen i cena na dany rok obowiązywania umowy określane są w umowach rocznych. Corocznie strony wybierają również sposób badania jakości węgla, wskazany dwuwariantowo w umowie wieloletniej, jak i stronę, która ponieść ma koszty transportu. Do tej pory dostawy węgla realizowane są trakcją i taborom Polskich Kolei Państwowych S.A. lub innego przewoźnika uzgodnionego przez strony na koszt kupującego. Załadunek na środek transportu pozostaje w gestii Spółki. Badanie jakości węgla dokonywane jest przez niezależne laboratorium uzgodnione przez strony, a jego koszty strony ponoszą w równych częściach. Umowa przewiduje bonifikaty cenowe za dostarczenie węgla niespełniającego parametrów jakościowych oraz kary umowne za niedostarczenie lub nieodebranie zakontraktowanej ilości węgla w ciągu całego roku. Rozwiązanie umowy wieloletniej może nastąpić za sześciomiesięcznym wypowiedzeniem, który to okres liczony jest od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dacie wypowiedzenia, z zastrzeżeniem jednak, że wskutek wypowiedzenia umowa wieloletnia nie może zostać rozwiązana przed końcem obowiązywania aktualnie pozostającej w mocy umowy rocznej (tj. z dniem 31 grudnia danego roku kalendarzowego). W przypadku wypowiedzenia umowy wieloletniej, skutkującego jej wygaśnięciem po upływie okresu obowiązywania umowy rocznej, okres obowiązywania umowy rocznej ulega przedłużeniu do dnia wygaśnięcia umowy wieloletniej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla energetycznego z Energa Elektrownie Ostrołęka S.A.

Ze spółką Energa Elektrownie Ostrołęka S.A. łączy Spółkę wieloletnia umowa na dostawy węgla do celów energetycznych zawarta dnia 9 grudnia 2008 roku obowiązująca do końca 2012 roku. Umowa określa ramową wielkość dostaw w każdym roku, a dokładny wolumen dostaw na dany rok określany jest w stosownych aneksach do umowy wieloletniej. Spółka zobowiązana jest do wskazania przewoźnika i pokrycia kosztów transportu. Cena węgla na każdy kolejny okres obowiązywania umowy ustalana jest w drodze negocjacji. Rozliczenia jakościowe przeprowadzane są w oparciu o wyniki oceny jakości węgla dokonywanej przez obie strony. Umowa przewiduje kary umowne za niedostarczenie bądź nieodebranie zakontraktowanej ilości węgla. Każdej ze stron przysługuje prawo wypowiedzenia umowy za sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Zabezpieczenie płatności wynikających z umowy stanowi weksel własny in blanco.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla energetycznego z dnia 30 grudnia 2008 roku

Spółka pozostaje również stroną umowy wieloletniej, której przedmiotem jest sprzedaż węgla do celów energetycznych z przeznaczeniem do elektrowni w Polsce. Umowę zawarto na okres od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2012 roku. Umowa przewiduje ramowe wielkości

dostaw, jednak ich dokładne wielkości strony wskazują w zawieranych umowach rocznych. Na każdy miesiąc dostaw, co najmniej na 7 dni przed jego rozpoczęciem, kupujący ustala ze sprzedającym i przedstawia mu zamówienie. Węgiel dostarczany jest transportem kolejowym, na koszt kupującego. Sprzedający nie ponosi odpowiedzialności za ubytki węgla powstałe w czasie transportu. Ceny węgla ustalane są w oparciu o formułę cenową przewidzianą umową w drodze negocjacji i potwierdzane przez strony w formie aneksów. Strony obowiązane są uzgodnić cenę najpóźniej do 20 grudnia roku poprzedzającego rok dostaw. W przypadku, gdy nie dojdą do porozumienia, dostawy ulegają zawieszeniu. Kupujący powinien dokonać płatności najpóźniej na 30 dni od daty wystawienia faktury. W przypadku nieterminowych płatności sprzedający może naliczyć odsetki za zwłokę. Umowa przewiduje kontraktowe i graniczne parametry jakościowe dostarczanego węgla oraz szczegółowe procedury ich kontroli. Szczegółowe zestawienie parametrów dostarczanego węgla wskazane jest w zamówieniach. W przypadku niespełnienia tych parametrów, kupującemu przysługują upusty cenowe. Stronom przysługuje prawo naliczenia kar umownych w wysokości, odpowiednio, 10% wartości niedostarczonego lub nieodebranego węgla, w przypadku nieodebrania lub niedostarczenia więcej niż 5% przewidzianej podstawowej wielkości dostawy w danym roku. Naliczenie kary umownej nie wyłącza możliwości dochodzenia odszkodowania w kwocie przewyższającej naliczoną karę. W przypadku oddziaływania siły wyższej przez okres dłuższy niż 7 dni strony uprawnione są do niewywiązania się ze swoich umownych zobowiązań. Każdej ze stron przysługuje prawo wypowiedzenia umowy za sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla energetycznego z dnia 16 września 2009 roku

Na podstawie umowy z dnia 16 września 2008 roku, zawartej na okres od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2012 roku, Spółka dostarcza węgiel energetyczny do zagranicznego odbiorcy do jego wyłącznego użytku. Wielkości dostaw strony ustalają w umowach rocznych poprzez wskazanie wielkości podstawowej i wielkości dodatkowej. Umowy roczne zawierać muszą również: (i) wskazanie kopalń, z których pochodzi dostarczany węgiel; (ii) roczny harmonogram dostaw dla poszczególnych kopalń z podziałem na kwartały; (iii) strukturę dostaw; (iv) parametry jakościowe węgla dla poszczególnych klas; (v) cenę dla poszczególnych klas; (vi) określenie warunków i szczegółowych warunków technicznych transportu. Umowa zawiera formułę cenową, na podstawie której wyliczane powinny być ceny w poszczególnych okresach dostaw. Kupujący składać powinien sprzedającemu miesięczne zamówienia. Płatności odbywać się powinny w terminie do 18 dni od daty przekazania faktury kupującemu. W przypadku nieterminowych płatności, sprzedający uprawniony jest do naliczenia odsetek za zwłokę. Umowa przewiduje zasady ilościowych i jakościowych reklamacji. W przypadku niedotrzymania jakościowych parametrów granicznych sprzedający udziela upustów cenowych przewidzianych umową. Stronom przysługuje prawo naliczenia kar umownych w wysokości, odpowiednio, 10% wartości niedostarczonego lub nieodebranego węgla. W przypadku oddziaływania siły wyższej przez okres dłuższy niż 7 dni strony uprawnione są do niewywiązania się ze swoich umownych zobowiązań. Strony mogą rozwiązać umowę za porozumieniem, lub za sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia, przy czym umowa nie może zostać rozwiązana przed upływem terminu, na jaki została zawarta obowiązująca w danym czasie umowa roczna, to jest przed 31 grudnia roku, w którym zostało złożone wypowiedzenie. W przypadku, gdy okres wypowiedzenia upływa po dacie obowiązywania umowy rocznej, w trakcie obowiązywania której zostało złożone wypowiedzenie, taka umowa roczna ulega przedłużeniu do końca okresu wypowiedzenia z uwzględnieniem zmian uzgodnionych przez strony lub przewidzianych umową. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla energetycznego z dnia 29 grudnia 2008 roku

Na podstawie umowy zawartej w dniu 29 grudnia 2008 roku Spółka dostarcza węgiel do celów energetycznych do zespołu elektrowni i elektrociepłowni w Polsce. Umowę zawarto na okres do dnia 31 grudnia 2013 roku. Umowa określa wielkości dostaw dla każdego roku, sortymenty węgla, oraz kopalnie z których węgiel ma pochodzić. Wielkość dostaw przewidzianych na rok 2013 jest dodatkowo określona opcjonalnie i ostatecznie określona zostanie aneksem do umowy, a jej nabycie zależało będzie od możliwości produkcyjnych sprzedającego. Umowa przewiduje graniczne parametry jakościowe dla poszczególnych klas węgla, zasady oceny spełniania jakości, oraz upusty cenowe w przypadku dostarczenia węgla gorszej jakości. Dostawy realizowane są na podstawie miesięcznych zamówień. Strony uzgadniają ceny węgla w oparciu o przewidzianą umową formułę cenową. Cena musi zostać uzgodniona do 20. dnia miesiąca poprzedzającego kolejny okres dostaw (tj. kolejny rok umowny). Płatności należności za dostawy następować mają w ciągu 30 dni od daty wystawienia faktury, o ile zostanie ona doręczona kupującemu do 10 dni od daty jej wystawienia. Jeśli nie zostanie dostarczona w tym terminie, termin trzydziestodniowy liczony jest od daty dostarczenia faktury. Za opóźnienia w płatnościach sprzedający pobierać może odsetki karne. Strony naliczać mogą kary umowne w wysokości 5% wartości niezrealizowanej/niedostarczonej dostawy (przy tolerancji do 20% różnicy z wielkościami dostaw przewidzianymi w umowie). Naliczenie kary umownej nie ogranicza możliwości dochodzenia odszkodowania za szkody przewyższające wielkość naliczonych kar umownych. Dostawy realizowane mają być na bazie FCA lub CPT. Każdej ze stron przysługuje prawo rozwiązania umowy za sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla energetycznego z SEJ z dnia 29 grudnia 2009 roku

Spółka, na mocy umowy z dnia 29 grudnia 2009 roku, dostarcza węgiel energetyczny do SEJ. Zgodnie z umową, Spółka jest wyłącznym dostawcą węgla na potrzeby SEJ. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw na każdy rok obowiązywania, tj. do 31 grudnia 2014 roku. Dla roku 2011 ramowa wielkość dostaw wynosi 262 tys. ton, a dla pozostałych lat po 260 tys. ton rocznie. Zgodnie z umową, najpóźniej do 20. dnia roku poprzedzającego rok dostaw, strony zawierają umowy roczne, szczegółowo określające wielkości dostaw, ceny węgla, jego jakość, sortymenty i szczegółowe warunki dostaw i odbioru węgla. Dostawy odbywają się transportem kolejowym, samochodowym lub taśmociągami. Koszty dostaw ponosi kupujący. Strony zwolnione są z obowiązku wykonywania umowy w przypadku oddziaływania siły wyższej. Umowę każda ze stron może wypowiedzieć za rocznym okresem wypowiedzenia.

Na dzień Prospektu Spółka jest również stroną kilku umów rocznych sprzedaży węgla energetycznego, które nie są umowami istotnymi dla działalności Spółki.

Umowy sprzedaży węgla koksowego

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z dnia 28 grudnia 2007 roku

Na podstawie umowy z dnia 28 grudnia 2007 roku Spółka dostarcza węgiel koksowy i węgiel energetyczny do europejskiego odbiorcy końcowego. Umowa zawarta została na lata 2008-2015. Umowa zawiera ramowe wielkości dostaw, jednak szczegółowe postanowienia dotyczące ilości węgla dostarczanego w danym roku, z podziałem na miesiące/kwartaly oraz jego jakości, ustalane są w umowach rocznych, zawieranych najpóźniej do 15 grudnia roku poprzedzającego rok dostawy. Umowa przewiduje tryb oceny spełniania jakości i postępowania reklamacyjnego oraz upusty cenowe w przypadku dostarczenia węgla niespełniającego uzgodnionych parametrów jakościowych. Ceny dostarczanego węgla strony ustalają odrębnie dla każdego okresu dostaw, najczęściej dla kwartału, w terminie do 15 dnia miesiąca poprzedzającego okres dostaw, na bazie DAF granica polska. Płatności za dostarczony towar następują w terminie 30 dni od daty dostawy. W przypadku zwłoki Spółka ma prawo pobierać odsetki. Zabezpieczeniem należności wynikających z umowy jest weksel własny in blanco wystawiony przez kupującego. Jeśli w okresie kwartału danego roku sprzedający lub kupujący, odpowiednio, nie dostarczy lub nie odbierze umówionej ilości węgla, druga strona uprawniona jest do naliczenia kary umownej w wysokości 5% wartości niedostarczonego lub nieodebranego węgla. W przypadku oddziaływania siły wyższej, strony uprawnione są do częściowego lub całkowitego zawieszenia wykonywania umowy. W przypadku, gdy jedna ze stron udowodni, że kontynuacja realizacji zobowiązań umownych stała się niezwykle uciążliwa i wykracza poza jej możliwości, i nastąpiło to ze względu na okoliczności pozostające poza kontrolą strony, których nie można było rozsądnie przewidzieć, strony zobowiązały się do przystąpienia do renegotjacji warunków. W przypadku, gdy stronom nie uda się dojść do porozumienia, strona zgłaszająca wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności uprawniona jest do rozwiązania umowy za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia. Umowę strony mogą rozwiązać w terminie 6 miesięcy przed rozpoczęciem kolejnego roku kalendarzowego. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z dnia 9 października 2010 roku

Na podstawie umowy wieloletniej zawartej w dniu 9 października 2009 roku Spółka dostarczać ma węgiel koksowy w latach 2009-2012 do odbiorcy zagranicznego. Umowa zakłada ramowe wielkości dostaw węgla w każdym roku. Dokładne wielkości dostaw strony ustalają w ramach zawieranych corocznie aneksów na okresy od 1 kwietnia do 31 marca kolejnego roku. Cenę węgla strony ustalają na okresy kwartalne w drodze negocjacji na bazie DAF granica polska. Jeśli stronom nie uda się dojść do porozumienia, umowa przewiduje procedurę ustalania cen tymczasowych. Umowa przewiduje parametry jakościowe, jakie spełniać powinien dostarczany węgiel oraz zasady pobierania próbek w celu sprawdzania jakości. Strony dopuściły możliwość dostarczania węgla o innych, niż przewidziane parametrach jakościowych, za obopólnym porozumieniem. Umowa zawiera również postanowienia dotyczące reklamacji jakościowych i ilościowych. Warunki dostaw węgla strony ustalają corocznie. Dla okresów od 1 do 10, od 11 do 20 i po 21 dniu miesiąca sporządzane są zestawienia realizowanych dostaw. Płatności za dostarczony towar następują w terminie około 25 dni po upływie dekady, w której nastąpiła dostawa. W przypadku zwłoki w płatności sprzedający może wstrzymać dostawy oraz naliczyć odsetki za zwłokę. Strona dotknięta oddziaływaniem siły wyższej zwolniona jest z obowiązku wykonywania umowy do czasu ustania oddziaływania siły wyższej i jego skutków. Ponadto, w przypadku, gdy jedna ze stron udowodni, że kontynuacja realizacji zobowiązań umownych stała się niezwykle uciążliwa i wykracza poza jej możliwości, i nastąpiło to ze względu na okoliczności pozostające poza kontrolą strony, których nie można było rozsądnie przewidzieć, strony zobowiązały się do przystąpienia do renegotjacji warunków umowy nie później niż w okresie dwóch miesięcy od zgłoszenia takich okoliczności na piśmie. W przypadku, gdy stronom nie uda się dojść do porozumienia w okresie dwóch miesięcy, strona zgłaszająca wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności uprawniona jest do, odpowiednio, wstrzymania dostaw lub odbioru węgla. Umowa zawarta została pod prawem niemieckim, a spory z niej wynikłe, lub z nią związane, rozstrzygane będą zgodnie z Regulaminem sądu arbitrażowego Izby Przemysłowo-Handlowej dla Monachium i Górnej Bawarii (IHK Monachium). Umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne dwa lata, o ile żadna ze stron nie wypowie jej warunków na 12 miesięcy przed końcem okresu obowiązywania. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z dnia 28 grudnia 2010 roku

Umowa została zawarta pomiędzy Spółką a kontrahentem krajowym i obowiązuje od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2015 roku. Przedmiotem umowy są wieloletnie dostawy węgla koksowego (ortokoksowego oraz gazowo-koksowego). Na mocy umowy kupujący zobowiązuje się do wykorzystania zakupionego węgla jedynie na potrzeby własnej produkcji koksu, oraz do nieodsprzedawania odebranego od Spółki węgla innym podmiotom bez jej zgody. W celu wykonania postanowień powyższej umowy wieloletniej, strony zawierają umowy roczne, które określają m.in. (i) cenę; (ii) wielkość dostaw; (iii) typ węgla; (iv) parametry jakościowe węgla; (v) warunki dostaw; (vi) warunki odbioru; (vii) tryb reklamacyjny; (viii) sposób zabezpieczenia rozliczeń finansowych; (ix) wysokość kar umownych; (x) podział okresów dostaw na cztery części, odpowiadające kwartałom roku kalendarzowego; jak również (xi) szczegółowy sposób rozliczeń. Umowy roczne podlegają uzgodnieniu do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok dostaw. Ceny węgla podlegają negocjacom najczęściej w okresach kwartalnych, ustalonych umowami rocznymi, tj. do 20. dnia każdego miesiąca poprzedzającego kolejny okres dostaw. Zgodnie z umową, sposób ustalenia cen węgla w odpowiednich umowach rocznych będzie odpowiadał sposobowi ustalania cen dla innych odbiorców krajowych oraz tendencjom cenowym węgla i koksu na rynkach europejskich. Terminy zapłaty za dostawy określone są w umowach rocznych. W przypadku nieterminowego regulowania płatności przez kupującego Spółka może odstąpić od realizacji dostaw. Obydwie strony zwolnione są z wykonania obowiązków wynikających z umowy w przypadku wystąpienia zdarzenia siły wyższej. Umowa może zostać wypowiedziana przez każdą ze stron za sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia, ze skutkiem na pierwszy dzień następnego kwartału. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z dnia 20 grudnia 2004 roku

Na podstawie umowy z dnia 20 grudnia 2004 roku zawartej przez Spółkę i Polski Koks z koksownią w Polsce, Spółka sprzedaje węgiel koksowy, który ma zostać wykorzystany do produkcji koksu przez koksownię na sprzedaż na terenie Polski (przez koksownię), jak również na eksport (przez Polski Koks). Strony, w umowach rocznych uzgadnianych do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok dostawy, określają dokładne wielkości dostaw, typy, sortymenty i parametry jakościowe węgla. Umowami rocznymi, w rozumieniu umowy, są umowy zawierane przez: (i) Spółkę i Polski Koks, dotyczące dostaw węgla dla koksowni z przeznaczeniem do produkcji koksu na eksport; (ii) Polski Koks i koksownię, dotyczące dostaw węgla do produkcji koksu przeznaczonego na eksport, oraz odkupu wyprodukowanego koksu przez Polski Koks na eksport; (iii) Spółkę i koksownię, dotyczące dostaw węgla do produkcji koksu na rynek krajowy. Każda z umów rocznych zawierać powinna: (i) wielkość podstawową dostaw węgla na dany okres; (ii) odbiorców końcowych węgla; (iii) ewentualne wielkości dodatkowe dostaw na dany okres; (iv) parametry jakościowe węgla; (v) ceny i okresy ich obowiązywania; (vi) terminy płatności; (vii) strukturę dostaw według kopalń; (viii) procedurę reklamacji; (ix) sposób przewozu węgla; (x) sposób dokonywania rozliczeń finansowych; (xi) wysokość kar umownych.

W trakcie wykonywania umów rocznych strony mogą zmienić parametry jakościowe, typy i sortymenty węgla, na mocy odrębnych porozumień. Dostawy węgla realizowane są głównie na bazie FCA stacja nadania. Szczegółowe warunki dostaw i odbioru węgla oraz baza dostawy określone są w umowach rocznych. Zapłata należności za dostawy następuje w terminach przewidzianych w umowach rocznych. Na czas, w którym jedna ze stron zostaje dotknięta oddziaływaniem siły wyższej, strony są zwolnione z obowiązku wykonywania umowy. Po ustaniu oddziaływania siły wyższej, strony są zobowiązane do podjęcia rozmów na temat wyrównania wielkości niezrealizowanych dostaw. W przypadku zaistnienia istotnych zmian w trakcie obowiązywania umowy, strony zobowiązane są do podjęcia renegotjacji warunków umowy. W przypadku, gdyby w trakcie trwania umowy warunki gospodarcze zmieniłyby się tak zasadniczo, że realizacja umowy stałaby się dla którejkolwiek ze stron nadmiernie uciążliwa, strony przystąpić mają do rozmów mających na celu dostosowanie postanowień umowy do aktualnych warunków gospodarczych. Umowę pierwotnie zawarto na okres do 31 grudnia 2010 roku, jednak, zgodnie z postanowieniami umowy, ulega ona przedłużeniu na kolejne okresy roczne, o ile żadna ze stron nie wypowie jej do 30 września danego roku obowiązywania umowy. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z dnia 27 maja 2010 roku

Na podstawie umowy zawartej w dniu 27 maja 2010 roku Spółka dostarcza węgiel koksowy do zagranicznego odbiorcy końcowego. Umowa obowiązuje w okresie od kwietnia 2010 roku do marca 2013 roku, z możliwością przedłużenia na kolejne dwa lata. Zgodnie z umową kupujący zobowiązany jest do wykorzystania węgla koksowego zakupionego od Spółki jedynie w zakładach produkcyjnych kupującego, chyba że Spółka wyrazi uprzednią, pisemną zgodę na wykorzystanie węgla koksowego w innym miejscu. Umowa określa parametry jakościowe węgla koksowego oraz podstawową, szacunkową ilość węgla koksowego dla każdego okresu dostawy. Dokładna wielkość miesięcznych dostaw węgla koksowego powinna zostać ustalona przez strony do 25. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc dostawy. Kupujący uprawniony jest do zwolnienia się z obowiązku zakupu określonych umową ilości węgla koksowego w przypadku wystąpienia zdarzenia, polegającego na trwającym nie krócej niż 30 dni: (i) stałym i całkowitym zaprzestaniu produkcji koksu lub wykorzystaniu węgla koksowego; (ii) stałym lub czasowym ograniczeniu produkcji koksu czy też wykorzystania węgla koksowego; lub (iii) stałym lub czasowym ograniczeniu zdolności produkcyjnej zakładu w zakresie produkcji koksu lub wykorzystania węgla koksowego. Umowa przewiduje również szczegółową procedurę badania jakości węgla dostarczanego przez Spółkę. W przypadku, gdy jakość węgla będzie niższa niż przewidziana

w umowie, odbiorcy przysługiwać będą upusty cenowe. Kwota upustu pomniejszać będzie wysokość kwoty należnej Spółce z tytułu następnej płatności kupującego. W przypadku istotnej zmiany jakości węgla koksowego skutkującej niemożliwością wykorzystania go dla przewidzianych celów, lub która może spowodować znaczne utrudnienia w procesie produkcji kupującego, kupujący jest uprawniony do bezwarunkowego odmówienia przyjęcia dostawy w przypadku, gdy taka zmiana w jakości węgla koksowego zostanie potwierdzona również przez Spółkę lub w przypadku sporu stron co do takiej zmiany w jakości, zmiana w jakości zostanie potwierdzona przez niezależną agencję określoną w umowie. Umowa określa również zasady transportu zamówionego węgla koksowego koleją, procedury ważenia oraz metody rozstrzygnięcia ewentualnych rozbieżności w wadze węgla dostarczonego do kupującego.

Cena węgla różni się w zależności od kopalni, z której jest on wydobywany. Stronom przysługuje prawo naliczenia kar umownych w wysokości, odpowiednio, 10% wartości niedostarczonego lub nieodebranego węgla, w przypadku nieodebrania lub niedostarczenia więcej niż 5% przewidzianej podstawowej wielkości dostawy na dany okres. Prawo do pobrania kary umownej nie wyłącza możliwości dochodzenia odszkodowania przewyższającego wielkość kary umownej. Kupujący zobowiązany jest do zapłaty ceny w ciągu 30 dni od dnia wystawienia faktury. W przypadku, gdy kupujący nie zapłaci w określonym terminie ceny za dostarczony węgiel pomimo wyznaczenia mu przez Spółkę dodatkowego terminu do zapłaty, Spółka uprawniona jest do natychmiastowego wstrzymania dalszych dostaw węgla lub rozwiązania umowy. Kupujący uprawniony jest do odstąpienia od umowy w przypadku, gdy Spółka nie przestrzega postanowień umownych dotyczących dokumentowania czynności wykonywanych w związku z kontraktem. Strony mogą również odstąpić od umowy w przypadku, gdy zdarzenie siły wyższej trwa przez okres dłuższy niż 3 miesiące. Umowa może zostać również wypowiedziana w przypadku (i) porozumienia stron; (ii) przez kupującego, za 3 miesięcznym okresem wypowiedzenia; (iii) przez Spółkę, w przypadku istotnego lub uporczywego naruszenia przez kupującego postanowień umownych, jak również w przypadku naruszeń umowy uznanych za istotne przez przepisy prawa. Strony nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną drugiej stronie, która powstała w wyniku zdarzenia siły wyższej, jak również kupujący jest zwolniony z obowiązku odbioru danej dostawy, a Spółka jest zwolniona z obowiązku dostarczenia danej dostawy. Spółka zobowiązuje nie dokonywać bez uprzedniej, pisemnej zgody kupującego cesji lub sprzedaży jakichkolwiek wierzytelności wynikających z umowy. W przypadku dokonania takiej cesji lub sprzedaży wierzytelności, Spółka zobowiązana jest do zapłaty kupującemu kary umownej w wysokości 20% scedowanej lub sprzedanej wierzytelności. Prawem obowiązującym dla umowy są przepisy Konwencji Wiedeńskiej. Kwestie nieuregulowane wspomnianą Konwencją rządzone są prawem austriackim. Spory wynikające z umowy podlegać będą rozpatrzeniu Sądu Arbitrażowego przy Austriackiej Izbie Gospodarczej w Wiedniu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z dnia 10 maja 2011 roku

Na podstawie wieloletniej umowy sprzedaży węgla koksowego z dnia 10 maja 2011 roku, Spółka dostarcza węgiel koksowy do krajowego odbiorcy. Umowę zawarto na okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2016 roku. Zgodnie z umową, strony zawierają umowy roczne, w których określone zostaną: (i) wielkości dostaw na dany okres; (ii) ewentualne dodatkowe wielkości dostaw; (iii) ceny węgla, okresy ich obowiązywania oraz terminy płatności; (iv) kontraktowe parametry jakościowe; (v) zestawienie typów węgla; (vi) tryb reklamacyjny; (vii) sposób przewozu węgla do Kupującego; (viii) formy zabezpieczenia zapłaty; (ix) wysokość kar umownych. Strona dotknięta oddziaływaniem siły wyższej zwolniona jest z obowiązku wykonania zobowiązań umownych. Każda ze stron umowy zobowiązana jest do wykonania swoich obowiązków umownych nawet w przypadku, gdy okoliczności sprawiają, że wykonanie tych zobowiązań jest bardziej uciążliwe, niż, przy dołożeniu należytej staranności, można było przewidzieć. Jednak w przypadku, gdy strona umowy uprawdopodobni, że: (i) kontynuacja wykonania obowiązków stała się niezwykle uciążliwa ze względu na okoliczności pozostające poza racjonalną kontrolą strony, i których nie można było w uzasadniony sposób przewidzieć i uwzględnić w momencie podpisywania umowy; oraz (ii) strona nie mogła w uzasadniony sposób uniknąć lub pokonać tych okoliczności i ich konsekwencji; strony zobowiązane są do podjęcia negocjacji alternatywnych warunków umowy. W przypadku, gdy jedna ze stron nie zgodzi się na takie alternatywne postanowienia, stronie powołującej się na zaistnienie niezwykle uciążliwych okoliczności kontynuacji wykonania umowy, przysługuje prawo do jej wypowiedzenia za miesięcznym okresem wypowiedzenia. Umowę wypowiedzieć może również każda ze stron za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, którego początek przypada na pierwszy dzień następnego kwartału. Strony mogą również odmiennie regulować stosunki w umowach rocznych. Na mocy trójstronnej umowy, zawartej w dniu 10 maja 2011 roku przez Spółkę, Polski Koks i odbiorcę, część dostaw węgla z umowy dwustronnej, do 31 marca 2012 roku, realizowana ma być przez Polski Koks. Nazwa odbiorcy, będącego stroną obu powyższych umów, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa roczna sprzedaży węgla koksowego z dnia 24 maja 2011 roku

Na mocy umowy zawartej przez Spółkę z Polskim Koksem na okres do 31 marca 2012 roku, Spółka sprzedaje Polskiemu Koksovi węgiel koksowy z przeznaczeniem do zagranicznego odbiorcy końcowego. W przypadku braku porozumienia cenowego pomiędzy Polskim Koksem a odbiorcą na dany kwartał, Polski Koks, w uzgodnieniu ze Spółką, może sprzedać węgiel innemu podmiotowi. W przypadku braku możliwości sprzedaży węgla innemu podmiotowi, strony nie są zobowiązane do wykonania umowy do czasu osiągnięcia porozumienia cenowego z odbiorcą. Umowa określa wielkości dostaw, a jej realizacja odbywa się na podstawie zamówień miesięcznych, w oparciu o ustalony przez strony harmonogram. Dostawy realizowane są na bazie FCA przez przewoźnika zapewnionego przez Polski Koks. Umowa określa parametry jakościowe węgla, a za ich niespełnienie Polskiemu Koksovi przysługują upusty cenowe. Ceny węgla negocjowane są na okresy kwartalne (dopuszcza się udział odbiorcy w negocjacjach). Termin płatności za zakupiony towar wynosi 30 dni od daty wystawienia

faktury. Każda ze stron umowy zobowiązana jest do wykonania swoich obowiązków umownych nawet w przypadku, gdy okoliczności sprawią, że wykonanie tych zobowiązań jest bardziej uciążliwe, niż, przy dołożeniu należytej staranności, można było przewidzieć. Jednak w przypadku, gdy strona umowy uprawdopodobni, że: (i) kontynuacja wykonania obowiązków stała się niezwykle uciążliwa ze względu na okoliczności pozostające poza racjonalną kontrolą strony, i których nie można było w uzasadniony sposób przewidzieć i uwzględnić w momencie podpisywania umowy; oraz (ii) strona nie mogła w uzasadniony sposób uniknąć lub pokonać tych okoliczności i ich konsekwencji; strony zobowiązane są do podjęcia negocjacji alternatywnych warunków umowy. W przypadku, gdy w ciągu najpóźniej dwóch miesięcy, strony nie uzgodnią nowych warunków, stronie powołującej się na zaistnienie niezwykle uciążliwości kontynuacji wykonania umowy, przysługuje prawo do jej wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym. Strona dotknięta oddziaływaniem siły wyższej zwolniona jest z obowiązku wykonywania umowy do czasu ustania skutków zdarzenia siły wyższej. Strony dopuszczają możliwość przedłużenia umowy na kolejne okresy roczne.

Umowa roczna sprzedaży węgla koksowego z 2011 roku pomiędzy Polskim Koksem a odbiorcą zagranicznym

Węgiel koksowy zakupiony przez Polski Koks na podstawie opisanej powyżej umowy, Polski Koks sprzedaje odbiorcy końcowemu w Europie Zachodniej. Umowę również zawarto na okres do 31 marca 2012 roku. Strony ustalać mają ceny na okresy kwartalne. W przypadku braku uzgodnienia ceny na dany kwartał, dostawy nie będą realizowane, Polski Koks uprawniony jest do sprzedaży tej części dostaw, co do której nie osiągnięto porozumienia, osobom trzecim. Dostawy odbywać się będą na bazie DAF granica polska na podstawie harmonogramu dostaw przedstawionego przez kupującego i zaakceptowanego przez sprzedającego po konsultacji ze Spółką. Sprzedający wystawiać ma faktury za towar dostarczony dla okresów od 1 do 10, od 11 do 20 i od 21 dnia do końca każdego miesiąca. Kupujący zobowiązany jest do zapłaty w ciągu 25 dni od zakończenia dekady, dla której wystawiona została faktura, pod rygorem naliczania odsetek za zwłokę w wysokości 6% w skali roku. Umowa przewiduje parametry jakościowe, jakie spełniać ma węgiel, oraz procedurę oceny ich spełnienia. W przypadku dostawy węgla niespełniającego parametrów, kupującemu przysługuje upust cenowy. Każda ze stron umowy zobowiązana jest do wykonania swoich obowiązków umownych nawet w przypadku, gdy okoliczności sprawią, że wykonanie tych zobowiązań jest bardziej uciążliwe, niż, przy dołożeniu należytej staranności, można było przewidzieć. Jednak w przypadku, gdy strona umowy uprawdopodobni, że: (i) kontynuacja wykonania obowiązków stała się niezwykle uciążliwa ze względu na okoliczności pozostające poza racjonalną kontrolą strony, i których nie można było w uzasadniony sposób przewidzieć i uwzględnić w momencie podpisywania umowy; oraz (ii) strona nie mogła w uzasadniony sposób uniknąć lub pokonać tych okoliczności i ich konsekwencji; strony zobowiązane są do podjęcia negocjacji alternatywnych warunków umowy. W przypadku, gdy w ciągu najpóźniej dwóch miesięcy, strony nie uzgodnią nowych warunków, stronie powołującej się na zaistnienie niezwykle uciążliwości kontynuacji wykonania umowy, przysługuje prawo do jej wypowiedzenia ze skutkiem natychmiastowym. Strona dotknięta oddziaływaniem siły wyższej, zwolniona jest z odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązań umownych do czasu ustania skutków oddziaływania siły wyższej. Umowę zawarto pod prawem francuskim a wszelkie spory z niej wynikłe rozpatrywać ma Sąd Arbitrażowy przy Międzynarodowej Izbie Handlowej w Paryżu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Spółka jest również stroną następujących umów dotyczących sprzedaży węgla koksowego. Wszystkie opisane poniżej umowy zawierają zapisy dotyczące terminu płatności (30 dni od daty wystawienia faktury), naliczania odsetek za nieterminową realizację zapłat, określające sposób dostawy, możliwość wstrzymania lub ograniczenia dostaw węgla w przypadku braku zapłat, naliczania kar umownych w przypadku niedostarczenia lub nieodebrania uzgodnionych ilości węgla. Przewidują one również możliwość odstąpienia od umowy lub ograniczenia dostaw w przypadku wystąpienia siły wyższej.

Umowa wieloletnia dostawy węgla koksowego do Koksowni Przyjaźń i dalszej sprzedaży koksu przez Polski Koks

Umowa wieloletnia na dostawę węgla koksowego do Koksowni Przyjaźń w latach 2006-2015 została zawarta przez Spółkę 21 kwietnia 2006 roku jako umowa trójstronna, której stroną jest również Polski Koks. W umowie tej Strony ustaliły następujące roczne ilości sprzedawanego węgla: w roku 2008 – 3 mln ton + opcja do 0,2 mln ton, w roku 2009 – 3,1 mln ton + opcja do 0,2 mln ton, w roku 2010 – 3 mln ton + opcja do 0,2 mln ton. Na jej podstawie zawierane są umowy roczne precyzujące zamawiane w każdym roku ilości i strukturę dostarczanego węgla, jego jakości i ceny. Ceny węgla są negocjowane, co do zasady, w okresach kwartalnych. Umowy te nie przewidują zabezpieczenia płatności. Integralną częścią każdej z umów rocznych jest załącznik reklamacyjny, określający tryb postępowania w przypadku dostarczenia węgla niespełniającego parametrów jakościowych, jak również w przypadku niezgodności wielkości dostawy z dokumentami przewozowymi i fakturami.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z KK Zabrze

W dniu 17 grudnia 2003 roku Spółka zawarła umowę wieloletnią na dostawę węgla koksowego do KK Zabrze. Umowa ta obowiązuje do roku 2012 z możliwością jej przedłużenia na kolejne lata. Na podstawie umowy wieloletniej zawierane są umowy roczne, które precyzują takie zapisy jak ilość węgla w danym roku, jego cena (negocjowana w okresach kwartalnych), parametry jakościowe, struktura dostaw z poszczególnych kopalń Spółki. Zabezpieczeniem należności wynikających z umowy jest weksel własny in blanco z deklaracją wekslową. Umowa zawiera również załącznik jakościowy określający sposób postępowania w przypadku reklamacji jakościowych lub ilościowych.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego z Koksownią Częstochowa Nowa sp. z o.o.

W dniu 10 czerwca 2009 roku Spółka zawarła trójstronną umowę wieloletnią na dostawy węgla koksowego do Koksowni Częstochowa Nowa sp. z o.o. za pośrednictwem Zarmen sp. z o.o. Na podstawie tej umowy zawierane są umowy roczne określające dokładnie ilość dostarczanego w danym roku węgla z podziałem na kwartały, jego cenę (określaną kwartalnie) oraz parametry jakościowe i sposób postępowania reklamacyjnego na wypadek niezgodności ilościowych lub jakościowych z zamówieniem. Zabezpieczenie finansowe należności wynikających z umowy stanowi weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową, poręczony przez odbiorcę węgla.

Umowa wieloletnia sprzedaży węgla koksowego i energetycznego do Węglokoks S.A.

W roku 2007 Spółka zawarła ze spółką Węglokoks S.A. umowę wieloletnią na sprzedaż węgla koksowego i energetycznego do podmiotów spoza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Umowa obowiązywać będzie do 2015 roku. Na jej podstawie zawierane są umowy roczne precyzujące ilość węgla do dostarczenia w danym roku, strukturę dostaw z poszczególnych kopalń, jakość węgla oraz przewidywanych odbiorców finalnych, a także tryb postępowania reklamacyjnego. W trakcie roku, do umowy rocznej zawierane są porozumienia cenowe precyzujące odbiorcę węgla, ilość dostarczanego węgla oraz okres dostawy, a także cenę węgla. Umowa nie przewiduje zabezpieczenia wynikających z niej należności.

Patrz również punkt „Umowy sprzedaży koks i innych produktów – Polski Koks”.

Umowy sprzedaży koks i innych produktów

Koksownia Przyjaźń

Koksownia Przyjaźń jest stroną trzech istotnych wieloletnich umów dotyczących sprzedaży koks oraz kilku wieloletnich umów ramowych dotyczących sprzedaży węglowodnych.

Umowa wieloletnia dostawy węgla koksowego do Koksowni Przyjaźń i dalszej sprzedaży koks przez Polski Koks

Umowa wieloletnia na lata 2006-2015 zawarta 21 kwietnia 2006 roku przez Spółkę, Koksownię Przyjaźń i Polski Koks, opisana w punkcie „Umowy sprzedaży węgla koksowego” powyżej, oprócz sprzedaży i zakupu węgla koksowego reguluje również kwestię sprzedaży i zakupu koks produkowanego przez Koksownię Przyjaźń. W oparciu o tę umowę Koksownia Przyjaźń i Polski Koks zawierają roczne umowy współpracy, na podstawie których Polski Koks, w porozumieniu z koksownią, zawiera umowy z kupującymi zagranicznymi na sprzedaż koks produkowanego przez Koksownię Przyjaźń. Koksownia Przyjaźń, jako producent, jest stroną wielu z umów zawieranych przez Polski Koks. Patrz również punkt „Umowy sprzedaży koks i innych produktów – Polski Koks” poniżej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koks z KGHM Polska Miedź S.A.

Zgodnie z umową zawartą w dniu 3 lipca 2009 roku, Koksownia Przyjaźń dostarcza koks stabilizowany lub wielkopieczowy oraz koks groszek do KGHM Polska Miedź S.A. Dokładne wielkości dostaw, które mają zostać zrealizowane na podstawie umowy, oraz ceny poszczególnych rodzajów koks, strony uzgadniają kwartalnie w formie zamówień stanowiących aneksy do umowy. W przypadku, gdy strony nie dojdą do porozumienia w zakresie cen w pierwszym miesiącu kwartału, sprzedaż odbywać się będzie wg cen ostatnio obowiązujących. Jeżeli w czasie tego miesiąca strony nie osiągną porozumienia, obowiązującą ceną na cały kwartał będzie cena z kwartału poprzedniego. Jeśli natomiast strony nie dojdą do porozumienia co do cen do końca tego kwartału, dostawy zostają zawieszane do momentu ustalenia cen. Dostawy koks realizowane są wagonami zapewnionymi przez kupującego na bazie sprzedaży FCA Dąbrowa Górnicza. Kupujący ma obowiązek dokonać płatności w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury przez sprzedającego. Umowa przewiduje warunki reklamacji jakościowych i ilościowych. Zgodnie z umową każda ze stron jest zwolniona z obowiązku realizacji umowy w przypadku wystąpienia siły wyższej. Obu stronom przysługuje prawo naliczania kar umownych za, odpowiednio, nieodebraną lub niedostarczoną ilość koks, w wysokości 10% wartości nieodebranego lub niezrealizowanego zamówienia. Umowa została zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2012 roku.

Umowa wieloletnia sprzedaży koks z dnia 22 stycznia 2004 roku

Na podstawie umowy wieloletniej zawartej w dniu 22 stycznia 2004 roku Koksownia Przyjaźń sprzedaje koks stabilizowany, koks groszek oraz koksik. Umowa przewiduje podstawowe wielkości sprzedaży na dany rok, jednak dokładne wielkości dostaw określane są w zamówieniach składanych przez kupującego do 25. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc dostawy. Do 15 października każdego roku kupujący określa również wstępnie zapotrzebowanie na kolejny rok. Ceny koks ustalane są okresowo w aneksach do umowy. Transport koks odbywa się taśmociągami lub transportem wagonowym na bazie FCA Dąbrowa Górnicza. Kupujący obowiązany jest zapłacić za towar w terminie 30 dni od daty sprzedaży. Umowa pierwotnie zawarta została na okres jednego roku, jednak ulega ona automatycznemu przedłużeniu, o ile nie zostanie wypowiedziana na trzy miesiące przed końcem roku, na który jej obowiązywanie zostało przedłużone. Każda

ze stron może również wypowiedzieć umowę w każdym czasie za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia skutecznym na koniec miesiąca, w którym zostało złożone. W 2011 roku strony ustaliły, że każda ze stron uprawniona jest do żądania kary umownej w przypadku, odpowiednio, niedostarczenia lub nieodebrania przewidzianych na 2011 rok wielkości dostaw. Kary te mają być równe wartości niedostarczonego lub nieodebranego wolumenu i mogą zostać naliczone w ciągu 30 dni od zakończenia danego kwartału i zapłacone najpóźniej w ciągu kolejnych 30 dni. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa sprzedaży koksiku z Chemokor sp. z o.o.

Koksownia Przyjaźń dostarcza również koks typu koksik do Chemokor sp. z o.o. na podstawie umowy wieloletniej zawartej 17 stycznia 2011 roku. Ilość koksiku koksik, jaką Koksownia Przyjaźń ma dostarczać, strony ustalać mają do 31 grudnia każdego roku (poza rokiem 2011), natomiast ceny strony mają ustalać kwartalnie lub półrocznie i wprowadzać je do umowy na podstawie aneksów. Sprzedaż ma być realizowana na bazie FCA Dąbrowa Górnicza w przypadku transportu kolejną, lub ExW w przypadku transportu samochodowego. W każdym przypadku kupujący pokrywa koszty transportu. Kupujący ma dokonać zapłaty za dostawy w terminie 30 dni od daty sprzedaży. Umowa określa również jakość koksiku oraz procedurę reklamacji ilościowych i jakościowych. Zgodnie z umową sprzedającemu przysługuje prawo naliczania kar umownych za nieodebraną ilość koksiku w wysokości 10% wartości nieodebranego zamówienia. Każda ze stron jest zwolniona z obowiązku realizacji umowy w przypadku wystąpienia siły wyższej. Umowa może zostać rozwiązana za trzymiesięcznym wypowiedzeniem przez każdą ze stron.

Koksownia Przyjaźń jest również stroną szeregu umów dotyczących handlu węglowodnikami, które powstają w procesie koksowania. Poniżej zamieszczono opisy umów w tym zakresie istotnych dla działalności Koksowni Przyjaźń.

Umowa sprzedaży smoły surowej z Petro Carbo Chem GmbH

Koksownia Przyjaźń w dniu 20 stycznia 2010 roku zawarła umowę na sprzedaż smoły surowej do Petro Carbo Chem GmbH (pierwotnie, umowę zawarto z PCC Węglowodniki sp. z o.o.). Dokładne wielkości i ceny dostaw strony ustalają w aneksach do umowy (miesięcznych kwartalnych, półrocznych lub rocznych). W przypadku nieustalenia ceny na dany okres, za cenę obowiązującą dla realizacji sprzedaży w okresie jednego miesiąca uznaje się cenę z ostatniego miesiąca. Jeśli natomiast strony nie ustalą ceny w okresie tego miesiąca, dostawy zawieszają się do momentu dojścia do porozumienia. Kupujący ma obowiązek zapłacić za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty sprzedaży. Sprzedaż odbywa się w oparciu o formułę FCA, DAF lub CPT. Obydwóm stronom przysługuje prawo naliczania kar umownych za, odpowiednio, nieodebraną lub niedostarczoną ilość smoły, w wysokości 10% wartości nieodebranego lub niezrealizowanego zamówienia. Umowa przewiduje procedurę reklamacji w przypadku dostaw niespełniających warunków umowy. Każda ze stron jest zwolniona z obowiązku realizacji umowy w przypadku wystąpienia siły wyższej. Umowa obowiązywać ma do dnia 31 grudnia 2011 roku.

Umowa sprzedaży smoły surowej z Industrial Quimica del Nalon S.A.

Koksownia Przyjaźń jest również stroną umowy wieloletniej na dostawę smoły surowej zawartej w dniu 2 grudnia 2010 roku z Industrial Quimica del Nalon S.A. (spółka prawa hiszpańskiego). Zgodnie z umową wielkości dostaw kupujący precyzuje w comiesięcznych zamówieniach, natomiast ceny smoły strony ustalają w okresach kwartalnych, półrocznych lub rocznych. W przypadku nieustalenia ceny w okresie jednego kwartału ceną obowiązującą jest cena z ostatniego okresu rozliczeniowego. Jeśli po upływie kwartału, o którym mowa powyżej, strony nadal nie ustalą ceny, dostawy zostaną zawieszane do momentu osiągnięcia porozumienia. Dostawy realizowane są na bazie FCA Dąbrowa Górnicza lub CPT port Szczecin Centralny. Zapłata za towar nastąpić ma w ciągu 21 dni od momentu sprzedaży. Obydwóm stronom przysługuje prawo naliczania kar umownych za, odpowiednio, nieodebraną lub niedostarczoną ilość smoły, w wysokości 10% wartości nieodebranego lub niezrealizowanego zamówienia. Umowa zawiera standardy jakości, jakie spełniać powinien towar, oraz warunki reklamacji. Każda ze stron jest zwolniona z obowiązku realizacji umowy w całości lub w części w przypadku wystąpienia siły wyższej. Umowa została zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Umowa sprzedaży benzolu z Petrochemią Błachownia S.A.

Zgodnie z umową z dnia 12 października 2006 roku Koksownia Przyjaźń dostarcza benzol do Petrochemii Błachownia S.A. Kupujący składa sprzedającemu miesięczne zamówienia precyzujące wielkość dostaw. Umowa przewiduje formułę cenową opartą o notowania ICIS-LOR i współczynnik korekty ustalany comiesięcznie przez strony. Benzol sprzedawany jest w oparciu o formułę FCA Dąbrowa Górnicza (cysterny kolejowe zapewnia kupujący na własny koszt). Zapłata następować ma nie później niż na 14 dni od daty sprzedaży. Obydwóm stronom przysługuje prawo naliczania kar umownych za, odpowiednio, nieodebraną lub niedostarczoną ilość benzolu, w wysokości 10% wartości nieodebranego lub niezrealizowanego zamówienia. Umowa przewiduje również procedury reklamacyjne. Każda ze stron jest zwolniona z obowiązku realizacji umowy w przypadku wystąpienia siły wyższej. Umowę zawarto na okres do 31 grudnia 2014 roku.

Umowa wieloletnia sprzedaży benzolu z dnia 27 grudnia 2007 roku

Koksownia Przyjaźń jest również stroną umowy wieloletniej zawartej 27 grudnia 2007 roku dotyczącej sprzedaży benzolu surowego w latach 2008-2012. Umowa przewiduje miesięczne wielkości dostaw, natomiast cena produktu wyliczana jest comiesięcznie na podstawie przewidzianej umową formuły cenowej opartej o notowania ICIS i współczynnik korekty ustalany przez strony. Bazą wysyłki benzolu jest FCA Dąbrowa Górnicza lub DAF Zebrzydowice. Kupujący zobowiązany jest dokonać płatności w terminie 21 dni od daty sprzedaży. Umowa przewiduje procedury reklamacyjne. Obie strony uprawnione są do naliczenia kar umownych za, odpowiednio, niedostarczony lub nieodebrany produkt w wysokości 15% wartości takiej niedostarczonej lub nieodebranej wielkości zamówienia. Strony zwolnione są z wypełniania zobowiązań umownych w przypadku oddziaływania siły wyższej. Umowę każda ze stron może wypowiedzieć za 12-miesięcznym okresem wypowiedzenia. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

KK Zabrze

KK Zabrze jest stroną szeregu umów sprzedaży koksów oraz węglopochodnych. Poniżej opisano umowy istotne dla działalności KK Zabrze.

Umowy wieloletnie na sprzedaż koksiku oraz koksów wielkopiecowego z hutą stali w Europie Zachodniej

KK Zabrze jest stroną dwóch umów wieloletnich z hutą stali w Europie Zachodniej. Umowy obowiązują od 2005 roku do 2016 roku i dotyczą sprzedaży koksiku oraz koksów wielkopiecowego w okresie od 1 kwietnia 2005 roku do 31 marca 2016 roku, przy czym obowiązywanie umowy dotyczącej koksów wielkopiecowych będzie przedłużane na kolejne okresy 5 lat, o ile żadna ze stron umowy wypowie jej warunków w terminie do 24 miesięcy przed zakończeniem bieżącego okresu obowiązywania umowy, przykładowo w odniesieniu do pierwszego okresu przedłużenia – najpóźniej do 31 marca 2014 roku. Umowy określają ilość koksiku oraz koksów wielkopiecowych planowanych do sprzedaży w okresie obowiązywania umów oraz parametry jakościowe sprzedawanego koksiku oraz koksów wielkopiecowych. W przypadku niedotrzymania parametrów jakościowych kupującemu przysługują upusty cenowe w wysokościach określonych umowami. Na podstawie obu umów strony ustalają ceny koksów przy zastosowaniu formuł cenowych przewidzianych umowami. Płatności dokonywane są w ciągu około 25 dni po upływie dekady dostawy, na bazie wag określonych w listach przewozowych. Dodatkowo umowy przewidują również oddzielne sporządzenie szczegółowego harmonogramu płatności dla każdego roku. W przypadku reklamacji dotyczących koksiku lub koksów wielkopiecowych dostarczonych kupującemu, KK Zabrze zobowiązuje się do udzielenia bonifikat na warunkach określonych w umowach. Umowy przewidują również możliwość potrącenia przez kupującego kwoty równoważnej reklamowanej wagi przy najbliższej bieżącej płatności, na podstawie szczegółowej procedury reklamacyjnej. Dostawy są dokonywane ratalnie np. miesięcznie, na podstawie przedstawionej Sprzedającemu przez Kupującego ostatecznej dyspozycji miesięcznej, do dziesiątego dnia każdego miesiąca poprzedzającego daną dostawę. Koksik oraz koks wielkopiecowy transportowane są transportem kolejowym do granicy. Umowy przewidują możliwość zwolnienia strony dotkniętej zdarzeniem siły wyższej, trwającego dłużej niż miesiąc, z obowiązku wypełniania zobowiązań umownych, na czas trwania takiego zdarzenia, jak również jego skutków. Wszelkie spory wynikające z umów rozstrzygać ma Sąd Arbitrażowy w Zurychu. Spory mają być rozstrzygane w oparciu o szwajcarskie prawo obligacyjne, na podstawie regulaminu ugodowo-arbitrażowego Międzynarodowej Izby Handlowej w Paryżu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksów z Carbon Brennstoffhandels und Transportgesellschaft mbh oraz Coal Orbis Trading GmbH

Na mocy umowy z dnia 7 grudnia 2003 roku zawartej z Carbon Brennstoffhandels und Transportgesellschaft mbh oraz Coal Orbis Trading GmbH, KK Zabrze dostarcza koks wielkopiecowy do huty Salzgitter Hutte Nord. Strony ustalają wielkości dostaw realizowanych na podstawie umowy w aneksach kwartalnych. Cenę koksów strony ustalają półrocznie (umowa dopuszcza również ustalanie cen na rok lub kwartał). W przypadku, gdy strony nie dojdą do porozumienia w sprawie ceny na kolejny sześciomiesięczny termin umowa ulega zawieszeniu. Jeśli strony nie ustalą cen na dwa kolejne okresy sześciomiesięczne, umowa ulega rozwiązaniu. Kupujący zobowiązany jest przekazywać sprzedającemu zamówienia najpóźniej do 15. dnia miesiąca poprzedzającego dostawę. Transport odbywa się w oparciu o formułę FCA koksownia lub DAF granica polsko-niemiecka. Zgodnie z umową obie strony dokonują analiz jakościowych koksów i w przypadku rozbieżności pomiędzy analizami, lub pomiędzy analizą kupującego a parametrami jakościowymi przewidzianymi w umowie, odbiorca ma prawo odmówić odebrania dostaw a kupujący ma prawo żądać zapłaty kar umownych. Umowa zawiera również postanowienia dotyczące postępowania reklamacyjnego. Kupujący ma zapłacić za wysłany koks najpóźniej na siedem dni po wysyłce koksów. Strony uprawnione są do niewykonywania umowy w przypadku oddziaływania siły wyższej. Umowa zawarta została na okres do 31 grudnia 2005 roku, jednak ulega ona automatycznemu przedłużeniu o kolejne okresy roczne, o ile żadna ze stron nie wypowie jej warunków do 31 grudnia przedostatniego roku dostaw, tj. przykładowo do dnia 31 grudnia 2011 roku umowę można wypowiedzieć ze skutkiem na 1 stycznia 2013 roku.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksów z Hutą Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A.

W dniu 1 lipca 2006 roku KK Zabrze zawarło umowę wieloletnią sprzedaży koksów wielkopiecowych z Hutą Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A. Umowa przewiduje wielkości dostaw, jakie mają być realizowane, oraz zapewnia kupującemu prawo do opcjonalnego nabycia określonej

dotkającej ilości koksu. Do piętnastego dnia każdego miesiąca kupujący przekazuje zamówienie wskazujące wielkość dostawy w kolejnym miesiącu. Cena koksu sprzedawanego w ramach podstawowej wielkości zamówienia ustalana jest kwartalnie w oparciu o formułę przewidzianą w umowie. Jeżeli Strony nie dojdą do porozumienia w sprawie ceny określonej w oparciu o formułę cenową, wówczas formuła cenowa zostaje zawieszona, a cena określana jest w drodze negocjacji, przy czym umowa zostaje przedłużona o okres, na jaki zawieszono formułę cenową. Cena opcjonalnych dostaw ustalana jest kwartalnie przez strony w drodze negocjacji. Kupujący zobowiązany jest do zapłaty w ciągu 30 dni od odbioru towaru. Koks sprzedawany jest w oparciu o formułę FCA producent lub CPT. Umowa przewiduje zasady reklamacji wielkościowych i jakościowych. Strona dotknięta oddziaływaniem siły wyższej zwolniona jest z obowiązku wykonywania umowy. Umowa zawarta została na okres do 30 czerwca 2018 roku. Każdej ze stron przysługuje prawo wypowiedzenia umowy za rocznym okresem wypowiedzenia. W przypadku, gdy jedna ze stron rozwiąże umowę, zobowiązana jest do zapłaty kary umownej w wysokości 50 zł za każdą nieodebraną lub niedostarczoną tonę koksu za okres, na jaki umowa została zawarta.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z PHU Węgluhut sp.j.

Na podstawie umowy zawartej w dniu 12 sierpnia 2009 roku, KK Zabrze sprzedaje koks Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowemu Węgluhut sp.j. Umowa określa wielkości dostaw koksu wielkopieczowego, odlewniczego, opałowego i przemysłowego, jakie KK Zabrze ma dostarczyć w danym roku. Kupujący, najpóźniej do 20. dnia każdego miesiąca, przekazuje sprzedającemu zamówienie na kolejny miesiąc. Ceny koksu strony określają w aneksach kwartalnie, lub w innych uzgodnionych terminach. W przypadku, gdy strony nie dojdą do porozumienia w zakresie cen, dostawy zostają zawieszane. Kupujący jest obowiązany zapłacić za dostarczony towar najpóźniej na 30 dni od daty wysyłki koksu. Dostawy odbywają się na bazie FCA producent, FCA port, CPT lub DDU. Umowa zawiera postanowienia dotyczące reklamacji. Strona dotknięta oddziaływaniem siły wyższej zwolniona jest z obowiązku wykonywania umowy. Zabezpieczeniem należności wynikających z umowy jest weksel własny in blanco wystawiony przez kupującego. Umowa zawarta została na okres do 31 grudnia 2011 roku, jednak ulega ona automatycznemu przedłużeniu o kolejne okresy roczne, o ile żadna ze stron nie wypowie jej warunków do 31 grudnia przedostatniego roku dostaw, tj. przykładowo do dnia 31 grudnia 2011 roku umowę można wypowiedzieć ze skutkiem na 1 stycznia 2013 roku. Każda ze stron może również rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym w przypadku niedotrzymania warunków umowy przez drugą stronę.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z Expol Trade spol. s.r.o.

W dniu 29 grudnia 2006 roku KK Zabrze i Expol Trade spol. s.r.o. zawarły wieloletnią umowę sprzedaży koksu łamanego, przemysłowo-opałowego, odlewniczego i wielkopieczowego, z przeznaczeniem na rynek czeski oraz lub na inne rynki, za zgodą KK Zabrze. Umowa określa szacowane wielkości dostaw koksu oraz jego jakość. Ilość dostaw strony ustalają do końca trzeciego kwartału poprzedzającego dany rok dostaw. Ceny ustalane są, co do zasady, na dany kwartał na bazie FCA i potwierdzane aneksami. Płatności powinny być dokonywane w terminie 14 dni od daty odbioru lub wysyłki danej partii koksu. W przypadku zwłoki kupującego w zapłacie KK Zabrze jest uprawnione do (i) odstąpienia od umowy; (ii) wstrzymania dostaw; lub (iii) żądania opóźnionej zapłaty w pierwszej kolejności. Kupujący powinien dostarczyć zamówienie do KK Zabrze najpóźniej do 15. dnia miesiąca poprzedzającego dostawę. Dostawy odbywają się transportem samochodowym lub kolejowym. Umowa przewiduje również procedurę reklamacyjną związaną z ilością oraz jakością dostarczanego koksu. W przypadku uznania reklamacji KK Zabrze wystawi fakturę korygującą, udzielając kupującemu bonifikaty stosownie do faktycznych parametrów jakościowych koksu. Spory wynikające z umowy rozstrzygane będą przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie. W wyniku wystąpienia zdarzenia siły wyższej kupujący zostaje zwolniony z obowiązku odbioru koksu, a KK Zabrze z obowiązku dostaw przez cały okres jego trwania. W przypadku, gdy zdarzenie siły wyższej utrzymuje się w stosunku do jednej ze stron przez okres dłuższy niż 40 dni, druga strona ma prawo do odstąpienia od obowiązku dostaw lub odbioru towaru również po ustaniu działania siły wyższej przez okres kolejnych 3 miesięcy. Umowa przewiduje postanowienia na wypadek zasadniczej zmiany okoliczności polegających, na przykład, na zmianie stosunków handlowych, gospodarczych lub politycznych. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Każda ze stron jest uprawniona do wypowiedzenia umowy za jednorocznym terminem wypowiedzenia ze skutkiem na koniec roku kalendarzowego.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z Novacke Chemické Zavody a.s.

W dniu 1 stycznia 2007 roku KK Zabrze i Novacke chemické zavody a.s. zawarły wieloletnią umowę sprzedaży koksu orzech II łamanego oraz groszku. Umowa określa szacowane wielkości dostaw oraz jego jakość. Ceny ustalane są, co do zasady, na dany kwartał na bazie DAF i potwierdzane aneksami. Płatności w 2007 roku były dokonywane w terminie 90 dni od daty wysyłki danej partii koksu (I półrocze 2007) lub w terminie 60 dni od daty wysyłki danej partii koksu (II półrocze 2007). Warunki płatności w kolejnych latach podlegają negocjacji i potwierdzane są stosownymi aneksami. Zgodnie z umową kupujący zobowiązany jest do złożenia weksla własnego tytułem zabezpieczenia płatności. W przypadku zwłoki kupującego w zapłacie KK Zabrze jest uprawniony do (i) odstąpienia od umowy; (ii) wstrzymania dostaw; lub (iii) żądania opóźnionej zapłaty w pierwszej kolejności. W przypadku dostaw miesięcznych kupujący powinien dostarczyć KK Zabrze zamówienie najpóźniej do 20. dnia miesiąca poprzedzającego daną dostawę. Dostawy odbywają się transportem kolejowym na bazie DAF Zwardoń. Umowa przewiduje również procedurę reklamacyjną związaną z ilością lub jakością dostarczanego koksu. W przypadku uznania reklamacji KK Zabrze wystawi fakturę korygującą, udzielając kupującemu bonifikaty, stosownie do faktycznych parametrów jakościowych koksu. Spory wynikające z umowy rozstrzygane będą przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie. W wyniku

wystąpienia zdarzenia siły wyższej, kupujący zostaje zwolniony z obowiązku odbioru koksu, a KK Zabrze z obowiązku dostaw przez cały okres jego trwania. W przypadku, gdy zdarzenie siły wyższej utrzymuje się w stosunku do jednej ze stron przez okres dłuższy niż 40 dni, druga strona ma prawo do odstąpienia od obowiązku dostaw lub odbioru towaru również po ustaniu działania siły wyższej przez okres kolejnych 3 miesięcy. Umowa została zawarta na czas określony od dnia 1 stycznia 2007 roku do 31 grudnia 2008 roku. Okres obowiązywania umowy ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy roczne chyba, że zostanie ona wypowiedziana na piśmie przez jedną ze stron do 31 grudnia przedostatniego roku dostaw (dla przykładu wypowiedzenie kontraktu do 31 grudnia 2007 roku skuteczne jest w stosunku do dostaw w roku 2009).

Umowa wieloletnia dostawy koksu z KCHK s.r.o.

Umowa zawarta została pomiędzy KK Zabrze a KCHK s.r.o. i dotyczy sprzedaży koksu opałowego, łamanego i odlewniczego na rynek słowacki, z możliwością dostaw na inne rynki za zgodą KK Zabrze. Umowa określa szacowaną podstawową ilość koksu oraz jego jakość. Zgodnie z umową ustalenia dotyczące wielkości dostaw na dany rok powinny zapadać nie później niż do końca trzeciego kwartału poprzedzającego dany rok dostaw. Ceny koksu ustalane są raz na dany kwartał na bazie FCA i potwierdzane aneksami. Umowa dopuszcza możliwość ustalania ceny na inny okres niż kwartał. Płatności dokonywane są w terminie 10 dni od daty wystawienia faktury. Faktury wystawiane są raz w tygodniu, w każdy poniedziałek miesiąca oraz ostatniego dnia miesiąca dostaw. W przypadku zwłoki kupującego w zapłacie KK Zabrze jest uprawnione do (i) odstąpienia od umowy; (ii) żądania opóźnionej zapłaty w pierwszej kolejności; lub (iii) wstrzymania dostaw. Umowa przewiduje równomierne dostawy na przestrzeni miesiąca w oparciu o zamówienia potwierdzone przez KK Zabrze najpóźniej do 20. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dostawy mają być wykonane. Dostawy będą się odbywały transportem samochodowym lub kolejowym. Umowa przewiduje również procedurę reklamacyjną związaną z ilością lub jakością dostarczanego koksu. W przypadku uznania reklamacji KK Zabrze wystawi fakturę korygującą udzielającą kupującemu bonifikaty stosownie do faktycznych parametrów jakościowych koksu. Spory wynikające z umowy rozstrzygane będą przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie. W wyniku wystąpienia zdarzenia siły wyższej kupujący zostaje zwolniony z obowiązku odbioru koksu, a KK Zabrze z obowiązku dostaw przez cały okres jego trwania. Strony nie ponoszą odpowiedzialności za częściowe lub całkowite niewykonanie zobowiązań wynikających z umowy, jeżeli to niewykonanie powstało na skutek zdarzenia siły wyższej. W przypadku, gdy zdarzenie siły wyższej utrzymuje się w stosunku do jednej ze stron przez okres dłuższy niż 40 dni, druga strona ma prawo do odstąpienia od obowiązku dostaw lub odbioru towaru również po ustaniu działania siły wyższej, przez okres kolejnych trzech miesięcy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Każda ze stron może wypowiedzieć umowę za jednorocznym okresem wypowiedzenia ze skutkiem na koniec roku kalendarzowego.

Umowa wieloletnia sprzedaży smoły surowej i benzolu z DEZA a.s.

W dniu 30 grudnia 2004 roku KK Zabrze zawarł umowę sprzedaży smoły surowej oraz benzolu surowego z DEZA a.s. (spółka prawa czeskiego). Na mocy umowy strony, najpóźniej do końca grudnia roku poprzedzającego rok dostawy, ustalają ilość smoły i benzolu, która ma być dostarczona. Kupujący zobowiązany jest również najpóźniej do 25. dnia każdego miesiąca poprzedzającego miesiąc dostaw złożyć zamówienie na dostawy, wskazujące dokładną wielkość dostaw dla danego miesiąca. Cena smoły ustalana jest przez strony w okresach kwartalnych, natomiast cena benzolu co miesiąc. Smoła dostarczana jest na bazie DDU Valasske Mezirici, a benzol na bazie FCA producent. Płatności za towar kupujący dokonuje w terminie 14 dni od daty wysyłki. Umowa zawiera również postanowienia dotyczące reklamacji ilościowych i jakościowych. Na mocy umowy strony zwolnione są z obowiązku jej realizowania w przypadku oddziaływania siły wyższej. Umowa zawarta jest na czas nieoznaczony. Każdej ze stron przysługuje prawo jej wypowiedzenia za rocznym wypowiedzeniem, ze skutkiem na koniec roku.

Polski Koks

Polski Koks jest stroną szeregu umów sprzedaży koksu pochodzącego z dostaw od Grupy oraz od podmiotów trzecich.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z 28 stycznia 2005 roku

Na podstawie wieloletniej umowy wielostronnej, zawartej w dniu 28 stycznia 2005 roku przez Polski Koks, Koksownię Przyjaźń, Spółkę, i podmioty z jednej grupy – podmiot negocjujący warunki dostawy i odbiorę, Polski Koks dostarcza koks wielopiecowy, orzech i koksik wyprodukowany przez Koksownię Przyjaźń z węgla koksowego, zapewnionego przez Spółkę. Odbiorcą końcowym zgodnie z umową jest zwykle odbiorca będący stroną umowy, jednak podmiotowi negocjującemu przysługuje prawo wyznaczenia innego odbiorcy końcowego należącego do jego grupy. W takim przypadku cena obowiązująca dla podmiotu negocjującego oparta na bazie FCA zostanie dostosowana do warunków dostawy uzgodnionych pomiędzy stronami. W razie zmiany odbiorcy miejsce dostaw, warunki wyliczania cen i warunki płatności ustalone mają zostać w aneksie do umowy. Umowę zawarto na okres do 31 grudnia 2010 roku, jednak umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy roczne, o ile żadna ze stron nie wypowie jej na 6 miesięcy przed końcem bieżącego okresu obowiązywania. Umowę wypowiedzieć może każda ze stron za trzymiesięcznym wypowiedzeniem z ważnych powodów, przewidzianych umową. Umowa przewiduje bazowe wielkości dostaw koksu w każdym roku obowiązywania umowy. Umowa zawiera szczegółowe

postanowienia dotyczące jakości koksu, sposobu kontroli oraz upustów cenowych przysługujących kupującemu w przypadku dostarczenia koksu o jakości niespełniającej przewidzianych parametrów oraz możliwość odrzucenia dostaw niespełniających parametrów jakościowych. Umowa przewiduje formułę cenową, w oparciu o którą ustalane mają być ceny na bazie DAF lub CPT. Cenę strony uzgadniają do 30 listopada roku poprzedzającego rok dostawy. Płatności mają następować na około 28 dni od końca okresu, w którym zrealizowana została dostawa (1 do 7 dnia miesiąca, 8 do 14, 15 do 21, 22 do 28 i po 29 dniu miesiąca). Dostawy realizowane są na bazie wybranej przez odbiorcę. Umowa przewiduje możliwość naliczania kar umownych w wysokości 5% wartości koksu, odpowiednio, nieodebranego przez odbiorcę lub niedostarczonego przez Polski Koks za każdy tydzień opóźnienia. W przypadku wystąpienia zdarzenia siły wyższej utrzymującego się przez co najmniej 3 miesiące, strony nie ponoszą odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązań wynikających z umowy. W przypadku, gdy podmiot negocjujący odsprzeda koks innemu odbiorcy niż uzgodniony z Polskim Koksem, Polski Koks uprawniony jest do naliczenia kar umownych w wysokości 20% wartości sprzedanego koksu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z 2011 roku

Polski Koks oraz Koksownia Przyjaźń są stroną wieloletniej umowy wielostronnej zawartej w 2011 roku zagranicznym odbiorcą końcowym – hutą stali, dotyczącej sprzedaży koksu metalurgicznego oraz koksiku produkowanego przez Koksownię Przyjaźń. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw, jakie mają być realizowane na jej podstawie. Strony zobowiązane są ustalić ilość ramową mieszczącą się w tych granicach najpóźniej do 30 listopada roku poprzedzającego rok dostaw. Dodatkowo strony mogą ustalić opcjonalne wielkości dostaw mieszczące się w przewidzianej umową granicy. Realizacja opcji powinna każdorazowo zostać uzgodniona przez strony i potwierdzona do 1 czerwca lub 1 września każdego roku. Dostawy odbywają się na bazie DAF granica polsko-czeska. Ceny koksu strony ustalają w drodze pisemnych negocjacji na okresy kwartalne lub półroczne. Płatności za dostarczony koks następować mają na około 20 dni roboczych po upływie dekady, w której nastąpiła dostawa (faktury wystawiane są za dostawy z okresów od 1 do 10, od 11 do 20 oraz po 21 dniu miesiąca). Opóźnienie w zapłacie uprawnia sprzedającego do naliczenia odsetek za zwłokę w wysokości 6% w skali roku. Przeważenia towaru dokonuje Producent. Waga z listu jest wiążąca dla stron. W przypadku rozbieżności powyżej 1% dla jednego składu całopociągowego, kupujący ma prawo zgłosić reklamację. Umowa przewiduje parametry jakościowe, jakie spełniać ma dostarczany towar, oraz procedurę i warunki reklamacji jakościowych. Do umowy zastosowanie ma klauzula siły wyższej Międzynarodowej Izby Handlowej (Publikacja ICC nr 650). Ponadto w przypadku, gdy jedna ze stron udowodni, że kontynuacja realizacji zobowiązań umownych stała się niezwykle uciążliwa i wykracza poza jej możliwości, i nastąpiło to ze względu na okoliczności pozostające poza kontrolą strony, których nie można było się spodziewać ani im zapobiec, strony zobowiązały się do przystąpienia do renegotjacji warunków umowy nie później niż w okresie dwóch miesięcy od zgłoszenia takich okoliczności na piśmie. W przypadku, gdy w ciągu dwóch miesięcy strony nie dojdą do porozumienia, stronie powołującej się na zaistnienie niezwykle okoliczności służy prawo wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym. Umowę zawarto pod prawem francuskim. Spory z niej wynikłe lub z nią związane rozstrzygać ma Sąd Arbitrażowy przy Międzynarodowej Izbie Handlowej w Paryżu. Umowę zawarto na okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012 roku, ale o ile żadna ze stron nie wypowie jej do dnia 31 grudnia 2011 roku, czas jej obowiązywania przedłuża się automatycznie do 31 marca 2014 roku. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu na okres od 1 października 2009 do 30 września 2012 roku

Polski Koks i Koksownia Przyjaźń zawarły również trójstronną umowę dostawy koksu z odbiorcą na okres od 1 października 2009 do 30 września 2012 z przeznaczeniem do zagranicznego odbiorcy z branży chemicznej. Zgodnie z umową, poza pierwszym kwartałem jej obowiązywania, strony ustalać mają cenę koksu na okresy półroczne na 21 dni przed rozpoczęciem każdego 6-miesięcznego okresu. W przypadku, gdy stronom nie uda się dojść do porozumienia, dostawy zostają zawieszane. Umowa przewiduje roczną wielkość dostaw, która może zostać pomniejszona o wielkości dostaw zawieszonych w związku z niezgodnieniem ceny. Umowa przewiduje parametry jakościowe koksu, sposób ich pomiaru oraz sposób oznaczenia wagi dostarczanego koksu. W przypadku, gdy towar nie spełnia parametrów jakościowych, umowa przewiduje wysokość upustów cenowych. Cena za dostawy zapłacona ma zostać najpóźniej na 21 dni od daty konosamentu. Każda ze stron ma prawo do niewywiązania się z części kontraktu lub do jego wypowiedzenia w przypadku dotknięcia oddziaływaniem siły wyższej utrzymującym się przez co najmniej trzy miesiące. Umowa zawarta została pod prawem francuskim, a wszelkie spory z nią związane lub z niej wynikłe rozstrzygać ma International Court of Arbitration ICC w Paryżu. Umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy roczne, o ile nie zostanie wypowiedziana na 12 miesięcy przed końcem jej obowiązywania. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu na okres od 1 stycznia 2011 do 31 grudnia 2017 roku

Na mocy trójstronnej umowy zawartej przez Polski Koks i Koksownię Przyjaźń, strony zbywają produkowany przez Koksownię Przyjaźń koks stabilizowany, koks orzech i koks groszek z przeznaczeniem do zakładów z branży chemicznej i cukrowni w krajach skandynawskich. Umowa została zawarta na okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2017 roku z możliwością jej wypowiedzenia: (i) z końcem listopada każdego roku obowiązywania; (ii) w każdym czasie za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia w nadzwyczajnych okolicznościach

przewidzianych umową. Umowa przewiduje wielkości dostaw, natomiast terminy wysyłek towaru mają zostać ustalone przez strony. Dokładne wielkości dostaw na kolejny rok strony uzgadniać mają do końca listopada każdego roku. Umowa przewiduje parametry jakościowe dostarczanych produktów. Ceny koksu ustalane mają być na bazie FOB port polski, w okresach półrocznych lub kwartalnych przy uwzględnieniu aktualnej sytuacji rynkowej, w formie aneksów do umowy. Płatności za dostawy realizowane mają być w terminie 45 dni od daty konosamentu dla koksu groszku i orzecha, oraz 60 dni od daty konosamentu dla koksu stabilizowanego. Płatności są ubezpieczone, a należności przewyższające sumę ubezpieczenia zabezpieczone są gwarancją bankową. W przypadku opóźnienia w płatności przekraczającego 2 dni, kupujący ma prawo naliczyć odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym. Umowa przewiduje procedury oceny jakości i wagi dostaw oraz procedurę reklamacyjną. W przypadku wystąpienia oddziaływania siły wyższej utrzymującego się przez okres trzech miesięcy, strona nim dotknięta ma prawo niewywiązania się z zobowiązań umownych. Umową rządzi prawo polskie. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu na okres od 1 marca 2010 do 31 grudnia 2012 roku

Polski Koks i Koksownia Przyjaźń, na mocy umowy trójstronnej zawartej z hutą stali w Europie Zachodniej – na okres od 1 marca 2010 roku do 31 grudnia 2012 roku, sprzedają pochodzący z Koksowni Przyjaźń koks wielkopiecowy z bieżącej produkcji. Dostawy koksu składowanego możliwe są tylko po wcześniejszym uzgodnieniu przez strony. Umowa określa ramowe wielkości dostaw. Dokładne kwartalne wielkości dostaw strony ustalają przed rozpoczęciem kolejnego okresu dostawy. Jeżeli sprzedający lub kupujący nie wypełnią terminowo swoich kwartalnych zobowiązań dotyczących dostaw bez uzasadnionych przyczyn, kupujący lub sprzedający, odpowiednio, ma prawo żądania zapłaty kary umownej w wysokości 10% wartości niezrealizowanej, lub nieodebranej dostawy. Umowa zawiera parametry jakościowe dostaw oraz procedurę oznaczania jakości oraz wagi. Towar dostarczany ma być na bazie CPT kupujący. Ceny ustalane są na okresy kwartalne. Termin płatności za dostarczony towar wynosi 21 dni od daty wysyłki. Sprzedający i kupujący nie odpowiadają za niedotrzymanie zobowiązań kontraktowych w całości lub w części w przypadku oddziaływania siły wyższej. Ewentualne późniejsze dostawy niedostarczonych ilości mogą zostać uzgodnione przez strony po ustaniu oddziaływania siły wyższej. Umowa podlega prawu austriackiemu. Spory wynikające z, lub związane z umową rozstrzygać będą arbitrzy nominowani przez Sąd Arbitrażowy przy Austriackiej Izbie Gospodarczej w Wiedniu. Polski Koks i Koksownia Przyjaźń ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania wynikające z umowy. W przypadku odsprzedaży koksu przez kupującego bez uprzedniej zgody Polskiego Koksu, sprzedający ma prawo żądać zapłaty kary umownej w wysokości 20% wartości odsprzedanego towaru. Okres obowiązywania umowy przedłuża się automatycznie na kolejne okresy roczne, o ile umowa nie zostanie wypowiedziana na 6 miesięcy przed końcem bieżącego okresu obowiązywania. Umowę strony mogą wypowiedzieć za trzymiesięcznym wypowiedzeniem w przypadku nadzwyczajnych okoliczności przewidzianych umową. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z dnia 29 listopada 2006 roku

Zgodnie z trójstronną umową z dnia 29 listopada 2006 roku, zawartą przez Polski Koks i Koksownię Przyjaźń, Polski Koks sprzedaje produkowany przez Koksownię Przyjaźń koks wielkopiecowy i koks orzech hucie stali w Europie Północnej. Umowa zawarta została na okres do 31 grudnia 2012 roku. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw, jednak strony, przed 31 maja i 30 listopada każdego roku, pisemnie ustalają dokładne wielkości dostaw na każde półrocze. Cena koksu ustalana jest również w okresach półrocznych na bazie FOB Gdańsk. W przypadku niespełnienia parametrów jakościowych kupującemu przysługuje przewidziany umową upust cenowy. Kupujący powinien uregulować należności za dostawę w terminie 25 dni od daty konosamentu. W przypadku, gdyby Koksownia Przyjaźń była zmuszona zmniejszyć produkcję koksu, powiadomi o tym fakcie kupującego na piśmie. Przez okres 9 miesięcy od takiego zawiadomienia dostawy będą kontynuowane, a po upływie tego okresu Koksownia Przyjaźń i Polski Koks zostaną zwolnione ze swoich zobowiązań umownych. Umowę rozwiązać może każda ze stron w przypadku: (i) naruszenia przez inną stronę istotnych warunków umowy, na 60 dni po dacie zawiadomienia o takim naruszeniu, (ii) złożenia wniosku o upadłość lub ogłoszeniu upadłości przez którąkolwiek ze stron, likwidacji, utraty kontroli finansowej lub zajęcia aktywów, skutkującego niemożnością wypełniania zobowiązań. Strony uprawnione są do niewykonywania zobowiązań lub ograniczenia dostaw w przypadku wystąpienia siły wyższej. Umową rządzi prawo austriackie. Wszelkie spory wynikłe z, lub związane z umową rozstrzyga Sąd Arbitrażowy przy Austriackiej Izbie Gospodarczej w Wiedniu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu zawarta w 2011 roku

Polski Koks oraz Koksownia Przyjaźń są stroną umowy trójstronnej zawartej w 2011 roku z zagranicznym odbiorcą końcowym – hutą w Europie Zachodniej, dotyczącej sprzedaży koksu wielkopiecowego produkowanego przez Koksownię Przyjaźń. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw, jakie mają być realizowane na jej podstawie oraz możliwość zmiany ilości zamówienia w określonych umową granicach. Umowa przewiduje również szczegółową procedurę ustalania ceny. Realizacja opcji powinna każdorazowo zostać zgłoszona najpóźniej do połowy danego kwartału i podlega zatwierdzeniu przez Polski Koks. Umowa przewiduje procedurę reklamacyjną w przypadku, gdy dostarczony koks nie będzie spełniał określonych umową parametrów jakościowych lub wagowych. W przypadku niespełnienia parametrów jakościowych umowa przewiduje obowiązek udzielenia bonifikat przez sprzedającego. Dostawa odbywa się transportem kolejowym na bazie DAF granica polski, raz na kwartał, lub w inny sposób w przypadku, gdy strony tak postanowią. Umowa została zawarta na okres trzech lat

i obowiązuje od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2014 roku. Umowa ulega automatycznemu przedłużeniu na następny okresy roczne, pod warunkiem, że żadna ze stron nie wypowiedzi jej przed 30 września. Koksownia Przyjaźń nie może wypowiedzieć umowy. Płatności za dostarczony koks następują w ciągu 15 dni roboczych od wysłania koksu z Koksowni Przyjaźń. Opóźnienie w zapłacie uprawnia Polski Koks do naliczenia odsetek za zwłokę w wysokości 9% w skali roku. W przypadku zaistnienia zdarzenia siły wyższej strony umowy są zwolnione z obowiązku wykonywania jej postanowień. W przypadku, gdy zdarzenie siły wyższej utrzymuje się przez okres dłuższy niż 60 dni, strony mogą rozwiązać umowę w całości lub części. Umowę zawarto pod prawem austriackim. Spory z niej wynikłe lub z nią związane rozstrzygać ma Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Handlowej w Wiedniu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z dnia 18 marca 2011 roku – Koksownia Przyjaźń

Na mocy umowy trójstronnej zawartej w dniu 18 marca 2011 roku pomiędzy Polskim Koksem, Koksownią Przyjaźń i odbiorcą, Polski Koks dostarczać ma koks groszek do odbiorcy w Europie Północnej. Umowa przewiduje ramową wielkość rocznych dostaw, które mają być realizowane zgodnie z przedstawianym przez kupującego kwartalnym lub półrocznym harmonogramem. Ceny koksu strony ustalają w sposób przewidziany umową i potwierdzają aneksami na kwartały lub okresy półroczne. W przypadku dostarczenia koksu niespełniającego parametrów jakościowych przewidzianych umową, kupującemu przysługują upusty cenowe. Umowa zawiera szczegółowe postanowienia dotyczące sposobu oceny spełniania jakości, a także dokonywania pomiarów wielkości dostaw. Dostawy odbywać się mają na bazie FOB Szczecin lub FOB Gdynia według ustalenia stron. Kupujący zobowiązany jest zapłacić za dostawy w ciągu 45 dni od daty konosamentu. W przypadku opóźnienia w płatnościach, sprzedającemu należą się odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym. Strony zwolnione są z obowiązku wykonywania umowy w przypadku zdarzenia siły wyższej. Umowę zawarto na okres do 31 grudnia 2013 roku, jednak ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy roczne, w przypadku, gdy żadna ze stron nie wypowiedzi jej warunków najpóźniej do 30 czerwca bieżącego okresu obowiązywania umowy. Umowę zawarto pod prawem austriackim, a spory wynikające z niej, lub z nią związane rozstrzygać będzie Sąd Arbitrażowy przy Austriackiej Izbie Gospodarczej w Wiedniu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z dnia 18 marca 2011 roku – koksownia spoza Grupy

Na mocy umowy trójstronnej zawartej w dniu 18 marca 2011 roku pomiędzy Polskim Koksem i krajową koksownią spoza Grupy i odbiorcą, Polski Koks dostarczać ma koks groszek do odbiorcy w Europie Północnej. Umowa przewiduje ramową wielkość rocznych dostaw, które mają być realizowane zgodnie z ustalonym kwartalnym harmonogramem. Ceny koksu strony ustalają w sposób przewidziany umową i potwierdzają aneksami na kwartały lub okresy półroczne. W przypadku dostarczenia koksu niespełniającego parametrów jakościowych przewidzianych umową, kupującemu przysługują upusty cenowe. Umowa zawiera szczegółowe postanowienia dotyczące sposobu oceny spełniania jakości, a także dokonywania pomiarów wielkości dostaw. Dostawy odbywać się mają na bazie FOBT Szczecin. Kupujący zobowiązany jest zapłacić za dostawy najpóźniej na 45 dni od daty konosamentu. W przypadku opóźnienia w płatnościach, sprzedającemu należą się odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym. Strony zwolnione są z obowiązku wykonywania umowy w przypadku zdarzenia siły wyższej. Umowę zawarto na okres do 31 grudnia 2013 roku, jednak ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejny okres jednego roku, w przypadku, gdy żadna ze stron nie wypowiedzi jej warunków do 30 czerwca 2013 roku. Umowę strony mogą rozwiązać w każdym czasie za sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia w przypadku naruszenia przez jedną z nich istotnych postanowień umowy. Umowę zawarto pod prawem austriackim, a spory wynikające z niej, lub z nią związane, rozstrzygać będzie Sąd Arbitrażowy przy Austriackiej Izbie Gospodarczej w Wiedniu. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z dnia 25 maja 2009 roku

Na podstawie wieloletniej umowy trójstronnej, zawartej w dniu 28 stycznia 2005 roku przez Polski Koks, koksownię spoza Grupy i zagranicznego odbiorcę końcowego, Polski Koks dostarcza koks wyprodukowany przez koksownię do przedsiębiorstwa działającego w branży hutniczej. Umowa przewiduje ramową wielkość dostaw do końca 2012 roku, zaś wielkości po tym terminie ustalone mają być w oparciu o zapotrzebowanie w danym okresie. Kupujący określa wielkość dostaw na rok następny, a sprzedający wielkość tę potwierdza. Jeżeli kupujący nie nabeździe uzgodnionej ilości kwartalnej, koksownia ma prawo domagać się zapłaty kar umownych, co nie zwalnia kupującego z obowiązku nabycia uzgodnionej ilości koksu. Podobnie, jeśli koksownia nie dostarczy uzgodnionej ilości kwartalnej, kupujący ma prawo domagać się zapłaty kar umownych, co nie zwalnia producenta z obowiązku dostarczenia umówionych wielkości. Umowa przewiduje parametry jakościowe oraz upusty cenowe na wypadek dostarczenia koksu niespełniającego parametrów, oraz szczegółowe postanowienia dotyczące sposobu badania jakości. Dostawy realizowane są na bazie FCA, lub na innej, po uzgodnieniu przez strony. Strony zwolnione są z obowiązku wykonywania umowy w przypadku zaistnienia oddziaływania siły wyższej. W przypadku, gdy oddziaływanie siły wyższej utrzymuje się dłużej, niż 30 dni, strony powinny renegotjować umowę, a jeśli nie dojdą do porozumienia, umowa ulega rozwiązaniu. Spory wynikające z umowy, lub z nią związane, rozstrzygane mają być przez Arbitrażowy Sąd Międzynarodowy w Londynie zgodnie z jego regulaminem. Strony mogą rozwiązać umowę w przypadku naruszenia przez jedną ze stron jej postanowień, na warunkach szczegółowo przewidzianych umową. Umowa obowiązuje na okres do 30 czerwca 2019 roku. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z dnia 17 grudnia 2008 roku

Na podstawie umowy z dnia 17 grudnia 2008 roku zawartej przez Polski Koks z kontrahentem zagranicznym dostarczającym koks metalurgiczny, koks groszek oraz koksik z Koksowni Przyjaźń do zagranicznej huty stali. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw, jednak wiążące wielkości dostaw uzgadniane są okresowo w aneksach do umowy. Ceny koksu strony ustalają na bazie DAF granica polska, kwartalnie lub półrocznie. Umowa obowiązuje od stycznia 2009 roku do końca grudnia 2015 roku. Kupujący zobowiązany jest uregulować należność za dostawę z góry, na dwa dni przed wysyłką koksu. Umowa przewiduje parametry jakościowe, jak również zawiera postanowienia dotyczące pobierania próbek w celu weryfikacji spełnienia tych parametrów oraz ważenia towaru. W przypadku, gdy koks nie spełnia parametrów jakościowych, zastosowanie mają przewidziane umową upusty cenowe. W przypadku nieuzasadnionego nieodebrania dostawy lub niedostarczenia koksu, odpowiednio, sprzedający lub kupujący uprawniony jest do żądania zapłaty kary umownej w wysokości 3% wartości niedostarczonego lub nieodebranego koksu. W przypadku działania siły wyższej przez co najmniej trzy miesiące strony uprawnione są do częściowego bądź całkowitego niewywiązania się ze zobowiązań umownych. Umowa rządzona jest prawem polskim, a wszelkie spory z niej wynikłe rozstrzygane będą przez Sąd Arbitrażowy przy Regionalnej Izbie Gospodarczej w Katowicach. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu na lata 2011-2013

Na podstawie umowy obowiązującej na lata 2011-2013 zawartej z kontrahentem zagranicznym Polski Koks sprzedaje koks suchogaszony z bieżącej produkcji Koksowni Przyjaźń na rynek Ameryki Północnej. Umowa przewiduje parametry jakościowe dostarczanego koksu oraz sposób pobierania próbek w celu weryfikacji spełnienia tych parametrów. W przypadku niespełnienia parametrów jakościowych kupujący ma prawo naliczania kar umownych w wysokości zależnej od rodzaju parametru i skali jego przekroczenia. Dostawy odbywają się na bazie FOBT polski port. Umowa przewiduje cenę koksu, jaki ma zostać dostarczony w ramach dwóch pierwszych ładunków w 2011 roku. Dla pozostałych dwóch ładunków w 2011 roku oraz dla kolejnych lat, ceny mają zostać ustalone na okresy kwartalne lub półroczne, w drodze negocjacji w oparciu o warunki rynkowe i wskazane w umowie wskaźniki. Towar uznaje się za dostarczony, jeśli pomiary wagi i jakości są wykonane w porcie ładunku przez niezależny wyznaczony podmiot w sposób przewidziany umową. Płatność za towar następuje w terminie 30 dni od daty konosamentu morskiego. W przypadku opóźnień w płatności Polski Koks ma prawo naliczyć odsetki za zwłokę w wysokości 6% w stosunku rocznym. Strony zwolnione są z obowiązku wykonywania umowy w przypadku oddziaływania siły wyższej. Po ustaniu oddziaływania siły wyższej dostawy powinny zostać wznowione zgodnie z warunkami przewidzianymi umową. Spory poddano rozstrzygnięciu London Court of International Arbitration. Prawem obowiązującym dla umowy są przepisy Konwencji Wiedeńskiej. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu z dnia 22 września 2010 roku

Na mocy umowy zawartej w dniu 22 września 2010 roku Polski Koks dostarcza koks wielkopieczowy do europejskiej huty stali. Umowa została zawarta na okres od 1 lipca 2010 roku do 31 grudnia 2013 roku. Umowa może zostać przedłużona na kolejne dwa lata za obopólną zgodą stron. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw, natomiast dokładne wielkości dostaw na rok oraz wielkości z podziałem na poszczególne kwartały strony ustalać mają w aneksach do umowy. Kupującemu przysługuje prawo do nieodebrania dostaw koksu w przypadku zaprzestania działalności, lub znacznego zmniejszenia skali prowadzonej działalności. Jednocześnie kupujący zobowiązał się do dołożenia starań, aby zamówiona, ale nieodebrana przez niego wielkość dostaw została zakupiona od Polskiego Koksu przez inny podmiot z grupy kupującego. Podobnie sprzedającemu przysługuje prawo do niedostarczenia zamówionych wielkości dostaw w przypadku zaprzestania działalności lub zmniejszenia skali prowadzonej działalności przez Koksownię Przyjaźń. Ceny koksu strony ustalają w aneksach na bazie FCA Dąbrowa Górnicza kwartalnie lub na inne uzgodnione okresy, w oparciu o przewidziane umową wskaźniki. Należności za dostawę uregulowane powinny zostać w ciągu 25 dni od daty prawidłowego wystawienia faktury. W przypadku braku płatności, po skontaktowaniu się z kupującym i wyjaśnieniu okoliczności braku płatności, sprzedający ma prawo wstrzymać dalsze dostawy oraz naliczyć odsetki za zwłokę w wysokości 0,02% za każdy dzień zwłoki. Dostawy realizowane są transportem kolejowym lub drogą morską. Umowa przewiduje parametry jakościowe, sposób prowadzenia kontroli ich spełnienia oraz procedurę ważenia koksu. W przypadku niespełnienia parametrów jakościowych kupujący uprawniony jest do przewidzianych umową upustów cenowych. Prawem obowiązującym dla umowy są przepisy Konwencji Wiedeńskiej. Kwestie nieuregulowane wspomnianą Konwencją rządzone są prawem austriackim. Do umowy zastosowanie ma klauzula siły wyższej Międzynarodowej Izby Handlowej 2003 (klauzula ta ma zastosowanie również w przypadku dotknięcia działaniem siły wyższej Spółki oraz Koksowni Przyjaźń). Spory wynikające z, lub związane z umową rozstrzygać będzie Sąd Arbitrażowy przy Austriackiej Izbie Gospodarczej w Wiedniu. Umowa może zostać rozwiązana: (i) za obopólną zgodą stron, (ii) za sześciomiesięcznym wypowiedzeniem, (iii) w przypadku naruszenia postanowień umowy przez jedną ze stron, na zasadach przewidzianych w regulacjach prawnych mających zastosowanie do umowy, (iv) w przypadku nieustalenia cen koksu, na zasadach wspomnianych powyżej. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia sprzedaży koksu wielkopiecowego w latach 2011-2013

Na podstawie umowy zawartej na okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2013 roku, Polski Koks sprzedaje wyprodukowany przez Koksownię Przyjaźń koks wielkopiecowy kontrahentowi zagranicznemu z przeznaczeniem do huty stali w Azji. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw oraz możliwość zwiększenia wolumenu za obopólną zgodą. Za dostawy koksu niespełniającego jakościowych parametrów kupującemu należy się kara umowna w wysokościach przewidzianych w umowie (zależnie od wielkości naruszenia i rodzaju niespełnionego parametru). Dostawy odbywają się na bazie FOB Gdańsk. Strony ustalają ceny koksu w okresach kwartalnych lub półrocznych, w oparciu o sytuację rynkową i przewidziane umową wskaźniki. Na czas trwania oddziaływania siły wyższej strony zwolnione są z obowiązku wykonania umowy. W przypadku, gdy oddziaływanie siły wyższej utrzymuje się przez dłużej niż trzy miesiące, stronom służy prawo odmowy wykonywania umowy bez prawa do wysuwania jakichkolwiek roszczeń z tego tytułu. Umowę zawarto pod prawem polskim. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia dostawy koksu z dnia 1 stycznia 2002 roku

Na podstawie umowy wieloletniej z dnia 1 stycznia 2002 roku, zawartej pomiędzy Polskim Koksem, agentem i odbiorcą końcowym w Europie Zachodniej, Polski Koks dostarcza koks pochodzący z Koksowni Przyjaźń oraz polskiej koksowni spoza Grupy do odbiorcy końcowego. Umowę pierwotnie zawarto na okres do 31 grudnia 2004 roku, jednak ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne roczne okresy, o ile strony nie wypowiedzą jej warunków na 12 miesięcy przed końcem bieżącego okresu obowiązywania. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw na każdy rok, jednak dokładne wielkości strony ustalają w aneksach. Umowa przewiduje parametry jakościowe, jakie spełniać ma dostarczany koks, oraz procedurę oceny spełniania tych parametrów, jak również wysokość upustów cenowych za dostarczenie koksu niespełniającego tych parametrów. W przypadku, gdy koks nie spełnia parametrów granicznych przewidzianych umową, odbiorca ma prawo nie przyjąć dostawy. Ceny dostarczanego koksu strony ustalają w drodze negocjacji. Zapłata za dostawy nastąpić ma w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury. Dostawy koksu realizowane mają być kolejną na bazie CPT odbiorca. Strony zwolnione są z obowiązku wykonywania zobowiązań wynikających z umowy w przypadku zaistnienia działania siły wyższej. Jeśli oddziaływanie siły wyższej utrzymuje się do trzech miesięcy i część bądź całość dostaw wynikających z umowy nie jest realizowana, w związku z czym kupujący zmuszony jest nabyć koks na własne potrzeby poza umową, wielkości takich niezrealizowanych dostaw odejmowane są z przewidzianej na dany rok wielkości dostaw. Jeśli zaś oddziaływanie siły wyższej utrzymuje się przez okres dłuższy niż trzy miesiące, wielkość niezrealizowanych dostaw, o ile dostawy te nie zostaną anulowane, ma zostać zrealizowana i odebrana po ustaniu oddziaływania siły wyższej. Umowę wypowiedzieć można również za wypowiedzeniem na piśmie w następujących przypadkach: (i) niewywiązania się z istotnych postanowień umowy przez jedną ze stron umowy i nienaprawienia takiego naruszenia (lub niewszczęcia rozsądnych kroków, zmierzających w tym kierunku) w ciągu 60 dni po powiadomieniu strony naruszającej o takim naruszeniu; (ii) w jakimkolwiek czasie w przypadku złożenia przez jedną ze stron wniosku o stwierdzenie upadłości, w przypadku niewypłacalności, likwidacji, utraty kontroli lub możliwości dysponowania majątkiem przez jedną ze stron, lub zajęcia majątku jednej ze stron w taki sposób, że strona ta nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań wynikających z umowy. Umowę zawarto pod prawem szwajcarskim. Spory wynikłe lub związane z umową rozstrzygane mają być przez Sąd Arbitrażowy przy międzynarodowej Izbie Handlowej w Genewie. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia dostawy koksu z dnia 1 stycznia 2005 roku

Na podstawie umowy wieloletniej z dnia 1 stycznia 2005 roku, zawartej pomiędzy Polskim Koksem, agentem i odbiorcą końcowym w Europie Zachodniej, Polski Koks dostarcza koks pochodzący z Koksowni Przyjaźń do odbiorcy końcowego. Umowę zawarto pierwotnie na okres dwóch lat, jednak ulega ona automatycznemu przedłużeniu na okresy roczne, o ile żadna ze stron nie wypowie jej warunków, na co najmniej 12 miesięcy przed upływem okresu, na jaki umowa obowiązuje w danym czasie. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw na każdy rok, jednak dokładne wielkości strony ustalają w aneksach. Umowa przewiduje parametry jakościowe, jakie spełniać ma dostarczany koks, oraz procedurę oceny spełniania tych parametrów, jak również wysokość upustów cenowych za dostarczenie koksu niespełniającego tych parametrów. W przypadku, gdy koks nie spełnia parametrów granicznych przewidzianych umową, odbiorca ma prawo nie przyjąć dostawy. Ceny dostarczanego koksu strony ustalają w drodze negocjacji. Zapłata za dostawy nastąpić ma w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury. Dostawy koksu realizowane mają być kolejną na bazie CPT odbiorca. Do umowy zastosowanie ma klauzula siły wyższej Międzynarodowej Izby Handlowej (Publikacja ICC nr 650). W przypadku, gdy jedna ze stron udowodni, że kontynuacja realizacji zobowiązań umownych stała się niezwykle uciążliwa i wykracza poza jej możliwości, i nastąpiło to ze względu na okoliczności pozostające poza kontrolą strony, których nie można było się spodziewać ani im zapobiec, strony zobowiązały się do przystąpienia do renegocjacji warunków umowy. W przypadku, gdy strony nie dojdą do porozumienia, stronie powołującej się na zaistnienie niezwyklej okoliczności służy prawo wypowiedzenia umowy. Umowę wypowiedzieć można również za wypowiedzeniem na piśmie w następujących przypadkach: (i) niewywiązania się z istotnych postanowień umowy przez jedną ze stron umowy i nienaprawienia takiego naruszenia (lub niewszczęcia rozsądnych kroków, zmierzających w tym kierunku) w ciągu 60 dni po powiadomieniu strony naruszającej o takim naruszeniu; (ii) w jakimkolwiek czasie w przypadku złożenia przez jedną ze stron wniosku o stwierdzenie upadłości, w przypadku niewypłacalności, likwidacji, utraty kontroli lub możliwości dysponowania majątkiem przez jedną ze stron, lub zajęcia majątku jednej ze stron w taki sposób, że strona ta nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań wynikających z umowy. Umowę zawarto pod prawem szwajcarskim.

Spory wynikłe lub związane z umową rozstrzygane mają być przez Sąd Arbitrażowy przy międzynarodowej Izbie Handlowej w Genewie. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa wieloletnia dostawy koksu z dnia 1 stycznia 2008 roku

Na podstawie umowy wieloletniej z dnia 1 stycznia 2008 roku, zawartej pomiędzy Polskim Koksem, agentem, polską koksownią spoza Grupy i odbiorcą końcowym w Europie Zachodniej, Polski Koks dostarcza koks odlewniczy i wielkopieczowy pochodzący z koksowni do odbiorcy końcowego. Umowę zawarto na okres do 31 grudnia 2013 roku. Umowa ulega automatycznemu przedłużeniu, o ile strony nie wypowiedzą jej warunków na 6 miesięcy przed końcem bieżącego okresu obowiązywania. Umowa przewiduje ramowe wielkości dostaw na każdy rok, jednak dokładne wielkości strony ustalają w aneksach. Umowa przewiduje parametry jakościowe, jakie spełniać ma dostarczany koks, oraz procedurę oceny spełniania tych parametrów, jak również wysokość upustów cenowych za dostarczenie koksu niespełniającego tych parametrów. W przypadku, gdy koks nie spełnia parametrów granicznych przewidzianych umową, odbiorca ma prawo nie przyjąć dostawy. Ceny dostarczanego koksu strony ustalają w drodze negocjacji. Zapłata za dostawy nastąpić ma w terminie 45 dni od daty wystawienia faktury. Dostawy koksu realizowane mają być kolejną na bazie CPT odbiorca. Do umowy zastosowanie ma klauzula siły wyższej Międzynarodowej Izby Handlowej (Publikacja ICC nr 650). Umowę wypowiedzieć można również za wypowiedzeniem na piśmie w następujących przypadkach: (i) niewywiązania się z istotnych postanowień umowy przez jedną ze stron umowy i nienaprawienia takiego naruszenia (lub niewszczęcia rozsądnych kroków, zmierzających w tym kierunku) w ciągu 60 dni po powiadomieniu strony naruszającej o takim naruszeniu; (ii) w jakimkolwiek czasie w przypadku złożenia przez jedną ze stron wniosku o stwierdzenie upadłości, w przypadku niewyptalności, likwidacji, utraty kontroli lub możliwości dysponowania majątkiem przez jedną ze stron, lub zajęcia majątku jednej ze stron w taki sposób, że strona ta nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań wynikających z umowy. Umowę zawarto pod prawem szwajcarskim. Spory wynikłe lub związane z umową rozstrzygane mają być przez Sąd Arbitrażowy przy międzynarodowej Izbie Handlowej w Genewie. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Inne umowy sprzedaży

Umowa sprzedaży gazu koksowniczego zawarta przez Koksownię Przyjaźń

Na mocy umowy zawartej w dniu 3 stycznia 2006 roku z przedsiębiorstwem z branży hutniczej, Koksownia Przyjaźń dostarcza do Odbiorcy całą niezagospodarowaną przez Koksownię ilość gazu koksowniczego wytwarzanego w bateriach koksowniczych, i świadczy usługę przesyłu (dystrybucji) tego gazu do Odbiorcy. Odbiorca ma obowiązek odebrać całą ilość dostarczonego gazu. Na 30 dni przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego Dostawca ma obowiązek określić wielkość dostaw poprzez podanie średniej godzinowej ilości przesyłanego gazu (tzw. mocy umownej). Umowa określa nominalne parametry jakościowe gazu, jaki ma być dostarczany, oraz metody dokonywania ich pomiarów. Rozliczenie za dostarczony gaz odbywa się w oparciu o pomiary jakościowe dokonywane przez Dostawcę oraz pomiary ilościowe u Odbiorcy. Obie strony mają prawo sprawdzania prawidłowości wskazań pomiarów, a w przypadku nieprawidłowości w funkcjonowaniu przyrządów pomiarowych, strony dokonują stosownych korekt. Ceny paliwa gazowego uzależnione są od ceny gazu ziemnego w taryfie PGNiG S.A., a stawki opłat za usługi przesyłania (dystrybucji) paliwa wynikają z taryfy dla gazu koksowniczego Koksowni Przyjaźń (w tym zakresie), zatwierdzonej przez Prezesa URE. W przypadku dostarczenia gazu o wartości opałowej wyższej lub niższej od przewidzianej umową, opłata za gaz podlega korekcie zgodnie ze współczynnikiem korygującym przewidzianym umową. W przypadku dostarczenia gazu o wyższej niż przewidziana umową zawartości siarkowodoru Odbiorca ma prawo wstrzymać częściowo lub całkowicie pobór gazu; za pobrany gaz Dostawca udziela bonifikaty w wysokości przewidzianej umową. W przypadku niedostarczenia przez Koksownię ilości gazu większej niż 10% mocy umownej przez okres co najmniej 30 minut, udzielana jest Odbiorcy bonifikata z tego tytułu. W przypadku nieodebrania przez Odbiorcę ilości gazu większej niż 10% mocy umownej przez okres co najmniej 30 minut, naliczana jest Odbiorcy dodatkowa opłata z tego tytułu. Przy wielkości dostaw mniejszej od mocy umownej Koksownia udziela Odbiorcy bonifikaty od jej ograniczenia. Bonifikata udzielana jest także Odbiorcy w przypadku, gdy odbiera on ilość gazu przekraczającą 110% mocy umownej. Strony zwolnione są z odpowiedzialności za niewykonanie umowy w przypadku oddziaływania siły wyższej. Strony mogą wypowiedzieć warunki umowy za dwuletnim okresem wypowiedzenia w przypadku istotnych zmian dotyczących możliwości dostawy lub odbioru gazu, lub za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, w przypadku zaistnienia siły wyższej, lub niezapłacenia przez kupującego dwóch kolejnych faktur. Nazwa odbiorcy, będącego stroną umowy, objęta została wnioskiem Spółki o zwolnienie z publikacji na podstawie art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Umowa sprzedaży gazu koksowniczego zawarta przez KK Zabrze

KK Zabrze jest stroną kilku umów sprzedaży gazu koksowniczego, z których najważniejszą umową jest umowa z dnia 28 lutego 2005 roku zawarta z Elektrociepłownią „Marcel” sp. z o.o. Umowa określa ramowe wielkości dostaw gazu, jakie mają być realizowane. Określa również parametry fizykochemiczne, które spełniać powinien gaz. Pomiar wielkości dostaw prowadzi sprzedający, który zobowiązał się do zapewnienia dostępu przedstawicielom kupującego do aparatury, celem kontroli przestrzegania warunków umowy. W przypadku uszkodzenia urządzeń pomiarowych sprzedającego, pomiarów dokonuje kupujący. Sprawy związane z nieprzewidzianymi przerwami w dostawach będą uzgadniane w drodze porozumienia. Umowa przewiduje formułę, przy zastosowaniu której strony wyliczają ceny gazu. W przypadku dostawy gazu o wartości opałowej niższej niż przewidziana umową cenę obniża się przy zastosowaniu współczynnika korygującego. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Strony mogą wypowiedzieć umowę za rocznym okresem wypowiedzenia.

Umowa sprzedaży ciepła pomiędzy SEJ a Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej

Na podstawie wieloletniej umowy zawartej w 1999 roku Spółka Energetyczna Jastrzębie na dostawę i przesył ciepła dostarcza ciepło w postaci gorącej wody do Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Jastrzębiu-Zdroju. Wielkości dostaw strony ustalają w sposób określony umową. Rozliczenia ilości dostarczonego ciepła, przesyłanego ciepła i ilości sprzedanego czynnika grzewczego odbywają się na podstawie przyrządów pomiarowych SEJ, PEC lub w sposób przewidziany stosownymi przepisami prawa. Wysokość cen i opłat, warunki ich stosowania oraz warunki zmian cen, mające zastosowanie do umowy, zawarte są w obowiązującej w danym czasie „Taryfie dla ciepła” SEJ, zatwierdzonej przez Prezesa URE. Strona dotknięta oddziaływaniem siły wyższej zwolniona jest z obowiązku wykonania umowy. Umowę strony mogą rozwiązać za rocznym okresem wypowiedzenia, przy czym termin wypowiedzenia nie może upływać w trakcie sezonu grzewczego.

Umowy dotyczące finansowania

Umowy zawarte przez Spółkę

Na dzień Prospektu Spółka nie jest stroną żadnej umowy kredytowej czy innej umowy dotyczącej finansowania, która miałaby charakter istotny, tj. mogłaby istotnie wpłynąć na rentowność lub wyniki finansowe Spółki. Jedyną obowiązującą na dzień Prospektu umową kredytową jest umowa kredytu w rachunku bieżącym zawarta z ING Bankiem Śląskim S.A. w dniu 23 maja 2007 roku. Na jej podstawie do dyspozycji Spółki pozostaje limit kredytowy w wysokości 40,0 mln zł, z tytułu którego Spółka od początku 2010 roku nie poniosła żadnych kosztów finansowych na skutek braku jego wykorzystania. Umowa została zawarta na czas określony – do dnia 28 lutego 2012 roku, z możliwością przedłużenia.

Umowy zawarte przez Koksownię Przyjaźń

Na dzień Prospektu Koksownia Przyjaźń jest stroną dwóch istotnych umów kredytowych.

W dniu 15 lutego 2011 roku Koksownia Przyjaźń zawarła umowę kredytu inwestycyjnego z PKO BP SA w kwocie 50,0 mln zł. Zgodnie z umową cała kwota główna wraz z należnymi odsetkami i innymi opłatami ma zostać zapłacona do 20 grudnia 2015 roku. Kredyt jest zabezpieczony w następujący sposób: (i) weksel własny in blanco; (ii) potrącenie środków z rachunku; (iii) hipoteka zwykła w kwocie 50,0 mln zł na nieruchomości położonej w Dąbrowie Górniczej, dla której Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą pod numerem KW KA1D/00048775/6; (iv) hipoteka kaucyjna do kwoty 10,0 mln zł na opisanej powyżej nieruchomości; (v) przelew wierzycelności pieniężnej z umowy ubezpieczenia budynków i budowli zlokalizowanych na opisanej powyżej nieruchomości.

W dniu 10 sierpnia 2009 roku Koksownia Przyjaźń i Spółka, jako współkredytobiorcy solidarni, zawarli z PKO BP SA umowę kredytu w formie limitu kredytowego wielocelowego do kwoty 200,0 mln zł. W ramach limitu PKO BP SA udzielił Koksowni Przyjaźń i Spółce kredytu obrotowego odnawialnego na finansowanie bieżących zobowiązań wynikających z wykonywanej działalności, w szczególności finansowanie zapasów węgla i koksu, oraz zobowiązał się do udzielania gwarancji własnych krajowych do wysokości 10% limitu. Uprawniona do korzystania z limitów była wyłącznie Koksownia Przyjaźń. Spółka mogła z limitu korzystać wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie strony wyraziły na to zgodę. W dniu 30 czerwca 2010 roku strony podpisały aneks do umowy kredytu, na mocy którego limit kredytu odnawialnego został zmniejszony do 100 mln zł, a limit zobowiązania do udzielenia gwarancji został zmniejszony do 12,0 mln zł. W dniu 28 grudnia 2010 roku strony zawarły porozumienie w sprawie zwolnienia z długu, na podstawie którego Spółka została zwolniona z długu wynikającego z umowy kredytu, a Koksownia Przyjaźń wyraziła zgodę na to zwolnienie. Na mocy kolejnego aneksu z dnia 29 grudnia 2010 roku umowa pomiędzy PKO BP SA a Koksownią Przyjaźń obowiązuje do dnia 30 grudnia 2011 roku. Na mocy postanowień aneksu z dnia 29 grudnia 2010 roku, zapłata wszelkich kwot należnych od Koksowni Przyjaźń na podstawie umowy kredytu zabezpieczona jest w następujący sposób: (i) weksel własny in blanco wystawiony przez Koksownię Przyjaźń; (ii) potrącenie środków z rachunków Koksowni Przyjaźń; (iii) hipoteka kaucyjna do kwoty 242,0 mln zł na nieruchomości położonej w Dąbrowie Górniczej, dla której Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą pod numerem KW KA1D/00035543/7; (iv) przelew wierzycelności pieniężnych z umowy ubezpieczenia budynków i budowli zlokalizowanych na opisanej powyżej nieruchomości.

Dodatkowo obie powyższe umowy uprawniają PKO BP SA do ich wypowiedzenia w przypadku, gdy w ocenie PKO BP SA: a) wynikająca z wniosku zarządu Koksowni Przyjaźń skierowanego do zgromadzenia wspólników, przeznaczona do wypłaty wysokość kwoty dywidendy za każdy rok obrotowy przypadający w okresie kredytowania, stanowi zagrożenie terminowości spłaty zobowiązań wobec PKO BP SA, a Koksownia Przyjaźń nie uwzględniła opinii PKO BP SA i nie dokonała zmiany wysokości kwoty oraz b) wysokość faktycznie dokonanej wypłaty dywidendy spowoduje zagrożenie terminowości spłaty zobowiązań wobec banku.

Umowy zawarte przez Polski Koks

Na dzień Prospektu Polski Koks pozostaje stroną pięciu umów kredytowych dotyczących finansowania bieżącej działalności.

Na podstawie trzech umów kredytu w rachunku bieżącym i jednej umowy kredytu z przeznaczeniem na prowadzenie bieżącej działalności BRE Bank S.A., Bank Gospodarki Żywnościowej S.A., PKO BP i ING Bank Polski S.A. udostępniły spółce Polski Koks środki w łącznej wysokości 34,0 mln zł i 20,4 mln Euro. Zabezpieczenie zapłaty wszelkich kwot należnych bankom na podstawie powyższych umów stanowią: (i) cesje należności z wybranych umów handlowych zawartych przez Polski Koks; (ii) weksle własne in blanco wraz z deklaracjami wekslowymi; (iii) pełnomocnictwa do rachunków prowadzonych w odpowiednich bankach; (iv) oświadczenie o poddaniu się egzekucji bankowej.

Ponadto, na podstawie umowy o kredyt odnawialny złotowy zawartej w dniu 18 kwietnia 2005 roku BRE Bank S.A. udzielił Polskiemu Koksowi kredytu do kwoty 40,0 mln zł. Na podstawie umowy Polski Koks może zadłużyć się do dnia 30 maja 2011 roku do wysokości 100% wartości podatku VAT należnego do zwrotu na podstawie przedstawionej w banku deklaracji VAT-7. Zabezpieczenie zapłaty wszelkich kwot należnych bankowi na podstawie umowy stanowią: (i) weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową; (ii) nieodwołalna dyspozycja kredytobiorcy do Urzędu Skarbowego do dokonywania przelewów z tytułu zwrotu podatku VAT na rachunek kredytobiorcy prowadzony w BRE Bank S.A.

Umowy zawarte przez KK Zabrze

W dniu 29 czerwca 2007 roku KK Zabrze zawarł umowę finansową dotyczącą finansowania przedsięwzięcia pn. „II etap modernizacji koksowni Radlin” z Bankiem Ochrony Środowiska S.A. (BOŚ S.A.) działającym w imieniu własnym oraz w imieniu i na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (WFOŚiGW). Na podstawie umowy KK Zabrze udostępnione zostały środki w łącznej wysokości 200,0 mln zł, w tym: (i) ze środków BOŚ S.A. – 61,7 mln zł stanowiące kredyty; (ii) ze środków NFOŚiGW – 108,0 mln zł stanowiące pożyczkę; oraz ze środków WFOŚiGW – 30,3 mln zł stanowiące pożyczkę, z przeznaczeniem na dofinansowanie wspomnianego powyżej przedsięwzięcia. Zabezpieczenie spłaty kredytu i pożyczek oraz spłaty należnych odsetek stanowią:

- (i) hipoteki zwykle łączne o równym pierwszeństwie, ustanowione na: nieruchomości położonej w Zabrzu obejmującej działki gruntu i budynki, dla których Sąd Rejonowy w Zabrzu, VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą pod numerem KW GL1Z/00032306/1 (koksownia Jadwiga); nieruchomości położonej w Radlinie obejmującej działki gruntu i budynki, dla których Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim, V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą pod numerem KW 1241 (koksownia Radlin); oraz nieruchomości położonej w Czerwionce obejmującej działki gruntu i budynki, dla których Sąd Rejonowy w Rybniku, VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą pod numerem KW 113100 (koksownia Dębieńsko) w kwotach: 108,0 mln zł na rzecz NFOŚiGW; 61,6 mln zł na rzecz BOŚ S.A.; oraz 30,3 mln zł na rzecz WFOŚiGW;
- (ii) hipoteki kaucyjne łączne o równym pierwszeństwie, ustanowione na opisanych powyżej nieruchomościach koksowni Jadwiga, koksowni Radlin i koksowni Dębieńsko do kwot: 42,2 mln zł na rzecz NFOŚiGW; 24,1 mln zł na rzecz BOŚ S.A.; oraz 11,9 mln zł na rzecz WFOŚiGW;
- (iii) weksle własne in blanco wraz z deklaracjami wekslowymi z dnia 29 czerwca 2007 roku;
- (iv) zastawy rejestrowe o równym pierwszeństwie ustanowione na zbiorze rzeczy ruchomych i praw stanowiących gospodarczą całość wchodzących w skład inwestycji obejmującej budowę kompleksu produkcyjnego baterii koksowniczej w systemie ubijającym o zdolności produkcyjnej 750 000 Mg mokrego koksu/rok wraz z przynależnymi do niej węzłami technologicznymi i obiektami pomocniczymi w koksowni Radlin w kwotach: 108,0 mln zł na rzecz NFOŚiGW; 61,7 mln zł na rzecz BOŚ S.A.; oraz 30,3 mln zł na rzecz WFOŚiGW;
- (v) zastawy rejestrowe o równym pierwszeństwie ustanowione na zbiorze rzeczy ruchomych – środków trwałych – stanowiących gospodarczą całość, wchodzących w skład koksowni Jadwiga w kwotach: 108,0 mln zł na rzecz NFOŚiGW; 61,7 mln zł na rzecz BOŚ S.A.; oraz 30,3 mln zł na rzecz WFOŚiGW;
- (vi) zastawy rejestrowe o równym pierwszeństwie ustanowione na zbiorze rzeczy ruchomych – środków trwałych – stanowiących gospodarczą całość, wchodzących w skład koksowni Dębieńsko w kwotach: 108,0 mln zł na rzecz NFOŚiGW; 61,7 mln zł na rzecz BOŚ S.A.; oraz 30,3 mln zł na rzecz WFOŚiGW;

- (vii) zastawy rejestrowe o równym pierwszeństwie ustanowione na zbiorze rzeczy ruchomych – środków trwałych – stanowiących gospodarczą całość, wchodzących w skład koksowni Radlin w kwotach: 108,0 mln zł na rzecz NFOŚiGW; 61,7 mln zł na rzecz BOŚ S.A.; oraz 30,3 mln zł na rzecz WFOŚiGW; oraz
- (viii) cesja wierzytelności z umów handlowych zawartych przez KK Zabrze oraz z polis ubezpieczeniowych.

Zgodnie z brzmieniem umowy nadanym aneksem z dnia 14 czerwca 2010 roku, udostępnione środki muszą zostać wykorzystane do 30 czerwca 2011 roku. Całkowita spłata zadłużenia wraz z odsetkami ma nastąpić do dnia 1 grudnia 2016 roku.

Inne obciążenia finansowe

Spółka wystawiła weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową z dnia 7 grudnia 2010 roku na kwotę 80,0 mln zł jako zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy nabycia PGWiR od Skarbu Państwa (umowa nabycia PGWiR została opisana w części „*Transakcje z podmiotami powiązаныmi – Transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa oraz jednostkami stowarzyszonymi – Umowa nabycia Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A.*”).

Istotne umowy inwestycyjne

Spółka i spółka KOPEX – Przedsiębiorstwo Budowy Szybów S.A. w dniu 30 lipca 2009 roku podpisały umowę na wykonanie rury szybowej oraz dwustronnego wlotu szybowego szybu 1 Bzie w kopalni „Zofiówka”. W zakres rzeczowy umowy weszły następujące etapy prac: etap I – opracowania wielobranżowej dokumentacji głębenia szybu 1 Bzie zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami wraz z pełnieniem nadzoru autorskiego do momentu zakończenia realizacji umowy, etap II – wykonanie robót przygotowawczych na powierzchni w zakresie zagospodarowania terenu budowy szybu oraz budowy, montażu i instalacji obiektów na okres głębenia szybu, etap III – głębenie szybu od wysokości + 269 m do głębokości -895 m o wymiarach rury szybowej: średnica wnętrza 8,0 m, całkowita długość 1164 m w oparciu o zatwierdzony projekt techniczny opracowany zgodnie z obowiązującymi normami, etap IV demontaż maszyn, urządzeń i likwidacja obiektów technologicznych służących do głębenia szybu, będących w posiadaniu wykonawcy, zamknięcie i zabezpieczenie rury szybowej oraz uporządkowanie placu budowy. Wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy podlega indeksacji. Rozliczenia za wykonywanie przedmiotu umowy odbywają się na podstawie faktur częściowych wystawianych w okresach miesięcznych lub wystawianych za wykonany i zakończony zakres robót. Termin realizacji umowy wynosi 48 miesięcy od daty zawarcia umowy. Wykonawca wniósł zabezpieczenie należytego wykonania umowy w dniu 29 lipca 2009 roku w formie gwarancji ubezpieczeniowej w wysokości 2% ceny brutto za realizację przedmiotu umowy. Spółka zobowiązała się zwrócić wniesione zabezpieczenie należytego wykonania umowy wraz z odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, na którym było ono przechowywane, pomniejszone o koszt prowadzenia rachunku oraz prowizji bankowej za przelew pieniędzy na rachunek wykonawcy. Spółka może zostać obciążona karą umowną w wysokości 0,01% ceny brutto za każdy dzień zwłoki w przeprowadzeniu odbioru końcowego, którego data zostanie określona przez strony umowy. Na wykonaną obudowę rury szybowej w zakresie spełnienia przez nią określonych stosownymi przepisami i normami kryteriów jednorodności betonu, odporności na korozję, nośności obudowy i szczelności wykonawca udzielił gwarancji na okres 10 lat od dnia podpisania protokołu końcowego odbioru robót objętych przedmiotem umowy. W razie zaistnienia istotnej zmiany okoliczności powodującej, że wykonanie umowy nie leży w interesie publicznym, czego nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, Spółka może odstąpić od umowy w terminie 30 dni od powzięcia wiadomości o tych okolicznościach.

W dniu 27 maja 2011 roku Spółka zawarła z KOPEX S.A. umowę na wynajem i dostawę fabrycznie nowego zmechanizowanego kompleksu ścianowego wraz z niezbędnym wyposażeniem dla kopalni Borynia-Zofiówka. Termin dostarczenia wszystkich elementów przedmiotu umowy upływa w ciągu pięciu miesięcy od daty zawarcia umowy, a okres najmu kombajnu ścianowego wchodzącego w skład kompleksu wynosi 44 miesiące od daty protokólnego przekazania do użytkowania. Wszelkie należności za dostawę i najem regulowane mają być w ciągu 60 dni od daty wystawienia faktury. Zabezpieczenie prawidłowego wykonania umowy stanowi gwarancja ubezpieczeniowa. Umowa przewiduje okresy gwarancyjne dla poszczególnych elementów kompleksu, wynoszące od 24 do 36 miesięcy od daty protokólnego odbioru, jak również kary umowne za opóźnienia w wykonaniu umowy i odstąpienie przez Spółkę od umowy z winy wykonawcy, z możliwością dochodzenia odszkodowania za szkody przewyższające wysokość kar umownych. Zaistnienie przypadku oddziaływania siły wyższej zwalnia stronę dotkniętą takim oddziaływaniem z odpowiedzialności za niewykonanie umowy.

Spółka regularnie zawiera umowy dostawy odrzwi łukowych podatnych do kopalń. Najważniejszą z tych umów na dzień Prospektu, a jednocześnie jedyną umową istotną jest umowa, którą w dniu 4 stycznia 2011 roku Spółka podpisała z ArcelorMittal Poland S.A. Umowa przewiduje dostawę odrzwi łukowych podatnych ŁP oraz ŁPP z kształtownika V-29 i V-32. Dostawa towaru ma następować periodycznie w terminie do dnia 21 grudnia 2011 roku.

Pozostałe istotne umowy

Umowa o współpracy i świadczeniu usług z JZR

W dniu 3 listopada 2008 roku Spółka podpisała z JZR umowę o współpracy i świadczeniu usług (umowa wewnątrzgrupowa) w zakresie: (i) remontów i modernizacji maszyn i urządzeń, (ii) prac spawalniczych, (iii) obróbki skrawaniem, (iv) prac montażowych i ślusarskich, (v) remontów urządzeń elektrycznych, (vi) wykonywania części zamiennych do remontowanych maszyn i urządzeń, oraz (vii) innych prac uzgodnionych między stronami umowy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Umowy o usługi odmetanowania kopalń oraz świadczenie usługi dystrybucji gazu z odmetanowania kopalń

W dniu 30 lipca 2010 roku Spółka podpisała z konsorcjum spółek: Zakład Odmetanowania Kopalń „ZOK” sp. z o.o., Zakład Specjalistycznych Robót Górniczych „ZSRG” sp. z o.o. trzy umowy na świadczenie kompleksowej usługi odmetanowania kopalń oraz świadczenie usługi dystrybucji gazu z odmetanowania kopalń: (i) kopalni Krupiński, kopalni Budryk, (ii) kopalni Pniówek, kopalni Jas-Mos, (iii) kopalni Zofiówka, kopalni Borynia. Umowy zawarte są na okres 24 miesięcy, począwszy od dnia 1 sierpnia 2010 roku. Wykonawca złożył zabezpieczenie należytego wykonania umowy w formie gwarancji ubezpieczeniowej w wysokości 5% ceny ofertowej brutto. Spółka zwraca zabezpieczenie należytego wykonania umowy w terminie 30 dni od wykonania przedmiotu umowy i uznania go przez Spółkę za należyte wykonane. Spółka może rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym w przypadku naruszenia przez wykonawcę przepisów prawa geologicznego i górniczego, przepisów BHP, zatwierdzonych dokumentacji technicznych lub niedotrzymania zakresu rzeczowego wynikającego z warunków umowy. W tym przypadku kara umowna naliczana będzie w wysokości 10% ceny brutto wykonanych prac w miesiącu poprzednim. W razie zaistnienia istotnej zmiany okoliczności powodującej, że wykonanie umowy nie leży w interesie publicznym, czego nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, Spółka może odstąpić od umowy w terminie 30 dni od powzięcia wiadomości o tych okolicznościach.

Umowa pomiędzy Polskim Koksem a ArcelorMittal Poland dotycząca nabycia akcji własnych w celu ich umorzenia

W dniu 11 kwietnia 2011 roku Polski Koks zawarł ze swoim dotychczasowym akcjonariuszem ArcelorMittal Poland warunkową umowę nabycia w celu umorzenia wszystkich posiadanych przez tę spółkę akcji Polskiego Koksu, tj. (i) 245 akcji założycielskich serii A, uprzywilejowanych co do głosu; oraz (ii) 9.800 zwykłych imiennych akcji serii B, wszystkie o wartości nominalnej równej 100 zł. Całkowita cena nabycia, będąca wynagrodzeniem za umorzone akcje, wyniosła 19.428.536,75 zł (1.934,15 zł za jedną akcję). Nabywane przez Polski Koks akcje stanowią 24,5% kapitału zakładowego. Zgoda na wszczęcie przez zarząd spółki procedury zawarcia umowy nabycia akcji po cenie nie niższej od ich wartości bilansowej została wyrażona przez nadzwyczajne walne zgromadzenie Polskiego Koksu w uchwale z dnia 21 grudnia 2010 roku.

Umowa została zawarta pod warunkiem rozwiązującym w postaci wymogu wyrażenia przez radę nadzorczą ArcelorMittal Poland oraz walne zgromadzenie Polskiego Koksu zgody na dokonanie transakcji na warunkach określonych w umowie do dnia 1 czerwca 2011 roku. Oba warunki zostały spełnione. W dniu 31 maja 2011 roku walne zgromadzenie spółki Polski Koks S.A. podjęło uchwały o wyrażeniu zgody na zawarcie umowy nabycia akcji, umorzeniu nabytych akcji, obniżeniu kapitału zakładowego oraz zmianie statutu w zakresie dotyczącym kapitału zakładowego. Po realizacji umowy Grupa nabędzie wszystkie akcje w kapitale zakładowym Polskiego Koksu.

Powyższa umowa jest istotna dla Grupy ze względu na realizację jednego z elementów strategii, tj. centralizacji sprzedaży, logistyki i marketingu wszystkich produktów Grupy w ramach Polskiego Koksu. Patrz również „Opis działalności” w punktach „Ostatnie nabycia”, „Strategia – Poprawa efektywności i funkcjonowania Grupy”, a także „Sprzedaż i marketing – Centralizacja sprzedaży, logistyki i marketingu wszystkich produktów Grupy w Polskim Koksie”.

Warunkowa Umowa Wniesienia KK Zabrze

Informacje dotyczące tej umowy zostały zamieszczone w części „Transakcje z podmiotami powiązanymi – Transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa oraz jednostkami stowarzyszonymi – Nabycie KK Zabrze”.

Umowa nabycia Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A.

Informacje dotyczące tej umowy zostały zamieszczone w części „Transakcje z podmiotami powiązanymi – Transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa oraz jednostkami stowarzyszonymi – Nabycie Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A.”.

ZARZĄDZANIE I ŁĄD KORPORACYJNY

Zgodnie z Kodeksem Spółek Handlowych organem zarządzającym i nadzorczym Spółki są odpowiednio Zarząd i Rada Nadzorcza. Poniższy opis Zarządu oraz Rady Nadzorczej został przygotowany w oparciu o Kodeks Spółek Handlowych, Statut oraz Regulamin Zarządu i Regulamin Rady Nadzorczej obowiązujące na dzień Prospektu, a także w oparciu o oświadczenia złożone przez członków Zarządu oraz członków Rady Nadzorczej.

Zarząd

Organem zarządzającym Spółki jest Zarząd. Zarząd działa na podstawie obowiązujących przepisów prawa, postanowień Statutu oraz Regulaminu Zarządu. Regulamin Zarządu jest uchwalany przez Zarząd i zatwierdzany uchwałą Rady Nadzorczej.

Skład

W skład Zarządu wchodzi od trzech do sześciu członków. Liczbę członków Zarządu ustala Rada Nadzorcza. Członkowie Zarządu powoływani są na wspólną trzyletnią kadencję. Mandat członka Zarządu powołanego przed upływem kadencji Zarządu wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Zarządu. Z zastrzeżeniem postanowień następnego akapitu, członkowie Zarządu powoływani są i odwoływani przez Radę Nadzorczą. Członek Zarządu składa rezygnację Radzie Nadzorczej na piśmie.

Jeżeli Spółka zatrudnia średniorocznie powyżej 500 pracowników, jeden członek Zarządu wybierany jest przez pracowników Spółki, zgodnie z procedurą zawartą w uchwalonym przez Radę Nadzorczą regulaminie wyborczym. Wynik wyborów jest wiążący dla organu uprawnionego do powołania Zarządu, czyli Rady Nadzorczej. Niedokonanie wyboru przedstawiciela pracowników Spółki do składu Zarządu nie stanowi przeszkody do podejmowania ważnych uchwał przez Zarząd. Na wniosek co najmniej 15% ogółu pracowników Spółki przeprowadza się głosowanie o odwołanie członka Zarządu wybranego przez pracowników. Takie odwołanie, śmierć lub inna ważna przyczyna powodująca zmniejszenie się liczby członków Zarządu o Członka Zarządu Wybranego przez Pracowników wymaga przeprowadzenia wyborów uzupełniających.

Kompetencje Zarządu

Zarząd prowadzi sprawy Spółki i reprezentuje Spółkę w sądzie i poza sądem. Wszelkie sprawy związane z prowadzeniem spraw Spółki, nie zastrzeżone przepisami prawa lub postanowieniami Statutu dla Walnego Zgromadzenia lub Rady Nadzorczej, należą do kompetencji Zarządu. Uchwały Zarządu wymagają sprawy przekraczające zwykły zarząd, w szczególności:

- (i) ustalenie regulaminu organizacyjnego określającego organizację Spółki;
- (ii) ustanawianie prokury;
- (iii) zbywanie i nabywanie nieruchomości; oraz
- (iv) sprawy, w których Zarząd zwraca się do Walnego Zgromadzenia i Rady Nadzorczej.

Sposób funkcjonowania

Do składania oświadczeń woli i podpisywania w imieniu Spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków Zarządu albo jednego członka Zarządu łącznie z prokurentem. W umowie między Spółką a członkiem Zarządu, jak również w sporze z nim Spółkę reprezentuje Rada Nadzorcza.

Członkowie Zarządu

W skład Zarządu, na dzień Prospektu, wchodzi pięciu członków. Liczba ta została ustalona na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 26 kwietnia 2010 roku.

W tabeli poniżej została przedstawiona lista członków Zarządu, ich stanowiska oraz daty ich objęcia.

Tabela 86

Imię i nazwisko	Funkcja	Kadencja	Okres pełnienia funkcji
Jarosław Zagórowski	Prezes Zarządu	VII	28.06.2010 – nadal
	Prezes Zarządu	VI	05.06.2007 – 28.06.2010
	Prezes Zarządu (delegowany przez Radę Nadzorczą do wykonywania funkcji Prezesa Zarządu)	V	19.03.2007 – 05.06.2007
Grzegorz Czornik.....	Z-ca Prezesa Zarządu ds. Handlu	VII	28.06.2010 – nadal
	Z-ca Prezesa Zarządu ds. Handlu	VI	05.06.2007 – 28.06.2010
Marek Wadowski	Z-ca Prezesa Zarządu ds. Ekonomicznych	VII	28.06.2010 – nadal
	Z-ca Prezesa Zarządu	VI	13.10.2009 – 28.06.2010
Artur Wojtków	Z-ca Prezesa Zarządu ds. Pracy i Polityki Społecznej	VII	28.06.2010 – nadal
	Z-ca Prezesa Zarządu	VI	18.08.2009 – 28.06.2010
Andrzej Tor	Z-ca Prezesa Zarządu ds. Technicznych	VII	28.06.2010 – nadal
	Z-ca Prezesa Zarządu	VI	5.06.2007 – 28.06.2010
		V	22.06.2004 – 05.06.2007
		IV	23.05.2001 – 22.06.2004
		III	18.08.2000 – 23.05.2001

Źródło: Spółka

Bieżąca trzyletnia kadencja wszystkich członków Zarządu rozpoczęła się w dniu 28 czerwca 2010 roku. Mandaty członków Zarządu wygasają najpóźniej z dniem odbycia Walnego Zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2012.

Wszyscy członkowie Zarządu są zatrudnieni w Spółce na podstawie umów o pracę, a swoje obowiązki wykonują w siedzibie Spółki, przy ul. Armii Krajowej 56, 44-330 Jastrzębie-Zdrój (przy czym planowane jest przeniesienie siedziby Spółki do nowej siedziby – szerzej na ten temat patrz Tabela 80).

Artur Wojtków, pełniący funkcję zastępcy Prezesa Zarządu ds. Pracy i Polityki Społecznej, został wybrany przez pracowników Spółki.

Opis kwalifikacji i doświadczenia zawodowego członków Zarządu

Poniżej przedstawione zostały informacje dotyczące członków Zarządu, przygotowane na podstawie oświadczeń złożonych przez te osoby.

Jarosław Zagórowski – Prezes Zarządu

Lat 40. Posiada wykształcenie wyższe. W roku 1994, ukończył studia na Politechnice Śląskiej w Gliwicach, specjalizując się w technologii maszyn. W roku 2001 ukończył na tej samej uczelni studia w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem i marketingu przemysłowego. W roku 2004 ukończył studia doktoranckie na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

W latach 1995-1996 pracował w Ministerstwie Współpracy Gospodarczej z Zagranicą. W latach 1997-2007 był zatrudniony w Ministerstwie Gospodarki. Od 2003 do 2007 roku był kolejno członkiem, a następnie Przewodniczącym Rady Nadzorczej Spółki. Od 2007 roku do chwili obecnej pełni funkcję Prezesa Zarządu Spółki. Ponadto, od 2007 roku pełni funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej Koksowni Przyjaźń.

Grzegorz Czornik – Zastępca Prezesa Zarządu ds. Handlu

Lat 46. Posiada wykształcenie wyższe. W roku 1990 ukończył studia na Akademii Górniczo-Hutniczej, uzyskując tytuł magistra inżyniera, ze specjalnością w zakresie gospodarki cieplnej i budowy pieców. W roku 1997, ukończył studia podyplomowe z zakresu Zarządzania Europejskiego na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu. W 2002 roku ukończył studia z zakresu Zarządzania opartego o strukturę programu MBA w Szkole Głównej Handlowej. W 2005 roku ukończył studia doktoranckie w dziedzinie Ekonomii na Akademii Ekonomicznej w Krakowie.

W latach 1993-1996 był zatrudniony w KOGAG Bremshey & Domning-Solingen GmbH w Niemczech. W latach 1996-2007 pracował w spółce Polski Koks S.A na stanowisku Dyrektora ds. Handlu. W latach 2007-2009 pełnił tamże funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej. Od początku 2010 roku do 28 lutego 2011 roku był członkiem Rady Nadzorczej Koksowni Przyjaźń. Od 5 czerwca 2007 roku do chwili obecnej pełni funkcję Zastępcy Prezesa Zarządu ds. Handlu w Spółce. Ponadto, od 1 do 27 marca 2011 roku był członkiem rady nadzorczej Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji, a od 28 marca 2011 roku jest Przewodniczącym Rady Nadzorczej tej firmy.

Marek Wadowski – Zastępca Prezesa Zarządu ds. Ekonomicznych

Lat 36. Posiada wykształcenie wyższe. W roku 1999 ukończył studia na Akademii Ekonomicznej w Katowicach, specjalizując się w zakresie gospodarki miejskiej i regionalnej. W roku 2000 ukończył studia podyplomowe z zakresu inżynierii finansowej i bankowości na École Supérieure de Commerce Toulouse na Akademii Ekonomicznej w Katowicach oraz na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, zdobywając dyplom Mastèr Spécialisé en Banque et Ingénierie Financière.

W roku 1999 pracował na stanowisku księgowego w PUPH „NOKEY” sp. z o.o. W latach 1999-2005 był zatrudniony jako konsultant w BRE Corporate Finance S.A. Od roku 2005 do roku 2008 pełnił funkcje w zarządzie Huty Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A. W latach 2008-2009 był Wiceprezesem Zarządu w spółce Polski Koks S.A. W tych samych latach był Członkiem Rady Nadzorczej w Coke & Coal GmbH. Od roku 2009 jest członkiem Zarządu Spółki, gdzie pełni funkcję Zastępcy Prezesa Zarządu ds. Ekonomicznych. Obecnie pełni również funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej Centrum Informatyki ROW.

Artur Wojtków – Zastępca Prezesa Zarządu ds. Pracy i Polityki Społecznej

Lat 46. Posiada wykształcenie wyższe prawnicze. W 1991 roku ukończył studia na Uniwersytecie Śląskim, uzyskując tytuł magistra. W 2001 roku ukończył studia podyplomowe w zakresie społecznego dialogu pracy na Akademii Ekonomicznej w Katowicach. W roku 2008 ukończył studium podyplomowe w zakresie zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy w przemyśle, na Politechnice Śląskiej w Gliwicach.

W latach 1991-1995 pracował w Komendzie Rejonowej Policji w Jastrzębiu-Zdroju. W latach 1995-2009 był zatrudniony w kopalni „Borynia”. Od października 2005 roku do sierpnia 2009 roku pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej KS Jastrzębski Węgiel S.A. Od 18 sierpnia 2009 roku pełni funkcję Zastępcy Prezesa Zarządu ds. Pracy i Polityki Społecznej w Spółce. Od 2009 roku jest również Przewodniczącym Rady Nadzorczej Jastrzębskiej Agencji Turystycznej.

Andrzej Tor – Zastępca Prezesa Zarządu ds. Technicznych

Lat 53. Posiada wykształcenie wyższe. W 1982 roku ukończył studia na Akademii Górniczo-Hutniczej w zakresie techniki eksploatacji złóż. W 1990 roku ukończył studia podyplomowe z zakresu wentylacji, pożarów i ratownictwa górniczego. W 1996 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych na Akademii Górniczo-Hutniczej.

W roku 1982 pracował w Głównym Instytucie Górnictwa. W latach 1983-1995 był zatrudniony w kopalni „Siemianowice”. Następnie, w latach 1995-2000, pracował w Rudzkiej Spółce Węglowej S.A. Od 18 sierpnia 2000 roku pełni funkcję Zastępcy Prezesa Zarządu ds. Technicznych w Spółce. Od 2005 roku jest również Przewodniczącym Rady Nadzorczej Jastrzębskich Zakładów Remontowych sp. z o.o.

Funkcje pełnione przez członków Zarządu w innych podmiotach

W tabeli poniżej przedstawione są informacje na temat innych podmiotów, w których w okresie ostatnich pięciu lat członkowie Zarządu pełnili funkcje w organach zarządzających lub nadzorczych.

Tabela 87

Imię i nazwisko	Podmiot	Pełniona funkcja	Czy funkcja jest pełniona obecnie?
Jarosław Zagórowski	Koksownia Przyjaźń	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Tak
	Spółka	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Nie
	Spółka	Członek Rady Nadzorczej	Nie
	Zakłady Mechaniczne w Tarnowie S.A.	Członek (Wiceprzewodniczący) Rady Nadzorczej	Nie
Grzegorz Czornik	PGWiR	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Tak
	PGWiR	Członek Rady Nadzorczej	Nie
	Koksownia Przyjaźń	Członek Rady Nadzorczej	Nie
	Polski Koks	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Nie
	Koga2 sp. z o.o.	Wiceprezes Zarządu	Nie
	TGJ sp. z o.o.	Prezes Zarządu	Nie
	DCS sp. z o.o.	Prezes Zarządu	Nie
Marek Wadowski	Centrum Informatyki ROW	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Tak
	Huta Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A.	Prezes Zarządu – Dyrektor Generalny	Nie
	Huta Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A.	Członek Zarządu – Dyrektor Ekonomiczno-Finansowy	Nie
	Polski Koks	Wiceprezes Zarządu	Nie
	Coke & Coal GmbH	Członek Rady	Nie
Artur Wojtków	Jastrzębska Agencja Turystyczna	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Tak
	KS Jastrzębski Węgiel S.A.	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Nie
Andrzej Tor	Jastrzębskie Zakłady Remontowe	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Tak

Źródło: Spółka

Rada Nadzorcza

Organem nadzorczym Spółki jest Rada Nadzorcza. Rada Nadzorcza działa na podstawie obowiązujących przepisów prawa, postanowień Statutu oraz Regulaminu Rady Nadzorczej. Regulamin Rady Nadzorczej uchwała Rada Nadzorcza.

Skład

Zgodnie ze Statutem Spółki, w skład Rady Nadzorczej wchodzi co najmniej dziewięciu członków, a obecnie Rada Nadzorcza składa się z dziesięciu członków. Natomiast zgodnie z Kodeksem Spółek Handlowych, w skład rady nadzorczej musi wchodzić co najmniej pięciu członków. Przewodniczącego Rady Nadzorczej, Zastępcę Przewodniczącego Rady Nadzorczej i Sekretarza Rady Nadzorczej powołuje spośród swoich członków Rada Nadzorcza. Członkowie Rady Nadzorczej powoływani są na okres trzyletniej wspólnej kadencji. Zgodnie ze Statutem Spółki, w przypadku dokonywania wyboru członków Rady Nadzorczej oddzielnymi grupami, liczbę członków Rady Nadzorczej określa Walne Zgromadzenie *in gremio*, przy czym Rada Nadzorcza może liczyć wówczas nie mniej niż pięciu członków. Mandat członka Rady Nadzorczej powołanego przed upływem kadencji Rady Nadzorczej wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Rady Nadzorczej. Z zastrzeżeniem postanowień następnego akapitu, członków Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje Walne Zgromadzenie. Członek Rady Nadzorczej składa rezygnację na piśmie Zarządowi.

Po zbyciu pierwszych akcji Spółki przez Skarb Państwa pracownicy Spółki mają prawo wyboru do Rady Nadzorczej. Zgodnie z Ustawą o Prywatyzacji i Komerccjalizacji oraz Statutem Spółki, pracownicy mają prawo do wyboru dwóch członków w Radzie Nadzorczej liczącej do sześciu członków, trzech członków w Radzie Nadzorczej liczącej od siedmiu do dziesięciu członków oraz czterech członków w Radzie Nadzorczej liczącej 11 lub więcej członków. Wynik wyborów jest wiążący dla organu uprawnionego do powołania Rady Nadzorczej, czyli Walnego Zgromadzenia. W przypadku zmniejszenia się składu Rady Nadzorczej o członków innych niż Członkowie Rady Nadzorczej Wybierani przez Pracowników, Walne Zgromadzenie w terminie miesiąca od chwili uzyskania informacji o zaistniałej okoliczności uzupełni skład Rady Nadzorczej. Na pisemny wniosek co najmniej 15% ogółu pracowników Spółki przeprowadza się głosowanie w sprawie odwołania Członka

Rady Nadzorczej Wybranego przez Pracowników. Takie odwołanie, śmierć lub inna ważna przyczyna, powodująca zmniejszenie się liczby Członków Rady Nadzorczej Wybranych przez Pracowników, skutkuje przeprowadzeniem wyborów uzupełniających.

Zgodnie ze Statutem, od dnia wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym, w okresie, w którym Skarb Państwa, w tym wraz z podmiotami zależnymi od Skarbu Państwa, posiada akcje Spółki uprawniające do wykonywania co najmniej 34% plus jeden głos w ogóle głosów w Spółce, Skarb Państwa jest uprawniony do powoływania i odwoływania członków Rady Nadzorczej, w liczbie równej połowie składu Rady Nadzorczej określonej przez Walne Zgromadzenie (w razie, gdyby liczba ta okazała się niecałkowita ulega ona zaokrągleniu do liczby całkowitej w dół) powiększonej o 1, z zastrzeżeniem, że Skarb Państwa jest wyłączony od głosowania na Walnym Zgromadzeniu w sprawie powołania i odwołania pozostałych członków Rady Nadzorczej; Skarb Państwa zachowuje jednak prawo głosu w następujących przypadkach: (i) wyborów członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania odrębnymi grupami, (ii) głosowań, o których mowa w art. 385 § 6 KSH, (iii) głosowań w sprawie powołania i odwołania członków Rady Nadzorczej wybranych przez pracowników, (iv) gdy Rada Nadzorcza nie może działać z powodu składu mniejszego od wymaganego statutem, a obecni na Walnym Zgromadzeniu akcjonariusze inni niż Skarb Państwa nie dokonają uzupełnienia składu Rady Nadzorczej co do części członków Rady Nadzorczej wybieranych przez Walne Zgromadzenie. Powołanie i odwołanie członków Rady Nadzorczej przez Skarb Państwa następuje poprzez oświadczenie składane Spółce.

W Radzie Nadzorczej liczącej do 12 członków co najmniej jeden, a w Radzie Nadzorczej liczącej co najmniej 13 członków – co najmniej dwóch członków Rady Nadzorczej, powinno spełniać wymogi przewidziane dla niezależnego członka rady nadzorczej w rozumieniu Zalecenia Komisji z dnia 15 lutego 2005 roku dotyczącego roli dyrektorów niewykonawczych lub będących członkami rady nadzorczej spółek giełdowych i komisji rady (nadzorczej) (2005/162/WE), z uwzględnieniem dodatkowych wymogów wynikających z Dobrych Praktyk Spółek Notowanych na GPW („**Niezależny Członek Rady Nadzorczej**”).

Niezależny Członek Rady Nadzorczej składa Spółce, przed jego powołaniem do składu Rady Nadzorczej, pisemne oświadczenie o spełnieniu przesłanek niezależności. W przypadku zaistnienia sytuacji powodującej niespełnienie przesłanek niezależności, członek Rady Nadzorczej zobowiązany jest niezwłocznie poinformować o tym fakcie Spółkę. Spółka przekazuje do publicznej wiadomości informację o aktualnej liczbie Niezależnych Członków Rady Nadzorczej.

W sytuacji, gdy żaden z członków Rady Nadzorczej nie będzie spełniał wymogu niezależności, Zarząd Spółki zobowiązany jest niezwłocznie zwołać Walne Zgromadzenie i umieścić w porządku obrad tego Walnego Zgromadzenia punkt dotyczący zmian w składzie Rady Nadzorczej. Zgodnie ze Statutem Spółki, do czasu dokonania zmian w składzie Rady Nadzorczej polegających na dostosowaniu liczby Niezależnych Członków Rady Nadzorczej do wymagań statutowych, Rada Nadzorcza działa w składzie dotychczasowym.

Kompetencje Rady Nadzorczej

Rada Nadzorcza sprawuje stały nadzór nad działalnością Spółki. Zgodnie z brzmieniem Statutu, do uprawnień Rady Nadzorczej należy w szczególności:

- (i) zatwierdzanie regulaminu Zarządu Spółki i opiniowanie regulaminu organizacyjnego określającego organizację przedsiębiorstwa Spółki;
- (ii) powoływanie i odwoływanie członków Zarządu Spółki;
- (iii) zawieszanie w czynnościach z ważnych powodów, w głosowaniu tajnym, członka Zarządu lub całego Zarządu;
- (iv) delegowanie członka lub członków Rady Nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członków Zarządu nie mogących sprawować swoich czynności;
- (v) zawieranie, rozwiązywanie i zmiana umów, ustalenie zasad zatrudnienia oraz wysokości wynagrodzenia miesięcznego dla członków Zarządu;
- (vi) wybór biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego Spółki i skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy kapitałowej;
- (vii) ocena sprawozdania finansowego zarówno co do zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym;
- (viii) ocena sprawozdania z działalności Spółki oraz wniosków Zarządu co do podziału zysków lub pokrycia strat;
- (ix) składanie Walnemu Zgromadzeniu pisemnego sprawozdania z wyników oceny sprawozdania finansowego oraz z wyników oceny sprawozdania z działalności Spółki i wniosków Zarządu co do podziału zysków lub pokrycia strat;
- (x) od dnia wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym – składanie Walnemu Zgromadzeniu corocznej zwięzłej oceny sytuacji Spółki z uwzględnieniem oceny systemu kontroli wewnętrznej i systemu zarządzania ryzykiem, oraz corocznego sprawozdania z prac Rady Nadzorczej;
- (xi) opiniowanie spraw wnoszonych pod obrady Walnego Zgromadzenia;
- (xii) zatwierdzanie strategii funkcjonowania Spółki, oraz

(xiii) opiniowanie rocznych planów Spółki.

Ponadto, do kompetencji Rady Nadzorczej należy udzielanie Zarządowi zgody na:

- (i) zawiązanie innej spółki, objęcie, nabycie, zbycie akcji lub udziałów w innych spółkach, z zastrzeżeniem uprawnień Walnego Zgromadzenia w tym zakresie w okresie, w którym Skarb Państwa posiada powyżej 50% ogólnej liczby akcji w kapitale zakładowym Spółki (patrz „*Informacja ogólna, opis Akcji i kapitału zakładowego – Uczestnictwo i głosowanie na Walnym Zgromadzeniu*”), przy czym zgody Rady Nadzorczej nie wymagają: objęcie lub nabycie akcji lub udziałów innej spółki w wysokości nie przekraczającej 1/10 udziału w kapitale zakładowym takiej spółki, zbycie akcji lub udziałów innej spółki, w której udział Spółki wynosi mniej niż 1/10 kapitału zakładowego danej spółki, objęcie lub nabycie akcji lub udziałów innej spółki w zamian za wierzytelności Spółki w ramach postępowań układowych lub ugodowych, zbycie akcji lub udziałów nabytych lub objętych przez Spółkę w zamian za wierzytelności Spółki w ramach postępowań układowych lub ugodowych, objęcie, nabycie lub zbycie akcji innej spółki, której akcje są notowane na rynku regulowanym, chyba, że wartość takich akcji lub udziałów przekracza 1/20 część kapitału zakładowego Spółki;
- (ii) tworzenie oddziałów za granicą;
- (iii) nabywanie i zbywanie środków trwałych o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki;
- (iv) zaciąganie zobowiązań warunkowych, w tym udzielanie przez Spółkę gwarancji i poręczeń majątkowych, o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki;
- (v) wypłatę zaliczki na poczet dywidendy;
- (vi) wystawianie weksli o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki;
- (vii) nabywanie i zbywanie nieruchomości, prawa użytkowania wieczystego lub udziału w nieruchomości lub użytkowaniu wieczystym o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki;
- (viii) od dnia wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym – zawarcie przez Spółkę z podmiotem powiązaniem ze Spółką znaczącej umowy w rozumieniu przepisów dotyczących informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, z wyłączeniem umów typowych, zawieranych przez Spółkę na warunkach rynkowych, w ramach prowadzonej działalności operacyjnej; oraz
- (ix) sposób wykonywania prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu lub na Zgromadzeniu Wspólników spółek, w których Spółka posiada ponad 50% akcji lub udziałów, w sprawach: zbycia i wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nich ograniczonego prawa rzeczowego, rozwiązania i likwidacji spółki, zmiany statutu lub umowy spółki, połączenia, podziału lub przekształcenia spółki, oraz podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego spółki.

Ponadto, na wniosek Zarządu Rada Nadzorcza udziela członkowi Zarządu zezwolenia na zajmowanie stanowisk we władzach spółek, w których Spółka posiada udziały lub akcje oraz na pobieranie z tego tytułu wynagrodzenia.

Sposób funkcjonowania Rady Nadzorczej

Rada Nadzorcza działa na podstawie obowiązujących przepisów prawa, Statutu oraz Regulaminu Rady Nadzorczej. Regulamin Rady Nadzorczej uchwała Rada Nadzorcza. Rada Nadzorcza odbywa posiedzenia co najmniej raz na dwa miesiące. Do ważności uchwał Rady Nadzorczej wymagane jest zaproszenie wszystkich i obecność co najmniej połowy składu Rady Nadzorczej. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. W przypadku równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Rady Nadzorczej.

Członkowie Rady Nadzorczej mogą brać udział w podejmowaniu uchwał, oddając swój głos na piśmie za pośrednictwem innego członka Rady Nadzorczej. Oddanie głosu na piśmie nie może dotyczyć spraw wprowadzonych do porządku obrad na posiedzeniu Rady Nadzorczej. Członkowie Rady Nadzorczej mogą podejmować uchwały na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Tryby podejmowania uchwał, o których mowa w tym akapicie, nie dotyczą wyboru oraz odwołania Przewodniczącego Rady Nadzorczej, Zastępcy Przewodniczącego Rady Nadzorczej i Sekretarza Rady Nadzorczej oraz zawieszania w czynnościach, z ważnych powodów, poszczególnych lub wszystkich członków Zarządu, a także ich powoływania i odwoływania.

Komitet Audytu

Rada Nadzorcza wybiera spośród swoich członków komitet audytu. W skład komitetu audytu wchodzi co najmniej trzech członków, przy czym co najmniej jeden z nich musi posiadać kwalifikacje w dziedzinie rachunkowości lub rewizji finansowej oraz być osobą, która: (i) nie posiada akcji ani innych tytułów własności w Spółce lub w jednostce z nią powiązanej, (ii) w ostatnich trzech latach nie uczestniczyła w prowadzeniu ksiąg rachunkowych lub sporządzaniu sprawozdania finansowego Spółki, wykonując w Spółce czynności rewizji finansowej, (iii) nie jest małżonkiem, krewnym ani powinowatym w linii prostej do drugiego stopnia, ani nie jest związana z tytułu opieki, przysposobienia lub kurateli z osobą będącą członkiem Rady Nadzorczej albo Zarządu, ani osobą wykonującą w Spółce czynności rewizji finansowej, ani nie

zatrudniała do wykonywania czynności rewizji finansowej takich osób. Do chwili obecnej nie został w Spółce powołany komitet audytu. Pierwszy komitet audytu zostanie powołany niezwłocznie po przeprowadzeniu Oferty.

Członkowie Rady Nadzorczej

Na dzień Prospektu w skład Rady Nadzorczej wchodzi dziesięciu członków.

W tabeli poniżej została przedstawiona lista członków Rady Nadzorczej, ich stanowiska oraz daty ich objęcia.

Tabela 88

Imię i nazwisko	Stanowisko	Data objęcia stanowiska
Józef Myrczek	Przewodniczący Rady Nadzorczej	6 października 2010 roku
Antoni Malinowski	Zastępca* Przewodniczącego Rady Nadzorczej	22 czerwca 2009 roku
Zbigniew Kamieński	Członek Rady Nadzorczej	17 grudnia 2009 roku
Adam Wałach	Członek Rady Nadzorczej	22 czerwca 2009 roku
Marek Adamusiński	Członek Rady Nadzorczej	22 czerwca 2009 roku
Miłosz Karpiński	Członek Rady Nadzorczej	22 czerwca 2009 roku
Janusz Tomica	Członek Rady Nadzorczej	22 czerwca 2009 roku
Tomasz Kusio	Członek Rady Nadzorczej	22 czerwca 2009 roku
Adam Rybaniec	Członek Rady Nadzorczej	9 grudnia 2010 roku
Eugeniusz Baron	Sekretarz Rady Nadzorczej	28 czerwca 2000 roku

* Na mocy uchwały Rady Nadzorczej nr 1/7/2009 z 14 lipca 2009 roku

Źródło: Spółka

Przez pracowników Spółki zostali powołani: Adam Wałach, Marek Adamusiński, Janusz Tomica, Eugeniusz Baron.

Obecni członkowie Rady pełnili uprzednio następujące funkcje w Radzie Nadzorczej:

Tabela 89

Imię i nazwisko	Funkcja	Kadencja	Okres pełnienia funkcji
Baron Eugeniusz	Członek	IV	28.06.2000 – 30.06.2003
	Członek	V	30.06.2003 – 30.06.2006
	Członek	VI	30.06.2006 – 26.09.2007
	Z-ca Przewodniczącego	VI	27.09.2007 – 22.06.2009
	Członek	VII	22.06.2009 – 14.07.2009
	Sekretarz	VII	14.07.2009 – nadal
Adamusiński Marek	Członek	III	09.09.1997 – 14.05.1998
	Sekretarz	III	15.05.1998 – 28.06.2000
	Członek	IV	28.06.2000 – 27.09.2000
	Sekretarz	IV	28.09.2000 – 30.06.2003
	Członek	VII	28.06.2010 – nadal

Źródło: Spółka

Bieżąca trzyletnia kadencja Rady Nadzorczej rozpoczęła się w dniu 22 czerwca 2009 roku. Mandaty wszystkich obecnych członków Rady Nadzorczej wygasną najpóźniej z dniem odbycia Walnego Zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2011.

Opis kwalifikacji i doświadczenia zawodowego członków Rady Nadzorczej

Poniżej przedstawione zostały informacje dotyczące członków Rady Nadzorczej, przygotowane na podstawie oświadczeń złożonych przez te osoby.

Józef Myrczek – Przewodniczący Rady Nadzorczej

Lat 55. Posiada wykształcenie wyższe. W 1980 roku ukończył studia na Politechnice Wrocławskiej we Wrocławiu w zakresie matematyki stosowanej, uzyskując tytuł magistra inżyniera podstawowych problemów techniki. W roku 1984 zdobył także stopień naukowy doktora, a następnie, w roku 1999, stopień naukowy doktora habilitowanego nauk chemicznych. Ponadto odbył liczne kursy i szkolenia z zakresu bankowości, finansów i zarządzania ryzykiem.

W latach 1989-1990 pracował w Okręgowym Przedsiębiorstwie Obrotu Zwierzętami Hodowlanymi. W latach 1984-1993 był zatrudniony jako adiunkt na Politechnice Wrocławskiej. W latach 1993-2005 pracował w Banku Polskiej Spółdzielczości S.A. Od czerwca 2008 roku do czerwca 2009 roku był członkiem Komisji Rewizyjnej Beskidzkiej Izby Kapitałowej i Funduszu Poręczeń Kredytowych w Bielsku-Białej sp. z o.o. Obecnie jest profesorem nadzwyczajnym na Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. Ponadto, pełni funkcję Prezesa Zarządu Śląskiego Banku Spółdzielczego „Silesia” w Katowicach (od września 2005 roku), członka Rady Nadzorczej Banku Polskiej Spółdzielczości S.A. (od czerwca 2005 roku) oraz członka Rady Nadzorczej Beskidzkiego Domu Maklerskiego S.A. (od maja 1999 roku do czerwca 2001 roku oraz ponownie od czerwca 2004 roku). Pełnił również funkcję Wiceprezesa Zarządu Banku Polskiej Spółdzielczości S.A. (od stycznia 2003 roku do sierpnia 2005 roku).

Antoni Malinowski – Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej

Lat 61. Posiada wykształcenie wyższe. W roku 1973 ukończył studia na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w zakresie górnictwa odkrywkowego, uzyskując tytuł inżyniera górnika.

W latach 1973-1974 był zatrudniony w KWB „Konin” w Koninie. W latach 1974-1976 był zatrudniony na stanowisku kierownika zakładu w WZEK w Warszawie. W latach 1976-1983 pracował w COBR PKP w Warszawie. W latach 1983-1986 był zatrudniony w MB i PMB w Warszawie. Ponadto, w latach 1989-1993, pracował w PPH „Marbetex” sp. z o.o. w Warszawie. W latach 1986-1990 pracował w Przedsiębiorstwie Produkcji i Organizacji Dostaw w Warszawie. Od roku 1993 do chwili obecnej jest pracownikiem Ministerstwa Gospodarki. Ponadto, pełnił funkcję członka Rady Nadzorczej w CZW „Węglózbyt” (do 1996 roku), KHW S.A. (do 2008 roku), KW S.A. (do 2009 roku). Do 2000 roku był także Przewodniczącym Rady Nadzorczej kopalni „Jan Kanty” S.A.

Adam Rybaniec – członek Rady Nadzorczej

Lat 58. Posiada wykształcenie wyższe. Jest absolwentem Akademii Rolniczej w Lublinie, gdzie specjalizował się w eksploatacji maszyn i urządzeń. Ukończył studia podyplomowe w Szkole Głównej Handlowej z zakresu zarządzania finansami w przedsiębiorstwie, a także na Akademii Obrony Narodowej z zakresu obronności państwa. Ponadto, odbył kurs zarządzania nieruchomościami, uzyskując Licencję Zarządcy Nieruchomości.

W latach 1987-2002 pracował w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej. W latach 2002-2010 był zatrudniony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Od roku 2010 pracuje w Ministerstwie Gospodarki.

Janusz Tomica – członek Rady Nadzorczej

Lat 45. Posiada wykształcenie wyższe. W roku 1990 ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie specjalizując się w technice podziemnej eksploatacji złóż. W roku 2008 ukończył studia podyplomowe na Politechnice Śląskiej w Gliwicach z zakresu zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy w przemyśle. Odbył kurs i egzamin dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek Skarbu Państwa.

W latach 1990-1999 pracował w kopalni Morcinek w Kaczycach. Od roku 1999 do chwili obecnej jest pracownikiem kopalni Borynia (obecnie Borynia-Zofiówka) – na stanowisku pełnomocnika dyrektora ds. zintegrowanego systemu zarządzania.

Adam Wałach – członek Rady Nadzorczej

Lat 46. Posiada wykształcenie wyższe. Jest absolwentem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie specjalizował się w zakresie maszyn i urządzeń górniczych i hutniczych oraz technicznej eksploatacji złóż.

Od roku 1991 jest zatrudniony w kopalni Pniówek, obecnie jako kierownik robót górniczych.

Tomasz Kusio – członek Rady Nadzorczej

Lat 34. Posiada wykształcenie wyższe z zakresu prawa. Jest absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego.

W latach 2004-2008 pracował w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie. Od roku 2008 do chwili obecnej jest zatrudniony w Ministerstwie Gospodarki.

Miłosz Karpiński – członek Rady Nadzorczej

Lat 31. Posiada wykształcenie wyższe z zakresu stosunków międzynarodowych. Jest absolwentem Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ukończył również studia podyplomowe z zakresu materiałoznawstwa produktów rafineryjnych i petrochemicznych, a także Krajową Szkołę Administracji Publicznej w Warszawie.

Od roku 2007 do dnia dzisiejszego jest pracownikiem Ministerstwa Gospodarki. Od września 2009 roku, pełni funkcję Przewodniczącego Rady Zarządzającej Jednostki Certyfikującej Wyroby Instytutu Paliw i Energii Odnawialnej.

Zbigniew Kamiński – członek Rady Nadzorczej

Lat 62. Posiada wykształcenie wyższe techniczne. W roku 1973 ukończył Politechnikę Gdańską, specjalność: mechanik budownictwa okrętowego. W roku 1991 uczestniczył w miesięcznym kursie szkoleniowym dotyczącym ochrony powietrza, organizowanym przez Japońską Agencję ds. Współpracy Międzynarodowej.

W latach 1966-1967 pracował w Gdyniejskiej Stoczni Remontowej. W latach 1973-1976 był zatrudniony w Instytucie Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku. W latach 1976-1977 pracował jako inspektor w Polskim Rejestrze Statków w Gdańsku. Od 1977 roku, pełnił funkcje w Zarządzie Głównym SZSP w Warszawie. W latach 1979-1983 był zatrudniony w Urzędzie Wojewódzkim w Chełmie. W 1983 roku objął stanowisko dyrektora Zespołu Kontroli i Ocen Stanu Środowiska w Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska. W 1986 roku został doradcą w Ministerstwie Górnictwa i Energetyki. W latach 1988-1990 pracował we Wspólnocie Węgla Kamiennego. W latach 1990-1999 był zatrudniony w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska. W roku 1999 rozpoczął pracę w Ministerstwie Środowiska. Od roku 2002 do chwili obecnej jest zatrudniony w Ministerstwie Gospodarki, obecnie jako zastępca dyrektora Departamentu Rozwoju Gospodarki. Pełnił funkcje: członka Rady Fundatorów w Narodowej Fundacji Ochrony Środowiska, członka Rady Nadzorczej w Spółce Restrukturyzacji Kopalń S.A. (od lipca 2000 roku do maja 2006 roku), Przewodniczącego Rady Nadzorczej w Polskim Górnictwie Naftowym i Gazownictwie S.A. (od kwietnia 2005 do grudnia 2005), a także członka Rady Nadzorczej w spółce Węglkokoks S.A. (od maja 2006 do maja 2009). Obecnie jest członkiem Rady Nadzorczej w Spółce.

Marek Adamusiński – członek Rady Nadzorczej

Lat 49. Posiada wyższe wykształcenie techniczne. Ukończył Politechnikę Śląską w Gliwicach, specjalizując się w maszynach i urządzeniach energetycznych. Uczestniczył w wielu kursach m.in. dla kandydatów na członków Rad Nadzorczych w spółkach Skarbu Państwa, z zakresu zarządzania procesami restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego oraz wyceny nieruchomości. Ukończył również studia podyplomowe na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, z zakresu transportu linowego.

Od roku 1987 do dnia dzisiejszego jest zatrudniony w kopalni Borynia-Zofiówka, Ruch Zofiówka, obecnie jako główny inżynier energomechaniczny.

Eugeniusz Baron – Sekretarz

Lat 53. Posiada wykształcenie wyższe. W roku 1982, ukończył studia na Politechnice Śląskiej w Gliwicach uzyskując tytuł magistra inżyniera mechanika w zakresie maszyn roboczych ciężkich. Uczestniczył w kursach z zakresu zarządzania, prawa zamówień publicznych, prawa geologiczno-górniczego, nowego kodeksu pracy, zarządzania ryzykiem, controllingu oraz prowadzenia działalności ubezpieczeniowej.

Od 1982 roku do dnia dzisiejszego jest zatrudniony w kopalni Pniówek, obecnie jako główny inżynier energomechaniczny. Od roku 2009 jest Sekretarzem Rady Nadzorczej w Spółce. Wcześniej był członkiem Rady Nadzorczej Spółki (w latach 2000-2007), a następnie Zastępcą Przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółki (w latach 2007-2009).

Funkcje pełnione przez członków Rady Nadzorczej w innych podmiotach

W tabeli poniżej przedstawione są informacje na temat innych spółek, w których w okresie ostatnich pięciu lat członkowie Rady Nadzorczej Spółki pełnili funkcje w organach zarządzających lub nadzorczych.

Tabela 90

Imię i nazwisko	Podmiot	Pełniona funkcja	Czy funkcja jest pełniona obecnie?
Józef Myrczek.....	Śląski Bank Spółdzielczy w Katowicach	Prezes Zarządu	Tak
	Bank Polskiej Spółdzielczości S.A.	Członek Rady Nadzorczej	Tak*
	Beskidzki Dom Maklerski S.A.	Członek Rady Nadzorczej	Tak
	Beskidzka Izba Kapitałowa i Fundusz Poręczeń Kredytowych w Bielsku-Białej sp. z o.o.	Członek Komisji Rewizyjnej	Nie
Antoni Malinowski.....	KHW S.A.	Członek Rady Nadzorczej	Nie
	KW S.A.	Członek Rady Nadzorczej	Nie
Miłosz Karpiński.....	Jednostka Certyfikująca Wyroby Instytutu Paliw i Energii Odnawialnej	Przewodniczący Rady Zarządzającej	Tak
Zbigniew Kamieński	Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A.	Członek Rady Nadzorczej	Nie
	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.	Przewodniczący Rady Nadzorczej	Nie
	Węglokoks S.A.	Członek Rady Nadzorczej	Nie

* Pan Józef Myrczek złożył rezygnację z członkostwa w Radzie Nadzorczej Bank Polskiej Spółdzielczości S.A., która jest skuteczna od dnia 29 czerwca 2011 roku

Źródło: Spółka

Osoby zarządzające wyższego szczebla

Poza członkami Zarządu i Rady Nadzorczej nie występują inne osoby zarządzające wyższego szczebla, które mają znaczenie dla stwierdzenia, że Grupa czy Spółki posiada stosowną wiedzę i doświadczenie w zarządzaniu swoją działalnością.

Pozostałe informacje na temat członków Zarządu i członków Rady Nadzorczej

Oświadczenia dotyczące członków Zarządu i Rady Nadzorczej

Zgodnie z oświadczeniami członków Zarządu i Rady Nadzorczej, poza przypadkami opisanymi w niniejszym Prospekcie:

- (i) żaden z podmiotów, w których sprawowali oni funkcje członków organów administracyjnych, zarządzających i nadzorczych lub funkcje zarządzające wyższego szczebla, w okresie pięciu lat przed dniem Prospektu nie był przedmiotem upadłości, zarządu komisyjnego lub likwidacji (patrz „– Opis przypadków upadłości, zarządu komisyjnego oraz likwidacji, w okresie ostatnich pięciu lat, w odniesieniu podmiotów, w których członkowie Zarządu lub członkowie Rady Nadzorczej byli członkami organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych”);
- (ii) żaden z nich nie został publicznie oskarżony/obwiniony ani nie zostały na niego nałożone sankcje przez organy ustawowe lub regulacyjne (w tym uznane korporacje zawodowe), w okresie pięciu lat przed dniem Prospektu;
- (iii) żaden z nich nie otrzymał sądowego zakazu działania jako członek organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych jakiegokolwiek emitenta ani zakazu uczestniczenia w zarządzaniu lub prowadzeniu spraw jakiegokolwiek emitenta, w okresie pięciu lat przed dniem Prospektu;
- (iv) żaden z nich nie był skazany za oszustwa w okresie pięciu lat poprzedzających dzień Prospektu;
- (v) u żadnego z nich nie występuje żaden, choćby potencjalny, konflikt interesów pomiędzy obowiązkami wobec Spółki a prywatnymi obowiązkami lub innymi obowiązkami członków Zarządu lub członków Rady Nadzorczej, w szczególności zaś: (a) żaden z nich nie prowadzi innej działalności poza Spółką (z wyjątkiem zasiadania w organach zarządzających lub nadzorczych innych podmiotów wchodzących w skład Grupy), która mogłaby mieć istotny wpływ na Spółkę; (b) nie wykonuje poza Spółką działalności konkurencyjnej wobec Spółki; (c) nie jest współnikiem konkurencyjnej, wobec Spółki lub Spółek Zależnych, spółki cywilnej lub osobowej; oraz (d) nie jest członkiem organu spółki kapitałowej konkurencyjnej wobec Spółki lub Spółek Zależnych ani nie jest członkiem organu jakiegokolwiek innej konkurencyjnej osoby prawnej;

- (vi) nie istnieją żadne umowy ani porozumienia z głównymi akcjonariuszami, klientami, dostawcami Spółki lub innymi osobami, na mocy których którykolwiek z nich powołany został na stanowisko członka organów zarządzających lub nadzorczych; oraz
- (vii) nie istnieją żadne powiązania rodzinne pomiędzy członkami Zarządu, pomiędzy członkami Rady Nadzorczej ani pomiędzy członkami Zarządu a członkami Rady Nadzorczej.

Opis przypadków upadłości, zarządu komisarycznego oraz likwidacji, w okresie ostatnich pięciu lat, w odniesieniu podmiotów, w których członkowie Zarządu lub członkowie Rady Nadzorczej byli członkami organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych

Pan Marek Wadowski, Zastępca Prezesa Zarządu ds. Ekonomicznych, od dnia 15 czerwca 2006 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku, był członkiem Zarządu Huty Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A., która od września 2005 roku do stycznia 2007 roku, była postawiona w stan upadłości. Postępowanie upadłościowe zostało zakończone zawarciem układu z wierzycielami.

Udziały i akcje posiadane przez członków Zarządu lub Rady Nadzorczej

W okresie ostatnich pięciu lat kalendarzowych i do dnia Prospektu, członkowie Zarządu i Rady Nadzorczej posiadali następujące akcje i udziały w spółkach (w odniesieniu do spółek publicznych uwzględniono jedynie pakiety akcji uprawniające do co najmniej 5% ogólnej liczby głosów w spółce):

- (i) Pan Artur Wojtków (członek Zarządu): 1.255 akcji o wartości nominalnej 10 PLN każda spółki KS Jastrzębski Węgiel S.A. z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju (akcje zbyte w 2006 roku);
- (ii) Pan Grzegorz Czornik (członek Zarządu): 25 udziałów o wartości nominalnej 1.000 PLN każdy spółki KOGA2 Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (udziały zbyte w 2007 roku) oraz 250 udziałów o wartości nominalnej 50 PLN każdy spółki TGJ Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach (udziały zbyte w 2007 roku); oraz
- (iii) Pan Józef Myrczek (członek Rady Nadzorczej): 0,08% udziałów w funduszu udziałowym Śląskiego Banku Spółdzielczego „Silesia” z siedzibą w Katowicach, 0,001% akcji spółki Bank Polskiej Spółdzielczości S.A. oraz 1,58% akcji spółki Beskidzki Dom Maklerski S.A.

Zgodnie z przekazanymi oświadczeniami, na dzień Prospektu, żaden z członków Zarządu ani żaden z członków Rady Nadzorczej nie posiada akcji Spółki ani opcji czy warrantów na akcje Spółki.

Zamiar uczestniczenia w Ofercie przez członków Zarządu i Rady Nadzorczej

Na dzień Prospektu, zgodnie ze złożonymi oświadczeniami członków Zarządu, wszyscy członkowie Zarządu zamierzają nabyć Akcje Sprzedawane, przy czym zamiar ten obejmuje nabycie poniżej 5% Akcji Sprzedawanych. Zgodnie ze złożonymi oświadczeniami członków Rady Nadzorczej, Miłosz Karpiński, Marek Adamusiński, Eugeniusz Baron i Janusz Tomica zamierzają nabyć poniżej 5% Akcji Sprzedawanych w Ofercie. Pozostali członkowie Rady Nadzorczej nie zamierzają uczestniczyć w Ofercie.

Wynagrodzenia i warunki umów o pracę

Zgodnie z Ustawą z dnia 3 marca 2000 roku o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi w okresie, w którym Skarb Państwa posiada powyżej 50% liczby akcji w kapitale zakładowym Spółki, tj. także po zakończeniu Oferty, wysokość miesięcznego wynagrodzenia członków Zarządu nie może przekroczyć sześciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia bez wypłat nagród z zysku, w czwartym kwartale roku poprzedniego ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a członków Rady Nadzorczej jednego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia bez wypłat nagród z zysku, w czwartym kwartale roku poprzedniego ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Wynagrodzenia członków Zarządu

Delegowany uchwałą Rady Nadzorczej przedstawiciel Rady Nadzorczej zawiera z członkami Zarządu umowę o pracę lub umowę cywilnoprawną stanowiącą podstawę zatrudnienia, na zasadach określonych w uchwale Rady Nadzorczej.

Członkowie Zarządu są zatrudnieni na podstawie umów o pracę. Do członków Zarządu zastosowanie mają przepisy Ustawy Kominowej, zgodnie z którą świadczenia na rzecz członków Zarządu mogą mieć formy: wynagrodzenia miesięcznego, nagrody rocznej, świadczeń dodatkowych.

Zgodnie ze Statutem – w okresie, w którym Skarb Państwa posiada powyżej 50% ogólnej liczby akcji w kapitale zakładowym Spółki, tak długo, jak wymogi Ustawy Kominowej obowiązują – zasady wynagrodzenia i wynagrodzenia dla członków Zarządu ustala Walne

Zgromadzenie na wniosek Rady Nadzorczej, przy czym do czasu gdy Skarb Państwa pozostaje jedynym akcjonariuszem, wynagrodzenie miesięczne Prezesa Zarządu ustala organ właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa.

Na podstawie uchwały nr 1 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 23 grudnia 2010 roku, wynagrodzenie miesięczne członków Zarządu, z wyjątkiem Prezesa Zarządu, począwszy od dnia 1 stycznia 2011 roku ustalone zostało na 5,7-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia bez wypłat nagród z zysku, w czwartym kwartale 2009 roku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Na podstawie decyzji ministra właściwego ds. gospodarki z dnia 23 grudnia 2010 roku, wynagrodzenie Prezesa Zarządu zostało ustalone na sześciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia bez wypłat nagród z zysku, w czwartym kwartale 2009 roku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Członkom Zarządu przysługują także odprawy w wysokości trzykrotności wynagrodzenia miesięcznego w razie odwołania ze stanowiska lub rozwiązania umowy przez Spółkę z innych przyczyn niż naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia – Prezesowi Zarządu oraz uchwały Rady Nadzorczej – członkom Zarządu zostały przyznane świadczenia dodatkowe w formie ubezpieczenia osobowego.

Nie ustanowiono członka Rady Nadzorczej delegowanego do stałego indywidualnego wykonywania nadzoru.

W tabeli poniżej przedstawiono wysokość rocznego wynagrodzenia i dodatkowych świadczeń wypłaconych obecnym członkom Zarządu w 2010 roku od Spółki oraz od Spółek Zależnych.

Tabela 91

Imię i nazwisko	Wysokość wynagrodzenia podstawowego wypłaconego przez Spółkę	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego przez Spółki Zależne	Premie, nagrody, udział w zysku itp.	Całkowita wartość świadczeń dodatkowych* przyznanych przez Spółkę i Spółki Zależne
	<i>(brutto w tys. PLN)</i>			
Jarosław Zagórowski	246,6	41,3	53,0	40,8
Marek Wadowski	232,7	40,2	-	38,1
Grzegorz Czornik	232,7	38,2	44,3	41,0
Artur Wojtków	232,7	37,3	-	38,0
Andrzej Tor	232,7	41,3	44,3	40,6
Razem:.....	1 177, 4	198, 3	141,6	198,5

* Świadczenia dodatkowe to świadczenia nie zakwalifikowane do wynagrodzenia zasadniczego, tj. przede wszystkim świadczenia z tytułu ubezpieczeń osobowych oraz, w mniejszym stopniu, inne rzeczowe świadczenia takie jak np. mundury, deputaty węglowe w okresach, kiedy występowały

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Wynagrodzenia członków Rady Nadzorczej

Wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej ustalane są przez Walne Zgromadzenie, z uwzględnieniem przepisów prawa. Osobne wynagrodzenie dla członka Rady Nadzorczej delegowanego do stałego indywidualnego wykonywania nadzoru ustalane jest również przez Walne Zgromadzenie.

W tabeli poniżej przedstawiono wysokość rocznego wynagrodzenia i dodatkowych świadczeń wypłaconych członkom Rady Nadzorczej w 2010 roku od Spółki oraz od Spółek Zależnych.

Tabela 92

Imię i nazwisko	Wysokość wynagrodzenia podstawowego wypłaconego przez Spółkę	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego przez Spółki Zależne		Całkowita wartość świadczeń dodatkowych przyznanych przez Spółkę i Spółki Zależne
		<i>(brutto w tys. PLN)</i>		
Józef Myrczek	6,3	-	-	-
Antoni Malinowski	41,3	-	-	-
Eugeniusz Baron.....	41,3	-	-	-
Adam Rybaniec	-	-	-	-
Janusz Tomica	41,3	-	-	-
Adam Walach.....	41,3	-	-	-
Tomasz Kusio.....	41,3	-	-	-
Miłosz Karpiński	41,3	-	-	-
Zbigniew Kamieński.....	39,6	-	-	-
Marek Adamusiński	41,3	-	-	-
Jan Bogolubow.....	23,8	-	-	-
Piotr Chrzan.....	3,8	-	-	-
Józef Dubiński	23,8	-	-	-
Tomasz Kusio.....	41,3	-	-	-
Agnieszka Okrajewska	6,4	-	-	-
Razem:	434,1	-	-	-

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Umowy z członkami Zarządu i Rady Nadzorczej uprawniające do świadczeń wypłaconych w dniu zaprzestania pełnienia funkcji w tych organach

W razie rozwiązania umowy o pracę nie z winy pracownika członkowi Zarządu przysługuje odprawa w wysokości trzykrotnego wynagrodzenia miesięcznego.

Ponadto, z trzema członkami Zarządu – Panem Jarostawem Zagórowski, Panem Grzegorzem Czornikiem oraz Panem Andrzejem Torem – zawarto umowy dotyczące zakazu konkurencji po ustaniu stosunku pracy, na mocy których przysługuje im odszkodowanie w wysokości 60% miesięcznego wynagrodzenia brutto wynikającego z umowy o pracę w dacie jej rozwiązania przez okres dwunastu miesięcy. Z pozostałymi członkami Zarządu oraz członkami Rady Nadzorczej nie zawarto umów dotyczących zakazu konkurencji po ustaniu stosunku pracy.

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej członków Zarządu i Rady Nadzorczej z tytułu sprawowanej funkcji

Dwóch członków Rady Nadzorczej zawarto indywidualne ubezpieczenie (bez udziału pracodawcy) od odpowiedzialności cywilnej osób doзору ruchu, którego składki potrącane są z ich wynagrodzeń na wniosek za pośrednictwem listy płac. Pozostali członkowie Zarządu i Rady Nadzorczej nie posiadają ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej z tytułu sprawowanej funkcji.

Rezerwa na świadczenia emerytalne, rentowe i inne świadczenia na rzecz członków Zarządu i Rady Nadzorczej

Spółka utworzyła rezerwy na świadczenia emerytalne i rentowe dla wszystkich swoich pracowników, w tym również (z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z przepisów Ustawy Kominowej) dla członków Zarządu oraz członków Rady Nadzorczej będących pracownikami Spółki. Metoda naliczania rezerwy na świadczenia emerytalne stosowana przez Grupę nie pozwala na określenie wartości rezerwy dla poszczególnych osób/pracowników.

Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW

Uregulowania dotyczące zastosowania zasad ładu korporacyjnego dla spółek notowanych na rynku regulowanym GPW opisane są w Dobrych Praktykach Spółek Notowanych na GPW stanowiących załącznik do uchwały Nr 12/1170/2007 Rady Giełdy z dnia 4 lipca 2007 roku podjętej na mocy § 29 ust. 1 Regulaminu GPW. W dniu 19 maja 2010 roku, na mocy uchwały nr 17/1249/2010 Rada Giełdy wprowadziła zmiany do Dobrych Praktyk Spółek Notowanych na GPW w celu dostosowania ich do ostatnich zmian w przepisach prawa, aktualnych, międzynarodowych trendów w zakresie ładu korporacyjnego oraz oczekiwań uczestników rynku. Zmiany weszły w życie z dniem 1 lipca 2010 roku.

Kiedy akcje Spółki zostaną dopuszczone do obrotu, Spółka będzie zobowiązana przestrzegać zasad dotyczących zastosowania zasad ładu korporacyjnego obowiązujących spółki notowane na GPW.

Na dzień Prospektu Spółka stosuje zasady określone w Dobrych Praktykach Spółek Notowanych na GPW w zakresie, w jakim mogą mieć one zastosowanie do spółek niepublicznych. Po dopuszczeniu Akcji do obrotu na GPW, Zarząd, w zakresie kompetencji przyznanych mu przez Statut i powszechnie obowiązujące przepisy prawa, zamierza doprowadzić do stosowania przez Spółkę w możliwie najszerszym zakresie zasad przewidzianych w dokumencie Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW. Zarząd zamierza także rekomendować Radzie Nadzorczej i Walnemu Zgromadzeniu przestrzeganie w możliwie najszerszym zakresie zasad Dobrych Praktyk Spółek Notowanych na GPW. Na Dzień Prospektu, Spółka nie jest w stanie w sposób bardziej precyzyjny wskazać, których zasad ładu korporacyjnego nie będzie ona stosowała. Niemniej, Spółka będzie, zgodnie z Regulaminem Giełdy informować corocznie stosowaniu zasad ładu korporacyjnego, oraz na bieżąco o niestosowaniu określonej zasady w sposób trwały lub jej naruszeniu w sposób incydentalny.

Zgodnie z § 29 Regulaminu GPW w przypadku, gdy określona zasada ładu korporacyjnego nie będzie stosowana w sposób trwały lub zostanie naruszona incydentalnie, Spółka będzie zobowiązana opublikować raport zawierający informacje o tym, jaka zasada nie jest stosowana lub nie została zastosowana, jakie były okoliczności i przyczyny niezastosowania tej zasady oraz w jaki sposób Spółka zamierza usunąć ewentualne skutki niezastosowania danej zasady lub jakie kroki zamierza podjąć, by zmniejszyć ryzyko niezastosowania jej w przyszłości. Raport powinien zostać opublikowany na oficjalnej stronie internetowej Spółki oraz w trybie analogicznym do stosowanego do przekazywania raportów bieżących zgodnie z wymogami, o których mowa w §29 Regulaminu GPW. Obowiązek ten powstaje niezwłocznie po powstaniu uzasadnionego przeświadczenia po stronie Spółki, że dana zasada nie będzie stosowana lub że nie zostanie zastosowana, w każdym zaś przypadku niezwłocznie po zaistnieniu zdarzenia stanowiącego naruszenie zasady ładu korporacyjnego. Ponadto, Spółka będzie zobowiązana zawrzeć w raporcie rocznym raport dotyczący zasad stosowania ładu korporacyjnego.

ZNACZNY AKCJONARIUSZ I AKCJONARIUSZ SPRZEDAJĄCY

Akcjonariusz Sprzedający

Większościowym akcjonariuszem w Spółce i Akcjonariuszem Sprzedającym w ramach Oferty jest Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej, osoba prawna pełniąca funkcje właścicielskie w stosunku do majątku Rzeczypospolitej Polskiej. Stosownie do art. 20 Ustawy o Funkcjonowaniu Górnictwa, prywatyzacja Spółki, w tym sprzedaż Akcji Sprzedawanych w ramach Oferty, jest dokonywana przez Ministra Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministrem Gospodarki, zaś uprawnienia korporacyjne Skarbu Państwa jako akcjonariusza Spółki wykonywane są, co do zasady, przez Ministra Gospodarki. Adres Akcjonariusza Sprzedającego: ul. Krucza 36/ul. Wspólna 6, 00-522 Warszawa, Polska. W ramach Oferty Akcjonariusz Sprzedający oferuje do 39.496.196 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B.

Kontrola nad Spółką

Akcje posiadane przez Skarb Państwa nie są uprzywilejowane, w tym w zakresie prawa do głosu, prawa do dywidendy czy podziału majątku w przypadku likwidacji Spółki. Akcje posiadane przez Skarb Państwa nie przyznają dodatkowych praw, nie wiążą się z nimi również dodatkowe obowiązki. Skarb Państwa, będący obecnie akcjonariuszem większościowym, sprawuje kontrolę nad Spółką. Patrz *Tabela 93*.

Skarb Państwa wykonuje swoje uprawnienia właścicielskie względem Spółki za pośrednictwem Ministra Gospodarki, na podstawie Ustawy o Funkcjonowaniu Górnictwa oraz innych przepisów prawa. Skarb Państwa, dysponując większością głosów na Walnym Zgromadzeniu, może wywierać decydujący wpływ na decyzje, w takich kwestiach jak zmiana Statutu, podwyższenie kapitału zakładowego w drodze emisji nowych akcji, emisja obligacji zamiennych na akcje czy wypłata dywidendy.

Statut przewiduje, że prawo głosu akcjonariuszy dysponujących powyżej 10% ogółu głosów w Spółce zostaje ograniczone w ten sposób, że żaden z nich nie może wykonywać na Walnym Zgromadzeniu więcej niż 10% ogółu głosów w Spółce. Ograniczenie to nie dotyczy Skarbu Państwa i podmiotów zależnych od Skarbu Państwa w okresie, w którym Skarb Państwa, wraz z podmiotami zależnymi, posiada liczbę akcji Spółki uprawniającą do wykonywania co najmniej 34% plus jeden głos w ogólnej liczbie głosów w Spółce. Głosy należące do akcjonariuszy, między którymi istnieje stosunek dominacji lub zależności kumulują się, a w przypadku, gdy skumulowana liczba głosów przekracza 10% ogółu głosów w Spółce, również podlega ona redukcji do 10%. Dla potrzeb ustalenia wskazanego powyżej udziału w głosach została przyjęta szeroka definicja stosunku dominacji i zależności (patrz „*Ogólne informacje o Spółce, opis Akcji i kapitału zakładowego – Uczestnictwo i głosowanie na Walnym Zgromadzeniu*”). Każdy akcjonariusz, który zamierza wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, bezpośrednio lub przez pełnomocnika, ma obowiązek, bez odrębnego wezwania, zawiadomić Zarząd lub Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia o tym, że dysponuje bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 10% ogółu głosów w Spółce. Osoba, która nie wykonała lub wykonała w sposób nienależyty obowiązek informacyjny, do chwili usunięcia uchybienia temu obowiązkowi, może wykonywać prawo głosu wyłącznie z jednej akcji; wykonywanie przez taką osobę prawa głosu z pozostałych akcji jest bezskuteczne.

Ponadto Skarbowi Państwa przysługuje uprawnienie do wyboru części członków Rady Nadzorczej. Patrz „*Zarządzanie i ład korporacyjny – Rada Nadzorcza*”.

Zgodnie ze Statutem zbycie akcji Spółki poniżej 50% + 1 akcja przez Skarb Państwa może nastąpić jedynie za zgodą Rady Ministrów.

Wskazane powyżej postanowienia Statutu mogą spowodować opóźnienie, utrudnienie lub uniemożliwienie zmiany kontroli nad Spółką.

Sprzedaż akcji w przyszłości

Po dokonaniu sprzedaży Akcji w ramach Oferty, Skarb Państwa rozpocznie proces nieodpłatnego udostępniania akcji uprawnionym pracownikom Spółki (patrz również „*Opis działalności – Pracownicy – Pakiet pracowniczy dla pracowników nieuprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki*”). Nieodpłatnemu udostępnieniu podlega do 14.928.603 Akcji.

Niezwłocznie po zarejestrowaniu przez sąd rejestrowy podwyższenia kapitału zakładowego Spółki w związku z emisją akcji Spółki serii D, Minister Skarbu Państwa zamierza zaoferować uprawnionym pracownikom KK Zabrze możliwość wykonania ich prawa do nieodpłatnego nabycia akcji w drodze nabycia akcji Spółki serii D objętych przez Skarb Państwa, na podstawie art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. W wyniku powyższego, uprawnieni pracownicy KK Zabrze będą mogli nabyć nieodpłatnie do 1.130.137 akcji Spółki serii D. (Patrz również „*Opis działalności – Pracownicy – Ustalenia dotyczące udziału pracowników w kapitale Grupy*”).

Zgodnie ze Strategią działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015, przyjętą przez Radę Ministrów, sposób i przebieg prywatyzacji górnictwa powinien gwarantować utrzymanie większościowego pakietu akcji pod kontrolą Skarbu Państwa (patrz również „*Otoczenie prawne – Strategia działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015*”). Ewentualna decyzja o sprzedaży akcji Spółki, w wyniku której Skarb Państwa przestałby kontrolować większościowy pakiet akcji Spółki, będzie uzależniona od przyszłych decyzji Rady Ministrów, Ministra Skarbu Państwa oraz Ministra Gospodarki.

Zbycie Akcji posiadanych przez Skarb Państwa podlega przepisom Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

Struktura akcjonariatu po zakończeniu Oferty

W tabeli poniżej przedstawione są pewne informacje dotyczące własności Akcji przed Ofertą:

Tabela 93

	Przed Ofertą			
	Akcje	(%)	Głosy	%
Nazwa akcjonariusza				
Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej	108.849.600	100	108.849.600	100
Razem	108.849.600	100	108.849.600	100

Źródło: Spółka

W tabeli poniżej przedstawione są informacje dotyczące własności akcji po zakończeniu Oferty.

Tabela 94

	Po zakończeniu Oferty			
	Akcje	(%)	Głosy	%
Nazwa akcjonariusza				
Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej ⁽¹⁾	54.424.801	50 + 1 akcja	54.424.801	50 + 1 głos
Akcje Pracownicze ⁽²⁾	14.928.603	13,71	14.928.603	13,71
Pozostali akcjonariusze ⁽³⁾	39.496.196	36,29	39.496.196	36,29
Razem	108.849.600	100	108.849.600	100

(1) Skarb Państwa bez Akcji Pracowniczych

(2) Do czasu zbycia na rzecz uprawnionych pracowników Spółki lub ich spadkobierców Akcje Pracownicze pozostają własnością Skarbu Państwa

(3) Bez uwzględnienia pracowników Spółki i ich spadkobierców uprawnionych do nieodpłatnego nabycia Akcji Pracowniczych

Źródło: Spółka

TRANSAKcje Z PODMIOTAMI POWIĄZANYMI

W okresie objętym historycznymi informacjami finansowymi i do dnia Prospektu Spółka była stroną transakcji z podmiotami powiązаныmi w rozumieniu MSR 24 „Transakcje z jednostkami powiązаныmi” (załącznik do Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 roku przyjmującego określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 zmienionym Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1274/2008 zmieniającym Rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do MSR 1).

Należy zwrócić uwagę, że standard MSR 24 został zmodyfikowany w dniu 4 listopada 2009 roku. Zmiany te upraszczają wymagania w zakresie ujawniania informacji przez jednostki powiązane z instytucjami państwowymi oraz doprecyzowują definicje jednostki powiązanej. Z uwagi na to, że Spółka jest spółką kontrolowaną przez Skarb Państwa, w świetle poprzedniej wersji standardu MSR 24, zobowiązana byłaby do szerokiego ujawniania transakcji z podmiotami zależnymi od Skarbu Państwa. Zmodyfikowany i aktualny standard MSR 24, który Grupa zastosowała w Skonsolidowanych Sprawozdaniach Finansowych, w dalszym ciągu wymaga ujawniania takich informacji, ale jedynie tych, które są istotne dla użytkowników sprawozdań finansowych.

Spółka i Grupa zawierają następujące transakcje z podmiotami powiązаныmi:

- (i) transakcje pomiędzy Spółką a podmiotami należącymi do Grupy,
- (ii) transakcje pomiędzy Spółką a członkami Zarządu i Rady Nadzorczej,
- (iii) transakcje pomiędzy spółkami Grupy a jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa,
- (iv) transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, oraz
- (v) transakcje pomiędzy spółkami Grupy a jednostkami stowarzyszonymi.

Skarb Państwa jest podmiotem dominującym wobec Spółki. W związku z powyższym, wszystkie spółki zależne od Skarbu Państwa (bezpośrednio i pośrednio) są podmiotami powiązаныmi z Grupą.

Niektóre z umów zawartych pomiędzy Spółką a podmiotami powiązаныmi opisane zostały szczegółowo w części „Opis działalności – Istotne umowy” niniejszego Prospektu ze względu na stopień ich istotności dla działalności prowadzonej przez Spółkę oraz ich udział w jej strukturze przychodów ze sprzedaży.

Wziąwszy pod uwagę system sprawozdawczości przyjęty w Grupie oraz długotrwały proces gromadzenia i przetwarzania przez Spółkę szczegółowych informacji na temat transakcji z podmiotami powiązаныmi opisanymi w niniejszym rozdziale, zamieszczenie informacji na dzień Prospektu nie jest możliwe. Niemniej jednak, jeżeli w Prospekcie nie wskazano inaczej, po dniu 31 marca 2011 lub we wskazanych przypadkach po dniu 30 kwietnia 2011 roku do dnia Prospektu nie były zawierane z podmiotami powiązаныmi transakcje o innym charakterze niż te, które zostały przedstawione w niniejszym rozdziale. W tym świetle, ze względu na powtarzalny charakter większości zawieranych transakcji z podmiotami powiązаныmi, na podstawie informacji za okres do dnia 31 marca 2011 roku lub we wskazanych przypadkach do dnia 30 kwietnia 2011 roku przedstawionych w niniejszym rozdziale, w ocenie Spółki jest możliwe dokonywanie oceny transakcji zawartych z podmiotami powiązаныmi również do dnia Prospektu.

W ocenie Spółki, wszystkie transakcje, które Spółka oraz inne spółki z Grupy przeprowadzały i przeprowadzają z podmiotami powiązаныmi, są realizowane na warunkach rynkowych, po rynkowych stawkach i na takich samych warunkach jak w przypadku transakcji z podmiotami trzecimi. W szczególności, przy zawieraniu umów z podmiotami powiązаныmi Spółka bierze pod uwagę właściwe przepisy Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych dotyczące dokumentowania takich transakcji. W konsekwencji Spółka stoi na stanowisku, że organy podatkowe nie mają przesłanek do stwierdzenia, że warunki umów nie zostały ustalone na poziomie rynkowym, a tym samym nie mają podstaw do zobowiązania Grupy do zapłaty dodatkowego podatku wraz z odsetkami za zwłokę z tego tytułu.

Według stanu na dzień Prospektu, organy podatkowe nie kwestionowały warunków, na jakich spółki z Grupy przeprowadzały transakcje z podmiotami powiązаныmi. W szczególności, organy podatkowe w żaden sposób nie wyrażały stanowiska, zgodnie z którym mogłyby to być warunki odbiegające od warunków rynkowych.

Ponadto, w niniejszym rozdziale opisano transakcje pomiędzy podmiotami należącymi do Grupy a KK Zabrze (przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie).

Transakcje pomiędzy Spółką a podmiotami należącymi do Grupy

W okresie od 1 stycznia 2011 roku do dnia Prospektu oraz w latach zakończonych 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku najistotniejszymi dostawcami i odbiorcami Spółki były Polski Koks S.A., Koksownia Przyjaźń oraz Spółka Energetyczna Jastrzębie oraz KK Zabrze (szerzej o transakcjach z KK Zabrze patrz „– Transakcje pomiędzy podmiotami należącymi do Grupy a KK Zabrze”). Do spółek należących do Grupy Spółka sprzedaje głównie węgiel. Od spółek z Grupy Spółka nabywa głównie energię oraz takie usługi jak usługi remontowe, usługi transportowe, usługi wykonywania pomiarów i badań oraz usługi ubezpieczeniowe.

Poniższa tabela przedstawia przychody i koszty transakcji ze Spółkami Zależnymi (w mln PLN) w latach 2008-2010 oraz w okresie od początku 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku.

Tabela 95

Spółka Zależna	Cztery miesiące zakończony w dniu 30 kwietnia 2011		2010		2009		2008	
	Sprzedaż	Zakup	Sprzedaż	Zakup	Sprzedaż	Zakup	Sprzedaż	Zakup
Polski Koks.....	990,7	0,1	2 272,4	17,4	1 163,2	19,5	2 271,0	36,9
Koksownia Przyjaźń.....	228,4	-	549,5	-	148,1	0,5	266,8	-
Spółka Energetyczna Jastrzębie.....	31,3	62,6	83,3	146,9	102,4	177,4	71,1	138,3
Jastrzębskie Zakłady Remontowe*	0,7	51,7	1,8	102,9	2,0	70,1	2,3	102,5
Jastrzębska Spółka Kolejowa	0,2	2,0	0,7	7,5	0,5	2,3	0,5	5,1
Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze	-	2,8	0,1	7,9	0,1	6,8	0,1	6,0
Centrum Informatyki ROW**	0,1	9,2	0,5	21,7	0,1	7,1	-	-
Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji***	0,4	6,5	0,1	1,6	-	-	-	-
Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa	0,1	0,3	0,4	0,7	0,4	0,6	0,4	0,7
Jastrzębska Agencja Turystyczna.....	-	0,2	-	0,7	-	0,1	-	0,2

* W dniu 3 listopada 2008 roku, Spółka podpisała z JZR umowę o współpracy i świadczeniu usług w zakresie: (i) remontów i modernizacji maszyn i urządzeń, (ii) prac spawalniczych, (iii) obróbki skrawaniem, (iv) prac montażowych i ślusarskich, (v) remontów urządzeń elektrycznych, (vi) wykonywania części zamiennych do remontowanych maszyn i urządzeń, oraz (vii) innych prac uzgodnionych między stronami umowy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z zachowaniem sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia. Umowa ta została opisana również w części „Opis działalności – Istotne Umowy – Pozostałe Istotne Umowy”

** Spółka nabyła pakiet większościowy w Centrum Informatyki ROW w czerwcu 2009 roku

*** Spółka nabyła od Skarbu Państwa 90,59% akcji Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji w dniu 7 grudnia 2010 roku

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Transakcje pomiędzy podmiotami należącymi do Grupy a KK Zabrze

Spółkę jest związana z KK Zabrze wieloletnią umową sprzedaży i dostaw węgla koksowego. Stosownie do tej umowy, Spółka dostarcza w ilościach i po cenach uzgodnionych z KK Zabrze węgiel koksowy, zużywany przez KK Zabrze wyłącznie do produkcji własnej koks. Wielkości dostaw i cena węgla koksowego uzgadniane są przez strony umowy na okres jednego roku. Obecnie obowiązujące warunki dostaw obowiązują strony do dnia 31 grudnia 2011 roku. Patrz również „Opis działalności – Program inwestycyjny – Projekty w obszarze koksowniczym – Porozumienia dotyczące realizacji inwestycji w KK Zabrze”.

Poniższa tabela przedstawia przychody Grupy z transakcji KK Zabrze (w mln PLN) w latach 2008-2010 oraz w okresie od początku 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku.

Tabela 96

	Cztery miesiące zakończony w dniu 30 kwietnia 2011		2010		2009		2008	
	Sprzedaż	Zakup	Sprzedaż	Zakup	Sprzedaż	Zakup	Sprzedaż	Zakup
KK Zabrze	193,4	-	453,7	-	175,9	-	339,3	-

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Transakcje pomiędzy Spółką a członkami Zarządu i Rady Nadzorczej

Łączna wartość wynagrodzeń, odpraw, odszkodowań itp. członków Zarządu, wraz z narzutami, wyniosła 2,1 mln PLN w 2008 roku, 2,0 mln PLN w 2009 roku, 1,6 mln PLN w 2010 roku oraz 0,4 mln PLN w 2011 roku, do dnia Prospektu. Łączna wartość wynagrodzenia członków

Rady Nadzorczej wyniosła 0,4 mln PLN w 2008 roku, 0,4 mln PLN w 2009 roku, 0,4 mln PLN w 2010 roku oraz 0,1 mln PLN w 2011 roku, do dnia Prospektu.

Suma świadczeń dodatkowych przyznanych członkom Zarządu wyniosła 0,2 mln PLN w 2008 roku, 0,2 mln PLN w 2009 roku, 0,2 mln PLN w 2010 roku oraz 0,05 mln PLN w 2011 roku, do dnia Prospektu. Świadczenia dodatkowe przyznane członkom Zarządu związane były z Ubezpieczeniem osobowym „BONUS VIP” z Funduszem Inwestycyjnym. Członkom Rady Nadzorczej nie były przyznane świadczenia dodatkowe.

Wynagrodzenia członków Zarządu

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia, odprawy, odszkodowania, wraz z narzutami oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Zarządu w 2008 roku.

Tabela 97

Imię i nazwisko członka Zarządu	Funkcja	Wysokość wynagrodzeń, odpraw, odszkodowań, wraz z narzutami, wypłaconych przez Spółkę w 2008 roku	Wysokość świadczeń dodatkowych* przyznanych przez Spółkę w 2008 roku
		(w tys. PLN)	
Daniel Ozon (odwołany dnia 9.01.2008 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Nadzoru Właścicielskiego i Strategii Kapitałowej	267,5	0,5
Robert Ostrowski (odwołany dnia 16.05.2008 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Ekonomiki i Finansów	315,8	15,1
Tadeusz Kosek (18.02.2008 – 7.10.2008 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Nadzoru Właścicielskiego i Strategii Kapitałowej	278,7	24,9
Andrzej Tor.....	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Produkcji	311,4	37,4
Jarosław Zagórowski.....	Prezes Zarządu	278,4	37,2
Grażyna Bula (od 1.07.2008 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Ekonomiki i Finansów	97,7	18,6
Grzegorz Czornik	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Marketingu i Jakości Węgla	244,0	37,4
Marian Ślęzak.....	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Zatrudnienia, Płac i Polityki Społecznej	300,8	37,3

* Świadczenia dodatkowe to świadczenia nie zakwalifikowane do wynagrodzenia zasadniczego, tj. przede wszystkim świadczenia z tytułu ubezpieczeń osobowych oraz, w mniejszym stopniu, inne rzeczowe świadczenia, takie jak np. mundury, deputaty węglowe w okresach, kiedy występowały

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia, odprawy, odszkodowania, itp., wraz z narzutami oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Zarządu w 2009 roku.

Tabela 98

Imię i nazwisko członka Zarządu	Funkcja	Wysokość wynagrodzeń, odpraw, odszkodowań, wraz z narzutami, wypłaconych przez Spółkę w 2009 roku	Wysokość świadczeń dodatkowych* przyznanych przez Spółkę w 2009 roku
		(w tys. PLN)	
Jarosław Zagórowski.....	Prezes Zarządu	333,1	40,1
Grzegorz Czornik	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Marketingu i Jakości Węgla	315,6	39,8

Imię i nazwisko członka Zarządu	Funkcja	Wysokość wynagrodzeń, odpraw, odszkodowań, wraz z narzutami, wyplaconych przez Spółkę w 2009 roku	Wysokość świadczeń dodatkowych* przyznanych przez Spółkę w 2009 roku
		(w tys. PLN)	
Marian Ślęzak (odwołany dnia 14.08.2009 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Zatrudnienia, Płac i Polityki Społecznej	484,8	26,5
Andrzej Tor	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Produkcji	317,2	41,2
Marek Wadowski (powołany dnia 13.10.2009 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Ekonomiki i Finansów	27,6	0,1
Artur Wojtków (z wyboru pracowników od 18.08.2009 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Zatrudnienia, Płac i Polityki Społecznej	59,1	-
Grażyna Bula..... (odwołana dnia 22.06.2009 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Ekonomiki i Finansów	282,2	19,9
Robert Ostrowski (odwołany dnia 16.05.2008 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Ekonomiki i Finansów	58,1	-
Tadeusz Kosek..... (18.02.2008 – 7.10.2008 roku)	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Nadzoru Właścicielskiego i Strategii Kapitałowej	106,5	-

* Świadczenia dodatkowe to świadczenia nie zakwalifikowane do wynagrodzenia zasadniczego, tj. przede wszystkim świadczenia z tytułu ubezpieczeń osobowych oraz, w mniejszym stopniu, inne rzeczowe świadczenia, takie jak np. mundury, deputaty węglowe w okresach, kiedy występowały

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia, odprawy, odszkodowania itp. wraz z narzutami oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Zarządu w 2010 roku.

Tabela 99

Imię i nazwisko członka Zarządu	Funkcja	Wysokość wynagrodzeń, odpraw, odszkodowań, wraz z narzutami, wyplaconych przez Spółkę w 2010 roku	Wysokość świadczeń dodatkowych* przyznanych przez Spółkę w 2010 roku
		(w tys. PLN)	
Jarosław Zagórowski	Prezes Zarządu	359,8	40,8
Marek Wadowski	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Ekonomicznych	263,0	38,1
Grzegorz Czornik.....	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Handlu	332,6	41,0
Artur Wojtków	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Pracy i Polityki Społecznej	261,5	38,0
Andrzej Tor	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Technicznych	332,9	40,6
Grażyna Bula..... Odwołana dnia 22.06.2009 roku	Zastępca Prezesa Zarządu, Dyrektor Biura Ekonomiki i Finansów	77,4	-

* Świadczenia dodatkowe to świadczenia nie zakwalifikowane do wynagrodzenia zasadniczego, tj. przede wszystkim świadczenia z tytułu ubezpieczeń osobowych oraz, w mniejszym stopniu, inne rzeczowe świadczenia, takie jak np. mundury, deputaty węglowe w okresach, kiedy występowały

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia, odprawy, odszkodowania itp. wraz z narzutami oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Zarządu od dnia 1 stycznia 2011 roku do 30 kwietnia 2011 roku.

Tabela 100

Imię i nazwisko członka Zarządu	Funkcja	Wysokość wynagrodzeń, odpraw, odszkodowań, wraz z narzutami, wypłaconych przez Spółkę od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku	Wysokość świadczeń dodatkowych* przyznanych przez Spółkę od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku
		(w tys. PLN)	
Jarosław Zagórowski	Prezes Zarządu	102,6	13,8
Marek Wadowski	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Ekonomicznych	97,6	13,8
Grzegorz Czornik	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Handlu	97,6	13,8
Artur Wojtków	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Pracy i Polityki Społecznej	97,3	13,8
Andrzej Tor	Zastępca Prezesa Zarządu ds. Technicznych	97,6	13,8

* Świadczenia dodatkowe to świadczenia nie zakwalifikowane do wynagrodzenia zasadniczego, tj. przede wszystkim świadczenia z tytułu ubezpieczeń osobowych oraz, w mniejszym stopniu, inne rzeczowe świadczenia, takie jak np. mundury, deputaty węglowe w okresach, kiedy występowały

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Wynagrodzenia członków Rady Nadzorczej

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Rady Nadzorczej w 2008 roku.

Tabela 101

Imię i nazwisko członka Rady Nadzorczej	Funkcja	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego przez Spółkę w 2008 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej	Wysokość świadczeń dodatkowych przyznanych przez Spółkę w 2008 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej
		(w tys. PLN)	
Liliana Kostka	Członek Rady Nadzorczej	3,7	-
Czesław Kisiel	Członek Rady Nadzorczej	3,7	-
Jan Kiwer	Członek Rady Nadzorczej	3,7	-
Józef Dubiński	Członek Rady Nadzorczej	31,0	-
Piotr Chrzan	Członek Rady Nadzorczej	31,0	-
Nikodem Szlązak	Członek Rady Nadzorczej	31,0	-
Teresa Korycińska	Przewodnicząca Rady Nadzorczej	36,9	-
Eugeniusz Baron	Z-ca Przewodniczącej Rady Nadzorczej	36,9	-
Mieczysław Lubryka	Sekretarz Rady Nadzorczej	36,9	-
Andrzej Chwas	Członek Rady Nadzorczej	36,9	-
Katarzyna Cur-Szymańska	Członek Rady Nadzorczej	36,9	-
Bogusław Dziędziel	Członek Rady Nadzorczej	36,9	-
Roman Olma	Członek Rady Nadzorczej	36,9	-

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Rady Nadzorczej w 2009 roku.

Tabela 102

Imię i nazwisko członka Rady Nadzorczej	Funkcja	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego przez Spółkę w 2009 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej	Wysokość świadczeń dodatkowych przyznanych przez Spółkę w 2009 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej
		(w tys. PLN)	
Jan Bogolubow	Przewodniczący Rady Nadzorczej	17,6	-
Józef Dubiński	Członek Rady Nadzorczej	39,6	-
Tomasz Kusio	Członek Rady Nadzorczej	17,6	-
Miłosz Karpiński.....	Członek Rady Nadzorczej	17,6	-
Antoni Malinowski.....	Z-ca Przewodniczącego Rady Nadzorczej	17,6	-
Eugeniusz Baron	Z-ca Przewodniczącego Rady Nadzorczej/Sekretarz	39,6	-
Adam Wałach	Członek Rady Nadzorczej	17,6	-
Janusz Tomica.....	Członek Rady Nadzorczej	17,6	-
Marek Adamusiński.....	Członek Rady Nadzorczej	17,6	-
Teresa Korycińska	Przewodnicząca Rady Nadzorczej	22,1	-
Mieczysław Lubryka.....	Sekretarz Rady Nadzorczej	22,1	-
Piotr Chrzan	Członek Rady Nadzorczej	22,1	-
Andrzej Chwas	Członek Rady Nadzorczej	22,1	-
Katarzyna Cur-Szymańska	Członek Rady Nadzorczej	22,1	-
Bogusław Dziędziel	Członek Rady Nadzorczej	22,1	-
Roman Olma.....	Członek Rady Nadzorczej	22,1	-
Nikodem Szlązak	Członek Rady Nadzorczej	22,1	-

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Rady Nadzorczej w 2010 roku.

Tabela 103

Imię i nazwisko członka Rady Nadzorczej	Funkcja	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego przez Spółkę w 2010 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej	Wysokość świadczeń dodatkowych przyznanych przez Spółkę w 2010 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej
		(w tys. PLN)	
Józef Myrczek.....	Przewodniczący Rady Nadzorczej	6,3	-
Antoni Malinowski.....	Z-ca Przewodniczącego Rady Nadzorczej	41,3	-
Eugeniusz Baron	Sekretarz Rady Nadzorczej	41,3	-
Janusz Tomica.....	Członek Rady Nadzorczej	41,3	-
Adam Wałach	Członek Rady Nadzorczej	41,3	-
Tomasz Kusio	Członek Rady Nadzorczej	41,3	-
Miłosz Karpiński.....	Członek Rady Nadzorczej	41,3	-
Zbigniew Kamieński	Członek Rady Nadzorczej	39,6	-

Imię i nazwisko członka Rady Nadzorczej	Funkcja	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego przez Spółkę w 2010 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej	Wysokość świadczeń dodatkowych przyznanych przez Spółkę w 2010 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej
		(w tys. PLN)	
Marek Adamusiński	Członek Rady Nadzorczej	41,3	-
Agnieszka Okrajewska	Członek Rady Nadzorczej	6,3	-
Józef Dubiński	Członek Rady Nadzorczej	23,8	-
Piotr Chrzan	Członek Rady Nadzorczej	3,8	-
Jan Bogolubow	Przewodniczący Rady Nadzorczej	23,8	-

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Poniższa tabela przedstawia wynagrodzenia oraz świadczenia dodatkowe przyznane członkom Rady Nadzorczej od dnia 1 stycznia 2011 roku do 30 kwietnia 2011 roku.

Tabela 104

Imię i nazwisko członka Rady Nadzorczej	Funkcja	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego przez Spółkę od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej	Wysokość świadczeń dodatkowych przyznanych przez Spółkę od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku z tytułu pełnienia funkcji w Radzie Nadzorczej
		(w tys. PLN)	
Józef Myrczek	Przewodniczący Rady Nadzorczej	13,8	-
Antoni Malinowski	Z-ca Przewodniczącego Rady Nadzorczej	13,8	-
Eugeniusz Baron	Sekretarz Rady Nadzorczej	13,8	-
Adam Rybaniec	Członek Rady Nadzorczej	12,9	-
Janusz Tomica	Członek Rady Nadzorczej	13,8	-
Adam Wąłach	Członek Rady Nadzorczej	13,8	-
Tomasz Kusio	Członek Rady Nadzorczej	13,8	-
Miłosz Karpiński	Członek Rady Nadzorczej	13,8	-
Zbigniew Kamiński	Członek Rady Nadzorczej	13,8	-
Marek Adamusiński	Członek Rady Nadzorczej	13,8	-
Agnieszka Okrajewska	Członek Rady Nadzorczej	1,0	-

Źródło: Spółka (dane niezbadane)

Transakcje pomiędzy spółkami Grupy a Skarbem Państwa, jednostkami zależnymi od Skarbu Państwa oraz jednostkami stowarzyszonymi

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku oraz w latach zakończonych 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku najistotniejszymi dostawcami Grupy będącymi spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa były następujące podmioty: PKP CARGO S.A. (oraz spółki z grupy PKP), Huta Łabędy S.A., WZK Victoria (patrz również „Opis działalności – Ostatnie nabycia”), Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. (patrz również „Opis działalności – Ostatnie nabycia”), REMAG S.A., Zakład Odsalania „Dębieńsko” sp. z o.o oraz ORLEN PETRO TANK.

Główne zakupy to: usługi przewozowe, dostawa obudów górniczych, dostawy koksu, wynajem, remonty i konserwacje kombajnów górniczych, usługi rekultywacji, utylizacja solanki oraz inne.

Poniższa tabela przedstawia koszty transakcji ze Skarbem Państwa i spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa w roku 2010 oraz w okresie od początku 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku.

Tabela 105

	Cztery miesiące zakończone w dniu 30 kwietnia 2011**		Rok zakończony w dniu 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
<i>(w mln PLN)</i>				
Transakcje dokonywane bezpośrednio ze Skarbem Państwa				
Zakupy w okresie*	-	61,0	-	5,0
Saldo zobowiązania na koniec okresu.....	44,5	47,7	68,9	79,0
Transakcje dokonywane z spółkami zależnymi od Skarbu Państwa				
Zakupy w okresie*	126,8	431,3	383,2	899,6
Saldo zobowiązania na koniec okresu.....	43,1	59,6	60,1	63,1
Transakcje dokonywane z jednostkami stowarzyszonymi				
Zakupy w okresie*	8,1	26,4	24,7	31,5
Saldo zobowiązania na koniec okresu.....	3,8	4,9	4,3	6,0
Łącznie dokonane zakupy	134,9	518,7	407,9	936,1
Saldo zobowiązań ogółem na koniec okresu	91,4	112,2	133,3	148,1

* Z uwzględnieniem podatku VAT

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010 **Spółka (dane niezbadane)

W okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku oraz w latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010, 2009, 2008 roku najistotniejszymi odbiorcami Grupy będącymi spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa były następujące podmioty: KK Zabrze (patrz „Opis działalności – Ostatnie nabycia” oraz „– Transakcje pomiędzy podmiotami należącymi do Grupy a KK Zabrze”), Weglokoks S.A., WZK Victoria, PGE Elektra S.A., Energa Elektrownie Ostrołęka S.A., Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia „Kozienice” S.A., KGHM Polska Miedź S.A., Zespół Elektrociepłowni Bytom S.A., Elektrociepłownia Zabrze S.A., PGE Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A., PGE Elektrownia Opole S.A., Krajowa Spółka Cukrowa S.A. Produkty sprzedawane przez Grupę do spółek kontrolowanych przez Skarb Państwa to głównie węgiel i koks.

Poniższa tabela przedstawia przychody z transakcji ze spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa w latach 2008-2010 oraz w okresie od początku 2011 roku do dnia 30 kwietnia 2011 roku.

Tabela 106

	Cztery miesiące zakończone w dniu 30 kwietnia 2011**		Rok zakończony w dniu 31 grudnia	
	2011	2010	2009	2008
<i>(w mln PLN)</i>				
Sprzedaż w okresie*	681,0	1.859,8	1.440,2	1.489,6
Saldo należności na koniec okresu	169,1	142,2	111,6	87,9

* Z uwzględnieniem podatku VAT

Źródło: Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe 2008-2010 **Spółka (dane niezbadane)

Dodatkowo w okresie trzech miesięcy zakończonych w dniu 31 marca 2011 roku oraz w latach zakończonych w dniu 31 grudnia 2010, 2009, 2008 roku, miały miejsce trzy transakcje pomiędzy Spółką a Skarbem Państwa mające na celu połączenie jednostek gospodarczych pod wspólną kontrolą.

Połączenie z KWK „Budryk” S.A.

W dniu 4 stycznia 2008 roku nastąpiło połączenie Spółki z kopalnią KWK „Budryk” (połączenie przez przejęcie). W związku z połączeniem Spółka dokonała podwyższenia kapitału zakładowego poprzez emisję 932.558 akcji imiennych serii B o łącznej wartości nominalnej 46.627.900 zł, które zostały objęte przez Skarb Państwa – dotychczasowego jedynego akcjonariusza KWK „Budryk” S.A. Spółka wstąpiła z dniem 4 stycznia 2008 roku we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej, na zasadach sukcesji uniwersalnej. Wyceny wartości i ustalenia stosunku wymiany akcji łączących się spółek dokonał Carlson Capital Partners w czerwcu 2007 roku, przy zastosowaniu metody wyceny dochodowej (zdyskontowanych przyszłych strumieni pieniężnych) oraz porównawczej (rynkowej). Stosunek wymiany wyniósł jedna akcja spółki przejmowanej za 0,03476 akcji spółki przejmującej. Wartość akcji KWK „Budryk” została wyceniona na kwotę 434.017.820 zł, a cena emisyjna jednej akcji serii B Spółki była równa 465,405712 zł.

Nabycie Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A.

W dniu 7 grudnia 2010 roku Spółka nabyła od Skarbu Państwa 90,59% akcji Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. za kwotę 49,0 mln zł. Wartość transakcji została ustalona w wyniku wieloetapowych negocjacji ze zbywcą – Skarbem Państwa. Cena akcji znajduje pokrycie w wycenie sporządzonej przez Kancelarię Biegłego Rewidenta Jan Pstraś – Audyt, Doradztwo z siedzibą w Katowicach, sporządzonej w 2010 roku. Spółka opłaciła nabycie 90,59% akcji Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. ze środków własnych.

Nabycie KK Zabrze

W dniu 12 maja 2011 roku Spółka zawarła ze Skarbem Państwa Warunkową Umowę Wniesienia KK Zabrze. W zamian za obejmowanych 6.404.110 akcji serii D, Skarb Państwa wniesie do Spółki aport w postaci 5.610.000 akcji KK Zabrze, stanowiących 85% jej kapitału zakładowego, przy czym zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie. Rada Ministrów udzieliła zgody na zawarcie umowy w dniu 17 maja 2011 roku. Wartość aportu odpowiada jego wartości godziwej, obliczonej na podstawie wartości księgowej KK Zabrze, według stanu na dzień 31 grudnia 2010 roku i wynosi 267.435.633,60 zł, a cena emisyjna jednej akcji serii D wynosi 41,76 zł. Wartość godziwa aportu została potwierdzona przez biegłego rewidenta z Kancelarii Biegłego Rewidenta Jan Pstraś – Audyt, Doradztwo, z siedzibą w Katowicach. Ustalenie parytetu wymiany akcji oraz ceny emisyjnej jest oparte na porównaniu wartości księgowych Spółki oraz KK Zabrze według stanu na dzień 31 grudnia 2010 roku.

Transakcje ze spółką stowarzyszoną C&C Coke and Coal Products GmbH

Poza ww. istotnymi transakcjami z jednostkami powiązаныmi miały miejsce transakcje sprzedaży do jednostki wycenianej metodą praw własności C&C Coke and Coal Products GmbH, w której Polski Koks posiada 40% udziałów o wartości nominalnej 320.000 EUR. Wartość tych transakcji to 32,5 mln zł w 2009 roku oraz 51,4 mln zł w 2008 roku.

OGÓLNE INFORMACJE O SPÓŁCE, OPIS AKCJI I KAPITAŁU ZAKŁADOWEGO

Informacje zawarte w niniejszym rozdziale, z wyjątkiem punktu „Kapitał zakładowy i rodzaje Akcji” w części opisującej wniesienie KK Zabrze do Spółki oraz przypisu (4) w punkcie „Struktura akcjonariatu po emisji akcji serii C i D”, mają charakter ogólny i zostały sporządzone zgodnie z właściwymi przepisami prawa i regulacjami, a także Statutem i Regulaminem Walnego Zgromadzenia oraz regulacjami wewnętrznymi Spółek Zależnych obowiązującymi w dniu Prospektu. W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji inwestorzy powinni zapoznać się z obowiązującymi przepisami prawnymi, Statutem i Regulaminem Walnego Zgromadzenia lub zasięgnąć opinii swoich doradców prawnych w sprawie informacji na temat praw i obowiązków związanych z Akcjami oraz Walnym Zgromadzeniem.

Podstawowe informacje o Spółce

Tabela 107

Nazwa i forma prawna:	Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
Skrócona nazwa:	JSW S.A.
Siedziba i adres*:	ul. Armii Krajowej 56, 44-330 Jastrzębie-Zdrój, Polska
Numer telefonu:	(+48 32) 756 41 13
Numer telefaksu:	(+48 32) 476 26 71
Strona internetowa:	www.jsw.pl
Adres poczty elektronicznej:	jsw@jsw.pl
KRS:	0000072093, Sąd Rejonowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy KRS
REGON:	271747631
NIP:	6330005110

* Przy czym planowane jest przeniesienie siedziby Spółki do nowej siedziby – szerzej na ten temat patrz Tabela 80

Spółka została utworzona w związku z realizacją procesu restrukturyzacji polskiego górnictwa, na skutek przekształcenia siedmiu przedsiębiorstw państwowych (samodzielnie funkcjonujących kopalń) w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa na mocy: zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu nr 28/Org/92 z dnia 1 marca 1993 roku oraz aktu przekształcenia z dnia 1 marca 1993 roku (akt notarialny Rep. A nr 753/1993), które zostały zarejestrowane przez sąd rejonowy w Katowicach w dniu 1 kwietnia 1993 roku.

Spółka została utworzona na czas nieokreślony.

Spółka działa na podstawie i zgodnie z przepisami prawa polskiego, w szczególności na podstawie przepisów Kodeksu Spółek Handlowych, Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, Prawa Geologicznego i Górniczego oraz Ustawy o Funkcjonowaniu Górnictwa.

Przedmiot działalności Spółki

Podstawowy przedmiot działalności Spółki, który określony jest w § 4 Statutu (patrz Załącznik nr 2 do Prospektu), obejmuje górnictwo i wzbogacanie węgla kamiennego, górnictwo gazu ziemnego, oraz wytwarzanie, przesył i dystrybucję energii elektrycznej.

Ponadto, § 4 Statutu wymienia szereg innych rodzajów działalności, które nie należą do podstawowego przedmiotu jej działalności.

Spółka i istotne Spółki Zależne oraz KK Zabrze

Poniżej przedstawiono podstawowe informacje na temat istotnych Spółek Zależnych, Spółki jako podmiotu dominującego oraz KK Zabrze (przy czym Zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie). Spółka posiada również mniejszościowy udział w kapitale zakładowym innych podmiotów, a ponadto w Grupie funkcjonują spółki, które są zależne od Spółki jedynie pośrednio. Podmioty te zostały pominięte w opisie Grupy ze względu na ich istotność oraz dla zachowania przejrzystości struktury.

Spółka

Spółka jest jednostką dominującą Grupy.

W wyniku przeprowadzonych zmian restrukturyzacyjnych i organizacyjnych, na dzień Prospektu, w ramach Spółki funkcjonuje pięć kopalń zorganizowanych w oddzielne zakłady: kopalnia Borynia-Zofiówka, kopalnia Budryk, kopalnia Jas-Mos, kopalnia Krupiński, kopalnia Pniówek oraz Zakład Logistyki Materiałowej i Biuro Zarządu.

Zakład Logistyki Materiałowej został powołany w celu scentralizowania procesu zakupów materiałów, sprzętu i urządzeń dla zakładów Spółki, zapewnienia ciągłości pełnego zaopatrzenia kopalń należących do Spółki, analizowania potrzeb materiałowych kopalń oraz przygotowywania przetargów na dostawy materiałów, sprzętu i urządzeń dla tych kopalń.

Pozostałe informacje na temat Spółki zostały przedstawione w punktach „Podstawowe informacje o Spółce” oraz „Przedmiot działalności Spółki” powyżej.

Istotne Spółki Zależne

Polski Koks

Polski Koks S.A. z siedzibą przy ul. Gawronów 22, 40-527 Katowice, Polska, został utworzony w dniu 31 stycznia 1996 roku. Spółka została wpisana w dniu 26 lutego 1996 roku przez Sąd Rejonowy w Katowicach Wydział VIII Gospodarczy Rejestrowy do rejestru handlowego pod numerem RHB 12937. W dniu 17 czerwca 2002 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w Katowicach Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana (przerejestrowana) do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000116114.

Polski Koks został zawiązany przez Spółkę, Koksownię Przyjaźń oraz Hutę Katowice. Spółka posiada bezpośrednio 51% akcji w kapitale zakładowym Polskiego Koksu S.A., który wynosi 4.100.000,00 zł na dzień 31 marca 2011 roku. Pozostałymi akcjonariuszami Polskiego Koksu są ArcelorMittal Poland z 24,5-procentowym udziałem oraz Koksownia Przyjaźń z 24,5-procentowym udziałem. Na 41.000 akcji 1.000 jest uprzywilejowanych co do głosu (uprawnionemu z każdej z tych akcji przysługują 2 głosy), z czego 510 przysługuje Spółce.

W dniu 11 kwietnia 2011 roku Polski Koks zawarł warunkową umowę (patrz szerzej „– Istotne Umowy – Umowa pomiędzy Polskim Koksem a ArcelorMittal Poland dotycząca nabycia akcji w celu umorzenia”) nabycia w celu umorzenia od ArcelorMittal Poland wszystkich (10.045 akcji) posiadanych przez tę spółkę akcji w kapitale zakładowym Polskiego Koksu, stanowiących 24,5% tego kapitału. Po realizacji tej umowy bezpośredni udział Spółki w kapitale zakładowym Polskiego Koksu wzrośnie do 67,55%, a udział przysługujący Koksowni Przyjaźń, będącej spółką kontrolowaną przez Grupę, wzrośnie do 32,45%. W efekcie, Grupa będzie posiadała wszystkie akcje w kapitale zakładowym Polskiego Koksu.

W dniu 31 maja 2011 roku odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Polskiego Koksu, na którym została wyrażona zgoda na nabycie przez Polski Koks akcji własnych od ArcelorMittal Poland, ich umorzenie oraz na obniżenie kapitału zakładowego spółki. Po zarejestrowaniu obniżenia, kapitał zakładowy Polskiego Koksu będzie wynosił 3.095.500,00 zł i będzie się dzielił na 30.955 akcji imiennych (w tym 755 akcji serii A uprzywilejowanych co do głosu).

Przedmiotem działalności spółki jest sprzedaż (głównie eksport) koksu i węgla koksowego o wysokich parametrach koksotwórczych (*hard premium*) do celów wzbogacania mieszanki, sprzedaż produktów węglopochodnych i paliw stałych, zabezpieczanie dostaw węgla koksowego potrzebnego do produkcji koksu oraz spedycja węgla i koksu. Polski Koks jest największą firmą handlującą koksem na świecie i posiada markę rozpoznawalną na wszystkich kontynentach.

Koksownia Przyjaźń

Koksownia Przyjaźń sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Koksowniczej 1, 42-523 Dąbrowa Górnicza, Polska została utworzona w dniu 31 lipca 2003 roku i wpisana w dniu 24 października 2003 roku do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Katowicach, Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000177072. Koksownia Przyjaźń jest sukcesorem przedsiębiorstwa państwowego Zakłady Koksownicze Przyjaźń, które w wyniku prywatyzacji zostały wniesione przez Skarb Państwa jako aport, w zamian za udziały w podwyższonym kapitale zakładowym Koksowni Przyjaźń.

Spółka posiada w spółce bezpośrednio 1.465.717 udziałów o łącznej wartości 732.858.500,00 zł, stanowiących 88,12% kapitału zakładowego Koksowni Przyjaźń, który wynosi 831.698.500,00 zł na dzień 25 maja 2011 roku.

Skarb Państwa, który posiada 190.000 udziałów Koksowni Przyjaźń (11,42% kapitału zakładowego), zamierza sprzedać 161.500 udziałów, stanowiących 9,71% kapitału zakładowego Koksowni Przyjaźń. W związku z realizacją przez innych udziałowców prawa pierwszeństwa nabycia udziałów, wynikającego z umowy spółki, Spółka jest uprawniona do objęcia 160.690 udziałów Koksowni Przyjaźń (9,66% kapitału zakładowego). Pozostałe 810 udziałów obejmie dwóch innym udziałowców. Po sfinalizowaniu transakcji Spółka będzie posiadała 1.626.407 udziałów Koksowni Przyjaźń, odpowiadających 97,78% jej kapitału zakładowego. Cena za udział dla przedmiotowej transakcji została ustalona na kwotę 1.032,18 zł, co po przeliczeniu daje 165.861.004,20 zł za obejmowane przez Spółkę udziały. Zarząd Spółki wyraził zgodę na nabycie dodatkowych udziałów w Koksowni Przyjaźń w lutym 2011 roku. Termin tego nabycia nie został na dzień Prospektu ustalony. Patrz również „Opis działalności – Ostatnie nabycia”.

Przedmiotem działalności spółki jest wytwarzanie i obrót koksem, a także węglopochodnymi powstającymi w procesie koksowania, tj. smołą, benzolem, siarką i gazem koksowniczym.

Spółka Energetyczna Jastrzębie

Spółka Energetyczna „Jastrzębie” S.A. z siedzibą przy ul. Rybnickiej 6c, 44-335 Jastrzębie-Zdrój, Polska, została utworzona w dniu 11 października 1995 roku. Spółka została wpisana przez Sąd Rejonowy w Katowicach do rejestru handlowego pod numerem RHB 12496. W dniu 7 stycznia 2002 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana (przerejestrowana) do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000076747. Spółka, na dzień 31 marca 2011 roku, posiada w spółce bezpośrednio 100,0% akcji w kapitale zakładowym Spółki Energetycznej Jastrzębie, który wynosi 150.878.100,00 zł.

Przedmiotem działalności spółki jest produkcja energii elektrycznej oraz energii cieplnej dla potrzeb przemysłowych oraz dla ludności miasta Jastrzębia-Zdroju oraz gmin Pawłowice i Suszec. Ponadto, Spółka Energetyczna Jastrzębie produkuje sprężone powietrze i chłód dla kopalń Spółki oraz świadczy usługi produkcyjne, handlowe, remontowe i inwestycyjne związane z energetyką.

W skład spółki wchodzi trzy jednostki produkcyjne: EC Moszczenica, EC Zofiówka oraz Zespół Elektrociepłowni Kogeneracyjnych (ZEK) (dawniej EEG Pniówek) – w skład której wchodzi EC Pniówek i EC Suszec.

Jastrzębskie Zakłady Remontowe

Jastrzębskie Zakłady Remontowe sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Węglowej 4, 44-268 Jastrzębie-Zdrój, Polska, zostały zawiązane w dniu 8 czerwca 1998 roku. Spółka została wpisana w dniu 20 czerwca 1998 roku przez Sąd Rejonowy w Katowicach do rejestru handlowego pod numerem RHB 15507. W dniu 5 lutego 2002 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana (przerejestrowana) do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000088012. Spółka jest sukcesorem powstałego z przykopalnianych warsztatów mechanicznych zakładu „Warsztaty Remontowe”. Dnia 1 stycznia 2000 roku przejęła także Przedsiębiorstwo Gospodarki Maszynami sp. z o.o. Spółka posiada w spółce bezpośrednio 132.302 udziały stanowiące 100,0% w kapitale zakładowym Jastrzębskich Zakładów Remontowych, który wynosi 66.151.000,00 zł na dzień 31 marca 2011 roku.

Przedmiotem działalności spółki są usługi instalowania, napraw i konserwacji maszyn i urządzeń górniczych oraz wykonywanie robót górniczych.

Jastrzębska Spółka Kolejowa

Jastrzębska Spółka Kolejowa sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Leśnej 4, 44-330 Jastrzębie-Zdrój, Polska, została utworzona 6 lutego 1998 roku. Spółka została wpisana przez Sąd Rejonowy w Katowicach do rejestru handlowego pod numerem RHB 15213. W dniu 5 czerwca 2001 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana (przerejestrowana) do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000017437.

Spółka, na dzień 31 marca 2011 roku, posiada w spółce bezpośrednio 166.011 udziałów stanowiących 100,0% kapitału zakładowego Jastrzębskiej Spółki Kolejowej sp. z o.o., który wynosi 83.005.500,00 zł.

Jastrzębska Spółka Kolejowa posiada Autoryzację Bezpieczeństwa nadaną decyzją nr TTN-0211-A-06/2010 przez Urząd Transportu Kolejowego w dniu 10 stycznia 2011 roku, ważną do 9 stycznia 2016 roku, która zastąpiła dotychczasowe świadectwo bezpieczeństwa Nr 098/ZI/06 wydane przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego w dniu 22 grudnia 2006 roku. Autoryzacja Bezpieczeństwa w myśl przepisów Ustawy z dnia 28 marca 2003 roku, o transporcie kolejowym (Dz.U. z 2003 roku, Nr 16, poz. 94 wraz z późn. zmianami), uprawnia JSK do wykonywania działalności gospodarczej polegającej na zarządzaniu liniami kolejowymi.

Obszar zarządzany przez Jastrzębską Spółkę Kolejową obejmuje tory stacyjne kopalń: Borynia, Budryk, Jas-Mos, Zofiówka, Pniówek i Krupiński wraz z przyległymi torami szlakowymi oraz stację zdawczo-odbiorczą Pawłowice Górnicze. Całkowita długość torów (stacyjnych i szlakowych) pod zarządem spółki wynosi około 142 km.

Przedmiotem działalności Jastrzębskiej Spółki Kolejowej jest: (i) udostępnianie linii kolejowych w oparciu o zatwierdzony przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego cennik usług korzystania z wyżej wymienionych linii będących własnością spółki, (ii) utrzymania budowli i urządzeń infrastruktury kolejowej, (iii) budowy i remontów układów torowych oraz obiektów kolejowych, (iv) wykonywania usług projektowych i ekspertyz, (v) świadczenie usług spedycyjnych, (vi) usługi transportu samochodowego, (vii) usuwanie skutków szkód górniczych, oraz (viii) prowadzenie działalności szkoleniowej, promocyjnej i innowacyjnej.

Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze

Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Rybnickiej 6, 44-335 Jastrzębie-Zdrój, Polska, zostało utworzone w dniu 8 czerwca 1998 roku. W dniu 7 listopada 2001 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000035253. Spółka posiada w spółce bezpośrednio 3.558 udziałów stanowiących 50,25% kapitału zakładowego Centralnego Laboratorium Pomiarowo-Badawczego, który wynosi 3.540.000,00 zł.

W dniu 8 kwietnia 2011 roku zgromadzenie wspólników CLP-B podjęło uchwałę w sprawie połączenia CLP-B ze spółką Zakład Analityczno-Badawczy Labor Koks sp. z o.o., której jedynym udziałowcem jest Koksownia Przyjaźń. Analogiczną uchwałę w sprawie połączenia walne zgromadzenie Zakładu Analityczno-Badawczego Labor Koks sp. z o.o. podjęło dnia 14 kwietnia 2011 roku. W wyniku połączenia CLP-B przejęło cały majątek Zakładu Analityczno-Badawczego Labor Koks sp. z o.o., a Koksownia Przyjaźń objęła 1.324 udziały o wartości nominalnej 500 zł każdy w podwyższonym kapitale zakładowym CLP-B. Sąd rejestrowy dokonał rejestracji podwyższenia kapitału zakładowego CLP-B w dniu 25 maja 2011 roku.

Przedmiotem działalności spółki są usługi badawcze w dziedzinie: (i) węgla, popiołu z węgla, koksu, (ii) żużli, stałych ubocznych produktów spalania paliw stałych, (iii) kruszyw górniczych i odpadów pogórnictwa, (iv) biopaliw stałych i stałych paliw wtórnych, (v) monitorowania wielkości emisji dwutlenku węgla oraz wyliczanie współczynnika utleniania, (v) wód i ścieków o pomiarów szkodliwości fizycznych i chemicznych na stanowiskach pracy, (vi) próbek gazowych i pyłu kopalnianego. Ponadto, spółka prowadzi usługi inspekcyjne w dziedzinie paliw stałych, działalność szkoleniową oraz prowadzi badania biegiłości poprzez porównania międzylaboratoryjne w zakresie badań węgla i popiołu z węgla. Spółka pełni wiodącą rolę w procesie konsolidacji działalności laboratoryjnej Grupy.

Centrum Informatyki ROW

Centrum Informatyki ROW sp. z o.o. z siedzibą przy Leśnej 4, 44-330 Jastrzębie-Zdrój, Polska, zostało utworzone w dniu 29 sierpnia 1998 roku. W dniu 23 stycznia 2002 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000083839. Spółka posiada w spółce bezpośrednio 331 udziałów stanowiących 74,38% w kapitale zakładowym Centrum Informatyki ROW, który wynosi 222.500,00 zł na dzień 31 marca 2011 roku.

Przedmiotem działalności spółki jest świadczenie usług w zakresie informatyki, produkcja i montaż sprzętu elektronicznego, tworzenie i sprzedaż oprogramowania. Spółka jest obecnie dostawcą nowoczesnych i innowacyjnych rozwiązań IT dla Grupy (na zasadach outsourcingu) oraz realizuje zadania związane z budową i obsługą spójnego systemu informatycznego dla całej Grupy.

Od dnia 25 maja 2011 roku spółka działa pod firmą Advicom sp. z o.o.

Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji

Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. z siedzibą przy ul. Chlebowej 22, 44-335 Jastrzębie-Zdrój, Polska, powstała w wyniku komercjalizacji Przedsiębiorstwa Rekultywacji i Gospodarki Wodno-Ściekowej Przemysłu Węglowego w Jastrzębiu-Zdroju w dniu 16 października 1998 roku. Spółka została wpisana w dniu 21 stycznia 2002 roku przez Sąd Rejonowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego do rejestru handlowego pod numerem KRS 0000082499. Spółka posiada w spółce bezpośrednio 1.228.623 akcje stanowiące 90,59% kapitału zakładowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji, który wynosi 13.561.980,00 zł, które Spółka nabyła od Skarbu Państwa w dniu 7 grudnia 2010 roku. Wszystkie pozostałe akcje pozostają własnością Skarbu Państwa, do momentu zakończenia procedury udostępnienia akcji uprawnionym pracownikom, zgodnie z przepisami Ustawy o Komercjalizacji i Prywatyzacji.

Przedmiotem działalności spółki jest m.in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody, odprowadzanie i oczyszczanie ścieków, zbierania, przeróbka i usuwanie odpadów, a także ich unieszkodliwianie, działalność usługowa związana z zagospodarowaniem terenów zielonych.

Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa

Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Rybnickiej 6, 44-335 Jastrzębie-Zdrój, Polska, została utworzona w dniu 25 września 1995 roku. Spółka została wpisana przez Sąd Rejonowy w Katowicach do rejestru handlowego pod numerem RHB 12628. W dniu 18 kwietnia 2002 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana (przerejestrowana) do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000107288. JSW posiada w spółce bezpośrednio 100 udziałów stanowiących 100,0% w kapitale zakładowym Jastrzębskiej Spółki Ubezpieczeniowej, który wynosi 50.000,00 zł na dzień 31 marca 2011 roku.

Przedmiotem działalności spółki jest pośrednictwo ubezpieczeniowe pracowników Grupy w zakresie ubezpieczeń życiowych oraz likwidacja szkód osobowych z ubezpieczenia NNW.

Jastrzębska Agencja Turystyczna

Jastrzębska Agencja Turystyczna sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Leśnej 4, 44-330 Jastrzębie-Zdrój, Polska, została utworzona w dniu 6 grudnia 1996 roku. W dniu 27 listopada 2001 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, spółka została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000065688. Spółka posiada w spółce bezpośrednio 34.732 udziały stanowiące 100,0% w kapitale zakładowym Jastrzębskiej Agencji Turystycznej, który wynosi 17.366.000,00 zł na dzień 31 marca 2011 roku.

Przedmiotem działalności spółki jest prowadzenie usług turystycznych, hotelarskich, gastronomicznych i kulturalnych. Spółka jest członkiem Polskiej Izby Turystyki oraz koncesjonowanym organizatorem imprez turystycznych. Spółka jest wpisana do Rejestru Organizatorów Turystyki i Pośredników Turystycznych Marszałka Województwa Śląskiego. Spółka jest właścicielem następujących obiektów wypoczynkowych: (i) trzech nad morzem – Ośrodek Wypoczynkowy „Diamant” w Pobierowie, Ośrodek Wypoczynkowy „Neptun” w Sianożętach, (ii) na Mazurach – Dom Wypoczynkowy „Dargin” w Harszu, (iii) w górach – Ośrodek Wypoczynkowy „Jastrzębia Turnia” w Zakopanem, oraz (iv) na Śląsku – Centrum Szkoleniowo-Rekreacyjne „Diamant” w Jastrzębiu-Zdroju.

KK Zabrze

Kombinat Koksochemiczny Zabrze S.A. z siedzibą przy ul. Pawliczka 1, 41-800 Zabrze, Polska, powstał w wyniku komercjalizacji Przedsiębiorstwa Państwowego Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” na podstawie aktu komercjalizacji z dnia 13 grudnia 1999 roku. W dniu 12 lipca 2001 roku spółka została wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000069110.

W dniu 12 maja 2011 roku, Spółka zawarła ze Skarbem Państwa Warunkową Umowę Wniesienia KK Zabrze. W zamian za obejmowanych 6.404.110 akcji serii D, Skarb Państwa wniesie do Spółki aport w postaci 5.610.000 akcji KK Zabrze, stanowiących 85% jej kapitału zakładowego, który wynosi 66.000.000,00 zł, przy czym zawarcie Ostatecznej Umowy Wniesienia KK Zabrze uzależnione jest od Ustalenia Ceny w Ofercie i Zgody Rady Ministrów.

Przedmiotem działalności spółki jest wytwarzanie i obrót koksem, a także węglopochodnymi powstającymi w procesie koksowania, tj. smołą, benzolem, siarką i gazem koksowniczym.

Kapitał zakładowy i rodzaje Akcji

Na dzień Prospektu, kapitał zakładowy Spółki wynosi 544.248.000,00 zł (pięćset czterdzieści cztery miliony dwieście czterdzieści osiem tysięcy złotych) i dzieli się na 108.849.600 (sto osiem milionów osiemset czterdzieści dziewięć tysięcy sześćset) akcji zwykłych imiennych o wartości nominalnej 5 (pięć) złotych każda: (i) serii A w ilości 99.524.020 i (ii) serii B w ilości 9.325.580 (wydanych za majątek przejętej w styczniu 2008 roku kopalni Budryk). Akcje składające się na kapitał zakładowy Spółki zostały wyemitowane i opłacone w całości. Akcje nie są uprzywilejowane, są tożsame w zakresie inkorporowanych w nich praw, w szczególności każda Akcja daje prawo do jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu. Od czasu ich wyemitowania do dnia Prospektu, Akcje nie znajdowały się w obrocie na rynku regulowanym. Wszystkie Akcje zostały wyemitowane na podstawie właściwych przepisów Kodeksu Handlowego, Kodeksu Spółek Handlowych i Statutu.

Na dzień Prospektu, wszystkie Akcje są akcjami imiennymi. Zgodnie z § 5 ust. 3 Statutu Akcje, które ulegną dematerializacji zgodnie z przepisami Ustawy o Obrocie, przekształcają się w Akcje na okaziciela z chwilą tej dematerializacji. Akcjonariusze nie mogą żądać zamiany Akcji na okaziciela na Akcje imienne w okresie, w którym Akcje te pozostają zdematerializowane.

Statut nie przewiduje możliwości podwyższenia kapitału zakładowego Spółki w granicach kapitału docelowego. Na dzień Prospektu, wśród wyemitowanych Akcji nie występują Akcje wyemitowane w granicach kapitału docelowego.

Na dzień Prospektu: (i) nie istnieją akcje, które nie reprezentują kapitału zakładowego Spółki (nie stanowią udziału w kapitale zakładowym Spółki); (ii) nie istnieją papiery wartościowe zamienne lub wymienne na papiery wartościowe (w tym Akcje) Spółki, ani wyemitowane przez Spółkę papiery wartościowe z warrantami; (iii) nie istnieją inne prawa nabycia lub zobowiązania w odniesieniu do kapitału autoryzowanego (docelowego), ale niewyemitowanego lub zobowiązania do podwyższenia kapitału Spółki; (iv) ani kapitał Spółki ani kapitał żadnego z podmiotów z Grupy nie jest przedmiotem opcji, nie zostało również uzgodnione warunkowo ani bezwarunkowo, że kapitał któregośkolwiek z tych podmiotów stanie się przedmiotem opcji; (v) Spółka nie posiada akcji własnych. Akcji nie posiada również żaden podmiot zależny Spółki ani osoba trzecia działająca w imieniu lub na rzecz Spółki.

Minister Skarbu wystąpił w dniu 20 kwietnia 2011 roku do Rady Ministrów z wnioskiem o wyrażenie zgody na wniesienie akcji KK Zabrze do Spółki, w zamian za objęcie jej akcji, pod warunkiem dokonania ustalenia ceny Akcji Sprzedawanych dla Inwestorów Instytucjonalnych w ramach Oferty.

Ponadto, na dzień Prospektu, Walne Zgromadzenie podjęło dwie uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego:

- (i) Zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 12 maja 2011 roku, kapitał zakładowy Spółki ulegnie podwyższeniu o kwotę 19.771.050 zł w wyniku emisji 3.954.210 nowych akcji serii C, będących akcjami na okaziciela, o wartości nominalnej 5 zł każda, po cenie emisyjnej równej cenie nominalnej. Oferta objęcia akcji serii C zostanie skierowana w drodze subskrypcji prywatnej do firmy

inwestycyjnej lub firm inwestycyjnych (w rozumieniu art. 3 pkt 33 Ustawy o Obrocie), która zobowiąże się zbyć objęte akcje serii C lub prawa do objęcia akcji serii C na rzecz (a) pracowników Spółki i Spółek Zależnych, zatrudnionych w dniu pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, akcji Kompanii Węglowej S.A., akcji KK Zabrze, ani udziałów w Koksowni Przyjaźń na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji; (b) pracowników Spółki i Spółek Zależnych na dzień pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy posiadają na mocy Ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Kompanii Węglowej S.A., a uzyskali je w związku z faktem zatrudnienia w przedsiębiorstwie państwowym KWK Budryk, a także akcji Koksowni Przyjaźń, pod warunkiem rezygnacji z uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji tych podmiotów; oraz (c) pracowników KK Zabrze, zatrudnionych w tej spółce w dniu pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji KK Zabrze na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, pod warunkiem wniesienia akcji KK Zabrze w postaci aportu do Spółki. Umowa o objęciu akcji zostanie zawarta nie później niż w dniu poprzedzającym dzień, w którym nastąpi zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych nabywców tych akcji w ramach Oferty. Złożenie wniosku w sądzie rejestrowym o zarejestrowanie podwyższenia kapitału w wyniku emisji akcji serii C, uwarunkowane jest wcześniejszym zarejestrowaniem podwyższenia kapitału zakładowego wynikającego z emisji akcji serii D, opisanej poniżej.

- (ii) Zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 12 maja 2010 roku, kapitał zakładowy Spółki ulegnie podwyższeniu o kwotę 32.020.550 zł w wyniku emisji 6.404.110 nowych akcji serii D, będących akcjami imiennymi, o wartości nominalnej 5 zł każda. Akcje serii D zostaną zaoferowane Skarbowi Państwa w ramach subskrypcji prywatnej, po cenie emisyjnej równej 41,76 zł. Z chwilą ich dematerializacji, zgodnie z Ustawą o Obrocie, akcje przekształcą się w akcje na okaziciela. Umowa o objęciu akcji zostanie zawarta nie później niż w dniu poprzedzającym dzień, w którym nastąpi zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych nabywców tych akcji w ramach Oferty. W tym samym terminie, Skarb Państwa wnieśnie do Spółki 5.610.000 niezdematerializowanych akcji zwykłych imiennych w KK Zabrze, na pokrycie obejmowanych akcji serii D. Wejście w życie tej uchwały jest uwarunkowane wyrażeniem przez Radę Ministrów zgody na wniesienie aportem do Spółki akcji KK Zabrze i zależy od spełnienia się dodatkowego warunku lub warunków określonych przez Radę Ministrów przy wyrażaniu tej zgody.

W dniu 12 maja 2011 roku została zawarta pomiędzy Spółką a Skarbem Państwa umowa zobowiązująca do objęcia przez Skarb Państwa akcji serii D. Zgodnie z jej treścią po spełnieniu się warunków wejścia w życie opisanej powyżej uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 12 maja 2011 roku, lecz nie później niż w dniu poprzedzającym dzień, w którym nastąpi zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych nabywców tych akcji w ramach Oferty, tj. nie później niż w dniu 5 lipca 2011 roku, powinno nastąpić zawarcie umowy o objęcie akcji serii D i wniesienie 85% akcji KK Zabrze do Spółki.

Przy założeniu, że podwyższenia kapitału zakładowego Spółki, o których mowa powyżej, dojdą do skutku, kapitał zakładowy Spółki będzie wynosił 596.039.600 zł, i będzie podzielony na 119.207.920 akcji zwykłych na okaziciela: (i) serii A w ilości 99.524.020, (ii) serii B w ilości 9.325.580, (iii) serii C w ilości 3.954.210, oraz serii D w ilości 6.404.110, o wartości nominalnej 5 zł każda.

W okresie objętym historycznymi informacjami finansowymi zamieszczonymi w Prospekcie wysokość kapitału zakładowego Spółki uległa zmianie, w wyniku dokonanego dnia 4 stycznia 2008 roku połączenia z KWK Budryk S.A. i przeniesienia całego jej majątku na Spółkę. Kapitał zakładowy Spółki został wówczas podwyższony z kwoty 497.620.100 zł do kwoty 544.248.000 zł, a Spółka wyemitowała 932.558 akcji serii B o wartości nominalnej 50 zł, które zostały następnie objęte przez Skarb Państwa.

Struktura akcjonariatu po emisji akcji serii C i D

W tabeli poniżej przedstawione są informacje dotyczące własności Akcji po zakończeniu Oferty, przy założeniu, że Akcjonariusz Sprzedający sprzeda w Ofercie 39.496.196 Akcji Sprzedawanych oraz po uwzględnieniu udostępnienia Akcji uprawnionym pracownikom Spółki, emisji akcji Spółki serii C, emisji akcji Spółki serii D oraz zaoferowaniu uprawnionym pracownikom KK Zabrze nabycia części akcji serii D.

Tabela 108

Nazwa akcjonariusza	Po zakończeniu Oferty i emisji akcji serii C i D			
	Akcje	(%)	Głosy	%
Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej ⁽¹⁾	59.698.774	50,08	59.698.774	50,08
Akcje Pracownicze ⁽²⁾	14.928.603	12,52	14.928.603	12,52
Akcje serii D przeznaczone do zaoferowania uprawnionym pracownikom KK Zabrze ⁽³⁾	1.130.137	0,95	1.130.137	0,95
Akcje Serii C ⁽⁴⁾	3.954.210	3,32	3.954.210	3,32
Pozostali akcjonariusze ⁽⁵⁾	39.496.196	33,13	39.496.196	33,13
Razem	119.207.920	100	119.207.920	100

(1) Skarb Państwa bez Akcji Pracowniczych i Akcji Spółki serii D przeznaczonych dla uprawnionych pracowników KK Zabrze

(2) Do czasu zbycia na rzecz uprawnionych pracowników Spółki lub ich spadkobierców Akcje Pracownicze te pozostają własnością Skarbu Państwa

- (3) Do czasu zbycia na rzecz uprawnionych pracowników KK Zabrze lub ich spadkobierców akcje te pozostaną własnością Skarbu Państwa. Pracownicy KK Zabrze, którzy nie skorzystają z oferty nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, pozostaną uprawnieni do nieodpłatnego nabycia akcji KK Zabrze. Akcje przypadające dla takich uprawnionych osób pozostaną własnością Skarbu Państwa
- (4) Akcje Spółki serii C zostaną objęte przez firmę inwestycyjną na rzecz pracowników Grupy i KK Zabrze, którzy nie posiadają uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki lub KK Zabrze na podstawie Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji
- (5) Bez uwzględnienia uprawnionych pracowników Spółki, uprawnionych pracowników KK Zabrze, którzy nabędą akcje Spółki serii D oraz pracowników, którzy nabędą akcje Spółki serii C oraz firmy inwestycyjnej, która obejmie te akcje na rzecz pracowników

Źródło: Spółka

Przepisy prawne dotyczące praw i obowiązków związanych z Akcjami

Prawa akcjonariuszy zostały określone w szczególności w Kodeksie Sptek Handlowych, Ustawie o Obrocie, Ustawie o Ofercie Publicznej oraz Statucie.

Prawo do rozporządzania Akcjami oraz ograniczenia w zbywalności Akcji

Akcjonariusze Spółki mają prawo do rozporządzania Akcjami, które obejmuje prawo do sprzedaży (przeniesienia własności) oraz inne formy rozporządzenia, w szczególności ustanowienie zastawu, prawa użytkowania czy ich wydzierżawienie. Z zastrzeżeniem postanowień dotyczących ograniczenia prawa do głosu opisanych w niniejszym rozdziale, Statut oraz regulaminy Spółki nie zawierają postanowień, które mają na celu spowodowanie opóźnienia, odroczenia lub uniemożliwienie zmiany kontroli nad Spółką.

Zgodnie z przepisami KSH, akcje w spółce akcyjnej są co do zasady zbywalne. Od chwili zarejestrowania Akcji w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez KDPW (dematerializacja). Akcje podlegające dematerializacji występować będą wyłącznie w formie zapisów na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez wyspecjalizowane podmioty. Zgodnie z przepisami Ustawy o Obrocie umowa zobowiązująca do przeniesienia zdematerializowanych papierów wartościowych przenosi te papiery z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych, a dokonanie zapisu na rachunku papierów wartościowych następuje po dokonaniu zarejestrowania przeniesienia papierów wartościowych pomiędzy odpowiednimi kontami depozytowymi prowadzonymi przez KDPW.

Zgodnie z przepisami Ustawy o Ofercie, akcje spółki publicznej obciążone zastawem, do chwili jego wygaśnięcia, nie mogą być przedmiotem obrotu, z wyjątkiem przypadku, gdy nabycie tych akcji następuje w wykonaniu umowy o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu Ustawy o Niektórych Zabezpieczeniach Finansowych. Natomiast, zgodnie z przepisami KSH, w okresie, gdy akcje spółki publicznej, na których ustanowiono zastaw lub użytkowanie, są zapisane na rachunku papierów wartościowych prowadzonym przez podmiot uprawniony zgodnie z przepisami Ustawy o Obrocie, prawo głosu z tych akcji przysługuje akcjonariuszowi.

Informacje o ograniczeniu zbywalności Akcji w przypadku zniesienia ich dematerializacji zostały zamieszczone w punkcie „Zniesienie dematerializacji akcji spółki publicznej” w rozdziale „Polski rynek papierów wartościowych oraz obowiązki związane z Akcjami Sprzedawanymi”.

Dywidenda

Prawo do dywidendy

Akcjonariusze Spółki mają prawo do udziału w zysku wykazanym w rocznym sprawozdaniu finansowym, zbadanym przez biegłego rewidenta, który został przeznaczony przez Walne Zgromadzenie do wypłaty na rzecz akcjonariuszy Spółki. Zważywszy, że żadne z akcji Spółki nie są uprzywilejowane co do dywidendy, zysk rozdziela się pomiędzy akcjonariuszy w stosunku do liczby posiadanych akcji. W związku z tym, na każdą akcję przypada taka sama kwota dywidendy. Zgodnie ze Statutem Spółki Walne Zgromadzenie może określić dzień, według którego ustala się prawo do dywidendy i termin wypłaty dywidendy.

Kwota przeznaczona do podziału między akcjonariuszy nie może przekraczać zysku za ostatni rok obrotowy, powiększonego o niepodzielone zyski z lat ubiegłych oraz o kwoty przeniesione z utworzonych z zysku kapitałów zapasowego i rezerwowych, które mogą być przeznaczone na wypłatę dywidendy. Kwotę tę należy pomniejszyć o niepokryte straty, akcje własne oraz o kwoty, które zgodnie z ustawą lub statutem powinny być przeznaczone z zysku za ostatni rok obrotowy na kapitały zapasowy lub rezerwowe.

Uprawnionymi do dywidendy za dany rok obrotowy są akcjonariusze, którym przysługiwały akcje w dniu powzięcia uchwały o podziale zysku przez Zwyczajne Walne Zgromadzenie, chyba że Zwyczajne Walne Zgromadzenie ustali inny dzień dywidendy. W spółce publicznej, dzień dywidendy może przypadać na dzień powzięcia uchwały o podziale zysku lub w ciągu trzech kolejnych miesięcy. Prawo do dywidendy przysługuje akcjonariuszom, na rachunkach których w dniu dywidendy zapisane będą akcje na okaziciela lub którym w dniu dywidendy przysługiwać będą akcje imienne.

Spółka może wypłacić zaliczkę na poczet przewidywanej dywidendy, jeżeli jej zatwierdzone sprawozdanie finansowe za poprzedni rok obrotowy wykazuje zysk. Zaliczka może stanowić najwyżej połowę zysku osiągniętego od końca poprzedniego roku obrotowego, wykazanego w sprawozdaniu finansowym, zbadanym przez biegłego rewidenta, powiększonego o kapitały rezerwowe utworzone z zysku, którymi w celu wypłaty zaliczek może dysponować Zarząd, oraz pomniejszonego o niepokryte straty i akcje własne Spółki. Wypłata zaliczki wymaga zgody Rady Nadzorczej.

Należy zauważyć, iż w spółkach publicznych dywidendy są wypłacane przez KDPW na odpowiedni rachunek akcjonariusza. Prawo polskie nie ogranicza prawa do dywidendy osób fizycznych i prawnych będących nierezydentami. Przysługują im takie same prawa, jak akcjonariuszom będącym rezydentami. Należy jednak wziąć pod uwagę, że zarówno w stosunku do osób fizycznych, jak i osób prawnych zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub niezapłacenie podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji.

Procedura wypłaty dywidendy

Uchwała o wypłacie dywidendy powinna określać dzień, według którego ustala się prawo do dywidendy (dzień dywidendy) i termin wypłaty dywidendy.

Z zastrzeżeniem właściwych postanowień Regulaminu KDPW, dzień dywidendy może przypadać na dowolny dzień w okresie trzech miesięcy od dnia powzięcia uchwały. Dywidenda powinna zostać wypłacona w dniu określonym w uchwale Walnego Zgromadzenia. Jeśli Walne Zgromadzenie zamierza określić dłuższy okres pomiędzy dniem dywidendy a terminem wypłaty dywidendy, musi szczegółowo uzasadnić swą decyzję. Terminy wypłat dywidend muszą zostać uzgodnione z KDPW, a zgodnie z par. 124 ust. 2 Szczegółowych Zasad Działania KDPW, między dniem ustalenia prawa do dywidendy a dniem wypłaty dywidendy musi upłynąć co najmniej dziewięć dni. Powyższe regulacje znajdują odpowiednie zastosowanie do zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy.

W przypadku zaliczkowej wypłaty dywidendy decyzję o wypłacie zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy Zarząd, za zgodą Rady Nadzorczej, zobowiązany jest podjąć co najmniej na cztery tygodnie przed datą wypłaty. Decyzja ta musi zostać ogłoszona w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, z podaniem dnia, na który zostało sporządzone stosowne sprawozdanie finansowe, wysokości kwoty przeznaczonej do wypłaty, a także dnia, według którego ustala się uprawnionych do zaliczek (dzień ten powinien przypadać w okresie siedmiu dni przed dniem rozpoczęcia wypłat).

Zgodnie z par. 9 Rozdziału XIII Oddziału 3 Szczegółowych Zasad Obrotu Giełdowego, spółka notowana jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić GPW o podjęciu uchwały o wypłacie dywidendy dla akcjonariuszy, wysokości dywidendy, wartości dywidendy przypadającej na jedną akcję, dniu dywidendy oraz terminie wypłaty dywidendy.

Wypłata dywidend oraz zaliczek na poczet przewidywanych dywidend posiadaczom zdematerializowanych akcji następuje za pośrednictwem systemu depozytowego KDPW. KDPW przekazuje środki z tytułu dywidend na rachunki uczestników KDPW, którzy następnie przekazują otrzymane środki pieniężne na rachunki gotówkowe akcjonariuszy.

Termin przedawnienia prawa do dywidendy

Roszczenie akcjonariusza przeciwko spółce akcyjnej związane z wypłatą dywidendy może zostać złożone w terminie dziesięciu lat od dnia podjęcia uchwały przez walne zgromadzenie w sprawie przeznaczenia całego bądź części zysku na wypłatę akcjonariuszom. Po upływie tego terminu roszczenie przedawnia się, a spółka akcyjna może uchylić się od wypłaty dywidendy, podnosząc zarzut przedawnienia.

Prawo poboru

Akcjonariusze Spółki mają prawo pierwszeństwa objęcia nowych akcji w stosunku do liczby posiadanych Akcji (prawo poboru). Uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonariusze Spółki mogą zostać pozbawieni prawa poboru nowych akcji w całości lub w części przy spełnieniu następujących warunków: (i) pozbawienie akcjonariuszy prawa poboru musi nastąpić w interesie Spółki, (ii) uchwała Walnego Zgromadzenia w sprawie pozbawienia akcjonariuszy prawa poboru wymaga dla swej ważności większości co najmniej czterech piątych głosów, (iii) pozbawienie akcjonariuszy prawa poboru może nastąpić w przypadku, gdy zostało to zapowiedziane w porządku obrad Walnego Zgromadzenia, (iv) Zarząd jest obowiązany przedstawić Walnemu Zgromadzeniu przed podjęciem uchwały w sprawie pozbawienia akcjonariuszy prawa poboru pisemną opinię uzasadniającą powody pozbawienia prawa poboru oraz proponowaną cenę emisyjną nowych akcji bądź sposób jej ustalenia.

W celu pozbawienia dotychczasowych akcjonariuszy prawa poboru nie jest wymagane spełnienie warunków, o których mowa w punktach (i) do (iv) powyżej, jeżeli uchwała o podwyższeniu kapitału Spółki stanowi: (i) że nowe akcje mają być objęte w całości przez instytucje finansowe działające jako subemitenci zobowiązani do oferowania ich następnie istniejącym akcjonariuszom; lub (ii) że jeżeli akcjonariusze Spółki nie wykonają swoich praw poboru w całości lub w części, wówczas akcje zostaną objęte przez subemitenta, przy czym objęcie akcji przez subemitenta może nastąpić wyłącznie za wkłady pieniężne.

Prawo akcjonariuszy w przypadku likwidacji Spółki

Prawo żądania uzupełnienia liczby likwidatorów Spółki

Likwidatorami Spółki są członkowie Zarządu, o ile inaczej nie postanowiono w Statucie lub w uchwale podjętej przez Walne Zgromadzenie. Statut nie zawiera odmiennego postanowienia. Na wniosek akcjonariuszy reprezentujących co najmniej jedną dziesiątą kapitału zakładowego Spółki, sąd rejestrowy może uzupełnić liczbę likwidatorów, ustanawiając jednego lub dwóch likwidatorów.

Podział majątku Spółki

W przypadku likwidacji Spółki, podział pomiędzy akcjonariuszy majątku Spółki pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli następuje w stosunku do dokonanych przez każdego z akcjonariuszy wpłat na kapitał zakładowy Spółki. Podział majątku nie może nastąpić wcześniej niż przed upływem jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia o otwarciu likwidacji Spółki i wezwaniu wierzycieli Spółki do zgłoszenia ich wierzytelności wobec Spółki.

Prawa i obowiązki związane z Walnym Zgromadzeniem

Na dzień Prospektu Spółka nie jest spółką publiczną.

Przepisy dotyczące zwoływania i odbywania Walnych Zgromadzeń opisane poniżej będą miały zastosowanie do Spółki od dnia, w którym Spółka stanie się spółką publiczną, to jest od dnia, w którym przynajmniej jedna akcja Spółki zostanie zarejestrowana w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez KDPW.

Zwoływanie Walnego Zgromadzenia, porządek obrad, projekty uchwał

Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno się odbyć w terminie sześciu miesięcy po upływie każdego roku obrotowego Spółki. Przedmiotem obrad Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia powinno być:

- (i) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu z działalności Spółki oraz sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy;
- (ii) powzięcie uchwały o podziale zysku albo o pokryciu straty; oraz
- (iii) udzielenie członkom organów Spółki absolutorium z wykonania przez nich obowiązków.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwoływane jest natomiast w przypadkach określonych w KSH oraz Statucie, a także gdy organy Spółki lub osoby uprawnione do zwoływania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia uznają to za wskazane.

Zgodnie ze Statutem, Walne Zgromadzenie może się odbyć, jeżeli reprezentowane jest co najmniej 50% kapitału zakładowego.

Akcjonariusz lub akcjonariusze Spółki reprezentujący co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego Spółki mogą żądać zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia i umieszczenia określonych spraw w porządku obrad tego zgromadzenia. Jeżeli w terminie dwóch tygodni od dnia przedstawienia żądania Zarządowi Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie nie zostanie zwołane, sąd rejestrowy może upoważnić do zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia akcjonariuszy występujących z tym żądaniem. Sąd wyznacza przewodniczącego tego zgromadzenia.

Rada Nadzorcza oraz akcjonariusz lub akcjonariusze Spółki reprezentujący co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego Spółki mogą żądać umieszczenia określonych spraw w porządku obrad najbliższego Walnego Zgromadzenia. Żądanie powinno zawierać uzasadnienie lub projekt uchwały dotyczącej proponowanego punktu porządku obrad i powinno zostać zgłoszone Zarządowi nie później niż na dwadzieścia jeden dni przed wyznaczonym terminem Walnego Zgromadzenia. Zarząd jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż na osiemnaście dni przed wyznaczonym terminem Walnego Zgromadzenia, ogłosić zmiany w porządku obrad, wprowadzone na żądanie akcjonariuszy. Ogłoszenie następuje na stronie internetowej Spółki oraz w sposób określony dla przekazywania informacji bieżących zgodnie z przepisami Ustawy o Ofercie, tj. w formie Raportów Bieżących.

Akcjonariusz lub akcjonariusze Spółki reprezentujący co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego Spółki mogą przed terminem Walnego Zgromadzenia zgłaszać Spółce na piśmie lub przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej projekty uchwał dotyczące spraw wprowadzonych do porządku obrad Walnego Zgromadzenia lub spraw, które mają zostać wprowadzone do porządku obrad. Spółka niezwłocznie ogłasza projekty uchwał na stronie internetowej. Każdy z akcjonariuszy Spółki może podczas Walnego Zgromadzenia zgłaszać projekty uchwał dotyczące spraw wprowadzonych do porządku obrad.

Walne Zgromadzenie zwoływane jest przez ogłoszenie dokonywane na stronie internetowej Spółki oraz w sposób określony dla przekazywania informacji bieżących zgodnie z przepisami Ustawy o Ofercie, tj. w formie Raportów Bieżących. Ogłoszenie powinno być dokonane co najmniej na dwadzieścia sześć dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

O ile Statut lub KSH nie stanowią inaczej, prawidłowo zwołane Walne Zgromadzenie jest ważne bez względu na liczbę obecnych akcjonariuszy lub reprezentowanych na nim akcji. W sprawach nieobjętych porządkiem obrad Walnego Zgromadzenia uchwały podjąć nie można, chyba że cały kapitał zakładowy jest reprezentowany na Walnym Zgromadzeniu, a nikt z obecnych nie zgłosi sprzeciwu dotyczącego powzięcia uchwały. Statut Spółki nie zawiera odmiennego postanowienia.

Walne Zgromadzenia odbywają się w Warszawie, w Katowicach lub w siedzibie Spółki.

Uczestnictwo i głosowanie na Walnym Zgromadzeniu

Prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu mają tylko osoby będące akcjonariuszami Spółki na szesnaście dni przed datą Walnego Zgromadzenia (dzień rejestracji uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu).

Na żądanie uprawnionego ze zdematerializowanych Akcji Spółki zgłoszone nie wcześniej niż po ogłoszeniu o zwołaniu Walnego Zgromadzenia i nie później niż w pierwszym dniu powszednim po dniu rejestracji uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu, podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych wystawia imienne zaświadczenie o prawie uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu.

Zaświadczenie o prawie uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu wystawione przez podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych będzie stanowić podstawę dla sporządzenia wykazu przez ten podmiot, który zostanie następnie przekazany KDPW jako podmiotowi prowadzącemu depozyt papierów wartościowych. Na tej podstawie KDPW sporządzi wykaz uprawnionych z Akcji do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu. Wykaz sporządzony przez KDPW zostanie przekazany Spółce i będzie stanowić podstawę dla ustalenia przez Spółkę listy uprawnionych z Akcji do uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu.

W okresie między dniem rejestracji uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu a dniem zakończenia Walnego Zgromadzenia akcjonariusz Spółki może przenosić Akcje.

Każda Akcja uprawnia do jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu. Akcjonariusz może głosować odmiennie z każdej z posiadanych Akcji.

Akcjonariusze Spółki mogą uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu oraz wykonywać prawo głosu osobiście lub przez pełnomocnika. Jeżeli pełnomocnikiem na Walnym Zgromadzeniu jest członek Zarządu, Rady Nadzorczej, likwidator, pracownik Spółki lub członek organów lub pracownik spółki lub spółdzielni zależnej od Spółki, pełnomocnictwo może upoważniać do reprezentacji tylko na jednym Walnym Zgromadzeniu. Pełnomocnik ma obowiązek ujawnić akcjonariuszowi okoliczności wskazujące na istnienie bądź możliwość wystąpienia konfliktu interesów. Udzielenie dalszego pełnomocnictwa jest wyłączone. Pełnomocnik – członek Zarządu, Rady Nadzorczej, likwidator, pracownik Spółki lub członek organów lub pracownik spółki lub spółdzielni zależnej od Spółki – głosuje zgodnie z instrukcjami udzielonymi przez akcjonariusza Spółki.

Prawo głosu akcjonariuszy dysponujących powyżej 10% ogółu głosów w Spółce zostaje ograniczone w ten sposób, że żaden z nich nie może wykonywać na Walnym Zgromadzeniu więcej niż 10% ogółu głosów w Spółce. Ograniczenie to nie dotyczy Skarbu Państwa i podmiotów zależnych od Skarbu Państwa w okresie, w którym Skarb Państwa wraz z podmiotami zależnymi od Skarbu Państwa posiada liczbę akcji Spółki uprawniającą do wykonywania co najmniej 34% plus jeden głos w ogóle głosów w Spółce. Głosy należące do akcjonariuszy, między którymi istnieje stosunek dominacji lub zależności, kumulują się. W przypadku, gdy skumulowana liczba głosów przekracza 10% ogółu głosów w Spółce, podlega ona redukcji na zasadach określonych w statucie Spółki. Statut przewiduje szeroką definicję stosunku dominacji i zależności, nawiązującą do definicji zawartych w KSH, Ustawie o Ochronie Konkurencji i Konsumentów, Ustawie o Rachunkowości, ustawie z dnia 22 września 2006 roku o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców, a także przypadków, w których głosy wynikające z posiadanych bezpośrednio lub pośrednio akcji Spółki podlegają kumulacji z głosami innej osoby lub innych osób na zasadach określonych w Ustawie o Ofercie Publicznej.

Walne Zgromadzenie jest organem uprawnionym do podejmowania, w drodze uchwał, decyzji dotyczących spraw w zakresie organizacji i funkcjonowania Spółki. Uchwały podejmowane przez Walne Zgromadzenie zapadają bezwzględną większością głosów z wyjątkiem szczególnych przypadków przewidzianych przez KSH bądź Statut.

Do najistotniejszych kompetencji Walnego Zgromadzenia określonych przez KSH i Statut należą w szczególności:

- (i) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu z działalności Spółki i sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy oraz udzielenie absolutorium członkom organów Spółki z wykonania przez nich obowiązków,
- (ii) podział zysków lub pokrycie strat,
- (iii) zmiana przedmiotu działalności Spółki,
- (iv) zmiana Statutu Spółki,
- (v) podwyższenie lub obniżenie kapitału zakładowego,
- (vi) sposób i warunki umorzenia akcji,
- (vii) połączenie, podział i przekształcenie Spółki,

- (viii) rozwiązanie i likwidacja Spółki,
- (ix) powoływanie i odwoływanie członków Rady Nadzorczej,
- (x) ustalanie wynagrodzenia członków Rady Nadzorczej,
- (xi) zawarcie przez Spółkę umowy kredytu, pożyczki, poręczenia lub innej podobnej umowy z członkiem Zarządu, Rady Nadzorczej, prokurentem, likwidatorem albo na rzecz którejkolwiek z tych osób,
- (xii) zawarcie przez spółkę zależną umowy kredytu, pożyczki, poręczenia lub innej podobnej umowy z członkiem Zarządu, Rady Nadzorczej, prokurentem, likwidatorem albo na rzecz którejkolwiek z tych osób,
- (xiii) emisja obligacji,
- (xiv) zbycie i wydzierżawienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienie na nich ograniczonego prawa rzeczowego,
- (xv) wszelkie postanowienia dotyczące roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przy zawiązaniu Spółki lub sprawowaniu zarządu lub nadzoru, oraz
- (xvi) tworzenie i znoszenie kapitałów i funduszy Spółki.

Ponadto, w okresie, w którym Skarb Państwa posiada powyżej 50% ogólnej liczby akcji w kapitale zakładowym Spółki, do najistotniejszych kompetencji Walnego Zgromadzenia określonych przez Statut należy także:

- (i) ustalanie zasad wynagradzania i wynagrodzeń dla członków Zarządu na wniosek Rady Nadzorczej, oraz
- (ii) zawiązanie innej spółki, objęcie lub nabycie udziałów lub akcji innej spółki, zbycie udziałów lub akcji innej spółki (z wyjątkiem objęcia, nabycia lub zbycia udziałów lub akcji innej spółki w wysokości nie przekraczającej 1/10 udziału w kapitale zakładowym takiej spółki, zbycia akcji lub udziałów nabytych lub objętych przez Spółkę w zamian za wierzytelności Spółki w ramach postępowań układowych lub ugodowych oraz objęcia, nabycia lub zbycia udziałów lub akcji innej spółki, której akcje są notowane na rynku regulowanym).

Umorzenie Akcji

KSH przewiduje możliwość umarzania akcji w spółce akcyjnej, o ile przewiduje to Statut. Zgodnie z KSH, umorzenie dobrowolne nie może być dokonane częściej niż raz w roku obrotowym. Umorzenie akcji Spółki wymaga uchwały Walnego Zgromadzenia. Umorzenie Akcji wymaga również obniżenia kapitału zakładowego Spółki. Uchwała o obniżeniu kapitału zakładowego powinna być powzięta na Walnym Zgromadzeniu, na którym powzięto uchwałę o umorzeniu Akcji. Umorzenie Akcji następuje z chwilą obniżenia kapitału zakładowego, a więc z chwilą wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzonego dla Spółki nowej wysokości kapitału zakładowego Spółki.

Statut dopuszcza umorzenie Akcji. Tryb umorzenia Akcji oraz wysokość wynagrodzenia za umarzone Akcje określa uchwała Walnego Zgromadzenia.

Zamiana Akcji

Zgodnie ze Statutem Akcjonariusze nie mogą żądać zamiany Akcji na okaziciela na Akcje imienne w okresie, w którym Akcje te pozostają zdematerializowane.

Prawo do żądania wyboru rewidenta do spraw szczególnych

Na wniosek akcjonariusza lub akcjonariuszy spółki publicznej, posiadających co najmniej 5% ogólnej liczby głosów, walne zgromadzenie spółki publicznej może podjąć uchwałę w sprawie zbadania przez biegłego, na koszt tej spółki publicznej, określonego zagadnienia związanego z utworzeniem spółki lub prowadzeniem jej spraw (rewident do spraw szczególnych). Akcjonariusz lub akcjonariusze, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, mogą, w celu podjęcia przez walne zgromadzenie spółki publicznej uchwały, o której mowa powyżej, żądać zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub umieszczenia sprawy podjęcia tej uchwały w porządku obrad najbliższego walnego zgromadzenia.

Rewidentem do spraw szczególnych może być wyłącznie podmiot posiadający wiedzę fachową i kwalifikacje niezbędne do zbadania sprawy określonej w uchwale walnego zgromadzenia, które zapewnią sporządzenie rzetelnego i obiektywnego sprawozdania z badania. Rewidentem do spraw szczególnych nie może być podmiot świadczący w okresie objętym badaniem usługi na rzecz spółki publicznej, jej podmiotu dominującego lub zależnego, jak również jej jednostki dominującej lub znaczącego inwestora w rozumieniu Ustawy o Rachunkowości. Rewidentem do spraw szczególnych nie może być również podmiot, który należy do tej samej grupy kapitałowej co podmiot, który świadczył usługi, o których mowa powyżej.

Uchwała walnego zgromadzenia spółki publicznej w sprawie zbadania przez rewidenta do spraw szczególnych określonego zagadnienia związanego z utworzeniem spółki lub prowadzeniem jej spraw powinna zostać podjęta na walnym zgromadzeniu, którego porządek obrad obejmuje rozpatrzenie wniosku w sprawie tej uchwały.

Jeżeli walne zgromadzenie spółki publicznej nie podejmie uchwały zgodnej z treścią wniosku, o którym mowa powyżej, albo podejmie taką uchwałę z naruszeniem przepisu Ustawy o Ofercie regulującego jej treść, wnioskodawcy mogą, w terminie 14 dni od dnia podjęcia uchwały, wystąpić do sądu rejestrowego o wyznaczenie wskazanego podmiotu jako rewidenta do spraw szczególnych.

Sąd odmówi wyznaczenia rewidenta do spraw szczególnych, jeżeli wybór podmiotu wskazanego przez wnioskodawcę naruszy wymogi Ustawy o Ofercie dotyczące rewidenta do spraw szczególnych. Odmowa wyznaczenia rewidenta do spraw szczególnych może nastąpić również w przypadku, gdy z innych przyczyn wybór ten nie zapewni sporządzenia rzetelnego i obiektywnego sprawozdania z badania.

Rewident do spraw szczególnych wyznaczony przez sąd przeprowadza badanie na koszt spółki publicznej.

Zarząd i rada nadzorcza spółki publicznej są zobowiązane udostępnić rewidentowi do spraw szczególnych dokumenty określone w uchwale walnego zgromadzenia w sprawie zbadania przez rewidenta do spraw szczególnych określonego zagadnienia związanego z utworzeniem spółki lub prowadzeniem jej spraw albo w postanowieniu sądu o wyznaczeniu rewidenta do spraw szczególnych, a także udzielić wyjaśnień niezbędnych dla przeprowadzenia badania.

Rewident do spraw szczególnych jest zobowiązany przedstawić zarządowi i radzie nadzorczej spółki publicznej pisemne sprawozdanie z wyników badania. Zarząd jest obowiązany przekazać to sprawozdanie do publicznej wiadomości w formie raportu bieżącego w trybie art. 56 ust. 1 Ustawy o Ofercie. Sprawozdanie rewidenta do spraw szczególnych nie może ujawniać informacji stanowiących tajemnicę techniczną, handlową lub organizacyjną spółki, chyba że jest to niezbędne do uzasadnienia stanowiska zawartego w tym sprawozdaniu. Zarząd spółki publicznej składa sprawozdanie ze sposobu uwzględnienia wyników badania na najbliższym walnym zgromadzeniu.

OPODATKOWANIE

Poniższa informacja jest oparta na przepisach prawa podatkowego oraz praktyce administracyjnej i orzecznictwie obowiązujących na dzień Prospektu. Jednakże mogą zostać wprowadzone zmiany legislacyjne, lub zmiany orzecznictwa lub praktyki interpretacyjnej, które wpłyną na zmianę lub modyfikację stwierdzeń lub wniosków zawartych w niniejszym Prospekcie. Wszelkie takie zmiany lub interpretacje mogą mieć moc wsteczną w zakresie konsekwencji podatkowych dla posiadaczy akcji.

Celem poniższej informacji jest udzielenie ogólnych wskazówek, które nie stanowią porady prawnej ani podatkowej na rzecz jakiegokolwiek posiadacza akcji i które nie powinny być jako takie interpretowane. Ponadto, nie poruszają one wszystkich aspektów podatkowych, jakie mogą dotyczyć posiadacza akcji. Dlatego też potencjalnym inwestorom zaleca się samodzielne uzyskanie informacji co do konsekwencji podatkowych występujących w ich indywidualnej sytuacji związanej z nabyciem, posiadaniem lub zbyciem akcji, w tym również z informacjami dotyczącymi wprowadzanych lub proponowanych zmian w odpowiednich przepisach podatkowych na dzień Prospektu oraz wszelkich rzeczywistych zmian po tej dacie, poprzez uzyskanie porady u swoich doradców podatkowych we wszystkich odpowiednich jurysdykcjach.

Pojęcie „dywidenda” użyte poniżej, jak również wszelkie inne terminy użyte w tej informacji mają znaczenie przypisane im w stosownych przepisach polskiego prawa podatkowego.

Podatek dochodowy

Osoby fizyczne podlegające nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Polski, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy). Za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Polski uważa się osobę fizyczną, która: (i) posiada na terytorium Polski centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych), lub (ii) przebywa na terytorium Polski dłużej niż 183 dni w roku podatkowym. Przepisy te stosuje się z uwzględnieniem właściwych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska.

Dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych

Zgodnie z art. 30a ust. 7 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, dochody (przychody) z udziału w zyskach osób prawnych nie podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych z zastosowaniem progresywnej skali podatkowej. Dochody (przychody) z tytułu dywidend oraz inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych, zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt 4 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, opodatkowane są 19-procentowym zryczałtowanym podatkiem dochodowym.

Zgodnie z art. 41 ust. 4 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, do poboru podatku z tytułu dywidend oraz innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych, o którym mowa powyżej, zobowiązane są podmioty dokonujące wypłat lub stawiające wartości pieniężne do dyspozycji podatnika. Tym samym, to nie podatnik, lecz osoba dokonująca wypłaty, jako płatnik, jest odpowiedzialna za rozliczenie podatku. Zgodnie z art. 42 ust. 1 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, płatnicy przekazują stosowne kwoty podatku na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano podatek. Zgodnie z art. 45 ust. 3b Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, jeżeli podatek nie zostanie pobrany, osoba fizyczna jest zobowiązana do samodzielnego rozliczenia podatku w zeznaniu rocznym, składanym do końca kwietnia roku następującego po roku podatkowym.

Dochody z odpłatnego zbycia papierów wartościowych

Zgodnie z art. 30b ust. 5 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, dochód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych nie podlega opodatkowaniu na zasadach ogólnych z zastosowaniem progresywnej skali podatkowej, ale zgodnie z art. 30b ust. 1 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych jest opodatkowany 19-procentowym podatkiem dochodowym. Zgodnie z art. 30b ust. 2 pkt 1 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, dochód jest obliczany jako różnica między sumą przychodów uzyskanych z tytułu odpłatnego zbycia papierów wartościowych a kosztami uzyskania przychodów, obliczonymi na podstawie stosownych przepisów Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych. Na podstawie art. 17 ust. 2 oraz art. 19 ust. 1 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych, jeżeli cena wyrażona w umowie bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od wartości rynkowej, kwotę przychodu określa organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w wysokości wartości rynkowej.

Podatnik jest zobowiązany do samodzielnego rozliczenia podatku z tytułu zbycia papierów wartościowych, a osoba dokonująca wypłat nie pobiera podatku ani zaliczek na podatek. Podatnik jest zobowiązany do rozliczenia tego podatku do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym.

Powyższych przepisów nie stosuje się, jeżeli odpłatne zbycie akcji następuje w wykonywaniu działalności gospodarczej i akcje traktowane są jako aktywa związane z prowadzoną działalnością. W takim przypadku, przychody z odpłatnego zbycia akcji powinny być traktowane jako przychody z prowadzonej działalności gospodarczej i opodatkowane według skali progresywnej lub podatkiem liniowym, w zależności od wyboru dokonanego przez podatnika i spełnienia przez niego dodatkowych wymogów.

Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych podlegający w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu

Zgodnie z art. 3 ust. 1 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych, podatnicy, jeżeli mają siedzibę lub zarząd w Polsce, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia (nieograniczony obowiązek podatkowy).

Dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych

Zgodnie z art. 22 ust. 1 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych, dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd na terytorium Polski, opodatkowane są zryczałtowanym podatkiem dochodowym w wysokości 19%.

Jednakże zgodnie z art. 22 ust. 4 i ust. 4a Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych, dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych, posiadających swoją siedzibę lub siedzibę zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są zwolnione z podatku dochodowego, jeżeli następujące warunki są spełnione łącznie: (i) wypłacającym dywidendę oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest spółka będąca podatnikiem podatku dochodowego, mająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; (ii) uzyskującym dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, o których mowa w pkt (i), jest spółka podlegająca w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia; (iii) spółka, o której mowa w pkt (ii), posiada nieprzerwanie przez okres dwóch lat, bezpośrednio, nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki, o której mowa w pkt (i); (iv) spółka, o której mowa w pkt (ii) nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia.

Zwolnienie to ma również zastosowanie w przypadku, gdy okres dwóch lat nieprzerwanego posiadania udziałów (akcji) upływa po dniu uzyskania dochodów (przychodów). W przypadku niedotrzymania warunku posiadania udziałów (akcji) we wskazanej wysokości nieprzerwanie przez okres dwóch lat, spółka uzyskująca dochody (przychody) z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest zobowiązana do zapłaty podatku, wraz z odsetkami za zwłokę, do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym utraciła prawo do zwolnienia. Odsetki są naliczane od dnia następującego po dniu, w którym spółka skorzystała ze zwolnienia po raz pierwszy.

Powyższe zwolnienie stosuje się: (i) jeżeli posiadanie udziałów (akcji) wynika z tytułu własności, (ii) w odniesieniu do dochodów uzyskanych z udziałów (akcji) posiadanych na podstawie tytułu własności lub tytułu innego niż własność, pod warunkiem że te dochody (przychody) korzystałyby ze zwolnienia, gdyby posiadanie tych udziałów (akcji) nie zostało przeniesione.

Warunkiem zastosowania zwolnienia, zgodnie z art. 26 ust. 1f Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych, jest uzyskanie przez podmiot wypłacający należności pisemnego oświadczenia, że spółka otrzymująca wypłatę nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 i 3 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od dywidend lub innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych zobowiązane są podmioty dokonujące wypłat z tych tytułów. Zatem, osoba dokonująca wypłaty dywidendy, jako płatnik, jest odpowiedzialna za pobranie należnego podatku i przekazanie go na rachunek właściwego organu podatkowego. Płatnik jest zobowiązany do przekazania kwot pobranego podatku na rachunek właściwego organu podatkowego do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrał należny podatek. W tym samym terminie, płatnicy są zobligowani do przekazania podatnikowi informacji dotyczącej kwoty pobranego podatku, sporządzonej na odpowiednim formularzu.

Dochody z odpłatnego zbycia udziałów (akcji)

Dochody ze zbycia udziałów (akcji) podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych. Uzyskany przychód (cenę) i koszty uzyskania przychodu łączy się z innymi przychodami i kosztami uzyskania przychodu danego okresu podatkowego. Koszty są ujmowane w dniu uzyskania przychodu. W wypadku, gdy cena wyrażona w umowie bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od wartości rynkowej udziałów (akcji), przychód z odpłatnego zbycia określa organ podatkowy w wysokości ich wartości rynkowej. Stawka podatku dochodowego od osób prawnych wynosi 19%, a obowiązek uiszczenia podatku spoczywa na podatniku, w związku z czym płatnik nie jest zobowiązany do poboru podatku.

Osoby fizyczne i podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych podlegający w Polsce ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu

Zasadniczo, powyższe zasady opodatkowania dochodów z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) oraz dochodów (przychodów) z dywidend i innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych mają zastosowanie również w przypadku dochodów uzyskiwanych w Polsce przez osoby fizyczne i osoby prawne podlegające w Polsce ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, chyba że odpowiednie umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania przewidują inaczej.

Dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę w Polsce będą uważane za dochody uzyskane w Polsce.

Jeżeli podatek dochodowy jest pobierany przez płatnika, może on uzależnić zastosowanie właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania od przedstawienia przez podatnika zaświadczenia o miejscu zamieszkania/siedziby dla celów podatkowych, wydanego przez właściwy organ podatkowy w jurysdykcji, w której podatnik jest rezydentem podatkowym (certyfikat rezydencji podatkowej). Jeśli podatnik podlega obowiązkowi samodzielnego odprowadzenia podatku dochodowego, może zostać zobowiązany do przedstawienia certyfikatu rezydencji podatkowej właściwemu organowi podatkowemu.

Równocześnie, na podstawie art. 22 ust. 4 i ust. 4a Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych, dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są zwolnione z podatku dochodowego, jeżeli podmiot uzyskujący dochody (przychody) jest spółką podlegającą podatkowi dochodowemu w państwie członkowskim UE lub państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, od całości dochodów, niezależnie od miejsca ich uzyskania oraz posiada bezpośrednio co najmniej 10% udziałów (akcji) w spółce wypłacającej dywidendę nieprzerwanie przez okres co najmniej dwóch lat. Spółka uzyskująca dochody (przychody) nie może korzystać ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia.

Zwolnienie to ma również zastosowanie w przypadku, gdy okres dwóch lat nieprzerwanego posiadania udziałów (akcji) upływa po dniu uzyskania dochodów (przychodów). W przypadku niedotrzymania warunku posiadania udziałów (akcji) nieprzerwanie przez okres dwóch lat spółka uzyskująca dochody (przychody) z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest obowiązana do zapłaty podatku, wraz z odsetkami za zwłokę, do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym utraciła prawo do zwolnienia.

Powyższe zwolnienie stosuje się: (i) jeżeli posiadanie udziałów (akcji) wynika z tytułu własności, (ii) w odniesieniu do dochodów uzyskiwanych z udziałów (akcji) posiadanych na podstawie tytułu własności lub tytułu innego niż własność, pod warunkiem że te dochody (przychody) korzystałyby ze zwolnienia, gdyby posiadanie tych udziałów (akcji) nie zostało przeniesione.

Powyższe zwolnienie ma zastosowanie odpowiednio do spółdzielni zawiązanych na podstawie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 roku w sprawie statutu Spółdzielni Europejskiej (SCE) (Dz.Urz. WE L 207 z 18.08.2003), dochodów (przychodów) z dywidend i innych przychodów z udziału w zyskach osób prawnych wypłacanych spółkom podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia, w Konfederacji Szwajcarskiej, z zastrzeżeniem że bezpośredni procent udziałów (akcji) w spółce wypłacającej dochody (przychody) wynosi co najmniej 25%, dochodów wypłacanych (przypisanych) na rzecz położonego na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej zagranicznego zakładu spółki, podlegającej w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącem do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia, jeżeli spółka ta spełnia warunki do zastosowania zwolnienia, oraz do podmiotów wymienionych w Załączniku 4 do Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych.

Warunkiem zastosowania zwolnienia, zgodnie z art. 26 ust. 1f Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych, jest uzyskanie przez podmiot wypłacający należności pisemnego oświadczenia, że spółka otrzymująca wypłatę lub jej zagraniczny zakład nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia.

Zgodnie z art. 26 ust. 1c Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych, zastosowanie zwolnienia z podatku dochodowego przysługujące zgodnie z art. 22 ust. 4 Ustawy o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych jest możliwe pod warunkiem udokumentowania przez spółkę uzyskującą dochody (przychody) jej miejsca siedziby dla celów podatkowych certyfikatem rezydencji wydanym przez właściwy organ podatkowy, a jeżeli dochody (przychody) są uzyskiwane przez zagraniczny zakład tej spółki – zaświadczeniem dotyczącym istnienia takiego zakładu zagranicznego wydanym przez właściwy organ administracji podatkowej państwa, w którym znajduje się jej siedziba lub zarząd, albo przez właściwy organ podatkowy państwa, w którym ten zagraniczny zakład jest położony.

Zastosowanie obniżonej stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub zwolnienia może nastąpić pod warunkiem istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego innego niż Polska państwa, w którym podatnik ma swoją siedzibę.

Podatek od spadków i darowizn

Zgodnie z art. 1 ust. 1 Ustawy o Podatku od Spadków i Darowizn, nabycie przez osoby fizyczne między innymi w drodze dziedziczenia, zapisu, dalszego zapisu, polecenia testamentowego lub darowizny praw majątkowych, w tym również praw związanych z posiadaniem papierów wartościowych, wykonywanych w Polsce, podlega opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn. Zgodnie z art. 2 Ustawy o Podatku od Spadków i Darowizn, podatkwowi podlega także nabycie praw majątkowych wykonywanych za granicą, jeżeli w chwili otwarcia spadku lub zawarcia umowy darowizny spadkobierca lub obdarowany był obywatelem polskim lub miał miejsce stałego pobytu na terytorium Polski.

Zgodnie z art. 3 pkt 1 Ustawy o Podatku od Spadków i Darowizn, nabycie praw majątkowych (w tym udziałów/akcji) podlegających wykonaniu na terytorium Polski nie podlega opodatkowaniu, jeżeli w dniu nabycia ani nabywca, ani też spadkodawca lub darczyńca nie byli obywatelami polskimi i nie mieli miejsca stałego pobytu lub siedziby na terytorium Polski.

W świetle art. 7 ust. 1 Ustawy o Podatku od Spadków i Darowizn, podstawą opodatkowania jest co do zasady wartość nabytych rzeczy i praw majątkowych po potrąceniu długów i ciężarów (czysta wartość), ustalona według stanu rzeczy i praw majątkowych w dniu nabycia i cen rynkowych z dnia powstania obowiązku podatkowego.

Stawki podatku od spadków i darowizn są zróżnicowane i zależą od rodzaju pokrewieństwa lub powinowactwa albo innego osobistego stosunku pomiędzy spadkobiercą i spadkodawcą albo pomiędzy darczyńcą i obdarowanym.

Podatnicy są zobowiązani do złożenia zeznania podatkowego o nabyciu rzeczy lub praw majątkowych według ustalonego wzoru. Podatnicy są obowiązani dołączyć do zeznania dokumenty mające wpływ na określenie podstawy opodatkowania. Podatek od spadków i darowizn jest płatny w terminie 14 dni od otrzymania decyzji naczelnika urzędu skarbowego ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego. Jeśli umowa zawarta jest w formie aktu notarialnego, podatek od spadków darowizn jest pobierany i odprowadzany na rachunek właściwego organu podatkowego przez notariusza jako płatnika podatku.

Stosownie do art. 4a ust. 1 Ustawy o Podatku od Spadków i Darowizn zwalnia się od podatku nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych (w tym udziałów/akcji) przez małżonka, zstępnych, wstępnych, pasierbą, rodzeństwo, ojczyma i macochę, jeżeli zgłoszą nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie sześciu miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku nabycia w drodze dziedziczenia w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu stwierdzającego nabycie spadku. W przypadku niespełnienia powyższego warunku nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych podlega opodatkowaniu na zasadach określonych dla nabywców zaliczonych do I grupy podatkowej.

Podatek od czynności cywilnoprawnych

W świetle art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a Ustawy o Podatku od Czynności Cywilnoprawnych, opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych podlegają umowy sprzedaży lub zamiany rzeczy lub praw majątkowych (w tym udziałów/akcji). Czynności te podlegają opodatkowaniu, jeżeli ich przedmiotem są:

- (i) rzeczy znajdujące się na terytorium Polski lub prawa majątkowe wykonywane na terytorium Polski;
- (ii) rzeczy znajdujące się za granicą lub prawa majątkowe wykonywane za granicą, w przypadku gdy nabywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Polski i czynność cywilnoprawna została dokonana na terytorium Polski.

Co do zasady, sprzedaż udziałów (akcji) spółek z siedzibą na terytorium Polski jest uznawana za sprzedaż praw majątkowych wykonywanych na terytorium Polski i w związku z tym podlega podatkwowi od czynności cywilnoprawnych w wysokości 1%. Podatek od czynności cywilnoprawnych jest płatny przez nabywcę i powinien zostać rozliczony w ciągu 14 dni od dokonania czynności (tj. od dnia zawarcia umowy sprzedaży). Podstawą opodatkowania jest wartość rynkowa rzeczy lub prawa majątkowego. Jeśli umowa jest zawierana w formie aktu notarialnego, podatek jest pobierany i odprowadzany na rachunek właściwego organu podatkowego przez notariusza jako płatnika podatku.

Jednocześnie, zgodnie z art. 9 ust. 9 Ustawy o Podatku od Czynności Cywilnoprawnych, zwolniona od tego podatku jest sprzedaż praw majątkowych będących instrumentami finansowymi: (i) firmom inwestycyjnym oraz zagranicznym firmom inwestycyjnym, (ii) dokonywana za pośrednictwem firm inwestycyjnych lub zagranicznych firm inwestycyjnych, (iii) dokonywana w ramach obrotu zorganizowanego, (iv) dokonywana poza obrotem zorganizowanym przez firmy inwestycyjne oraz zagraniczne firmy inwestycyjne z zastrzeżeniem, że prawa zostały nabyte przez te firmy w ramach obrotu zorganizowanego – w rozumieniu przepisów Ustawy o Obrocie.

Odpowiedzialność płatnika

Zgodnie z art. 30 Ordynacji Podatkowej, płatnik podatku, który nie wykonał obowiązków pobrania lub wpłaty podatku, odpowiada całym swoim majątkiem do wartości całego swojego majątku za podatek niepobrany lub podatek pobrany, a niewpłacony. Płatnik nie ponosi odpowiedzialności, jeżeli odrębne przepisy stanowią inaczej lub podatek nie został pobrany z winy podatnika.

WARUNKI OFERTY

Oferta

Na podstawie Prospektu w ramach Oferty Akcjonariusz Sprzedający oferuje do 39.496.196 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B Spółki o wartości nominalnej 5 zł każda.

Akcje Sprzedawane są oferowane na terytorium Polski w drodze oferty publicznej. W związku z Ofertą mogą zostać podjęte ograniczone działania promocyjne mające na celu przekazanie informacji o Ofercie Kwalifikowanym Nabywcom Instytucjonalnym w Stanach Zjednoczonych Ameryki zgodnie z Przepisem 144A wydanym na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych oraz innym Inwestorom Instytucjonalnym poza Stanami Zjednoczonymi Ameryki (z wyłączeniem Polski) zgodnie z Regulacją S wydaną na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych. W celu prowadzenia powyższych ograniczonych działań promocyjnych, w każdym przypadku zgodnie z właściwymi przepisami prawa jurysdykcji, w których takie działania będą podejmowane, został sporządzony międzynarodowy dokument marketingowy w języku angielskim (ang. *International Offering Circular*, „**Dokument Marketingowy**”), który nie będzie podlegał zatwierdzeniu przez KNF ani inny organ nadzoru w żadnej jurysdykcji. Prospekt nie będzie podlegał zatwierdzeniu przez organ nadzoru inny niż KNF ani nie będzie przedmiotem rejestracji ani zgłoszenia do organu nadzoru w żadnym innym państwie niż Polska.

Prospekt jest jedynym prawnie wiążącym dokumentem w rozumieniu Ustawy o Ofercie Publicznej sporządzonym na potrzeby Oferty przeprowadzanej na terytorium Polski, zawierającym informacje na temat Grupy i Oferty.

Uprawnionymi do wzięcia udziału w Ofercie są:

- (i) Inwestorzy Indywidualni;
- (ii) Osoby Uprawnione, oraz
- (iii) Inwestorzy Instytucjonalni.

Przewidywany harmonogram Oferty

Poniżej przedstawiono informacje na temat przewidywanego harmonogramu Oferty.

9 czerwca 2011 roku	zawarcie warunkowej Umowy o Gwarantowanie Oferty, publikacja Prospektu.
Do 10 czerwca 2011 roku włącznie	ustalenie Ceny Maksymalnej.
13 czerwca 2011 roku	publikacja aneksu do Prospektu z Ceną Maksymalną (przy założeniu, że zatwierdzenie powyższego aneksu do Prospektu nastąpi nie później niż w dniu 13 czerwca 2011 roku).
13 czerwca 2011 roku	rozpoczęcie budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych.
14 czerwca 2011 roku	rozpoczęcie przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych.
24 czerwca 2011 roku	zakończenie przyjmowania zapisów od Osób Uprawnionych (do godziny 23:59)
27 czerwca 2011 roku	zakończenie przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych (do godziny 23:59).
28 czerwca 2011 roku	zakończenie budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych, ustalenie ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty, ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów oraz Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych, Ceny Sprzedaży dla Osób Uprawnionych i Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych, podpisanie aneksu do Umowy o Gwarantowanie Oferty określającego Cenę Sprzedaży oraz ostateczną liczbę Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty.
28 czerwca 2011 roku	opublikowanie Ceny Sprzedaży, ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty oraz ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów.
29 czerwca 2011 roku do 1 lipca 2011 roku	przyjmowanie zapisów od Inwestorów Instytucjonalnych.
1 lipca 2011 roku	złożenie zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych za pośrednictwem systemu GPW oraz zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych.

- Do 4 lipca 2011 roku** ewentualne zapisy składane przez Gwarantów Oferty w wykonaniu zobowiązań wynikających z Umowy o Gwarantowanie Oferty oraz przydział Akcji Sprzedawanych w Ofercie.
- Do 5 lipca 2011 roku** zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych (pod warunkiem, że dane przekazane przez inwestorów na potrzeby zapisania Akcji Sprzedawanych na ich rachunkach papierów wartościowych będą kompletne i prawidłowe).
- 6 lipca 2011 roku** pierwszy dzień notowania Akcji na GPW.

Inwestorom, którzy złożą zapisy na Akcje Sprzedawane przed przekazaniem do publicznej wiadomości informacji o Cenie Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych, Osób Uprawnionych i Cenie Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych oraz informacji o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty i o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów, przysługiwać będzie uprawnienie do uchylecia się od skutków prawnych złożonego zapisu, poprzez złożenie oświadczenia na piśmie, w terminie dwóch dni roboczych od dnia przekazania do publicznej wiadomości takiej informacji, stosownie do art. 54 ust. 1 pkt 3 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Powyższy harmonogram może ulec zmianie. Niektóre zdarzenia, które zostały w nim przewidziane, są niezależne od Spółki lub Akcjonariusza Sprzedającego. Akcjonariusz Sprzedający, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz Oferującym, zastrzega sobie prawo do zmiany powyższego harmonogramu Oferty, w tym terminów przyjmowania zapisów na Akcje Sprzedawane (co nie obejmuje jednakże możliwości zmiany kolejności przyjmowania zapisów przez Inwestorów Indywidualnych i Osoby Uprawnione oraz Inwestorów Instytucjonalnych). Informacja o zmianie poszczególnych terminów Oferty zostanie przekazana w trybie przewidzianym w art. 52 Ustawy o Ofercie Publicznej, tj. w formie komunikatu aktualizującego w sposób, w jaki zostanie opublikowany Prospekt.

Zmiana terminów rozpoczęcia lub zakończenia przyjmowania zapisów i podanie do publicznej wiadomości stosownej informacji o tym nastąpi najpóźniej w ostatnim dniu przed pierwotnym terminem rozpoczęcia lub zakończenia przyjmowania zapisów na Akcje Sprzedawane.

Nowe terminy dla innych zdarzeń przewidzianych w harmonogramie zostaną podane do publicznej wiadomości najpóźniej w dniu upływu danego terminu, z wyjątkiem skrócenia terminu zakończenia budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych, który zostanie podany do publicznej wiadomości najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień upływu danego terminu.

Warunki odstąpienia od przeprowadzenia Oferty lub jej zawieszenia

Do dnia rozpoczęcia przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych Akcjonariusz Sprzedający, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami i Oferującym, może odstąpić od przeprowadzenia Oferty bez podawania przyczyn swojej decyzji, co będzie równoznaczne z odwołaniem Oferty.

Od dnia rozpoczęcia przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych na Akcje Sprzedawane w ramach Oferty do godziny 9:00 czasu warszawskiego w dniu 5 lipca 2011 roku, kiedy rozpocznie się wystawianie odpowiednio pierwszych instrukcji rozliczeniowych lub przelewów celem przeniesienia Akcji Sprzedawanych na rachunki papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych, Akcjonariusz Sprzedający, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami i Oferującym, może odstąpić od przeprowadzenia Oferty, przy czym takie odstąpienie może nastąpić z powodów, które w ocenie Akcjonariusza Sprzedającego są powodami ważnymi, przy czym do ważnych powodów można zaliczyć w szczególności: (i) nagłe lub nieprzewidywalne zmiany w sytuacji ekonomiczno-politycznej w Polsce lub w innym kraju, które mogłyby mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, gospodarkę Polski, Ofertę lub na działalność Grupy (np. zamachy terrorystyczne, wojny, katastrofy ekologiczne, powodzie); (ii) nagłe i nieprzewidywalne zmiany o innym charakterze niż wskazane w pkt (i) powyżej mogące mieć istotny negatywny wpływ na działalność Grupy lub mogące skutkować poniesieniem przez Grupę istotnej szkody lub istotnym zakłóceniem jej działalności; (iii) istotna negatywna zmiana dotycząca działalności, sytuacji finansowej lub wyników operacyjnych Grupy; (iv) zawieszenie lub istotne ograniczenie obrotu papierami wartościowymi na GPW lub na innych rynkach giełdowych w przypadku, gdy mogłoby to mieć istotny negatywny wpływ na Ofertę; (v) uzyskanie niesatysfakcjonującego popytu na Akcje Sprzedawane w ramach budowania księgi popytu; (vi) niewystarczająca, zdaniem Globalnych Koordynatorów i Oferującego, spodziewana liczba Akcji w obrocie na GPW; (vii) nagłe i nieprzewidywalne zmiany mające bezpośredni, istotny i negatywny wpływ na funkcjonowanie Grupy, lub (viii) wypowiedzenie lub rozwiązanie Umowy o Gwarantowanie Oferty.

Informacja o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty zostanie podana do publicznej wiadomości w formie aneksu do Prospektu po jego zatwierdzeniu przez KNF. Aneks ten będzie podany do publicznej wiadomości w ten sam sposób, w jaki zostanie opublikowany Prospekt. W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia Oferty złożone zapisy na Akcje Sprzedawane zostaną uznane za nieważne, a dokonane płatności zostaną zwrócone bez jakichkolwiek odsetek i odszkodowań nie później niż 14 dni po dacie ogłoszenia o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty.

W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia Oferty do chwili złożenia zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem GPW, złożone zapisy na Akcje Sprzedawane zostaną uznane za nieważne, a dokonane płatności zostaną zwrócone bez jakichkolwiek odsetek i odszkodowań nie później niż czternaście dni po dacie ogłoszenia o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty.

W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia Oferty w okresie po złożeniu zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem GPW do godziny 9:00 czasu warszawskiego w dniu 5 lipca 2011 roku, podmioty przyjmujące zapisy na Akcje Sprzedawane od Inwestorów Indywidualnych dokonają niezwłocznie zgodnie z instrukcją DM PKO BP pełniącego rolę Oferującego zwrotnego przeniesienia Akcji Sprzedawanych nabytych uprzednio przez Inwestorów Indywidualnych, działając na podstawie stosownych pełnomocnictw udzielonych przez Inwestorów Indywidualnych w formularzu zapisu na Akcje Sprzedawane. Płatności dokonane przez Inwestorów Indywidualnych na nabycie Akcji Sprzedawanych zostaną im zwrócone bez jakichkolwiek odsetek i odszkodowań nie później niż 14 dni po dacie zwrotnego przeniesienia tych Akcji Sprzedawanych na rachunek papierów wartościowych Akcjonariusza Sprzedającego. Zwrot tych płatności zostanie dokonany na rachunek pieniężny prowadzony dla rachunku papierów wartościowych Inwestora Indywidualnego, z którego został złożony zapis, zgodnie z zasadami obowiązującymi w danej firmie inwestycyjnej.

Powyższy mechanizm zwrotnego przeniesienia Akcji Sprzedawanych w przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających odstąpienie od przeprowadzenia Oferty ma na celu ochronę inwestorów przed negatywnymi skutkami nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych zdarzeń, które mogą ewentualnie wystąpić w trakcie Oferty.

Powyższe zasady odstąpienia od przeprowadzenia Oferty będą obowiązywały również dla Osób Uprawnionych i Inwestorów Instytucjonalnych do momentu, do którego Akcjonariusz Sprzedający jest uprawniony do odstąpienia od przeprowadzenia Oferty na podstawie niniejszego Prospektu.

Decyzja o zawieszeniu Oferty, bez podawania przyczyn, może zostać podjęta przez Akcjonariusza Sprzedającego, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami i Oferującym, w każdym czasie przed rozpoczęciem przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych. Od dnia rozpoczęcia przyjmowania zapisów na Akcje Sprzedawane od Inwestorów Indywidualnych do dnia złożenia zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem systemu GPW (tj. do dnia 1 lipca 2011 roku) Akcjonariusz Sprzedający, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami i Oferującym, może podjąć decyzję o zawieszeniu przeprowadzenia Oferty tylko z powodów, które (w ocenie Akcjonariusza Sprzedającego) są powodami ważnymi. Do ważnych powodów można zaliczyć między innymi zdarzenia, które mogłyby w negatywny sposób wpłynąć na powodzenie Oferty lub powodować zwiększone ryzyko inwestycyjne dla nabywców Akcji Sprzedawanych. Decyzja w przedmiocie zawieszenia Oferty może zostać podjęta bez jednoczesnego wskazania nowych terminów Oferty, które mogą zostać ustalone w terminie późniejszym.

Informacja o zawieszeniu Oferty zostanie podana do publicznej wiadomości w formie aneksu do Prospektu po jego zatwierdzeniu przez KNF. Aneks ten będzie podany do publicznej wiadomości w ten sam sposób, w jaki zostanie opublikowany Prospekt.

Jeżeli decyzja o zawieszeniu Oferty zostanie podjęta w okresie od rozpoczęcia przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych do dnia złożenia zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem systemu GPW (tj. do dnia 1 lipca 2011 roku), złożone zapisy, jak również dokonane wpłaty będą w dalszym ciągu uważane za ważne, jednakże inwestorzy będą uprawnieni do uchylenia się od skutków prawnych złożonych zapisów poprzez złożenie stosownego oświadczenia, w terminie dwóch dni roboczych od dnia udostępnienia do publicznej wiadomości aneksu do Prospektu dotyczącego zawieszenia Oferty.

Cena Maksymalna

Akcjonariusz Sprzedający w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym ustali cenę maksymalną sprzedaży Akcji Sprzedawanych na potrzeby składania zapisów przez Inwestorów Indywidualnych i Osoby Uprawnione („**Cena Maksymalna**”). Po ustaleniu Ceny Maksymalnej Spółka wystąpi do KNF z wnioskiem o zatwierdzenie aneksu do Prospektu zawierającego informację o Cenie Maksymalnej. Przy założeniu, że zatwierdzenie aneksu do Prospektu zawierającego informację o Cenie Maksymalnej nastąpi nie później niż w dniu 13 czerwca 2011 roku, aneks ten zostanie udostępniony do publicznej wiadomości w dniu 13 czerwca 2011 roku.

Zgodnie z art. 51 ust. 3 Ustawy o Ofercie Publicznej, aneks do prospektu podlega zatwierdzeniu przez KNF w trybie określonym w art. 31, art. 32 i art. 33 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej w terminie nie dłuższym niż siedem dni roboczych od dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie aneksu do prospektu.

Stosownie do art. 32 ust. 4 Ustawy o Ofercie Publicznej, w przypadku, gdy aneks nie będzie spełniał wymagań określonych w przepisach prawa, składana dokumentacja będzie niekompletna, konieczne będzie uzyskanie dodatkowych informacji lub uzupełnienie aneksu o dodatkowe informacje w zakresie określonym Rozporządzeniem 809, bieg terminu, o którym mowa powyżej, rozpocznie się w dniu uzupełnienia dokumentacji lub dostarczenia wymaganych informacji do KNF.

Dla potrzeb budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych zostanie ustalony orientacyjny przedział cenowy, który nie będzie podany do publicznej wiadomości oraz który może ulec zmianie.

Ustalenie Ceny Sprzedaży

Cena sprzedaży Akcji Sprzedawanych („Cena Sprzedaży”) dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych oraz Cena Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych zostanie ustalona przez Akcjonariusza Sprzedającego w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym po zakończeniu procesu budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych.

Cena Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych może zostać ustalona na poziomie wyższym niż Cena Maksymalna. Natomiast Cena Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych nie będzie wyższa niż Cena Maksymalna. Cena sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych będzie równa. W przypadku, gdy Cena Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych zostanie ustalona na poziomie nie wyższym niż Cena Maksymalna, Inwestorzy Indywidualni oraz Osoby Uprawnione nabędą Akcje Sprzedawane po Cenie Sprzedaży ustalonej dla Inwestorów Instytucjonalnych.

Informacja na temat Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych oraz Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych zostanie przekazana przez Spółkę do publicznej wiadomości w trybie określonym w art. 54 ust. 3 Ustawy o Ofercie Publicznej, tj. w sposób, w jaki zostanie opublikowany Prospekt oraz w formie raportu bieżącego.

Inwestorom Indywidualnym oraz Osobom Uprawnionym, którzy złożą zapisy na Akcje Sprzedawane przed przekazaniem do publicznej wiadomości powyższej informacji, przysługiwać będzie uprawnienie do uchylenia się od skutków prawnych złożonego zapisu, w terminie dwóch dni roboczych od dnia przekazania do publicznej wiadomości takiej informacji, stosownie do art. 54 ust. 1 pkt 3 Ustawy o Ofercie Publicznej.

W momencie składania zapisów inwestorzy nie będą ponosić dodatkowych kosztów ani podatków, z wyjątkiem ewentualnych kosztów związanych z otwarciem i prowadzeniem rachunku papierów wartościowych, o ile Inwestor składający zapis na Akcje Sprzedawane nie posiadał takiego rachunku wcześniej, oraz kosztów prowizji maklerskiej, zgodnie z postanowieniami właściwych umów i regulaminów podmiotu przyjmującego zapis. Informacje na temat opodatkowania znajdują się w rozdziale „Opodatkowanie”.

Ostateczna liczba Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty

Najpóźniej w dniu ustalenia Ceny Sprzedaży, Akcjonariusz Sprzedający w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym podejmie decyzję o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty.

W dniu ustalenia Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych, Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych oraz ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty zostanie ustalona ostateczna liczba Akcji Sprzedawanych oferowanych Inwestorom Indywidualnym oraz Osobom Uprawnionym, która będzie stanowiła mniejszą z następujących liczb: (i) 25% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty albo (ii) liczby Akcji Sprzedawanych, na jaką złożyli ważne zapisy Inwestorzy Indywidualni oraz Osoby Uprawnione, przy czym Akcjonariusz Sprzedający zastrzega sobie dyskrecyjne prawo do zmiany liczby, o której mowa w pkt (i) powyżej, o nie więcej niż 5% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty do nie więcej niż 30% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty w przypadku złożenia przez Inwestorów Indywidualnych oraz Osoby Uprawnione ważnych zapisów na Akcje Sprzedawane obejmujących łącznie większą liczbę Akcji Sprzedawanych niż wskazana w pkt (i) powyżej. Powyższa decyzja może zostać podjęta przez Akcjonariusza Sprzedającego nie później niż przed przekazaniem do publicznej wiadomości informacji na temat ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w Ofercie oraz ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów.

W dniu ustalenia Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych, Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych oraz ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty zostanie ustalona ostateczna liczba Akcji Sprzedawanych oferowanych Inwestorom Instytucjonalnym, która będzie stanowiła różnicę pomiędzy ostateczną liczbą Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty oraz mniejszą z następujących liczb: (i) 25% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty albo (ii) liczby Akcji Sprzedawanych, na jaką złożyli ważne zapisy Inwestorzy Indywidualni oraz Osoby Uprawnione, z zastrzeżeniem dyskrecyjnego prawa Akcjonariusza Sprzedającego, o którym mowa w akapicie powyżej, do zmiany liczby, o której mowa w pkt (i) w akapicie powyżej.

Informacja o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych w Ofercie oraz informacja o ostatecznej liczbie Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów zostanie podana do publicznej wiadomości wraz z informacją o Cenie Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych oraz Cenie Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych w trybie przewidzianym w art. 54 ust. 3 Ustawy o Ofercie Publicznej. Inwestorom Indywidualnym oraz Osobom Uprawnionym, którzy złożą zapisy na Akcje Sprzedawane przed przekazaniem do publicznej wiadomości powyższej informacji, przysługiwać będzie uprawnienie do uchylenia się od skutków prawnych złożonego zapisu, w terminie dwóch dni roboczych od dnia przekazania do publicznej wiadomości takiej informacji, stosownie do art. 54 ust. 1 pkt 3 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Zasady składania zapisów

Inwestorzy Indywidualni

Przydział Akcji Sprzedawanych Inwestorom Indywidualnym zostanie dokonany za pośrednictwem GPW. W związku z powyższym Inwestor Indywidualny zainteresowany nabyciem Akcji Sprzedawanych musi posiadać rachunek papierów wartościowych w firmie inwestycyjnej, w której składa zapis. Osoby zamierzające nabyć Akcje Sprzedawane, nieposiadające rachunku papierów wartościowych, powinny otworzyć taki rachunek przed złożeniem zapisu. W przypadku, gdy rachunek prowadzony jest u depozytariusza, zlecenie powinno zostać złożone zgodnie z zasadami składania zleceń przez klientów banku depozytariusza.

Zapisy składane przez Inwestorów Indywidualnych, legitymujących się dowodem tożsamości lub innym dokumentem zawierającym numer PESEL, przyjmowane będą w POK-ach firm inwestycyjnych, których lista będzie dostępna na stronie internetowej Spółki: www.jsw.pl oraz na stronie internetowej Oferującego: www.dm.pkobp.pl.

Zapisy składane przez Inwestorów Indywidualnych, którzy nie posiadają numeru PESEL, przyjmowane będą jedynie w wybranych POK-ach Domu Maklerskiego PKO Banku Polskiego, których lista będzie dostępna na stronie internetowej www.jsw.pl oraz na stronie internetowej Oferującego: www.dm.pkobp.pl.

Na podstawie przyjętych zapisów firmy inwestycyjne, członkowie giełdy, złożą w imieniu Inwestorów Indywidualnych na GPW zlecenia kupna Akcji Sprzedawanych na zasadach określonych poniżej. Za prawidłowe przekazanie zleceń na GPW odpowiedzialność ponoszą firmy inwestycyjne przyjmujące zapisy.

Zapisy na Akcje Sprzedawane będą składane na formularzach zapisu dostępnych w firmach inwestycyjnych przyjmujących zapisy na Akcje Sprzedawane i będą zawierały oświadczenie inwestora o zapoznaniu się i akceptacji treści Prospektu, a w szczególności zasad przydziału Akcji Sprzedawanych. W celu dokonania przydziału Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów Indywidualnych za pośrednictwem systemu GPW, zapisy na Akcje Sprzedawane złożone przez Inwestorów Indywidualnych będą podstawą do złożenia przez daną firmę inwestycyjną, która przyjęła zapis Inwestora Indywidualnego na Akcje Sprzedawane, zlecenia kupna Akcji Sprzedawanych w imieniu danego Inwestora Indywidualnego. Stosowne upoważnienie znajduje się w treści formularza zapisu.

Inwestor Indywidualny ma prawo złożyć tylko jeden zapis na Akcje Sprzedawane. Liczba Akcji Sprzedawanych, którą może obejmować zapis złożony przez jednego Inwestora Indywidualnego, nie może być mniejsza niż 5 ani większa niż 75 Akcji Sprzedawanych.

Zapis opiewający na większą liczbę niż 75 Akcji Sprzedawanych będzie traktowany jak zapis na 75 Akcji Sprzedawanych. Zapis złożony na mniej Akcji Sprzedawanych niż 5 Akcji Sprzedawanych będzie uznawany za nieważny. W przypadku złożenia przez Inwestora Indywidualnego więcej niż jednego zapisu, zostanie uwzględniony tylko jeden zapis – opiewający na największą liczbę Akcji Sprzedawanych. W przypadku złożenia przez Inwestora Indywidualnego więcej niż jednego zapisu na jednakową liczbę Akcji Sprzedawanych zostanie uwzględniony tylko jeden zapis – o przyjęciu konkretnego zapisu zdecyduje losowanie. Pozostałe zapisy złożone przez danego Inwestora Indywidualnego będą uznawane za nieważne, a sporządzone na ich podstawie zlecenia zostaną unieważnione.

Wszelkie konsekwencje wynikające z niewłaściwego bądź niepełnego wypełnienia formularza zapisu ponosi Inwestor Indywidualny składający zapis.

Zapis na Akcje Sprzedawane jest bezwarunkowy, nieodwołalny (z zastrzeżeniem prawa do uchylecia się od skutków prawnych złożonego zapisu stosownie do art. 51a i art. 54 ust. 1 pkt 3 Ustawy o Ofercie Publicznej), nie może zawierać jakichkolwiek zastrzeżeń oraz wiąże osobę składającą zapis do czasu przydziału Akcji Sprzedawanych w Ofercie albo do dnia odstąpienia od przeprowadzenia Oferty.

W przypadku, gdy aneks do Prospektu zostanie udostępniony do publicznej wiadomości po rozpoczęciu przyjmowania zapisów na Akcje Sprzedawane, przed dokonaniem przydziału, osoba, która złożyła zapis przed opublikowaniem takiego aneksu, może uchylić się od skutków prawnych złożonego zapisu, stosownie do art. 51a Ustawy o Ofercie Publicznej. Uchylenie się od skutków prawnych złożonego zapisu następuje przez oświadczenie na piśmie złożone w firmie inwestycyjnej, w której został przyjęty zapis, w terminie 2 dni roboczych od dnia opublikowania aneksu do Prospektu.

W celu uzyskania informacji na temat szczegółowych zasad składania zapisów, w szczególności na temat: (i) dokumentów wymaganych przy składaniu zapisów przez przedstawicieli ustawowych, pełnomocników lub inne osoby działające w imieniu inwestorów; oraz (ii) możliwości składania zapisów w innej formie niż pisemna, Inwestorzy Indywidualni powinni skontaktować się z POK-iem firmy inwestycyjnej przyjmującej zapisy na Akcje Sprzedawane od Inwestorów Indywidualnych, w którym zamierzają złożyć zapis.

Zwraca się uwagę, że każdy Inwestor Indywidualny składający zapis na Akcje Sprzedawane będzie zobowiązany wskazać w formularzu zapisu (i) w przypadku osób posiadających obywatelstwo polskie lub numer PESEL – numer PESEL albo (ii) w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – numer dokumentu tożsamości, w szczególności numer paszportu oraz (iii) inne informacje wymagane w formularzu zapisu, (iv) udzielić pełnomocnictwa dla podmiotu przyjmującego zapisy na Akcje Sprzedawane od każdego Inwestora Indywidualnego do niezwłocznego dokonania, zgodnie z instrukcją DM PKO BP pełniącego rolę Oferującego, zwrotnego przeniesienia Akcji Sprzedawanych zapisanych na rachunku papierów wartościowych Inwestora Indywidualnego w przypadku odstąpienia od przeprowadzenia Oferty przez Akcjonariusza Sprzedającego w okresie po złożeniu zlecenia sprzedaży Akcji Sprzedawanych na rzecz Inwestorów

Indywidualnych za pośrednictwem GPW a zapisaniem Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych, jak również (v) dyspozycję dokonania blokady Akcji Sprzedawanych od momentu zapisania ich na rachunku papierów wartościowych Inwestora Indywidualnego do godziny 9:00 czasu warszawskiego w dniu 5 lipca 2011 roku. Brak wskazania w formularzu zapisu wskazanych powyżej informacji, brak zgody na udzielenie pełnomocnictwa lub niezłożenie dyspozycji dokonania blokady oraz brak innych informacji wymaganych w formularzu zapisu bądź podanie nieprawdziwych bądź nieprawidłowych informacji, w tym numeru PESEL albo numeru paszportu, spowoduje, iż zapis danego inwestora uznany zostanie za nieważny.

Ponadto, dla ważności zapisu wymagane jest złożenie przez Inwestora Indywidualnego w formularzu zapisu oświadczenia o wyrażeniu zgody na przekazanie danych osobowych oraz udzielenie w formularzu zapisu upoważnienia dla firmy inwestycyjnej, przyjmującej zapisy, do przekazania GPW informacji o złożonym zapisie na Akcje Sprzedawane oraz danych osobowych Inwestora Indywidualnego w celu weryfikacji przez system GPW prawidłowości i liczby zapisów złożonych przez Inwestora Indywidualnego.

Osoby Uprawnione

Przydział Akcji Sprzedawanych Osobom Uprawnionym zostanie dokonany za pośrednictwem GPW. W związku z powyższym Osoba Uprawniona zainteresowana nabyciem Akcji Sprzedawanych musi posiadać rachunek papierów wartościowych założony w Domu Maklerskim PKO Banku Polskiego. Osoby zamierzające nabyć Akcje Sprzedawane, nieposiadające rachunku papierów wartościowych w Domu Maklerskim PKO Banku Polskiego, powinny otworzyć taki rachunek przed złożeniem zapisu w Domu Maklerskim PKO Banku Polskiego.

Zapisy na Akcje Sprzedawane będą składane na formularzach zapisu dostępnych w firmie inwestycyjnej przyjmującej zapisy na Akcje Sprzedawane i będą zawierały oświadczenie inwestora o zapoznaniu się i akceptacji treści Prospektu, a w szczególności zasad przydziału Akcji Sprzedawanych. W celu dokonania przydziału Akcji Sprzedawanych na rzecz Osób Uprawnionych za pośrednictwem systemu GPW, zapisy na Akcje Sprzedawane złożone przez Osoby Uprawnione będą podstawą do złożenia przez Oferującego zlecenia kupna Akcji Sprzedawanych w imieniu danej Osoby Uprawnionej. Stosowne upoważnienie znajduje się w treści formularza zapisu.

Zapisy składane przez Osoby Uprawnione przyjmowane będą w POK-ach Domu Maklerskiego PKO BP oraz w wybranych punktach przyjmowania zleceń umiejscowionych w oddziałach Banku PKO BP (PPZ), których lista będzie dostępna na stronie internetowej Spółki: www.jsw.pl oraz na stronie internetowej Oferującego www.dm.pkobp.pl.

Każda Osoba Uprawniona ma prawo złożyć tylko jeden zapis na Akcje Sprzedawane. Złożenie jednego zapisu w charakterze Osoby Uprawnionej nie wyklucza możliwości złożenia zapisu jako Inwestor Indywidualny.

Liczba Akcji Sprzedawanych, na którą może opiewać zapis złożony przez Osobę Uprawnioną, nie może być większa niż 75. Zapis opiewający na większą liczbę niż 75 Akcji Sprzedawanych będzie traktowany jak zapis na 75 Akcji Sprzedawanych.

Wszelkie konsekwencje wynikające z niewłaściwego bądź niepełnego wypełnienia formularza zapisu ponosi składający zapis.

Zapis na Akcje Sprzedawane jest bezwarunkowy, nieodwołalny, nie może zawierać jakichkolwiek zastrzeżeń oraz wiąże osobę składającą zapis do czasu przydziału Akcji Sprzedawanych w Ofercie albo do dnia odstąpienia od przeprowadzenia Oferty.

W przypadku, gdy aneks do Prospektu zostanie udostępniony do publicznej wiadomości po rozpoczęciu przyjmowania zapisów, osoba, która złożyła zapis przed udostępnieniem aneksu, może się uchylić od skutków prawnych złożonego zapisu, stosownie do art. 51a Ustawy o Ofercie Publicznej. Uchylenie się od skutków prawnych złożonego zapisu następuje przez oświadczenie na piśmie złożone w POK Domu Maklerskiego PKO BP lub w wybranych punktach przyjmowania zleceń umiejscowionych w oddziale Banku PKO BP, w którym został złożony zapis, w terminie 2 dni roboczych od dnia udostępnienia aneksu.

W celu uzyskania informacji na temat szczegółowych zasad składania zapisów, w szczególności na temat dokumentów wymaganych przy składaniu zapisów przez przedstawicieli ustawowych, pełnomocników lub inne osoby działające w imieniu inwestorów Osoby Uprawnione powinny skontaktować się z POK-iem Domu Maklerskiego PKO BP lub wybranym punktem przyjmowania zleceń umiejscowionym w oddziale Banku PKO BP przyjmującym zapisy na Akcje Sprzedawane od Osób Uprawnionych, w którym zamierzają złożyć zapis.

Zwraca się uwagę, że osoba składająca zapis na zasadach opisanych w niniejszym punkcie powinna mieć status Osoby Uprawnionej (spełniać warunki określone w definicji Osób Uprawnionych zawartej w części „Skróty i definicje”), w przeciwnym wypadku zapis będzie nieważny. Warunkiem kwalifikującym danego pracownika do transzy Osób Uprawnionych jest istnienie stosunku pracy między nim a którąś ze spółek z Grupy lub KK Zabrze w dniu 31 maja 2011 roku.

Brak wskazania w formularzu zapisu informacji wymaganych w formularzu zapisu bądź podanie nieprawdziwych bądź nieprawidłowych informacji, w tym numeru PESEL albo numeru paszportu, spowoduje, iż zapis danego inwestora uznany zostanie za nieważny.

Dla ważności zapisu Osoby Uprawnionej wymagane jest złożenie przez Osobę Uprawnioną w formularzu zapisu oświadczenia o wyrażeniu zgody na przekazanie danych osobowych oraz udzielenie w formularzu zapisu upoważnienia dla Domu Maklerskiego PKO BP do przekazania Spółce informacji o złożonym zapisie na Akcje Sprzedawane oraz danych osobowych Osoby Uprawnionej w celu weryfikacji przez Spółkę, czy osoba składająca zapis posiada status Osoby Uprawnionej. Niezwłocznie po zakończeniu przyjmowania zapisów od Osób Uprawnionych,

Dom Maklerski PKO BP przekaze Spółce informacje o złożonych zapisach w celu dokonania weryfikacji, czy osoby, które złożyły zapisy, posiadają status Osoby Uprawnionej. W razie stwierdzenia nieważności zapisu wskutek złożenia zapisu przez osobę nieposiadającą statusu Osoby Uprawnionej ani Spółka, ani Dom Maklerski PKO BP nie są zobowiązane do informowania takiej osoby o nieważności złożonego przez nią zapisu.

Akcje Sprzedawane przydzielone Osobom Uprawnionym zostaną zapisane na rachunkach papierów wartościowych.

Inwestorzy Instytucjonalni

Po zakończeniu procesu budowania księgi popytu Akcjonariusz Sprzedający, w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz Oferującym, dokona uznaniowego wyboru Inwestorów Instytucjonalnych, do których zostaną wysłane zaproszenia do złożenia zapisu na Akcje Sprzedawane nie później niż do dnia 29 czerwca 2011 roku i którzy będą uprawnieni do złożenia zapisów na Akcje Sprzedawane w liczbie wskazanej w zaproszeniu do złożenia zapisu oraz dokonania wpłat na Akcje Sprzedawane na rachunek wskazany w takim zaproszeniu. Zaproszenia do Inwestorów Instytucjonalnych w Polsce zostaną przesłane przez Oferującego, działającego również w imieniu Współprowadzących Księgę Popytu, natomiast zaproszenia do danego Inwestora Instytucjonalnego z siedzibą poza Polską zostaną przesłane przez tego Globalnego Koordynatora, za pośrednictwem którego dany zagraniczny Inwestor Instytucjonalny uczestniczył w budowaniu księgi popytu na zasadach uzgodnionych pomiędzy Globalnymi Koordynatorami.

Zapisy składane przez Inwestorów Instytucjonalnych, którzy zostali zaproszeni przez Oferującego działającego w imieniu Współprowadzących Księgę Popytu do składania zapisów na Akcje Sprzedawane, będą przyjmowane w siedzibie Domu Maklerskiego PKO Banku Polskiego w Warszawie, ul. Puławska 15, Warszawa. W celu uzyskania informacji na temat szczegółowych zasad składania zapisów Inwestorzy Instytucjonalni powinni skontaktować się z Oferującym.

Każdy z Inwestorów Instytucjonalnych może złożyć zapis lub zapisy na taką liczbę Akcji Sprzedawanych, która będzie wskazana w skierowanym do danego Inwestora Instytucjonalnego zaproszeniu do złożenia zapisu. Zapisy opiewające łącznie na większą liczbę Akcji Sprzedawanych niż wskazana powyżej będą traktowane jako zapisy na maksymalną liczbę Akcji Sprzedawanych, na które może złożyć zapis dany Inwestor Instytucjonalny. Instytucje zarządzające aktywami na zlecenie mogą złożyć jeden zapis zbiorczy na rzecz poszczególnych klientów, dołączając do zapisu listę inwestorów zawierającą dane wymagane jak w formularzu zapisu.

Zapis na Akcje Sprzedawane jest bezwarunkowy, nieodwołalny (z zastrzeżeniem prawa do uchylenia się od skutków prawnych złożonego zapisu stosownie do art. 51a i art. 54 ust. 1 pkt 3 Ustawy o Ofercie Publicznej), nie może zawierać jakichkolwiek zastrzeżeń oraz wiąże osobę składającą zapis do czasu przydziału Akcji Sprzedawanych w Ofercie albo do dnia odstąpienia od przeprowadzenia Oferty.

Zasady płatności za Akcje Sprzedawane

Inwestorzy Indywidualni oraz Osoby Uprawnione

Inwestorzy Indywidualni oraz Osoby Uprawnione składający zapisy na Akcje Sprzedawane powinni je opłacić najpóźniej w momencie składania zapisu w kwocie stanowiącej iloczyn liczby Akcji Sprzedawanych, na jaką inwestor składa zapis, oraz Ceny Maksymalnej powiększonej o ewentualną prowizję maklerską podmiotu przyjmującego zapis. Płatność za Akcje Sprzedawane musi być dokonana w złotych, zgodnie z regulacjami obowiązującymi w danej firmie inwestycyjnej przyjmującej zapis na Akcje Sprzedawane.

Wpłata na Akcje Sprzedawane objęte zapisem powiększona o ewentualną prowizję maklerską zostaje zablokowana w chwili składania zapisu.

Wpłaty na Akcje Sprzedawane nie podlegają oprocentowaniu. Nerozliczone należności nie mogą stanowić wpłaty na Akcje Sprzedawane.

Zapis Inwestora Indywidualnego oraz Osoby Uprawnionej, w przypadku dokonania niepełnej wpłaty, jest nieważny.

Umowy zawarte przez inwestorów z firmami inwestycyjnymi dotyczące prowadzenia rachunków papierów wartościowych mogą przewidywać, że inwestorzy będą zobowiązani do zapłacenia firmie inwestycyjnej prowizji maklerskiej związanej z dokonaniem przydziału Akcji Sprzedawanych za pośrednictwem GPW.

Inwestorzy Instytucjonalni

Inwestorzy Instytucjonalni powinni opłacić składany zapis najpóźniej do końca dnia przyjmowania zapisów od Inwestorów Instytucjonalnych w złotych na liczbę Akcji Sprzedawanych wskazaną w zaproszeniu oraz w sposób zgodny z instrukcjami wskazanymi w zaproszeniu do składania zapisów.

W przypadku dokonania przez Inwestora Instytucjonalnego niepełnej wpłaty zapis będzie uznany za złożony na liczbę Akcji Sprzedawanych, która została w pełni opłacona, w kwocie stanowiącej iloczyn liczby Akcji Sprzedawanych i Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych.

Przydział Akcji Sprzedawanych

Przydział Akcji Sprzedawanych zostanie dokonany niezwłocznie po zakończeniu przyjmowania zapisów złożonych przez Inwestorów Instytucjonalnych.

Przed przydziałem Akcji Sprzedawanych, Akcje Sprzedawane zaoferowane Inwestorom Indywidualnym oraz Osobom Uprawnionym, w liczbie, w jakiej zostaną objęte zapisami Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych, które zostaną wycofane na zasadach określonych w Prospekcie, mogą zostać przesunięte do puli Akcji Sprzedawanych przydzielanej Inwestorom Instytucjonalnym. Zawiadomienia o przydziale Akcji Sprzedawanych Inwestorom Indywidualnym oraz Osobom Uprawnionym zostaną przekazane zgodnie z procedurami domów maklerskich lub banków prowadzących rachunki papierów wartościowych Inwestorów Indywidualnych, którym przydzielono Akcje Sprzedawane.

W zakresie i w terminie, w jakim będzie to wymagane przepisami prawa, informacja na temat wyniku przydziału Akcji Sprzedawanych zostanie podana do publicznej wiadomości w trybie raportu bieżącego na podstawie § 5 ust. 1 Rozporządzenia o Informacjach Bieżących i Okresowych, przy czym rozpoczęcie notowania Akcji będzie możliwe przed podaniem do publicznej wiadomości wyników przydziału Akcji Sprzedawanych.

Inwestorzy Indywidualni

Przydział Akcji Sprzedawanych poszczególnym Inwestorom Indywidualnym zostanie dokonany za pośrednictwem GPW na podstawie odrębnej umowy zawartej pomiędzy GPW, Akcjonariuszem Sprzedającym a Oferującym, zgodnie z prawidłowo złożonymi i opłaconymi zapisami, przy zachowaniu zasad opisanych poniżej.

Liczba Akcji Sprzedawanych przeznaczonych do przydziału Inwestorom Indywidualnym będzie stanowiła różnicę pomiędzy 25% Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty a liczbą Akcji Sprzedawanych, na jaką Osoby Uprawnione złożyły ważne zapisy („**Liczba Akcji Sprzedawanych Przeznaczonych do Przydziału Inwestorom Indywidualnym**”) (przy czym Akcjonariusz Sprzedający zastrzega sobie dyskrecjonalne prawo do zmiany powyższej liczby o nie więcej niż 5% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty, łącznie do nie więcej niż 30% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty w przypadku złożenia przez Inwestorów Indywidualnych ważnych zapisów na Akcje Sprzedawane obejmujących łącznie większą liczbę Akcji Sprzedawanych niż 25% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w Ofercie; przy czym powyższa decyzja może zostać podjęta przez Akcjonariusza Sprzedającego nie później niż przed przekazaniem do publicznej wiadomości informacji na temat ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w Ofercie oraz ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów).

W przypadku złożenia zapisów przez Inwestorów Indywidualnych łącznie na liczbę Akcji Sprzedawanych większą niż 25% Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty, ustalona zostanie maksymalna liczba Akcji Sprzedawanych, jaka może zostać przydzielona na jeden zapis („**Maksymalny Przydział**”). W takim przypadku zapisy Inwestorów Indywidualnych, które będą opiewały na liczbę Akcji Sprzedawanych mniejszą lub równą Maksymalnemu Przydziałowi, zostaną zrealizowane w pełni. Natomiast Inwestorom Indywidualnym, którzy złożyli zapis na większą liczbę Akcji Sprzedawanych niż Maksymalny Przydział, zostanie przydzielona liczba Akcji Sprzedawanych równa liczbie Maksymalnego Przydziału. Zlecenia na Akcje Sprzedawane w niezrealizowanej części tracą ważność i będą anulowane przez GPW, działającą w charakterze operatora rynku, lub bezpośrednio przez firmy inwestycyjne, które przyjęły zapis danego Inwestora Indywidualnego na Akcje Sprzedawane.

Liczba Akcji Sprzedawanych stanowiąca Maksymalny Przydział zostanie ustalona w ten sposób, aby łączna liczba Akcji Sprzedawanych przydzielona Inwestorom Indywidualnym na zasadach opisanych powyżej była nie większa niż Liczba Akcji Sprzedawanych Przeznaczonych do Przydziału Inwestorom Indywidualnym.

Informacja o liczbie Akcji Sprzedawanych stanowiących Maksymalny Przydział zostanie przekazana przez Spółkę do publicznej wiadomości nie później niż w dniu zapisania Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych Inwestorów Indywidualnych w formie komunikatu aktualizacyjnego w trybie art. 52 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Akcje Sprzedawane, które pozostały po dokonaniu zaokrągleń i nie zostały przydzielone Inwestorom Indywidualnym zgodnie z zasadą Maksymalnego Przydziału, zostaną przydzielone Inwestorom Indywidualnym, poczynając od zapisów, które opiewały na największą liczbę Akcji Sprzedawanych, przydzielając dodatkowo po jednej Akcji Sprzedawanej do każdego zapisu aż do wyczerpania Liczby Akcji Sprzedawanych Przeznaczonych do Przydziału Inwestorom Indywidualnym. Jeżeli nie będzie możliwości dokonania przydziału według zasady opisanej, powyżej dla zapisów opiewających na tę samą Liczbę Akcji Sprzedawanych Przeznaczonych do Przydziału Inwestorom Indywidualnym pozostałe Akcje Sprzedawane będą przydzielane według czasu złożenia zapisu, w ten sposób, że w pierwszej kolejności będą uwzględniane te zapisy, które zostały wcześniej przekazane do systemu GPW.

Zwrot środków pieniężnych Inwestorom Indywidualnym, którym nie przydzielono Akcji Sprzedawanych, lub których zapisy na Akcje Sprzedawane zostały zredukowane lub były nieważne, oraz zwrot nadpłat zostanie dokonany na rachunek pieniężny prowadzony dla rachunku papierów wartościowych, z którego został złożony zapis, zgodnie z zasadami obowiązującymi w danej firmie inwestycyjnej, w terminie do 14 dni odpowiednio od dnia przydziału Akcji Sprzedawanych, bądź od daty ogłoszenia o odstąpieniu od przeprowadzenia

Oferty. Zwrot nadpłat i wpłat nastąpi bez jakichkolwiek odszkodowań, odsetek oraz bez zwrotu ewentualnych kosztów poniesionych przez Inwestorów Indywidualnych w związku ze składaniem zapisów na Akcje Sprzedawane.

Osoby Uprawnione

Przydział Akcji Sprzedawanych poszczególnym Osobom Uprawnionym zostanie dokonany za pośrednictwem GPW na podstawie odrębnej umowy zawartej pomiędzy GPW, Akcjonariuszem Sprzedającym a Oferującym, zgodnie z prawidłowo złożonymi i opłaconymi zapisami, przy zachowaniu zasad opisanych poniżej.

Maksymalna liczba Akcji Sprzedawanych, przeznaczona do przydziału Osobom Uprawnionym, wynosi 2.048.550 Akcji Sprzedawanych.

Przydział Akcji Sprzedawanych poszczególnym Osobom Uprawnionym nastąpi na podstawie złożonych przez nich zapisów, pod warunkiem pełnego opłacenia złożonego zapisu zgodnie z zasadami opisanymi w Prospekcie. Akcje Sprzedawane zostaną przydzielone Osobom Uprawnionym w liczbie określonej przez nich w zapisach, z zastrzeżeniem, że liczba Akcji Sprzedawanych, na którą może opiewać zapis złożony przez Osobę Uprawnioną, nie może być większa niż 75, a zapis opiewający na większą liczbę niż 75 Akcji Sprzedawanych będzie traktowany jak zapis na 75 Akcji Sprzedawanych.

Ewentualny zwrot wpłat lub nadpłat Osobom Uprawnionym zostanie dokonany zgodnie z dyspozycją wskazaną przez Osobę Uprawnioną w terminie do 14 dni od dnia przydziału Akcji Sprzedawanych lub od daty ogłoszenia o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty. Zwrot nadpłat i wpłat nastąpi bez odszkodowań, odsetek oraz bez kosztów poniesionych przez Osoby Uprawnione w związku ze składaniem zapisów na Akcje Sprzedawane.

Inwestorzy Instytucjonalni

Przydział Akcji Sprzedawanych poszczególnym Inwestorom Instytucjonalnym nastąpi na podstawie złożonych przez nich zapisów, pod warunkiem pełnego opłacenia złożonego zapisu zgodnie z zasadami opisanymi w Prospekcie, w liczbie, o której poszczególni Inwestorzy Instytucjonalni zostaną poinformowani przez Globalnych Koordynatorów lub Oferującego, działającego również w imieniu Współprowadzących Księgę Popytu w zaproszeniu do składania zapisów, o którym mowa w punkcie „Zasady składania zapisów” powyżej.

Po zakończeniu budowania księgi popytu zostaną wysłane zaproszenia do złożenia zapisu na Akcje Sprzedawane do Inwestorów Instytucjonalnych. Inwestorom Instytucjonalnym, do których wysłane zostaną zaproszenia, Akcje Sprzedawane zostaną przydzielone zgodnie ze wskazaną w nich liczbą Akcji Sprzedawanych, pod warunkiem prawidłowego złożenia i opłacenia zapisu.

Akcje Sprzedawane, w odniesieniu do których Inwestorzy Indywidualni lub Osoby Uprawnione uchyliły się od skutków złożonych zapisów w trybie art. 51a Ustawy o Ofercie Publicznej, mogą zostać przydzielone Inwestorom Instytucjonalnym, zarówno tym, którzy wzięli udział w procesie budowania księgi popytu, jak i również tym, którzy nie wzięli udziału w procesie budowania księgi popytu, pod warunkiem prawidłowego złożenia i opłacenia zapisów złożonych w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia takich zapisów na Akcje Sprzedawane skierowane przez Globalnych Koordynatorów lub Oferującego, działającego również w imieniu Współprowadzących Księgę Popytu po uzgodnieniu z Akcjonariuszem Sprzedającym.

Akcje Sprzedawane, w odniesieniu do których Inwestorzy Instytucjonalni uchyliły się od skutków złożonych zapisów w trybie art. 51a Ustawy o Ofercie Publicznej, nie złożyli zapisów w odpowiedzi na zaproszenie lub nie opłacili w terminie złożonych zapisów, mogą zostać zaoferowane i przydzielone Inwestorom Instytucjonalnym, zarówno tym, którzy wzięli udział w procesie budowania księgi popytu, jak również tym, którzy nie wzięli udziału w procesie budowania księgi popytu, pod warunkiem prawidłowego złożenia i opłacenia zapisów złożonych w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia takich zapisów na Akcje Sprzedawane skierowane przez Globalnych Koordynatorów lub Oferującego, działającego również w imieniu Współprowadzących Księgę Popytu po uzgodnieniu z Akcjonariuszem Sprzedającym lub mogą zostać przydzielone Gwarantom Oferty.

W przypadku dokonania niepełnej wpłaty na Akcje Sprzedawane bądź złożenia przez Inwestora Instytucjonalnego zapisu na liczbę Akcji Sprzedawanych mniejszą niż określona w zaproszeniu, temu Inwestorowi Instytucjonalnemu zostanie przydzielona liczba Akcji Sprzedawanych, na jaką Inwestor Instytucjonalny dokonał wpłaty, lub też na podstawie uznaniowego wyboru Akcjonariusza Sprzedającego takiemu Inwestorowi Instytucjonalnemu może zostać przydzielona mniejsza liczba Akcji Sprzedawanych niż wynikająca z dokonanej wpłaty.

Zwrot środków pieniężnych Inwestorom Instytucjonalnym, którym nie przydzielono Akcji Sprzedawanych lub których zapisy na Akcje Sprzedawane zostały unieważnione lub nieuwzględnione, oraz nadpłat zostanie dokonany w terminie do 14 dni od dnia przydziału Akcji Sprzedawanych lub od daty ogłoszenia o odstąpieniu od przeprowadzenia Oferty, bez jakichkolwiek odsetek bądź odszkodowań na rachunek wskazany w formularzu zapisu przez danego Inwestora Instytucjonalnego.

Rozliczenie

Zapisanie Akcji Sprzedawanych na rachunkach papierów wartościowych Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych nastąpi na rachunki, z których został złożony zapis. W ramach przewidywanego harmonogramu rozliczenie specjalnej sesji giełdowej nastąpi w dacie D+0, więc akcje zostaną zapisane na rachunkach Inwestorów Indywidualnych oraz Osób Uprawnionych w tym samym dniu.

Oferujący wystawi odpowiednio instrukcje rozliczeniowe lub przelewy celem przeniesienia Akcji Sprzedawanych na rachunki papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych. Jeżeli dane przekazane przez Inwestora Instytucjonalnego na potrzeby przeniesienia Akcji Sprzedawanych będą niekompletne lub nieprawidłowe, Inwestor Instytucjonalny musi liczyć się z przeniesieniem Akcji Sprzedawanych na swój rachunek papierów wartościowych w terminie późniejszym, po uzupełnieniu lub skorygowaniu przez inwestora danych.

Ani Globalni Koordynatorzy, ani Oferujący, ani Współprowadzący Księgę Popytu nie ponoszą odpowiedzialności za nieprzeniesienie Akcji Sprzedawanych wynikające z niekompletnych lub nieprawidłowych danych przekazanych przez Inwestora Instytucjonalnego na potrzeby przeniesienia Akcji Sprzedawanych.

W przypadku niemożności zapisania Akcji Sprzedawanych przydzielonych Inwestorowi Instytucjonalnemu na rachunku papierów wartościowych wskazanym przez tego inwestora bądź w przypadku niewskazania takiego rachunku papierów wartościowych Akcje Sprzedawane zostaną zapisane na rachunkach lub w rejestrze prowadzonym przez Oferującego.

Notowanie Akcji

Akcje Spółki nie były i nie są przedmiotem obrotu na żadnym rynku regulowanym oraz nie były przedmiotem publicznych ofert przejęcia przez osoby trzecie. Niezwłocznie po zatwierdzeniu Prospektu przez KNF, Spółka zamierza złożyć do KDPW wniosek o rejestrację 93.920.997 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B (łączna liczba wszystkich akcji serii A i B, tj. 108.849.600, pomniejszona o akcje serii A opisane poniżej). Spółka zamierza złożyć do KDPW wniosek o rejestrację 5.273.973 akcji serii D (liczba wszystkich akcji serii D, tj. 6.404.110, pomniejszona o akcje serii D opisane poniżej) niezwłocznie po objęciu ich w kapitale Spółki i rejestracji we właściwym sądzie rejestrowym. Rejestracja Akcji w KDPW nastąpi przed rozpoczęciem przyjmowania zapisów od Inwestorów Indywidualnych. Ponadto, Spółka zamierza złożyć wniosek do GPW o dopuszczenie i wprowadzenie Akcji do obrotu na rynku podstawowym GPW w systemie notowań ciągłych.

14.928.603 akcje serii A stanowią Akcje Pracownicze, które są akcjami przeznaczonymi do nieodpłatnego nabycia przez pracowników zgodnie z Ustawą o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Dematerializacja oraz dopuszczenie i wprowadzenie Akcji Pracowniczych do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez GPW oraz dokonanie innych czynności z tym związanych nastąpi po wygaśnięciu ustawowych ograniczeń zbywalności Akcji Pracowniczych i po spełnieniu pozostałych warunków wprowadzenia do obrotu giełdowego. Szczegółowe informacje na temat uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki przez pracowników zostały zawarte w „*Opis działalności – Pracownicy – Ustalenia dotyczące uczestnictwa pracowników w kapitale Grupy Prospektu*”.

1.130.137 akcji serii D są akcjami przeznaczonymi do nieodpłatnego nabycia przez pracowników KK Zabrze zgodnie z art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji. Dematerializacja oraz dopuszczenie i wprowadzenie 1.130.137 akcji serii D przeznaczonych dla pracowników KK Zabrze do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez GPW oraz dokonanie innych czynności z tym związanych nastąpi po wygaśnięciu ustawowych ograniczeń zbywalności tych akcji i po spełnieniu pozostałych warunków wprowadzenia do obrotu giełdowego. (Patrz również „– *Udział pracowników w kapitale Grupy*”).

Dopuszczenie i wprowadzenie Akcji do notowań na GPW wymaga m.in.: (i) zawarcia przez Spółkę umowy z KDPW w sprawie rejestracji Akcji w depozycie prowadzonym przez KDPW; oraz (ii) podjęcia przez Zarząd GPW uchwał o dopuszczeniu i wprowadzeniu Akcji do obrotu na GPW. Intencją Spółki jest, aby obrót Akcjami na GPW rozpoczął się w terminie około 1 tygodnia od dnia przydziału Akcji Sprzedawanych, o ile nie wystąpią nieprzewidziane okoliczności.

SUBEMISJA, STABILIZACJA I UMOWNE OGRANICZENIA ZBYWALNOŚCI AKCJI

Umowa o Gwarantowanie Oferty

W dniu 9 czerwca 2011 roku Akcjonariusz Sprzedający oraz Spółka zamierzają zawrzeć warunkową umowę o gwarantowanie zapisów Inwestorów Instytucjonalnych na zasadach subemisji inwestycyjnej („**Umowa o Gwarantowanie Oferty**”) z Citigroup Global Markets Limited, Goldman Sachs International, J.P., Morgan Securities Ltd., UniCredit Bank Austria AG, Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie, IPOPEMA Securities S.A., Société Générale, jako gwarantami Oferty („**Gwarantci Oferty**”) oraz Domem Maklerskim Banku Handlowego S.A., UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch.

W ramach Umowy o Gwarantowanie Oferty Gwarantci Oferty zobowiążą się, z zastrzeżeniem ziszczenia się określonych warunków wskazanych poniżej, do dotożenia należytej staranności w celu zapewnienia nabycia i opłacenia Akcji Sprzedawanych przez Inwestorów Instytucjonalnych oraz do nabycia, bądź spowodowania nabycia przez ich podmioty powiązane, tych Akcji Sprzedawanych, które nie zostały nabyte przez takich Inwestorów Instytucjonalnych.

Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie zawierała standardowe warunki zawieszające i rozwiązujące znajdujące się w umowach gwarantowania przy transakcjach podobnych do Oferty, w tym warunki związane z wystąpieniem określonych zdarzeń siły wyższej, wystąpieniem istotnej negatywnej zmiany w sytuacji Grupy oraz na rynkach kapitałowych i w gospodarce, warunki związane z prawdziwością, kompletnością i rzetelnością oświadczeń i zapewnień udzielonych przez Spółkę i Akcjonariusza Sprzedającego w Umowie o Gwarantowanie Oferty. Globalni Koordynatorzy będą uprawnieni do rozwiązania lub wypowiedzenia Umowy o Gwarantowanie Oferty do godz. 9.00 rano czasu warszawskiego w dniu 5 lipca 2011 roku, kiedy rozpocznie się wystawianie odpowiednio pierwszych instrukcji rozliczeniowych lub przelewów celem przeniesienia Akcji Sprzedawanych na rachunki papierów wartościowych Inwestorów Instytucjonalnych. Zobowiązania Gwarantów Oferty, o których mowa powyżej, wejdą w życie po zawarciu aneksu cenowego do Umowy o Gwarantowanie Oferty określającego Cenę Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych oraz Cenę Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych, a także ostateczną liczbę Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty oraz liczbę Akcji Sprzedawanych przeznaczoną dla poszczególnych kategorii inwestorów („**Aneks Cenowy**”). Podpisanie Aneksu Cenowego, według wyłącznego uznania podmiotów będących jego stronami, jest planowane po zakończeniu procesu budowy książki popytu i ustaleniu Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych oraz Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych, a także ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty oraz liczby Akcji Sprzedawanych przeznaczonych dla poszczególnych kategorii inwestorów.

Dodatkowo, zgodnie z pkt 4 uchwały nr 6 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Emitenta z dnia 12 maja 2011 roku, zawarcie Umowy o Gwarantowanie Oferty wymaga upoważnienia udzielonego w odrębnej uchwale Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Emitenta. Wymagane powyższą uchwałą upoważnienie zostało udzielone w uchwale nr 2 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Emitenta w dniu 27 maja 2011 roku.

Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie rządzona prawem angielskim i będzie zawierała zwyczajowe w międzynarodowych ofertach podobnych do Oferty oświadczenia i zapewnienia Spółki oraz Akcjonariusza Sprzedającego m.in. w zakresie skuteczności objęcia lub nabycia Akcji Sprzedawanych, uprawnienia do sprzedaży Akcji Sprzedawanych w Ofercie oraz stanu prawnego i sytuacji finansowej Grupy. W treści Umowy o Gwarantowanie, jako miejsce jej zawarcia, prawdopodobnie zostanie wskazana Warszawa, jednakże podpisy za strony będą składane w Polsce oraz w różnych innych jurysdykcjach, głównie w Anglii.

Zgodnie z Umową o Gwarantowanie Oferty, Akcjonariusz Sprzedający oraz Spółka zobowiążą się do zwolnienia Gwarantów Oferty oraz innych określonych osób z odpowiedzialności i obowiązku świadczenia z tytułu określonych roszczeń, zobowiązań lub kosztów, jakie mogą zostać dochodzone lub zostaną poniesione przez Gwarantów Oferty lub określone osoby w związku z Umową o Gwarantowanie Oferty (tzw. klauzula indemnifikacyjna).

Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie zawierała standardowe zobowiązania Gwarantów Oferty co do zakresu terytorialnego podejmowanych działań promocyjnych oraz zobowiązanie do podejmowania działań promocyjnych jedynie w stosunku do określonych kategorii inwestorów instytucjonalnych oraz w każdym przypadku zgodnie z prawem jurysdykcji, gdzie takie działania będą podejmowane.

Umowa o Gwarantowanie Oferty będzie przewidywać, że Spółka oraz Akcjonariusz Sprzedający będą podlegali umownemu ograniczeniu zbywalności oraz emisji Akcji. Zobowiązania dotyczące umownego ograniczenia zbywalności Akcji oraz emisji przez Spółkę nowych Akcji zostały opisane w punkcie „*Umowne ograniczenia zbywalności Akcji*”.

W zakresie, w jakim będzie to wymagane przepisami prawa, informacja o zawarciu Umowy o Gwarantowanie Oferty zostanie podana do publicznej wiadomości w formie komunikatu aktualizacyjnego w trybie art. 52 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej. W przypadku, gdy w ocenie Akcjonariusza Sprzedającego zmiana warunków Umowy o Gwarantowanie Oferty lub terminu jej zawarcia mogłaby w sposób znaczący wpłynąć na ocenę Akcji Sprzedawanych, informacja ta zostanie udostępniona do publicznej wiadomości w formie aneksu do Prospektu, zgodnie z art. 51 Ustawy o Ofercie Publicznej. Przekazanie przez Spółkę informacji na temat Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych oraz Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych, a także ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty oraz liczby Akcji Sprzedawanych przeznaczonych dla poszczególnych kategorii inwestorów w trybie art. 54 ust. 3 Ustawy o Ofercie Publicznej będzie równoznaczne z zawarciem Aneksu Cenowego na warunkach określonych w powyższej informacji.

Koszty Oferty

Koszty Oferty ponoszone przez Akcjonariusza Sprzedającego

Prowizja Menedżerów Oferty

W zamian za usługi świadczone w związku z Ofertą Akcjonariusz Sprzedający zobowiązał się zapłacić Menedżerom Oferty prowizję w łącznej wysokości 0,77% liczby Akcji Sprzedawanych ostatecznie przydzielonych w Ofercie pomnożonej przez Cenę Sprzedaży.

Powyższa prowizja obejmuje również wynagrodzenie za gwarantowanie zapisów Inwestorów Instytucjonalnych w Ofercie.

Podana wysokość prowizji na rzecz Menedżerów Oferty nie obejmuje ewentualnych kosztów z tytułu działań stabilizacyjnych, których wysokość w dniu Prospektu jest niemożliwa do określenia, gdyż wysokość tych kosztów będzie zależała od tego, czy działania stabilizacyjne zostaną podjęte, a także od tego, ile transakcji stabilizacyjnych zostanie przeprowadzonych i jaka będzie ich ostateczna wielkość.

Pozostałe koszty

Ponadto, Akcjonariusz Sprzedający zobowiązał się zapłacić na rzecz Globalnych Koordynatorów, Oferującego Współprowadzących Księgę Popytu i Współmenedżerów Oferty dodatkowe wynagrodzenie w kwocie stanowiącej równowartość kwoty określonych kosztów oraz wydatków zasadnie i prawidłowo poniesionych oraz udokumentowanych i związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem Oferty do wysokości 0,075% liczby Akcji Sprzedawanych ostatecznie przydzielonych w Ofercie pomnożonej przez Cenę Sprzedaży, w tym wszelkich kosztów związanych z prezentacjami roadshow, kosztów podróży i zakwaterowania, działań public relations, działań marketingowych oraz wydatków pocztowych i telekomunikacyjnych oraz wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości ok. 1,7 mln PLN. Akcjonariusz Sprzedający pokryje również wszelkie swoje koszty i wydatki wynikające z Oferty, w tym wynagrodzenie i wydatki swojego doradcy prawnego, a także opłaty transakcyjne związane z Ofertą.

Na dzień Prospektu Akcjonariusz Sprzedający szacuje, że koszty poniesione przez niego w związku z Ofertą (nie uwzględniając powyższej kwoty prowizji oraz dodatkowego wynagrodzenia płatnego na rzecz Menedżerów Oferty oraz opłat transakcyjnych) wyniosą 2,3 mln PLN.

Koszty Oferty ponoszone przez Spółkę

Na dzień Prospektu Spółka informuje, że koszty poniesione przez nią w związku z Ofertą zostały oszacowane na kwotę 13,5 – 14 mln PLN netto. Do kosztów tych zaliczają się w szczególności koszty doradztwa prawnego, koszty doradztwa biegłych rewidentów, koszty usług agencji public relations, koszty administracyjne oraz inne koszty związane z Ofertą, wynikające z przepisów prawa, w tym koszty sporządzenia, druku oraz dystrybucji Prospektu i Dokumentu Marketingowego.

Działania stabilizacyjne

Nie więcej niż 10% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty może zostać sprzedane zagranicznym Inwestorom Instytucjonalnym za pośrednictwem Domu Maklerskiego Banku Handlowego S.A. oraz Powszechnej Kasy Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie („**Liczba Akcji Stabilizujących**”), działających w charakterze menedżerów stabilizujących („**Menedżerowie Stabilizujący**”), a każdy z nich z osobna „**Menedżer Stabilizujący**”), którzy nabydą te akcje od Akcjonariusza Sprzedającego na podstawie umowy sprzedaży zawartej pod warunkiem rozwiązującym, tj. pod warunkiem nabycia Akcji przez Menedżerów Stabilizujących w transakcjach stabilizujących („**Umowa o Stabilizację**”). Celem zawarcia Umowy o Stabilizację oraz nabycia przez Menedżerów Stabilizujących od Akcjonariusza Sprzedającego Akcji Sprzedawanych, o czym mowa powyżej, będzie w szczególności stworzenie podstawy prawnej dla dokonywania przez Menedżerów Stabilizujących transakcji stabilizacyjnych i ich rozliczenia oraz stworzenie podstawy prawnej dla finansowania transakcji stabilizacyjnych.

Akcjonariusz Sprzedający przewiduje, że w związku z Ofertą Menedżerowie Stabilizujący będą mogli nabywać na GPW Akcje w liczbie nie większej niż Liczba Akcji Stabilizujących w celu stabilizacji ich kursu giełdowego na poziomie wyższym niż poziom, który ustaliby się w innych okolicznościach, gdyby działania takie nie były podejmowane. Nabywanie Akcji w ramach transakcji stabilizacyjnych będzie dokonywane na zasadach określonych w Rozporządzeniu w Sprawie Stabilizacji. Transakcje nabycia Akcji będą mogły być dokonywane w okresie nie dłuższym niż Okres Stabilizacji po cenie nie wyższej niż Cena Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych. Menedżerowie Stabilizujący nie będą jednak zobowiązani do podjęcia jakichkolwiek działań stabilizacyjnych. Jeśli działania takie zostaną podjęte przez Menedżerów Stabilizujących, mogą one zostać przerwane w każdym czasie, jednak nie później niż z upływem Okresu Stabilizacji.

Nie ma pewności, że jeśli działania stabilizacyjne zostaną podjęte, to przyniosą one przewidywane skutki.

W związku z transakcjami stabilizacyjnymi, które Menedżerowie Stabilizujący mogą przeprowadzać na GPW, Akcjonariusz Sprzedający dokona sprzedaży Menedżerom Stabilizującym Akcji w liczbie równej Liczbie Akcji Stabilizujących pod warunkiem rozwiązującym nabycia Akcji przez Menedżerów Stabilizujących w transakcjach stabilizujących („**Opcja Stabilizacyjna**”). Nabycie Akcji przez Menedżerów

Stabilizujących w transakcjach stabilizujących, stanowiące spełnienie się warunku rozwiązującego zawartego w Umowie o Stabilizację, będzie skutkowało zwrotnym przeniesieniem ich własności na Akcjonariusza Sprzedającego podczas trwania lub po zakończeniu Okresu Stabilizacji. Zwrotne przeniesienie Akcji może nastąpić w ramach jednej lub więcej transakcji.

Możliwość zbycia Akcji w liczbie równej Liczbie Akcji Stabilizujących przez Akcjonariusza Sprzedającego na rzecz Menedżerów Stabilizujących, o których mowa powyżej, będzie zależała od uzyskania przez Akcjonariusza Sprzedającego zgody Rady Ministrów na zbycie tych akcji w ten sposób zgodnie z art. 33 ust. 3 Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

Ponadto, Umowa o Stabilizację będzie przewidywać, że sprzedaż przez Akcjonariusza Sprzedającego na rzecz Menedżerów Stabilizujących Akcji w liczbie równej Liczbie Akcji Stabilizujących będzie dokonana pod warunkiem rozwiązującym w postaci rozwiązania Umowy o Gwarantowanie Oferty lub odstąpienia albo zawieszenia Oferty zgodnie z postanowieniami Prospektu.

W zakresie, w jakim będzie to wymagane przepisami prawa, informacja o zawarciu Umowy o Stabilizację i jej stronach zostanie podana do publicznej wiadomości w formie komunikatu aktualizacyjnego w trybie art. 52 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej. W przypadku, gdy w ocenie Akcjonariusza Sprzedającego zmiana warunków Umowy o Stabilizację lub terminu jej zawarcia mogłaby w sposób znaczący wpłynąć na ocenę Akcji Sprzedawanych, informacja ta zostanie udostępniona do publicznej wiadomości w formie aneksu do Prospektu, zgodnie z art. 51 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Transakcje stabilizacyjne dokonywane przez Menedżerów Stabilizujących będą finansowane ze środków pochodzących z uplasowania Akcji Sprzedawanych objętych Opcją Stabilizacyjną przez Menedżerów Stabilizujących. Wpływy Akcjonariusza Sprzedającego z Akcji Sprzedawanych objętych Opcją Stabilizacyjną zostaną przekazane Akcjonariuszowi Sprzedającemu po zakończeniu Okresu Stabilizacji i będą stanowiły równowartość Ceny Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych oraz liczby Akcji Sprzedawanych objętych Opcją Stabilizacyjną pomniejszonej o liczbę Akcji nabytych w ramach transakcji stabilizacyjnych, pomniejszonej o prowizję Menedżerów Stabilizujących oraz koszty dokonania transakcji stabilizacyjnych.

Informacje na temat stabilizacji będą przekazywane na zasadach przewidzianych w Rozporządzeniu w Sprawie Stabilizacji. W szczególności, nie później niż w terminie 5 dni od upływu Okresu Stabilizacji, Menedżerowie Stabilizujący prześlą Spółce informacje na temat faktu podjęcia lub niepodjęcia stabilizacji, daty rozpoczęcia stabilizacji, daty ostatniego pojawienia się stabilizacji, przedziału cenowego, w ramach którego były dokonywane transakcje stabilizacyjne, dla każdej z dat dokonywania transakcji stabilizacyjnej. Informacje te zostaną następnie przekazane przez Spółkę do publicznej wiadomości, nie później niż w ciągu 7 dni od upływu Okresu Stabilizacji.

Umowne ograniczenia zbywalności Akcji

Akcjonariusz Sprzedający

W Umowie o Gwarantowanie Oferty Akcjonariusz Sprzedający zobowiąże się wobec Gwarantów Oferty oraz DMBH, UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch, iż w okresie od dnia zawarcia tej umowy do upływu 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW ani Akcjonariusz Sprzedający, ani jakakolwiek osoba działająca w jego imieniu, nie będzie, bez pisemnej zgody Globalnych Koordynatorów (z zastrzeżeniem określonych wyjątków), oferować, sprzedawać, obciążać ani w inny sposób rozporządzać, ani publicznie ogłaszać emisji, ofertę, sprzedaż ani zbycia lub zamiaru podjęcia takich działań lub podejmować działań zmierzających do lub mogących skutkować emisją, ofertą, sprzedażą lub zbyciem Akcji lub papierów wartościowych wymiennych bądź zamiennych na Akcje lub umożliwiających ich uzyskanie w drodze realizacji praw związanych z takimi papierami wartościowymi, innych praw umożliwiających nabycie Akcji, ani innych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych, których wartość jest ustalana bezpośrednio lub pośrednio przez odniesienie do ceny powyższych papierów wartościowych stanowiących ich instrument bazowy, włącznie ze swapami na akcje, kontraktami terminowymi i opcjami.

Ponadto, Akcjonariusz Sprzedający zobowiąże się, że do dnia przypadającego 360. dnia od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW (lub innej późniejszej dacie, która może zostać określona w Umowie o Gwarantowanie Oferty), bez zgody Globalnych Koordynatorów nie zawrze żadnej innej transakcji, która może skutkować emisją, ofertą, sprzedażą lub zbyciem papierów wartościowych Spółki podobnych do papierów wartościowych oferowanych w Ofercie.

Zakaz, o którym mowa powyżej, nie dotyczy:

- (i) nieodpłatnego zbywania Akcji Pracowniczych uprawnionym pracownikom Spółki,
- (ii) głosowania za dokonaniem przez Spółkę emisji akcji serii C i D, oraz
- (iii) zbywania pracownikom KK Zabrze w miejsce akcji pracowniczych KK Zabrze do 1.130.137 akcji serii D, zgodnie z art. 38d Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji.

Spółka

W Umowie o Gwarantowanie Oferty Spółka zobowiąże się wobec Gwarantów Oferty oraz DMBH, UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch, iż w okresie od dnia zawarcia tej umowy do upływu 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW, ani Spółka, ani Spółki Zależne, ani spółki powiązane ze Spółką, nad którymi Spółka sprawuje kontrolę wynikającą z prawa do powoływania członków organów takiej spółki lub umowy o zarządzanie lub z posiadania większości głosów w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników takiej spółki, ani jakakolwiek osoba działająca w ich imieniu, nie będą, bez pisemnej zgody Globalnych Koordynatorów, dokonywać emisji, oferować, sprzedawać, obciążać ani w inny sposób rozporządzać, ani publicznie ogłaszać emisji, oferty, sprzedaży ani zbycia, lub zamiaru podjęcia takich działań lub podejmować działań zmierzających do lub mogących skutkować emisją Akcji lub papierów wartościowych wymiennych bądź zamiennych na Akcje lub umożliwiających ich uzyskanie w drodze realizacji praw związanych z takimi papierami wartościowymi, innych praw umożliwiających nabycie Akcji, ani innych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych, których wartość jest ustalana bezpośrednio lub pośrednio przez odniesienie do ceny powyższych papierów wartościowych stanowiących ich instrument bazowy, włącznie ze swapami na akcje, kontraktami terminowymi i opcjami.

Spółka zobowiąże się również wobec Gwarantów Oferty oraz DMBH, UniCredit CAIB Poland S.A. i UniCredit Bank AG London Branch, iż w okresie od dnia zawarcia Umowy o Gwarantowanie Oferty do upływu 360 dni od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW, Spółka nie będzie (oraz spowoduje, że jej Spółki Zależne lub spółki powiązane nie będą), bez pisemnej zgody Globalnych Koordynatorów lub Oferującego, ani nabywać lub publicznie ogłaszać zamiaru nabycia Akcji, ani obniżyć lub publicznie ogłaszać zamiar obniżenia swojego kapitału zakładowego.

Ponadto, Spółka zobowiąże się, że do dnia przypadającego 360. dnia od dnia pierwszego notowania Akcji na GPW (lub innej późniejszej daty, która może zostać określona w Umowie o Gwarantowanie Oferty), bez zgody Globalnych Koordynatorów nie zawrze żadnej innej transakcji, która może skutkować emisją, ofertą, sprzedażą lub zbyciem papierów wartościowych Spółki podobnych do papierów wartościowych oferowanych w Ofercie.

W zakresie, w jakim będzie to wymagane przepisami prawa, informacja o zaciągnięciu przez Spółkę i Akcjonariusza Sprzedającego zobowiązań ograniczających zbywalność lub emisji Akcji zostanie podana do publicznej wiadomości w formie komunikatu aktualizacyjnego w trybie art. 52 ust. 2 Ustawy o Ofercie Publicznej. W przypadku, gdy w ocenie Akcjonariusza Sprzedającego zmiana warunków powyższych zobowiązań lub terminu ich zaciągnięcia mogłaby w sposób znaczący wpłynąć na ocenę Akcji Sprzedawanych, informacja ta zostanie udostępniona do publicznej wiadomości w formie aneksu do Prospektu, zgodnie z art. 51 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Zakaz, o którym mowa powyżej, nie dotyczy dokonania przez Spółkę emisji akcji serii C i D.

Powiązania w ramach innych transakcji

Menedżerowie Oferty oraz ich podmioty powiązane prowadzili w przeszłości oraz mogą w przyszłości świadczyć usługi bankowości inwestycyjnej, komercyjnej oraz inne usługi finansowe, a także dokonywać innego rodzaju transakcji z Akcjonariuszem Sprzedającym, podmiotami, w stosunku do których Akcjonariusz Sprzedający jest podmiotem dominującym, ze Spółką oraz jej podmiotami powiązanymi.

Menedżerowie Oferty oraz ich podmioty powiązane otrzymywali i mogą w przyszłości otrzymywać wynagrodzenia i prowizje zwyczajowo należne z tytułu świadczenia takich usług lub przeprowadzania transakcji.

W związku z Ofertą Menedżerowie Oferty oraz ich podmioty powiązane działają wyłącznie na rzecz Akcjonariusza Sprzedającego oraz Spółki oraz, z zastrzeżeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, nie ponoszą jakiegokolwiek odpowiedzialności wobec jakichkolwiek innych osób.

Menedżerowie Oferty lub ich podmioty powiązane mogą nabywać instrumenty finansowe emitowane przez Akcjonariusza Sprzedającego, Spółkę, ich podmioty powiązane lub instrumenty finansowe powiązane z instrumentami finansowymi emitowanymi przez wskazane powyżej podmioty, w szczególności w ramach Umowy o Gwarantowanie Oferty. W związku z Ofertą każdy z Menedżerów Oferty lub ich podmiotów powiązanych może również, działając jako inwestor na własny rachunek, nabyć Akcje Sprzedawane w Ofercie, a następnie je posiadać, zbyć lub rozporządzić nimi w inny sposób. Każdy z Menedżerów Oferty przekaze informacje o nabyciu Akcji Sprzedawanych lub dokonywaniu transakcji opisanych powyżej jedynie w przypadku, gdy obowiązek ujawniania takich transakcji będzie wynikał z powszechnie obowiązujących przepisów prawa lub regulacji.

Rozwodnienie

Oferta nie doprowadzi do rozwodnienia akcjonariatu.

OGRANICZENIA W SPRZEDAŻY AKCJI SPRZEDAWANYCH

Oferta publiczna Akcji Sprzedawanych w Polsce

Prospekt został sporządzony wyłącznie na potrzeby Oferty przeprowadzanej w drodze oferty publicznej w rozumieniu art. 3 ust. 3 Ustawy o Ofercie Publicznej na terytorium Polski.

W związku z Ofertą przeprowadzaną na terytorium Polski mogą zostać podjęte ograniczone działania promocyjne mające na celu przekazanie informacji o Ofercie Kwalifikowanym Nabywcom Instytucjonalnym w Stanach Zjednoczonych Ameryki zgodnie z Przepisem 144A wydanym na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych oraz innym Inwestorom Instytucjonalnym poza Stanami Zjednoczonymi Ameryki (z wyłączeniem Polski) zgodnie z Regulacją S wydaną na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych.

W celu prowadzenia powyższych ograniczonych działań promocyjnych, w każdym przypadku zgodnie z właściwymi przepisami prawa jurysdykcji, w których takie działania będą podejmowane, został sporządzony międzynarodowy Dokument Marketingowy w języku angielskim (*International Offering Circular*), który nie będzie podlegał zatwierdzeniu przez KNF ani inny organ nadzoru w żadnej jurysdykcji. Prospekt nie będzie podlegał zatwierdzeniu przez organ nadzoru inny niż KNF ani nie będzie przedmiotem rejestracji ani zgłoszenia do organu nadzoru w żadnym innym państwie niż Polska.

Promocja Oferty poza granicami Polski będzie przeprowadzana w oparciu o Dokument Marketingowy skierowany do wybranych Inwestorów Instytucjonalnych poza Polską w trybie przewidzianym w Dyrektywie Prospektowej (w sposób, w jaki została ona wprowadzona w Państwach Członkowskich) dla zwolnienia z wymogu sporządzenia prospektu lub innego dokumentu ofertowego na potrzeby oferty akcji, zatwierdzonego przez właściwy organ lub zgłoszonego do właściwego organu i następnie opublikowanego. Ani Spółka, ani Akcjonariusz Sprzedający, ani Menedżerowie Oferty nie wyrazili ani nie wyrażą zgody na przeprowadzenie jakiegokolwiek oferty Akcji Sprzedawanych w drodze oferty publicznej w Polsce w inny sposób niż na podstawie Prospektu, za pośrednictwem jakiegokolwiek innego pośrednika finansowego.

Ani Spółka, ani Akcjonariusz Sprzedający, ani Menedżerowie Oferty nie podejmowali i nie będą podejmować w żadnej jurysdykcji poza Polską żadnych działań mających na celu umożliwienie przeprowadzenia oferty publicznej Akcji Sprzedawanych, czy też posiadanie lub rozpowszechnianie Prospektu bądź jakiegokolwiek innego materiału ofertowego dotyczącego Akcji Sprzedawanych, w żadnej jurysdykcji, gdzie wymagane jest podjęcie takich działań. W związku z tym Akcje Sprzedawane nie mogą być przedmiotem bezpośredniej lub pośredniej oferty lub sprzedaży, a Prospekt nie może być rozpowszechniany ani publikowany na lub z terytorium jakiegokolwiek kraju lub jurysdykcji, inaczej niż z zachowaniem wszelkich stosownych zasad i regulacji właściwych dla danego kraju lub jurysdykcji.

W niektórych jurysdykcjach rozpowszechnianie Dokumentu Marketingowego oraz promocja Oferty mogą podlegać ograniczeniom prawnym. Osoby posiadające Dokument Marketingowy powinny więc zapoznać się z wszelkimi ograniczeniami tego rodzaju, przestrzegając takich ograniczeń oraz zasad przeprowadzania ograniczonych działań promocyjnych w związku z Ofertą, uwzględniając ograniczenia przedstawione poniżej. Nieprzestrzeganie tych ograniczeń może stanowić naruszenie przepisów regulujących obrót papierami wartościowymi obowiązującymi w danej jurysdykcji.

Prospekt nie stanowi oferty objęcia ani nabycia jakichkolwiek papierów wartościowych opisanych w Prospekcie, adresowanej do jakiegokolwiek osoby w jakiegokolwiek jurysdykcji, jeżeli w takiej jurysdykcji składanie takiej osobie takiej oferty lub nakłanianie jej do nabycia akcji jest niezgodne z prawem.

Stany Zjednoczone Ameryki

Akcje Sprzedawane ani inne papiery wartościowe Spółki opisywane w Prospekcie nie zostały i nie zostaną zarejestrowane zgodnie z Amerykańską Ustawą o Papierach Wartościowych ani przez żaden inny organ regulujący obrót papierami wartościowymi jakiegokolwiek innego stanu lub terytorium podległego jurysdykcji Stanów Zjednoczonych Ameryki, i poza niektórymi wyjątkami, nie mogą być oferowane lub sprzedawane w Stanach Zjednoczonych Ameryki, chyba że na podstawie zwolnienia od obowiązku rejestracji zgodnie z Amerykańską Ustawą o Papierach Wartościowych. W związku z Ofertą, informacje na temat Oferty będą przekazywane wyłącznie (i) poza Stanami Zjednoczonymi Ameryki w ramach transakcji zagranicznych (offshore transactions) (zgodnie z definicją tego terminu w Regulacji S) zgodnie z postanowieniami Regulacji S na rzecz inwestorów niebędących osobami amerykańskimi (U.S. persons) (zgodnie z definicją tego terminu w Regulacji S), oraz (ii) na rzecz Kwalifikowanych Nabywców Instytucjonalnych w Stanach Zjednoczonych Ameryki, zgodnie z definicją zawartą w Przepisie 144A i na warunkach w nim określonych, albo na podstawie innego zwolnienia od obowiązku rejestracji, lub w drodze transakcji, które nie podlegają takiej rejestracji. Ponadto, w ciągu 40 dni po rozpoczęciu Oferty jakiegokolwiek oferowanie bądź sprzedaż Akcji Sprzedawanych w Stanach Zjednoczonych Ameryki przez jakiegokolwiek pośrednika w obrocie papierami wartościowymi (niezależnie od tego, czy uczestniczył w Ofercie) może naruszać obowiązek rejestracji określony w Amerykańskiej Ustawie o Papierach Wartościowych, chyba że takie oferowanie i sprzedaż odbywa się na warunkach określonych w Przepisie 144A.

Ani Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Stanów Zjednoczonych, ani żadne stanowe komisje papierów wartościowych lub inne urzędy ds. papierów wartościowych poza terytorium Stanów Zjednoczonych nie zatwierdziły ani nie wyraziły sprzeciwu wobec Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty, ani nie stwierdziły, że Prospekt jest rzetelny i kompletny. Składanie oświadczeń o odmiennej treści stanowi przestępstwo.

Europejski Obszar Gospodarczy

Prospekt został zatwierdzony przez KNF, organ nadzoru nad rynkiem kapitałowym na terytorium Polski. W żadnym Odpowiednim Państwie Członkowskim nie była ani nie jest prowadzona publiczna oferta Akcji Sprzedawanych. Jednakże Globalni Koordynatorzy mogą dokonywać promocji Oferty w danym Odpowiednim Państwie Członkowskim w oparciu o Dokument Marketingowy w ramach następujących zwolnień w trybie Dyrektywy Prospektowej, jeżeli zwolnienia te zostały implementowane w danym Odpowiednim Państwie Członkowskim:

- promocja Oferty kierowana będzie do osób prawnych uprawnionych do prowadzenia działalności na rynkach finansowych lub podlegających regulacjom umożliwiającym im taką działalność oraz podmiotów niebędących podmiotami uprawnionymi do prowadzenia działalności na rynkach finansowych lub podlegających regulacjom umożliwiającym im taką działalność, których wyłącznym przedmiotem działalności jest inwestowanie w papiery wartościowe,
- promocja Oferty kierowana będzie do osób prawnych, które zgodnie z ich ostatnim rocznym lub skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym spełniają co najmniej dwa z poniższych kryteriów: (i) średnia liczba ich pracowników w poprzednim roku obrotowym wynosiła co najmniej 250 osób; (ii) suma bilansowa przekraczała 43 mln EUR; (iii) roczne obroty netto przekraczały 50 mln EUR,
- promocja Oferty kierowana będzie do mniej niż 100 osób fizycznych lub prawnych w danym Odpowiednim Państwie Członkowskim lub do mniej niż 100 osób fizycznych lub prawnych we wszystkich Państwach Członkowskich, w zależności od metody obliczeń przewidzianej w odpowiednich regulacjach prawnych takiego Odpowiedniego Państwa Członkowskiego, oraz
- promocja Oferty będzie podjęta we wszelkich innych okolicznościach podlegających przepisom art. 3(2) Dyrektywy Prospektowej,

pod warunkiem że taka oferta Akcji Sprzedawanych nie będzie skutkować wymogiem opublikowania Prospektu przez Spółkę, Akcjonariusza Sprzedającego lub któregokolwiek z Menedżerów Oferty zgodnie z art. 3 Dyrektywy Prospektowej.

Otrzymanie przez dowolną osobę zamieszkałą lub znajdującą się fizycznie w Odpowiednim Państwie Członkowskim (z wyjątkiem w przypadku, o którym mowa w pierwszym punkcie poniżej, osób zamieszkałych lub fizycznie obecnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do których skierowana jest Oferta objęte Prospektem) jakichkolwiek informacji w odniesieniu do, lub nabycie przez nią Akcji Sprzedawanych na podstawie Prospektu będzie uznane (chyba że Globalni Koordynatorzy dokonali innych uzgodnień w związku z ofertą Akcji Sprzedawanych skierowaną do poniżej 100 osób fizycznych lub prawnych (niebędących inwestorami kwalifikowanymi w rozumieniu Dyrektywy Prospektowej) na terytorium Odpowiedniego Państwa Członkowskiego) za złożenie oświadczenia, zapewnienie i wyrażenie zgody, wobec zarówno Akcjonariusza Sprzedającego, jak i Menedżera Oferty na fakt, że:

- taki inwestor jest inwestorem kwalifikowanym w rozumieniu odpowiednich przepisów prawa obowiązujących w danym Odpowiednim Państwie Członkowskim, które wdrożyło Art. 2(1)(e) Dyrektywy Prospektowej; oraz
- w przypadku nabycia przez taką osobę Akcji Sprzedawanych w charakterze pośrednika finansowego, zgodnie z definicją tego terminu w Art. 3(2) Dyrektywy Prospektowej, (i) Akcje Sprzedawane nabyte przez taką osobę w ramach oferty nie zostały nabyte w imieniu, ani z zamiarem zaoferowania ich lub odsprzedaży na rzecz osób zamieszkałych lub fizycznie obecnych w danym Odpowiednim Państwie Członkowskim (innym niż Polska) i niebędących inwestorami kwalifikowanymi (zgodnie z definicją tego terminu w Dyrektywie Prospektowej oraz przepisach prawa implementujących Art. 2(1)(e) Dyrektywy Prospektowej w każdym Odpowiednim Państwie Członkowskim, w którym takie osoby zamieszkują lub są fizycznie obecne) lub w okolicznościach, w których uzyskana została uprzednia zgoda Globalnych Koordynatorów na nabycie, ofertę lub odsprzedaż; lub (ii) w sytuacji, gdy Akcje Sprzedawane zostały nabyte przez taką osobę w imieniu osób zamieszkałych lub fizycznie obecnych w dowolnym Odpowiednim Państwie Członkowskim (innym niż Polska) i niebędących inwestorami kwalifikowanymi, oferta takich Akcji Sprzedawanych na rzecz takiej osoby nie będzie traktowana, zgodnie z Dyrektywą Prospektową oraz przepisami prawa implementującymi Dyrektywę Prospektową w każdym Odpowiednim Państwie Członkowskim, w którym takie osoby zamieszkują lub są fizycznie obecne, jako oferta dokonana na rzecz takich osób (na przykład w niektórych Odpowiednich Państwach Członkowskich, jeżeli warunki, na jakich taka osoba działająca w charakterze pośrednika finansowego została zaangażowana do działania na rzecz takich osób, umożliwiają jej podejmowanie decyzji w zakresie przyjęcia lub nieprzyjęcia ofert zbywalnych papierów wartościowych w imieniu takich osób bez porozumiewania się z takimi osobami).

Dla potrzeb Prospektu wyrażenie „oferta publiczna Akcji Sprzedawanych” w odniesieniu do dowolnych Akcji Sprzedawanych w dowolnym Odpowiednim Państwie Członkowskim oznacza przekazanie, w dowolnej formie i za pomocą dowolnych środków przekazu, wystarczających informacji w zakresie warunków oferty oraz dotyczących Akcji Sprzedawanych będących przedmiotem oferty, których zakres umożliwi inwestorowi podjęcie decyzji o nabyciu lub objęciu Akcji Sprzedawanych, przy czym zakres i forma takiego przekazania informacji może być różna w różnych Odpowiednich Państwach Członkowskich z uwagi na postanowienia prawa implementujące Dyrektywę Prospektową w takim Odpowiednim Państwie Członkowskim, a wyrażenie „Dyrektywa Prospektowa” oznacza Dyrektywę 2003/71/WE i obejmuje wszelkie przepisy implementujące ją w każdym danym Odpowiednim Państwie Członkowskim. W Państwach Członkowskich innych niż Zjednoczone Królestwo mogą obowiązywać dodatkowe zasady i przepisy (przyjęte w takim państwie lub jurysdykcji w obrębie EOG) ograniczające działania promocyjne dotyczące Akcji Sprzedawanych lub rozpowszechnianie bądź publikację Dokumentu Marketingowego. Osoby posiadające Dokument Marketingowy powinny zapoznać się z wszelkimi tego rodzaju ograniczeniami obowiązującymi w takim Państwie Członkowskim oraz ich przestrzegać.

Wielka Brytania

W Wielkiej Brytanii Prospekt może być dystrybuowany wyłącznie wśród i adresowany wyłącznie do (a) osób, o których mowa w art. 19(5) Zarządzenia w sprawie promocji finansowej z 2005 roku wydanego na podstawie brytyjskiej Ustawy o Rynkach i Usługach Finansowych (Financial Services and Markets Act) z 2000 roku, ze zm. („**Zarządzenie**”) (osoby posiadające zawodowe doświadczenie w kwestiach inwestycyjnych) lub (b) podmiotów, o których mowa w art. 49(2)(a) – (d) Zarządzenia (spółki i inne podmioty o znacznej wartości netto), lub (c) osób, którym można przesłać lub przekazać, zaproszenie do udziału w działalności inwestycyjnej (w rozumieniu art. 21 Zarządzenia) w związku z emisją lub sprzedażą Akcji w inny sposób zgodny z prawem lub spowodować przesłanie lub przekazanie takiego zaproszenia („**Właściwe Osoby z Wielkiej Brytanii**”).

Promocja Oferty na terytorium Wielkiej Brytanii będzie adresowana wyłącznie, a Prospekt zostanie przekazany tylko, i będzie przeznaczony tylko, dla Właściwych Osób z Wielkiej Brytanii. Podmioty nie będące Właściwymi Osobami z Wielkiej Brytanii nie mogą podejmować żadnych decyzji w oparciu o Prospekt. Jakakolwiek inwestycja czy działalność inwestycyjna objęta Prospektem jest dostępna w Wielkiej Brytanii jedynie dla Właściwych Osób z Wielkiej Brytanii, i działalność inwestycyjna będzie dokonywana wyłącznie przy udziale takich osób. Osoby, które otrzymają Prospekt, nie są uprawnione do przekazania go żadnej innej osobie. Osoby prowadzące dystrybucję Prospektu mają obowiązek upewnienia się, że ich działanie jest zgodne z prawem.

Kanada

Zarówno Prospekt, jak i Dokument Marketingowy nie jest i w żadnych okolicznościach nie ma być prospektem, ogłoszeniem lub ofertą publiczną dotyczącą papierów wartościowych opisywanych w Prospekcie, w prowincjach lub na terytoriach Kanady. Żadna komisja ds. papierów wartościowych ani też podobna instytucja w Kanadzie nie dokonała badania ani nie wydała decyzji w sprawie Prospektu lub Dokumentu Marketingowego, ani nie dokonała oceny papierów wartościowych opisywanych w Prospekcie, a wszelkie oświadczenia o odmiennej treści stanowią wykroczenie.

Japonia

Akcje Oferowane nie zostały i nie zostaną zarejestrowane zgodnie z japońską ustawą o obrocie papierami wartościowymi (Ustawa Nr 25 z 1948 roku, ze zm.). Akcje Oferowane nie są i nie mogą być przedmiotem bezpośredniej ani pośredniej oferty lub sprzedaży na terytorium Japonii lub na rzecz rezydenta Japonii (który to termin obejmuje również spółki lub inne podmioty utworzone zgodnie z prawem Japonii), ani na rzecz innego podmiotu w celu dalszej bezpośredniej lub pośredniej oferty lub sprzedaży na terytorium Japonii lub na rzecz rezydenta Japonii, chyba że (i) na mocy zwolnienia z wymogów rejestracyjnych przewidzianych w japońskiej ustawie o obrocie papierami wartościowymi i zgodnie z wszystkimi pozostałymi przepisami tej ustawy, oraz (ii) zgodnie z wszystkimi innymi odnośnymi wymogami prawa Japonii.

Szwajcaria

Akcje Sprzedawane nie mogą być przedmiotem oferty publicznej na terytorium Szwajcarii i nie będą notowane na giełdzie papierów wartościowych w Szwajcarii – SIX Swiss Exchange (SIX) ani na żadnej innej giełdzie papierów wartościowych bądź instytucji obrotu regulowanego na terytorium Szwajcarii. Prospekt został sporządzony bez uwzględnienia standardów ujawniania informacji dotyczących prospektów emisyjnych określonych w art. 652a lub art. 1156 szwajcarskiego kodeksu zobowiązań ani standardów ujawniania informacji dotyczących prospektów określonych w art. 27 wg zasad notowania papierów wartościowych na SIX bądź zasad notowania papierów wartościowych żadnej innej giełdy papierów wartościowych bądź instytucji obrotu regulowanego na terytorium Szwajcarii. Niedozwolone jest prowadzenie na terytorium Szwajcarii dystrybucji ani publiczne udostępnienie w inny sposób Prospektu lub jakichkolwiek innych materiałów ofertowych i marketingowych dotyczących Akcji Sprzedawanych lub Oferty.

Ani Prospekt, ani żadne inne materiały ofertowe i marketingowe dotyczące Oferty, Spółki lub Akcji Sprzedawanych nie zostały i nie zostaną złożone do ani zatwierdzone przez jakikolwiek organ regulacyjny w Szwajcarii. W szczególności Prospekt nie zostanie złożony do, a oferta Akcji Sprzedawanych nie będzie podlegała nadzorowi szwajcarskiego urzędu nadzoru nad rynkami finansowymi („**FINMA**”), a oferta Akcji Sprzedawanych nie została i nie zostanie zatwierdzona zgodnie ze szwajcarską ustawą federalną dotyczącą kolektywnych form inwestowania (CISA). Zasady ochrony inwestorów zapewnione postanowieniami CISA wobec nabywców udziałów w ramach kolektywnych form inwestowania nie mają zastosowania do nabywców Akcji Sprzedawanych.

POLSKI RYNEK KAPITAŁOWY ORAZ OBOWIĄZKI ZWIĄZANE Z AKCJAMI SPRZEDAWANYMI

Informacje zamieszczone w niniejszym rozdziale mają charakter ogólny i opisują stan prawny na dzień Prospektu. W związku z powyższym inwestorzy powinni zapoznać się ze stosownymi przepisami i zasięgnąć opinii swoich doradców prawnych w sprawie przepisów i regulacji dotyczących nabycia, posiadania i zbycia Akcji Sprzedawanych.

Wprowadzenie

Z uwagi na fakt, iż Akcje będą przedmiotem wniosków o dopuszczenie i wprowadzenie do obrotu na rynku podstawowym (ryнку oficjalnych notowań giełdowych) GPW, obrót Akcjami będzie podlegał polskim regulacjom dotyczącym obrotu papierami wartościowymi oraz regulacjom GPW i KDPW.

Podstawowe regulacje

Obrót akcjami na rynku regulowanym na terytorium Polski podlega przepisom prawa polskiego, w szczególności zaś przepisom Ustawy o Ofercie Publicznej oraz Ustawy o Obrocie, a także regulacjom GPW oraz KDPW, w tym postanowieniom Regulaminu GPW oraz regulaminu KDPW. Tryb i organizację nadzoru nad polskim rynkiem kapitałowym sprawowanego przez KNF określa Ustawa o Nadzorze nad Rynkiem Kapitałowym, Ustawa o Nadzorze nad Rynkiem Finansowym, Ustawa o Ofercie Publicznej oraz Ustawa o Obrocie.

Omówienie wybranych przepisów regulujących funkcjonowanie polskiego rynku kapitałowego dotyczących m.in. nabywania i zbywania znacznych pakietów akcji, wezwań do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji oraz przymusowego wykupu i odkupu akcji zamieszczone zostało w punktach „–Prawa i obowiązki związane z akcjami, zawarte w Ustawie o Ofercie Publicznej – Regulacje dotyczące przymusowego wykupu Akcji na żądanie akcjonariusza większościowego” i „–Prawa i obowiązki związane z akcjami, zawarte w Ustawie o Ofercie Publicznej – Regulacje dotyczące przymusowego odkupu Akcji na żądanie akcjonariusza mniejszościowego”.

Obrót papierami wartościowymi oraz rozliczanie transakcji

Zgodnie z art. 5 Ustawy o Obrocie, wszystkie Akcje będące przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie i wprowadzenie do obrotu na GPW zostaną zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez KDPW (dematerializacja). Akcje te nie będą miały formy dokumentu. Zgodnie z art. 7 Ustawy o Obrocie, przeniesienie Akcji na inny podmiot w ramach obrotu wtórnego będzie następowało dopiero z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych. Rachunki papierów wartościowych dla inwestorów prowadzone są przez podmioty posiadające status uczestników KDPW, którymi mogą być między innymi domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską lub rachunki papierów wartościowych oraz zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Polski w formie oddziału.

Obrót akcjami na GPW dokonywany jest za pośrednictwem firm inwestycyjnych (w tym m.in. domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską oraz zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Polski) posiadających status członków GPW. Aktualna lista członków GPW znajduje się na stronie internetowej GPW. Od strony technicznej obrót na GPW obsługiwany jest przez system transakcyjny WARSET. System obrotu zapewnia ustalanie kursów papierów wartościowych w oparciu o zlecenia kupujących i sprzedających. W celu ustalenia ceny danego papieru wartościowego sporządza się zestawienie zleceń kupna i sprzedaży. Kojarzenia tych zleceń dokonuje się według ściśle określonych zasad, zaś realizacja transakcji odbywa się w trakcie sesji giełdowych. W celu wspomaganie płynności notowanych instrumentów, członkowie GPW lub inne podmioty mogą pełnić funkcję animatora rynku, składając (na podstawie odpowiedniej umowy z GPW) zlecenia kupna lub sprzedaży danego instrumentu na własny rachunek. Płynność instrumentów finansowych może być również wspomagana przez podmioty działające w funkcji animatora emitenta na podstawie stosownej umowy z emitentem danych instrumentów.

Co do zasady, zgodnie z Ustawą o Obrocie, zarząd GPW może zawiesić obrót instrumentami finansowymi między innymi (i) na wniosek emitenta, w celu zapewnienia inwestorom powszechnego i równego dostępu do informacji oraz (ii) w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na GPW, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Zarząd GPW zawiesza obrót instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż miesiąc na żądanie KNF zgłoszone zgodnie z przepisami Ustawy o Obrocie. Ponadto, zgodnie z Regulaminem GPW, zarząd GPW może zawiesić obrót instrumentami finansowymi także w innych przypadkach, w tym w przypadku, gdy emitent narusza przepisy obowiązujące na GPW.

Sesje giełdowe na GPW odbywają się regularnie od poniedziałku do piątku, w godzinach 8.30-17.35, o ile zarząd GPW nie postanowi inaczej.

Notowania na sesjach giełdowych odbywają się w systemie notowań ciągłych (notowania ciągle) oraz kursu jednolitego z dwukrotnym określeniem kursu (notowania jednolite). Poza systemem notowań ciągłych oraz systemem notowań jednolitych zawierane są transakcje pakietowe.

Kursy otwarcia i zamknięcia w systemie notowań ciągłych są ustalane na podstawie zleceń maklerskich, których rodzaje określa zarząd GPW. Do wyznaczania kursów otwarcia i zamknięcia stosuje się poniższe zasady w następującej kolejności:

- (i) maksymalizacji wolumenu obrotu;
- (ii) minimalizacji różnicy między liczbą instrumentów finansowych w zleceniach sprzedaży i kupna możliwych do zrealizowania po określonym kursie; oraz
- (iii) minimalizacji różnicy między kursem określanym a kursem odniesienia.

Zgodnie z powyższymi zasadami określa się także kurs jednolity, który ustalany jest na podstawie zleceń maklerskich zawierających limit ceny oraz zleceń maklerskich niezawierających limitu ceny.

Zarówno w systemie notowań ciągłych, jak również w systemie notowań jednolitych obowiązują ograniczenia wahań kursów. Co do zasady limity wahań kursów wynoszą 10% w przypadku akcji i 3 punktów procentowych w przypadku obligacji (zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Regulaminu GPW limity te mogą ulec zwiększeniu do 21% w przypadku akcji i 6% w przypadku obligacji w stosunku do kursu odniesienia). W szczególnie uzasadnionych przypadkach ograniczenia wahań kursów mogą ulec dalszemu zwiększeniu.

Poza systemem notowań ciągłych oraz systemem notowań jednolitych zawierane są transakcje pakietowe. Transakcja pakietowa może być, co do zasady, zawarta, jeżeli co najmniej jeden członek GPW przekaże zlecenie kupna i odpowiadające mu zlecenie sprzedaży tej samej liczby instrumentów finansowych (z wyjątkiem instrumentów pochodnych), po tej samej cenie i z tą samą datą rozliczenia. Wartość transakcji pakietowej musi równać się co najmniej:

- (i) 250 tys. PLN w przypadku akcji wchodzących w skład warszawskiego indeksu giełdowego WIG20 (indeks 20 największych spółek giełdowych); oraz
- (ii) 100 tys. PLN w przypadku pozostałych instrumentów finansowych (z zastrzeżeniem transakcji pakietowych dotyczących instrumentów pochodnych, których tryb i warunki zawierania określa zarząd GPW).

Różnica pomiędzy ceną instrumentu finansowego określoną w zleceniu a ostatnim kursem tego instrumentu z sesji giełdowej nie może przekroczyć 10%. Jeżeli transakcja pakietowa jest realizowana poza godzinami sesji na GPW i spełnione są wyżej wskazane warunki odnośnie minimalnej wartości transakcji pakietowej, to różnica pomiędzy ceną instrumentu finansowego w zleceniu a kursem odniesienia równym średniej arytmetycznej kursów wszystkich transakcji z ostatniej sesji giełdowej, ważonej obrotami, nie może być wyższa niż 40%. W szczególnie uzasadnionych przypadkach zarząd GPW może zgodzić się na odstępianie od niektórych z powyższych wymogów.

Prowizje pobierane przez podmioty prowadzące w Polsce działalność maklerską nie są ustalane przez GPW ani przez jakiegokolwiek organy regulacyjne, ale zależą od wartości transakcji oraz stawek przyjętych przez podmiot realizujący transakcję, jak również, w przypadku transakcji zawieranych na GPW, od wysokości opłat transakcyjnych pobieranych przez GPW od jej członków.

Transakcje, których przedmiotem są akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, rozliczane są przez KDPW pełniący funkcję izby rozliczeniowej i rozrachunkowej. Rozliczenie transakcji polega na ustaleniu, na podstawie informacji otrzymanych od organizatora obrotu lub od uczestnika KDPW, w zależności od rodzaju transakcji, wysokości świadczeń pieniężnych i niepieniężnych wynikających z zawartych transakcji, do spełnienia których są zobowiązani uczestnicy będący stronami tych transakcji lub inni uczestnicy, którzy zobowiązali się do wypełniania obowiązków w związku z takimi rozliczeniami (strony rozliczenia). W celu wykonania zobowiązań uczestników będących stronami transakcji, KDPW dokonuje rozrachunku polegającego na obciążeniu lub uznaniu konta depozytowego lub rachunku papierów wartościowych odpowiednio w związku z transakcją zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, a także, odpowiednio do ustalonych w trakcie rozliczenia kwot świadczeń, uznaniu lub obciążeniu rachunku bankowego lub rachunku pieniężnego wskazanego przez uczestnika będącego stroną rozliczenia.

Transakcje zawierane na GPW rozliczane są na podstawie danych otrzymywanych z GPW, co do zasady, w czasie D+3, gdzie „D” oznacza dzień zawarcia transakcji, z wyjątkiem transakcji pakietowych, które rozliczane są w terminie ustalonym przez strony transakcji. W przypadku transakcji zawieranych poza rynkiem regulowanym, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, KDPW dokonuje rozliczenia i rozrachunku na podstawie dokumentów otrzymanych od uczestników KDPW prowadzących rachunki papierów wartościowych.

Rozliczenie transakcji zawieranych na rynku regulowanym gwarantowane jest przez KDPW, który w tym celu obowiązany jest prowadzić system zabezpieczania płynności rozliczeń, w tym system gwarantowania rozliczeń transakcji zawartych na rynku regulowanym.

Ustawa o Obrocie

Dematerializacja akcji

Papiery wartościowe będące przedmiotem oferty publicznej lub podlegające dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym nie mają formy dokumentu od chwili ich zarejestrowania przez KDPW w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez KDPW. Po rejestracji w KDPW, papiery wartościowe istnieją jedynie w postaci zapisu na rachunku papierów wartościowych, zgodnie z zawartą z KDPW umową.

Oznacza to że papiery wartościowe zostały zdematerializowane. Spółka publiczna to spółka, której co najmniej jedna akcja jest zdematerializowana, to jest zarejestrowana w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez KDPW.

Prawa ze zdematerializowanych papierów wartościowych powstają z chwilą ich zapisania po raz pierwszy na rachunku papierów wartościowych. Przeniesienie własności zdematerializowanych papierów wartościowych następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych.

Podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych może wystawić na żądanie posiadacza rachunku imienne świadectwo depozytowe. Świadectwo potwierdza legitymację do wykonywania praw związanych z papierami wartościowymi zapisanymi na rachunku, które nie są bądź nie mogą być wykonywane wyłącznie na podstawie zapisu na rachunku papierów wartościowych, z wyłączeniem prawa uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu. Od chwili wystawienia imiennego świadectwa depozytowego papiery wartościowe wskazane na imiennym świadectwie depozytowym nie mogą być przedmiotem obrotu do chwili upływu jego terminu ważności albo zwrotu świadectwa wystawiającemu przed upływem terminu ważności. W celu uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu, podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych wystawia zaświadczenie potwierdzające prawo osoby legitymowanej z tego zaświadczenia do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu.

Wykorzystywanie informacji poufnych w obrocie oraz manipulacja instrumentami finansowymi

Ustawa o Obrocie zakazuje wykorzystywania informacji poufnych. Informacją poufną w rozumieniu tej ustawy jest określona w sposób precyzyjny informacja dotycząca, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych, albo nabywania lub zbywania takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a która po takim przekazaniu mogłaby w istotny sposób wpłynąć na cenę tych instrumentów lub powiązanych instrumentów pochodnych. Zgodnie z Ustawą o Obrocie, posiadaczem informacji poufnych jest każdy, kto (i) uzyskał informacje poufne w związku z pełnieniem funkcji w organach spółki, posiadaniem w spółce akcji lub udziałów lub w związku z dostępem do informacji poufnej z racji zatrudnienia, wykonywania zawodu, a także stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a w szczególności: (a) członkowie zarządu, rady nadzorczej, prokurenci lub pełnomocnicy emitenta lub wystawcy, jego pracownicy, biegli rewidenci albo inne osoby pozostające z tym emitentem lub wystawcą w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub (b) akcjonariusze spółki publicznej, lub (c) osoby zatrudnione lub pełniące funkcje, o których mowa w punkcie a) powyżej, w podmiocie zależnym lub dominującym wobec emitenta lub wystawcy instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, albo pozostające z tym podmiotem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub (d) maklerzy lub doradcy, lub (pierwotny posiadacz informacji poufnej); (ii) uzyskał informacje poufne w wyniku popełnienia przestępstwa, lub (iii) uzyskał informacje poufne w inny sposób, jeżeli wiedział lub przy dołożeniu należytej staranności mógł się dowiedzieć, że jest to informacja poufna. Zasadniczo posiadacze informacji poufnych nie mogą (i) nabywać lub zbywać, na rachunek własny lub osoby trzeciej, instrumentów finansowych, w oparciu o informację poufną będącą w posiadaniu tej osoby, albo dokonywać, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innej czynności prawnej powodującej lub mogącej powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi, jeżeli instrumenty te: (a) są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, lub są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana na tym rynku, albo (b) nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt a) powyżej, (c) są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do takiego systemu, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana w tym alternatywnym systemie obrotu, albo (d) nie są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt c) powyżej; (ii) udzielać rekomendacji lub nakłaniać innych osób na podstawie informacji poufnych do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy ta informacja, oraz (iii) ujawniać informacji poufnych.

Naruszenie zakazu ujawniania informacji poufnych stanowi czyn karalny. Zgodnie z Ustawą o Obrocie osoba publikująca lub wykorzystująca informację poufną z naruszeniem przepisów prawa może podlegać grzywnie w maksymalnej wysokości 2.000.000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat trzech albo obu tym sankcjom łącznie. Ponadto osoba nabywająca lub zbywająca instrument finansowy na rachunek własny lub osoby trzeciej na podstawie informacji poufnych lub podejmująca inne działania na rachunek własny lub osoby trzeciej, które prowadzą lub mogą prowadzić do zbycia instrumentu finansowego, może podlegać grzywnie w maksymalnej wysokości 5.000.000 zł lub karze pozbawienia wolności od trzech miesięcy do lat pięciu albo obu tym sankcjom łącznie.

Oprócz wykorzystywania informacji poufnych, Ustawa o Obrocie zakazuje również manipulacji dotyczących instrumentów finansowych. Przykład manipulacji to manipulowanie kursami rynkowymi poprzez realizację prawdziwych lub nieprawdziwych transakcji, realizowanie innych transakcji, składanie zleceń, składanie nieprawdziwych oświadczeń oraz rozpowszechnianie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Zależnie od okoliczności, manipulacja instrumentem finansowym może stanowić (i) naruszenie przepisów prawa administracyjnego, podlegające karze grzywny nakładanej na sprawcę manipulacji w wysokości do 200.000 zł lub w dziesięciokrotnej

wysokości uzyskanej korzyści albo obu tym sankcjom łącznie, lub (ii) czyn karalny podlegający karze grzywny w wysokości do 5.000.000 zł lub karze pozbawienia wolności od trzech miesięcy do lat pięciu albo obu tym sankcjom łącznie.

Obowiązki związane z nabywaniem lub zbywaniem akcji w trakcie trwania okresów zamkniętych

Zgodnie z Ustawą o Obrocie, w okresach zamkniętych, opisanych poniżej, niektóre osoby mające dostęp do informacji poufnych nie mogą dokonywać poniższych czynności na rachunek własny lub osoby trzeciej: (i) nabywanie lub zbywanie akcji emitenta, (ii) nabywanie lub zbywanie instrumentów pochodnych związanych z akcjami emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych, lub (iii) innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi. Ograniczenie to ma zastosowanie wyłącznie do: (i) zarządu emitenta, (ii) rady nadzorczej emitenta, (iii) prokurentów lub pełnomocników emitenta, (iv) pracowników emitenta, (v) biegłych rewidentów emitenta, oraz (vi) doradców albo innych osób pozostających z emitentem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

Wskazane wyżej osoby mające dostęp do informacji poufnych, działając jako organ osoby prawnej, nie mogą (i) podejmować czynności, których celem jest doprowadzenie do nabycia lub zbycia przez tę osobę prawną, na rachunek własny lub osoby trzeciej, akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych; albo (ii) podejmować czynności powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi przez tę osobę prawną, na rachunek własny lub osoby trzeciej.

Okres zamknięty, podczas którego obowiązuje powyższe ograniczenie, to:

- (i) Okres od wejścia w posiadanie przez członka zarządu, rady nadzorczej, prokurenta lub pełnomocnika emitenta lub wystawcy, jego pracownika, biegłego rewidenta albo inne osoby pozostające z tym emitentem lub wystawcą w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze informacji poufnej dotyczącej emitenta lub określonych instrumentów finansowych do przekazania tej informacji do publicznej wiadomości;
- (ii) W przypadku raportu rocznego – dwa miesiące przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy końcem roku obrotowego a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba wymieniona w punkcie (i) powyżej nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport;
- (iii) W przypadku raportu półrocznego – miesiąc przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego półrocza a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba wymieniona w punkcie (i) powyżej nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport; oraz
- (iv) W przypadku raportu kwartalnego – dwa tygodnie przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego kwartału a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba wymieniona w punkcie (i) powyżej nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport.

Każda osoba posiadająca dostęp do informacji poufnych, która naruszy określony powyżej zakaz w trakcie okresu zamkniętego, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200.000 zł, nakładanej decyzją KNF. Ponadto, decyzje KNF w tej sprawie są ogłaszane publicznie.

Osoby, które wchodzi w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta lub będące jego prokurentami, jak również osoby pełniące w strukturze organizacyjnej emitenta funkcje kierownicze, które posiadają stały dostęp do informacji poufnych dotyczących bezpośrednio lub pośrednio tego emitenta oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji wywierających wpływ na jego rozwój i perspektywy prowadzenia działalności gospodarczej, są obowiązane do przekazywania KNF oraz temu emitentowi informacji o zawartych przez te osoby na własny rachunek transakcjach dotyczących akcji emitenta lub związanych z nimi instrumentów finansowych. Obowiązek ten odnosi się również do transakcji dokonywanych przez osoby bliskie wskazanym wyżej osobom, zgodnie z definicją przewidzianą w art. 160 ust. 2 Ustawy o Obrocie. Naruszenie obowiązków określonych powyżej jest zagrożone karą pieniężną w wysokości do 100.000 zł, nakładaną przez KNF.

Prawa i obowiązki związane z akcjami, przewidziane w Ustawie o Ofercie Publicznej

Wstęp

Na dzień Prospektu Spółka nie jest „spółką publiczną” w rozumieniu przepisów Ustawy o Ofercie Publicznej.

Obowiązki opisane w niniejszym punkcie oraz punkcie „Zniesienie dematerializacji akcji spółki publicznej” poniżej, znajdują zastosowanie do posiadaczy Akcji, począwszy od dnia uzyskania przez Spółkę statusu „spółki publicznej”, to jest od dnia rejestracji co najmniej jednej Akcji w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez KDPW.

Obowiązek ujawnienia zmian w posiadanym udziale procentowym w spółce publicznej

Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej, podmiot, który:

- (i) osiągnął lub przekroczył 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33%, 33⅓%, 50%, 75% albo 90% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej, albo
- (ii) posiadał co najmniej 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33%, 33⅓%, 50%, 75% albo 90% ogólnej liczby głosów w tej spółce, a w wyniku zmniejszenia tego udziału osiągnął odpowiednio 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33%, 33⅓%, 50%, 75% albo 90% lub mniej ogólnej liczby głosów,

jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym KNF oraz spółkę, nie później niż w terminie czterech dni roboczych od dnia, w którym dowiedział się o takiej zmianie lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o niej dowiedzieć, a w przypadku zmiany wynikającej z nabycia akcji spółki publicznej w transakcji zawartej na rynku regulowanym – nie później niż w terminie sześciu dni sesyjnych od dnia zawarcia transakcji. Dniami sesyjnymi są dni określone przez Regulamin GPW, zgodnie z przepisami w Ustawie o Obrocie, oraz ogłoszone przez KNF w drodze publikacji na stronie internetowej.

Obowiązek dokonania zawiadomienia powstaje również w stosunku do podmiotu, który:

- (i) posiadał ponad 10% ogólnej liczby głosów i ten udział ulegnie zmianie o (a) 2% ogólnej liczby głosów (w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań giełdowych), (b) 5% ogólnej liczby głosów (w spółce publicznej, której akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym innym niż rynek oficjalnych notowań giełdowych), albo
- (ii) posiadał ponad 33% ogólnej liczby głosów i ten udział uległ zmianie o co najmniej 1% ogólnej liczby głosów.

Obowiązek zawiadomienia spoczywa również na podmiocie, który osiągnął lub przekroczył określony próg ogólnej liczby głosów w związku z (i) zajęciem innego niż czynność prawna zdarzenia prawnego, (ii) nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych, z których wynika bezwarunkowe prawo lub obowiązek nabycia już wyemitowanych akcji spółki publicznej oraz (iii) pośrednim nabyciem akcji spółki publicznej. Obowiązek ten powstanie także, gdy prawa głosu są związane z papierami wartościowymi stanowiącymi przedmiot zabezpieczenia; nie dotyczy to sytuacji, gdy podmiot, na rzecz którego ustanowiono zabezpieczenie, ma prawo wykonywać prawo głosu i deklaruje zamiar wykonywania tego prawa – w takim przypadku prawa głosu uważa się za należące do podmiotu, na rzecz którego ustanowiono zabezpieczenie.

Obowiązek dokonania omawianego zawiadomienia nie powstaje natomiast w przypadku, gdy po rozliczeniu w depozycie papierów wartościowych kilku transakcji zawartych na rynku regulowanym w tym samym dniu, zmiana udziału w ogólnej liczbie głosów w spółce publicznej na koniec dnia rozliczenia nie powoduje osiągnięcia lub przekroczenia progu ogólnej liczby głosów, z którym wiąże się powstanie omawianych obowiązków. Ustawa o Ofercie Publicznej określa szczegółowo zakres informacji, które powinno zawierać zawiadomienie składane KNF oraz spółce publicznej, której zmiany te dotyczą. Zawiadomienie, o którym mowa powyżej, może być sporządzone w języku angielskim.

Spółka publiczna jest obowiązana do niezwłocznego przekazywania informacji otrzymanych od jej akcjonariusza w wykonaniu opisanych powyżej obowiązków równocześnie do publicznej wiadomości, KNF oraz spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są akcje tej spółki.

Obowiązek nabycia akcji w drodze ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji w spółce publicznej w świetle Ustawy o Ofercie Publicznej

Wezwanie zgodnie z art. 72 Ustawy o Ofercie Publicznej

Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej nabycie akcji spółki publicznej w liczbie powodującej zwiększenie udziału w ogólnej liczbie głosów o więcej niż: (i) 10% ogólnej liczby głosów w okresie krótszym niż 60 dni przez podmiot, którego udział w ogólnej liczbie głosów wynosił mniej niż 33%; (ii) 5% ogólnej liczby głosów w okresie krótszym niż 12 miesięcy przez podmiot, którego udział w ogólnej liczbie głosów wynosił więcej niż 33%, może nastąpić wyłącznie w wyniku ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę tych akcji w liczbie nie mniejszej niż odpowiednio 10% lub 5% ogólnej liczby głosów.

Obowiązki, o których mowa w art. 72 Ustawy o Ofercie Publicznej, nie powstają w przypadku nabywania akcji spółki publicznej w obrocie pierwotnym, w ramach wnoszenia ich do spółki jako wkładu niepieniężnego oraz w przypadku połączenia lub podziału spółki.

Wezwanie zgodnie z art. 73 Ustawy o Ofercie Publicznej

Zgodnie z art. 73 Ustawy o Ofercie Publicznej, co do zasady akcjonariusz może przekroczyć 33% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej wyłącznie w wyniku ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji tej spółki w liczbie zapewniającej osiągnięcie co najmniej 66% ogólnej liczby głosów, z wyjątkiem przypadku, gdy próg 33% ma zostać przekroczony w wyniku ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę wszystkich pozostałych akcji spółki, co umożliwiłoby przekroczenie 66% ogólnej liczby głosów.

W przypadku, gdy akcjonariusz przekroczy próg 33% w wyniku pośredniego nabycia akcji, nabycia akcji nowej emisji, nabycia akcji w ofercie publicznej, w ramach wnoszenia ich do spółki jako wkładu niepieniężnego, połączenia lub podziału spółki, w wyniku zmiany statutu spółki, wygaśnięcia uprzywilejowania akcji lub zajścia innego niż czynność prawna zdarzenia prawnego, akcjonariusz lub podmiot, który pośrednio nabył akcje, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od przekroczenia progu 33%, do: (i) ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji tej spółki w liczbie powodującej osiągnięcie co najmniej 66% ogólnej liczby głosów; albo (ii) zbycia akcji w liczbie powodującej osiągnięcie nie więcej niż 33% ogólnej liczby głosów; chyba że w tym terminie udział akcjonariusza lub podmiotu, który pośrednio nabył akcje, w ogólnej liczbie głosów ulegnie zmniejszeniu do nie więcej niż 33%, w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego, zmiany statutu spółki lub wygaśnięcia uprzywilejowania jego akcji.

Jeżeli akcjonariusz przekroczy próg 33% w wyniku dziedziczenia, obowiązek, o którym mowa powyżej, ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy po takim nabyciu akcji udział akcjonariusza w ogólnej liczbie głosów ulega dalszemu zwiększeniu. Termin wykonania tego obowiązku liczy się od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące zwiększenie udziału akcjonariusza w ogólnej liczbie głosów.

Wezwanie zgodnie z art. 74 Ustawy o Ofercie Publicznej

Zgodnie z Ustawą o Ofercie Publicznej, co do zasady akcjonariusz może przekroczyć 66% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej wyłącznie w wyniku ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę pozostałych akcji tej spółki.

W przypadku, gdy próg 66% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej został przekroczony w wyniku pośredniego nabycia akcji, objęcia akcji nowej emisji, nabycia akcji w ofercie publicznej, w ramach wnoszenia ich do spółki jako wkładu niepieniężnego, połączenia lub podziału spółki, w wyniku zmiany statutu spółki, wygaśnięcia uprzywilejowania akcji lub zajścia innego niż czynność prawna zdarzenia prawnego, akcjonariusz lub podmiot, który pośrednio nabył akcje, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od przekroczenia progu 66%, do ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę pozostałych akcji tej spółki; chyba że w tym terminie udział akcjonariusza lub podmiotu, który pośrednio nabył akcje, w ogólnej liczbie głosów ulegnie zmniejszeniu do nie więcej niż 66%, w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego, zmiany statutu spółki lub wygaśnięcia uprzywilejowania jego akcji.

Jeżeli w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę wszystkich pozostałych akcji spółki publicznej akcjonariusz nabędzie kolejne akcje w spółce po cenie wyższej niż cena ustalona w wezwaniu inaczej niż w wyniku wezwania lub w wyniku wykonywania obowiązku przymusowego wykupu akcji, o którym mowa w art. 83 Ustawy o Ofercie Publicznej, wówczas akcjonariusz jest zobowiązany, w ciągu miesiąca od takiego nabycia, do zapłaty różnicy w cenie akcji wszystkim osobom, które sprzedały akcje poprzez przyjęcie wezwania, z wyłączeniem osób, które przyjęły wezwanie i od których akcje stanowiące przynajmniej 5% wszystkich akcji w spółce publicznej zostały nabyte po obniżonej cenie, w sytuacji, gdy podmiot ogłaszający wezwanie i taka osoba zdecydowały się obniżyć cenę akcji. Ten przepis stosuje się odpowiednio do podmiotu, który pośrednio nabył akcje w spółce publicznej.

Jeżeli akcjonariusz przekroczy próg 66% ogólnej liczby głosów w wyniku dziedziczenia, obowiązek ogłoszenia wezwania, o którym mowa powyżej, ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy po takim nabyciu udział akcjonariusza w ogólnej liczbie głosów uległ dalszemu zwiększeniu. Termin wykonania tego obowiązku liczy się od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące zwiększenie udziału akcjonariusza w ogólnej liczbie głosów.

Dodatkowe regulacje dotyczące ogłoszenia wezwania w świetle art. 72-74 Ustawy o Ofercie Publicznej

Ogłoszenie wezwania może nastąpić dopiero po ustanowieniu zabezpieczenia w wysokości nie mniejszej niż 100% wartości akcji, które mają być przedmiotem wezwania. Zabezpieczenie powinno być udokumentowane zaświadczeniem banku lub innej instytucji finansowej udzielającej zabezpieczenia lub pośredniczącej w jego udzieleniu. Wezwanie jest ogłaszane i przeprowadzane za pośrednictwem podmiotu prowadzącego działalność maklerską na terytorium Polski. Cena w wezwaniu musi być określona zgodnie z zasadami określonymi szczegółowo w art. 79 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze ogłoszenia wezwania, KNF może, najpóźniej na trzy dni robocze przed dniem rozpoczęcia przyjmowania zapisów, zgłosić żądanie wprowadzenia niezbędnych zmian lub uzupełnień w treści wezwania albo przekazania wyjaśnień dotyczących jego treści, w terminie określonym w żądaniu, nie krótszym niż dwa dni. Rozpoczęcie przyjmowania zapisów w wezwaniu ulega wstrzymaniu do czasu dokonania czynności wskazanych w żądaniu, o którym mowa powyżej, przez podmiot obowiązany do ogłoszenia wezwania.

Odstąpienie od ogłoszonego wezwania jest niedopuszczalne, chyba że po jego ogłoszeniu inny podmiot ogłosił wezwanie dotyczące tych samych akcji. Odstąpienie od wezwania ogłoszonego na pozostałe akcje danej spółki publicznej jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy inny podmiot ogłosił wezwanie na pozostałe akcje tej spółki po cenie nie niższej niż cena w tym wezwaniu.

W okresie pomiędzy dokonaniem zawiadomienia o zamiarze ogłoszenia wezwania a zakończeniem wezwania: (a) podmiot obowiązany do ogłoszenia wezwania, (b) podmioty od niego zależne, (c) podmiot wobec niego dominujący lub (d) podmioty będące stronami porozumienia zawartego z podmiotem zobowiązanym do ogłoszenia wezwania dotyczącego nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy tej spółki w sprawach istotnych dla spółki:

- (i) mogą nabywać akcje spółki, której dotyczy wezwanie, jedynie w ramach tego wezwania i w sposób w nim określony;
- (ii) nie mogą zbywać akcji spółki, której dotyczy wezwanie, ani zawierać umów, z których mógłby wynikać obowiązek zbycia przez nie tych akcji, w czasie trwania wezwania;
- (iii) nie mogą nabywać pośrednio akcji spółki publicznej, której dotyczy wezwanie.

Po ogłoszeniu wezwania podmiot zobowiązany do ogłoszenia wezwania oraz zarząd spółki, której akcje objęte są wezwaniem, powinny dostarczyć informacje o wezwaniu, w tym treść dokumentu wezwania, przedstawicielom związków zawodowych działających w spółce, a w przypadku braku związków zawodowych, bezpośrednio pracownikom.

Jeżeli akcje objęte wezwaniem są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w Rzeczypospolitej Polskiej i w innym Państwie Członkowskim, podmiot ogłaszający wezwanie jest zobowiązany zapewnić szybki i dogodny dostęp, na terytorium takiego Państwa Członkowskiego, do wszystkich informacji i dokumentów opublikowanych w związku z wezwaniem w sposób określony w obowiązujących przepisach prawa i regulacjach tego Państwa Członkowskiego.

Po zakończeniu wezwania podmiot, który ogłosił wezwanie, jest zobowiązany ujawnić, w sposób określony w art. 69 Ustawy o Ofercie Publicznej, liczbę akcji nabytych w wyniku wezwania i ich udział procentowy w ogólnej liczbie głosów uzyskany w wyniku wezwania.

Art. 75 Ustawy o Ofercie Publicznej określa przypadki, w których obowiązki wynikające z art. 72-74 tej ustawy nie mają zastosowania. Obowiązki, o których mowa w art. 72 i 73 Ustawy o Ofercie Publicznej, nie powstają w przypadku nabywania akcji od Skarbu Państwa:

- (i) w wyniku pierwszej oferty publicznej;
- (ii) w okresie trzech lat od dnia zakończenia sprzedaży przez Skarb Państwa akcji w wyniku pierwszej oferty publicznej.

Obowiązki, o których mowa w art. 72 Ustawy o Ofercie Publicznej, nie powstają w przypadku nabywania akcji w obrocie pierwotnym, w ramach wnoszenia ich do spółki jako wkładu niepieniężnego oraz w przypadku połączenia lub podziału spółki.

Ponadto, zgodnie z art. 75 Ustawy o Ofercie Publicznej, obowiązki, o których mowa w art. 72-74 tej ustawy, nie powstają w przypadku nabywania akcji:

- (i) spółki, której akcje wprowadzone są wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu albo nie są przedmiotem obrotu zorganizowanego;
- (ii) od podmiotu wchodzącego w skład tej samej grupy kapitałowej;
- (iii) w trybie określonym przepisami prawa upadłościowego i naprawczego oraz w postępowaniu egzekucyjnym;
- (iv) zgodnie z umową o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, zawartą przez uprawnione podmioty na warunkach określonych w Ustawie o Niektórych Zabezpieczeniach Finansowych;
- (v) obciążonych zastawem w celu zaspokojenia zastawnika uprawnionego na podstawie innych ustaw do korzystania z trybu zaspokojenia polegającego na przejęciu na własność przedmiotu zastawu; oraz
- (vi) w drodze dziedziczenia, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 73 ust. 3 i art. 74 ust. 5 Ustawy o Ofercie Publicznej.

Cena akcji w wezwaniu

W przypadku, gdy którekolwiek z akcji spółki są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, cena akcji wezwaniu nie może być niższa od:

- (i) średniej ceny rynkowej z okresu 6 miesięcy poprzedzających ogłoszenie wezwania, w czasie których dokonywany był obrót tymi akcjami na rynku głównym, albo
- (ii) średniej ceny rynkowej z krótszego okresu – jeżeli obrót akcjami spółki był dokonywany na rynku głównym przez okres krótszy niż określony powyżej.

W przypadku, gdy nie jest możliwe ustalenie ceny zgodnie z powyższymi zasadami albo w przypadku spółki, w stosunku do której otwarte zostało postępowanie układowe lub upadłościowe – nie może być niższa od ich wartości godziwej.

Cena akcji proponowana w wezwaniach nie może być również niższa od:

- (i) najwyższej ceny, jaką za akcje będące przedmiotem wezwania podmiot obowiązany do jego ogłoszenia, podmioty od niego zależne lub wobec niego dominujące, lub podmioty będące stronami zawartego z nim porozumienia dotyczącego nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu, zapłaciły w okresie 12 miesięcy przed ogłoszeniem wezwania, albo
- (ii) najwyższej wartości rzeczy lub praw, które podmiot obowiązany do ogłoszenia wezwania lub podmioty, o których mowa w punkcie powyżej, wydały w zamian za akcje będące przedmiotem wezwania, w okresie 12 miesięcy przed ogłoszeniem wezwania.

Cena akcji proponowana w wezwaniu do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę wszystkich pozostałych akcji spółki publicznej nie może być również niższa od średniej ceny rynkowej z okresu trzech miesięcy obrotu tymi akcjami na rynku regulowanym poprzedzających ogłoszenie wezwania.

Cena proponowana w wezwaniu, o którym mowa w art. 72-74 Ustawy o Ofercie Publicznej, może być niższa od ceny ustalonej zgodnie z zasadami wskazanymi powyżej, w odniesieniu do akcji stanowiących co najmniej 5% wszystkich akcji spółki, które będą nabyte w wezwaniu od oznaczonej osoby zgłaszającej się na wezwanie, jeżeli podmiot obowiązany do ogłoszenia wezwania i ta osoba tak postanowiły.

Ponadto, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 19 października 2005 roku w sprawie wzorów wezwań do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej, szczegółowego sposobu ich ogłaszania oraz warunków nabywania akcji w wyniku tych wezwań (Dz.U. z 2005 roku, Nr 207, poz. 1729, ze zm.) możliwe jest ustalenie innej ceny dla akcji uprzywilejowanych co do głosu oraz innej – dla akcji zwykłych.

W przypadku, gdy średnia cena rynkowa akcji ustalona zgodnie z zasadami wskazanymi powyżej, znacznie odbiega od wartości godziwej tych akcji z powodu:

- (i) przyznania akcjonariuszom prawa poboru, prawa do dywidendy, prawa do nabycia akcji spółki przejmującej w związku z podziałem spółki publicznej przez wydzielenie lub innych praw majątkowych związanych z posiadaniem akcji spółki publicznej,
- (ii) znacznego pogorszenia sytuacji finansowej lub majątkowej spółki na skutek zdarzeń lub okoliczności, których spółka nie mogła przewidzieć lub im zapobiec,
- (iii) zagrożenia spółki trwałą niewypłacalnością

podmiot ogłaszający wezwanie może zwrócić się do KNF z wnioskiem o udzielenie zgody na zaproponowanie w wezwaniu ceny niespełniającej opisanych powyżej kryteriów. KNF może udzielić zgody, o ile proponowana cena nie jest niższa od wartości godziwej tych akcji, a ogłoszenie takiego wezwania nie naruszy uzasadnionego interesu akcjonariuszy.

W okresie ostatniego roku obrotowego i do dnia Prospektu nie były dokonywane żadne publiczne oferty przejęcia w stosunku do Akcji.

Podmioty objęte obowiązkami związanymi ze znacznymi pakietami akcji

Obowiązki określone w przepisach dotyczących zawiadomienia KNF o osiągnięciu lub przekroczeniu określonego progu liczby głosów w spółce publicznej, wezwań, przymusowego wykupu lub odkupu spoczywają odpowiednio na:

- (i) również na podmiocie, który osiągnął lub przekroczył określony w ustawie próg ogólnej liczby głosów w związku z nabywaniem lub zbywaniem kwitów depozytowych wystawionych w związku z akcjami spółki publicznej;
- (ii) funduszu inwestycyjnym – również w przypadku, gdy osiągnięcie lub przekroczenie danego progu ogólnej liczby głosów określonego w tych przepisach następuje w związku z posiadaniem akcji łącznie przez inne fundusze inwestycyjne zarządzane przez to samo towarzystwo funduszy inwestycyjnych oraz inne fundusze inwestycyjne utworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzane przez ten sam podmiot;
- (iii) również na podmiocie, w przypadku którego osiągnięcie lub przekroczenie danego progu ogólnej liczby głosów określonego w przepisach Ustawy o Ofercie Publicznej następuje w związku z posiadaniem akcji: (a) przez osobę trzecią w imieniu własnym, lecz na zlecenie lub na rzecz tego podmiotu, z wyłączeniem akcji nabytych w ramach wykonywania czynności, polegających na wykonywaniu zleceń nabycia lub zbycia maklerskich instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, (b) w ramach wykonywania czynności polegających na zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zgodnie z przepisami Ustawy o Obrocie oraz Ustawy o Funduszach Inwestycyjnych – w zakresie akcji wchodzących w skład zarządzanych portfeli papierów wartościowych, z których podmiot ten, jako zarządzający, może w imieniu zleceniodawców wykonywać prawo głosu na walnym zgromadzeniu, (c) przez osobę trzecią, z którą ten podmiot zawarł umowę, której przedmiotem jest przekazanie uprawnienia do wykonywania prawa głosu;
- (iv) również na pełnomocniku, który w ramach reprezentowania akcjonariusza na walnym zgromadzeniu został upoważniony do wykonywania prawa głosu z akcji spółki publicznej, jeżeli akcjonariusz ten nie wydał wiążących pisemnych dyspozycji co do sposobu głosowania;
- (v) również łącznie na wszystkich podmiotach, które łączy pisemne lub ustne porozumienie dotyczące nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu lub prowadzenia trwałej polityki wobec spółki, chociażby tylko jeden z tych podmiotów podjął lub zamierzał podjąć czynności powodujące powstanie tych obowiązków; oraz
- (vi) na podmiotach, które zawierają porozumienie, o którym mowa w pkt 5 powyżej, posiadając akcje spółki publicznej, w liczbie zapewniającej łącznie osiągnięcie lub przekroczenie danego progu ogólnej liczby głosów określonego w tych przepisach.

W przypadkach, o których mowa w pkt 5 i 6 powyżej, obowiązki związane ze znacznymi pakietami akcji mogą być wykonywane przez jedną ze stron porozumienia, wskazaną przez strony porozumienia.

Obowiązki określone w przepisach dotyczących zawiadomienia KNF o osiągnięciu, przekroczeniu określonego progu głosów w spółce publicznej, wezwań, przymusowego wykupu lub odkupu powstają również w przypadku, gdy prawa głosu są związane z papierami wartościowymi zdeponowanymi lub zarejestrowanymi w podmiocie, który może nimi rozporządzać według własnego uznania.

Regulacje dotyczące przymusowego wykupu akcji zawarte w Ustawie o Ofercie Publicznej

Zgodnie z art. 82 Ustawy o Ofercie Publicznej, akcjonariuszowi spółki publicznej, który samodzielnie lub wspólnie z podmiotami zależnymi od niego lub wobec niego dominującymi oraz podmiotami będącymi stronami zawartego z nim porozumienia, dotyczącego nabywania przez te podmioty akcji spółki publicznej lub zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu, dotyczącego istotnych spraw spółki, osiągnął lub przekroczył 90% ogólnej liczby głosów w tej spółce, przysługuje prawo żądania od pozostałych akcjonariuszy sprzedaży wszystkich posiadanych przez nich akcji w ciągu trzech miesięcy od osiągnięcia lub przekroczenia wspomnianego progu głosów. Cena przymusowego wykupu ustalana jest zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Ustawy o Ofercie Publicznej dotyczącymi ustalania ceny akcji proponowanej w wezwaniu. Nabycie akcji w ramach przymusowego wykupu odbywa się bez zgody akcjonariusza, do którego skierowane jest żądanie sprzedaży. Jeżeli osiągnięcie lub przekroczenie opisanego powyżej progu nastąpiło w wyniku ogłoszonego wezwania na sprzedaż lub zamianę wszystkich pozostałych akcji spółki, cena przymusowego wykupu nie może być niższa od ceny proponowanej w tym wezwaniu.

Regulacje dotyczące przymusowego odkupu akcji zawarte w Ustawie o Ofercie Publicznej

Zgodnie z art. 83 Ustawy o Ofercie Publicznej, akcjonariusz spółki publicznej może żądać odkupienia posiadanych przez niego akcji przez innego akcjonariusza, który osiągnął lub przekroczył 90% ogólnej liczby głosów w tej spółce. Żądanie składa się na piśmie w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym akcjonariusz osiągnął lub przekroczył wskazany próg głosów na walnym zgromadzeniu, chyba że informacja o tym nie została opublikowana w sposób przewidziany w art. 70 pkt 1 Ustawy o Ofercie Publicznej. W takim przypadku okres na złożenie żądania liczony jest od dnia, w którym akcjonariusz uprawniony do żądania odkupienia posiadanych przez niego akcji przez innego akcjonariusza dowiedział się o osiągnięciu lub przekroczeniu przez niego wskazanego progu lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o tym dowiedzieć.

Pisemnemu żądaniu sprzedającego akcjonariusza są obowiązani zadośćuczynić solidarnie akcjonariusz, który osiągnął lub przekroczył 90% ogólnej liczby głosów, jak również podmioty wobec niego zależne i dominujące w terminie 30 dni od dnia jego zgłoszenia. Obowiązek nabycia akcji od akcjonariusza spoczywa także solidarnie na każdej ze stron ustnego lub pisemnego porozumienia dotyczącego nabywania przez jego członków akcji spółki publicznej, zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu dotyczącego istotnych spraw spółki lub prowadzenia odnośnie do niej spójnej polityki, o ile członkowie tego porozumienia posiadają wspólnie, wraz z podmiotami dominującymi i zależnymi, co najmniej 90% ogólnej liczby głosów. Okres na spełnienie żądania, o którym mowa powyżej, wynosi 30 dni od daty jego złożenia. Cena przymusowego odkupu ustalana jest zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Ustawy o Ofercie Publicznej dotyczącymi ustalania ceny akcji proponowanej w wezwaniu.

Zniesienie dematerializacji akcji spółki publicznej

Udzielenie zezwolenia na przywrócenie akcjom spółki publicznej formy dokumentu (zniesienie dematerializacji akcji) jest dokonywane przez KNF na wniosek tej spółki publicznej, jeżeli zostały spełnione warunki określone przez Ustawę o Ofercie.

Udzielenie zezwolenia na zniesienie dematerializacji akcji spółki publicznej wywołuje skutek prawny zaprzestania podlegania obowiązkom wynikającym z Ustawy o Ofercie, powstałym w związku z ofertą publiczną akcji lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym na terytorium RP oraz obowiązkom dotyczącym znacznych pakietów akcji spółek publicznych określonym przez Ustawę o Ofercie. W decyzji udzielającej zezwolenia KNF określa termin, nie dłuższy niż miesiąc, po upływie którego skutek ten następuje. Zniesienie dematerializacji akcji na podstawie zezwolenia KNF następuje nie wcześniej niż z upływem terminu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym.

Złożenie wniosku o zniesienie dematerializacji akcji do KNF jest dopuszczalne, jeżeli walne zgromadzenie spółki publicznej, większością czterech piątych głosów oddanych w obecności akcjonariuszy reprezentujących przynajmniej połowę kapitału zakładowego, podjęło uchwałę o zniesieniu dematerializacji akcji tej spółki. Umieszczenie w porządku obrad walnego zgromadzenia spółki publicznej sprawy podjęcia uchwały o zniesieniu dematerializacji akcji tej spółki może nastąpić na wniosek akcjonariusza lub akcjonariuszy spółki publicznej reprezentujących co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego spółki publicznej.

Akcjonariusz lub akcjonariusze żądający umieszczenia w porządku obrad walnego zgromadzenia spółki publicznej sprawy podjęcia uchwały o zniesieniu dematerializacji akcji tej spółki są obowiązani do uprzedniego ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż akcji tej spółki przez wszystkich pozostałych akcjonariuszy. Akcjonariusz lub akcjonariusze żądający umieszczenia w porządku obrad walnego zgromadzenia spółki publicznej sprawy podjęcia uchwały o zniesieniu dematerializacji akcji tej spółki mogą nabywać akcje tej spółki w okresie między zgłoszeniem żądania a zakończeniem wezwania, o którym mowa powyżej, jedynie w drodze tego wezwania. Obowiązek ogłoszenia wezwania, o którym mowa powyżej, nie powstaje w przypadku, gdy z wnioskiem o umieszczenie w porządku obrad walnego zgromadzenia spółki publicznej sprawy podjęcia uchwały o zniesieniu dematerializacji akcji występują wszyscy akcjonariusze spółki.

Wycofanie akcji spółki publicznej z obrotu na rynku regulowanym następuje w terminie zawartym w zezwoleniu KNF.

Ustawa o Ofercie przewiduje również, iż zniesienia dematerializacji akcji w trybie i na warunkach określonych w tej Ustawie wymaga:

- (i) przekształcenie spółki akcyjnej z siedzibą na terytorium RP, której akcje były przedmiotem oferty publicznej lub są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, w inną spółkę niż akcyjna;
- (ii) połączenie spółki akcyjnej z siedzibą na terytorium RP, której akcje były przedmiotem oferty publicznej lub są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, z inną spółką lub podział takiej spółki – w przypadku, gdy akcje spółki lub spółek nowo zawiązanych lub przejmujących nie są zdematerializowane;
- (iii) wycofanie z obrotu na rynku regulowanym na terytorium RP akcji spółki publicznej dopuszczonych do tego obrotu, które są jednocześnie przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w innym państwie, z tym że obowiązek ogłoszenia wezwania dotyczy akcji tej spółki, które zostały nabyte w wyniku transakcji zawartych w obrocie na rynku regulowanym na terytorium RP i są zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych na tym terytorium według stanu na koniec trzeciego dnia od dnia ogłoszenia tego wezwania.

Obowiązki informacyjne

W zakresie obowiązków informacyjnych, emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym są obowiązani podawać do publicznej wiadomości, za pośrednictwem elektronicznego systemu przekazywania informacji (ESPI) zarządzanego przez KNF, informacje o określonych zdarzeniach lub okolicznościach, równocześnie z przekazywaniem tych informacji do KNF oraz do GPW. Rodzaj i zakres tych informacji został określony w Ustawie o Ofercie, Ustawie o Obrocie i przepisach wykonawczych wydanych na ich podstawie, w tym w Rozporządzeniu o Raportach. Informacje te są podawane do publicznej wiadomości w formie raportów bieżących i raportów okresowych (których treść określają w szczególności przepisy Rozporządzenia o Raportach) lub raportów zawierających tzw. „informacje poufne” (tj. określone w sposób precyzyjny informacje dotyczące emitenta lub instrumentów finansowych albo nabywania lub zbywania takich instrumentów, które nie zostały przekazane do publicznej wiadomości, a które po takim przekazaniu mogłyby w istotny sposób wpłynąć na cenę tych instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych).

W odniesieniu do Spółki, obowiązek przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa powyżej, powstanie wraz z dopuszczeniem Akcji do obrotu na GPW. Ponadto, zgodnie z Ustawą o Ofercie, po dniu Prospektu, Spółka będzie obowiązana przekazywać informacje o istotnych błędach w treści Prospektu oraz znaczących czynnikach, mogących wpłynąć na ocenę papierów wartościowych objętych Prospektem, zaistniałych po jego zatwierdzeniu lub o których Spółka powzięła wiadomość po zatwierdzeniu Prospektu, do dnia dopuszczenia papierów wartościowych objętych Prospektem do obrotu na rynku regulowanym. Przekazanie takich informacji powinno nastąpić w formie aneksu do Prospektu, niezwłocznie po jego zatwierdzeniu przez KNF (zobacz szczegółowy opis zawarty w punkcie „*Istotne informacje – Aneksy do Prospektu*”).

W raportach bieżących („**Raporty Bieżące**”) spółki publiczne mają obowiązek zawiadamiać o zdarzeniach odnoszących się do ich codziennej działalności. Raporty okresowe z kolei zawierają ich sprawozdania finansowe, przygotowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. W szczególności, rozporządzenie wymaga od emitentów papierów wartościowych publikowania Raportów Bieżących w celu ujawnienia następujących zdarzeń odnoszących się do nich lub ich podmiotów zależnych: (i) nabyciu lub zbyciu aktywów o znacznej wartości, a także ustanowieniu hipoteki, zastawu lub innego ograniczonego prawa rzeczowego na aktywach o znacznej wartości; (ii) utracie przez emitenta lub jednostkę od niego zależną, w wyniku zdarzeń losowych, aktywów o znacznej wartości; (iii) zawarciu lub rozwiązaniu przez emitenta lub jednostkę od niego zależną znaczącej umowy; (iv) spełnieniu się lub niespełnieniu warunku dotyczącego zawartej przez emitenta lub jednostkę od niego zależną znaczącej umowy warunkowej; (v) wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy będącej znaczącą umową w momencie jej wypowiedzenia lub rozwiązywania, zawartej przez emitenta lub jednostkę od niego zależną; (vi) nabyciu lub zbyciu przez emitenta lub jednostkę od niego zależną papierów wartościowych wyemitowanych przez emitenta; (vii) udzieleniu przez emitenta lub jednostkę od niego zależną poręczenia kredytu lub pożyczki lub udzieleniu gwarancji, jeżeli wartość poręczenia lub gwarancji stanowi równowartość co najmniej 10% kapitałów własnych emitenta; (viii) wszczęciu przed sądem, organem właściwym dla postępowania arbitrażowego lub organem administracji publicznej postępowania dotyczącego zobowiązań lub wierzytelności emitenta lub jednostki od niego zależnej, których wartość stanowi odpowiednio co najmniej 10% kapitałów własnych emitenta; (ix) rejestracji przez sąd zmiany wysokości lub struktury kapitału zakładowego emitenta; (x) zmianie praw z papierów wartościowych emitenta; (xi) emisji obligacji, w przypadku, gdy wartość emitowanych obligacji przekracza 10% kapitałów własnych emitenta, oraz emisji obligacji zamiennych na akcje, obligacji z prawem pierwszeństwa oraz obligacji przychodowych; (xii) umorzeniu akcji emitenta; (xiii) połączenia, podziału bądź przekształcenia emitenta; (xiv) wyborze i odwołaniu podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych; (xv) powołania bądź odwołania podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych emitenta; (xvi) powołania, usunięcia lub rezygnacji członka organu zarządzającego lub nadzorczego emitenta albo powzięciu przez emitenta informacji o decyzji osoby zarządzającej lub nadzorującej o rezygnacji z ubiegania się o wybór w następnej kadencji; (xvii) ogłoszenia upadłości, złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości i wszelkich innych kroków podjętych w związku z upadłością lub postępowaniem układowym; (xviii) umorzenia prowadzonej egzekucji z powodu braku wystarczających środków; (xix) przyznania lub zmiany ratingu, dokonanego na zlecenie emitenta.

Ponadto, rozporządzenie nakłada obowiązek ujawniania w Raportach Bieżących różnych informacji odnoszących się do procesu dopuszczenia papierów wartościowych emitenta do obrotu na rynku regulowanym, kroków podejmowanych przez emitenta i decyzji

wydawanych przez organy regulacyjne w ramach tego procesu, jak również informacji o datach, godzinach, porządku obrad i projektach uchwał walnych zgromadzeń emitenta będącego spółką akcyjną oraz działaniach podjętych, w celu zaskarżenia takich uchwał. Rozporządzenie określa szczegółową treść Raportów Bieżących; określa również szczegółową treść raportów okresowych (kwartalnych, półrocznych i rocznych), które zawierają głównie informacje i sprawozdania finansowe emitenta przygotowane przez jego organy zarządzające.

Zgodnie z Rozporządzeniem o Raportach:

- (i) Raporty Bieżące należy publikować niezwłocznie, a w każdym przypadku w ciągu 24 godzin od zaistnienia zdarzenia, którego dotyczą,
- (ii) raporty kwartalne należy publikować nie później niż w terminie do 45 dni od zakończenia kwartału, którego dotyczą, z zastrzeżeniem jednakże, że emitent nie ma obowiązku publikować raportów kwartalnych za drugi kwartał i że raporty kwartalne za ostatni kwartał muszą zostać opublikowane nie później niż 60 dni od końca kwartału, którego dotyczą;
- (iii) raporty półroczne (publikowane wyłącznie za pierwszą połowę roku obrotowego) powinny zostać opublikowane nie później niż dwa miesiące od zakończenia pierwszej połowy roku obrotowego; oraz
- (iv) raporty roczne powinny zostać opublikowane nie później niż cztery miesiące od dnia bilansowego, na który zostało sporządzone sprawozdanie finansowe za poprzedni rok obrotowy.

Obowiązek zawiadomienia o osiągnięciu pozycji dominującej

Spółka dominująca w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 4) Kodeksu Spółek Handlowych ma obowiązek zawiadomić spółkę kapitałową zależną o powstaniu stosunku dominacji w terminie dwóch tygodni od dnia powstania tego stosunku, pod rygorem zawieszenia wykonywania prawa głosu z akcji albo udziałów spółki dominującej reprezentujących więcej niż 33% kapitału zakładowego spółki zależnej.

Obowiązek zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców

Ustawa o Ochronie Konkurencji i Konsumentów

Zgodnie z podstawową regulacją przewidzianą w art. 13 Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów, zamiar koncentracji przedsiębiorców podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jeżeli łączny światowy obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekroczył równowartość 1.000.000.000 EUR lub jeżeli łączny obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekroczył równowartość 50.000.000 EUR. Obrót, o którym mowa powyżej, obejmuje obrót zarówno przedsiębiorców bezpośrednio uczestniczących w koncentracji, jak i pozostałych przedsiębiorców należących do grup kapitałowych, do których należą przedsiębiorcy bezpośrednio uczestniczący w koncentracji.

Przepisy Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów uznają za przedsiębiorcę, do którego stosuje się przepisy o kontroli koncentracji, nie tylko przedsiębiorców w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, lecz również – zgodnie z art. 4 pkt 1 lit. a)-c) Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów – a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, c) osobę fizyczną, która posiada kontrolę, w rozumieniu przepisów Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby taka osoba fizyczna nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, zgodnie z przepisami Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów, obowiązek zgłoszenia zamiaru koncentracji, o którym mowa powyżej, znajdzie m.in. zastosowanie w przypadku zamiaru przejęcia, przez nabycie lub objęcie akcji bądź innych papierów wartościowych lub w jakikolwiek inny sposób, bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad jednym lub większą liczbą przedsiębiorców przez jednego lub większą liczbę przedsiębiorców. W rozumieniu Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów, przez przejęcie kontroli rozumie się wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na określonego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.

Ustawa o Ochronie Konkurencji i Konsumentów nie wymaga zgłoszenia zamiaru koncentracji, jeżeli obrót przedsiębiorcy, nad którym ma nastąpić przejęcie kontroli, nie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10.000.000 EUR. W tym przypadku powyższy obrót obejmuje jedynie obrót przedsiębiorcy, nad którym ma zostać przejęta kontrola, oraz jego przedsiębiorców zależnych.

Ponadto, zgodnie z art. 14 Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów nie podlega zgłoszeniu zamiar koncentracji: (a) polegającej na czasowym nabyciu lub objęciu przez instytucję finansową akcji w celu ich odsprzedaży, jeżeli przedmiotem działalności gospodarczej tej

instytucji jest prowadzone na własny lub cudzy rachunek inwestowanie w akcje innych przedsiębiorców, pod warunkiem że odsprzedaż ta nastąpi przed upływem roku od dnia nabycia lub objęcia, oraz że (i) instytucja ta nie wykonuje praw z tych akcji albo udziałów, z wyjątkiem prawa do dywidendy, lub (ii) wykonuje te prawa wyłącznie w celu przygotowania odsprzedaży całości lub części przedsiębiorstwa, jego majątku lub tych akcji albo udziałów; (b) polegającej na czasowym nabyciu lub objęciu przez przedsiębiorcę akcji w celu zabezpieczenia wiarygodności, pod warunkiem, że nie będzie on wykonywał praw z tych akcji, z wyłączeniem prawa do ich sprzedaży; (c) przedsiębiorców należących do tej samej grupy kapitałowej; (d) będącej następstwem postępowania upadłościowego albo układowego, z wyłączeniem przypadków, gdy zamierzający przejąć kontrolę jest konkurentem albo należy do grupy kapitałowej, do której należą konkurenci przedsiębiorcy przejmowanego.

Ustawa o Ochronie Konkurencji i Konsumentów przewiduje w art. 15, iż dokonanie koncentracji przez przedsiębiorcę zależnego uważa się za jej dokonanie przez przedsiębiorcę dominującego.

Zgodnie z art. 97 Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów, przedsiębiorcy, których zamiar koncentracji podlega zgłoszeniu, są obowiązani do wstrzymania się od dokonania koncentracji do czasu wydania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzji o wyrażeniu zgody na dokonanie koncentracji lub upływu terminu, w jakim taka decyzja powinna zostać wydana. Czynność prawna, na podstawie której ma nastąpić koncentracja, może być dokonana pod warunkiem wydania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgody na dokonanie koncentracji lub upływu przewidzianych przez Ustawę o Ochronie Konkurencji i Konsumentów terminów dotyczących trwania postępowania w sprawach koncentracji. Realizacja publicznej oferty kupna lub zamiany akcji zgłoszona Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie stanowi naruszenia ustawowego obowiązku wstrzymania się od dokonania koncentracji do czasu wydania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzji o wyrażeniu zgody na dokonanie koncentracji lub upływu terminu, w jakim taka decyzja powinna zostać wydana, jeżeli nabywca nie korzysta z prawa głosu wynikającego z nabytych akcji lub czyni to wyłącznie w celu utrzymania pełnej wartości swej inwestycji kapitałowej lub dla zapobieżenia poważnej szkodzi, jaka może powstać u przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje zgodę na taką koncentrację, w wyniku której konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.

Wartość euro, o której mowa w przepisach Ustawy o Ochronie Konkurencji i Konsumentów, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji.

Rozporządzenia Unii Europejskiej dotyczące koncentracji przedsiębiorstw

Koncentracja przedsiębiorców działających w Polsce może podlegać również prawodawstwu Unii Europejskiej. Rozporządzenie Rady (WE) Nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 roku w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. UE L 24 z 2004 roku, „Rozporządzenie WE w sprawie Połączeń”) znajduje zastosowanie do tzw. koncentracji o wymiarze wspólnotowym w rozumieniu przepisów tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 1 Rozporządzenia WE w sprawie Połączeń koncentracja ma wymiar wspólnotowy, jeżeli: (a) łączny światowy obrót wszystkich zainteresowanych przedsiębiorstw wynosi więcej niż 5.000.000.000 EUR, oraz (b) łączny obrót przypadający na Wspólnotę Europejską każdego z co najmniej dwóch zainteresowanych przedsiębiorstw wynosi więcej niż 250.000.000 EUR. Koncentracja niespełniająca powyższych wymogów posiada wymiar wspólnotowy w przypadku, gdy: (a) łączny światowy obrót wszystkich zainteresowanych przedsiębiorstw wynosi więcej niż 2.500.000.000 EUR; (b) w każdym z co najmniej trzech Państw Członkowskich łączny obrót wszystkich zainteresowanych przedsiębiorstw wynosi więcej niż 100.000.000 EUR; (c) w każdym z co najmniej trzech Państw Członkowskich ujętych dla celów wskazanych w punkcie (b) powyżej łączny obrót każdego z co najmniej dwóch zainteresowanych przedsiębiorstw wynosi więcej niż 25.000.000 EUR; oraz (d) łączny obrót przypadający na Wspólnotę Europejską każdego z co najmniej dwóch zainteresowanych przedsiębiorstw wynosi więcej niż 100.000.000 EUR. Pomimo spełnienia progów wskazanych powyżej, koncentracja nie będzie miała wymiaru wspólnotowego, jeżeli każde z zainteresowanych przedsiębiorstw uzyskuje więcej niż dwie trzecie swoich łącznych obrotów przypadających na Wspólnotę Europejską w jednym i tym samym Państwie Członkowskim.

Artykuł 3 Rozporządzenia WE w sprawie Połączeń wprowadza regułę, iż koncentracja podlegająca regulacji tego rozporządzenia występuje w przypadku, gdy trwała zmiana kontroli wynika z (a) łączenia się dwóch lub więcej wcześniej samodzielnych przedsiębiorstw lub części przedsiębiorstw, lub (b) przejęcia przez jedną lub większą liczbę osób już kontrolujących co najmniej jedno przedsiębiorstwo albo przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad całym lub częścią jednego lub większą liczbą innych przedsiębiorstw, czy to w drodze zakupu papierów wartościowych lub aktywów, czy to w drodze umowy lub w jakikolwiek inny sposób.

Zgodnie z art. 4 Rozporządzenia WE w sprawie Połączeń, koncentracje o wymiarze wspólnotowym podlegające regulacji tego rozporządzenia zgłasza się Komisji Europejskiej przed ich wykonaniem i po zawarciu umowy, ogłoszeniu publicznej oferty przejęcia lub nabyciu kontrolnego pakietu akcji. Zgłoszenia można również dokonać, gdy zainteresowane przedsiębiorstwa przedstawiają Komisji szczerą intencję zawarcia umowy lub, w przypadku publicznej oferty przejęcia, gdy podały do publicznej wiadomości zamiar wprowadzenia takiej oferty, pod warunkiem, że zamierzona umowa lub oferta doprowadziłaby do koncentracji o wymiarze wspólnotowym.

Jeżeli Komisja Europejska dojdzie do wniosku, że zgłoszona koncentracja nie przeszkodzi znacząco skutecznej konkurencji na wspólnym rynku lub znacznej jego części, w szczególności w wyniku stworzenia lub umocnienia pozycji dominującej, uznaje taką decyzję za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Koncentracja kwalifikująca się do zbadania na mocy Rozporządzenia WE w sprawie Połączeń nie może zostać zbadana na mocy krajowego prawa konkurencji. Rozporządzenie WE w sprawie Połączeń przewiduje jednak system delegowania uprawnień pomiędzy Komisją Europejską a krajowymi organami do spraw konkurencji.

INFORMACJE DODATKOWE

Dokumenty udostępnione do wglądu

W okresie ważności Prospektu (tj. do czasu ostatecznego przydziału Akcji Sprzedawanych) na stronie internetowej Spółki www.jsw.pl udostępnione będą następujące dokumenty:

- (i) Statut;
- (ii) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców KRS dla Spółki;
- (iii) regulamin Zarządu, regulamin Rady Nadzorczej oraz regulamin Walnego Zgromadzenia;
- (iv) odpis protokołu Walnego Zgromadzenia z dnia 12 maja 2011 roku, które podjęło uchwały w sprawie m.in. ubiegania się o dopuszczenie i wprowadzenie akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym, dematerializacji akcji Spółki i upoważnienia Zarządu do zawarcia umowy z Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych oraz uchwały dotyczące emisji akcji Spółki serii C i D;
- (v) odpis protokołu Walnego Zgromadzenia z dnia 27 maja 2011 roku, które podjęło uchwałę w sprawie przyjęcia Statutu oraz w sprawie zawarcia stosownych umów mających na celu zabezpieczenie powodzenia sprzedaży akcji przez Skarb Państwa;
- (vi) Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe;
- (vii) Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe KKZ;
- (viii) Niezbadane Informacje Finansowe Pro Forma wraz z odnośnym raportem niezależnego biegłego rewidenta;
- (ix) opinie niezależnego biegłego rewidenta z badań Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010 oraz Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2009-2010 KKZ;
- (x) raporty niezależnego biegłego rewidenta z przeglądów Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego i Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego KKZ; oraz
- (xi) Raport Eksperta ds. Złóż.

Ponadto, w siedzibie Spółki (ul. Armii Krajowej 56, 44-330 Jastrzębie-Zdrój, Polska, a – po przeniesieniu do nowej siedziby – w nowej siedzibie Spółki przy al. Jana Pawła II, przy czym o tym fakcie Spółka poinformuje w odpowiednim trybie, szerzej na temat przeniesienia do nowej siedziby patrz *Tabela 80*) będą udostępniane do wglądu jednostkowe sprawozdania finansowe spółek: Jastrzębska Spółka Węglowa, Polski Koks, Koksownia Przyjaźń, Spółka Energetyczna Jastrzębie, Jastrzębska Spółka Kolejowa, Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa, Jastrzębskie Zakłady Remontowe, Jastrzębska Agencja Turystyczna, PGWiR, Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze oraz Centrum Informatyki ROW za lata zakończone w dniu 31 grudnia 2008 roku, 31 grudnia 2009 roku oraz 31 grudnia 2010 roku wraz z raportami i opiniami biegłych rewidentów z badania tych sprawozdań.

Biegli rewidenci

PricewaterhouseCoopers sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (al. Armii Ludowej 14, 00-638 Warszawa) przeprowadziła badania Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010 i Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2009-2010 KKZ oraz wydała opinie bez zastrzeżeń z badania powyższych sprawozdań finansowych.

Ponadto, PricewaterhouseCoopers sp. z o.o. przeprowadziła przeglądy Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego i Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego KKZ oraz wydała raporty bez zastrzeżeń z przeglądu tych sprawozdań finansowych. Raporty PricewaterhouseCoopers sp. z o.o. stwierdzają, że zastosowano ograniczone procedury zgodnie ze standardami dotyczącymi przeglądów informacji finansowych. Raporty te zawierają jednak stwierdzenie, iż nie zostały one wydane w oparciu o badanie i nie stanowią one opinii z badań Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego i Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego KKZ. Tym samym, stopień, w jakim należy polegać na tych raportach, powinien być ograniczony ze względu na znacząco mniejszy zakres przeprowadzonych procedur.

PricewaterhouseCoopers sp. z o.o. jest wpisana na listę podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych pod numerem 144. W imieniu PricewaterhouseCoopers sp. z o.o. badania Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego 2008-2010 i Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2009-2010 KKZ oraz przeglądy Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego i Śródrocznego Skonsolidowanego Sprawozdania Finansowego KKZ przeprowadził Tomasz Reinfuss (nr ewidencyjny 90038).

W okresie objętym Skonsolidowanymi Sprawozdaniami Finansowymi włączonymi do Prospektu nie było przypadku rezygnacji czy zwolnienia biegłego rewidenta uprawnionego do badania sprawozdań finansowych Spółki oraz Grupy.

Podmioty zaangażowane w Ofertę

Wskazane poniżej podmioty są zaangażowane w Ofertę:

Menedżerowie

Globalnymi Koordynatorami i Współprowadzącymi Księgę Popytu są Citi (Bank Handlowy w Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie i adresem: ul. Senatorska 16, 00-923 Warszawa, Polska, przy czym jedynie jako Globalny Koordynator, Citigroup Global Markets Limited z siedzibą w Londynie i adresem: Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londyn E14 5LB, Wielka Brytania oraz Dom Maklerski Banku Handlowego S.A. z siedzibą w Warszawie i adresem: ul. Senatorska 16, 00-923 Warszawa), Goldman Sachs International z siedzibą w Londynie i adresem: Peterborough Court 133 Fleet Street, Londyn EC4A 2BB, Wielka Brytania, J.P. Morgan Securities Ltd. z siedzibą w Londynie i adresem: 125 London Wall, Londyn EC2Y 5AJ, Wielka Brytania oraz UniCredit (UniCredit CAIB Poland S.A. z siedzibą przy ul. Emilii Plater 53, 00-113 Warszawa, Polska oraz UniCredit Bank AG London Branch z siedzibą w Londynie i adresem: Moor House, 120 London Wall, Londyn EC2Y 5ET, Wielka Brytania). Globalni Koordynatorzy odpowiedzialni są za koordynację prac niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia Oferty.

Współprowadzącymi Księgę Popytu są IPOPEMA Securities S.A. oraz Société Générale.

Współmenedżerami Oferty są Dom Inwestycyjny BRE Banku S.A. oraz Wood & Company Financial Services, A.S. Spółka Akcyjna, Oddział w Polsce.

Oferującym oraz Współprowadzącym Księgę Popytu jest Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie i adresem: ul. Puławska 15, 02-515 Warszawa, Polska.

Wynagrodzenie Menedżerów Oferty jest powiązane z wielkością środków uzyskanych ze sprzedaży Akcji Sprzedawanych oraz rolą pełnioną w ramach przeprowadzania Oferty. Menedżerowie Oferty, w tym Oferujący, nie posiadają istotnych interesów w Spółce, w tym w szczególności na dzień Prospektu nie posiadają Akcji.

Doradcy prawni Spółki

Usługi prawne na rzecz Spółki w związku z Ofertą świadczy kancelaria prawna White & Case W. Daniłowicz, W. Jurcewicz i Wspólnicy – Kancelaria Prawna sp.k. z siedzibą w Warszawie, pod adresem: ul. Marszałkowska 142, 00-061 Warszawa, Polska – w zakresie prawa polskiego oraz White & Case LLP posiadająca biura pod adresem: 5 Old Broad Street, Londyn EC2N 1DW, Wielka Brytania – w zakresie prawa angielskiego i prawa amerykańskiego (łącznie zwani „**White & Case**”). Wynagrodzenie White & Case nie jest powiązane z wielkością środków uzyskanych z Oferty.

White & Case oświadczył, że świadczył, obecnie świadczy i może świadczyć w przyszłości na rzecz Spółki inne usługi prawne, w zakresie prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, na podstawie odpowiednich umów o świadczenie usług doradztwa prawnego. White & Case nie posiada istotnych interesów w Spółce, w tym w szczególności na dzień Prospektu nie posiada Akcji.

Doradcy prawni Menedżerów

Usługi prawne na rzecz Menedżerów w związku z Ofertą świadczy kancelaria prawna Allen & Overy, A. Pędzich, sp.k. z siedzibą w Warszawie przy rondo ONZ 1, 00-124 Warszawa, Polska – w zakresie prawa polskiego oraz Allen & Overy LLP, z siedzibą w Londynie przy One Bishop Square, London E1 6AD, Wielka Brytania – w zakresie prawa angielskiego i prawa amerykańskiego (łącznie zwani „**Allen & Overy**”). Wynagrodzenie Allen & Overy nie jest powiązane z wielkością środków uzyskanych z Oferty.

Allen & Overy oświadczył, że może świadczyć w przyszłości usługi prawne na rzecz Spółki w zakresie prowadzonej przez Spółkę działalności gospodarczej na podstawie odpowiednich umów o świadczenie usług prawnych. Allen & Overy nie posiada istotnych interesów w Spółce, w tym w szczególności na dzień Prospektu nie posiada Akcji.

Doradcy prawni Skarbu Państwa

Usługi prawne na rzecz Akcjonariusza Sprzedającego, Skarbu Państwa, w związku z Ofertą świadczy kancelaria prawna Dewey & LeBoeuf Grzesiak sp.k. z siedzibą w Warszawie, pod adresem: ul. Książęca 4, 00-498 Warszawa, Polska – w zakresie prawa polskiego oraz Dewey & LeBoeuf LLP posiadająca biura pod adresem: No. 1 Minster Court, Mincing Lane London EC3R 7YL, Wielka Brytania – w zakresie prawa angielskiego i prawa amerykańskiego (łącznie zwani „**Dewey & LeBoeuf**”). Wynagrodzenie Dewey & LeBoeuf nie jest powiązane z wielkością środków uzyskanych z Oferty.

Dewey & LeBoeuf oświadczył, że może świadczyć w przyszłości usługi prawne na rzecz Spółki w zakresie prowadzonej przez Spółkę działalności gospodarczej na podstawie odpowiednich umów o świadczenie usług prawnych. Dewey & LeBoeuf nie posiada istotnych interesów w Spółce, w tym w szczególności na dzień Prospektu nie posiada Akcji.

Informacje pochodzące od ekspertów

Ekspert ds. Złóż

Wardell Armstrong LLP, z siedzibą w Sir Henry Doulton House, Forge Lane, Etruria, ST1 5BD Stoke on Trent, Zjednoczone Królestwo, jest autorem Raportu ds. Złóż stanowiącego Załącznik Nr 4 do niniejszego Prospektu. Za sporządzenie przedmiotowego raportu Wardell Armstrong otrzymała wynagrodzenie stałe, niezależne od wysokości środków, które Skarb Państwa otrzyma z tytułu Oferty. Wardell Armstrong nie posiada udziałów w kapitale zakładowym Spółki ani podmiotów należących do Grupy. Wardell Armstrong nie posiada również opcji uprawniających do nabycia lub objęcia takich papierów wartościowych. Poza zleceniem sporządzenia wskazanego powyżej raportu, nie występują powiązania pomiędzy Wardell Armstrong a podmiotami doradzającymi w procesie przeprowadzania Oferty.

CRU

CRU International Limited, z siedzibą w 31 Mount Pleasant Londyn WC1X 0AD, Zjednoczone Królestwo, jest autorem raportu dotyczącego otoczenia rynkowego, w którym prowadzi działalność Grupa. Na podstawie tego dokumentu opracowany został rozdział „*Otoczenie rynkowe*” oraz część „*Podsumowanie – Otoczenie rynkowe*”. Za sporządzenie przedmiotowego raportu CRU otrzymał wynagrodzenie stałe, niezależne od wysokości środków, które Skarb Państwa otrzyma z tytułu Oferty. CRU nie posiada udziałów w kapitale zakładowym Spółki ani podmiotów należących do Grupy. CRU nie posiada również opcji uprawniających do nabycia lub objęcia takich papierów wartościowych. Poza zleceniem sporządzenia wskazanego powyżej raportu nie występują powiązania pomiędzy CRU a podmiotami doradzającymi w procesie przeprowadzania Oferty.

OSOBY ODPOWIEDZIALNE

Oświadczenie Spółki

Spółka, będąc odpowiedzialną za informacje zawarte w Prospekcie, niniejszym oświadcza, że zgodnie z najlepszą wiedzą i przy dołożeniu należytej staranności, by zapewnić taki stan, informacje zawarte w Prospekcie są prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym i że w Prospekcie nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na jego znaczenie.

Jarostaw Zagórowski
Prezes Zarządu

Grzegorz Czornik
Członek Zarządu

Andrzej Tor
Członek Zarządu

Marek Wadowski
Członek Zarządu

Artur Wojtków
Członek Zarządu

Oświadczenie Akcjonariusza Sprzedającego

W imieniu Skarbu Państwa niniejszym oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą i przy dołożeniu należytej staranności, by zapewnić taki stan, informacje zawarte w Prospekcie w częściach, za których sporządzenie Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność, są prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz w częściach tych nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie.

Odpowiedzialność Skarbu Państwa jako podmiotu odpowiedzialnego za sporządzenie informacji zamieszczonych w niniejszym Prospekcie ograniczona jest do następujących części Prospektu: rozdział „Podsumowanie” punkt „Akcjonariusz Sprzedający” oraz punkt „Podsumowanie warunków Oferty” z wyłączeniem podpunktów „Prawo głosu”, „Prawo do dywidendy”, „Umowne ograniczenia zbywalności Akcji – Spółka” oraz „Notowanie Akcji”, rozdział „Znaczny akcjonariusz i Akcjonariusz Sprzedający”, rozdział „Warunki Oferty” z wyłączeniem punktu „Notowanie Akcji”, rozdział „Subemisja, stabilizacja i umowne ograniczenia zbywalności Akcji” w zakresie punktów „Umowa o Gwarantowanie Oferty”, „Działania stabilizacyjne”, „Koszty ponoszone przez Akcjonariusza Sprzedającego” oraz punktu „Umowne ograniczenia zbywalności Akcji – Akcjonariusz Sprzedający”.

Aleksander Grad

Minister Skarbu Państwa

Oświadczenie Oferującego

Działając w imieniu Oferującego, niniejszym oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą i przy dołożeniu należytej staranności, by zapewnić taki stan, informacje zawarte w częściach Prospektu, za które Oferujący jest odpowiedzialny, są prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz w częściach tych nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie.

Odpowiedzialność Oferującego jako podmiotu odpowiedzialnego za sporządzenie informacji zamieszczonych w niniejszym Prospekcie ograniczona jest do następujących części Prospektu: okładka Prospektu z wyłączeniem akapitu zaczynającego się od słów „*Inwestowanie w papiery wartościowe objęte Prospektem (...)*” i akapitów następujących, rozdział „*Podsumowanie*” – punkt „*Podsumowanie warunków Oferty*” z wyłączeniem podpunktu „*Gwarantowanie Oferty*”, podpunktu „*Stabilizacja*”, podpunktu „*Umowne ograniczenia zbywalności Akcji*” i podpunktu „*Rozproszenie*” oraz rozdział „*Warunki Oferty*”.

Piotr Rusiecki

Zastępca Dyrektora Domu Maklerskiego
PKO Banku Polskiego

Bożena Kłopotowski

Zastępca Dyrektora Domu Maklerskiego
PKO Banku Polskiego

Oświadczenie Doradcy Prawnego Spółki

Działając w imieniu kancelarii prawnej White & Case W. Daniłowicz, W. Jurcewicz i Wspólnicy – Kancelaria Prawna sp.k. oświadczam, iż zgodnie z moją najlepszą wiedzą i przy dołożeniu należytej staranności, by zapewnić taki stan, informacje zawarte w częściach Prospektu, za które kancelaria prawna White & Case W. Daniłowicz, W. Jurcewicz i Wspólnicy – Kancelaria Prawna sp.k. jest odpowiedzialna, są prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz w częściach tych nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie.

Odpowiedzialność White & Case W. Daniłowicz, W. Jurcewicz i Wspólnicy – Kancelaria Prawna sp.k. jako podmiotu odpowiedzialnego za sporządzenie informacji zamieszczonych w niniejszym Prospekcie ograniczona jest do następujących rozdziałów Prospektu: „*Polski rynek kapitałowy oraz obowiązki związane z Akcjami Sprzedawanymi*” oraz „*Opodatkowanie*”.

Marcin Studniarek

Pełnomocnik

SKRÓTY I DEFINICJE

Terminy pisane wielką literą, które nie zostały zdefiniowane w Prospekcie, mają znaczenie nadane im poniżej, o ile z kontekstu nie wynika inaczej.

Słownik terminów ogólnych

Terminy pisane wielką literą, które nie zostały zdefiniowane w Prospekcie, mają znaczenie nadane im poniżej, o ile z kontekstu nie wynika inaczej.

„ Akcje Sprzedawane ”	nie więcej niż 39.496.196 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B Spółki o wartości nominalnej 5 zł każda oferowanych przez Akcjonariusza Sprzedającego w ramach Oferty
„ Akcje ”	wszystkie wyemitowane akcje Spółki
„ Akcje Pracownicze ”	14.928.603 akcje serii A Spółki posiadane przez Skarb Państwa przeznaczone do nieodpłatnego zbycia na rzecz uprawnionych pracowników Spółki i ich spadkobierców na zasadach Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji
„ Akcjonariusz Sprzedający ”	Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa, będący jedynym akcjonariuszem Spółki
„ Allen & Overy ”	Kancelaria prawna Allen & Overy, A. Pędzich, sp.k. z siedzibą w Warszawie przy rondo ONZ 1, 00-124 Warszawa, Polska oraz Allen & Overy LLP, z siedzibą w Londynie przy One Bishop Square, London E1 6AD, Wielka Brytania
„ Amerykańska Ustawa o Papierach Wartościowych ”	Amerykańska Ustawa o Papierach Wartościowych z 1933 roku (ang. <i>The United States Securities Act of 1933</i>), ze zm.
„ Aneks Cenowy ”	Aneks cenowy do Umowy o Gwarantowanie Oferty określający Cenę Sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych oraz Cenę Sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych, a także ostateczną liczbę Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty oraz liczbę Akcji Sprzedawanych przeznaczoną dla poszczególnych kategorii inwestorów
„ ArcelorMittal Poland ”	ArcelorMittal Poland S.A.
„ Borynia-Zofiówka ”, „ kopalnia Borynia-Zofiówka ”	Kopalnia Węgla Kamiennego Borynia-Zofiówka (KWK Borynia-Zofiówka)
„ Budryk ”, „ kopalnia Budryk ”	Kopalnia Węgla Kamiennego Budryk (KWK Budryk)
„ CAGR ”	średnia roczna stopa wzrostu (ang. <i>compound annual growth rate</i>)
„ Cena Maksymalna ”	maksymalna cena Akcji Sprzedawanych na potrzeby składania zapisów przez Inwestorów Indywidualnych i Osoby Uprawnione ustalona przez Akcjonariusza Sprzedającego w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami oraz w porozumieniu z Oferującym
„ Cena Sprzedaży ”	cena sprzedaży dla Inwestorów Indywidualnych i Osób Uprawnionych oraz cena sprzedaży dla Inwestorów Instytucjonalnych, która zostanie ustalona przez Akcjonariusza Sprzedającego w uzgodnieniu z Globalnymi Koordynatorami, po zakończeniu procesu budowania księgi popytu wśród Inwestorów Instytucjonalnych
„ CESR ”	Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (ang. <i>Committee of European Securities Regulators</i>)
„ CI ROW ”	Centrum Informatyki ROW sp. z o.o., od dnia 25 maja 2011 roku działające pod firmą Advicom sp. z o.o.
„ CIF ”	ang. <i>Cost, Insurance, Freight</i> – formuła handlowa oznaczająca, że sprzedający dokonuje odprawy celnej towaru przeznaczonego na eksport, organizuje przewóz towaru do portu przeznaczenia, zawiera umowę ubezpieczenia towaru, natomiast kupujący organizuje transport od nabrzeża w porcie wyładunku
„ CLP-B ”	Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze sp. z o.o.
„ CRU ”	CRU International Limited

„Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW”	„Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW” stanowiące zbiór zasad i rekomendacji dotyczących ładu korporacyjnego obowiązujących na GPW
„Dokument Marketingowy”	międzynarodowy dokument marketingowy (ang. <i>International Offering Circular</i>) sporządzony przez Spółkę w angielskiej wersji językowej na potrzeby promowania Oferty poza granicami Polski wśród wybranych inwestorów kwalifikowanych. Dokument ten nie stanowi Prospektu i nie zostanie zatwierdzony przez organ regulacyjny w jakimkolwiek kraju
„Dopuszczenie”	dopuszczenie i wprowadzenie Akcji do obrotu na Rynku Podstawowym
„Dyrektywa MiFID, MiFID”	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 roku w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz.U. UE L. z 2004 roku, nr 145, str. 1, ze zm., ze sprostowaniem) oraz dyrektywa 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 roku zmieniająca Dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do niektórych terminów (Dz.U. UE L. z 2006 roku, Nr 114, str. 60)
„Dyrektywa o Emisjach Przemysłowych”	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 roku w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (DZ.U.UE L 2010/334/17)
„Dyrektywa o Przejrzystości”	Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 roku w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE
„Dyrektywa Prospektowa”	Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 roku w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE
„dzień Prospektu”	dzień zatwierdzenia Prospektu przez KNF
„Dzień Zbycia”	dzień zbycia przez Skarb Państwa Akcji Sprzedawanych na zasadach ogólnych
„ECHA”	Europejska Agencja Chemikaliów w Helsinkach
„EIA”	Amerykańska Agencja Informacji Energetycznej (ang. <i>Energy Information Administration</i>)
„Ekspert do Spraw Złóż”	Wardell Armstrong LLP, z siedzibą w Sir Henry Doulton House, Forge Lane, Etruria, ST1 5BD Stoke on Trent, Zjednoczone Królestwo
„EOG, Europejski Obszar Gospodarczy”	strefa wolnego handlu obejmująca kraje Unii Europejskiej i Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (z wyjątkiem Szwajcarii)
„ETS”	Europejski Trybunał Sprawiedliwości
„EURACOAL”	Europejskie Stowarzyszenie Węgla Kamiennego i Brunatnego (ang. <i>European Association for Coal and Lignite</i>)
„EUR”, „euro”	jednostka walutowa obowiązująca w krajach Europejskiej Unii Walutowej
„EurEnergy”	EurEnergy Resources Poland sp. z o.o.
„Eurostat”	Europejski Urząd Statystyczny
„FINMA”	szwajcarski urząd nadzoru nad rynkami finansowymi
„Globalni Koordynatorzy”	Citi (w skład którego wchodzi: Bank Handlowy w Warszawie S.A., z siedzibą w Warszawie; Citigroup Global Markets Limited, z siedzibą w Londynie; Dom Maklerski Banku Handlowego S.A., z siedzibą w Warszawie); Goldman Sachs International, z siedzibą w Londynie; J.P. Morgan Securities Ltd. oraz UniCredit (w skład którego wchodzi: UniCredit CAIB Poland S.A. z siedzibą w Warszawie oraz UniCredit Bank AG London Branch z siedzibą w Londynie)
„Górnośląskie Zagłębie Węglowe”	obszar zagłębienia węglowego na południu Polski (w południowej części województwa śląskiego i w zachodniej części województwa małopolskiego) w dorzeczu Wisły i Odry, w którym Spółka prowadzi działalność wydobywczą
„GPW”	Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

„Grupa”	Spółka oraz Spółki Zależne
„GUS”	Główny Urząd Statystyczny
„Gwaranci Oferty”	podmioty gwarantujące zapisy Inwestorów Instytucjonalnych na mocy Umowy o Gwarantowanie Oferty
„IEA”	Międzynarodowa Agencja Energii (ang. <i>International Energy Agency</i>)
„Inwestorzy Indywidualni”	inwestorzy będący osobami fizycznymi uprawnionymi do złożenia zapisu na Akcje Sprzedawane zgodnie z postanowieniami Prospektu
„Inwestorzy Instytucjonalni”	inwestorzy uprawnieni do udziału w procesie budowy księgi popytu i do złożenia zapisów na Akcje Sprzedawane, którzy otrzymali zaproszenia do, odpowiednio, złożenia zapisu na Akcje Sprzedawane i udziału w procesie budowy księgi popytu od Globalnych Koordynatorów lub Oferującego oraz którzy są: (i) osobami prawnymi, które są uprawnione lub uregulowane do działania na rynkach finansowych, w tym: instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne, inne uprawnione lub uregulowane instytucje finansowe, zakłady ubezpieczeniowe, systemy zbiorowego inwestowania i zarządzające nimi spółki, fundusze emerytalne i zarządzające nimi spółki, pośrednicy w handlu towarami giełdowymi, jak również podmioty w taki sposób nieuprawnione lub nieuregulowane, których jedynym celem działalności jest inwestowanie w papiery wartościowe zgodnie z definicją w art. 2(1)(e)(i) Dyrektywy Prospektowej; (ii) rządami krajowymi i regionalnymi, bankami centralnymi, międzynarodowymi i ponadnarodowymi instytucjami takimi jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Europejski Bank Centralny, Europejski Bank Inwestycyjny i innymi podobnymi organizacjami międzynarodowymi w rozumieniu Art. 2(1)(e)(ii) Dyrektywy Prospektowej; oraz (iii) osobami prawnymi, jednostkami organizacyjnymi lub osobami fizycznymi, w imieniu i na rachunek których firmy inwestycyjne zarządzają aktywami na zlecenie
„IPPC (ang. <i>Integrated Pollution Prevention and Control</i>)”	Dyrektywa Unii Europejskiej nr 96/61/WE z 24 września 1996 roku w sprawie zintegrowanego zapobiegania i zmniejszania zanieczyszczeń. Dyrektywa IPPC narzuca konieczność uzyskiwania tzw. pozwoleń zintegrowanego na funkcjonowanie w UE instalacji przemysłowej, w niektórych, uznawanych za szczególnie uciążliwe dla środowiska, dziedzinach przemysłu
„Jas-Mos”, „kopalnia Jas-Mos”	Kopania Węgla Kamiennego Jas-Mos (KWK Jas-Mos)
„JAT”	Jastrzębska Agencja Turystyczna sp. z o.o.
„JORC”	Wspólny Komitet ds. Zasobów Kopalni (Joint Ore Reserves Committee) Australazjatyckiego Instytutu Górnictwa
„JSK”, „Jastrzębska Spółka Kolejowa”	Jastrzębska Spółka Kolejowa sp. z o.o.
„JSU”, „Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa”	Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa sp. z o.o.
„JZR”, „Jastrzębskie Zakłady Remontowe”	Jastrzębskie Zakłady Remontowe sp. z o.o.
„KDPW”	Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. z siedzibą w Warszawie
„KHW”	Katowicki Holding Węglowy S.A. z siedzibą w Katowicach, ul. Damrota 16, 40-022 Katowice
„KK Zabrze”	Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A.
„Klasyfikacja JORC”	Zbiór zasad „Australasian Code for Reporting Mineral Resources and Ore Reserves” wydanych przez JORC
„KNF”	Komisja Nadzoru Finansowego z siedzibą w Warszawie
„Kodeks Cywilny”	Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964 roku Nr 16, poz. 93, ze zm.)
„Kodeks Handlowy”	Rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 roku Kodeks handlowy (Dz.U. z 1934 nr 57, poz. 502).
„Kodeks Karny”	Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks cywilny (Dz.U. z 1997 roku Nr 88, poz. 553, ze zm.)

„Kodeks Pracy”	Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (tekst jed. Dz.U. z 1998, Nr 21, poz. 94, ze zm.)
„Kodeks Spółek Handlowych”, „KSH”	Ustawa z dnia 15 września 2000 roku Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2000 roku Nr 94, poz. 1037, ze zm.)
„Koksownia Przyjaźń”	Koksownia Przyjaźń sp. z o.o.
„Kompania Węglowa”	Kompania Węglowa S.A.
„Komisja”	Komisja Europejska
„Konwencja Wiedeńska”	Konwencja Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 roku
„KRS”	Krajowy Rejestr Sądowy
„Krupiński”, „kopalnia Krupiński”	Kopalnia Węgla Kamiennego Krupiński
„Kwalifikowani Nabywcy Instytucjonalni, QIBs”	Kwalifikowani Nabywcy Instytucjonalni (ang. <i>Qualified Institutional Buyers</i>) w rozumieniu i zgodnie z Przepisem 144A
„Liczba Akcji Sprzedawanych Przeznaczonych do Przydziału Inwestorom Indywidualnym”	różnica pomiędzy 25% Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty a liczbą Akcji Sprzedawanych, na jaką Osoby Uprawnione złożyły ważne zapisy (przy czym Akcjonariusz Sprzedający zastrzega sobie dyskrecjonalne prawo do zmiany powyższej liczby o nie więcej niż 5% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty, łącznie do nie więcej niż 30% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty w przypadku złożenia przez Inwestorów Indywidualnych ważnych zapisów na Akcje Sprzedawane obejmujących łącznie większą liczbę Akcji Sprzedawanych niż 25% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w Ofercie; przy czym powyższa decyzja może zostać podjęta przez Akcjonariusza Sprzedającego nie później niż przed przekazaniem do publicznej wiadomości informacji na temat ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w Ofercie oraz ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych poszczególnym kategoriom inwestorów)
„LW Bogdanka”	Lubelski Węgiel Bogdanka S.A. z siedzibą w Bogdance, 21-013 Puchaczów
„Maksymalny Przydział”	maksymalna liczba Akcji Sprzedawanych, jaka może zostać przydzielona na jeden zapis złożony przez Inwestora Indywidualnego
„Menedżer Stabilizujący”	każdy z Menedżerów Stabilizujących z osobna
„Menedżerowie Stabilizujący”	Dom Maklerski Banku Handlowego S.A. oraz Powszechnej Kasy Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie, prowadzący działania stabilizacyjne na terytorium Polski
„Menedżerowie Oferty”	Globalni Koordynatorzy, Oferujący, Współprowadzący Księgę Popytu oraz Współmenedżerowie Oferty
„MSP”	mali i średni przedsiębiorcy w rozumieniu Ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity, Dz.U. z 2007 roku, nr 155, poz. 1095)
„MSR”	Międzynarodowe Standardy Rachunkowości zatwierdzone przez Unię Europejską
„MSSF”	Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzone przez Unię Europejską
„Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie”	nadzwyczajne walne zgromadzenie Spółki
„Natura 2000”	Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000, specjalne obszary ochrony siedlisk przyrodniczych i ostoi ptaków utworzona zgodnie z Dyrektywą Rady z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (79/409/EWG) oraz Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory
„Niezależny członek Rady Nadzorczej”	W Radzie Nadzorczej liczącej do 12 członków co najmniej jeden, a w Radzie Nadzorczej liczącej 13 członków – co najmniej dwóch członków Rady Nadzorczej, spełniających wymogi przewidziane dla niezależnego członka rady nadzorczej w rozumieniu Zalecenia Komisji z dnia 15 lutego 2005 roku dotyczącego roli dyrektorów niewykonawczych lub będących członkami rady nadzorczej spółek giełdowych i komisji rady (nadzorczej)

	(2005/162/WE), z uwzględnieniem dodatkowych wymogów wynikających z Dobrych Praktyk Spółek Notowanych na GPW
„NBP”	Narodowy Bank Polski
„NFOŚiGW”	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
„NNW”	ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków
„NWR”	New World Resources N.V. z siedzibą w Jachthavenweg 109h 1081 KM Amsterdam, Holandia
„NWR Karbonia”	NWR Karbonia S.A. z siedzibą przy ul. Morcinka 17, 43-417 Kaczyce, podmiot zależny NWR
„Oferta”	pierwsza oferta publiczna na terytorium Polski do 39.496.196 akcji zwykłych na okaziciela serii A i B o wartości nominalnej 5 zł Spółki, przeprowadzana przez Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa, będący akcjonariuszem większościowym Spółki
„Oferujący”	Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie
„OKD”	podmiot zależny NWR
„OKK”	podmiot zależny NWR
„Okres Stabilizacji”	okres nie dłuższy niż 30 dni od dnia rozpoczęcia notowań Akcji Spółki na GPW
„Opcja Stabilizacyjna”	w związku z transakcjami stabilizacyjnymi, które Menedżerowie Stabilizujący mogą przeprowadzać na GPW oraz pod warunkiem zawieszającym, że co najmniej 10% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty zostanie ostatecznie przydzielonych zagranicznym Inwestorom Instytucjonalnym, Akcjonariusz Sprzedający dokona sprzedaży Menedżerom Stabilizującym do 10% ostatecznej liczby Akcji Sprzedawanych oferowanych w ramach Oferty pod warunkiem rozwiązującym nabycia Akcji przez Menedżerów Stabilizujących w transakcjach stabilizujących
„Ordynacja Podatkowa”	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (tekst jednolity, Dz.U. z 2005 roku, Nr 8, poz. 60, ze zm.)
„Osoba Uprawniona”	oznacza pracownika Grupy i KK Zabrze, który pozostawał w stosunku pracy z którąś ze spółek z Grupy lub KK Zabrze w dniu 31 maja 2011 roku
„Państwo Członkowskie”	państwo członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego
„PGWiR”, „Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji”	Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A.
„PKB”	produkt krajowy brutto
„Plan rozwoju GK JSW S.A. na lata 2010-2020”	plan rozwoju Grupy Kapitałowej JSW S.A. na lata 2010-2020 przyjęty przez Zarząd 22 listopada 2010 roku
„PLK”	PLK – Polskie Linie Kolejowe S.A.
„PLN”, „zł”, „złoty”	złoty polski, waluta obowiązująca w Polsce
„Pniówek”, „kopalnia Pniówek”	Kopalnia Węgla Kamiennego Pniówek
„Podatek VAT”	podatek od towarów i usług w rozumieniu Ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2004 roku, Nr 54, poz. 535, ze zm.)
„Polska Klasyfikacja Złóż”	Polska Klasyfikacja i Metody Oszacowania Zasobów i Rezerw ustanowiona na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 lipca 2005 roku w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać dokumentacje geologiczne złóż kopalni (Dz.U. z 2005 roku Nr 136, poz. 1151)
„Polska Norma”	norma o zasięgu krajowym, przyjęta w drodze konsensu i zatwierdzona przez krajową jednostkę normalizacyjną – Polski Komitet Normalizacyjny

„Polski Koks”	Polski Koks S.A.
„Porozumienie Madryckie”	Porozumienie Madryckie o Międzynarodowej Rejestracji Znaków z dnia 14 kwietnia 1891 roku zrewidowane w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku, w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku, w Londynie dnia 2 czerwca 1934 roku, w Nicei dnia 15 czerwca 1957 roku i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 roku oraz zmienione dnia 2 października 1979 roku (Dz.U. z 1993 roku, Nr 116, poz. 514)
„Prawo Energetyczne”	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo Energetyczne (tekst jednolity, Dz.U. z 2006 Nr 89, poz. 625, z późn. zm.)
„Prawo Geologiczne i Górnicze”	Ustawa z dnia 4 lutego 1994 roku Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity, Dz.U. z 2005 roku, Nr 228 poz. 1947, z późn. zm.)
„Prawo Ochrony Środowiska”	Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo Ochrony Środowiska (tekst jednolity, Dz.U. z 2008 roku Nr 25, poz. 150, ze zm.)
„Prawo Wodne”	Ustawa z dnia 18 lipca 2001 roku – Prawo wodne (tekst jednolity, Dz.U. z 2005 roku, Nr 239, poz. 2019, ze zm.)
„Prezes GUS”	Prezes Głównego Urzędu Statystycznego
„Prezes UOKiK”	Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
„Prospekt”	niniejszy prospekt przygotowany w związku z Ofertą w formie jednolitego dokumentu zgodnie z definicją zawartą w Dyrektywie Prospektowej oraz Ustawie o Ofercie Publicznej
„Protokół do Porozumienia Madryckiego”	Protokół do Porozumienia Madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków, sporządzony w Madrycie dnia 27 czerwca 1989 roku (Dz. U. z 2003 roku, Nr 13, poz. 129)
„Przepis 144A”	przepis wykonawczy do Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych (ang. <i>Rule 144A</i>)
„Raport CRU”	Raport ds. otoczenia rynkowego przygotowany przez CRU, w oparciu o który przygotowano rozdział „ <i>Otoczenie rynkowe</i> ” niniejszego Prospektu oraz punkt „ <i>Rynek węgla i koks</i> ” w Rozdziale „ <i>Podsumowanie</i> ”
„Raport Eksperta ds. Złóż”, „MER”	Raport ds. złóż przygotowany przez Wardell Armstrong LLP stanowiący Załącznik Nr 4 do niniejszego Prospektu
„Regulacja S”	Regulacja S wydana na podstawie Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych (ang. <i>Regulation S</i>)
„Regulamin GPW”	Regulamin Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. przyjęty uchwałą Nr 1/1110/2006 Rady Giełdy z dnia 4 stycznia 2006 roku, z późniejszymi zmianami
„Rozporządzenia o Rynku”	Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 października 2009 roku w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek regulowany (Dz.U. z 2009 roku, nr 187, poz. 1447)
„Rozporządzenia o Szczegółowych Warunkach”	Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 maja 2010 roku w sprawie szczegółowych warunków, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań giełdowych oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku (Dz.U. z 2010 roku, nr 84, poz. 547)
„Rozporządzenie 809”, „Rozporządzenie Prospektowe”	Rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku stanowiące przepis wykonawczy do Dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów oraz rozpowszechniania reklam
„Rozporządzenie o Raportach”	Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami państwa niebędącego państwem członkowskim (Dz.U. z 2009 roku Nr 209, poz. 1744, ze zm.)

„Rozporządzenie REACH”	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 roku w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. UE L 2006/396/1)
„Rozporządzenie w Sprawie Stabilizacji”	Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 roku wykonujące dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych
„Rynek Podstawowy”	tworzony zgodnie z art. 16 ust. 2 Ustawy o Obrocie Instrumentami Finansowymi, rynek oficjalnych notowań giełdowych GPW, o którym mowa w § 2 pkt 4) Regulaminu GPW
„SEJ”, Spółka Energetyczna „Jastrzębie”	Spółka Energetyczna „Jastrzębie” S.A.
„Skarb Państwa”	Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej reprezentowany przez Ministra Skarbu Państwa
„Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe”	Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010 oraz Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe
„Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010”	Zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku
„Skonsolidowane Sprawozdania Finansowe KKZ”	Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2009-2010 KKZ oraz Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe KKZ
„Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2009-2010 KKZ”	Zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KK Zabrze za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku
„Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe KKZ”	Niezbadane śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KK Zabrze za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku
„Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe”	Niezbadane śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku
„Spółka”, „JSW”	Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
„SOKiK”	Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
„Spółki Zależne”	Spółki bezpośrednio zależne od Spółki na dzień Prospektu, tj. Polski Koks, Koksownia Przyjaźń, Spółka Energetyczna Jastrzębie, Jastrzębska Spółka Kolejowa, Jastrzębska Spółka Ubezpieczeniowa, Jastrzębskie Zakłady Remontowe, Jastrzębska Agencja Turystyczna, PGWIR, Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze oraz Centrum Informatyki ROW
„Statut”, „Statut Spółki”	statut Spółki w brzmieniu uchwalonym uchwałą nr 1 Walnego Zgromadzenia z dnia 27 maja 2011 roku, zarejestrowany w dniu 2 czerwca 2011 roku
„Strategia działalności górnictwa kamiennego w Polsce w latach 2007-2015”	Strategia działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015 przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 31 lipca 2007, ze zm.
„Szczegółowe Zasady Działania KDPW”	Szczegółowe Zasady Działania Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Załącznik nr 1 do uchwały Zarządu KDPW nr 176/09 z dnia 15 maja 2009 roku, ze zm.
„Szczegółowe Zasady Obrotu Giełdowego”	Szczegółowe Zasady Obrotu Giełdowego uchwalone Uchwałą nr 4/2006 Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. z dnia 10 stycznia 2006 roku, ze zm.
„Traktat”	Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. z dnia 2004 roku, Nr 90, poz. 864/2, ze zm.)
„UE, Unia Europejska”	Unia Europejska
„Umowa o Gwarantowanie Oferty”	umowa o gwarantowanie Oferty, którą Akcjonariusz Sprzedający oraz Spółka zamierzają zawrzeć z Gwarantami Oferty w dniu 9 czerwca 2011 roku

„Umowa o stabilizację”	umowa sprzedaży zawarta pod warunkiem rozwiązującym nabycia Akcji przez Menedżerów Stabilizujących w transakcjach stabilizujących
„Urząd Patentowy RP”	Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej
„USD, dolar amerykański”	dolar amerykański, prawny środek płatniczy na terytorium Stanów Zjednoczonych Ameryki
„Ustawa Kominowa”	Ustawy z dnia 3 marca 2000 roku o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. z 2000 roku, Nr 26, poz. 306, ze zm.)
„Ustawa o Dostosowaniu Górnictwa do Funkcjonowania w Warunkach Gospodarki Rynkowej”	Ustawa z dnia 26 listopada 1998 roku o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz.U. z 1998 roku, Nr 162, poz. 1112, ze zm.)
„Ustawa o Funkcjonowaniu Górnictwa”	Ustawa z dnia 7 września 2007 roku o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 (tekst jednolity, Dz.U. z 2007 roku, Nr 192, poz. 1379, ze zm.)
„Ustawa o Gruntach Rolnych i Leśnych”	Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych. (Dz.U. z 2004 roku, Nr 121, poz. 1266)
„Ustawa o Handlu Emisjami”	Ustawa z dnia 22 grudnia 2004 roku o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (tekst jednolity, Dz.U. z 2004 roku Nr 281, poz. 2784, ze zm.)
„Ustawa o Komerccjalizacji i Prywatyzacji”	Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji (tekst jednolity, Dz.U. z 2002 roku, Nr 171, poz. 1397)
„Ustawa o Nadzorze nad Rynkiem Finansowym”	Ustawa z dnia 21 lipca 2006 roku o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2006 roku, Nr 157, poz. 1119, ze zm.)
„Ustawa o Nadzorze nad Rynkiem Kapitałowym”	Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz.U. z 2005 roku Nr 183, poz. 1537, ze zm.)
„Ustawa o Niektórych Zabezpieczeniach Finansowych”	Ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 roku o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz.U. z 2004 roku, Nr 91, poz. 871, ze zm.)
„Ustawa o Obrocie”	Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2005 roku, Nr 183, poz. 1538, ze zm.)
„Ustawa o Ochronie Konkurencji i Konsumentów”	Ustawa z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2007 roku, Nr 50, poz. 331, ze zm.)
„Ustawa o Odpadach Wydobywczych”	Ustawa z dnia 10 lipca 2008 roku o odpadach wydobywczych (tekst jednolity, Dz.U. z 2008 roku Nr 138, poz. 865, ze zm.)
„Ustawa o Odpadach”	Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (tekst jednolity, Dz.U. z 2010 roku Nr 185, poz. 1243, ze zm.)
„Ustawa o Ofercie Publicznej”	Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (tekst jednolity, Dz.U. z 2009 roku, Nr 185, poz. 1439)
„Ustawa o Podatku Akcyzowym”	Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2009 roku, Nr 3, poz. 11, ze zm.)
„Ustawa o Podatku Dochodowym od Osób Fizycznych”	Ustawa z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity, Dz.U. z 2010 roku, Nr 51, poz. 307)
„Ustawa o Podatku Dochodowym od Osób Prawnych”	Ustawa z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych (tekst jednolity, Dz.U. z 2000 roku, Nr 54, poz. 654, ze zm.)
„Ustawa o Podatku od Czynności Cywilnoprawnych”	Ustawa z dnia 9 września 2000 roku o podatku od czynności cywilnoprawnych (tekst jednolity, Dz.U. z 2010 roku, Nr 101, poz. 649)
„Ustawa o Podatku od Spadków i Darowizn”	Ustawa z dnia 28 lipca 1983 roku o podatku od spadków i darowizn (tekst jednolity, Dz.U. z 2009 roku, Nr 93, poz. 768)
„Ustawa o Podatku VAT”	Ustawa z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2004 roku, Nr 54, poz. 535, ze zm.)

„Ustawa o Rachunkowości”	Ustawa z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (tekst jednolity, Dz.U. z 2009 roku Nr 152, poz. 1223, ze zm.)
„Ustawa o Restrukturyzacji Górnictwa”	Ustawa z dnia 28 listopada 2003 roku o restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego w latach 2003-2006 (Dz.U. z 2003 roku, Nr 210, poz. 2037, ze zm.)
„Ustawa o Restrukturyzacji Niektórych Należności Publicznoprawnych”	Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 roku o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz.U. z 2002 roku, Nr 155, poz. 1287, ze zm.)
„Ustawa o Swobodzie Działalności Gospodarczej”	Ustawa z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity, Dz.U. z 2007 roku Nr 155, poz. 1095, ze zm.)
„Ustawa o Udostępnianiu Informacji o Środowisku”	Ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 roku, Nr 199, poz. 1227, ze zm.)
„Ustawa o Zapobieganiu i Naprawie Szkód w Środowisku”	Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 roku o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. z 2007 roku, Nr 75, poz. 493, ze zm.)
„voestalpine Stahl”	voestalpine Stahl GmbH(VA)
„Walne Zgromadzenie”	zwyczajne lub nadzwyczajne walne zgromadzenie Spółki
„Wardell Armstrong LLP”	międzynarodowa firma konsultingowa Wardell Armstrong LLP, która przeprowadziła niezależną ocenę zasobów należących do Grupy i przygotowała Raport Ekspert ds. Złóż
„Właściwe Osoby z Wielkiej Brytanii”	Osoby, do których, zgodnie z Zarządzeniem, w Wielkiej Brytanii może być dystrybuowany Prospekt
„WNP”	Wspólnota Niepodległych Państw, zrzeszająca większość republik byłego Związku Radzieckiego. Obecnie członkami zwykłymi są Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Kirgistan, Mołdawia, Rosja, Tadżykistan, Ukraina i Uzbekistan
„Współmenedżerowie Oferty”	Dom Inwestycyjny BRE Banku S.A. oraz Wood & Company Financial Services, A.S. Spółka Akcyjna, Oddział w Polsce
„Współprowadzący Księgę Popytu”	Globalni Koordynatorzy oraz IPOPEMA Securities S.A. i Société Générale
„WZK Victoria”	Wałbrzyskie Zakłady Koksownicze „Victoria” S.A.
„Zakład Logistyki Materiałowej”	Zakład Logistyki Materiałowej, samodzielny zakład wyodrębniony w ramach Spółki
„Zakłady Koksownicze Zdzeszowice”	Zakłady Koksownicze Zdzeszowice sp. z o.o., obecnie ArcelorMittal Poland S.A.
„Zarząd”	zarząd Spółki
„Zarządzenie”	Zarządzenie w sprawie promocji finansowej z 2005 roku wydane na podstawie brytyjskiej Ustawy o Rynkach i Usługach Finansowych (Financial Services and Markets Act) z 2000 roku, ze zm.
„Zwyczajne Walne Zgromadzenie”	zwyczajne walne zgromadzenie Spółki

Słownik terminów technicznych

„ antyklina ”	geologicznie wypukła część fałdu
„ bateria koksownicza ”	urządzenie służące do podgrzewania węgla koksowego do wysokiej temperatury w celu uzyskania koksu
„ CCT ”	technologie czystego spalania węgla (ang. <i>Clean Coal Technology</i>)
„ CFR ”	Charter and Freight: koszty i przewóz (cena z dostawą minus ubezpieczenie), zgodnie z Incoterms 2010
„ CIF ”	ang. <i>Cost, Insurance, Freight</i> – formuła handlowa oznaczająca, że sprzedający dokonuje odprawy celnej towaru przeznaczonego na eksport, organizuje przewóz towaru do portu przeznaczenia, zawiera umowę ubezpieczenia towaru, natomiast kupujący organizuje transport od nabrzeża w porcie wyładunku
„ CNG ”	<i>Compressed Natural Gas</i> , gaz ziemny w postaci sprężonej do ciśnienia 20-25 MPa
„ dylatacja ”	przekształcenie geometryczne przeprowadzające dowolną prostą na prostą do niej równoległą; oznaczenie własności plastycznych węgla (kontrakcji, dylatacji) – służy do oceny jego przydatności technologicznej w produkcji koksu
„ EC ”	elektrociepłownia (zakład przemysłowy wytwarzający w jednym procesie technologicznym w sposób skojarzony energię elektryczną oraz ciepłą)
„ eksport ”	wszystkie materiały sprzedane z jednego kraju do drugiego; obejmuje handel także regionalny. Przykładowo, eksport z Polski do Niemiec
„ EXW ”	Ex Works: sprzedaż loco zakład, zgodnie z Incoterms 2010
„ flotacja pianowa ”	przeróbka mechaniczna kopalin i chemiczna węgla poprzez wzbogacanie rozdrobnionych ziaren rudy lub węgla w ośrodku wodnym przy użyciu odczynników flotacyjnych i wytwarzaniu pęcherzyków powietrza; pod działaniem odczynników zmieniają się właściwości powierzchniowe ziarenek składników użytecznych i odpadowych w taki sposób, że użyteczne składniki przyczepiają się do pęcherzyków powietrza i wypływają na powierzchnię cieczy, gromadząc się w pianie, powierzchnia natomiast ziarenek odpadowych staje się łatwiej zwilżalna wodą, co powoduje ich opadanie na dno flotownika
„ FOB ”	Free On Board: ceny w porcie sprzedającego, za materiały załadowane na statek, zgodnie z Incoterms 2010
„ frakcja przerostowa ”	zrosty węgla i kamienia
„ górnictwo podziemne ”	proces wydobywania węgla albo produktów węglopochodnych z pokładów skał przy wykorzystaniu takich metod jak system komorowy „room-and-pillar”
„ hydrofobowość ”	własność fizykochemiczna powierzchni ciał stałych określająca skłonność do odpychania cząsteczek wody
„ import ”	wszystkie materiały importowane przez dany kraj; obejmuje także handel regionalny. Przykładowo, import węgla do Niemiec z Polski
„ informacja geologiczna ”	w rozumieniu ustawy Prawo geologiczne i górnicze informacją geologiczną są dane oraz próbki uzyskane w wyniku prac geologicznych. Prawo do informacji uzyskanych w wyniku prac geologicznych przysługuje Skarbowi Państwa, który rozporządza nim w drodze umowy, przy czym ten, kto poniósł koszt wykonania prac geologicznych prowadzonych na mocy decyzji wydanych na podstawie ustawy, ma wyłączne prawo do nieodpłatnego wykorzystywania uzyskanych w ich wyniku informacji geologicznych w celach badawczych, naukowych, jak również w celu wykonywania działalności regulowanej ustawą
„ il marglisty ”	il zawierający od 20 do 50% węglanu wapnia
„ kaloryczność węgla ”	wartość opałowa węgla
„ karbon produktywny ”	zespół skał górnego karbonu Europy i Ameryki Północnej, charakteryzujący się wysoką węglonością

„klasyfikacja ziarnowa”	rozdział mieszaniny ziaren na klasy ziarnowe według wielkości ziaren
„koks”	paliwo uzyskiwane poprzez przemysłowe wygrzewanie węgla kamiennego w temperaturze 600-1200 °C w specjalnie w tym celu skonstruowanym piecu koksowniczym za pomocą gazów spalinowych (przy ograniczonym dostępie tlenu)
„koks metalurgiczny”	koks wielkopiecowy lub odlewniczy
„koks odlewniczy”	wykorzystywany obecnie do produkcji żeliwa, ale również bardzo często jako paliwo w produkcji bazaltowych materiałów izolacyjnych; w porównaniu z koksem wielkopiecowym koks odlewniczy jest sztywniejszy i bardziej podatny na ścieranie; porównywalnie wyższa jakość koksu odlewniczego sprawia, że nadaje się on do produkcji surówki
„koks wielkopiecowy”	stosowany głównie w procesie wielkopiecowym, w reakcji redukcji rudy żelaza do surówki
„kombajn ścianowy”	maszyna górnicza służąca do pozyskiwania węgla z pokładu
„LNG”	<i>Liquefied Natural Gas</i> , gaz ziemny w postaci ciekłej o temperaturze poniżej -162 st. C
„LTIFR”	wskaźnik <i>lost time injury frequency rates</i>
„metan”	gaz kopalniany
„miąższość”	grubość warstwy, kompleksu warstw lub innych struktur geologicznych, mierzona pomiędzy stropem a spągciem
„MJ”	Jednostka energii równa 1 mln dżuli
„MWh”	Megawatogodzina, 1 MWh odpowiada ilości energii, jaką zużywa przez godzinę pracy urządzenie o mocy 1000 kilowatów
„niecka”	struktura geologiczna, rodzaj synkliny o łagodnie nachylonych, rozległych skrzydłach fałdu
„obudowa zmechanizowana ostonowo-podporowa”	obudowa przeznaczona do kierowania stropem
„odwiert”	otwór wiertniczy, wykonany w górotworze dla celów badawczych, poszukiwawczych, dokumentacyjnych lub eksploatacyjnych, w którym zakończono prace wiertnicze oraz który uzbrojono w głowicę pozwalającą na eksploatację kopaliny
„PCI”	technologia wdmuchu pyłu węglowego
„piasek pylasty”	bardzo drobny piasek, który po wyschnięciu tworzy lekko spojone grudki rozsypujące się przy ich podnoszeniu
„płuczka osadzarkowa”	płuczka, w której do wzbogacania materiału zastosowano osadzarki
„płuczka zawieszinowa”	płuczka, w której zastosowano do wzbogacania wzbogacalnik zawieszinowe
„pokład”	złoże mające formę warstwy
„poziom wydobywczy”	część złoża zawarta między dwiema płaszczyznami poziomymi przeprowadzonymi przez główne punkty udostępnienia na danym poziomie
„produkt uboczny”	inny niż produkt podstawowy materiał wytworzony w procesie produkcji
„przenośnik zgrzeblowy ścianowy”	przenośnik, po którym porusza się po nim kombajn ścianowy
„selektywne kruszenie”	metoda wydzielania odpadów z urobku surowego
„skała płonna”	skała eksploatowana w trakcie eksploatacji złoży wraz z kopalina użyteczną
„spiekalność”	zdolność tworzenia brył podczas procesu koksowania;
„stal surowa”	odnosi się do pierwotnej stali produkowanej w hucie, przed obróbką na dalsze produkty, jak na przykład blachy walcowane na zimno w kręgach. Jest to najbardziej rzetelna miara popytu na surowiec
„synklina”	wklęsła część fałdu
„system strugowy”	system wydobywania węgla, zaprojektowany do eksploatacji cienkich pokładów od 1,0 m do 1,5 m

„system ścianowy”	system wybierania złoża całą długością poziomą i na całą wysokość czoła przodka
„system ścianowy z zawalem stropu”	technika wydobywania węgla w oparciu o zmechanizowane kompleksy ścianowe, w skład których wchodzi: kombajn ścianowy (głównie z elektrycznym napędem posuwu), sekcje obudowy zmechanizowanej osłonowo-podporowej, przenośnik zgrzebłowy ścianowy oraz zmechanizowany kompleks podścianowy; wyróżnia się system ścianowy z zawalem stropu: podłużny, poprzeczny lub diagonalny
„szyb wdechowy”	szybem wdechowym powietrze dostarczane jest do wyrobisk podziemnych (schodzi w dół)
„szyb wydechowy”	szybem wydechowym powietrze jest odprowadzane jest z wyrobisk podziemnych na powierzchnię (wychodzi do góry)
„szyb wydobywczy”	wyrobisko górnicze prowadzące z powierzchni terenu do położonego w głębi ziemi złoża kopaliny użytecznej, służące do udostępniania złoża i komunikacji
„tufit”	skała osadowa należąca do grupy skał okruchowych, podobna do tufu
„umowa użytkownika górniczego”	przez umowę użytkownika górniczego Skarb Państwa rozporządza prawem do złóż kopalni będących jego własnością. W granicach określonych przez ustawy oraz przez umowę o ustanowieniu użytkownika górniczego użytkownik górniczy może, z wyłączeniem innych osób, poszukiwać, rozpoznawać lub wydobywać oznaczoną kopalinę. Ustanowienie użytkownika górniczego następuje za wynagrodzeniem, pod warunkiem uzyskania koncesji
„urobek surowy”	urobek w stanie, w jakim wydobywa się go z dołu kopalni
„wartość opałowa”	ilość ciepła wydzielana przy spalaniu jednostki masy lub jednostki objętości paliwa przy jego całkowitym i zupełnym spalaniu, przy założeniu, że para wodna zawarta w spalinach nie ulega skropleniu, pomimo że spaliny osiągną temperaturę początkową paliwa
„węgiel do celów energetycznych”	węgiel używany do wytwarzania energii głównie w elektrowniach ciepłych
„węgiel gazowo-koksowy”	węgiel kamienny o dużej wydajności gazu i smoły, dobrej spiekalności i średnim ciśnieniu rozprężania, wykorzystywany w gazownictwie i koksownictwie
„węgiel gazowo-płomienny”	węgiel kamienny charakteryzujący się dużą zawartością części lotnych i średnią zdolnością spiekania
„węgiel gazowy”	węgiel kamienny charakteryzujący się dużą wydajnością gazu i smoły oraz znaczną spiekalnością
„węgiel kamienny”	zarówno węgiel koksowy używany do produkcji metalurgicznego koksu, jak również węgiel do celów energetycznych
„węgiel koksowy”	węgiel używany do produkcji koksu
„węgiel koksowy Typu 34 (<i>semi-soft</i>)”, „węgiel koksowy Typu 34”	węgiel ten posiada gorsze parametry koksotwórcze niż węgiel koksowy typu 35 (<i>hard</i>); jest on wykorzystywany do produkcji koksu metalurgicznego oraz koksu opałowego
„węgiel koksowy Typu 35 (<i>hard</i>)”, „węgiel koksowy Typu 35”	węgiel ten posiada bardzo dobre parametry koksotwórcze, pozwalające na stosowanie go jako podstawowego surowca do produkcji najwyższej jakości koksu metalurgicznego, charakteryzującego się niską reakcyjnością wobec CO ₂ i wysoką wytrzymałością mechaniczną; jest on również wykorzystywany do produkcji wysokiej jakości koksu odlewniczego
„węgiel metakoksowy”	węgiel koksowy charakteryzujący się dobrą spiekalnością i dużym ciśnieniem rozprężania, stosowany do produkcji koksu odlewniczego
„węgiel niskosiarkowy”	węgiel zawierający 1,5% lub mniej siarki
„węgiel ortokoksowy”	węgiel koksowy charakteryzujący się średnią zawartością części lotnych, dobrą spiekalnością i wysokim ciśnieniem rozprężania, stosowany do produkcji koksu metalurgicznego
„węgiel płomienny”	węgiel kamienny charakteryzujący się dużą zawartością części lotnych oraz brakiem lub słabą zdolnością spiekania
„węgiel semikoksowy”	węgiel kamienny o małej zawartości części lotnych, słabej spiekalności i średnim ciśnieniu rozprężania służący jako dodatek do schładzania wsadu węglowego
„węgiel surowy”	węgiel w surowym, nieprzetworzonym stanie po wydobywaniu, przed przeróbką (mieszanie z innymi rodzajami węgla i skał towarzyszących, pozyskiwana z eksploatowanych pokładów węgla)

„wody dołowe”	wody pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych
„wyrobisko”	pusta przestrzeń powstała po przeprowadzeniu procesu urabiania i usunięciu skał
„wyrobisko kamienne”	wyrobisko korytarzowe usytuowane w skałach płonnych, do 20% przybierki złoże
„wyrobisko korytarzowe”	wyrobisko o małym przekroju poprzecznym, ale o dużej długości
„zasoby operatywne”	oszacowana ilość węgla możliwa do wydobycia ze ścian
„zasoby”, „zasoby bilansowe”	zgodnie z Polską Klasyfikacją Złóż, pokłady węgla o miąższości przekraczającej 1,0 m, minimalnej kaloryczności 15 MJ/kg oraz maksymalnej zawartości siarki poniżej 2%, uznaje się za zasoby bilansowe
„zawał stropu”	samoistny lub wymuszony zawał nad wybranym pokładem węgla
„zawartość części lotnych”	parametr chemiczny określający stopień uwęglenia kaustobiolitów stałych
„zawartość popiołu”	balast, część mineralna i niepalna zawarta w węglu
„zawartość siarki”	zawartość pierwiastka siarki w węglu
„zawartość wilgoci”	parametr wpływający na jakość spalania i odbiór ciepła w komorze paleniskowej; procentowy ubytek masy wody w trakcie podgrzewania do osiągnięcia równowagi ogrzewanego węgla z wilgotnością otoczenia
„złoże”	naturalne nagromadzenie kopaliny w skorupie ziemskiej lub na jej powierzchni, w takiej formie i ilości, które umożliwiają jej gospodarcze wykorzystanie obecnie lub w przyszłości

[STRONA CELOWO POZOSTAWIONA PUSTA]

SPRAWOZDANIA FINANSOWE

Zgodnie z wymogami określonymi w punkcie 20.1. Załącznika I do Rozporządzenia 809 w niniejszym rozdziale przedstawiono skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku, sporządzone zgodnie z MSSF. Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe 2008-2010 zostało zbadane przez biegłego rewidenta.

Ponadto, zgodnie z wymogami określonymi w punkcie 20.6. Załącznika I do Rozporządzenia 809 w niniejszym rozdziale przedstawiono śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku, sporządzone zgodnie z MSR 34 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa”. Śródroczne Skonsolidowane Sprawozdanie Finansowe zostało poddane przeglądowi przez biegłego rewidenta.

Dodatkowo, zgodnie z wymogami określonymi w punkcie 3. Załącznika II do Rozporządzenia 809 w niniejszym rozdziale przedstawiono skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KK Zabrze za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku, sporządzone zgodnie z MSSF, które zostało zbadane przez biegłego rewidenta, a także śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy KK Zabrze za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku, sporządzone zgodnie z MSR 34 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa”, które zostało poddane przeglądowi przez biegłego rewidenta.

SKONSOLIDOWANE SPRAWOZDANIE FINANSOWE 2008-2010

Opinia z badania niezależnego biegłego rewidenta	F – 3
Skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku	F – 5

ŚRÓDROCZNE SKONSOLIDOWANE SPRAWOZDANIE FINANSOWE

Raport z przeglądu niezależnego biegłego rewidenta	F – 67
Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku	F – 69

SKONSOLIDOWANE SPRAWOZDANIE FINANSOWE 2009-2010 KKZ

Opinia z badania niezależnego biegłego rewidenta	F – 93
Skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KK Zabrze za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku	F – 95

ŚRÓDROCZNE SKONSOLIDOWANE SPRAWOZDANIE FINANSOWE KKZ

Raport z przeglądu niezależnego biegłego rewidenta	F – 145
Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KK Zabrze za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku	F – 147

[STRONA CELOWO POZOSTAWIONA PUSTA]

Opinia niezależnego biegłego rewidenta

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.

PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o.

Oddział w Katowicach
Katowice Business Point
ul. Ściegiennego 3
40-001 Katowice
Polska
Telefon +48 (32) 6040 200
Faks +48 (32) 6040 300
<http://www.pwc.com/pl>

Przeprowadziliśmy badanie zamieszczonego w Prospekcie na stronach F-5 do F-65 skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. (zwanej dalej „Grupą”), w której jednostką dominującą jest Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. (zwana dalej „Jednostką dominującą”) z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju przy ul. Armii Krajowej 56, obejmującego: skonsolidowane sprawozdania z sytuacji finansowej sporządzone na dzień 31 grudnia 2010 r., 31 grudnia 2009 r. i 31 grudnia 2008 r. oraz skonsolidowane sprawozdania z całkowitych dochodów, skonsolidowane sprawozdania ze zmian w kapitale własnym i skonsolidowane sprawozdania z przepływów pieniężnych sporządzone za lata obrotowe kończące się w tych datach, a także informację dodatkową o przyjętych zasadach rachunkowości oraz inne informacje objaśniające.

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przez Jednostkę dominującą w celu zamieszczenia w Prospekcie, zgodnie z załącznikiem I, punkt 20.1 do Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (zwanego dalej „Rozporządzeniem Prospektowym UE”).

Za sporządzenie zgodnego z obowiązującymi przepisami skonsolidowanego sprawozdania finansowego odpowiedzialny jest Zarząd Jednostki dominującej. Naszym zadaniem było wyrażenie, dla potrzeb Prospektu, opinii o skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym na podstawie przeprowadzonego badania.

Badanie przeprowadziliśmy stosownie do obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- (a) przepisów rozdziału 7 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późniejszymi zmianami);
- (b) krajowych standardów rewizji finansowej wydanych przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów.

Badanie zostało zaplanowane i przeprowadzone tak, aby uzyskać wystarczającą pewność, że skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie zawiera istotnych błędów i przeoczeń. Badanie obejmowało między innymi sprawdzenie, na podstawie wybranej próby, dowodów potwierdzających kwoty i informacje wykazane w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. Badanie obejmowało również ocenę zasad rachunkowości stosowanych przez Grupę oraz istotnych oszacowań dokonywanych przy sporządzeniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego, a także ogólną ocenę jego prezentacji. Uważamy, że nasze badanie stanowiło wystarczającą podstawę dla wyrażenia opinii.

Opinia niezależnego biegłego rewidenta

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (cd.)

Naszym zdaniem, załączone skonsolidowane sprawozdanie finansowe we wszystkich istotnych aspektach:

- (a) zostało sporządzone na podstawie prawidłowo prowadzonej dokumentacji konsolidacyjnej zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości;
- (b) jest zgodne w formie i treści z obowiązującymi Grupę przepisami prawa;
- (c) przedstawia, dla celów Prospektu, rzetelnie i jasno sytuację majątkową i finansową Grupy na dzień 31 grudnia 2010 r., 31 grudnia 2009 r. i 31 grudnia 2008 r. oraz wyniki finansowe za lata obrotowe kończące się w tych datach, zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską.

Dla potrzeb punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE przyjmujemy odpowiedzialność za niniejszą, będącą częścią Prospektu, opinię oraz stwierdzamy, iż dołożyliśmy należytej staranności, by zapewnić, że informacje zawarte w tej opinii są, według naszej najlepszej wiedzy, prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz że nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie. Niniejsze oświadczenie zostało zamieszczone w Prospekcie zgodnie z wymogami punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE.

Przeprowadzający badanie w imieniu PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o., spółki wpisanej na listę podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych pod numerem 144:

Tomasz Reinfuss

Biegły Rewident Grupy, Kluczowy Biegły Rewident

Numer ewidencyjny 90038

Katowice, 27 maja 2011 r.

Grupa Kapitałowa
Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.

Skonsolidowane
sprawozdanie finansowe

za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku

Skonsolidowane sprawozdania z sytuacji finansowej

	Nota	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Aktywa					
Aktywa trwałe					
Rzeczowe aktywa trwałe	6	6 717,7	6 615,7	6 512,4	5 230,0
Wartości niematerialne	7	41,8	34,3	37,1	32,9
Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych		8,7	8,5	8,8	8,4
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	18	230,1	321,8	188,2	146,4
Pozostałe długoterminowe aktywa	9	212,0	181,7	859,5	148,4
		7 210,3	7 162,0	7 606,0	5 566,1
Aktywa obrotowe					
Zapasy	13	516,5	328,0	517,2	160,9
Należności handlowe oraz pozostałe należności	11	954,7	842,2	765,7	836,0
Nadpłacony podatek dochodowy		60,2	12,9	27,5	20,8
Pochodne instrumenty finansowe	10	1,4	0,8	0,1	5,7
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe	12	12,4	-	433,1	5,5
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	14	1 855,8	787,7	436,2	809,1
		3 401,0	1 971,6	2 179,8	1 838,0
RAZEM AKTYWA		10 611,3	9 133,6	9 785,8	7 404,1

Skonsolidowane sprawozdania z sytuacji finansowej (cd.)

	Nota	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Kapitał własny					
Kapitał własny przypadający na akcjonariuszy					
Jednostki dominującej					
Kapitał podstawowy	15	1 209,1	1 209,1	1 209,1	1 162,5
Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną	15	387,4	387,4	387,4	-
Zyski zatrzymane		4 252,9	2 991,5	3 654,8	2 691,5
		5 849,4	4 588,0	5 251,3	3 854,0
Udziały niekontrolujące		253,1	210,8	232,1	226,9
Razem kapitał własny		6 102,5	4 798,8	5 483,4	4 080,9
Zobowiązania					
Zobowiązania długoterminowe					
Kredyty i pożyczki	16	8,2	10,0	13,3	17,2
Pochodne instrumenty finansowe	10	-	12,3	65,3	-
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	20	1 745,6	1 656,5	1 539,1	1 300,4
Rezerwy	21	371,7	420,5	414,5	343,1
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	17	161,4	94,0	114,3	31,8
		2 286,9	2 193,3	2 146,5	1 692,5
Zobowiązania krótkoterminowe					
Kredyty i pożyczki	16	102,3	328,7	143,6	124,8
Pochodne instrumenty finansowe	10	-	43,7	149,2	0,5
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego		2,8	1,2	170,6	4,1
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	20	199,7	170,2	180,7	163,1
Rezerwy	21	409,5	312,0	348,4	155,5
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	17	1 507,6	1 285,7	1 163,4	1 182,7
		2 221,9	2 141,5	2 155,9	1 630,7
Razem zobowiązania		4 508,8	4 334,8	4 302,4	3 323,2
RAZEM KAPITAŁ WŁASNY I ZOBOWIĄZANIA		10 611,3	9 133,6	9 785,8	7 404,1

Skonsolidowane sprawozdania z całkowitych dochodów

	Nota	Za rok obrotowy zakończony 31 grudnia		
		2010	2009	2008
Przychody ze sprzedaży	22	7 288,9	4 470,1	7 646,1
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	23	(4 726,9)	(4 622,6)	(5 588,8)
Zysk/(strata) brutto ze sprzedaży		2 562,0	(152,5)	2 057,3
Koszty sprzedaży	23	(191,1)	(195,6)	(277,5)
Koszty administracyjne	23	(425,4)	(377,6)	(443,2)
Pozostałe przychody	24	23,9	35,9	32,2
Pozostałe koszty	25	(30,2)	(20,0)	(17,0)
Pozostałe zyski/(straty) – netto	26	7,7	(6,7)	(209,4)
Zysk/(strata) operacyjny/a		1 946,9	(716,5)	1 142,4
Przychody finansowe	27	56,5	51,3	65,3
Koszty finansowe	27	(137,4)	(137,8)	(195,9)
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych		0,4	1,2	1,1
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem		1 866,4	(801,8)	1 012,9
Podatek dochodowy	29	(364,5)	132,7	(206,9)
Zysk/(strata) netto		1 501,9	(669,1)	806,0
Całkowite dochody/(straty) razem		1 501,9	(669,1)	806,0
Zysk/(strata) netto przypadający/a na:				
– akcjonariuszy Jednostki dominującej		1 454,2	(646,3)	795,8
– udziały niekontrolujące		47,7	(22,8)	10,2
Całkowite dochody przypadające na:				
– akcjonariuszy Jednostki dominującej		1 454,2	(646,3)	795,8
– udziały niekontrolujące		47,7	(22,8)	10,2
Zysk/(strata) na akcję przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej (wyrażony w PLN na jedną akcję)	30	13,36	(5,94)	7,32

Skonsolidowane sprawozdania ze zmian w kapitale własnym

Przypadające na akcjonariuszy Jednostki dominującej							
	Nota	Kapitał podstawowy	Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną	Zyski zatrzymane	Razem	Udziały niekontrolujące	Razem kapitał własny
Stan na 1 stycznia 2008 r.		1 162,5	-	2 691,5	3 854,0	226,9	4 080,9
Całkowite dochody razem		-	-	795,8	795,8	10,2	806,0
Transakcje przejęcia pod wspólną kontrolą	35	46,6	387,4	252,6	686,6	-	686,6
Transakcje z udziałami niekontrolującymi		-	-	-	-	(0,4)	(0,4)
Dywidendy	31	-	-	(85,1)	(85,1)	(4,6)	(89,7)
Stan na 31 grudnia 2008 r.		1 209,1	387,4	3 654,8	5 251,3	232,1	5 483,4
Stan na 1 stycznia 2009 r.		1 209,1	387,4	3 654,8	5 251,3	232,1	5 483,4
Całkowite dochody razem		-	-	(646,3)	(646,3)	(22,8)	(669,1)
Nabycie jednostki zależnej	35	-	-	-	-	1,8	1,8
Dywidendy	31	-	-	(17,0)	(17,0)	(0,3)	(17,3)
Stan na 31 grudnia 2009 r.		1 209,1	387,4	2 991,5	4 588,0	210,8	4 798,8
Stan na 1 stycznia 2010 r.		1 209,1	387,4	2 991,5	4 588,0	210,8	4 798,8
Całkowite dochody razem		-	-	1 454,2	1 454,2	47,7	1 501,9
Transakcja przejęcia pod wspólną kontrolą	35	-	-	(12,4)	(12,4)	3,8	(8,6)
Transakcje z udziałami niekontrolującymi		-	-	(2,5)	(2,5)	(9,1)	(11,6)
Dywidendy	31	-	-	(177,9)	(177,9)	(0,1)	(178,0)
Stan na 31 grudnia 2010 r.		1 209,1	387,4	4 252,9	5 849,4	253,1	6 102,5

Skonsolidowane sprawozdania z przepływów pieniężnych

	Nota	Za rok obrotowy zakończony 31 grudnia		
		2010	2009	2008
Przeptywy pieniężne z działalności operacyjnej				
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej	32	2 620,9	260,4	1 670,2
Odsetki zapłacone		(3,6)	(6,9)	(7,2)
Zmiana stanu pochodnych instrumentów finansowych		(56,6)	(159,1)	219,5
Podatek dochodowy zapłacony		(324,8)	(155,7)	(104,3)
Przeptywy pieniężne netto z działalności operacyjnej		2 235,9	(61,3)	1 778,2
Przeptywy pieniężne z działalności inwestycyjnej				
Nabycie rzeczowych aktywów trwałych		(769,8)	(939,7)	(1 113,9)
Nabycie wartości niematerialnych		(12,4)	(1,8)	(10,3)
Nabycie aktywów finansowych		(43,6)	-	(1 135,0)
Transakcje połączeń jednostek gospodarczych pod wspólną kontrolą		(40,2)	3,0	81,9
Wpływy ze sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		8,8	12,9	5,4
Sprzedaż aktywów finansowych		-	1 110,2	-
Odsetki otrzymane		59,3	63,0	75,9
Przeptywy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej		(797,9)	247,6	(2 096,0)
Przeptywy pieniężne z działalności finansowej				
Otrzymane kredyty i pożyczki		1,3	198,3	16,4
Spląty kredytów i pożyczek		(229,5)	(16,5)	(1,5)
Dywidendy wypłacone akcjonariuszom Jednostki dominującej		(130,7)	(17,0)	(85,1)
Dywidendy wypłacone udziałom niekontrolującym		(0,1)	(0,3)	(4,6)
Transakcje z udziałami niekontrolującymi		(11,6)	-	-
Płatności związane z leasingiem finansowym		(0,6)	(0,8)	(0,7)
Przeptywy pieniężne netto z działalności finansowej		(371,2)	163,7	(75,5)
Zmiana netto stanu środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		1 066,8	350,0	(393,3)
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na początek okresu		787,7	436,2	809,1
Różnice kursowe z przeliczenia środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		1,3	1,5	20,4
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na koniec okresu		1 855,8	787,7	436,2

Noty do skonsolidowanego sprawozdania finansowego

1. Informacje ogólne

Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. („Jednostka dominująca”; „JSW S.A.”) jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa Rzeczypospolitej Polskiej. JSW S.A. została utworzona 1 kwietnia 1993 r. W dniu 17 grudnia 2001 r. JSW S.A. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS 0000072093 prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Jednostce dominującej nadano numer statystyczny REGON 271747631. Siedziba Jednostki dominującej mieści się w Jastrzębiu-Zdroju przy ul. Armii Krajowej 56. Grupa Kapitałowa JSW S.A. („Grupa”, „Grupa Kapitałowa”) składa się z JSW S.A. i jej spółek zależnych. Podstawowym przedmiotem działalności Grupy jest wydobywanie węgla kamiennego oraz produkcja koksu.

2. Opis ważniejszych stosowanych zasad rachunkowości

Najważniejsze zasady rachunkowości zastosowane przy sporządzeniu niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego przedstawione zostały poniżej.

2.1. Podstawa sporządzenia i oświadczenie o zgodności

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 r. jest pierwszym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym, które zostało sporządzone zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską (MSSF). Dniem przejścia na MSSF jest 1 stycznia 2008 r. i Grupa sporządziła sprawozdanie z sytuacji finansowej (bilans otwarcia) na ten dzień, zaś skutki przejścia na MSSF zostały opisane w Nocie 5.

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone dla potrzeb prospektu emisyjnego Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. i podlega zatwierdzeniu wraz z prospektem przez Zarząd JSW S.A.

Zasady rachunkowości przedstawione poniżej stosowano przy zachowaniu zasady ciągłości we wszystkich prezentowanych latach obrotowych.

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzone zostało zgodnie z zasadą kosztu historycznego, z wyjątkiem pochodnych instrumentów finansowych oraz obligacji Skarbu Państwa wycenianych w wartości godziwej oraz z uwzględnieniem wyceny do wartości godziwej niektórych składników rzeczowych aktywów trwałych w związku z przyjęciem wartości godziwej jako domniemanego kosztu, która to wycena wykonana została na dzień przejścia na MSSF, czyli na 1 stycznia 2008 r.

Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnego z MSSF wymaga wykorzystywania pewnych znaczących szacunków księgowych. Wymaga również od Zarządu własnego osądu przy stosowaniu przyjętych przez Grupę zasad rachunkowości. Zagadnienia, które wymagają większej dozy osądu, bardziej złożone lub takie, dla których założenia i szacunki są istotne z punktu widzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego, ujawnione są w nocie 4.

2.1.1. Założenie kontynuacji działalności

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości. Na dzień zatwierdzenia niniejszego sprawozdania nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności Grupy.

Zgodnie z MSR 8, istnieje możliwość wprowadzenia w okresach późniejszych retrospektywnych zmian do skonsolidowanego sprawozdania finansowego w związku z korektami ewentualnych błędów lub zmian zasad rachunkowości.

2.1.2. Nowe standardy, interpretacje i ich zmiany

(a) Standardy, zmiany i interpretacje istniejących standardów, które jeszcze nie obowiązują i zostały wcześniej zastosowane przez Grupę

W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupa zdecydowała o wcześniejszym zastosowaniu następujących opublikowanych standardów, zmian lub interpretacji, które będą obowiązywać w 2011 r.:

- **Zmiany do MSR 32 – Klasyfikacja emisji praw poboru**

Zmiany do MSR 32 „Klasyfikacja emisji praw poboru” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 8 października 2009 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lutego 2010 r. lub po tej dacie. Zmiany dotyczą rachunkowości emisji uprawnień (praw poboru, opcji, warrantów), denominowanych w walucie innej niż waluta funkcjonalna emitenta. Zmiany wymagają, aby przy spełnieniu określonych warunków emisja uprawnień była klasyfikowana jako kapitał własny niezależnie od tego, w jakiej walucie ustalona jest cena realizacji uprawnienia.

Powyższe zmiany nie miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy”**

Zmiany do MSSF 1 „Ograniczone zwolnienie z prezentacji informacji porównawczych zgodnie z MSSF 7 dla jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 28 stycznia 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2010 r. lub po tej dacie. Zmiany wprowadzają dodatkowe zwolnienia dla jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy dotyczące ujawniania informacji wymaganych przez zmiany do MSSF 7 wydane w marcu 2009 r. w zakresie wyceny do wartości godziwej i ryzyka płynności. Powyższe zmiany wpłynęły na zakres prezentacji informacji na temat wartości godziwej instrumentów finansowych.

- **Zmiany do KIMSF 14 „Zaliczki na poczet minimalnych wymogów finansowania”**

Zmiany do interpretacji KIMSF 14 zostały wydane przez Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej w dniu 26 listopada 2009 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie. Interpretacja ta zawiera wytyczne w zakresie ujęcia wcześniejszej wpłaty składek na pokrycie minimalnych wymogów finansowania jako aktywa w jednostce wpłacającej. Powyższe zmiany nie miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **KIMSF 19 „Regulowanie zobowiązań finansowych przy pomocy instrumentów kapitałowych”**

Interpretacja KIMSF 19 została wydana przez Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej w dniu 26 listopada 2009 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 lipca 2010 r. lub po tej dacie. Interpretacja ta objaśnia zasady rachunkowości stosowane w sytuacji, gdy w wyniku renegotjacji przez jednostkę warunków jej zadłużenia zobowiązanie zostaje uregulowane poprzez emisję instrumentów kapitałowych skierowaną na wierzyciela. Interpretacja wymaga wyceny instrumentów kapitałowych w wartości godziwej i rozpoznania zysku lub straty w wysokości różnicy pomiędzy wartością księgową zobowiązania a wartością godziwą instrumentu kapitałowego. Wcześniejsze zastosowanie powyższych przepisów nie miało wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSR 24 „Transakcje z jednostkami powiązаныmi”**

Zmiany do MSR 24 „Transakcje z jednostkami powiązаныmi” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 4 listopada 2009 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie. Zmiany wprowadzają uproszczenia w zakresie wymagań odnośnie ujawniania informacji przez jednostki powiązane z instytucjami państwowymi oraz doprecyzowują definicje jednostki powiązanej.

Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. jest spółką kontrolowaną przez Skarb Państwa. W związku z powyższym w świetle aktualnego MSR 24 jest zobowiązana do szerokiego ujawniania transakcji z podmiotami powiązаныmi lub pozostającymi pod znaczącym wpływem Skarbu Państwa. Zmodyfikowany standard w dalszym ciągu wymaga ujawnienia informacji, lecz jedynie tych, które są istotne dla użytkowników sprawozdań finansowych.

(b) *Standardy, interpretacje istniejących standardów i ich zmiany, które nie są jeszcze obowiązujące i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę*

Opublikowane zostały następujące standardy i interpretacje do istniejących standardów, które jeszcze nie obowiązują i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę:

- **Poprawki do MSSF 2010**

Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości opublikowała 6 maja 2010 r. „Poprawki do MSSF 2010”, które zmieniają 7 standardów. Poprawki zawierają zmiany w prezentacji, ujmowaniu i wycenie oraz zawierają zmiany terminologiczne i edycyjne. Większość zmian będzie obowiązywać dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2011 r. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Poprawki do MSSF 2010 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską.

Grupa zastosuje Poprawki do MSSF zgodnie z przepisami przejściowymi. Powyższe zmiany nie będą miały istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **MSSF 9 „Instrumenty finansowe Część 1: Klasyfikacja i wycena”**

MSSF 9 opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 12 listopada 2009 r. zastępuje te części MSR 39, które dotyczą klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych. W październiku 2010 r. MSSF 9 został uzupełniony o problematykę klasyfikacji i wyceny zobowiązań finansowych. Nowy standard obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie. Standard wprowadza jeden model przewidujący tylko dwie kategorie klasyfikacji aktywów finansowych: wyceniane w wartości godziwej i wyceniane według zamortyzowanego kosztu.

Kluczową zmianą jest nałożony na jednostki wymóg prezentowania w innych całkowitych dochodach skutków zmian własnego ryzyka kredytowego z tytułu zobowiązań finansowych wyznaczonych do wyceny w wartości godziwej przez wynik finansowy. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 9 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- **Zmiany do MSSF 7 – Przekazanie aktywów finansowych**

Zmiany do MSSF 7 „Przekazanie aktywów finansowych” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w październiku 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. lub po tej dacie. Zmiany wymagają ujawniania dodatkowych informacji o ryzyku wynikającym z przekazania aktywów finansowych. Zawierają wymóg ujawnienia, według klas aktywów, charakteru, wartości księgowej oraz opisu ryzyka i korzyści dotyczących aktywów finansowych przekazanych innemu podmiotowi, ale pozostających nadal w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jednostki. W przypadku, gdy aktywa finansowe zostały usunięte z ksiąg, ale jednostka nadal jest narażona na pewne ryzyko i może uzyskać pewne korzyści związane z przekazanym składnikiem aktywów, wymagane jest dodatkowo ujawnienie informacji umożliwiających zrozumienie skutków takiego ryzyka. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 7 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską.

Powyższe zmiany nie będą miały istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSR 12 – Realizacja wartości aktywów**

Zmiany do MSR 12 „Realizacja wartości aktywów” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2012 r. lub po tej dacie. Zmiany dotyczą wyceny zobowiązań i aktywów z tytułu podatku odroczonego od nieruchomości inwestycyjnych wycenianych w wartości godziwej zgodnie z MSR 40 „Nieruchomości inwestycyjne” i wprowadzają możliwe do obalenia domniemanie, że wartość nieruchomości inwestycyjnej może być odzyskana całkowicie poprzez sprzedaż. To domniemanie można obalić, gdy nieruchomość inwestycyjna jest utrzymywana w modelu biznesowym, którego celem jest wykorzystanie zasadniczo wszystkich korzyści ekonomicznych reprezentowanych przez nieruchomość inwestycyjną w czasie, a nie w chwili sprzedaży. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSR 12 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską.

Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSSF 1 – Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy**

Zmiany do MSSF 1 „Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. lub po tej dacie. Zmiana dotycząca znaczącej hiperinflacji stwarza dodatkowe wyłączenie w wypadku, gdy podmiot, który był pod wpływem znaczącej hiperinflacji, ponownie zaczyna lub po raz pierwszy zamierza sporządzać swoje sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF. Wyłączenie pozwala podmiotowi na wybór wyceny aktywów i pasywów według wartości godziwej i wykorzystania tej wartości godziwej jako domniemanego kosztu tych aktywów i pasywów w bilansie otwarcia w pierwszym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zgodnym z MSSF.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 1 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

Grupa zastosuje standardy i interpretacje mające zastosowanie do prowadzonej przez nią działalności od momentu ich wejścia w życie.

- **MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”**

MSSF 10 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje wytyczne w sprawie kontroli i konsolidacji zawarte w MSR 27 „Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe” oraz w interpretacji SKI-12 „Konsolidacja – jednostki specjalnego przeznaczenia”. MSSF 10 zmienia definicję kontroli w taki sposób, by dla wszystkich jednostek obowiązywały te same kryteria określania kontroli. Zmienionej definicji towarzyszą obszernie wytyczne dotyczące zastosowania.

Grupa zastosuje MSSF 10 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 10 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 11 „Wspólne przedsięwzięcia”**

MSSF 11 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje MSR 31 „Udziały we wspólnych przedsięwzięciach” oraz interpretację SKI-13 „Wspólnie kontrolowane jednostki – niepieniężny wkład wspólników”. Zmiany w definicjach ograniczyły liczbę rodzajów wspólnych przedsięwzięć do dwóch: wspólne operacje i wspólne przedsięwzięcia. Jednocześnie wyeliminowano dotychczasową możliwość wyboru konsolidacji proporcjonalnej w odniesieniu do jednostek pod wspólną kontrolą. Wszyscy uczestnicy wspólnych przedsięwzięć mają obecnie obowiązek ich konsolidacji metodą praw własności.

Grupa zastosuje MSSF 11 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 11 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 12 „Ujawnianie informacji na temat zaangażowania w innych jednostkach”**

MSSF 12 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard dotyczy jednostek posiadających udział w jednostce zależnej, wspólnym przedsięwzięciu, jednostce stowarzyszonej lub w niekonsolidowanej strukturze. Standard zastępuje wymogi w zakresie ujawniania informacji zawarte obecnie w MSR 28 „Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych”. MSSF 12 wymaga, by jednostki ujawniały informacje, które pomogą użytkownikom sprawozdań finansowych ocenić charakter, ryzyko i skutki finansowe inwestycji jednostki w jednostkach zależnych, stowarzyszonych, wspólnych przedsięwzięciach i niekonsolidowanych strukturach. W tym celu nowy standard nakłada wymóg ujawniania informacji dotyczących wielu obszarów, w tym znaczących osądów i założeń przyjmowanych przy ustalaniu, czy jednostka kontroluje, współkontroluje czy posiada znaczący wpływ na swoje udziały w innych jednostkach; obszernych informacji o znaczeniu udziałów niekontrolujących w działalności i przepływach pieniężnych grupy; sumarycznych informacji finansowych o spółkach zależnych ze znaczącymi udziałami niekontrolującymi, a także szczegółowych informacji o udziałach w strukturach niekonsolidowanych.

Grupa zastosuje MSSF 12 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 12 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 13 „Wycena w wartości godziwej”**

MSSF 13 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard ma na celu poprawę spójności i zmniejszenie złożoności poprzez sformułowanie precyzyjnej definicji wartości godziwej oraz skupienie w jednym standardzie wymogów dotyczących wyceny w wartości godziwej i ujawniania odnośnych informacji.

Grupa zastosuje MSSF 13 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 13 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

2.2. Konsolidacja

(a) Jednostki zależne

Jednostki zależne to wszelkie jednostki (w tym jednostki specjalnego przeznaczenia), w odniesieniu do których Grupa ma zdolność kierowania ich polityką finansową i operacyjną, co zwykle towarzyszy posiadaniu większości ogólnej liczby głosów w organach stanowiących. Przy dokonywaniu oceny, czy Grupa kontroluje daną jednostkę, uwzględnia się istnienie i wpływ potencjalnych praw głosu, które w danej chwili można zrealizować lub zamienić. Jednostki zależne podlegają pełnej konsolidacji od dnia przejęcia nad nimi kontroli przez Grupę. Przystaje się je konsolidować z dniem ustania kontroli.

Przejęcie jednostek zależnych przez grupę rozlicza się metodą nabycia. Wynagrodzenie przekazane z tytułu nabycia jednostki zależnej ustala się jako wartość godziwą przekazanych aktywów oraz zobowiązań zaciągniętych lub instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez Grupę. Przekazane wynagrodzenie obejmuje wartość godziwą aktywów lub zobowiązań wynikających z ustalenia elementu warunkowego wynagrodzenia umowy. Koszty związane z przejęciem ujmowane są w zysku i stracie w momencie poniesienia. Możliwe do zidentyfikowania aktywa nabyte oraz zobowiązania i zobowiązania warunkowe przejęte w ramach połączenia jednostek gospodarczych wycenia się początkowo według ich wartości godziwej na dzień przejęcia. Dla każdego przejęcia grupa ujmuje niekontrolujące udziały w jednostce przejmowanej według wartości godziwej lub według przypadającej na niekontrolujące udziały proporcjonalnej części aktywów netto przejmowanej jednostki.

Nadwyżkę przekazanego wynagrodzenia, w wartości niekontrolujących udziałów w jednostce przejmowanej oraz wartości godziwej ewentualnych wcześniejszych udziałów w kapitale własnym przejmowanej jednostki na dzień przejęcia nad wartością godziwą udziału Grupy w możliwych do zidentyfikowania przejętych aktywach netto ujmuje się jako wartość firmy. Jeżeli wartość ta jest niższa niż wartość godziwa aktywów netto jednostki zależnej przejętej w przypadku nabycia po cenie okazyjnej, różnicę ujmuje się bezpośrednio w zysku lub stracie.

Eliminowane są transakcje wewnątrzgrupowe, rozrachunki i niezrealizowane zyski z transakcji między spółkami Grupy. Eliminacji podlegają również niezrealizowane straty. Tam, gdzie było to konieczne, zasady rachunkowości stosowane przez jednostki zależne zostały zmienione dla zapewnienia zgodności z zasadami rachunkowości stosowanymi przez Grupę.

(b) Udziały niekontrolujące i transakcje z udziałowcami niekontrolującymi

Transakcje z niekontrolującymi udziałowcami Grupa traktuje jak transakcje z posiadaczami akcji jednostki dominującej. W przypadku nabycia od niekontrolujących udziałowców różnica między wypłaconym wynagrodzeniem a odpowiednim nabytym udziałem w aktywach netto jednostki zależnej według ich wartości księgowej ujmowana jest w kapitale własnym. Zyski lub straty ze zbycia na rzecz niekontrolujących udziałowców również ujmowane są w kapitale własnym.

(c) Jednostki stowarzyszone

Jednostki stowarzyszone to wszelkie jednostki, na które Grupa wywiera znaczący wpływ, lecz których nie kontroluje, co zwykle towarzyszy posiadaniu od 20 do 50% ogólnej liczby głosów w organach stanowiących. Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych rozlicza się metodą praw własności i ujmuje początkowo według kosztu. Udział Grupy w zysku lub stracie jednostek stowarzyszonych od dnia nabycia ujmuje się w zysku lub stracie, zaś jej udział w zmianach pozostałych dochodów całkowitych od dnia nabycia – w pozostałych dochodach całkowitych. Wartość księgową inwestycji koryguje się o łączne zmiany stanu od dnia nabycia. Gdy udział Grupy w wartości strat jednostki stowarzyszonej staje się równy lub większy od udziału Grupy w tej jednostce, obejmującego ewentualne inne niezabezpieczone należności, Grupa przestaje ujmować dalsze straty, chyba że wzięła na siebie obowiązki lub zobligowała się do dokonania płatności w imieniu danej jednostki stowarzyszonej.

Niezrealizowane zyski na transakcjach pomiędzy Grupą a jej jednostkami stowarzyszonymi eliminuje się proporcjonalnie do udziału Grupy w tych jednostkach. Eliminowane są również niezrealizowane straty, chyba że transakcja dostarcza dowodów na wystąpienie utraty wartości przekazywanego składnika aktywów. Tam, gdzie było to konieczne, zasady rachunkowości stosowane przez jednostki stowarzyszone zostały zmienione dla zapewnienia zgodności z zasadami rachunkowości stosowanymi przez Grupę. Zyski i straty w jednostkach stowarzyszonych z tytułu rozwodnienia ujmuje się w skonsolidowanym zysku lub stracie.

(d) Połączenie jednostek gospodarczych pozostających pod wspólną kontrolą

Problematykę przejęć i połączeń jednostek gospodarczych zasadniczo reguluje standard MSSF 3 „Połączenia jednostek gospodarczych”. Jednakże standard ten wyłącza ze swojego zakresu transakcje pomiędzy jednostkami pozostającymi pod wspólną kontrolą. Sytuacja, w której dana transakcja lub zjawisko gospodarcze wymagające ujęcia w sprawozdaniu przygotowanym zgodnie z MSSF nie są uregulowane zapisami poszczególnych standardów, została uregulowana zapisami MSR 8 punkt 10-12. Zapisy te nakładają na jednostkę sporządzającą sprawozdanie zgodnie z MSSF obowiązek ustalenia zasady rachunkowości i jej konsekwentnego stosowania dla podobnych transakcji.

Dla rozliczenia połączenia jednostek znajdujących się pod wspólną kontrolą Grupa zdecydowała się stosować metodę opartą na wartościach historycznych. U podstaw tej metody leży założenie, że podmioty łączące się były zarówno przed, jak i po transakcji kontrolowane przez tego samego akcjonariusza i w związku z tym skonsolidowane sprawozdanie finansowe odzwierciedla fakt ciągłości wspólnej kontroli oraz nie odzwierciedla zmian wartości aktywów netto do wartości godziwych (lub też rozpoznania nowych aktywów) lub wyceny wartości firmy, ponieważ żaden z łączących się podmiotów nie jest w istocie nabywany. Metoda oparta na wartościach historycznych, w wariantcie zastosowanym przez Grupę, polega na sumowaniu wartości pozycji pochodzących ze sprawozdań z sytuacji finansowej, a także przychodów i kosztów oraz zysków i strat łączących się podmiotów od dnia połączenia.

2.3. Sprawozdawczość dotycząca segmentów działalności

Grupa prezentuje informacje dotyczące segmentów działalności zgodnie z MSSF 8 „Segmenty operacyjne”. Organizacja i zarządzanie Grupą odbywają się w podziale na segmenty, uwzględniające rodzaj oferowanych wyrobów oraz rodzaj działalności produkcyjnej.

Podział sprawozdawczości Grupy oparty jest na następujących segmentach operacyjnych:

- Segment 1 – Węgiel – który obejmuje wydobycie i sprzedaż węgla kamiennego;
- Segment 2 – Koks – który obejmuje wytwarzanie i sprzedaż koksu oraz węgielopochodnych;
- Pozostałe segmenty – które obejmują działalność jednostek Grupy, a które nie wchodzą w zakres wymieniony w segmentach 1 i 2, m.in. produkcja i sprzedaż energii elektrycznej i ciepłej, usługi remontowe itp.

Zarząd ustalił segmenty operacyjne na podstawie sprawozdawczości finansowej spółek wchodzących w skład Grupy. Informacje pochodzące z tej sprawozdawczości są wykorzystywane przy podejmowaniu decyzji strategicznych w Grupie.

2.4. Wycena pozycji wyrażonych w walutach obcych

(a) Waluta funkcjonalna i waluta prezentacji

Pozycje wyrażone w sprawozdaniach finansowych poszczególnych jednostek Grupy wycenia się w walucie podstawowego środowiska gospodarczego, w którym dana jednostka prowadzi działalność („waluta funkcjonalna”). Walutą funkcjonalną spółek wchodzących w skład Grupy jest polski złoty. Skonsolidowane sprawozdanie finansowe prezentowane jest w polskich złotych („PLN”), stanowiących walutę prezentacji Grupy.

(b) Transakcje i salda

Transakcje wyrażone w walutach obcych przelicza się na walutę funkcjonalną według kursu obowiązującego w dniu transakcji. Zyski i straty kursowe z tytułu rozliczenia tych transakcji oraz wyceny księgowej aktywów i zobowiązań pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ujmuje się w zysku lub stracie.

2.5. Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe to składniki aktywów:

- które są utrzymywane przez Grupę w celu wykorzystania ich w procesie produkcyjnym, przy dostawach towarów i świadczeniu usług w celach administracyjnych,
- którym towarzyszy oczekiwanie, iż będą wykorzystywane przez czas dłuższy niż jeden rok,
- w stosunku do których istnieje prawdopodobieństwo, iż jednostka uzyska w przyszłości korzyści ekonomiczne związane ze składnikiem majątkowym oraz
- których wartości można określić w sposób wiarygodny.

Na dzień początkowego ujęcia rzeczowe aktywa trwałe wycenia się w cenie nabycia/koszcie wytworzenia.

Na moment początkowego ujęcia, w cenie nabycia (koszcie wytworzenia) rzeczowych aktywów trwałych ujmowane są koszty wytworzenia podziemnych wyrobisk korytarzowych (tzw. kapitałnych i ruchowych) i wyrobisk ścianowych wykonywanych w polach eksploatacyjnych pomniejszone o wartość węgla wydobytego w trakcie ich budowy, wycenionego według kosztu wytworzenia wydobytego węgla.

Na moment początkowego ujęcia, w cenie nabycia (koszcie wytworzenia) rzeczowych aktywów trwałych ujmowane są przewidywane koszty ich demontażu, usunięcia i przywrócenia do stanu pierwotnego miejsca, w którym dany składnik aktywów się znajduje i których obowiązek powstaje w chwili instalacji składnika aktywów lub jego używania. W szczególności w wartości początkowej rzeczowych aktywów trwałych prezentuje się zdyskontowane koszty likwidacji rzeczowych aktywów trwałych dotyczących działalności górniczej podziemnej oraz innych obiektów, które zgodnie z obowiązującym prawem górniczym podlegają likwidacji po zakończeniu działalności.

Prezentowane w wartości początkowej rzeczowych aktywów trwałych koszty likwidacji kopalń podlegają amortyzacji taką metodą, jaką amortyzowane są rzeczowe aktywa trwałe, których dotyczą, począwszy od momentu rozpoczęcia użytkowania danego składnika rzeczowych aktywów trwałych, przez okres ustalony w planie likwidacji grup obiektów w ramach przewidywanego harmonogramu likwidacji kopalni.

Specjalistyczne części zamienne o istotnej wartości początkowej, których wykorzystania oczekuje się przez czas dłuższy niż jeden rok, ujmuje się jako rzeczowe aktywa trwałe. Podobnie ujmuje się te części zamienne oraz wyposażenie związane z serwisem, które mogą być wykorzystywane jedynie dla poszczególnych pozycji rzeczowych aktywów trwałych. Pozostałe części zamienne oraz wyposażenie związane z serwisem o nieistotnej wartości wykazuje się jako zapasy i ujmuje w zysku lub stracie w momencie ich wykorzystania.

Na dzień kończący okres sprawozdawczy rzeczowe aktywa trwałe wycenia się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia powiększonym o przewidywane koszty demontażu i usunięcia rzeczowego aktywa trwałego i pomniejszonym o skumulowane odpisy amortyzacyjne i skumulowane odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości.

Późniejsze nakłady uwzględnia się w wartości księgowej danego składnika rzeczowych aktywów trwałych lub ujmuje jako odrębny składnik rzeczowych aktywów trwałych (tam, gdzie jest to właściwe) tylko wówczas, gdy jest prawdopodobne, że z tytułu tej pozycji nastąpi wpływ korzyści ekonomicznych do Grupy, zaś koszt danej pozycji można wiarygodnie zmierzyć. Wszelkie pozostałe wydatki na naprawę i konserwację odnoszone są do zysku lub straty w okresie obrotowym, w którym je poniesiono.

W wartości rzeczowych aktywów trwałych ujmuje się koszty regularnych, znaczących przeglądów (w tym przeglądów certyfikacyjnych), których przeprowadzenie jest niezbędne.

Grunty nie podlegają amortyzacji. Amortyzację innych rzeczowych aktywów trwałych, z wyjątkiem wyrobisk ruchomych prezentowanych jako rzeczowe aktywa trwałe, nalicza się metodą liniową w celu rozłożenia ich wartości początkowych lub wartości przeszacowanych, pomniejszonych o wartości końcowe, przez okresy ich użytkowania, które dla poszczególnych grup rzeczowych aktywów trwałych wynoszą:

- Budynek i budowle (w tym wyrobiska kapitalne) 10-80 lat;
- Urządzenia techniczne i maszyny 3-42 lata;
- Środki transportu 3-30 lat;
- Inne rzeczowe aktywa trwałe 3-25 lat.

W przypadku Jednostki dominującej okresy te nie mogą być dłuższe niż okres żywotności kopalni.

W przypadku wyrobisk ruchomych są one amortyzowane metodą naturalną – zgromadzone nakłady na ich wytworzenie są rozliczane proporcjonalnie do wydobycia węgla z poszczególnych rejonów ścianowych.

Amortyzację rozpoczyna się, gdy składnik rzeczowych aktywów trwałych jest dostępny do użytkowania. Amortyzacji zaprzestaje się na wcześniejszą z dat: gdy składnik rzeczowych aktywów trwałych zostaje zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży (lub zawarty w grupie do zbycia, która jest zaklasyfikowana jako przeznaczona do sprzedaży) zgodnie z MSSF 5 „Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży i działalność zaniechana” lub zostaje usunięty z ewidencji księgowej na skutek likwidacji, sprzedaży bądź wycofania z użytkowania.

Poszczególne istotne części składowe rzeczowych aktywów trwałych (komponenty), których okres użytkowania różni się od okresu użytkowania całego składnika rzeczowych aktywów trwałych oraz których cena nabycia (koszt wytworzenia) jest istotna w porównaniu z ceną nabycia (kosztem wytworzenia) całego składnika aktywów trwałych amortyzowane są odrębnie, przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych odzwierciedlających przewidywany okres ich użytkowania.

Poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacyjnych oraz wartość końcowa podlegają weryfikacji raz w roku (w IV kwartale) w celu dokonania odpowiednich korekt odpisów amortyzacyjnych w następnych latach obrotowych.

W przypadku, gdy wartość księgowa danego składnika rzeczowych aktywów trwałych przewyższa jego oszacowaną wartość odzyskiwalną, jego wartość księgową spisuje się natychmiast do poziomu wartości odzyskiwalnej na podstawie testu na utratę wartości.

Zyski i straty z tytułu zbycia rzeczowych aktywów trwałych ustala się drogą porównania wpływów ze sprzedaży z ich wartością księgową i ujmuje w skonsolidowanym zysku lub stracie.

Inwestycje rozpoczęte dotyczą rzeczowych aktywów trwałych będących w toku budowy lub montażu i są wykazywane według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, pomniejszonych o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości. Rzeczowe aktywa trwałe w budowie nie podlegają amortyzacji do czasu zakończenia budowy.

2.6. Wartości niematerialne

(a) Informacja geologiczna

Prawo do korzystania z informacji geologicznej aktywuje się w wysokości kosztów poniesionych na jej zakup. Aktywowane koszty odpisuje się przez szacowany okres użytkowania informacji. Szacowany okres użytkowania informacji geologicznej wynosi od 12 do 67 lat.

(b) Prawo użytkowania wieczystego

Grupa ujmuje nabyte odpłatnie prawa użytkowania wieczystego jako wartości niematerialne i amortyzuje zgodnie z okresem, na jaki to prawo zostało udzielone. Prawa użytkowania wieczystego nabyte nieodpłatnie ujmowane są w ewidencji pozabilansowej.

2.7. Utrata wartości aktywów niefinansowych

Aktywa o nieokreślonym okresie użytkowania, takie jak wartość firmy, nie podlegają amortyzacji, lecz corocznie są testowane pod kątem możliwej utraty wartości. Aktywa podlegające amortyzacji analizuje się pod kątem utraty wartości, ilekroć jakieś zdarzenia lub zmiany okoliczności wskazują na możliwość niezrealizowania ich wartości księgowej. Stratę z tytułu utraty wartości ujmuje się w wysokości kwoty, o jaką wartość księgowa danego składnika aktywów przewyższa jego wartość odzyskiwalną. Wartość odzyskiwalną stanowi wyższa z dwóch kwot: wartości godziwej aktywów pomniejszonej o koszty sprzedaży lub wartości użytkowej. Dla potrzeb analizy pod kątem utraty wartości, aktywa grupuje się na najniższym poziomie, w odniesieniu do którego występują dające się zidentyfikować odrębne przepływy pieniężne (ośrodki wypracowujące środki pieniężne). Testy na utratę wartości rzeczowych składników aktywów trwałych wykonywane są z przyjęciem zasady, iż najmniejszą grupę aktywów stanowi kopalnia lub inna spółka zależna.

Niefinansowe aktywa, inne niż wartość firmy, w odniesieniu do których uprzednio stwierdzono utratę wartości, oceniane są na każdy dzień kończący okres sprawozdawczy pod kątem występowania przesłanek wskazujących na możliwość odwrócenia dokonanego odpisu.

2.8. Aktywa finansowe

2.8.1. Klasyfikacja – instrumenty finansowe

Zarząd określa klasyfikację swoich aktywów finansowych przy ich początkowym ujęciu. Klasyfikacja opiera się na kryterium celu nabycia aktywów finansowych.

(a) Aktywa finansowe wykazywane w wartości godziwej przez wynik finansowy

Kategoria ta obejmuje aktywa finansowe przeznaczone do obrotu. Składnik aktywów finansowych zalicza się do tej kategorii, jeżeli nabyty został przede wszystkim w celu sprzedaży w krótkim terminie. Kategoria ta obejmuje również instrumenty pochodne, o ile nie są przedmiotem rachunkowości zabezpieczeń.

(b) Pożyczki i należności

Pożyczki i należności to niezaliczane do instrumentów pochodnych aktywa finansowe o ustalonych lub możliwych do ustalenia płatnościach, nienotowane na aktywnym rynku. Zalicza się je do aktywów obrotowych, o ile termin ich wymagalności nie przekracza 12 miesięcy od dnia kończącego okres sprawozdawczy (w przeciwnym razie są one zaliczane do aktywów trwałych). Do kategorii „Pożyczki i należności” zalicza się należności handlowe, terminowe lokaty bankowe oraz środki pieniężne i ich ekwiwalenty.

(c) Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży to niestanowiące instrumentów pochodnych instrumenty finansowe przeznaczone do tej kategorii albo niezaliczone do żadnej z pozostałych. Zalicza się je do aktywów trwałych, o ile Zarząd nie zamierza ich zbyć w ciągu 12 miesięcy od dnia kończącego okres sprawozdawczy.

2.8.2. Ujmowanie i wycena

Regularne transakcje zakupu i sprzedaży aktywów finansowych ujmuje się na dzień przeprowadzenia transakcji – tj. na dzień, w którym Grupa zobowiązuje się zakupić lub sprzedać dany składnik aktywów. Inwestycje ujmuje się początkowo w wartości godziwej powiększonej o koszty transakcyjne, z wyjątkiem wszystkich aktywów finansowych wykazywanych w wartości godziwej przez wynik finansowy. Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy są początkowo ujmowane w wartości godziwej, natomiast koszty transakcyjne stanowią koszt okresu.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży oraz aktywa finansowe wykazywane w wartości godziwej przez wynik finansowy wykazuje się po początkowym ujęciu w wartości godziwej. Pożyczki i należności wykazuje się według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej.

Nienotowane instrumenty finansowe zaliczone do kategorii dostępne do sprzedaży, dla których nie jest możliwe wiarygodne określenie wartości godziwej, wyceniane są według kosztu.

Aktywa finansowe wyłącza się z ksiąg rachunkowych, gdy prawa do uzyskiwania przepływów pieniężnych z ich tytułu wygasły lub zostały przeniesione, a Grupa dokonała przeniesienia zasadniczo całego ryzyka i wszystkich pożytków z tytułu ich własności.

2.8.3. Utrata wartości

Grupa dokonuje na każdy dzień kończący okres sprawozdawczy oceny, czy występują obiektywne dowody na to, że składnik aktywów finansowych lub grupa aktywów finansowych straciły na wartości. Składnik aktywów finansowych lub grupa aktywów finansowych utraciły wartość, a strata z tytułu utraty wartości została poniesiona wtedy i tylko wtedy, gdy istnieją obiektywne dowody utraty wartości wynikające z jednego lub więcej zdarzeń mających miejsce po początkowym ujęciu składnika aktywów („zdarzenia powodujące stratę”), a zdarzenie (lub zdarzenia) powodujące stratę ma wpływ na oczekiwane przyszłe przepływy pieniężne wynikające ze składnika aktywów finansowych lub grupy aktywów finansowych, których wiarygodne oszacowanie jest możliwe.

(a) Aktywa wykazywane według zamortyzowanego kosztu, w tym należności handlowe oraz pozostałe należności o charakterze finansowym

Wysokość straty określa się jako różnicę między wartością księgową składnika aktywów a wartością bieżącą szacunkowych przyszłych przepływów pieniężnych (z wyłączeniem dotychczas nieponiesionych przyszłych strat kredytowych) zdyskontowaną według pierwotnej efektywnej stopy procentowej dla danego składnika aktywów finansowych. Wartość księgową składnika aktywów obniża się, a kwota straty zostaje ujęta w zysku lub stracie. Jeżeli pożyczka lub inwestycja utrzymywana do terminu zapadalności oprocentowana jest według zmiennej stopy procentowej, stopą dyskontową dla celów określenia wysokości straty z tytułu utraty wartości jest bieżąca efektywna stopa procentowa przewidziana w umowie. W ramach praktycznego rozwiązania Grupa może dokonywać weryfikacji pod kątem utraty wartości na podstawie wartości godziwej instrumentu ustalonej przy zastosowaniu możliwej do zaobserwowania ceny rynkowej.

Jeżeli, w późniejszym okresie, wysokość straty z tytułu utraty wartości ulegnie zmniejszeniu, a takie zmniejszenie można obiektywnie powiązać ze zdarzeniem mającym miejsce po wykazaniu utraty wartości, odwrócenie uprzednio ujętej straty z tytułu utraty wartości odbywa się w zysku lub stracie.

(b) Aktywa wykazywane według kosztu

Jeśli występują obiektywne dowody, że nastąpiła utrata wartości nienotowanego instrumentu kapitałowego, który nie jest wyceniany według wartości godziwej, gdyż jego wartości godziwej nie można wiarygodnie ustalić, albo instrumentu pochodnego, który jest powiązany i musi zostać rozliczony poprzez dostawę takiego nienotowanego instrumentu kapitałowego, to kwotę straty z tytułu utraty wartości ustala się jako różnicę pomiędzy wartością księgową składnika aktywów finansowych a wartością bieżącą oszacowanych przyszłych przepływów pieniężnych, zdyskontowanych przy zastosowaniu bieżącej rynkowej stopy zwrotu dla podobnych aktywów finansowych.

(c) Aktywa klasyfikowane jako dostępne do sprzedaży

Jeżeli istnieją przesłanki utraty wartości aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, w przypadku których zmniejszenie wartości godziwej ujmowane było w innych całkowitych dochodach, wówczas skumulowane straty – określone jako różnica między ceną nabycia a bieżącą wartością godziwą, pomniejszona o wszelkie straty z tytułu utraty wartości takich składników aktywów, wcześniej ujęte w zysku lub stracie – podlegają reklasyfikacji z kapitałów własnych do zysku lub straty.

Straty z tytułu utraty wartości instrumentów kapitałowych nie podlegają odwróceniu w zysku lub stracie. Jeżeli, w późniejszym okresie, wartość godziwa instrumentu dłużnego klasyfikowanego jako dostępny do sprzedaży wzrośnie, a wzrost można obiektywnie przypisać zdarzeniu mającemu miejsce po wykazaniu straty z tytułu utraty wartości w zysku lub stracie, strata z tytułu utraty wartości podlega odwróceniu również w zysku lub stracie.

2.9. Zapasy

Zapasy wykazywane są w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia, nie wyższym jednak od cen sprzedaży netto. Wartość rozchodu ustala się z zastosowaniem metody „pierwsze przyszło – pierwsze wyszło” (FIFO) lub metody średniej ważonej, jeżeli zastosowanie FIFO nie jest możliwe. Koszt wyrobów gotowych i produkcji w toku obejmuje robocizną bezpośrednią, materiały pomocnicze, inne koszty bezpośrednie i odnośne ogólne koszty produkcji (oparte na normalnych zdolnościach produkcyjnych). Cena sprzedaży netto to oszacowana cena sprzedaży w normalnym toku działalności, pomniejszona o odnośne zmienne koszty sprzedaży.

2.10. Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty obejmują środki pieniężne w kasie, depozyty bankowe płatne na żądanie, inne krótkoterminowe inwestycje o wysokim stopniu płynności i o pierwotnym terminie wymagalności do trzech miesięcy. Kredyty w rachunku bieżącym są prezentowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jako składnik krótkoterminowych kredytów i pożyczek w ramach zobowiązań krótkoterminowych.

2.11. Kapitał podstawowy

Akcje zwykłe zalicza się do kapitału własnego. Kapitał podstawowy ujmuje się w wysokości określonej w statucie i wpisanej w rejestrze sądowym Jednostki dominującej z uwzględnieniem korekty z tytułu hiperinflacji tej części kapitału podstawowego, która pochodzi z okresu przed 31 grudnia 1996 r.

Koszty poniesione bezpośrednio w związku z emisją nowych akcji lub opcji wykazuje się w kapitale własnym jako pomniejszenie, po opodatkowaniu, wpływów z emisji.

2.12. Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym

Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym w początkowym ujęciu wykazuje się w wartości godziwej, zaś w okresie późniejszym wykazuje się je według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu), stosując metodę efektywnej stopy procentowej.

2.13. Kredyty i pożyczki

Kredyty i pożyczki ujmuje się początkowo w wartości godziwej, pomniejszonej o poniesione koszty transakcyjne. Kredyty i pożyczki są następnie wykazywane według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu). Wszelkie różnice pomiędzy otrzymaną kwotą (pomniejszoną o koszty transakcyjne) a wartością wykupu ujmuje się metodą efektywnej stopy procentowej w zysku lub stracie przez okres obowiązywania odnośnych umów.

2.14. Koszty finansowania zewnętrznego

Koszty finansowania zewnętrznego obejmujące odsetki od zaciągniętych zobowiązań oraz różnice kursowe powstające w związku z pożyczkami i kredytami w walucie obcej, w stopniu, w jakim są uznawane za korektę kosztów odsetek, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów, aktywuje się jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia tego składnika aktywów. Kwotę kosztów finansowania zewnętrznego, która podlega aktywowaniu, ustala się zgodnie z MSR 23.

2.15. Instrumenty pochodne

Instrumenty pochodne ujmuje się w wartości godziwej na dzień zawarcia kontraktu, a następnie przeszacowuje do wartości godziwej na każdy dzień kończący okres sprawozdawczy. Instrumenty pochodne wykazuje się jako aktywa, gdy ich wartość jest dodatnia, i jako zobowiązania – gdy ich wartość jest ujemna, a zysk lub stratę z wyceny instrumentów ujmuje się niezwłocznie w zysku lub stracie. Instrumenty prezentuje się jako aktywa trwałe lub zobowiązania długoterminowe, jeśli okres pozostały do wymagalności instrumentu przekracza 12 miesięcy i nie przewiduje się, że zostanie on zrealizowany lub rozliczony w ciągu 12 miesięcy. Pozostałe instrumenty pochodne wykazuje się jako aktywa obrotowe lub zobowiązania krótkoterminowe.

2.16. Podatek dochodowy bieżący i odroczony

Podatek dochodowy za okres sprawozdawczy obejmuje podatek bieżący i odroczony. Podatek ujmuje się w zysku lub stracie, z wyłączeniem zakresu, w którym odnosi się on bezpośrednio do pozycji ujętych w innych całkowitych dochodach lub kapitale własnym. W tym przypadku podatek również ujmowany jest odpowiednio w innych całkowitych dochodach lub kapitale własnym. Bieżące obciążenie z tytułu podatku dochodowego jest obliczane na podstawie obowiązujących przepisów podatkowych lub faktycznie wprowadzonych w dacie sprawozdania z sytuacji finansowej. Zarząd dokonuje okresowego przeglądu kalkulacji zobowiązań podatkowych w odniesieniu do sytuacji, w których odnośne przepisy podatkowe podlegają interpretacji, tworząc ewentualne rezerwy kwot, należnych organom podatkowym.

Zobowiązanie z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikające z różnic przejściowych pomiędzy wartością podatkową aktywów i zobowiązań a ich wartością księgową w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym – ujmowane jest w pełnej wysokości, metodą bilansową. Jeżeli jednak odroczony podatek dochodowy powstał z tytułu początkowego ujęcia składnika aktywów lub zobowiązania w ramach transakcji innej niż połączenie jednostek gospodarczych, która nie wpływa ani na wynik finansowy, ani na dochód podatkowy (stratę podatkową), nie wykazuje się go. Odroczony podatek dochodowy ustala się przy zastosowaniu obowiązujących prawnie lub faktycznie na dzień kończący okres sprawozdawczy stawek (i przepisów) podatkowych, które zgodnie z oczekiwaniami będą obowiązywać w momencie realizacji odnośnych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego lub uregulowania zobowiązania z tego tytułu.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ujmuje się, jeżeli jest prawdopodobne, że w przyszłości osiągnięty zostanie dochód do opodatkowania, który umożliwi wykorzystanie różnic przejściowych.

Zobowiązanie z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikające z różnic przejściowych, powstałych z tytułu inwestycji w jednostkach zależnych i stowarzyszonych jest ujmowane, chyba że rozłożenie w czasie odwracania się różnic przejściowych jest kontrolowane przez Grupę i prawdopodobne jest, że w możliwej do przewidzenia przyszłości różnice te nie ulegną odwróceniu.

Aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego podlegają kompensacie, jeżeli występuje możliwy do wyegzekwowania tytuł prawny do dokonania kompensaty aktywów z tytułu bieżącego podatku dochodowego z zobowiązaniami z tytułu bieżącego podatku dochodowego oraz jeżeli aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego dotyczą podatków dochodowych naliczonych przez te same władze podatkowe od jednostki podlegającej opodatkowaniu lub różnych jednostek podlegających opodatkowaniu w przypadku, gdy istnieje zamiar i możliwość rozliczenia sald w kwotach netto.

2.17. Świadczenia pracownicze

Zgodnie z Zakładowymi Układami Zbiorowymi Pracy (ZUZP) i odpowiednimi przepisami prawa spółki Grupy wypłacają świadczenia z następujących głównych tytułów:

- odprawy emerytalne i rentowe,
- nagrody jubileuszowe,
- renty wyrównawcze,
- odpis na ZFŚS dla emerytów i rencistów,
- deputaty węglowe dla emerytów i rencistów.

Grupa ujmuje w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej z tytułu wypłaty powyższych świadczeń w wysokości wartości bieżącej zobowiązania na dzień kończący okres sprawozdawczy. Wysokość zobowiązania z tytułu powyższych świadczeń wyliczana jest przez niezależną firmę doradztwa aktuarialnego metodą prognozowanych świadczeń jednostkowych.

Rezerwy obliczane są metodą indywidualną, dla każdego pracownika osobno. Podstawą do obliczenia rezerwy dla pracownika jest przewidywana kwota danego świadczenia, jaką Grupa zobowiązuje się wypłacić na podstawie wewnętrznych regulacji oraz odpowiednich przepisów prawa. Obliczona kwota jest dyskontowana aktuarialnie na dzień kończący okres sprawozdawczy, a następnie pomniejszana o zdyskontowane aktuarialnie na ten sam dzień kwoty rocznych odpisów na rezerwę, jakich Grupa dokonuje na powiększenie rezerwy danego pracownika. Dyskonto aktuarialne oznacza iloczyn dyskonta finansowego i prawdopodobieństwa dotrwania danego pracownika jako pracownika Grupy do momentu otrzymania świadczenia. Stopa dyskonta finansowego odpowiada rynkowej stopie zwrotu z długoterminowych obligacji skarbowych na moment wykonywania wyceny.

Zyski i straty aktuarialne powiększają lub zmniejszają koszty w zysku lub stracie w okresie, w którym powstały. Zwiększenie wartości rezerw z tytułu upływu czasu ujmowane jest jako koszt odsetkowy.

2.18. Rezerwy

Rezerwę na rekultywację środowiska, na roszczenia prawne, naprawy gwarancyjne oraz na likwidację szkód górniczych ujmuje się wówczas, gdy Grupa ma prawny lub zwyczajowy obowiązek wynikający ze zdarzeń przeszłych i jest prawdopodobne, że wymagany będzie wypływ zasobów w celu wywiązania się z tego obowiązku, zaś jego wielkość wiarygodnie oszacowano. Nie tworzy się rezerw na przyszłe straty operacyjne.

Rezerwę na przyszłe koszty związane z likwidacją zakładu górniczego tworzy się w oparciu o obowiązki wynikające z ustawy Prawo geologiczne i górnicze nakładające na przedsiębiorstwo górnicze obowiązek likwidacji zakładów górniczych po zakończeniu eksploatacji, w wysokości przewidywanych kosztów związanych z:

- zabezpieczeniem lub likwidacją wyrobisk górniczych oraz obiektów i urządzeń zakładu górniczego;
- zabezpieczeniem niewykorzystanej części złoża kopaliny;
- zabezpieczeniem sąsiednich złóż kopaliny;
- zabezpieczeniem wyrobisk sąsiednich zakładów górniczych;
- przedsięwzięciem niezbędnych środków w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów po działalności górniczej.

Kwoty rezerw wykazuje się w bieżącej wartości nakładów, które – jak się oczekuje – będą niezbędne do wypełnienia obowiązku. Stosuje się wówczas stopę procentową przed opodatkowaniem, która odzwierciedla bieżącą ocenę rynku odnośnie do wartości pieniądza w czasie oraz ryzyko związane konkretnie z danym składnikiem zobowiązań. Początkowy szacunek rezerwy na likwidację zakładów górniczych powiększa wartość rzeczowych aktywów trwałych (Nota 2.5). Zwiększenie rezerw związane z upływem czasu jest rozpoznawane jako koszty odsetkowe. Zmiany wysokości rezerw związane z aktualizacją szacunków ich dotyczących (stopa dyskontowa, stopa inflacji, spodziewana nominalna wartość nakładów na likwidację) ujmowane są jako korekta wartości aktywów trwałych objętych obowiązkiem likwidacji.

2.19. Dotacje

Dotacji nie ujmuje się do chwili uzyskania uzasadnionej pewności, że Grupa spełni konieczne warunki i otrzyma takie dotacje.

Dotacje, których zasadniczym warunkiem jest nabycie lub wytworzenie przez Grupę aktywów trwałych, ujmuje się w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w pozycji przychody przyszłych okresów i odnosi w zysk lub stratę systematycznie przez przewidywany okres użytkowania ekonomicznego tych aktywów.

Pozostałe dotacje ujmowane są systematycznie w przychodach, w okresie niezbędnym do skompensowania kosztów, które te dotacje miały w zamierzeniu kompensować. Dotacje należne jako rekompensata kosztów lub strat już poniesionych lub jako forma bezpośredniego wsparcia finansowego dla Grupy bez ponoszenia przyszłych kosztów, ujmowane są jako zysk lub strata w okresie, w którym są należne.

Zasady właściwe dla rozliczenia dotacji do aktywów trwałych stosuje się także w przypadku umorzenia zobowiązań zaciągniętych w celu nabycia lub nieodpłatnego otrzymania składników aktywów trwałych.

2.20. Ujmowanie przychodów ze sprzedaży

Przychody ze sprzedaży wykazuje się w wartości godziwej otrzymanej lub należnej zapłaty z tytułu sprzedaży towarów i usług w zwykłym toku działalności Grupy. Przychody prezentowane są po pomniejszeniu o podatek od towarów i usług, zwroty, rabaty i opusty, a także po eliminacji sprzedaży wewnątrz Grupy.

Grupa ujmuje przychody, kiedy kwotę przychodów można wiarygodnie zmierzyć i gdy prawdopodobne jest, że jednostka uzyska w przyszłości korzyści ekonomiczne oraz gdy spełnione zostały konkretne opisane niżej kryteria dla każdego rodzaju działalności Grupy. Uznaje się, że wartości przychodów nie można wiarygodnie zmierzyć, dopóki nie zostaną wyjaśnione wszystkie zdarzenia warunkowe związane ze sprzedażą. Grupa opiera swoje szacunki na wynikach historycznych, uwzględniając typ klienta, rodzaj transakcji oraz szczegóły konkretnych umów.

(a) Przychody ze sprzedaży produktów i materiałów

Przychody ze sprzedaży produktów i materiałów, w szczególności węgla i koks, ujmuje się w momencie dostawy przez jednostkę Grupy produktów do odbiorcy. Dostawa następuje w momencie przeniesienia na nabywcę znaczącego ryzyka i korzyści wynikających z praw własności do produktów, towarów i materiałów zgodnie z warunkami dostaw zawartymi w umowach sprzedaży. Przychody ze sprzedaży wykazuje się na podstawie cen określonych w umowach sprzedaży, po pomniejszeniu o szacowane rabaty i inne zmniejszenia sprzedaży.

(b) Przychody ze sprzedaży usług

Przychody z transakcji ujmuje się na podstawie stopnia zaawansowania realizacji transakcji na dzień kończący okres sprawozdawczy. Przychody ujmuje się tylko wtedy, jeżeli uzyskanie przez jednostkę gospodarczą korzyści ekonomicznych, związanych z przeprowadzoną transakcją, jest prawdopodobne.

(c) Przychody z tytułu odsetek

Przychody z tytułu odsetek ujmuje się proporcjonalnie do upływu czasu metodą efektywnej stopy procentowej. Gdy należność traci na wartości, Grupa obniża jej wartość księgową do poziomu wartości odzyskiwalnej, równej oszacowanym przyszłym przepływom pieniężnym zdyskontowanym według pierwotnej efektywnej stopy procentowej instrumentu, a następnie stopniowo rozlicza się kwotę dyskonta w korespondencji z przychodami z tytułu odsetek. Przychody z tytułu odsetek od udzielonych pożyczek, które utraciły wartość, ujmuje się według pierwotnej efektywnej stopy procentowej.

2.21. Leasing

Leasing, przy którym znaczna część ryzyka i pożytków z tytułu własności pozostaje udziałem leasingodawcy (finansującego), stanowi leasing operacyjny. Opłaty leasingowe uiszczane w ramach leasingu operacyjnego, po pomniejszeniu o ewentualne specjalne oferty promocyjne uzyskane od leasingodawcy (finansującego), obciążają koszty metodą liniową przez okres leasingu.

Do leasingu operacyjnego zalicza się również nabyte prawo wieczystego użytkowania gruntów. Cena nabycia uiszczana z tytułu możliwości korzystania z tego prawa amortyzowana jest przez okres leasingu zgodnie ze sposobem rozłożenia w czasie czerpania korzyści z tego prawa. Prawa wieczystego użytkowania gruntów zostały ujęte w pozycji Wartości niematerialne, nie stosuje się jednak dla nich zasad wyceny określonych w MRS 38 „Wartości niematerialne”, natomiast stosuje się zapisy MSR 17 „Leasing”.

2.22. Wypłata dywidendy

Płatności dywidend na rzecz akcjonariuszy ujmuje się jako zobowiązanie w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupy w okresie, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie przez akcjonariuszy.

3. Zarządzanie ryzykiem finansowym

3.1. Czynniki ryzyka finansowego

Działalność prowadzona przez Grupę naraża ją na wiele ryzyk finansowych: ryzyko rynkowe (w tym: ryzyko cenowe, ryzyko zmiany kursów walut oraz ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych), ryzyko kredytowe oraz ryzyko utraty płynności.

Zarządzanie ryzykiem finansowym jest wykonywane na szczeblu Zarządu Jednostki dominującej. Jednostka dominująca posiada dział zajmujący się monitorowaniem ekspozycji Grupy na poszczególne rodzaje ryzyk finansowych.

(a) Ryzyko cenowe

Grupa nie posiada istotnych inwestycji w kapitałowe papiery wartościowe sklasyfikowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jako dostępne do sprzedaży i w związku z tym nie jest narażona na ryzyko cenowe dotyczące zmian cen tego typu inwestycji.

(b) Ryzyko zmiany kursów walut

Celem nadrzędnym polityki Grupy jest ograniczenie do minimum ryzyka kursowego wynikającego z ekspozycji walutowej Grupy, które wynika z zagrożenia wysokości przyszłych przepływów pieniężnych oraz wyniku finansowego na skutek zmiany kursu walutowego. Grupa jest narażona na znaczące ryzyko zmiany kursów walut związane z prowadzoną sprzedażą produktów na rynki zagraniczne. W 2008 i 2009 roku Grupa rozliczała transakcje opcyjne. Ponadto w ramach eliminowania ryzyka kursowego Grupa zawierała transakcje FX forward oraz wykorzystywała kredyty w różnych walutach jako naturalne zabezpieczenie przed ryzykiem.

Grupa dokonuje również w niewielkim stopniu zakupów materiałów, usług lub dóbr inwestycyjnych w walutach obcych. Sprzyja to w sposób naturalny ograniczeniu ryzyka zmiany kursów walut wynikającego z transakcji sprzedaży produktów. Grupa nie stosuje rachunkowości zabezpieczeń.

W poniższych tabelach zaprezentowano potencjalny wpływ na zysk/(stratę) netto zmiany kursu EUR:

Wpływ wzrostu kursu EUR/PLN na zysk/(stratę) netto:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
zmiana %	5%	10%	5%	5%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	21,5	26,3	12,1	15,2
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	(17,7)	(51,0)	(55,4)	(20,7)
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	3,8	(24,7)	(43,3)	(5,5)
Efekt podatkowy	(0,7)	4,7	8,2	1,0
Wpływ na zysk/(stratę) netto	3,1	(20,0)	(35,1)	(4,5)

Wpływ spadku kursu EUR/PLN na zysk/(stratę) netto:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
zmiana %	(5)%	(10)%	(5)%	(5)%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	(21,5)	(26,3)	(12,1)	(15,2)
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	17,7	51,0	55,4	20,7
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	(3,8)	24,7	43,3	5,5
Efekt podatkowy	0,7	(4,7)	(8,2)	(1,0)
Wpływ na zysk/(stratę) netto	(3,1)	20,0	35,1	4,5

Zmiany kursów innych walut niż EUR nie wpływają w istotny sposób na zysk/(stratę) netto Grupy.

(c) Ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych

Narażenie Grupy na ryzyko wywołane zmianami stóp procentowych dotyczy przede wszystkim faktu, iż przepływy pieniężne mogą się zmieniać w wyniku zmiany rynkowych stóp procentowych. Spółki z Grupy finansują swoją działalność operacyjną i inwestycyjną po części z finansowania zewnętrznego oprocentowanego według zmiennej stopy procentowej oraz inwestują wolne środki pieniężne w aktywa finansowe oprocentowane również według zmiennej stopy procentowej. Jednostki są narażone na ryzyko zmiany stopy procentowej związane z lokatami, środkami pieniężnymi, inwestycjami w obligacje Skarbu Państwa oraz zobowiązaniami z tytułu otrzymanych kredytów. Grupa nie zabezpiecza się przed ryzykiem zmiany stóp procentowych.

W poniższych tabelach zaprezentowano potencjalny wpływ na zysk/stratę netto zmiany stóp procentowych o +/-25 punktów bazowych.

Wpływ wzrostu stopy procentowej o 25 punktów bazowych na zysk/(stratę) netto:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Zmiana wartości aktywów finansowych	5,2	2,4	4,4	2,4
Zmiana wartości zobowiązań finansowych	(0,2)	(0,8)	(0,4)	(0,4)
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	5,0	1,6	4,0	2,0
Efekt podatkowy	(1,0)	(0,3)	(0,8)	(0,4)
Wpływ na zysk/(stratę) netto	4,0	1,3	3,2	1,6

Wpływ spadku stopy procentowej o 25 punktów bazowych na zysk netto:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008.
Zmiana wartości aktywów finansowych	(5,2)	(2,4)	(4,4)	(2,4)
Zmiana wartości zobowiązań finansowych	0,2	0,8	0,4	0,4
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	(5,0)	(1,6)	(4,0)	(2,0)
Efekt podatkowy	1,0	0,3	0,8	0,4
Wpływ na zysk/(stratę) netto	(4,0)	(1,3)	(3,2)	(1,6)

(d) Ryzyko kredytowe

W Grupie występuje koncentracja ryzyka w związku z należnościami z tytułu dostaw i usług, gdyż sprzedaż prowadzona jest do ograniczonej liczby odbiorców. Aby ograniczyć ryzyko występowania należności przeterminowanych, Grupa stosuje zabezpieczenia finansowe od odbiorców w postaci:

- gwarancji bankowych,
- weksli in blanco,
- weksli in blanco z poręczeniem podmiotów o ugruntowanej pozycji rynkowej,
- umów przewłaszczenia koksu,
- cesji wierzytelności z umów,
- ubezpieczenia należności w tym eksportowych.

Należności Grupy w zdecydowanej większości pochodzą od stałego grona odbiorców, z którymi Grupa współpracuje od dłuższego okresu czasu. Ryzyko kredytowe związane zatem z terminową obsługą należności jest ograniczone.

Z uwagi na specyfikę odbiorców Grupy w podstawowych segmentach jej działalności, tj. sprzedaży węgla i koksu, nowi, liczący się klienci pojawiają się w Grupie sporadycznie. W przypadku nowych odbiorców lub odbiorców o niepewnej sytuacji finansowej Grupa prowadzi sprzedaż po dokonaniu przedpłat przez kontrahenta. Istnieją również długoletni odbiorcy, od których ze względu na strategiczny charakter współpracy oraz możliwość wglądu do ich dokumentów finansowych, Grupa nie wymaga zabezpieczeń.

Grupa ocenia, że maksymalna ekspozycja na ryzyko kredytowe z tytułu sprzedaży na dzień kończący okres sprawozdawczy sięga pełnej wartości księgowej należności handlowych bez uwzględnienia wartości godziwej przyjętych zabezpieczeń, środków pieniężnych i ich ekwiwalentów oraz aktywów finansowych w postaci terminowych lokat bankowych.

Ryzyko kredytowe spowodowane jest faktem, iż jedna ze stron umowy dotyczącej instrumentu finansowego nie wypełni ciążącego na nim obowiązku (zobowiązania) i spowoduje poniesienie straty finansowej przez drugą ze stron. Koncentracja ryzyka kredytowego dotyczy przede wszystkim Grupy Kapitałowej ArcelorMittal, w przypadku której saldo należności handlowych stanowiło około 43% na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 36%, 31 grudnia 2008 r.: 20%, 1 stycznia 2008 r.: 47%). Standard & Poor's ustalił rating Grupy Kapitałowej ArcelorMittal na BBB.

W celu ograniczenia ryzyka związanego z lokowaniem czasowo wolnych środków finansowych (włączając krótko- i długoterminowe lokaty bankowe) Grupa ograniczyła liczbę instytucji finansowych, z którymi współpracuje, wyłącznie do banków o ugruntowanej pozycji rynkowej. Na koniec 2010 r. w każdym z trzech głównych banków lokujących wolne środki finansowe, Grupa miała zdeponowane po około 30% wolnych środków.

Koncentracja wolnych środków finansowych w poszczególnych bankach:

Bank	Rating	Agencja ratingowa	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
A	A (pi)	Standard & Poor's	36,4%	1,1%	2,9%	8,9%
B	A3	Moody's Investors Service	36,4%	39,1%	48,4%	36,8%
C	A	Standard & Poor's	21,0%	46,4%	40,0%	-
D	A	Fitch Rating	2,1%	5,4%	4,7%	27,3%
E	B	Fitch Rating	1,1%	1,6%	1,3%	12,3%

A (pi) oznacza ocenę przyznaną wyłącznie na bazie informacji o banku, podanych do wiadomości publicznej (public information).

(e) Ryzyko utraty płynności

Ostrożne zarządzanie ryzykiem utraty płynności zakłada między innymi utrzymywanie odpowiedniego poziomu środków pieniężnych oraz dostępność finansowania dzięki wystarczającej kwocie instrumentów kredytowych. Kierownictwo monitoruje bieżące prognozy środków płynnych Grupy na podstawie przewidywanych przepływów pieniężnych.

Biorąc pod uwagę zgromadzone rezerwy finansowe Grupy, można przyjąć, że nie istnieje znaczące ryzyko utraty płynności finansowej.

Poniższa tabela zawiera analizę zobowiązań finansowych Grupy w odpowiednich przedziałach wiekowych, na podstawie pozostałego okresu do upływu umownego terminu zapadalności na dzień kończący okres sprawozdawczy. Kwoty przedstawione w tabeli stanowią umowne niezdyktowane przepływy pieniężne. Saldo przypadające do spłaty w terminie 12 miesięcy są wykazywane w wartościach księgowych, ponieważ wpływ dyskonta jest nieistotny pod względem wartości.

	Poniżej roku	Od 1 do 2 lat	Od 2 do 5 lat	Ponad 5 lat	Razem
Stan na 1 stycznia 2008 r.					
Kredyty i pożyczki	130,9	3,8	10,5	3,8	149,0
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	723,8	8,1	11,2	4,3	747,4
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto)	458,3	-	-	-	458,3
Razem	1 313,0	11,9	21,7	8,1	1 354,7
Stan na 31 grudnia 2008 r.					
Kredyty i pożyczki	150,7	3,6	10,4	-	164,7
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	612,7	37,3	35,2	4,9	690,1
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto)	920,9	147,7	-	-	1.068,6
Razem	1 684,3	188,6	45,6	4,9	1 923,4

Stan na 31 grudnia 2009 r.

Kredyty i pożyczki	345,1	7,0	3,5	-	355,6
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	665,5	31,7	20,7	2,7	720,6
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto)	334,7	-	-	-	334,7
Razem	1 345,3	38,7	24,2	2,7	1 410,9

Stan na 31 grudnia 2010 r.

Kredyty i pożyczki	107,4	4,3	4,3	-	116,0
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	824,4	27,9	8,4	1,0	861,7
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto)	126,6	-	-	-	126,6
Razem	1 058,4	32,2	12,7	1,0	1 104,3

3.2. Zarządzanie ryzykiem kapitałowym

Celem Grupy w zarządzaniu ryzykiem kapitałowym jest ochrona zdolności Grupy do kontynuowania działalności, tak aby możliwe było realizowanie zwrotu dla akcjonariuszy oraz korzyści dla innych zainteresowanych stron, a także utrzymywanie optymalnej struktury kapitału w celu obniżenia jego kosztu.

Aby utrzymać lub skorygować strukturę kapitału, Grupa może zmieniać kwotę deklarowanych dywidend do wypłacenia akcjonariuszowi, zwracać kapitał akcjonariuszowi, emitować nowe akcje lub sprzedawać aktywa w celu obniżenia zadłużenia.

Na poszczególne dni kończące okresy sprawozdawcze wartość finansowania zewnętrznego jest niższa od wartości płynnych środków finansowych w Grupie (środków pieniężnych i ich ekwiwalentów). W związku z tym za kapitał zaangażowany, finansujący działalność Grupy, Zarząd uznaje kapitał własny.

3.3. Szacowanie wartości godziwej

Instrumenty finansowe wyceniane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej według wartości godziwej są analizowane pod względem procedur wyceny. Hierarchia procedur wyceny została ustalona następująco:

- Ceny notowane (nieskorygowane) z aktywnych rynków dla identycznych aktywów bądź zobowiązań (poziom 1).
- Dane wejściowe inne niż notowania objęte zakresem ww. poziomu możliwe do stwierdzenia lub zaobserwowania dla składnika aktywów bądź zobowiązań, bezpośrednio (tzn. w postaci cen) lub pośrednio (tzn. na podstawie wycen opartych na cenach) (poziom 2).
- Dane wejściowe dla wyceny składnika aktywów bądź zobowiązań, które nie są oparte na możliwych do zaobserwowania danych rynkowych (tzn. dane niemożliwe do zaobserwowania) (poziom 3).

W Grupie na dzień 31 grudnia 2010 r. oraz 31 grudnia 2009 r. jedynymi instrumentami finansowymi wycenianymi według wartości godziwej były pochodne instrumenty finansowe. Pod względem procedur wyceny kwalifikują się one do poziomu 2 w powyższej hierarchii.

Aktywa i zobowiązania finansowe Grupy wyceniane według wartości godziwej :

	31.12.2010 Poziom 2	31.12.2009 Poziom 2
Aktywa finansowe – pochodne instrumenty finansowe	1,4	0,8
Zobowiązania finansowe – pochodne instrumenty finansowe	-	56,0

Wartość godziwą instrumentów finansowych niestanowiących przedmiotu obrotu na aktywnym rynku określa się przy zastosowaniu odpowiednich technik wyceny. Takie techniki wyceny optymalizują wykorzystanie możliwych do zaobserwowania danych rynkowych tam, gdzie są one dostępne, i polegają w jak najmniejszym stopniu na szacunkach poczynionych specyficznych dla danej jednostki. W sytuacji, gdy wszystkie istotne dane wykorzystywane przy wycenie według wartości godziwej są możliwe do zaobserwowania, instrument finansowy prezentowany jest w ramach poziomu 2. Do tej grupy należą pochodne instrumenty finansowe.

4. Ważne oszacowania i osądy księgowe

Wynikają one z dotychczasowych doświadczeń oraz innych czynników, w tym przewidywań odnośnie do przyszłych zdarzeń, które w danej sytuacji wydają się zasadne. Oszacowania i osądy księgowe podlegają regularnej ocenie.

Oszacowania

Grupa dokonuje oszacowań i przyjmuje założenia dotyczące przyszłości. Uzyskane w ten sposób oszacowania księgowe z definicji rzadko pokrywać się będą z faktycznymi rezultatami. Oszacowania i założenia, które niosą ze sobą znaczące ryzyko konieczności wprowadzenia istotnej korekty wartości księgowych aktywów i zobowiązań w trakcie kolejnego roku obrotowego, omówiono poniżej.

Oszacowanie rezerwy na koszty likwidacji zakładu górniczego

Grupa tworzy rezerwę na koszty likwidacji zakładu górniczego, do których poniesienia jest zobligowana istniejącymi przepisami prawa. Główne założenia wykorzystywane przy ustalaniu kosztów z tytułu likwidacji zakładu górniczego zawierają założenia odnośnie okresu żywotności kopalni, przewidywanej inflacji, długoterminowych stóp dyskontowych oraz przewidywanych nominalnych kosztów likwidacji poszczególnych zakładów górniczych, które są określane przez służby wewnętrzne. Wszelkie zmiany tych założeń wpływają na wartość księgową rezerwy.

a) Założenia odnośnie do okresu żywotności kopalni:

W oparciu o posiadane koncesje na wydobywanie węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej, wielkość udokumentowanej bazy zasobowej kopalń zgodnie z operatem ewidencyjnym zasobów oraz prognozy w zakresie kształtowania się zdolności wydobywczych kopalń, przewiduje się następujące okresy prowadzenia działalności produkcyjnej przez poszczególne zakłady górnicze wchodzące w skład struktury organizacyjnej Jednostki dominującej:

	Według stanu obowiązującego do 21.12.2010	Według stanu obowiązującego od 21.12.2010
Zakład Górniczy KWK „Borynia-Zofiówka”*		
– Ruch „Borynia”	do 31.12.2025	do 31.12.2030
– Ruch „Zofiówka”	do 31.12.2042	do 31.12.2042
Zakład Górniczy KWK „Budryk”	do 31.12.2077	do 31.12.2077
Zakład Górniczy KWK „Jas-Mos”	do 31.12.2020	do 31.12.2022
Zakład Górniczy KWK „Krupiński”	do 31.12.2015	do 31.12.2030
Zakład Górniczy KWK „Pniówek”	do 31.12.2035	do 31.12.2051

* Z dniem 1 stycznia 2011 r. KWK „Borynia” i KWK „Zofiówka” połączono w Kopalnię „Borynia-Zofiówka” z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju, która przejęła wszelkie prawa i obowiązki Kopalni „Borynia” i „Zofiówka”

Wymienione powyżej okresy żywotności zakładów górniczych są ustalone w oparciu o przyznane lub w trakcie przyznawania (dot. KWK Pniówek) koncesje i dotyczą one określonych w tych koncesjach złóż.

Zdaniem Zarządu, przedłużenie okresów obowiązywania koncesji lub przyznanie nowych koncesji na dodatkowo zagospodarowane złoża spowoduje wydłużenie powyższych okresów żywotności kopalń.

b) Inne istotne założenia odnośnie kalkulacji rezerwy na likwidację zakładów górniczych:

	2010	2009	2008
Stopa inflacji	2,5%	2,5%	2,5%
Nominalna stopa dyskonta	5,5%	5,5%	5,5%

Gdyby wykorzystywane stopy dyskontowe były niższe od oszacowań Zarządu o 0,5 pkt proc., to wartość księgowa rezerwy na koszty likwidacji zakładu górniczego byłaby wyższa o 34,4 mln zł, zaś gdyby wykorzystywane stopy dyskontowe były wyższe o 0,5 pkt proc., to wartość księgowa rezerwy byłaby niższa o 29,4 mln zł.

Szacunki dotyczące zasobów węgla

Zasoby węgla są szacunkową ilością węgla, który może zostać zgodnie z prawem i w sposób uzasadniony ekonomicznie wydobyty z obszarów górniczych, w których działa Grupa. Grupa szacuje wielkość zasobów na podstawie informacji przygotowanych przez odpowiednio wykwalifikowane osoby dotyczących danych geologicznych o wielkości, głębokości i kształcie złóż. Interpretacja tych informacji wymaga zastosowania skomplikowanych osądów. Szacunek nadających się do wydobywania zasobów węgla opiera się na czynnikach takich jak ceny węgla, przyszłe wymogi inwestycyjne, koszty produkcji oraz założenia i osądy dotyczące parametrów geologicznych złoża. Zmiany szacunków zasobów węgla mogą wpływać na przewidywany okres życia kopalni, a co za tym idzie, pośrednio, także na wartość księgową rzeczowych aktywów trwałych, rezerwy na likwidację zakładów górniczych, aktywa z tyt. podatku odroczonego i koszty amortyzacji.

Świadczenia emerytalne

Wartość bieżąca zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych zależy od szeregu czynników określanych metodami aktuarialnymi przy wykorzystaniu pewnych założeń. Założenia wykorzystywane przy ustalaniu rezerwy oraz kosztów z tytułu świadczeń pracowniczych zawierają założenia dotyczące stóp dyskonta. Główne założenia dotyczące rezerw z tytułu świadczeń pracowniczych ujawnione są w Nocie 20. Wszelkie zmiany tych założeń wpływają na wartość księgową rezerw z tytułu świadczeń pracowniczych.

Podatek od nieruchomości dotyczący wyrobisk górniczych

W związku z wszczęciem postępowań przez Gminy, które występują z roszczeniami o zapłatę spornego podatku od nieruchomości od podziemnych wyrobisk górniczych, jak również biorąc pod uwagę prawdopodobieństwo, iż rozstrzygnięcia będące wynikiem odwołań mogą się wiązać z koniecznością zapłaty podatku, Grupa tworzy rezerwę na sporny podatek od nieruchomości i systematycznie ją aktualizuje, jak opisano w Nocie 21.

Szkody górnicze

Wartość rezerwy na likwidację szkód górniczych tworzy się dla ujawnionych szkód w oparciu o wiarygodny szacunek kosztów napraw obiektów, budowli i odszkodowań będących następstwem wpływów dokonanej eksploatacji górniczej. Rezerwa ta prezentowana jest w wartości bieżącej nakładów niezbędnych do wypełnienia zobowiązania. Szczegóły zostały opisane w Nocie 21.

Metoda amortyzacji wyrobisk ruchomych

Jak opisano w Nocie 2.5., wyrobiska ruchome są amortyzowane metodą naturalną. Długość okresu amortyzacji oraz jej wartość w danym okresie jest uzależniona od szacunku ilości węgla w pokładzie udostępnionym w ramach wyrobiska ruchomego.

Okres użytkowania rzeczowych aktywów trwałych

Zarząd określa szacowane okresy użytkowania, a poprzez to stawki amortyzacji dla poszczególnych rzeczowych aktywów trwałych. Szacunek ten opiera się na oczekiwanym okresie ekonomicznej użyteczności tych aktywów. W przypadku zaistnienia okoliczności powodujących zmianę spodziewanego okresu użytkowania (np. zmiany technologiczne, wycofanie z użytkowania itp.) mogą się zmienić stawki amortyzacji. W konsekwencji zmieni się wartość odpisów amortyzacyjnych i wartość księgową netto rzeczowych aktywów trwałych.

Osądy księgowe

Połączenia jednostek gospodarczych pozostających pod wspólną kontrolą

Przy określaniu zasad rachunkowości Zarząd kierował się osądem w odniesieniu do zasad rachunkowości dotyczących połączeń jednostek gospodarczych. Przyjęte przez Zarząd zasady rachunkowości zostały opisane w nocie 2.2.(d).

5. Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy

5.1. Założenia zastosowania MSSF po raz pierwszy

Pierwszym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupy zgodnym z MSSF jest niniejsze sprawozdanie finansowe sporządzone za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 oraz 2008 roku. Datą przyjęcia tych standardów był dzień 1 stycznia 2008 r.

Zmiany kapitałów własnych na dzień 1 stycznia 2008 r. oraz 31 grudnia 2010 r. oraz wyniku finansowego za 2010 r., w związku z zastosowaniem MSSF, wykazane zostały poniżej w Nocie 5.2.

W skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za 2010 r. uwzględniono wszystkie obowiązkowe zwolnienia oraz zdecydowano zastosować następujące pozostałe zwolnienie ze stosowania poszczególnych standardów:

Zastosowanie wartości godziwej jako domniemanego kosztu

Bilans otwarcia znaczącej ilości składników rzeczowych aktywów trwałych na dzień 1 stycznia 2008 r. został sporządzony w oparciu o zasady wynikające z MSSF 1 dopuszczające zastosowanie wyceny według wartości godziwej jako ceny nabycia.

Aktywowanie kosztów finansowania

Grupa zastosowała zasady aktywowania kosztów finansowania zgodnie z MSR 23 od 1 stycznia 2009 r.

Ujawnienia dotyczące hierarchii ustalania wartości godziwej instrumentów finansowych

Grupa ujawnia dane wymagane przez MSSF 7, które dotyczą hierarchii ustalania wartości godziwej od 1 stycznia 2009 r.

5.2. Uzgodnienie pomiędzy MSSF a stosowanymi uprzednio zasadami rachunkowości

Uzgodnienie kapitału własnego:

	Nota	01.01.2008	31.12.2010
Kapitał własny zgodnie z zatwierdzonymi sprawozdaniami według dotychczasowych zasad rachunkowości		2 878,0	5 052,9
Prezentacja udziałów niekontrolujących jako składnik kapitałów własnych	a)	226,9	253,1
Zastosowanie wartości godziwej jako koszt domniemany rzeczowych aktywów trwałych	b)	865,1	842,2
Aktywowanie kosztów wytworzenia wyrobisk ruchomych	c)	410,2	-
Odwrocenie przeszacowania prawa użytkowania wieczystego	d)	(39,9)	-
Ujęcie rozliczenia transakcji połączeń jednostek gospodarczych pod wspólną kontrolą	e)	(19,3)	118,8
Pozostałe korekty		4,6	-
Odroczony podatek dochodowy od korekt MSSF	f)	(244,7)	(164,5)
Kapitał własny według MSSF		4 080,9	6 102,5

Uzgodnienie całkowitych dochodów

		Za rok obrotowy 2010
Całkowite dochody według dotychczasowych zasad rachunkowości		1 440,3
Udziały niekontrolujące	a)	47,7
Amortyzacja dotycząca korekt MSSF rzeczowych aktywów trwałych	b)	(75,1)
Rekalkulacja świadczeń pracowniczych	h)	83,9
Kapitalizacja odsetek na rzeczowych aktywach trwałych	g)	7,5
Pozostałe		1,3
Podatek odroczony	f)	(3,7)
Całkowite dochody według MSSF		1 501,9

(a) Udziały niekontrolujące

Zgodnie z MSSF udziały niekontrolujące stanowią składnik kapitałów własnych i odpowiednio wynik finansowy obejmuje całkowity zysk wypracowany w okresie przypadający zarówno akcjonariuszom jednostki dominującej, jak i udziałowcom niekontrolującym. Zgodnie z dotychczasowymi zasadami rachunkowości udziały niekontrolujące prezentowane były jako osobna pozycja w bilansie, natomiast zyski przypadające na udziały niekontrolujące pomniejszały zysk wypracowany w danym okresie.

(b) Wycena rzeczowych aktywów trwałych do wartości godziwej

Grupa uznała za cenę nabycia wybranych rzeczowych aktywów trwałych ich wartości godziwe w oparciu o zasady wymienione w MSSF 1, zgodnie z którymi jednostka może zdecydować się na to, aby na dzień przejścia na MSSF wyceniać pozycje rzeczowych aktywów trwałych w wartości godziwej i stosować tę wartość godziwą jako zakładany koszt ustalony na ten dzień. Przed datą przejścia na MSSF Grupa wyceniała rzeczowe aktywa trwałe według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub z tytułu trwałej utraty wartości zgodnie z polskimi przepisami o rachunkowości.

(c) Aktywowanie kosztów wytworzenia wyrobisk ruchomych

Aktywowanie kosztów wytworzenia podziemnych wyrobisk korytarzowych przygotowawczych (tzw. ruchomych) i wyrobisk ścianowych wykonywanych w polach eksploatacyjnych pomniejszonych o wartość węgla wydobytego w trakcie ich budowy, wycenionego według kosztu wytworzenia wydobytego węgla.

W latach 2008 i 2009, zgodnie ze stosowanymi w tych okresach zasadami rachunkowości, koszty te obciążały rachunek zysków i strat w momencie ich poniesienia.

W sprawozdaniu za rok obrotowy 2010 sporządzonym według dotychczasowych zasad rachunkowości Grupa dokonała zmian zasad rachunkowości i koszty te aktywowała.

(d) Prawo użytkowania wieczystego

Zgodnie z przyjętymi zasadami rachunkowości według MSSF Grupa traktuje prawo użytkowania wieczystego jako wartości niematerialne i ujmowane jest ono według ceny nabycia. Według dotychczasowych zasad rachunkowości prawo użytkowania wieczystego było zaprezentowane jak grunt i jego przeszacowanie do wartości godziwej ujęte było w kapitale własnym według ówczesnie stosowanych zasad. Począwszy od 2008 roku, według dotychczasowych zasad rachunkowości Grupa prezentowała przeszacowanie prawa jako przychód przyszłych okresów.

(e) Transakcje połączeń jednostek gospodarczych pod wspólną kontrolą

Zgodnie z przyjętymi zasadami rachunkowości według MSSF Grupa ujmuje transakcje połączeń jednostek gospodarczych pod wspólną kontrolą z zastosowaniem metody wartości historycznych. W dotychczasowych zasadach rachunkowości Grupa stosowała metodę nabycia skutkującą powstaniem wartości firmy lub ujemnej wartości firmy. W efekcie wartości bilansowe wartości firmy i ujemnej wartości firmy zostały odniesione w zyski zatrzymane.

(f) Podatek odroczony

Grupa skalkulowała odroczony podatek dochodowy wynikający z dokonanych korekt dla potrzeb przejścia na MSSF.

(g) Kapitalizacja kosztów finansowania

Grupa kapitalizuje koszty finansowania budowy rzeczowych aktywów trwałych zgodnie z MSR 23, tj. uwzględniając także koszty ponoszone od zadłużenia ogólnego. Według dotychczasowych zasad rachunkowości tylko koszty finansowania ponoszone od finansowania specyficznemu zaciągniętemu w związku z procesem inwestycyjnym były aktywowane.

(h) Rekalkulacja świadczeń pracowniczych

Grupa dokonała ujednoczenia zasad kalkulacji rezerw na świadczenia pracownicze we wszystkich okresach objętych niniejszym pierwszym sprawozdaniem finansowym zgodnym z MSSF, stosując spójne założenia we wszystkich okresach objętych niniejszym sprawozdaniem.

(i) Korekta z tytułu hiperinflacji

Zgodnie z wymogami MSR 29.24 Grupa dokonała przeliczenia kapitału podstawowego w związku z faktem, iż kapitał ten powstał w warunkach hiperinflacji (w Polsce lata 1990-1996).

W powyższym okresie poza powstaniem Jednostki dominującej oraz rejestracją kapitału początkowego w kwocie 497,6 mln zł nie wystąpiły żadne zmiany w zakresie kapitału podstawowego. Przeliczenia dokonano, przyjmując inflację za okres od 1 kwietnia 1993 r. do 31 grudnia 1996 r. w wysokości 133,6%.

	Kapitał podstawowy	Wskaźnik	Wartość po przeszacowaniu	Skutek przeszacowania
1 kwietnia 1993 r.	497,6	2,3360	1 162,5	664,9

Program akcji pracowniczych

Na mocy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (tekst jedn. Dz.U. Nr 171, poz. 1397 z dnia 14.10.2002 r., z późn. zm.), pracownikom i innym uprawnionym osobom przysługuje otrzymanie 15% akcji przedsiębiorstw, w których pracownikami byli w dniu wykreślenia z rejestru komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego. Jednostka dominująca została wykreślona z rejestru przedsiębiorstw państwowych 1 kwietnia 1993 roku, w efekcie czego ówczesni pracownicy nabyli prawo do 15% akcji Spółki. Akcje zostaną przekazane uprawnionym pracownikom (oraz uprawnionym byłym pracownikom) w momencie, gdy Skarb Państwa sprzeda jakiegokolwiek z posiadanych akcji Jednostki dominującej.

Zgodnie z zapisami MSSF 1, jednostce stosującej MSSF po raz pierwszy zaleca się, ale nie musi ona stosować postanowień MSSF 2 *Płatności w formie akcji* w odniesieniu do instrumentów kapitałowych, które zostały przyznane 7 listopada 2002 roku lub wcześniej lub zostały przyznane po dniu 7 listopada 2002 roku i stały się wymagalne przed dniem przejścia na MSSF. W związku z powyższym Grupa skorzystała ze zwolnień MSSF 1 i nie zastosowała wymogów MSSF 2 w stosunku do akcji, które zostały przyznane przed dniem 1 stycznia 2008 roku.

Omówienie istotnych korekt do rachunku przepływów pieniężnych

W związku z dokonanymi korektami do MSSF zmianie uległy poszczególne kwoty wykazywane w skonsolidowanym sprawozdaniu z przepływów pieniężnych. Najistotniejsze korekty wynikają z odmiennej wyceny rzeczowych aktywów trwałych oraz odmiennej prezentacji przepływów związanych z instrumentami pochodnymi.

6. Rzeczowe aktywa trwałe

	Grunty	Budynki i budowle	Wyrobiska ruchowe**	Urządzenia techniczne i maszyny	Inne rzeczowe aktywa trwałe	Inwestycje rozpoczęte***	Razem
Stan na 1 stycznia 2008 r.							
Koszt lub wartość z wyceny	18,5	3 031,8	410,2	3 219,6	204,0	657,2	7 541,3
Umorzenie	-	(771,1)	-	(1 388,3)	(151,9)	-	(2 311,3)
Wartość księgowa netto	18,5	2 260,7	410,2	1 831,3	52,1	657,2	5 230,0
2008 r.							
Wartość księgowa netto na początek roku	18,5	2 260,7	410,2	1 831,3	52,1	657,2	5 230,0
Przejęcie KWK Budryk	1,6	537,2	144,0	153,7	20,4	32,5	889,4
Zwiększenia	-	-	279,0	-	-	872,9	1 151,9
Przesunięcia z inwestycji rozpoczętych	3,1	383,5	-	536,3	29,5	(952,4)	-
Zmniejszenia	-	(3,7)	-	(12,5)	(0,1)	-	(16,3)
Amortyzacja	-	(152,0)	(221,0)	(343,0)	(26,6)	-	(742,6)
Wartość księgowa netto	23,2	3 025,7	612,2	2 165,8	75,3	610,2	6 512,4
Stan na 31 grudnia 2008 r.							
Koszt lub wartość z wyceny	23,2	3 912,2	612,2	3 746,4	244,2	610,2	9 148,4
Umorzenie	-	(886,5)	-	(1 580,6)	(168,9)	-	(2 636,0)
Wartość księgowa netto	23,2	3 025,7	612,2	2 165,8	75,3	610,2	6 512,4
2009 r.							
Wartość księgowa netto na początek roku	23,2	3 025,7	612,2	2 165,8	75,3	610,2	6 512,4
Zwiększenia	-	-	181,9	-	-	681,1	863,0
Przesunięcia z inwestycji rozpoczętych	10,2	237,9	-	421,9	15,5	(685,5)	-
Zmniejszenia*	-	(11,2)	-	(2,9)	(0,1)	-	(14,2)
Amortyzacja	-	(152,5)	(199,6)	(372,7)	(20,7)	-	(745,5)
Wartość księgowa netto	33,4	3 099,9	594,5	2 212,1	70,0	605,8	6 615,7
Stan na 31 grudnia 2009 r.							
Koszt lub wartość z wyceny	33,4	4 120,0	594,5	3 967,6	244,4	605,8	9 565,7
Umorzenie	-	(1 020,1)	-	(1 755,5)	(174,4)	-	(2 950,0)
Wartość księgowa netto	33,4	3 099,9	594,5	2 212,1	70,0	605,8	6 615,7
2010 r.							
Wartość księgowa netto na początek roku	33,4	3 099,9	594,5	2 212,1	70,0	605,8	6 615,7
Przejęcie PGWiR	0,2	35,5	-	2,9	0,9	-	39,5
Zwiększenia	-	-	260,2	-	-	652,4	912,6
Przesunięcia z inwestycji rozpoczętych	2,8	194,2	-	290,4	31,3	(518,7)	-
Zmniejszenia*	(0,2)	(18,1)	-	(11,3)	(1,6)	-	(31,2)
Amortyzacja	-	(165,0)	(220,9)	(406,3)	(26,7)	-	(818,9)
Wartość księgowa netto	36,2	3 146,5	633,8	2 087,8	73,9	739,5	6 717,7
Stan na 31 grudnia 2010 r.							
Koszt lub wartość z wyceny	36,2	4 292,8	633,8	4 158,1	259,1	739,5	10 119,5
Umorzenie	-	(1 146,3)	-	(2 070,3)	(185,2)	-	(3 401,8)
Wartość księgowa netto	36,2	3 146,5	633,8	2 087,8	73,9	739,5	6 717,7

* / Pozycja obejmuje również utworzenie odpisów aktualizujących rzeczowe aktywa trwałe

** / Wyrobiska górnicze ruchowe są amortyzowane zgodnie z wielkością wydobycia z danego pola eksploatacyjnego. W momencie rozliczenia następuje, co do zasady, faktyczna likwidacja wyrobiska ruchowego, stąd brak jest w tabeli wartości skumulowanego umorzenia

*** / Wszelkie poniesione przez jednostki Grupy nakłady na inwestycje gromadzone są w „Inwestycjach rozpoczętych”, a w miesiącu oddania do użytkowania przenoszone są do odpowiedniej grupy rodzajowej aktywów trwałych

W roku 2009 Grupa utworzyła odpis aktualizujący wartość rzeczowych aktywów trwałych KWK „Krupiński” w kwocie 9,9 mln zł. Utworzenie odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości zostało ujęte w skonsolidowanym zysku lub stracie w pozycji Koszt sprzedanych produktów i materiałów.

Wartość opłat leasingowych w leasingu operacyjnym (umowach najmu, dzierżawy itp.) na 31 grudnia 2010 r. wyniosła 67,6 mln zł (31 grudnia 2009 r.: 62,7 mln zł, 31 grudnia 2008 r. 83,5 mln zł).

7. Wartości niematerialne

	Informacja geologiczna	Prawo wieczystego użytkowania gruntów	Pozostałe wartości niematerialne	Razem
Stan na 1 stycznia 2008 r.				
Koszt	19,7	12,7	19,4	51,8
Umorzenie	(2,0)	-	(16,9)	(18,9)
Wartość księgowa netto	17,7	12,7	2,5	32,9
2008 r.				
Wartość księgowa netto na początek roku	17,7	12,7	2,5	32,9
Zwiększenia	3,6	0,1	6,6	10,3
Zmniejszenia	-	(1,3)	-	(1,3)
Amortyzacja	(1,6)	(0,1)	(3,1)	(4,8)
Wartość księgowa netto	19,7	11,4	6,0	37,1
Stan na 31 grudnia 2008 r.				
Koszt	23,3	11,5	25,4	60,2
Umorzenie	(3,6)	(0,1)	(19,4)	(23,1)
Wartość księgowa netto	19,7	11,4	6,0	37,1
2009 r.				
Wartość księgowa netto na początek roku	19,7	11,4	6,0	37,1
Zwiększenia	-	-	2,1	2,1
Zmniejszenia	-	(0,1)	(0,1)	(0,2)
Amortyzacja	(1,7)	(0,1)	(2,9)	(4,7)
Wartość księgowa netto	18,0	11,2	5,1	34,3
Stan na 31 grudnia 2009 r.				
Koszt	23,3	11,4	27,0	61,7
Umorzenie	(5,3)	(0,2)	(21,9)	(27,4)
Wartość księgowa netto	18,0	11,2	5,1	34,3
2010 r.				
Wartość księgowa netto na początek roku	18,0	11,2	5,1	34,3
Zwiększenia	-	8,5	3,9	12,4
Zmniejszenia	-	(0,2)	-	(0,2)
Amortyzacja	(1,9)	(0,2)	(2,6)	(4,7)
Wartość księgowa netto	16,1	19,3	6,4	41,8
Stan na 31 grudnia 2010 r.				
Koszt	23,3	19,7	30,7	73,7
Umorzenie	(7,2)	(0,4)	(24,3)	(31,9)
Wartość księgowa netto	16,1	19,3	6,4	41,8

Grupa posiada prawa użytkowania wieczystego gruntu o następującej powierzchni:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Powierzchnia (m ²)	15 084 537	15 199 608	15 402 615	14 590 999

8. Instrumenty finansowe według typu

Aktywa finansowe:

	Aktywa w wartości godziwej przez wynik finansowy	Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży	Pożyczki i należności	Razem
Na dzień 1 stycznia 2008 r.				
Udziały i akcje nienotowane na giełdzie	-	0,5	-	0,5
Jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	14,2	-	-	14,2
Należności handlowe	-	-	595,2	595,2
Lokaty bankowe	-	-	118,0	118,0
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	-	-	830,2	830,2
Pochodne instrumenty finansowe	5,7	-	-	5,7
Razem	19,9	0,5	1 543,4	1 563,8

Na dzień 31 grudnia 2008 r.

Udziały i akcje nienotowane na giełdzie	-	0,4	-	0,4
Obligacje Skarbu Państwa	-	429,5	-	429,5
Należności handlowe	-	-	477,3	477,3
Lokaty bankowe	-	-	791,4	791,4
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	-	-	503,8	503,8
Pochodne instrumenty finansowe	0,1	-	-	0,1
Razem	0,1	429,9	1 772,5	2 202,5

Na dzień 31 grudnia 2009 r.

Udziały i akcje nienotowane na giełdzie	-	0,3	-	0,3
Należności handlowe	-	-	644,7	644,7
Lokaty bankowe	-	-	140,2	140,2
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	-	-	825,9	825,9
Pochodne instrumenty finansowe	0,8	-	-	0,8
Razem	0,8	0,3	1 610,8	1 611,9

Na dzień 31 grudnia 2010 r.

Udziały i akcje nienotowane na giełdzie	-	0,3	-	0,3
Należności handlowe	-	-	765,6	765,6
Lokaty bankowe	-	-	34,0	34,0
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	-	-	2 043,7	2 043,7
Pochodne instrumenty finansowe	1,4	-	-	1,4
Razem	1,4	0,3	2 843,3	2 845,0

Zobowiązania finansowe:

	Zobowiązania finansowe w wartości godziwej przez wynik finansowy	Zobowiązania finansowe wyceniane wg zamortyzowanego kosztu	Razem
Na dzień 1 stycznia 2008 r.			
Pochodne instrumenty finansowe	0,5	-	0,5
Kredyty i pożyczki	-	142,0	142,0
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	-	1,8	1,8
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	-	741,8	741,8
Razem	0,5	885,6	886,1
Na dzień 31 grudnia 2008 r.			
Pochodne instrumenty finansowe	214,5	-	214,5
Kredyty i pożyczki	-	156,9	156,9
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	-	2,1	2,1
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	-	670,6	670,6
Razem	214,5	829,6	1 044,1
Na dzień 31 grudnia 2009 r.			
Pochodne instrumenty finansowe	56,0	-	56,0
Kredyty i pożyczki	-	338,7	338,7
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	-	1,0	1,0
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	-	709,7	709,7
Razem	56,0	1 049,4	1 105,4
Na dzień 31 grudnia 2010 r.			
Kredyty i pożyczki	-	110,5	110,5
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	-	1,1	1,1
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	-	855,8	855,8
Razem	-	967,4	967,4

W ocenie Zarządu wartość kredytowa aktywów finansowych, które nie są przeterminowane ani nie utraciły wartości, można oszacować poprzez odniesienia do historycznych informacji o opóźnieniach w spłacie kontrahenta, monitorowanie wyników finansowych na bazie wzajemnych umów handlowych oraz stosowanie zabezpieczeń (m.in. weksle z deklaracją wekslową, warunkowe umowy o przewłaszczenie zapasów, warunkowe umowy o przelew wierzytelności, ubezpieczenia należności, w tym eksportowych).

Żaden z istotnych nieprzeterminowanych składników aktywów finansowych nie był renegocjowany w ciągu ostatniego roku.

9. Pozostałe aktywa długoterminowe

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Długoterminowe aktywa finansowe:				
Lokaty bankowe	-	-	703,0	5,9
Lokaty bankowe*	21,6	140,2	68,9	106,6
Obligacje Skarbu Państwa*	-	-	15,9	-
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty*	187,9	38,2	67,6	21,1
Pozostałe należności niefinansowe	2,5	3,3	4,1	14,8
Razem pozostałe aktywa długoterminowe	212,0	181,7	859,5	148,4

* Są to środki zgromadzone w celu finansowania likwidacji zakładu górniczego, co do których istnieją ograniczone możliwości dysponowania. Zgodnie z postanowieniami ustawy Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 228, poz. 1947 z 2005 r. z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie zasad tworzenia i funkcjonowania funduszu likwidacji zakładu górniczego, środki te mogą być wydatkowane wyłącznie na sfinansowanie całkowitej lub częściowej likwidacji zakładu górniczego

Wszystkie długoterminowe aktywa finansowe wyrażone są w złotych polskich.

10. Pochodne instrumenty finansowe

Aktywa finansowe:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Forwardy walutowe:				
– EUR	1,4	0,8	-	0,4
– USD	-	-	0,1	2,1
Opcje walutowe:				
– EUR	-	-	-	3,2
Razem, w tym	1,4	0,8	0,1	5,7
Część długoterminowa	-	-	-	-
Część krótkoterminowa	1,4	0,8	0,1	5,7

Zobowiązania finansowe:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Forwardy walutowe:				
– EUR	-	26,0	15,1	0,5
– USD	-	-	-	-
Opcje walutowe:				
– EUR	-	30,0	199,4	-
Razem, w tym	-	56,0	214,5	0,5
Część długoterminowa	-	12,3	65,3	-
Część krótkoterminowa	-	43,7	149,2	0,5

Pochodny instrument finansowy jest zaliczany do krótkoterminowych instrumentów finansowych, jeżeli termin rozliczenia tego instrumentu lub jego części przypada w okresie do jednego roku, licząc od dnia kończącego okres sprawozdawczy. Jeżeli termin rozliczenia instrumentu finansowego przypada w okresie powyżej roku, licząc od dnia kończącego okres sprawozdawczy, taki instrument lub jego część zaliczamy do długoterminowych instrumentów finansowych.

Wartości nominalne kontraktów w poszczególnych walutach przedstawia poniższa tabela:

Kontrakt	Waluta	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Forward walutowy	EUR	60,8	46,1	30,7	43,0
	USD	-	-	2,0	18,7
Opcja	call	-	35,4	224,0	72,2
	put	-	17,8	112,0	52,0

11. Należności handlowe oraz pozostałe należności

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Należności handlowe brutto	827,2	707,1	541,6	655,0
Minus: odpis aktualizujący	(61,6)	(62,4)	(64,3)	(59,8)
Należności handlowe (netto)	765,6	644,7	477,3	595,2
Przedpłaty	3,7	3,2	2,9	3,1
Należności z tytułu podatków i ubezpieczeń społecznych	181,9	193,7	278,4	233,7
Pozostałe należności	3,5	0,6	7,1	4,0
Należności handlowe oraz pozostałe należności razem	954,7	842,2	765,7	836,0

Wartość godziwa należności handlowych oraz pozostałych należności nie różni się istotnie od ich wartości księgowej.

Struktura walutowa należności handlowych Grupy przedstawia się następująco:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Należności handlowe [w mln PLN]	361,2	406,0	286,1	275,6
Należności handlowe [w mln EUR]	404,3	238,7	185,3	150,1
Należności handlowe [w mln USD]	-	-	5,9	169,5
Należności handlowe razem	765,5	644,7	477,3	595,2

Strukturę wiekową należności, dla których upłynął termin płatności, które jednak nie wykazują przesłanek utraty wartości, przedstawia poniższa tabela:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Do 1 miesiąca	136,4	75,5	11,3	41,2
Od 1 do 3 miesięcy	4,1	1,3	3,9	8,6
Od 3 do 6 miesięcy	9,9	0,5	0,1	1,2
Od 6 do 12 miesięcy	-	-	-	0,1
Powyżej 12 miesięcy	-	-	-	-
Razem	150,4	77,3	15,3	51,1

Zmiany stanu odpisu aktualizującego należności handlowych przedstawia poniższa tabela:

	2010	2009	2008
Stan na 1 stycznia	62,4	64,3	59,8
Utworzenie odpisu	8,6	15,6	20,6
Należności spisane w trakcie roku jako nieściągalne	(1,9)	(2,2)	(7,9)
Odwrocenie kwot niewykorzystanych	(7,5)	(15,3)	(8,2)
Stan na 31 grudnia	61,6	62,4	64,3

Utworzenie i odwrócenie kwot niewykorzystanych odpisu z tytułu utraty wartości należności zostało ujęte w kosztach ogólnego zarządu w skonsolidowanym zysku lub stracie.

12. Inne krótkoterminowe aktywa finansowe

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Obligacje Skarbu Państwa	-	-	413,6	-
Pozostałe	12,4	-	19,5	5,5
Razem	12,4	-	433,1	5,5

13. Zapasy

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Materiały	54,1	62,9	92,1	73,1
Produkcja w toku	5,0	5,9	2,8	2,0
Wyroby gotowe	434,6	237,8	325,0	81,7
Towary	22,8	21,4	97,3	4,1
Razem	516,5	328,0	517,2	160,9

14. Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Środki pieniężne w banku i w kasie	242,9	474,8	305,6	45,8
Krótkoterminowe depozyty bankowe	1 612,9	312,9	130,6	763,3
Razem	1 855,8	787,7	436,2	809,1

Wartość środków pieniężnych o ograniczonej możliwości dysponowania wynosi na 31 grudnia 2010 r.: 20,9 mln zł (31 grudnia 2009 r.: 14,8 mln zł, na 31 grudnia 2008 r.: 11,0 mln zł, na 1 stycznia 2008 r.: 28,5 mln zł) i obejmuje głównie wadła i zabezpieczenia należytego wykonania umowy, zabezpieczenia kredytów i pożyczek oraz odsetki zarachowane.

Struktura walutowa środków pieniężnych i ich ekwiwalentów Grupy przedstawia się następująco:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
EUR				
Środki pieniężne w banku i w kasie	22,5	8,2	32,1	7,5
Krótkoterminowe depozyty bankowe	3,2	15,6	24,6	146,2
Razem	25,7	23,8	56,7	153,7
USD				
Środki pieniężne w banku i w kasie	-	-	12,1	0,2
Krótkoterminowe depozyty bankowe	-	-	-	125,0
Razem	-	-	12,1	125,2

15. Kapitał podstawowy oraz nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną

Kapitał podstawowy

	Liczba akcji (w tys. sztuk)	Akcje zwykłe wartość nominalna	Korekta hiperinflacyjna	Razem
Stan na 1 stycznia 2008 r.	9 952	497,6	664,9	1 162,5
– emisja akcji w wyniku połączenia	933	46,6	-	46,6
Stan na 31 grudnia 2008 r.	10 885	544,2	664,9	1 209,1
Stan na 31 grudnia 2009 r.	10 885	544,2	664,9	1 209,1
Stan na 31 grudnia 2010 r.	10 885	544,2	664,9	1 209,1

Stan kapitału podstawowego w roku obrotowym zakończonym 31 grudnia 2008 r. uległ podwyższeniu o kwotę 46,6 mln zł (wartość nominalna) w wyniku emisji 933 tys. sztuk nowych akcji imiennych serii B o nominale 50 zł każda w związku z połączeniem Grupy z Kopalnią Węgla Kamiennego „Budryk” S.A. Wartość emisyjna wyemitowanych akcji wyniosła 434,0 mln zł. Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną była równa 387,4 mln zł (Nota 35).

Wszystkie akcje wyemitowane przez Jednostkę dominującą zostały w pełni opłacone.

Informacje o zdarzeniach występujących po dniu kończącym okres sprawozdawczy opisano w Nocie 36 do niniejszego sprawozdania finansowego.

16. Kredyty i pożyczki

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Długoterminowe:				
Pożyczki	8,2	10,0	13,3	17,2
Krótkoterminowe:				
Kredyty bankowe	98,3	325,4	140,2	119,2
Pożyczki	4,0	3,3	3,4	5,6
Razem	110,5	338,7	156,9	142,0

Struktura walutowa kredytów przeliczonych na PLN zawartych przez Grupę przedstawia się następująco:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
PLN	59,8	310,9	99,5	114,5
EUR	38,5	14,5	38,3	-
USD	-	-	2,4	4,7
Razem	98,3	325,4	140,2	119,2

Struktura walutowa pożyczek Grupy przedstawia się następująco:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
PLN	2,5	9,8	6,7	20,9
EUR	9,7	3,5	9,2	-
USD	-	-	0,8	1,9
Razem	12,2	13,3	16,7	22,8

Grupa dysponuje następującymi niewykorzystanymi liniami kredytowymi:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Niewykorzystane linie kredytowe	183,5	75,8	291,5	170,6

Średnie oprocentowanie kredytów i pożyczek:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
PLN	4,49%	6,12%	5,03%	5,67%
EUR	1,96%	2,28%	3,45%	-

Wartość godziwa kredytów i pożyczek nie różni się istotnie od ich wartości księgowej. Pożyczki zabezpieczone są udzielonymi gwarancjami bankowymi na dzień 31 grudnia 2010 r. w kwocie 6,0 mln zł (31 grudnia 2009 r.: 6,2 mln zł, 31 grudnia 2008 r.: 3,7 mln zł, 1 stycznia 2008 r.: 3,7 mln zł).

Kredyty zostały zabezpieczone w następujący sposób:

- hipoteki na nieruchomościach w kwocie 387,2 mln zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 272,2 mln zł, 31 grudnia 2008 r.: 1,9 mln zł, 1 stycznia 2008 r. 1,9 mln zł),
- zastaw zapasów węgla i koksu na łączną kwotę 13,0 mln zł,
- przelew wierzycelności wynikających z wybranych kontraktów na sprzedaż produktów w wysokości 21 mln EUR na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 206,5 mln zł, 31 grudnia 2008 r.: 266,3 mln zł, 1 stycznia 2008 r.: 300,1 mln zł).

17. Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Zobowiązania finansowe				
Zobowiązania handlowe	637,5	519,7	392,6	521,9
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	1,1	1,0	2,1	1,8
Rozliczenia międzyokresowe bierne	0,3	0,3	0,6	0,5
Pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym, w tym:	218,0	189,7	277,4	219,4
– zobowiązania inwestycyjne	169,1	125,2	203,7	197,1
– zobowiązania inne	48,9	64,5	73,7	22,3
Razem	856,9	710,7	672,7	743,6
Zobowiązania niefinansowe				
Przychody przyszłych okresów	129,7	46,0	46,7	7,4
Pozostałe zobowiązania o charakterze niefinansowym, w tym:	682,4	623,0	558,3	463,5
– zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych i innych podatków	431,2	365,7	314,4	250,6
– zaliczki z tytułu dostaw	3,1	27,9	0,6	6,7
– wynagrodzenia	199,0	174,5	191,2	143,0
– pozostałe	49,1	54,9	52,1	63,2
Razem	812,1	669,0	605,0	470,9
Razem zobowiązania handlowe i pozostałe zobowiązania, w tym	1 669,0	1 379,7	1 277,7	1 214,5
Długoterminowe	161,4	94,0	114,3	31,8
Krótkoterminowe	1 507,6	1 285,7	1 163,4	1 182,7

W pozycji przychody przyszłych okresów prezentowane są dotacje związane z nabyciem lub wytworzeniem przez Grupę aktywów trwałych. Dotację odnosi się w zysk lub stratę systematycznie przez okres użytkowania ekonomicznego aktywów trwałych sfinansowanych w całości lub w części dotacją.

Grupa posiada dotacje, w ramach których zobowiązana jest do wykorzystania otrzymanych środków wyłącznie na realizację zadań wskazanych w umowach tych dotacji oraz do spełnienia określonych w umowach warunków. W ciągu 2010, 2009 oraz 2008 r. warunki te były przez Grupę spełnione.

Zabezpieczenia pozostałych zobowiązań w postaci hipotek na nieruchomościach wyniosły na dzień 31 grudnia 2010 r. 152,1 mln zł (31 grudnia 2009 r.: 154,4 mln zł, 31 grudnia 2008 r.: 150,3 mln zł, 1 stycznia 2008 r.: 264,3 mln zł).

18. Odroczone podatek dochodowy

Zgodnie z przyjętymi zasadami rachunkowości przedstawionymi w Nocie 2.16. Grupa dokonała kompensaty aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Po dokonaniu kompensaty w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym wykazuje się następujące kwoty:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego				
– przypadające do realizacji po upływie 12 miesięcy	410,4	468,2	397,5	282,6
– przypadające do realizacji w ciągu 12 miesięcy	182,7	201,5	130,4	128,2
Razem	593,1	669,7	527,9	410,8
Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego				
– przypadające do realizacji po upływie 12 miesięcy	302,5	295,1	293,1	214,0
– przypadające do realizacji w ciągu 12 miesięcy	60,5	52,8	46,6	50,4
Razem	363,0	347,9	339,7	264,4
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego (netto)	230,1	321,8	188,2	146,4

Zmiany stanu brutto odroczonego podatku dochodowego przedstawiają się następująco:

	2010	2009	2008
Stan na 1 stycznia	321,8	188,2	146,4
Przejęcie jednostki zależnej	(6,3)	-	(15,4)
(Obciążenie)/uznanie zysku lub straty	(85,4)	133,6	57,2
Stan na 31 grudnia	230,1	321,8	188,2

Aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego (przed uwzględnieniem ich kompensaty w ramach jednej jurysdykcji prawnej) przedstawiają się w sposób następujący:

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	Rezerwy	Niewypłacone wynagrodzenia i inne świadczenia	Strata podatkowa	Pozostałe	Razem
Stan na 1 stycznia 2008 r.	278,1	52,8	54,1	-	25,8	410,8
(Obciążenie)/uznanie zysku lub straty	48,7	34,8	18,5	-	15,1	117,1
Stan na 31 grudnia 2008 r.	326,8	87,6	72,6	-	40,9	527,9
(Obciążenie)/uznanie zysku lub straty	20,3	(2,6)	(53,5)	192,7	(15,1)	141,8
Stan na 31 grudnia 2009 r.	347,1	85,0	19,1	192,7	25,8	669,7
(Obciążenie)/uznanie zysku lub straty	22,5	2,3	(3,6)	(94,6)	(3,2)	(76,6)
Stan na 31 grudnia 2010 r.	369,6	87,3	15,5	98,1	22,6	593,1

Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego	Wartość wyrobisk ruchomych	Wycena pozostałych rzeczowych aktywów trwałych	Pozostałe	Razem
Stan na 1 stycznia 2008 r.	77,9	154,7	31,8	264,4
Połączenia jednostek gospodarczych	-	15,4	-	15,4
Obciążenie/(uznanie) zysku lub straty	38,4	20,5	1,0	59,9
Stan na 31 grudnia 2008 r.	116,3	190,6	32,8	339,7
Obciążenie/(uznanie) zysku lub straty	(3,2)	10,9	0,5	8,2
Stan na 31 grudnia 2009 r.	113,1	201,5	33,3	347,9
Połączenia jednostek gospodarczych	-	6,3	-	6,3
Obciążenie/(uznanie) zysku lub straty	7,5	(9,0)	10,3	8,8
Stan na 31 grudnia 2010 r.	120,6	198,8	43,6	363,0

19. Przyszłe zobowiązania umowne oraz zobowiązania z tytułu leasingu operacyjnego

Przyszłe zobowiązania umowne

Przyszłe zobowiązania umowne zaciągnięte na dni kończące okresy sprawozdawcze, nie ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej obejmują:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Zobowiązania umowne zaciągnięte w celu nabycia rzeczowych aktywów trwałych	371,1	301,9	173,5	208,0
Pozostałe	16,1	30,8	1,6	6,4
Razem	387,2	332,7	175,1	214,4

Zobowiązania z tytułu leasingu operacyjnego – Grupa jako leasingobiorca (korzystający)

Grupa użytkuje rzeczowe aktywa trwałe, w tym m.in.: kombajny ścianowe, chodnikowe, maszyny górnicze, na podstawie umów leasingu operacyjnego (najem, dzierżawa). Okresy leasingu wynoszą od 1 do 5 lat, o okresie wypowiedzenia 1 miesiąca.

Łączne koszty z tytułu leasingu, ujęte w trakcie roku w skonsolidowanym zysku lub stracie ujawnione są w Nocie 6.

Łączne kwoty przyszłych minimalnych opłat leasingowych z tytułu nieodwrotnego leasingu operacyjnego wynoszą:

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Do 1 roku	5,6	5,2	6,9	6,9

20. Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych

	31.12.2010	31.12.2009	31.12.2008	01.01.2008
Ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zobowiązania z tytułu:				
– odpraw emerytalnych i rentowych	144,5	122,0	121,5	117,2
– nagród jubileuszowych	196,4	194,2	197,6	181,1
– rent wyrównawczych	169,1	192,4	204,0	235,1
– węgla deputatowego emerytów i rencistów	1 249,3	1 154,0	1 045,0	784,4
– odpisów na ZFŚS dla emerytów i rencistów	145,6	132,7	118,4	105,3
– pozostałych świadczeń dla pracowników	40,4	31,4	33,3	40,4
Razem	1 945,3	1 826,7	1 719,8	1 463,5

w tym:

– część długoterminowa	1 745,6	1 656,5	1 539,1	1 300,4
– część krótkoterminowa	199,7	170,2	180,7	163,1

	2010	2009	2008
Ujęte w skonsolidowanym zysku lub stracie koszty z tytułu:			
– odpraw emerytalnych i rentowych	28,3	12,5	6,6
– nagród jubileuszowych	42,5	31,0	23,1
– rent wyrównawczych	(5,4)	6,0	(0,4)
– węgla deputatowego dla emerytów i rencistów	154,9	165,8	232,1
– odpisów na ZFŚS dla emerytów i rencistów	18,5	19,5	(5,6)
– pozostałych świadczeń dla pracowników	12,7	1,9	30,4
Razem	251,5	236,7	286,2

Kwoty ujęte w skonsolidowanym zysku lub stracie przedstawiają się następująco:

	2010	2009	2008
Stan na 1 stycznia	1 826,7	1 719,8	1 463,5
Koszty bieżącego zatrudnienia	44,0	43,5	44,8
Koszty odsetek	94,0	89,5	89,2
Straty/(zyski) aktuarialne	113,5	103,7	152,2
Razem ujęte w kosztach świadczeń pracowniczych	251,5	236,7	286,2
Wyłacone świadczenia	(133,4)	(130,0)	(143,0)
Połączenia jednostek gospodarczych	0,5	0,2	113,1
Stan na 31 grudnia	1 945,3	1 826,7	1 719,8

Koszty świadczeń pracowniczych za lata obrotowe zakończone 31 grudnia ujęto w następujących pozycjach skonsolidowanego zysku lub straty:

	2010	2009	2008
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	151,3	141,9	188,1
Koszty sprzedaży	0,6	0,3	0,3
Koszty administracyjne	5,6	5,0	8,6
Koszty finansowe	94,0	89,5	89,2
Razem ujęte koszty świadczeń pracowniczych	251,5	236,7	286,2

Główne założenia aktuarialne przyjęte na dni kończące okresy sprawozdawcze:

	2010	2009	2008
Stopa dyskonta	5,0%	5,5%	5,5%
Średni zakładany roczny wzrost podstaw kalkulacji rezerwy na odprawy emerytalno-rentowe, nagrody jubileuszowe oraz renty wyrównawcze	2,3%	3,3%	3,2%
Średni zakładany roczny wzrost podstaw kalkulacji rezerwy na deputat węglowy	2,8%	2,9%	3,1%
Średni zakładany roczny wzrost podstaw kalkulacji rezerwy z tytułu odpisu na ZFŚS	4,5%	5,0%	5,5%
Średni ważony współczynnik mobilności pracowniczej	2,1%	2,12%	2,11%

W założeniach aktuarialnych dotyczących kalkulacji rezerwy na węgiel deputatowy dla emerytów i rencistów za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 r. uwzględniono planowany wzrost cen węgla i koksu od 1 stycznia 2012 r. Wzrost cen związany jest z zakończeniem czasowego zwolnienia z opodatkowania podatkiem akcyzowym węgla kamiennego i koksu przeznaczonego do celów opałowych, wynegocjowanego przez Polskę w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej.

Założenia dotyczące przyszłej umieralności oraz prawdopodobieństwo przejścia pracownika na rentę inwalidzką oszacowane zostało na podstawie danych statystycznych z polskich tabel trwania życia dla mężczyzn i dla kobiet, publikowanych przez GUS, na dzień dokonywania wyceny.

21. Rezerwy

	Podatek od nieruchomości	Szkody górnicze	Likwidacja zakładu górniczego	Opłata ekologiczna i ochrona środowiska	Pozostałe rezerwy	Razem
Stan na 1 stycznia 2008 r.						
Długoterminowe	-	77,2	264,3	-	1,6	343,1
Krótkoterminowe	0,4	50,3	-	80,3	24,5	155,5
	0,4	127,5	264,3	80,3	26,1	498,6
2008 r.						
Utworzenie dodatkowych rezerw	161,9	81,1	43,9	9,4	20,1	316,4
Rozwiązanie niewykorzystanej rezerwy	(19,8)	(68,1)	(40,5)	(32,3)	(3,3)	(164,0)
Koszty odsetkowe	61,5	-	15,8	9,4	1,8	88,5
Rezerwy wykorzystane w trakcie roku	(53,7)	-	-	-	(2,0)	(55,7)
Przejęcie KWK „Budryk”	30,8	22,4	-	18,5	7,4	79,1
Stan na 31 grudnia 2008 r.						
Długoterminowe	-	100,7	283,5	21,5	8,8	414,5
Krótkoterminowe	181,1	62,2	-	63,8	41,3	348,4
	181,1	162,9	283,5	85,3	50,1	762,9
2009 r.						
Utworzenie dodatkowych rezerw	53,7	62,8	19,3	-	4,0	139,8
Rozwiązanie niewykorzystanej rezerwy	(2,0)	(20,1)	(18,6)	(42,8)	(28,7)	(112,2)
Koszty odsetkowe	16,5	-	16,3	5,7	0,5	39,0
Rezerwy wykorzystane w trakcie roku	(55,1)	(39,6)	(1,3)	-	(1,0)	(97,0)
Stan na 31 grudnia 2009 r.						
Długoterminowe	-	96,0	299,2	23,1	2,2	420,5
Krótkoterminowe	194,2	70,0	-	25,1	22,7	312,0
	194,2	166,0	299,2	48,2	24,9	732,5
2010 r.						
Utworzenie dodatkowych rezerw	70,4	100,9	26,0	0,3	46,2	243,8
Rozwiązanie niewykorzystanej rezerwy	(2,7)	(17,6)	(68,0)	(25,6)	(1,7)	(115,6)
Koszty odsetkowe	22,9	-	18,0	1,9	-	42,8
Rezerwy wykorzystane w trakcie roku	(45,1)	(76,8)	(0,4)	-	(1,8)	(124,1)
Objęcie kontroli	-	-	-	0,2	1,6	1,8
Stan na 31 grudnia 2010 r.						
Długoterminowe	-	73,3	274,8	21,2	2,4	371,7
Krótkoterminowe	239,7	99,2	-	3,8	66,8	409,5
	239,7	172,5	274,8	25,0	69,2	781,2

Podatek od nieruchomości

Jednostka dominująca Grupy jest stroną postępowań sądowoadministracyjnych w zakresie podatku od nieruchomości od wyrobisk górniczych. Biorąc pod uwagę toczące się postępowania podatkowe prowadzone przez gminy, tj.: gminę Ormontowice za lata 2003-2008, Świerklany za lata 2003-2004 i pozostałe gminy za rok 2003, jak również z uwagi na duże prawdopodobieństwo wystąpienia następnych roszczeń za kolejne lata podatkowe, które zostaną rozstrzygnięte na niekorzyść Jednostki dominującej, utworzono w roku 2008 rezerwę na zobowiązania za lata 2003-2008, która jest systematycznie aktualizowana.

W sprawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości za 2005 r. podziemnych wyrobisk górniczych dotyczących gminy Ormontowice, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w dniu 1 czerwca 2009 r. zawiesił postępowanie oraz podjął decyzję o wystąpieniu do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem o zgodność z konstytucją przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych będących podstawą prowadzenia postępowań podatkowych. Do dnia zatwierdzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Trybunał Konstytucyjny nie wydał decyzji w powyższej sprawie. Sporne zobowiązania z tytułu podatku od nieruchomości od podziemnych wyrobisk górniczych oraz budowli zlokalizowanych na dole kopalń za lata 2005-2010 wraz z odsetkami naliczonymi do dnia 31 grudnia 2010 r. wynoszą 397,3 mln zł, z tego w latach 2008-2010 zapłacono kwotę 148,2 mln zł, pozostała kwota sporu wynosi 249,1 mln zł, z tego wykazano jako:

- zobowiązanie na podstawie otrzymanych decyzji administracyjnych 31,1 mln zł,
- rezerwę 218,0 mln zł.

Istnieje ryzyko, że wszystkie lub znacząca część gmin, nie czekając na rozstrzygnięcie w sprawie zgodności z konstytucją przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych spornego podatku od wyrobisk górniczych, wyda decyzje administracyjne wraz z klauzulą natychmiastowej wykonalności, co spowoduje wypływ środków pieniężnych Jednostki dominującej.

Pozostała rezerwa na podatek od nieruchomości wynosi 21,7 mln zł. Podatek ten dotyczy baterii koksowniczych i jest przedmiotem sporu.

Szkody górnicze

Grupa w ramach przyjętej polityki tworzy w wartości bieżącej rezerwy na przyszłe zobowiązania, rozpoznaje i ujmuje rezerwy na szkody górnicze będące skutkiem działalności eksploatacyjnej zakładów górniczych, w wysokości wynikającej ze zgłoszonych, uznanych bądź będących przedmiotem rozpatrywania przez sądy udokumentowanych roszczeń.

Zgodnie z przyjętym planem techniczno-ekonomicznym dotyczącym likwidacji szkód górniczych, w roku 2011 Grupa przewiduje wykorzystanie rezerwy w wysokości 99,2 mln zł. Pozostała kwota rezerwy zostanie wykorzystana w latach 2012-2016.

Opłata ekologiczna i ochrona środowiska

Rezerwy na opłatę ekologiczną oraz ochronę środowiska obejmują rezerwę na opłaty za składowanie odpadów, która na dzień 31 grudnia 2010 r. wyniosła 17,7 mln zł (31 grudnia 2009 r.: 41,1 mln zł, 31 grudnia 2008 r.: 78,4 mln zł, 1 stycznia 2008 r. 80,3 mln zł). W roku 2003 Grupa zawarła umowę z Przedsiębiorstwem Transportu Kolejowego i Gospodarki Kamieniem Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrze („PTKiGK”) na zarządzanie składowiskiem odpadów w Knurowie. W maju 2007 r. PTKiGK Sp. z o.o. wypowiedziało umowę na zarządzanie składowiskiem ze skutkiem od 31 maja 2007 r. W związku z wypowiedzeniem umowy, od 1 czerwca 2007 r. nie podpisywano kart przyjęcia odpadów. Ze względu na brak potwierdzenia przyjęcia odpadów istnieje ryzyko obciążenia Grupy opłatami za składowanie odpadów za okres od 1 czerwca 2007 r. do 15 sierpnia 2008 r. Ustawa z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz.U. z 2008 nr 138, poz. 865) zwalnia z obowiązku naliczania i wnoszenia opłat za składowanie odpadów po 15 sierpnia 2008 r.

Wykorzystanie rezerwy uzależnione jest od sposobu zakwalifikowania działalności prowadzonej przez kopalnie na składowisku odpadów w Knurowie w latach 2007-2008 przez organy nadzoru.

Oczekuje się, iż rezerwa zostanie wykorzystana do 2014 r.

Pozostałe rezerwy

Grupa utworzyła w 2006 r. rezerwę na roszczenia odszkodowawcze z tytułu sprzedaży koksu, kwota rezerwy została zapłacona na rzecz odbiorcy. Ostatni wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 października 2010 r. oddalił apelację odbiorcy i zasądził zwrot kosztów postępowania odwoławczego, świadczenia głównego wraz z odsetkami, kosztów postępowania egzekucyjnego. Jednakże ze względu na brak ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy oraz pozyskania informacji o planowanym zaskarżeniu wyroku utworzono rezerwę w wysokości 22,5 mln zł.

22. Przychody ze sprzedaży

	2010	2009	2008
Sprzedaż węgla	4 025,5	2 856,5	4 344,0
Sprzedaż koksu	2 812,2	1 241,8	2 893,3
Sprzedaż węglopochodnych	253,3	157,7	237,8
Pozostała działalność	175,3	182,9	148,1
Sprzedaż materiałów	22,6	31,2	22,9
Razem przychody ze sprzedaży	7 288,9	4 470,1	7 646,1

23. Koszty według rodzaju

	2010	2009	2008
Amortyzacja	823,6	750,2	747,4
Zużycie materiałów i energii	841,1	895,3	1 329,5
Usługi obce	1 208,9	1 103,2	1 376,6
Świadczenia na rzecz pracowników	2 642,5	2 431,3	2 594,5
Podatki i opłaty	204,4	191,5	313,3
Pozostałe koszty rodzajowe	48,2	71,4	57,6
Wartość sprzedanych materiałów	176,4	166,3	580,7
Razem koszty rodzajowe	5 945,1	5 609,2	6 999,6
Koszty sprzedaży	(191,1)	(195,6)	(277,5)
Koszty administracyjne	(425,4)	(377,6)	(443,2)
Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne	(391,0)	(298,5)	(360,8)
Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych	(210,7)	(114,9)	(329,3)
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	4 726,9	4 622,6	5 588,8

24. Pozostałe przychody	2010	2009	2008
Odsetki	3,2	12,0	11,0
Otrzymane odszkodowania, kary	8,3	8,3	10,2
Dotacje (odpisane w wysokości amortyzacji)	2,6	2,7	1,7
Pozostałe	9,8	12,9	9,3
Razem pozostałe przychody	23,9	35,9	32,2
25. Pozostałe koszty	2010	2009	2008
Odsetki	26,2	15,4	9,3
Darowizny	2,0	0,5	1,8
Oplaty egzekucyjne i kary	1,1	3,1	1,9
Pozostałe	0,9	1,0	4,0
Razem pozostałe koszty	30,2	20,0	17,0
26. Pozostałe zyski/(straty) netto	2010	2009	2008
Zyski/(straty) z tytułu zbycia rzeczowych aktywów trwałych	(5,0)	(1,5)	(12,2)
Różnice kursowe	(8,0)	(22,1)	3,3
Zyski/(straty) na pochodnych instrumentach finansowych	20,7	16,9	(200,5)
Razem pozostałe zyski/(straty) netto	7,7	(6,7)	(209,4)
27. Przychody i koszty finansowe	2010	2009	2008
Przychody odsetkowe od środków pieniężnych i ich ekwiwalentów	56,1	51,0	64,9
Inne	0,4	0,3	0,4
Razem przychody finansowe	56,5	51,3	65,3
Koszty odsetek:			
– kredyty bankowe	3,6	6,9	7,2
– rozliczenie dyskonta z tytułu długoterminowych rezerw	133,5	125,1	181,8
Inne	0,3	5,8	6,9
Razem koszty finansowe	137,4	137,8	195,9
Koszty finansowe netto	80,9	86,5	130,6

28. Segmenty operacyjne

Organem podejmującym kluczowe decyzje w Grupie jest Zarząd Jednostki dominującej. Miarą wyniku finansowego poszczególnych segmentów operacyjnych Grupy analizowaną przez Zarząd jest zysk/strata operacyjny/a segmentu.

Informacje o segmentach dla celów sprawozdawczych:

	Węgiel	Koks	Pozostałe segmenty	Razem
Na dzień i za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2008 r.				
Łączne przychody ze sprzedaży segmentu	5 748,6	3 131,1	471,1	9 350,8
Przychody ze sprzedaży pomiędzy segmentami	(1 404,6)	-	(300,1)	(1 704,7)
Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych)	4 344,0	3 131,1	171,0	7 646,1
Zysk brutto ze sprzedaży segmentu	1 607,2	390,3	59,8	2 057,3
Zysk/(strata) operacyjny/a segmentu	987,1	148,6	6,7	1 142,4
Amortyzacja	600,7	128,9	17,8	747,4
Aktywa razem	5 300,1	2 592,5	376,0	8 268,6
w tym:				
Zwiększenia aktywów trwałych (innych niż instrumenty finansowe i aktywa z tytułu podatku odroczonego) *	1 788,4	215,3	47,9	2 051,6
Na dzień i za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2009 r.				
Łączne przychody ze sprzedaży segmentu	3 836,9	1 399,5	573,4	5 809,8
Przychody ze sprzedaży pomiędzy segmentami	(980,4)	-	(359,3)	(1 339,7)
Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych)	2 856,5	1 399,5	214,1	4 470,1
Zysk/(strata) brutto ze sprzedaży segmentu	(137,2)	(61,7)	46,4	(152,5)
Zysk/(strata) operacyjny/a segmentu	(498,3)	(236,5)	18,3	(716,5)
Amortyzacja	621,5	109,8	18,9	750,2
Aktywa razem, w tym	5 586,0	2 690,6	331,3	8 607,9
Zwiększenia aktywów trwałych (innych niż instrumenty finansowe i aktywa z tytułu podatku odroczonego) *	728,1	122,4	14,6	865,1
Na dzień i za rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2010 r.				
Łączne przychody ze sprzedaży segmentu	6 103,0	3 065,5	602,7	9 771,2
Przychody ze sprzedaży pomiędzy segmentami	(2 077,5)	-	(404,8)	(2 482,3)
Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych)	4 025,5	3 065,5	197,9	7 288,9
Zysk brutto ze sprzedaży segmentu	1 880,8	609,6	71,6	2 562,0
Zysk/(strata) operacyjny/a segmentu	1 470,3	424,3	52,3	1 946,9
Amortyzacja	696,1	104,6	22,9	823,6
Aktywa razem, w tym	6 911,0	2 743,4	432,1	10 086,5
Zwiększenia aktywów trwałych (innych niż instrumenty finansowe i aktywa z tytułu podatku odroczonego) *	810,4	63,0	91,1	964,5

* Zwiększenia aktywów trwałych obejmują również zwiększenia wynikające z połączeń oraz nabyć jednostek gospodarczych

Przychody z transakcji z podmiotami zewnętrznymi są wyceniane w sposób spójny ze sposobem zastosowanym w skonsolidowanym zysku lub stracie.

Przychody z tytułu transakcji pomiędzy segmentami są eliminowane w procesie konsolidacji. Sprzedaż między segmentami realizowana jest na warunkach rynkowych.

Poniżej przedstawione jest uzgodnienie wyników segmentów (zysku/(straty) operacyjnego/nej) z zyskiem przed opodatkowaniem:

	2010	2009	2008
Zysk/(strata) operacyjny/a	1 946,9	(716,5)	1 142,4
Przychody finansowe	56,5	51,3	65,3
Koszty finansowe	(137,4)	(137,8)	(195,9)
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych	0,4	1,2	1,1
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem	1 866,4	(801,8)	1 012,9

Kwoty łącznych aktywów są wycenione w sposób spójny ze sposobem zastosowanym w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej. Aktywa te są alokowane zgodnie z przedmiotem działalności segmentu i według fizycznej lokalizacji danego składnika majątku.

Aktywa Grupy znajdują się na terenie Polski.

Poniżej przedstawione jest uzgodnienie aktywów segmentów z aktywami ogółem Grupy:

	2010	2009	2008
Aktywa segmentów	10 086,5	8 607,9	8 268,6
Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych	8,7	8,5	8,8
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	230,1	321,8	188,2
Długoterminowe aktywa finansowe	212,0	181,7	859,5
Nadpłacony podatek dochodowy	60,2	12,9	27,5
Pochodne instrumenty finansowe	1,4	0,8	0,1
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe	12,4	-	433,1
Razem aktywa według sprawozdania z sytuacji finansowej	10 611,3	9 133,6	9 785,8

Informacja o kierunkach geograficznych sprzedaży:

	2010	2009	2008
Sprzedaż na terenie Polski, w tym:			
Węgiel	3 414,5	2 399,3	3 862,1
Koks	578,6	420,8	395,0
Pozostałe segmenty	197,3	210,4	157,5
Razem	4 190,4	3 030,5	4 414,6
Sprzedaż poza Polskę, w tym:			
Kraje Unii Europejskiej, w tym:	2 737,0	1 272,1	3 098,2
Węgiel	607,7	457,2	481,9
Koks	2 128,7	811,2	2 602,8
Pozostałe segmenty	0,6	3,7	13,5
Kraje europejskie poza Unią Europejską, w tym:	149,3	10,5	36,7
Węgiel	3,3	-	-
Koks	146,0	10,5	36,7
Pozostałe kraje, w tym:	212,2	157,0	96,6
Koks	212,2	157,0	96,6
Razem, w tym:	3 098,5	1 439,6	3 231,5
Węgiel	611,0	457,2	481,9
Koks	2 486,9	978,7	2 736,1
Pozostałe segmenty	0,6	3,7	13,5
Razem przychody ze sprzedaży	7 288,9	4 470,1	7 646,1

29. Podatek dochodowy

	2010	2009	2008
Podatek bieżący			
– bieżące obciążenie podatkowe	275,2	3,3	263,0
– korekty wykazane w bieżącym okresie w odniesieniu do podatku z lat ubiegłych	3,9	(2,4)	1,1
Podatek odroczony	85,4	(133,6)	(57,2)
Razem	364,5	(132,7)	206,9

Uzgodnienie teoretycznego podatku wynikającego z zysku przed opodatkowaniem i ustawowej stawki podatkowej do obciążenia z tytułu podatku dochodowego wykazanego w skonsolidowanym zysku lub stracie, przedstawia się następująco:

	2010	2009	2008
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem	1 866,4	(801,8)	1 012,9
Podatek wyliczony według stawki 19%	354,6	(152,3)	192,4
Dochody niepodlegające opodatkowaniu	(9,3)	(7,6)	(13,4)
Koszty niestanowiące kosztów uzyskania przychodów	15,3	29,6	26,8
Korekty wykazane w bieżącym okresie w odniesieniu do podatku z lat ubiegłych	3,9	(2,4)	1,1
Obciążenie wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego	364,5	(132,7)	206,9

Władze podatkowe mogą przeprowadzić kontrolę ksiąg rachunkowych i rozliczeń podatkowych w ciągu 5 lat od zakończenia roku, w którym złożono deklaracje podatkowe, i obciążyć Grupę dodatkowym wymiarem podatku wraz z karami i odsetkami.

Z tego tytułu Zarząd Jednostki dominującej nie przewiduje powstania istotnych zobowiązań podatkowych.

30. Zysk/(strata) na akcję

Podstawowy zysk/(strata) na akcję

Podstawowy zysk/(stratę) na akcję wylicza się jako iloraz zysku przypadającego na akcjonariuszy Jednostki dominującej oraz średniej ważonej liczby akcji zwykłych w ciągu roku.

	2010	2009	2008
Zysk/(strata) przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej	1 454,2	(646,3)	795,8
Średnia ważona liczba akcji zwykłych (szt.) *	108 849 600	108 849 600	108 849 600
Podstawowy zysk/(strata) na jedną akcję (w złotych na jedną akcję)	13,36	(5,94)	7,32

* Liczba akcji po podziale akcji w stosunku 1:10 opisanym w Nocie 36

Rozwodniony zysk na akcję

Rozwodniony zysk na akcję wylicza się, korygując średnią ważoną liczbę akcji zwykłych w taki sposób, jak gdyby nastąpiła zamiana na potencjalne akcje zwykłe powodujące rozwodnienie. Jednostka dominująca nie posiada instrumentów powodujących rozwodnienie potencjalnych akcji zwykłych. W związku z powyższym rozwodniony zysk na akcję równy jest podstawowemu zyskowi na akcję Jednostki dominującej.

31. Dywidenda na akcję

Dywidenda na akcję

Wskaźnik dywidendy na akcję wylicza się jako iloraz dywidendy przypadającej na akcjonariuszy Jednostki dominującej oraz liczby akcji zwykłych na dzień dywidendy.

	2010	2009	2008
Dywidendy	177,9	17,0	85,1
Liczba akcji zwykłych na dzień dywidendy (szt.)*	108 849 600	108 849 600	108 849 600
Dywidenda na akcję (w złotych na jedną akcję)	1,63	0,16	0,78

* Liczba akcji po podziale akcji w stosunku 1:10 opisanym w Nocie 36.

Dywidenda w latach 2010 i 2008 obejmuje kwoty odpowiednio: 177,9 mln zł i 85,1 mln zł, które stanowią obowiązkowe wpłaty na rzecz Skarbu Państwa potraktowane jako zaliczka na dywidendę – ustawa z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 154, poz. 792, z późn. zm.). W roku 2009 dywidendy obejmują kwoty wypłacone na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 11,0 mln zł z zysku wypracowanego w 2008 r. oraz korektę obowiązkowych wpłat na rzecz Skarbu Państwa z lat ubiegłych w kwocie 6,0 mln zł.

32. Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej

	Nota	2010	2009	2008
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem		1 866,4	(801,8)	1 012,9
Amortyzacja	23	823,6	750,2	747,4
(Zysk)/Strata na sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		5,0	1,5	12,2
Koszty finansowe – netto		(49,5)	(53,6)	(89,1)
Zmiana zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych	20	118,1	106,9	143,3
Zmiana stanu rezerw	21	48,7	(30,5)	185,2
Zapasy		(188,4)	189,3	(348,9)
Należności handlowe oraz pozostałe należności		(118,0)	(75,8)	121,0
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania		115,1	174,1	(113,1)
Pozostałe przepływy		(0,1)	0,1	(0,7)
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej		2 620,9	260,4	1 670,2

33. Pozycje warunkowe

Aktywa warunkowe

Grupa w latach 2006-2008 w deklaracjach podatku od nieruchomości ujmowała podatek od infrastruktury podziemnej. W latach 2008-2010 Grupa korygowała sukcesywnie złożone deklaracje i składała wnioski o stwierdzenie nadpłaty. W związku z odrzucaniem przez Gminy tych wniosków oraz ze względu na trwający z Gminami spór w tym zakresie, Grupa uznaje wpłaty z tytułu podatku od infrastruktury podziemnej za aktywa warunkowe. Aktywa warunkowe dotyczące nadpłaty podatku od nieruchomości od infrastruktury podziemnej na dzień 31 grudnia 2010 r. wynosi 11,2 mln zł (31 grudnia 2009 r.: wynosiła 7,3 mln zł, 31 grudnia 2008 r.: 2,0 mln zł). Ponadto Grupa z tytułu spornego podatku od nieruchomości od podziemnych wyrobisk górniczych według stanu na 31 grudnia 2010 r. zapłaciła łącznie zobowiązanie wraz z odsetkami w kwocie 148,2 mln zł (w 2010 r.: 37,8 mln zł, w 2009 r.: 56,5 mln zł, w 2008 r.: 53,9 mln zł), które w przypadku pozytywnego dla Grupy rozstrzygnięcia będzie podlegało zwrotowi.

Zobowiązania warunkowe

Grupa w ramach przyjętej polityki tworzenia rezerw ujmuje w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym rezerwy na szkody górnicze, które są skutkiem działalności eksploatacyjnej kopalń węgla kamiennego należących do Grupy, w wysokości wynikające ze zgłoszonych, uznanych lub będących przedmiotem rozpatrzenia przez sądy, udokumentowanych roszczeń z tego tytułu. Grupie nie jest znana metoda ustalenia wartości przyszłych szkód górniczych, która umożliwiłaby wiarygodne oszacowanie przyszłych kosztów likwidacji szkód górniczych powstałych w trakcie eksploatacji górniczej złóż.

34. Transakcje z podmiotami powiązаныmi

Na dzień 31 grudnia 2010 r. kontrolę nad Grupą sprawował Skarb Państwa, który posiadał 100% akcji Jednostki dominującej.

Informacje o transakcjach ze spółkami powiązаныmi

Skarb Państwa jest podmiotem dominującym wyższego szczebla, ponieważ posiada 100% udziału w kapitale akcyjnym Jednostki dominującej. W związku z powyższym wszystkie spółki należące do Skarbu Państwa (bezpośrednio i pośrednio) są podmiotami powiązаныmi z Grupą. Zarząd Jednostki dominującej ujawnił w niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym transakcje z istotnymi jednostkami powiązаныmi, które zostały zidentyfikowane jako podmioty powiązаныne na podstawie jego najlepszej wiedzy.

Wszystkie transakcje z jednostkami z udziałem Skarbu Państwa są zawierane w normalnym trybie działalności Grupy i dokonywane na warunkach rynkowych.

W latach zakończonych 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 r. najistotniejszymi dostawcami Grupy będącymi spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa były następujące podmioty: PKP CARGO S.A., Huta Łabędy S.A., Wałbrzyskie Zakłady Koksownicze „Victoria” S.A., REMAG S.A., Przedsiębiorstwo Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A., Zakład Odsalania „Dębieńsko” Sp. z o.o. Główne zakupy to: usługi przewozowe, dostawa obudów górniczych, dostawy koksu, wynajem, remonty i konserwacje kombajnów górniczych, usługi rekultywacji, utylizacja solanki oraz inne.

	2010	2009	2008
Transakcje dokonywane bezpośrednio ze Skarbem Państwa			
Zakupy w okresie	61,0	-	5,0
Saldo zobowiązania na koniec okresu	47,7	68,9	79,0
Transakcje dokonywane ze spółkami zależnymi od Skarbu Państwa			
Zakupy w okresie*	431,3	383,2	899,6
Saldo zobowiązania na koniec okresu	59,6	60,1	63,1
Transakcje dokonywane z Jednostkami stowarzyszonymi			
Zakupy w okresie*	26,4	24,7	31,5
Saldo zobowiązania na koniec okresu	4,9	4,3	6,0
Łącznie dokonane zakupy	518,7	407,9	936,1
Saldo zobowiązań ogółem	112,2	133,3	148,1

* Z uwzględnieniem podatku VAT

Ponadto w 2008 r. Grupa wyemitowała akcje na rzecz Skarbu Państwa w zamian za otrzymany aport w postaci Kopalni Węgla Kamiennego „Budryk” S.A.

W latach zakończonych 31 grudnia 2010, 2009, 2008 r. najistotniejszymi odbiorcami Grupy będącymi spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa były następujące podmioty: Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A., Węglkokoks S.A., Wałbrzyskie Zakłady Koksownicze „Victoria” S.A., PGE Elektra S.A., Energa Elektrociepłowni Ostrołęka S.A., Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrociepłownia „Kozienice” S.A., KGHM Polska Miedź S.A., Zespół Elektrociepłowni Bytom S.A., Elektrociepłownia Zabrze S.A., PGE Zespół Elektrociepłowni Dolna Odra S.A., PGE Elektrociepłownia Opole S.A., Krajowa Spółka Cukrowa S.A.

Poniżej przedstawione wartości sprzedaży i kwoty należności wynikają ze sprzedaży węgla i koksu:

	2010	2009	2008
Sprzedaż w okresie*	1 859,8	1 440,2	1 489,6
Saldo należności na koniec okresu	142,2	111,6	87,9

* Z uwzględnieniem podatku VAT

Poza ww. istotnymi transakcjami z jednostkami powiązаныmi miały miejsce transakcje sprzedaży do jednostki wycenianej metodą praw własności C&C Coke and Coal Products GmbH, w wysokości 32,5 mln zł w 2009 r. oraz 51,4 mln zł w 2008 r.

Informacje o transakcjach z członkami Zarządu Jednostki dominującej

	2010	2009	2008
Krótkoterminowe świadczenia pracownicze	1,3	1,2	1,6
Nagrody jubileuszowe	-	-	-
Świadczenia po okresie zatrudnienia	0,2	0,2	0,2
Świadczenia z tytułu rozwiązania stosunku pracy (odprawy)	-	0,1	0,1
Świadczenia w formie akcji	-	-	-
Inne	0,2	0,2	0,2
Razem	1,7	1,7	2,1

Informacje o transakcjach z członkami Rady Nadzorczej Jednostki dominującej

	2010	2009	2008
Krótkoterminowe świadczenia	0,4	0,4	0,4
Świadczenia w formie akcji	-	-	-
Inne	-	-	-
Razem	0,4	0,4	0,4

W 2010, 2009 i 2008 r. nie zostały udzielone żadne pożyczki członkom Zarządu ani członkom Rady Nadzorczej Jednostki dominującej.

Informacje o transakcjach z członkami Zarządu Jednostek zależnych

	2010	2009	2008
Krótkoterminowe świadczenia pracownicze	5,4	5,5	4,9
Nagrody jubileuszowe	-	0,1	0,2
Świadczenia po okresie zatrudnienia	-	-	-
Świadczenia z tytułu rozwiązania stosunku pracy (odprawy)	0,1	0,1	0,1
Świadczenia w formie akcji	-	-	-
Inne	1,3	0,9	1,1
Razem	6,8	6,6	6,3

Informacje o transakcjach z członkami Rady Nadzorczej Jednostek zależnych

	2010	2009	2008
Krótkoterminowe świadczenia	2,4	2,2	2,0
Świadczenia w formie akcji	-	-	-
Inne	0,2	0,2	0,2
Razem	2,6	2,4	2,2

W 2010, 2009 i 2008 r. nie zostały udzielone żadne pożyczki członkom Zarządu ani członkom Rady Nadzorczej Jednostek zależnych.

35. Połączenia jednostek gospodarczych

Połączenia jednostek gospodarczych pod wspólną kontrolą

Połączenie z KWK „Budryk” S.A.

W dniu 4 stycznia 2008 r. nastąpiło połączenie Jednostki dominującej z Kopalnią Węgla Kamiennego „Budryk” S.A. W związku z połączeniem wyemitowano 933 tys. akcji imiennych serii B o łącznej wartości nominalnej 46,6 mln zł, które zostały objęte przez Skarb Państwa – dotychczasowego akcjonariusza KWK „Budryk” S.A. Zgodnie z zasadami opisanymi w Nocie 2.2, połączenie zostało rozliczone metodą opartą na wartościach historycznych.

Efekt finansowy przeprowadzonej transakcji przedstawia poniższa tabela:

Przejęte aktywa netto na dzień połączenia

Rzeczowe aktywa trwałe	889,4
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	(113,1)
Pozostałe aktywa netto	(89,7)
Razem przejęte aktywa netto	686,6
Wartość nominalna wyemitowanych akcji	(46,6)
Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną	(387,4)
Wartość emisyjna akcji	(434,0)
Kwota różnicy ujęta w zyskach zatrzymanych	252,6

Nabycie Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A.

W dniu 7 grudnia 2010 r. Jednostka dominująca nabyła od Skarbu Państwa 90,59% akcji Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. Zgodnie z zasadami opisanymi w Nocie 2.2, połączenie zostało rozliczone metodą opartą na wartościach historycznych. Poniższa tabela podsumowuje wynagrodzenie wypłacone za nabyte akcje, wartość nabytych aktywów netto ujętych w dniu nabycia oraz wartość niekontrolujących udziałów.

Wypłacone wynagrodzenie	(49,0)
Nabyte aktywa netto	40,4
Udziały niekontrolujące	(3,8)
Kwota różnicy ujęta w zyskach zatrzymanych	(12,4)

Pozostałe połączenia

Nabycie Centrum Informatyki ROW Sp. z o.o.

W dniu 12 czerwca 2009 r. Jednostka dominująca za kwotę 3,3 mln zł nabyła udziały w CI ROW Sp. z o.o. W wyniku przeprowadzonej transakcji stan posiadanych udziałów wynosi 74,38%.

36. Zdarzenia po dniu kończącym okres sprawozdawczy

Po dniu kończącym okres sprawozdawczy, zgodnie z posiadaną wiedzą, nie wystąpiły inne niż wymienione poniżej, istotne zdarzenia, które mogłyby mieć wpływ na wynik roku 2010 i nie zostały ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupy.

1. W dniu 11 kwietnia 2011 r. Polski Koks S.A. podpisał z ArcelorMittal Poland S.A., tj. udziałowcem Spółki, umowę nabycia 10 045 szt. akcji własnych celem ich umorzenia za wynagrodzeniem stanowiących 24,5% kapitału zakładowego. Umowa ta ulega rozwiązaniu bez konieczności składania dodatkowych wypowiedzeń, o ile do dnia 1 czerwca 2011 r.:
 - Rada Nadzorcza ArcelorMittal Poland S.A. nie wyrazi zgody na zbycie akcji spółki Polski Koks S.A. na warunkach określonych w umowie,
 - Zgromadzenie Akcjonariuszy Spółki Polski Koks S.A. nie wyrazi zgody na nabycie akcji własnych na warunkach określonych w umowie.
2. W dniu 12 maja 2011 r. Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy podjęło następujące uchwały:
 - Przyjęcie Statutu Spółki, w wyniku którego następuje podział akcji w stosunku 1:10. W wyniku podziału akcji kapitał zakładowy Spółki dzieli się na 108.849.600 akcji serii A oraz B o wartości nominalnej 5 zł każda;
 - Podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 19.771.050 zł w drodze emisji 3.954.210 akcji serii C o wartości nominalnej 5 zł każda będących akcjami na okaziciela, po cenie emisyjnej równej cenie nominalnej. Oferta objęcia akcji serii C zostanie skierowana w drodze subskrypcji prywatnej do firmy inwestycyjnej lub firm inwestycyjnych (w rozumieniu art. 3 pkt 33 Ustawy o Obrocie), która zobowiąże się zbyć objęte akcje serii C lub prawa do objęcia akcji serii C na rzecz (a) pracowników Spółki i Spółek Zależnych, zatrudnionych w dniu pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, akcji Kompanii Węglowej S.A., akcji KK Zabrze ani udziałów w Koksowni Przyjaźń na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji; (b) pracowników Spółki i Spółek Zależnych na dzień pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy posiadają na mocy Ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Kompanii Węglowej S.A., a uzyskali je w związku z faktem zatrudnienia w przedsiębiorstwie państwowym KWK Budryk, a także akcji Koksowni Przyjaźń, pod warunkiem rezygnacji z uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji tych podmiotów; oraz (c) pracowników KK Zabrze, zatrudnionych w tej spółce w dniu pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji KK Zabrze na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, pod warunkiem wniesienia akcji KK Zabrze w postaci aportu do Spółki. Złożenie wniosku w sądzie rejestrowym o zarejestrowanie podwyższenia kapitału w wyniku emisji akcji serii C uwarunkowane jest wcześniejszym zarejestrowaniem podwyższenia kapitału zakładowego wynikającego z emisji akcji serii D, opisanej poniżej.

- Podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 32.020.050 zł w drodze emisji 6.404.110 akcji serii D o wartości nominalnej 5 zł każda będących akcjami imiennymi. Akcje serii D zostaną zaoferowane Skarbowi Państwa w ramach subskrypcji prywatnej, po cenie emisyjnej równej 41,76 zł. Skarb Państwa wniesie do Spółki 5.610.000 niezdematerializowanych akcji zwykłych imiennych w KK Zabrze, na pokrycie obejmowanych akcji serii D. Wejście w życie tej uchwały jest uwarunkowane wyrażeniem przez Radę Ministrów zgody na wniesienie aportem do Spółki akcji KK Zabrze i zależy od spełnienia się dodatkowego warunku lub warunków określonych przez Radę Ministrów przy wyrażaniu tej zgody.

PODPISY WSZYSTKICH CZŁONKÓW ZARZĄDU

Jarosław Zagórowski	Prezes Zarządu
Grzegorz Czornik	Zastępca Prezesa Zarządu
Andrzej Tor	Zastępca Prezesa Zarządu
Marek Wadowski	Zastępca Prezesa Zarządu
Artur Wojtków	Zastępca Prezesa Zarządu

Jastrzębie-Zdrój, 27 maja 2011 r.

[STRONA CELOWO POZOSTAWIONA PUSTA]

Raport niezależnego biegłego rewidenta

**z przeglądu śródrocznego skróconego
skonsolidowanego sprawozdania finansowego
za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 marca 2011 r.**

PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o.

Oddział w Katowicach
Katowice Business Point
ul. Ściegiennego 3
40-001 Katowice
Polska
Telefon +48 (32) 6040 200
Faks +48 (32) 6040 300
<http://www.pwc.com/pl>

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.

Przeprowadziliśmy przegląd zamieszczonego w Prospekcie na stronach od F-69 do F-91 śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. (zwanej dalej „Grupą”), w której jednostką dominującą jest Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. („Jednostka dominująca”) z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju przy ulicy Armii Krajowej 56, obejmującego: skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej sporządzone na dzień 31 marca 2011 r., oraz skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów, skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym i skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych sporządzone za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 r., a także informację dodatkową o przyjętych zasadach rachunkowości oraz inne informacje objaśniające („śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe”).

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przez Jednostkę dominującą w celu zamieszczenia w Prospekcie, zgodnie z załącznikiem I, punkt 20.6 do Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (zwanego dalej „Rozporządzeniem Prospektowym UE”).

Za sporządzenie zgodnego z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską dotyczącymi sprawozdawczości śródrocznej (MSR 34) śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego odpowiedzialny jest Zarząd Jednostki dominującej. Naszym zadaniem było przedstawienie, dla potrzeb Prospektu, raportu o tym śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym na podstawie dokonanego przeglądu.

Przegląd przeprowadziliśmy stosownie do postanowień krajowych standardów rewizji finansowej wydanych przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów. Zaplanowaliśmy i przeprowadziliśmy przegląd w taki sposób, aby uzyskać umiarkowaną pewność, że śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie zawiera istotnych nieprawidłowości. Przeglądu dokonaliśmy drogą analizy śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, przeglądu dokumentacji konsolidacyjnej oraz z wykorzystaniem informacji uzyskanych od Zarządu Jednostki dominującej i pracowników Grupy.

Raport niezależnego biegłego rewidenta

**z przeglądu śródrocznego skróconego skonsolidowanego
sprawozdania finansowego za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 marca 2011 r.**

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (cd.)

Zakres i metoda wykonanych prac były znacząco mniejsze od zakresu badania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, ponieważ celem przeglądu nie było wyrażenie opinii o zgodności z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz rzetelności i jasności śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego. Niniejszy raport nie stanowi opinii z badania śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego w rozumieniu Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (Dz.U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późniejszymi zmianami).

Na podstawie przeprowadzonego przeglądu nie zidentyfikowaliśmy niczego, co nie pozwoliłoby stwierdzić, że śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało przygotowane, we wszystkich istotnych aspektach, zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości 34 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa” zatwierdzonym przez Unię Europejską.

Dla potrzeb punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE przyjmujemy odpowiedzialność za niniejszy, będący częścią Prospektu, raport oraz stwierdzamy, iż dołożyliśmy należytej staranności, by zapewnić, że informacje zawarte w tym raporcie są, według naszej najlepszej wiedzy, prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz że nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie. Niniejsze oświadczenie zostało zamieszczone w Prospekcie zgodnie z wymogami punktu 1.2 Załącznika I oraz punktu 1.2 Załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE.

Przeprowadzający przegląd w imieniu PricewaterhouseCoopers Sp. z o., spółki wpisanej na listę podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych pod numerem 144:

Tomasz Reinfuss

Biegły Rewident Grupy, Kluczowy Biegły Rewident

Numer ewidencyjny 90038

Katowice, 27 maja 2011 r.

Grupa Kapitałowa
Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.

ŚRÓDROCZNE SKRÓCONE SKONSOLIDOWANE SPRAWOZDANIE FINANSOWE

za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku

Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej

	Nota	31.03.2011	31.12.2010
Aktywa			
Aktywa trwałe			
Rzeczowe aktywa trwałe	4	6 702,2	6 717,7
Wartości niematerialne	5	42,1	41,8
Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych		9,5	8,7
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego		171,0	230,1
Pozostałe długoterminowe aktywa		281,5	212,0
		7 206,3	7 210,3
Aktywa obrotowe			
Zapasy	7	458,4	516,5
Należności handlowe oraz pozostałe należności	6	1 194,5	954,7
Nadpłacony podatek dochodowy		4,1	60,2
Pochodne instrumenty finansowe		2,2	1,4
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe	8	780,0	12,4
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty		1 488,7	1 855,8
		3 927,9	3 401,0
RAZEM AKTYWA		11 134,2	10 611,3

Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej (cd.)

	Nota	31.03.2011	31.12.2010
Kapitał własny			
Kapitał własny przypadający na akcjonariuszy			
Jednostki dominującej			
Kapitał podstawowy	9	1 209,1	1 209,1
Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną		387,4	387,4
Zyski zatrzymane		4 770,7	4 252,9
		6 367,2	5 849,4
Udziały niekontrolujące		261,7	253,1
Razem kapitał własny		6 628,9	6 102,5
Zobowiązania			
Zobowiązania długoterminowe			
Kredyty i pożyczki	10	57,4	8,2
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	11	1 747,5	1 745,6
Rezerwy	12	375,1	371,7
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania		161,0	161,4
		2 341,0	2 286,9
Zobowiązania krótkoterminowe			
Kredyty i pożyczki	10	26,2	102,3
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego		49,7	2,8
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	11	230,6	199,7
Rezerwy	12	407,7	409,5
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania		1 450,1	1 507,6
		2 164,3	2 221,9
Razem zobowiązania		4 505,3	4 508,8
RAZEM KAPITAŁ WŁASNY I ZOBOWIĄZANIA		11 134,2	10 611,3

Skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów

	Nota	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
		2011	2010
Przychody ze sprzedaży	13	2 267,2	1 483,7
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	14	(1 314,0)	(1 123,8)
Zysk brutto ze sprzedaży		953,2	359,9
Koszty sprzedaży	14	(61,7)	(49,2)
Koszty administracyjne	14	(106,2)	(103,5)
Pozostałe przychody		7,1	12,2
Pozostałe koszty		(2,1)	(4,3)
Pozostałe zyski/(straty) – netto		(1,6)	2,3
Zysk operacyjny		788,7	217,4
Przychody finansowe		20,2	8,0
Koszty finansowe		(34,6)	(39,8)
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych		0,2	-
Zysk przed opodatkowaniem		774,5	185,6
Podatek dochodowy	16	(155,1)	(36,3)
Zysk netto		619,4	149,3
Całkowite dochody razem		619,4	149,3
Zysk netto przypadający/a na:			
– akcjonariuszy Jednostki dominującej	17	608,0	146,2
– udziały niekontrolujące		11,4	3,1
Całkowite dochody przypadające na:			
– akcjonariuszy Jednostki dominującej		608,0	146,2
– udziały niekontrolujące		11,4	3,1
Zysk na akcję przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej (wyrażony w PLN na jedną akcję)	17	5,59	1,34

Skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym

Nota	Przypadające na akcjonariuszy Jednostki dominującej				Udziały niekontrolujące	Razem kapitał własny
	Kapitał podstawowy	Nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną	Zyski zatrzymane	Razem		
Stan na 1 stycznia 2010 r.	1 209,1	387,4	2 991,5	4 588,0	210,8	4 798,8
Całkowite dochody razem	-	-	146,2	146,2	3,1	149,3
Dywidendy	18	-	(21,6)	(21,6)	-	(21,6)
Stan na 31 marca 2010 r.	1 209,1	387,4	3 116,1	4 712,6	213,9	4 926,5
Stan na 1 stycznia 2011 r.	1 209,1	387,4	4 252,9	5 849,4	253,1	6 102,5
Całkowite dochody razem	-	-	608,0	608,0	11,4	619,4
Dywidendy	18	-	(90,2)	(90,2)	(2,8)	(93,0)
Stan na 31 marca 2011 r.	1 209,1	387,4	4 770,7	6 367,2	261,7	6 628,9

Skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych

	Nota	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
		2011	2010
Przeptywy pieniężne z działalności operacyjnej			
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej	19	747,0	233,4
Odsetki zapłacone		10,5	5,1
Podatek dochodowy zapłacony		7,2	(3,2)
Przeptywy pieniężne netto z działalności operacyjnej		764,7	235,3
Przeptywy pieniężne z działalności inwestycyjnej			
Nabycie rzeczowych aktywów trwałych		(271,6)	(233,8)
Nabycie wartości niematerialnych		(3,2)	(2,3)
Nabycie aktywów finansowych		(840,7)	(226,2)
Wpływy ze sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		0,6	3,5
Sprzedaż aktywów finansowych		12,0	-
Odsetki otrzymane		0,6	1,5
Przeptywy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej		(1 102,3)	(457,3)
Przeptywy pieniężne z działalności finansowej			
Otrzymane kredyty i pożyczki		51,3	0,4
Splaty kredytów i pożyczek		(81,0)	(53,3)
Dywidendy wypłacone udziałom niekontrolującym		(1,6)	-
Płatności związane z leasingiem finansowym		(0,2)	(0,1)
Pozostałe przepływy netto z działalności finansowej		(31,5)	(53,0)
Zmiana netto stanu środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		(369,1)	(275,0)
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na początek okresu		1 855,8	787,7
Różnice kursowe z przeliczenia środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		2,0	0,6
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na koniec okresu		1 488,7	513,3

Noty do skonsolidowanego sprawozdania finansowego

1. Informacje ogólne

Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. („Jednostka dominująca”; „JSW S.A.”) jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa Rzeczypospolitej Polskiej. JSW S.A. została utworzona 1 kwietnia 1993 r. W dniu 17 grudnia 2001 r. JSW S.A. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS 0000072093 prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Jednostce dominującej nadano numer statystyczny REGON 271747631. Siedziba Jednostki dominującej mieści się w Jastrzębiu-Zdroju przy ul. Armii Krajowej 56. Grupa Kapitałowa JSW S.A. („Grupa”, „Grupa Kapitałowa”) składa się z JSW S.A. i jej spółek zależnych. Podstawowym przedmiotem działalności Grupy jest wydobywanie węgla kamiennego oraz produkcja koksu.

2. Opis ważniejszych stosowanych zasad rachunkowości

2.1. Podstawa sporządzenia śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone dla potrzeb prospektu emisyjnego Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. zostało sporządzone zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości nr 34 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa”.

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe należy czytać łącznie ze skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku, sporządzonym zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską (MSSF).

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzone zostało zgodnie z zasadą kosztu historycznego, z wyjątkiem pochodnych instrumentów finansowych wycenianych według wartości godziwej.

2.2. Założenie kontynuacji działalności

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości. Na dzień zatwierdzenia niniejszego sprawozdania nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności Grupy.

2.3. Istotne zasady rachunkowości

Zasady (polityki) rachunkowości zastosowane do sporządzenia niniejszego śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego są spójne z tymi, które zastosowano przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy za lata zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku.

(a) Standardy, zmiany i interpretacje istniejących standardów, które obowiązują od 1 stycznia 2011 r. i zostały zastosowane przez Grupę

W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupa zastosowała po raz pierwszy następujące opublikowane standardy:

- **Poprawki do MSSF 2010**

„Poprawki do MSSF 2010” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 6 maja 2010 r. Poprawki zmieniają 7 standardów i zawierają zmiany w prezentacji, ujmowaniu i wycenie oraz zawierają zmiany terminologiczne i edycyjne.

Powyższe zmiany nie miały istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

(b) Standardy, interpretacje istniejących standardów i ich zmiany, które nie są jeszcze obowiązujące i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę

Opublikowane zostały następujące standardy i interpretacje do istniejących standardów, które jeszcze nie obowiązują i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę:

- **MSSF 9 „Instrumenty finansowe Część 1: Klasyfikacja i wycena”**

MSSF 9 opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 12 listopada 2009 r. zastępuje te części MSR 39, które dotyczą klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych. W październiku 2010 r. MSSF 9 został uzupełniony o problematykę klasyfikacji i wyceny zobowiązań finansowych. Nowy standard obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie. Standard wprowadza jeden model przewidujący tylko dwie kategorie klasyfikacji aktywów finansowych: wyceniane w wartości godziwej i wyceniane według zamortyzowanego kosztu.

Kluczową zmianą jest nałożony na jednostki wymóg prezentowania w innych całkowitych dochodach skutków zmian własnego ryzyka kredytowego z tytułu zobowiązań finansowych wyznaczonych do wyceny w wartości godziwej przez wynik finansowy. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 9 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- **Zmiany do MSSF 7 – Przekazanie aktywów finansowych**

Zmiany do MSSF 7 „Przekazanie aktywów finansowych” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w październiku 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. lub po tej dacie. Zmiany wymagają ujawniania dodatkowych informacji o ryzyku wynikającym z przekazania aktywów finansowych. Zawierają wymóg ujawnienia, według klas aktywów, charakteru, wartości księgowej oraz opisu ryzyka i korzyści dotyczących aktywów finansowych przekazanych innemu podmiotowi, ale pozostających nadal w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jednostki. W przypadku, gdy aktywa finansowe zostały usunięte z ksiąg, ale jednostka nadal jest narażona na pewne ryzyko i może uzyskać pewne korzyści związane z przekazanym składnikiem aktywów, wymagane jest dodatkowo ujawnienie informacji umożliwiających zrozumienie skutków takiego ryzyka. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 7 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSR 12 – Realizacja wartości aktywów**

Zmiany do MSR 12 „Realizacja wartości aktywów” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2012 r. lub po tej dacie. Zmiany dotyczą wyceny zobowiązań i aktywów z tytułu podatku odroczonego od nieruchomości inwestycyjnych wycenianych w wartości godziwej zgodnie z MSR 40 „Nieruchomości inwestycyjne” i wprowadzają możliwe do obalenia domniemanie, że wartość nieruchomości inwestycyjnej może być odzyskana całkowicie poprzez sprzedaż. To domniemanie można obalić, gdy nieruchomość inwestycyjna jest utrzymywana w modelu biznesowym, którego celem jest wykorzystanie zasadniczo wszystkich korzyści ekonomicznych reprezentowanych przez nieruchomość inwestycyjną w czasie, a nie w chwili sprzedaży. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, zmiany do MSR 12 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSSF 1 – Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy**

Zmiany do MSSF 1 „Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. lub po tej dacie. Zmiana dotycząca znaczącej hiperinflacji stwarza dodatkowe wyłączenie w wypadku, gdy podmiot, który był pod wpływem znaczącej hiperinflacji, ponownie zaczyna lub po raz pierwszy zamierza sporządzać swoje sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF. Wyłączenie pozwala podmiotowi na wybór wyceny aktywów i pasywów według wartości godziwej i wykorzystania tej wartości godziwej jako domniemanego kosztu tych aktywów i pasywów w bilansie otwarcia w pierwszym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zgodnym z MSSF.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 1 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

Grupa zastosuje standardy i interpretacje mające zastosowanie do prowadzonej przez nią działalności od momentu ich wejścia w życie.

- **MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”**

MSSF 10 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje wytyczne w sprawie kontroli i konsolidacji zawarte w MSR 27 „Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe” oraz w interpretacji SKI-12 „Konsolidacja – jednostki specjalnego przeznaczenia”. MSSF 10 zmienia definicję kontroli w taki sposób, by dla wszystkich jednostek obowiązywały te same kryteria określania kontroli. Zmienionej definicji towarzyszą obszernie wytyczne dotyczące zastosowania.

Grupa zastosuje MSSF 10 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 10 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 11 „Wspólne przedsięwzięcia”**

MSSF 11 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje MSR 31 „Udziały we wspólnych przedsięwzięciach” oraz interpretację SKI-13 „Wspólnie kontrolowane jednostki – niepieniężny wkład wspólników”. Zmiany w definicjach ograniczyły liczbę rodzajów wspólnych przedsięwzięć do dwóch: wspólne operacje i wspólne przedsięwzięcia. Jednocześnie wyeliminowano dotychczasową możliwość wyboru konsolidacji proporcjonalnej w odniesieniu do jednostek pod wspólną kontrolą. Wszyscy uczestnicy wspólnych przedsięwzięć mają obecnie obowiązek ich konsolidacji metodą praw własności.

Grupa zastosuje MSSF 11 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 11 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 12 „Ujawnianie informacji na temat zaangażowania w innych jednostkach”**

MSSF 12 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard dotyczy jednostek posiadających udział w jednostce zależnej, wspólnym przedsięwzięciu, jednostce stowarzyszonej lub w niekonsolidowanej strukturze. Standard zastępuje wymogi w zakresie ujawniania informacji zawarte obecnie w MSR 28 „Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych”. MSSF 12 wymaga, by jednostki ujawniały informacje, które pomogą użytkownikom sprawozdań finansowych ocenić charakter, ryzyko i skutki finansowe inwestycji jednostki w jednostkach zależnych, stowarzyszonych, wspólnych przedsięwzięciach i niekonsolidowanych strukturach. W tym celu nowy standard nakłada wymóg ujawniania informacji dotyczących wielu obszarów, w tym znaczących osądów i założeń przyjmowanych przy ustalaniu, czy jednostka kontroluje, współkontroluje czy posiada znaczący wpływ na swoje udziały w innych jednostkach; obszernych informacji o znaczeniu udziałów niekontrolujących w działalności i przepływach pieniężnych grupy; sumarycznych informacji finansowych o spółkach zależnych ze znaczącymi udziałami niekontrolującymi, a także szczegółowych informacji o udziałach w strukturach niekonsolidowanych.

Grupa zastosuje MSSF 12 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, MSSF 12 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 13 „Wycena w wartości godziwej”**

MSSF 13 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard ma na celu poprawę spójności i zmniejszenie złożoności poprzez sformułowanie precyzyjnej definicji wartości godziwej oraz skupienie w jednym standardzie wymogów dotyczących wyceny w wartości godziwej i ujawniania odnośnych informacji.

Grupa zastosuje MSSF 13 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 13 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

2.4. Informacje dotyczące sezonowości

Działalność Grupy nie ma charakteru sezonowego, zatem w tym zakresie przedstawiane wyniki nie odnotowują istotnych wahań w trakcie roku.

3. Zarządzanie ryzykiem finansowym

3.1. Czynniki ryzyka finansowego

Działalność prowadzona przez Grupę naraża ją na następujące ryzyka finansowe: ryzyko rynkowe (w tym: ryzyko cenowe, ryzyko zmiany kursów walut oraz ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych), ryzyko kredytowe oraz ryzyko utraty płynności.

Zarządzanie ryzykiem finansowym jest wykonywane na szczeblu Zarządu Jednostki dominującej. Jednostka dominująca posiada dział zajmujący się monitorowaniem ekspozycji Grupy na poszczególne rodzaje ryzyk finansowych.

(a) Ryzyko cenowe

Grupa nie posiada istotnych inwestycji w kapitałowe papiery wartościowe sklasyfikowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jako dostępne do sprzedaży i w związku z tym nie jest narażona na ryzyko cenowe dotyczące zmian cen tego typu inwestycji.

(b) Ryzyko zmiany kursów walut

Grupa jest narażona na znaczące ryzyko zmiany kursów walut wynikające z ekspozycji walutowej Grupy, które może wpłynąć na wysokość przyszłych przepływów pieniężnych oraz wynik finansowy.

Potencjalny wpływ wzrostu kursu EUR/PLN na zysk netto:

	31.03.2011	01.01.2011
zmiana %	5%	5%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	23,8	27,8
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	(18,9)	(11,4)
Wpływ na zysk przed opodatkowaniem	4,9	16,4
Efekt podatkowy	(0,9)	(3,1)
Wpływ na zysk netto	4,0	13,3

Potencjalny wpływ spadku kursu EUR/PLN na zysk netto:

	31.03.2011	01.01.2011
zmiana %	(5)%	(5)%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	(23,8)	(27,8)
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	18,9	11,4
Wpływ na zysk przed opodatkowaniem	(4,9)	(16,4)
Efekt podatkowy	0,9	3,1
Wpływ na zysk netto	(4,0)	(13,3)

Zmiany kursów innych walut niż EUR nie wpływają w istotny sposób na zysk netto Grupy.

(c) Ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych

Nie wystąpiły istotne zmiany związane z narażeniem Grupy na ryzyko zmian przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych.

(d) Ryzyko kredytowe

W Grupie występuje koncentracja ryzyka, w związku z należnościami z tytułu dostaw i usług, gdyż sprzedaż prowadzona jest do ograniczonej liczby odbiorców. W szczególności dotyczy to Grupy ArcelorMittal oraz spółek kontrolowanych przez Skarb Państwa stanowiących odpowiednio 42,36% i 11,54% należności na dzień 31 marca 2011 r. W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem finansowym nie wystąpiły istotne zmiany ryzyka kredytowego w stosunku do ostatniego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, w tym zakresie pojawienia się nowych, znaczącego wzrostu lub spadku sprzedaży lub utraty dotychczasowych klientów. Nie zidentyfikowano także istotnych zmian w zakresie sytuacji finansowej klientów Grupy.

(e) Ryzyko utraty płynności

Biorąc pod uwagę zgromadzone rezerwy finansowe Grupy można przyjąć, że nie istnieje znaczące ryzyko utraty płynności finansowej. W I kwartale 2011 roku nie wystąpiły istotne zmiany w zakresie regulowania zobowiązań w Grupie w stosunku do ostatniego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego z wyjątkiem pozyskania nowych kredytów bankowych. Wpływ zawartych umów na ryzyko płynności Grupy omówiono w Nocie 10.

3.2. Zarządzanie ryzykiem kapitałowym

Celem Grupy w zarządzaniu ryzykiem kapitałowym jest ochrona zdolności Grupy do kontynuowania działalności tak, aby możliwe było realizowanie zwrotu dla akcjonariuszy oraz korzyści dla innych zainteresowanych stron, a także utrzymywanie optymalnej struktury kapitału w celu obniżenia jego kosztu.

Aby utrzymać lub skorygować strukturę kapitału, Grupa może zmieniać kwotę deklarowanych dywidend do wypłacenia akcjonariuszowi, zwracać kapitał akcjonariuszowi, emitować nowe akcje lub sprzedawać aktywa w celu obniżenia zadłużenia.

Na poszczególne dni kończące okresy sprawozdawcze wartość finansowania zewnętrznego jest niższa od wartości płynnych środków finansowych w Grupie (środków pieniężnych i ich ekwiwalentów). W związku z tym za kapitał zaangażowany, finansujący działalność Grupy, Zarząd uznaje kapitał własny.

4. Rzeczowe aktywa trwałe

	31.03.2011	31.12.2010
Grunty	35,3	36,2
Budynki i budowle	3 147,6	3 146,5
Wytrobiska ruchome	641,2	633,8
Urządzenia techniczne i maszyny	2 082,5	2 087,8
Inne rzeczowe aktywa trwałe	75,3	73,9
Inwestycje rozpoczęte	720,3	739,5
Razem	6 702,2	6 717,7

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011	Za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2010	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2010
Wartość początkowa (brutto) na początek okresu	10 119,5	9 565,7	9 565,7
Umorzenie na początek okresu	(3 401,8)	(2 950,0)	(2 950,0)
Wartość księgowa netto na początek okresu	6 717,7	6 615,7	6 615,7
Zwiększenia	187,4	952,1	176,1
Zmniejszenia	(3,0)	(31,2)	(4,5)
Amortyzacja	(199,9)	(818,9)	(191,9)
Wartość księgowa netto na koniec okresu	6 702,2	6 717,7	6 595,4

5. Wartości niematerialne

	31.03.2011	31.12.2010
Informacja geologiczna	15,7	16,1
Prawo wieczystego użytkowania gruntów	19,3	19,3
Pozostałe wartości niematerialne	7,1	6,4
Razem	42,1	41,8

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011	Za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2010	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2010
Wartość początkowa (brutto) na początek okresu	73,7	61,7	61,7
Umorzenie na początek okresu	(31,9)	(27,4)	(27,4)
Wartość księgowa netto na początek okresu	41,8	34,3	34,3
Zwiększenia	1,4	12,4	0,7
Zmniejszenia	-	(0,2)	-
Amortyzacja	(1,1)	(4,7)	(1,0)
Wartość księgowa netto na koniec okresu	42,1	41,8	34,0

6. Należności handlowe oraz pozostałe należności

	31.03.2011	31.12.2010
Należności handlowe brutto	1 031,4	827,2
Minus: odpis aktualizujący	(58,6)	(61,6)
Należności handlowe (netto)	972,8	765,6
Przedpłaty	29,0	3,7
Należności z tytułu podatków i ubezpieczeń społecznych	181,4	181,9
Pozostałe należności	11,3	3,5
Należności handlowe oraz pozostałe należności razem	1 194,5	954,7

Wartość godziwa należności handlowych oraz pozostałych należności nie różni się istotnie od ich wartości księgowej.

Zmiany stanu odpisu aktualizującego należności handlowych przedstawia poniższa tabela:

	2011	2010
Stan na 1 stycznia	61,6	62,4
Utworzenie odpisu	2,1	1,8
Należności spisane w trakcie roku jako nieściągalne	(2,9)	(0,6)
Odwrócenie kwot niewykorzystanych	(2,2)	(2,2)
Stan na 31 marca	58,6	61,4

7. Zapasy

	31.03.2011	31.12.2010
Materiały	76,7	54,1
Produkcja w toku	1,5	5,0
Wyroby gotowe	356,3	434,6
Towary	23,9	22,8
Razem	458,4	516,5

8. Inne krótkoterminowe aktywa finansowe

	31.03.2011	31.12.2010
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe	780,0	12,4
Razem	780,0	12,4

Wzrost wartości innych krótkoterminowych aktywów finansowych jest spowodowany utworzeniem lokat bankowych o terminie zapadalności od 3 do 12 miesięcy.

9. Kapitał podstawowy

	Liczba akcji (w tys. sztuk)	Akcje zwykłe wartość nominalna	Korekta hiperinflacyjna	Razem
Stan na 31 grudnia 2010 r.	10 885	544,2	664,9	1 209,1
Stan na 31 marca 2011 r.	10 885	544,2	664,9	1 209,1

Wszystkie akcje wyemitowane przez Jednostkę dominującą zostały w pełni opłacone. Informacje o zdarzeniach występujących po dniu kończącym okres sprawozdawczy opisano w Nocie 22.

10. Kredyty i pożyczki

	31.03.2011	31.12.2010
Długoterminowe:		
Kredyty bankowe	47,9	-
Pożyczki	9,5	8,2
Krótkoterminowe:		
Kredyty bankowe	22,2	98,3
Pożyczki	4,0	4,0
Razem	83,6	110,5

W okresie objętym niniejszym śródrocznym skróconym sprawozdaniem finansowym Grupa zawarła umowę kredytu inwestycyjnego na łączną kwotę 50 mln zł z okresem spłaty do 20 grudnia 2015 r. Kredyt spłacony zostanie w 47 miesięcznych ratach. Rata kredytu wynosi 1,1 mln zł powiększone o odsetki za okres.

11. Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych

Kwoty zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych ujętych na dzień 31 marca 2011 r. stanowią aktuarialnie wyliczone projekcje tych zobowiązań, dokonane w grudniu 2010 r.

	31.03.2011	31.12.2010
Ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zobowiązania z tytułu:		
– odpraw emerytalnych i rentowych	144,5	144,5
– nagród jubileuszowych	196,4	196,4
– rent wyrównawczych	167,1	169,1
– węgla deputatowego emerytów i rencistów	1 285,5	1 249,3
– odpisów na ZFŚS dla emerytów i rencistów	146,7	145,6
– pozostałych świadczeń dla pracowników	37,9	40,4
Razem	1 978,1	1 945,3
w tym:		
– część długoterminowa	1 747,5	1 745,6
– część krótkoterminowa	230,6	199,7

12. Rezerwy

	Podatek od nieruchomości	Szkody górnicze	Likwidacja zakładu górniczego	Oplata ekologiczna i ochrona środowiska	Pozostałe rezerwy	Razem
Stan na 1 stycznia 2011 r.						
Długoterminowe	-	73,3	274,8	21,2	2,4	371,7
Krótkoterminowe	239,7	99,2	-	3,8	66,8	409,5
	239,7	172,5	274,8	25,0	69,2	781,2
I kw. 2011 r.						
Utworzenie dodatkowych rezerw	13,6	8,8	-	-	0,4	22,8
Rozwiązanie niewykorzystanej rezerwy	-	-	-	-	(0,9)	(0,9)
Koszty odsetkowe	6,2	-	4,1	0,4	-	10,7
Rezerwy wykorzystane w I kw. 2011 r.	(19,1)	(9,9)	-	-	(2,0)	(31,0)
Stan na 31 marca 2011 r.						
Długoterminowe	-	72,2	278,9	21,6	2,4	375,1
Krótkoterminowe	240,4	99,2	-	3,8	64,3	407,7
	240,4	171,4	278,9	25,4	66,7	782,8

Podatek od nieruchomości

Jednostka dominująca Grupy jest stroną postępowani sądowoadministracyjnych w zakresie podatku od nieruchomości od wyrobisk górniczych. Biorąc pod uwagę toczące się postępowania podatkowe prowadzone przez gminy, jak również z uwagi na duże prawdopodobieństwo wystąpienia następnych roszczeń za kolejne lata podatkowe, które zostaną rozstrzygnięte na niekorzyść Jednostki dominującej, utworzono w roku 2008 rezerwę na zobowiązania za lata 2003-2008, która jest systematycznie aktualizowana.

Sporne zobowiązania z tytułu podatku od nieruchomości od podziemnych wyrobisk górniczych oraz budowli zlokalizowanych na dole kopalń za lata 2006 – I kwartał 2011 wraz z odsetkami naliczonymi do dnia 31 marca 2011 r. wynoszą 416,2 mln zł, z tego w latach 2008-2010 zapłacono kwotę 148,2 mln zł, pozostała kwota sporu wynosi 268,0 mln zł, z tego wykazano jako:

- zobowiązanie na podstawie otrzymanych decyzji administracyjnych 51,0 mln zł,
- rezerwę 217,0 mln zł.

Istnieje ryzyko, że wszystkie lub znacząca część gmin, nie czekając na rozstrzygnięcie w sprawie zgodności z konstytucją przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych spornego podatku od wyrobisk górniczych, wyda decyzje administracyjne wraz z klauzulą natychmiastowej wykonalności, co spowoduje wypływ środków pieniężnych Jednostki dominującej.

Pozostała rezerwa na podatek od nieruchomości wynosi 23,4 mln zł. Podatek ten dotyczy baterii koksowniczych i jest przedmiotem sporu.

Szkody górnicze

Grupa w ramach przyjętej polityki tworzy w wartości bieżącej rezerwy na przyszłe zobowiązania, rozpoznaje i ujmuje rezerwy na szkody górnicze będące skutkiem działalności eksploatacyjnej zakładów górniczych, w wysokości wynikającej ze zgłoszonych, uznanych bądź będących przedmiotem rozpatrywania przez sądy udokumentowanych roszczeń.

13. Przychody ze sprzedaży

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
	2011	2010
Sprzedaż węgla	1 271,7	811,0
Sprzedaż koksu	870,8	555,1
Sprzedaż węglopochodnych	69,4	60,8
Pozostała działalność	55,3	56,8
Razem przychody ze sprzedaży	2 267,2	1 483,7

Wzrost przychodów ze sprzedaży węgla w I kwartale 2011 roku w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego wynika głównie ze wzrostu cen jednostkowych węgla koksującego.

14. Koszty według rodzaju

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
	2011	2010
Amortyzacja	201,0	192,9
Zużycie materiałów i energii	228,9	205,3
Usługi obce	216,6	273,7
Świadczenia na rzecz pracowników	700,2	607,8
Podatki i opłaty	79,5	69,2
Pozostałe koszty rodzajowe	4,0	12,5
Wartość sprzedanych materiałów	51,3	45,0
Razem koszty rodzajowe	1 481,5	1 406,4
Koszty sprzedaży	(61,7)	(49,2)
Koszty administracyjne	(106,2)	(103,5)
Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne	(102,1)	(82,7)
Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych	102,5	(47,2)
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	1 314,0	1 123,8

15. Segmenty operacyjne

Organem podejmującym kluczowe decyzje w Grupie jest Zarząd Jednostki dominującej. Miarą wyniku finansowego poszczególnych segmentów operacyjnych Grupy analizowaną przez Zarząd jest zysk/strata operacyjny/a segmentu.

Podział sprawozdawczości Grupy oparty jest na następujących segmentach operacyjnych:

- Segment 1 – Węgiel – który obejmuje wydobycie i sprzedaż węgla kamiennego;
- Segment 2 – Koks – który obejmuje wytwarzanie i sprzedaż koksu oraz węglopochodnych;
- Pozostałe segmenty – które obejmują działalność jednostek Grupy, a które nie wchodzą w zakres wymieniony w segmentach 1 i 2, m.in. produkcja i sprzedaż energii elektrycznej i ciepłej, usługi remontowe itp.

Informacje o segmentach dla celów sprawozdawczych:

	Węgiel	Koks	Pozostałe segmenty	Razem
Na dzień 31 marca 2010 r.				
Łączne przychody ze sprzedaży segmentu	1 184,9	615,9	172,9	1 973,7
Przychody ze sprzedaży pomiędzy segmentami	(373,9)	-	(116,1)	(490,0)
Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych)	811,0	615,9	56,8	1 483,7
Zysk brutto ze sprzedaży segmentu	261,3	81,1	17,5	359,9
Zysk operacyjny segmentu	178,0	28,8	10,6	217,4
Amortyzacja	162,0	25,4	5,5	192,9
Na dzień 31 marca 2011 r.				
Łączne przychody ze sprzedaży segmentu	1 974,1	940,2	186,0	3 100,3
Przychody ze sprzedaży pomiędzy segmentami	(702,4)	-	(130,7)	(833,1)
Przychody ze sprzedaży (od odbiorców zewnętrznych)	1 271,7	940,2	55,3	2 267,2
Zysk brutto ze sprzedaży segmentu	792,3	145,1	15,8	953,2
Zysk operacyjny segmentu	681,1	98,5	9,1	788,7
Amortyzacja	168,5	25,3	7,2	201,0

Przychody z transakcji z podmiotami zewnętrznymi są wyceniane w sposób spójny ze sposobem zastosowanym w skonsolidowanym zysku lub stracie.

Przychody z tytułu transakcji pomiędzy segmentami są eliminowane w procesie konsolidacji. Sprzedaż między segmentami realizowana jest na warunkach rynkowych.

Poniżej przedstawione jest uzgodnienie wyników segmentów (zysku operacyjnego) z zyskiem przed opodatkowaniem:

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
	2011	2010
Zysk operacyjny	788,7	217,4
Przychody finansowe	20,2	8,0
Koszty finansowe	(34,6)	(39,8)
Udział w zyskach jednostek stowarzyszonych	0,2	-
Zysk przed opodatkowaniem	774,5	185,6

Kwoty aktywów poszczególnych segmentów nie uległy istotnym zmianom w stosunku do ostatniego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

16. Podatek dochodowy

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
	2011	2010
Podatek bieżący	95,9	3,3
– bieżące obciążenie podatkowe	95,9	3,3
Podatek odroczony	59,2	33,0
Razem	155,1	36,3

Podatek dochodowy w niniejszym śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym został ustalony według oczekiwanej efektywnej stopy podatkowej na 2011 rok w wysokości 20,1% (2010 rok: 19,6%).

17. Zysk na akcję

Podstawowy zysk/(strata) na akcję

Podstawowy zysk/(stratę) na akcję wylicza się jako iloraz zysku przypadającego na akcjonariuszy Jednostki dominującej oraz średniej ważonej liczby akcji zwykłych w ciągu roku.

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
	2011	2010
Zysk przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej	608,0	146,2
Średnia ważona liczba akcji zwykłych (szt.)*	108 849 600	108 849 600
Podstawowy zysk na jedną akcję (w złotych na jedną akcję)	5,59	1,34

* Liczba akcji po podziale akcji w stosunku 1:10 opisanym w Nocie 22

Rozwodniony zysk na akcję

Rozwodniony zysk na akcję wylicza się, korygując średnią ważoną liczbę akcji zwykłych w taki sposób, jak gdyby nastąpiła zamiana na potencjalne akcje zwykłe powodujące rozwodnienie. Jednostka dominująca nie posiada instrumentów powodujących rozwodnienie potencjalnych akcji zwykłych. W związku z powyższym rozwodniony zysk na akcję równy jest podstawowemu zyskowi na akcję Jednostki dominującej.

18. Dywidenda na akcję

Dywidenda na akcję

Wskaźnik dywidendy na akcję wylicza się jako iloraz dywidendy przypadającej na akcjonariuszy Jednostki dominującej oraz liczby akcji zwykłych na dzień dywidendy.

	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
	2011	2010
Dywidendy	90,2	21,6
Liczba akcji zwykłych na dzień dywidendy (szt.)*	108 849 600	108 849 600
Dywidenda na akcję (w złotych na jedną akcję)	0,83	0,20

* Liczba akcji po podziale akcji w stosunku 1:10 opisanym w Nocie 22

Spółki Grupy dokonują wypłaty dywidend na podstawie zatwierdzonych przez Walne Zgromadzenie statutowych sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z Ustawą o rachunkowości. Sprawozdania te podlegają zatwierdzeniu przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy oraz publikacji.

19. Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej

	Nota	Za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
		2011	2010
Zysk przed opodatkowaniem		774,5	185,6
Amortyzacja	13	201,0	192,9
Strata na sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		0,6	1,8
Koszty finansowe – netto		1,5	2,7
Zmiana zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych	10	32,8	99,5
Zmiana stanu rezerw	11	1,6	5,9
Zmiana stanu zapasów		57,9	67,7
Zmiana stanu należności handlowych oraz pozostałych należności		(239,8)	(57,8)
Zmiana stanu zobowiązań handlowych oraz pozostałych zobowiązań		(62,2)	(211,8)
Pozostałe przepływy		(20,9)	(53,1)
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej		747,0	233,4

20. Pozycje warunkowe

Od skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy za lata zakończone 31 grudnia 2010, 2009 i 2008 roku stan zobowiązań warunkowych nie uległ znaczącej zmianie.

21. Transakcje z podmiotami powiązanymi

W I kwartale 2011 r. zakończonym 31 marca 2011 r. wszystkie transakcje Grupy z podmiotami powiązanymi miały charakter typowy i zawierane były w normalnym trybie działalności oraz dokonywane były na warunkach rynkowych.

W okresie objętym niniejszym śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupa nie zawierała istotnych transakcji z jednostkami powiązanymi, o odmiennym charakterze lub istotnych kwotach niż opisane w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

22. Zdarzenia po dniu kończącym okres sprawozdawczy

Po dniu 31 marca 2011 r., tj. po dniu kończącym okres sprawozdawczy, zgodnie z posiadaną wiedzą, nie wystąpiły inne istotne zdarzenia, które nie byłyby uwzględnione w śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 r.

1. W dniu 11 kwietnia 2011 r. Polski Koks S.A. podpisał z ArcelorMittal Poland S.A., tj. udziałowcem Spółki, umowę nabycia 10 045 szt. akcji własnych celem ich umorzenia za wynagrodzeniem stanowiących 24,5% kapitału zakładowego. Umowa ta ulega rozwiązaniu bez konieczności składania dodatkowych wypowiedzeń, o ile do dnia 1 czerwca 2011 r.:

- Rada Nadzorcza ArcelorMittal Poland S.A. nie wyrazi zgody na zbycie akcji spółki Polski Koks S.A. na warunkach określonych w umowie,
 - Zgromadzenie Akcjonariuszy Spółki Polski Koks S.A. nie wyrazi zgody na nabycie akcji własnych na warunkach określonych w umowie.
2. W dniu 12 maja 2011 r. Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy podjęło następujące uchwały:
- Przyjęcie Statutu Spółki, w wyniku którego następuje podział akcji w stosunku 1:10. W wyniku podziału akcji kapitał zakładowy Spółki dzieli się na 108 849 600 akcji serii A oraz B o wartości nominalnej 5 zł każda;
 - Podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 19 771 050 zł w drodze emisji 3 954 210 akcji serii C o wartości nominalnej 5 zł każda będących akcjami na okaziciela, po cenie emisyjnej równej cenie nominalnej. Oferta objęcia akcji serii C zostanie skierowana w drodze subskrypcji prywatnej do firmy inwestycyjnej lub firm inwestycyjnych (w rozumieniu art. 3 pkt 33 Ustawy o Obrocie), która zobowiąże się zbyć objęte akcje serii C lub prawa do objęcia akcji serii C na rzecz (a) pracowników Spółki i Spółek Zależnych, zatrudnionych w dniu pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji Spółki, akcji Kompanii Węglowej S.A., akcji KK Zabrze ani udziałów w Koksowni Przyjaźń na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji; (b) pracowników Spółki i Spółek Zależnych na dzień pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy posiadają na mocy Ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji prawo do nieodpłatnego nabycia akcji Kompanii Węglowej S.A., a uzyskali je w związku z faktem zatrudnienia w przedsiębiorstwie państwowym KWK Budryk, a także akcji Koksowni Przyjaźń, pod warunkiem rezygnacji z uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji tych podmiotów; oraz (c) pracowników KK Zabrze, zatrudnionych w tej spółce w dniu pierwszego notowania Spółki na GPW, którzy nie posiadają praw do nieodpłatnego nabycia akcji KK Zabrze na mocy Ustawy o Komerccjalizacji i Prywatyzacji, pod warunkiem wniesienia akcji KK Zabrze w postaci aportu do Spółki. Złożenie wniosku w sądzie rejestrowym o zarejestrowanie podwyższenia kapitału w wyniku emisji akcji serii C uwarunkowane jest wcześniejszym zarejestrowaniem podwyższenia kapitału zakładowego wynikającego z emisji akcji serii D, opisanej poniżej. Grupa korzysta ze zwolnienia z ujmowania tych transakcji zgodnie z MSSF 2 zgodnie z informacją opisaną w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym w Nocie 5;
 - Podwyższenie kapitału zakładowego o kwotę 32 020 050 zł w drodze emisji 6 404 110 akcji serii D o wartości nominalnej 5 zł każda będących akcjami imiennymi. Akcje serii D zostaną zaoferowane Skarbowi Państwa w ramach subskrypcji prywatnej, po cenie emisyjnej równej 41,76 zł. Skarb Państwa wniesie do Spółki 5 610 000 niezdematerializowanych akcji zwykłych imiennych w KK Zabrze na pokrycie obejmowanych akcji serii D. Wejście w życie tej uchwały jest uwarunkowane wyrażeniem przez Radę Ministrów zgody na wniesienie aportem do Spółki akcji KK Zabrze i zależy od spełnienia się dodatkowego warunku lub warunków określonych przez Radę Ministrów przy wyrażaniu tej zgody.

PODPISY WSZYSTKICH CZŁONKÓW ZARZĄDU

Jarosław Zagórowski	Prezes Zarządu
Grzegorz Czornik	Zastępca Prezesa Zarządu
Andrzej Tor	Zastępca Prezesa Zarządu
Marek Wadowski	Zastępca Prezesa Zarządu
Artur Wojtków	Zastępca Prezesa Zarządu

Jastrzębie-Zdrój, 27 maja 2011 r.

[STRONA CELOWO POZOSTAWIONA PUSTA]

Opinia niezależnego biegłego rewidenta

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.

PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o.

Oddział w Katowicach
Katowice Business Point
ul. Ściegiennego 3
40-001 Katowice
Polska
Telefon +48 (32) 6040 200
Faks +48 (32) 6040 300
<http://www.pwc.com/pl>

Przeprowadziliśmy badanie zamieszczonego w Prospekcie na stronach F-95 do F-143 skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. (zwanej dalej „Grupą”), w której jednostką dominującą jest Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. (zwany dalej „Jednostką dominującą”) z siedzibą w Zabrzu przy ul. Pawliczka 1, obejmującego: skonsolidowane sprawozdania z sytuacji finansowej sporządzone na dzień 31 grudnia 2010 r. i 31 grudnia 2009 r. oraz skonsolidowane sprawozdania z całkowitych dochodów, skonsolidowane sprawozdania ze zmian w kapitale własnym i skonsolidowane sprawozdania z przepływów pieniężnych sporządzone za lata obrotowe kończące się w tych datach, a także informację dodatkową o przyjętych zasadach rachunkowości oraz inne informacje objaśniające.

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przez Jednostkę dominującą w celu zamieszczenia w Prospekcie, zgodnie z załącznikiem I, punkt 20.1 do Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (zwanego dalej „Rozporządzeniem Prospektowym UE”).

Za sporządzenie zgodnego z obowiązującymi przepisami skonsolidowanego sprawozdania finansowego odpowiedzialny jest Zarząd Jednostki dominującej. Naszym zadaniem było wyrażenie, dla potrzeb Prospektu, opinii o skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym na podstawie przeprowadzonego badania.

Badanie przeprowadziliśmy stosownie do obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- (a) przepisów rozdziału 7 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późniejszymi zmianami);
- (b) krajowych standardów rewizji finansowej wydanych przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów.

Badanie zostało zaplanowane i przeprowadzone tak, aby uzyskać wystarczającą pewność, że skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie zawiera istotnych błędów i przeoczeń. Badanie obejmowało między innymi sprawdzenie, na podstawie wybranej próby, dowodów potwierdzających kwoty i informacje wykazane w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. Badanie obejmowało również ocenę zasad rachunkowości stosowanych przez Grupę oraz istotnych oszacowań dokonywanych przy sporządzeniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego, a także ogólną ocenę jego prezentacji. Uważamy, że nasze badanie stanowiło wystarczającą podstawę dla wyrażenia opinii.

Opinia niezależnego biegłego rewidenta

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (cd.)

Naszym zdaniem, załączone skonsolidowane sprawozdanie finansowe we wszystkich istotnych aspektach:

- (a) zostało sporządzone na podstawie prawidłowo prowadzonej dokumentacji konsolidacyjnej zgodnie z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości;
- (b) jest zgodne w formie i treści z obowiązującymi Grupę przepisami prawa;
- (c) przedstawia, dla celów Prospektu, rzetelnie i jasno sytuację majątkową i finansową Grupy na dzień 31 grudnia 2010 r. i 31 grudnia 2009 r. oraz wyniki finansowe za lata obrotowe kończące się w tych datach, zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską.

Dla potrzeb punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE przyjmujemy odpowiedzialność za niniejszą, będącą częścią Prospektu, opinię oraz stwierdzamy, iż dołożyliśmy należytej staranności, by zapewnić, że informacje zawarte w tej opinii są, według naszej najlepszej wiedzy, prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz że nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie. Niniejsze oświadczenie zostało zamieszczone w Prospekcie zgodnie z wymogami punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE.

Przeprowadzający badanie w imieniu PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o., spółki wpisanej na listę podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych pod numerem 144:

Tomasz Reinfuss

Biegły Rewident Grupy, Kluczowy Biegły Rewident

Numer ewidencyjny 90038

Katowice, 27 maja 2011 r.

**Grupa Kapitałowa
Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A.**

**Skonsolidowane
sprawozdanie finansowe**

za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku

Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej

Aktywa	Nota	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Aktywa trwałe				
Rzeczowe aktywa trwałe	6	518 597	547 847	584 758
Wartości niematerialne	7	598	646	463
Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych		-	-	1 737
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	18	1 514	-	-
Pozostałe długoterminowe aktywa	9	3 481	3 293	5 974
		524 190	551 786	592 932
Aktywa obrotowe				
Zapasy	13	56 575	28 794	29 808
Należności handlowe oraz pozostałe należności	11	114 428	74 764	84 009
Nadpłacony podatek dochodowy		-	-	4 932
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe	12	2 107	3 642	1 484
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	14	70 661	30 357	17 831
		243 771	137 557	138 064
RAZEM AKTYWA		767 961	689 343	730 996

Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej (cd.)

	Nota	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Kapitał własny przypadający na akcjonariuszy				
Jednostki dominującej				
Kapitał podstawowy	15	66 000	66 000	66 000
Zyski zatrzymane		326 820	266 846	280 984
Razem kapitał własny		392 820	332 846	346 984
Zobowiązania				
Zobowiązania długoterminowe				
Kredyty i pożyczki	16	136 710	154 119	154 670
Pochodne instrumenty finansowe	10	-	-	6 875
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	20	19 604	16 578	18 004
Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego	18	-	720	5 795
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	17	63 131	75 921	85 138
		219 445	247 338	270 482
Zobowiązania krótkoterminowe				
Kredyty i pożyczki	16	23 038	17 346	26 066
Pochodne instrumenty finansowe	10	-	6 493	11 827
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego		115	398	-
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	20	3 249	3 206	2 527
Rezerwy	21	6 026	936	109
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	17	123 268	80 780	73 001
		155 696	109 159	113 530
Razem zobowiązania		375 141	356 497	384 012
RAZEM KAPITAŁ WŁASNY I ZOBOWIĄZANIA		767 961	689 343	730 996

Skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów

	Nota	Za rok obrotowy zakończony 31 grudnia	
		2010	2009
Przychody ze sprzedaży	22	1 224 632	553 780
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	23	(1 059 915)	(517 922)
Zysk brutto ze sprzedaży		164 717	35 858
Koszty sprzedaży	23	(31 504)	(18 254)
Koszty administracyjne	23	(30 287)	(25 163)
Pozostałe przychody	24	4 087	8 740
Pozostałe koszty	25	(1 804)	(594)
Pozostałe zyski – netto	26	9 567	1 699
Zysk operacyjny		114 776	2 286
Przychody finansowe	27	1 061	680
Koszty finansowe	27	(13 729)	(14 295)
Udział w stratach jednostek stowarzyszonych		-	(74)
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem		102 108	(11 403)
Podatek dochodowy	28	(21 317)	1 486
Zysk/(strata) netto		80 791	(9 917)
Całkowite dochody/(straty) razem		80 791	(9 917)
Zysk/(strata) netto przypadający/a na akcjonariuszy Jednostki dominującej		80 791	(9 917)
Całkowite dochody/straty przypadające na akcjonariuszy Jednostki dominującej		80 791	(9 917)

Skonsolidowane zestawienie zmian w kapitale własnym

	Nota	Kapitał podstawowy	Zyski zatrzymane	Razem kapitał własny
Stan na 1 stycznia 2009 roku		66 000	280 984	346 984
Całkowite straty razem		-	(9 917)	(9 917)
Dywidendy	29	-	(4 221)	(4 221)
Stan na 31 grudnia 2009 roku		66 000	266 846	332 846
Stan na 1 stycznia 2010 roku		66 000	266 846	332 846
Całkowite dochody razem		-	80 791	80 791
Dywidendy	29	-	(20 817)	(20 817)
Stan na 31 grudnia 2010 roku		66 000	326 820	392 820

Skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych

	Nota	Za rok obrotowy zakończony 31 grudnia	
		2010	2009
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej			
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej	30	109 001	44 797
Odsetki zapłacone		(8 134)	(8 829)
Zmiana stanu pochodnych instrumentów finansowych		(6 493)	(12 209)
Podatek dochodowy zapłacony		(23 835)	1 743
Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej		70 539	25 502
Wpływy/(wyptywy) pieniężne z działalności inwestycyjnej			
Nabycie rzeczowych aktywów trwałych		(7 813)	(5 993)
Nabycie wartości niematerialnych		(26)	(319)
Wpływy ze sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		10 856	1 748
Wpływy z jednostek wycenianych metodą praw własności		-	2 941
Wpływy z długoterminowych lokat bankowych		2 429	250
Odsetki otrzymane		216	426
Wpływy/(wyptywy) pieniężne netto z działalności inwestycyjnej		5 662	(947)
Wyptywy pieniężne z działalności finansowej			
Splaty kredytów i pożyczek		(13 881)	(10 821)
Dywidendy wypłacone akcjonariuszom Jednostki dominującej		(20 817)	(4 221)
Dotacje otrzymane		76	4 312
Płatności związane z leasingiem finansowym		(1 295)	(1 028)
Wyptywy netto z działalności finansowej		(35 917)	(11 758)
Zmiana netto stanu środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		40 284	12 797
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na początek okresu		30 357	17 831
Różnice kursowe z przeliczenia środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		20	(271)
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty na koniec okresu		70 661	30 357

Noty do skonsolidowanego sprawozdania finansowego

Informacja dodatkowa

1. Informacje ogólne

1.1 Skład Grupy Kapitałowej oraz podstawowy przedmiot jej działalności

Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. („Jednostka dominująca”; „KKZ S.A.”) jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa. KKZ S.A. została utworzona dnia 13 grudnia 1999 roku poprzez przekształcenie z przedsiębiorstwa państwowego. W dniu 7 grudnia 2001 roku KKZ S.A. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS 0000069110 prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Jednostce dominującej nadano numer statystyczny REGON 000025744. Siedziba jednostki dominującej mieści się w Zabrze przy ulicy Pawliczka 1. Grupa Kapitałowa KKZ S.A. („Grupa”, „Grupa Kapitałowa”) składa się z KKZ S.A. i jej spółek zależnych. Podstawowym przedmiotem działalności Grupy jest wytwarzanie i przetwarzanie koksu (oznaczone numerem PKD 2007 w dziale 19.10.Z), a według PKD 2004 wytwarzanie produktów koksowania węgla (23.10.A).

2. Opis ważniejszych stosowanych zasad rachunkowości

Najważniejsze zasady rachunkowości zastosowane przy sporządzeniu niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego przedstawione zostały poniżej.

2.1. Podstawa sporządzenia i oświadczenie o zgodności

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2009 i 2010 roku jest pierwszym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym, które zostało sporządzone zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską (MSSF). Dniem przejścia na MSSF jest 1 stycznia 2009 r. i Grupa sporządziła sprawozdanie z sytuacji finansowej (bilans otwarcia) na ten dzień, zaś skutki przejścia na MSSF zostały opisane w Nocie 5.

Zasady rachunkowości przedstawione poniżej stosowano przy zachowaniu zasady ciągłości we wszystkich prezentowanych latach obrotowych.

Niniejsze skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzone zostało zgodnie z zasadą kosztu historycznego z wyjątkiem pochodnych instrumentów finansowych i aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży wycenianych w wartości godziwej, z uwzględnieniem wyceny do wartości godziwej niektórych składników rzeczowych aktywów trwałych w związku z przyjęciem wartości godziwej jako domniemanego kosztu, która to wycena wykonana została na dzień przejścia na MSSF, czyli na 1 stycznia 2009 roku.

Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnego z MSSF wymaga wykorzystywania pewnych znaczących szacunków księgowych. Wymaga również od zarządu własnego osądu przy stosowaniu przyjętych przez Grupę zasad rachunkowości. Zagadnienia, które wymagają większej dozy osądu, bardziej złożone lub takie, dla których założenia i szacunki są istotne z punktu widzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego, ujawnione są w Nocie 4.

2.1.1. Założenie kontynuacji działalności

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości. Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności Grupy.

Zgodnie z MSR 8, istnieje możliwość wprowadzenia w okresach późniejszych retrospektywnych zmian do skonsolidowanego sprawozdania finansowego w związku z korektami ewentualnych błędów lub zmian zasad rachunkowości.

2.2. Nowe standardy, interpretacje i ich zmiany

(a) Standardy, zmiany i interpretacje istniejących standardów, które jeszcze nie obowiązują i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę

W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupa zdecydowała o wcześniejszym zastosowaniu następujących opublikowanych standardów, zmian lub interpretacji, które będą obowiązywać w 2011 roku:

- **Zmiany do MSR 32 „Klasyfikacja emisji praw poboru”**

Zmiany do MSR 32 „Klasyfikacja emisji praw poboru” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 8 października 2009 roku i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lutego 2010 roku lub po tej dacie. Zmiany dotyczą rachunkowości emisji uprawnień (praw poboru, opcji, warrantów), denominowanych w walucie innej niż waluta funkcjonalna emitenta. Zmiany wymagają, aby przy spełnieniu określonych warunków emisja uprawnień była klasyfikowana jako kapitał własny niezależnie od tego, w jakiej walucie ustalona jest cena realizacji uprawnienia. Powyższe zmiany nie miały wpływu na sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KKZ S.A.

- **Zmiany do MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy”**

Zmiany do MSSF 1 „Ograniczone zwolnienie z prezentacji informacji porównawczych zgodnie z MSSF 7 dla jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 28 stycznia 2010 roku i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2010 roku lub po tej dacie. Zmiany wprowadzają dodatkowe zwolnienia dla jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy dotyczące ujawniania informacji wymaganych przez zmiany do MSSF 7 wydane w marcu 2009 roku w zakresie wyceny do wartości godziwej i ryzyka płynności. Powyższe zmiany wpłynęły na zakres prezentacji informacji na temat wartości godziwej instrumentów finansowych.

- **Zmiany do KIMSF 14 „Zaliczki na poczet minimalnych wymogów finansowania”**

Zmiany do interpretacji KIMSF 14 zostały wydane przez Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej w dniu 26 listopada 2009 roku i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2011 roku lub po tej dacie. Interpretacja ta zawiera wytyczne w zakresie ujęcia wcześniejszej wpłaty składek na pokrycie minimalnych wymogów finansowania jako aktywa w jednostce wpłacającej. Powyższe zmiany nie miały wpływu na sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KKZ S.A.

- **KIMSF 19 „Regulowanie zobowiązań finansowych przy pomocy instrumentów kapitałowych”**

Interpretacja KIMSF 19 została wydana przez Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej w dniu 26 listopada 2009 roku i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 lipca 2010 roku lub po tej dacie. Interpretacja ta objaśnia zasady rachunkowości stosowane w sytuacji, gdy w wyniku renegocjacji przez jednostkę warunków jej zadłużenia zobowiązanie zostaje uregulowane poprzez emisję instrumentów kapitałowych skierowaną na wierzyciela. Interpretacja wymaga wyceny instrumentów kapitałowych w wartości godziwej i rozpoznania zysku lub straty w wysokości różnicy pomiędzy wartością księgową zobowiązania a wartością godziwą instrumentu kapitałowego. Wcześniejsze zastosowanie powyższych przepisów nie miało istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej KKZ S.A.

- **Zmiany do MSR 24 „Transakcje z jednostkami powiązаныmi”**

Zmiany do MSR 24 „Transakcje z jednostkami powiązаныmi” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 4 listopada 2009 roku i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 roku lub po tej dacie.

Zmiany wprowadzają uproszczenia w zakresie wymagań odnośnie ujawniania informacji przez jednostki powiązane z instytucjami państwowymi oraz doprecyzowują definicje jednostki powiązanej.

Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. jest spółką kontrolowaną przez Skarb Państwa. W związku z powyższym w świetle aktualnego MSR 24 jest zobowiązana do szerokiego ujawniania transakcji z podmiotami powiązаныmi lub pozostającymi pod znaczącym wpływem Skarbu Państwa. Zmodyfikowany standard w dalszym ciągu wymaga ujawnienia informacji, lecz jedynie tych, które są istotne dla użytkowników sprawozdań finansowych.

(b) Standardy, interpretacje istniejących standardów, które nie są jeszcze obowiązujące i nie mają zastosowania do działalności Grupy

Opublikowane zostały następujące standardy i interpretacje do istniejących standardów, które jeszcze nie obowiązują i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę:

- **Poprawki do MSSF 2010**

Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości opublikowała 6 maja 2010 roku „Poprawki do MSSF 2010”, które zmieniają 7 standardów. Poprawki zawierają zmiany w prezentacji, ujmowaniu i wycenie oraz zawierają zmiany terminologiczne i edycyjne. Większość zmian będzie obowiązywać dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2011 roku. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupa Kapitałowa KKZ S.A. zastosuje poprawki do MSSF zgodnie z przepisami przejściowymi. Powyższe zmiany nie będą miały istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **MSSF 9 „Instrumenty finansowe Część 1: Klasyfikacja i wycena”**

MSSF 9 opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 12 listopada 2009 roku zastępuje te części MSR 39, które dotyczą klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych. W październiku 2010 roku MSSF 9 został uzupełniony o problematykę klasyfikacji i wyceny zobowiązań finansowych. Nowy standard obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie. Standard wprowadza jeden model przewidujący tylko dwie kategorie klasyfikacji aktywów finansowych: wyceniane w wartości godziwej i wyceniane według zamortyzowanego kosztu.

Kluczową zmianą jest nałożony na jednostki wymóg prezentowania w innych całkowitych dochodach skutków zmian własnego ryzyka kredytowego z tytułu zobowiązań finansowych wyznaczonych do wyceny w wartości godziwej przez wynik finansowy. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 9 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską. Na moment sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupa nie jest w stanie oszacować wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- **Zmiany do MSSF 7 „Przekazanie aktywów finansowych”**

Zmiany do MSSF 7 „Przekazanie aktywów finansowych” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w październiku 2010 roku i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie. Zmiany wymagają ujawniania dodatkowych informacji o ryzyku wynikającym z przekazania aktywów finansowych. Zawierają wymóg ujawnienia, według klas aktywów, charakteru, wartości bilansowej oraz opisu ryzyka i korzyści dotyczących aktywów finansowych przekazanych innemu podmiotowi, ale pozostających nadal w bilansie jednostki. W przypadku, gdy aktywa finansowe zostały usunięte z bilansu, ale jednostka nadal jest narażona na pewne ryzyko i może uzyskać pewne korzyści związane z przekazanym składnikiem aktywów, wymagane jest dodatkowo ujawnienie informacji umożliwiających zrozumienie skutków takiego ryzyka. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 7 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSR 12 – Realizacja wartości aktywów**

Zmiany do MSR 12 „Realizacja wartości aktywów” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2012 r. lub po tej dacie. Zmiany dotyczą wyceny zobowiązań i aktywów z tytułu podatku odroczonego od nieruchomości inwestycyjnych wycenianych w wartości godziwej zgodnie z MSR 40 „Nieruchomości inwestycyjne” i wprowadzają możliwe do obalenia domniemanie, że wartość nieruchomości inwestycyjnej może być odzyskana całkowicie poprzez sprzedaż. To domniemanie można obalić, gdy nieruchomość inwestycyjna jest utrzymywana w modelu biznesowym, którego celem jest wykorzystanie zasadniczo wszystkich korzyści ekonomicznych reprezentowanych przez nieruchomość inwestycyjną w czasie, a nie w chwili sprzedaży. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSR 12 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSSF 1 – Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy**

Zmiany do MSSF 1 „Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. lub po tej dacie. Zmiana dotycząca znaczącej hiperinflacji stwarza dodatkowe wyłączenie w wypadku, gdy podmiot, który był pod wpływem znaczącej hiperinflacji, ponownie zaczyna lub po raz pierwszy zamierza sporządzać swoje sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF. Wyłączenie pozwala podmiotowi na wybór wyceny aktywów i pasywów według wartości godziwej i wykorzystania tej wartości godziwej jako domniemanego kosztu tych aktywów i pasywów w bilansie otwarcia w pierwszym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zgodnym z MSSF. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 1 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”**

MSSF 10 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje wytyczne w sprawie kontroli i konsolidacji zawarte w MSR 27 „Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe” oraz w interpretacji SKI-12 „Konsolidacja – jednostki specjalnego przeznaczenia”. MSSF 10 zmienia definicję kontroli w taki sposób, by dla wszystkich jednostek obowiązywały te same kryteria określania kontroli. Zmienionej definicji towarzyszą obszernie wytyczne dotyczące zastosowania.

Grupa zastosuje MSSF 10 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 10 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 11 „Wspólne przedsięwzięcia”**

MSSF 11 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje MSR 31 „Udziały we wspólnych przedsięwzięciach” oraz interpretację SKI-13 „Wspólnie kontrolowane jednostki – niepieniężny wkład wspólników”. Zmiany w definicjach ograniczyły liczbę rodzajów wspólnych przedsięwzięć do dwóch: wspólne operacje i wspólne przedsięwzięcia. Jednocześnie wyeliminowano dotychczasową możliwość wyboru konsolidacji proporcjonalnej w odniesieniu do jednostek pod wspólną kontrolą. Wszyscy uczestnicy wspólnych przedsięwzięć mają obecnie obowiązek ich konsolidacji metodą praw własności.

Grupa zastosuje MSSF 11 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 11 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 12 „Ujawnianie informacji na temat zaangażowania w innych jednostkach”**

MSSF 12 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard dotyczy jednostek posiadających udział w jednostce zależnej, wspólnym przedsięwzięciu, jednostce stowarzyszonej lub w niekonsolidowanej strukturze. Standard zastępuje wymogi w zakresie ujawniania informacji zawarte obecnie w MSR 28 „Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych”. MSSF 12 wymaga, by jednostki ujawniały informacje, które pomogą użytkownikom sprawozdań finansowych ocenić charakter, ryzyko i skutki finansowe inwestycji jednostki w jednostkach zależnych, stowarzyszonych, wspólnych przedsięwzięciach i niekonsolidowanych strukturach. W tym celu nowy standard nakłada wymóg ujawniania informacji dotyczących wielu obszarów, w tym znaczących osądów i założeń przyjmowanych przy ustalaniu, czy jednostka kontroluje, współkontroluje czy posiada znaczący wpływ na swoje udziały w innych jednostkach; obszernych informacji o znaczeniu udziałów niekontrolujących w działalności i przepływach pieniężnych grupy; sumarycznych informacji finansowych o spółkach zależnych ze znaczącymi udziałami niekontrolującymi, a także szczegółowych informacji o udziałach w strukturach niekonsolidowanych.

Grupa zastosuje MSSF 12 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 12 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 13 „Wycena w wartości godziwej”**

MSSF 13 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard ma na celu poprawę spójności i zmniejszenie złożoności poprzez sformułowanie precyzyjnej definicji wartości godziwej oraz skupienie w jednym standardzie wymogów dotyczących wyceny w wartości godziwej i ujawniania odnośnych informacji.

Grupa zastosuje MSSF 13 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 13 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

Grupa zastosuje standardy i interpretacje mające zastosowanie do prowadzonej przez nią działalności od momentu ich wejścia w życie.

2.3. Konsolidacja

(a) Jednostki zależne

Jednostki zależne to wszelkie jednostki (w tym jednostki specjalnego przeznaczenia), w odniesieniu do których Grupa ma zdolność kierowania ich polityką finansową i operacyjną, co zwykle towarzyszy posiadaniu większości ogólnej liczby głosów w organach stanowiących. Przy dokonywaniu oceny, czy Grupa kontroluje daną jednostkę, uwzględnia się istnienie i wpływ potencjalnych praw głosu, które w danej chwili można zrealizować lub zamienić. Jednostki zależne podlegają pełnej konsolidacji od dnia przejścia nad nimi kontroli przez Grupę. Przystaje się je konsolidować z dniem ustania kontroli.

Przejęcie jednostek zależnych przez grupę rozlicza się metodą nabycia. Wynagrodzenie przekazane z tytułu nabycia jednostki zależnej ustala się jako wartość godziwą przekazanych aktywów oraz zobowiązań zaciągniętych lub instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez Grupę. Przekazane wynagrodzenie obejmuje wartość godziwą aktywów lub zobowiązań wynikających z ustalenia elementu warunkowego wynagrodzenia umowy. Koszty związane z przejęciem ujmowane są w rachunku zysków i strat w momencie poniesienia. Możliwe do zidentyfikowania aktywa nabyte oraz zobowiązania i zobowiązania warunkowe przejęte w ramach połączenia jednostek gospodarczych wycenia się początkowo według ich wartości godziwej na dzień przejęcia. Dla każdego przejęcia grupa ujmuje niekontrolujące udziały w jednostce przejmowanej według wartości godziwej lub według przypadającej na niekontrolujące udziały proporcjonalnej części aktywów netto przejmowanej jednostki.

Nadwyżkę przekazanego wynagrodzenia, w wartości niekontrolujących udziałów w jednostce przejmowanej oraz wartości godziwej ewentualnych wcześniejszych udziałów w kapitale własnym przejmowanej jednostki na dzień przejęcia nad wartością godziwą udziału Grupy w możliwych do zidentyfikowania przejętych aktywach netto ujmuje się jako wartość firmy. Jeżeli wartość ta jest niższa niż wartość godziwa aktywów netto jednostki zależnej przejętej w przypadku nabycia po cenie okazyjnej, różnicę ujmuje się bezpośrednio w zysku lub stracie.

W okresach objętych niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniem nie wystąpiły przejęcia jednostek zależnych.

Eliminowane są transakcje wewnątrzgrupowe, rozrachunki i niezrealizowane zyski z transakcji między spółkami Grupy. Eliminacji podlegają również niezrealizowane straty. Tam, gdzie było to konieczne, zasady rachunkowości stosowane przez jednostki zależne zostały zmienione dla zapewnienia zgodności z zasadami rachunkowości stosowanymi przez Grupę.

(b) Jednostki stowarzyszone

Jednostki stowarzyszone to wszelkie jednostki, na które Grupa wywiera znaczący wpływ, lecz których nie kontroluje, co zwykle towarzyszy posiadaniu 20 do 50% ogólnej liczby głosów w organach stanowiących. Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych rozlicza się metodą praw własności i ujmuje początkowo według kosztu. Udział Grupy w wyniku finansowym jednostek stowarzyszonych od dnia nabycia ujmuje się w zysku lub stracie, zaś jej udział w zmianach stanu innych kapitałów od dnia nabycia – w pozostałych kapitałach. Wartość bilansową inwestycji koryguje się o łączne zmiany stanu od dnia nabycia. Gdy udział Grupy w stratach jednostki stowarzyszonej staje się równy lub większy od udziału Grupy w tej jednostce, obejmującego ewentualne inne niezabezpieczone należności, Grupa przestaje ujmować dalsze straty, chyba że wzięta na siebie obowiązki lub zobowiązała się do dokonania płatności w imieniu danej jednostki stowarzyszonej.

Niezrealizowane zyski na transakcjach pomiędzy Grupą a jej jednostkami stowarzyszonymi eliminuje się proporcjonalnie do udziału Grupy w tych jednostkach. Eliminowane są również niezrealizowane straty, chyba że transakcja dostarcza dowodów na wystąpienie utraty wartości przekazywanego składnika aktywów. Tam, gdzie było to konieczne, zasady rachunkowości stosowane przez jednostki stowarzyszone zostały zmienione dla zapewnienia zgodności z zasadami rachunkowości stosowanymi przez Grupę. Zyski i straty w jednostkach stowarzyszonych z tytułu rozwodnienia ujmuje się w skonsolidowanym zysku lub stracie.

Udziały w jedynej jednostce stowarzyszonej zostały zbyte przez Grupę w 2009 r.

2.4. Wycena pozycji wyrażonych w walutach obcych

(a) Waluta funkcjonalna i waluta prezentacji

Pozycje wyrażone w sprawozdaniach finansowych poszczególnych jednostek Grupy wycenia się w walucie podstawowego środowiska gospodarczego, w którym dana jednostka prowadzi działalność („waluta funkcjonalna”). Walutą funkcjonalną spółek wchodzących w skład Grupy jest polski złoty. Skonsolidowane sprawozdanie finansowe prezentowane jest w polskich złotych („PLN”), stanowiących walutę prezentacji Grupy.

(b) Transakcje i salda

Transakcje wyrażone w walutach obcych przelicza się na walutę funkcjonalną według kursu obowiązującego w dniu transakcji. Zyski i straty kursowe z tytułu rozliczenia tych transakcji oraz wyceny bilansowej aktywów i zobowiązań pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ujmuje się w zysku lub stracie. Na dzień bilansowy salda wyrażone w walutach obcych wycenia się po kursie średnim NBP dla walut, w których denominowane są poszczególne salda.

2.5. Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe to środki trwałe:

- które są utrzymywane przez Grupę w celu wykorzystania ich w procesie produkcyjnym, przy dostawach towarów i świadczeniu usług w celach administracyjnych,
- którym towarzyszy oczekiwanie, iż będą wykorzystywane przez czas dłuższy niż jeden rok,
- w stosunku do których istnieje prawdopodobieństwo, iż jednostka uzyska w przyszłości korzyści ekonomiczne związane ze składnikiem majątkowym oraz
- których wartości można określić w sposób wiarygodny.

Na dzień początkowego ujęcia rzeczowe aktywa trwałe wycenia się w cenie nabycia/koszcie wytworzenia.

Specjalistyczne części zamienne o istotnej wartości początkowej, których wykorzystania oczekuje się przez czas dłuższy niż jeden rok, ujmuje się jako rzeczowe aktywa trwałe. Podobnie ujmuje się te części zamienne oraz wyposażenie związane z serwisem, które mogą być wykorzystywane jedynie dla poszczególnych pozycji rzeczowych aktywów trwałych. Pozostałe części zamienne oraz wyposażenie związane z serwisem o nieistotnej wartości wykazuje się jako zapasy i ujmuje w zysku lub stracie w momencie ich wykorzystania.

Na dzień bilansowy rzeczowe aktywa trwałe wycenia się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia powiększonym o przewidywane koszty demontażu i usunięcia rzeczowego aktywa trwałego i pomniejszonym o skumulowane odpisy amortyzacyjne i skumulowane odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości.

Późniejsze nakłady uwzględnia się w wartości bilansowej danego środka trwałego lub ujmuje jako odrębny środek trwały (tam, gdzie jest to właściwe) tylko wówczas, gdy jest prawdopodobne, że z tytułu tej pozycji nastąpi wpływ korzyści ekonomicznych do Grupy, zaś koszt danej pozycji można wiarygodnie zmierzyć. Wszelkie pozostałe wydatki na naprawę i konserwację odnoszone są do zysku lub straty w okresie obrotowym, w którym je poniesiono.

W wartości środka trwałego ujmuje się koszty regularnych, znaczących przeglądów (w tym przeglądów certyfikacyjnych), których przeprowadzenie jest niezbędne.

Grunty nie podlegają amortyzacji. Amortyzację innych środków trwałych nalicza się metodą liniową w celu rozłożenia ich wartości początkowych lub wartości przeszacowanych, pomniejszonych o wartości końcowe, przez okresy ich użytkowania, które dla poszczególnych grup środków trwałych wynoszą:

• Budynki i budowle	3-93 lata
• Urządzenia techniczne i maszyny	3-50 lat
• Środki transportu	3-25 lat
• Inne środki trwałe	3-23 lata

Amortyzację rozpoczyna się, gdy środek trwały jest dostępny do użytkowania. Amortyzacji zaprzestaje się na wcześniejszą z dat: gdy środek trwały zostaje zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży (lub zawarty w grupie do zbycia, która jest zaklasyfikowana jako przeznaczona do sprzedaży) zgodnie z MSSF 5 „Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży i działalność zaniechana” lub zostaje usunięty z ewidencji bilansowej na skutek likwidacji, sprzedaży bądź wycofania z użytkowania.

Poszczególne istotne części składowe środka trwałego (komponenty), których okres użytkowania różni się od okresu użytkowania całego środka trwałego oraz których cena nabycia (koszt wytworzenia) jest istotna w porównaniu z ceną nabycia (kosztem wytworzenia) całego składnika aktywów trwałych amortyzowane są odrębnie, przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych odzwierciedlających przewidywany okres ich użytkowania.

Poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacyjnych oraz wartość końcowa podlegają weryfikacji raz w roku (w IV kwartale) w celu dokonania odpowiednich korekt odpisów amortyzacyjnych w następnych latach obrotowych.

W przypadku, gdy wartość bilansowa danego środka trwałego przewyższa jego oszacowaną wartość odzyskiwalną, jego wartość bilansową spisuje się natychmiast do poziomu wartości odzyskiwalnej na podstawie testu na utratę wartości.

Zyski i straty z tytułu zbycia środków trwałych ustala się drogą porównania wpływów ze sprzedaży z ich wartością bilansową i ujmuje w skonsolidowanym sprawozdaniu zysku lub stracie.

Inwestycje rozpoczęte dotyczą środków trwałych będących w toku budowy lub montażu i są wykazywane według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, pomniejszonych o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości. Rzeczowe aktywa trwałe w budowie nie podlegają amortyzacji do czasu zakończenia budowy.

2.6. Wartości niematerialne

(a) Prawo użytkowania wieczystego

Grupa ujmuje nabyte odpłatnie prawa użytkowania wieczystego jako wartości niematerialne i amortyzuje zgodnie z okresem, na jaki to prawo zostało udzielone. Prawa użytkowania wieczystego nabyte nieodpłatnie ujmowane są w ewidencji pozabilansowej.

(b) Pozostałe wartości niematerialne i prawne

Pozostałe wartości niematerialne i prawne obejmujące zakupione licencje oraz oprogramowanie komputerowe aktywuje się w wysokości kosztów poniesionych na zakup i przygotowanie do używania konkretnego oprogramowania komputerowego. Aktywowane koszty odpisuje się przez szacowany okres użytkowania oprogramowania.

Amortyzację wartości niematerialnych nalicza się metodą liniową.

2.7. Utrata wartości aktywów niefinansowych

Aktywa o nieokreślonym okresie użytkowania nie podlegają amortyzacji, lecz corocznie są testowane pod kątem możliwej utraty wartości. Aktywa podlegające amortyzacji analizuje się pod kątem utraty wartości, ilekroć jakieś zdarzenia lub zmiany okoliczności wskazują na możliwość niezrealizowania ich wartości bilansowej. Stratę z tytułu utraty wartości ujmuje się w wysokości kwoty, o jaką wartość bilansowa danego składnika aktywów przewyższa jego wartość odzyskiwalną. Wartość odzyskiwalną stanowi wyższa z dwóch kwot: wartości godziwej aktywów pomniejszonej o koszty sprzedaży lub wartości użytkowej. Dla potrzeb analizy pod kątem utraty wartości aktywa grupuje się na najniższym poziomie, w odniesieniu do którego występują dające się zidentyfikować odrębne przepływy pieniężne (ośrodki wypracowujące środki pieniężne).

Testy na utratę wartości rzeczowych składników aktywów trwałych wykonywane są z przyjęciem zasady, iż najmniejszą grupę aktywów stanowi koksownia lub inna spółka zależna.

Niefinansowe aktywa, w odniesieniu do których uprzednio stwierdzono utratę wartości, oceniane są na każdy dzień bilansowy pod kątem występowania przesłanek wskazujących na możliwość odwrócenia dokonanego odpisu.

2.8. Aktywa finansowe

Klasyfikacja – instrumenty finansowe

Zarząd określa klasyfikację swoich aktywów finansowych przy ich początkowym ujęciu. Klasyfikacja opiera się na kryterium celu nabycia aktywów finansowych.

(a) Pożyczki i należności

Pożyczki i należności to niezaliczane do instrumentów pochodnych aktywa finansowe o ustalonych lub możliwych do ustalenia płatnościach, nienotowane na aktywnym rynku. Zalicza się je do aktywów obrotowych, o ile termin ich wymagalności nie przekracza 12 miesięcy od dnia bilansowego (w przeciwnym razie są one zaliczane do aktywów trwałych). Do kategorii „Pożyczki i należności” zalicza się należności handlowe i pozostałe oraz środki pieniężne i ich ekwiwalenty.

(b) Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży to niestanowiące instrumentów pochodnych instrumenty finansowe przeznaczone do tej kategorii albo niezaliczone do żadnej z pozostałych. Zalicza się je do aktywów trwałych, o ile Zarząd nie zamierza ich zbyć w ciągu 12 miesięcy od dnia kończącego okres sprawozdawczy.

Ujmowanie i wycena

Regularne transakcje zakupu i sprzedaży aktywów finansowych ujmuje się na dzień przeprowadzenia transakcji – tj. na dzień, w którym Grupa zobowiązuje się zakupić lub sprzedać dany składnik aktywów. Inwestycje ujmuje się początkowo w wartości godziwej powiększonej o koszty transakcyjne

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży wykazuje się po początkowym ujęciu w wartości godziwej. Zyski lub straty z tytułu wyceny tych aktywów ujmowane są w innych całkowitych dochodach. Pożyczki i należności oraz inwestycje utrzymywane do terminu wymagalności wykazuje się według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu) z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej.

Nienotowane instrumenty finansowe zaliczone do kategorii dostępne do sprzedaży, dla których nie jest możliwe wiarygodne określenie wartości godziwej, wyceniane są według kosztu.

Aktywa finansowe wyłącza się z ksiąg rachunkowych, gdy prawa do uzyskiwania przepływów pieniężnych z ich tytułu wygasły lub zostały przeniesione, a Grupa dokonała przeniesienia zasadniczo całego ryzyka i wszystkich pożytków z tytułu ich własności.

Utrata wartości

Grupa dokonuje na każdy dzień bilansowy oceny, czy występują obiektywne dowody na to, że składnik aktywów finansowych lub grupa aktywów finansowych straciły na wartości. Składnik aktywów finansowych lub grupa aktywów finansowych utraciły wartość, a strata z tytułu utraty wartości została poniesiona wtedy i tylko wtedy, gdy istnieją obiektywne dowody utraty wartości wynikające z jednego lub więcej zdarzeń mających miejsce po początkowym ujęciu składnika aktywów („zdarzenia powodujące stratę”), a zdarzenie (lub zdarzenia) powodujące stratę ma wpływ na oczekiwane przyszłe przepływy pieniężne wynikające ze składnika aktywów finansowych lub grupy aktywów finansowych, których wiarygodne oszacowanie jest możliwe.

(a) Aktywa wykazywane według zamortyzowanego kosztu, w tym należności handlowe

Wysokość straty określa się jako różnicę między wartością księgową składnika aktywów a wartością bieżącą szacunkowych przyszłych przepływów pieniężnych (z wyłączeniem dotychczas nieponiesionych przyszłych strat kredytowych) zdyskontowaną według pierwotnej efektywnej stopy procentowej dla danego składnika aktywów finansowych. Wartość księgową składnika aktywów obniża się, a kwota straty zostaje ujęta w zysku lub stracie. Jeżeli pożyczka lub inwestycja utrzymywana do terminu zapadalności oprocentowana jest według zmiennej stopy procentowej, stopą dyskontową dla celów określenia wysokości straty z tytułu utraty wartości jest bieżąca efektywna stopa procentowa przewidziana w umowie. W ramach praktycznego rozwiązania Grupa może dokonywać weryfikacji pod kątem utraty wartości na podstawie wartości godziwej instrumentu ustalonej przy zastosowaniu możliwej do zaobserwowania ceny rynkowej.

Jeżeli w późniejszym okresie wysokość straty z tytułu utraty wartości ulegnie zmniejszeniu, a takie zmniejszenie można obiektywnie powiązać ze zdarzeniem mającym miejsce po wykazaniu utraty wartości, odwrócenie uprzednio ujętej straty z tytułu utraty wartości odbywa się w zysku lub stracie.

(b) Aktywa klasyfikowane jako dostępne do sprzedaży

Jeżeli istnieją przesłanki utraty wartości aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, w przypadku których zmniejszenie wartości godziwej ujmowane było w innych całkowitych dochodach, wówczas skumulowane straty – określone jako różnica między ceną nabycia a bieżącą wartością godziwą, pomniejszona o wszelkie straty z tytułu utraty wartości takich składników aktywów, wcześniej ujęte w zysku lub stracie – podlegają reklasyfikacji z kapitałów własnych do zysku lub straty.

Straty z tytułu utraty wartości instrumentów kapitałowych nie podlegają odwróceniu w zysku lub stracie. Jeżeli w późniejszym okresie wartość godziwa instrumentu dłużnego klasyfikowanego jako dostępny do sprzedaży wzrośnie, a wzrost można obiektywnie przypisać zdarzeniu mającemu miejsce po wykazaniu straty z tytułu utraty wartości w zysku lub stracie, strata z tytułu utraty wartości podlega odwróceniu również w zysku lub stracie.

2.9. Zapasy

Zapasy wykazywane są w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia, nie wyższym jednak od cen sprzedaży netto. Wartość rozchodu ustala się z zastosowaniem metody szczegółowej identyfikacji dla materiałów i metody średniej ważonej dla wyrobów gotowych. Koszt wyrobów gotowych i produkcji w toku obejmuje robocizną bezpośrednią, materiały pomocnicze, inne koszty bezpośrednio i odnośne ogólne koszty produkcji (oparte na normalnych zdolnościach produkcyjnych). Cena sprzedaży netto to oszacowana cena sprzedaży w normalnym toku działalności, pomniejszona o odnośne zmienne koszty sprzedaży.

2.10. Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty obejmują środki pieniężne w kasie, depozyty bankowe płatne na żądanie, inne krótkoterminowe inwestycje o wysokim stopniu płynności i o pierwotnym terminie wymagalności do trzech miesięcy. Kredyty w rachunku bieżącym są prezentowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jako składnik krótkoterminowych kredytów i pożyczek w ramach zobowiązań krótkoterminowych.

2.11. Kapitał podstawowy

Akcje zwykle zalicza się do kapitału własnego. Kapitał podstawowy ujmuje się w wysokości określonej w statucie i wpisanej w rejestrze sądowym Jednostki dominującej.

Koszty poniesione bezpośrednio w związku z emisją nowych akcji lub opcji wykazuje się w kapitale własnym jako pomniejszenie, po opodatkowaniu, wpływów z emisji.

2.12. Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym

Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym w początkowym ujęciu wykazuje się w wartości godziwej, zaś w okresie późniejszym wykazuje się je według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu), stosując metodę efektywnej stopy procentowej.

2.13. Kredyty i pożyczki

Kredyty i pożyczki ujmuje się początkowo w wartości godziwej, pomniejszonej o poniesione koszty transakcyjne. Kredyty i pożyczki są następnie wykazywane według skorygowanej ceny nabycia (zamortyzowanego kosztu). Wszelkie różnice pomiędzy otrzymaną kwotą (pomniejszoną o koszty transakcyjne) a wartością wykupu ujmuje się metodą efektywnej stopy procentowej w zysku lub stracie przez okres obowiązywania odnośnych umów.

2.14. Koszty finansowania zewnętrznego

Koszty finansowania zewnętrznego obejmujące odsetki od zaciągniętych zobowiązań oraz różnice kursowe powstające w związku z pożyczkami i kredytami w walucie obcej, w stopniu, w jakim są uznawane za korektę kosztów odsetek, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów, aktywuje się jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia tego składnika aktywów. Kwotę kosztów finansowania zewnętrznego, która podlega aktywowaniu, ustala się zgodnie z MSR 23.

2.15. Instrumenty pochodne

Instrumenty pochodne ujmuje się w wartości godziwej na dzień zawarcia kontraktu, a następnie przeszacowuje do wartości godziwej na każdy dzień kończący okres sprawozdawczy. Instrumenty pochodne wykazuje się jako aktywa, gdy ich wartość jest dodatnia, i jako zobowiązania – gdy ich wartość jest ujemna, a zysk lub stratę z wyceny instrumentów ujmuje się niezwłocznie w zysku lub stracie. Instrumenty prezentuje się jako aktywa trwałe lub zobowiązania długoterminowe, jeśli okres pozostały do wymagalności instrumentu przekracza 12 miesięcy i nie przewiduje się, że zostanie on zrealizowany lub rozliczony w ciągu 12 miesięcy. Pozostałe instrumenty pochodne wykazuje się jako aktywa obrotowe lub zobowiązania krótkoterminowe.

2.16. Podatek dochodowy bieżący i odroczony

Podatek dochodowy za okres sprawozdawczy obejmuje podatek bieżący i odroczony. Podatek ujmuje się w zysku lub stracie, z wyłączeniem zakresu, w którym odnosi się on bezpośrednio do pozycji ujętych w innych całkowitych dochodach lub kapitale własnym. W tym przypadku podatek również ujmowany jest odpowiednio w innych całkowitych dochodach lub kapitale własnym. Bieżące obciążenie z tytułu podatku dochodowego jest obliczane na podstawie obowiązujących przepisów podatkowych lub faktycznie wprowadzonych w dacie sprawozdania z sytuacji finansowej. Zarząd dokonuje okresowego przeglądu kalkulacji zobowiązań podatkowych w odniesieniu do sytuacji, w których odnośne przepisy podatkowe podlegają interpretacji, tworząc ewentualne rezerwy kwot, należnych organom podatkowym.

Zobowiązanie z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikające z różnic przejściowych pomiędzy wartością podatkową aktywów i zobowiązań a ich wartością bilansową w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym – ujmowane jest w pełnej wysokości, metodą bilansową. Jeżeli jednak odroczony podatek dochodowy powstał z tytułu początkowego ujęcia składnika aktywów lub zobowiązania w ramach transakcji innej niż połączenie jednostek gospodarczych, która nie wpływa ani na wynik finansowy, ani na dochód podatkowy (stratę podatkową), nie wykazuje się go. Odroczony podatek dochodowy ustala się przy zastosowaniu obowiązujących prawnie lub faktycznie na dzień bilansowy stawek (i przepisów) podatkowych, które zgodnie z oczekiwaniami będą obowiązywać w momencie realizacji odnośnych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego lub uregulowania zobowiązania z tego tytułu.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ujmuje się, jeżeli jest prawdopodobne, że w przyszłości osiągnięty zostanie dochód do opodatkowania, który umożliwi wykorzystanie różnic przejściowych.

Zobowiązanie z tytułu odroczonego podatku dochodowego wynikającego z różnic przejściowych, powstałych z tytułu inwestycji w jednostkach zależnych i stowarzyszonych jest ujmowane, chyba że rozłożenie w czasie odwracania się różnic przejściowych jest kontrolowane przez Grupę i prawdopodobne jest, że w możliwej do przewidzenia przyszłości różnice te ulegną odwróceniu.

Aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego podlegają kompensacie, jeżeli występuje możliwy do wyegzekwowania tytuł prawny do dokonania kompensaty aktywów z tytułu bieżącego podatku dochodowego z zobowiązaniami z tytułu bieżącego podatku dochodowego oraz jeżeli aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego dotyczą podatków dochodowych naliczonych przez te same władze podatkowe od jednostki podlegającej opodatkowaniu lub różnych jednostek podlegających opodatkowaniu w przypadku, gdy istnieje zamiar rozliczenia sald w kwotach netto.

2.17. Świadczenia pracownicze

(a) Zobowiązania emerytalne i nagrody jubileuszowe

Zgodnie z Zakładowymi Układami Zbiorowymi Pracy (ZUZP) i odpowiednimi przepisami prawa spółki Grupy wypłacają świadczenia z następujących głównych tytułów:

- odprawy emerytalne i rentowe,
- nagrody jubileuszowe.

Grupa ujmuje w sprawozdaniu z sytuacji finansowej z tytułu wypłaty powyższych świadczeń w wysokości wartości bieżącej zobowiązania na dzień bilansowy. Wysokość zobowiązania z tytułu powyższych świadczeń wyliczana jest przez niezależną firmę doradztwa aktuarialnego metodą prognozowanych świadczeń jednostkowych.

Rezerwy obliczane są metodą indywidualną, dla każdego pracownika osobno. Podstawą do obliczenia rezerwy dla pracownika jest przewidywana kwota danego świadczenia, jaką Grupa zobowiązuje się wypłacić na podstawie wewnętrznych regulacji, w szczególności ZUZP oraz odpowiednich przepisów prawa. Obliczona kwota jest dyskontowana aktuarialnie na dzień bilansowy, a następnie pomniejszana o zdyskontowane aktuarialnie na ten sam dzień kwoty rocznych odpisów na rezerwę, jakich Grupa dokonuje na powiększenie rezerwy danego pracownika. Dyskonto aktuarialne oznacza iloczyn dyskonta finansowego i prawdopodobieństwa dotrwania danego pracownika jako pracownika Grupy do momentu otrzymania świadczenia. Stopa dyskonta finansowego odpowiada rynkowej stopie zwrotu z długoterminowych obligacji skarbowych na moment wykonywania wyceny.

Zyski i straty aktuarialne powiększają lub zmniejszają koszty w zysku lub stracie w okresie, w którym powstały. Zwiększenie wartości rezerw z tytułu upływu czasu ujmowane jest jako koszt odsetkowy.

2.18. Rezerwy

Rezerwy na roszczenia prawne oraz inne ujmuje się wówczas, gdy Grupa ma prawny lub zwyczajowy obowiązek wynikający ze zdarzeń przeszłych i jest prawdopodobne, że wymagany będzie wypływ zasobów w celu wywiązania się z tego obowiązku, zaś jego wielkość wiarygodnie oszacowano. Nie tworzy się rezerw na przyszłe straty operacyjne.

2.19. Dotacje

Dotacji nie ujmuje się do chwili uzyskania uzasadnionej pewności, że Grupa spełni konieczne warunki i otrzyma takie dotacje.

Dotacje, których zasadniczym warunkiem jest nabycie lub wytworzenie przez Grupę aktywów trwałych, ujmuje się w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w pozycji przychody przyszłych okresów i odnosi w zysk lub stratę systematycznie przez przewidywany okres użytkowania ekonomicznego tych aktywów.

Pozostałe dotacje ujmowane są systematycznie w przychodach, w okresie niezbędnym do skompensowania kosztów, które te dotacje miały w zamierzeniu kompensować. Dotacje należne jako rekompensata kosztów lub strat już poniesionych lub jako forma bezpośredniego wsparcia finansowego dla Grupy bez ponoszenia przyszłych kosztów ujmowane są w zysk lub stratę w okresie, w którym są należne.

Zasady właściwe dla rozliczenia dotacji do aktywów trwałych stosuje się także w przypadku umorzenia zobowiązań zaciągniętych w celu nabycia lub nieodpłatnego otrzymania składników aktywów trwałych.

2.20. Ujmowanie przychodów ze sprzedaży

Przychody ze sprzedaży wykazuje się w wartości godziwej otrzymanej lub należnej zapłaty z tytułu sprzedaży towarów i usług w zwykłym toku działalności Grupy. Przychody prezentowane są po pomniejszeniu o podatek od towarów i usług, zwroty, rabaty i opusty, a także po eliminacji sprzedaży wewnątrz Grupy.

Grupa ujmuje przychody, kiedy kwotę przychodów można wiarygodnie zmierzyć i gdy prawdopodobne jest, że jednostka uzyska w przyszłości korzyści ekonomiczne oraz gdy spełnione zostały konkretne opisane niżej kryteria dla każdego rodzaju działalności Grupy. Uznaje się, że wartości przychodów nie można wiarygodnie zmierzyć, dopóki nie zostaną wyjaśnione wszystkie zdarzenia warunkowe związane ze sprzedażą. Grupa opiera swoje szacunki na wynikach historycznych, uwzględniając rodzaj klienta, rodzaj transakcji oraz szczegóły konkretnych umów.

(a) Przychody ze sprzedaży produktów i materiałów

Przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów ujmuje się w momencie dostawy przez jednostkę Grupy produktów do odbiorcy. Dostawa następuje w momencie przeniesienia na nabywcę znaczącego ryzyka i korzyści wynikających z praw własności do produktów, towarów i materiałów zgodnie z warunkami dostaw zawartymi w umowach sprzedaży. Przychody ze sprzedaży wykazuje się na podstawie cen określonych w umowach sprzedaży, po pomniejszeniu o szacowane rabaty i inne zmniejszenia sprzedaży.

(b) Przychody ze sprzedaży usług

Przychody z transakcji ujmuje się na podstawie stopnia zaawansowania realizacji transakcji na dzień bilansowy. Przychody ujmuje się tylko wtedy, jeżeli uzyskanie przez jednostkę gospodarczą korzyści ekonomicznych, związanych z przeprowadzoną transakcją, jest prawdopodobne.

(c) Przychody z tytułu odsetek

Przychody z tytułu odsetek ujmuje się proporcjonalnie do upływu czasu metodą efektywnej stopy procentowej. Gdy należność traci na wartości, Grupa obniża jej wartość bilansową do poziomu wartości odzyskiwalnej, równej oszacowanym przyszłym przepływom pieniężnym zdyskontowanym według pierwotnej efektywnej stopy procentowej instrumentu, a następnie stopniowo rozlicza się kwotę dyskonta w korespondencji z przychodami z tytułu odsetek. Przychody z tytułu odsetek od udzielonych pożyczek, które utraciły wartość, ujmuje się według pierwotnej efektywnej stopy procentowej.

2.21. Leasing

Leasing, przy którym znaczna część ryzyka i korzyści z tytułu własności pozostaje udziałem leasingodawcy (finansującego), stanowi leasing operacyjny. Opłaty leasingowe uiszczane w ramach leasingu operacyjnego, po pomniejszeniu o ewentualne specjalne oferty promocyjne uzyskane od leasingodawcy (finansującego), obciążają koszty metodą liniową przez okres leasingu.

Do leasingu operacyjnego zalicza się również nabyte prawo wieczystego użytkowania gruntów i ujmuje w wartościach niematerialnych. Cena nabycia uiszczana z tytułu możliwości korzystania z tego prawa amortyzowana jest przez okres leasingu zgodnie ze sposobem rozłożenia w czasie czerpania korzyści z tego prawa.

W przypadku umowy leasingu, na mocy której następuje przeniesienie na Grupę zasadniczo całego ryzyka i korzyści wynikających z tytułu posiadania aktywów, klasyfikuje się jako leasing finansowy. Przedmiot leasingu finansowego ujmuje się w aktywach z dniem rozpoczęcia leasingu według niższej z dwóch kwot: wartości godziwej przedmiotu leasingu lub wartości bieżącej minimalnych opłat leasingowych. Wszelkie początkowe koszty bezpośrednie leasingobiorcy zwiększają kwotę wykazywaną jako składnik aktywów. Klasyfikacji leasingu dokonuje się na dzień rozpoczęcia leasingu, w oparciu o treść ekonomiczną umowy. Opłaty leasingowe dzieli się na kwotę pomniejszającą saldo zobowiązania i kwotę kosztów finansowych w taki sposób, aby utrzymywać stałą stopę dyskontową w stosunku do nieregulowanej części zobowiązania. Koszty finansowe ujmuje się w kosztach finansowych w rachunku zysków i strat przez okres leasingu.

2.22. Wypłata dywidendy

Płatności dywidend na rzecz akcjonariuszy Jednostki dominującej ujmuje się jako zobowiązanie w sprawozdaniu finansowym Grupy w okresie, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie przez akcjonariuszy Jednostki dominującej.

Podział zysku na cele pracownicze oraz fundusze specjalne

Udziałowcy mogą dokonać podziału wypracowanego przez Grupę zysku na cele pracownicze, takie jak: powiększenie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, nagrody z zysku dla pracowników. Takie wypłaty są ujmowane w sprawozdaniach sporządzonych zgodnie z dotychczas stosowanymi zasadami rachunkowości, poprzez zmianę w stanie kapitału własnego. W sprawozdaniach sporządzonych według MSSF podział wypracowanego zysku na powiększenie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub nagrody z zysku dla pracowników klasyfikowane są jako koszty operacyjne roku, w którym dokonano podziału zysku.

3. Zarządzanie ryzykiem finansowym

3.1. Czynniki ryzyka finansowego

Działalność prowadzona przez Grupę naraża ją na wiele różnych rodzajów ryzyka finansowego: ryzyko rynkowe (w tym: ryzyko przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych), ryzyko kredytowe oraz ryzyko utraty płynności.

Zarządzanie ryzykiem finansowym jest wykonywane na szczeblu Zarządu Jednostki dominującej.

(a) Ryzyko cenowe

Grupa nie posiada istotnych inwestycji w kapitałowe papiery wartościowe sklasyfikowane w bilansie jako dostępne do sprzedaży i w związku z tym nie jest narażona na ryzyko cenowe dotyczące tego typu inwestycji.

(b) Ryzyko zmiany kursów walut

Celem nadrzędnym polityki Grupy jest ograniczenie do minimum ryzyka kursowego wynikającego z ekspozycji walutowej Grupy, które wynika z zagrożenia wysokości przyszłych przepływów pieniężnych oraz wyniku finansowego na skutek zmiany kursu walutowego. Grupa jest narażona na znaczące ryzyko zmiany kursów walut związane z prowadzoną sprzedażą produktów na rynki zagraniczne. W latach 2009-2010 Grupa rozliczała transakcje opcyjnie zawarte celem eliminowania ryzyka kursowego, jednakże Grupa nie stosuje rachunkowości zabezpieczeń.

W poniższych tabelach zaprezentowano potencjalny wpływ na zysk/(stratę) netto zmiany kursu EUR oraz pozostałych walut:

Wpływ wzrostu kursu EUR/PLN na zysk netto:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
zmiana %	5%	10%	5%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	2 457	2 639	528
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	(398)	(3 577)	(4 221)
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	2 059	(938)	(3 693)
Efekt podatkowy	(391)	178	702
Wpływ na zysk/(stratę) netto	1 668	(760)	(2 991)

Wpływ wzrostu pozostałych kursów walutowych na zysk netto (głównie USD, CZK):

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
zmiana %	5%	10%	5%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	46	150	32
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	-	(7)	(5)
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	46	143	27
Efekt podatkowy	(9)	(27)	(5)
Wpływ na zysk/(stratę) netto	37	116	22

Wpływ spadku kursu EUR/PLN na zysk/(stratę) netto:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
zmiana %	(5%)	(10%)	(5%)
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	(2 457)	(2 639)	(528)
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	398	3 577	4 221
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	(2 059)	938	3 693
Efekt podatkowy	391	(178)	(702)
Wpływ na zysk/(stratę) netto	(1 668)	760	2 991

Wpływ spadku pozostałych kursów walutowych na zysk netto (głównie USD, CZK):

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
zmiana %	(5%)	(10%)	(5%)
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	(46)	(150)	(32)
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	-	7	5
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	(46)	(143)	(27)
Efekt podatkowy	9	27	5
Wpływ na zysk/(stratę) netto	(37)	(116)	(22)

(c) Ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych

Narażenie Grupy na ryzyko wywołane zmianami stóp procentowych dotyczy przede wszystkim faktu, iż przepływy pieniężne mogą się zmieniać w wyniku zmiany rynkowych stóp procentowych. Spółki z Grupy finansują swoją działalność operacyjną i inwestycyjną po części z finansowania zewnętrznego oprocentowanego według zmiennej stopy procentowej oraz inwestują wolne środki pieniężne w aktywa finansowe oprocentowane również według zmiennej stopy procentowej. Jednostki są narażone na ryzyko zmiany stopy procentowej związane z lokatami, środkami pieniężnymi oraz zobowiązaniami z tytułu otrzymanych kredytów. Grupa nie zabezpiecza się przed ryzykiem zmiany stóp procentowych.

W poniższych tabelach zaprezentowano potencjalny wpływ na zysk netto zmiany stóp procentowych o +/-25 punktów bazowych.

Wpływ wzrostu stopy procentowej o 25 punktów bazowych na zysk/(stratę) netto:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Zmiana wartości aktywów finansowych	61	92	186
Zmiana wartości zobowiązań finansowych	(465)	(140)	(140)
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	(404)	(48)	46
Efekt podatkowy	77	9	(9)
Wpływ na zysk/(stratę) netto	(327)	(39)	37

Wpływ spadku stopy procentowej o 25 punktów bazowych na zysk netto:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Zmiana wartości aktywów finansowych	(61)	(92)	(186)
Zmiana wartości zobowiązań finansowych	465	140	140
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	404	48	(46)
Efekt podatkowy	(77)	(9)	9
Wpływ na zysk/(stratę) netto	327	39	(37)

(d) Ryzyko kredytowe

W Grupie występuje koncentracja ryzyka w związku z należnościami z tytułu dostaw i usług, gdyż sprzedaż prowadzona jest do ograniczonej liczby odbiorców. Aby ograniczyć ryzyko występowania należności przeterminowanych, Grupa stosuje zabezpieczenia finansowe od odbiorców w postaci:

- weksli in blanco,
- umów zastawu rejestrowego,
- cesji wierzytelności z umów.

Należności Grupy w zdecydowanej większości pochodzą od stałego grona odbiorców, z którymi Grupa współpracuje od dłuższego okresu czasu. Ryzyko kredytowe związane zatem z terminową obsługą należności jest ograniczone.

Z uwagi na specyfikę odbiorców Grupy w podstawowych segmentach jej działalności, tj. sprzedaży koksu, nowi, liczący się klienci pojawiają się w Grupie sporadycznie. W przypadku nowych odbiorców lub odbiorców o niepewnej sytuacji finansowej Grupa prowadzi sprzedaż po dokonaniu przedpłat przez kontrahenta. Istnieją również długoletni odbiorcy, od których ze względu na strategiczny charakter współpracy oraz możliwość wglądu do ich dokumentów finansowych, Grupa nie wymaga zabezpieczeń.

Grupa ocenia, że maksymalna ekspozycja na ryzyko kredytowe z tytułu sprzedaży na dzień kończący okres sprawozdawczy sięga pełnej wartości księgowej należności handlowych bez uwzględnienia wartości godziwej przyjętych zabezpieczeń, środków pieniężnych i ich ekwiwalentów oraz aktywów finansowych w postaci terminowych lokat bankowych.

Ryzyko kredytowe spowodowane jest faktem, iż jedna ze stron umowy dotyczącej instrumentu finansowego nie wypełni ciążącego na nim obowiązku (zobowiązania) i spowoduje poniesienie straty finansowej przez drugą ze stron. Koncentracja ryzyka kredytowego dotyczy przede wszystkim IMPORTKOHLE GmbH, w przypadku którego saldo należności handlowych stanowiło około 45% na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 38%, 1 stycznia 2009 r.: 48%). Kontrahent ten jest stałym odbiorcą produktów Grupy, z którym Grupa współpracuje od dłuższego okresu czasu. Ryzyko kredytowe związane zatem z terminową obsługą należności jest ograniczone.

W celu ograniczenia ryzyka związanego z lokowaniem czasowo wolnych środków finansowych (włączając krótko- i długoterminowe lokaty bankowe) Grupa ograniczyła liczbę instytucji finansowych, z którymi współpracuje, wyłącznie do banków o ugruntowanej pozycji rynkowej.

Koncentracja wolnych środków finansowych w poszczególnych bankach:

Bank	Rating	Agencja ratingowa	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
A	A (pi)	Standard & Poor's	10%	33%	37%
B	BBB	Fitch Ratings	55%	55%	49%
C	BB (pi)	Standard & Poor's	27%	0%	0%
D	A-	Standard & Poor's	6%	9%	12%
E	A	Fitch Rating	1%	2%	2%
F	Baa2	Moody's Investors Service	1%	1%	0%

A (pi) oznacza ocenę przyznaną wyłącznie na bazie informacji o banku, podanych do wiadomości publicznej (public information).

(e) Ryzyko utraty płynności

Ostrożne zarządzanie ryzykiem utraty płynności zakłada między innymi utrzymywanie odpowiedniego poziomu środków pieniężnych oraz dostępność finansowania dzięki wystarczającej kwocie przyznanym instrumentów kredytowych. Kierownictwo monitoruje bieżące prognozy środków płynnych Grupy na podstawie przewidywanych przepływów pieniężnych.

Biorąc pod uwagę zgromadzone rezerwy finansowe Grupy można przyjąć, że nie istnieje znaczące ryzyko utraty płynności finansowej

Poniższa tabela zawiera analizę zobowiązań finansowych Grupy w odpowiednich przedziałach wiekowych, na podstawie pozostałego okresu do upływu umownego terminu zapadalności na dzień bilansowy. Kwoty przedstawione w tabeli stanowią umowne niezdykontowane przepływy pieniężne. Saldo przypadające do spłaty w terminie 12 miesięcy jest wykazywane w wartościach bilansowych z wyjątkiem zobowiązań z tytułu kredytów i pożyczek, ponieważ wpływ dyskonta jest nieistotny pod względem wartości.

	Poniżej jednego roku	Od roku do 3 lat	Od 3 do 5 lat	Ponad 5 lat
Stan na dzień 1 stycznia 2009 roku				
Kredyty i pożyczki	33 772	50 495	55 286	109 685
Zobowiązania leasingowe	975	1 903	1 197	-
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	59 358	23 497	13 233	49
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane netto)	10 844	6 875	-	-
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane brutto)	4 053	-	-	-
Razem	109 002	82 770	69 716	109 734

	Poniżej jednego roku	Od roku do 3 lat	Od 3 do 5 lat	Ponad 5 lat
Stan na dzień 31 grudnia 2009 roku				
Kredyty i pożyczki	24 608	56 998	63 659	72 835
Zobowiązania leasingowe	632	1 654	745	-
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	63 295	12 115	12 370	49
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane netto)	6 493	-	-	-
Razem	95 028	70 767	76 774	72 884

	Poniżej jednego roku	Od roku do 3 lat	Od 3 do 5 lat	Ponad 5 lat
Stan na dzień 31 grudnia 2010 roku				
Kredyty i pożyczki	29 945	54 454	76 107	33 578
Zobowiązania leasingowe	1 167	2 052	969	-
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	105 898	12 248	-	44
Pochodne instrumenty finansowe (rozliczane netto)	-	-	-	-
Razem	137 010	68 754	77 076	33 622

3.2. Zarządzanie ryzykiem kapitałowym

Celem Grupy w zarządzaniu ryzykiem kapitałowym jest ochrona zdolności Grupy do kontynuowania działalności, tak aby możliwe było realizowanie zwrotu dla akcjonariuszy oraz korzyści dla innych zainteresowanych stron, a także utrzymywanie optymalnej struktury kapitału w celu obniżenia jego kosztu.

Aby utrzymać lub skorygować strukturę kapitału, Grupa może zmieniać kwotę deklarowanych dywidend do wypłacenia akcjonariuszowi, zwracać kapitał akcjonariuszowi, emitować nowe akcje lub sprzedawać aktywa w celu obniżenia zadłużenia.

Na poszczególne dni kończące okresy sprawozdawcze wartość krótkoterminowego finansowania zewnętrznego jest niższa od wartości aktywów obrotowych Grupy obejmujących przede wszystkim należności, zapasy oraz środki pieniężne i ich ekwiwalenty. W związku z tym za kapitał zaangażowany, finansujący działalność Grupy, Zarząd uznaje kapitał własny.

3.3. Szacowanie wartości godziwej

Instrumenty finansowe wyceniane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej według wartości godziwej są analizowane pod względem procedur wyceny. Hierarchia procedur wyceny została ustalona następująco:

- Ceny notowane (nieskorygowane) z aktywnych rynków dla identycznych aktywów bądź zobowiązań (poziom 1).
- Dane wejściowe inne niż notowania objęte zakresem ww. poziomu możliwe do stwierdzenia lub zaobserwowania dla składnika aktywów bądź zobowiązań, bezpośrednio (tzn. w postaci cen) lub pośrednio (tzn. na podstawie wycień opartych na cenach) (poziom 2).
- Dane wejściowe dla wyceny składnika aktywów bądź zobowiązań, które nie są oparte na możliwych do zaobserwowania danych rynkowych (tzn. dane niemożliwe do zaobserwowania) (poziom 3).

W Grupie na dzień 31 grudnia 2010 r. oraz 31 grudnia 2009 r. instrumentami finansowymi wycenianymi według wartości godziwej były pochodne instrumenty finansowe, które pod względem procedur wyceny kwalifikują się one do poziomu 2 w powyższej hierarchii oraz akcje spółki Centrozap S.A., które pod względem procedur wyceny kwalifikują się one do poziomu 1.

Aktywa i zobowiązania finansowe Grupy wyceniane według wartości godziwej:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Aktywa finansowe – akcje (poziom 1)	719	784	997
Zobowiązania finansowe – pochodne instrumenty finansowe (poziom 2)	-	6 493	18 702

Wartość godziwą instrumentów finansowych niestanowiących przedmiotu obrotu na aktywnym rynku określa się przy zastosowaniu odpowiednich technik wyceny. Takie techniki wyceny optymalizują wykorzystanie możliwych do zaobserwowania danych rynkowych tam, gdzie są one dostępne, i polegają w jak najmniejszym stopniu na szacunkach poczynionych specyficznych dla danej jednostki. W sytuacji, gdy wszystkie istotne dane wykorzystywane przy wycenie według wartości godziwej są możliwe do zaobserwowania, instrument finansowy prezentowany jest w ramach poziomu 2. Do tej grupy należą pochodne instrumenty finansowe.

4. Ważne oszacowania i osądy księgowe

Wynikają one z dotychczasowych doświadczeń oraz innych czynników, w tym przewidywań odnośnie do przyszłych zdarzeń, które w danej sytuacji wydają się zasadne. Oszacowania i osądy księgowe podlegają regularnej ocenie.

Oszacowania

Grupa dokonuje oszacowań i przyjmuje założenia dotyczące przyszłości. Uzyskane w ten sposób oszacowania księgowe z definicji rzadko pokrywać się będą z faktycznymi rezultatami. Oszacowania i założenia, które niosą ze sobą znaczące ryzyko konieczności wprowadzenia istotnej korekty wartości bilansowych aktywów i zobowiązań w trakcie kolejnego roku obrotowego, omówiono poniżej.

Świadczenia emerytalne

Wartość bieżąca zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych zależy od szeregu czynników określanych metodami aktuarialnymi przy wykorzystaniu pewnych założeń. Założenia wykorzystywane przy ustalaniu rezerwy oraz kosztów z tytułu świadczeń pracowniczych zawierają założenia dotyczące stóp dyskonta. Główne założenia dotyczące rezerw z tytułu świadczeń pracowniczych ujawnione są w Nocie 20. Wszelkie zmiany tych założeń wpływają na wartość księgową rezerw z tytułu świadczeń pracowniczych.

Okres użytkowania rzeczowych aktywów trwałych

Zarząd określa szacowane okresy użytkowania, a poprzez to stawki amortyzacji dla poszczególnych rzeczowych aktywów trwałych. Szacunek ten opiera się na oczekiwanej okresie ekonomicznej użyteczności tych aktywów. W przypadku zaistnienia okoliczności powodujących zmianę spodziewanego okresu użytkowania (np. zmiany technologiczne, wycofanie z użytkowania itp.) mogą się zmienić stawki amortyzacji. W konsekwencji zmieni się wartość odpisów amortyzacyjnych i wartość księgowa netto rzeczowych aktywów trwałych.

Podatek od nieruchomości od baterii koksowniczych

W ocenie Zarządu Grupy piece baterii koksowniczych podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości wyłącznie w części budowlanej pieca. W świetle aktualnie toczących się postępowań i wykładni organów podatkowych istnieje ryzyko, że takie stanowisko może zostać zakwestionowane przez organ podatkowy. Szczegóły dotyczące podatku od nieruchomości od pieców baterii koksowniczych ujawniono w Nocie 31 niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

Zobowiązania do rekultywacji gruntów

Grupa posiada (w formie prawa wieczystego użytkowania gruntów) grunty po zlikwidowanych koksowniach. Ze względu na zanieczyszczenie tych gruntów Grupa jest zobowiązana do usunięcia szkód wyrządzonych w środowisku. Na podstawie danych historycznych Zarząd ocenił, że koszty likwidacji szkód nie będą istotne. Jednakże, faktyczne koszty rekultywacji będą zależne od zakresu, sposobu oraz terminu wykonania prac, które są określane i akceptowane w drodze decyzji wydawanej przez odpowiedni organ administracji państwowej. Szczegóły dotyczące obowiązku likwidacji szkód przedstawiono w Nocie 5.2(b) oraz 31 do niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

5. Dodatkowe informacje związane z zastosowaniem Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej

5.1. Założenia zastosowania MSSF po raz pierwszy

Pierwszym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupy zgodnym z MSSF jest niniejsze sprawozdanie finansowe sporządzone za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 oraz 2009 roku. Datą przyjęcia tych standardów był dzień 1 stycznia 2009 r.

Zmiany kapitałów własnych na dzień 1 stycznia 2009 r. oraz 31 grudnia 2010 r. oraz wyniku finansowego za 2010 r., w związku z zastosowaniem MSSF, wykazane zostały poniżej w Nocie 5.2.

W skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za 2010 r. uwzględniono wszystkie obowiązkowe zwolnienia oraz zdecydowano zastosować następujące pozostałe zwolnienie ze stosowania poszczególnych standardów:

Zastosowanie wartości godziwej jako domniemanego kosztu

Bilans otwarcia znaczącej ilości składników rzeczowych aktywów trwałych na dzień 1 stycznia 2009 r. został sporządzony w oparciu o zasady wynikające z MSSF 1 dopuszczające zastosowanie wyceny według wartości godziwej jako ceny nabycia.

Ujawnienia dotyczące hierarchii ustalania wartości godziwej instrumentów finansowych

Grupa ujawnia dane wymagane przez MSSF 7, które dotyczą hierarchii ustalania wartości godziwej od 1 stycznia 2009 r.

5.2. Uzgodnienie pomiędzy MSSF a stosowanymi uprzednio zasadami rachunkowości

Uzgodnienie kapitału własnego:

	Nota	01.01.2009	31.12.2010
Kapitał własny zgodnie z zatwierdzonymi sprawozdaniami według dotychczasowych zasad rachunkowości		227 351	319 811
Zastosowanie wartości godziwej jako koszt domniemany rzeczowych aktywów trwałych	a)	61 613	20 234
Korekta wyceny rezerwy na rekultywację	b)	68 445	72 015
Korekta wyceny rezerw i zobowiązań	c)	6 591	(3 775)
Pozostałe korekty	d)	11 046	1 661
Odroczony podatek dochodowy od korekt MSSF	e)	(28 062)	(17 126)
Kapitał własny według MSSF		346 984	392 820

Uzgodnienie całkowitych dochodów

		Za rok obrotowy 2010
Całkowite dochody według dotychczasowych zasad rachunkowości		97 401
Zastosowanie wartości godziwej jako koszt domniemany rzeczowych aktywów trwałych	a)	(10 055)
Korekta wyceny rezerwy na rekultywację	b)	1 215
Korekta wyceny rezerw i zobowiązań	c)	(3 854)
Pozostałe korekty	d)	(6 542)
Podatek odroczony	e)	2 626
Całkowite dochody według MSSF		80 791

(a) Wycena rzeczowych aktywów trwałych do wartości godziwej

Grupa uznała za cenę nabycia wybranych rzeczowych aktywów trwałych ich wartości godziwe w oparciu o zasady wymienione w MSSF 1, zgodnie z którymi jednostka może zdecydować się na to, aby na dzień przejścia na MSSF wyceniać pozycje rzeczowych aktywów trwałych w wartości godziwej i stosować tę wartość godziwą jako zakładany koszt ustalony na ten dzień. Przed datą przejścia na MSSF Grupa wyceniała rzeczowe aktywa trwałe według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub z tytułu trwałej utraty wartości zgodnie z polskimi przepisami o rachunkowości.

(b) Korekta wyceny rezerwy na rekultywację

Grupa dokonała korekty wyceny rezerwy na rekultywację gruntów po zamkniętych koksowniach Zabrze, Makoszowy, Walenty, Gliwice i Knurów. Minimalne koszty wynikające z obowiązku rekultywacji gruntów zostały oszacowane jako nieistotne dla niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego. Szczegóły dotyczące gruntów przeznaczonych do sprzedaży opisano w Nocie 31 niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

(c) Wycena rezerw i zobowiązań

W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym ujęto korektę wyceny zobowiązań i rezerw wynikającą z zastosowania zasady zamortyzowanego kosztu oraz ujęcia zysku z tytułu preferencyjnej stopy oprocentowania kredytu i pożyczek inwestycyjnych.

(d) Podatek odroczony

Grupa skalkulowała odroczony podatek dochodowy wynikający z dokonanych korekt dla potrzeb przejścia na MSSF.

Program akcji pracowniczych

Na mocy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (tekst jedn. Dz.U. Nr 171, poz. 1397 z dnia 14.10.2002 r., z późn. zm.), pracownikom i innym uprawnionym osobom przysługuje otrzymanie 15% akcji przedsiębiorstw, w których pracownikami byli w dniu wykreślenia z rejestru komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego. Jednostka dominująca została wykreślona z rejestru przedsiębiorstw państwowych 13 grudnia 1999 roku, w efekcie czego ówcześni pracownicy nabyli prawo do 15% akcji Spółki. Akcje zostaną przekazane uprawnionym pracownikom (oraz uprawnionym byłym pracownikom) w momencie, gdy Skarb Państwa sprzeda jakiegokolwiek z posiadanych akcji Jednostki dominującej.

Zgodnie z zapisami MSSF 1, jednostce stosującej MSSF po raz pierwszy zaleca się, ale nie musi ona stosować postanowień MSSF 2 *Płatności w formie akcji* w odniesieniu do instrumentów kapitałowych, które zostały przyznane 7 listopada 2002 roku lub wcześniej lub zostały przyznane po dniu 7 listopada 2002 roku i stały się wymagalne przed dniem przejścia na MSSF. W związku z powyższym Grupa skorzystała ze zwolnień MSSF 1 i nie zastosowała wymogów MSSF 2 w stosunku do akcji, które zostały przyznane przed dniem 1 stycznia 2008 roku.

Omówienie istotnych korekt do rachunku przepływów pieniężnych

W związku z dokonanymi korektami do MSSF zmianie uległy poszczególne kwoty wykazywane w skonsolidowanym sprawozdaniu z przepływów pieniężnych. Najistotniejsze korekty wynikają z odmiennej wyceny rzeczowych aktywów trwałych oraz odmiennej prezentacji przepływów związanych z instrumentami pochodnymi.

**Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A.
Skonsolidowane sprawozdanie finansowe
za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku**

(Wszystkie kwoty w tabelach wyrażone w tysiącach złotych, o ile nie podano inaczej)

6. Rzeczowe aktywa trwałe

	Grunty	Budynki i budowle	Urządzenia techniczne i maszyny	Środki transportu	Inne środki trwałe	Środki trwałe w budowie	Ogółem
Stan na 1 stycznia 2009 roku							
Umorzenie	81	285 237	455 591	13 113	5 178	879	760 079
Wartość księgowa netto	24	84 135	82 335	5 361	3 466	-	175 321
	57	201 102	373 256	7 752	1 712	879	584 758
Stan na 31 grudnia 2009 roku							
Wartość księgowa netto na początek roku	57	201 102	373 256	7 752	1 712	879	584 758
Zwiększenia	-	286	608	1 072	10	1 298	3 274
Zmniejszenia*	54	30	10	21	-	782	897
Amortyzacja	-	8 650	28 704	1 689	245	-	39 288
Wartość księgowa netto	3	192 708	345 150	7 114	1 477	1 395	547 847
Na dzień 31 grudnia 2009 roku							
Koszt lub wartość z wyceny	27	285 493	456 189	14 164	5 188	1 395	762 456
Umorzenie	24	92 785	111 039	7 050	3 711	-	214 609
Wartość księgowa netto	3	192 708	345 150	7 114	1 477	1 395	547 847
Na dzień 31 grudnia 2010 roku							
Wartość księgowa netto na początek roku	3	192 708	345 150	7 114	1 477	1 395	547 847
Zwiększenia	-	1 211	1 126	3 090	728	7 455	13 610
Zmniejszenia*	-	-	-	119	-	3 079	3 198
Amortyzacja	-	8 695	28 713	2 025	229	-	39 662
Wartość księgowa netto	3	185 224	317 563	8 060	1 976	5 771	518 597
Stan na 31 grudnia 2010 roku							
Koszt lub wartość z wyceny	27	286 704	457 315	17 135	5 916	5 771	772 868
Umorzenie	24	101 480	139 752	9 075	3 940	-	254 271
Wartość księgowa netto	3	185 224	317 563	8 060	1 976	5 771	518 597

* Pozycja obejmuje również utworzenie odpisów aktualizujących środki trwałe

7. Wartości niematerialne

	Prawa wieczystego użytkowania gruntów	Inne wartości niematerialne i prawne	Ogółem
Stan na 1 stycznia 2009 roku	562	375	937
Umorzenie	180	294	474
Wartość księgowa netto	382	81	463
Na dzień 31 grudnia 2009 roku			
Wartość księgowa netto na początek roku	382	81	463
Zwiększenia	264	55	319
Amortyzacja	27	109	136
Wartość księgowa netto	619	27	646
Stan na 31 grudnia 2009 roku			
Koszt lub wartość z wyceny	826	430	1256
Umorzenie	207	403	610
Wartość księgowa netto	619	27	646
Na dzień 31 grudnia 2010 roku			
Wartość księgowa netto na początek roku	619	27	646
Zwiększenia	-	26	26
Amortyzacja	33	41	74
Wartość księgowa netto	586	12	598
Stan na 31 grudnia 2010 roku			
Koszt lub wartość z wyceny	826	456	1282
Umorzenie	240	444	684
Wartość księgowa netto	586	12	598
Grupa posiada prawa użytkowania wieczystego gruntu o następującej powierzchni:			
	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Powierzchnia (m ²)	1 267 043,38	1 455 758,47	1 512 381,26

8. Instrumenty finansowe według typu

Aktywa finansowe

	Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży	Pożyczki i należności	Razem
Na dzień 1 stycznia 2009 r.			
Udziały i akcje nienotowane na giełdzie	7	-	7
Udziały i akcje notowane na giełdzie*	997	-	997
Należności handlowe	-	51 889	51 889
Lokaty bankowe	-	6 454	6 454
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	-	17 831	17 831
RAZEM	1 004	76 174	77 178
Na dzień 31 grudnia 2009 r.			
Udziały i akcje nienotowane na giełdzie	5	-	5
Udziały i akcje notowane na giełdzie*	784	-	784
Należności handlowe	-	58 211	58 211
Lokaty bankowe	-	6 097	6 097
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	-	30 357	30 357
Razem	789	94 665	95 454
Na dzień 31 grudnia 2010 r.			
Udziały i akcje nienotowane na giełdzie	2	-	2
Udziały i akcje notowane na giełdzie*	719	-	719
Należności handlowe	-	76 486	76 486
Lokaty bankowe	-	3 545	3 545
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	-	70 661	70 661
RAZEM	721	150 692	151 413

* Udziały i akcje notowane na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie

Zobowiązania finansowe

	Zobowiązania finansowe w wartości godziwej przez wynik finansowy	Zobowiązania finansowe wyceniane wg zamortyzowanego kosztu	Razem
Na dzień 1 stycznia 2009 r.			
Pochodne instrumenty finansowe	18 702	-	18 702
Kredyty i pożyczki	-	180 738	180 738
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	-	3 300	3 300
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	-	91 341	91 341
RAZEM	18 702	275 379	294 081

	Zobowiązania finansowe w wartości godziwej przez wynik finansowy	Zobowiązania finansowe wyceniane wg zamortyzowa- nego kosztu	Razem
Na dzień 31 grudnia 2009 r.			
Pochodne instrumenty finansowe	6 493	-	6 493
Kredyty i pożyczki	-	171 465	171 465
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	-	2 724	2 724
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	-	85 263	85 263
Razem	6 493	259 452	265 945
Na dzień 31 grudnia 2010 r.			
Kredyty i pożyczki	-	159 748	159 758
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	-	3 427	3 427
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym	-	117 240	117 240
RAZEM	-	280 415	280 415

W ocenie Zarządu wartość kredytowa aktywów finansowych, które nie są przeterminowane ani nie utraciły wartości, można oszacować poprzez odniesienia do historycznych informacji o opóźnieniach w spłacie kontrahenta, monitorowanie wyników finansowych na bazie wzajemnych umów handlowych oraz stosowanie zabezpieczeń (m.in. weksle z deklaracją wekslową, warunkowe umowy o przewłaszczenie zapasów, warunkowe umowy o przelew wierzytelności, ubezpieczenia należności, w tym eksportowych).

Żaden z istotnych nieprzeterminowanych składników aktywów finansowych nie był renegocjowany w ciągu ostatniego roku.

9. Pozostałe długoterminowe aktywa

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Długoterminowe aktywa finansowe:			
Lokaty bankowe*	1 437	2 458	4 970
Aktywa dostępne do sprzedaży**	719	784	997
Należności finansowe***	1 291	-	-
Pozostałe	34	51	7
Razem pozostałe aktywa długoterminowe	3 481	3 293	5 974

* Są to lokaty bankowe wraz z naliczonymi odsetkami, co do których istnieją ograniczone możliwości dysponowania i które stanowią zabezpieczenie gwarancji bankowych zabezpieczających zobowiązania z tytułu podatku akcyzowego oraz zabezpieczenie spłaty zobowiązań

** Są to udziały i akcje notowane na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie

*** Są to należności z tytułu dostaw i usług o terminie płatności powyżej 12 m-cy ustalonym w drodze zawarcia umowy o cesji wierzytelności

Wszystkie długoterminowe aktywa finansowe denominowane są w złotych polskich.

10. Pochodne instrumenty finansowe

Zobowiązania finansowe:

Na dzień 31 grudnia 2009 oraz 1 stycznia 2009 r. pochodne instrumenty finansowe obejmowały opcje europejskie, których walutą bazową było EUR, zawarte w roku 2008. Opcje obejmowały wystawione przez Jednostkę dominującą opcje call oraz zakupione opcje put. Wszystkie zawarte transakcje opcyjnie zostały rozliczone w 2009 i 2010 r.

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Opcje walutowe:			
– EUR	-	6 493	18 702
Razem, w tym	-	6 493	18 702
Część długoterminowa	-	-	6 875
Część krótkoterminowa	-	6 493	11 827

Pochodny instrument finansowy jest zaliczany do krótkoterminowych instrumentów finansowych, jeżeli termin rozliczenia tego instrumentu lub jego części przypada w okresie do jednego roku, licząc od dnia kończącego okres sprawozdawczy. Jeżeli termin rozliczenia instrumentu finansowego przypada w okresie powyżej roku, licząc od dnia kończącego okres sprawozdawczy, taki instrument lub jego część zaliczamy do długoterminowych instrumentów finansowych.

Wartości nominalne kontraktów w poszczególnych walutach przedstawia poniższa tabela:

Kontrakt	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Opcja			
Call EUR	-	7 000	19 000
Put EUR	-	3 500	8 500

11. Należności handlowe oraz pozostałe należności

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Należności handlowe brutto	111 194	98 170	98 190
Minus: odpis aktualizujący	(35 998)	(39 959)	(46 301)
Należności handlowe (netto)	75 196	58 211	51 889
Przedpłaty	1 112	459	460
Należności z tytułu podatków i ubezpieczeń społecznych	37 219	16 033	27 565
Pozostałe należności*	901	61	4 095
Należności handlowe oraz pozostałe należności razem	114 428	74 764	84 009

* Pozycja obejmuje należności z tytułu roszczenia wobec Konsorcjum „Concord Radlin II” z tytułu niezrealizowania zadania inwestycyjnego pn. „II etap modernizacji Koksowni Radlin”. Należność w kwocie 54 097 tys. zł na 31.12.2010 (31.12.2009: 33 061 tys. zł) została w całości objęta odpisem aktualizującym. Szczegóły dotyczące toczącego się postępowania opisano w Nocie 31.

Wartość godziwa należności handlowych oraz pozostałych należności nie różni się istotnie od ich wartości bilansowej.

Struktura walutowa należności handlowych Grupy przedstawia się następująco:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Należności handlowe [PLN]	55 182	47 856	45 004
Należności handlowe [EUR]	19 854	10 299	6 799
Należności handlowe [CZK]	160	56	86
Należności handlowe razem	75 196	58 211	51 889

Strukturę wiekową należności, dla których upłynął termin płatności, które jednak nie wykazują przesłanek utraty wartości, przedstawia poniższa tabela:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Do 1 miesiąca	1 307	300	5 276
Od 1 do 3 miesięcy	14	457	22
Od 3 do 6 miesięcy	3	180	1
Od 6 do 12 miesięcy	537	254	-
Powyżej 12 miesięcy	-	-	-
Razem	1 861	1 191	5 299

Zmiany stanu odpisu aktualizującego należności handlowych przedstawia poniższa tabela:

	2010	2009
Stan na 1 stycznia	39 959	46 301
Utworzenie odpisu	149	2 821
Należności spisane w trakcie roku jako nieściągalne	(637)	(5 083)
Odwrocenie kwot niewykorzystanych	(3 473)	(4 080)
Stan na 31 grudnia	35 998	39 959

Utworzenie i odwrócenie kwot niewykorzystanych odpisu z tytułu utraty wartości należności zostało ujęte w kosztach ogólnego zarządu w skonsolidowanym zysku lub stracie.

12. Inne krótkoterminowe aktywa finansowe

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Lokaty	22	48	23
Lokaty*	2 085	3 591	1 461
Pozostałe	-	3	-
Razem	2 107	3 642	1 484

* Są to lokaty bankowe wraz z naliczonymi odsetkami, co do których istnieją ograniczone możliwości dysponowania i które stanowią zabezpieczenie gwarancji bankowych zabezpieczających zobowiązania z tytułu podatku akcyzowego oraz zabezpieczenie spłaty zobowiązań

13. Zapasy

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Materiały	33 009	16 527	14 762
Produkcja w toku	240	-	-
Wyroby gotowe	23 319	12 246	15 013
Towary	7	21	33
Razem	56 575	28 794	29 808

14. Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Środki pieniężne w banku i w kasie	8 221	8 258	4 277
Krótkoterminowe depozyty bankowe	62 440	22 099	13 554
Ogółem	70 661	30 357	17 831

Struktura walutowa środków pieniężnych i ich ekwiwalentów Grupy przedstawia się następująco:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
EUR			
Środki pieniężne w banku i w kasie	802	25	388
Krótkoterminowe depozyty bankowe	6 591	3 893	513
Razem	7 393	3 918	901
USD			
Środki pieniężne w banku i w kasie	-	-	56
Krótkoterminowe depozyty bankowe	-	-	-
Razem	-	-	56
CZK			
Środki pieniężne w banku i w kasie	41	1	-
Krótkoterminowe depozyty bankowe	4 800	9 288	2 218
Razem	4 841	9 289	2 218

15. Kapitał podstawowy oraz nadwyżka wartości emisyjnej akcji nad ich wartością nominalną

	Liczba akcji (w tys.)	Akcje zwykłe wartość nominalna	Razem (w tys.)
Stan na 1 stycznia 2009 roku	6 600	10	66 000
Stan na 31 grudnia 2009 roku	6 600	10	66 000
Stan na 31 grudnia 2010 roku	6 600	10	66 000

16. Kredyty i pożyczki

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Długoterminowe:			
Kredyty bankowe	47 692	52 911	47 951
Pożyczki*	89 018	101 208	106 719
Krótkoterminowe:			
Kredyty bankowe	6 435	271	9 411
Pożyczki*	16 603	17 075	16 655
Razem	159 748	171 465	180 736

* W tym pożyczka od Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej objęta postępowaniem układowym w następujących kwotach:

– część długoterminowa na łączną kwotę 123,3 tys. zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 953,7 tys. zł, 1 stycznia 2009 r.: 1 786,1 tys. zł),

– część krótkoterminowa na łączną kwotę 832,4 tys. zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 832,4 tys. zł, 1 stycznia 2009 r.: 832,4 tys. zł).

Szczegóły dotyczące zawartego układu opisano w Nocie 17.

Wszystkie kredyty i pożyczki denominowane są w PLN.

Grupa dysponuje następującymi niewykorzystanymi liniami kredytowymi:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Niewykorzystane linie kredytowe	20 000	20 000	-
Razem	20 000	20 000	-

Średnie oprocentowanie kredytów i pożyczek:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
PLN	4,05%	4,05%	5,03%

Wartość godziwa kredytów i pożyczek nie różni się istotnie od ich wartości księgowej. Kredyty i pożyczki zostały zabezpieczone w następujący sposób:

- hipoteki na nieruchomościach w kwocie 800,0 mln zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 800,0 mln zł, 1 stycznia 2009 r.: 800,0 mln zł),
- umowy zastawu rejestrowego na rzeczach ruchomych w kwocie 278,2 mln zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 278,2 mln zł, 1 stycznia 2009 r.: 278,2 mln zł),
- weksle in blanco na łączną kwotę 200,0 mln zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 200,0 mln zł, 1 stycznia 2009 r.: 200,0 mln zł).

Linie kredytowe zostały zabezpieczone w następujący sposób:

- zastaw zapasów węgla i koksu na łączną kwotę 30,0 mln zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 23,7 mln zł, 1 stycznia 2009 r.: 0,0 mln zł),
- weksel in blanco na łączną kwotę 20,0 mln zł na dzień 31 grudnia 2009 r.; na 31 grudnia 2010 r. i 1 stycznia 2009 r. nie występowały zabezpieczenia w tej postaci,
- przelew wierzycelności w wysokości 17,5 mln zł na dzień 31 grudnia 2009 r.; na 31 grudnia 2010 r. i 1 stycznia 2009 r. nie występowały zabezpieczenia w tej postaci.

17. Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Zobowiązania finansowe			
Zobowiązania handlowe*	113 234	83 311	84 803
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	3 427	2 724	3 300
Pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym, w tym:	4 006	3 412	6 538
– zobowiązania inwestycyjne	1 872	706	5 265
– zobowiązania inne	2 134	2 706	1 273
Razem	120 667	89 447	94 641
Zobowiązania niefinansowe			
Przychody przyszłych okresów**	52 184	54 900	53 133
Pozostałe zobowiązania o charakterze niefinansowym, w tym:	13 548	12 354	10 365
– zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych i innych podatków	8 272	7 135	5 801
– zaliczki z tytułu dostaw	186	274	140
– wynagrodzenia	4 208	4 246	3 597
– pozostałe	882	699	827
Razem	65 732	67 254	63 498
Razem zobowiązania handlowe i pozostałe zobowiązania, w tym	186 399	156 701	158 139
Długoterminowe	63 131	75 921	85 138
Krótkoterminowe	123 268	80 780	73 001

* W tym zobowiązania handlowe objęte postępowaniem układowym w następujących kwotach:

– część długoterminowa na łączną kwotę 12 075,9 tys. zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 24 140,0 tys. zł, 1 stycznia 2009 r.: 36 212,3 tys. zł)

– część krótkoterminowa na łączną kwotę 12 064,0 tys. zł na dzień 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 12 072,4 tys. zł, 1 stycznia 2009 r.: 12 072,4 tys. zł).

Zgodnie z zawartym układem, zatwierdzonym przez Sąd Rejonowy w Zabrzu w dniu 23 kwietnia 2002 r., Jednostka dominująca zobowiązała się do spłaty zobowiązań handlowych oraz zobowiązań z tytułu pożyczek objętych postępowaniem układowym w określonych terminach. Zabezpieczeniem spłaty zobowiązań z tytułu pożyczek objętych układem jest wystawiona gwarancja bankowa w kwocie 1 200 tys. zł na 31 grudnia 2010 r. (31 grudnia 2009 r.: 2 000 tys. zł, 1 stycznia 2009 r.: 3 250 tys. zł)

**W pozycji przychody przyszłych okresów prezentowane są dotacje związane z nabyciem lub wytworzeniem przez Grupę aktywów trwałych. Dotację odnosi się w zysk lub stratę systematycznie przez okres użytkowania ekonomicznego aktywów trwałych sfinansowanych w całości lub w części dotacją

Grupa posiada dotacje, w ramach których zobowiązana jest do wykorzystania otrzymanych środków wyłącznie na realizację zadań wskazanych w umowach tych dotacji oraz do spełnienia określonych w umowach warunków. W okresach objętych niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym warunki te zostały wypełnione.

Zabezpieczenia dotacji w postaci weksli in blanco wyniosły na dzień 31 grudnia 2010 r. 50,3 mln zł (31 grudnia 2009 r.: 50,3 mln zł, 1 stycznia 2009 r.: 4,6 mln zł).

18. Odroczonego podatek dochodowy

Zgodnie z przyjętymi zasadami rachunkowości przedstawionymi w Nocie 2 Grupa dokonała kompensaty aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Po dokonaniu kompensaty w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym wykazuje się następujące kwoty:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego			
– przypadające do realizacji po upływie 12 miesięcy	5 900	5 419	5 784
– przypadające do realizacji w ciągu 12 miesięcy	4 093	3 097	3 936
	9 993	8 516	9 720
Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego			
– przypadające do realizacji po upływie 12 miesięcy	5 866	6 105	12 491
– przypadające do realizacji w ciągu 12 miesięcy	2 613	3 131	3 024
	8 479	9 236	15 515
Aktywa/rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego (netto)	1 514	(720)	(5 795)

Zmiany stanu brutto odroczonego podatku dochodowego przedstawiają się następująco:

	2010	2009
Stan na 1 stycznia	(720)	(5 795)
Obciążenie zysku/straty	2 234	5 075
Stan na 31 grudnia	1 514	(720)

Aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego (przed uwzględnieniem ich kompensaty w ramach jednej jurysdykcji prawnej) przedstawiają się w sposób następujący:

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych i podobnych	Rozliczenia międzyokresowe przychodów	Odpisy z tytułu utraty wartości	Pozostałe	Razem
Stan na 1 stycznia 2009 roku	3 901	2 457	1 839	1 523	9 720
Obciążenie/(uznanie) wyniku finansowego	(142)	(94)	275	(1 243)	(1 204)
Stan na 31 grudnia 2009 roku	3 759	2 363	2 114	280	8 516
Obciążenie/(uznanie) wyniku finansowego	583	(94)	(23)	1 011	1 477
Stan na 31 grudnia 2010 roku	4 342	2 269	2 091	1 291	9 993

Zobowiązania z tytułu odroczonego podatku dochodowego	Wycena zobowiązań finansowych	Wycena rzeczowych aktywów trwałych	Pozostałe	Razem
Stan na 1 stycznia 2009 roku	2 457	11 706	1 352	15 515
Obciążenie/(uznanie) wyniku finansowego	(452)	(5 990)	163	(6 279)
Stan na 31 grudnia 2009 roku	2 005	5 716	1 515	9 236
Obciążenie/(uznanie) wyniku finansowego	(513)	(1 837)	1 593	(757)
Stan na 31 grudnia 2010 roku	1 492	3 879	3 108	8 479

19. Przyszłe zobowiązania umowne oraz zobowiązania z tytułu leasingu operacyjnego

Przyszłe zobowiązania umowne

Przyszłe zobowiązania umowne zaciągnięte na dni kończące okresy sprawozdawcze, nieujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej obejmują:

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Zobowiązania umowne zaciągnięte w celu nabycia rzeczowych aktywów trwałych	21 165	233	564
Pozostałe	957	180	109
Razem	22 122	413	673

20. Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych

	31.12.2010	31.12.2009	01.01.2009
Ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zobowiązania z tytułu:			
– Świadczeń emerytalnych i rentowych	5 962	5 213	4 833
– Nagród jubileuszowych	14 445	12 429	13 669
– Pozostałe świadczenia dla pracowników	2 446	2 142	2 029
Razem	22 853	19 784	20 531
Część długoterminowa	19 604	16 578	18 004
Część krótkoterminowa	3 249	3 206	2 527

	2010	2009
Ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z całkowitych dochodów koszty z tytułu:		
– Świadczeń emerytalnych i rentowych	1 129	834
– Nagród jubileuszowych	3 763	170
– Pozostałe świadczenia dla pracowników	357	150
	5 249	1 154

Kwoty ujęte w skonsolidowanym zysku lub stracie przedstawiają się następująco:

	2010	2009	2008
Stan zobowiązań na początek okresu	19 784	20 531	14 240
Odpis na rezerwę	1 347	1 916	1 972
Koszty odsetek	1 122	1 049	725
Straty/(zyski) aktuarialne	2 780	(1 811)	5 806
Ogółem ujęte w kosztach świadczeń pracowniczych	5 249	1 154	8 503
Wyplacone świadczenia	(2 180)	(1 901)	(2 212)
Stan zobowiązań na koniec okresu	22 853	19 784	20 531
w tym:			
– część długoterminowa	19 604	16 578	18 004
– część krótkoterminowa	3 249	3 206	2 527

Koszty świadczeń pracowniczych za lata obrotowe zakończone 31 grudnia ujęto w następujących pozycjach skonsolidowanego zysku lub straty:

	2010	2009
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	3 009	(344)
Koszty administracyjne	1 118	449
Koszty finansowe	1 122	1 049
Razem ujęte koszty świadczeń pracowniczych	5 249	1 154

Główne zastosowane założenia aktuarialne:

	2010	2009	2008
Stopa dyskonta	5,50%	5,75%	5,50%
Średni zakładany roczny wzrost podstaw kalkulacji rezerwy na odprawy emerytalno-rentowe	4,90%	4,90%	5,00%
Średni zakładany roczny wzrost podstaw kalkulacji rezerwy na nagrody jubileuszowe	4,00%	4,00%	6,00%
Średni ważony współczynnik mobilności pracowniczej	2,92%	2,72%	3,28%

Założenia dotyczące przyszłej umieralności oraz prawdopodobieństwo przejścia pracownika na rentę inwalidzką oszacowane zostało na podstawie danych statystycznych z polskich tabel trwania życia dla mężczyzn i dla kobiet, publikowanych przez GUS, na dzień dokonywania wyceny.

21. Rezerwy

	Opłaty za wieczyste użytkowanie UM Gliwice	Podatek od nieruchomości UM Radlin	Pozostałe rezerwy	Razem
Stan na 1 stycznia 2009 r.				
Krótkoterminowe	-	-	109	109
	-	-	109	109
2009 r.				
Utworzenie dodatkowych rezerw	848	-	79	927
Rezerwy wykorzystane w trakcie roku	-	-	(100)	(100)
Stan na 31 grudnia 2009 r.				
Krótkoterminowe	848	-	88	936
	848	-	88	936
2010 r.				
Utworzenie dodatkowych rezerw	947	4 142	89	5 178
Rezerwy wykorzystane w trakcie roku	-	-	(88)	(88)
Stan na 31 grudnia 2010 r.				
Krótkoterminowe	1 795	4 142	89	6 026
	1 795	4 142	89	6 026

Podatek od nieruchomości

Jednostka dominująca Grupy jest stroną postępowania administracyjnego w zakresie podatku od nieruchomości od baterii koksowniczej w Radlinie wraz z przynależnymi obiektami. W dniu 21 maja 2010 r. Jednostka dominująca Grupy otrzymała wezwanie od Burmistrza miasta Radlin do korekty deklaracji na podatek od nieruchomości, w związku ze stwierdzeniem zanizenia zobowiązania podatkowego.

W powyższej sprawie Jednostka dominująca Grupy otrzymała od organu podatkowego w dniu 13 sierpnia 2010 r. interpretację indywidualną wskazującą moment rozpoznania powstania obowiązku podatkowego, będące przyczyną zaniżenia zobowiązania. Do dnia sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Jednostka dominująca nie otrzymała decyzji organu podatkowego.

W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym utworzono rezerwę na pełną kwotę zobowiązania wynikającego z powyższego wezwania.

Opłata z tytułu wieczystego użytkowania gruntów

Jednostka dominująca Grupy jest stroną postępowania administracyjnosądowego w zakresie opłaty z tytułu wieczystego użytkowania gruntów. W dniu 31 października 2008 r. Spółka otrzymała od Prezydenta Miasta Gliwice (reprezentującego Skarb Państwa) wypowiedzenie wysokości opłaty z tytułu PWUG za nieruchomościę wpisaną do KW pod numerem 44739 prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Gliwicach. Wartość nowej opłaty za rok 2009 ustalono w wysokości 805,9 tys. zł (w roku 2008: 33,6 tys. zł). Wysokość nowej opłaty została zakwestionowana przez Jednostkę dominującą grupy. Postępowanie prowadzone jest obecnie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach.

Jednostka dominująca utworzyła rezerwę na pełną kwotę sporu wraz z naliczonymi odsetkami.

22. Przychody ze sprzedaży

	2010	2009
Sprzedaż koksu	1 109 719	491 858
Sprzedaż węglopochodnych	71 209	46 071
Sprzedaż towarów i materiałów	23 483	1 519
Pozostała działalność (sprzedaż usług)	20 221	14 332
Razem przychody ze sprzedaży	1 224 632	553 780

23. Koszty według rodzaju

	2010	2009
Amortyzacja	39 736	39 423
Zużycie materiałów i energii	884 075	395 029
Usługi obce	75 475	38 872
Świadczenia na rzecz pracowników	96 694	73 502
Podatki i opłaty	12 678	8 110
Pozostałe koszty rodzajowe	2 516	1 638
Wartość sprzedanych materiałów	22 071	2 265
Razem koszty rodzajowe	1 133 245	558 839
Koszty sprzedaży	31 504	18 254
Koszty administracyjne	30 287	25 163
Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne	226	267
Zmiana stanu produktów i rozliczeń międzyokresowych	11 313	(2 767)
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	1 059 915	517 922

24. Pozostałe przychody

	2010	2009
Odsetki	339	1 092
Otrzymane odszkodowania, kary	271	4 692
Dotacje (odpisane w wysokości amortyzacji)	2 287	2 041
Pozostałe	1 190	915
Razem pozostałe przychody	4 087	8 740

25. Pozostałe koszty

	2010	2009
Odsetki	517	278
Darowizny	193	37
Oplaty egzekucyjne i kary	29	18
Koszty postępowania sądowego	476	25
Pozostałe	589	236
Razem pozostałe koszty	1 804	594

26. Pozostałe zyski/(straty) netto

	2010	2009
Zyski/(straty) z tytułu zbycia rzeczowych aktywów trwałych	10 747	1 699
Różnice kursowe	(2 053)	(259)
Zyski/(straty) na pochodnych instrumentach finansowych	939	(806)
Pozostałe	(66)	1 065
Razem pozostałe zyski netto	9 567	1 699

27. Przychody i koszty finansowe

	2010	2009
Przychody odsetkowe od środków pieniężnych i ich ekwiwalentów	1 058	679
Inne	3	1
Razem przychody finansowe	1 061	680
Koszty odsetek:		
– kredyty bankowe i pożyczki	10 478	10 755
– rozliczenie dyskonta z tytułu długoterminowych rezerw	998	1 039
– rozliczenie dyskonta z tytułu zobowiązań	1 618	2 230
Inne	635	271
Razem koszty finansowe	13 729	14 295
Koszty finansowe netto	12 668	13 615

28. Podatek dochodowy

	2010	2009
Podatek bieżący	23 551	3 589
Podatek odroczony	(2 234)	(5 075)
	21 317	(1 486)

Uzgodnienie teoretycznego podatku wynikającego z zysku przed opodatkowaniem i ustawowej stawki podatkowej do obciążenia z tytułu podatku dochodowego wykazanego w skonsolidowanym zysku lub stracie przedstawia się następująco:

	2010	2009
Podatek wyliczony według stawki 19%	19 401	(2 167)
Dochody niepodlegające opodatkowaniu	(611)	(482)
Koszty niestanowiące kosztów uzyskania przychodów	2 527	1 163
Obciążenie wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego	21 317	(1 486)

Władze podatkowe mogą przeprowadzić kontrolę ksiąg rachunkowych i rozliczeń podatkowych w ciągu 5 lat od zakończenia roku, w którym złożono deklaracje podatkowe, i obciążyć Grupę dodatkowym wymiarem podatku wraz z karami i odsetkami.

Z tego tytułu Zarząd jednostki dominującej nie przewiduje powstania istotnych zobowiązań podatkowych.

29. Dywidenda na akcję

Dywidenda na akcję

Wskaźnik dywidendy na akcję wylicza się jako iloraz dywidendy przypadającej na akcjonariuszy Jednostki dominującej oraz liczby akcji zwykłych na dzień dywidendy.

	2010	2009
Wyplacona dywidenda	20 817	4 221
Liczba akcji zwykłych na dzień dywidendy (w tys.)	6 600	6 600
Dywidenda na jedną akcję (w złotych na jedną akcję)	3	1

Dywidenda w latach 2010 i 2009 objęła kwoty odpowiednio 14 317 tys. zł i 4 221 tys., które stanowią obowiązkowe wpłaty na rzecz Skarbu Państwa potraktowane jako zaliczka na dywidendę – ustawa z dnia 1 grudnia 1995 r. o wpłatach z zysku przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 154, poz. 792, z późn. zm.). Ponadto dywidenda w roku 2010 objęła kwotę wyplaconą na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 6 500 tys. zł z zysku wypracowanego w roku 2009.

Spółki Grupy dokonują wypłaty dywidend na podstawie zatwierdzonych przez Walne Zgromadzenie statutowych sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z Ustawą o rachunkowości. Sprawozdania te podlegają zatwierdzeniu przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy oraz publikacji.

30. Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej

	Nota	2010	2009
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem		102 108	(11 403)
Amortyzacja	23	39 736	39 423
(Zysk)/Strata na sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		(10 747)	(1 699)
Koszty finansowe – netto		10 638	10 703
Zmiana zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych	20	3 069	(747)
Zmiana stanu rezerw	21	5 090	827
Zapasy		(27 781)	1 014
Należności handlowe oraz pozostałe należności		(40 937)	9 196
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania		27 959	(1 425)
Pozostałe przepływy		(134)	(1 092)
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej		109 001	44 797

31. Pozycje warunkowe

Roszczenia

Jednostka Dominująca Grupy jest stroną postępowania sądowego prowadzonego w związku z nieznanym przez Jednostkę Dominującą roszczeniem lidera Konsorcjum „Concord – Radlin II” – Zarmen Sp. z o.o. o („GRI”) zapłatę za wykonanie umowy nr DN/NR/RI-35 o roboty budowlane z dnia 17 października 2006 r.

W związku ze stwierdzeniem nienależytego wykonania umowy nr DN/NR/RI-35 Jednostka Dominująca wystąpiła w dniu 26 lipca 2009 r. o zapłatę gwarancji w kwocie 19 536 tys. zł zabezpieczającej wykonanie zobowiązania wystawionej przez PrivatBank na Ukrainie. Podmiot ten odmówił wypłaty gwarancji, powołując się na fakt wykonania zobowiązania zgodnie z umową. W związku z wystąpieniem o zapłatę kar umownych od GRI, na dzień sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego Zarząd Jednostki dominującej Grupy nie wniósł powództwa sądowego przeciwko PrivatBank.

W związku z brakiem realizacji przez GRI zapisów umowy Spółka naliczyła w wymiarze maksymalnym kary umowne, dokonując częściowego ich potrącenia w trybie art. 498-508 K.C. Lider Konsorcjum „Concord – Radlin II” nie uznając tych roszczeń, wystąpił dnia 09 października 2009 r. z pozwem do Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie, który wraz z roszczeniami opiewa na ogólną kwotę 85 011 tys.

Jednostka dominująca Grupy wniosła o oddalenie powyższego powództwa i w dniu 23 lipca 2010 r. wniosła powództwo wzajemne na kwotę 54 097 tys. zł.

Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania finansowego wartość roszczenia wobec Jednostki dominującej Grupy wraz z naliczonymi odsetkami wynosi 81 115 tys. zł, natomiast łączna wartość rozszerzonych roszczeń Jednostki dominującej Grupy wynosi 57 441 tys. zł.

Jednostka Dominująca Grupy otrzymała również roszczenie od osób fizycznych w kwocie 1 000 tys. zł o wypłatę odszkodowania z tytułu zadośćuczynienia wskutek choroby zawodowej. Roszczenie nie zostało uznane przez Jednostkę Dominującą Grupy, w związku z czym zostało skierowane na drogę sądową. W ocenie Zarządu Jednostki Dominującej dalszy bieg sprawy i jej rozstrzygnięcie nie są możliwe do przewidzenia.

W ocenie Zarządu Jednostki Dominującej toczące się postępowania znajdują się na etapie nie pozwalającym na przewidzenie dalszego ich biegu i rozstrzygnięcia. W niniejszych skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych nie utworzono rezerw na opisane powyżej toczące się postępowania.

Podatek od nieruchomości

Grupa opodatkowuje podatkiem od nieruchomości jedynie części budowlane pieców baterii koksowniczych, jednakże w oparciu o pojawiające się decyzje organów podatkowych i toczone postępowania dotyczące zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości baterii koksowniczych Grupa identyfikuje ryzyko związane z powstaniem zobowiązania podatkowego z tytułu opodatkowania całości pieców baterii koksowniczych. Na dzień 31 grudnia 2010 r. wartość potencjalnego zobowiązania z tytułu podatku od nieruchomości wraz z zaliczonymi odsetkami skalkulowana od pozostałych części baterii koksowniczych wynosi 4 699 tys. zł.

Rekultywacja gruntów

Jednostka dominująca posiada tereny zlokalizowane w Zabrzu, Rudzie Śląskiej, Gliwicach i Knurowie pozostałe po zamkniętych i zlikwidowanych koksowniach. Powierzchnia terenów po zamkniętych koksowniach wynosiła:

Lokalizacja	31.12.2010	31.12.2009
	m²	m²
Koksownia Zaborze (Zabrze)	172 005	172 488
Koksownia Makoszowy (Zabrze)	199 041	199 041
Koksownia Walenty (Ruda Śląska)	14 017	198 372
Koksownia Gliwice	140 170	140 170
Koksownia Knurów	38 681	38 681
Razem	563 914	748 752

Na mocy przepisów obowiązującego prawa dotyczącego działań naprawczych w zakresie szkód wyrządzonych w środowisku Grupa jest zobowiązana do przeprowadzenia rekultywacji gruntów i likwidacji pozostałości po zamkniętych zakładach koksowniczych. Decyzja dotycząca zakresu prac rekultywacyjnych, ich sposobu oraz terminu wykonania wydawana jest przez organ administracji państwowej, z reguły po uzgodnieniu z podmiotem, na którym ciąży obowiązek rekultywacji. W ciągu kilku ostatnich lat Grupa dokonała rehabilitacji części gruntów na podstawie otrzymanej decyzji oraz sprzedała znaczącą ich część. Jednakże Grupa nie otrzymała decyzji dotyczących pozostałych gruntów.

Na podstawie dotychczasowych doświadczeń (kosztów poniesionych) oraz po rozważeniu możliwych sposobów naprawy szkód w środowisku, w ocenie Zarządu Jednostki dominującej, przyszłe koszty rekultywacji nie będą istotne, jednakże ostateczny szacunek kosztów rekultywacji nie jest możliwy, do czasu gdy odpowiednie decyzje organów administracji państwowej określające zakres, metody oraz termin wykonania prac rekultywacyjnych lub podobnych (lub brak ich konieczności), zostaną otrzymane.

32. Transakcje z podmiotami powiązanymi

Na dzień 31 grudnia 2010 r. kontrolę nad Grupą sprawował Skarb Państwa, który posiadał 100% akcji Jednostki dominującej.

Informacje o transakcjach ze spółkami powiązanymi z podmiotem dominującym

Skarb Państwa jest podmiotem dominującym wyższego szczebla, ponieważ posiada 100% udziału w kapitale akcyjnym Jednostki dominującej. W związku z powyższym wszystkie spółki należące do Skarbu Państwa (bezpośrednio i pośrednio) są podmiotami powiązanymi z Grupą. Zarząd Jednostki dominującej ujawnił w niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym transakcje z istotnymi jednostkami powiązanymi, które zostały zidentyfikowane jako podmioty powiązane na podstawie jego najlepszej wiedzy.

Wszystkie transakcje z jednostkami z udziałem Skarbu Państwa są zawierane w normalnym trybie działalności Grupy i dokonywane na warunkach rynkowych.

W latach zakończonych 31 grudnia 2010 i 2009 r. najistotniejszymi dostawcami Grupy będącymi spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa były następujące podmioty: Jastrzębska Spółka Węglowa S.A., Kompania Węglowa S.A., PKP Cargo S.A., Zakłady Chemiczne „Zachem” S.A., Elektrociepłownia Zabrze S.A., Enea S.A. Główne zakupy to: materiały – węgiel kamienny, usługi – energia i transport kolejowy.

	2010	2009
Zakupy w okresie*	818 666	355 444
Saldo zobowiązania na koniec okresu	67 809	35 006

(*) Z uwzględnieniem podatku VAT

W latach zakończonych 31 grudnia 2010 i 2009 r. najistotniejszymi odbiorcami Grupy będącymi spółkami kontrolowanymi przez Skarb Państwa były następujące podmioty: Huta Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A. oraz Zakłady Chemiczne „Zachem” S.A.

Poniżej przedstawione wartości sprzedaży i kwoty należności wynikają ze sprzedaży koksu:

	2010	2009
Sprzedaż w okresie*	103 961	75 663
Saldo należności na koniec okresu	9 247	6 641

(*) Z uwzględnieniem podatku VAT

Informacje o transakcjach z członkami Zarządu i Rady Nadzorczej

	Jednostka dominująca		Spółki zależne	
	2010 r.	2009 r.	2010 r.	2009 r.
Zarząd Spółki				
Krótkoterminowe świadczenia pracownicze (płace i nagrody)	1 225	1 002	590	631
Nagrody jubileuszowe	-	54	-	58
	1 225	1 056	590	689
Rada Nadzorcza				
Krótkoterminowe świadczenia pracownicze (płace i nagrody)	207	199	280	207
	207	199	280	207

W 2010, 2009 i 2008 r. nie zostały udzielone żadne pożyczki członkom Zarządu ani członkom Rady Nadzorczej Jednostki dominującej.

33. Zdarzenia po dniu kończącym okres sprawozdawczy

Po dniu kończącym okres sprawozdawczy, zgodnie z posiadaną wiedzą nie wystąpiły istotne zdarzenia, które mogłyby mieć wpływ na wynik roku 2010 i nie zostały ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupy.

PODPISY WSZYSTKICH CZŁONKÓW ZARZĄDU

Zdzisław Trzepizur	Prezes Zarządu
Jan Dytko	Członek Zarządu
Andrzej Nowak	Członek Zarządu
Ryszard Stępień	Członek Zarządu

Zabrze, 27 maja 2011 r.

[STRONA CELOWO POZOSTAWIONA PUSTA]

**Raport niezależnego biegłego rewidenta
z przeglądu śródrocznego skróconego
skonsolidowanego sprawozdania finansowego
za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 marca 2011 r.**

PricewaterhouseCoopers Sp. z o.o.

Oddział w Katowicach
Katowice Business Point
ul. Ściegiennego 3
40-001 Katowice
Polska
Telefon +48 (32) 6040 200
Faks +48 (32) 6040 300
<http://www.pwc.com/pl>

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.

Przeprowadziliśmy przegląd zamieszczonego w Prospekcie na stronach od F-147 do F-165 śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Kapitałowej Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. (zwanej dalej „Grupą”), w której jednostką dominującą jest Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. („Jednostka dominująca”) z siedzibą w Zabrzu przy ulicy Pawliczka 1, obejmującego: skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej sporządzone na dzień 31 marca 2011 r., oraz skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów, skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym i skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych sporządzone za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 marca 2011 r., a także informację dodatkową o przyjętych zasadach rachunkowości oraz inne informacje objaśniające („śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe”).

Śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przez Jednostkę dominującą w celu zamieszczenia w Prospekcie, zgodnie z załącznikiem I, punkt 20.6 do Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (zwanego dalej „Rozporządzeniem Prospektowym UE”).

Za sporządzenie zgodnego z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską dotyczącymi sprawozdawczości śródrocznej (MSR 34) śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego odpowiedzialny jest Zarząd Jednostki dominującej. Naszym zadaniem było przedstawienie, dla potrzeb Prospektu, raportu o tym śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym na podstawie dokonanego przeglądu.

Przegląd przeprowadziliśmy stosownie do postanowień krajowych standardów rewizji finansowej wydanych przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów. Zaplanowaliśmy i przeprowadziliśmy przegląd w taki sposób, aby uzyskać umiarkowaną pewność, że śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie zawiera istotnych nieprawidłowości. Przeglądu dokonaliśmy drogą analizy śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, przeglądu dokumentacji konsolidacyjnej oraz z wykorzystaniem informacji uzyskanych od Zarządu Jednostki dominującej i pracowników Grupy.

Raport niezależnego biegłego rewidenta

**z przeglądu śródrocznego skróconego skonsolidowanego
sprawozdania finansowego za okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 marca 2011 r.**

Dla Zarządu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (cd.)

Zakres i metoda wykonanych prac były znacząco mniejsze od zakresu badania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, ponieważ celem przeglądu nie było wyrażenie opinii o zgodności z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości oraz rzetelności i jasności śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego. Niniejszy raport nie stanowi opinii z badania śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego w rozumieniu Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 roku (Dz.U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 z późniejszymi zmianami).

Na podstawie przeprowadzonego przeglądu nie zidentyfikowaliśmy niczego, co nie pozwoliłoby stwierdzić, że śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało przygotowane, we wszystkich istotnych aspektach, zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości 34 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa” zatwierdzonym przez Unię Europejską.

Dla potrzeb punktu 1.2 załącznika I oraz punktu 1.2 załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE przyjmujemy odpowiedzialność za niniejszy, będący częścią Prospektu, raport oraz stwierdzamy, iż dołożyliśmy należytej staranności, by zapewnić, że informacje zawarte w tym raporcie są, według naszej najlepszej wiedzy, prawdziwe, rzetelne i zgodne ze stanem faktycznym oraz że nie pominięto niczego, co mogłoby wpływać na ich znaczenie. Niniejsze oświadczenie zostało zamieszczone w Prospekcie zgodnie z wymogami punktu 1.2 Załącznika I oraz punktu 1.2 Załącznika III do Rozporządzenia Prospektowego UE.

Przeprowadzający przegląd w imieniu PricewaterhouseCoopers Sp. z o., spółki wpisanej na listę podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych pod numerem 144:

Tomasz Reinfuss

Biegły Rewident Grupy, Kluczowy Biegły Rewident

Numer ewidencyjny 90038

Katowice, 27 maja 2011 r.

**Grupa Kapitałowa
Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A.**

**Śródroczne skrócone skonsolidowane
sprawozdanie finansowe**

za okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011 roku

Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji finansowej

	Nota	31.03.2011	31.12.2010
Aktywa			
Aktywa trwałe			
Rzeczowe aktywa trwałe	4	520 869	518 597
Wartości niematerialne	5	565	598
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego		1 375	1 514
Pozostałe długoterminowe aktywa		2 836	3 481
		525 645	524 190
Aktywa obrotowe			
Zapasy	7	40 582	56 575
Należności handlowe oraz pozostałe należności	6	167 805	114 428
Inne krótkoterminowe aktywa finansowe		1 131	2 107
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	8	94 782	70 661
		304 300	243 771
RAZEM AKTYWA		829 945	767 961
Kapitał własny przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej			
Kapitał podstawowy	9	66 000	66 000
Zyski zatrzymane		354 656	326 820
Razem kapitał własny		420 656	392 820
Zobowiązania			
Zobowiązania długoterminowe			
Kredyty i pożyczki	10	137 413	136 710
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	11	19 604	19 604
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	13	59 401	63 131
		216 418	219 445
Zobowiązania krótkoterminowe			
Kredyty i pożyczki	10	22 859	23 038
Zobowiązania z tytułu bieżącego podatku dochodowego		3 086	115
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	11	2 580	3 249
Rezerwy	12	6 300	6 026
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania	13	158 046	123 268
		192 871	155 696
Razem zobowiązania		409 289	375 141
RAZEM KAPITAŁ WŁASNY I ZOBOWIĄZANIA		829 945	767 961

Skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów

	Nota	Okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
		2011	2010
Przychody ze sprzedaży	14	373 068	225 771
Koszt sprzedanych produktów, towarów i materiałów	15	(315 330)	(199 861)
Zysk brutto		57 738	25 910
Koszty sprzedaży		(8 840)	(7 541)
Koszty administracyjne		(7 394)	(5 800)
Pozostałe przychody		857	907
Pozostałe koszty		(76)	(260)
Pozostałe zyski/(straty) – netto		1 445	(1 251)
Zysk operacyjny		43 730	11 965
Przychody finansowe		442	1 496
Koszty finansowe		(3 062)	(3 308)
Zysk przed opodatkowaniem		41 110	10 153
Podatek dochodowy		(7 913)	(2 190)
Zysk netto roku obrotowego		33 197	7 963
z tego:			
– przypadający na akcjonariuszy Jednostki dominującej		33 197	7 963
Całkowite dochody razem		33 197	7 963
z tego:			
– przypadające na akcjonariuszy Jednostki dominującej		33 197	7 963

Skonsolidowane zestawienie zmian w kapitale własnym

	Kapitał podstawowy	Zyski zatrzymane	Razem kapitał własny
Stan na 1 stycznia 2010	66 000	266 846	332 846
Całkowite dochody razem	-	7 963	7 963
Dywidendy	-	(1 635)	(1 635)
Stan na 31 marca 2010	66 000	273 174	339 174
Stan na 1 stycznia 2011	66 000	326 820	392 820
Całkowite dochody razem	-	33 197	33 197
Dywidendy	-	(5 361)	(5 361)
Stan na 31 marca 2011	66 000	354 656	420 656

Skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych

	Nota	Okres 3 miesięcy zakończony 31 marca	
		2011	2010
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej			
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej	17	47 280	18 176
Odsetki zapłacone		(1 965)	(2 044)
Zmiana stanu pochodnych instrumentów finansowych		-	(3 790)
Podatek dochodowy zapłacony		(4 803)	(1 485)
Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej		40 512	10 857
Wpływy/(wypływy) pieniężne z działalności inwestycyjnej			
Nabycie rzeczowych aktywów trwałych		(11 968)	(234)
Nabycie aktywów finansowych		(25)	-
Wpływy ze sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		20	152
Wpływy z aktywów finansowych		1 001	2 620
Odsetki otrzymane		7	7
Wpływy/(wypływy) pieniężne netto z działalności inwestycyjnej		(10 965)	2 545
Wypływy pieniężne z działalności finansowej			
Dywidendy wypłacone akcjonariuszom Jednostki dominującej		(5 360)	(1 635)
Dotacje otrzymane		-	-
Płatności związane z leasingiem finansowym		(276)	(381)
Wypływy netto z działalności finansowej		(5 636)	(2 016)
Zmiana stanu środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		23 911	11 386
Stan środków pieniężnych i ich ekwiwalentów na początek okresu		70 661	30 357
Różnice kursowe z przeliczenia środków pieniężnych i ich ekwiwalentów		210	230
Stan środków pieniężnych i ich ekwiwalentów na koniec okresu	8	94 782	41 973

Noty do skróconego skonsolidowanego kwartalnego sprawozdania finansowego

1. Informacje ogólne

1.1. Skład Grupy Kapitałowej oraz podstawowy przedmiot jej działalności

Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. („Jednostka dominująca”; „KKZ S.A.”) jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa. KKZ S.A. została utworzona dnia 13 grudnia 1999 roku poprzez przekształcenie z przedsiębiorstwa państwowego. W dniu 7 grudnia 2001 roku KKZ S.A. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS 0000069110 prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Jednostce dominującej nadano numer statystyczny REGON 000025744. Siedziba jednostki dominującej mieści się w Zabrzu przy ulicy Pawliczka 1. Grupa Kapitałowa KKZ S.A. („Grupa”, „Grupa Kapitałowa”) składa się z KKZ S.A. i jej spółek zależnych. Podstawowym przedmiotem działalności Grupy jest wytwarzanie i przetwarzanie koksu (oznaczone numerem PKD 2007 w dziale 19.10.Z).

2. Opis ważniejszych stosowanych zasad rachunkowości

2.1. Podstawa sporządzenia śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” S.A. za pierwszy kwartał 2011 roku sporządzone zostało zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości 34 – „Śródroczna sprawozdawczość finansowa”.

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe należy czytać łącznie ze skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku, sporządzonym zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez Unię Europejską (MSSF).

Niniejsze śródroczne skrócone skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzone zostało zgodnie z zasadą kosztu historycznego, z wyjątkiem pochodnych instrumentów finansowych oraz aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży wycenianych według wartości godziwej.

2.2. Założenie kontynuacji działalności

Skrócone śródroczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości. Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności Grupy.

2.3. Istotne zasady rachunkowości

Zasady (polityki) rachunkowości zastosowane do sporządzenia niniejszego śródrocznego skróconego skonsolidowanego sprawozdania finansowego są spójne z tymi, które zastosowano przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku.

(a) Nowe standardy i interpretacje wchodzące w życie od 1 stycznia 2011 roku

a) *Standardy, zmiany i interpretacje istniejących standardów, które obowiązują od 1 stycznia 2011 r. i zostały zastosowane przez Grupę*

W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupa zastosowała po raz pierwszy następujące opublikowane standardy:

- **Poprawki do MSSF 2010**

„Poprawki do MSSF 2010” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 6 maja 2010 r. Poprawki zmieniają 7 standardów i zawierają zmiany w prezentacji, ujmowaniu i wycenie oraz zawierają zmiany terminologiczne i edycyjne.

Powyższe zmiany nie miały istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

(b) Standardy, interpretacje istniejących standardów i ich zmiany, które nie są jeszcze obowiązujące i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę

Opublikowane zostały następujące standardy i interpretacje do istniejących standardów, które jeszcze nie obowiązują i nie zostały wcześniej zastosowane przez Grupę:

- **MSSF 9 „Instrumenty finansowe Część 1: Klasyfikacja i wycena”**

MSSF 9 opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości 12 listopada 2009 r. zastępuje te części MSR 39, które dotyczą klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych. W październiku 2010 r. MSSF 9 został uzupełniony o problematykę klasyfikacji i wyceny zobowiązań finansowych. Nowy standard obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie. Standard wprowadza jeden model przewidujący tylko dwie kategorie klasyfikacji aktywów finansowych: wyceniane w wartości godziwej i wyceniane według zamortyzowanego kosztu.

Kluczową zmianą jest nałożony na jednostki wymóg prezentowania w innych całkowitych dochodach skutków zmian własnego ryzyka kredytowego z tytułu zobowiązań finansowych wyznaczonych do wyceny w wartości godziwej przez wynik finansowy. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 9 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

- **Zmiany do MSSF 7 – Przekazanie aktywów finansowych**

Zmiany do MSSF 7 „Przekazanie aktywów finansowych” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w październiku 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. lub po tej dacie. Zmiany wymagają ujawniania dodatkowych informacji o ryzyku wynikającym z przekazania aktywów finansowych. Zawierają wymóg ujawnienia, według klas aktywów, charakteru, wartości księgowej oraz opisu ryzyka i korzyści dotyczących aktywów finansowych przekazanych innemu podmiotowi, ale pozostających nadal w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jednostki. W przypadku, gdy aktywa finansowe zostały usunięte z ksiąg, ale jednostka nadal jest narażona na pewne ryzyko i może uzyskać pewne korzyści związane z przekazanym składnikiem aktywów, wymagane jest dodatkowo ujawnienie informacji umożliwiających zrozumienie skutków takiego ryzyka. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 7 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały istotnego wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSR 12 – Realizacja wartości aktywów**

Zmiany do MSR 12 „Realizacja wartości aktywów” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2012 r. lub po tej dacie. Zmiany dotyczą wyceny zobowiązań i aktywów z tytułu podatku odroczonego od nieruchomości inwestycyjnych wycenianych w wartości godziwej zgodnie z MSR 40 „Nieruchomości inwestycyjne” i wprowadzają możliwe do obalenia domniemanie, że wartość nieruchomości inwestycyjnej może być odzyskana całkowicie poprzez sprzedaż. To domniemanie można obalić, gdy nieruchomość inwestycyjna jest utrzymywana w modelu biznesowym, którego celem jest wykorzystanie zasadniczo wszystkich korzyści ekonomicznych reprezentowanych przez nieruchomość inwestycyjną w czasie, a nie w chwili sprzedaży. Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSR 12 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

- **Zmiany do MSSF 1 – Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy**

Zmiany do MSSF 1 „Znacząca hiperinflacja i wycofanie ustalonych dat dla podmiotów przyjmujących MSSF po raz pierwszy” zostały opublikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w grudniu 2010 r. i obowiązują dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 r. lub po tej dacie. Zmiana dotycząca znaczącej hiperinflacji stwarza dodatkowe wyłączenie w wypadku, gdy podmiot, który był pod wpływem znaczącej hiperinflacji, ponownie zaczyna lub po raz pierwszy zamierza sporządzać swoje sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF. Wyłączenie pozwala podmiotowi na wybór wyceny aktywów i pasywów według wartości godziwej i wykorzystania tej wartości godziwej jako domniemanego kosztu tych aktywów i pasywów w bilansie otwarcia w pierwszym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zgodnym z MSSF.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zmiany do MSSF 1 nie zostały jeszcze zatwierdzone przez Unię Europejską. Powyższe zmiany nie będą miały wpływu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy.

Grupa zastosuje standardy i interpretacje mające zastosowanie do prowadzonej przez nią działalności od momentu ich wejścia w życie.

- **MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe”**

MSSF 10 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje wytyczne w sprawie kontroli i konsolidacji zawarte w MSR 27 „Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe” oraz w interpretacji SKI-12 „Konsolidacja – jednostki specjalnego przeznaczenia”. MSSF 10 zmienia definicję kontroli w taki sposób, by dla wszystkich jednostek obowiązywały te same kryteria określania kontroli. Zmienionej definicji towarzyszą obszernie wytyczne dotyczące zastosowania.

Grupa zastosuje MSSF 10 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 10 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 11 „Wspólne przedsięwzięcia”**

MSSF 11 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard zastępuje MSR 31 „Udziały we wspólnych przedsięwzięciach” oraz interpretację SKI-13 „Wspólnie kontrolowane jednostki – niepieniężny wkład wspólników”. Zmiany w definicjach ograniczyły liczbę rodzajów wspólnych przedsięwzięć do dwóch: wspólne operacje i wspólne przedsięwzięcia. Jednocześnie wyeliminowano dotychczasową możliwość wyboru konsolidacji proporcjonalnej w odniesieniu do jednostek pod wspólną kontrolą. Wszyscy uczestnicy wspólnych przedsięwzięć mają obecnie obowiązek ich konsolidacji metodą praw własności.

Grupa zastosuje MSSF 11 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 11 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 12 „Ujawnianie informacji na temat zaangażowania w innych jednostkach”**

MSSF 12 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard dotyczy jednostek posiadających udział w jednostce zależnej, wspólnym przedsięwzięciu, jednostce stowarzyszonej lub w niekonsolidowanej strukturze. Standard zastępuje wymogi w zakresie ujawniania informacji zawarte obecnie w MSR 28 „Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych”. MSSF 12 wymaga, by jednostki ujawniały informacje, które pomogą użytkownikom sprawozdań finansowych ocenić charakter, ryzyko i skutki finansowe inwestycji jednostki w jednostkach zależnych, stowarzyszonych, wspólnych przedsięwzięciach i niekonsolidowanych strukturach. W tym celu nowy standard nakłada wymóg ujawniania informacji dotyczących wielu obszarów, w tym znaczących osądów i założeń przyjmowanych przy ustalaniu, czy jednostka kontroluje, współkontroluje czy posiada znaczący wpływ na swoje udziały w innych jednostkach; obszernych informacji o znaczeniu udziałów niekontrolujących w działalności i przepływach pieniężnych grupy; sumarycznych informacji finansowych o spółkach zależnych ze znaczącymi udziałami niekontrolującymi, a także szczegółowych informacji o udziałach w strukturach niekonsolidowanych.

Grupa zastosuje MSSF 12 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 12 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

- **MSSF 13 „Wycena w wartości godziwej”**

MSSF 13 został opublikowany przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości w maju 2011 r. i obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie.

Nowy standard ma na celu poprawę spójności i zmniejszenie złożoności poprzez sformułowanie precyzyjnej definicji wartości godziwej oraz skupienie w jednym standardzie wymogów dotyczących wyceny w wartości godziwej i ujawniania odnośnych informacji.

Grupa zastosuje MSSF 13 od 1 stycznia 2013 r.

Grupa jest w trakcie analizy wpływu nowego standardu na skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

Na dzień sporządzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego MSSF 13 nie został jeszcze zatwierdzony przez Unię Europejską.

2.4. Informacje dotyczące sezonowości

Działalność Grupy nie ma charakteru sezonowego, zatem w tym zakresie przedstawiane wyniki nie odnotowują istotnych wahań w trakcie roku.

3. Zarządzanie ryzykiem finansowym

3.1. Czynniki ryzyka finansowego

Działalność prowadzona przez Grupę naraża ją na następujące ryzyka finansowe: ryzyko rynkowe (w tym: ryzyko cenowe, ryzyko zmiany kursów walut oraz ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych), ryzyko kredytowe oraz ryzyko utraty płynności.

Zarządzanie ryzykiem finansowym jest wykonywane na szczeblu Zarządu Jednostki dominującej.

Ryzyko cenowe

Grupa nie posiada istotnych inwestycji w kapitałowe papiery wartościowe sklasyfikowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej jako dostępne do sprzedaży i w związku z tym nie jest narażona na ryzyko cenowe dotyczące zmian cen tego typu inwestycji.

Ryzyko zmiany kursów walut

Grupa jest narażona na znaczące ryzyko zmiany kursów walut wynikające z ekspozycji walutowej Grupy, które wynika z zagrożenia wysokości przyszłych przepływów pieniężnych oraz wyniku finansowego na skutek zmiany kursu walutowego.

Potencjalny wpływ wzrostu kursu EUR/PLN na zysk netto:

	31.03.2011	31.12.2010
zmiana %	5%	5%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	4 376	2 457
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	(131)	(398)
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	4 245	2 059
Efekt podatkowy	(807)	(391)
Wpływ na zysk/(stratę) netto	3 438	1 668

Potencjalny wpływ spadku kursu EUR/PLN na zysk netto:

	31.03.2011	31.12.2010
zmiana %	(5)%	(5)%
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących aktywów finansowych	(4 376)	(2 457)
Zmiana przepływów pieniężnych dotyczących zobowiązań finansowych	131	398
Wpływ na zysk/(stratę) przed opodatkowaniem	(4 245)	(2 059)
Efekt podatkowy	807	391
Wpływ na zysk/(stratę) netto	(3 438)	(1 668)

Zmiany kursów innych walut niż EUR nie wpływają w istotny sposób na zysk netto Grupy.

Ryzyko zmiany przepływów pieniężnych w wyniku zmian stóp procentowych

Narażenie Grupy na ryzyko wywołane zmianami stóp procentowych dotyczy przede wszystkim faktu, iż przepływy pieniężne mogą się zmieniać w wyniku zmiany rynkowych stóp procentowych. Spółki z Grupy finansują swoją działalność operacyjną i inwestycyjną po części z finansowania zewnętrznego oprocentowanego według zmiennej stopy procentowej oraz inwestują wolne środki pieniężne w aktywa finansowe oprocentowane również według zmiennej stopy procentowej. Jednostki są narażone na ryzyko zmiany stopy procentowej związane z lokatami, środkami pieniężnymi oraz zobowiązaniami z tytułu otrzymanych kredytów. Grupa nie zabezpiecza się przed ryzykiem zmiany stóp procentowych.

Nie wystąpiły istotne zmiany związane z narażeniem Grupy na ryzyko wywołane zmianami stóp procentowych.

Ryzyko kredytowe

W Grupie występuje koncentracja ryzyka, w związku z należnościami z tytułu dostaw i usług, gdyż sprzedaż prowadzona jest do ograniczonej liczby odbiorców. W szczególności dotyczy to IMPORTKOHLE GmbH stanowiącego 49% należności na dzień 31 marca 2011 roku. W okresie objętym niniejszym skróconym sprawozdaniem finansowym nie wystąpiły istotne zmiany ryzyka kredytowego w stosunku do ostatniego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, w tym w zakresie pojawienia się nowych klientów, znaczącego wzrostu lub spadku sprzedaży lub utraty dotychczasowych klientów. Nie zidentyfikowano także istotnych zmian w zakresie sytuacji finansowej klientów Grupy.

Ryzyko utraty płynności

Biorąc pod uwagę zgromadzone rezerwy finansowe Grupy, można przyjąć, że nie istnieje znaczące ryzyko utraty płynności finansowej. W I kwartale 2011 roku nie wystąpiły istotne zmiany w zakresie regulowania zobowiązań w Grupie w stosunku do ostatniego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego.

3.2. Zarządzanie ryzykiem kapitałowym

Celem Grupy w zarządzaniu ryzykiem kapitałowym jest ochrona zdolności Grupy do kontynuowania działalności, tak aby możliwe było realizowanie zwrotu dla akcjonariuszy oraz korzyści dla innych zainteresowanych stron, a także utrzymywanie optymalnej struktury kapitału w celu obniżenia jego kosztu.

Aby utrzymać lub skorygować strukturę kapitału, Grupa może zmieniać kwotę deklarowanych dywidend do wypłacenia akcjonariuszowi, zwracać kapitał akcjonariuszowi, emitować nowe akcje lub sprzedawać aktywa w celu obniżenia zadłużenia.

Na poszczególne dni kończące okresy sprawozdawcze wartość krótkoterminowego finansowania zewnętrznego jest niższa od wartości aktywów obrotowych Grupy obejmujących przede wszystkim należności, zapasy oraz środki pieniężne i ich ekwiwalenty. W związku z tym za kapitał zaangażowany, finansujący działalność Grupy, Zarząd uznaje kapitał własny.

4. Rzeczowe aktywa trwałe

	31.03.2011	31.12.2010
Grunty	3	3
Budynki i budowle	183 356	185 224
Urządzenia techniczne i maszyny	310 640	317 563
Środki transportu	7 539	8 060
Inne rzeczowe aktywa trwałe	2 273	1 976
Środki trwałe w budowie	17 058	5 771
Razem	520 869	518 597

	Okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011	2010 rok	Okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2010
Wartość początkowa (brutto) na początek okresu	772 868	762 456	762 456
Umorzenie na początek okresu	254 271	214 609	214 609
Wartość księgowa netto na początek okresu	518 597	547 847	547 847
Zwiększenia	12 253	13 610	1 824
Zmniejszenia	32	3 198	360
Amortyzacja	9 949	39 662	9 886
Wartość księgowa netto na koniec okresu	520 869	518 597	539 425

5. Wartości niematerialne

	31.03.2011	31.12.2010
Prawo wieczystego użytkowania gruntów	540	586
Pozostałe wartości niematerialne	25	12
Razem	565	598

	Okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2011	2010 rok	Okres 3 miesięcy zakończony 31 marca 2010
Wartość początkowa (brutto) na początek okresu	1 282	1 256	1 256
Umorzenie na początek okresu	684	610	610
Wartość księgowa netto na początek okresu	598	646	646
Zwiększenia	-	26	-
Amortyzacja	33	74	26
Wartość księgowa netto na koniec okresu	565	598	620

6. Należności handlowe oraz pozostałe należności

	31.03.2011	31.12.2010
Należności handlowe brutto	147 199	111 194
Minus: odpis aktualizujący	(35 929)	(35 998)
Należności handlowe (netto)	111 270	75 196
Przedpłaty	2 786	1 112
Należności z tytułu podatków i ubezpieczeń społecznych	52 102	37 219
Pozostałe należności*	1 647	901
Należności handlowe oraz pozostałe należności razem	167 805	114 428

* Saldo pozostałych należności obejmuje roszczenia wobec Konsorcjum „Concord Radlin II” z tytułu niezrealizowania zadania inwestycyjnego pn. „II etap modernizacji Koksowni Radlin”. Należność w kwocie 57 441 tys. zł na 31 marca 2011 roku (31 grudnia 2010 roku: 54 097 tys. zł) została w całości objęta odpisem aktualizującym

Wartość godziwa należności handlowych oraz pozostałych należności nie różni się istotnie od ich wartości księgowej.

Zmiany stanu odpisu aktualizującego należności handlowych przedstawia poniższa tabela:

	Okres 3 miesięcy zakończony	
	31 marca 2011	31 marca 2010
Stan na 1 stycznia	(35 998)	(39 959)
Utworzenie odpisu	-	(23)
Należności spisane w trakcie roku jako nieściągalne	-	90
Odwrocenie kwot niewykorzystanych	69	992
Stan na 31 marca	35 929	38 900

7. Zapasy

	31.03.2011	31.12.2010
Materiały	33 707	33 009
Produkcja w toku	-	240
Wyroby gotowe	6 842	23 319
Towary	33	7
Razem	40 582	56 575

8. Środki pieniężne i ich ekwiwalenty

Dla potrzeb skonsolidowanego sprawozdania z przepływów pieniężnych w skład środków pieniężnych i ich ekwiwalentów wchodzi:

	31.03.2011	31.03.2010
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	94 782	43 346
Kredyty w rachunku bieżącym	-	(2 372)
Razem netto	94 782	40 974

9. Kapitał podstawowy

	Liczba akcji (w tys.)	Akcje zwykłe wartość nominalna	Razem
Stan na 1 stycznia 2010 roku	6 600	10	66 000
Stan na 31 marca 2010 roku	6 600	10	66 000
Stan na 1 stycznia 2011 roku	6 600	10	66 000
Stan na 31 marca 2011 roku	6 600	10	66 000

Wszystkie akcje wyemitowane przez Jednostkę dominującą zostały w pełni opłacone.

10. Kredyty i pożyczki

	31.03.2011	31.12.2010
Długoterminowe:		
Kredyty bankowe	47 636	47 692
Pożyczki	89 777	89 018
Krótkoterminowe:		
Kredyty bankowe	6 447	6 435
Pożyczki	16 412	16 603
	160 272	159 748

11. Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych

	31.03.2011	31.12.2010
Ujęte w skonsolidowanym sprawozdaniu z sytuacji finansowej zobowiązania z tytułu:		
– świadczeń emerytalnych i rentowych	5 962	5 962
– nagród jubileuszowych	14 445	14 445
– pozostałe świadczenia dla pracowników	1 777	2 446
Razem	22 184	22 853
w tym:		
– długoterminowe	19 604	19 604
– krótkoterminowe	2 580	3 249

12. Rezerwy

	Opłaty za wieczyste użytkowanie	Podatek od nieruchomości	Pozostałe rezerwy	Razem
Stan na 1 stycznia 2010 roku	848	-	88	936
W tym:				
– krótkoterminowe	848	-	88	936
Utworzenie dodatkowych rezerw	217	-	-	217
Rezerwy wykorzystane w ciągu roku	-	-	(88)	(88)
Stan na 31 marca 2010 roku	1 065	-	-	1 065
W tym:				
– krótkoterminowe	1 065	-	-	1 065
Stan na 1 stycznia 2011 roku	1 795	4 142	89	6 026
W tym:				
– krótkoterminowe	1 795	4 142	89	6 026
Utworzenie dodatkowych rezerw	243	120	-	363
Rezerwy wykorzystane w ciągu roku	-	-	(89)	(89)
Stan na 31 marca 2011 roku	2 038	4 262	-	6 300
W tym:				
– krótkoterminowe	2 038	4 262	-	6 300

Podatek od nieruchomości

Jednostka dominująca Grupy jest stroną postępowania administracyjnego w zakresie podatku od nieruchomości od baterii koksowniczej w Radlinie wraz z przynależnymi obiektami. W dniu 21 maja 2010 roku Jednostka dominująca otrzymała wezwanie od Burmistrza miasta Radlin do korekty deklaracji podatku od nieruchomości w związku ze stwierdzeniem zaniżenia zobowiązania podatkowego. W powyższej sprawie Jednostka dominująca otrzymała od organu podatkowego w dniu 13 sierpnia 2010 roku interpretację indywidualną wskazującą na moment rozpoznania powstania obowiązku podatkowego, będące przyczyną zaniżenia zobowiązania.

Do dnia sporządzenia niniejszego skróconego kwartalnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Jednostka dominująca nie otrzymała decyzji organu podatkowego. W niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym utworzono rezerwę na pełną kwotę zobowiązania wynikającego z powyższego wezwania.

Opłata z tytułu wieczystego użytkowania gruntów

Jednostka dominująca jest stroną postępowania administracyjnosądowego w zakresie opłaty z tytułu wieczystego użytkowania gruntów. W dniu 31 października 2008 roku Spółka otrzymała od Prezydenta Miasta Gliwice (reprezentującego Skarb Państwa) wypowiedzenie wysokości opłaty z tytułu wieczystego użytkowania gruntów za nieruchomość wpisaną do KW pod numerem 44739 prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Gliwicach. Wartość nowej opłaty za rok 2009 ustalono w wysokości 806 tys. zł (w roku 2008: 34 tys. zł). Wysokość nowej opłaty została zakwestionowana przez Jednostkę dominującą grupy. Postępowanie prowadzone jest obecnie przed Sądem Okręgowym w Gliwicach.

Jednostka dominująca utworzyła rezerwę na pełną kwotę sporu wraz z naliczonymi odsetkami.

13. Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania

	31.12.2010	31.12.2009
Zobowiązania finansowe		
Zobowiązania handlowe	138 722	113 234
Zobowiązania z tytułu leasingu finansowego	3 157	3 427
Pozostałe zobowiązania o charakterze finansowym, w tym:	4 665	4 006
– zobowiązania inwestycyjne	2 249	1 872
– zobowiązania inne	2 416	2 134
Razem	146 544	120 667
Zobowiązania niefinansowe		
Przychody przyszłych okresów	51 479	52 184
Pozostałe zobowiązania o charakterze niefinansowym, w tym:	19 424	13 548
– zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych i innych podatków	11 946	8 272
– zaliczki z tytułu dostaw	142	186
– wynagrodzenia	4 787	4 208
– pozostałe	2 549	882
Razem	70 903	65 732
Razem zobowiązania handlowe i pozostałe zobowiązania, w tym	217 447	186 399
Długoterminowe	59 401	63 131
Krótkoterminowe	158 046	123 268

Wzrost zobowiązań handlowych oraz pozostałych na 31 marca 2011 r. w porównaniu do 31 grudnia 2010 wynika głównie ze wzrostu wolumenu produkcji oraz rosnących cen węgla koksującego.

14. Przychody ze sprzedaży

	Okres 3 miesięcy zakończony	
	31 marca 2011	31 marca 2010
Sprzedaż koksu	341 554	201 222
Sprzedaż węglpochodnych	23 007	19 063
Sprzedaż towarów i materiałów	5 946	2 783
Pozostała działalność (sprzedaż usług)	2 561	2 703
Razem przychody ze sprzedaży	373 068	225 771

Wzrost przychodów ze sprzedaży koksu w I kwartale 2011 roku w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego wynika głównie ze wzrostu cen koksu i wzrostu wolumenu sprzedaży.

15. Koszty według rodzaju

	Okres 3 miesięcy zakończony	
	31 marca 2011	31 marca 2010
Amortyzacja	9 982	9 912
Zużycie materiałów i energii	258 114	160 243
Usługi obce	18 647	13 968
Świadczenia na rzecz pracowników	23 537	19 718
Podatki i opłaty	2 922	1 917
Pozostałe koszty rodzajowe	280	497
Wartość sprzedanych materiałów	2 651	1 251
Razem koszty rodzajowe	316 133	207 506
Koszty sprzedaży	8 840	7 541
Koszty administracyjne	7 394	5 800
Wartość świadczeń oraz rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych na potrzeby własne	1 046	45
Zmiana stanu produktów	(16 477)	(5 741)
Koszt sprzedanych produktów i materiałów	315 330	199 861

16. Dywidenda na akcję

	Okres 3 miesięcy zakończony	
	31 marca 2011	31 marca 2010
Wyplacona dywidenda	5 360	1 635
Liczba akcji zwykłych (w tys.)	6 600	6 600
Dywidenda na jedną akcję (w złotych na jedną akcję)	0,81	0,25

Wskaźnik dywidendy na jedną akcję wylicza się jako iloraz dywidendy przypadającej na akcjonariuszy Jednostki dominującej oraz liczby akcji zwykłych na dzień dywidendy.

17. Wpływy pieniężne netto z działalności operacyjnej

	Nota	Okres 3 miesięcy zakończony	
		31 marca 2011	31 marca 2010
Zysk/(strata) przed opodatkowaniem		41 110	10 153
Amortyzacja	14	9 982	9 912
(Zysk)/Strata na sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych		11	(133)
Koszty finansowe – netto		2 280	2 348
Zmiana zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych	11	(669)	(632)
Zmiana stanu rezerw	12	274	130
Zapasy	7	15 993	(700)
Należności handlowe oraz pozostałe należności	6	(52 732)	(22 959)
Zobowiązania handlowe oraz pozostałe zobowiązania		31 031	20 057
Wpływy pieniężne z działalności operacyjnej		47 280	18 176

18. Pozycje warunkowe

Od daty sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy za lata obrotowe zakończone 31 grudnia 2010 i 2009 roku stan zobowiązań warunkowych nie uległ znaczącej zmianie.

19. Transakcje z podmiotami powiązanymi

W okresie 3 miesięcy zakończonym 31 marca 2011 roku wszystkie transakcje Grupy z podmiotami powiązanymi miały charakter typowy i zawierane były w normalnym trybie działalności oraz dokonywane były na warunkach rynkowych.

W okresie objętym niniejszym śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym Grupa nie zawierała istotnych transakcji z jednostkami powiązanymi, o odmiennym charakterze lub istotnych kwotach nie opisane w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

20. Zdarzenia po dniu bilansowym

Po dniu 31 marca 2011 roku, tj. po dniu kończącym okres sprawozdawczy, zgodnie z posiadaną wiedzą, nie wystąpiły inne istotne zdarzenia, które nie byłyby uwzględnione w skróconym kwartalnym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym na dzień i za okres zakończony 31 marca 2011 roku.

PODPISY WSZYSTKICH CZŁONKÓW ZARZĄDU

Zdzisław Trzepizur	Prezes Zarządu
Jan Dytko	Członek Zarządu
Andrzej Nowak	Członek Zarządu
Ryszard Stępień	Członek Zarządu

Zabrze, 27 maja 2011 r.

[STRONA CELOWO POZOSTAWIONA PUSTA]

ZAŁĄCZNIK NR 1 – ODPIS Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW SPÓŁKI

CODO KA/02.06/184/2011 Operator: LEWANDOWSKA EWA Strona 1 z 12

ODDZIAŁ CENTRALNEJ INFORMACJI
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Lompy 14
Katowice

Nr pisma wnioskodawcy

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 02.06.2011 godz. 13:50:23

Numer KRS: **0000072093**

ODPIS AKTUALNY Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		17.12.2001	
Ostatni wpis	Numer wpisu	54	Data dokonania wpisu
	Sygnatura akt	GL.X NS-REJ.KRS/5823/11/12	
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY W GLIWICACH, X WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA AKCYJNA
2.Numer REGON/NIP	REGON: 271747631, NIP: 6330005110
3.Firma, pod którą spółka działa	JASTRZĘBSKA SPÓŁKA WĘGLOWA SPÓŁKA AKCYJNA
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	RHB 9458 SĄD REJONOWY W KATOWICACH
5.Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. ŚLĄSKIE, powiat M. JASTRZĘBIE-ZDRÓJ, gmina M. JASTRZĘBIE-ZDRÓJ, miejsc. JASTRZĘBIE-ZDRÓJ
2.Adres	ul. ARMII KRAJOWEJ, nr 56, lok. ---, miejsc. JASTRZĘBIE-ZDRÓJ, kod 44-330, poczta JASTRZĘBIE ZDRÓJ, kraj POLSKA

Rubryka 3 - Oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o statucie	

CODo

KA/02.06/184/2011

Operator: LEWANDOWSKA EWA

Strona 2 z 12

1. Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	1	STATUT Z DNIA 1.03.1993 ROKU, JACEK WOJDYŁO - NOTARIUSZ, KANCELARIA NOTARIALNA KATOWICE UL. KOPERNIKA 26, REPERTORIUM "A" NUMER 753/1993 ZMIANA STATUTU - 23.05.2001 ROKU, BARBARA WRÓBLEWSKA - NOTARIUSZ, KANCELARIA NOTARIALNA, WARSZAWA AL. SOLIDARNOŚCI 53 LOK. 24 REP, A NR 4543/2001 ZMIANA PAR. 5, ZMIANA STATUTU - 18.10.2001 ROKU, BARBARA WRÓBLEWSKA - NOTARIUSZ, KANCELARIA NOTARIALNA, WARSZAWA AL. SOLIDARNOŚCI 53 LOK. 24 USUNIĘTE PAR. 1 DO 31, NOWA TREŚĆ PAR. 1 DO 31 STATUTU SPÓŁKI
	2	AKT NOTARIALNY Z DNIA 07.03.2003 R., REPERTORIUM A NR 2166/2003, BARBARA WRÓBLEWSKA - NOTARIUSZ, KANCELARIA NOTARIALNA WARSZAWA ZMIANY STATUTU DOTYCZĄ: PAR. 3 - WYKRĘŚLENIE WYRAZÓW, TYTUŁ III - ZAMIANA WYRAZU, PAR. 6 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 7 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 11 UST. 1-4 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 12 UST. 4 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 14 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 15 UST. 1-4 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 18 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 19 UST. 2 - DODANIE PUNKTU 2 I ZMIANA NUMERACJI DOTYCZĄCYCH PUNKTÓW 2-13 NA 3-14, PAR. 19 UST. 2 PKT 8 - WYKRĘŚLENIE LIT. B) ORAZ OZNACZENIE LITER C) - E) JAKO B) - D), PAR. 25 UST. 1 PKT 11 - WYKRĘŚLENIE LIT. B) ORAZ OZNACZENIE LIT. C) - E) JAKO B) - D), PAR. 25 UST. 1 PKT 15 LIT. C - WYKRĘŚLENIE WYRAZÓW, PAR. 25 UST. 1 PKT 17 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 27 - NOWE BRZMIENIE, PAR. 31 UST. 5 I 6 ZMIANA WYRAZÓW.
	3	AKT NOTARIALNY Z DNIA 26.03.2003 R., REPERTORIUM A NR 2841/2003, ASESOR NOTARIALNY IWONA MAGDALENA STARZYK-WOJNAR, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE - ZMIANA PAR.5 UMOWY SPÓŁKI AKT NOTARIALNY Z DNIA 02.04.2003 R., REPERTORIUM A NR 3158/2003, ASESOR NOTARIALNY IWONA MAGDALENA STARZYK-WOJNAR, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE - ZMIANA PAR.19 UST.2 PKT 2 UMOWY SPÓŁKI
	4	01.10.2004 R., REPERTORIUM A NR 9820/2004, ASESOR NOTARIALNY ŁUCJA KALISZ ZASTĘPCA NOTARIUSZA IWONY STARZYK-WOJNAR, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE - ZMIANA PAR.5
	5	23.11.2004 R. - REPERTORIUM A NR 11393/2004, NOTARIUSZ IWONA STARZYK-WOJNAR, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE - ZMIANA PAR.3 I PAR.19 UST.2 (WYKRĘŚLENIE PKT 9 ORAZ OZNACZENIE DOTYCZĄCYCH PUNKTÓW OD 10 - 13 JAKO PUNKTY OD 9 - 12)
	6	24.08.2006R. - ASESOR NNOTARIALNY ŁUCJA KALISZ ZASTĘPCA NOTARIUSZA BARBARY WRÓBLEWSKIEJ, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE, REP.A NR 7006/2006, ZMIENIONO PAR.5
	7	20.12.2007R. - NOTARIUSZ IWONA STARZYK-WOJNAR, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE, REP.A NR 10709/2007, ZMIENIONO §6 PKT 1 I 2 ORAZ §8 PKT 2 I 3
	8	07.10.2008 R. - REP.A NR 11457/2008, NOTARIUSZ BARBARA WRÓBLEWSKA, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE - ZMIANA: §3; §4 UST.3; §4 UST.4; §5; §6 UST.2; §8 UST.1; §18 UST.1; §19 UST.2 PKT 8; §25 UST.1 PKT 11; §25 UST.1 PKT 15; §31 PKT 5 I 6
	9	03.06.2009 R. - REP.A NR 4536/2009, NOTARIUSZ IWONA STARZYK-WOJNAR Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE - UCHYŁONO §31 UST.2, ZMIENIONO NUMERACJĘ §31 UST.3, 4, 5, 6
	10	20.10.2009 R. - REP.A NR 16913/2009, NOTARIUSZ CZESŁAW KOŁCUN, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE - DODANO §25 UST.1 PKT 18
	11	12.04.2010 R., REP. A NR 2999/2010, NOTARIUSZ IWONA STARZYK-WOJNAR, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE DODANO: PAR. 19 UST. 2 PKT 13); PAR. 5 UST. 49
	12	27.05.2011R. NOTARIUSZ IWONA STARZYK-WOJNAR, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE, AKT NOTARIALNY REP. A NR 3597/2011 USUNIĘTO DOTYCZĄCE PARAGRAFY OD 1 DO 31; DODANO PARAGRAFY OD 1 DO 36 (NOWA TREŚĆ STATUTU).

Rubryka 5

CODO KA/02.06/184/2011 Operator: LEWANDOWSKA EWA Strona 3 z 12

1.Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY
2.Oznaczenie pisma innego niż Monitor Sądowy i Gospodarczy, przeznaczonego do ogłoszeń spółki	"RZECZPOSPOLITA"
4.Czy statut przyznaje uprawnienia osobiste określonym akcjonariuszom lub tytuły uczestnictwa w dochodach lub majątku spółki nie wynikających z akcji?	NIE
5.Czy obligatoriusze mają prawo do udziału w zysku?	NIE

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki	
Brak wpisów	

Rubryka 7 - Dane jedyne akcjonariusza		
1.	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SKARB PAŃSTWA
	2.Imiona	*****
	3.Numer PESEL/REGON	271747631
	4.Numer KRS	-----
	6.Czy wspólnik posiada całość akcji spółki?	TAK

Rubryka 8 - Kapitał spółki		
1.Wysokość kapitału zakładowego		544 248 000,00 ZŁ
2.Wysokość kapitału docelowego		-----
3.Liczba akcji wszystkich emisji		108849600
4.Wartość nominalna akcji		5,00 ZŁ
5.Kwotowe określenie części kapitału wpłaconego		544 248 000,00 ZŁ
6.Wartość nominalna warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego		-----
Podrubryka 1 Informacja o wniesieniu aportu		
1.Określenie wartości akcji objętych za aport	1	--- ZŁ

Rubryka 9 - Emisja akcji		
1.	1.Nazwa serii akcji	B
	2.Liczba akcji w danej serii	9325580
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPZYWILEJOWANE

CODo KA/02.06/184/2011 Operator: LEWANDOWSKA EWA Strona 4 z 12

2	1.Nazwa serii akcji	A
	2.Liczba akcji w danej serii	99524020
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPRIWILEJOWANE

Rubryka 10 - Wzmianka o podjęciu uchwały o emisjach obligacji zamiennych

Brak wpisów

Rubryka 11

1.Czy zarząd lub rada administrująca są upoważnieni do emisji warrantów subskrypcyjnych?

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	ZARZĄD
2.Sposób reprezentacji podmiotu	DO SKŁADANIA OŚWIADCZEŃ WOLI I PODPISYWANIA W IMIENIU SPÓŁKI WYMAGANE JEST WSPÓŁDZIAŁANIE DWÓCH CZŁONKÓW ZARZĄDU ALBO JEDNEGO CZŁONKA ZARZĄDU ŁĄCZNIE Z PROKURENTEM.

Podrubryka 1

Dane osób wchodzących w skład organu

1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	TOR
	2.Imiona	ANDRZEJ
	3.Numer PESEL/REGON	58040203378
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA PREZESA ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ZAGÓROWSKI
	2.Imiona	JAROSŁAW
	3.Numer PESEL/REGON	70092200295
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	PREZES ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	CZORNIK

CODO

KA/02.06/184/2011

Operator: LEWANDOWSKA EWA

Strona 5 z 12

	2.Imiona	GRZEGORZ
	3.Numer PESEL/REGON	64102207875
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA PREZESA ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
4	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	WOJTKÓW
	2.Imiona	ARTUR
	3.Numer PESEL/REGON	64121512853
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA PREZESA ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
5	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	WADOWSKI
	2.Imiona	MAREK
	3.Numer PESEL/REGON	75051618418
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA PREZESA ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----

Rubryka 2 - Organ nadzoru			
1	1.Nazwa organu		RADA NADZORCZA
	Podrubryka 1		
	Dane osób wchodzących w skład organu		
	1	1.Nazwisko	BARON
		2.Imiona	EUGENIUSZ
		3.Numer PESEL	58091305555
	2	1.Nazwisko	KARPIŃSKI
		2.Imiona	MIŁOSZ
		3.Numer PESEL	80040517193
	3	1.Nazwisko	MALINOWSKI
		2.Imiona	ANTONI
		3.Numer PESEL	50010114673
	4	1.Nazwisko	TOMICA
		2.Imiona	JANUSZ
3.Numer PESEL		66032408034	
5	1.Nazwisko	WAŁACH	
	2.Imiona	ADAM	

	3.Numer PESEL	65031904114
6	1.Nazwisko	ADAMUSIŃSKI
	2.Imiona	MAREK
	3.Numer PESEL	62021800050
7	1.Nazwisko	KUSIO
	2.Imiona	TOMASZ
	3.Numer PESEL	77062400110
8	1.Nazwisko	KAMIEŃSKI
	2.Imiona	ZBIGNIEW
	3.Numer PESEL	48111704459
9	1.Nazwisko	MYRCZEK
	2.Imiona	JÓZEF JAN
	3.Numer PESEL	56012214335
10	1.Nazwisko	RYBANIEC
	2.Imiona	ADAM ZBIGNIEW
	3.Numer PESEL	53031704438

Rubryka 3 - Prokurenci

1	1.Nazwisko	JAWOROWSKI
	2.Imiona	JANUSZ
	3.Numer PESEL	57022506272
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
2	1.Nazwisko	BERNACKI
	2.Imiona	DARIUSZ
	3.Numer PESEL	72011101579
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
3	1.Nazwisko	PLUTECKI
	2.Imiona	JACEK
	3.Numer PESEL	61080205992
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
4	1.Nazwisko	BĘDKOWSKI
	2.Imiona	WACŁAW
	3.Numer PESEL	62123002774
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
5	1.Nazwisko	HOLEKSA
	2.Imiona	AUGUSTYN
	3.Numer PESEL	57112003153
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
6	1.Nazwisko	GAWLIK
	2.Imiona	TOMASZ
	3.Numer PESEL	65111610533

CODo KA/02.06/184/2011 Operator: LEWANDOWSKA EWA Strona 7 z 12

4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
------------------	------------------------------------

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności		
1.Przedmiot działalności przedsiębiorcy	1	74, 90, Z, POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ PROFESJONALNA, NAUKOWA I TECHNICZNA, GDZIE INDZIEJ NIESKLASYFIKOWANA
	2	77, 11, Z, WYNAJEM I DZIERŻAWA SAMOCHODÓW OSOBOWYCH I FURGONETEK
	3	77, 12, Z, WYNAJEM I DZIERŻAWA POZOSTAŁYCH POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH, Z WYŁĄCZENIEM MOTOCYKLI
	4	77, 33, Z, WYNAJEM I DZIERŻAWA MASZYN I URZĄDZEŃ BIUROWYCH, WŁĄCZAJĄC KOMPUTERY
	5	77, 39, Z, WYNAJEM I DZIERŻAWA POZOSTAŁYCH MASZYN, URZĄDZEŃ ORAZ DÓBR MATERIALNYCH, GDZIE INDZIEJ NIESKLASYFIKOWANE
	6	77, 40, Z, DZIERŻAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ I PODOBNYCH PRODUKTÓW, Z WYŁĄCZENIEM PRAC CHRONIONYCH PRAWEM AUTORSKIM
	7	82, 19, Z, WYKONYWANIE FOTOKOPII, PRZYGOTOWYWANIE DOKUMENTÓW I POZOSTAŁA SPECJALISTYCZNA DZIAŁALNOŚĆ WSPOMAGAJĄCA PROWADZENIE BIURA
	8	82, 99, Z, POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ WSPOMAGAJĄCA PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, GDZIE INDZIEJ NIESKLASYFIKOWANA
	9	85, 59, B, POZOSTAŁE POZASZKOLNE FORMY EDUKACJI, GDZIE INDZIEJ NIESKLASYFIKOWANE
	10	55, 10, Z, HOTELE I PODOBNE OBIEKTY ZAKWATEROWANIA
	11	55, 20, Z, OBIEKTY NOCLEGOWE TURYSTYCZNE I MIEJSCA KRÓTKOTRWAŁEGO ZAKWATEROWANIA
	12	58, 14, Z, WYDAWANIE CZASOPISM I POZOSTAŁYCH PERIODYKÓW
	13	60, 10, Z, NADAWANIE PROGRAMÓW RADIOFONICZNYCH
	14	61, 90, Z, DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE POZOSTAŁEJ TELEKOMUNIKACJI
	15	64, 20, Z, DZIAŁALNOŚĆ HOLDINGÓW FINANSOWYCH
	16	64, 92, Z, POZOSTAŁE FORMY UDZIELANIA KREDYTÓW
	17	64, 99, Z, POZOSTAŁA FINANSOWA DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA, GDZIE INDZIEJ NIESKLASYFIKOWANA, Z WYŁĄCZENIEM UBEZPIECZEŃ I FUNDUSZÓW EMERYTALNYCH
	18	68, 10, Z, KUPNO I SPRZEDAŻ NIERUCHOMOŚCI NA WŁASNY RACHUNEK
	19	68, 20, Z, WYNAJEM I ZARZĄDZANIE NIERUCHOMOŚCIAMI WŁASNYMI LUB DZIERŻAWIONYMI
	20	70, 10, Z, DZIAŁALNOŚĆ FIRM CENTRALNYCH (HEAD OFFICES) I HOLDINGÓW, Z WYŁĄCZENIEM HOLDINGÓW FINANSOWYCH
	21	70, 22, Z, POZOSTAŁE DORADZTWO W ZAKRESIE PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ I ZARZĄDZANIA
	22	71, 12, Z, DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE INŻYNIERII I ZWIĄZANE Z NIĄ DORADZTWO TECHNICZNE
	23	71, 20, B, POZOSTAŁE BADANIA I ANALIZY TECHNICZNE
	24	72, 19, Z, BADANIA NAUKOWE I PRACE ROZWOJOWE W DZIEDZINIE POZOSTAŁYCH NAUK PRZYRODNICZYCH I TECHNICZNYCH
	25	38, 32, Z, ODZYSK SUROWCÓW Z MATERIAŁÓW SEGREGOWANYCH
	26	39, 00, Z, DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z REKULTYWACJĄ I POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA ZWIĄZANA Z GOSPODARKĄ ODPADAMI
	27	43, 99, Z, POZOSTAŁE SPECJALISTYCZNE ROBOTY BUDOWLANE, GDZIE INDZIEJ NIESKLASYFIKOWANE
	28	46, 71, Z, SPRZEDAŻ HURTOWA PALIW I PRODUKTÓW POCHODNYCH

CODo

KA/02.06/184/2011

Operator: LEWANDOWSKA EWA

Strona 8 z 12

29	46, 73, Z, SPRZEDAŻ HURTOWA DREWNA, MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH I WYPOSAŻENIA SANITARNEGO
30	46, 77, Z, SPRZEDAŻ HURTOWA ODPADÓW I ZŁOMU
31	46, 90, Z, SPRZEDAŻ HURTOWA NIEWYSPECJALIZOWANA
32	47, 99, Z, POZOSTAŁA SPRZEDAŻ DETALICZNA PROWADZONA POZA SIECIĄ SKLEPOWĄ, STRAGANAMI I TARGOWISKAMI
33	49, 31, Z, TRANSPORT LĄDOWY PASAŻERSKI, MIEJSKI I PODMIEJSKI
34	49, 32, Z, DZIAŁALNOŚĆ TAKSÓWEK OSOBOWYCH
35	49, 41, Z, TRANSPORT DROGOWY TOWARÓW
36	49, 50, A, TRANSPORT RUROCIĄGAMI PALIW GAZOWYCH
37	49, 50, B, TRANSPORT RUROCIĄGOWY POZOSTAŁYCH TOWARÓW
38	52, 10, B, MAGAZYNOWANIE I PRZECHOWYWANIE POZOSTAŁYCH TOWARÓW
39	52, 21, Z, DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA WSPOMAGAJĄCA TRANSPORT LĄDOWY
40	05, 10, Z, WYDOBYWANIE WĘGLA KAMIENNEGO
41	06, 20, Z, GÓRNICTWO GAZU ZIEMNEGO
42	08, 11, Z, WYDOBYWANIE KAMIENI OZDOBNYCH ORAZ KAMIENIA DLA POTRZEB BUDOWNICTWA, SKAŁ WAPIENNYCH, GIPSU, KREDY I ŁUPKÓW
43	24, 10, Z, PRODUKCJA SURÓWKI, ŻELAZOSTOPÓW, ŻELIWA I STALI ORAZ WYROBÓW HUTNICZYCH
44	25, 11, Z, PRODUKCJA KONSTRUKCJI METALOWYCH I ICH CZĘŚCI
45	25, 99, Z, PRODUKCJA POZOSTAŁYCH GOTOWYCH WYROBÓW METALOWYCH, GDZIE INDZIEJ NIESKLASYFIKOWANA
46	30, 20, Z, PRODUKCJA LOKOMOTYW KOLEJOWYCH ORAZ TABORU SZYNOWEGO
47	35, 11, Z, WYTWARZANIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ
48	35, 12, Z, PRZESYLANIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ
49	35, 13, Z, DYSTRYBUCJA ENERGII ELEKTRYCZNEJ
50	35, 30, Z, WYTWARZANIE I ZAOPATRYWANIE W PARĘ WODNĄ, GORĄCĄ WODĘ I POWIETRZE DO UKŁADÓW KLIMATYZACYJNYCH
51	36, 00, Z, POBÓR, UZDATNIANIE I DOSTARCZANIE WODY
52	37, 00, Z, ODPROWADZANIE I OCZYSZCZANIE ŚCIEKÓW
53	38, 11, Z, ZBIERANIE ODPADÓW INNYCH NIŻ NIEBEZPIECZNE
54	38, 21, Z, OBRÓBKA I USUWANIE ODPADÓW INNYCH NIŻ NIEBEZPIECZNE

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach

Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1. Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	11.07.2002	1.01.2001 - 31.12.2001
	2	15.10.2002	01.01.2001R. - 31.12.2001R.
	3	11.07.2003	2002 ROK
	4	11.09.2003	ZA 2002 ROK
	5	28.06.2004	01.01.2003 R. - 31.12.2003 R.
	6	14.09.2004	01.01.2003 - 31.12.2003
	7	29.06.2005	01.01.2004 - 31.12.2004
	8	07.07.2006	1.01.2005 - 31.12.2005
	9	18.06.2007	01.01.2006 - 31.12.2006

CODo KA/02.06/184/2011 Operator: LEWANDOWSKA EWA Strona 9 z 12

	10	07.07.2008	01.01.2007 - 31.12.2007
	11	15.06.2009	01.01.2008 - 31.12.2008
	12	07.07.2010	01.01.2009 - 31.12.2009
2.Wzmianka o złożeniu opinii biegłego rewidenta	1	*****	1.01.2001 - 31.12.2001
	2	*****	01.01.2001R. - 31.12.2001R.
	3	*****	2002 ROK
	4	*****	ZA 2002 ROK
	5	*****	01.01.2003 R. - 31.12.2003 R.
	6	*****	01.01.2003 - 31.12.2003
	7	*****	01.01.2004 - 31.12.2004
	8	*****	1.01.2005 - 31.12.2005
	9	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	10	*****	01.01.2007 - 31.12.2007
	11	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	12	*****	01.01.2009 - 31.12.2009
3.Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego	1	*****	1.01.2001 - 31.12.2001
	2	*****	01.01.2001R. - 31.12.2001R.
	3	*****	2002 ROK
	4	*****	ZA 2002 ROK
	5	*****	01.01.2003 R. - 31.12.2003 R.
	6	*****	01.01.2003 - 31.12.2003
	7	*****	01.01.2004 - 31.12.2004
	8	*****	1.01.2005 - 31.12.2005
	9	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	10	*****	01.01.2007 - 31.12.2007
	11	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	12	*****	01.01.2009 - 31.12.2009
4.Wzmianka o złożeniu sprawozdania z działalności podmiotu	1	*****	1.01.2001 - 31.12.2001
	2	*****	01.01.2001R. - 31.12.2001R.
	3	*****	2002 ROK
	4	*****	ZA 2002 ROK
	5	*****	01.01.2003 R. - 31.12.2003 R.
	6	*****	01.01.2003 - 31.12.2003
	7	*****	01.01.2004 - 31.12.2004
	8	*****	1.01.2005 - 31.12.2005
	9	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	10	*****	01.01.2007 - 31.12.2007
	11	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	12	*****	01.01.2009 - 31.12.2009

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
------------------	-------------------	---------------	----------------

CODo

KA/02.06/184/2011

Operator: LEWANDOWSKA EWA

Strona 10 z 12

1. Skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe	1	06.09.2007	1.01.2006 - 31.12.2006
	2	16.09.2008	01.01.2007 - 31.12.2007
	3	26.08.2009	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	07.07.2010	01.01.2009 - 31.12.2009
2. Opinia biegłego rewidenta	1	*****	1.01.2006 - 31.12.2006
	2	*****	01.01.2007 - 31.12.2007
	3	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	*****	01.01.2009 - 31.12.2009
3. Uchwała lub postanowienie o zatwierdzeniu skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego	1	*****	1.01.2006 - 31.12.2006
	2	*****	01.01.2007 - 31.12.2007
	3	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	*****	01.01.2009 - 31.12.2009
4. Sprawozdanie z działalności jednostki dominującej	1	*****	1.01.2006 - 31.12.2006
	2	*****	01.01.2007 - 31.12.2007
	3	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	*****	01.01.2009 - 31.12.2009

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości, o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

CODo KA/02.06/184/2011 Operator: LEWANDOWSKA EWA Strona 11 z 12

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu spółki

Brak wpisów

Rubryka 3 - Zarząd komisaryczny

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu, podziale lub przekształceniu

1	1.Określenie okoliczności	PRZEJĘCIE INNEJ SPÓŁKI
	2.Opis sposobu połączenia, podziału lub przekształcenia	POŁĄCZENIE ZGODNIE Z ART.492 §1 PK1 KODEKSU SPÓŁEK HANDLOWYCH POPRZEC PRZENIESIENIE CAŁEGO MAJĄTKU SPÓŁKI PRZEJMOWANEJ, TJ.KOPALNI WĘGLA KAMIENNEGO "BUDRYK" SPÓŁKI AKCYJNEJ NA SPÓŁKĘ PRZEJMUJĄCĄ, TJ.JASTRZĘBSKĄ SPÓŁKĘ WĘGLOWĄ SPÓŁKĘ AKCYJNĄ, W ZAMIAN ZA AKCJE, KTÓRE JASTRZĘBSKA SPÓŁKA WĘGLOWA SPÓŁKA AKCYJNA WYDA AKCJONARIUSZOM KOPALNI WĘGLA KAMIENNEGO "BUDRYK" SPÓŁKI AKCYJNEJ. UCHWAŁA NR 1 O POŁĄCZENIU ZOSTAŁA PODJĘTA PRZECZ WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZY JASTRZĘBSKIEJ SPÓŁKI WĘGLOWEJ SPÓŁKI AKCYJNEJ W DNIU 20.12.2007R., I ZAPROTOKOŁOWANA PRZECZ NOTARIUSZA IWONĘ STARZYK-WOJNAR W KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE POD NR REP.A 10709/2007 UCHWAŁA NR 1 O POŁĄCZENIU ZOSTAŁA PODJĘTA PRZECZ WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZY KOPALNI WĘGLA KAMIENNEGO "BUDRYK" SPÓŁKI AKCYJNEJ W DNIU 20.12.2007R., I ZAPROTOKOŁOWANA PRZECZ NOTARIUSZA IWONĘ STARZYK-WOJNAR W KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE POD NR REP.A 10715/2007
Podrubryka 1 Dane podmiotów powstałych w wyniku połączenia, podziału lub przekształcenia albo dane podmiotów przejmujących całość lub część majątku spółki		
Brak wpisów		
Podrubryka 2 Dane podmiotów, których majątek w całości lub części jest przejmowany w wyniku połączenia lub podziału		
1	1.Nazwa lub firma	KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO "BUDRYK" SPÓŁKA AKCYJNA
	2.Nazwa rejestru, w którym podmiot jest zarejestrowany	KRAJOWY REJESTR SĄDOWY
	3.Numer w rejestrze	0000077669

CODO KA/02.06/184/2011 Operator: LEWANDOWSKA EWA Strona 12 z 12

4.Nazwa sądu prowadzącego rejestr	*****
5.Numer REGON	271801968

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o postępowaniu naprawczym

Brak wpisów

Rubryka 8 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

Katowice, 02.06.2011 godz: 13:50:23

Podpis

LEWANDOWSKA EWA

ZAŁĄCZNIK NR 2 – STATUT JASTRZĘBSKIEJ SPÓŁKI WĘGLOWEJ S.A.

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

§1

1. Firma Spółki brzmi: Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
2. Spółka może używać skrótu firmy: **JSW S.A.** oraz wyróżniającego ją znaku graficznego.
3. Siedzibą Spółki jest miasto Jastrzębie-Zdrój w województwie śląskim.

§2

Spółka powstała w wyniku przekształcenia następujących przedsiębiorstw państwowych:

- 1) Kopalnia Węgla Kamiennego „Borynia” z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju,
- 2) Kopalnia Węgla Kamiennego „Jastrzębie” z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju,
- 3) Kopalnia Węgla Kamiennego „Krupiński” z siedzibą w Suszcu,
- 4) Kopalnia Węgla Kamiennego „Morcinek” z siedzibą w Kaczycach,
- 5) Kopalnia Węgla Kamiennego „Moszczenica” z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju,
- 6) Kopalnia Węgla Kamiennego „Pniówek” z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju,
- 7) Kopalnia Węgla Kamiennego „Zofiówka” z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju.

§3

1. Spółka działa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i za granicą.
2. Na obszarze swego działania Spółka może tworzyć i likwidować zakłady, oddziały, przedstawicielstwa, zawiązywać spółki, przystępować do spółek oraz uczestniczyć w innych przedsięwzięciach.
3. Spółka jest pracodawcą w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy dla wszystkich osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A.
4. Spółka została utworzona na czas nieoznaczony.

II. PRZEDMIOT DZIAŁALNOŚCI SPÓŁKI

§4

Przedmiotem działalności Spółki jest:

1. Wydobywanie węgla kamiennego (05.10.Z).
2. Górnictwo gazu ziemnego (06.20.Z).
3. Wydobywanie kamieni ozdobnych oraz kamienia dla potrzeb budownictwa, skał wapiennych, gipsu, kredy i łupków (08.11.Z).
4. Produkcja surówki, żelazostopów, żeliwa i stali oraz wyrobów hutniczych (24.10.Z).
5. Produkcja konstrukcji metalowych i ich części (25.11.Z).
6. Produkcja pozostałych gotowych wyrobów metalowych, gdzie indziej niesklasyfikowana (25.99.Z).
7. Produkcja lokomotyw kolejowych oraz taboru szynowego (30.20.Z).
8. Wytwarzanie energii elektrycznej (35.11.Z).
9. Przesyłanie energii elektrycznej (35.12.Z).
10. Dystrybucja energii elektrycznej (35.13.Z).
11. Wytwarzanie i zaopatrywanie w parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych (35.30.Z).
12. Pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody (36.00.Z).
13. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków (37.00.Z).
14. Zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne (38.11.Z).
15. Obróbka i usuwanie odpadów innych niż niebezpieczne (38.21.Z).
16. Odzysk surowców z materiałów segregowanych (38.32.Z).

17. Działalność związana z rekultywacją i pozostała działalność usługowa związana z gospodarką odpadami (39.00.Z).
18. Pozostałe specjalistyczne roboty budowlane, gdzie indziej niesklasyfikowane (43.99.Z).
19. Sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych (46.71.Z).
20. Sprzedaż hurtowa drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego (46.73.Z).
21. Sprzedaż hurtowa odpadów i złomu (46.77.Z).
22. Sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana (46.90.Z).
23. Pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową straganami i targowiskami (47.99.Z).
24. Transport lądowy pasażerski, miejski i podmiejski (49.31.Z).
25. Działalność taksówek osobowych (49.32.Z).
26. Transport drogowy towarów (49.41.Z).
27. Transport rurociągami paliw gazowych (49.50.A).
28. Transport rurociągowy pozostałych towarów (49.50.B).
29. Magazynowanie i przechowywanie pozostałych towarów (52.10.B).
30. Działalność usługowa wspomagająca transport lądowy (52.21.Z).
31. Hotele i podobne obiekty zakwaterowania (55.10.Z).
32. Obiekty noclegowe turystyczne i miejsca krótkotrwałego zakwaterowania (55.20.Z).
33. Wydawanie czasopism i pozostałych periodyków (58.14.Z).
34. Nadawanie programów radiofonicznych (60.10.Z).
35. Działalność w zakresie pozostałej telekomunikacji (61.90.Z).
36. Działalność holdingów finansowych (64.20.Z).
37. Pozostałe formy udzielania kredytów (64.92.Z).
38. Pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych (64.99.Z).
39. Kupno i sprzedaż nieruchomości na własny rachunek (68.10.Z).
40. Wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi (68.20.Z).
41. Działalność firm centralnych (head offices) i holdingów, z wyłączeniem holdingów finansowych (70.10.Z).
42. Pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (70.22.Z).
43. Działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne (71.12.Z).
44. Pozostałe badania i analizy techniczne (71.20.B).
45. Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie pozostałych nauk przyrodniczych i technicznych (72.19.Z).
46. Pozostała działalność profesjonalna, naukowa i techniczna, gdzie indziej niesklasyfikowana (74.90.Z).
47. Wynajem i dzierżawa samochodów osobowych i furgonetek (77.11.Z).
48. Wynajem i dzierżawa pozostałych pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli (77.12.Z).
49. Wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń biurowych, włączając komputery (77.33.Z).
50. Wynajem i dzierżawa pozostałych maszyn, urządzeń oraz dóbr materialnych, gdzie indziej niesklasyfikowane (77.39.Z).
51. Dzierżawa własności intelektualnej i podobnych produktów, z wyłączeniem prac chronionych prawem autorskim (77.40.Z).
52. Wykonywanie fotokopii, przygotowywanie dokumentów i pozostała specjalistyczna działalność wspomagająca prowadzenie biura (82.19.Z).
53. Pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana (82.99.Z).
54. Pozostałe pozaszkolne formy edukacji, gdzie indziej niesklasyfikowane (85.59.B).

III. KAPITAŁ ZAKŁADOWY

§5

1. Kapitał zakładowy Spółki wynosi 544.248.000 zł (słownie złotych: pięćset czterdzieści cztery miliony dwieście czterdzieści osiem tysięcy).
2. Kapitał zakładowy Spółki dzieli się na 108.849.600 (słownie: sto osiem milionów osiemset czterdzieści dziewięć tysięcy sześćset) akcji zwykłych imiennych, o wartości nominalnej po 5 zł (słownie złotych: pięć) każda, którymi są:
 - akcje serii A o numerach od nr 0.000.001 do nr 99.524.020,
 - akcje serii B o numerach od nr 99.524.021 do nr 108.849.600.
3. Akcje imienne, które ulegną dematerializacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, przekształcają się w akcje na okaziciela z chwilą tej dematerializacji.
4. Akcjonariusze nie mogą żądać zamiany akcji na okaziciela na akcje imienne w okresie, w którym akcje te pozostają zdematerializowane.

§6

Wszystkie akcje, wymienione w §5 ust. 2, objął Skarb Państwa.

§7

1. Do czasu dematerializacji akcji, wszystkie akcje należące do Skarbu Państwa zostają złożone do depozytu Spółki, na dowód czego Zarząd Spółki wyda Skarbowi Państwa stosowne zaświadczenie. Zarząd Spółki jest zobowiązany wydać akcje należące do Skarbu Państwa na każde żądanie i zgodnie z dyspozycją reprezentanta Skarbu Państwa. Wydanie akcji należących do Skarbu Państwa, które będą udostępnione osobom trzecim, nastąpi nie później niż na trzy dni przed ich udostępnieniem.
2. Akcje mogą być umarzone w trybie dobrowolnym na warunkach ustalonych uchwałą Walnego Zgromadzenia.
3. Akcje nabyte nieodpłatnie przez uprawnionych pracowników nie mogą być przedmiotem obrotu przed upływem dwóch lat od dnia zbycia przez Skarb Państwa pierwszych akcji na zasadach ogólnych, z tym że akcje nabyte przez pracowników pełniących funkcje członków Zarządu Spółki przed upływem trzech lat, od dnia zbycia przez Skarb Państwa pierwszych akcji na zasadach ogólnych.

IV. PRAWA AKCJONARIUSZY

§8

Zbycie akcji poniżej 50% + 1 akcja przez Skarb Państwa może nastąpić jedynie za zgodą Rady Ministrów. Zbycie akcji bez tej zgody jest nieważne.

§9

1. Prawo głosu akcjonariuszy dysponujących powyżej 10% ogółu głosów w Spółce zostaje ograniczone w ten sposób, że żaden z nich nie może wykonywać na Walnym Zgromadzeniu więcej niż 10% ogółu głosów w Spółce.
2. Ograniczenie prawa głosu, o którym mowa w ust. 1 powyżej nie dotyczy Skarbu Państwa i podmiotów zależnych od Skarbu Państwa w okresie, w którym Skarb Państwa wraz z podmiotami zależnymi od Skarbu Państwa posiada liczbę akcji Spółki uprawniającą do wykonywania co najmniej 34% plus jeden głos w ogóle głosów w Spółce.
3. Głosy należące do akcjonariuszy między którymi istnieje stosunek dominacji lub zależności w rozumieniu postanowień niniejszego paragrafu (**Zgrupowanie Akcjonariuszy**) kumuluje się; w przypadku, gdy skumulowana liczba głosów przekracza 10% ogółu głosów w Spółce, podlega ona redukcji. Zasady kumulacji i redukcji głosów określają ust. 6 i 7 poniżej.
4. Akcjonariuszem w rozumieniu niniejszego paragrafu jest każda osoba, w tym jej podmiot dominujący i zależny, której przysługuje bezpośrednio lub pośrednio prawo głosu na Walnym Zgromadzeniu na podstawie dowolnego tytułu prawnego; dotyczy to także osoby, która nie posiada akcji Spółki, a w szczególności użytkownika, zastawnika, osoby uprawnionej z kwitu depozytowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a także osoby uprawnionej do udziału w Walnym Zgromadzeniu mimo zbycia posiadanych akcji po dniu ustalenia prawa do uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu.
5. Przez podmiot dominujący oraz podmiot zależny na potrzeby niniejszego paragrafu rozumie się odpowiednio osobę:
 - 1) pozostającą w stosunku dominacji lub zależności w rozumieniu przepisów Kodeksu spółek handlowych,
 - 2) mającą status przedsiębiorcy dominującego, przedsiębiorcy zależnego albo jednocześnie status przedsiębiorcy dominującego i zależnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, lub
 - 3) mającą status jednostki dominującej, jednostki dominującej wyższego szczebla, jednostki zależnej, jednostki zależnej niższego szczebla, jednostki współzależnej albo mającą jednocześnie status jednostki dominującej (w tym dominującej wyższego szczebla) i zależnej (w tym zależnej niższego szczebla i współzależnej) w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub

- 4) która wywiera (podmiot dominujący) lub, na którą jest wywierany (podmiot zależny) decydujący wpływ w rozumieniu ustawy z dnia 22 września 2006 r. o przejrzystości stosunków finansowych pomiędzy organami publicznymi a przedsiębiorcami publicznymi oraz o przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorców, lub
 - 5) której głosy wynikające z posiadanych bezpośrednio lub pośrednio akcji Spółki podlegają kumulacji z głosami innej osoby lub innych osób na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych w związku z posiadaniem, zbywaniem lub nabywaniem znacznych pakietów akcji Spółki.
6. Kumulacja głosów polega na zsumowaniu liczby głosów, którymi dysponują poszczególni akcjonariusze wchodzący w skład Zgrupowania Akcjonariuszy.
7. Redukcja głosów polega na pomniejszeniu ogólnej liczby głosów w Spółce przysługujących na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszom wchodzącym w skład Zgrupowania Akcjonariuszy do progu 10% ogółu głosów w Spółce. Redukcja głosów jest dokonywana według następujących zasad:
- 1) liczba głosów akcjonariusza, który dysponuje największą liczbą głosów w Spółce spośród wszystkich akcjonariuszy wchodzących w skład Zgrupowania Akcjonariuszy, ulega pomniejszeniu o liczbę głosów równą nadwyżce ponad 10% ogółu głosów w Spółce przysługujących łącznie wszystkim akcjonariuszom wchodzącym w skład Zgrupowania Akcjonariuszy,
 - 2) jeżeli mimo redukcji, o której mowa w pkt 1) powyżej, łączna liczba głosów przysługujących na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszom wchodzącym w skład Zgrupowania Akcjonariuszy przekracza 10% ogółu głosów w Spółce, dokonuje się dalszej redukcji głosów należących do pozostałych akcjonariuszy wchodzących w skład Zgrupowania Akcjonariuszy. Dalsza redukcja głosów poszczególnych akcjonariuszy następuje w kolejności ustalonej na podstawie liczby głosów, którymi dysponują poszczególni akcjonariusze wchodzący w skład Zgrupowania Akcjonariuszy (od największej do najmniejszej). Dalsza redukcja jest dokonywana aż do osiągnięcia stanu, w którym łączna liczba głosów, którymi dysponują akcjonariusze wchodzący w skład Zgrupowania Akcjonariuszy nie będzie przekraczać 10% ogółu głosów w Spółce,
 - 3) w każdym przypadku akcjonariusz, któremu ograniczono wykonywanie prawa głosu, zachowuje prawo wykonywania co najmniej jednego głosu,
 - 4) ograniczenie wykonywania prawa głosu dotyczy także akcjonariusza nieobecnego na Walnym Zgromadzeniu.
8. Każdy akcjonariusz, który zamierza wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, bezpośrednio lub przez pełnomocnika, ma obowiązek, bez odrębnego wezwania, o którym mowa w ust. 9 poniżej, zawiadomić Zarząd lub Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia o tym, że dysponuje bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 10% ogółu głosów w Spółce.
9. Niezależnie od postanowienia ust. 8 powyżej, w celu ustalenia podstawy do kumulacji i redukcji głosów, akcjonariusz Spółki, Zarząd, Rada Nadzorcza oraz poszczególni członkowie tych organów mogą żądać, aby akcjonariusz Spółki, udzielił informacji czy jest osobą mającą status podmiotu dominującego lub zależnego wobec innego akcjonariusza w rozumieniu niniejszego paragrafu. Uprawnienie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym obejmuje także prawo żądania ujawnienia liczby głosów, którymi akcjonariusz Spółki dysponuje samodzielnie lub łącznie z innymi akcjonariuszami Spółki.
10. Osoba, która nie wykonała lub wykonała w sposób nienależyty obowiązek informacyjny, o którym mowa w ust. 8 i 9 powyżej, do chwili usunięcia uchybienia obowiązkowi informacyjnemu, może wykonywać prawo głosu wyłącznie z jednej akcji; wykonywanie przez taką osobę prawa głosu z pozostałych akcji jest bezskuteczne.
11. W razie wątpliwości wykładni postanowień niniejszego paragrafu należy dokonywać zgodnie z art. 65 § 2 Kodeksu cywilnego.

V. ORGANY SPÓŁKI

§10

Organami Spółki są:

1. Zarząd Spółki,
2. Rada Nadzorcza,
3. Walne Zgromadzenie.

A. ZARZĄD SPÓŁKI

§11

1. Zarząd Spółki składa się z trzech do sześciu członków.
2. Członków Zarządu powołuje i odwołuje Rada Nadzorcza, z zastrzeżeniem ust. 5 i §34 pkt 2.
3. Członków Zarządu powołuje się na okres wspólnej kadencji, która trwa trzy lata. Mandat członka Zarządu powołanego przed upływem kadencji Zarządu wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Zarządu.
4. Członek Zarządu składa rezygnację Radzie Nadzorczej na piśmie pod adresem siedziby Spółki.

5. Jeżeli Spółka zatrudnia średniorocznie powyżej 500 pracowników, jeden członek Zarządu wybierany jest przez pracowników Spółki. Wynik wyborów jest wiążący dla organu uprawnionego do powołania Zarządu. Niedokonanie wyboru przedstawiciela pracowników Spółki do składu Zarządu nie stanowi przeszkody do podejmowania ważnych uchwał przez Zarząd.
6. Rada Nadzorcza uchwała regulamin wyborczy, zawierający szczegółowy tryb wyboru i odwołania członka Zarządu wybranego przez pracowników Spółki, jak również przeprowadzania wyborów uzupełniających, o których mowa w ust. 9.
7. Wybory, o których mowa w ust. 5, przeprowadzane są w głosowaniu tajnym jako bezpośrednie i powszechne przez Komisję Wyborczą wyłonioną spośród pracowników Spółki, powołaną przez Radę Nadzorczą. W skład Komisji nie może wchodzić kandydat na członka Zarządu ani poprzedni członek Zarządu wybrany przez pracowników.
8. Na wniosek co najmniej 15% ogółu pracowników Spółki przeprowadza się głosowanie o odwołanie członka Zarządu wybranego przez pracowników Spółki.
9. Odwołanie, o którym mowa w ust. 8, śmierć lub inna ważna przyczyna powodująca zmniejszenie się liczby członków Zarządu o członka wybranego przez pracowników Spółki wymaga przeprowadzenia wyborów uzupełniających. Wybory uzupełniające zarządza Rada Nadzorcza w terminie trzech tygodni od chwili uzyskania informacji o zaistniałej okoliczności, uzasadniającej przeprowadzenie wyborów. Wybory uzupełniające powinny odbyć się w terminie jednego miesiąca od ich zarządzenia przez Radę Nadzorczą.
10. Rada Nadzorcza zarządza wybory członka Zarządu wybranego przez pracowników na następną kadencję, w ciągu dwóch miesięcy po upływie ostatniego pełnego roku urzędowania Zarządu. Wybory takie powinny odbyć się w terminie dwóch miesięcy od dnia ich zarządzenia przez Radę Nadzorczą.

§12

1. Zarząd Spółki prowadzi sprawy Spółki i reprezentuje ją w sądzie i poza sądem.
2. Zarząd Spółki zobowiązany jest do współpracy z organizacjami związkowymi działającymi w przedsiębiorstwie Spółki na zasadach określonych w ustawie o związkach zawodowych.
3. Regulamin Zarządu określa szczegółowo tryb działania Zarządu. Regulamin uchwała Zarząd, a zatwierdza uchwałą Rada Nadzorcza.
4. Uchwały Zarządu wymagają sprawy przekraczające zwykły zarząd, w szczególności:
 - 1) ustalenie regulaminu organizacyjnego określającego organizację Spółki,
 - 2) ustanawianie prokury,
 - 3) zbywanie i nabywanie nieruchomości,
 - 4) sprawy, w których Zarząd zwraca się do Walnego Zgromadzenia i Rady Nadzorczej.

§13

Do składania oświadczeń woli i podpisywania w imieniu Spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków Zarządu albo jednego członka Zarządu łącznie z prokurentem.

§14

1. W umowie między Spółką a członkiem Zarządu, jak również w sporze z nim Spółkę reprezentuje Rada Nadzorcza.
2. Delegowany uchwałą przedstawiciel Rady Nadzorczej zawiera z członkiem Zarządu umowę o pracę lub umowę cywilnoprawną stanowiącą podstawę zatrudnienia, na zasadach określonych w uchwale Rady Nadzorczej, z zastrzeżeniem §33 pkt 4 oraz §34 pkt 1.

B. RADA NADZORCZA

§15

1. Rada Nadzorcza składa się z co najmniej dziewięciu członków powoływanych przez Walne Zgromadzenie, z zastrzeżeniem ust. 4, 11-14 oraz §33 pkt 1. Liczbę członków Rady Nadzorczej określa Walne Zgromadzenie.
2. Członków Rady Nadzorczej powołuje się na okres wspólnej kadencji, która trwa trzy lata. Mandat członka Rady Nadzorczej powołanego przed upływem kadencji Rady Nadzorczej wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Rady Nadzorczej.
3. Członek Rady Nadzorczej składa rezygnację na piśmie Zarządowi na adres siedziby Spółki.
4. Od chwili, w której Skarb Państwa przestanie być jedynym akcjonariuszem Spółki, pracownicy Spółki mają prawo do wyboru do Rady Nadzorczej:
 - 1) dwóch członków w Radzie liczącej do 6 członków,
 - 2) trzech członków w Radzie liczącej od 7 do 10 członków,

- 3) czterech członków w Radzie liczącej 11 lub więcej członków.
5. Wyniki wyborów, o których mowa w ust. 4 oraz §33 pkt 1, są wiążące dla Walnego Zgromadzenia.
6. Na pisemny wniosek co najmniej 15% ogółu pracowników Spółki przeprowadza się głosowanie w sprawie odwołania członka Rady Nadzorczej wybranego przez pracowników Spółki. Zasady przeprowadzenia głosowania określa regulamin wyboru i odwołania członków Rady Nadzorczej wybieranych przez pracowników, o którym mowa w ust. 8.
7. Odwołanie, o którym mowa w ust. 6, śmierć lub inna ważna przyczyna, powodująca zmniejszenie się liczby członków Rady Nadzorczej wybranych przez pracowników, skutkuje przeprowadzeniem wyborów uzupełniających. Wybory uzupełniające zarządza Rada Nadzorcza w terminie trzech tygodni od chwili uzyskania przez Radę Nadzorczą informacji o zaistniałej okoliczności, uzasadniającej przeprowadzenie wyborów. Wybory powinny się odbyć w terminie jednego miesiąca od daty ich zarządzenia przez Radę Nadzorczą.

W przypadku zmniejszenia się liczby członków Rady Nadzorczej poniżej wymaganego minimum, określonego w ust. 4, wybory uzupełniające zarządza Zarząd, który powołuje Komisję Wyborczą.

Do czasu uzupełnienia składu Rady Nadzorczej, Rada Nadzorcza działa w składzie dotychczasowym.
8. Rada Nadzorcza uchwała regulamin wyborczy, zawierający szczegółowy tryb wyboru i odwołania członków Rady Nadzorczej wybieranych przez pracowników, jak również przeprowadzania wyborów uzupełniających, o których mowa w ust. 7.
9. Wybory, o których mowa w ust. 4 oraz §33 pkt 1, przeprowadzane są w głosowaniu tajnym, jako bezpośrednie i powszechne, przez Komisję Wyborczą powołaną przez Radę Nadzorczą spośród pracowników Spółki. W skład Komisji nie mogą wchodzić członkowie Rady Nadzorczej wybrani przez pracowników.
10. Rada Nadzorcza zarządza wybory członków Rady Nadzorczej wybieranych przez pracowników Spółki na następną kadencję, w ciągu dwóch miesięcy po upływie ostatniego pełnego roku obrotowego ich urzędowania.
11. W przypadku dokonywania wyboru członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania oddzielnymi grupami (art. 385 § 3 Kodeksu spółek handlowych), liczbę członków Rady Nadzorczej określa Walne Zgromadzenie *in gremio*, przy czym Rada Nadzorcza może liczyć co najmniej pięciu członków.
12. Od dnia wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w okresie, w którym Skarb Państwa, w tym wraz z podmiotami zależnymi od Skarbu Państwa, posiada akcje Spółki uprawniające do wykonywania co najmniej 34% plus jeden głos w ogóle głosów w Spółce, Skarb Państwa jest uprawniony do powoływania i odwoływania członków Rady Nadzorczej, w liczbie równej połowie składu Rady Nadzorczej określonej przez Walne Zgromadzenie zgodnie z ust. 1 lub 11 (w razie, gdyby liczba ta okazała się niecałkowita ulega ona zaokrągleniu do liczby całkowitej w dół) powiększonej o 1, z zastrzeżeniem, że Skarb Państwa jest wyłączony od głosowania na Walnym Zgromadzeniu w sprawie powołania i odwołania pozostałych członków Rady Nadzorczej; Skarb Państwa zachowuje jednak prawo głosu w przypadku wyborów członków Rady Nadzorczej w drodze głosowania odrębnymi grupami oraz głosowań, o których mowa w art. 385 § 6 Kodeksu spółek handlowych, a także w przypadku głosowań w sprawie powołania i odwołania członków Rady Nadzorczej wybranych przez pracowników, o których mowa w ust. 4 oraz przypadku, gdy Rada Nadzorcza nie może działać z powodu składu mniejszego od wymaganego statutem, a obecni na Walnym Zgromadzeniu akcjonariusze inni niż Skarb Państwa nie dokonają uzupełnienia składu Rady Nadzorczej co do części członków Rady Nadzorczej wybieranych przez Walne Zgromadzenie.
13. Powołanie i odwołanie członków Rady Nadzorczej przez Skarb Państwa w trybie określonym w ust. 12 następuje w drodze oświadczenia składanego Spółce.
14. Przez podmiot zależny na potrzeby niniejszego paragrafu rozumie się podmiot zależny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.

§16

1. Członek Rady Nadzorczej nie może wykonywać zajęć, które pozostawałyby w sprzeczności z jego obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronniczość lub interesowność.
2. Z zastrzeżeniem §36, w Radzie Nadzorczej liczącej do 12 członków - co najmniej jeden, a w Radzie Nadzorczej liczącej 13 lub więcej członków - co najmniej dwóch członków Rady Nadzorczej powinno spełniać wymogi przewidziane dla niezależnego członka rady nadzorczej w rozumieniu Zalecenia Komisji z dnia 15 lutego 2005 r. dotyczącego roli dyrektorów niewykonawczych lub będących członkami rady nadzorczej spółek giełdowych i komisji rady (nadzorczej) (2005/162/WE), z uwzględnieniem dodatkowych wymogów wynikających z Dobrych Praktyk Spółek Notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.
3. Kandydat na niezależnego członka Rady Nadzorczej składa Spółce, przed jego powołaniem do składu Rady Nadzorczej, pisemne oświadczenie o spełnieniu przesłanek niezależności. W przypadku zaistnienia sytuacji powodującej niespełnienie przesłanek niezależności, członek Rady Nadzorczej zobowiązany jest niezwłocznie poinformować o tym fakcie Spółkę. Spółka przekazuje do publicznej wiadomości informację o aktualnej liczbie niezależnych członków Rady Nadzorczej.
4. W sytuacji, gdy nie są spełnione wymogi określone w ust. 2, Zarząd Spółki zobowiązany jest niezwłocznie zwołać Walne Zgromadzenie i umieścić w porządku obrad tego Zgromadzenia punkt dotyczący zmian w składzie Rady Nadzorczej. Do czasu dokonania zmian w składzie Rady Nadzorczej polegających na dostosowaniu liczby niezależnych członków do wymagań

statutowych, Rada Nadzorcza działa w składzie dotychczasowym.

5. Postanowienia ust. 2-4 powyżej stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy w trakcie kadencji członek Rady Nadzorczej spełni przesłanki do uznania go za niezależnego członka Rady Nadzorczej.
6. Rada Nadzorcza wybiera spośród swoich członków komitet audytu. W skład komitetu audytu wchodzi co najmniej trzech członków, przy czym co najmniej jeden z nich musi posiadać kwalifikacje w dziedzinie rachunkowości lub rewizji finansowej oraz być osobą, która:
 - 1) nie posiada akcji ani innych tytułów własności w Spółce lub w jednostce z nią powiązanej,
 - 2) w ostatnich 3 latach nie uczestniczyła w prowadzeniu ksiąg rachunkowych lub sporządzaniu sprawozdania finansowego Spółki wykonując w Spółce czynności rewizji finansowej,
 - 3) nie jest małżonkiem, krewnym ani powinowatym w linii prostej do drugiego stopnia, ani nie jest związana z tytułu opieki, przysposobienia lub kurateli z osobą będącą członkiem Rady Nadzorczej albo Zarządu, ani osobą wykonującą w Spółce czynności rewizji finansowej, ani nie zatrudniała do wykonywania czynności rewizji finansowej takich osób.

§17

1. Przewodniczącego Rady Nadzorczej, Zastępcę Przewodniczącego Rady Nadzorczej i Sekretarza Rada Nadzorcza wybiera ze swego grona w głosowaniu tajnym.
2. Rada Nadzorcza w głosowaniu tajnym może odwołać z pełnionej funkcji Przewodniczącego, Zastępcę Przewodniczącego lub Sekretarza Rady.
3. Posiedzenia Rady Nadzorczej zwołuje i przewodniczy im Przewodniczący Rady, a w przypadku niemożności zwołania posiedzenia przez Przewodniczącego – jego Zastępca lub osoba wskazana przez Przewodniczącego. Pierwsze posiedzenie nowo wybranej Rady zwołuje i otwiera Prezes Zarządu.

§18

1. Rada Nadzorcza odbywa posiedzenia co najmniej raz na dwa miesiące.
2. Przewodniczący Rady Nadzorczej ma obowiązek zwołać posiedzenie Rady na pisemny wniosek członka Rady Nadzorczej lub Zarządu Spółki. Posiedzenie powinno odbyć się w ciągu dwóch tygodni od chwili złożenia wniosku.

§19

1. Rada Nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów obecnych, przy obecności co najmniej połowy składu Rady Nadzorczej i zaproszeniu wszystkich jej członków. Bezwzględna większość głosów oznacza więcej niż połowę głosów oddanych. W przypadku równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Rady Nadzorczej.
2. Członkowie Rady Nadzorczej mogą brać udział w podejmowaniu uchwał Rady, oddając swój głos na piśmie za pośrednictwem innego członka Rady Nadzorczej. Oddanie głosu na piśmie nie może dotyczyć spraw wprowadzonych do porządku na posiedzeniu Rady Nadzorczej.
3. Członkowie Rady Nadzorczej mogą podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała jest ważna, gdy wszyscy członkowie Rady zostali powiadomieni o treści projektu uchwały a żaden z członków Rady nie złożył wniosku o podjęcie uchwały na najbliższym posiedzeniu Rady Nadzorczej.
4. Podejmowanie uchwał w trybie określonym w ust. 2 i 3 nie dotyczy wyborów Przewodniczącego Rady Nadzorczej, Zastępcy Przewodniczącego i Sekretarza Rady Nadzorczej, odwoływania z funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej, Zastępcy Przewodniczącego i Sekretarza Rady, powoływania oraz odwoływania członków Zarządu oraz zawieszania w czynnościach, z ważnych powodów, poszczególnych lub wszystkich członków Zarządu.
5. Rada Nadzorcza uchwała swój regulamin, który szczegółowo określa tryb jej działania.

§20

1. Rada Nadzorcza sprawuje stały nadzór nad działalnością Spółki.
2. Do uprawnień Rady Nadzorczej należy w szczególności:
 - 1) zatwierdzanie regulaminu Zarządu Spółki i opiniowanie regulaminu organizacyjnego określającego organizację przedsiębiorstwa Spółki,
 - 2) powoływanie i odwoływanie członków Zarządu Spółki, z zastrzeżeniem §11 ust. 5 oraz §34 pkt 2,
 - 3) zawieszanie w czynnościach z ważnych powodów, w głosowaniu tajnym, członka Zarządu lub całego Zarządu,
 - 4) delegowanie członka lub członków Rady Nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członków Zarządu nie mogących sprawować swoich czynności,
 - 5) zawieranie, rozwiązywanie i zmiana umów z członkami Zarządu oraz ustalanie zasad zatrudnienia i wynagradzania oraz wynagrodzeń dla członków Zarządu, z zastrzeżeniem §33 pkt 4 oraz §34 pkt 1,

- 6) wybór podmiotu uprawnionego do badania sprawozdania finansowego, któremu zostanie powierzone badanie sprawozdań finansowych Spółki,
 - 7) ocena sprawozdania finansowego zarówno co do zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym,
 - 8) ocena sprawozdania z działalności Spółki oraz wniosków Zarządu co do podziału zysków lub pokrycia strat,
 - 9) składanie Walnemu Zgromadzeniu pisemnego sprawozdania z wyników czynności, o których mowa w pkt 7 i 8,
 - 10) składanie Walnemu Zgromadzeniu corocznej zwięzłej oceny sytuacji Spółki z uwzględnieniem oceny systemu kontroli wewnętrznej i systemu zarządzania ryzykiem, oraz corocznego sprawozdania z prac Rady Nadzorczej, z zastrzeżeniem §35,
 - 11) opiniowanie spraw wnoszonych pod obrady Walnego Zgromadzenia,
 - 12) zatwierdzanie strategii funkcjonowania Spółki, z zastrzeżeniem §33 pkt 2,
 - 13) opiniowanie rocznych planów Spółki.
3. Do kompetencji Rady Nadzorczej należy udzielanie Zarządowi zgody na:
- 1) zawiązanie innej spółki, objęcie, nabycie, zbycie akcji lub udziałów w innych spółkach, z zastrzeżeniem §34 pkt 3, przy czym zgody Rady Nadzorczej, o której mowa w niniejszym pkt 1, nie wymagają:
 - (a) objęcie lub nabycie akcji lub udziałów innej spółki w wysokości nie przekraczającej 1/10 udziału w kapitale zakładowym takiej spółki,
 - (b) zbycie akcji lub udziałów innej spółki, w której udział Spółki wynosi mniej niż 1/10 kapitału zakładowego danej spółki,
 - (c) objęcie lub nabycie akcji lub udziałów innej spółki w zamian za wierzytelności Spółki w ramach postępowań układowych lub ugodowych,
 - (d) zbycie akcji lub udziałów nabytych lub objętych przez Spółkę w zamian za wierzytelności Spółki w ramach postępowań układowych lub ugodowych,
 - (e) objęcie, nabycie lub zbycie akcji innej spółki, której akcje są notowane na rynku regulowanym, chyba, że wartość takich akcji lub udziałów przekracza 1/20 część kapitału zakładowego Spółki;
 - 2) tworzenie oddziałów za granicą,
 - 3) nabywanie i zbywanie środków trwałych o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki,
 - 4) zaciąganie zobowiązań warunkowych, w tym udzielanie przez Spółkę gwarancji i poręczeń majątkowych, o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki,
 - 5) wypłatę zaliczki na poczet dywidendy,
 - 6) wystawianie weksli o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki,
 - 7) nabywanie i zbywanie nieruchomości, prawa użytkowania wieczystego lub udziału w nieruchomości lub użytkowaniu wieczystym o wartości przekraczającej 1/20 część kapitału zakładowego Spółki,
 - 8) udzielanie zgody na zawarcie przez Spółkę z podmiotem powiązaniem ze Spółką znaczącej umowy w rozumieniu przepisów dotyczących informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, z wyłączeniem umów typowych, zawieranych przez Spółkę na warunkach rynkowych, w ramach prowadzonej działalności operacyjnej, z zastrzeżeniem §35;
 - 9) sposób wykonywania prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu lub na Zgromadzeniu Wspólników spółek, w których Spółka posiada ponad 50% akcji lub udziałów, w sprawach:
 - (a) zbycia i wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nich ograniczonego prawa rzeczowego,
 - (b) rozwiązania i likwidacji spółki,
 - (c) zmiany statutu lub umowy spółki,
 - (d) połączenia, podziału lub przekształcenia spółki, oraz
 - (e) podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego spółki.
4. Na wniosek Zarządu Rada Nadzorcza udziela członkowi Zarządu zezwolenia na zajmowanie stanowisk we władzach spółek, w których Spółka posiada udziały lub akcje oraz na pobieranie z tego tytułu wynagrodzenia.

§21

1. Członkowie Rady Nadzorczej wykonują swoje prawa i obowiązki osobiście.
2. Wynagrodzenie dla członków Rady Nadzorczej ustala Walne Zgromadzenie, z zastrzeżeniem § 33 pkt 5. Osobne wynagrodzenie dla

członka Rady Nadzorczej delegowanego do stałego indywidualnego wykonywania nadzoru, ustala Walne Zgromadzenie.

3. Wynagrodzenie członków Rady Nadzorczej delegowanych do czasowego wykonywania czynności członka Zarządu ustala uchwałą Walne Zgromadzenie.

C. WALNE ZGROMADZENIE

§22

1. Walne Zgromadzenie zwołuje się w trybie i na zasadach określonych w przepisach prawa.
2. W przypadku, gdy Walne Zgromadzenie jest zwoływane przez podmiot lub organ inny niż Zarząd na podstawie przepisów prawa, a zwołanie Walnego Zgromadzenia wymaga współdziałania ze strony Zarządu, Zarząd ma obowiązek dokonać wszelkich czynności określonych prawem w celu zwołania, organizacji i przeprowadzenia Walnego Zgromadzenia.
3. Na wniosek Zarządu Walne Zgromadzenie uchwała regulamin Walnego Zgromadzenia, określający szczegółowe zasady zwoływania i odbywania Walnych Zgromadzeń.
4. Walne Zgromadzenie może się odbyć jeżeli reprezentowane jest co najmniej 50% kapitału zakładowego.

§23

1. Na zasadach określonych w niniejszym paragrafie Walne Zgromadzenia mogą odbywać się przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, co obejmuje w szczególności:
 - 1) transmisję obrad Walnego Zgromadzenia w czasie rzeczywistym,
 - 2) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której akcjonariusze mogą wypowiadać się w toku obrad Walnego Zgromadzenia, przebywając w miejscu innym niż miejsce obrad Walnego Zgromadzenia,
 - 3) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku Walnego Zgromadzenia.
2. O przeprowadzeniu Walnego Zgromadzenia przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej decyduje Rada Nadzorcza.
3. Szczegółowe zasady przeprowadzania Walnych Zgromadzeń przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej określa Zarząd, przy uwzględnieniu postanowień Regulaminu Walnego Zgromadzenia. Zarząd ogłasza zasady na stronie internetowej Spółki.
4. Udział akcjonariuszy w Walnym Zgromadzeniu przy wykorzystaniu komunikacji elektronicznej może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji akcjonariuszy i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.

§24

Walne Zgromadzenia odbywają się w Warszawie, w Katowicach, lub w siedzibie Spółki.

§25

Walne Zgromadzenie otwiera Przewodniczący Rady Nadzorczej, a w razie jego nieobecności do otwarcia Walnego Zgromadzenia upoważnieni są w kolejności: osoba wskazana przez Przewodniczącego Rady Nadzorczej, Zastępca Przewodniczącego Rady Nadzorczej, Prezes Zarządu, osoba wyznaczona przez Zarząd albo akcjonariusz, który zarejestrował na Walnym Zgromadzeniu akcje uprawniające do wykonywania największej liczby głosów. Następnie spośród osób uprawnionych do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu wybiera się Przewodniczącego Zgromadzenia.

§26

1. Z zastrzeżeniem §33 pkt 2, §34 pkt 1 oraz §34 pkt 3, uchwały Walnego Zgromadzenia wymagają w szczególności:
 - 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu z działalności Spółki i sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy oraz udzielenie absolutorium członkom organów Spółki z wykonania przez nich obowiązków,
 - 2) podział zysków lub pokrycie strat,
 - 3) zmiana przedmiotu działalności Spółki,
 - 4) zmiana Statutu Spółki,
 - 5) podwyższenie lub obniżenie kapitału zakładowego,
 - 6) upoważnienie Zarządu do nabycia akcji własnych Spółki w celu umorzenia oraz określenie sposobu i warunków umorzenia akcji,
 - 7) połączenie, podział i przekształcenie Spółki,
 - 8) rozwiązanie i likwidacja Spółki,
 - 9) powoływanie i odwoływanie członków Rady Nadzorczej,
 - 10) ustalanie wynagrodzenia członków Rady Nadzorczej,

- 11) zawarcie przez Spółkę umowy kredytu, pożyczki, poręczenia lub innej podobnej umowy z członkiem Zarządu, Rady Nadzorczej, prokurentem, likwidatorem albo na rzecz którejkolwiek z tych osób,
 - 12) zawarcie przez spółkę zależną umowy kredytu, pożyczki, poręczenia lub innej podobnej umowy z członkiem Zarządu, Rady Nadzorczej, prokurentem, likwidatorem albo na rzecz którejkolwiek z tych osób,
 - 13) emisja obligacji,
 - 14) zbycie i wydzierżawienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienie na nich ograniczonego prawa rzeczowego,
 - 15) wszelkie postanowienia dotyczące roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przy zawiązaniu Spółki lub sprawowaniu zarządu lub nadzoru,
 - 16) tworzenie i znoszenie kapitałów i funduszy Spółki.
2. Nie wymagają zgody Walnego Zgromadzenia nabycie i zbycie nieruchomości, użytkowania wieczystego lub udziału w nieruchomości lub użytkowaniu wieczystym.

§27

Zmiana Statutu polegająca na istotnej zmianie przedmiotu działalności Spółki (art. 416 § 1 Kodeksu spółek handlowych) nie wymaga wykupu akcji akcjonariuszy niezgadzających się na zmianę, jeżeli uchwała Walnego Zgromadzenia będzie powzięta większością dwóch trzecich głosów w obecności akcjonariuszy reprezentujących co najmniej połowę kapitału zakładowego.

VI. GOSPODARKA SPÓŁKI

§28

Rokiem obrotowym Spółki jest rok kalendarzowy.

§29

1. Spółka tworzy następujące kapitały i fundusze:
 - 1) kapitał zakładowy,
 - 2) kapitał zapasowy,
 - 3) kapitał rezerwowy z aktualizacji wyceny,
 - 4) pozostałe kapitały rezerwowe,
 - 5) zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.
2. Spółka może tworzyć i znosić, uchwałą Walnego Zgromadzenia, inne kapitały i fundusze.
3. O przeznaczeniu kapitałów i funduszy rozstrzygają przepisy prawa i uchwały Walnego Zgromadzenia.

§30

1. Zarząd Spółki jest zobowiązany:
 - 1) sporządzić sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z działalności Spółki w roku obrotowym, w ciągu trzech miesięcy od dnia bilansowego,
 - 2) poddać sprawozdanie finansowe badaniu podmiotu uprawnionego do badania sprawozdania finansowego Spółki,
 - 3) złożyć dokumenty wymienione w pkt 1 do oceny Radzie Nadzorczej wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta.
2. Zarząd zobowiązany jest przedstawić Zwyczajnemu Walnemu Zgromadzeniu w celu zatwierdzenia dokumenty wymienione w ust. 1 oraz sprawozdanie Rady Nadzorczej z ich oceny.
3. Zwyczajne Walne Zgromadzenie powinno odbyć się w ciągu sześciu miesięcy po upływie roku obrotowego.

§31

1. Sposób przeznaczenia zysku Spółki określa uchwałą Walne Zgromadzenie.
2. Walne Zgromadzenie dokonuje odpisów z zysku na kapitał zapasowy zgodnie z wymogami określonymi w art. 396 §1 Kodeksu spółek handlowych.
3. Zysk Spółki może być przeznaczony w szczególności na:
 - 1) kapitał zapasowy;
 - 2) kapitały rezerwowe i inne fundusze;
 - 3) dywidendę dla akcjonariuszy;

- 4) inne cele określone uchwałą Walnego Zgromadzenia.
4. Dzień, według którego ustala się listę akcjonariuszy uprawnionych do dywidendy za dany rok obrotowy (dzień dywidendy) oraz termin wypłaty dywidendy ustala Walne Zgromadzenie. Dzień dywidendy powinien być wyznaczony na dzień podjęcia uchwały o podziale zysku albo na dzień przypadający nie później niż w okresie:
 - 1) dwóch miesięcy, licząc od dnia powzięcia uchwały - do dnia, w którym Spółka uzyska status spółki publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych;
 - 2) trzech miesięcy, licząc od dnia powzięcia uchwały - od dnia, w którym Spółka uzyskała status spółki publicznej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1.
5. Zarząd Spółki jest upoważniony do podjęcia uchwały w sprawie wypłaty akcjonariuszom zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy na koniec roku obrotowego, jeżeli Spółka posiada środki wystarczające na wypłatę. Wypłata zaliczki wymaga zgody Rady Nadzorczej.

VII. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§32

1. Spółka publikuje swoje ogłoszenia w sposób zgodny z przepisami prawa.
2. Zarząd Spółki zobowiązany jest w ciągu piętnastu dni od dnia zatwierdzenia przez Walne Zgromadzenie sprawozdania finansowego Spółki złożyć do ogłoszenia w Monitorze Polskim B, bilans, rachunek zysków i strat oraz sprawozdanie z przepływu środków pieniężnych za rok obrotowy wraz z opinią biegłego rewidenta oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty.
3. Zarząd zobowiązany jest każdorazowo, niezwłocznie po wpisaniu do Krajowego Rejestru Sądowego zmian w Statucie, przedłożyć Radzie Nadzorczej jednolity tekst Statutu.

VIII. POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

§33

W okresie, w którym Skarb Państwa posiada wszystkie akcje w kapitale zakładowym Spółki, przy czym w zakresie wymogów określonych w pkt 3 oraz 4 - tak długo, jak wymogi te wynikają z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa:

- 1) dwie piąte składu Rady Nadzorczej wybierają pracownicy zatrudnieni w Spółce na zasadach określonych w §15;
- 2) zatwierdzanie strategii funkcjonowania Spółki należy do kompetencji Walnego Zgromadzenia;
- 3) Zarząd Spółki jest obowiązany uzyskać zgodę ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie czynności prawnej, o której mowa w art. 5a ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;
- 4) wynagrodzenie miesięczne Prezesa Zarządu ustala organ właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa;
- 5) wynagrodzenie dla członków Rady Nadzorczej ustala organ właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa.

§34

W okresie, w którym Skarb Państwa posiada powyżej 50% ogólnej liczby akcji w kapitale zakładowym Spółki, tak długo, jak przedmiotowe wymogi wynikają z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa:

- 1) zasady wynagradzania i wynagrodzenia dla członków Zarządu ustala Walne Zgromadzenie na wniosek Rady Nadzorczej, z zastrzeżeniem §33 pkt 4;
- 2) Rada Nadzorcza powołuje członków Zarządu po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego na stanowisko członka zarządu w niektórych spółkach handlowych; wymóg ten nie dotyczy członka Zarządu wybieranego przez pracowników;
- 3) z zastrzeżeniem pkt 4 poniżej, uchwały Walnego Zgromadzenia wymagają dodatkowo:
 - (a) zawiązanie innej spółki,
 - (b) objęcie lub nabycie udziałów lub akcji innej spółki,
 - (c) zbycie udziałów lub akcji innej spółki,
- 4) uchwały Walnego Zgromadzenia, o której mowa w pkt 3 powyżej nie wymagają:
 - (a) objęcie lub nabycie akcji lub udziałów innej spółki w wysokości nie przekraczającej 1/10 udziału w kapitale zakładowym takiej spółki,
 - (b) zbycie akcji lub udziałów innej spółki, w której udział Spółki wynosi mniej niż 1/10 kapitału zakładowej danej spółki,

- (c) objęcie lub nabycie akcji lub udziałów innej spółki w zamian za wierzytelności Spółki w ramach postępowań układowych lub ugodowych,
 - (d) zbycie akcji lub udziałów nabytych lub objętych przez Spółkę w zamian za wierzytelności Spółki w ramach postępowań układowych lub ugodowych,
 - (e) objęcie, nabycie lub zbycie akcji innej spółki, której akcje są notowane na rynku regulowanym;
- chyba, że wartość takich akcji lub udziałów przekracza 1/20 część kapitału zakładowego Spółki.
- 5) do kompetencji Rady Nadzorczej należy udzielanie Zarządowi zgody na:
- (a) zawarcie przez Spółkę umowy o wartości przekraczającej równowartość w złotych kwoty 5.000 EUR (słownie euro: pięć tysięcy), której przedmiotem jest zwolnienie kontrahenta Spółki z długu oraz innej umowy niezwiązanej z przedmiotem działalności gospodarczej Spółki określonym w Statucie;
 - (b) udzielanie przez Spółkę darowizn o wartości przekraczającej równowartość w złotych kwoty 5.000 EUR (słownie euro: pięć tysięcy).
- Równowartość kwoty, o której mowa w niniejszym pkt 5, oblicza się według kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu zawarcia umowy.

§35

Do dnia wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się §20 ust. 2 pkt 10, §20 ust. 3 pkt 8 oraz § 25.

§36

1. Powołanie członka lub członków Rady Nadzorczej spełniających kryteria, o których mowa w §16 ust. 2, powinno nastąpić nie później niż do dnia odbycia walnego zgromadzenia, do którego porządku obrad została wprowadzona sprawa wyborów członka lub członków Rady Nadzorczej, następującego po dniu wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.
 2. Uprawnienia osobiste przysługujące Skarbowi Państwa na mocy §15 ust. 12 obejmują uprawnienie do odwołania członków Rady Nadzorczej innych niż powołani zgodnie z §15 ust. 4, sprawujących mandat w dniu wprowadzenia akcji Spółki do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”.
1. W pozostałym zakresie treść Uchwały nr 1 Walnego Zgromadzenia Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. z dnia 12 maja 2011 r. (Repertorium A Nr 3173/2011) pozostaje bez zmian.
 2. Postanawia, że jeżeli w Uchwałach nr 3, 5 i 6 Walnego Zgromadzenia Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. z dnia 12 maja 2011 r. (Repertorium A Nr 3173/2011) jest mowa o Uchwale nr 1 z dnia 12 maja 2011 r. Walnego Zgromadzenia Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (Repertorium A Nr 3173/2011) to rozumie się przez to uchwałę w brzmieniu uwzględniającym zmiany wprowadzone niniejszą uchwałą.
 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący stwierdził, że powyższa uchwała została powzięta wszystkimi 10 884 960 głosami za.

Ad 6 porządku obrad:

Wobec wyczerpania porządku obrad Przewodniczący zamknął Zgromadzenie.

Do niniejszego aktu załączono listę obecności.

Tożsamość Przewodniczącego Waldemara Pawlaka, syna Józefa i Marianny Notariusz ustaliła na podstawie dowodu osobistego nr APD343165.

Na potrzeby niniejszego aktu Przewodniczący podaje adres do korespondencji: plac Trzech Krzyży 3/5 00-507 Warszawa.

Wypisy tego aktu należy wydawać Skarbowi Państwa oraz Spółce.

Koszty tego aktu ponosi Spółka.

Pobrano tytułem taksy notarialnej na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 2004 r. (Dz.U. Nr 148 poz. 1564 z późn. zm.) zł.

Pobrano tytułem podatku od towarów i usług VAT wg stawki 23% na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 z późn. zm.) zł.

Akt ten został odczytany, przyjęty i podpisany.

ZAŁĄCZNIK NR 3 – UCHWAŁA EMISYJNA

Uchwała nr 5

w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego w drodze emisji nowych akcji serii D, obejmowanych w subskrypcji prywatnej z wyłączeniem prawa poboru

Działając na podstawie art. 431 § 1, art. 431 § 2 pkt 1, art. 432 i art. 433 § 2 k.s.h. oraz art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015, w oparciu o uchwałę Zarządu nr 296/VII/2011 z dnia 14 kwietnia 2011 r. oraz pozytywną opinię Rady Nadzorczej wyrażonej uchwałą nr 154/VII/2011 z dnia 14 kwietnia 2011 r., Walne Zgromadzenie Jastrzębskiej Spółki Węglowej Spółka Akcyjna z siedzibą w Jastrzębiu-Zdroju uchwała, co następuje:

1. Podwyższa się kapitał zakładowy Spółki o kwotę 32.020.550 zł (słownie: trzydzieści dwa miliony dwadzieścia tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) w drodze emisji 640 411 (słownie: sześćset czterdziestu tysięcy czterystu jedenastu) nowych akcji serii D o wartości nominalnej 50 zł (słownie złotych: pięćdziesiąt) każda. W przypadku zarejestrowania uchwały nr 1 Walnego Zgromadzenia Spółki w sprawie zmiany Statutu Spółki, wyemitowanych zostanie 6 404 110 (słownie: sześć milionów czterysta cztery tysiące sto dziesięć) nowych akcji serii D o wartości nominalnej 5 zł (słownie złotych: pięć) każda.
2. Akcje serii D będą akcjami imiennymi. Akcje serii D przekształcają się w akcje na okaziciela z chwilą ich dematerializacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.
3. Cena emisyjna jednej akcji serii D wynosi 417,60 zł (słownie: czterysta siedemnaście złotych sześćdziesiąt groszy). W przypadku zarejestrowania uchwały nr 1 Walnego Zgromadzenia Spółki w sprawie zmiany Statutu Spółki, cena emisyjna jednej akcji serii D będzie wynosiła 41,76 zł (słownie złotych: czterdzieści jeden 76/100).
4. Nowe akcje będą uczestniczyć w dywidendzie od 1 stycznia 2011 r., tj. za cały rok obrotowy 2011, na równi z pozostałymi akcjami Spółki.
5. Akcje serii D zostaną zaoferowane w trybie subskrypcji prywatnej Skarbowi Państwa. Ustala się termin zawarcia umowy o objęciu akcji na dzień nie późniejszy niż dzień poprzedzający dzień, w którym nastąpi zapisanie akcji sprzedawanych przez Skarb Państwa w ramach pierwszej oferty publicznej akcji Spółki na rachunkach papierów wartościowych nabywców tych akcji.
6. Na pokrycie akcji serii D, Skarb Państwa wniesie 5.610.000 (słownie: pięć milionów sześćset dziesięć tysięcy) niezdematerializowanych akcji imiennych serii A od nr A 000000001 do nr A 005610000 stanowiących 85% ogólnej liczby akcji w spółce Kombinat Koksochemiczny Zabrze Spółka Akcyjna z siedzibą w Zabrzu, wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 69110, do dnia poprzedzającego dzień, w którym nastąpi zapisanie akcji sprzedawanych przez Skarb Państwa w ramach pierwszej oferty publicznej akcji Spółki na rachunkach papierów wartościowych nabywców tych akcji.
7. Zgodnie ze sprawozdaniem Zarządu Spółki, sporządzonym zgodnie z art. 311 § 1 k.s.h. wycena wkładu niepieniężnego, o którym mowa w ust. 6 powyżej wynosi 267.435.633,60 zł (słownie złotych: dwieście sześćdziesiąt siedem milionów czterysta trzydzieści pięć tysięcy sześćset trzydzieści trzy 60/100) i odpowiada jego wartości godziwej.

Parytet i cena emisyjna dla potrzeb podwyższenia kapitału zakładowego na podstawie niniejszej uchwały zostały obliczone na podstawie wartości aktywów netto Spółki oraz Kombinatu Koksochemicznego Zabrze Spółka Akcyjna ustalonych zgodnie z jednostkowymi sprawozdaniami finansowymi sporządzonymi na dzień 31 grudnia 2010 r., z uwzględnieniem zaokrągleń do pełnych sztuk akcji i zaokrągleniu ceny emisyjnej w taki sposób, aby uwzględnić podział akcji Spółki na podstawie uchwały nr 1 Walnego Zgromadzenia Spółki w sprawie zmiany Statutu Spółki i wynikającą stąd cenę emisyjną akcji serii D po podziale w pełnych groszach.

8. W interesie Spółki wyłącza się prawo poboru akcji nowej emisji przez dotychczasowych akcjonariuszy. Walne Zgromadzenie niniejszym aprobuje i przyjmuje opinię Zarządu zawierającą w szczególności uzasadnienie wyłączenia prawa poboru w odniesieniu do akcji serii D.
9. W związku z emisją akcji nowej serii D zmiana ulega § 5 ust. 1 i 2 Statutu Spółki, w ten sposób, że zwiększa się wysokość kapitału zakładowego o kwotę 32.020.550 zł (słownie złotych: trzydzieści dwa miliony dwadzieścia tysięcy pięćset pięćdziesiąt) oraz liczbę akcji o 640 411 (słownie: sześćset czterdziestu tysięcy czterystu jedenastu). W przypadku zarejestrowania uchwały nr 1 Walnego Zgromadzenia Spółki w sprawie zmiany Statutu Spółki, liczba akcji zostanie zwiększona o 6 404 110 (słownie: sześć milionów czterysta cztery tysiące sto dziesięć).
10. Upoważnia się Radę Nadzorczą do wprowadzenia zmian redakcyjnych do § 5 ust. 1 i 2 Statutu Spółki uwzględniających zmiany dokonywane na podstawie niniejszej uchwały oraz do sporządzenia tekstu jednolitego Statutu Spółki.

11. Uchwała wchodzi w życie pod warunkiem wyrażenia przez Radę Ministrów zgody na wniesienie aportem do Spółki akcji Kombinatu Koksochemicznego Zabrze Spółka Akcyjna na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji i spełnienia się warunku lub warunków określonych przez Radę Ministrów przy wyrażaniu tej zgody.

Przewodniczący stwierdził, że powyższa uchwała została powzięta wszystkimi 10 884 960 głosami za.

ZAŁĄCZNIK NR 4 – RAPORT EKSPERTA DS. ZŁÓŻ

wardell-armstrong.com

ENERGY AND CLIMATE CHANGE
ENVIRONMENT AND SUSTAINABILITY
INFRASTRUCTURE AND UTILITIES
LAND AND PROPERTY
MINING, QUARRYING AND MINERAL ESTATES
WASTE RESOURCE MANAGEMENT

JASTRZĘBSKA SPÓŁKA WĘGLOWA SA

Raport Eksperta ds. Złóż

Kwiecień 2011

your earth our world

WA Nr ref:

AB/RD/CJ/700002-002

Data: 19 kwietnia 2011 r.

JSW Nr ref:

Jastrzębska Spółka Węglowa SA

Ul. Armii Krajowej 56,

44-330 Jastrzębie-Zdrój

Do wiadomości Prezesa JSW SA ds. Ekonomicznych**Szanowni Państwo,**

Przedkładany Raport Eksperta ds. Złoza (MER, Raport) obejmuje kopalnie węgla i obiekty należące do Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA (Spółka), jako integralny załącznik prospektu emisyjnego, w związku z publiczną ofertą akcji Spółki (Oferta) i potencjalnym debiutem Spółki na Warszawskiej Gieldzie Papierów Wartościowych.

Firma Wardell Armstrong LLP (WA) została zaangażowana przez Spółkę w celu świadczenia profesjonalnych usług w tym względzie i przygotowania MER, będącego niezależną oceną majątku Spółki, zasobów i rezerw, kopalń oraz planów strategicznych.

WA działa jako niezależny konsultant techniczny, świadcząc usługi oceny zasobów, górnicze oraz wyceny kopalń dla górnictwa i jego inwestorów.

Niniejszy Raport zawiera obserwacje i spostrzeżenia WA. Został przygotowany w zgodzie z wytycznymi zawartymi w Dyrektywie dotyczącej Prospektów Emisyjnych oraz wymogów WGPW, instytucji nadzoru finansowego z nią związanych, jak i rekomendacjami CESR.

Firma WA oparła swoje wnioski i spostrzeżenia, bazując na danych źródłowych przedstawionych przez Spółkę oraz na dyskusjach i obserwacjach w czasie wizyty WA w zakładach Spółki w Polsce.

Zasoby i rezerwy węgla są szacowane i wykazywane przez Spółkę zgodnie z polskimi standardami. W trakcie audytu WA dokonał przeszacowania tych zasobów do kategorii systemu JORC – Austroazjatyckiego Kodeksu Wykazywania Zasobów Złóż (JORC Code; wyd. 2004 r.), dobrze znanego i preferowanego podejścia w tym zakresie.

WA przeprowadziła niezależnie audyt informacji dostarczonych przez Spółkę w następujących obszarach:

- Przegląd danych i informacji – dyskusje z kluczowymi pracownikami kopalń i Biura Zarządu JSW SA wraz z dokumentacją dostarczoną przez JSW.
- Zasoby i rezerwy – przegląd zasobów zgodnie z klasyfikacją zarówno polską, jak i JORC.
- Przegląd przedsięwzięć inwestycyjnych (projektów) i koncesji – identyfikacja nowych obszarów górniczych, postępów w uzyskiwaniu nowych koncesji do ich eksploatacji oraz odnowienia obecnych koncesji w celu oceny ich wpływu na przyszłe plany (ale nie z prawnego punktu widzenia).
- Wizyty w kopalniach – wizyty referencyjne w funkcjonujących kopalniach JSW SA, zakładach przerobczych i koksowniach w celu ustalenia stanu technicznego tych zakładów, metod ich działania oraz wszelkich innych zagadnień wpływających na działalność.
- Przegląd wyposażenia i posiadanych zdolności produkcyjnych – przegląd istniejącego i planowanego do zakupu wyposażenia w celu ustalenia przyszłych potrzeb inwestycyjnych i wydatków na zakup nowego sprzętu.
- Przegląd BHP – przegląd stanu BHP w kopalniach Spółki, bezpieczeństwa i jakości zarządzania głównymi zagadnieniami.
- Przeglądy innych aspektów takich jak: historyczne wyniki, plany wydobycia, zatrudnienie, sprzedaż i marketing.
- Przegląd kosztów – w zakresie oceny kosztów operacyjnych i inwestycyjnych – bieżących i przyszłych.
- Ochrona środowiska i rekultywacja – ocena głównych zagadnień środowiskowych, zasad prowadzenia likwidacji kopalń i przeznaczonych na nią środków pieniężnych, jak i kwestii zarządzania tymi aspektami.

Niniejszy Raport został przygotowany w imieniu WA przez osoby podpisujące go. Dotyczy to pracowników własnych WA oraz Wardell Armstrong International (WAI), kwalifikacje i doświadczenia których zostały przedstawione w Załączniku A do niniejszego Raportu. Niektóre części niniejszego Dokumentu zostały przygotowane przez Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk (IGSMiE, MEERI), który nie jest sygnatariuszem niniejszego Raportu. Jednakże kwalifikacje i doświadczenie poszczególnych osób (ekspertów i współautorów) zostały również wykazane w tym załączniku. Wszystkie opinie, stwierdzenia i wnioski wyrażone w częściach niniejszego Raportu zostały zweryfikowane przez WA.

Zdolność i niezależność

WA jest prywatną firmą doradczą z siedzibą w Wielkiej Brytanii. Została wybrana do tego zlecenia na podstawie jej specjalistycznej wiedzy technicznej w zakresie górnictwa oraz posiadanego doświadczenia w wykonywaniu ocen działalności górniczej dla celów inwestycyjnych.

WA otrzymała i otrzyma honoraria za przygotowanie niniejszego raportu, ale nie jest to uzależnione od opinii na temat działalności Spółki lub rezultatów oferty publicznej.

Żaden z Dyrektorów, pracowników lub podwykonawców WA, którzy wnieśli swój wkład w niniejszy Raport, nie ma żadnego interesu w Spółce lub opiniowanych aktywach, jak również w wynikach oferty publicznej.

Ograniczenia i wyłączenia, prawa autorskie

Spółka potwierdziła firmie WA, że zgodnie z jej wiedzą informacje dostarczone przez nią były prawdziwe, dokładne i kompletne, nie zaś niepoprawne, wprowadzające w błąd lub też niepewne. WA nie ma powodu, by uważać, że jakiegokolwiek fakty zostały ukryte.

Dostępność prognoz produkcji i kosztów nie jest przedmiotem prac wykonanych przez WA. Prognozy przedstawione i omówione w niniejszym raporcie zostały zaproponowane przez kierownictwo Spółki i dostosowane, tam gdzie to było wymagane przez WA. Zestawienia te nie mogą być jednak traktowane jako absolutnie pewne. Z konieczności są one oparte na założeniach ekonomicznych, z których wiele jest poza możliwościami kontroli przez Spółkę.

Ani całość, ani jakakolwiek część niniejszego Raportu ani jakiegokolwiek nawiązanie do niego nie mogą być włączone do jakiegokolwiek innego dokumentu bez uprzedniej pisemnej zgody WA dotyczącej formy i kontekstu, w których się pojawi(ą).

Prawa autorskie do całego tekstu i innych treści w niniejszym dokumencie, łącznie ze sposobem prezentacji tych treści, stanowią wyłączną własność WA. Publikowanie niniejszego dokumentu lub jakiegokolwiek jego części pod inną nazwą, powielanie i lub wykorzystanie, bez pisemnej zgody, jakiegokolwiek procedury technicznej i lub techniki zawartej w niniejszym dokumencie stanowi przestępstwo. Własność intelektualna odzwierciedlona w treści należy do WA i nie może być wykorzystana do jakiegokolwiek działalności, w której WA nie jest zaangażowana, bez pisemnej zgody WA.

Mimo iż dla celów przetłumaczenia wersji angielskiej Raportu na język polski dolożono właściwej staranności, kompetencji i pilności, mogą zdarzyć się przypadki nieścisłości, rozbieżności i niezrozumienia wynikające ze skutków tłumaczenia. W takich przypadkach należy odnieść się do wersji angielskiej, zaś sygnatariusze Dokumentu nie powinni być pociągącymi do odpowiedzialności.

Kwalifikacje konsultantów

WA posiada ponad 350 pracowników, oferujących wiedzę specjalistyczną w szerokim zakresie zasobów i dyscyplin inżynierskich. Niezależność firmy WA jest zapewniona przez fakt, że nie jest właścicielem kapitału w jakimkolwiek przedsięwzięciu. Pozwala to WA zapewnić swoim klientom bezkonfliktowe i obiektywne zalecenia w kluczowych sprawach oceny. WA posiada sprawdzony rejestr osiągnięć w dziedzinie podejmowania niezależnych ocen zasobów i rezerw, ocen projektów i audytów, MER i CPR, oraz niezależnych ocen wykonalności zgodnie ze standardami zapewniającymi możliwość uzyskania finansowania przez banki w imieniu firm poszukiwawczych i górniczych oraz instytucji finansowych na całym świecie.

Niniejszy Raport został przygotowany w oparciu o przegląd techniczny i ekonomiczny przez zespół konsultantów pochodzących z WA oraz ich konsultantów podwykonawców IGSMiE. Konsultanci ci są specjalistami w dziedzinach geologii, oceny i klasyfikacji zasobów i rezerw, podziemnej eksploatacji węgla, infrastruktury, przeróbki węgla, produkcji koksu oraz zarządzania środowiskiem.

Osoby wymienione w Załączniku A wniosły wkład w niniejszy MER i posiadają rozległe doświadczenie w górnictwie oraz są aktualnymi członkami odpowiednich uprawnionych i wyspecjalizowanych instytucji.

Załącznik B zawiera Glosariusz skrótów i terminologii.

Z poważaniem

w imieniu Wardell Armstrong LLP

Andy Birtles

Director

abirtles@wardell-armstrong.com

DATE ISSUED: **Kwiecień 2011**

JOB NUMBER: **OS10611**

REPORT NUMBER: **Draft 001**

JASTRZĘBSKA SPÓŁKA WĘGLOWA SA

Raport Eksperta ds. Złóż

Kwiecień 2011

PREPARED BY:

Robin Dean

Technical Director

APPROVED BY:

Andy Birtles

Director

This report has been prepared by Wardell Armstrong LLP with all reasonable skill, care and diligence, within the terms of the Contract with the Client. The report is confidential to the Client and Wardell Armstrong LLP accept no responsibility of whatever nature to third parties to whom this report may be made known.

No part of this document may be reproduced without the prior written approval of Wardell Armstrong LLP.

Streszczenie menedżerskie

Informacje tutaj prezentowane są obserwacjami WA na podstawie analizy kopalń i działalności JSW SA. W szczególności obejmują one zasoby poszczególnych kopalń i ich plany rozwoju w przyszłości. Informacje tutaj zawarte stanowią podsumowanie i streszczają opinie wyrażone w poszczególnych częściach niniejszego Raportu.

Streszczenie

Jastrzębska Spółka Węglowa SA (JSW SA) jest polskim przedsiębiorstwem górniczym produkującym węgiel koksowy i energetyczny dla celów koksownictwa i wytwarzania energii elektrycznej.

Obecnie w skład JSW SA wchodzi pięć kopalń: KWK „Borynia-Zofiówka”, KWK „Budryk”, KWK „Jas-Mos”, KWK „Krupiński” i KWK „Pniówek”, jak również Zakład Logistyki Materiałowej. W 2010 roku kopalnie te wyprodukowały 13,3 mln Mg węgla handlowego, z czego 9,1 Mg stanowił węgiel koksowy, natomiast resztę – tj. 4,2 węgiel energetyczny. Kopalnie były budowane w latach od 1962 do 1986; ich zasoby są w pełni udostępnione, prowadzą działalność w pełni zorganizowaną, mając za sobą doświadczenia w zarządzaniu procesem produkcyjnym w skomplikowanych warunkach geologiczno-górniczych.

Pokłady węgla eksploatowane są do poziomu 1100. W przyszłości planuje się również eksploatację pokładów niżej zalegających. Miąższość eksploatowanych pokładów jest zróżnicowana, w zakresie między 1,2 a 12,5 m. W większości pokładów występują zagrożenia naturalnych, które wpływają na poziom uzyskiwanych efektów produkcyjnych.

JSW SA posiada udokumentowane zasoby operatywne węgla (kategoria *reserves*) w wysokości 552 mln Mg. Jednakże Spółka planuje powiększenie bazy zasobowej do poziomu 844 mln Mg, co pozwoli jej utrzymać mocną pozycję na międzynarodowych rynkach przez następne 60 lat. Spółka dostarcza węgiel koksujący zarówno do krajowych, jak i zagranicznych odbiorców.

Zasoby węgla

WA przygotowała wykaz zasobów operatywnych (zgodnie z polskimi standardami) i ich transformację do systemu klasyfikacji JORC. Niżej przedstawiono wielkości poszczególnych kategorii zasobów.

Klasyfikacja polska (odpowiednik w systemie JORC)	Obszar obowiązywania obecnej koncesji		Obszar nowej koncesji		Pogłębienie na obszarze obecnie obowiązującej koncesji	
	zasoby bilansowe ^x (Resources) (mln Mg)	zasoby operatywne (Reserves) (mln Mg)	zasoby bilansowe ^x (Resources) (mln Mg)	zasoby operatywne (Reserves) (mln Mg)	zasoby bilansowe ^x (Resources) (mln Mg)	zasoby operatywne (Reserves) (mln Mg)
KWK Borynia *	193,4	33,6				
Żory-Warszowice **			171,5	27,2		
pogłębienie**					371,5	-
KWK Zofiówka	326,1	66,1				
OG „Bzie Dębina 2-Zachód”	98,1	36,3				
„Bzie Dębina 1-Zachód” **			234,8	62,3		
pogłębienie**					176	44,6
KWK Jas-Mos *	185,1	30,8				
KWK Pniówek*	260,6	88,4				
Pawłowice I **			304,3	54,2		
pogłębienie**					225	72
KWK Krupiński *	154,3	60,3				
Krupiński Północ **			150,7	14		
pogłębienie**					66	12,2
Budryk *	714,5	236,5				
Chudów-Paniowy **			7,6	5,6		
OGÓŁEM	1 932,1	552	868,9	163,3	838,5	128,8

^x – tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

* Wymagane odnowienie koncesji ** Wymagana nowa koncesja

Dotychczasowe doświadczenia górnicze w kopalniach pokazują bardzo dobrą znajomość wpływu zagrożeń naturalnych na wydobycie oraz warunków geologicznych, co daje gwarancję możliwości wydobycia węgla w przyszłości.

Udostępnienie i rozwój bazy zasobowej

Kopalnie „Jas-Mos” i „Borynia-Zofiówka” będą połączone w jeden kompleks wydobywczy. Kopalnia „Borynia-Zofiówka” posiada nowe obszary górnicze przeznaczone do zagospodarowania, co pozwoli przedłużyć żywotność obu Ruchów. Główne działania rozwojowe w kopalniach KWK „Pniówek”, KWK „Budryk” i KWK „Krupiński” zmierzają również do przedłużenia żywotności tych zakładów, udostępnienia nowych zasobów. Działania te są zaawansowane, a część kosztów z nimi związana została precyzyjnie określona. Wiele działań zmierzających do powiększenia bazy zasobowej wykraczają poza obecnie przysługujące Spółce koncesje. JSW SA będzie składała wnioski o te koncesje. W związku z tym, że przyszłe obszary koncesyjne leżą w sąsiedztwie kopalń Spółki, ryzyko związane z ich pozyskaniem jest niewielkie. W związku z tym przyszłe plany kopalń uznaje się jako niezagrożone i realne.

Informacje ogólne

Wyposażenie i sprzęt kopalń

W JSW SA stosuje się system ścianowy do eksploatacji zasobów od granic złoża w wielu pokładach. Plany wydobywcze w obecnych obszarach koncesyjnych i nowych obszarach zostały przygotowane zasadniczo do 2030 roku, a w niektórych kopalniach nawet poza ten okres. Złożoność warunków geologiczno-górniczych będzie prawdopodobnie powodować konieczność weryfikacji tych planów. W obszarach nowych złóż uwarunkowania te, włącznie z zagrożeniami naturalnymi, będą podobne. Mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia produkcyjne, uznaje się, że poczynione plany są realne.

JSW SA posiada rozbudowany park maszynowy, będący w dobrej kondycji technicznej. Duża liczba podstawowych maszyn urabiających (kombajnów chodnikowych i ścianowych) jest na chwilę obecną dzierżawiona. Maszyny są nowoczesne, w dobrym stanie technicznym. Obudowa zmechanizowana jest zróżnicowana wiekowo, a liczba poszczególnych sekcji i wyposażenia jest bardzo duża. W 2009 roku Spółka rozpoczęła działania racjonalizatorskie i modernizacyjne zmierzające do zredukowania ilości zbędnego wyposażenia. Efektem tego programu powinny być oszczędności oraz redukcja nakładów kapitałowych na te cele w przyszłości.

W JSW SA wdrożono także system strugowy do eksploatacji zasobów o miąższości poniżej 1,5 m. Planuje się, że udział tej technologii w przyszłości będzie się zwiększał. W kopalniach Spółki (KWK „Jas-Mos”) występują również pokłady grubsze (pow. 10 m). Eksploatacja tych pokładów odbywa się przy wykorzystaniu różnych technologii. Poszukuje się innych metod zmierzających do zwiększenia efektywności wydobycia z tych pokładów. Zmiany te będą wymagać zakupu nowych maszyn i urządzeń, które będą stanowić część zakupów odtworzeniowych, nie wpływając zasadniczo na zwiększenia nakładów inwestycyjnych. WA uważa, że te nowe technologie mogą pozytywnie wpłynąć na poprawę rezultatów produkcyjnych.

Poprawa wyników kopalń jest również kwestią modernizacji systemów transportowych. Strategia Spółki i kopalń przewiduje zwiększenie udziału transportu, przy wykorzystaniu podwieszanych kolejelek spalinowych.

Wydobycie węgla

Nie planuje się istotnego zwiększenia produkcji (diennej) w planach poszczególnych kopalń. WA uważa jednak, że istnieje możliwość poprawy wyników produkcyjnych w ścianach, w których występują mniejsze zagrożenia naturalne.

Zatrudnienie

Zatrudnienie w kopalniach Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA sięga poziomu 22 tys. pracowników Spółki oraz średnio 5,3 tys. pracowników zrzeszonych w podmiotach świadczących usługi dla Firmy. Praca odbywa się w ciągu 5 dni tygodnia. Liczba pracowników dołowych jest wysoka z uwagi na dużą liczbę istniejących miejsc pracy i konieczność obsługi sprzętu. Zatrudnienie na powierzchni jest również oceniane jako wysokie; niektóre z kopalń zatrudniają ponad 800 ludzi, włączając w to podwykonawców.

Kopalnia	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Borynia”	3 426	3 452	3562	3562	3 551
KWK „Zofiówka”	3849	3 865	3 964	3 961	4 028
KWK „Budryk”	2 379	2 439	2 471	2 500	2 539
KWK „Jas-Mos”	4 351	4 299	4 231	4 144	4 007
KWK „Krupiński”	2 246	2 344	2 600	2 594	2 714
KWK „Pniówek”	4 992	5 080	5 342	5 213	5 219
OGÓŁEM	21 243	21 479	22 170	21 974	22 058

JSW SA zmierza do zoptymalizowania wykorzystania posiadanych zasobów ludzkich m.in. poprzez wydłużenie efektywnego czasu pracy i wprowadzenie 6-dniowego tygodnia pracy. Wprowadzenie tych zmian jest jednak uzależnione po części od negocjacji ze związkami zawodowymi. Działania w tym zakresie są już podejmowane. WA uważa, że te rozwiązania stwarzają możliwości poprawy zarówno wyników produkcji, jak i rezultatów finansowych.

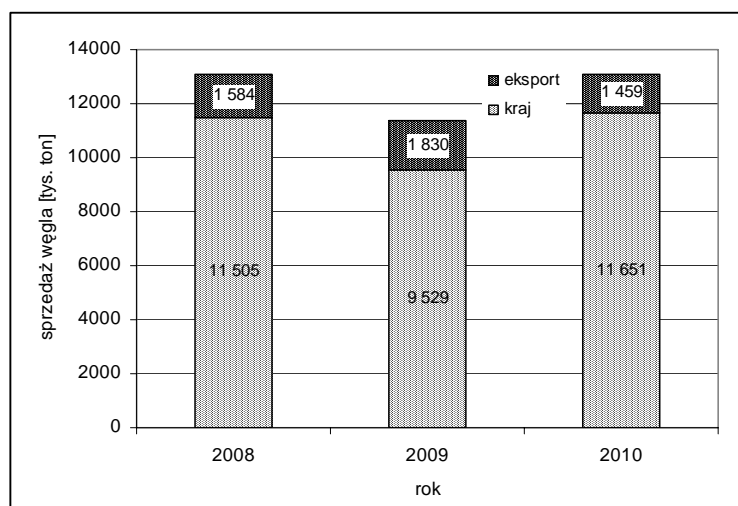
W przeciągu najbliższych pięciu lat, z uwagi na osiągnięcie wieku emerytalnego znacznej części załogi pracującej pod ziemią, kopalnie staną w obliczu konieczności zatrudnienia i przeszkolenia prawie jednej czwartej aktualnej siły roboczej. Jest jednak faktem, że w chwili obecnej dostępność nowej kadry nie stanowi problemu, a poziom kompetencji nowych pracowników uznaje się za wysoki.

Sprzedaż i marketing

JSW SA wyprodukowała w 2010 roku 9,1 mln Mg węgla koksowego oraz 4,2 mln Mg węgla energetycznego. Węgiel ten był sprzedawany zarówno w Polsce, jak i za granicą. Dominujący udział sprzedaży krajowej (82%) wynika z dostaw do Koksowni Przyjaźń oraz dwóch koksowni ArcelorMittal. Pozostałe 18% było dostarczane pozostałym koksowniom.

W zakresie eksportu dominujący udział przypadają na klientów z Czech (33%), Austrii (28%) oraz Słowacji (32%).

Wydobywany węgiel energetyczny jest także przedmiotem wewnętrznego zagospodarowania w ramach kopalń, m.in. w ramach przywilejów pracowniczych załogi otrzymującej świadczenia w postaci deputatów węglowych.

Koszty

Średni gotówkowy koszt operacyjny w JSW SA w latach 2008-2010 wyniósł 292,0 PLN/Mg. Koszty te mogą wydawać się za wysokie względem standardów międzynarodowych, to jednak są one porównywalne z kosztami innych podobnych kopalń regionu. Większość międzynarodowych przedsiębiorstw górniczych węgla kamiennego nie prowadzi działalności w podobnych warunkach geologiczno-górniczych. Koszty odzwierciedlają zatem trudne warunki prowadzenia eksploatacji w JSW SA, dużą liczbę utrzymywanych wyrobisk ścianowych wraz z ich wyposażeniem, jak i wysoką liczbę pracowników wymaganych do prowadzenia działalności.

JSW SA przewiduje, że w 2011 r. jednostkowy koszt gotówkowy węgla wzrośnie realnie o 11-12% w porównaniu do 2010 r., co wynika przede wszystkim ze zwiększenia o 18% zakresu robót przygotowawczych. W 2012 r. Spółka przewiduje, że gotówkowe koszty operacyjne spadną o ok. 8% względem 2011 r. i ukształtują się na poziomie ok. 3% wyższym niż w 2010 r. W latach 2013-2020 Spółka przewiduje, że jednostkowy koszt gotówkowy będzie spadał z roku na rok średnio o niecałe 0,5% rocznie w ujęciu realnym, co jest związane z poprawą efektywności produkcji będącej rezultatem m.in. zakończonych inwestycji. Nie przewiduje się istotnych zmian struktury rodzajowej kosztów.

WA uważa, że wdrożenie planów oszczędnościowych, optymalizacja systemu zmianowego oraz zmiany technologiczne i organizacyjne stanowią szansę dla Spółki i możliwość obniżenia kosztów poniżej obecnych prognoz.

Nakłady inwestycyjne

JSW SA pracuje nad wdrażaniem planów udostępnienia i zagospodarowania nowych obszarów złóż, co pociąga za sobą duże nakłady inwestycyjne. Spółka posiada również właściwie skalkulowany budżet dla celów utrzymania i wymiany stosunkowo dużego parku maszynowego. Plany i harmonogramy rozwoju bazy zasobowej są opracowane w szczegółach i właściwie ujęte w kosztach na bazie bieżących doświadczeń produkcyjnych (zbliżonej efektywności operacyjnej, podobnym zapotrzebowaniu w maszyny, urządzenia i oszacowaniu kosztów usług zewnętrznych, w szczególności dotyczących pogłębiania istniejących lub drążenia nowych szybów). Całkowite nakłady inwestycyjne na poszczególne projekty w latach 2010-2030 sięgają 14,3 mld PLN. WA uważa, że plany te są racjonalne i odzwierciedlają bieżące i przyszłe potrzeby Spółki.

Najważniejsze projekty strategiczne realizowane przez JSW SA wymieniono poniżej.

Wyszczególnienie	Opis projektu	Potencjał korzyści	Uwagi	Inwestycje do poniesienia (okres od 2 kw. 2011)
Budowa poziomu 1000 w KWK „Pniówek”	Udostępnienie zasobów poziomu 1000	Zasoby operatywne wynoszą 56,1 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2011-2015	358,8 mln PLN
Budowa poziomu 1140 w KWK „Pniówek”	Udostępnienie zasobów poziomu 1140	Zasoby operatywne wynoszą 20,7 mln Mg potencjalne zasoby operatywne wynoszą 15,8 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2024-2035	426,8 mln PLN
Budowa nowego poziomu 1080 w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”	Udostępnienie zasobów poziomu 1080	Zasoby operatywne wynoszą 47,0 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2010-2020	444,1 mln PLN
Budowa poziomu 1290 w KWK „Budryk”	Udostępnienie zasobów poziomu 1290	Zasoby operatywne wynoszą 159,4 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2010-2017	834,6 mln PLN

Wykaz projektów, których celem jest rozbudowa bazy zasobowej poprzez nabycie nowych koncesji.

Wyszczególnienie	Opis projektu	Potencjał korzyści	Uwagi	Inwestycje do poniesienia (okres od 2 kw. 2011)
„Bzie-Dębina 2 – Zachód” i „Bzie-Dębina 1 – Zachód”	Udostępnienie i zagospodarowanie zasobów złoża	Łączne potencjalne zasoby operatywne do poziomu 1300 wynoszą 199 mln Mg, w tym do poziomu 1110 m - 98,6 mln Mg (w tym 36,3 mln Mg zasobów operatywnych). Wysoki udział węgla koksowego w zasobach ok. 98%	Złóża KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”. Obszar złóż 22,46 km ²	3 157,3 mln PLN (nakłady dotyczą udostępnienia zasobów do poz. 1110 m)
„Pawłowice 1”	Udostępnienie i zagospodarowanie zasobów złoża	Łączne potencjalne zasoby operatywne do poziomu 1300 wynoszą 90,6 mln Mg, w tym do poziomu 1140 m – 54,2 mln Mg. Wysoki udział węgla koksowego w zasobach ok. 98%	Złóża KWK „Pniówek”. Obszar złoża 15,83 km ²	2 656,5 mln PLN (nakłady dotyczą udostępnienia zasobów do poz. 1 140 m)
„Żory”, „Warszowice-Pawłowice Północ”	Udostępnienie i zagospodarowanie części zasobów złóż	Potencjalne zasoby operatywne wynoszą 27,2 mln Mg. Wysoki udział węgla koksowego w zasobach ok. 92%	Złóża KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”. Obszar złoża 15,0 km ²	609,2 mln PLN
Partia „E”, „Zgoń” oraz „Żory-Suszec”	Udostępnienie i zagospodarowanie części zasobów złóż	Potencjalne zasoby operatywne wynoszą 26,2 mln Mg. Udział węgla koksowego w zasobach ok. 74%	Złóża KWK „Krupiński”	356,2 mln PLN
Złoże „Chudów-Paniowy 1”	Udostępnienie i zagospodarowanie części zasobów złoża	Potencjalne zasoby operatywne wynoszą 5,6 mln Mg	Złoże przygotowane do eksploatacji	Bieżące koszty

Aspekty środowiskowe

JSW SA uwzględnia w swoich działaniach konsekwencje oddziaływania eksploatacji górniczej na środowisko. Posiada właściwe zezwolenia na prowadzenie działalności górniczej. Obniżenia terenu, będące konsekwencją prowadzenia eksploatacji w wielu pokładach, są najistotniejszą kwestią w tym zakresie. Kopalnie posiadają jednak odpowiednie systemy monitoringu i rozpoznawania szkód. Podejmowane są właściwe działania prewencyjne i wypłacane są odszkodowania za spowodowane szkody dla lokalnych społeczności. Spółka wydaje

około 1-2% łącznych kosztów działalności na te cele. Przewiduje się, że w przyszłości koszty w tym zakresie nie będą rosły, co uznano za założenie racjonalne.

Gospodarka wodna jest postrzegana jako efektywna, właściwie monitorowana i prowadzona zgodnie z posiadanymi pozwoleniami wodno-prawnymi.

Metan jest gazem wydobywającym się na skutek prowadzonej eksploatacji. Łącznie prawie 40% ilości jest ujmowane przy wykorzystaniu odpowiednich systemów drenażowych. Reszta jest emitowana systemem wentylacyjnym do atmosfery.

Metan, jako gaz cieplarniany, ma wpływ na globalne ocieplenie, zatem każde ograniczenie w tym zakresie jest pożądane. JSW SA rozważa jeszcze większe wykorzystanie tego gazu do celów produkcji energii elektrycznej i ciepła. Działania te przyczyniają się do obniżenia kosztów własnych działalności. Zwiększenie stopnia wykorzystania tego gazu, co stanowi element obecnych planów, będzie miało również pozytywny efekt w postaci redukcji emisji do atmosfery.

Bezpieczeństwo i higiena pracy

W latach 2006-2010 wskaźnik wypadkowości LIFTR utrzymywał się średnio na poziomie 10,9. Spółka dostrzega jednak możliwości i szanse poprawy tej sytuacji wskutek wdrażania różnego rodzaju ulepszeń do profilaktyki BHP.

Zakłady koksownicze

Produkcja koksu odbywa się w Koksowni Przyjaźń, będącej spółką zależną JSW SA. Koksownia ta jest drugim największym zakładem koksowniczym w Polsce i jednym z największych w Europie. W chwili obecnej posiada udziały w krajowej produkcji koksu na poziomie 28%. Elementem opracowanej strategii Spółki jest dywersyfikacja regionalna i sektorowa w ramach grupy klientów strategicznych koksowni.

Zamierzeniem strategicznym Koksowni Przyjaźń jest osiągnięcie łącznej produkcji rocznej koksu na poziomie 3,4 mln Mg, co staje się możliwe m.in. przez realizację programów modernizacyjnych zmierzających do osiągnięcia założeń Najlepszych Dostępnych Technik (BAT).

Spis treści

1.	ZESTAWIENIE OGÓLNE	40
1.1.	Initial Public Offering	40
2.	INFORMACJE OGÓLNE O JSW SA	40
2.1.	Wstęp	40
2.2.	Czynne kopalnie	41
2.3.	Formalne aspekty funkcjonowania Spółki	41
2.4.	Grupa Kapitałowa JSW SA; aktualny stan i historia Grupy	42
2.5.	Lokalizacja Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA	43
2.6.	Region i infrastruktura istniejących kopalń	44
2.6.1.	Infrastruktura regionu	44
3.	CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW GEOLOGICZNO-GÓRNICZYCH ZŁÓŻ JSW SA	44
3.1.	Informacje wstępne	44
3.2.	Geologia ogólna	46
3.3.	Metodyka szacowania zasobów	46
3.3.1.	Polski system klasyfikacji zasobów	46
3.3.2.	JORC code	48
3.3.3.	Porównanie klasyfikacji zasobów obowiązującej w Polsce z systemem JORC Code	49
3.4.	Zasoby węgla w JSW SA	50
3.5.	Klasa węgla/jakość	52
3.6.	Przeróbka węgla	52
3.7.	Produkty węglowe i rynki zbytu	54
3.8.	Zagrożenia naturalne	54
3.9.	Eksploatacja węgla	57
3.10.	Wyposażenie, urządzenia i sprzęt kopalń Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA	57
3.11.	Infrastruktura kopalń	62
3.12.	Wydobycie historyczne i prognoza produkcji	64
3.13.	Zatrudnienie	67
3.14.	Sprzedaż i marketing	68
3.15.	Bezpieczeństwo i higiena pracy	70
3.15.1.	Wentylacja oraz klimatyzacja kopalni	70
3.15.2.	Wypadki	71
3.16.	Aspekty środowiskowe i rekultywacja	71
3.16.1.	Wpływy eksploatacji górniczej na powierzchnię terenu	72
3.16.2.	Gospodarka wodno-ściekowa	73
3.16.3.	Ochrona powietrza	73
3.16.4.	Rekultywacja	73
3.16.5.	Gospodarka odpadami	74
3.17.	Likwidacja zakładów górniczych JSW SA	75

3.17.1.	Finansowanie i szacowanie kosztów likwidacji	75
3.17.2.	Techniczna likwidacja	76
3.17.3.	Aspekty środowiskowe	77
3.17.4.	Aspekty społeczne	77
3.18.	Koszty	78
3.18.1.	Koszty operacyjne	78
3.18.2.	Nakłady inwestycyjne	78
3.19.	Komentarz	80
3.20.	Możliwości rozwojowe Spółki	80
3.21.	Kluczowe ryzyka i szanse	82
4.	CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH KOPALŃ	83
4.1.	KWK „BORYNIA-ZOFIÓWKA” – RUCH „BORYNIA”	83
4.1.1.	Lokalizacja i historia kopalni	83
4.1.2.	Geologia	84
4.1.3.	Opis kopalni	91
4.1.4.	Transport węgla, ludzi i materiałów	94
4.1.5.	Zatrudnienie	94
4.1.6.	Koszty kopalni	94
4.1.7.	Przyszły rozwój	98
4.1.8.	Przeróbka węgla	98
4.1.9.	Aspekty środowiskowe	101
4.1.10.	Likwidacja kopalni	104
4.2.	KWK „BORYNIA-ZOFIÓWKA” – RUCH „ZOFIÓWKA”	106
4.2.1.	Informacje lokalne i historia kopalni	106
4.2.2.	Geologia	107
4.2.3.	Opis kopalni	116
4.2.4.	Transport węgla, ludzi i materiałów	118
4.2.5.	Zatrudnienie	118
4.2.6.	Koszty kopalni	119
4.2.7.	Przyszły rozwój	122
4.2.8.	Przeróbka węgla	122
4.2.9.	Aspekty środowiskowe	125
4.2.10.	Likwidacja kopalni	129
4.3.	KWK „BUDRYK”	130
4.3.1.	Lokalizacja i historia kopalni	130
4.3.2.	Geologia	131
4.3.3.	Opis kopalni	138
4.3.4.	Transport węgla, ludzi i materiałów	140
4.3.5.	Zatrudnienie	141

4.3.6.	Koszty kopalni	141
4.3.7.	Przyszły rozwój	144
4.3.8.	Przeróbka węgla	144
4.3.9.	Aspekty środowiskowe	148
4.3.10.	Likwidacja kopalni	151
4.4.	KWK „JAS-MOS”	153
4.4.1.	Lokalizacja i historia kopalni.....	153
4.4.2.	Geologia.....	154
4.4.3.	Opis kopalni.....	160
4.4.4.	Transport węgla, ludzi i materiałów	162
4.4.5.	Zatrudnienie.....	163
4.4.6.	Koszty kopalni	163
4.4.7.	Przyszły rozwój	167
4.4.8.	Przeróbka węgla	167
4.4.9.	Aspekty środowiskowe	170
4.4.10.	Likwidacja kopalni	173
4.5.	KWK „KRUPIŃSKI”	175
4.5.1.	Lokalizacja i historia kopalni.....	175
4.5.2.	Geologia.....	176
4.5.3.	Opis kopalni.....	184
4.5.4.	Transport węgla, ludzi i materiałów	185
4.5.5.	Zatrudnienie.....	186
4.5.6.	Koszty kopalni	186
4.5.7.	Przyszły rozwój i udostępnianie nowych obszarów.....	190
4.5.8.	Przeróbka węgla	190
4.5.9.	Aspekty środowiskowe	193
4.5.10.	Likwidacja kopalni	196
4.6.	KWK „PNIÓWEK”	198
4.6.1.	Lokalizacja i historia kopalni.....	198
4.6.2.	Geologia.....	199
4.6.3.	Opis kopalni.....	206
4.6.4.	Transport urobku, ludzi i materiałów	208
4.6.5.	Zatrudnienie.....	208
4.6.6.	Koszty	208
4.6.7.	Perspektywy rozwojowe	212
4.6.8.	Przeróbka węgla	212
4.6.9.	Aspekty środowiskowe	215
4.6.10.	Likwidacja kopalni	218
5.	KOKSOWNIE	220

5.1.	Wstęp	220
5.2.	Koksownia „Przyjaźń”	220
5.2.1.	Charakterystyka głównych węzłów technologicznych koksowni i ocena ich stanu technicznego	221
5.2.2.	Wielkość sprzedaży produktów koksowni i jakość produkowanego koksu	222
5.2.3.	Możliwości rozwoju	224
5.3.	Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” SA	225
5.3.1.	Charakterystyka głównych węzłów technologicznych koksowni KK „Zabrze” SA i ocena ich stanu technicznego	225
5.3.2.	Wielkość sprzedaży produktów KK „Zabrze” SA i jakość produkowanego koksu	227
5.3.3.	Rozwój KK „Zabrze” SA	228
5.4.	Polski Koks	229
5.5.	Możliwości rozwojowe obszaru koksowniczego	230
6.	ZAKŁADY ENERGETYCZNE	231
6.1.	Wprowadzenie	231
6.1.1.	Podstawowe cele i zadania	231
6.2.	Charakterystyka jednostek produkcyjnych SEJ S.A.	231
6.1.2.	Zatrudnienie	231
6.1.3.	Zdolności produkcyjne	232
6.1.4.	Ogólna charakterystyka elektrociepłowni	233
6.1.5.	Stan techniczny oraz stopień wykorzystania parku maszynowego	233
6.1.6.	Ochrona środowiska	234
6.1.7.	Skonsolidowane dane finansowe	235
6.3.	Możliwości rozwoju SEJ	235
7.	PRZEGLĄD RYNKU	236
	MAPY I RYSUNKI	347
	ZAŁĄCZNIK A	357
	ZAŁĄCZNIK B	363

1. ZESTAWIENIE OGÓLNE

1.1. Initial Public Offering

Zamiarem JSW SA jest skuteczne przeprowadzenie procedury debiutu giełdowego (IPO) na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych (WGPW). W chwili obecnej Spółka jest w trakcie przygotowania Prospektu emisyjnego będącego częścią tego procesu. Firma będzie drugim polskim producentem węgla notowanym na WGPW.

Niniejszy Raport Eksperta ds. Złóż (MER) został opracowany w zgodzie oraz spełnia wszelkie warunki ustanowione przez WGPW, Giełdę Londyńską (LG), praktyki rynkowe ujęte w Zarządzeniu 144A Amerykańskiej Ustawy o Papierach Wartościowych, dla podmiotów debiutujących na giełdach.

Zgodnie z wolą właściciela Spółki, będzie ona mogła być notowana na WGPW oraz w przyszłości również na giełdzie w Londynie i/lub w USA zgodnie z wytycznymi Zarządzenia 144A.

Niniejszy Raport został opracowany zgodnie z zaleceniami Europejskiego Regulatora ds. Rynków Finansowych CESR (Committee of European Securities Regulators) powołanego przez Komisję Europejską w 2001 roku obejmującymi zasady i rekomendacje w zakresie sporządzania prospektów emisyjnych.

Raport Eksperta ds. Złóż został opracowany także zgodnie z Austroazjatyckim Kodeksem Wykazania Zasobów Złóż (JORK Code; wyd. 2004 r.) opublikowanych przez Komitet ds. Zasobów Złóż Rud złożony z przedstawicieli Instytutu Górnictwa i Metalurgii Australii i Oceanii, Australijskiego Instytutu Nauk o Ziemi oraz Australijskiej Komisji Surowców Mineralnych w zgodzie z zasadami wyceny ujętymi w kodeksie VALMIN (2005 r.) opracowanym przez Instytut Górnictwa i Metalurgii Australii i Oceanii, Australijski Instytut Nauk o Ziemi, jak i Stowarzyszenie Doradców Przemysłu Surowców Mineralnych.

2. INFORMACJE OGÓLNE O JSW SA

2.1 Wstęp

Jastrzębska Spółka Węglowa SA (JSW SA) jest polską spółką węglową, która została założona 1 kwietnia 1993 r., w skład której w tym czasie wchodziło siedem niezależnych zakładów, potem przekształconych w państwową spółkę akcyjną będącą własnością Skarbu Państwa.

Obecnie w skład JSW SA wchodzi pięć kopalń: KWK „Borynia-Zofiówka”, KWK „Budryk”, KWK „Jas-Mos”, KWK „Krupiński” i KWK „Pniówek”, jak również Zakład Logistyki Materiałowej.

Kopalnie te zostały zbudowane w latach od 1962 do 1994 w odpowiedzi na rosnące zapotrzebowanie na wysokiej jakości węgiel koksowy. Kopalnie prowadzą eksploatację w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego na terenie miast i gmin: Jastrzębie Zdrój, Żory, Knurów, Mikołów, Świerklany, Suszec, Pawłowice, Mszana, Godów, Orzesze, Ornontowice, Gierałtówice oraz Czerwionka-Leszczyny, obejmując ogółem obszar o powierzchni 170 km².

JSW SA posiada udokumentowane zasoby operatywne węgla (kategoria *reserves*) w wysokości 552 mln Mg. Jednakże Spółka planuje ich powiększenie (poprzez rozwój bazy zasobowej) do poziomu 844 mln Mg, co pozwoli jej utrzymać mocną pozycję na międzynarodowych rynkach przez następne 60 lat.

Chcąc przedłużyć okres eksploatacji zasobów i żywotność kopalń, zachowując przy tym pozycję lidera na krajowym rynku, JSW SA musi inwestować w budowę nowych poziomów eksploatacyjnych w obecnie prosperujących kopalniach (największe zasoby udostępni nowy poziom 1290 w KWK „Budryk”), jak i udostępniać nowe złoża. Te plany są częścią jej strategii, w której przewiduje się m.in. rozbudowę KWK „Borynia-Zofiówka” oraz KWK „Pniówek”, poprzez udostępnienie i eksploatację zasobów nowych złóż: „Bzie Dębina 1 – Zachód” oraz „Pawłowice 1”. Nowe złoża będą udostępniane etapami. JSW SA zamierza rozpocząć wydobywanie węgla z nowego pola w kopalni „Pniówek” w 2014 r., a w 2019 r. z nowego złoża w kopalni „Borynia-Zofiówka”. Realizacja tych inwestycji umożliwi obu zakładom eksploatację węgla przez ponad 40 lat.

Obecnie JSW SA posiada udziały i akcje w 17 spółkach prawa handlowego, w tym w 13 spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością i 4 spółkach akcyjnych. W 10 spółkach JSW SA posiada pakiet dominujący, w tym w 5 spółkach posiada 100% kapitału zakładowego, a w 5 spółkach posiada ponad 50% udziału w kapitale zakładowym.

W najbliższej przyszłości grupa zostanie rozszerzona poprzez dołączenie Kombinatu Koksowniczego Zabrze SA.

Konsolidacja producenta węgla oraz producentów i dystrybutorów węgla koksowego przyczyni się do utworzenia silnej grupy kapitałowej o ustabilizowanej pozycji na międzynarodowych rynkach.

Na rynku krajowym JSW SA zaopatruje w węgiel takie podmioty jak: ArcelorMittal Poland SA Oddział w Zdzeszowicach, ArcelorMittal SA Oddział w Krakowie, Koksownia Przyjaźń Sp. z o.o., Kombinaty Koksownicze Zabrze SA, Wałbrzyskie Zakłady Koksownicze Victoria S.A., Koksownia Częstochowa Nowa Sp. z o.o., Carbo-Koks Sp. z o.o., jak i podmioty energetyki zawodowej oraz indywidualnych klientów. Klienci zagraniczni odbierający węgiel od Spółki mają swoje siedziby w krajach Unii Europejskiej, tj. Austria, Republika Czeska oraz Słowacja.

2.2 Czynne kopalnie

Aktualnie w strukturze organizacyjnej Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA funkcjonuje 5 kopalń:

- Kopalnia Węgla Kamiennego „Borynia-Zofiówka” (33,79 km² – OG Szeroka I, OG Jastrzębie Górne I),
- Kopalnia Węgla Kamiennego „Budryk” (35,97 km² – Obszar Górniczy Ormontowice I + 1,56 km² OG Ormontowice II),
- Kopalnia Węgla Kamiennego „Jas-Mos” (32,5 km² – Obszar Górniczy Jastrzębie I),
- Kopalnia Węgla Kamiennego „Krupiński” (27,22 km² – Obszar Górniczy Suszec III),
- Kopalnia Węgla Kamiennego „Pniówek” (28,5 km² – Obszar Górniczy Krzyżowice III).

2.3 Formalne aspekty funkcjonowania Spółki

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Katowicach Wydział VIII Gospodarczo-Rejestrowy Jastrzębska Spółka Węglowa Spółka Akcyjna wpisana została w dniu 1.04.1993 r. do Rejestru Handlowego pod numerem RHB 9458.

Obecnie Spółka figuruje w Krajowym Rejestrze Sądowym Sądu Rejonowego w Gliwicach, ul. Kościuszki 15 pod numerem 0000072093.

Spółka posiada nadany przez Wojewódzki Urząd Statystyczny Regon nr 271747631 oraz nadany przez Urząd Skarbowy NIP 633-000-51-10.

Siedziba Spółki mieści się w Jastrzębiu-Zdroju 44-330, przy ul. Armii Krajowej 56.

Kapitał zakładowy Spółki wynosi 554 248 000 PLN i dzieli się na 10 884 960 akcji imiennych, o wartości nominalnej 50 PLN każda, którymi są:

- akcje serii A o numerach od nr 0 000 001 do nr 9 952 402,
- akcje serii B o numerach od nr 9 952 403 do nr 10 884 960.

Stan kapitału akcyjnego uległ zmianie po włączeniu KWK „Budryk” w struktury organizacyjne JSW SA (tj. 4 stycznia 2008 r.).

Koncesje

Spółka jest w posiadaniu następujących koncesji:

- a) koncesje na wydobywanie kopalini:
 - 1) Koncesja nr 213/93 na wydobywanie węgla kamiennego i metanu ze złoża węgla kamiennego KWK „Krupiński” w obszarze górniczym „Suszec III” o powierzchni 27,2 km² dla terenu górniczego o powierzchni 36,4 km², ze zmianami z dn. 31.08.1998 r., 21.06.2002 r.; data wydania: 28.01.1994 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2015 r.,
 - 2) Koncesja nr 13/94 na wydobywanie węgla i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża węgla kamiennego KWK „Budryk” w obszarze górniczym „Ormontowice I” ze zmianą ujętą w decyzji MOŚNiL z dnia 27.12.2001 r. dotyczącą zmiany obszaru i terenu górniczego „Ormontowice I” objętego koncesją; data wydania: 21.03.1994 r., termin wygaśnięcia: 31.01.2019 r.,
 - 3) Koncesja nr 23/94 na wydobywanie węgla kamiennego i metanu ze złoża węgla kamiennego KWK „Jastrzębie” w obszarze górniczym „Jastrzębie” o powierzchni 32,5 km² dla terenu górniczego o powierzchni 32,5 km², ze zmianami z dn. 12.01.1995 r., 21.11.1996 r., 21.01.2000 r.; data wydania: 21.03.1994 r., termin wygaśnięcia: 20.03.2019 r.,
 - 4) Koncesja nr 158/94 na wydobywanie węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża węgla kamiennego KWK „Pniówek” w obszarze górniczym „Krzyżowice III” o powierzchni 28,6 km² dla terenu górniczego o powierzchni 30,9 km², ze zmianą z dn. 13.11.1996 r.; data wydania: 26.08.1994 r., termin wygaśnięcia: 13.08.2020 r.,
 - 5) Koncesja nr 3/2005 wydobywanie węgla kamiennego ze złoża „Chudów-Paniowy 1” (pokład 358 /1) w obszarze górniczym „Ormontowice II”; data wydania: z dnia 18.04.2005 r., termin wygaśnięcia: 18.04.2020 r.,
 - 6) Koncesja nr 15/2008 na wydobywanie węgla kamiennego oraz metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża „Bzie-Dębina 2-Zachód” w obszarze górniczym „Bzie-Dębina 2-Zachód” o powierzchni 10,36 km² dla terenu górniczego o powierzchni 13,36 km²; data wydania: 01.12.2008 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2042 r.,

- 7) Koncesja nr 7/2009 na wydobywanie węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża „Borynia” (udokumentowanego do głębokości 1004 m – spąg pokładu 505/2) w obszarze górniczym „Szeroka I”, o powierzchni 17,39 km², dla terenu górniczego o powierzchni 20,52 km²; data wydania: 27.10.2009 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2025 r.,
 - 8) Koncesja nr 5/2010 na wydobywanie węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża „Zofiówka” (udokumentowanego do głębokości 1080 m – spąg pokładu 510) w obszarze górniczym „Jastrzębie Górne I” o powierzchni 16,4 km² dla terenu górniczego o powierzchni 17,0 km²; data wydania: 14.05.2010 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2042 r.
- b) koncesje na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż:
- 1) Koncesja nr 14/2008/p na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż gazu ziemnego, węgla kamiennego i metanu z pokładów węgla kamiennego w obszarze „Gołkowice”, o powierzchni 12,76 km², położonym na terenie gminy Godów; data wydania: 24.12.2008 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2012 r.,
 - 2) Koncesja nr 32/2008/p na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż gazu ziemnego, węgla kamiennego i metanu z pokładów węgla kamiennego w obszarze „Bzie-Dębina 1-Wschód”, o powierzchni 18,15 km², położonym na terenie miasta Jastrzębie-Zdrój i gminy Pawłowice; data wydania: 10.07.2008 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2012 r.,
 - 3) Koncesja nr 45/2009/p na poszukiwanie i rozpoznawanie węgla kamiennego i metanu z pokładów węgla kamiennego w obszarze „Ornontowice II”, o powierzchni 1,56 km², położonym na terenie miasta Mikołów; data wydania: 20.08.2009 r., termin wygaśnięcia: 30.06.2012 r.,
 - 4) Koncesja nr 37/2010/p na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej w obszarze „Zgoń”; data wydania: 6.07.2010 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2012 r.,
 - 5) Koncesja nr 2/2011/p na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej w obszarze „Krupiński-Północ”; data wydania: 17.01.2011 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2013 r.

2.4 Grupa Kapitałowa JSW SA; aktualny stan i historia Grupy

Tworzenie Grupy JSW SA zostało zapoczątkowane powołaniem spółki JSW SA w 1993 roku.

Od 1993 roku JSW SA prowadziła restrukturyzację, której elementem było wydzielanie majątku niezwiązanego bezpośrednio z działalnością wydobywczą JSW SA i tworzenie na jego podstawie odrębnych podmiotów prawnych. Wieloletni proces restrukturyzacji Spółki uwzględniał zarówno optymalizację poziomu i struktury wydobycia, jak też przedsięwzięcia w zakresie wzrostu wydajności i koncentracji produkcji, poprawy efektywności sprzedaży oraz racjonalizacji polityki inwestycyjnej. Działaniom tym towarzyszyła restrukturyzacja w zakresie zatrudnienia, finansów i organizacji.

W połowie 2005 roku do Grupy JSW SA włączono Przyjaźń Sp. z o.o. i tym samym zostało zapoczątkowane tworzenie grupy węglowo-koksowej na bazie JSW SA, ujęte również w „Strategii działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015”, przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 31 lipca 2007 roku (z późniejszą korektą). Celem tych działań jest konsolidacja producenta węgla z producentami i dystrybutorami koksu, co skutkuje wzmocnieniem pozycji konkurencyjnej JSW SA.

W związku z realizacją ww. Strategii w struktury JSW SA włączona została KWK „Budryk” (połączenie nastąpiło z dniem 4 stycznia 2008 roku).

Kluczowe spółki wchodzące w skład Grupy Kapitałowej JSW SA to:

- JSW SA, w skład której wchodzi 5 kopalń, Biuro Zarządu i Zakład Logistyki Materiałowej – podmiot dominujący – wydobywanie węgla,
- Koksownia Przyjaźń Sp. z o.o. – wytwarzanie koksu,
- Polski Koks SA – dystrybutor koksu,
- Spółka Energetyczna „Jastrzębie” S.A. – produkcja energii, ciepła.

W wyniku restrukturyzacji spółki wydzielono z działalności podstawowej:

- Spółkę Energetyczną „Jastrzębie”,
- Jastrzębskie Zakłady Remontowe,
- Jastrzębską Spółkę Kolejową,
- Jastrzębską Agencję Turystyczną,
- Centralne Laboratorium Pomiarowo-Badawcze,
- Jastrzębską Strefę Aktywności Gospodarczej.

Przedmiotem działalności podmiotów wyodrębnionych ze struktur JSW SA jest przede wszystkim wykonywanie usług zleconych przez kopalnie.

Na dzień 1 kwietnia 2011 roku w skład Grupy JSW SA wchodziło 17 podmiotów:

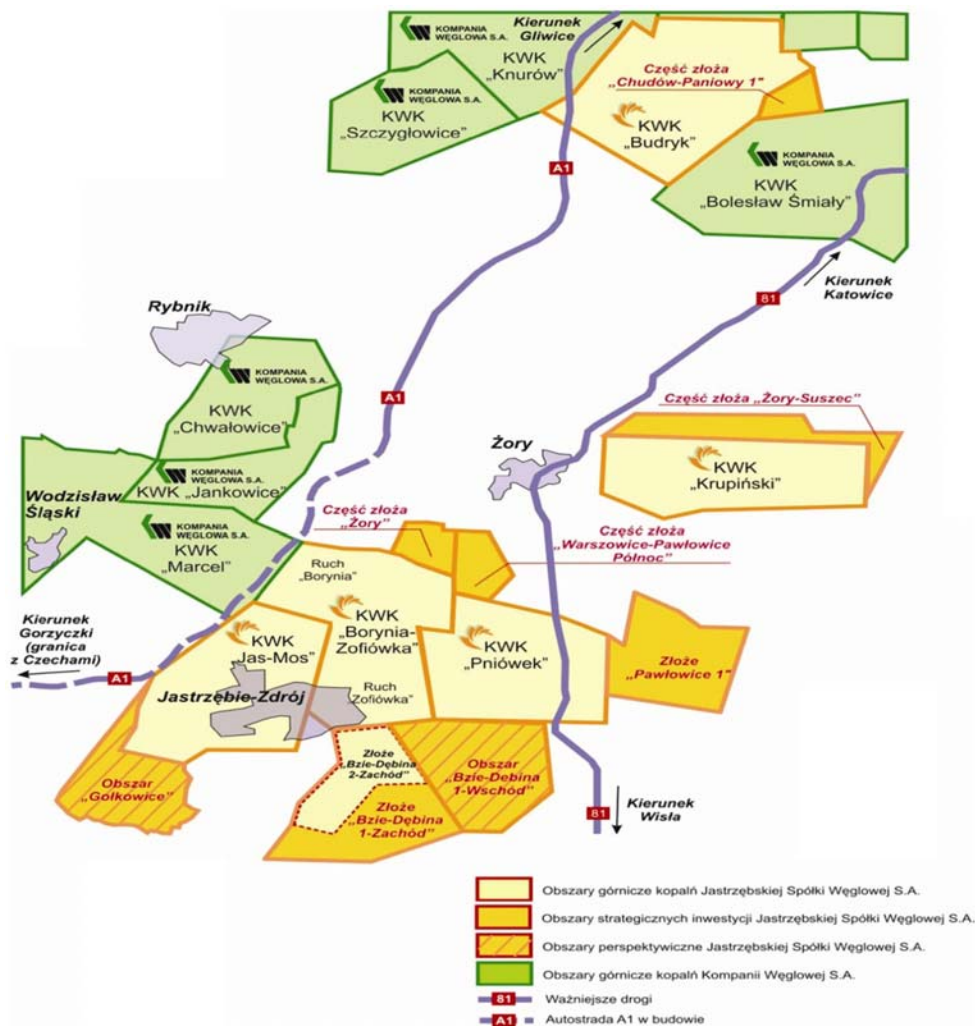
- spółka dominująca – JSW SA,
- 16 spółek zależnych (w tym 10 to spółki bezpośrednio zależne).

Plany rozwojowe Spółki obejmują m.in. włączenie w struktury Grupy Kombinatu Koksochemicznego Zabrze SA.

2.5 Lokalizacja Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA

Obecnie w skład JSW SA wchodzi pięć kopalń: KWK „Borynia-Zofiówka”, KWK „Budryk”, KWK „Jas-Mos”, KWK „Krupiński” i KWK „Pniówek”.

Kopalnie te prowadzą eksploatację w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego na terenie i w sąsiedztwie miast i miejscowości: Jastrzębie-Zdrój, Żory, Knurów, Mikołów, Świerklany, Suszec, Pawłowice, Mszana, Godów, Orzesze, Ormontowice, Gierattowice oraz Czerwionka-Leszczyny, obejmując ogółem obszar o powierzchni 170 km².

Rys. 2.5.1. Obszary górnicze JSW SA i sąsiedniej spółki węglowej (na podstawie materiałów JSW SA)

2.6 Region i infrastruktura istniejących kopalń

2.6.1 Infrastruktura regionu

Powierzchnię południowo-zachodniej części GZW o historycznej nazwie Rybnicki Okręg Węglowy (ROW) szacuje się na około 1 300 km². ROW posiada dobrze rozwiniętą infrastrukturę sieci drogowych oraz kolejową. Do największych miast okręgu należą: Rybnik, Jastrzębie-Zdrój, Żory, Racibórz oraz Wodzisław Śląski.

Położenie geograficzne na Płaskowyżu Rybnickim, w południowej części województwa śląskiego, w dorzeczu Odry ułatwia komunikację z pozostałymi miastami Górnego Śląska oraz sąsiednimi państwami, szczególnie z Austrią, Czechami, Słowacją oraz Węgrami.

Przemysł na tym obszarze rozwinięty jest pod kątem eksploatacji i przetwórstwa węgla. Większym podmiotem górniczym w regionie jest Jastrzębska Spółka Węglowa SA. Obecność innych form przemysłu niż górnictwo jest znacznie zredukowana. Obecnie w pobliżu funkcjonuje elektrownia Rybnik, trzy zakłady koksownicze, z których największy znajduje się w Radlinie, oraz trzy zakłady przemysłu elektromaszynowego – RYFAMA S.A., Rafako S.A., Rafamet S.A.

Znaczącą rolę w bilansowaniu zapotrzebowania na energię elektryczną oraz ciepła dla kopalń pełni Spółka Energetyczna Jastrzębie S.A. (SEJ) należąca w całości do JSW SA. W regionie funkcjonuje również Zakład Produkcji Ciepła „Żory” Sp. z o.o., który dostarcza energię elektryczną i ciepłą dla KWK „Budryk”. Regionalnym producentem i dystrybutorem energii cieplnej dla odbiorców indywidualnych jest Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej (PEC) w Jastrzębiu-Zdroju.

Elektrownia w Rybniku należąca do grupy EDF o mocy ponad 1 775 MW jest największym w regionie Górnego Śląska producentem energii elektrycznej. Produkuje ona rocznie 10 066 542 MWh, przy udziale masowym 89,63% węgla. W pobliżu KWK „Budryk” oraz KWK „Krupiński” funkcjonuje elektrownia Łaziska o zainstalowanej mocy elektrycznej 1 155 MW. Właścicielem elektrowni jest Południowy Koncern Energetyczny S.A. wchodzący w skład grupy Tauron Polska Energia S.A.

Rolę regionalnego operatora sieci przesyłowych pełnią Polskie Sieci Elektroenergetyczne-Południe S.A. Operatorem systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej jest koncern energetyczny Vattenfall. Sieć elektroenergetyczna połączona jest za pomocą linii 400 kV oraz 220 kV z czeskim systemem elektroenergetycznym, co zapewnia większą stabilność systemu oraz pewność nieprzerwanego zasilania.

Spółka posiada rozbudowaną sieć elektroenergetyczną 220 kV, pracującą w układzie pierścieniowym. Najbliższe stacje rozdzielcze 220/110 kV to „Moszczenica” zlokalizowana w Jastrzębiu-Zdroju oraz „Halemba” w Rudzie Śląskiej.

Transport kolejowy zabezpiecza Jastrzębska Spółka Kolejowa Sp. z o.o. będąca własnością JSW SA. Obszar zarządzany obejmuje tory stacyjne kopalń: „Borynia”, „Jas-Mos”, „Zofiówka”, „Pniówek”, „Krupiński” oraz „Budryk” wraz z przyległymi torami szlakowymi oraz stacją zdawczo-odbiorczą Pawłowice Górnicze. Trasy kolejowe połączone są z siecią PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Miasto Jastrzębie-Zdrój stanowiące siedzibę spółki leży ok. 10 km od drogi szybkiego ruchu Wisła-Katowice, około 14 km od oddanego do eksploatacji odcinka autostrady A1, docelowo 4 km od planowanego wjazdu na odcinek tejże autostrady, który znajduje się aktualnie w budowie. Autostrada A1 prowadzi do oddalonego o ok. 36 km punktu węzłowego z autostradą A4, która przebiega wzdłuż południowej granicy Polski, stanowiąc jedno z najważniejszych połączeń w kraju. Infrastruktura drogowa utrzymywana jest w należytym stanie.

Odległość do najbliższego międzynarodowego lotniska w Pyrzowicach wynosi ok. 80 km. Port lotniczy wyposażony jest w dwa terminale pasażerskie oraz jeden towarowy. W odległości ok. 110 km znajduje się port lotniczy w podkrakowskich Balicach.

Region posiada rozwiniętą służbę zdrowia oraz sieć państwowych szpitali. W pobliżu funkcjonuje między innymi Wojewódzki Szpital Specjalistyczny nr 2 w Jastrzębiu-Zdroju, Wojewódzki Szpital Specjalistyczny nr 3 w Rybniku oraz Wojewódzki Szpital Specjalistyczny nr 1 w Tychach.

Na tym terenie działają miejscowe ośrodki edukacji zawodowej, wyraźnie zaznaczona jest również obecność szkolnictwa wyższego reprezentowanego lokalnie przez Politechnikę Śląską w Gliwicach. Uczelnie takie jak Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie oraz Uniwersytet Śląski posiadają swoje filie w Jastrzębiu-Zdroju.

3. CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW GEOLOGICZNO-GÓRNICZYCH ZŁÓŻ JSW SA

3.1 Informacje wstępne

JSW SA zawiązana została w kwietniu 1993 r. i w chwili obecnej prowadzi eksploatację złóż w pięciu kopalniach, znajdujących się na obszarze Górnego Śląskiego Zagłębia Węglowego w południowo-zachodniej Polsce. W związku z tym, że kopalnie „Borynia” i „Zofiówka” połączone zostały w jeden zakład w roku 2011 i znaczna część ich dokumentacji geologicznej pozostaje oddzielna, w niniejszym sprawozdaniu opis warunków geologicznych i zasobów ujęto w rozbiu na istniejące w roku 2010 sześć kopalń.

Tabela 3.1.1. Kopalnie JSW SA i ich koncesje

Kopalnia	Data uruchomienia	Data ważności aktualnej koncesji
KWK „Borynia-Zofiówka” – R. „Borynia”	1971	2025
KWK „Borynia-Zofiówka” – R. „Zofiówka”	1969	2042
KWK „Budryk”*	1994	2019
KWK „Jas-Mos”	1962	2019
KWK „Krupiński”	1983	2015
KWK „Pniówek”	1974	2020

*Włączona do JSW SA w styczniu 2008 r.

Wszystkie kopalnie pracują w geograficznych granicach obszarów koncesyjnych, dla których określana jest data ważności koncesji, powierzchnia i głębokość (zazwyczaj określana jako głębokość od powierzchni w rejonie szybu stanowiącego punkt odniesienia). W przypadku gdy udzieloną kopalni koncesję ogranicza jedynie data, we właściwym czasie złożone zostaną wnioski o przedłużenie okresu koncesji dla danego obszaru i złoża. Niektóre z kopalń będą musiały wystąpić o koncesję dla przyszłych obszarów wydobywczych, co wymagać będzie ukończenia negocjacji z władzami samorządowymi, instytucjami środowiskowymi oraz będzie się wiązało ze złożeniem stosownej dokumentacji. Koncesje te dotyczyć będą bądź to rozszerzenia obszaru geograficznego, bądź też eksploatacji na większej głębokości. W niektórych przypadkach sąsiadujące obszary objęte badaniami nie zostały jeszcze przygotowane do złożenia odnośnych wniosków koncesyjnych. Lokalizację kopalń, jak również obszary przyszłych koncesji przedstawiono na rys. OS10611-007 (załącznik).

Na terenie Górnośląskiego Zagłębia Węglowego kopalnie budowano na podstawie lokalnego rozpoznania złoża, jak również znajdujących się w znacznych odległościach od siebie otworów, wierconych głównie w latach 50. i 80. XX wieku. Co prawda wszystkie kopalnie wchodzące w skład JSW SA to zakłady pochodzące z drugiej połowy XX w., lecz górnictwo węglowe ma w tym regionie historię sięgającą końca XVIII w.

W celu opracowania niniejszego raportu przeprowadzono rozmowy na terenie każdej z kopalń, jak również dokonano przeglądu i analizy podstawowej dokumentacji. Szczegółowy, niezależny audyt w zakresie warunków geologicznych, zasobów oraz jakości węgla na podstawie nieprzetworzonych danych nie był możliwy w czasie, jakim dysponował zespół ekspertów.

Ogólnym celem audytu było uzyskanie informacji na temat każdej kopalni i ich standaryzacja na podstawie rozmów, zachowując należytą staranność oraz weryfikując wybrane informacje w celu określenia charakteru i wiarygodności bazy danych każdej z kopalń, ze szczególnym uwzględnieniem zasobów operatywnych (które zostaną omówione w dalszej części). Cała kadra kierownicza personelu geologicznego to kompetentni pracownicy, legitymujący się ponad 20-letnim stażem pracy w reprezentowanych kopalniach.

Szczegółowa ocena warunków geologicznych, jak również szacowanie zasobów każdej z kopalń odpowiadają warunkom polskich norm, przy czym istniejący system normatywny stanowi spuściznę odziedziczoną po scentralizowanej gospodarce typu sowieckiego. W takim systemie kopalnie opierają się na ocenach i sprawozdaniach niezależnych zespołów polskich ekspertów, wskazanych przez Spółkę, po czym wyniki analizy przekazywane są do zatwierdzenia przez Ministerstwo Środowiska. System ten, bardziej szczegółowo omówiony w dalszej części Raportu, zakłada szacowanie zasobów przez podmiot zewnętrzny, przy czym stanowiące interpretację plany przekazywane są kopalniom w celu szczegółowego wyznaczenia obszarów zasobów, które mogą być eksploatowane, czyli tak zwanych zasobów przemysłowych. Węgiel, który według szacunków będzie dostępny w danym złożu, odpowiada ilościowo kategorii zasoby operatywne. Zasoby wylicza się w odniesieniu do określonych granicznych terminów, przy czym pozostałe zasoby aktualizuje się corocznie, odejmując wielkość wydobycia od wartości ujętej w ostatnim oficjalnym i udokumentowanym zestawieniu, lub od bilansu z roku poprzedniego.

Kopalnie zrzeszone w JSW SA są producentami przede wszystkim węgla koksowego typu 35 dla odbiorców w Austrii, Czechach i Słowacji. Niektóre z kopalń wydobywają węgiel koksowy typu 34, jak również niewielkie ilości innych typów (różnice pomiędzy poszczególnymi typami węgla omówione zostaną w dalszej części Raportu). Po przeróbce węgla, który ma spełniać wymogi specyfikacji węgla koksowego, tzn. charakteryzować się niskim zapozieleniem (poniżej 8%) i niską zawartością siarki (poniżej 0,8%), przygotowuje się drugi produkt, z przeznaczeniem dla elektrowni. Określany on jest jako węgiel „energetyczny”. Węgiel ten charakteryzuje się również pewnymi właściwościami koksowórczymi, posiada jednak wysoką zawartość popiołu (zazwyczaj 20-25%), siarki (<1%) oraz wartość opałową w przedziale od 20 do 24 MJ/kg netto. Niektóre z kopalń dostarczają również niewielkich ilości węgla różnych typów i sortymentów, przeznaczonego dla odbiorców miejscowych. Na ogół, węgiel koksowy oraz energetyczny poddawane są przeróbce w zakresie sortymentu 0-20 mm i wysyłane kolejną ze specjalnie do tego celu przygotowanych stacji załadowniczych. Dostawy dla odbiorców miejscowych realizowane są transportem kołowym.

Węgiel wydobywany jest ze ścian w pełni zmechanizowanych. Urobek ze ścian odstawiany jest za pomocą zbiorczego systemu odstawczego (przenośniki), zmieszany ze skałą i węglem z chodników prowadzonych w obrębie pokładu węglowego. Oznacza to, że nie można dokładnie określić jakości węgla z każdej ze ścian, jak również udziału procentowego urobku każdej ze ścian w ogólnym wydobyciu. Osobno transportowana jest wyłącznie skała pochodząca z drażenia chodników poza pokładami węgla. Ogólnie ujmując, węgiel gotowy do

sprzedaży stanowi około 55-60% całego urobku, a pozostałą część skała płonna. Wydobycie i sprzedaż w roku 2010, w rozbięciu na poszczególne kopalnie przedstawiono poniżej, w tabeli 3.1.2.

Tabela 3.1.2. Wydobycie urobku i produkcja węgla w podziale na kopalnie JSW SA

Kopalnia	Wydobycie	Węgiel koksowy (Mg)	Węgiel energetyczny (Mg)	Skała płonna (Mg)
KWK „B-Z” - R. „Borynia”	3 968 000	1 731 000	185 000	2 052 000
KWK „B-Z” - R. „Zofiówka”	3 211 000	1 814 000	140 000	1 257 000
KWK „Budryk”	4 558 000	473 000	2 588 000	1 497 000
KWK „JasMos”	2 289 000	1 583 000	5 000	701 000
KWK „Krupiński”	4 035 000	965 000	1 227 000	1 843 000
KWK „Pniówek”	5 539 000	2 539 000	80 000	2 920 000
Razem	23 600 000	9 105 000	4 225 000	10 270 000

(Z wyjątkiem sprzedaży innych produktów dla odbiorców miejscowych)

3.2 Geologia ogólna

Kopalnie węgla kamiennego JSW SA zlokalizowane są w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym, w południowej Polsce. Pokłady węgla znajdują się w utworach karbonu produktywnego (Westfal i Namur). Z Westfalu, jak też do pewnego stopnia z Namuru, pochodzą główne jednostki geologiczne z formacjami węglonośnymi w Europie Środkowej oraz Północno-Zachodniej.

Utwory karbonu, z fałdami oraz uskokami, oddzielają od powierzchni późniejsze skały osadowe trzeciorzędu (głównie miocen), chociaż jedna kopalnia posiada na swoim obszarze cienką warstwę skał osadowych pochodzenia triasowego. Bezpośrednio na powierzchni znajdują się młodsze osady czwartorzędowe. Warstwy leżące nad utworami karbońskimi nie zawierają znaczących poziomów wodonośnych, nie stanowią też poważniejszego zagrożenia dla wyrobisk górniczych nagłym napływem wody. Jednakże, dla zachowania bezpieczeństwa, zwykle pozostawia się filar o grubości 30-50 m pomiędzy eksploatowanymi pokładami węgla a stropem karbonu. Nie ma skał magmowych w obrębie warstw karbońskich oraz w leżących nad nimi warstwach młodszych.

Uproszczona mapa geologiczna stropu karbonu (bez osadów młodszych) znajduje się na rys. OS10611-008 (załącznik), wraz z ogólnym przedstawieniem stratygraficznej kolejności warstw. Całkowita miąższość utworów karbońskich przekracza 2 000 m. Utwory te uległy sfałdowaniu oraz zuskokowaniu przed depozycją warstw leżących wyżej, zaś cała formacja jest obecnie nachylona w kierunku południowo-zachodnim. Struktura geologiczna KWK „Budryk”, położonej na północ od pozostałych kopalń, jest mniej złożona niż innych kopalń położonych na południu GZW.

W formacji węglonośnej występuje ponad 50 pokładów. W około 20 z nich prowadzona jest lub też planowana eksploatacja.

Pokłady mają zwykle miąższość poniżej 3 m, lecz w niektórych przypadkach miąższość przekracza 6 m. Charakteryzują się prostą strukturą wewnętrzną, lecz zwykle w ich obrębie występują przerosty skały płonnej. Niektóre pokłady łączą się, tworząc formacje złożone, osiągające miąższość 6-11 m. W większości przypadków, przy obecnie stosowanych technologiach, tylko część tych pokładów o dużej miąższości jest eksploatowana. Utwory pomiędzy pokładami głównie składają się z ilowców oraz mułowców, chociaż występują też piaskowce. Występujący węgiel to głównie węgiel koksowy typu hard lub semi-soft (typ 35 i 34 według polskiej klasyfikacji). Wyrobiska górnicze znajdują się na znacznych głębokościach, nawet do 1 300 m od powierzchni. W kopalniach występuje wysokie zagrożenie metanowe, a także wiele innych zagrożeń naturalnych.

3.3 Metodyka szacowania zasobów

3.3.1 Polski system klasyfikacji zasobów

Obowiązujący w Polsce system klasyfikacji zasobów złóż kopalni stałych przyjęty został w połowie ubiegłego wieku i wzorował się na tzw. systemie wschodnioeuropejskim, uformowanym w ZSRR w roku 1941.

System stosowany w Polsce różni się od głównych międzynarodowych systemów klasyfikacji zasobów, takich jak JORC, SAMREC, PERC itp. Chociaż używa się porównań pomiędzy tymi systemami, to jednak przeniesienie kategorii zasobów z systemu polskiego do odpowiedniej kategorii zasobów systemu JORC nie jest proste. Należy zauważyć, że w polskim systemie kładzie się nacisk na klasyfikację zasobów wyróżnianych na podstawie kryteriów geologicznych, w praktyce nie biorąc pod uwagę ich przydatności pod względem ekonomicznym.

W systemie polskim całość zasobów węgla jest początkowo oceniana pod względem miąższości, którą określa się z danych otworowych, odstonień powierzchniowych itd., przy określonych kryteriach dotyczących zawartości popiołu i siarki, jak też kaloryczności. Pokłady węgla o średniej miąższości przekraczającej 1,0 m, minimalnej kaloryczności 15 MJ/kg oraz maksymalnej zawartości siarki poniżej 2%, uznaje się za

zasoby bilansowe. Jest to zasadniczo wykaz inwentaryzacyjny węgla, który ewidencjonowany jest przez Państwo, zaś kopalni przydziela się te zasoby do przyszłego wydobycia. W rzeczywistości, kopalnie stosują własną ocenę minimalnej miąższości, do jakiej rozważa się wydobycie, czyli 1,2-1,3 m, co oznacza, że najcieńsze pokłady w zasobach bilansowych nie zawsze są przedmiotem wydobycia. Zasoby w pokładach o miąższości 0,6 m – 1,0 m oraz o zawartości siarki powyżej 2% kwalifikuje się jako zasoby pozabilansowe. Do roku 2001 część pokładów węgla klasyfikowano jako zasoby pozabilansowe grupy B, przy czym miąższość tych pokładów przekraczała 1 m, lecz inne czynniki, takie jak zaburzenia tektoniczne, nie pozwalały kwalifikować ich do zasobów bilansowych. W nowych dokumentacjach geologicznych część zasobów pozabilansowych grupy B przekwalifikuje się do zasobów bilansowych.

Z zasobów bilansowych, na podstawie kryteriów ekonomicznych oraz innych wskaźników modyfikujących, wydziela się zasoby przemysłowe (przeznaczone do wydobycia) i nieprzemysłowe (nieprzeznaczone do wydobycia).

Dla zasobów przemysłowych opracowuje się harmonogramy wydobycia oraz współczynniki wykorzystania zasobów oraz oblicza straty. Oszacowana ilość węgla możliwa do wydobycia ze ścian określana jest pojęciem zasobów operatywnych. Powszechnie przyjmuje się, że tak oszacowane zasoby są to zasoby węgla „netto”, tj. tonażowo i jakościowo czysty węgiel, z wyłączeniem wszelkich występujących w pokładach przerostów skały płonnej o miąższości ponad 5 cm, nie zaś „brutto” urobek surowy. Przerosty w pokładach o grubości poniżej 5 cm wliczane są do zasobów węgla netto i ujęte są w danych dotyczących jakości węgla netto w złożu. Zarys polskiego systemu klasyfikacji zasobów przedstawiono w tabeli 3.3.1.

Tabela 3.3.1. Zarys polskiego systemu klasyfikacji zasobów

Ocena ekonomiczna (Grupa zasobów)				Dokładność rozpoznania zasobów (kategoria)								
				Udokumentowane				Prognostyczne i perspektywiczne				
				A	B	C1	C2	D1	D2	D3		
Zasoby geologiczne	Bilansowe	Przemysłowe	Operatywne (eksploatacyjne)									
			straty									
	Nieprzemysłowe											
	Pozabilansowe											

W ramach polskiego systemu zasoby (bilansowe, przemysłowe oraz operatywne) szacowane są tylko w pewnych momentach, na przykład przy składaniu wniosku o koncesję w odpowiednich instytucjach Państwa. Zasoby bilansowe i przemysłowe nie są zwykle szacowane przez samą kopalnię, lecz przez zespół ekspertów. System klasyfikacji stosowany w Polsce był wprowadzany, zanim zaczęto powszechnie stosować komputery dla takich celów. Szacowanie zasobów często wykonuje się jeszcze przy wykorzystaniu tradycyjnych metod geologicznych bloków obliczeniowych. Na świecie natomiast powszechną praktyką jest wykorzystywanie w tym celu oprogramowania do trójwymiarowego (3D) modelowania złóż. Wyniki takiego oszacowywania, zawierające plany partii złoża (pokazujące obszary zasobów bilansowych i przemysłowych węgla) oraz informacje o jakości oraz wielkości tych zasobów, są przedkładane do informacji i aprobaty organów państwa, w tym przypadku Ministerstwu Środowiska. Zdarzają się na kopalniach także takie sytuacje, gdzie zasoby zostały oszacowane na jakąś datę z przeszłości, na podstawie informacji, które zostały już zastąpione nowszymi. Przykładowo, obszary złoża mogą obecnie zawierać dodatkowe otwory badawcze (czy też stwierdzenia dokonane pod ziemią poprzez pobranie i analizę prób), lecz zasoby nie są bieżąco aktualizowane i przekwalifikowane w miarę uzyskania nowych informacji.

Zasoby operatywne szacowane są przez kopalnie i corocznie opracowywany jest bilans zasobów ujęty w operatach ewidencyjnych kopalń. Wielkość pozostałych w złożu zasobów operatywnych oblicza się m.in. poprzez odejmowanie ilości wydobytego węgla. Stanowi to fundamentalną różnicę pomiędzy tradycyjnymi metodami szacowania zasobów w krajach Europy Wschodniej a metodami stosowanymi przez współczesne zachodnie kompanie wydobywcze, które dokonują nieustannej aktualizacji szacunków zasobów w czasie rzeczywistym, w oparciu o nowe informacje, w miarę jak stają się one dostępne. Zwykle posługują się oprogramowaniem licencjonowanym lub opracowanym na własne potrzeby, z zakresu geologii oraz geostatystyki, zgodnym z międzynarodowymi standardami wykazywania zasobów.

W przypadku kopalń JSW SA stosowane jest oprogramowanie IGZOP, opracowane przez Centralny Ośrodek Informatyki Górnictwa dla potrzeb sprawozdawczości, lecz nie dla wykonywania szacowania zasobów.

W systemie obowiązującym w Polsce, ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienności jakości węgla, wyróżnia się trzy grupy złóż: I, II, i III.

W przypadku zasobów, ze względu na stopień rozpoznania złoża, wyróżnia się cztery kategorie: A, B, C1 oraz C2. W Polsce dodatkowo istnieje kategoria D, która nie była zasadniczo stosowana w systemie rosyjskim. Ogólnie rzecz biorąc, są to zasoby, które można powiązać z zachodnimi systemami, takimi jak JORC.

Dla każdego poziomu skomplikowania budowy geologicznej istnieją wytyczne co do odległości, w jakich powinny być rozmieszczone otwory badawcze oraz punkty pobierania próbek. Wymagania te podano w tabeli 3.3.2.

Tabela 3.3.2. Wymagania odnośnie do odległości między otworami badawczymi

Grupa*	Odległości między otworami wiertniczymi lub wyrobiskami górniczymi dla kategorii rozpoznania (m)			
	A	B	C1	C2
I	tylko wyrobiska górnicze do 500	1500	3000 - 1500	4000 - 3000
II	tylko wyrobiska górnicze do 300	1000	1500 - 1000	3000 - 1500
III	tylko wyrobiska górnicze do 200	tylko wyrobiska górnicze 200	1000 - 500	1500 - 1000

* Grupa określająca stopień skomplikowania budowy geologicznej

Dopuszczalne błędy szacowania zasobów w poszczególnych kategoriach rozpoznania są następujące:

A	B	C1	C2
+/-10%	+/-20%	+/-30%	+/-40%

3.3.2 JORC Code

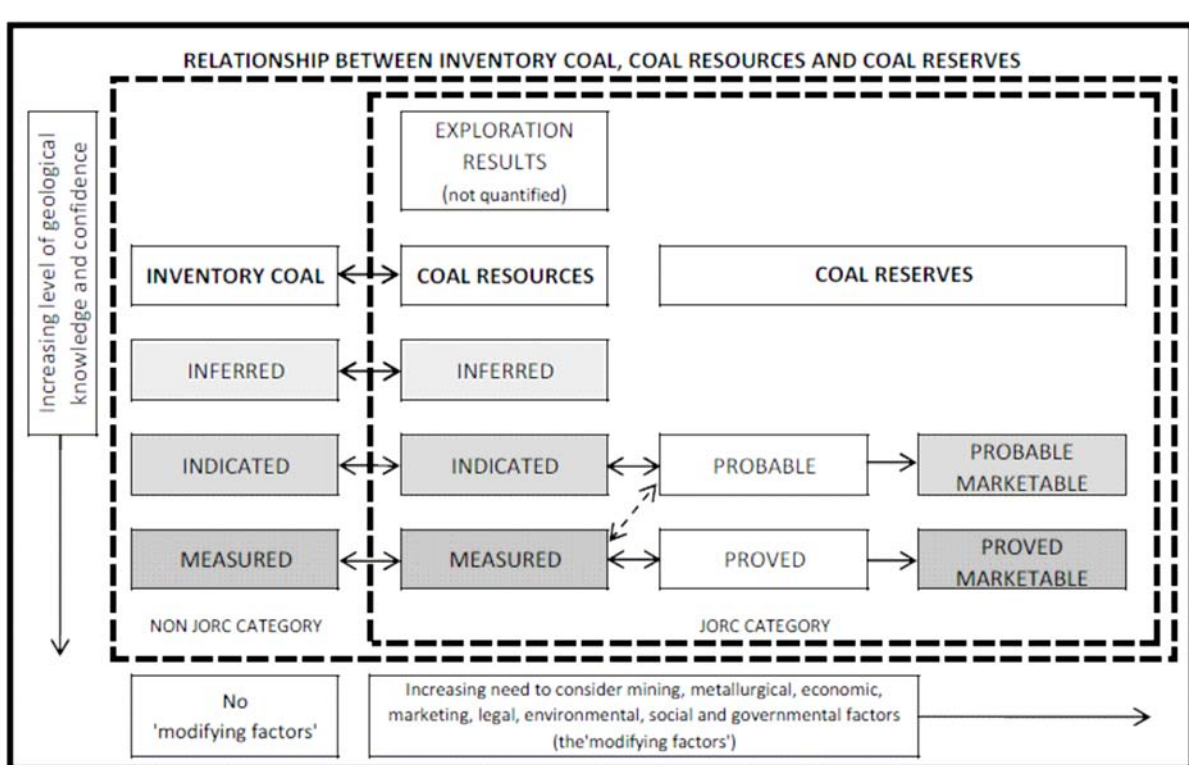
JORC (*Joint Ore Reserves Committee*) to uznany międzynarodowy system wykazywania zasobów w kategoriach *resources* i *reserves*. System JORC Code (Australasian Code for Reporting of Exploration Results, Mineral Resources and Ore Reserves, 2004) może być stosowany do wszystkich zasobów mineralnych, zaś dla węgla istnieją wytyczne JORC (Guidelines) dla szacowania oraz wykazywania zasobów węgla w kategoriach *resources* i *reserves* (Australian Guidelines for Estimating and Reporting of Inventory Coal, Coal Resources and Coal Reserves, 2003). Wytyczne te zawierają definicje różnych kategorii zasobów, punktów obserwacyjnych (Points of Observation – PoOs), takich jak otwory badawcze, miejsca poboru próbek badawczych pod ziemią itp., jak też zalecenia odnośnie do minimalnego rozmieszczenia punktów obserwacyjnych (PoOs), potrzebnego dla zachowania ciągłości, dla różnych kategorii ufności geologicznej (np. stwierdzone, udokumentowane i przypuszczalne).

Zasadniczo szacowanie zasobów wykonywane jest przez osobę kompetentną (Competent Person – CP) o uznanym doświadczeniu i pozycji zawodowej. W zależności od złożoności geologicznej złoża, taka kompetentna osoba (CP) może zróżnicować rozmieszczenie punktów obserwacyjnych (PoOs) dla poszczególnych kategorii, lecz nie jest to system, jak system polski, postępujący się trzema zdefiniowanymi grupami skomplikowania budowy geologicznej złoża.

W systemie JORC definicje o fundamentalnym znaczeniu są następujące:

- **Resources: to część złoża, co do której istnieją realne perspektywy wydobycia uzasadnione ekonomicznie.** Dzielą się one na stwierdzone (*measured*), udokumentowane (*indicated*) oraz prawdopodobne (*inferred*), przy malejącym poziomie pewności geologicznej. Dla złóż węgla, które zostały zbadane, lecz dla których nie ma uzasadnionych perspektyw co do opłacalnego ekonomicznie wydobycia, na chwilę dokonywania oszacowania, lub też w dającej się przewidzieć przyszłości, wytyczne systemu JORC wprowadzają nowe określenie: węgiel zinwentaryzowany (*inventory coal*), chociaż pojęcie to nie jest akceptowane w systemie JORC. Węgiel zinwentaryzowany (*inventory coal*) można również klasyfikować jako stwierdzone (*measured*), udokumentowany (*indicated*) oraz prawdopodobnie występujący (*inferred*).
- **Reserves: ekonomicznie wydobywalna część zasobów stwierdzonych oraz udokumentowanych (*measured and indicated resources*), z uwzględnieniem czynników zubażających oraz modyfikujących, takich jak uwarunkowania geologiczno-górnictwa, przerobcze, ekonomiczne, marketingowe, prawne, środowiskowe, społeczne i administracyjne.** W tym przypadku ekonomiczna wydobywalność opiera się na studium techniczno-ekonomicznym, takim jak studium wykonalności. *Reserves* mogą być sklasyfikowane jako stwierdzone (*proved*), kiedy wywodzą się ze stwierdzonych zasobów (*measured resources*), oraz prawdopodobne (*probable*), kiedy wywodzą się z zasobów udokumentowanych (*indicated resources*), lecz w pewnych okolicznościach także ze stwierdzonych (*measured*). Na zasoby kategorii *reserves* należy posiadać koncesje.

Podstawy systemu JORC, zgodnie z wytycznymi JORC dla węgla (Coal Guidelines) (2003), podano w poniższym diagramie:

Zalecane odległości pomiędzy punktami obserwacyjnymi (PoO) dla różnych kategorii zasobów są następujące:

- stwierdzone (*measured*): maksymalna odległość 500 m,
- udokumentowane (*indicated*): odległości od 500 m do 1 000 m,
- prawdopodobne (*inferred*): odległości większe niż 1 000 m, do 4 000 m.

Wszelako, osoba kompetentna (CP) może te odległości zmienić, stosownie do złożoności geologicznej, postępując zgodnie z własnym doświadczeniem.

3.3.3 Porównanie klasyfikacji zasobów obowiązującej w Polsce z systemem JORC Code

Międzynarodowe komisje oraz dotychczasowe praktyki pokazują, że występuje szeroko pojęta zgodność pomiędzy systemem JORC oraz systemem wschodnioeuropejskim. Jest ona następująca:

Resources:

Rosyjski/polski	JORC
A & B	stwierdzone (<i>measured</i>)
C1	udokumentowane (<i>indicated</i>)
C2	udokumentowane lub prawdopodobne (<i>indicated or inferred</i>)
P1/D etc	prawdopodobne (<i>inferred</i>)

Reserves:

Rosyjski/polski	JORC
A & B	stwierdzone (<i>proved</i>)
C1	prawdopodobne (<i>probable</i>)
C2	prawdopodobne (<i>probable</i>), jeżeli sklasyfikowane jako <i>indicated resources</i> , jeżeli sklasyfikowane jako <i>inferred resources</i> nie zalicza się do <i>reserves</i> .

To szeroko rozumiane porównanie jest często używane jako instrukcja, w jaki sposób zasoby w polskim systemie klasyfikacji mogą być odniesione do systemu JORC Code, jedynie jako wstępne uzgodnienie. Jedynym rzetelnym sposobem oszacowania zgodnie ze standardami JORC jest ponowna analiza danych wyjściowych przeprowadzona przez osobę kompetentną (CP) w celu opracowania nowego, niezależnego oszacowania, zwykle przy wykorzystaniu nowoczesnego oprogramowania komputerowego.

Fundamentalną częścią oszacowania zgodnie z systemem JORC jest zabezpieczenie rzetelności danych wyjściowych. Przykładowo, wytyczne JORC określają, że uzysk rdzenia z otworu badawczego musi wynosić co najmniej 95% długości rdzenia. Jeżeli uzysk jest mniejszy, dane z punktu obserwacyjnego (PoO) powinny być odrzucone z uwagi na niereprezentatywność analizy. Osoba kompetentna (CP) może złagodzić to kryterium, i często tak się dzieje, do około 90%, w przypadku gdy dysponuje dobrymi danymi pomocniczymi, takimi jak dokumentacja geofizyki otworowej, która pozwala na oszacowanie z dosyć dużą dokładnością miąższości pokładów. Należy jednak odrzucić te dane dotyczące jakości oraz gęstości węgla w tych pokładach, dla których uzyski z rdzeni są mniejsze. Rdzenie te nie mogą być wykorzystane dla szacowania oraz klasyfikowania zasobów. Stanowi to bardzo poważny problem, kiedy mamy do czynienia z historycznymi danymi otworowymi. Historycznie, technologie wiertnicze stosowane w Polsce nie zawsze były w stanie spełniać te wymogi. Jest powszechną praktyką dla zasobów polskich, że opiera się ich ocenę, jak też prowadzi ich klasyfikację przy uzyskach rdzeni wynoszących 50-80%. W przypadku JSW SA zbadano szereg odwierconych przed laty z powierzchni głębokich otworów badawczych i uznano, że niektóre uzyski rdzeni były niewielkie. W niniejszym Raporcie, chociaż przeprowadzono szerokie porównanie kategoryzacji obu systemów, nie można zagwarantować, że niezależne oszacowanie zasobów przy użyciu nowoczesnych metod oceny stosowanych w JORC, dałoby porównywalne rezultaty co do wielkości, jakości oraz kategorii klasyfikacji zasobów. Jednakże, badania kopalń z grupy JSW SA prowadzone z należytą starannością, pozwalają określić następujące wnioski:

- późniejsze, dołowe otwory wiercone z wyrobisk podziemnych, jak też bezpośrednie pomiary oraz próby bruzdowe pobrane z wyrobisk, wykazują miąższości przekraczające te, jakie zanotowano z historycznych otworów badawczych odwierconych z powierzchni. Oszacowanie zasobów na podstawie danych ze starych odwiertów może częściej zaniżać wielkości niż je zawyżać,
- polski system szacowania definiuje poziomy dokładności pomiarów (tolerancje, będą np. +/- 30% dla C1, +/- 40% dla C2). Pomiary miąższości pokładów na podstawie historycznych danych otworowych mieszczą się w przyjętych odchyleniach dla wartości oszacowanych.

W zakresie wzbogacania węgla i wytycznych systemu JORC należy postawić jeszcze jedną konkluzję. W kopalniach JSW SA nie prowadzi się szacunków i danych pozwalających dokonać konwersji wielkości zasobów netto dla danego pokładu lub ściany na ilość zasobów węgla handlowego. Jest to spowodowane faktem występowania w pokładach przerostów skał płonnych, o miąższościach przekraczających 5 cm, niepodlegających opróbowaniu. Przewarstwienia o miąższościach do 5 cm są wliczane w miąższość pokładów. Dla kopalń JSW SA współczynnik uzysku (wynoszący 95%) jest zwykle stosowany dla dokonania konwersji zasobów operatywnych netto na zasoby węgla handlowego. Jednakże dla węgla o większych zawartościach popiołu wartości współczynnika odzysku z pokładów netto mogą być niższe.

3.4 Zasoby węgla w JSW SA

Rozdział 4 niniejszego Raportu przedstawia wielkości zasobów dla każdej kopalni oraz dla każdego udokumentowanego obszaru nowej koncesji, według polskich standardów klasyfikacji oraz przybliżonych odpowiedników w systemie JORC Code. Tabela 3.4.1 ilustruje podsumowanie tych informacji.

Tabela 3.4.1. Wielkość zasobów w kopalniach JSW SA

Klasyfikacja polska	Obszar obowiązywania obecnej koncesji		Obszar nowej koncesji		Pogłębienie na obszarze obecnie obowiązującej koncesji	
	zasoby bilansowe X	zasoby operatywne	zasoby bilansowe X	zasoby operatywne	zasoby bilansowe X	zasoby operatywne
	(Resources) (mln Mg)	(Reserves) (mln Mg)	(Resources) (mln Mg)	(Reserves) (mln Mg)	(Resources) (mln Mg)	(Reserves) (mln Mg)
KWK Borynia *	193,4	33,6				
Żory-Warszowice **			171,5	27,2		
pogłębienie**					371,5	-
KWK Zofiówka	326,1	66,1				
OG „Bzie Dębina 2-Zachód”	98,1	36,3				
„Bzie Dębina 1-Zachód” **			234,8	62,3		
pogłębienie**					176	44,6
KWK Jas-Mos *	185,1	30,8				

KWK Pniówek*	260,6	88,4				
Pawłowice I **			304,3	54,2		
pogłębienie**					225	72
KWK Krupiński *	154,3	60,3				
Krupiński Północ **			150,7	14		
pogłębienie**					66	12,2
Budryk *	714,5	236,5				
Chudów-Paniowy **			7,6	5,6		
OGÓŁEM	1932,1	552	868,9	163,3	838,5	128,8

^x Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

* Wymagane odnowienie koncesji

** Wymagana nowa koncesja

Zasoby operatywne (odpowiednik *reserves* przy stosowaniu systemu JORC) na obszarach obecnie obowiązujących koncesji (niektóre wymagają odnowienia w przyszłości) wynoszą 552 mln Mg. Dodatkowo zasoby operatywne (odpowiednik *reserves* w rozumieniu systemu JORC) na terenach dla nowych koncesji, o które JSW SA będzie występować w ciągu najbliższych 5 lat, są obecnie udokumentowane w wielkości 163 mln Mg. Dodatkowo występują potencjalne zasoby operatywne związane z planowanym w dłuższej perspektywie uzyskaniem koncesji na pogłębienie eksploatacji w czterech kopalniach: KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”, KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”, KWK „Pniówek” oraz KWK „Krupiński”. Zasoby te wynoszą 129 mln Mg. Te szacunki, co do wielkości zasobów, powinny zostać potwierdzone w czasie składania wniosków o koncesje, w nieokreślonym terminie w przyszłości.

Wreszcie, dwie kopalnie dysponują obszarami przyszłych poszukiwań, które będą przedmiotem szacowania zasobów. Jeden z nich, „Bzie Dębina 1 Wschód”, na południowy wschód od kopalni KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”, będzie potencjalnym obszarem górniczym, stanowiącym naturalne rozszerzenie OG „Bzie Dębina 2-Zachód”. Drugi, „Gołkowice”, na południowy zachód od kopalni „Jas Mos”, wykazuje potencjał do pozyskania metanu z pokładów węgla. W przyszłości JSW SA nie wyklucza wydobywania węgla z tego złoża, lecz nie występuje to w bieżących planach inwestycyjnych.

Wszystkie szacunki dotyczące zasobów zostały zaokrąglone, tak aby nie wprowadzać nadmiernej dokładności. Przyjmuje się, że poziomy ufnosci mogą być różne w zależności od klasyfikacji.

Zbadano dane oraz plany dla każdej kopalni, co pozwoliło uzyskać przekonanie, że porównanie poszczególnych kategorii zasobów powinno być następujące:

Polska/JSW SA	JORC Resources/Reserves
A & B	stwierdzone (<i>measured/proved</i>)
C1	udokumentowane/prawdopodobne (<i>indicated/probable</i>)
C2	udokumentowane/prawdopodobne (<i>indicated/probable</i>)

W przypadku zasobów kategorii C2 uzyskano przekonanie, że wszystkie te zasoby powinny być porównywalne z odpowiednią kategorią w systemie JORC określającą zasoby udokumentowane (*indicated resources*) lub prawdopodobne (*probable reserves*). Ogólnie rzecz biorąc, zasoby kategorii C2 we wschodnioeuropejskich systemach klasyfikacji są często porównywalne z zasobami prawdopodobnymi/przypuszczalnymi (*inferred resources*) według JORC, z uwagi na duże odległości pomiędzy otworami badawczymi oraz ograniczone dane. W kopalniach JSW SA występuje umiarkowany bądź wysoki stopień skomplikowania budowy geologicznej (grupa II lub III), zaś rozmieszczenie otworów badawczych oraz innych punktów obserwacyjnych, które definiuje klasę C2, jest wystarczające dla zasobów udokumentowanych (*indicated resources*) w systemie JORC.

W przypadku zasobów bilansowych pokłady, dla których zaplanowano wydobycie, podzielone są na zasoby przemysłowe oraz nieprzemysłowe, w zależności od pewnych czynników modyfikujących. Zasoby bilansowe są uważane za równoważne, w przybliżeniu, kategorii *resources* według systemu JORC. W niektórych pokładach zasoby bilansowe nie są brane pod uwagę do wydobycia, z uwagi na ograniczenia miąższości, jakości, jednorodności, dostępności itp. Te zasoby bilansowe uważane są za węgiel zinventaryzowany (*inventory coal*), jak definiują to wytyczne JORC, jako że Spółka obecnie „nie ma uzasadnionych perspektyw do opłacalnego ekonomicznie wydobycia tych zasobów”. Jednakże, dla zasobów bilansowych obecnie nie rozważanych do wydobycia, z uwagi na niewielką miąższość, np. 1,00 m do 1,30 m, wprowadzane są nowe technologie, takie jak wydobycie ścianowe z zastosowaniem strugów, które mogą uczynić opłacalnym eksploatację zasobów o niewielkich miąższościach.

W przypadku zasobów bilansowych oraz przemysłowych, których czas eksploatacji wykracza poza daty wygaśnięcia obecnie obowiązujących koncesji, dla obszarów, które przebadano, istnieją uzasadnione perspektywy, iż nowe koncesje będą udzielone. Nie można

wszakże tego zagwarantować. W przypadku zasobów nieprzemysłowych, które nie są obecnie przeznaczone do wydobycia, niektóre z nich mogą być włączone w plany produkcyjne w przyszłości. Obejmują one część pokładów o mniejszej miąższości, z których wydobycie może być prowadzone metodą strugową. Są to także zasoby znajdującego się obecnie w filarach ochronnych szybów, które w przyszłości będą likwidowane.

3.5 Klasa węgla/jakość

JSW SA jest głównym dostawcą węgla koksowego na rynku polskim. W Polsce klasyfikacja węgla kamiennego według typów zawarta jest w polskiej normie: PN-82/G-97002: Węgiel kamienny. Typy. Węgiel gazowo-koksowy typu 34 oraz węgiel ortokoksowy typu 35 odpowiadają wg klasyfikacji w handlu międzynarodowym typom semi-soft i hard. Poniżej umieszczono wyciąg z polskiej tabeli klasyfikacji, zawierający klasy 34 oraz 35. Rozszerzono go o klasy węgla antracytowego, gdyż w jednej z kopalń występuje węgiel o niskiej zawartości części lotnych, chociaż nie jest on obecnie w ewidencji zasobów przemysłowych czy też operatywnych.

Tabela 3.5.1. Typy węgla kamiennego do koksowania i pozostałe

Typ węgla ¹⁾		Parametry klasyfikacyjne			
		zawartość części lotnych V ^{daf} wg PN-81/G-04516	zdolność spiekania RI wg PN-81/G-04518	dylatacja b wg PN-81/G-04517	wskaźnik wolnego wydymania SI wg PN-81/G-04515
Typ	Wyróżnik	%		%	
Węgiel gazowo-koksowy	34.1	powyżej 28	powyżej 55	brak dylatacji lub poniżej 0	nie normalizuje się
	34.2			powyżej lub równe 0	
Węgiel ortokoksowy	35.1	powyżej 26 do 31	powyżej 45	powyżej 30	
	35.2A *)	powyżej 20 do 26		powyżej 0	
	35.2B *)			poniżej lub równe 7.5	
Węgiel metakoksowy	36	powyżej 14 do 20	powyżej 45	powyżej 0	nie normalizuje się
Węgiel semikoksowy	37.1	powyżej 20 do 28	powyżej lub równe 5	nie normalizuje się	
	37.2	powyżej 14 do 20			
Węgiel chudy	38	powyżej 14 do 28	poniżej 5		
Węgiel antracytowy	41	powyżej 10 do 14	nie normalizuje się		
Antracyt	42	powyżej lub równe 3 do 10			
Metaantracyt	43	poniżej 3			

*) Uzupełniającym parametrem rozróżniającym węgiel typów 35.2A i 35.2B jest zawartość inertynitu, która w węglu typu 35.2A nie powinna przekraczać 30%.

Źródło: PN-82/G-97002

Węgiel koksowy winien spełniać wymagania powyższego systemu klasyfikacji, lecz dla odbiorców musi być dostarczany z zachowaniem pewnych kryteriów zawartości popiołu, wilgoci oraz siarki ogółem. Te kryteria różnią się w zależności od klienta, lecz dla typów węgla 34 oraz 35 z JSW SA ich typowe wartości to:

- wilgotność całkowita < 8%,
- popiół (w stanie suchym) < 8%,
- całkowita zawartość siarki (w stanie suchym) < 0,9%.

Węgiel tej jakości (często nazywany w Polsce oraz Europie Wschodniej „koncentratem węgla koksowego”) przygotowany jest z urobku surowego w zakładach mechanicznej przeróbki węgla. Wartość opałowa jest wysoka, wynosi około 30 MJ/kg (netto w stanie roboczym). Dla węgla koksowego wartość opałowa (CV) nie jest parametrem o decydującym znaczeniu. JSW SA oferuje także drugi produkt – węgiel do celów energetycznych. Posiada on także pewne właściwości koksotwórcze, lecz ma dużo większą zawartość popiołu (20-25%) oraz niższą wartość opałową (około 22-24 MJ/kg netto w stanie roboczym).

3.6 Przeróbka węgla

Wydobywany w JSW SA węgiel jest klasyfikowany wg polskiego systemu jako węgiel typu 34 i 35. Węgiel ortokoksowy typu 35 charakteryzuje się niską wartością wilgoci higroskopijnej (nie przekraczającą 2%), wysoką wartością opałową, niską reaktywnością wobec CO₂ oraz wysoką wytrzymałością mechaniczną. Węgiel ten jest podstawowym produktem Spółki. Produkowany przez kopalnie: „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Borynia” i Ruch „Zofiówka”, „Jas-Mos” i „Pniówek” węgiel stosowany jest jako niezbędny składnik do produkcji bardzo dobrej jakości koksu metalurgicznego. Pozostałe kopalnie, tj. „Krupiński” i „Budryk”, produkują węgiel sklasyfikowany jako gazowo-koksowy

typu 34.2 „semi – soft”, charakteryzujący się średnią czystością, stosunkowo dużą zawartością części lotnych, choć dość dobrymi właściwościami koksotwórczymi.

Cztery zakłady przeróbcze w JSW SA, przerabiające węgiel ortokoksowy typu 35, posiadają jednolity schemat wzbogacania, oparty o bloki:

- wzbogacania trójproduktowego klasy (20-200) mm we wzbogacalnikach zawieszinowych DISA,
- wzbogacania trójproduktowego miałów (0-20) mm w osadzarkach miałowych,
- wzbogacania dwuproduktowego muł (0-0,5) mm we flotownikach mechaniczno-pneumatycznych, opartych o typoszereg maszyn IZ. Kopalnia „Jas-Mos” jako jedyna do tej pory wprowadziła w 2006 r. nowoczesną maszynę cylindryczną, jednokomorową IF-30, a drugą maszynę tego typu o pojemności 100 m³ typu IF-100, uruchomiono w roku 2008.

Dwie kopalnie: „Krupiński” i „Budryk”, wzbogacające węgiel typu 34, nie posiadają sekcji wzbogacania w cieczach ciężkich zawieszinowych. Nadawa jest kierowana do płuczki z osadzarkami ziarnowymi, po uprzednim odkamienieniu nadawy w kruszarkach selektywnych typu Bradford, o wymiarze oczka 80 mm. Następnie materiał wzbogacany jest w osadzarkach miałowych, a klasę 0 – 0,5 mm wzbogaca się flotacyjnie. Produkty tych zakładów to głównie węgiel dla celów energetycznych.

Od początku swojego istnienia do chwili obecnej zakłady przeróbki mechanicznej węgla (ZPMW) modernizowały swój park maszynowy, technologię i obiekty użytkowe. Wszystkie te ulepszenia skutkują obecnie prawidłowo prowadzonym procesem technologicznym, pozwalającym uzyskiwać wysokojakościowe produkty handlowe.

Zakłady Przeróbki Mechanicznej różnią się między sobą stopniem modernizacji i stanem technicznym maszyn i urządzeń. Wiele inwestycji jest prowadzonych zgodnie ze światowymi standardami w tym zakresie. Największej ilości zabiegów naprawczo-remontowych i wymiany urządzeń wymaga zakład przeróbczy KWK „Krupiński”. Wynikają one z jego niedoinwestowania w ciągu ostatnich lat. Władze kopalni i kierownictwo zakładu opracowały jednak wiarygodną strategię inwestycyjną, powalającą założyć, iż zakład ten dołączy do nowoczesnych zakładów JSW SA.

ZPMW produkują węgiel wsadowy w sortymentach: (0-20 mm; węgiel koksowy) oraz węgiel dla celów energetycznych: miał (0-20 mm), muł (0-0,5 mm), orzech II (25-50 mm), niesort (> 63 mm) o wysokich parametrach jakościowych. Parametrami cenotwórczymi produkowanych sortymentów handlowych są: zawartość wilgoci, popiołu i siarki.

Wszystkie Zakłady dysponują zbiornikami i zwałami pozwalającymi na gromadzenie i przechowywanie urobku surowego na potrzeby operacyjne, co umożliwi elastyczne reagowanie na wahania tempa wydobycia w kopalniach. Magazynowanie produktów finalnych pozwala na zabezpieczenie na wypadek ewentualnych wahań popytu.

Zakłady przeróbki mechanicznej współpracują z Centralnym Laboratorium Pomiarowo-Badawczym (CLP-B), akredytowanym przez Państwowe Centrum Akredytacji, któremu zleca się oznaczenie parametrów jakościowych węgla handlowego. Wszystkie zakłady posiadają własne laboratoria, które zajmują się pobieraniem i przygotowaniem próbek z poszczególnych etapów procesu technologicznego w celu ich kontroli. Laboratoria te są wyposażone w urządzenia Wilpo Rapid Analyser, które pozwalają na szybkie oznaczenie wartości opałowej, zawartości popiołu, wilgoci i siarki. Jest to tzw. szybka analiza podstawowych parametrów węgla na dowolnym etapie procesu technologicznego. Próbkę do badań pobierane są ręcznie ze ścisłym zachowaniem procedur określonych w normie dotyczących zasad pobierania prób. ZPMW „Jas-Mos” posiada zautomatyzowany system pobierania i przygotowania prób do analizy. Ponadto laboratoria posiadają niezbędny sprzęt laboratoryjny (kruszarki, młynki, zestawy sit i wytrząsarki, kadzie z roztworami chlorku cynku, suszarki, piece muflowe, wagi analityczne) służący do przygotowania materiału do analizy.

Wysokie normy kontroli jakości oraz skuteczność prowadzonych procesów przeróbczych w poszczególnych zakładach kopalń JSW SA gwarantują spełnienie wymogów jakościowych zawartych w umowach wobec strategicznych odbiorców.

Połączenie KWK „Borynia-Zofiówka” i KWK „Jas-Mos” w 2013 r. umożliwi tworzenie mieszanek węgla surowego o podwyższonych parametrach jakościowych kierowanych na zakłady przeróbcze. Pozwoli to wzmocnić strukturę jakościową węgla handlowego stanowiącego ofertę handlową połączonych kopalń.

Zakładami przeróbczymi zarządzają kompetentne zespoły kierownicze, posiadające duże doświadczenie zawodowe. Zakłady angażują stosunkowo dużą liczbę osób, jednak są to głównie osoby zatrudnione przy remontach, konserwacji i transporcie. Uzasadnionym zamierzeniem byłoby również wzmocnienie potencjału kadry kierowniczej fachowcami z wykształceniem stricte przeróbczym. Jest to tym bardziej ważne, że wszystkie jednostki mają za zadanie sukcesywnie zwiększać wydajność, wprowadzać nowoczesne rozwiązania oraz bezwzględnie utrzymywać reżim wysokiej dyspozycyjności zakładu.

Ocena danych historycznych procesów i systemów operacyjnych pozwoliła stwierdzić, że wszystkie zakłady posiadają moce produkcyjne na poziomie mogącym zapewnić przeróbkę mechaniczną i wzbogacanie urobku wydobywanego w kopalniach dziś i w przyszłości.

3.7 Produkty węglowe i rynki zbytu

Głównymi odbiorcami produktów Jastrzębskiej Spółki Węglowej w kraju są:

- ArcelorMittal Oddział w Zdzeszowicach,
- ArcelorMittal Oddział w Krakowie,
- Koksownia Przyjaźń,
- Kombinat Koksochemiczny Zabrze,
- Wałbrzyskie Zakłady Koksownicze Victoria S.A.,
- Koksownia Częstochowa Nowa,
- Carbo-Koks,
- energetyka zawodowa oraz klienci indywidualni.

Firma dostarcza także produkty do krajów, będących członkami Unii Europejskiej takich jak:

- Austria,
- Republika Czeska,
- Słowacja.

3.8 Zagrożenia naturalne

W kopalniach JSW SA obowiązują przepisy prawne dotyczące zagrożeń naturalnych, które zawarte są w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie zagrożeń naturalnych w zakładach górniczych [Dz. U. Nr 94, poz. 841, z 2003 r. Nr 181, poz. 1777 oraz z 2004 r. Nr 219, poz. 2227] (stan prawny: 23 października 2004 r.).

Zagrożenia występujące w kopalniach JSW SA są wymienione poniżej:

Zagrożenie metanowe

W kopalniach węgla kamiennego ustala się cztery kategorie zagrożenia metanowego (kat. ZM). Podstawowym parametrem klasyfikującym jest metanonośność pokładu węglowego (objętościowa ilość metanu pochodzenia naturalnego, zawarta w jednostce wagowej w głębi calizny węglowej).

Podział na kategorie zagrożenia metanowego pokładów przedstawia się następująco:

- pierwsza kategoria zagrożenia metanowego (I kat. ZM) – jeżeli stwierdzono występowanie metanu pochodzenia naturalnego w ilości od 0,1 do 2,5 m³/Mg, w przeliczeniu na czystą substancję węglową;
- druga kategoria zagrożenia metanowego (II kat. ZM) – jeżeli stwierdzono występowanie metanu pochodzenia naturalnego w ilości powyżej 2,5 m³/Mg, lecz nie większej niż 4,5 m³/Mg, w przeliczeniu na czystą substancję węglową;
- trzecia kategoria zagrożenia metanowego (III kat. ZM) – jeżeli stwierdzono występowanie metanu pochodzenia naturalnego w ilości powyżej 4,5 m³/Mg, lecz nie większej niż 8 m³/Mg, w przeliczeniu na czystą substancję węglową;
- czwarta kategoria zagrożenia metanowego (IV kat. ZM) – jeżeli stwierdzono występowanie metanu pochodzenia naturalnego w ilości powyżej 8 m³/Mg, w przeliczeniu na czystą substancję węglową, lub wystąpił nagły wypływ metanu albo wyrzut metanu i skał;
- do pokładów niemietanowych (NM) zalicza się pokłady, w których metan może występować w ilości nie większej niż 0,1 m³/Mg w przeliczeniu na czystą substancję węglową.

Zagrożenie wyrzutami gazów i skał

Wyróżnia się dwie kategorie zagrożenia wyrzutami metanu i skał w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny:

I. skłonne do występowania wyrzutów metanu i skał.

Do kategorii skłonnych do występowania wyrzutów metanu i skał zalicza się pokłady węgla kamiennego lub ich części, w których:

- metanonośność wynosi powyżej 8 m³/Mg, w przeliczeniu na czystą substancję węglową, a zwięzłość węgla jest mniejsza niż 0,3 (liczba charakteryzująca zwięzłość węgla kamiennego w skali Protodiakonowa), lub

- metanonośność wynosi powyżej $8 \text{ m}^3/\text{Mg}$, w przeliczeniu na czystą substancję węglową, a zwięzłość węgla wynosi co najmniej 0,3, ale intensywność desorpcji metanu jest większa niż 1,2 kPa.
- II. zagrożone wyrzutami metanu i skał.

Do kategorii zagrożonych wyrzutami metanu i skał zalicza się pokłady węgla kamiennego lub ich części, w których:

- 1) wystąpił wyrzut skał, lub
- 2) wystąpił nagły wypływ metanu, lub
- 3) stwierdzono występowanie innych objawów wskazujących na wzrost zagrożenia wyrzutami metanu i skał.

Do kategorii zagrożonych wyrzutami metanu i skał zalicza się również pokłady węgla kamiennego lub ich części, skłonne do występowania wyrzutów metanu i skał, w których stwierdzono intensywność desorpcji metanu większą niż 1,2 kPa.

Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

Wyróżnia się dwie klasy zagrożenia wybuchem pyłu węglowego w zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny.

Do klasy A zagrożenia wybuchem pyłu węglowego zalicza się pokłady lub ich części oraz wyrobiska górnicze, w których:

- 1) nie występuje niebezpieczny pył węglowy, lub
- 2) w strefie zagrożenia nie ma odcinków wyrobisk dłuższych niż 30 m z niebezpiecznym pyłem węglowym, przy czym odległość między tymi odcinkami nie może być mniejsza niż 100 m.

Do klasy B zagrożenia wybuchem pyłu węglowego zalicza się pokłady lub ich części oraz wyrobiska górnicze, w których:

- 1) występuje niebezpieczny pył węglowy, lub
- 2) w strefie zagrożenia są odcinki wyrobisk z niebezpiecznym pyłem węglowym dłuższe niż 30 m.

Zagrożenie pożarami

W kopalniach węgla kamiennego najczęściej występują pożary endogeniczne, będące efektem samozapalenia się węgla. Ocenę skłonności węgla do samozapalenia prowadzi się na podstawie wskaźników Sz^a i $Sz^{a'}$ oraz energii aktywacji utleniania węgla A . Określa się pięć grup samozapalności węgla (tab. 3.8.1).

Tabela 3.8.1. Ocena skłonności węgla do samozapalenia

Wskaźnik samozapalności °C/min	Energia aktywacji utleniania węgla A kJ/mol	Grupa samozapalności	Ocena skłonności węgla do samozapalenia
≤ 80	> 67	I	węgiel o bardzo małej skłonności do samozapalenia
	46 ÷ 67	II	węgiel o małej skłonności do samozapalenia
	< 46	III	węgiel o średniej skłonności do samozapalenia
> 80 ≤ 100	> 42		
> 80 ≤ 100	≤ 42	IV	węgiel o dużej skłonności do samozapalenia
	> 100		
≤ 120	≤ 34	V	węgiel o bardzo dużej skłonności do samozapalenia
> 120	nie normalizuje się		

Zagrożenie wodne

W kopalniach węgla kamiennego ustala się trzy stopnie zagrożenia wodnego.

Do pierwszego stopnia zagrożenia wodnego zalicza się złoża lub ich części, jeżeli:

- 1) zbiorniki i ciekły wodne na powierzchni są izolowane warstwą skał nieprzepuszczalnych od części górotworu, w obrębie której wykonano lub planuje się wykonanie wyrobisk górniczych, lub
- 2) poziomy wodonośne są izolowane od istniejących oraz projektowanych wyrobisk warstwą skał o wystarczającej miąższości i ciągłości lub z poziomów wodonośnych odprowadzono zasoby statyczne wód, a dopływ z zasobów dynamicznych ma stałe natężenie umożliwiające bieżące odwadnianie wyrobisk górniczych, lub

- 3) zbiorniki wodne w nieczynnych wyrobiskach są izolowane od istniejących oraz projektowanych wyrobisk warstwą skał o wystarczającej miąższości i ciągłości lub zostały odwodnione.

Do drugiego stopnia zagrożenia wodnego zalicza się złoża lub ich części, jeżeli:

- 1) zbiorniki i ciekły wodne na powierzchni oraz podziemne zbiorniki wodne mogą w sposób pośredni, w szczególności przez infiltrację lub przeciekanie, spowodować zawodnienie wyrobisk górniczych, lub
- 2) w stropie lub spągu złoża albo części górotworu, w której są wykonane lub przewidziane do drażenia wyrobiska, istnieje poziom wodonośny typu porowego, nieoddzielony wystarczającą pod względem miąższości i ciągłą warstwą izolującą od złoża albo wyrobisk górniczych, lub
- 3) występują uskoki wodonośne rozpoznane pod względem zawodnienia i lokalizacji, lub
- 4) występują otwory wiertnicze niezlikwidowane prawidłowo albo nie ma danych o sposobie ich likwidacji, jeżeli otwory te stwarzają możliwość przepływu wód z powierzchniowych lub podziemnych zbiorników wodnych oraz poziomów wodonośnych.

Do trzeciego stopnia zagrożenia wodnego zalicza się złoża lub ich części, jeżeli:

- 1) zbiorniki lub ciekły wodne na powierzchni stwarzają możliwość bezpośredniego wdarcia się wody do wyrobisk górniczych, lub
- 2) w stropie lub spągu złoża albo części górotworu, w której są wykonywane lub przewidywane do drażenia wyrobiska, istnieje poziom wodonośny typu szczelinowego, nieoddzielony wystarczającą pod względem miąższości i ciągłą warstwą izolującą od złoża albo wyrobisk górniczych, lub
- 3) w części górotworu, w której wykonano lub planuje się wykonanie wyrobisk, albo w ich bezpośrednim sąsiedztwie występują zbiorniki wodne zawierające wodę pod ciśnieniem w stosunku do spągu tych wyrobisk, lub
- 4) występują uskoki wodonośne o niedostatecznie rozpoznanym zawodnieniu bądź lokalizacji, lub
- 5) istnieje możliwość wdarcia się wody lub wody z luźnym materiałem (w postaci kurzawki) z innych źródeł niż określone w punktach 1-4, np. przez niezlikwidowane otwory wiertnicze.

Zagrożenie łąpaniami

W podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny ustala się trzy stopnie zagrożenia łąpaniami.

Do pierwszego stopnia zagrożenia łąpaniami zalicza się pokłady lub ich części zalegające w górotworze skłonnym do łąpan, w których:

- 1) dokonano odprężenia:
 - a) przez wybranie pokładu odprężającego z zawalem stropu w odległości nie większej niż 50 m pod pokładem odprężanym lub 20 m nad tym pokładem,
 - b) przez wybranie pokładu odprężającego z podsadzką hydrauliczną w odległości nie większej niż 30 m pod pokładem odprężanym lub 15 m nad tym pokładem,
 - c) w przypadku grubego pokładu – przez czyste wybranie warstwy tego pokładu,
 - d) bez zachowania parametrów określonych powyżej, ale wyniki badań i opinia rzeczoznawcy uzasadniają takie zaliczenie w związku z występującymi warunkami geologiczno-górnictwymi oraz właściwościami geomechanicznymi pokładu i skał otaczających, a po odprężeniu łąpania nie występują;
- 2) nie dokonano odprężenia, ale wyniki badań i opinia rzeczoznawcy uzasadniają takie zaliczenie w związku z występującymi warunkami geologiczno-górnictwymi oraz właściwościami geomechanicznymi pokładu i skał otaczających;
- 3) skuteczność odprężenia powinna być potwierdzana badaniami geofizycznymi lub metodami analitycznymi, z częstotliwością określoną przez kierownika ruchu zakładu górniczego na podstawie opinii kopalnianego zespołu do spraw łąpan.

Do drugiego stopnia zagrożenia łąpaniami zalicza się pokłady lub ich części zalegające w górotworze skłonnym do łąpan, w których nie dokonano odprężenia przez wybranie pokładu sąsiedniego, ale wyniki badań i opinia rzeczoznawcy uzasadniają takie zaliczenie w związku z występującymi warunkami geologiczno-górnictwymi oraz właściwościami geomechanicznymi pokładu i skał otaczających.

Do trzeciego stopnia zagrożenia łąpaniami zalicza się pokłady lub ich części zalegające w górotworze skłonnym do łąpan, w których nie dokonano odprężenia przez wybranie pokładu sąsiedniego lub wystąpiło łąpanie, pomimo dokonanego wcześniej odprężenia.

3.9 Eksploatacja węgla

Kopalnie JSW SA, pomimo że leżą w niedalekiej odległości od siebie, charakteryzują się odmiennymi warunkami geologiczno-górnictwymi. Eksploatacja różnych pokładów, na różnych głębokościach (od 460 do 1 100 m) przy pełnym wachlarzu zagrożeń naturalnych wymaga stosowania odpowiednich działań profilaktycznych.

Podejmowane są działania w celu zmniejszenia zagrożeń związanych z samozapaleniem węgla.

Duża liczba uskoków, charakterystyczna dla południowej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, wymusza prowadzenie eksploatacji zgodnie z granicami wytyczanymi przez przebieg zaburzeń naturalnych. Przejawia się to w wielkościach wybiegów prowadzonych ścian i w konsekwencji prowadzi do częstego ich przezbierania. Aktualnie w JSW SA prowadzone są prace polegające na wypracowaniu metodyki umożliwiającej skrócenie czasu potrzebnego na transport i zabudowę kompleksu ścianowego w nowym wyrobisku eksploatacyjnym.

Rozbudowa bazy zasobowej realizowana jest dwukierunkowo. Planowana jest budowa kolejnych poziomów, jak również zagospodarowanie nowych złóż. Działania te, mimo iż bardzo kosztowne, zapewnią funkcjonowanie kopalń na wiele lat.

Eksploatacja węgla w JSW SA odbywa się systemem ścianowym z zawalem stropu w kierunku od granic. Kopalnie posiadają wysoko zmechanizowane kompleksy ścianowe kombajnowe oraz jeden kompleks strugowy. Zaznaczyć należy, że w zasobach JSW SA istnieje wiele pokładów cienkich, dlatego też planuje się zwiększenie ilości ścian strugowych, co związane jest z pozyskaniem nowoczesnych i kosztownych technologii.

Tabela 3.9.1 przedstawia parametry ścian eksploatowanych w roku 2010 i planowanych na rok 2011.

Należy zauważyć, że średnie wydobycie ze ścian jest stosunkowo niskie. Powodowane jest to trudnymi warunkami geologiczno-górnictwymi. Najwięcej problemów sprawia zagrożenie metanowe, które zwalczane jest metodami wentylacyjnymi oraz poprzez rozbudowane systemy odmetanowania składające się z otworów wiertniczych, sieci rurociągów i powierzchniowych stacji odmetanowania. Znaczna część ujętego metanu jest zagospodarowana.

Tabela 3.9.1. Charakterystyka ścian eksploatacyjnych w JSW SA w latach 2010-2011

Wyszczególnienie	J.m.	KWK „B-Z” – Ruch „Borynia”		KWK „B-Z” – Ruch „Zofiówka”		KWK „Budryk”		KWK „Jas-Mos”		KWK „Krupiński”		KWK „Pniówek”	
		2010	2011	2010	2011	2010	2011	2010	2011	2010	2011	2010	2011
Średnia liczba eksploatowanych ścian	[szt]	4,8	4,2	4,4	4,2	3,1	2,9	4,3	3,1	3,8	4,2	6,4	6,2
Średnia wysokość ścian	[m]	2,55	2,79	2,64	2,88	2,36	2,38	2,79	2,08	2,4	2,03	2,45	2,26
Średnie wydobycie ze ścian	[Mg]	1 759	1 652	1 481	1 762	3 941	4 003	1 477	2 025	2 152	2 833	1 579	1 830
Głębokość wydobycia węgla	[m]	750-975	720-975	754-1016	754-1016	575-1080	550-1070	660-1100	630-1090	460-970	581-930	775-970	740-955

Produkcja w JSW SA jest planowana tak, aby zoptymalizować wydobycie węgla, uwzględniając potencjalne oddziaływanie powodowane przez eksploatację na różnych poziomach. Wprowadzenie oprogramowania specjalistycznego ułatwiłoby planowanie przyszłej eksploatacji poprzez lepsze rozpoznanie eksploatowanej struktury geologicznej w wymiarze przestrzennym 3D. Wykorzystanie wiedzy o budowie całego złoża mogłoby również poprawić planowanie w kategoriach jakości węgla i przyspieszyć wykonywanie i aktualizację harmonogramów robót górniczych.

3.10 Wyposażenie, urządzenia i sprzęt kopalń Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA

Kopalnie JSW SA utrzymują średnio po 5 przodków ścianowych jednocześnie. Utrzymywanie produkcji na bieżącym poziomie wymaga zaangażowania dużej ilości wyposażenia, urządzeń i maszyn górniczych. Niniejszy rozdział przedstawia charakterystykę podstawowego maszyn i urządzeń stosowanych w kopalniach JSW SA.

Wyposażenie wyrobisk ścianowych i chodnikowych

W kopalniach JSW SA, w ruchu znajduje się aktualnie 36 zestawów zmechanizowanych kompleksów ścianowych. Szczegółowe zestawienie kombajnów ścianowych i strugów wraz z ich lokalizacją przedstawione zostało w tabelach 3.10.1 oraz 3.10.2. Są to maszyny stanowiące własność kopalń lub dzierżawione.

Tabela 3.10.1. Wykaz kombajnów ścianowych

Wyszczególnienie	KWK „B-Z” Ruch „Borynia”	KWK „B-Z” Ruch „Zofiówka”	KWK „Budryk”	KWK „Jas- Mos”	KWK „Krupiński”	KWK „Pniówek”	Razem JSW SA
KSW 460NE	1		1	1	2	4	9
KSW 880E	1	1					2
KSW 880EU		3	2				5
KGE-710 FM					4	1	5
KGE-750 F			1	1			2
Joy 4LS20	4					2	6
Joy 4LS22		1		2			3
Joy 4LS5				1		1	2
Joy 4LS8	1			1			2
Suma	7	5	4	6	6	8	36

Tabela 3.10.2. Wykaz strugów węglowych

Wyszczególnienie	KWK „Borynia – Zofiówka” Ruch „Zofiówka”	KWK „Jas-Mos”	JSW SA - razem
GH1600	1 (*)	1	2

(*) Strug ten jest obecnie na etapie kompletowania w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”

W chwili obecnej jeden ze strugów posiada KWK „Jas-Mos”, drugi strug jest w trakcie instalacji w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”. Pozwoli on w przyszłości na eksploatację pokładów cienkich, których wybieranie było dotychczas niemożliwe ze względów technicznych (urabianie kombajnami pokładów o miąższości mniejszej niż 1,5 m jest utrudnione).

Wykaz typów stosowanych zmechanizowanych obudów ścianowych przedstawiony został w tabeli 3.10.3.

Tabela 3.10.3. Wykaz zmechanizowanych obudów ścianowych

Producent/Typ	KWK „B-Z” Ruch „Borynia”		KWK „B-Z” Ruch „Zofiówka”		KWK „Budryk”		KWK „Jas-Mos”		KWK „Krupiński”		KWK „Pniówek”		Razem JSW SA	
	komplet	Sek.	komplet	Sek.	komplet	Sek.	komplet	Sek.	komplet	Sek.	komplet	Sek.	komplet	Sek.
Fazos-Hydrotech	1	125							1	166			2	291
Glinik	0	75	0	6	1	165	2	477	1	171	4	773	8	1 667
Becker Warkop	1	127	2	337			5	848					8	1 312
Tagor	2	439	1	173	1	165							4	777
JZR	1	181	2	298					2	330			5	809
SATO	1	106			2	496							3	602
OSK-Sigma	0	3							0	1			0	4
Pioma – Jankowice									1	181	0	19	1	200
Fazos	0	7	2	454	1	166	2	288	0	15	4	769	9	1 699

Pozostałe, istotne urządzenia wchodzące w skład zmechanizowanych kompleksów ścianowych zamieszczone zostały w tabeli 3.10.4.

Tabela 3.10.4. Wyposażenie kompleksów wydobywczych w JSW SA

Rodzaj urządzenia	Typ urządzenia
Przenośniki ścienne	Rybnik-850 – 13 szt., PAT-E260 – 6 szt., JOY AFC – 5 szt., 3HB-260 – 3 szt., 4HB-260 – 8 szt., PF4/932 – 1 szt., HB-3E74 – 1 szt., PAT-E300 – 1 szt., Rybnik-295 – 1 szt., Rybnik-750 – 2 szt., GH PF 4/1032 – 1 szt., GLINIK 298/800/BP1 – 1 szt., TAGOR 2/850 – 2 szt., PZS 850 NOWOMAG – 1 szt.
Przenośniki podścienne	PAT-200 – 4 szt., AZIS-1200 – 11 szt., PZP-Kobra – 9 szt., Grot-750 – 9 szt., Grot-850 – 2 szt., PPZ-85 NOWOMAG – 1 szt., PAT 200 E225/750 11 szt.
Agregaty hydrauliczne	Hauhincó EHP-3K150 – 17 szt., Wiromet T-100 – 19 szt., Hammelmann HDP-257 – 10 szt., T-140 – 2 szt., T-30 – 6 szt., T-220 – 3 szt., EHP-127 – 2 szt., T-270 – 1 szt., T100 – 3 szt., T60 – 8 szt., Az- 2sM Ex – 2 szt., AZE 6 Ex – 5 szt., AZS 150 – 2 szt., HA 60 – 2 szt., HDP 127 – 3 szt., HDO 177 – 3 szt., HDP 146 – 2 szt., TS 03 – 1 szt., T 270 – 1 szt., EKL 250 2p32 – 1 szt., ZPZ HDP – 10 szt.
Kruszarki	KD BW 800-1200 – 15 szt., PAT/WB 1300 – 9 szt., SB-900 – 12 szt., DLB-1000 – 7 szt., DU-2 – 1 szt., Scorpion 1800P – 2 szt., WB 1300 – 4 szt., KRUK 2/720 – 1 szt.

Wykaz obecnie stosowanych kombajnów chodnikowych przedstawiono w tabeli 3.10.5.

Tabela 3.10.5. Wykaz kombajnów chodnikowych stosowanych w kopalniach JSW SA

Wyszczególnienie	KWK „B-Z” - Ruch „Borynia”	KWK „B-Z” - Ruch „Zofiówka”	KWK „Budryk”	KWK „Jas-Mos”	KWK „Krupiński”	KWK „Pniówek”
„Remag” S.A. AM-50	7	8	4	4	8	13
Bumech S.A. AM-50					1	
Voest-Alpine AM-75	3	3	5	3	1	2
„Remag” S.A. R-130				3	1	
Voest-Alpine AM-105	1					
Bumech S.A. KTW-200						1
Voest-Alpine MR-340						1

Transport przenośnikami mostowymi realizowany jest głównie w oparciu o urządzenia typu SKAT E-180W. Ładowarki chodnikowe stosowane w kopalniach JSW SA to w większości urządzenia typu: Niwka B, Eimco-612, EL-160LS oraz PSU-9000.

Inne wyposażenie

Stacje głównego przewietrzania wyposażone są w wentylatory promieniowe typu: WPK-3.3, WPK-3.9, WPK-5.0, WPR 200/1.8, Oraz osiowe WOK D3.

Kopalnie JSW SA posiadają w większości układy klimatyzacji grupowej. W układach klimatyzacji grupowej w zależności od zapotrzebowania na moc chłodniczą najczęściej stosowane są agregaty chłodnicze typu: KM-2000, KM-1000, MK-300, DV-600.

KWK „Budryk” i KWK „Pniówek” posiadają system klimatyzacji centralnej. KWK „Pniówek” posiada system klimatyzacji centralnej pracujący w układzie trójgeneracyjnym bazującym na energetycznym wykorzystaniu mieszanek pochodzących z odmetanowania. Układ ten dodatkowo wyposażony jest w instalację typu „FreeCooling”.

W pompowniach głównego odwadniania pracują najczęściej wirowe, wielostopniowe pompy typu: OWH 200, OW-250.

Zasilanie napędów pneumatycznych zabezpieczają powierzchniowe stacje sprężania wyposażone w agregaty sprężarkowe typu: TK-63, TK-32, TK-16.

Pod ziemią stosowane są agregaty typu: PAS-90, PAS-70 w wykonaniu przeciwwybuchowym. Wszystkie kopalnie, z wyjątkiem jednej, produkują sprężone powietrze we własnym zakresie. KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” zakupuje je od Elektrociepłowni „Zofiówka”.

Transport pionowy prowadzony jest w większości za pomocą maszyn typu: 4L-3400, 4L-4000, 4L-4250, 4L-5000, 4L-5500, 2L-3400, 2L-4500, 2L-5000, 2L-6000, K-4000, K-6000, B-1500A, BB-3,5 1.7, BB-5500/1350.

Rodzaje i parametry urządzeń stosowanych w odstawie taśmowej kopalń JSW SA są zróżnicowane w zależności od wymagań i specyfiki poszczególnych zakładów. Aktualne ogólne podsumowanie urządzeń stosowanych w odstawie głównej (zbiorczej) przedstawione zostało w tabeli 3.10.6.

Tabela 3.10.6. Urządzenia stosowane w odstawie urobku

Wyszczególnienie/Liczba								
Typ	Szerokość taśmy	KWK „B-Z” Ruch „Borynia”	KWK „B-Z” Ruch „Zofiówka”	KWK „Budryk”	KWK „Jas- Mos”	KWK „Krupiński”	KWK „Pniówek”	JSW SA razem
Gwarek	1200	20	12	1	6	13	14	66
Gwarek	1400	1	2	5	2	2	10	22
Pioma	1400			3				3
Internet	1400		5			4		9
Pioma	1200	7	6	17	5	6	1	42
Gwarek	1000	12	9	11	42	17	31	122
Internet	1200	2	6			2		10
PPT	1200					1		1
MIFAMA	1000	3	16					19
MIFAMA	1200	1	1					2
VT	1000				2	1		3
VT	1400					1		1
Labor	1200		1					1

Na terenie kopalń istnieją rozbudowane systemy transportu szynowego i kolei podwieszanych. Szczegółowe dane dotyczące eksploatowanych urządzeń przedstawione zostały w tabeli 3.10.7.

Tabela 3.10.7. Podstawowe urządzenia transportu poziomego

Rodzaj	Typ	KWK „B-Z” - R. „Borynia”	KWK „B-Z” R. „Zofiówka”	KWK „Budryk”	KWK „Jas-Mos”	KWK „Krupiński”	KWK „Pniówek”	JSW SA razem
Kolej kopalniana	LEA BM	17	22	6	32	14	25	116
	LDS 100K-EMA	4		2		4		10
	Ferrit DLP140E			3				3
	Ferrit P35E			3				3
Kolejki spągowe	Becker Warkop KSZS		3		5	4	1	13
	Pioma KSZS	2	1				2	5
Kolejki podwieszane	SCHARF DZ	17		1			3	21
	Ferrit DLZ-110F			8			2	10
	Ferrit LPS-70			7				7
	Bevex LZH	2		2				4
	Becker Warkop KPZS		5					5

	Stavus IMM			5				5
	Becker Warkop KPCS	1				1	3	5
	Becker Warkop KPCZ	3				1		4
	Pioma CS 80			3				3
	Bevex 70	2						2
	Bevex 80			2				2
Kolejki linowe	Pioma KSP-16	3	14		9	15	10	51
	Pioma KSP-32		10		6		45	61
	Pioma KSP-63	2	2			1		5
	Goelner		1			1		2

Tabela 3.10.8 zawiera zestawienie dotyczące ilości oraz łącznej mocy zainstalowanej w silnikach podstawowych grup urządzeń eksploatowanych w kopalniach JSW SA.

Tabela 3.10.8. Urządzenia dużej mocy zainstalowane w kopalniach JSW SA

Wyszczególnienie	Ilość urządzeń [szt.]	Moc całkowita [kW]
Maszyny wyciągowe	37	86 760,0
Przenośniki taśmowe	427	79 607,0
Agregaty sprężarkowe	25	55 405,0
Wentylatory	31	44 450,0
Pompy głównego odwadniania	44	43 745,0
Przenośniki zgrzeblowe	161	20 594,5
Kombajny ścianowe	28	14 386,0
Kombajny chodnikowe	53	9 026,0
Pompy ciśnieniowe	82	8 629,5
Agregaty chłodzące	18	4 815,0

W procesie przeróbki węgla wykorzystywane są:

- przesiewacze wibracyjne typu PZ, PWP, PWE, WP, WK,
- przesiewacze odwadniająco-klasyfikujące typu PWP,
- sita łukowe,
- sita odwadniające OSO, np.OSO-2400,
- kruszarki selektywne bębnowe typu Bradford,
- kruszarki udarowo-pierścieniowe,
- kruszarki walcowe,
- uławiacze elektromagnetyczne,
- wzbogacalniki DISA,
- rekuperatory magnetyczne bębnowe,
- osadzarki ziarnowe KD850,
- osadzarki średnioziarnowe OZ-36D3,
- osadzarki miałowe typu OM18 i OM24D,
- hydrocyklony klasyfikująco-zagęszczające typu Krebs,

- flotowniki typu IZ-5 i IZ-12, IF-30W, IF-100,
- wirówki sedymentacyjno-filtracyjne SB-6400, DMI 44x132, HUMBOLDT SYS 1100x3300,
- filtry tarczowe próżniowe typoszeregów: FTB, FTC, FTPO-180,
- prasy filtracyjne typu PF-ROW 570, ICR,
- odwadniarki poziome wibracyjne typu WOW-1.3 i WOW-1.4, HSG-1200 i HES-1300,
- odwadniarki pionowe ślimakowe typu NAEL-3A,
- odwadniarki poziome ślimakowe H1000 firmy Andritz,
- zagęszczacze promieniowe Dorra,
- suszarki bębnowe ROW-2,
- baterie cyklonów odpylających na sucho,
- odpylniki na mokro typu Airmix.

Część urządzeń zbliża się do końca okresu ich eksploatacji (obudowy zmechanizowane w szeregu kopalń, urządzenia transportowe, urządzenia przeróbki węgla). Jednak ogólnie rzecz biorąc, stan urządzeń wydaje się być dobry. Planowane jest wprowadzanie nowoczesnych urządzeń i usprawnień technicznych, takich jak ulepszona klimatyzacja lub zmiany systemów transportu załogi i materiałów. Szacunki nakładów inwestycyjnych dla każdej kopalni w celu modernizacji oraz wymiany urządzeń przedstawiono w dalszej części raportu.

Większość kopalń stosuje dzierżawę (leasing) najważniejszych maszyn i urządzeń – kombajnów ścianowych lub chodnikowych. Dzierżawa (leasing) jest postrzegana jako preferowany sposób pozyskiwania urządzeń, korzystny z uwagi na fakt, że producenci wnoszą wkład w konserwację, a więc i wydajność maszyn; i choć gwarancje wydajności lub gwarancje dyspozycyjności nie są zwykle częściami zawieranych umów, maszyny są utrzymywane w stanie, który powinien pozwolić na osiągnięcie wysokich wydajności.

3.11 Infrastruktura kopalń

Infrastruktura powierzchniowa i dołowa poszczególnych kopalń (obiekty budowlane, liniowe, urządzenia techniczne, sieci energetyczne oraz wodno-kanalizacyjne, wyposażenie kopalń, maszyny i urządzenia), ze względu na realizowane zbliżone funkcje i procesy – jest podobna we wszystkich kopalniach Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA.

Do najważniejszych obiektów infrastruktury kopalń zaliczyć można:

- powierzchniowe stacje i sieci rozdzielcze wysokiego i średniego napięcia,
- dołowe stacje i sieci średniego napięcia,
- pompownie i instalacje głównego odwadniania,
- stacje wentylatorów głównych,
- powierzchniowe i dołowe stacje odmetanowania,
- centralne i grupowe układy klimatyzacji,
- główne stacje sprężania powietrza,
- zbiorniki przeciwpożarowe,
- szybowe wieże wyciągowe, budynki nadszuby,
- budynki maszyn wyciągowych,
- obiekty instalacji podsadzkowej, dołowe pompownie emulsji,
- obiekty i urządzenia przeróbki węgla,
- obiekty placów składowych urobku,
- stacje załadownicze oraz przesypowe,
- warsztaty mechaniczne oraz magazyny,
- budynki administracji, sztabu akcji ratunkowej, dyspozytornie, lampownie, łaźnie.

Woda przemysłowa dostarczana jest do kopalń z ujęć własnych oraz w oparciu o umowy zawarte z Przedsiębiorstwem Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. Woda pitna dostarczana jest na podstawie umów zawartych z miejscowymi zakładami wodociągów i kanalizacji.

Kopalnie JSW SA, oprócz KWK „Budryk”, odprowadzają nadmiar wód dołowych kolektorem „Olza” do rzeki Odry za pośrednictwem Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji (będącego własnością JSW SA). KWK „Budryk” swe zasolone wody poddaje odzyskowi w Zakładzie Odsalania Wód Dołowych w Dębieńsku. Na terenie zakładów oraz miejscowości, w których zlokalizowane są kopalnie, znajdują się także miejscowe oczyszczalnie ścieków.

Każda z kopalń posiada kilka linii zasilających 110 kV doprowadzonych do głównych stacji zasilających, gdzie poprzez zainstalowane tam transformatory mocy następuje transformacja wysokiego napięcia 110 kV na średnie napięcie 6 kV, które stanowi podstawę układów dystrybucji energii stosowanych w zakładach. Zasilanie w energię elektryczną realizowane jest za pomocą wydzielonych, własnych przemysłowych sieci elektroenergetycznych. Obok urządzeń zasilanych średnim napięciem występuje liczna grupa odbiorników niskiego napięcia (500 V). Urządzenia energomechaniczne i elektryczne pracujące w strefach zagrożonych wybuchem metanu lub pyłu węglowego posiadają właściwą certyfikację i dopuszczenia do ruchu.

Kopalniane sieci elektryczne są w różnym stopniu zdekapitalizowane. Pomimo niewielkich strat mocy nie występują jednak problemy z utrzymaniem stabilnego zasilania. Energia bierna kompensowana jest przy wykorzystaniu odpowiednich kompensatorów, w większości zlokalizowanych na powierzchni zakładów górniczych oraz przy wykorzystaniu silników synchronicznych. Tylko sporadycznie i w różnym stopniu na różnych kopalniach zdarzają się przekroczenia ustalonego współczynnika mocy biernej. Kopalnie na bieżąco wymieniają stare urządzenia, zastępując je nowymi.

Na terenie zakładów funkcjonują rozbudowane systemy telefoniczne, pomiarowe oraz alarmowo-rozgłoszeniowe. Centrale telefoniczne kopalń posiadają połączenie z publicznymi sieciami telefonicznymi Telekomunikacji Polskiej SA oraz Netia SA. Iskrobezpieczne urządzenia telefoniczne oraz systemy alarmowo-rozgłoszeniowe posiadają baterie akumulatorów oraz agregaty prądotwórcze zapewniające nieprzerwane zasilanie.

Na terenie zakładów funkcjonują rozbudowane sieci transmisji danych technologicznych oraz systemy transmisji wielokrotnej typu FOD, CTT-32, Venturon. Dyspozytornie wyposażone są w nowoczesne centrale telefoniczne, oprogramowanie klasy SCADA, które umożliwiają monitoring parametrów bezpieczeństwa oraz wizualizację przebiegu realizowanych procesów technologicznych. Dostępne wyposażenie w znacznym stopniu wspomaga utrzymanie ruchu oraz wpływa na podniesienie bezpieczeństwa pracy załogi.

Zakłady górnicze posiadają ponadto rozbudowane sieci wentylacyjne, odwadniające, technologiczne (sprężone powietrze, emulsja, woda technologiczna) oraz bezpieczeństwa przeciwpożarowego. W skład tych sieci wchodzi odpowiednie urządzenia energomechaniczne bądź elektryczne (wentylatory, agregaty chłodzące, pompy, agregaty sprężarkowe, urządzenia zasilające oraz sterowanie) oraz instalacje (wyróbiska, rurociągi, przewody, kable), za pomocą których rozprowadzane są poszczególne media.

Produkcja sprężonego powietrza odbywa się w zdecydowanej większości w obrębie kopalń. Dodatkowo medium to doprowadzane jest z elektrociepłowni „Zofiówka” należącej do Spółki Energetycznej Jastrzębie S.A. (SEJ). Energia cieplna dostarczana jest na podstawie umów zawartych z SEJ oraz Zakładem Produkcji Ciepła Żory Sp. z o.o.

Wszelkie sieci doprowadzające media są należycie konserwowane zgodnie z przepisami prawa.

Transport poziomy realizowany jest za pomocą sieci przenośników taśmowych, kolei górniczych, kolejek spągowych i podwieszanych. Transport pionowy (ciągnięcie urobku, transport ludzi i materiałów) prowadzony jest przy użyciu górniczych wyciągów szybowych.

Ruch górniczych wyciągów szybowych podlega ścisłej kontroli w czasie okresowych rewizji.

Sieci gazometrii (czujniki, metanu oraz tlenu węgla), jak i sprzęt gaśniczy są rozmieszczone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Ze względu na zagrożenie tąpnięciami na terenie zakładów funkcjonuje aparatura złożona z około 162 wyspecjalizowanych przyrządów, w skład której wchodzi 137 sejsmometrów oraz sond sejsmicznych. Zagrożenie metanowe monitorowane jest za pomocą 1 539 czujników obsługiwanych przez 47 central metanometrycznych typu CST-40, CMC-4, CMC-3MS. Obecnie w kopalniach spółki zainstalowanych jest około 370 czujników do pomiaru tlenu węgla.

Systemy wizualizacji danych wspierają utrzymanie ruchu, umożliwiają zdalną diagnostykę stanu urządzeń oraz kontrolę podstawowych parametrów bezpieczeństwa. System monitoringu wizyjnego jest wyposażony w 65 kamer telewizyjnej przemysłowej. Sumaryczna długość trasy światłowodowej wynosi 85 km. W dwóch kopalniach częściowo wdrożono system identyfikacji załogi.

Utrzymanie obiektów w zdecydowanej większości realizowane jest poprzez własne, wyspecjalizowane służby konserwacyjne oraz naprawcze. Plany inwestycyjne oraz modernizacje przeprowadzone w ostatnich latach świadczą o długofalowej polityce eksploatacyjnej obiektów technicznych. Rozbudowany park maszynowy oraz wiek wyposażenia pozwala na stabilne kontynuowanie działalności wydobywczej zakładu. Całość infrastruktury technicznej stanowi integralny system zabezpieczający wydobycie oraz realizację celów produkcyjnych zakładu od wielu lat, zachowując jednocześnie odpowiedni poziom bezpieczeństwa załogi.

3.12 Wydobycie historyczne i prognoza produkcji

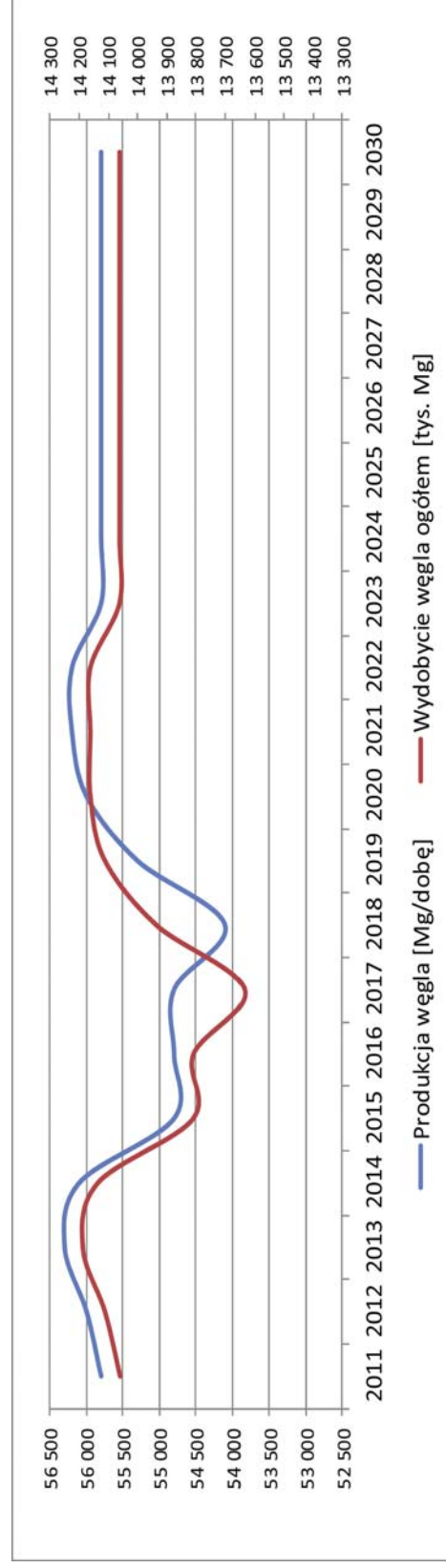
Dane historyczne dotyczące produkcji węgla handlowego dla wszystkich kopalń JSW SA w latach od 2006 do 2010 przedstawiono w tabeli 3.12.1, a wydobycie planowane przedstawia z kolei tabela 3.12.2. Należy zauważyć, że kopalnia KWK „Budryk” została dołączona do grupy dopiero w roku 2008. Planowane wielkości produkcji nie różnią się wiele od tych historycznych (maksymalne wahania wynoszą 6%) i w warunkach kopalń JSW SA należy je uznać za uzasadnione (rys. 3.12).

Tabela 3.12.1. Produkcja węgla w JSW SA w latach 2006-2010

Wyszczególnienie	J.m.	KWK „Borynia”	KWK „Zofiówka”	KWK „Budryk”	KWK „Jas-Mos”	KWK „Krupiński”	KWK „Pniówek”	Typ 35	Typ 34	Ogółem JSW SA
Węgiel handlowy	[Mg/dobę]	8 768	10 326		10 215	9 023	14 757	44 066	9 023	53 088
	[Mg]	2 200 700	2 591 900		2 564 000	2 264 700	3 703 900	11 060 500	2 264 700	13 325 200
Węgiel koksowy	[Mg/dobę]	7 375	9 392		10 054	3 346	13 755	40 576	3 346	43 922
	[Mg]	1 851 076	2 357 500		2 523 524	839 900	3 452 500	10 184 600	839 900	11 024 500
Węgiel energetyczny	[Mg]	349 624	234 400		40 476	1 424 800	251 400	875 900	1 424 800	2 300 700
Węgiel handlowy	[Mg/dobę]	7 583	8 969		7 740	7 918	14 891	39 183	7 918	47 101
	[Mg]	1 903 300	2 251 200		1 942 800	1 987 500	3 737 600	9 834 900	1 987 500	11 822 400
Węgiel koksowy	[Mg/dobę]	5 748	8 380		7 656	3 238	13 922	35 705	3 238	38 943
	[Mg]	1 442 675	2 103 400		1 921 577	812 850	3 494 300	8 961 952	812 850	9 774 802
Węgiel energetyczny	[Mg]	460 625	147 800		21 223	1 174 650	243 300	872 948	1 174 650	2 047 598
Węgiel handlowy	[Mg/dobę]	7 252	9 606	11 381	6 608	6 951	12 113	35 579	18 332	53 911
	[Mg]	1 834 700	2 430 400	2 879 300	1 671 800	1 758 700	3 064 600	9 001 500	4 638 000	13 639 500
Węgiel koksowy	[Mg/dobę]	5 619	8 770	1 529	6 502	2 199	11 357	32 246	3 728	35 975
	[Mg]	1 421 482	2 218 700	386 952	1 644 962	556 300	2 873 200	8 158 344	943 252	9 101 596
Węgiel energetyczny	[Mg]	413 218	211 700	2 492 348	26 838	1 202 400	191 400	843 156	3 694 748	4 537 904
Węgiel handlowy	[Mg/dobę]	6 513	5 239	11 759	5 484	7 492	11 332	28 568	19 251	47 833
	[Mg]	1 550 100	1 246 900	2 810 500	1 305 200	1 790 600	2 696 900	6 799 100	4 601 100	11 400 200
Węgiel koksowy	[Mg/dobę]	5 344	4,524	966	4 872	2 243	10 256	24 996	3 209	28 178
	[Mg]	1 271 815	1 076 700	230 838	1 159 614	536 000	2 440 896	5 949 025	766 838	6 715 863
Węgiel energetyczny	[Mg]	278 285	170 200	2 579 662	145 586	1 254 600	256 004	850 075	3 834 262	4 684 337
Węgiel handlowy	[Mg/dobę]	7 514	7 665	12 000	6 227	8 595	10 270	31 676	20 595	52 271
	[Mg]	1 915 950	1 954 553	3 060 100	1 588 000	2 191 600	2 618 870	8 077 373	5 251 700	13 329 073
Węgiel koksowy	[Mg/dobę]	6 788	7 114	1 853	6 206	3 784	9 957	30 065	5 637	35 702
	[Mg]	1 730 898	1 814 137	472 550	1 582 510	964 950	2 539 080	7 666 625	1 437 500	9 104 125
Węgiel energetyczny	[Mg]	185 052	140 416	2 587 550	5 490	1 226 650	79 790	410 748	3 814 200	4 224 948

Tabela 3.12.2. Planowana produkcja w latach 2011-2030 [w kategoriach węgla handlowego]

Wyszczególnienie	J.m.	Strategia ogólna																			
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Produkcja dzienna	[Mg/dobę]	53 900	56 000	56 300	56 100	54 800	54 800	54 800	54 100	55 300	56 000	56 200	55 800	55 800	55 800	55 800	55 800	55 800	55 800	55 800	55 800
Wydobycie ogółem	[tys. Mg]	13 583	14 112	14 188	14 137	13 810	13 810	13 810	13 810	13 936	14 112	14 162	14 062	14 062	14 062	14 062	14 062	14 062	14 062	14 062	14 062
Węgiel koksowy: Węgiel energetyczny	Proporcja	2,9:1	2,9:1	2,9:1	3,0:1	3,2:1	3,0:1	3,1:1	3,0:1	3,1:1	3,0:1	2,9:1	2,9:1	2,9:1	2,9:1	3,0:1	3,0:1	3,0:1	3,0:1	3,0:1	3,0:1
Typ 34	[tys. Mg]	1 977	2 147	2 156	2 164	1 747	1 650	1 518	1 518	1 518	1 518	1 524	1 525	1 525	1 525	1 518	1 518	1 518	1 518	1 518	1 518
Typ 35	[tys. Mg]	8 105	8 351	8 401	8 425	8 776	8 687	8 939	8 737	8 994	9 085	9 132	8 921	8 921	8 921	9 047	9 047	9 047	9 047	9 047	9 047
Węgiel energetyczny	[tys. Mg]	3 501	3 614	3 631	3 548	3 287	3 473	3 353	3 378	3 424	3 509	3 631	3 616	3 616	3 616	3 497	3 497	3 497	3 497	3 497	3 497

Rys. 3.12. Produkcja i wydobycie węgla w latach 2011-2030 w JSW SA

3.13 Zatrudnienie

Liczba pracowników zatrudnionych bezpośrednio w JSW SA wynosi ponad 22 000 osób.

W tabeli 3.13.1 przedstawiono poziom zatrudnienia w poszczególnych kopalniach w latach 2006-2010.

Tabela 3.13.1 Poziom zatrudnienia

Kopalnia	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Borynia”	3 426	3 452	3 562	3 562	3 551
KWK „Zofiówka”	3849	3 865	3 964	3 961	4 028
KWK „Budryk”	2 397	2 439	2 471	2 500	2 539
KWK „Jas-Mos”	4 351	4 299	4 231	4 144	4 007
KWK „Krupiński”	2 246	2 344	2 600	2 594	2 714
KWK „Pniówek”	4 992	5 080	5 342	5 213	5 219
OGÓŁEM	21 261	21 479	22 170	21 974	22 058

W ostatnich pięciu latach nastąpił nieznaczny wzrost zatrudnienia. Dla niektórych kopalń obserwowany jest stały trend wznoszący (lata 2006-2010).

Poza pracownikami własnymi kopalnie również korzystają z usług firm zewnętrznych zarówno w robotach pod ziemią, jak i na powierzchni. W roku 2010 łącznie 210 firm zewnętrznych zatrudniających 5 300 pracowników świadczyło usługi dla wszystkich kopalń JSW SA. Główne prace, do których zatrudnia się firmy obce pod ziemią, to drażnienie wyrobisk kamiennych oraz kamienno-węglowych. Ponadto wykonują one prace specjalistyczne (odmetanowanie, prace badawcze etc.). Na powierzchni natomiast świadczą usługi w zakresie bezpieczeństwa, prac porządkowych oraz pewnej części transportu (dowóz załogi do pracy).

Aktualnie celem JSW SA, a także poszczególnych kopalń jest optymalizacja wykorzystania zatrudnionych pracowników poprzez wydłużenie efektywnego czasu pracy (różne modele organizacji pracy 6 dni w tygodniu, a nie jak obecnie 5 dni). Będzie to jednak zależało od wyników negocjacji ze związkami zawodowymi. Realizacja tego przedsięwzięcia powinna doprowadzić do lepszego wykorzystania zatrudnionych pracowników oraz posiadanych maszyn i urządzeń.

Należy jednak stwierdzić, że liczba zatrudnionych w JSW SA wynosząca ponad 22 000 osób generuje wysokie koszty stałe, co jest cechą charakterystyczną wszystkich kopalń spółki. Stan ten wynika bezpośrednio z ogólnej dużej liczby ścian wydobywczych i zakresu robót przygotowawczych oraz konieczności utrzymywania niezbędnej infrastruktury do ich prowadzenia. Istnieje jednak możliwość obniżenia tych kosztów w ramach realizacji programu optymalizacji zakładającego m.in. zwiększenie stopnia wykorzystania czasu pracy oraz wprowadzenie 6-dniowego tygodnia pracy, co spowoduje reorganizację firmy oraz lepsze wykorzystanie siły roboczej.

Wskaźniki zatrudnienia pokazują, że znaczna część pracowników kopalni (przeciętnie 17%, czyli 665 osób) pracuje na powierzchni. Dane te nie obejmują jednak firm zewnętrznych związanych także z obsługą ruchu na powierzchni, stąd do wymienionej liczby należałoby dodać przeciętnie do każdej kopalni kolejne 350 osób. Chociaż obsługa ruchu na powierzchni jest bardzo pracochłonna, to jednak istnieje możliwość zmniejszenia zatrudnienia poprzez wdrażanie zmian organizacyjnych.

W tabeli 3.13.2 przedstawiono strukturę wiekową zatrudnionych mężczyzn.

Tabela 3.13.2. Struktura wiekowa personelu (mężczyźni – grudzień 2010)

Przedział wiekowy	KWK „B-Z” - R. „Borynia”		KWK „B-Z” R. „Zofiówka”		KWK „Jas-Mos”		KWK „Krupiński”		KWK „Pniówek”		KWK „Budryk”		Ogółem	
	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%
Poniżej 30	807	24,1%	989	26,5%	787	21,5%	706	28,4%	1 284	26,6%	620	26,6%	5 193	25,5%
31-40	1 272	38,0%	1 319	35,3%	1 195	32,7%	734	29,6%	1 430	29,6%	747	32,1%	6 697	32,8%
41-50	1 023	30,6%	1 218	32,6%	1 385	37,9%	860	34,6%	1 766	36,5%	768	33,0%	7 020	34,4%
51-60	239	7,1%	204	5,5%	273	7,5%	177	7,1%	347	7,2%	185	7,9%	1 425	7,0%
61-65	6	0,2%	8	0,2%	13	0,4%	5	0,2%	9	0,2%	10	0,4%	51	0,3%
Powyżej 65	1	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	0	0,0%	1	0,0%
Ogółem	3348	100%	3738	100%	3653	100%	2482	100%	4836	100%	2 330	100%	20 387	100%

Kobiety stanowią względnie niewielki procent pracowników (7,6% czyli około 1671 kobiet). Są one głównie zatrudnione na powierzchni w administracji, a także w zakładach przerobczych. Najliczniejsze grupy wśród zatrudnionych kobiet stanowią kobiety w wieku od 41 do 50 lat (49%) oraz w wieku 51-60 lat (33%). Tabela 3.13.3 przedstawia dane dotyczące stażu pracowników zatrudnionych w JSW SA. Okazuje się, że w poszczególnych przedziałach wiekowych zatrudnienie w poszczególnych kopalniach jest zbliżone. Obserwowany jest też proces ciągłej wymiany kadr.

Tabela 3.13.3. Staż pracowników zatrudnionych pod ziemią
(stan na dzień 31.12.2010 r.)

Przedział wiekowy	KWK „B-Z” R. „Borynia”		KWK „B-Z” R. „Zofiówka”		KWK „Jas-Mos”		KWK „Krupiński”		KWK „Pniówek”		KWK „Budryk”		Ogółem	
	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%	Liczba	%
Poniżej 1	84	2,8%	72	2,1%	64	2,0%	84	3,9%	69	1,6%	58	2,9%	431	2,4%
1-5	894	29,4%	855	25,5%	357	11,0%	727	33,8%	1 305	30,5%	600	30,3%	4 738	26,2%
6-10	233	7,7%	429	12,8%	701	21,5%	290	13,5%	290	6,8%	283	14,3%	2 226	12,3%
11-15	395	13,0%	283	8,4%	546	16,8%	102	4,7%	295	6,9%	211	10,6%	1 832	10,1%
16-20	662	21,8%	702	21,0%	745	22,9%	274	12,7%	735	17,2%	285	14,4%	3 403	18,9%
21-25	676	22,2%	820	24,5%	458	14,1%	502	23,3%	1 164	27,2%	475	24,0%	4 095	22,7%
Powyżej 25	97	3,2%	189	5,6%	384	11,8%	173	8,0%	414	9,7%	71	3,6%	1 328	7,4%
Ogółem	3 041	100,0%	3 350	100,0%	3 255	100,0%	2 152	100,0%	4 272	100,0%	1 983	100,0%	18 053	100,0%

Obecna załoga posiada bardzo duże doświadczenie. Pewne ryzyko stanowią jednak odejścia na emerytury pracowników z największym stażem pracy po przepracowaniu 25 lat pod ziemią. Z otrzymanych danych wynika, że w przeciągu najbliższych pięciu lat kopalnie staną w obliczu konieczności zatrudnienia i przeszkolenia prawie jednej czwartej aktualnej siły roboczej. Ustalono również, że znaczną część pracowników dołowych można przeszkolić stosunkowo szybko ze względu na posiadane przez nich wykształcenie techniczne, które otrzymują w istniejących w regionie szkołach technicznych o profilu górniczym. Korzystnie oddziałuje również fakt, że lista osób ubiegających się o zatrudnienie jest obecnie większa od realnej podaży miejsc pracy.

Dbając o wysokie kompetencje własnej kadry górniczej, Spółka wspiera szkoły i uczelnie kształcące w specjalnościach górniczych. Zwiększa to możliwości pozyskiwania wykwalifikowanych pracowników również z wyższym wykształceniem górniczym.

Eksperti zwracają jednak uwagę na konieczność podejmowania odpowiednich działań ze stosunkowo dużym wyprzedzeniem również w zakresie wyposażania nowych pracowników w odpowiednie kompetencje i kwalifikacje do pracy. Jest to szczególnie istotne w sytuacji ciągłego postępu technologicznego w zakresie automatyzacji procesu wydobywczego i obsługi coraz bardziej skomplikowanych maszyn.

Wymaga również podkreślenia fakt wysokich kompetencji i doświadczeń kadry zarządzającej kopalń. W większości przypadków inżynierowie wyższego i nadrzędnego szczebla dysponują wieloletnim stażem pracy na dole kopalń, wysokimi kwalifikacjami oraz zdobytymi uprawnieniami w ruchu.

3.14 Sprzedaż i marketing

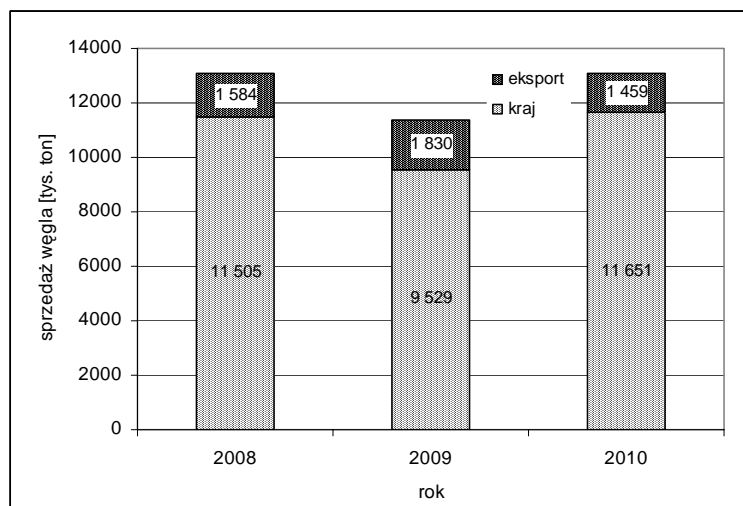
Wśród krajowych odbiorców węgla koksowego produkowanego przez Jastrzębską Spółkę Węglową SA czołową pozycję zajmują (dane za 2010 r.): Koksownia Przyjaźń (48% dostaw) oraz dwie koksownie Grupy ArcelorMittal Poland (34%); mniejsze ilości kierowane są do pozostałych krajowych koksowni: KK Zabrze (ok. 10%), WZK Victoria, Koksownia Częstochowa Nowa i Carbo-koks. W przypadku sprzedaży węgla koksowego typu 35 z kopalń JSW SA udział węgla kierowanego do koksowni ArcelorMittal kształtował się na poziomie: w roku 2007 – 47% (a w sprzedaży na rynku krajowym – 55,6%), w roku 2008 – 46,7% (54%), w roku 2009 – 35,3% (46,3%).

W sprzedaży zagranicznej dominującą pozycję zajmuje rynek czeski (33% eksportu), na którym odbiorcami są: OKD, ArcelorMittal Ostrava, Moravia Steel. Stałymi odbiorcami są również koncerny voestalpine (Austria; 28%) oraz US Steel Košice (Słowacja; 32%).

Ponadto w strukturze sprzedaży węgla ogółem, w zależności od uwarunkowań rynkowych 34-37% stanowią dostawy węgla do celów energetycznych dla sektora energetyki zawodowej (około 95% sprzedaży), przemysłowej, ciepłowni przemysłowych, komunalnych i odbiorców indywidualnych. Do głównych odbiorców węgla do celów energetycznych należą: PGE Elektrownia Opole, PCE Elektrownia Dolna Odra, Elektrownia Rybnik, Zespół Elektrowni Ostrołęka, Elektrownia Kozienice, Spółka Energetyczna Jastrzębie, Południowy Koncern Energetyczny i inne.

Oprócz bezpośredniej sprzedaży, wyprodukowany węgiel do celów energetycznych służy także jako zabezpieczenie celów technologicznych kopalń i deputatów pracowniczych.

Sprzedaż węgla zrealizowaną przez JSW SA w okresie 2008-2010 przedstawiono na rysunku 3.14.1.

Rys. 3.14.1. Sprzedaż węgla w okresie 2008-2010

Prognoza JSW SA zakłada produkcję węgla handlowego w latach 2011-2014 na poziomie 14,2 mln Mg, a w roku 2015 – 13,8 mln Mg, z czego około 8,8 mln Mg koncentratu węgla typu 35. Pozostałą ilość stanowić będzie koncentrat węgla typu 34 (1,7 mln Mg) oraz węgiel do celów energetycznych (3,3 mln Mg). Zakładając, że moce produkcyjne krajowego koksownictwa będą na poziomie 12 mln Mg, to przy wykorzystaniu mocy produkcyjnych na poziomie około 90% produkcja koksu będzie się kształtować na poziomie 11 mln Mg. Przy średnim wskaźniku zużycia węgla na 1 Mg koksu na poziomie 1,4 zapotrzebowanie na węgiel koksowy wyniesie 15,4 mln Mg. Przewiduje się, że po roku 2015 zdolności wydobywcze kopalń ukształtują się na stabilnym poziomie około 14 mln Mg węgla o strukturze: około 9 mln Mg koncentratu węgla typu 35; 1,5 mln Mg koncentratu typu 34 i 3,5 mln Mg węgla do celów energetycznych.

Strategia JSW SA w obszarze sprzedażowym zakłada utrzymanie pozycji lidera w średniej i długiej perspektywie czasu w zakresie produkcji węgla koksowego oraz znaczącego producenta koksu w Europie. Będzie to możliwe m.in. poprzez:

- dynamiczną identyfikację zmian zachodzących w otoczeniu i właściwe dostosowanie narzędzi marketingowych (marketing mix) dla osiągnięcia celów sprzedażowych,
- koncentrację na najbardziej efektywnych segmentach rynku krajowego i zagranicznego,
- koncentrację funkcji sprzedaży wokół Polskiego Koksu SA (PK), będącego podmiotem zależnym JSW SA,
- utrzymanie dotychczasowych kluczowych odbiorców węgla koksowego i węgla do celów energetycznych oraz koksu,
- rozwijanie oraz dywersyfikację bazy klientów, jak i tworzenie trwałych relacji z partnerami biznesowymi,
- wykorzystywanie formuły kontraktów wieloletnich ze strategicznymi odbiorcami koksu (hutami),
- implementację koncepcji tożsamości korporacyjnej w ramach Grupy.

Polski Koks SA przejmie w tym zakresie zadania jednostek obecnie zajmujących się sprzedażą produktów węglowych w Spółce, jak i dwóch koksowni – Koksowni Przyjaźń oraz, po dokonaniu transakcji zakupu, KK Zabrze. Scentralizowany wokół jednego podmiotu model sprzedażowy, w ocenie ekspertów jest dobrym rozwiązaniem, które pozwoli na dalszą poprawę jakości obsługi klientów Spółki.

Spedycja prowadzona przez Polski Koks SA (PK) będzie obejmować wszystkie strategiczne produkty (węgiel koksowy, węgiel dla celów energetycznych oraz koksu) i w mniejszym stopniu również metan i produkty węglopochodne wytwarzane przez koksownie. Zakłada się ponadto, w zależności od potrzeb zgłaszanych przez rynek, wprowadzenie zróżnicowanych mieszanek węglowych dostosowanych do wymagań poszczególnych klientów.

Działania Polskiego Koksu SA będą wspierane przez Pion Produktowo-Cenowy zlokalizowany w podmiocie dominującym JSW SA, uzupełnionym o pracowników zakładów górniczych.

W strategii wobec Polskiego Koksu SA założono, iż będzie on prowadził również politykę zakupową w zakresie dostępu do węgla koksowego i energetycznego z obcych źródeł na wypadek spadku produkcji i/lub jakości wytwarzanego w Spółce węgla.

W ocenie ekspertów strategia Spółki w obszarze sprzedaży jest właściwa ze względu na charakter prowadzonej działalności wydobywczej i przetwórczej. Spółka dochowuje uzgodnień kontraktowych dotyczących ilości i jakości sprzedawanego węgla. Za oferowane produkty handlowe otrzymuje płatności pieniężne, zgodnie z postanowieniami wynikającymi z wzajemnych uzgodnień stron.

3.15 Bezpieczeństwo i higiena pracy

3.15.1 Wentylacja oraz klimatyzacja kopalni

Działanie wysokiej temperatury może mieć poważny wpływ na organizm. Przy występującym w kopalniach JSW SA wysokim gradiencie temperatury, temperatura otaczających skał sięga 46°C, sprawność wentylacji oraz urządzeń chłodzących w kopalniach JSW SA jest istotnym czynnikiem obniżającym wpływ wysokich temperatur na wydajność pracy.

Przewietrzanie wyrobisk górniczych w zakładach JSW SA, dokonywane jest prądami powietrza w systemie ssącym, wytwarzanym przez wentylatory główne zabudowane na powierzchni kopalni. Stacje wentylatorów głównych zabudowane są przy szybach wentylacyjnych i wyposażone są w wentylatory promieniowe. Każda ze stacji posiada rezerwę co najmniej jednego wentylatora na wypadek awarii. Ponadto każda kopalnia posiada rezerwowe źródła zasilania zgodnie z obowiązującym prawem.

Przekroje poprzeczne szybów oraz wydajności i spiętrzenia wentylatorów pozwalają w sposób bezpieczny przewietrzać poszczególne rejony eksploatacji. Kopalnie, które w najbliższym czasie planują poszerzyć eksploatację o nowe złoża, przewidują budowę nowych szybów, które usprawnią pracę sieci wentylacyjnych.

Sieć wentylacyjna w kopalniach jest regulowana za pomocą tam wentylacyjnych usytuowanych w poszczególnych wyrobiskach oraz pomiędzy nimi, determinując właściwy przepływ powietrza. Wymagana przez prawo polskie minimalna i maksymalna prędkość oraz ilość powietrza w wyrobiskach jest utrzymywana i stale monitorowana.

Wyrobiska wychodzące z użytku są systematycznie wyłączane z sieci wentylacyjnej, co pozwala kierować pozyskane w ten sposób rezerwy powietrza do nowo powstających rejonów. Skracanie sieci wentylacyjnej może rodzić ryzyko nadmiernego przepływu powietrza przez wyrobiska (przykładowo w KWK „Jas-Mos”). Kopalnie są jednak w pełni świadome tych konsekwencji i zastanawiają się nad wdrożeniem systemów regulacji obrotów silników wentylatorów głównego przewietrzania.

We wszystkich kopalniach zainstalowany jest sprzęt do automatycznego monitorowania gazów w określonych lokalizacjach na dole kopalni. Dane z pomiarów przekazywane są na powierzchnię. Czujniki zainstalowane pod ziemią w wyrobiskach eksploatacyjnych, transportowych, udostępniających oraz w pozostałych kluczowych lokalizacjach, alarmują nadzór przy przekroczeniu ustalonych poziomów stężeń gazów a tam, gdzie jest to niezbędne, automatycznie odcinają zasilanie w energię elektryczną.

Służby kopalni prowadzą ciągły monitoring stężenia CH₄, O₂, CO, jak również przepływu powietrza (prędkości, ilości) oraz temperatury.

W pokładach zaliczonych do najwyższej kategorii zagrożenia metanowego prowadzone jest odmetanowanie, które znacznie poprawia warunki bezpieczeństwa. Wszystkie prace związane z wierceniem otworów, obsługą sieci i stacji odmetanowania prowadzone są przez specjalistyczną firmę zewnętrzną. Sporadycznie w najbardziej metanowych pokładach dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych stężeń metanu. Zdarzenia te są rejestrowane i podejmowane są odpowiednie środki zaradcze.

Znaczną uwagę zwraca się na powszechnie występujące zagrożenie pyłowe. Na wizytowanych kopalniach stwierdzono stosowaną na szeroką skalę prewencję. Prowadzone jest zraszanie na przesypach, opylanie i zwilżanie pyłu w wyrobiskach, a także inne działania ograniczające skalę zagrożenia pyłowego.

W drążonych wyrobiskach stosuje się wentylację odrębną, wyrobiska wyposażone są w lutniociągi z zabudowanymi wentylatorami oraz stosowanymi urządzeniami odpylającymi. Przyczynia się to do obniżenia ilości pyłu węglowego dostającego się do strumienia powietrza wentylacyjnego oraz redukuje wystawienie pracowników na działanie nadmiernej ilości szkodliwego pyłu.

Ze względu na zwiększającą się głębokość eksploatacji (temperatura pierwotna górotworu sięga 46°C) oraz instalowanie urządzeń o coraz większych mocach, w niektórych wyrobiskach występują niekorzystne warunki klimatyczne. Dlatego też na kopalniach stosuje się różne systemy pozwalające na obniżenie temperatury. Niektóre zakłady posiadają nowoczesne systemy centralnej klimatyzacji (obecnie KWK „Pniówek” i KWK „Budryk”, planowana budowa instalacji w KWK „Borynia – Zofiówka” Ruch Zofiówka). Warto podkreślić, że w KWK „Pniówek” jest ona zasilana metanem pochodzącym z odmetanowania pokładów węgla. Pozostałe zakłady stosują klimatyzację grupową. Z uwagi na te ograniczenia oraz plany kopalń związane z eksploatacją pokładów zalegających na głębokościach poniżej 1000 m zasugerowano służbom kopalń stosowanie na szerszą skalę klimatyzacji centralnej. Jest to przedsięwzięcie kosztowne co do nakładów inwestycyjnych, lecz skuteczne ze względu na efektywną kontrolę temperatury w miejscu pracy.

3.15.2 Wypadki

Tabela 3.15.1. Wskaźniki wypadkowości w JSW SA w okresie od 2006 r. do 2010 r.

Rok	Liczba wypadków			
	Śmiertelne	Ciężkie	Lekkie	Ogółem
2006	2	4	335	341
2007	3	4	335	342
2008	6	4	413	423
2009	6	1	382	389
2010	3	0	396	399

Z tablicy 3.15.1 wynika, że od 2006 roku rośnie liczba wypadków w kopalniach JSW SA. Zdaniem Spółki spowodowane to było włączeniem w struktury JSW kopalni „Budryk”. Nie zidentyfikowano wspólnej przyczyny wypadków śmiertelnych lub wypadków ciężkich, która mogłaby wskazywać na potrzebę skoncentrowania się na pewnych obszarach. Jest natomiast oczywiste, że JSW SA uznaje problem rosnącej wypadkowości za bardzo ważny i wdraża program poprawy BHP mający na celu obniżenie liczby wypadków.

Do analizy wypadkowości JSW SA stosuje różne wskaźniki (tab. 3.15.2). Jednym z nich jest „liczba dni absencji z tytułu wypadku”. Aktualnie w skali Spółki wskaźnik ten wynosi on 59,9 dnia.

Tabela 3.15.2. Wskaźniki wypadkowości w kopalniach JSW SA w latach 1995-2010

Rok	liczba wypadków z wyłączeniem zdarzeń śmiertelnych	LTIFR	liczba dni absencji na wypadek
1995	1770	29,9	44,1
1996	1448	26,3	46,5
1997	1214	23,2	47,7
1998	1017	21,2	49,8
1999	613	15,0	58,3
2000	440	11,9	56,6
2001	366	10,6	59,9
2002	341	10,3	73,0
2003	345	10,8	65,3
2004	330	10,4	78,4
2005	336	10,8	72,0
2006	339	10,9	65,5
2007	339	10,8	70,5
2008	417	11,4	67,3
2009	383	11,0	67,9
2010	396	10,6	59,9

3.16 Aspekty środowiskowe i rekultywacja

Ekspersi Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN pracujący dla firmy WA dokonali oceny kwestii środowiskowych na podstawie analizy najbardziej istotnych elementów obszaru, które ich zdaniem mogą być źródłem ryzyka, wpływając na koszty kopalń Spółki obecnie i w przyszłości. W centrum zainteresowania znalazły się przede wszystkim kwestie decyzji i zezwoleń środowiskowych niezbędnych do prowadzenia dalszej działalności. Oceny statusu środowiskowego dokonano również w oparciu o materiały udostępnione przez JSW SA oraz kopalnie.

Najważniejsze aspekty środowiskowe związane z prowadzoną działalnością górnictwem w kopalniach należących do JSW SA dotyczą oceny wpływu eksploatacji na powierzchnię terenu, gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej ze szczególnym uwzględnieniem zrzutu zasolonych wód dołowych do cieków powierzchniowych, a także hałasu oraz emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Wszystkie kopalnie JSW SA posiadają wdrożony Zintegrowany System Zarządzania zawierający również Zarządzanie Środowiskowe. Procedury Systemu są wspólne dla wszystkich kopalni; każda kopalnia posiada jednak osobny zakres działań wraz z dokładnym harmonogramem ich monitorowania. Przedstawiona dokumentacja w tym zakresie wskazuje na sumienne traktowanie obowiązków wynikających z przyjętych zobowiązań.

JSW SA realizuje szeroki zakres inwestycji na rzecz ochrony i rekultywacji środowiska. W 2010 roku wydano 9,9 mln PLN dla realizacji m.in. takich przedsięwzięć, jak:

- zwiększenie ilości ujmowanego metanu,
- modernizacja instalacji zatlaczania odpadów,
- rozbudowa i modernizacja kopalnianych instalacji wodno-ściekowych,
- przygotowanie terenów do zagospodarowania odpadów.

Całkowite nakłady na zadania związane z ochroną środowiska poniesione przez JSW SA od 2006 r. oraz prognozowane do roku 2020 zestawiono w tabeli 3.16.1.

Tabela 3.16.1. Nakłady na zadania związane z ochroną środowiska (bez rekultywacji) w JSW SA [tys. PLN]

	Zadania zrealizowane					Zadania zaplanowane		
Rok	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Nakłady	32 197	9 985	11 619	13 833	9 911	36 953	24 548	59 580
Zadania zaplanowane								
Rok	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Nakłady	15 630	12 380	14 800	24 200	20 200	17 000	15 500	

Największą pozycję kosztów stanowią inwestycje związane z zagospodarowaniem odpadów i mas skalnych (70,0 mln PLN w latach 2011÷2015), ujmowaniem i wykorzystaniem metanu (ok. 61 mln PLN w latach 2011÷2015), oraz gospodarką wodno-ściekową (ok. 16 mln PLN w latach 2011÷2015).

Kopalnie JSW SA są na bieżąco kontrolowane przez lokalne służby inspekcji ochrony środowiska, do których kierowane są również raporty z badań środowiskowych. Wymagane badania i pomiary kontrolne przeprowadzane są przez firmy zewnętrzne do tego uprawnione. Ponadto służby te nakazują przeprowadzanie dodatkowych pomiarów, w przypadku zgłoszeń (np. mieszkańców), wskazujących na możliwość przekroczenia dopuszczalnego zakresu oddziaływania.

Sytuacja w zakresie bieżącego monitoringu środowiska jest ustabilizowana i akceptowalna.

3.16.1 Wpływy eksploatacji górnictwem na powierzchnię terenu

Przeprowadzone wizyty referencyjne pozwoliły stwierdzić, że w kopalniach JSW SA procedury prognozowania wpływów eksploatacji na powierzchnię, monitoringu powierzchni oraz szacowania i likwidacji szkód działają poprawnie.

Eksploatacja projektowana jest tak, aby omijać najważniejsze obiekty, a także w sposób umożliwiający minimalizację negatywnych skutków na powierzchni. Kopalnie dążą do zabezpieczenia obiektów, a w przypadku wystąpienia szkód do szybkiego i ugodowego załatwienia wniesionych spraw, mając na uwadze utrzymanie dobrych stosunków z zainteresowanymi stronami. Eksperti obejrżeli zabezpieczenia obiektów budowlanych znajdujących się w rejonie wpływów, a także rejonów przeprowadzonych napraw szkód górniczych. Stwierdzono, że są one wykonane solidnie i dobrej jakości.

Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 (tys. PLN) przedstawiono w tabeli 3.16.2.

Tabela 3.16.2. Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 (tys. PLN)

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
JSW SA	47 261,2	47 120,8	57 602,7	46 660,9	76 399,3

Przewiduje się, że koszty związane z likwidacją szkód do roku 2030 będą się kształtować na podobnym poziomie, z wyjątkiem kopalń „Pniówek” i „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”. W kopalniach tych przewiduje się wzrost kosztów związanych z dodatkowym zabezpieczeniem obiektów budowlanych oraz infrastruktury technicznej, wynikający z ich rozbudowy o złoże sąsiadujące. Prognozuje się, że nakłady na usuwanie szkód górniczych w latach 2010-2015 wyniosą ok. 440,7 mln PLN, a w okresie 2016-2030 ok. 945,2 mln PLN.

3.16.2 Gospodarka wodno-ściekowa

Kopalnie posiadają uregulowaną gospodarkę wodno-ściekową, szerzej opisaną w rozdziałach obejmujących prowadzoną w nich działalność wydobywczą. Cechą wspólną wszystkich kopalń JSW SA są dopływy wód dołowych o wysokiej zawartości soli $Cl^- + SO_4^{2-}$. Część tych wód (od 7 do 30% dopływów, w zależności od kopalni) wykorzystywana jest do sporządzania zawiesin stosowanych w technologiach górniczych m.in. jako mieszaniny do doszczelniania zrobów zawałowych ścian eksploatacyjnych.

Wszystkie kopalnie JSW SA, oprócz KWK „Budryk”, odprowadzają nadmiar wód dołowych kolektorem wód dołowych „Olza” do rzeki Odry. Odbywa się to za pośrednictwem Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji (będącego własnością JSW SA), które posiada stosowne pozwolenie wodno-prawne w tym zakresie. Kolektorem „Olza” odprowadzane są również zasolone odcieki ze składowisk „Pochwacie” i „Kościelniok”. Opłaty z tytułu zrzutu ładunku soli, łącznie dla JSW SA wyniosły w 2010 r. 4 mln PLN (za ładunek 92 tys. Mg $Cl^- + SO_4^{2-}$). W kolejnych latach, w wyniku eksploatacji nowych złóż, oraz pokładów na większych głębokościach, przewidywany jest wzrost ilości soli w wodach dołowych (do ok. 170 tys. Mg w roku 2020 r.). Spowoduje to konieczność zwiększenia limitów określonych w odnowionym w roku 2013 pozwoleniu wodno-prawnym. Biorąc pod uwagę dotychczasową praktykę oraz obecny stan zasolenia rzeki Odry, uzyskanie pozytywnej decyzji w tym zakresie nie jest zagrożone.

KWK „Budryk” nie odprowadza wód zasolonych do cieków powierzchniowych, a poddaje je odzyskowi w Zakładzie Odsalania Wód Dołowych w Dębieńsku, na podstawie decyzji z 1993 r. Koszt tej operacji to ok. 15 mln PLN rocznie. Zdaniem ekspertów istnieją przesłanki do ubiegania się o pozwolenie wodno-prawne umożliwiające odprowadzenie wód o mniejszym zasoleniu do cieków powierzchniowych.

3.16.3 Ochrona powietrza

Do najważniejszych źródeł zanieczyszczeń powietrza w kopalniach JSW SA należą zakłady przerobcze, instalacje i obiekty, w których realizowany jest transport i magazynowanie urobku oraz odpadów, a także szyby wentylacyjne i kottownie.

Pozwolenie na emisję zanieczyszczeń powietrza z zakładów przeróbki węgla, posiadają kopalnie „Jas-Mos”, „Krupiński” oraz „Pniówek”. W zakładach tych zainstalowane zostały urządzenia odpylające o sprawności od 90 do 99%. Zarówno wyniki pomiarów, jak i wizyty w tych obiektach potwierdzają skuteczność zastosowanych metod odpylania.

W stosunku do pozostałych źródeł zanieczyszczeń znajdujących się na terenach kopalń nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na emisję. Źródła, które spełniają określone przepisami kryteria, podlegają jedynie zgłoszeniu do odpowiednich organów, jako instalacje niewymagające pozwolenia. Obowiązki w tym zakresie są przez kopalnie realizowane.

Jednym z najważniejszych zagadnień dotyczących ochrony powietrza jest emisja metanu, zarówno pochodzącego z odmetanowania (niewykorzystanego do innych celów), jak i odprowadzanego drogami wentylacyjnymi. Wszystkie kopalnie JSW SA prowadzą odmetanowanie mające na celu ujęcie metanu uwolnionego podczas prowadzenia robót górniczych. Ujęta mieszanina metanowo-powietrzna wykorzystywana jest w instalacjach przemysłowych do produkcji energii elektrycznej i ciepłej (w tym także w skojarzeniu). Pozwala to na uzyskanie korzyści z tytułu wykorzystania i sprzedaży gazu dających ogółem roczny efekt ekonomiczny w wysokości 28,3 mln PLN.

Podejmowane działania na rzecz gospodarczego wykorzystania metanu, a szczególnie plan wzrostu efektywności wykorzystania ujętego gazu (z 50-70% w minionych latach do 96% w roku 2015), ocenia się bardzo dobrze, jako działania sprzyjające zarówno zmniejszeniu oddziaływania na środowisko, jak i poprawę wykorzystania zasobów kopaliny towarzyszącej.

3.16.4 Rekultywacja

Kopalnie JSW SA prowadzą działania rekultywacyjne obejmujące obiekty, związane z zagospodarowaniem odpadów wydobywczych lub mas skalnych, a także tereny likwidowanych szkód górniczych. Intensywność tych działań zależy od przyjętego harmonogramu zagospodarowania oraz uzyskanych decyzji administracyjnych. Obiekty funkcjonujące w oparciu o pozwolenia na budowę są rekultywowane w ramach przyjętych projektów budowlanych. W takich przypadkach faza rekultywacji jest ostatnim etapem kształtowania budowli. Składowiska odpadów, dla których uzyskano decyzję o zamknięciu, rekultywowane są zgodnie z przyjętym harmonogramem, po nadaniu im ostatecznego kształtu. Informacje na temat dokonanej oraz planowanej eksploatacji obiektów należących do JSW SA zestawiono w tabeli 3.16.3.

Tabela 3.16.3. Dokonana i prognozowana rekultywacja terenów przez kopalnie należące do JSW SA [tys. PLN]

Rok	Rekultywacja dokonana					Rekultywacja prognozowana		
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Powierzchnia [ha]	10	12	19	7	12	26	17	16
Nakłady finansowe	1 451	1 506	1 662	661	1 440	3 942	3 255	3 381
	Rekultywacja prognozowana							
Rok	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Powierzchnia [ha]	16	16	11,0	13,0	13,0	12,0	14,0	
Nakłady finansowe	3 261	3 261	1 225	1 345	1 345	1 285	1 425	

3.16.5 Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami regulowana jest ustawami i pozwoleniami na wytwarzanie odpadów oraz zarządzeniami dyrektorów poszczególnych kopalń. Odpady inne niż wydobywcze, w tym niebezpieczne, powstające podczas działalności kopalni są ewidencjonowane oraz gromadzone w wyznaczonych do tego celu miejscach, a następnie przekazywane podmiotom (zwykle firmom obcym), które prowadzą odzysk lub unieszkodliwienie zgodnie z posiadanymi decyzjami.

Kopalnie JSW SA wydobywają znaczne ilości skały płonnej (10,5 mln Mg w 2010 r.). W wyniku procesów wydobywania oraz przeróbki węgla powstają odpady górnicze (odpadowa skała płonna), którym to terminem określane są łącznie masy skalne z przerabiania kopaliny oraz odpady wydobywcze z wydobywania kopaliny innych niż rudy metali (kod 010102), powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopaliny (kod 010412) oraz z flotacyjnego wzbogacania węgla (kod 010481). Zaklasyfikowanie odpadowej skały płonnej do mas skalnych jest możliwe, gdy zagospodarowanie tego materiału w danym terenie jest zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Zasady gospodarki odpadami wydobywczymi określa ustawa o odpadach wydobywczych z lipca 2008 r. Wskazuje ona datę 1 maja 2012 jako termin dostosowania obecnych miejsc zagospodarowania odpadów do wymogów stawianych obiektom unieszkodliwiania odpadów, a jednocześnie wygaśnięcie możliwości gromadzenia mas skalnych na obecnych zasadach. Szczegółowe kryteria klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz wymagania stawiane odpadom w zakresie możliwości ich odzysku będą określone w rozporządzeniach, które obecnie są jeszcze na etapie projektów. Od zapisów tam zawartych zależą będą przyszłe koszty zagospodarowania odpadów.

Aktualnie, na mocy obowiązującej ustawy o odpadach wydobywczych, kopalnie JSW SA nie ponoszą opłat za zagospodarowanie mas skalnych i odpadów wydobywczych na powierzchni (zarówno odpadów poddanych odzyskowi, jak i unieszkodliwianych na obiektach unieszkodliwiania odpadów). Sytuacja ta może ulec zmianie w momencie opublikowania nowych rozporządzeń do wspomnianej ustawy. Konsultowane obecnie projekty rozporządzeń są dalece bardziej rygorystyczne od przepisów obowiązujących. Eksperti upatrują tu obszaru ryzyka związany ze zwiększeniem kosztów zagospodarowania odpadów po roku 2012. Należy jednak podkreślić, że stan niepewności w zakresie przyszłych uregulowań prawnych nie jest dla kopalń zjawiskiem nowym. W ostatnich 10 latach przepisy prawne w zakresie ochrony środowiska w ogóle, a odpadów w szczególności ulegały częstym zmianom. Skutkiem tego górnicze służby ochrony środowiska zarówno na poziomie centralnym, jak i poszczególnych kopalń, wykazują się bardzo wysokimi kompetencjami w zakresie realizacji wymagań dotyczących oddziaływania na środowisko. Zdaniem ekspertów stwarza to duże szanse na obniżenie poziomu ryzyka i kosztów adaptacji gospodarki odpadami wydobywczymi do nowych warunków.

Drugim, ważnym aspektem gospodarki odpadami wydobywczymi jest zapewnienie miejsc dla zagospodarowania odpadów w perspektywie kilkudziesięciu lat. Obecnie jedynie KWK „Budryk” posiada takie warunki. Pozostałe kopalnie rozpoczęły, z kilkuletnim wyprzedzeniem, realizację planów pozyskania nowych terenów, co wiąże się m.in. z koniecznością uzyskania odpowiednich decyzji w zakresie zagospodarowania odpadów, zapisów w lokalnych planach zagospodarowania przestrzennego, a także z wykupem terenów od obecnych właścicieli. W przypadku trudności z uzyskaniem nowych terenów lub zbyt wysokich kosztów z tym związanych będą przygotowywane warianty alternatywne.

Aby dodatkowo zmniejszyć ryzyko ponoszenia zwiększonych kosztów zagospodarowania odpadów, JSW SA poszukuje perspektywicznych kierunków i możliwości ich odzysku. W ramach tych działań planowane jest m.in. ograniczenie ilości wytwarzanych odpadów „u źródła” (podczas wydobywania), zwiększenie wykorzystania odpadów w podziemnych wyrobiskach górniczych, sprzedaż odpadów górniczych oraz wytworzonych z nich kruszyw, a także odzysk węgla z odpadów oraz innych produktów wytworzonych z udziałem odpadów.

Produkcja kruszyw jest jedną z preferowanych metod odzysku odpadów wydobywczych. Obecnie kruszywa są wykorzystywane m.in. do usuwania szkód górniczych, rekultywacji, robót inżynierskich, część z nich jest sprzedawana odbiorcom zewnętrznym. Przewiduje się stopniowe zwiększanie ilości odpadów poddanych tej formie odzysku. Służyć temu będzie, uzyskana przez JSW SA Aprobata Techniczna nr AT/2010-02-2607 wydana przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów dla kruszywa skalnego górniczego wytwarzanego z własnych odpadów wydobywczych.

3.17 Likwidacja zakładów górniczych JSW SA

Zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze (Pgg) każdy przedsiębiorca prowadzący działalność wydobywczą ma obowiązek, po zakończeniu eksploatacji, zlikwidować zakład górniczy. W myśl tej Ustawy, w ramach likwidacji zakładu górniczego przedsiębiorca jest zobowiązany:

- zabezpieczyć lub zlikwidować wyrobiska górnicze oraz obiekty i urządzenia zakładu górniczego,
- zabezpieczyć nie wykorzystaną część złoża kopaliny,
- zabezpieczyć sąsiednie złoża kopaliny,
- przedsięwziąć niezbędne środki chroniące wyrobiska sąsiednich zakładów górniczych,
- przedsięwziąć niezbędne środki w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów po działalności górniczej.

Środki na ten cel przedsiębiorca zabezpiecza na utworzonym obowiązkowo funduszu likwidacji zakładu górniczego (FLZG) oraz – w przypadku niewystarczalności tych środków – na specjalnej rezerwie bilansowej. W ramach FLZG przedsiębiorca dokonuje corocznych wpłat stanowiących dla kopalń podziemnych równowartość od 3% do 10% odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładu górniczego. Z chwilą postawienia zakładu górniczego w stan likwidacji, po uzyskaniu odpowiednich zezwoleń i zatwierdzeniu planu ruchu likwidowanego zakładu przedsiębiorca może użyć środków FLZG na realizację działań ściśle określonych w Pgg oraz w rozporządzeniach Ministra Gospodarki.

3.17.1 Finansowanie i szacowanie kosztów likwidacji

Kopalnie Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA, wypełniając obowiązek narzucony przez polskie prawo, deponują od 2000 roku na kontach funduszu likwidacji zakładu górniczego (FLZG) środki finansowe w formie rocznych składek, których wysokość jest na bieżąco weryfikowana w zależności sytuacji na rynku węgla, planów inwestycyjnych spółki i żywotności kopalń oraz wysokości szacunkowych kosztów likwidacji zakładów górniczych i wystarczalności środków zgromadzonych na FLZG. W latach ubiegłych stosowane były stawki 3%, 5% i 10%. Od roku 2008 wszystkie kopalnie JSW SA stosują składkę 3%. Sumaryczna wartość środków zgromadzonych na koncie tego funduszu wynosiła na dzień 31.12.2010 roku w skali całej Spółki 209 041 tys. PLN. Dla potrzeb niniejszego raportu zespół ekspertów przeprowadził szacowanie wielkości środków zgromadzonych na kontach FLZG do momentu rozpoczęcia procesu likwidacji poszczególnych kopalń, uwzględniając ich żywotność. Założono stałą wartość składki (wg wysokości składki w 2010 zmniejszanej sukcesywnie o 10% przez ostatnie 10 lat istnienia kopalni) oraz realne oprocentowanie lokat na poziomie 2% (po uwzględnieniu inflacji). W opinii ekspertów poczynione założenia należy traktować szacunkowo i w rzeczywistości zgromadzone środki FLZG mogą się różnić od tych oszacowań (np. zmiana wysokości nakładów inwestycyjnych spowoduje zmianę, tj. wzrost lub zmniejszenie składki na FLZG). Wyniki prognozy wysokości środków finansowych zgromadzonych na koncie FLZG w momencie likwidacji poszczególnych kopalń przedstawiono w tabeli 3.17.1. W skali całej Spółki prognozowana wartość funduszu wyniesie ok. 990 805 tys. PLN (w cenach roku 2010).

Jastrzębska Spółka Węglowa SA wprowadziła we wszystkich zakładach górniczych kompleksową metodykę szacowania kosztów likwidacji kopalń wg zdefiniowanych przez służby techniczne i finansowe Spółki spójnych zasad, opracowanych na podstawie doświadczeń zdobytych podczas likwidacji kopalń „Morcinek” i „Moszczenica”. Opracowano też wspólny dla wszystkich kopalń, aktualizowany cennik jednostkowych działań likwidacyjnych. Eksperti uznają wprowadzony przez Spółkę sposób szacowania kosztów likwidacji za kompletny, wiarygodny i bardzo przejrzysty. Pozwala on porównywać kopalnie między sobą i na bieżąco weryfikować szacowane koszty likwidacji. Szacowanie kosztów likwidacji zakładu górniczego obejmuje działania przewidziane wymogami ustawy Pgg i obowiązujących rozporządzeń Ministra Gospodarki.

Ponadto JSW SA tworzy niezależną rezerwę bilansową na pokrycie kosztów likwidacji szkód wywołanych eksploatacją górniczą, dlatego przy kalkulacji kosztów likwidacji zakładów górniczych nie uwzględniono już realizacji przedsięwzięć związanych z usuwaniem szkód. Stan rezerwy na likwidację szkód górniczych wynosi na dzień 31.12.2010 r. ok. 163 239 tys. PLN. Z uwagi na wielkość zgromadzonych w ramach rezerwy środków oraz na sukcesywne usuwanie szkód górniczych przez JSW SA, eksperci praktycznie wykluczają sytuację, w której roszczenia osób poszkodowanych w wyniku ujawnienia się szkód górniczych w momencie likwidacji nie zostałyby zaspokojone. Zgodnie z przepisami obowiązek usuwania szkód górniczych po zlikwidowanym zakładzie górniczym przejmuje jego prawny sukcesor. W przypadku JSW SA aktualnie jej właściciel lub Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA, której celem jest:

- 1) prowadzenie likwidacji kopalń, które zakończyły już wydobywanie,
- 2) zagospodarowanie majątku likwidowanych kopalń,
- 3) tworzenie na bazie majątku likwidowanych kopalń nowych miejsc pracy.

JSW SA, zmierzając do obniżenia kosztów swojej działalności (w tym przypadku likwidacji zakładów górniczych), przewiduje sprzedaż części majątku likwidowanych kopalń. Z uwagi na bardzo odległy w czasie moment ich likwidacji niemożliwe jest dokładne oszacowanie wysokości przychodów z planowanej sprzedaży. Na podstawie danych historycznych uzyskanych z wcześniejszej likwidacji dwóch kopalń JSW SA

założono w Spółce, że przychody z likwidacji kopalń (sprzedaż złomu, maszyn i urządzeń, budowli i budynków oraz gruntów) wyniosą równowartość 10% prognozowanych kosztów likwidacji i taką wartość przyjęto do szacowania całkowitych kosztów likwidacji zakładów górniczych. Założony poziom przyszłych przychodów z likwidacji jest zdaniem ekspertów odpowiedni. Potwierdzają to analizy wykonane na bazie danych kilkudziesięciu kopalń węgla kamiennego zlikwidowanych w Polsce w latach 1995-2005.

W tabeli 3.17.1 zestawiono wyniki szacowania kosztów likwidacji poszczególnych zakładów górniczych. Całkowity prognozowany koszt likwidacji zakładów górniczych Spółki pomniejszony o przychody z likwidacji wynosi na chwilę obecną ok. 547 695 tys. PLN. Po uwzględnieniu prognozowanych środków na koncie FLZG oraz środków rezerwy bilansowej gromadzonych dla trzech kopalń, tj. „Borynia-Zofiówka”, „Jas-Mos” i „Krupiński” wynika, że po zlikwidowaniu wszystkich kopalń pozostaną jeszcze środki w wysokości ok. 508 499 tys. PLN. Jest to nadwyżka dodatkowo zabezpieczająca proces likwidacji wszystkich kopalń JSW SA na poziomie 93% całkowitych kosztów ich likwidacji.

Tabela 3.17.1. Likwidacja zakładów górniczych JSW SA – fundusz likwidacji i jego wystarczalność (ceny z roku 2010)

Kopalnia	Początek likwidacji	Okres likwidacji	Stan środków funduszu likwidacji (rok 2010)	Prognoza stanu funduszu likwidacji na początek likwidacji	szacowane koszty likwidacji pomniejszone o przychody z likwidacji (rok 2010)	Stan dodatkowej rezerwy bilansowej na likwidację (rok 2010)	Środki pozostające na koncie FLZG po likwidacji zakładów górniczych	
	[rok]	[mies.]	[tys. PLN]	[tys. PLN]	[tys. PLN]	[tys. PLN]	[tys. PLN]	
1	„Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”	2043	18	35 433	133 888	88 208	18 962	64 643
2	„Budryk”	2078	18	25 745	268 250	88 883	0	179 368
3	„Jas-Mos”	2023	18	36 699	63 116	90 813	10 764	-16 934
4	„Krupiński”	2031	21	20 399	66 810	90 790	35 663	11 682
5	„Pniówek”	2052	18	47 110	210 209	98 522	0	111 686
6	„Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”	2052	20	43 655	248 532	90 479	0	158 054
RAZEM				209 041	990 805	547 695	65 389	508 499

Jedynie w przypadku KWK „Jas-Mos” środki przeznaczone na likwidację kopalni przy założonym w obliczeniach poziomie inwestycji mogą być niewystarczające (deficyt w wysokości ok. 17 000 tys. PLN). Deficyt ten nie będzie jednak stanowił problemu z uwagi na planowane połączenie kopalń „Borynia-Zofiówka” i „Jas-Mos”. W chwili połączenia środki zgromadzone na FLZG poszczególnych zakładów górniczych zdeponowane będą na wspólnym koncie i mogą być użyte do likwidacji każdego z tych podmiotów.

Zdaniem ekspertów, kopalnie JSW SA stosują zgodną z przepisami, jasną i skuteczną politykę finansową w odniesieniu do zabezpieczenia środków finansowych na poczet likwidacji zakładów górniczych. Szacowanie kosztów likwidacji zakładów górniczych JSW SA prowadzone jest cyklicznie z uwzględnieniem wszystkich działań wymaganych przez polskie prawo.

Wg prognoz wykonanych przez autorów raportu środki zgromadzone na koncie funduszu likwidacji pozwolą na przeprowadzenie efektywnego procesu likwidacji wszystkich kopalń spółki wraz z rekultywacją i usuwaniem szkód górniczych ujawnionych podczas prowadzenia likwidacji, jak i zagospodarowaniem terenów pogórniczych.

3.17.2 Techniczna likwidacja

W momencie postawienia kopalni w stan likwidacji, w ramach procesu likwidacji zakładu górniczego realizowanego przez poszczególne kopalnie JSW SA wykonywane będą następujące przedsięwzięcia natury technicznej: likwidacja wyrobisk górniczych – wyrobiska dołowe (wyrobiska korytarzowe, wyrobiska komorowe), likwidacja wyrobisk górniczych – szyby i szybiki, likwidacja zbędnych budynków i budowli, instalacji oraz demontaż maszyn i urządzeń, utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego w okresie likwidacji, wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym, rekultywacja terenów pogórniczych. Do technicznych aspektów likwidacji kopalń, które muszą być ujęte w planie likwidowanego zakładu, należy także opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją zakładu górniczego oraz ogólny zarząd likwidowanej kopalni od chwili zaprzestania wydobywania. Zgodnie z przepisami Pgg określającymi zasady wykorzystania środków FLZG, kopalnie JSW SA w szacunkowych obliczeniach kosztów likwidacji zakładu górniczego ujmują wszystkie działania możliwe do finansowania ze środków tego funduszu.

Wszelkie prace likwidacyjne w kopalniach JSW SA prowadzone będą przez ich pracowników, co wpłynie na obniżenie kosztów likwidacji i przedłuży czas ich zatrudnienia w kopalni. Jedynie w przypadku specyficznych działań wymagających specjalnych uprawnień lub sprzętu ogłoszony zostanie przetarg dla wykonawców zewnętrznych (np. roboty wyburzeniowe z użyciem materiałów wybuchowych). Cenny sprzęt, maszyny i urządzenia zarówno te pracujące pod ziemią, jak i te na powierzchni będą sukcesywnie zagospodarowywane przez czynne kopalnie lub zostaną przeznaczone do sprzedaży, co w postaci przychodów obniży łączne koszty likwidacji kopalń. Zgodnie ze sztuką, likwidacja wyrobisk korytarzowych będzie prowadzona sukcesywnie poprzez izolację wyrobisk tamami wentylacyjnymi murowymi oraz korkami izolacyjnymi. Mając na uwadze prognozowaną konfigurację sieci wentylacyjnej kopalni, przewiduje się zaprojektowanie określonej liczby tam murowych i korków izolacyjnych, niezbędną do wykonania z uwagi na stan zagrożeń naturalnych oraz zachowanie bezpieczeństwa ruchu likwidowanego zakładu górniczego.

Przyjęto, iż w ostatniej fazie działalności produkcyjnej eksploatacja złoża każdej z kopalń prowadzona będzie 2 ścianami wydobywczymi. Dla likwidacji ścian wydobywczych przygotowane zostaną odrębne harmonogramy prac likwidacyjnych obejmujących m.in. demontaż i wytransportowanie kombajnu ścianowego, napędów przenośników, układów zasilania w energię elektryczną i emulsię, sterowania obudowy zmechanizowanej, urządzeń klimatyzacyjnych oraz wykonanie korków izolacyjnych na wlotach do wyrobisk przyścianowych.

W przypadku likwidacji szybów bazową technologią będzie zasypanie rury szybowej mieszaniną kamienia ze zwałowiska kopalnianego i pyłów dymnicowych wymieszanych w stosunku 1:1. Końcowy odcinek rury szybowej zasypany będzie materiałem ilastym (gliną). W uzasadnionych przypadkach możliwe jest zastosowanie innego materiału zasypowego.

Likwidacji podlegać będą budynki, budowle i instalacje, które – według oceny ekspertów – nie rokują możliwości ich późniejszego zagospodarowania (dalsze użytkowanie przez przedsiębiorcę, zbycie, dzierżawa). Likwidacji podlegać będą obiekty związane z ciągiem technologicznym oraz obiekty, które z uwagi na swą konstrukcję nie będą nadawać się do adaptacji na inne cele.

Zdaniem ekspertów opracowane przez kopalnie JSW SA plany i harmonogramy miesięczne prac likwidacyjnych są przygotowane należycie i dają gwarancję skutecznej likwidacji poszczególnych zakładów górniczych. Należy dodatkowo podkreślić, że JSW SA posiada doświadczenie w prowadzeniu likwidacji kopalń, gdyż w latach 1998-2002 zlikwidowane zostały kopalnie „Morcinek” i „Moszczenica” wchodzące w skład Spółki.

3.17.3 Aspekty środowiskowe

Jastrzębska Spółka Węglowa SA, działając zgodnie z obowiązującymi przepisami, przewiduje w przypadku likwidacji każdej z kopalń realizację działań mających na celu rekultywację terenów pogórnich, która obejmować będzie następujące obiekty: zwałowiska kamienia, osadniki, place, w przypadku których nastąpiło zanieczyszczenie gruntu innymi substancjami (np. plac składowy węgla itp.). JSW SA zakłada następujący podstawowy zakres rekultywacji dla tych głównych obiektów: zwałowiska kamienia – formowanie skarp, rekultywacja metodą bezglebowa oraz zatrawienie wraz z nasadzeniem krzewów; osadniki – nawiezenie humusu i zatrawienie; place – usunięcie warstwy powierzchniowej gruntu, nawiezenie humusu, zatrawienie. W przypadku zwałowisk kamienia możliwe jest przyjęcie innego kierunku rekultywacji, co winno wynikać z uwarunkowań miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przewidując możliwość wystąpienia po likwidacji kopalń zalewisk na terenach poddanych oddziaływaniu eksploatacji górniczej, kopalnie JSW SA na bieżąco prowadzą rekultywację terenów potencjalnie zagrożonych tym zjawiskiem. W efekcie tych działań jedynie w przypadku kopalni „Pniówek” wystąpić może sytuacja, w której nie będzie możliwa likwidacja dużych obniżeń terenu i konieczne będzie utrzymywanie stacji pomp odprowadzających wodę do pobliskich cieków wodnych.

Z doświadczeń wyniesionych z blisko 10-letniego okresu, jaki upłynął od momentu likwidacji kopalń „Morcinek” i „Moszczenica”, można sądzić, że JSW SA właściwie zabezpiecza potrzeby zaopatrzenia lokalnych społeczności w wodę pitną. Jakość wód gruntowych nie pogorszyła się w tym czasie, a ich poziom nie zagraża istniejącym jeszcze studniom. Obszary, na których działają kopalnie Spółki, są silnie zurbanizowane i posiadają już sieci wodociągów zapewniające rytmiczne dostawy wody do gospodarstw domowych i zakładów przemysłowych. Z tego też względu zespół ekspertów jest zdania, że po likwidacji kolejnych kopalń JSW SA problem braku wody pitnej lub pogorszenia jej jakości na terenach leżących w obszarach górniczych zlikwidowanych kopalń lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, nie powinien wystąpić lub będzie marginalny.

Według Autorów raportu zarówno prace prowadzone na bieżąco (np. zagospodarowanie hałd przy KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” i KWK „Pniówek”), jak i plany rekultywacji terenów po zlikwidowanych kopalniach, dają gwarancję właściwego wypełnienia przez JSW SA ustawowego obowiązku w zakresie rekultywacji spoczywającego na przedsiębiorcy po zakończeniu eksploatacji.

3.17.4 Aspekty społeczne

Strategia rozwoju zakładów JSW SA w latach 2010-2030 zakłada stopniowe zmniejszanie stanu zatrudnienia. Wiąże się to z integracją organizacyjną kopalń „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” i Ruch „Zofiówka” oraz KWK „Jas-Mos” od 01.01.2013 r. Pracownicy likwidowanej w pierwszej kolejności KWK „Jas-Mos” będą znajdować zatrudnienie w pozostałych zakładach Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. Zakłada się, że wraz z wygaszaniem produkcji pod koniec działalności poszczególnych kopalń zatrudnienie będzie się zmniejszać w sposób naturalny (odejścia na emeryturę i brak nowych przyjęć). Pozwoli to uniknąć zwolnień grupowych.

Ze względu na odległą perspektywę zamknięcia ostatniej z kopalń JSW SA – likwidacja kopalni „Budryk” przewidywana jest od roku 2078, JSW SA nie wykonała jeszcze szczegółowych opracowań studialnych zawierających symulacje odnoszące się do planów dalszych losów pracowników tej kopalni.

Władze Spółki zdają sobie sprawę z wagi problemu społecznego likwidacji kopalni i starają się odpowiednio przygotować do jego rozwiązania.

3.18 Koszty

3.18.1 Koszty operacyjne

W 2010 r. gotówkowe koszty operacyjne (koszty operacyjne nieuwzględniające amortyzacji) w JSW SA w przeliczeniu na 1 Mg węgla wyniósł 294,6 PLN. W tej kwocie kryją się dość duże różnice występujące pomiędzy poszczególnymi kopalniami.

Przedstawiony gotówkowy koszt operacyjny jest pomniejszony o skutki tzw. aktywacji wyrobisk górniczych (zasadniczo koszty usług wiertniczo-górnictwa). Koszty te w latach 2008-2010 ukształtowały się na średnim rocznym poziomie około 240 mln PLN. Spółka przewiduje, że w kolejnych okresach prognozy wartość ta nie ulegnie zasadniczym zmianom.

Spółka przewiduje, że w 2011 r. jednostkowy koszt gotówkowy węgla wzrośnie realnie o 11-12% w porównaniu do 2010 r. Wzrost ten wynika przede wszystkim ze zwiększenia o 18% zakresu robót przygotowawczych, co znajduje przełożenie głównie we wzroście kosztów usług obcych o 36%. Poza tym, przyjęto wzrost kosztów osobowych o 12% w porównaniu do 2010 r., co wynika z założeń w zakresie kształtowania się wskaźnika wzrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 8,1% oraz planowanego wzrostu zatrudnienia o 1%.

W roku 2012 Spółka przewiduje, że koszty gotówkowe spadną o około 8% względem 2011 r. i ukształtują się na poziomie około 3% wyższym (w ujęciu realnym) niż w roku 2010. W latach 2013-2020 Spółka przewiduje, że jednostkowy koszt gotówkowy będzie spadał z roku na rok średnio o niecałe 0,5% rocznie w ujęciu realnym, co jest związane z poprawą efektywności produkcji będącej rezultatem m.in. zakończonych inwestycji. Nie przewiduje się istotnych zmian struktury rodzajowej kosztów.

Nie przewiduje się istotnych zmian struktury rodzajowej kosztów.

Tabela 3.18.1. Wykaz kosztów operacyjnych w latach 2008-2010

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wykonanie		
			2008	2009	2010
01	02	03	1	2	3
1	Zużycie materiałów i energii	[tys. PLN]	784 869,8	740 935,2	843 001,9
2	Usługi obce	[tys. PLN]	828 626,6	662 414,6	777 743,4
3	Koszty osobowe	[tys. PLN]	2 202 077,7	2 131 227,4	2 364 731,1
4	Podatki i opłaty	[tys. PLN]	137 720,4	136 463,8	133 791,8
5	Pozostałe koszty rodzajowe	[tys. PLN]	42 047,0	34 120,2	67 210,6
6	Aktywowanie wyrobisk	[tys. PLN]	-279 000,0	-181 865,6	-260 204,1
7	Łączne operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla	[tys. PLN]	3 716 341,5	3 523 295,6	3 926 274,7
8	Wydobycie węgla	[Mg]	13 639 500	11 400 200	13 329 073
9	Operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla w ujęciu jednostkowym	[PLN/Mg]	272,47	309,06	294,56

3.18.2 Nakłady inwestycyjne

Do nakładów inwestycyjnych JSW SA wchodzi znaczące wydatki istniejących kopalni oraz nakłady na realizację nowych projektów mające na celu rozszerzenie skali działalności. Przedstawione nakłady inwestycyjne zostały podane w ujęciu memoriałowym i nie zawierają tzw. kosztów aktywacji wyrobisk.

Tabela 3.18.2. Nakłady inwestycyjne w JSW SA do 2030 roku [tys. PLN]

Nr	Wyszczególnienie	Budownictwo						Zakupy					Ogółem		
		I	1		2	3	4	5	II	1	2	3		4	III
			Ogółem	Wyrobitska górnicza											
	Wykonanie 2010	301 016	126 743	93 362	48 539	9 911	22 461	192 394	27 297	9 512	85 660	69 924	493 410		
	2011	650 447	293 939	145 013	91 117	36 953	83 426	308 105	132 300	8 150	119 613	48 043	958 552		
	2012	718 597	368 264	157 619	105 292	24 548	62 874	343 935	140 300	4 200	141 411	58 024	1 062 532		
	2013	625 688	315 625	105 471	110 507	59 580	34 505	281 643	71 500	14 050	135 804	60 289	907 330		
	2014	458 727	257 336	65 099	80 856	15 630	39 806	406 652	176 500	14 300	159 671	56 181	865 379		
	2015	451 659	224 568	103 341	38 900	12 380	72 470	325 851	105 500	10 850	140 443	69 058	777 510		
	2016 - 2030	4 002 091	1 989 048	851 873	276 131	181 400	703 639	5 299 528	1 714 000	446 890	1 954 212	1 184 426	9 301 619		
	Suma 2010-2030	7 208 225	3 575 523	1 521 778	751 342	340 402	1 019 181	7 158 108	2 367 397	5 07 952	2 736 814	1 545 945	14 366 332		

3.19 Komentarz

Kopalnie JSW SA są dobrze wyposażone w sprzęt, urządzenia oraz maszyny górnicze, a poziom umiejętności kadry kierowniczej jest wysoki. Jest jednak kilka kwestii, które wymagają komentarza.

Liczba prowadzonych przodków ścianowych jest stosunkowo wysoka (średnio w kopalniach od 3 do 6), stąd realizacja odpowiednich zadań produkcyjnych oraz utrzymanie ruchu wymaga stosunkowo wysokich łącznych nakładów pieniężnych. W szczególności odnosi się to do liczby sekcji obudów zmechanizowanych będących w posiadaniu kopalń (aż do 1600 szt. w przypadku niektórych z nich). Kopalnie winny rozważyć projekty racjonalizatorskie, których celem byłoby poszukiwanie oszczędności m.in. poprzez wycofanie zużytego sprzętu i maszyn.

Na terenie kopalń zatrudnionych jest około 28 tys. osób łącznie z pracownikami firm zewnętrznych. Jest to bezpośredni efekt wysokiej liczby prowadzonych ścian wydobywczych, wymagających odpowiedniego poziomu robót przygotowawczych oraz niezbędnej infrastruktury do prowadzenia robót na wysokim poziomie.

WA jest zdania, że wskaźniki dotyczące zatrudnienia na powierzchni są wysokie. JSW SA prowadzi jednak starania zmierzające do bardziej efektywnego wykorzystania posiadanego parku maszynowego m.in. zmierzające do wprowadzenia 6-dniowego tygodnia pracy (obecnie kopalnia pracuje w trybie 5 dni).

Te działania są postrzegane pozytywnie, chociaż wysiłki na rzecz poprawienia wydajności ścian wydobywczych oraz obniżenie ogólnej liczby tych ścian spowodowałyby również ogólne obniżenie kosztów m.in. poprzez zmniejszenie liczby zatrudnionych osób.

3.20 Możliwości rozwojowe Spółki

Jastrzębska Spółka Węglowa SA zakłada rozwój istniejącej bazy zasobowej oraz pozyskiwanie nowych złóż. W tym celu zamierza zrealizować kilka strategicznych projektów, które najogólniej można podzielić na:

- 1) projekty polegające na udostępnieniu znaczących ilości zasobów w obrębie złóż objętych koncesjami,
- 2) projekty, których celem jest rozbudowa bazy zasobowej poprzez udostępnienie i zagospodarowanie złóż strategicznych i perspektywicznych.

Oprócz realizacji ww. grup projektów Spółka dąży do dalszej dywersyfikacji swojej działalności, poprzez podejmowanie inicjatyw zmierzających do rozwoju jej Dywizji Węglowej i Koksowej. Inne pomocnicze działania są również ujęte w celach Spółki.

JSW SA zamierza ponadto rozszerzyć zakres integracji administracyjnej kopalń KWK „Borynia-Zofiówka” oraz KWK „Jas-Mos”, począwszy od roku 2013. Integracja ta będzie uwzględniać także połączenie dołowe pomiędzy tymi kopalniami, jak również modernizację szybu 1 i zakładu przerobczego w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” dla celów przerobu węgla również z KWK „Jas-Mos”.

W złożu macierzystym KWK „Jas-Mos” zasoby węgla ulegają powolnemu szczyrywaniu. Połączenie z kopalnią „Borynia-Zofiówka” umożliwi optymalne wydobycie zasobów zalegających między oboma zakładami, sterowanie i optymalizację nadawy urobku na zakład przerobczy oraz alokację większej ilości odpadów w zrobach likwidowanej kopalni. Zwiększenie możliwości wydobywczych szybu oraz przerobowych zakładu mechanicznej przeróbki węgla (ZPMW) pozwoli na sprzedaż większych ilości węgla w okresach dobrej koniunktury.

W tabeli 3.19.1 zamieszczono wykaz projektów polegających na udostępnieniu znaczących ilości zasobów w obrębie złóż koncesyjnych.

Tabela 3.19.1. Wykaz projektów udostępnienia zasobów w obrębie złóż koncesyjnych

Wyszczególnienie	Opis projektu	Potencjał korzyści	Uwagi	Inwestycje do poniesienia (okres od 2 kw. 2011)
Budowa poziomu 1000 w KWK „Pniówek”	Udostępnienie zasobów poziomu 1000	Zasoby operatywne wynoszą 56,1 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2011-2015	358,8 mln PLN
Budowa poziomu 1140 w KWK „Pniówek”	Udostępnienie zasobów poziomu 1140	Zasoby operatywne wynoszą 20,7 mln Mg Potencjalne zasoby operatywne wynoszą 15,8 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2024-2035	426,8 mln PLN
Budowa nowego poziomu 1080 w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”	Udostępnienie zasobów poziomu 1080	Zasoby operatywne wynoszą 47,0 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2010-2020	444,1 mln PLN
Budowa poziomu 1290 w KWK „Budryk”	Udostępnienie zasobów poziomu 1290	Zasoby operatywne wynoszą 159,4 mln Mg	Nakłady inwestycyjne do poniesienia w latach 2010-2017	834,6 mln PLN

Niżej zamieszczono również wykaz projektów, których celem jest rozbudowa bazy zasobowej poprzez nabycie nowych koncesji.

Tabela 3.19.2. Wykaz projektów rozbudowy bazy zasobowej poprzez uzyskanie nowych koncesji

Wyszczególnienie	Opis projektu	Potencjał korzyści	Uwagi	Inwestycje do poniesienia (okres od 2 kw. 2011)
„Bzie-Dębina 2 – Zachód” i „Bzie-Dębina 1 – Zachód”	Udostępnienie i zagospodarowanie zasobów złoża	Łączne potencjalne zasoby operatywne do poziomu 1300 wynoszą 199 mln Mg, w tym do poziomu 1110 m - 98,6 mln Mg (w tym 36,3 mln Mg zasobów operatywnych). Wysoki udział węgla koksowego w zasobach ok. 98%	Złóża KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”. Obszar złóż 22,46 km ²	3 157,3 mln PLN (nakłady dotyczą udostępnienia zasobów do poz. 1110 m)
„Pawłowice 1”	Udostępnienie i zagospodarowanie zasobów złoża	Łączne potencjalne zasoby operatywne do poziomu 1300 wynoszą 90,6 mln Mg, w tym do poziomu 1140 m – 54,2 mln Mg. Wysoki udział węgla koksowego w zasobach ok. 98%	Złóża KWK „Pniówek”. Obszar złoża 15,83 km ²	2 656,5 mln PLN (nakłady dotyczą udostępnienia zasobów do poz. 1140 m)
„Żory”, „Warszowice-Pawłowice Północ”	Udostępnienie i zagospodarowanie części zasobów złóż	Potencjalne zasoby operatywne wynoszą 27,2 mln Mg. Wysoki udział węgla koksowego w zasobach ok. 92%	Złóża KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”. Obszar złoża 15,0 km ²	609,2 mln PLN
Partia „E”, „Zgoń” oraz „Żory-Suszec”	Udostępnienie i zagospodarowanie części zasobów złóż	Potencjalne zasoby operatywne wynoszą 26,2 mln Mg. Udział węgla koksowego w zasobach ok. 74%	Złóża KWK „Krupiński”	356,2 mln PLN
Złoże „Chudów-Paniowy 1”	Udostępnienie i zagospodarowanie części zasobów złoża	Potencjalne zasoby operatywne wynoszą 5,6 mln Mg.	Złoże przygotowane do eksploatacji	Bieżące koszty

W tabeli 3.19.3 niżej znajduje się ponadto wykaz projektów, których celem jest rozbudowa bazy zasobowej poprzez udostępnienie i zagospodarowanie złóż perspektywicznych.

Tabela 3.19.3. Wykaz projektów, których celem jest rozbudowa bazy zasobowej poprzez udostępnienie i zagospodarowanie złóż perspektywicznych

Wyszczególnienie	Opis projektu	Uwagi
„Gołkowice”	Poszukiwanie i rozpoznanie złóż gazu ziemnego, węgla kamiennego i metanu	Projekt na etapie koncesji (data wydania: 24.12.2008 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2012 r.). Powierzchnia obszaru 12,76 km ² . Przynależność potencjalnie do KWK „Jas-Mos”
„Bzie-Dębina 1- Wschód”	Poszukiwanie i rozpoznanie złóż gazu ziemnego, węgla kamiennego i metanu	Projekt na etapie koncesji (data wydania: 10.07.2008 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2012 r.). Powierzchnia obszaru 18,15 km ² Przynależność potencjalnie do KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” i/lub KWK „Pniówek”
„Ornontowice II”	Poszukiwanie i rozpoznanie węgla kamiennego i metanu	Projekt na etapie koncesji (data wydania: 20.08.2009 r., termin wygaśnięcia: 30.06.2012 r.). Powierzchnia obszaru 1,56 km ² . Przynależność potencjalnie do KWK „Budryk”
„Zgoń”	Poszukiwanie i rozpoznanie węgla kamiennego i metanu	Projekt na etapie koncesji (data wydania: 6.07.2010 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2012 r.). Potencjalna przynależność do KWK „Krupiński”.
„Krupiński-Północ”	Poszukiwanie i rozpoznanie węgla kamiennego i metanu	Projekt na etapie koncesji (data wydania: 17.01.2011 r., termin wygaśnięcia: 31.12.2013 r.). Przynależność potencjalnie do KWK „Krupiński”.

W obszarze Dywizji Koksowej Spółka zamierza przejąć pakiet większościowy KK Zabrze, w skład której wchodzi 3 koksownie: Koksownia „Jadwiga”, Koksownia „Dębieńsko” i Koksownia „Radlin”. W ten sposób znacząco zwiększy udział w przetwórstwie węgla wsadowego i umocni swoją pozycję na rynku koksu. Zwiększenie stopnia przetworzenia surowca węglowego w ramach Spółki oznacza wzrost marży na sprzedaży mieszanek koksowych.

W obszarze Dywizji Energetycznej strategia JSW SA zakłada – docelowo – zakup Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej S.A. w Jastrzębiu i koncentrację na produkcji jak największej ilości energii elektrycznej i ciepłej z własnych źródeł w ramach Spółki Energetycznej Jastrzębie S.A.

3.21 Kluczowe ryzyka i szanse

Kluczowe ryzyka związane z działalnością i rozwojem JSW SA wymieniono poniżej:

- 1) Możliwy spadek cen węgla koksującego – obecna cena kształtuje się na poziomie powyżej 600 PLN/Mg. JSW SA zakłada długookresowe ceny węgla koksującego na poziomie około 460 PLN/Mg. Jest to założenie konserwatywne i zachowawcze, ale uzasadnione na zmiennym rynku. Jednakże gotówkowe koszty operacyjne poszczególnych kopalń, w szczególności KWK „Borynia-Zofiówka” – R. „Zofiówka” oraz KWK „Jas-Mos”, są blisko lub powyżej tego poziomu. Stwarza to ryzyko, że jeśli cele produkcyjne nie zostaną osiągnięte, wówczas jednostkowe koszty operacyjne wzrosną, powodując w tych kopalniach sytuację niemożliwą do utrzymania w dłuższej perspektywie, o ile w międzyczasie nie nastąpi ich zmniejszenie. Bieżące projekcje, opracowane na bazie danych historycznych nie wykazują wzrostu produkcji ani też znaczącej redukcji kosztów operacyjnych.
- 2) Jastrzębska Spółka Węglowa SA prowadzi działalność w pięciu kopalniach, przy czym KWK „Borynia-Zofiówka” została utworzona z uprzednio dwóch samodzielnych zakładów. Wszelkie negatywne zdarzenia produkcyjne, w szczególności te powiązane z wystąpieniem istotnych zagrożeń naturalnych w każdej z kopalń będą mieć wpływ na wyniki połączonego podmiotu. Jednakże występujące zagrożenia naturalne są dobrze rozpoznane. Służby kopalń posiadają wiedzę specjalistyczną w zakresie wymaganej profilaktyki i postępowania z nimi, jak również właściwy sprzęt i systemy monitoringu pozwalające kontrolować i redukować te ryzyka.
- 3) Uwarunkowania geologiczne związane z zaleganiem pokładów, uskokami oraz występującymi zagrożeniami są w niektórych partiach i pokładach stosunkowo wymagające i trudne. Z wyjątkiem Syberii trudno jest wskazać te przykłady kopalń, które wydobywają węgiel w porównywalnych warunkach. Jest jednak faktem, że warunki będą wpływać na prowadzenie robót górniczych, jakkolwiek wszelkie te uwarunkowania są typowe dla kopalń JSW SA i od wielu lat podobne. Kopalnie projektują produkcję, mając na względzie historyczne zaszczości i wyniki możliwe do osiągnięcia w tych warunkach również w przyszłości.

WA ma świadomość, że uwarunkowania geologiczne i górnicze są trudne. Jednakże sposób zarządzania nimi, włączając w to wszelką działalność wspomagającą racjonalizację podejmowanych decyzji planistycznych, obejmuje wszystkie te kwestie.
- 4) Wszelkie kopalnie posiadają koncesje, które kończą się odpowiednio w okresie następnych 4-31 lat. Istnieje niewielkie ryzyko, że mogą one nie być przedłużone bądź odnowione, wpływając na dalsze prowadzenie działalności. WA jest jednak przekonana, że to ryzyko co prawda występuje, ale nie należy do istotnych i jest, tak jak w przypadku każdego innego podmiotu górniczego, zjawiskiem normalnym. JSW SA jest uprzywilejowana w pierwszej kolejności do otrzymania koncesji w ramach obszarów przyległych do jej kopalń. Działania i prace podjęte przez JSW SA obejmują tereny nieobjęte na chwilę obecną żadnymi koncesjami. Dla części złóż perspektywicznych Jastrzębska Spółka Węglowa SA jest na zaawansowanym etapie w procesie uzyskiwania praw do eksploatacji bądź w części rozpoznania zalegających tam zasobów węgla. Posiada także odpowiedni zespół, który na bieżąco pracuje z tymi zagadnieniami.
- 5) Liczby zatrudnionych osób są wysokie, tworząc wysokie koszty stałe i zmniejszając zdolność spółki do reagowania na zmienną i niekorzystną sytuację rynkową. Poziomy zatrudnienia są wyższe w relacji do benchmarków międzynarodowych, ale jednak typowe dla kopalń tego regionu. W szczególności wysokie zatrudnienie jest widoczne na stanowiskach powierzchniowych. Jest to jednak konsekwencją dużej ilości prowadzonych frontów eksploatacyjnych i infrastruktury, która musi być zainstalowana. Spółka opracowała plany optymalizacji zatrudnienia i wykorzystania parku maszynowego, jednakże nie zostały one w pełni uzgodnione z właścicielem Spółki oraz związkami zawodowymi.
- 6) Poziom nakładów inwestycyjnych, wymaganych dla celów realizacji strategii tworzy konkretne zobowiązanie finansowe dla Spółki, w porównaniu do wydatków historycznych, jak i wymiany wyposażenia. Wydatki te są jednak adekwatne i świadomie kontrolowane, aczkolwiek uzyskane pozytywne efekty nie zostały jeszcze uwzględnione w przyszłych wynikach.

Podczas gdy prognoza ta została w części oparta na historycznych poziomach, Spółka uzyskuje korzyści i elastyczność poprzez podejmowanie eksploatacji nowych rejonów i złóż jak i w wyniku doinwestowania i zakupu nowego wyposażenia. Może się to przejawiać w przyszłości we wzroście efektywności m.in. poprzez redukcję kosztów prowadzonej działalności wydobywczej.

JSW SA posiada świadomy tych faktów personel, dlatego WA wierzy, że korzyści te są bardzo prawdopodobne do uzyskania na drodze optymalizacji wykorzystania posiadanego wyposażenia kopalń, jak i dalszej restrukturyzacji zatrudnienia. Nowe technologie związane z eksploatacją cienkich pokładów węgla są wdrażane w Spółce. Są to znane na świecie rozwiązania, z których JSW SA winna skorzystać dla uzyskania jeszcze lepszych wyników produkcyjnych. Winno to przejawiać się redukcją kosztów całkowitych i zwiększeniem marż zysku.

4. CHARAKTERYSTYKA POSZCZEGÓLNYCH KOPALŃ

4.1 KWK „BORYNIA-ZOFIÓWKA” – RUCH „BORYNIA”

4.1.1 Lokalizacja i historia kopalni

4.1.1.1 Wprowadzenie

Pierwsze prace nad określeniem granic złoża pod budowę kopalni „Borynia” miały miejsce w 1959, przy czym zatwierdzenie wstępnego projektu budowy kopalni nastąpiło trzy lata później.

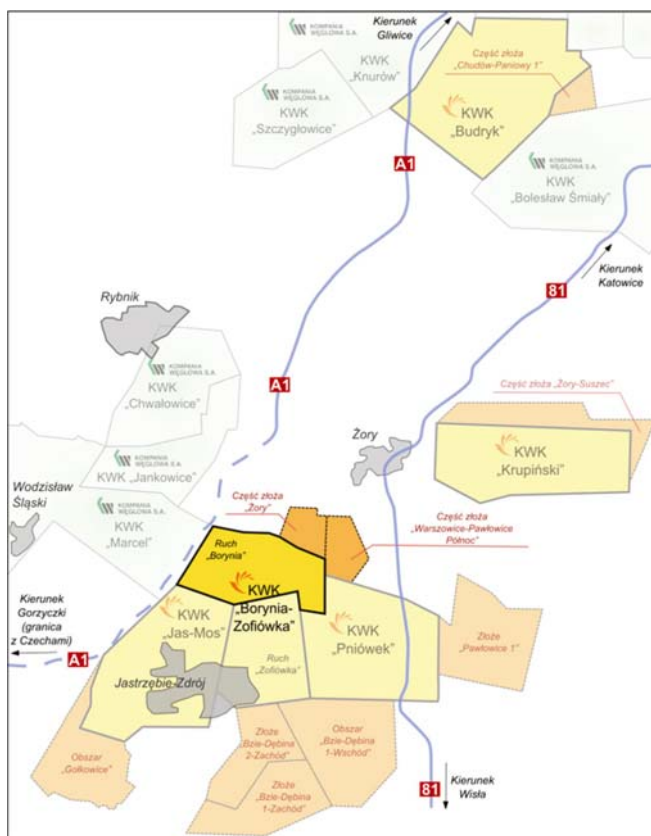
W dniu 16 listopada 1962 zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki nastąpiło powołanie kopalni „Zofiówka-Borynia-Pniówek” w budowie z siedzibą w Jastrzębiu Górnym.

W 1969 w miejsce dotychczasowego przedsiębiorstwa powołano Dyрекcję Kopalni Węgla Kamiennego „Borynia-Pniówek” w budowie, natomiast w 1971 nastąpiło uruchomienie zakładu górniczego o nazwie Kopalnia Węgla Kamiennego „Borynia”.

Z dniem 1 kwietnia 1993 r. Kopalnia staje się Zakładem Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA.

Działalnością górnictw kopalni „Borynia” objęty jest obszar górnictwa „Szeroka I” o powierzchni 17,4 km². Obszar ten położony jest na Płaskowyżu Rybnickim, będącym fragmentem Kotliny Raciborsko-Oświęcimskiej, leżącej na Wyżynie Śląskiej i zajmuje północno-wschodnią część obszaru JSW SA. Obszar górnictwa „Szeroka I” obejmuje tereny administracyjnie należące do: miasta Jastrzębie Zdrój, gmin Świerklany i Mszana w powiecie wodzisławskim i gminy Pawłowice w powiecie pszczyńskim.

W dniu 01.01.2011 r. KWK „Borynia” została połączona z KWK „Zofiówka”. W wyniku połączenia obu kopalni powstał nowy zakład JSW SA. KWK „Borynia-Zofiówka”, w skład którego kopalnia „Borynia” wchodzi jako Ruch „Borynia”. Nowy kompleks (w szczególności po połączeniu w 2013 roku z KWK „Jas-Mos” będzie posiadał zreorganizowaną część górnictw i przeróbczą.

Rys. 4.1.1. Lokalizacja KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”

Kopalnia „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” aktualnie prowadzi eksploatację w oparciu o koncesję Nr 7/2009 z dnia 27 października 2009 r. na wydobywanie węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej.

4.1.2 Geologia

4.1.2.1 Wprowadzenie

KWK „Borynia” rozpoczęła eksploatację w roku 1971, do głębokości 1004 m od powierzchni. Żłoże węgla podzielone jest na 7 sekcji: A-G, z pięcioma czynnymi szymbami na tym obszarze. Szyby I, II i III zlokalizowane są w centralnej części złoża w obrębie Zakładu Głównego, zaś szyby V oraz VI zlokalizowane są peryferyjnie – w części wschodniej obszaru. Szyb IV, na zachodzie obszaru, aktualnie nie użytkowany, wcześniej był używany jako szyb wentylacyjny.

KWK „Borynia” graniczy z trzema innymi kopalniami należącymi do JSW SA: KWK „Zofiówka” od południa, KWK „Jas-Mos” od południowego zachodu oraz KWK „Pniówek” od wschodu. Kopalnia Borynia jest obecnie połączona z kopalnią Zofiówka przepokopem na poziomie 950 m. Od 1 stycznia 2011 r. decyzją Zarządu JSW SA kopalnie „Borynia” i „Zofiówka” działają jako jeden podmiot o nazwie KWK „Borynia-Zofiówka”.

Obecna koncesja na wydobywanie węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża „Borynia” obowiązuje do roku 2025. Nie wszystkie zasoby zostaną wydobyte do czasu wygaśnięcia koncesji, dlatego też JSW SA będzie występować o nową koncesję niedługo po roku 2020.

Przyszłe koncesje obejmować będą również rozszerzenie terytorialne w kierunku północno-wschodnim na pole Żory i Warszawice. Roboty udostępniające mają się rozpocząć w roku 2012, aby wejść na pole Żory w roku 2016. Prowadzone są obecnie prace mające na celu złożenie wniosku o koncesję w roku 2012, z intencją uzyskania jej do roku 2016. Kolejna przyszła koncesja ma dotyczyć zasobów zlokalizowanych głębiej w obszarze kopalni „Borynia”, do głębokości 1288 m, lecz na chwilę obecną nie ma decyzji odnośnie do daty złożenia takiego wniosku.

Wykaz aktualnych koncesji oraz potencjalnych przyszłych koncesji zestawiono w Tabeli 4.1.1.

Na rysunku OS10611-001 (załącznik) zilustrowano obszar koncesji na wydobycie dla KWK „Borynia”, przyszłe koncesje, lokalizację szymbów, obszary górnicze sąsiednich kopalń na tle mapy geologicznej.

Tabela 4.1.1. Koncesje

Nazwa koncesji	OG Szeroka I	Żory	Warszowice	Pogłębienie
Koncesja uzyskana (planowana)	2009	(2016)	(2016)	-
Rok zakończenia koncesji	2025	-	-	-
Obszar obowiązywania koncesji	17,4 km ²	7,2 km ²	7,9 km ²	17,4 km ²
Głębokość, do jakiej koncesja obowiązuje	1004 m	1030 m	1030 m	1288 m

W obrębie obszaru obowiązywania obecnej koncesji jest teraz 21 pokładów przemysłowych, od pokładu 358/2 do pokładu 502/1.

4.1.2.2 Lokalizacja geologiczna

Złoże węgla kamiennego „Borynia” położone jest w południowo-zachodniej części Górnosląskiego Zagłębia Węglowego na zachodnim skrzydle niecki głównej w obrębie północnej części siodła Jastrzębia, przylegając bezpośrednio od zachodu do nasunięcia orłowskiego.

4.1.2.3 Stratygrafia

Tabela 4.1.2. Stratygrafia

Okres	Epoka	Wiek	Nazwy lokalne (warstwy)	Mięższość [m]	Grupy pokładów węgla	Liczba pokładów przemysłowych
czwartorzęd	Holocen/Plejstocen		-	5-114		
trzeciorzęd	Miocen		-	238-515		
karbon	Westfal	B	orzeskie	maks. 650	300	3
		A	rudzkie	maks. 500	400	17
	Namur	B/C	siodłowe	maks. 250	500	1
		A	brzeżne	maks. 1000	600	-

Czwartorzęd: utwory czwartorzędowe zalegają na całym obszarze kopalni. Ich mięższość jest zmienna i waha się od 5 do około 114 m. Osady czwartorzędowe reprezentowane są przez holocenijskie osady aluwialne oraz plejstocenijskie utwory pochodzenia wodno-lodowcowego. Aluwialne utwory holocenu reprezentowane są głównie przez drobno- i średnioziarniste piaski oraz mady.

Utwory plejstocenu wykształcone są w postaci glin szarych, pyłów, ilów, piasków i żwirów.

Trzeciorzęd: utwory trzeciorzędowe występują na całym obszarze objętym dokumentacją, zalegając bezpośrednio na utworach produktywnego karbonu, tworząc grubą serię o zmiennej miąższości od 237,7 do 514,5 m. Pod względem litologicznym osady miocenu wykształcone są w postaci ilów i ilolupków jasnoszarych, zielonkawych z wkładkami lub grubymi ławicami piasków zailonych lub słabozwężnych piaskowców.

Karbon: miąższość nadkładu nad utworami karbońskimi jest zmienna i sięga od około 250 m na północnym wschodzie do około 530 m na południu. Utwory karbonu produktywnego, z zasobami węgla w tym złożu, reprezentowane są przez warstwy orzeskie, rudzkie oraz siodłowe. Pokłady węgla występują także w obrębie górnych warstw brzeżnych – w warstwach porębskich.

W obrębie warstw orzeskich występują pokłady od 344 do 364, szereg tych pokładów ma wychodnie w stropie karbonu. Maksymalna miąższość warstw orzeskich sięga 650 m. Warstwy orzeskie należą do kompleksu ilasto-piaszczystego. W ich wykształceniu litologicznym zdecydowanie przeważają ilowce i mułowce nad piaskowcami. Iłowce i mułowce, zmiennie zapiaszczone, często charakteryzują się dużą zawartością substancji węglowej, a niekiedy towarzyszą im skupienia konkrecji syderytów. Produktywne pokłady węgla w tej formacji rzadko mają miąższość przekraczającą 2,0 m.

Warstwy rudzkie zawierają pokłady węgla w grupie 400. Miąższość warstw rudzkich w tym rejonie wynosi maksymalnie 500 m. Górna część warstw rudzkich to głównie facje piaskowców drobnoziarnistych oraz ilowców, z licznymi pokładami węgla, podczas gdy dolna część warstw rudzkich to mieszanka piaskowców, ilowców i mułowców. Miąższość pokładów w obrębie warstw rudzkich wynosi od 1 m do 5 m.

Warstwy siodłowe osiągają maksymalną miąższość 250 m i stanowią kompleks gruboławicowych piaskowców o przewadze gruboziarnistych i zlepieńcowatych. Zawierają one pokłady węgla z grupy pokładów 500. Większość przemysłowych pokładów węgla leży poniżej głębokości, na jaką opiewa obecna koncesja, to jest 1004 m. Miąższość pokładów wynosi od 0,9 m do 4 m.

Górna część warstw brzeżnych, tzw. warstwy porębskie, są wykształcone w facji ilowcowo-piaskowcowej o przewadze utworów ilastych. Warstwy te zalegają znacznie poniżej 1000 m i nie były przedmiotem dokumentowania.

4.1.2.4 Pokłady przewidziane do eksploatacji

Poniżej zestawiono pokłady, w których kopalnia „Borynia” planuje eksploatację:

Tabela 4.1.3. Pokłady przewidziane do eksploatacji

Grupa pokładów	Pokład	Rozszczepienie pokładu
300	358	2
	359	1 łg + 1d
	360	1 łg + 1d
400	403	1 łg + 1d
		2
	404	1 łg
		1 łg + 1d
		2 łg + 1d
		2 1d
	405	1 łg
		1 1d
	406	2-3
		3
		1-2
	407	1-2
	409	1-2
415	1-2	
	3	
	3-4	
	4	
417	1	
500	502	1

Średnia miąższość pokładów oraz względne odległości w pionie pomiędzy pokładami pokazane są na rysunku OS10611-001 w załączniku.

4.1.2.5 Tektonika

Ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienności jakości węgla, według Wytycznych dokumentowania złóż kopalni stałych w kategoriach D1 do A (Ministerstwo Środowiska 1992 r.), złożo KWK „Borynia” należy do grupy III.

Złożo „Borynia” pod względem strukturalnym leży na zachodnim skrzydle niecki głównej, przylegającej od zachodu bezpośrednio do nasunięcia orłowskiego. Omawiane złożo obejmuje również północną część siodła Jastrzębie. Złożo „Borynia” charakteryzuje się budową fałdową, poprzecinaną licznymi dyslokacjami nieciągłymi, przy ogólnej tendencji zapadania w kierunku północnym.

Przypuszczalnie największy wpływ na budowę tektoniczną złoża miało powstanie nasunięcia orłowskiego. Posiada ono przebieg SSW-NNE, wzdłuż zachodniej granicy obszaru górniczego KWK „Borynia” i charakteryzuje się dość stromą płaszczyzną nachylenia około 45-50°, a amplituda przemieszczenia warstw wynosi około 1100 m.

Największą i główną elewacją ciągłą jest antyklina o osi południkowej, równoległa do nasunięcia orłowskiego, biegnąca przez środek pola. Antyklina ta jest przedłużeniem siodła Jastrzębia. Bogata jest tektonika nieciągła złoża, na którą składają się uskoki o kierunkach równoleżnikowym jak i południkowym oraz drobniejsze nasunięcia.

4.1.2.6 Jakość węgla

Węgiel, jaki posiada kopalnia „Borynia”, to głównie węgiel typu 35, o stosunkowo niewielkiej zawartości popiołu, niskiej zawartości siarki oraz zawartości substancji lotnych na poziomie średnim. Procentowy udział typów węgla w zasobach przemysłowych zawiera tabela 4.11.4

Tabela 4.11.4. Procentowy udział typów węgla w zasobach przemysłowych

Typ węgla	Procentowy udział poszczególnych typów węgla w kopalni „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”
34	1,6%
35.1	20,5%
35.2A	42,9%
35.2B	27,8%
37	7,2%

Średnia jakość dla poszczególnych pokładów podana jest w dalszej części raportu.

4.1.2.7 Zagrożenia naturalne

Kategorie zagrożeń naturalnych dla pokładów udostępnionych przedstawiono w tabeli 4.1.5.

Tabela 4.1.5. Zestawienie zagrożeń naturalnych w rozbiciu na pokłady

Pokład	Zagrożenia naturalne					
	Metanowe	Wodne	Wybuch pyłu węglowego	Tąpnięcia górotworu	Wyrzuty gazów i skał	Samozapalność węgla
	kategoria	stopień	klasa	stopień	kategoria	grupa
358/2	III	I, II	B	bz	bz	I, II
359/1tg +ld	III	I, II	B	bz	bz	I, II
360/1tg+ld	III	I, II	B	bz	bz	I, II
403/1 tg+ld	III	I, II	B	I	bz	I, II
403/2	III	I, II	B	bz	bz	I, II
404/1 tg	III	I, II	B	bz	bz	I, II
404/1 tg+ld	III	I, II	B	bz	bz	I, II
404/2 tg+ld	III	I, II	B	bz	bz	I, II
404/2 ld	III	I, II	B	bz	bz	I, II
405/1 tg	III	I, II	B	bz	bz	I, II

405/1td	III	I, II	B	bz	bz	I, II
406/2-3	III	I, II	B	bz	bz	I, II
406/3	III	I, II	B	bz	bz	I, II
407/1-2	III	I, II	B	bz	bz	I, II
409/1-2	III	I, II	B	bz	bz	I, II
415/1-2	III	I, II	B	bz	bz	I, II
415/3	III	I, II	B	bz	bz	I, II
415/3-4	III	I, II	B	bz	bz	I, II
415/4	III	I, II	B	bz	bz	I, II
417/1	III	I, II	B	bz	bz	I, II
502/1	III	I, II	B	I	bz	I, II

bz – brak zagrożenia

W KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” zidentyfikowano pięć rodzajów zagrożeń. Szczegółowy opis zagrożeń naturalnych przedstawia się następująco:

Zagrożenie metanowe

Wszystkie udostępnione pokłady zostały zaliczone do III kategorii zagrożenia metanowego, jest to zagrożenie uważane za średnio-wysokie. Wymagane jest odmetanowywanie przodków ścianowych w celu zapobieżenia wzrostowi ilości metanu powyżej wartości określonych przepisami. Kopalnia stosuje technikę odmetanowania polegającą na wykonywaniu otworów drenażowych z wyprzedzeniem 100 m od frontu ściany. Pozwala to wychwytywać ok. 35% metanu ze ścian wydobywczych. Pozostałe 65% uwalniane jest do powietrza wentylacyjnego podczas eksploatacji i wyprowadzane na powierzchnię do atmosfery.

Ilość metanu uwalniana do powietrza wentylacyjnego może, zdaniem kierownictwa kopalni, stanowić barierę dla poziomu wydobycia z niektórych ścian i ograniczać dzienną produkcję.

Ujęty metan wykorzystywany jest na terenie kopalni do produkcji energii elektrycznej i ciepłej, przy użyciu turbin Jenbacher z zapłonem iskrowym.

Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

Wszystkie udostępnione pokłady i wyrobiska w tych pokładach zaliczono do klasy B zagrożenia wybuchem pyłu węglowego, zatem konieczne jest podejmowanie odpowiednich działań zapobiegawczych. W miejscach określonych przepisami ustawione są przeciwwybuchowe zapory pyłowe z pyłem kamiennym, utrzymywane w odpowiednim stanie. W czasie wizyt w kopalni stwierdzono, że pył kamienny rozpylony jest także na stropie, spągu oraz na ociosach wszystkich wyrobisk podziemnych. Chociaż nie mierzono tego podczas odbywanych wizyt, obserwacja wzrokowa wskazuje na to, że kopalnia spełnia wymagania polskich przepisów odnośnie ilości pyłu kamiennego utrzymywanego w zagrożonych wyrobiskach (zawartość stałych części niepalnych w pyłe węglowym w ilości co najmniej 70% w polach niemetanowych lub 80% w polach metanowych).

Tapania

Jedynie dwa spośród 21 udostępniionych pokładów zaliczono do pierwszego stopnia zagrożenia tapaniami. Jest to najniższy stopień zagrożenia. Pozostałe pokłady uznane są za nieskonne do tapani.

Stacje monitoringu sejsmicznego zlokalizowane są w strategicznych punktach kopalni, gdzie występują przypadki wyzwolenia wysokiej energii. Są one objęte rejestracją i raportowaniem.

Jedną z metod zapobiegania tapaniom, jakich używa kopalnia, jest ograniczanie prędkości postępu ścian. Jak się okazuje, pozwala to zmniejszać generalnie aktywność sejsmiczną oraz częstość występowania silnych zjawisk sejsmicznych. Stosowane są też w kopalni inne metody z zakresu profilaktyki i zapobiegania tapaniom, w postaci wierceń i strzelań odprężających, w miejscach określonych zasadami techniki górniczej.

Obszary, w których prowadzone będą roboty udostępniające, przygotowawcze oraz eksploatacyjne, w przyszłości podlegać będą podobnej kategoryzacji, zatem stosowane będą podobne metody monitoringu i profilaktyki.

Wyrzuty gazów i skał

Na kopalni nie występuje zagrożenie wyrzutami gazów i skał.

Zagrożenie klimatyczne

Kopalnia ma bardzo wysoki stopień geotermiczny wynoszący 26-29 m/ 1°C i zakres spodziewanych temperatur pierwotnych górotworu na nowym poziomie 950 wynosi pomiędzy 39°C a 46°C. Konieczne jest zatem stosowanie klimatyzacji.

Określona przepisami dopuszczalna wartość temperatury na stanowiskach pracy wynosi 28°C. W chwili obecnej na poziomach zalegających powyżej tego poziomu wymagane jest już stosowanie schładzania powietrza w ścianach wydobywczych oraz na niektórych stanowiskach pracy.

W kopalni „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” stosowany jest podziemny system chłodzenia o mocy 6,2 MW, który schładza wodę do około 2,5°C. Schłodzona woda jest doprowadzana do urządzeń chłodzących na stanowiskach pracy. Urządzenia te składają się z wentylatora przedmuchującego gorące powietrze z otoczenia przez radiator ze schłodzoną wodą. Urządzenia chłodzące o większej mocy są używane w chodnikach transportowych, zaś mniejsze w przodkach ścianowych. Jest to system zamknięty, z recyrkulacją wody.

W kopalni prowadzony jest automatyczny monitoring temperatury w wyrobiskach podziemnych, a dane z pomiarów transmitowane są do stanowisk kontrolnych na powierzchni, co obserwowano podczas wizyty w kopalni.

4.1.2.8 Zasoby węgla

Dostępność danych oraz ich weryfikacja

Wizyta w kopalni Borynia miała miejsce w dniach 21 oraz 22 lutego 2011 r. W spotkaniach uczestniczyli: Główny Geolog Górniczy kopalni „Borynia” Edward Grobosz oraz Główny Geodeta Górniczy Leszek Zielonka. Dokumenty oraz informacje, z których korzystano w czasie tej wizyty, obejmowały między innymi:

- mapy oraz dokumentacje geologiczne,
- profile geologiczne szybów oraz otworów badawczych,
- przekroje geologiczne,
- mapy terenu objętego koncesją oraz lokalizacje otworów badawczych,
- mapy z harmonogramem eksploatacji dla każdego pokładu,
- tabele zbiorcze zasobów dla każdego pokładu,
- dane zbiorcze jakości węgla dla każdego pokładu oraz wybrane arkusze wyników badań laboratoryjnych.

Odnosnie informacji zebranych i wymienionych w powyższych dokumentach, dokonano sprawdzenia dokładności i rzetelności danych. W czasie, jaki był do dyspozycji, kontrola danych skupiła się najbardziej szczegółowo na oszacowaniu zasobów operatywnych, jakie wykazuje Spółka.

Zasoby węgla (*resources i reserves*)

Zasoby w poszczególnych pokładach, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji, przedstawiono w tabeli 4.1.6. W niektórych przypadkach dokonano zmian bądź też korekt w stosunku do pierwotnych danych przekazanych przez JSW SA. Całość tych zasobów znajduje się na terenie obszaru koncesji dla OG Szeroka I, lecz podzielone są one w tabeli 4.1.6 na zasoby planowane do wydobycia przed datą wygaśnięcia obecnej koncesji (2025) oraz zasoby planowane do wydobycia w okresie przyszłej koncesji. Z zadowoleniem stwierdzamy, że szacunki w poniższej tabeli są ogólnie zgodne z poziomem dokładności, jaki jest przypisywany polskiemu systemowi szacowania zasobów. Zasoby operatywne ogółem, do roku 2025 oraz na czas wykraczający poza tę datę, dla KWK „Borynia” szacowane są na 33,6 mln Mg.

Tabela 4.1.6. Zasoby według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. MG									
	Bilansowe*			Przemysł.*	Operatywne do 2025 r.			Operatywne po 2025 r.		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem	A+B	C1+C2	Ogółem
358/2	347	3 009	3 356	2 418	0	925	925	0	408	408
359/1tg+1td	271	4 809	5 080	1 387	0	744	744	0	151	151
360/1tg+1td	0	5 633	5 633	1 483	0	758	758	0	236	236
403/1tg+1td	807	6 044	6 851	1 079	0	589	589	0	0	0
403/2	294	1 937	2 231	167	0	0	0	0	0	0

404/1lg	0	2 763	2 763	862	0	498	498	0	0	0
404/1lg+ld	6 835	13 094	19 929	6 074	0	2 140	2 140	192	1 138	1 330
404/2lg+ld	563	0	563	31	0	0	0	41	0	41
404/2ld	220	2 264	2 484	652	0	243	243	0	0	0
405/1lg	13 263	22 114	35 377	16 065	1 902	2 096	3 998	1 367	2 246	3 613
405/1ld	3 871	10 492	14 363	652	428	0	428	0	0	0
406/2-3	1 478	12 955	14 433	1 981	556	0	556	0	560	560
406/3	2 543	10 105	12 648	3 653	0	1 553	1 553	0	0	0
407/1-2	3 059	12 783	15 842	7 192	505	2 864	3 369	0	286	286
409/1-2	2 562	20 840	23 402	8 881	0	2 459	2 459	0	2 810	2 810
415/1-2	262	4 647	4 909	1 334	0	252	252	122	367	489
415/3	1 125	6 815	7 940	1 962	0	146	146	0	1 197	1 197
415/3-4	0	597	597	311	0	0	0	0	0	0
415/4	539	4 214	4 753	264	0	150	150	0	0	0
417/1	826	3 816	4 642	1 014	0	0	0	0	712	712
502/1	1 604	3 973	5 577	3 793	442	1 509	1 951	0	1 012	1 012
Ogółem	40 469	152 904	193 373	61 255	3 833	16 926	20 759	1 722	11 123	12 845

* Tylko w pokładach eksploatacyjnych

Powyższe zasoby bilansowe, wynoszące 193,4 mln Mg, obejmują jedynie zasoby w pokładach przewidzianych do eksploatacji, na których opierają się założenia przyszłej produkcji kopalni. W ewidencji zasobów podaje się też dalsze 124,2 mln Mg zasobów bilansowych w pokładach, nie klasyfikowanych jako przemysłowe czy też operatywne.

Resources oraz *reserves* oszacowane zgodnie z systemem JORC Code zestawiono w tabeli 4.1.7. Całość 33,6 mln Mg zasobów operacyjnych znajduje się na terenie złoża objętego obecnie obowiązującą koncesją. Jednakże, tylko zasoby w wysokości 20,8 mln Mg mieszczą się w ramach okresu obowiązywania obecnej koncesji (do roku 2025), zatem tylko te zasoby zgodne będą z kategorią *reserves*, jakie definiuje system JORC. Dalsze zasoby, przeznaczone do wydobywania po roku 2025, byłyby zatem kategorią *reserves* w zgodzie z definicją systemu JORC tylko wtedy, kiedy okres obowiązywania koncesji zostanie przedłużony.

Reserves zgodnie z systemem JORC Code to węgiel w złożu (in-situ) netto, zawierający przerosty o grubości do 5 cm. Nie są dostępne dla poszczególnych pokładów rzeczywiste szacunki dotyczące węgla handlowego (lub mogącego być przedmiotem sprzedaży) po wzbogaceniu w zakładzie przerobczym. Uzyskaliśmy ogólne zapewnienia, że zakłady przerobcze wzbogacające urobek mają sprawność 95%, sądzymy zatem, że zasoby węgla handlowego winny być szacowane na około 5% mniej niż ogólne zasoby netto.

Tabela 4.1.7. Podsumowanie *resources and reserves* zgodnie z systemem JORC Code

Resources i reserves** (2010) w mln Mg						
Resources			Reserves**			
Measured	Indicated	Ogółem	Okres koncesji	Proved	Probable	Ogółem
			do 2025:	3,8	16,9	20,8
40,5	152,9	193,4	po 2025***:	1,7	11,1	12,8
			Ogółem	5,5	28	33,6

* Mogą występować błędy wynikające z zaokrąglenia

** Rezerwy węgla handlowego (mogącego być przedmiotem sprzedaży) powinno się szacować w taki sposób, aby od tych wartości rezerw netto węgla odejmować 5%

*** Rezerwy po roku 2025 zależne są od odnowionej (przedłużonej) koncesji

Z uwagi na to, że 124,2 mln Mg zasobów bilansowych zakwalifikowane jest do zasobów nieprzemysłowych i nie ma obecnie możliwości ich wydobywania, to zgodnie z wytycznymi obowiązującymi dla systemu JORC, można je uważać jedynie za zasoby zinwentaryzowane („*inventory coal*”), a nie za *resources*. Jeżeli warunki ekonomiczne lub technologiczne zmieniają się w przyszłości i część zasobów nieprzemysłowych zostanie zakwalifikowana do wydobywania, to staną się potencjalnie zasobami kategorii *reserves*.

Zasoby potencjalne

Potencjalne zasoby w obszarach, na które JSW SA planuje uzyskania koncesji w przyszłości, szacowane są w sposób następujący:

Tabela 4.1.8. Zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Szacowane zasoby (w tys. Mg)								
Obszar koncesji	Potencjalne bilansowe				Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	D	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
Żory	-	91 300	-	91 300	65 700	-	20 763	20 763
Warszowice	-	80 200	-	80 200	21 700	-	6 439	6 439
Ogółem	-	171 500	-	171 500	87 400	-	27 202	27 202

Dodatkowo, w dalszej przyszłości, potencjalne zasoby dotyczące złoża kopalni „Borynia”: OG Szeroka 1 do głębokości 1280 m przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 4.1.9. Zasoby z tytułu przyszłej koncesji w części głębokiej złoża, zgodnie z polskim systemem klasyfikacji

Potencjalne zasoby, w tysiącach Mg								
Przyszła koncesja	Potencjalne bilansowe				Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	D	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
Część głęboka złoża	-	252 808	118 662	371 470	-	-	-	-
Ogółem	-	252 808	118 662	371 470	-	-	-	-

Według systemu JORC Code zasoby potencjalne przedstawione są szacunkowo w tabeli 4.1.10. Zasoby przemysłowe i operatywne nie zostały jeszcze oszacowane dla planowanego pogłębienia kopalni „Borynia”.

Tabela 4.1.10. Podsumowanie *resources i reserves* dla koncesji, jakie mają zostać uzyskane w przyszłości, zgodnie z systemem JORC Code

Resources and reserves (2010) w mln Mg							
Obszar koncesji		Potential Resources			Potential Reserves		
		Indicated	Inferred	Ogółem	Proved	Probable	Ogółem
Planowane	Żory	91,3	-	91,3	-	20,8	20,8
	Warszowice	80,2	-	80,2	-	6,4	6,4
Przyszłe	Pogłębienie na obecnym terenie eksploatacji	252,8	118,7	371,5	-	-	-
	Ogółem	424,3	118,7	543	-	27,2	27,2

Jednakże, jako że nie ma obecnie koncesji na powyższe obszary, zasoby te nie mogą być uznawane zgodnie z systemem JORC, czy też wytycznymi do systemu JORC.

Zauważyć należy, że są to plany JSW SA na przyszłość. Nie zostały one sprawdzone w ramach przygotowywania niniejszego sprawozdania, gdyż zasoby bilansowe (wg klasyfikacji polskiej) oraz *potential resources* (wg JORC) dla pola „Żory-Warszowice” oparte są na starych informacjach geologicznych i dokumentacjach, do których JSW SA ma obecnie dostęp. Spółka przygotowuje się do zakupu pełnej bazy danych od Państwa, za około 1 milion PLN, zaś ostateczna dokumentacja do wniosku o koncesję dla pola „Żory-Warszowice” obejmować będzie zaktualizowane szacunki oparte na aktualnych danych geologicznych. *Potential reserves* (wg JORC) nie są obecnie dostępne dla planowanego na Boryni pogłębienia na obecnym terenie eksploatacji.

4.1.2.9 Jakość węgla

Średnia jakość węgla w poszczególnych pokładach, podawana przez JSW SA, przedstawiona została w tabeli 4.1.11.

Tabela 4.1.11. Średnia jakość węgla w rozbiciu na pokłady (stan powietrzno-suchy)

Pokład	Wilgotność (%)	Zaw. popiołu (%)	Zaw. części lotnych (%)	Wartość opałowa [MJ/kg]	Zaw. siarki (%)	Zaw. fosforu (%)	Typ węgla
358/2	1,21	18	30,9	29,649	0,5	0,160	34, 35
359/1lg+ld	0,85	17	26,8	31,928	0,8	0,037	35
360/1lg+ld	1,20	9	29,8	31,892	0,5	0,061	35
403/1lg+ld	0,76	7	27,6	32,751	0,6	0,060	35
403/2	0,79	13	25,6	33,113	0,5	0,054	35
404/1lg	0,76	17	25,8	28,367	0,5	0,131	35
404/1lg+ld	0,59	10	25,7	32,213	0,5	0,012	35
404/2lg+ld	0,98	10	26,5	30,000	0,8	0,049	35
404/2ld	0,70	17	25,5	27,656	0,9	0,054	35
405/1lg	0,87	7	25,2	32,440	0,3	0,065	35, 37
405/1ld	0,61	12	25,1	32,381	0,6	0,024	35
406/2-3	0,75	8	26,6	31,845	0,6	0,179	35
406/3	0,61	10	23,9	32,279	0,7	0,096	35
407/1-2	0,76	16	23,8	28,532	0,5	0,076	35
409/1-2	0,62	13	24,2	30,488	0,7	0,074	35
415/1-2	0,56	8	25,5	31,227	0,6	0,074	35
415/3	0,98	6	23,3	32,341	0,5	0,006	35
415/3-4	1,04	5	26,2	32,432	0,6	0,076	35
415/4	0,72	6	23,3	32,654	0,7	0,075	35
417/1	0,48	9	23,9	32,980	0,5	0,030	35
502/1	0,54	6	23,0	32,850	0,4	0,041	35, 37

Podanych powyżej średnich wartości nie można było, ze względów czasowych, sprawdzić w trakcie trwania wykonywanego audytu.

Powyższe dane dotyczące średniej jakości węgla w rozbiciu na pokłady dotyczą węgla netto, z odliczeniem przerostów, których miąższość może przekraczać 5 cm. Wyższe wartości zawartości popiołu są prawdopodobnie związane z obecnością przerostów w pokładzie węgla, o grubości nie przekraczającej 5 cm.

4.1.2.10 Podsumowanie

Zgodnie z polskimi standardami, zasoby operatywne dla kopalni „Borynia” wynoszą około 33,6 mln Mg. Oznacza to, że okres obowiązywania obecnej koncesji na wydobycie dla KWK „Borynia” zostanie wydłużony poza rok 2025. Potencjalne zasoby operatywne w przypadku przyszłych koncesji mogą prawdopodobnie przekroczyć 27 mln Mg. Nie ma technicznych przyczyn, aby przedłużenie obecnej koncesji, jak też przyznanie przyszłych koncesji, nie było udzielone.

Przybliżone porównanie z systemem JORC Code wskazuje, że Reserves na terenie objętym koncesją na wydobycie dla kopalni „Borynia” są rzędu 33,6 mln Mg (około 31,9 mln Mg węgla handlowego). Obecne plany wydobycia wskazują, że zasoby netto nadające się do eksploatacji (*reserves*) w okresie obowiązywania obecnej koncesji (do roku 2025) są rzędu 20,8 mln Mg (około 19,5 mln Mg węgla handlowego).

4.1.3 Opis kopalni

4.1.3.1 Udostępnienie pionowe

Żłoże w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” zostało udostępnione z powierzchni pięcioma szybami (szyby I, II, III, V, VI). Szyby III i VI są szybami wydechowymi, z zainstalowanymi wentylatorami. Natomiast szyby I, II i V są szybami wdechowymi.

W kopalni istnieją trzy poziomy: poziom 713 (-425 m) - pełniący funkcję poziomu wentylacyjnego; poziom 838 m (-550 m) - główny poziom wydobywczy oraz poziom 950 (-662 m) - obecnie w budowie, który ostatecznie będzie stanowił poziom wydobywczy zastępując poziom 713 m.

Tabela 4.1.12. Podstawowe dane szybów KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”

Wentylacja	Szyb I wdechowy	Szyb II wdechowy	Szyb III wydechowy	Szyb V wdechowy	Szyb VI wydechowy
Wykorzystanie	Główny szyb wydobywczy	Wydobywczy	Zjazdowo-materiałowy	Zjazdowo-materiałowy	Wentylacyjny
Średnica, m	7,2	7,2	7,2	5,5	8
Głębokość szybu, m	936,65	980,00	858,00	847,2	740,39
Głębokość wyciągowa, m	Przedział 1 - 713 Przedział 2 - 838	Przedział 1 - 838 Przedział 2 - 950	838	713	-
Wielkość skipu lub klatki	Przedział 1 – 2x20t Przedział 2 - 2x20t	Przedział 1 – 2x4 piętra Przedział 2 – 1x4 piętra	Klatka z jednym piętrem		

4.1.3.2 Roboty przygotowawcze

Nachylenie pokładów zawiera się w granicach +/- 20°. Wyrobiska przygotowawcze prowadzone są zasadniczo w pokładzie wzdłuż rozciągłości, natomiast wyrobiska eksploatacyjne zgodnie z kierunkiem nachylenia, rozwiązanie to ułatwia transport węgla przenośnikami taśmowymi i materiałów przy pomocy układów kolejek podwieszanych. Główne wyrobiska udostępniające i przygotowawcze przecinają w wielu przypadkach kilka pokładów, a wyrobiska przyścianowe przebiegają zgodnie z rozciągłością pokładu.

Tabela 4.1.13 przedstawia postępy robót przygotowawczych w metrach od roku 2006. Zmniejszenie rocznych robót przygotowawczych w latach 2009 i 2010 było oczywiście spowodowane kryzysem finansowym, a ilości metrów planowane na rok 2011 są wyższe, co ma zapewnić wzrost wydobywania. Jednakże w całym analizowanym okresie nastąpił spadek wskaźnika natężenia robót przygotowawczych (zależność pomiędzy długością wydrążonych wyrobisk a wielkością wydobywania), istotnym dla kopalni jest utrzymanie wskaźnika na zakładanym poziomie. Planowane przyszłe postępy robót są skorelowane z historycznie osiąganymi wynikami.

Tabela 4.1.13. Wskaźniki postępu robót przygotowawczych w latach 2006 – 2010

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Roboty przygotowawcze [m]	15496	12610	8321	8140	9262
Wskaźnik natężenia robót przygotowawczych [m/1000 Mg]	7,0	6,6	4,5	5,3	4,3

Wszystkie wyrobiska są zabezpieczone przy użyciu standardowych obudów podporowych ŁP o profilu V. Obudowy widziane przez ekspertów w kopalniach składały się głównie z czterech elementów łukowych, co jest typowe dla wszystkich zakładów górniczych JSW SA. Do drążenia wyrobisk stosuje się konwencjonalne metody górnicze, z kombajnami chodnikowymi dopasowanymi do danych warunków pokładu. Zabiór przodka, przy urabianiu kombajnem chodnikowym, wynosi od 1 do 2 metrów, następnie zabezpiecza się wyrobisko, stawiając odrzwi obudowy podporowej w odstępach co 0,7 m. Zabudowa wyrobiska odbywa się poprzez odpowiednie ustawienie łuków ociosowych, a następnie podniesienie przy pomocy kombajnu łuków stropnicowych i skrócenie poszczególnych elementów odrzwi obudowy ŁP. Stosowana jest opinka z siatki stalowej, mająca na celu zapobieganie opadaniu odłamków skalnych do wyrobiska.

Stosowane są w kopalni głównie kombajny chodnikowe produkowane przez firmy Sandvik i Remag. Są to maszyny typu AM50 i AM75. Zróznicowana jest forma własności poszczególnych maszyn, część jest leasingowana, a część stanowi własność kopalni.

Tabela 4.1.14. Typowe przekroje wyrobisk i stosowane maszyny

Przekrój wyrobiska [m ²]	Typ maszyny
17,8 ÷ 21,8	AM-50
17,8	AM-75
21,8	AM-105
17,8	MW*

* roboty strzałowe (stosowanie materiałów wybuchowych)

Część robót przygotowawczych i udostępniających jest wykonywana przez firmy zewnętrzne. Firmy obce korzystają z maszyn będących własnością JSW SA, a część jest własnością tych podmiotów. Generalnie wyrobiska kamienne i kamienno-węglowe są drążone przez firmy

zewnętrzne, natomiast wyrobiska prowadzone w pokładzie są drażnione przez oddziały robót przygotowawczych kopalni. Zaobserwowany standard robót prowadzonych pod ziemią na wszystkich przodkach i wyrobiskach korytarzowych był bardzo wysoki.

4.1.3.3 Eksploatacja

Metoda wydobywania

Kopalnia stosuje system ścianowy na zawał od granic. Aby zrealizować założone cele produkcyjne, wydobywanie prowadzone jest średnio czterema ścianami. Nachylenie pokładów wynosi +/- 20°.

Znaczna część zasobów objętych koncesją została w dużym stopniu wyeksploatowana. Wymusza to prowadzenie dużej ilości robót przygotowawczych celem otwarcia nowych frontów wydobywczych.

Ze względu na kształt parcel przeznaczonych do eksploatacji, ich strukturę geologiczną oraz ograniczenia wynikające z zagrożeń naturalnych, opisane wcześniej, ściany w kopalni nie mają stałej długości. Ponadto wybiegi i długości ścian są ograniczone uskokami oraz innymi zaburzeniami geologicznymi. Długość ścian jest uzależniona również od zagrożenia tąpnięciami.

Długości ścian wahają się od 135 m do 225 m, a planowane wybiegi od 600 m do 1 500 m. Jednakże przy eksploatacji resztek projektowane są znacznie krótsze wybiegi, a długości ścian w takich rejonach zmieniają się adekwatnie do panujących warunków złożowych.

Kopalnia stosuje standardową technologię eksploatacji ścianowej, z zabiorem 0,8 m i zawałem stropu za obudową zmechanizowaną w miarę posuwania się przodka. Napędy przonośnika ścianowego prowadzone są w chodnikach, co wymusza rabowanie łuków przyociosowych. W niektórych sytuacjach, gdy występuje nadmierne zaciskanie wyrobiska, stojak obudowy łukowej musi być przecięty, co powoduje niewielkie opóźnienia. Wizyta w kopalni pozwoliła generalnie stwierdzić, iż warunki w chodnikach przed ścianą wyglądały dobrze, bez lub z niewielkim wypiętrzeniem spągu niekiedy z zaciskaniem stropu. Jest to typowe dla wyrobisk utrzymywanych w tak trudnych warunkach.

Większość pokładów eksploatowana jest na jedną warstwę, natomiast niektóre grubsze są dzielone na warstwy i eksploatowane w kolejności od góry do dołu. Aby umożliwić eksploatację niższych warstw, zroby są wypełniane mieszaniną popiołów lotnych i wody, która je konsoliduje i tworzy strop dla niższych warstw.

Mieszanina popiołu lotny/woda jest używana również do ograniczania migracji powietrza poprzez zroby, co zapobiega gromadzeniu się metanu oraz zmniejsza ryzyko wystąpienia samozapalenia węgla.

Urządzenia wydobywcze

Elementy wyposażenia ściany są dostarczane przez różnych producentów.

Do urabiania węgla wykorzystuje się kombajny dwuramionowe, są to maszyny JOY 4LS lub KSW (produkcji polskiej). Ruch „Borynia” posiada siedem kombajnów ścianowych: 2 KSW i 5 JOY 4LS. Są one dzierżawione lub stanowią jej własność.

Obudowy zmechanizowane są produkcji polskiej, a inwentarz określa producentów Glinik, JZR, Tagor i Fazos-Hyrotech Becker-Warkop (BW-20/36-OzMR, Tagor-12/31POz, JZR-15/32POz, Sato-08/26POz, Tagor-14/32.5POz). Kopalnia posiada 1063 sekcje, co przy prowadzeniu eksploatacji średnio w 5 ścianach, zabezpiecza całkowicie jej potrzeby w tym zakresie. W roku 2009 JSW SA rozpoczęła program mający na celu optymalizację wykorzystania obudów zmechanizowanych.

Przenośniki ścianowe oraz inne stosowane w procesie eksploatacji złoża urządzenia są głównie polskiej produkcji.

Ograniczenia produkcji

Obecnie plan kopalni zakłada cztery ściany eksploatowane jednocześnie.

Produkcja jest ograniczona poprzez następujące czynniki:

- 1) wysokie stężenia metanu w niektórych ścianach ograniczające wydobywanie,
- 2) strop niektórych pokładów jest kruchy, o krótkim czasie utrzymywania się. Tam, gdzie prędkość eksploatacji jest ograniczona z powodu przewidywanego wydostawania się metanu, powolny postęp powoduje, że w niektórych miejscach ściany dochodzi do opadów skał stropowych,
- 3) tąpnięcia nie stanowią poważnego ryzyka w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”, jednakże kierownictwo zapewnia, że tąpnięcia są brane pod uwagę oraz że wpływają na projektowanie zarówno długości ścian jak i szybkości, z jakimi ściany mogą się poruszać. Monitoring sejsmiczny jest prowadzony w południowej części obszaru górniczego oraz tam, gdzie zanotowano wstrząsy o wysokiej energii. W koniecznych sytuacjach postęp ściany jest ograniczany do czasu osłabnięcia aktywności sejsmicznej,
- 4) przezbrajanie ścian trwa ok. 2,5 miesiąca. Według ekspertów skrócenie tego czasu jest możliwe.

Produkcja

Produkcja jest ograniczona przez powyższe czynniki, jednakże poszczególne ściany mogą uzyskiwać nieco lepsze wydajności. W roku 2010 kopalnia wyprodukowała 2 171 103 Mg węgla handlowego z 3 968 264 Mg urobku surowego (55%). Kopalnia w 2010 r. wydobywa węgiel przeciętnie z 4,8 ścian, osiągając średnią ponad 1 759 Mg dziennie. Przyszłe plany uwzględniają tę średnią.

4.1.4 Transport węgla, ludzi i materiałów

Urobek jest transportowany ze ścian przenośnikami taśmowymi o standardowej szerokości 120 cm do Szybu 1, gdzie 4 skipy po 20 Mg wydobywają go na powierzchnię i dalej kierowany jest do zakładu przeróbki mechanicznej węgla.

W roku 2010 dokonano połączenia Ruchów „Borynia” i „Zofiówka” chodnikiem podziemnym i w przyszłości większość węgla będzie transportowana do zmodernizowanego zakładu przerobczego należącego do ruchu „Zofiówka”.

Ludzie i materiały są transportowani kolejkami szynowymi z lokomotywami akumulatorowymi oraz kolejkami podwieszanymi z napędem spalinowym. Transport ludzi jest zapewniony efektywnie od podszybia do rejonów wydobywania.

Zestawy wyglądają na dobrze utrzymane i są regularnie modernizowane i odnawiane. Dyspozycyjność maszyn nie była mierzona, ale żadne elementy nie budziły zastrzeżeń.

4.1.5 Zatrudnienie

Na dzień 01.12.2010 w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” zatrudnienie ogółem wyniosło 5 415 osób, z czego 3 551 było zatrudnionych bezpośrednio przez spółkę, a 1 865 przez firmy zewnętrzne (podwykonawców).

Z 3 550 osób 3 033 były zatrudnione na dole, a 517 na powierzchni. Liczba zatrudnionych osób wynika z liczby eksploatowanych ścian oraz konieczności przygotowania i obsługi tych ścian. Wielkości te są uważane również za wysokie. Istnieje możliwość poprawy wykorzystania pracowników w ramach planowanego przez JSW SA programu optymalizacji zatrudnienia.

Tabela 14.1.15 przedstawia rozkład wiekowy zatrudnienia kopalni.

Tabela 14.1.15. Struktura wiekowa zatrudnionych na 31.12.2010

Przedział wiekowy	Kobiety	Mężczyźni	Ogółem	% ogółu
Ogółem	213	3338	3551	100
Poniżej 30 lat	11	860	871	24,5
31 do 40 lat	35	1285	1320	37,2
41 do 50 lat	92	960	1052	29,6
51 do 60 lat	75	226	301	8,5
61 do 65 lat	0	7	7	0,2
Powyżej 65 lat	0	0	0	0,0

Górnicy nabywają prawo do przejścia na emeryturę po przepracowaniu 25 lat pod ziemią lub po osiągnięciu wieku 50 lat. Rozpoczynając pracę w wieku 21 lat, niektórzy nabywają prawa emerytalne przed ukończeniem 50 lat. Z uzyskanych informacji wynika, że w ciągu najbliższych pięciu lat z kopalni może odejść 25% aktualnych pracowników. JSW SA stwierdziła, że nie brak jest osób ubiegających się o pracę, stąd kwestie wymiany kadr nie są obecnie istotnym ryzykiem. JSW SA wspiera również studentów kierunków górniczych na uczelniach technicznych, zapewniając sobie w ten sposób przyszłą kadrę o odpowiednich kompetencjach technicznych. Poziom zatrudnienia w roku 2011 lekko obniży się do 3 472 pracowników własnych.

4.1.6 Koszty kopalni

4.1.6.1 Gotówkowe koszty operacyjne

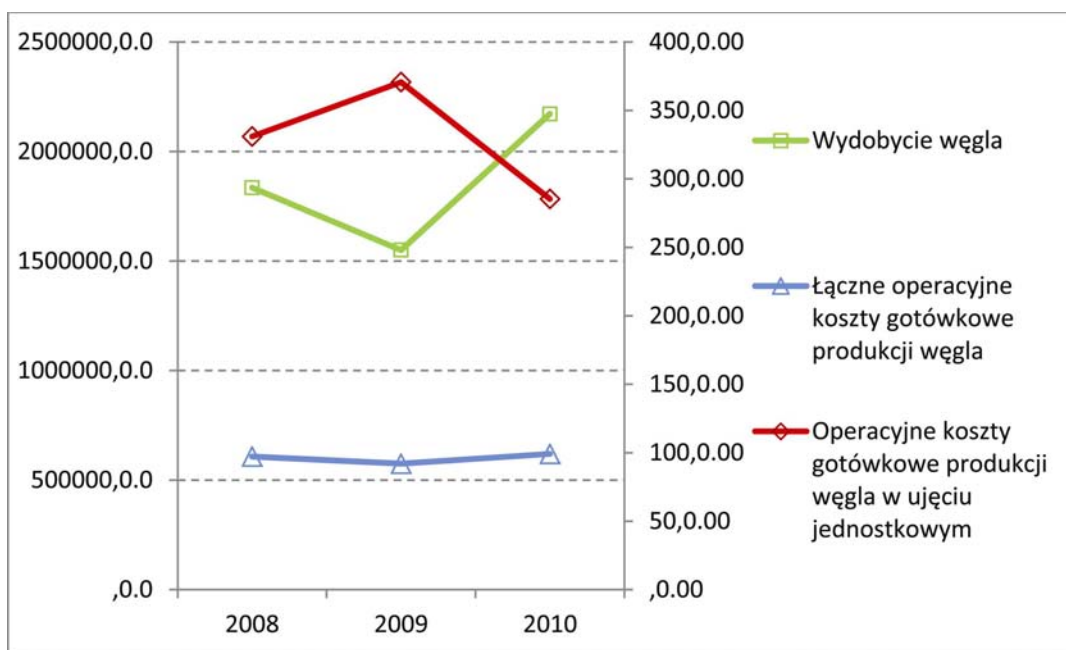
Łączne koszty produkcji w KWK „Borynia” są stosunkowo niezmiennie, w szczególności na poziomie kosztów całkowitych, które tylko w niewielkim stopniu są zależne od poziomu produkcji węgla. Jest to związane z dużym udziałem kosztów stałych, które zasadniczo nie zależą od realizowanego poziomu produkcji. Koszty operacyjne całkowite i w ujęciu jednostkowym na tle wydobywania za lata 2008-2010 zostały przedstawione na rysunku 4.1.2. Koszty w ujęciu jednostkowym były znacznie bardziej wrażliwe na zmianę wielkości wydobywania węgla handlowego w tym okresie.

W ciągu ostatnich trzech lat gotówkowe koszty operacyjne w ujęciu jednostkowym wahały się w przedziale od 285,4 PLN/Mg do 370,7 PLN/Mg węgla.

W 2010 r. jednostkowe koszty operacyjne wyniosły 285,4 PLN/Mg. Koszty te są wysokie, ale wynikają z trudnych warunków geologiczno-górnictwowych, liczby wykonywanych wyrobisk oraz infrastruktury wydobywczej koniecznej do utrzymania założonych planów produkcyjnych.

Oszacowanie kosztów operacyjnych, po połączeniu kopalń, jest na chwilę obecną zadaniem skomplikowanym. W 2011 r. Spółka przewiduje wzrost kosztów operacyjnych w ujęciu jednostkowym o 26% w stosunku do 2010 r. głównie w zakresie usług obcych w związku z planowanym zwiększeniem zakresu robót korytarzowych o 25%. W 2012 r. jednostkowy koszt produkcji spadnie o 10% w stosunku do 2011 r., natomiast w latach 2013-2020 koszt ten będzie wzrastał z roku na rok średnio o około 2%. Wynika to ze stopniowego zmniejszania się poziomu wydobycia w tej kopalni, przy jednoczesnym utrzymaniu całkowitych kosztów produkcji na stosunkowo niezmiennym poziomie. Z dniem 1 stycznia 2011 r. KWK „Borynia” została połączona z KWK „Zofiówka” i stanowi Ruch Borynia KWK „Borynia-Zofiówka”.

Można oczekiwać, iż w konsekwencji połączenia tych kopalń łączne koszty operacyjne będą ulegały zmniejszeniu m.in. w wyniku zaprzestania realizacji niektórych usług, optymalizacji procesów transportowych i przerobczych oraz efektywniejszego wykorzystania maszyn i wyposażenia technicznego.

Rys. 4.1.2. Koszty produkcji węgla w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” na tle wydobycia węgla handlowego

Tabela 4.1.16. Koszty produkcji węgla w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wykonanie		
			2008	2009	2010
01	02	03	1	2	3
1	Zużycie materiałów i energii	[tys.PLN]	122 425,5	118 156,0	133 528,1
2	Usługi obce	[tys.PLN]	131 646,3	106 377,1	117 604,3
3	Koszty osobowe	[tys.PLN]	353 928,2	340 385,5	376 158,6
4	Podatki i opłaty	[tys.PLN]	19 713,8	21 940,3	23 789,6
5	Pozostałe koszty rodzajowe	[tys.PLN]	6 855,5	4 888,6	5 821,2
6	Aktywowanie wyrobisk	[tys.PLN]	-27 319,4	-17 173,7	-37 372,6
7	Łączne operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla	[tys.PLN]	607 249,9	574 573,8	619 529,2
8	Wydobycie węgla	[Mg]	1 834 700,0	1 550 100,0	2 171 103,0
9	Operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla w ujęciu jednostkowym	[PLN/Mg]	330,98	370,67	285,35

4.1.6.2 Nakłady inwestycyjne

Nakłady inwestycyjne ogółem określone w planie inwestycji na lata 2010-2030 obejmują następujące istotne pozycje:

- modernizacja szybów I, II, III, V,
- modernizacja zakładu mechanicznej przeróbki węgla,
- wydatki na ochronę środowiska,
- modernizacja infrastruktury powierzchniowej,
- udostępnienie poziomu 950 m,
- przygotowanie frontów eksploatacyjnych na poziomie 950 m,
- wydatki na połączenie Ruchów „Borynia”, „Zofiówka” i KWK „Jas-Mos”,
- udostępnienie obszarów złóż „Żory” i „Warszowice”,
- zakupy gotowych dóbr zarówno dla rejonów obecnie eksploatowanych, jak i obszarów złóż „Żory” i „Warszowice”,
- inne wydatki.

Tabela 4.1.17 określa nakłady inwestycyjne planowane w Ruchu „Borynia” do roku 2030.

Tabela 4.1.17. Nakłady inwestycyjne w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” do 2030 roku [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Budownictwo										Zakupy				Ogółem
	I	1		2		3	4	5	II	1	2	3	4	III	
		Ogółem	Wyrobiska górnicze	Podziemne	Szyby	ZPMW	Ochrona środowiska	Pozostałe inwestycje	Ogółem	Obudowa zmechanizowana	Maszyny urabiające	Sprzęt transportowy	Pozostałe zakupy		Nakłady inwestycyjne (I+II)
Wykonanie 2010	15 508	12 815	925	0	1 442	326	39 990	140 187	1 365	15 197	9 408	55 497			
2011	57 334	24 927	650	9 042	12 310	10 406	30 045	15 000	0	9 185	5 861	87 379			
2012	42 722	13 645	10 156	3 500	6 121	9 300	42 300	21 000	0	14 520	6 780	85 022			
2013	30 341	12 941	7 200	6 000	200	4 000	39 724	15 000	750	14 640	9 334	70 064			
2014	31 380	21 380	2 000	4 000	100	3 900	60 590	36 000	0	17 620	6 970	91 970			
2015	54 792	21 792	4 000	4 000	2 000	23 000	43 384	15 000	1 500	15 120	11 764	98 176			
2016 - 2030	470 416	279 416	102 000	29 500	16 800	42 700	845 322	399 000	56 750	236 220	153 352	1 315 738			
Suma 2010-2030	702 493	386 916	126 931	56 042	38 973	93 632	1 101 355	515 019	60 365	322 502	203 469	1 803 846			

Przywołany arkusz kalkulacyjny pozwala stwierdzić, iż średnioroczne nakłady inwestycyjne wynoszą 85,9 mln PLN. Planowane jest udostępnienie i zagospodarowanie złóż „Żory” i „Warszowice”. Nakłady wykazywane przez Spółkę wydają się być właściwie skalkulowane dla celów udostępnienia i zagospodarowania tych złóż.

Nakłady na modernizację instalacji ZPMW KWK „Borynia” są także ujęte w arkuszu i wykazane po roku 2010. Obejmują one zasadniczo odnowienie (odtworzenie) i remonty istniejących budynków i instalacji.

Nakłady inwestycyjne, w co najmniej 60% i średnio w wysokości około 52,4 mln PLN rocznie, dotyczą także wydatków odtworzeniowych poprzez zakupy gotowych dóbr (parku maszynowego) oraz wymaganego wyposażenia.

Należy nadmienić, iż kopalnia w chwili obecnej posiada duże ilości sekcji obudowy zmechanizowanej. Zoptymalizowanie jej ilości mogłoby stworzyć perspektywy obniżenia kosztów na jej remonty i utrzymanie. Jednakże pokłady nowych złóż są stosunkowo niskie, co może wymagać zakupu sprzętu specjalistycznego (systemów strugowych) dla warunków geologiczno-górnictwowych tam występujących. Te kwestie również uwzględniono w projekcji nakładów inwestycyjnych.

4.1.7 Przyszły rozwój

Ruch „Borynia” ma ograniczone możliwości rozwoju w obszarze koncesji. Planuje się udostępnienie rejonów „Żory” i „Warszowice” położonych na północ i północny wschód od obszaru macierzystego. Obecnie nie ma koncesji dla tego rejonu, ale trwają starania o jej uzyskanie i nie ma powodu przypuszczać, że nie zostanie ona udzielona. Ruch „Borynia” jest już połączony zarówno administracyjnie, jak i fizycznie z Ruchem „Zofiówka”. Część produkowanego węgla jest wysyłana do ZPMW „Zofiówki”, ale modernizacja własnego zakładu pozwoli na przeróbkę ok. 10 tys. Mg dziennie. Zdolność przerobcza zakładu na ruchu „Zofiówka” nie jest aktualnie wystarczająca, by przyjąć wydobycie ruchu „Borynia”.

Obecnie, zgodnie z istniejącymi koncesjami kopalnia może pracować do roku 2025, jednakże aby zapewnić funkcjonowanie zakładu do tego okresu, należy udostępnić węgiel w nowych, głębszych rejonach. W ramach koncesji, przy aktualnej wielkości produkcji kopalnia wyczerpie swoje obecne zasoby w roku 2021. Udostępnienie nowego rejonu Żory/Warszowice umożliwi wydłużenie produkcji do 2042 roku.

Ruch „Borynia” wydobywa również resztki zasobów w pokładach wyżej zalegających. Na większych głębokościach istnieją możliwości eksploatacji ścian przy stosunkowo, większych wybiegach. Aby kopalnia mogła kontynuować działalność po roku 2020, konieczne jest udostępnienie nowych rejonów. Przewiduje się, że pierwsze ściany w tych rejonach pojawią się w roku 2019.

4.1.8 Przeróbka węgla

Oddany do eksploatacji w 1974 roku Zakład Przerobczy KWK „Borynia” należał do najnowocześniejszych zakładów w polskim górnictwie węglowym, jednakże blisko trzydziestoletnia praca urządzeń spowodowała ich dekapitalizację oraz zużycie techniczne i technologiczne.

Ciąg technologiczny wzbogacania węgla składa się z rozdrabniania urobku w kruszarkach typu Bradford i klasyfikacji wstępnej. Operacje te mają za zadanie w pierwszej kolejności wydzielić kamień z węgla surowego oraz rozklasyfikować materiał na klasy ziarnowe: 0-20 mm i 20-100 mm. Klasa 20-100 mm kierowana jest do wzbogacania w płuczce magnetytowej, natomiast klasę 0-20 mm wzbogaca się w osadzarkach miałowych. Zarówno separację w cieczy zawieszinowej, jak i w osadzarkach prowadzi się trójproduktowo, wobec tego z każdego etapu wzbogacania otrzymuje się produkty: koncentrat, przerost i odpad. Przygotowanie nadawy do wzbogacania flotacyjnego odbywa się w hydrocyklonach klasyfikujących typu Krebs, w których wydzielana jest klasa -0,5 mm. Proces flotacji odbywa się na maszynach typu IZ-12. Odwadnianie flotokoncentratu zakład prowadzi w wirówkach sedymentacyjno-filtracyjnych, natomiast odwadnianie odpadów flotacyjnych na prasach filtracyjnych po wcześniejszym zagęszczeniu w osadnikach Dorra.

Zdaniem WA zakład posiada racjonalny plan inwestycyjny do 2030 roku, który pozwoli na zwiększenie wydajności, wymianę i modernizację części urządzeń, skutkującą dotrzymaniem wymogów jakościowych produktów handlowych dla potencjalnych kontrahentów.

Na dole kopalni, w rejonie szybu wydobywczego (nr 1) zlokalizowano dwa zbiorniki urobku o pojemności 2 000 Mg i 4 000 Mg, a na powierzchni 4 zbiorniki o łącznej pojemności 4 800 Mg. W rejonie zakładu przerobczego wydzielono plac tzw. zwal węgla wzbogaconego o pojemności 120 000 Mg. Stanowi to zabezpieczenie zakładu w razie przerw w dostawach urobku, uzyskując pewną elastyczność produkcyjną związaną z wahaniami popytu.

4.1.8.1 Jakość produktów

ZPMW „Borynia” produkuje głównie węgiel wsadowy na potrzeby koksownictwa, co stanowi około 93% produkcji. Pozostałe 7% stanowi węgiel do celów energetycznych. Eksperti zapoznali się z danymi historycznymi dotyczącymi jakości produktów handlowych za lata 2006-2010 (tabele od 4.1.18 do 4.1.21). Na podstawie danych zawartych w tabelach 4.1.18 i 4.1.19 można wyciągnąć wniosek, iż węgiel charakteryzuje się wysokimi wartościami istotnych parametrów koksowniczych oraz niską zawartością siarki, fosforu i chloru. Produkty handlowe dla celów energetycznych (tabela 4.1.20 i 4.1.21) zawierają więcej popiołu i wilgoci; ich atutem jest jednak niska zawartość siarki.

Tabela 4.1.18. Zestawienie jakości wzbogaconych miazów dla koksownictwa, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie	Parametry		KWK „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Borynia”				
			2006	2007	2008	2009	2010
Typ węgla	wg klas. polskiej		35.1 i 35.2	35.1	35.1	35.2A	35.2A
Sortyment	mm		0-20	0-20	0-20	0-20	0-20
Zawartość popiołu	A ^d (%)	średnia	6,8	7,1	7,3	6,9	7,5
		min ÷ max	6,5-7,5	6,8-7,7	6,7-8,6	6,4-8,0	6,6-8,5
Zawartość wilgoci	W _t ^r (%)	średnia	8,9	9,2	9,2	9,3	10,0
		min ÷ max	8,4-9,7	9,0-10,2	9,0-10,8	8,6-10,1	9,3-10,5
Zawartość siarki	S _t ^d (%)	średnia	0,54	0,73	0,51	0,45	0,55
		min ÷ max	0,51-0,58	0,69-0,76	0,49-0,65	0,42-0,53	0,48-0,71
Części lotne	V ^{daf} (%)	średnia	24,9	25,6	25,0	24,5	23,4
		min ÷ max	23,8-25,4	24,8-27,1	23,5-26,0	22,8-25,3	23,0-26
Spiekalność	Roga Index	średnia	80	79	81	80	80
		min ÷ max	74-84	73-83	76-84	76-84	74-85
Wolne wydymanie	FSI	średnia	7,5	7,5	8,0	8,0	7,5
		min ÷ max	7,0-8,5	7,0-8,0	7,5-8,5	7-8,5	6,5-8,5
Dylatacja	b (%)	średnia	90	85	85	90	70
		min ÷ max	70-130	60-110	60-110	55-110	20-180
Zawartość fosforu	P ^a (%)	średnia	0,056	0,055	0,055	0,055	0,06
		min ÷ max	0,034-0,07	0,04-0,07	0,04-0,070	0,04-0,07	0,04-0,07
Zawartość chloru	Cl ^a (%)	średnia	0,13	0,14	0,11	0,11	0,13
		min ÷ max	0,1-0,15	0,11-0,16	0,05-0,13	0,08-0,13	0,11-0,17

Tabela 4.1.19. Zestawienie istotnych parametrów cenotwórczych węgla wsadowego, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Wilgoć	W _t ^r	[%]	8,9	9,2	9,2	9,3	10,0	11,0
Popiół	A ^r /A ^d	[%]	6,2/6,8	6,4/7,1	6,6/7,3	6,3/6,9	6,7/7,5	7,9
Siarka	S _t ^r /S _t ^d	[%]	0,49/0,54	0,66/0,73	0,47/0,51	0,41/0,45	0,5/0,55	0,65

Tabela 4.1.20. Zestawienie jakości wzbogaconych miazów dla celów energetycznych, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Wilgoć	W _t ^r	[%]	7,7	11,1	8,6	7,1	7,1	--
Popiół	A ^r	[%]	26,7	24,9	26,8	27,2	27,3	20-30
Siarka	S _t ^r	[%]	0,63	0,69	0,57	0,5	0,58	< 0,8

Tabela 4.1.21. Zestawienie jakości wzbogaconych mułów dla celów energetycznych, klasa 0-1 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Wilgoć	W _t ^r	[%]	19,4	23,4	28,3	28,3	30,3	30,38
Popiół	A ^r	[%]	18,8	17,9	15,7	17,2	15,7	22,1
Siarka	S _t ^r	[%]	0,44	0,49	0,43	0,38	0,4	0,56

Analiza zaprezentowanych wyników pozwala stwierdzić, iż zasadniczo zakład przeróbczy spełnia stawiane mu wymagania dotyczące jakości węgla (zawartości wilgoci, popiołu i siarki). Utrzymanie wymaganej jakości produktów handlowych będzie wymagało jednak częściowej modernizacji parku maszynowego.

4.1.8.2 Wydajność i wykorzystanie zdolności produkcyjnych zakładu

Zastosowana modernizacja stacji przygotowania urobku w końcu lat 90. poprzez wprowadzenie do procesu przesiewania maszyn na ówczesnym poziomie technologii światowej pozwoliła na zwiększenie jego wydajności. Obecnie ZPMW osiąga wydajność rzędu 12 000 Mg na dobę brutto, co stanowi 6 200 Mg netto/dobę przy zawartości kamienia 51,6%. Zakład pracuje na dwie zmiany w ciągu doby, natomiast trzecia zmiana jest zmianą remontową. Nie występuje konieczność pracy w weekendy ze względu na niskie obciążenie dobowe zakładu. Planowane zdolności produkcyjne w latach 2010-2020 kształtują się na poziomie 13 300 Mg/dobę brutto, co daje ponad 6 000 Mg netto na dobę. Wartości te są zależne od zawartości kamienia w węglu surowym.

Plan produkcji zakładu na lata 2011-2020 zakłada niewielki wzrost rocznego wydobycia do końca 2015 roku oraz spadek do poziomu 3 mln Mg rocznie w kolejnych latach. Tabela 4.1.22 podaje oszacowane moce przerobowe zakładu. Zespół ekspertów stwierdził, że wykorzystanie zdolności produkcyjnych nie przekracza, i przy obecnym planie wydobywczym – nie przekroczy do roku 2020 – 50% zainstalowanych zdolności przeróbczych brutto. Wobec tego ZPMW ma wystarczające moce przerobowe wraz z rezerwą na planowane wydobycie w okresie szczyptywalności zasobów KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”. Utrzymaniu zdolności produkcyjnych służy racjonalny plan inwestycyjny oraz plan remontów i napraw.

Tabela 4.1.22. Planowana wydajność do 2020 r.

Wyszczególnienie	J.m.	Lata									
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Planowana nadawa brutto	[tys. Mg/rok]	3 328	3 665	3 665	3 573	3 436	2 978	2 978	2 749	2 749	2 749
Planowana zdolność przeróbcza brutto	[tys. Mg/rok]	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560
Wykorzystanie zdolności przeróbczych	[%]	44,0	48,5	48,5	47,3	45,4	39,4	39,4	36,4	36,4	36,4

Zakład przeróbczy dysponuje ponadto tzw. zbiornikiem wglębnym zlokalizowanym pod jednym z torów rozładowniczych połączonym bezpośrednio z taśmociągami, którym przesyła się węgiel surowy do wzbogacania. Z uwagi na możliwość rozładunku wagonów z „węglem obcym”, tj. urobkiem pochodzącym z pozostałych kopalń JSW SA, zbiornik ten może być buforem zabezpieczającym produkcję na wypadek niewydolności, awarii, przestoju zakładu przeróbczego KWK „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Zofiówka”.

4.1.8.3 Zatrudnienie

Według uzyskanych danych zatrudnienie w zakładzie przeróbczym (przygotowanie węgla i wzbogacania), konserwacji, remoncie, transporcie, załadunku produktów handlowych i nadzorcze wynosi 296 osób, w tym: 55 pracowników etatowych i 241 pracowników fizycznych.

Analizując dane odnośnie zatrudnienia w ZPMW, należy stwierdzić, że kształtuje się ono na zbyt wysokim poziomie. Nie odbiega ono zasadniczo od średniej dla zakładów funkcjonujących w polskim przemyśle wydobywczym.

4.1.8.4 Inwestycje

Kierownictwo ZPMW widzi potrzebę zakupu nowych maszyn i urządzeń, modernizacji i napraw w celu zapewnienia prawidłowej pracy poszczególnych węzłów technologicznych. Eksperti wizytujący kopalnię zapoznali się z przedstawionym planem modernizacji zakładu przeróbczego. W pierwszej kolejności planuje się dokończenie modernizacji osadzarek, pras filtracyjnych, kruszarki Bradford, flotowników oraz stacji przygotowania. Następnie planuje się zakup nowych maszyn i urządzeń. Nakłady inwestycyjne na zakup nowych maszyn oraz remonty poniesione w latach 2006-2010 wraz z ich prognozą do roku 2025 zostały przedstawione w tabeli 4.1.23.

Tabela 4.1.23. Zestawienie nakładów inwestycyjnych i remontowych ZPMW „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Borynia” [w tys. PLN]

Wyszczególnienie	Lata						
	2006	2007	2008	2009	2010	2015/2016-2025	
Nakłady inwestycyjne wraz z zakupem nowych maszyn	11 539	4 048,1	4 274,1	520	432	36 082	48 531 Kopalnia Zespólona
Remonty maszyn (*)	1 803	1 211	1 309	1 002	1 177	32 000	
Remonty budynków (ZPMW)	409	442	378	430	472	21 500	
Ogółem remonty	2 212	1 653	1 687	1 432	1 649	53 500	

(*) W tym taśmociągów, nurociągów, zbiorników węgla, kamienia, wszelkiego sprzętu zapewniającego prawidłowe funkcjonowanie ZPMW.

Na podstawie dokonanej oceny historycznych przedsięwzięć i strategii inwestycyjnej do roku 2025 (tabela 4.1.23) oszacowano, że zakład jest w stanie przeprowadzić planowane modernizacje związane z odtworzeniem i unowocześnieniem ciągu technologicznego dla zapewnienia wysokiej jakości produkowanych sortymentów węgla.

4.1.9 Aspekty środowiskowe

4.1.9.1 Decyzje środowiskowe

Kopalnia posiada wszystkie decyzje środowiskowe niezbędne do prowadzenia działalności operacyjnej. Zestawienie najważniejszych z nich przedstawia tabela 4.1.24. W tabeli przedstawiono terminy odnowienia pozwoleń, a także nazwy organów wydających decyzje. KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” nie powinna mieć w przyszłości problemów z uzyskaniem ich przedłużenia. Kopalnia podejmuje działania niezbędne do spełnienia wymogów przewidzianych przepisami prawnymi.

Tabela 4.1.24. Decyzje środowiskowe wydane dla KWK „Borynia-Zofiówka”
- Ruch „Borynia”

Typ	Znak/numer decyzji	Termin odnowienia	Organ wydający/opis
Pozwolenia wodno-prawne	ŚR-I-6811/59/02	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne na odprowadzenie oczyszczonych ścieków opadowych do zbiorników powierzchniowych w zlewni rzeki Pszczynki
	ŚR-I-6811/73/04	26.10.2014 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne na odwodnienie zakładu głównego
	ŚR-I-6811/95/07	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne wydane dla Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. w Jastrzębiu-Zdroju na wprowadzanie do rzeki Odry, poprzez system retencyjno-dozujący „Olza” zasolonych ścieków przemysłowych – wód pochodzących z odwadniania kopalń (w tym z KWK „Borynia”)
	OŚ.I.6210-1/06	05.02.2016 r.	Prezydent Miasta Jastrzębie-Zdrój / Pozwolenie wodno-prawne na odprowadzanie ścieków opadowych z nawierzchni parkingu za budynkiem szkoleniowym
	OŚ.I.6210-24/07	27.11.2017 r.	Prezydent Miasta Jastrzębie-Zdrój/Pozwolenie wodno-prawne na szczególne korzystanie z wód – wprowadzanie wód opadowych i roztopowych do ziemi z terenu parkingu przy ul. Węglowej w Jastrzębiu-Zdroju
Pozwolenie na emisję	ŚR.III/P/6610/48/4/04	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza – zgłoszenie instalacji – kotłownia gazowa (metanowa)
	TO.482-35/09	Nie określono	Zgłoszenie instalacji – silnik gazowy Do Marszałka Województwa Śląskiego
Pozwolenia dotyczące odpadów,	ŚR.II.6620-22/84/06/07	31.12.2016 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na wytwarzanie odpadów w procesie wydobywania i wzbogacania węgla
	OS.GO.76360/9/08 OS.GO.76360/19/08/ nr 2120 OS/08 OS.GO.76360/17/09/ nr 1320 OS/09 OS.GO.76360/42/09/ nr 3422 OS/09 OS.GO.76360/35/10/nr 1917 OS/10 OS.GO.76360/49/10/ nr 3275 OS/10		Marszałek Województwa Śląskiego/Decyzje zmieniające decyzję Wojewody Śląskiego ŚR-II-6620-20/84/06/4/07 w zakresie: zmian ilości odpadów dopuszczonych do wytworzenia, możliwości oraz terminu magazynowania odpadów na zwałowisku „Borynia-Jar” oraz dopuszczenie do magazynowania odpadów, zbiornik 6a”)
	OS.GO.76362/19/08/ ; nr 2813/OS/08	31.12.2016 r.	Marszałek Województwa Śląskiego/Decyzja udzielająca zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów wydobywczych do produkcji kruszyw
	OS.GO.76364/1/10/ nr 4845 OS/2010	15.11.2015 r.	Marszałek Województwa Śląskiego/Decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi dla JSW SA . KWK „Borynia”
Inne, dotyczące składowiska „Borynia-Jar”	OS.GO.76367/1/10/ nr 5640/OS/2010	31.12.2011 r.	Decyzja udzielająca zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych „Borynia-Jar, Zbiornik 6a”
	ŚR-III-8624/JS/3/41/99/ Nr 210/99 ŚR-II-6623/3/3/06		Wojewoda Śląski/Uzgodnienie projektu technicznego rekultywacji składowiska odpadów powęglowych „Borynia-Jar” oraz zatwierdzenie instrukcji eksploatacji składowiska
	AB-7351/128/2000/Ś/ Nr 150/2000		Starosta Rybnicki/Zatwierdzenie projektu budowlanego i wydanie pozwolenia na budowę zamierzenia budowlanego pn. „Rozbudowa zwałowiska odpadów kopalnianych „Borynia-Jar, zbiornik nr 6”

	NB-7146/234/2006/ Nr 184/06		Odmowne wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie składowiska. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Rybniku
	OŚ.I.6064-8/00		Urząd Miasta Jastrzębie-Zdrój/Projekt budowlany inwestycji pod nazwą „Rekultywacja składowiska odpadów powęglowych „Borynia-Jar” w Jastrzębiu-Zdroju
	OŚ.II.76240-36/08 Ar.7353-368/09/ Nr 482/09		Prezydent Miasta Jastrzębie-Zdrój/Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydobywanie węgla kamiennego i metanu (...) w latach 2009-2025, oraz decyzja dotycząca pozwolenia na budowę budowli krajobrazowej
	RGP.III.DF.7624-10/Doś/09/2010		Wójt Gminy Świerklany/Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia budowa obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych „Borynia-Jar, Zbiornik 6a”

W ostatnich 4 latach (2006 ÷ 2010) na kopalnię nie nałożono kar w zakresie oddziaływania na środowisko.

4.1.9.2 Wpływ eksploatacji złoża na powierzchnię terenu

Procedury prognozowania wpływów eksploatacji górniczej na powierzchnię terenu w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” działają poprawnie. Kopalnia posiada prognozę wpływu projektowanej eksploatacji na powierzchnię terenu opracowaną na podstawie projektu zagospodarowania złoża wynikającą ze Strategii Rozwoju Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA do 2030 r. Kopalnia przeprowadza inwentaryzację obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej pod kątem ich odporności na prognozowane wpływy eksploatacji górniczej. Taka analiza zamieszczana jest w sporządzanych cyklicznie częściach planu ruchu. Na obszarze górniczym kopalni przeważają grunty orne oraz łąki i pastwiska, z elementów typu antropogenicznego znaczny udział mają tereny zabudowane, a niewielki odsetek powierzchni zajmują zbiorniki wodne. W granicach obszaru górniczego określone zostały obiekty wymagające szczególnej ochrony i dla nich ustalone zostały filary ochronne. Poza nimi na obszarze górniczym znajduje się kilka ważniejszych obiektów kubaturowych i infrastruktury technicznej wymagających szczegółowych analiz w procesie projektowania eksploatacji, które kopalnia zleca jednostkom naukowym. Dla obiektów o kategorii odporności niższej niż projektowana kopalnia wykonuje zabezpieczenia lub zwraca koszty ich zabezpieczeń. Obecnie wszystkie obiekty posiadają odporność większą lub równą prognozowanym kategoriom wpływów. W celu minimalizacji skutków prowadzonej eksploatacji stosowana jest profilaktyka górnicza i budowlana. Podejmowane są także zapobiegawcze prace hydrotechniczne mające na celu minimalizację skutków zmian warunków wodnych.

Dotychczas na powierzchni występują głównie deformacje ciągłe. Największe obniżenia wystąpiły w rejonie zwałowiska kopalnianego „Borynia-Jar”. Powstająca niecka osiadania była sukcesywnie zasypywana skałą płonną. Wpływ eksploatacji objawiał się także zmianą w obrębie poziomów wodonośnych, w tym powstawaniem zalewisk bezodpływowych i terenów podmokłych. Sporadycznie wystąpiły deformacje nieciągłe. W razie stwierdzenia możliwości zaburzenia warunków wodnych podejmowane są działania naprawcze oraz wyprzedzające prace hydrotechniczne.

Wpływy projektowanej eksploatacji obejmują prawie cały obszar górniczy kopalni z wyjątkiem terenów zabezpieczonych filarami ochronnymi. Kolejność eksploatacji zaprojektowano tak, aby ujawnianie się wpływów na powierzchnię było rozłożone w czasie potrzebnym dla relaksacji gruntu, konstrukcji budowlanych i uzbrojenia terenu. Maksymalna IV kategoria deformacji terenu wystąpi w części zwałowiska kamienia „Borynia-Jar”. Obiekty zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie zwałowiska posiadają właściwe zabezpieczenia.

Z wyjątkiem pokładów 403/1tg+1d oraz 502/1 Kopalnia prowadzi eksploatację pokładów nietąpionych. Przewidywane wstrząsy od projektowanej eksploatacji w Kopalni, jak również wstrząsy generowane przez kopalnię sąsiednie od południa O.G. wg posiadanych ekspertyz nie powinny spowodować zagrożenia sejsmicznego dla obiektów powierzchniowych.

W obrębie obszaru górniczego przebiega nowo budowana autostrada A-1. W celu optymalizacji stosowanej profilaktyki górniczej i bieżącej oceny oddziaływania eksploatacji na powierzchnię w rejonie autostrady A-1 prowadzony jest zintegrowany monitoring wpływów eksploatacji.

Kopalnia prowadzi również monitoring i bieżącą obserwację na terenach zwartej zabudowy mieszkalnej oraz obiektów użyteczności publicznej, w rejonie ważnych obiektów infrastruktury technicznej, a także w miejscach gdzie planowana eksploatacja będzie eksploatacją wielokrotną.

Procedury szacowania i naprawiania szkód działają poprawnie. Wszystkie wniesione wnioski są rozpatrywane. Kopalnia na podstawie protokołu oględzin podejmuje odpowiednie działania. Koszty naprawy lub odszkodowań określają firmy zewnętrzne.

Poniesione koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006 ÷ 2010 przedstawia tabela 4.1.25. Kopalnia posiada prognozy kosztów naprawy szkód górniczych do 2030 r. Przewiduje się, że koszty te w kolejnych latach kształtować się będą na poziomie zbliżonym do obecnego.

Tabela 4.1.25. Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006÷2010 (tys. PLN)

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Borynia”	8 691,1	9 921,4	9 956,9	8 334,9	8 601,0

Kopalnia nie prowadziła i nie prowadzi sporów w zakresie szacowania szkód z właścicielami infrastruktury technicznej (linie kolejowe, sieci wodociągowe, sieci gazownicze, linie elektroenergetyczne) i ugodowo załatwia naprawę występujących uszkodzeń.

4.1.9.3 Gospodarka odpadami

Kopalnia Węgla Kamiennego „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” jest wytwórcą odpadów. Posiada decyzję Wojewody Śląskiego w formie pozwolenia na wytwarzanie w procesie wydobywania i wzbogacania węgla odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz prowadzenia działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów. Późniejsze zmiany tego pozwolenia określają m.in. ilości odpadów dopuszczonych do wytworzenia, a także możliwości i terminy magazynowania odpadów na zwałowisku „Borynia-Jar”. Ponadto kopalnia posiada szereg decyzji odpowiednich organów w zakresie odzysku odpadów wydobywanych poprzez produkcję kruszywa, rekultywacji składowiska „Borynia-Jar”, budowy i prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz budowy budowli krajobrazowej.

W roku 2010 Kopalnia wytworzyła 1 718,6 tys. Mg odpadów wydobywanych, z czego 366,4 tys. Mg (21%) zostało poddane odzyskowi, a 1 352,2 tys. Mg zdeponowane na obiekcie unieszkodliwiania odpadów. Spośród odpadów poddanych odzyskowi część (20,5 tys. Mg w 2010 r.) zagospodarowana została pod ziemią m.in. do doszczelniania zrobów ścian zwałowych i wypełniania zbędnych wyrobisk korytarzowych, 33,2 tys. Mg zostało sprzedane (w tym 29,1 tys. Mg jako kruszywo), a pozostałe wykorzystano w postaci kruszywa, do celów własnych (do rekultywacji technicznej zwałowiska „Borynia-Jar”).

Koszty bieżące (transport i zwałowanie) zagospodarowania odpadów w 2010 r. wyniosły 4,24 mln PLN.

Obecnie kopalnia posiada dwa obiekty, na których gromadzone są odpady wydobywcze:

- 1) Obiekt Unieszkodliwiania Odpadów Wydobywanych „Borynia-Jar, zbiornik 6a” – o powierzchni 12,7 ha, prowadzony zgodnie z ustawą o odpadach wydobywanych, posiadający zatwierdzony Program Gospodarowania Odpadami Wydobywczymi oraz decyzję zezwalającą na prowadzenie obiektu,
- 2) Budowla krajobrazowa – obiekt o powierzchni 21 ha prowadzony zgodnie z ustawą Prawo Budowlane z wykorzystaniem mas skalnych, dostosowany do Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Jastrzębie-Zdrój. Wg szacunków przeprowadzonych przez pracowników kopalni, docelowa objętość obiektu pozwoli na gromadzenie odpadów do ok. roku 2019.

Kopalnia prowadzi rekultywację nieczynnego zwałowiska „Borynia-Jar” o powierzchni 97 ha. W roku 2011 kopalnia planuje zrehabilitować 4 ha ww. zwałowiska.

Aktualna sytuacja kopalni w zakresie gospodarki odpadami jest ustabilizowana. Kopalnia posiada plany zagospodarowania odpadów wydobywanych pochodzących z zakładu przerobczego dla Ruchu „Borynia” aż do roku 2042.

4.1.9.4 Gospodarka wodno-ściekowa

Kopalnia posiada uregulowaną prawnie gospodarkę wodno-ściekową. Posiada pozwolenia wodno-prawne w zakresie poboru wód podziemnych, odwodnienia zakładu górniczego, odprowadzania ścieków opadowych z terenu zakładu oraz odprowadzania zasolonych wód dołowych.

Wodę pitną kopalnia kupuje od lokalnego dostawcy, a ewentualne niedobory pozyskuje z własnych studni głębinowych. Całość wód przemysłowych pochodzi z zakupu. Zamknięte obiegi wód zakładu przerobczego uzupełniane są wodą przemysłową oraz oczyszczoną wodą opadową.

Wody dołowe KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” oraz zlikwidowanej KWK „Żory”, po oczyszczeniu ze związków baru są wypompowywane na powierzchnię, dodatkowo oczyszczane w osadnikach i odmulnikach, a następnie odprowadzane kolektorem zbiorczym „Olza” do rzeki Odry.

W roku 2010 ujęto niemal 1,5 mln m³ wód dołowych, z czego ok. 7,8% zostało zagospodarowane pod ziemią do sporządzania zawieszin wykorzystywanych w technologiach górniczych. Łącznie, do kolektora „Olza” odprowadzono 18,4 tys. Mg Cl⁻ + SO₄²⁻, za co wniesiono opłaty w wysokości 790 tys. PLN.

Dopuszczalne parametry wody odprowadzanej kolektorem „Olza” dla KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”, określone pozwoleniem wodno-prawnym to ilość:

- 4 110 m³ wody na dobę,
- zawartość chlorków: 20g/dm³.
- siarczanów: 0,4 g/dm³,
- zawiesiny: 0,03 g/dm³.

Limity te nie są przekraczane. Całkowite koszty odprowadzenia wód dołowych, wraz z opłatą stałą za korzystanie z kolektora oraz kosztami eksploatacyjnymi pompowni, przepompowni i osadników, wyniosły w 2010 roku 2,48 mln PLN.

Kopalnia prowadzi renowację i konserwację rowów melioracyjnych, do których odprowadza swoje wody deszczowe w ramach członkostwa w Jastrzębskiej Spółce Wodnej SA. Przeprowadzane są okresowe kontrole stanu technicznego urządzeń odprowadzających ścieki. Kopalnia prowadzi również stały monitoring wód w rejonie zwałowiska „Borynia-Jar”. Raporty z monitoringu przesyłane są regularnie do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska (WIOŚ). Ścieki socjalno-bytowe kierowane są do lokalnej oczyszczalni ścieków.

Parametry, jak i ilości ścieków nie przekraczają ustalonych w umowie.

4.1.9.5 Zanieczyszczenia powietrza

Na terenie kopalni występują zorganizowane źródła emisji w postaci: kotłowni gazowej, instalacji silnika kogeneracyjnego. Zgodnie z aktualnymi wymaganiami kopalnia uzyskała pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza oraz dokonała zgłoszenia kotłowni gazowej oraz instalacji silnika kogeneracyjnego, co pozwala na emisję z tych źródeł.

Emisja niezorganizowana dotyczy prac spawalniczych i malarskich oraz emisji powodowanej przez środki transportu samochodowego i kolejowego, a także urządzeń klimatyzacyjnych i chłodniczych oraz szybów wentylacyjnych.

W złożu Kopalni „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” kopalnią towarzyszącą pokładom węgla jest gaz ziemny (metan). Metan wydzielający się do atmosfery drogami wentylacyjnymi kopalni jest bezużyteczny, gdyż ze względów technicznych nie nadaje się do wykorzystania. W JSW SA prowadzone są badania zmierzające do przedstawienia możliwości gospodarczego wykorzystania metanu odzyskiwanego z powietrza wentylacyjnego. Znaczenie gospodarcze ma metan pozyskiwany ze złoża systemem odmetanowania i wyprowadzony rurociągami na powierzchnię do stacji odmetanowania. Od roku 1998 ujmowany metan wykorzystywany jest w kotłowni kopalnianej, a od 2008 dodatkowo wykorzystany jest do zasilania układ kogeneracyjnego produkującego energię elektryczną i ciepło.

Kopalnia ponosi stosowne opłaty w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza. W 2010 roku wyemitowała 23,59 tys. Mg gazów (opłata 14,7 tys. PLN), z czego gazów cieplarnianych: 23,56 tys. Mg (opłata 5,9 tys. PLN), a opłata za spalanie paliw w silnikach spalinowych wyniosła 9,85 tys. PLN (235 Mg).

Zgodnie z uzyskanym pozwoleniem, kopalnia prowadzi monitoring emisji zanieczyszczeń powietrza poprzez: prowadzenie okresowych pomiarów wielkości emisji na wszystkich emitorach, prowadzenie ewidencji czasu pracy urządzeń oraz wielkości przerobu surowca. Wyniki monitoringu, w postaci sprawozdań, przekazywane są do Śląskiego Urzędu Marszałkowskiego. Kopalnia realizuje ww. zobowiązania.

4.1.9.6 Emisja hałasu

Do najważniejszych źródeł hałasu w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” zalicza się zakład główny, nieczynne zwałowisko „Borynia-Jar” oraz obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych „Borynia-Jar, zbiornik 6a”. Przeprowadzone w 2008 r. badania i ocena akustyczna w środowisku zewnętrznym hałasu emitowanego z tych źródeł, obejmująca również zabudowania wokół zwałowiska, nie wykazały znaczących przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu.

4.1.10 Likwidacja kopalni

4.1.10.1 Finansowanie i szacowanie kosztów

Eksploatacja złóż węgla kamiennego w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” planowana jest do 31.12.2042 r. Po tym czasie rozpocznie się proces likwidacji kopalni, który zgodnie z przyjętym harmonogramem trwał będzie 18 miesięcy. Wypełniając obowiązki przedsiębiorcy określone przepisami, kopalnia od 2000 roku odkłada na ten cel środki finansowe na koncie obowiązkowego funduszu likwidacji zakładu górniczego. Do dnia 31.12.2010 saldo tego konta wynosiło ok. 35 433 tys. PLN. Według prognoz wykonanych przez ekspertów, w roku 2042 stan środków na tym funduszu wyniesie 133 888 tys. PLN. Dla określenia wystarczalności tego funduszu kopalnia każdego roku szacuje koszty likwidacji zakładu górniczego według bieżącego stanu inwentarzowego. Koszty likwidacji oszacowane na koniec 2010 roku wyniosły ok. 88 208 tys. zł, po uwzględnieniu przychodów ze sprzedaży złomu, maszyn, urządzeń, budynków oraz gruntów. Prognozowany niedobór środków na funduszu likwidacji w stosunku do kosztów likwidacji zakładu górniczego kopalnia uzupełnia, tworząc

rezerwę bilansową na poczet likwidacji. W roku 2010 rezerwa na ten cel wyniosła 18 962 tys. PLN. W tabeli 4.1.26 przedstawiono zakres rzeczowy i wycenę działań likwidacji według stanu na 31.12.2010 roku.

Tabela 4.1.26. Zakres rzeczowy i szacunkowe koszty likwidacji KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” (ceny roku 2010)

Lp.	Wyszczególnienie	Zakres rzeczowy na rok 2010		Razem [tys. PLN]
1.	Likwidacja wyrobisk górniczych - wyrobiska dołowe	51 025	m	2 461,8
2.	Likwidacja wyrobisk górniczych - szyby i szybiki	liczba szybów: 5 długość: 4373,52	szt. m	7 661,1
3.	Likwidacja zbędnych budynków i budowli, instalacji oraz demontaż maszyn i urządzeń	113	szt.	30 117,6
4.	Utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego w okresie likwidacji	31	szt.	23 758,9
5.	Wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym	---	---	24 817,4
6.	Usuwanie szkód wywołanych dokonaną eksploatacją górnictw	---	---	---
7.	Rekultywacja terenów pogórnich	21,99	ha	1 838,7
8.	Opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją zakładu górniczego	10	szt.	1 220,0
9.	Koszty ogólnego zarządu likwidowanej kopalni od chwili zaprzestania wydobycia	---	---	6 132,9
10.	Koszty likwidacji zakłady górniczego ogółem	---	---	98 008,4
11.	Prognozowane przychody z likwidacji	---	---	9 800,8
12.	Saldo kosztów i przychodów z likwidacji	---	---	88 207,6

Aktualna koncesja kopalni kończy się w roku 2025, ale oczekuje się, iż będzie ona przedłużona do roku 2042. Na podstawie analizy szacunkowych kosztów likwidacji na podstawie roku 2010 aż do momentu likwidacji (2042 r.) kopalnia zabezpieczy odpowiednie środki finansowe na likwidację zakładu górniczego.

4.1.10.2 Techniczna likwidacja

Harmonogram likwidacji zakładu górniczego opracowany dla potrzeb KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” zakłada w ciągu pierwszego roku likwidację wyrobisk górniczych oraz szybów i szybików. Technologia likwidacji wyrobisk pionowych obejmuje odcięcie szybów od poziomów eksploatacyjnych korkami, a następnie zasypanie rury szybowej. Plany likwidacji wyrobisk poziomych przewidują postawienie kilkudziesięciu tam i korków izolacyjnych.

Likwidacja zbędnych budynków i budowli powierzchni przebiegać będzie według ustalonego harmonogramu, pozostawiając na koniec obiekty, które są niezbędne do funkcjonowania kopalni w czasie realizacji procesu likwidacji.

Kopalnia zakłada możliwość sprzedaży gruntów oraz niektórych cennych obiektów (budynki biurowe, magazyny i warsztaty), a także przekazania ich gminom do zagospodarowania. Podobnie planuje się postąpić w przypadku maszyn i urządzeń, które mogą być sprzedane innym kopalniom lub przekazane czynnym jeszcze kopalniom JSW SA.

4.1.10.3 Aspekty środowiskowe

Wśród aspektów środowiskowych związanych z likwidacją kopalni za najbardziej istotne należy uznać rekultywację terenów pogórnich oraz likwidację miejsc powstawania potencjalnych zalewisk. Kopalnia „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” na bieżąco prowadzi monitoring terenów na swoim obszarze, co pozwala lokalizować wszelkie obniżenia terenu powstające na skutek prowadzonej działalności górniczej i je likwidować.

Według oceny służb kopalnianych wystąpienie stałych zalewisk po likwidacji kopalni jest raczej mało prawdopodobne. Jeżeli jednak takie zjawisko miałoby miejsce, to po likwidacji kopalni za usuwanie szkód wywołanych aktywacją starych zrobów odpowiada prawny sukcesor kopalni, czyli Spółka.

W chwili obecnej kopalnia lokuje swoje odpady na własnym składowisku. Zgodnie z planami rekultywacyjnymi, hałda kopalniana przy KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” zagospodarowana zostanie w kierunku turystyczno-gospodarczym.

4.1.10.4 Aspekty społeczne

Władze kopalni i Spółki zdają sobie sprawę faktu, że należy dużo wcześniej zająć się problemem wycofywania posiadanej kadry, unikając zwolnień grupowych. W ramach polityki prospołecznej KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia” zakłada realizację opracowanego przez Spółkę planu dalszej aktywizacji części załogi. Plan ten zakłada także naturalne przechodzenie górników na emeryturę i przeniesienie pozostałych pracowników likwidowanej kopalni do czynnych kopalń Spółki. Takie działania nie wywołuje napięć społecznych spowodowanych ewentualnym wzrostem bezrobocia wśród lokalnej społeczności.

4.2 KWK „BORYNIA-ZOFIÓWKA” – RUCH „ZOFIÓWKA”

4.2.1 Informacje lokalne i historia kopalni

Pierwsze prace badawczo-poszukiwawcze w obrębie pola Ruchu „Zofiówka” prowadzono w latach 1896-1898. W roku 1959 opracowano pierwszą dokumentację geologiczną złoża węgla kamiennego projektowanej kopalni „Zofiówka” stanowiącą podstawę do opracowania w 1961 r. Generalnego Projektu Wstępnego kopalni „Zofiówka”. Uruchomienie kopalni „Zofiówka” nastąpiło 4 grudnia 1969 roku w dniu Barbórki.

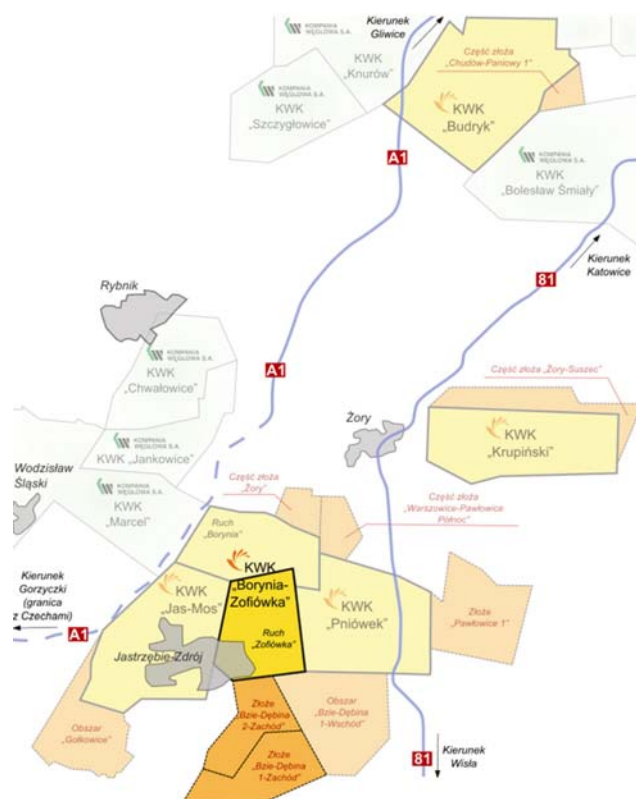
Kopalnię zaprojektowano do uzyskania docelowego wydobycia 12 000 Mg/d, ale osiągnięto je dopiero w latach 80. (ubiegłego wieku), przy zatrudnieniu powyżej 9 tys. pracowników.

Powstanie Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA spowodowało włączenie kopalni „Zofiówka” w struktury Spółki, jako Zakład Górniczy nr 6. Od roku 1993 z kopalni wyłączona została Elektrociepłownia „Zofiówka”.

W 2009 r. ukończono I etap technologicznego połączenia kopalń „Zofiówka” i „Borynia”. W dniu 1.01.2011 r. został zakończony II etap organizacyjnego połączenia KWK „Borynia” z KWK „Zofiówka”. Kopalni zespolonej nadano nazwę KWK „Borynia-Zofiówka”.

Obszar Górniczy KWK „Borynia-Zofiówka” Ruch „Zofiówka” - „Jastrzębie Górne I” położony jest w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, Administracyjnie obszar kopalni leży na terenie miasta Jastrzębie-Zdrój, Jastrzębie Bzie i Jastrzębie Szeroka, dwóch gmin: Pawłowice, Mszana oraz części wsi Pniówek i Gogotowa.

Kopalnia działa na podstawie koncesji nr 5/2010 wydanej na podstawie decyzji Ministerstwa Środowiska z dnia 14.05.2010 r.

Rys. 4.2.1. Lokalizacja kopalni „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”

Kopalnia „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” posiada strukturę prostą z pojedynczym kompleksem wydobywczo-przeróbczym.

4.2.2 Geologia

4.1.2.1 Wstęp

KWK „Zofiówka” rozpoczęła działalność w roku 1969 na obecnym obszarze koncesji (O.G Jastrzębie Górne I) obejmującym powierzchnię 16,4 km², do głębokości 1 080 m licząc od powierzchni. Złoże węgla podzielone jest na 8 sekcji: A-H, z pięcioma czynnymi szybami zlokalizowanymi w centrum obszaru objętego koncesją. Kolejny szyb drażony jest 4 km na południe od obecnych szybów, na obszarze objętym nową koncesją - OG Bzie Dębina 2-Zachód.

„Zofiówka” graniczy z trzema innymi kopalniami należącymi do JSW: kopalnią „Borynia” od północy, kopalnią „Jas-Mos” od zachodu oraz kopalnią „Pniówek” od wschodu. „Zofiówka” jest obecnie połączona z kopalnią „Borynia” przekopem na poziomie 950 m. W roku 2013 planuje się przyłączenie kopalni „Jas-Mos”.

Obecna koncesja na wydobywanie węgla dla KWK „Zofiówka” obowiązuje do roku 2042. W części południowej kopalnia graniczy z obszarem o pierwotnej nazwie „Bzie Dębina 1-Zachód”, o powierzchni 22,5 km². Dokumentacja geologiczna dla tego obszaru przygotowana została na podstawie otworów badawczych odwierconych z powierzchni przed rokiem 1984. W roku 2008 uzyskano koncesję na północną część tego obszaru – OG „Bzie Dębina 2-Zachód”. Pozostała część, leżąca na terenie innej gminy, ma być przedmiotem wniosku o koncesję. Przyjmuje się, że koncesja na wydobywanie węgla zostanie udzielona do roku 2013 i wtedy nastąpi połączenie z OG Bzie Dębina 2-Zachód, co pozwoli na utworzenie dużego obszaru Bzie Dębina-1-Zachód.

W dalszej perspektywie czasowej jest pozyskanie koncesji na następny obszar eksploatacji, położony na południowy wschód od dzisiejszej kopalni, o nazwie Bzie Dębina 1 Wschód. Wykaz aktualnych oraz potencjalnych przyszłych koncesji przedstawiono w tabeli 4.10.1.1. W przyszłości JSW SA będzie ubiegała się o koncesję na wydobycie węgla z większych głębokości (do głębokości 1300 m).

Na rysunku OS10611-002 (załącznik) zilustrowano obszar koncesji na wydobycie dla KWK „Zofiówka”, przyszłe koncesje, lokalizację szybów, obszary górnicze sąsiednich kopalń na tle mapy geologicznej.

Tabela 4.2.1. Koncesje

Nazwa koncesji	„Jastrzębie Górne 1”	„Dębina 2-Zachód”	„Dębina 1-Zachód”	„Dębina 1-Wschód”
Koncesja uzyskana (planowana)	2010	2008	(2013)	tylko na rozpoznanie/ poszukiwanie
rok zakończenia koncesji	2042	2042	-	
Powierzchnia obowiązywania koncesji	16,4 km ²	10,4 km ²	12,1 km ²	
Głębokość, do jakiej obowiązuje koncesja	1080 m	1180 m	1180 m	

W obrębie obszaru obowiązywania obecnej koncesji jest 20 pokładów przemysłowych, od pokładu 404/4 do pokładu 510.

4.1.2.2 Lokalizacja geologiczna

Złoże węgla kamiennego „Zofiówka” położone jest w południowo-zachodnim skrzydle niecki głównej Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, na wschód od nasunięcia orłowskiego oraz skrzydła Jastrzębie.

4.1.2.3 Stratygrafia

Tabela 4.2.2. Stratygrafia

Okres	Epoka	Wiek	Nazwy lokalne (warstwy)	Miąższość [m]	Grupy pokładów węgla	Liczba pokładów przemysłowych	
						OG „Jastrzębie Górne I”	OG „Dębina -2-Zachód”
czwartorzęd	Holocen/Plejstocen		-	10-91			
trzeciorzęd	Miocen		-	196-700			
karbon	Westfal	B	orzeskie	Max 340	300	-	2
		A	rudzkie	452-687	400	14	10
	Namur	B/C	siodłowe	179-316	500	2	-
		A	brzeżne	?	600	-	-

Czwartorzęd: utwory czwartorzędowe obejmują młodsze osady aluwialne z epoki holocenu, leżące na starszych osadach rzeczno-lodowcowych z plejstocenu. Osady aluwialne zawierają drobnoziarniste piaski, a utwory plejstocenu to gliny morenowe i piaski przeławiczone glinami. Utwory czwartorzędowe pokrywają cały obszar objęty koncesją. Miąższość jest zmienna i waha się od 10 m do 91 m.

Trzeciorzęd: utwory trzeciorzędowe występują na całym obszarze złoża bezpośrednio na karbonie. Są to utwory miocenu zbudowane z ilów i ilolupków szarozielonych, miejscami zapiaszczonych, marglistych z cienkimi wkładkami pyłów i piasków pylastych. Miąższość miocenu waha się od 196 m do 700 m.

Karbon: miąższość nadkładu nad utworami karbońskimi jest zmienna i sięga od około 200 m do około 800 m. Warstwy karbonu produktywnego, z zasobami węgla w tym złożu leżą w obrębie warstw orzeskich, rudzkich oraz siodłowych. Pokłady węgla występują także w obrębie górnych warstw brzeżnych – w warstwach porębskich.

Dolne ogniwo warstw orzeskich zawiera pokłady z grupy 300, od pokładu 346/1 do pokładu 363. Maksymalna miąższość warstw orzeskich sięga 340 m. Pod względem litologicznym zdecydowanie przeważają ilowce, a procentowy udział piaskowców w profilu nie przekracza 10%. Pokłady węgla rzadko mają miąższość przekraczającą 2,0 m, charakteryzuje je też wysoka zmienność miąższości, jak i jakości. Udokumentowano 5 pokładów warstw orzeskich. W grupie pokładów 300 na kopalni „Zofiówka” nie ma pokładów przemysłowych, czy też o znaczeniu eksploatacyjnym, lecz na terenie OG Dębina 2-Zachód dwa pokłady są dostępne w tej grupie.

Warstwy rudzkie zawierają pokłady węgla w grupie 400. Maksymalna miąższość warstw rudzkich wynosi 316 m. Górna część warstw rudzkich wykształcona jest w facji ilowcowej, natomiast warstwy dolnorudzkie charakteryzuje występowanie grubych ławic piaskowca średnio- i gruboziarnistego z wkładkami ilowców i zlepieńców. W serii warstw rudzkich udokumentowano 30 pokładów.

Warstwy siodłowe wykształcone są w pełnym profilu od pokładu 501/1 do pokładu 510. Miąższość ich wynosi od 179 m do 316 m.

Warstwy porębskie formacji brzeżnej na terenie KWK „Zofiówka” z uwagi na zbyt dużą głębokość ich zalegania nie zostały dostatecznie zbadane. Rozpoznano w nich kilka pokładów węgla o miąższościach na ogół nie przekraczających 1 m. Warstwy te zawierają głównie piaskowce oraz mulowce i ilowce.

4.1.2.4 Pokłady przewidziane do eksploatacji

Poniżej zestawiono pokłady, w których kopalnia „Zofiówka” planuje eksploatację:

Tabela 4.2.3. Pokłady przewidziane do eksploatacji

OG „Jastrzębie Górne I”			OG „Bzie Dębina 2-Zachód” / „Bzie Dębina -1-Zachód”		
Grupa pokładów	Pokład	Rozszczenie pokładu	Grupa pokładów	Pokład	Rozszczenie pokładu
400	404	4	300	362	2
	405	1lg		363	1
	406	1	400	401	0
	407	1		402	1
		2-3		403	1
	408	2			2
	409	3		404	1
		4			2
	410	0			3
	412	lg + ld & lg			4
	413	2	405	1	
	416	3	406	1 lg+ld & 1lg	
417	1				
418	1-2				
500	502	1			
	505	1			
	505	2			
	505	3			
	508				
	510				

Średnia miąższość pokładów oraz względne odległości w pionie pomiędzy pokładami pokazane są na rysunku OS10611-002.

4.1.2.5 Tektonika

Ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienności jakości węgla, według Wytycznych dokumentowania złóż kopalni stałych w kategoriach D1 do A (Ministerstwo Środowiska 1992 r.), złoża kopalni „Zofiówka” należy do grupy II.

Warstwy w obrębie zachodniej części kopalni „Zofiówka” zapadają w kierunku E pod kątem 10° oraz 25°, podczas gdy warstwy w części wschodniej charakteryzuje upad około 2°-7° w kierunku NNE. Z uwagi na tektonikę, obszar górniczy kopalni „Zofiówka” podzielić można na dwie części, wyznaczone przebiegiem uskoku Jastrzębskiego o kierunku N-S, o zrzucie od 10 m do 60 m. Struktura geologiczna na terenie kopalni Zofiówka charakteryzuje się trzema kompleksami zaburzeń uskokowych. Większe uskoki o przebiegu WSW-ENE charakteryzują się zrzutami powyżej 20 m. Głównym uskokiem w tym kompleksie jest uskok Bzie-Czechowice, który zlokalizowany jest na południe od linii podziału Jastrzębie Górne I/O.G Bzie Dębina 2-Zachód i na południu charakteryzuje się zrzutami dochodzącym do 700 m. Inne uskoki na tym obszarze mają przebieg N-S i zrzuty do 20 m. Występujące miejscami uskoki o przebiegu NW-SE d mają zrzuty wynoszące średnio 30 m.

Teren objęty koncesją na złoża Bzie Dębina ograniczony jest od wschodu oraz zachodu dużymi uskokami.

4.1.2.6 Jakość węgla

Węgiel na kopalni „Zofiówka” jest o stosunkowo niewielkiej zawartości popiołu, niskiej zawartości siarki oraz zawartości substancji lotnych na poziomie średnim. Procentowy udział typów węgla przedstawiony został w tabeli 4.2.4.

Tabela 4.2.4. Udział typów węgla w zasobach przemysłowych

Typ węgla	Procentowy udział poszczególnych typów w kopalni „Zofiówka”	Typ węgla	Procentowy udział poszczególnych typów na OG „Bzie Dębina 2-Zachód”
35.1	2,1%	34.2	2,9%
35.2A	56,9%	35.1	88,7%
35.2B	14,6%	35.2A	0,0%
36	15,9%	35.2B	8,5%
37.1	10,5%		

Średnia jakość dla poszczególnych pokładów podana jest w dalszej części raportu.

4.1.2.7 Zagrożenia naturalne

Kategorie zagrożeń naturalnych dla pokładów udostępnionych w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” przedstawiono w tabeli 4.2.5.

Tabela 4.2.5. Zestawienie zagrożeń naturalnych w rozbiciu na pokłady (OG „Jastrzębie Górne I”)

Pokład	Zagrożenia naturalne					
	Metanowe	Wodne	Wybuch pyłu węglowego	Tąpnięcia górotworu	Wyrzuty gazów i skał	Samozapalność węgla
	kategoria	stopień	klasa	stopień	kategoria	grupa
404/4	IV	I, II	B	bz, I, II	ZWMS	I - II
405/1 1g	IV	I, II	B	bz	ZWMS(B)	I - II
406/1	IV	I, II	B	bz	ZWMS(B,F)	I - II
407/1	IV	I, II	B	bz	–	I - II
407/2-3 i 407/2	IV	I	B	bz	–	I - II
408/2 i 408/1-2	IV	I	B	bz	–	I - II
409/3	IV	I, II	B	bz, I, III	ZWMS(H)	I - II
409/4	IV	I, II	B	bz, I	ZWMS	I - II
410	IV	I, II	B	bz, I	ZWMS(G)	I - II
412 1g+1d i 412 1g	IV	I, II	B	bz, I	ZWMS(G)	I - II

413/2	IV	I, II	B	bz, I	ZWMS(E,G,H)	I - II
416/3	IV	I	B	bz	–	I - II
417/1	IV	I, II	B	bz, I, II	–	I - II
418/1-2	IV	I	B	bz	–	I - III
502/1	IV	I, II	B	I	–	I - II
505/1	IV	I	B	bd	–	I - II
505/2	IV	I	B	bd	–	I - III
505/3	bd	I	B	bd	–	bd
508	IV	I	B	bd	–	bd
510	IV	I	B	bd	–	bd

ZWMS(B,F) - Zagrożenie Wyrzutami Gazów i Skał na obszarach górniczych B oraz F
 bz – brak zagrożenia, bd – brak danych

Tabela 4.2.6. Zestawienie zagrożeń naturalnych w rozbiu na pokłady
 (OG „Dębina-2-Zachód” oraz „Bzie-Dębina 1-Zachód”)

Pokład	Zagrożenia naturalne					
	Metanowe	Wodne	Wybuch pyłu węglowego	Tąpnięcia górotworu	Wyrzuty gazów i skał	Samozapalność węgla
	kategoria	stopień	klasa	stopień	kategoria	grupa
362/2	bz - IV	bd	bd	bd	bd	I - III
363/1	II	bd	bd	bd	bd	I - III
401	bz - III	bd	bd	bd	bd	II - III
402/1	bz - II	bd	bd	bd	bd	I - III
403/1	I - III	bd	bd	bd	bd	II
403/2	I - III	bd	bd	bd	bd	II (II - III)
404/1	I - II	bd	bd	bd	bd	I - III
404/2	bz - II	bd	bd	bd	bd	I - III
404/3	bd	bd	bd	bd	bd	I - III
404/4	I - III	bd	bd	bd	bd	I - III
405/1	I - IV	bd	bd	bd	bd	II - III
406/1 tg+ld i 406/1 tg	I	bd	bd	bd	bd	I - III

ZWMS(B,F) - Zagrożenie Wyrzutami Gazów i Skał na obszarach górniczych B oraz F
 bz – brak zagrożenia, bd – brak danych

W KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” zidentyfikowano pięć rodzajów zagrożeń naturalnych. Są to następujące zagrożenia:

Zagrożenie metanowe

Wszystkie udostępnione pokłady KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” zaliczone są do IV kategorii zagrożenia metanowego. Kategoria ta uważana jest za wysoką. Zgodnie z przepisami wymagane jest odmetanowywanie przodków ścianowych w celu zapobieżenia podnoszeniu się poziomu metanu powyżej dopuszczalnych wartości. Kopalnia stosuje technikę odmetanowania polegającą na wykonywaniu otworów drenażowych z wyprzedzeniem 100 m od frontu ściany, co pozwala „wychwytywać” z górotworu ok. 30% metanu. Pozostałe 70% uwalniane jest do powietrza wentylacyjnego podczas prowadzenia wydobycia, a następnie wraz z powietrzem kopalnianym wyciągane jest na powierzchnię i uwalniane do atmosfery.

Ilość metanu uwalniana do powietrza wentylacyjnego może, zdaniem kierownictwa kopalni, stanowić barierę dla zwiększenia poziomu wydobycia z niektórych ścian i ograniczać dobową produkcję do 2 500 Mg.

Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

Wszystkie udostępnione pokłady i wyrobiska w tych pokładach zaliczono do klasy B zagrożenia wybuchem pyłu węglowego, zatem konieczne jest podejmowanie w kopalni działań zapobiegawczych przewidzianych przy eksploatacji podziemnej. Z tego też powodu, w miejscach określonych przepisami ustawione są przeciwwybuchowe zapory pyłowe z pyłem kamiennym, utrzymywane w odpowiednim stanie. W czasie wizyt w kopalni stwierdzono, że pył kamienny rozpylony jest też na stropie, spągu oraz na ociosach wszystkich wyrobisk podziemnych. Chociaż nie mierzono tego podczas wizyt, obserwacja wzrokowa wskazywała na to, że kopalnia spełnia wymagania polskich przepisów odnośnie ilości pyłu kamiennego utrzymywanego w zagrożonych wyrobiskach.

Tąpania

Udostępnione w kopalni pokłady zakwalifikowano do I, II oraz III stopnia zagrożenia tąpnięciami. Obszar, na którym obowiązuje trzeci stopień zagrożenia, został ustanowiony w wyniku wystąpienia na nim silnego tąpnięcia.

Czujniki kopalnianej sieci seismologicznej zlokalizowane w strategicznych punktach na terenie kopalni rejestrują wstrząsy górotworu, których parametry są analizowane i przedstawiane w codziennych raportach.

Jedną z metod zapobiegania tąpnięciom, jakich używa kopalnia, jest ograniczanie prędkości postępu ścian. Jak się okazuje, pozwala to zmniejszać generalnie aktywność sejsmiczną oraz częstość występowania silnych zjawisk sejsmicznych. Stosowane są też w kopalni inne metody z zakresu profilaktyki i zapobiegania tąpnięciom, w postaci wierceń i strzelań odprężających, w miejscach określonych zasadami techniki górniczej.

Obszary robót udostępniających i górniczych w przyszłości podlegać będą podobnej kategoryzacji, zatem stosowane będą podobne metody monitoringu i profilaktyki.

Wyrzuty gazów i skał

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” zaliczona została do potencjalnie zagrożonych wyrzutami gazów i skał - musi zatem podejmować określone przepisami środki ostrożności, prowadząc roboty górnicze. W ramach prowadzonych na bieżąco badań wykonuje się otwory o długości 10 m przed drążonym kombajnem przodkiem chodnikowym oraz na 4 m przed drążonym przy użyciu MW. Otwory wierci się na każdej zmianie, na przemian po obu stronach chodnika. Mierzy się poziom metanu w otworach oraz zwięzłość i objętość zwiercin i na podstawie tych danych określana jest skłonność pokładu do wyrzutów metanu i skał.

Zagrożenie klimatyczne

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem geotermicznym, wynoszącym 26-29 m/ 1°C, co w konsekwencji powoduje występowanie w kopalni temperatur pierwotnych górotworu pomiędzy 30°C a 44°C. Określona przepisami dopuszczalna wartość temperatury na stanowiskach pracy wynosi 28°C.

Miejsca, w których obecnie prowadzone jest wydobywanie, wymagają stosowania urządzeń do schładzania powietrza w ścianach oraz na niektórych stanowiskach pracy.

Metoda obniżania temperatury powietrza stosowana w kopalni polega na tym, że scentralizowany podziemny system schładza wodę do około 2,5°C. Woda jest doprowadzana do urządzeń chłodzących na stanowiskach pracy. W urządzeniach tych wentylatory przedmuchiują gorące powietrze zasysane z otoczenia przez radiator ze schłodzoną wodą. Większe urządzenia chłodzące są używane w chodnikach transportowych, zaś mniejsze na przodkach ścianowych. Jest to system zamknięty, z recyrkulacją wody.

W kopalni prowadzony jest automatyczny monitoring temperatury w wyrobiskach podziemnych, a dane są transmitowane do stanowisk kontrolnych na powierzchni, co obserwowano podczas wizyty w kopalni.

4.1.2.8 Zasoby węgla

Dostępność danych oraz ich weryfikacja

Wizyta w kopalni Zofiówka miała miejsce w dniach 22 oraz 23 lutego 2011 r., w spotkaniu uczestniczyli: Główny Geolog kopalni Zofiówka Artur Dziędziel oraz Główny Geodeta Górniczy Dariusz Janik. Dokumenty oraz informacje, z których korzystano w czasie tej wizyty, obejmowały między innymi:

- mapy oraz dokumentacje geologiczne,
- profile geologiczne szybów oraz otworów badawczych,
- przekroje geologiczne,
- mapy terenu objętego koncesją oraz lokalizacje otworów badawczych,
- mapy z harmonogramem eksploatacji dla każdego pokładu,

- tabele zbiorcze zasobów dla każdego pokładu,
- dane zbiorcze jakości węgla dla każdego pokładu oraz wybrane arkusze wyników badań laboratoryjnych.

Odnosnie informacji zebranych i wymienionych powyżej, dokonano sprawdzenia dokładności i rzetelności danych. W czasie, jaki był do dyspozycji, kontrola danych skupiła się najbardziej szczegółowo na oszacowaniu zasobów operatywnych, jakie wykazuje Spółka.

Zasoby węgla (resources i reserves)

Zasoby w poszczególnych pokładach, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji, przedstawiono w tabeli 4.2.7. W niektórych przypadkach dokonano zmian bądź też korekt w stosunku do pierwotnych danych przekazanych przez JSW SA. Z zadowoleniem stwierdzamy, że szacunki w poniższej tabeli są ogólnie zgodne z poziomem dokładności, jaki jest przypisywany polskiemu systemowi szacowania zasobów. Zasoby operatywne ogółem, w obrębie głównego pola KWK „Zofiówka” (OG „Jastrzębie Górne I”) szacowane są na 66,1 mln Mg.

Tabela 4.2.7. Zasoby według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji (OG „Jastrzębie Górne I”)

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. Mg						
	Bilansowe*			Przemysłowe*	Operatywne		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
404/4	11 293	1 966	13 259	663	329	193	522
405/1 lg	3 133	7 842	10 975	342	157	105	262
406/1	7 079	5 847	12 926	943	242	665	907
407/1	8 071	2 807	10 878	3 079	1 031	640	1 671
407/2-3 & 407/2	4 936	2 658	7 594	629	0	385	385
408/2 & 408/1-2	2 774	4 564	7 338	3 476	1 995	563	2 558
409-3	9 687	7 094	16 781	5 286	751	2 387	3 138
409-4	24 655	18 283	42 938	18 935	4 353	7 158	11 511
410	9 470	6 942	16 412	4 871	351	1 535	1 886
412 lg + ld & 412 lg	17 664	14 867	32 531	11 700	2 102	6 441	8 543
413/2	10 642	24 136	34 778	11 307	450	6 688	7 138
416/3	7 186	10 643	17 829	4 677	52	3 585	3 637
417/1	1 263	3 289	4 552	467	213	0	213
418/1-2	2 254	3 426	5 680	874	0	0	0
502/1	4 256	11 770	16 026	6 258	1 805	1 822	3 627
505/1	0	19 982	19 982	5 957	0	4 552	4 552
505/2	0	6 917	6 917	4 533	0	3 010	3 010
505/3	0	5 069	5 069	3 401	0	2 165	2 165
508	0	7 643	7 643	876	0	531	531
510	0	35 946	35 946	11 848	0	9 840	9 840
Ogółem	124 363	201 691	326 054	100 122	13 831	52 265	66 096

* Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

Powyższe zasoby bilansowe, wynoszące 326,1 mln Mg obejmują zasoby w pokładach przewidzianych do eksploatacji, na których opierają się założenia przyszłej produkcji kopalni. Jednakże, w ewidencji zasobów podaje się dalsze 68,8 mln Mg zasobów bilansowych (OG „Jastrzębie Górne I”) w pokładach, nie klasyfikowanych jako przemysłowe czy też operatywne.

Tabela 4.2.8 podaje zasoby w rozbięciu na poszczególne pokłady według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji dla pola OG „Bzie Dębina 2-Zachód”, na które obecnie obowiązuje koncesja na wydobycie. Zasoby operatywne szacuje się na 36,3 mln Mg. Pole „Bzie Dębina-1-Zachód”, które ma zostać połączone z OG „Dębina 2-Zachód” do roku 2013, nie jest obecnie przedmiotem udzielonej koncesji na

wydobycie. Podsumowanie zasobów na obszarze pola „Dębina-1-Zachód” podano w tabeli dotyczącej koncesji, jakie mają zostać udzielone w przyszłości.

Tabela 4.2.8. Zasoby według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji (OG „Bzie Dębina 2-Zachód”)

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. Mg						
	Bilansowe*			Przemysłowe*	Operatywne		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
362/2	-	6,712	6,712	2,570	-	1 977	1 977
363/1	-	5,534	5,534	2,392	-	1 785	1 785
401	-	9,365	9,365	3,283	-	2 414	2 414
402/1	-	8,199	8,199	2,105	-	1 595	1 595
403/1	-	11,082	11,082	5,614	-	4 098	4 098
403/2	-	9,302	9,302	6,471	-	4 940	4 940
404/2	-	12,094	12,094	7,926	-	5 915	5 915
404/3	-	2,806	2,806	1,612	-	1 185	1 185
404/4	-	5,392	5,392	2,633	-	1 995	1 995
405/1	-	10,594	10,594	7,657	-	5 672	5 672
406/1 łg+łd & 406/1 łg	-	16,977	16,977	6,306	-	4 706	4 706
Ogółem	-	98,057	98,057	48,570	0	36 282	36 282

* Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

Ponadto, oprócz 98,1 mln Mg zasobów bilansowych w pokładach przemysłowych, na terenie pola OG „Bzie Dębina 2-Zachód” występuje również, według szacunków, około 156,2 mln Mg zasobów bilansowych w pokładach nieprzemysłowych.

Resources oraz Reserves oszacowane zgodnie z systemem JORC Code dla pól OG Jastrzębie Górne I oraz OG „Bzie Dębina 2-Zachód” zestawiono w tabeli 4.2.9.

Reserves zgodnie z systemem JORC Code to węgiel w złożu (in-situ) netto, zawierający przerosty o grubości do 5 cm. Nie są dostępne dla poszczególnych pokładów rzeczywiste szacunki dla węgla handlowego (lub mogącego być przedmiotem sprzedaży) po wzbogaceniu w zakładzie przerobczym. Uzyskaliśmy ogólne zapewnienia, że zakłady przerobcze wzbogacające urobek mają sprawność 95%, sądzymy zatem, że zasoby węgla handlowego winny być szacowane na około 5% mniej niż ogólne zasoby netto.

Jednakże, jak przedstawiono to w punkcie 4.10.5, zawartości popiołu w złożu (in-situ) są wyższe dla pola OG „Bzie Dębina-2-Zachód” i w tym przypadku zasoby nadające się do sprzedaży będą stanowiły mniejszy odsetek zasobów operatywnych netto. W tym przypadku bardziej stosowne może być zastosowanie przelicznika w wysokości 20%, lecz wymagałoby to przeprowadzenia analiz wzbogalności węgla dla poszczególnych pokładów.

Tabela 4.2.9. Podsumowanie *resources and reserves* zgodnie z systemem JORC Code

Obszar	Resources and Reserves ** (2010) w mln Mg					
	Resources *			Reserves *		
	Measured	Indicated	Ogółem	Proved	Probable	Ogółem
O.G Jastrzębie Górne I	124,4	201,7	326,1	13,8	52,3	66,1
O.G Bzie Dębina 2-Zachód	0	98,1	98,1	0	36,3	36,3
Ogółem	124,4	299,8	424,2	13,8	88,6	102,4

* Mogą występować błędy wynikające z zaokrąglenia

** Rezerwy węgla handlowego (mogącego być przedmiotem sprzedaży) powinno się szacować w taki sposób, aby od tych wartości rezerw netto węgla odejmować 5%, oraz 20% w przypadku OG Bzie Dębina 2-Zachód

Z uwagi na to, że w KWK „Zofiówka” 68,8 mln Mg i w OG „Bzie Dębina 2-Zachód” 156,2 mln Mg zasobów bilansowych zakwalifikowane jest do zasobów nieprzemysłowych i nie ma obecnie możliwości ich wydobywania, to zgodnie z wytycznymi obowiązującymi dla systemu JORC,

można je uważać jedynie za zasoby zinwentaryzowane (*inventory coal*), a nie wykazywane jako *resources*. Jeżeli warunki ekonomiczne lub technologiczne zmienią się w przyszłości i część zasobów nieprzemysłowych zostanie zakwalifikowana do wydobycia, to staną się potencjalnie zasobami kategorii Reserves.

Zasoby potencjalne

Potencjalne zasoby dla pola Bzie Dębina-1-Zachód, na które JSW SA planuje uzyskanie koncesji w przyszłości, szacowane są w sposób następujący:

Tabela 4.2.10. Zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Szacowane rezerwy (w tys. Mg)							
Obszar koncesji	Potencjalne bilansowe			Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
Dębina-1-Zachód	-	234 842	234 842	106 195	-	62 303	62 303
Ogółem	-	234 842	234 842	106 195	-	62 303	62 303

Potencjalne zasoby dla KWK „Zofiówka” (OG Jastrzębie Górne I), do głębokości 1300 m są następujące:

Tabela 4.2.11. Zasoby z tytułu przyszłej koncesji w części głębokiej złoża, zgodnie z polskim systemem klasyfikacji

Potencjalne zasoby (w tys. Mg)								
Przyszła koncesja	Potencjalne bilansowe				Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	D	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
Pogłębienie	-	176 000	-	176 000	71 191	-	44 648	44 648
Ogółem	-	176 000	-	176 000	71 191	-	44 648	44 648

Według systemu JORC Code zasoby potencjalne przedstawione są szacunkowo w tabeli 4.2.12. Zasoby te będą mogły być uznane zgodnie z systemem JORC, czy też wytycznymi do systemu JORC, kiedy zostanie udzielona koncesja na wydobycie w tym obszarze.

Tabela 4.2.12. Podsumowanie Resources i Reserves dla koncesji, jakie mają zostać uzyskane w przyszłości, zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves (2010) w mln Mg						
Obszar koncesji	Potential Resources			Potential Reserves		
	Indicated	Inferred	Ogółem	Proved	Probable	Ogółem
planowane:						
Dębina-1-Zachód	234,8	-	234,8	-	62,3	62,3
przyszłościowe:						
pogłębienie na obecnym obszarze eksploatacji	176,0	-	176,0	-	44,6	44,6
Ogółem	410,8	-	410,8	-	107,0	107,0

Zauważyć należy, że są to plany na przyszłość przedstawione przez JSW SA. Nie zostały one sprawdzone w ramach przygotowywania niniejszego sprawozdania. Pole „Bzie Dębina 1-Zachód”, po uzyskaniu koncesji, co nastąpi prawdopodobnie w roku 2014, ma zostać połączone z OG „Bzie Dębina 2-Zachód”, tworząc łącznie pole „Bzie Dębina 1-Zachód”.

4.1.2.9 Jakość węgla

Średnia jakość węgla w poszczególnych pokładach, podawana przez JSW SA, jest następująca:

Tabela 4.2.13. Średnia jakość węgla w rozbiciu na pokłady (stan powietrzno-suchy) (OG „Jastrzębie Górne I”)

Pokład	Wilgotność (%)	Zaw. popiołu (%)	Zaw. części lotnych (%)	Wartość opałowa [MJ/kg]	Zaw. siarki (%)	Zaw. fosforu (%)	Typ węgla
404/4	0,93	4,81	24,11	33,205	0,45	0,043	35 37
405/1 łg	0,87	6,59	22,20	30,217	0,41	0,068	35
406/1	0,89	6,55	24,95	32,193	0,58	0,079	35
407/1	0,87	7,32	23,30	31,729	0,67	0,116	35
407/2-3 & 407/2	0,96	12,09	21,40	29,813	0,68	0,061	35
408/2 & 408/1-2	0,85	8,75	22,86	30,591	0,67	0,062	35
409-3	0,81	6,45	22,55	31,935	0,66	0,064	35
409-4	0,81	7,82	22,39	31,972	0,61	0,061	35
410	0,80	7,47	22,33	31,862	0,69	0,074	35
412 łg + łd & 412 łg	0,89	7,32	21,02	31,462	0,56	0,049	35
413/2	0,61	7,46	20,81	32,466	0,66	0,056	35
416/3	0,78	10,46	20,09	30,120	0,67	0,037	35
417/1	0,63	8,93	20,51	31,211	0,68	0,015	35
418/1-2	0,73	8,18	21,28	32,007	0,67	0,018	35
502/1	0,73	7,08	20,48	32,246	0,47	0,01	35 37
505/1	0,73	4,44	19,62	32,912	0,46	0,003	35 37
505/2	0,93	8,25	20,04	30,086	0,48	0,002	35-37
505/3	0,89	5,98	20,20	33,179	0,39	0,016	36 37
508	0,75	10,28	19,87	29,200	0,41	-	35-37
510	0,65	5,80	20,80	32,755	0,33	0,011	35-37

Tabela 4.2.14. Średnia jakość węgla w rozbiciu na pokłady (stan powietrzno-suchy) (O.G Dębina-2-Zachód oraz „Bzie-Dębina 1-Zachód”)

Pokład	Wilgotność (%)	Zaw. popiołu (%)	Zaw. części lotnych (%)	Wartość opałowa [MJ/kg]	Zaw. siarki (%)	Zaw. fosforu (%)	Typ węgla
362/2	b.d.	32,70	b.d.	21 730	0,87	b.d.	34 35
363/1	0,83	17,68	31,21	27 198	0,79	0,110	34 35
401	0,82	22,98	25,80	24 882	0,69	0,083	35
402/1	0,66	18,91	23,55	25 386	0,74	0,056	34 35
403/1	0,74	16,63	27,08	28 024	1,15	0,072	34 35
403/2	b.d.	20,33	b.d.	26 317	0,99	b.d.	34 35
404/2	b.d.	22,18	b.d.	26 109	0,64	b.d.	35
404/4	b.d.	20,55	b.d.	26 989	0,45	b.d.	34 35
405/1	0,68	26,65	22,59	24 237	0,49	0,147	35
406/1 łg+łd & 406/1 łg	0,70	23,49	23,14	25 536	0,61	0,197	35
407/1	b.d.	18,10	b.d.	27 771	0,61	b.d.	35
407/3	b.d.	30,61	b.d.	22 812	0,56	b.d.	34 35
408/1	b.d.	16,94	b.d.	28 280	0,69	b.d.	34 35
412 łg+łd & 412 łg	b.d.	13,63	b.d.	29 844	0,38	b.d.	35

b.d. – brak danych

Podanych powyżej średnich wartości nie można było, ze względów czasowych, sprawdzić w trakcie trwania wykonywanego audytu.

Powyższe dane dotyczące średniej jakości węgla w rozbiciu na pokłady dotyczą węgla netto, z odliczeniem przerostów, których miąższość może przekraczać 5 cm. Wyższe wartości zawartości popiołu są prawdopodobnie związane z obecnością przerostów w pokładzie węgla, o grubości nie przekraczającej 5 cm.

W OG Bzie Dębina 2-Zachód występuje w niektórych przypadkach bardzo wysoka zawartość popiołu w złożu (in-situ). Zauważono, przy oszacowywaniu zasobów, że gęstości węgla w złożu (in-situ) są relatywnie wysokie dla tego pola. W związku z tym uzysk węgla przy wzbogacaniu będzie na niższym poziomie niż w przypadku pola macierzystego kopalni „Zofiówka”, chociaż obecnie nie da się tego jednoznacznie potwierdzić.

4.1.2.10 Podsumowanie

Zgodnie z polskimi standardami, zasoby operatywne dla kopalni „Zofiówka” wynoszą około 102,4 mln Mg. Wielkość ta obejmuje rozbudowę pola OG „Bzie Dębina 2-Zachód” na południu.

Potencjalne zasoby operatywne w przypadku uzyskania koncesji mogą prawdopodobnie przekroczyć 106 mln Mg. Nie ma technicznych przyczyn, aby przyznanie przyszłej koncesji nie było udzielone.

Przybliżone porównanie z systemem JORC Code wskazuje, że Reserves na terenie objętym koncesją na wydobycie dla KWK „Zofiówka” są rzędu 102,4 mln Mg łącznie z polem OG „Bzie Dębina 2-Zachód”.

Funkcjonowanie kopalni „Zofiówka” oraz OG „Bzie Dębina 2-Zachód”, z uwzględnieniem uzyskania koncesji na wydobywanie w obszarze „Bzie Dębina 1-Zachód”, przewidywane jest obecnie do roku 2051.

4.2.3 Opis kopalni

4.1.3.1 Udostępnienie pionowe

Złoże kopalni zostało udostępnione siedmioma szymbami, z których pięć jest aktualnie eksploatowanych (szyby I, II, III, IV, V). Szyby IV i V są szymbami wydechowymi, z zainstalowanymi na zrębie wentylatorami. Szyby I, II i III wentylacyjnie pełnią funkcję szymbów wdechowych.

Tabela 4.2.15. Podstawowe dane szymbów KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”

	Szyb I	Szyb II	Szyb III	Szyb IV	Szyb V
Wentylacja	Wdechowy	Wdechowy	Wdechowy	Wydechowy	Wydechowy
Wykorzystanie	Główny szyb wydobywczy	Zjazdowo-materiałowy	Wentylacyjno-materiałowy	Wentylacyjno-zjazdowy	Wentylacyjny
Średnica, m	7,2	7,2	5,5	7,5	8,0
Głębokość szybu, m	973	929,3	742	930,94	906
Głębokość wyciągowa, m	Przedział 1 - 713 Przedział 2 - 838	Przedział 1 - 838 Przedział 2 - 950	838	713	-
Wielkość skipu lub klatki	Przedział 1 – 2x20t Przedział 2 - 2x20t	Przedział 1 – 2x4 piętra Przedział 2 – 1x4 piętra	Klatka z jednym piętrem		

Nowy szyb o średnicy 8 m jest głębiony do 1164 m przez firmę Kopex SA. Aktualnie został zgłębiony do 80 m i ma być ukończony do sierpnia 2013 r. Szyb ten ma pełnić funkcję szybu wdechowego dla poziomu 1110. Zapewni to udostępnienie nowego rejonu na południe od „Zofiówki”, „Bzie-Dębina 2-Zachód”.

Zakłada się, że drugi szyb o średnicy 8 m usytuowany jeszcze dalej na południe zostanie ukończony do roku 2026 w rejonie „Bzie-Dębina 1 Zachód”, ale rozpoczęcie robót planuje się nie wcześniej niż w roku 2022.

4.1.3.2 Roboty przygotowawcze

Nachylenie pokładów zawiera się w granicach +/- 20°, wyrobiska przygotowawcze prowadzone są zasadniczo w pokładzie wzdłuż rozciągłości, natomiast wyrobiska eksploatacyjne zgodnie z kierunkiem nachylenia, rozwiązanie to ułatwia transport węgla przenośnikami taśmowymi i materiałów przy pomocy układów kolejek podwieszanych. Główne wyrobiska udostępniające i przygotowawcze przecinają w wielu przypadkach kilka pokładów, a wyrobiska przyścianowe przebiegają zgodnie z rozciągłością pokładu.

Tabela 4.2.16 przedstawia wykonane postępy robót przygotowawczych w metrach od roku 2006. Zmniejszone wartości w latach 2009 i 2010 zostały spowodowane zmniejszeniem sprzedaży w czasie kryzysu finansowego i zmniejszeniem ilości ścian produkcyjnych, a więc

i robotami przygotowawczymi w tym okresie. Prognozowana na rok 2011 ilość wykonanych metrów wynosi 13 033 m i jest wyższa niż w roku 2010, co ma na celu zabezpieczenie wyższej zdolności produkcyjnej. W całym przedstawionym okresie nastąpiło zmniejszenie wskaźnika natężenia robót przygotowawczych (zależność pomiędzy realizowanymi robotami przygotowawczymi a wydobyciem). Istotnym dla kopalni jest utrzymanie wymaganego wskaźnika. Planowane tempo udostępniania jest zgodne z historycznymi wynikami.

Tabela 4.2.16. Wskaźniki postępu robót przygotowawczych

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Postęp robót (m)	14 984	16 123	14 115	10 102	11 213
Wskaźnik natężenia robót	5,8	7,2	5,8	8,1	6,6

Wszystkie wyrobiska są zabezpieczone przy użyciu standardowych obudów podporowych ŁP o profilu V; te widziane na miejscu składały się głównie z czterech elementów łukowych, co jest typowe dla wszystkich kopalni. Do zabezpieczania wyrobisk stosuje się konwencjonalne metody górnicze, z kombajnami chodnikowymi dobieranymi do danych geologiczno-górnich zalegania pokładu. Zabiór przodka przy urabianiu kombajnem chodnikowym wynosi od 1 do 2 metrów, następnie zabezpiecza się wyrobisko, stawiając odrzwia obudowy podporowej w odstępach co 0,7 m. Zabudowa wyrobiska odbywa się poprzez odpowiednie ustawienie łuków ociosowych, a następnie podniesienie przy pomocy kombajnu łuków stropnicowych i odpowiednie skrócenie poszczególnych elementów odrzwi obudowy ŁP. Stosowana jest opinka z siatki stalowej mająca na celu zapobieganie opadaniu odłamków skalnych do wyrobiska.

Kombajny chodnikowe to głównie AM50 i AM75. Zróżnicowana jest forma własności poszczególnych maszyn, część jest leasingowana, a część stanowi własność kopalni.

Część robót przygotowawczych i udostępniających jest wykonywana przez firmy zewnętrzne. Firmy obce korzystają z maszyn będących własnością JSW SA, a część jest własnością tych podmiotów; generalnie wyrobiska kamienne i kamienno-węglowe są drążone przez firmy zewnętrzne, natomiast wyrobiska prowadzone w pokładzie są drążone przez oddziały robót przygotowawczych kopalni. Standard robót prowadzonych pod ziemią na wszystkich przodkach i wyrobiskach korytarzowych był bardzo wysoki.

4.1.3.3 Eksploatacja

Metoda wydobywania

Kopalnia stosuje system ścianowy na zawał od granic. Aby zrealizować założone cele produkcyjne, wydobywanie jest średnio pięcioma ścianami. Nachylenie pokładów wynosi +/- 20 stopni.

Typowa długość ściany wynosi 195 m, chociaż niektóre ściany charakteryzują się zmienną długością w okresie eksploatacji, co powodowane jest zaburzeniami w zaleganiu pokładów.

Wybiegi ścian mają zazwyczaj ok. 500 m przy wysokościach ścian 2,9 m, dając 2 117 Mg dziennie. Zaznaczyć należy, że pomiędzy poszczególnymi ścianami występują różnice.

Standardowa technologia eksploatacji ścianami, z zabiorem 0,8 m i zawałem stropu za obudową zmechanizowaną w miarę postępu ściany. Napędy przenośnika ścianowego prowadzone są w chodnikach, co wymusza rabowanie łuków przyociosowych. Generalnie, warunki w chodnikach przed ścianą wyglądały dobrze, bez lub z niewielkim wypiętrzeniem spągu lub zaciskaniem stropu. Jest to typowe dla wyrobisk utrzymywanych w tak trudnych warunkach.

W kopalni „Zofiówka” w 2010 roku prowadzono eksploatację złoża z wykorzystaniem techniki strugowej z dobrymi rezultatami. Planuje się, że w przyszłości strugi mogą być wykorzystane w kolejnej ścianie.

W niektórych ścianach pustka poeksploatacyjna jest uszczelniana przez zastosowanie podsadzki hydraulicznej z popiołów lotnych i wody. Nie stanowi to zabezpieczenia przed osiadaniem powierzchni, ale zmniejsza ilość powietrza migrującego przez zroby, uniemożliwiając gromadzenie się metanu, a także ograniczając możliwość samozapalenia węgla.

Urządzenia wydobywcze

Elementy kompleksu ścianowego są dostarczane przez różnych producentów.

Kopalnia posiada pięć kombajnów dwuramionowych urabiających węgiel w ścianie. Trzy KSW-880EU są dzierżawione, a jeden KSW-880E oraz jeden JOY 4LS8 są własnością kopalni.

Obudowy zmechanizowane są produkcji polskiej, a inwentarz określa producentów Fazos, Tagor, Becker-Warkop, JZR (BW-17/43 POz, Tagor-14/34 POz, JZR-13/28POz, Tagor/BW-17/34 POz, FAZOS 18/34 POz). Kopalnia posiada 1268 sekcji. Od roku 2009 realizuje program optymalizacji wykorzystania posiadanego sprzętu.

Przenośniki ścianowe i inne elementy kompleksu ścianowego są głównie polskiej produkcji.

Ograniczenia produkcji

Plan produkcyjny kopalni obejmował pięć ścian eksploatowanych jednocześnie.

Produkcja jest ograniczona szeregiem następujących czynników:

1. poziomy metanu są w niektórych ścianach wysokie i ograniczają wydobywanie,
2. tąpnięcia stanowią w Ruchu „Zofiówka” ryzyko i spowodowały one, że co najmniej jeden rejon został przeklasyfikowany do najwyższego poziomu i ogranicza to zarówno długości ścian, jak i postęp, z którymi ściany mogą się posuwać. Prowadzone jest monitorowanie sejsmiczne i tam, gdzie wykrywane są wskazania aktywności o wysokiej energii, postęp ściany jest ograniczany,
3. czas przezbierania ścian wynosi ok. 2,5 miesiąca. Skrócenie tego czasu wydaje się możliwe i powinno wpłynąć na poprawę wyników produkcyjnych.

Produkcja

Produkcja jest ograniczona przez powyższe czynniki, jednakże poszczególne ściany mogą uzyskiwać nieco lepsze wydajności. W roku 2011 planowano produkcję dzienną 2 117 Mg ze ściany o wysokości 2,85 m.

Kopalnia „Zofiówka” wyprodukowała 1 699 400 Mg węgla handlowego z 3 210 860 Mg urobku w roku 2010 (53%), produkując średnio z 4,4 ściany ok. 6 664 Mg dziennie, uzyskując średnie wydobywanie ze ściany w wysokości 1 514 Mg.

W roku 2011 kopalnia planuje wydobywanie 1 864 800 Mg węgla handlowego z 3 378 260 Mg urobku (55%), wydobywając średnio 7 400 Mg dziennie; podwyższenie wydobywania do ok. 7 800 Mg dziennie jest planowane w ciągu najbliższych kilku lat.

4.2.4 Transport węgla, ludzi i materiałów

Urobek jest transportowany ze ścian przenośnikami taśmowymi o standardowej szerokości 120 cm do skipu w Szybie 1, gdzie 4 skipy po 20 Mg wydobywają go na powierzchnię i następnie ekierowany jest do zakładu przeróbki mechanicznej węgla.

Ludzie i materiały są transportowani kolejkami szynowymi z lokomotywami akumulatorowymi (Lea BM-212) oraz kolejkami podwieszanymi z napędem spalinowym (Scharf). Obecnie używane są także kolejki podwieszane z napędem linowym, jednakże planuje się ich wycofanie na rzecz urządzeń spalinowych.

Transport ludzi przy użyciu tych dwóch rodzajów transportu jest prowadzony efektywnie i planuje się ich dalsze wykorzystanie. Urządzenia wyglądają na dobrze utrzymane, ale istnieje potrzeba ich regularnego modernizowania i odnawiania. Kondycja maszyn nie budziła zastrzeżeń ekspertów.

4.2.5 Zatrudnienie

Na dzień 01.12.2010 KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” zatrudniała ogółem 5 310 osób, z czego 4 026 jest zatrudnionych bezpośrednio przez spółkę a 1 284 są z firm zewnętrznych (wykonawców). Z 4 026 osób 3 348 jest zatrudnionych na dole a 678 na powierzchni.

Liczba osób zatrudnionych jest pochodną liczby eksploatowanych ścian oraz konieczności przygotowania i obsługi tych ścian. Wielkości dotyczące zatrudnienia na powierzchni są uważane za wysokie i istnieje możliwość poprawy wykorzystania pracowników w ramach planowanego przez JSW SA programu optymalizacji zatrudnienia.

Tabela 4.2.17. Struktura wiekowa zatrudnionych

Przedział wiekowy	Kobiety	Mężczyźni	Ogółem	% ogółu
Ogółem	290	3738	4028	100
Poniżej 30 lat	19	989	1008	25,0
31 do 40 lat	37	1319	1356	33,7
41 do 50 lat	142	1218	1360	33,8
51 do 60 lat	91	204	295	7,3
61 do 65 lat	1	8	9	0,2
Powyżej 65 lat	0	0	0	0

Profil wiekowy zatrudnionych wskazuje, że w ciągu najbliższych pięciu lat kopalnia stanie przed koniecznością zatrudnienia i przeszkolenia ponad 1000 pracowników, stanowiących 30% obecnej załogi.

4.2.6 Koszty kopalni

4.2.6.1 Gotówkowe koszty operacyjne

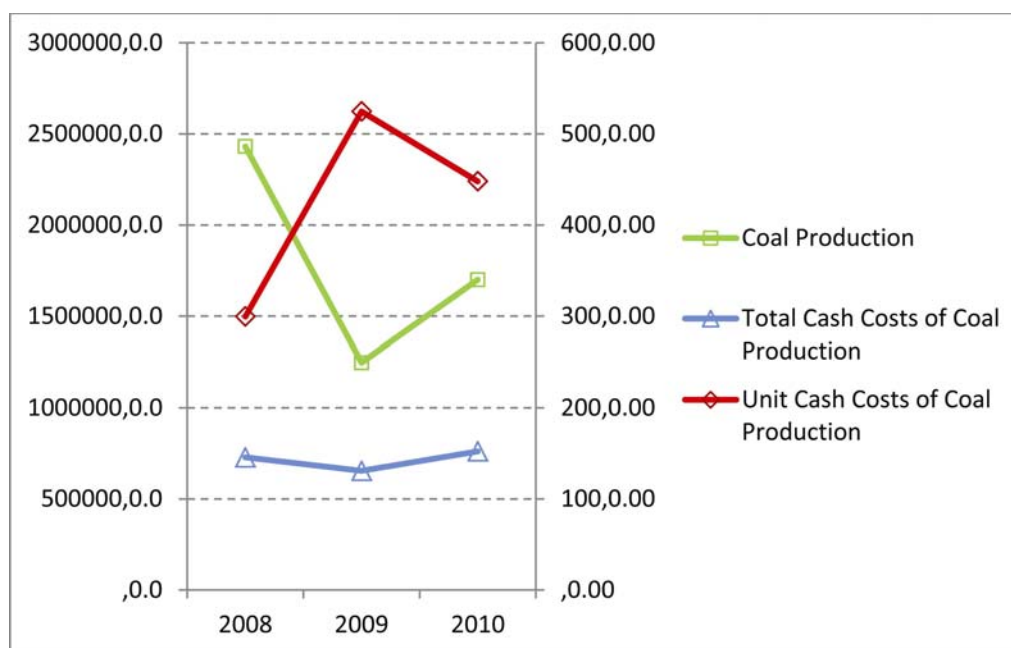
Łączne koszty produkcji w kopalni „Zofiówka” w latach 2008-2010 utrzymywały się na stosunkowo stałym poziomie, w szczególności dotyczy to kosztów całkowitych, które tylko w niewielkim stopniu są zależne od poziomu produkcji węgla. Jest to związane z dużym udziałem kosztów stałych, które zasadniczo nie zależą od realizowanego poziomu produkcji. Koszty operacyjne całkowite i w ujęciu jednostkowym na tle wydobycia za lata 2008-2010 zostały przedstawione na rysunku 4.2.2. Koszty w ujęciu jednostkowym były znacznie bardziej wrażliwe na zmianę wielkości wydobycia węgla handlowego w tym okresie.

W ciągu ostatnich trzech lat gotówkowy koszt operacyjny w ujęciu jednostkowym wahał się w przedziale od 299,6 PLN/Mg do 524,6 PLN/Mg.

W 2010 r. jednostkowe gotówkowe koszty operacyjne wyniosły 438,4 PLN/Mg. Koszty te są wysokie, ale odpowiadają trudnym warunkom geologiczno-górnictwem, liczbie wykonywanych wyrobisk oraz infrastrukturze wydobywczej koniecznej do utrzymania założonych planów produkcyjnych.

Oszacowanie kosztów operacyjnych, po połączeniu kopalń, jest na chwilę obecną zadaniem skomplikowanym. Przewiduje się, że w 2011 r. całkowite koszty gotówkowe kopalni wzrosną o ok. 5%, jednak w ujęciu jednostkowym nastąpi spadek o ok. 4%, co wynika ze wzrostu produkcji o ok. 9% w stosunku do 2010 r. W 2012 r. przewidywany spadek jednostkowego kosztu gotówkowego wyniesie ok. 10% w stosunku do 2011 r., natomiast w latach 2013-2020 będzie spadał z roku na rok średnio o 2% rocznie, co jest związane ze stopniowym wzrostem poziomu produkcji w tej kopalni.

Po połączeniu kopalni „Borynia-Zofiówka” z KWK „Jas-Mos” w 2013 roku należy oczekiwać, iż całkowite koszty operacyjne będą ulegały zmniejszeniu m.in. w wyniku zaprzestania realizacji niektórych usług, optymalizacji procesów transportowych i przerobczych oraz efektywniejszego wykorzystania maszyn i wyposażenia technicznego.

Rys. 4.2.2. Koszty produkcji węgla w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” na tle wydobycia węgla handlowego

Tabela 4.2.18. Koszty produkcji węgla w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wykonanie		
			2008	2009	2010
01	02	03	1	2	3
1	Zużycie materiałów i energii	[tys.PLN]	133 468,5	108 064,7	125 443,9
2	Usługi obce	[tys.PLN]	176 367,6	151 042,2	180 216,5
3	Koszty osobowe	[tys.PLN]	405 944,5	383 133,8	422 675,0
4	Podatki i opłaty	[tys.PLN]	21 657,0	19 126,4	22 947,2
5	Pozostałe koszty rodzajowe	[tys.PLN]	11 635,6	13 929,5	29 335,6
6	Aktywowanie wyrobisk	[tys.PLN]	-21 032,9	-21 179,7	-35 673,3
7	Łączne operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla	[tys.PLN]	728 040,3	654 116,9	744 944,9
8	Wydobycie węgla	[Mg]	2 430 400,0	1 246 900,0	1 699 400,0
9	Operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla w ujęciu jednostkowym	[PLN/Mg]	299,56	524,59	438,36

4.2.6.2 Nakłady inwestycyjne

Nakłady inwestycyjne ogółem określone w planie inwestycji na lata 2010-2030 dla KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”, zaprezentowane w tabeli 4.2.19 obejmują:

- modernizację ZPMW,
- wydatki na ochronę środowiska,
- modernizację infrastruktury powierzchniowej,
- udostępnienie poziomu 1080 m,
- połączenie i integrację Ruchów „Borynia”, „Zofiówka” i KWK „Jas-Mos”,
- udostępnienie nowych złóż „Bzie-Dębina 2-Zachód” oraz „Bzie-Dębina 1-Zachód”,
- głębenie szybu 1 Bzie,
- zakupy gotowych dóbr dla obecnie prowadzonej działalności i dla celów eksploatacji nowych złóż,
- pozostałe.

Tabela 4.2.19 określa nakłady inwestycyjne planowane dla kopalni „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” do roku 2030.

Średnie roczne nakłady inwestycyjne w arkuszy oszacowano na poziomie około 191,5 mln PLN, co jest kwotą bardzo wysoką. Odzwierciedla ona zamiar rozszerzenia działalności i udostępnienia nowych złóż „Bzie-Dębina 2-Zachód” i „Bzie-Dębina 1-Zachód” jak konieczność budowy nowego szybu na tym terenie w ciągu następnych pięciu lat. Nakłady na uprzednio opisane cele ujęto w kalkulacji w sposób wiarygodny.

Plany inwestycyjne obejmują również modernizację urządzeń zakładu przerobczego kopalni „Zofiówka” po roku 2015. W zakres działań włączono modernizację ZPMW oraz zasadniczo naprawy i remonty istniejących budynków i instalacji.

Ponadto, co najmniej 46% kapitału będzie wydatkowane na modernizację wyposażenia kopalni poprzez zakupy nowych dóbr inwestycyjnych służących prowadzeniu działalności wydobywczej. Na ten cel przewidziano średnio około 88,9 mln PLN rocznie. Należy nadmienić, iż planuje się wykorzystać część posiadanego sprzętu dla celów udostępnienia, zagospodarowania i eksploatacji nowych złóż.

Tabela 4.2.19. Nakłady inwestycyjne w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” do 2030 roku [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Budownictwo						Zakupy				Ogółem		
	I	1		2	3	4	5	II	1	2	3	4	III
		Ogółem	Wyrobiska górnicze	Podziemne	Szyby	Zakład przeróbki węgla	Ochrona środowiska	Pozostałe inwestycje	Ogółem	Obudowy zmechanizowane	Maszyny urabiające	Urządzenia transportowe	
Wykonanie 2010	119 150	31 122	57 564	2 233	19 795	2 233	8 436	21 934	0	4 354	8 702	8 877	141 083
2011	220 974	62 695	78 419	5 311	39 665	5 311	34 884	78 445	40 000	6 000	26 505	5 940	299 419
2012	233 888	107 734	73 482	5 750	43 342	5 750	3 580	49 642	0	4 000	37 055	8 587	283 530
2013	159 441	80 116	53 718	5 000	19 607	5 000	1 000	42 894	16 500	0	20 105	6 289	202 335
2014	147 134	83 238	46 075	7 000	6 356	7 000	4 465	30 539	0	800	21 055	8 684	177 673
2015	149 107	97 984	26 313	1 000	2 700	1 000	21 110	73 249	40 000	0	25 925	7 324	222 356
2016 - 2030	1 125 750	633 666	236 223	66 500	36 531	66 500	152 830	1 570 120	480 000	116 440	619 215	354 465	2 695 870
Suma 2010-2030	2 155 444	1 096 555	571 794	92 794	167 996	92 794	226 305	1 866 823	576 500	131 594	758 562	400 166	4 022 266

Należy nadmienić, iż kopalnia w chwili obecnej posiada duże ilości sekcji obudowy zmechanizowanej. Zoptymalizowanie jej ilości mogłoby stworzyć perspektywy obniżenia kosztów na jej remonty i utrzymanie. Jednakże pokłady nowych złóż są stosunkowo niskie, co może wymagać zakupu sprzętu specjalistycznego (systemów strugowych) dla warunków geologiczno-górnich tam występujących. Te kwestie również uwzględniono w projekcji nakładów inwestycyjnych.

4.2.7 Przyszły rozwój

„Zofiówka” ma ograniczone możliwości rozwoju w rejonie posiadanej koncesji, stąd udostępni rejon „Bzie-Dębina 2-Zachód” i „Bzie-Dębina 1-Zachód” na południe od terenu obszaru macierzystego.

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” jest już połączona administracyjnie z KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Borynia”, a KWK „Jas-Mos” od 2013 roku stanie się częścią kopalni zintegrowanej. Połączenia dołowe pomiędzy kopalniami zostaną ukończone w ciągu najbliższych lat i węgiel z Ruchów „Borynia”, „Zofiówka” i KWK „Jas-Mos” będzie przerabiany w ZPMW „Zofiówka”. Modernizacja zakładu (Ruch „Zofiówka”) umożliwi przerobienie około 17 000 Mg dziennie nadawy, z czego w przybliżeniu 7 400 Mg będzie pochodzić z Ruchu „Zofiówka”, 7 000 Mg z KWK „Jas-Mos” oraz 2 600 Mg z Ruchu „Borynia” (pozostały węgiel z Ruchu „Borynia” będzie przesyłany do zmodernizowanego zakładu na terenie tej kopalni).

Obecnie, zgodnie z istniejącą koncesją, kopalnia może funkcjonować do roku 2042, ale udostępnienie obszarów „Bzie-Dębina 1 Zachód” umożliwi wydłużenie tego okresu do roku 2051.

4.2.8 Przeróbka węgla

Zakład Przeróbki Mechanicznej Węgla KWK „Zofiówka” został uruchomiony 04.12.1970 r. Wszystkie zamierzenia inwestycyjne i modernizacje zakładu prowadziły do zwiększenia zdolności przerobowej w obliczu zwiększającego się sukcesywnie wydobycia węgla. Obecnie zakład wzbogaca węgiel koksujący typu 35.2A. Ciąg technologiczny składa się z dwóch niezależnych nitek, w skład których wchodzi po dwa wzbogacalniki cieczy zawiesinowej typu DISA do wzbogacania ziaren 20-150 mm, po dwie osadzarki do wzbogacania klasy ziarnowej -20 mm oraz flotowniki typu IZ do flotacji ziaren -0,35 mm. W roku 1989 przyłączono do zakładu suszarnię flotokonzentratu. W latach 2004-2006 przeprowadzono modernizację węzła odwadniania koncentratu węglowego, której głównym celem było wyeliminowanie procesu termicznego suszenia flotokonzentratu i zastąpienie go odwadnianiem w nowoczesnych wirówkach sedymentacyjno-filtracyjnych. W roku 2004 zabudowano 2 wirówki, a w latach 2005-2006 pozostałe 4. Zakład posiada zamknięty obieg wodno-mułowy oraz wydzieloną gospodarkę odpadami poflotacyjnymi. Odwadnianie flotokonzentratu po procesie flotacji prowadzone jest jednostopniowo w wirówkach sedymentacyjno-filtracyjnych, a następnie odwodniony produkt łączony jest z koncentratem popłuczkowym.

Przygotowanie urobku do wzbogacania prowadzone jest w układzie przesiewania i kruszenia na dwóch kruszarkach typu Bradford. Węgiel surowy transportowany jest do budynku płuczki za pomocą taśmociągów.

Stan techniczny wszystkich przenośników i taśm transportujących materiał do kolejnych etapów wzbogacania oraz taśm załadowniczych, a także zastosowanych zabezpieczeń na taśmach na wypadek staczenia grubych ziaren węgla surowego oceniono na wysokim poziomie. Jedynie przenośnik transportujący węgiel dla celów energetycznych planowany jest do wymiany.

Wzbogacanie w cieczy ciężkiej prowadzone jest w czterech separatorach trójproduktowych, wykorzystujących magnetyt, pracujących na gęstościach cieczy roboczej odpowiednio 1,4 i 1,8 Mg/m³, dzięki czemu można wydzielić koncentrat, przerost i odpad. Budynek, w którym znajduje się płuczka z cieczą ciężką i ciąg osadzarek miałowych, jest po remoncie kapitalnym, odnowiono elewacje zarówno wewnątrz i na zewnątrz.

Przygotowanie mułu węglowego do wzbogacania flotacyjnego odbywa się w hydrocyklonach klasyfikujących typu Krebs, w których wydzielana jest klasa -0,35 mm. Proces flotacji odbywa się na maszynach typu IZ-5 stopniowo wymienianych na nowocześniejsze typu IZ-12. Odwadnianie flotokonzentratu zakład prowadzi w wirówkach sedymentacyjno-filtracyjnych. Jest to nowoczesne rozwiązanie, jednakże ze względu na przechodzenie ziaren -45 μm do odcieku z wirówki, powoduje stratę drobnych ziaren zawierających wysokojakościowy muł. Obecnie jest on sprzedawany do celów energetycznych, a w przyszłości będzie kierowany do węgla wsadowego.

W rejonie szybu nr 1 zlokalizowano dwa zbiorniki węgla surowego o pojemności 1000 Mg każdy, co stanowi zabezpieczenie w dostawach urobku na zakład przerobczy do klasyfikacji wstępnej. Ponadto na powierzchni zakładu zlokalizowane są dwa zbiorniki węgla surowego po 1000 Mg każdy, dwa zbiorniki węgla wsadowego o pojemności 1000 Mg każdy, dodatkowo jeden o pojemności 900 Mg oraz zbiornik przerostu o pojemności 200 Mg.

Zakład posiada składowisko węgla surowego tzw. zwał o pojemności 130 000 Mg oraz zwał kamienia o pojemności 109,8 mln Mg. Jednak do uzyskania docelowej rzędnej pozostało około 4 mln Mg, co stanowi zabezpieczenie na około 2-letnią produkcję kamienia. Problem alokacji skał odpadowych stanowi obecnie przedmiot szczegółowych analiz prowadzonych przez służby kopalni.

4.2.8.1 Jakość produktów

Zakład przerobczy produkuje głównie węgiel wsadowy na potrzeby koksownictwa, co stanowi około 92% produkcji, pozostałe 8% zajmuje węgiel do celów energetycznych. Zespół ekspertów zapoznał się z danymi historycznymi dotyczącymi jakości produktów handlowych za lata

2006-2010 (tabele 4.2.20, 4.2.21 i 4.2.22) oraz ocenił, że zakład jest w stanie dalej produkować węgiel wysokiej jakości na potrzeby rynku koksowniczego krajowego, ale i zagranicznego. Na podstawie danych zawartych w tabelach 4.2.20 i 4.2.21 można wyciągnąć wniosek, iż węgiel charakteryzuje się wysokimi wartościami istotnych parametrów koksowniczych oraz niską zawartością siarki, fosforu i chloru. Miał węglowy dla celów energetycznych (tabela 4.2.22), mimo że zawiera więcej popiołu, znajduje nabywców ze względu na niską zawartość wilgoci i siarki.

Analiza poniższych tabel pozwala również stwierdzić, iż parametry węgla handlowego mieszczą się w granicach ustalonych w umowach z kontrahentami (tabela 4-2). W związku z powyższym kopalnia nie ponosi kar umownych za niedotrzymanie parametrów jakościowych produktów handlowych.

Tabela 4.2.20. Zestawienie jakości wzbogaconych miałów dla koksownictwa, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie	Parametry		Lata				
			2006	2007	2008	2009	2010
Typ węgla	wg klas. polskiej		35.1	35.2A	35.2A	35.2A	35.2A
Sortyment	mm		0-20	0-20	0-20	0-20	0-20
Zawartość popiołu	A ^d (%)	średnia	7,3	7,06	7,18	7,23	6,94
		min ÷ max	6,0-7,8	5,5-8,0	6,0-8,0	6,2-7,9	5,2-7,9
Zawartość wilgoci	W _t ^r (%)	średnia	9,3	9,4	9,1	9,0	9,1
		min ÷ max	8,5-10,0	8,0-10,0	8,0-9,9	8,0-9,9	8,0-9,9
Zawartość siarki	S _t ^d (%)	średnia	0,61	0,61	0,57	0,65	0,55
		min ÷ max	0,49-0,66	0,38-0,80	0,40-0,75	0,46-0,75	0,40-0,73
Części lotne	V ^{daf} (%)	średnia	24,0	24,1	23,8	23,1	23,1
		min ÷ max	23,1-24,8	22,6-25,7	22,3-25,3	21,0-24,5	21,0-24,7
Spiekalność	Roga Index	średnia	83	80	80	81	81
		min ÷ max	78-85	68-86	72-86	73-87	69-87
Wolne wydymanie	FSI	średnia	8,5	7,5	7,9	8,0	7,8
		min ÷ max	7,5-9,0	6,5-8,5	7,0-8,5	7,0-8,5	6,5-8,5
Dylatacja	b (%)	średnia	117	75	85	91	77
		min ÷ max	77-165	30-133	44-138	45-150	30-166
Zawartość fosforu	P ^a (%)	średnia	0,049	0,025	0,035	0,037	0,043
		min ÷ max	0,035-0,055	0,007-0,075	0,007-0,074	0,010-0,072	0,014-0,097
Zawartość chloru	Cl ^a (%)	średnia	0,09	0,09	0,10	0,10	0,11
		min ÷ max	0,060-0,110	0,05-0,16	0,06-0,11	0,06-0,17	0,06-0,18

Tabela 4.2.21. Zestawienie istotnych parametrów cenotwórczych węgla wsadowego, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _t ^r	[kJ/kg]	29 402	29 411	29 517	29 471	29 535	-
Wilgoć	W _t ^r	[%]	9,3	9,4	9,1	9,0	9,1	< 10,0
Popiół	A ^r /A ^d	[%]	6,6/7,3	6,38/7,06	6,53/7,18	6,58/7,23	6,29/6,94	< 8,0
Siarka	S _t ^r /S _t ^d	[%]	0,56/0,61	0,55/0,61	0,52/0,57	0,59/0,65	0,50/0,55	< 0,8

Tabela 4.2.22. Zestawienie jakości wzbogaconych miazów (0-20 mm) dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _d ^f	[kJ/kg]	22 557	22 958	22 991	23 064	22 521	19 000-24 500
Wilgoć	W _t ^f	[%]	10,04	9,34	7,64	9,57	10,51	< 12,0
Popiół	A ^f	[%]	22,73	22,53	23,98	22,4	22,67	20,0-30,0
Siarka	S _t ^f	[%]	0,49	0,57	0,49	0,55	0,48	< 0,8

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” w przyszłości będzie eksploatować węgiel typu 35.2 B. Będzie można mieszać go z węglem typu 35.1 eksploatowanym przez KWK „Borynia” w celu optymalizacji jakości produktów finalnych. KWK „Jas-Mos” do końca okresu istnienia (po wyłączeniu zakładu macierzystego) będzie zasilac zakłady przerobcze KWK „Borynia-Zofiówka” urobkiem pochodzącym z wybieranych filarów ochronnych.

4.2.8.2 Wydajność i wykorzystanie zakładu

Wydajność Zakładu wynosi obecnie 12 000 Mg/dobę netto. Wydajność brutto kształtuje się na poziomie 20 000 Mg/dobę przy 3-zmianowym systemie pracy. Wydajności poszczególnych węzłów technologicznych wynoszą:

- stacja przygotowania węgla – 1 600 Mg/h,
- klasyfikacja wstępna – 1 600 Mg/h,
- płuczka zawieszinowa – 700 Mg/h,
- płuczka osadzkowa – 900 Mg/h,
- flotacja – 170 Mg/h,
- załadownia – 1 200 Mg/h.

Wydajność faktyczna jest wypadkową wielu czynników tj. zawartości kamienia w węglu surowym, charakterystyki fizykochemicznej nadawy, tj. zawartości popiołu i siarki, stanu technicznego maszyn.

Obecnie (lata 2010-2011) prowadzona jest modernizacja stacji odbioru urobku ze skipu w celu zwiększenia zdolności produkcyjnej ZPMW do 17 000 Mg netto na dobę, co jest tożsame z przerobem brutto na dobę rzędu 25 000 Mg, przy założeniu 45% kamienia w urobku.

Plan produkcyjny kopalni na lata 2011-2020 zakładają niewielki, stopniowy wzrost rocznego wydobycia i przerobu z 3,4 mln Mg w roku 2011 do poziomu 4,6 mln Mg w roku 2020 (tab. 4.2.23).

Moce przerobowe zakładu będą wykorzystywane maksymalnie w roku 2013 na poziomie 78% (tabela 4.2.23), lecz średnio poza tym okresem na poziomie 50-60%. W połączeniu z ZPMW „Jas-Mos” od roku 2017 zakład będzie posiadał jeszcze większe zdolności przerobcze.

Zakład przerobczy posiada moce przerobcze dostosowane do planowanego wydobycia urobku. Ponadto, widoczna jest rezerwa zdolności przerobczych, która pozwoli sprostać realizowanym zadaniom produkcyjnym w okresie dobrej koniunktury.

Tabela 4.2.23. Planowana wydajność do 2020 r.

Wyszczególnienie	J.m.	Lata									
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Planowana nadawa brutto	[tys. Mg/rok]	3 378	3 560	3 931	3 892	3 528	3 903	4 167	3 612	4 116	4 620
Planowana zdolność przerobcza brutto	[tys. Mg/rok]	5 040	5 040	5 040	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560
Wykorzystanie zdolności przerobczych	[%]	67,0	70,6	78,0	51,5	46,7	51,6	55,1	47,8	54,4	61,1

4.2.8.3 Zatrudnienie

Na podstawie zebranych informacji zatrudnienie w całym zakładzie przerobczym wynosi 357 osób, w tym: 59 pracowników etatowych i 298 pracowników fizycznych.

Ponadto kierownictwo ZMPW zatrudnia następujące firmy zewnętrzne:

1. Jastrzębskie Przedsiębiorstwo Robót Górniczych Sp. z o.o. – wykonuje obsługę stacji zagęszczania odpadów flotacyjnych wraz z przynależnymi obiektami – 25 osób;

2. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe Perspektywa Sp. z o.o. – wykonuje kompleksową obsługę osadnika ziemnego i pompowni wody deszczowej – 7 pracowników.

Zatrudnienie jest stosunkowo wysokie w relacji do nowoczesnych rozwiązań na świecie, ale jednocześnie sytuacja ta jest typowa dla zdecydowanej większości polskich zakładów tego typu.

4.2.8.4 Inwestycje

W celu zwiększenia wydajności produkcyjnej z obecnych 12 000 Mg do 17 000 Mg netto w latach 2011-2013 planowana jest dalsza modernizacja zakładu polegająca na wymianie podstawowych maszyn wzbogacających jak: osadzarki, flotowniki, częściowo prasy filtracyjne. Dla realizacji powyższych zamierzeń zakład posiada plan inwestycyjny na kolejne lata funkcjonowania. Powstanie nowy węzeł odwadniania produktów flotacji mułów węglowych. Na części istniejących zwałów węgla zbudowany zostanie zbiornik urobku o pojemności 10 tys. Mg, co zapewni elastyczną pracę zakładu przerobczego w przypadku wahań nadawy. W pozostałych latach planowana jest wymiana zużytych maszyn i urządzeń w celu zagwarantowania jakości węgla zgodnej z oczekiwaniami odbiorców.

Aby to zrealizować, poniżej przedstawiono plan nakładów inwestycyjnych w zakładzie przerobczym kopalni do roku 2025.

Tabela 4.2.24. Zestawienie nakładów inwestycyjnych i remontowych ZPMW „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Zofiówka” [w tys. PLN]

Wyszczególnienie	Lata						
	2006	2007	2008	2009	2010	2015/2016-2025	
Nakłady inwestycyjne wraz z zakupem nowych maszyn	26 091	9 010	7 570	9 059	19 794,7	54 633	48 531 Kopalnia Zespólna
Remonty maszyn (*)	2 212	2 380	3 152	1 232	1 911	38 700	
Remonty budynków ZPMW	716	999	1324	533	389	17 800	
Ogółem remonty	2 928	3 379	4 476	1 765	2 333	56 500	

(*) W tym taśmociągów, rurociągów, zbiorników węgla, kamienia, wszelkiego sprzętu zapewniającego prawidłowe funkcjonowanie ZPMW

Na podstawie dokonanej oceny historycznych przedsięwzięć i strategii inwestycyjnej do roku 2025 (tabela 4-5) oszacowano, że kierownictwo zakładu jest w stanie przeprowadzić planowane inwestycje, modernizacje i remonty na zadowalającym poziomie, uzyskując zamierzone wyniki produkcyjne.

4.2.9 Aspekty środowiskowe

4.2.9.1 Decyzje środowiskowe

Kopalnia posiada wszystkie decyzje środowiskowe niezbędne do prowadzenia działalności operacyjnej. Zestawienie najważniejszych z nich, wraz z terminem odnowienia oraz wskazaniem organu wydającego, zamieszczono w tabeli 4.2.25.

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” nie powinna mieć w przyszłości problemów z uzyskaniem ich przedłużenia z uwagi na systematycznie podejmowane działania niezbędne do spełnienia wymagań prawnych.

Tabela 4. 4.2.25. Decyzje środowiskowe wydane dla KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka”

Typ	Znak/numer decyzji	Termin odnowienia	Organ wydający/opis
Pozwolenia wodno-prawne	ŚR-I-6811/142/06	19.12.2016 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne na pobór wód podziemnych
	ŚR-I-6811/79/07	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne na odwodnienie Zakładu Górniczego
	ŚR-I-6811/95/07	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne wydane dla Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekułtywacji S.A. w Jastrzębiu-Zdroju na wprowadzanie do rzeki Odry, poprzez system retencyjno-dozujący „Olza” zasolonych ścieków przemysłowych – wód pochodzących z odwadniania kopalni (w tym z KWK „Zofiówka” i składowiska „Pochwacie”)
	ŚR-I-6811/125/06	19.12.2016 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na wprowadzanie nadmiaru niewykorzystanych oczyszczonych ścieków przemysłowych
Pozwolenie na emisję hałasu	ŚR-III/H/6611/a/04 ŚR-III/H-6611/b/6/05 399/OS/2011	12.05.2014 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na emitowanie hałasu przenikającego do środowiska z terenu Zakładu Głównego

Pozwolenie na wytworzenie odpadów	ŚR-II-6620-22/71/3/D/04	30.06.2014 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na wytworzenie odpadów w procesie wzbogacania węgla
	ŚR.II.6620-22/71/04/4/05 ŚR.II.6620-22/71/05/6/06 ŚR/II/6620-22/71/04/10/07		Wojewoda Śląski/Zmiany Decyzji ŚR-II-6620-22/71/3/D/04, pozwolenia na wytworzenie odpadów, z późniejszymi zmianami
	4241/OS/2010		Marszałek Województwa Śląskiego/Zmiana Decyzji ŚR-II-6620-22/71/3/D/04, pozwolenia na wytworzenie odpadów
Zamknięcie składowiska	ŚR-II-6627/3/1/07	31.12.2017r. (termin zamknięcia)	Wojewoda Śląski/Decyzja dotyczące zamknięcia składowiska odpadów „Pochwacie”

W ostatnich 4 latach (2006÷2010) na kopalnię nie nałożono kar w zakresie oddziaływania na środowisko.

4.2.9.2 Wpływ eksploatacji złoża na powierzchnię terenu

W KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” procedury prognozowania wpływu eksploatacji na powierzchnię terenu działają poprawnie. Kopalnia opracowuje je na podstawie planu zagospodarowania złoża oraz Strategii Rozwoju Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA do 2030 r.

Charakterystykę powierzchni terenu obszaru górniczego można ocenić jako korzystną z punktu widzenia wpływów eksploatacji. Dominują tu pola uprawne, łąki oraz tereny leśne. Zabudowa terenu jest zróżnicowana i nierównomierna, w przeważającej części to zabudowa typu wiejskiego jedno- i dwukondygnacyjna, w mniejszym stopniu występuje zabudowa wielokondygnacyjna typu miejskiego. Dla zabudowy szczególnie ważnej ustanowiono filary ochronne. Przez omawiany obszar przebiega wododział I rzędu pomiędzy dorzeczem Wisły i Odry. Występuje tu też infrastruktura techniczna (naziemna i podziemna). W granicach obszaru górniczego „Bzie-Dębina 2 – Zachód” przeważają grunty rolne, łąki i lasy. Na obszarze górniczym występuje także infrastruktura techniczna. Przed prowadzeniem eksploatacji obiekty budowlane oraz infrastruktura techniczna jest inwentaryzowana, klasyfikowana i zaliczana do odpowiedniej kategorii odporności. W razie potrzeby kopalnia zabezpiecza je przed wpływami eksploatacji górniczej. W celu minimalizacji skutków prowadzonej eksploatacji stosowana jest profilaktyka górnicza i budowlana. Podejmowane są także zapobiegawcze oraz naprawcze prace hydrotechniczne mające na celu minimalizację skutków zmian warunków wodnych.

Określone wpływy projektowanej eksploatacji obejmują prawie cały obszar górniczy z wyjątkiem terenów zabezpieczonych filarami ochronnymi. Na powierzchni spodziewane są głównie deformacje ciągłe w kategoriach od I do IV.

Deformacje nieciągłe wystąpią w rejonie nakładania się krawędzi eksploatacji górniczej. Na obszarze górniczym na terenach obniżen tworzą się zalewiska.

Na terenie górniczym ujawniają się również wpływy w postaci wstrząsów. Kopalnia posiada ekspertyzę na lata 2011÷2015, w której ustalono, że w analizowanym okresie występujące wstrząsy górotworu nie będą stanowiły zagrożenia dla powierzchniowych obiektów budowlanych w obszarze prowadzonej eksploatacji. Nie można wykluczyć, że wraz ze wzrostem z postępem eksploatacji problem występowania wstrząsów górotworu będzie narastać. Dlatego też kopalnia zamierza zlecać opracowania określające wielkość i zakres oddziaływania wstrząsów pochodzenia górniczego na obiekty powierzchniowe jednostkom naukowo-badawczym w cyklach i czasookresach dostosowanych do sporządzanych planów ruchu zakładu górniczego.

Kopalnia prowadzi geodezyjny monitoring i bieżącą obserwację na terenach zwartej zabudowy mieszkalnej oraz obiektów użyteczności publicznej, w rejonie ważnych obiektów infrastruktury technicznej. Monitoring ma na celu bieżącą ocenę i kontrolę występujących wpływów eksploatacji na powierzchnię terenu. Częstotliwość wykonywania pomiarów geodezyjnych dostosowana jest do warunków zawartych w opiniach samorządów terytorialnych, warunków podanych przez administratorów i gestorów sieci uzbrojenia terenu oraz analiz projektowanej eksploatacji górniczej. Przed rozpoczęciem eksploatacji górniczej w granicy nowych złóż określone zostaną zasady monitoringu wpływu eksploatacji na powierzchnię, przeprowadzone zostaną inwentaryzacje odpornościowe obiektów liniowych i kubaturowych. Na podstawie wniosków z powyższych opracowań kopalnia dokona profilaktycznych zabezpieczeń oraz będzie usuwała powstałe uszkodzenia.

W kopalni procedury szacowania oraz usuwania szkód działają poprawnie. Wszystkie wniesione wnioski są rozpatrywane. Kopalnia na podstawie protokołu oględzin podejmuje odpowiednie działania. Koszty naprawy lub odszkodowań określają firmy zewnętrzne. Poniesione koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006÷2010 przedstawia tabela 4.2.26. Kopalnia posiada prognozy kosztów naprawy szkód górniczych do roku 2030. W związku z planowaną eksploatacją nowych złóż prognozowane koszty w przypadku KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” będą wyższe. Wynikać to będzie z konieczności zabezpieczenia obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej w nowych rejonach eksploatacji.

Tabela 4.2.26. Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006÷2010 (tys. PLN)

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Zofiówka”	11 208,7	11 277,9	13 058,6	14 321,9	19 767,4

Na podstawie przeprowadzonych wizyt stwierdzono, że w kopalni procedury szacowania i naprawiania szkód działają poprawnie. Kopalnia zmierza do szybkiego usuwania szkód górniczych, dąży do ugodowego załatwienia wniesionych spraw, mając na celu utrzymanie dobrych stosunków z zainteresowanymi stronami. Do sądu trafiają nieliczne sprawy.

Kopalnia przeprowadziła konsultacje społeczne i nie przewiduje konfliktów związanych z uruchomieniem nowego złoża. Planowana inwestycja związana z uruchomieniem i zagospodarowaniem zasobów węgla kamiennego zalegającego w złożu „Bzie-Dębina 2 – Zachód” jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Jastrzębie-Zdrój.

4.2.9.3 Gospodarka odpadami

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” jest wytwórcą odpadów. Posiada decyzję Wojewody Śląskiego w formie pozwolenia na wytwarzanie odpadów w procesie wydobywania i wzbogacania węgla, w tym odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz prowadzenia działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów wraz z późniejszymi zmianami.

Aktualnie podstawowym kierunkiem zagospodarowania odpadów wydobywczych jest ich odzysk w ramach procesu zamykania składowiska odpadów „Pochwacie”, znajdującego się w sąsiedztwie kopalni. Przewiduje się, że na działania te, obejmujące m.in. kształtowanie bryły składowiska, zabezpieczenie skarp i powierzchni przed erozją oraz rekultywację biologiczną, przeznaczone zostanie ok. 4,7 mln Mg odpadów, co powinno zabezpieczyć możliwość ich zagospodarowania przez okres od 2 do 3 lat.

Służby kopalni działają aktywnie w zakresie zagospodarowania odpadów w kierunkach niewymagających pozyskiwania nowych terenów. Odpady wykorzystywane są do likwidacji szkód górniczych (m.in. do wypełnień deformacji terenu, likwidacji zalewisk czy regulacji rzek), do robót inżynieryjno-technicznych, do wykonywania nasypów niwelacyjnych przy budowie dróg, do rekultywacji terenu. W roku 2011 kopalnia przewiduje rozpoczęcie zadania mającego na celu regulację rzeki Szotkówka oraz ukształtowanie zdegradowanych terenów przylegających do składowiska „Pochwacie”. Ilość odpadów wydobywczych niezbędnych do wykonania tego zadania wyniesie ok. 6 mln Mg.

Część odpadów zostanie przeznaczona do produkcji kruszyw, dla których kopalnia posiada stosowną aprobatę techniczną z możliwością wykorzystania w budownictwie drogowym. Kopalnia stale wykorzystuje część odpadów poflotacyjnych na dole kopalni, poprzez przygotowanie zawieszin stosowanych m.in. do doszczelniania zrobów ścian zawałowych.

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” prowadzi również intensywne działania w kierunku pozyskania nowych miejsc zagospodarowania odpadów górniczych. Jest to szczególnie istotne z uwagi na długoletnią perspektywę funkcjonowania kopalni, w tym eksploatację węgla z nowych złóż, a jednocześnie szybko kurczące się możliwości ich zagospodarowania. Kopalnia rozpoczęła procedurę umożliwiającą pozyskanie nowych terenów (około 100 ha) w sąsiedztwie składowiska „Kościelniok” (rekultywowanego przez KWK „Pniówek”), co pozwoliłoby na zagospodarowanie szacunkowej ilości 80÷90 mln Mg odpadów wydobywczych w ciągu 40 lat.

4.2.9.4 Gospodarka wodno-ściekowa

Kopalnia posiada uregulowaną prawnie gospodarkę wodno-ściekową. Posiada pozwolenia wodno-prawne w zakresie poboru wód podziemnych, odwodnienia zakładu górniczego, a także odprowadzania oczyszczonych ścieków przemysłowych, wód opadowych z terenu zakładu oraz zasolonych wód dołowych.

Kopalniana sieć wody pitnej zasilana jest z własnych ujęć głębinowych zlokalizowanych w Jastrzębiu Górnym oraz dodatkowo wodą dostarczaną przez Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji, na podstawie umowy kupna.

Woda przemysłowa wykorzystywana w m.in. w Zakładzie Mechanicznej Przeróbki Węgla KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” to woda pochodząca z odzysku (m.in. wody opadowe oraz wody zrzutowe z układu chłodzenia Elektrociepłowni „Zofiówka” należącej do Spółki Energetycznej „Jastrzębie” S.A.) oraz woda dostarczana przez SEJ EC „Zofiówka” w oparciu o stosowne umowy.

Ścieki bytowe powstające na terenie kopalni odprowadzane są do miejskiej oczyszczalni ścieków, a nadmiar niewykorzystanych, oczyszczonych ścieków przemysłowych (w tym wód opadowych) – kanalizacją otwartą do potoku Jastrzębianka, zgodnie z uzyskanym pozwoleniem wodno-prawnym.

Wody dołowe dopływające do wyrobisk kopalni są pompowane na powierzchnię, gdzie następuje ich podczyszczenie z zawiesziny oraz, ewentualnie, z nadmiarowych ilości baru. Część wód dołowych (ok. 7%) wykorzystywana jest do sporządzania zawieszin na bazie popiołów i odpadów poflotacyjnych, stosowanych m.in. do doszczelniania gruzowisk zawałowych w ścianowym systemie eksploatacji. Pozostała woda, wraz z wodami słonymi z odwadniania bryły składowiska „Pochwacie” odprowadzana jest do instalacji kolektora „Olza”, a następnie do rzeki Odry, na mocy pozwolenia wodno-prawnego wydanego dla Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji.

W roku 2010 odprowadzono niemal 1,2 mln m³, wód dołowych, zawierających w sumie 10,3 tys. Mg Cl⁻+SO₄²⁻, za co wniesiono opłaty w wysokości 443 tys. PLN. W kolejnych latach przewidywany jest wzrost ładunku soli w wodach odprowadzanych do rzeki Odry. W 2012 ma to być ok. 17,7 tys. Mg, a począwszy od roku 2015, kiedy planowane jest rozszerzenie eksploatacji o nowe złożo, ok. 50 tys. Mg Cl⁻+SO₄²⁻ rocznie.

Dopuszczalne limity i parametry wody odprowadzanej kolektorem „Olza” dla KWK „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Zofiówka”, określone pozwoleniem wodno-prawnym to:

- 3000 m³/dobę wód,
- zawartość chlorków: 16g/dm³,
- siarczanów: 0,2 g/dm³,
- zawiesiny – 0,03 g/dm³,

a dla wód odprowadzanych ze składowiska „Pochwacie” odpowiednio:

- 433 m³ wody na dobę,
- chlorki: 2,0 g/dm³,
- siarczany: 2,0 g/dm³,
- zawiesina: 0,03 g/dm³.

Limity te nie są przekraczane, i według pozyskanych informacji nie będą przekroczone w okresie obowiązywania aktualnego pozwolenia wodno-prawnego (31.12.2012).

Po tym okresie kopalnia będzie występować o zwiększenie limitu odprowadzanego ładunku soli. Z raportu dotyczącego oceny oddziaływania na środowisko przygotowanego dla potrzeb uzyskania koncesji dla złoża „Bzie-Dębina 2 – Zachód” wynika, że odprowadzenie dodatkowego ładunku soli, pochodzącego z odwadniania tego złoża, nie będzie stwarzało zagrożenia przekroczenia dopuszczalnego poziomu zasolenia rzeki Odry.

4.2.9.5 Zanieczyszczenia powietrza

Kopalnia prowadzi monitoring emisji zanieczyszczeń pyłowo-gazowych do atmosfery i stwierdza się, że nie powoduje stężenia przekraczającego 10% poziomu dopuszczalnego substancji w powietrzu. W związku z tym pozwolenie na emisję pyłowo-gazową nie jest wymagane.

Kopalnia prowadzi nadzór nad emisją niezorganizowaną poprzez:

- wyliczenie i określenie wydmuchu metanu z szybów wentylacyjnych,
- określenie ilości i składu parametrów emisji na podstawie zużycia materiałów powodujących tę emisję (prace spawalnicze, konserwacyjno-malarskie oraz emisję do środowiska obliczoną na podstawie ilości spalanej paliwa),
- określenie emisji do atmosfery czynnika chłodzącego stosowanego w klimatyzacji grupowej, która określana jest na podstawie jego zużycia.

Kopalnia ponosi stosowne opłaty w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza. W 2010 roku kopalnia wyemitowała 26,7 tys. Mg gazów, z czego 100% to gazy cieplarniane (opłata 6,7 tys. PLN), a opłata za spalanie paliw w silnikach spalinowych wyniosła 22,5 tys. PLN (605 Mg). Podstawowym źródłem emisji pyłowej jest zakład przerobczy, ale dzięki zastosowaniu odpylaczy o skuteczności powyżej 95%, całkowita ilość pyłu wyemitowanego do atmosfery w 2010 roku wyniosła 2,4 Mg (opłata 1,1 tys. PLN).

W KWK „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Zofiówka” metan pozyskiwany jest z otworów drenażowych, zła tam metanowych i starych zrobów, w postaci mieszanki metanowo-powietrznej o koncentracji 50÷60% CH₄ oraz przesyłany jest do odbiorców. Odbiorcą gazu jest Elektrociepłownia „Zofiówka”, która wykorzystuje go w układach energetycznych. Efektywność wykorzystania ujętego metanu wynosi 90%. Planowany do roku 2015 zakres modernizacji powierzchniowej stacji odmetanowania w KWK „Borynia-Zofiówka” - Ruch „Zofiówka” dodatkowo poprawi tę sytuację. Przewidziane nakłady inwestycyjne na ten cel wynoszą 17,7 mln PLN.

4.2.9.6 Emisja hałasu

Kopalnia posiada decyzję Wojewody Śląskiego z roku 2004, udzielającą pozwolenia na emitowanie hałasu do środowiska z terenu zakładu głównego. Jest ona konsekwencją kontroli przeprowadzonej w 2003 roku. Wykazała ona przekroczenie emisji hałasu na terenie sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej. Kopalnia obecnie realizuje program naprawczy mający na celu doprowadzenie emisji hałasu do obowiązujących norm.

4.2.10 Likwidacja kopalni

4.2.10.1 Finansowanie i szacowanie kosztów

Zgodnie z opracowanym w JSW SA harmonogramem szczyptywania zasobów w odniesieniu do złoża w obrębie OG „Jastrzębie Górne” oraz w odniesieniu do planów zagospodarowania zasobów zalegających w złożu „Bzie-Dębina 2-Zachód” oraz „Bzie-Dębina 1-Zachód” prognozuje się prowadzenie eksploatacji w KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” do 31.12.2051 r. Po tym okresie zakład zostanie postawiony w stan likwidacji. Kopalnia opracowała rzeczowo-kosztowy harmonogram robót likwidacyjnych, które prowadzone będą przez 20 kolejnych miesięcy. Likwidacja zakładu górniczego odbywać się będzie z wykorzystaniem środków finansowych zgromadzonych na koncie funduszu likwidacji zakładu górniczego. W ciągu 10 lat funkcjonowania tego funduszu kopalnia zgromadziła ok. 43 655 tys. PLN. Zgodnie z prognozą wykonaną przez ekspertów do momentu zakończenia eksploatacji stan funduszu wynosił będzie ok. 248 532 tys. PLN. Oszacowane przez służby techniczne i finansowe KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” koszty likwidacji kopalni, w odniesieniu do stanu inwentarzowego na koniec 2010 roku wynoszą ok. 100 532 tys. PLN, a po uwzględnieniu przychodów z likwidacji 90 479 tys. PLN (tabela 4.2.27). Oznacza to, że do momentu likwidacji kopalnia zabezpieczy na koncie FLZG środki ponaddwukrotnie przewyższające spodziewane koszty likwidacji zakładu górniczego.

Zdaniem ekspertów, KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” będzie posiadała odpowiednie środki finansowe, które pozwolą na jej likwidację zgodnie z opracowanym harmonogramem. W związku z powyższym możliwe jest utrzymywanie składki FLZG na najniższym wymaganym prawnie poziomie 3%.

Tabela 4.2.27. Zakres rzeczowy i szacunkowe koszty likwidacji KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” (ceny roku 2010)

Lp.	Wyszczególnienie	Zakres rzeczowy		Razem [tys. PLN]
1.	Likwidacja wyrobisk górniczych - wyrobiska dołowe	82 217,1	m	3 415,0
2.	Likwidacja wyrobisk górniczych - szyby i szybiki	liczba szybów: 5 długość: 4 490	szt. m	8 666,4
3.	Likwidacja zbędnych budynków i budowli, instalacji oraz demontaż maszyn i urządzeń	124	szt.	24 776,1
4.	Utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego w okresie likwidacji	23	szt.	24 889,0
5.	Wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym	---	---	20 478,6
6.	Usuwanie szkód wywołanych dokonaną eksploatacją górniczą	---	---	---
7.	Rekultywacja terenów pogórnich	94,8	ha	9 442,0
8.	Opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją zakładu górniczego	11	szt.	1 010,0
9.	Koszty ogólnego zarządu likwidowanej kopalni od chwili zaprzestania wydobywania	---	---	7 854,5
10.	Koszty likwidacji zakładu górniczego ogółem	---	---	100 531,6
11.	Prognozowane przychody z likwidacji	---	---	10 053,2
12.	Saldo kosztów i przychodów z likwidacji	---	---	90 478,5

4.2.10.2 Techniczna likwidacja

KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” prowadzić będzie likwidację zgodnie z obowiązującymi przepisami na podstawie zatwierdzonego przez właściwy urząd górniczy planu ruchu likwidowanego zakładu. Technologia likwidacji przyjęta przez kopalnię „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” zakłada wykorzystanie standardowych, sprawdzonych rozwiązań stosowanych już w przy likwidacji kopalń JSW SA w latach poprzednich. Dotyczy to głównie likwidacji szybów przez zasypanie rury szybowej (po uprzednim demontażu wyposażenia szybu i wieży szybowej) materiałem zasypowym oraz likwidacji wyrobisk poziomych poprzez wybudowanie tam i korków izolacyjnych (po wcześniejszym demontażu i wydobywaniu na powierzchnię maszyn i urządzeń). Podobnie jak w przypadku pozostałych kopalń Spółki także i KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” do likwidacji infrastruktury powierzchniowej zakładu górniczego przeznaczone zostaną obiekty, które nie posiadają wartości użytkowej. Obiekty cenne, w tym infrastruktura drogowa, wodociągowa i energetyczna, mogą zostać przekazane władzom lokalnym, a budynki uznane za cenne przeznaczone będą do sprzedaży lub przekazane do dalszego użytkowania.

4.2.10.3 Aspekty środowiskowe

Prowadzony na bieżąco przez służby KWK „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” monitoring zmian w środowisku naturalnym wywołanych działalnością górniczą pozwala szybko reagować i skutecznie usuwać wszystkie niekorzystne przejawy tej działalności. Dotyczy to w szczególności obniżenia terenu i mogących w nich powstawać zalewisk. W związku z tym kopalnia nie przewiduje możliwości pozostawienia po jej likwidacji czynnych zalewisk wymagających ciągłego utrzymywania stacji pomp. W przypadku wystąpienia jednak tych niekorzystnych zjawisk, użytkownicy zagrożonych gruntów będą mogli w dalszym ciągu występować z roszczeniami o odszkodowanie. Zgodnie z prawem, odpowiedzialność za usuwanie ujawnionych po likwidacji kopalni szkód górniczych przechodzi na jej sukcesora prawnego, czyli w tej sytuacji JSW SA.

Kopalnia „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” lokuje odpady wydobywcze na własnym składowisku „Pochwacie”, które poddawane jest bieżącej rekultywacji, a po likwidacji kopalni zostanie zagospodarowane w kierunku rekreacyjnym, tworząc Catoroczne Centrum Sportowo-Rekreacyjne „Pochwacie”.

4.2.10.4 Aspekty społeczne

W odniesieniu do kształtowania odpowiedniego poziomu zatrudnienia w okresie bezpośrednio przed likwidacją kopalnia „Borynia-Zofiówka” – Ruch „Zofiówka” realizowała będzie założenia określone przez władze JSW SA polegające na stopniowym, naturalnym zmniejszaniu stanu załogi (odejścia na emeryturę i zaniechanie przyjmowania nowych osób do pracy). Takie działania oraz alokacja pracowników między pozostałymi czynnymi zakładami Spółki pozwoli uniknąć wzrostu bezrobocia oraz napięć wśród lokalnej społeczności.

4.3 KWK „BUDRYK”

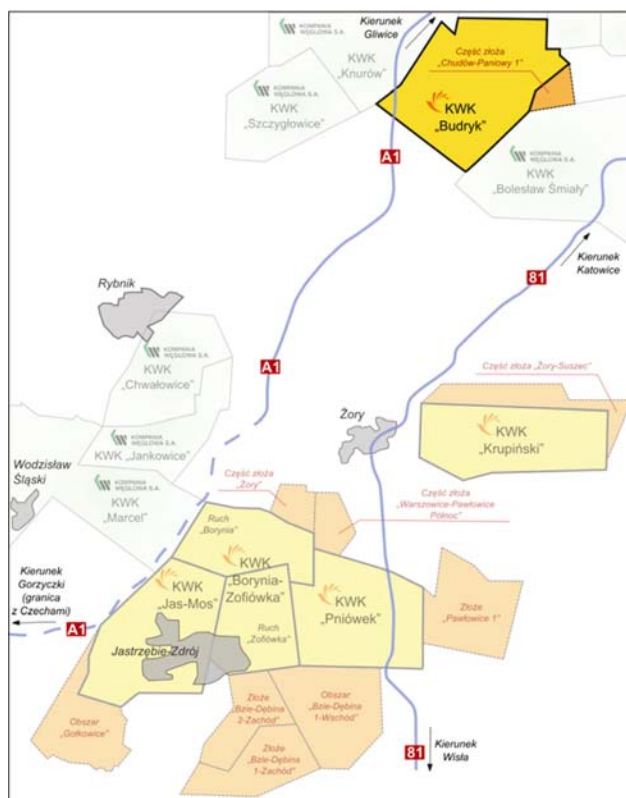
4.3.1 Lokalizacja i historia kopalni

Historia Kopalni „Budryk” sięga 1978 roku, kiedy to na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Górnictwa z dnia 14 listopada zostało utworzone przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Kopalnia Węgla Kamiennego „Budryk” w budowie. Uchwała nr 13/78 Rady Ministrów z dnia 15 września 1978 roku była aktem normatywnym zezwalającym na rozpoczęcie budowy kopalni. Plany te zakładały uzyskanie pełni zdolności produkcyjnych w roku 1991. Na początku lat 80. (ubiegłego wieku) nastąpiła zmiana modelu rozwoju zakładu wskazująca na uzyskanie przez kopalnię optimum zdolności produkcyjnych w roku 1995. W latach 1989-1991 jednak zawieszono finansowanie budowy. Ostatecznie w styczniu 1994 roku utworzona została spółka akcyjna KWK „Budryk” w budowie. Wydobycie węgla w kopalni rozpoczęło w ramach rozruchu technologicznego w marcu 1994, a formalną działalność eksploatacyjną podjęto w lipcu 1995 r. w pokładzie 338.

W 2008 roku KWK „Budryk” została włączona w struktury Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA.

Złoże KWK „Budryk” zalega na terenie gmin: Ornontowice, Gierałtowice; miast: Mikołów, Knurów, miasta i gminy Czerwionka-Leszczyny. Graniczy od północy i północnego wschodu z obszarem górniczym KWK „Sośnica-Makoszowy” oraz KWK „Bielszowice”; od zachodu i południowego zachodu z KWK „Knurów-Szczygłowice” oraz OG „Dębieńsko 1”; od południowego wschodu – z obszarem górniczym KWK „Bolesław Śmiały”.

Obszar kopalni „Budryk” pod względem geograficznym położony jest w zachodniej części Wyżyny Śląskiej, natomiast pod względem hydrograficznym należy do zlewni rzeki Kłodnicy. Jest to teren rolniczy (pola i łąki), nieprzemysłowy oraz słabo zabudowany z niewielkimi skupiskami zabudowań w środkowej i wschodniej części (Ornontowice, Chudów, Mikołów-Bujaków). Pozostała część obszaru pokryta jest lasami. Występuje niewielka różnica wzniesień (od +315 m n.p.m. na południu do +233 m n.p.m. na północy).

Rys. 4.3.1. Lokalizacja kopalni „Budryk”

Kopalnia eksploatuje węgiel na podstawie koncesji nr 13/94 z dnia 21.03.1994 r. (ze zmianą MOŚZNIŁ z dnia 27.12.2001 r. dotyczącą zmiany obszaru i terenu górniczego „Ormontowice I”) na wydobywanie węgla i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża węgla kamiennego KWK „Budryk”.

Kopalnia „Budryk” posiada strukturę prostą z pojedynczym kompleksem wydobywco-przerobczym.

4.3.2 Geologia

4.3.2.1 Wstęp

KWK „Budryk” jest najmłodszą kopalnią z grupy JSW. Kopalnia rozpoczęła wydobywanie w roku 1994. Obszar, jaki obejmuje obecna koncesja, to w sumie 37,5 km², głębokość, do jakiej koncesja obowiązuje, to 1290 m od powierzchni. Od roku 2008 KWK „Budryk” jest częścią grupy JSW i obejmuje dwa obszary: główny obszar koncesji – pole Ormontowice I oraz mniejszy obszar koncesji na północnym wschodzie – Ormontowice II, który pierwotnie był częścią pola „Chudów-Paniowy”. Złoże węgla podzielone jest na 4 sekcje: A-D, podzielone uskoki, z pięcioma czynnymi szybami. Szyby 1, 2 oraz 3 zlokalizowane są na południu obszaru koncesji; szyb 6 zlokalizowany jest w centrum obszaru koncesji, zaś szyb 5 leży w nowszym obszarze koncesji, położonym na północnym wschodzie pola Ormontowice II.

KWK „Budryk” graniczy z czterema innymi kopalniami, z których żadna nie należy do grupy JSW: „Bolesław Śmiały” od południowego wschodu, „Bielszowice” od północnego wschodu, „Sośnica-Makoszowy” od północy oraz „Knurów-Szczygłowice” od zachodu. Kopalnia „Dębieńsko”, obecnie zamknięta, zlokalizowana jest od południowego zachodu, w tej chwili podejmowane są działania dla jej ponownego otwarcia. Na wschód od kopalni „Budryk” znajduje się niewielki obszar, na który obecnie JSW SA rozważa złożenie wniosku na koncesję na wydobywanie węgla.

Obecna koncesja na obszar Ormontowice I obowiązuje do roku 2019. Nie wszystkie zasoby zostaną wydobyte do czasu wygaśnięcia koncesji, dlatego też JSW będzie występować o nową koncesję, na dwa lata przed wygaśnięciem obecnej. Koncesja na mały obszar pola Ormontowice II, dotycząca tylko jednego pokładu, udzielona została w roku 2005 i ma się zakończyć w roku 2020.

Przyszłe koncesje obejmować będą dalszą część pola „Chudów-Paniowy” w kierunku wschodnim oraz potencjalny obszar poszukiwawczy w kierunku wschodnim. Jak wspomniano powyżej, nie ma jeszcze decyzji co do daty złożenia wniosków o koncesje. Wykaz aktualnych koncesji oraz potencjalnych przyszłych koncesji zestawiono w tabeli 4.3.1.

Na rysunku OS10611-003 (załącznik) zilustrowano obszar koncesji na wydobywanie dla KWK „Budryk”, przyszłe koncesje, lokalizację szybów, obszary górnicze sąsiednich kopalni na tle mapy geologicznej.

Tabela 4.3.1. Koncesje

Nazwa koncesji	OG „Ornontowice I”	OG „Ornontowice II”	„Chudów-Paniowy”
Koncesja uzyskana (planowana)	1994	2005	-
Rok zakończenia koncesji	2019	2020	-
Powierzchnia obowiązywania koncesji	35,97 km ²	1,56 km ²	3,07 km ²
Głębokość, do jakiej koncesja obowiązuje	1290 m	1250 m	1250 m

W obrębie obszaru obowiązywania obecnej koncesji jest 18 pokładów przemysłowych, od pokładu 338/2 do pokładu 407/1.

4.3.2.2 Lokalizacja geologiczna

Żyło węgla kamiennego „Budryk” położone jest w środkowej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, na północno-zachodnim skrzydle niecki głównej.

4.3.2.3 Stratygrafia

Tabela 4.3.2. Stratygrafia

Okres	Epoka	Wiek	Nazwy lokalne (warstwy)	Miąższość [m]	Grupy pokładów węgla	Liczba pokładów przemysłowych	
						Ornontowice	
						I	II
czwartorzęd	Holocen/Plejstocen		-	0-79			
trzeciorzęd	Miocen		-	Maks. 135			
Trias			-	Maks. 66			
karbon	Westfal	B	Orzeskie	800-1250	300	7	1
		A	Rudzkie	?	400	10	-

Czwartorzęd: osady czwartorzędu pokrywają cały obszar żyło, miąższość osadów jest zmienna i wynosi od 0,0 - 79,0 m. Są to utwory związane głównie z akumulacją wodno-łodowcową plejstocenu (gliny, piaski i żwiry w niewielkim stopniu z domieszką materiału ilastego). Miąższość utworów czwartorzędu maleje w południowej części obszaru do całkowitej redukcji w rejonie południowego naroża obszaru górniczego. W południowo-zachodniej części obszaru utwory czwartorzędu zalegają bezpośrednio na karbonie.

Trzeciorzęd: utwory trzeciorzędu – miocenu występują w zachodniej, północnej i północno-wschodniej części obszaru górniczego. Maksymalna ich miąższość wynosi 135 m. Pod względem litologicznym są to zielono-szare i szare ropy margliste, przechodzące lokalnie w margle, ropy gipsowe z wkładkami ropy i grubokrystalicznych gipsów, ropy piaszczyste. Spotyka się także wkładki piasku lub piaskowca.

Trias: utwory triasu zalegają we wschodniej części obszaru prowadzenia działalności górniczej. Maksymalna miąższość wynosi 66 m. Utwory triasu zalegają bezpośrednio na karbonie. Wykształcone są w postaci margli ilastych i wapienistych, miejscami dolomitycznych lub piaszczystych z wkładkami białego wapienia.

Karbon: utwory karbonu produktywnego reprezentowane są przez warstwy orzeskie oraz rudzkie.

Warstwy orzeskie występują na całym dokumentowanym obszarze, miąższość ich wynosi od około 800 m w części północnej do około 1250 m na południu.

W wykształceniu litologicznym przeważają zdecydowanie ropy i mułowce nad piaskowcami i licznymi pokładami węgla.

Pokłady węgla występują najczęściej wśród ropy, rzadziej w bezpośrednim kontakcie z piaskowcami. Są bardzo liczne, ale o zmiennej grubości od 0,60 do 3,50 m. Charakteryzują się również zmienną jakością. Udokumentowano 20 pokładów warstw orzeskich od pokładu 326 do 364/2. Siedem z nich zawierają zasoby przemysłowe.

Warstwy rudzkie - występują na całym dokumentowanym obszarze, ale pełnego ich profilu nie przewierca żaden otwór na obszarze ani w bezpośrednim sąsiedztwie żyło. Zawierają pokłady węgla grupy 400.

Górne części warstw rudzkich to głównie kompleks osadów ropy-mułowcowych z niewielką ilością piaskowców oraz licznymi pokładami węgla. Natomiast pokładów dolnej części warstw rudzkich, ze względu na głębokość zalegania nie dokumentowano.

Mięszszości pokładów w obrębie warstw rudzkich wahają się od 0,6 m do 3,9 m. 10 pokładów od 401 do 407/1 zaliczono do pokładów przemysłowych.

4.3.2.4 Pokłady przewidziane do eksploatacji

Poniżej zestawiono pokłady, w których kopalnia „Budryk” planuje eksploatację:

Tabela 4.3.1. Pokłady przewidziane do eksploatacji

Grupa pokładów	Pokład	Rozszczenie pokładu	
300	338	2	
	341	0	
	358		1
			2
	362	1	
	363	0	
	364		1
		2	
400	401	0	
	402	0	
	404		2
			3
			4
			6
	405		1
			2
	406	3	
	407	1	

Średnia miąższość pokładów oraz względne odległości w pionie pomiędzy pokładami pokazane są na rysunku OS10611-003 (załącznik).

4.3.2.5 Tektonika

Ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienności jakości węgla, według Wytycznych dokumentowania złóż kopalni stałych w kategoriach D1 do A (Ministerstwo Środowiska 1992 r.), złożo KWK „Budryk” należy do grupy II.

Główny obszar kopalni „Budryk” podzielony jest dużymi uskokami. Główna strefa uskokowa to strefa uskokowa „Barbara” – jest to szeroka strefa uskoków o sumarycznej amplitudzie zrzutu rosnącej w kierunku wschodnim od 30 do 60 m, zrzucających warstwy na południe.

Uskok Dębieński biegnie równolegle, na południe od uskoku Barbara, o kierunku W-E i zrucie na północ, amplitudzie zrzutu około 22 m w części zachodniej i około 45 m w części wschodniej.

Dalsze uskoki na tym obszarze mają kierunki przebiegu SW-NE. Największy z nich to uskok Knurowski, położony w północno-zachodniej części obszaru. Zrzuca on warstwy na SE, zmieniając wysokość zrzutu do 100 m. Ostatnio prowadzone roboty górnicze zweryfikowały w znacznym stopniu jego pierwotny przebieg, w związku z tym zmieniono także harmonogram robót górniczych.

4.3.2.6 Jakość węgla

Węgiel, jaki posiada kopalnia „Budryk”, to mieszanka typu 35 oraz typu 34, z mniejszymi ilościami typów 32 oraz 33. Węgiel ten charakteryzuje się umiarkowaną zawartością popiołu, niską zawartością siarki oraz średnią do wysokiej zawartością części lotnych. Procentowy udział typów węgla jest następujący:

Tabela 4.3.4. Udział typów węgla w zasobach przemysłowych

Typ węgla	Udział poszczególnych typów węgla w kopalni „Budryk”
32.2	0,3%
33	0,4%
34.1	0,0%
34.2	47,5%
35.1	48,4%
35.2A	3,5%

Średnia jakość dla poszczególnych pokładów podana jest w dalszej części.

4.3.2.7 Zagrożenia naturalne

Kategorie zagrożeń naturalnych dla pokładów udostępnionych w KWK „Budryk” przedstawiono w tabeli 4.3.5.

Tabela 4.3.5. Zestawienie zagrożeń naturalnych w rozbiciu na pokłady

Pokład	Zagrożenia naturalne					
	Metanowe	Wodne	Wybuch pyłu węglowego	Tępania górotworu	Wyrzuty gazów i skał	Samozapalność węgla
	kategoria	stopień	klasa	stopień	kategoria	grupa
338/2	bz	I, II	B	bz	bz	II
341	NM-IV	III	B	bz	bz	III
358/1	III-IV	I, II	B	bz	bz	bd
358/2	–	I, II	–	bz	bz	bd
362/1	–	I	–	bz	bz	bd
363	–	I, II	–	bz	bz	bd
364/1	–	I, II	–	bz	bz	bd
364/2	IV	I, II	B	bz	bz	I, III
401	IV	I, II	B	bz	bz	bd
402	–	I, II	–	bz	bz	bd
404/2	–	I	–	bz	bz	bd
404/3	–	I	–	bz	bz	bd
404/4	–	I	–	bz	bz	bd
404/6	–	I	–	bz	bz	bd
405/1	–	I	–	bz	bz	bd
405/2	–	I	–	bz	bz	bd
406/3	–	I	–	bz	bz	bd
407/1	–	I	–	bz	bz	bd

bz – brak zagrożenia, bd – brak danych

W KWK „Budryk” zidentyfikowano pięć głównych rodzajów zagrożeń naturalnych. Są to zagrożenia następujące:

Zagrożenie metanowe

Udostępnione pokłady kopalni „Budryk” zaliczane są od I do IV kategorii zagrożenia metanowego. Kopalnia jest zatem uważana za kopalnię o wysokim stopniu zagrożenia metanowego. Odmetanowanie nie jest jednak wymagane na wszystkich ścianach eksploatacyjnych, ponieważ

pomimo zaliczenia niektórych z nich do wysokiej kategorii metanowości, nie obserwuje się tam wydzielania dużych ilości metanu. Monitoring warunków środowiskowych jest prowadzony z powierzchni. Kopalnia w zależności od sytuacji stosuje dwa systemy przewietrzania ścian określane jako U i Y.

Kopalnia stosuje technikę ujmowania metanu poprzez dokonane odwierty drenażowe, co pozwala wychwytywać z górotworu ok. 30% metanu. Pozostałe 70% uwalniane jest do powietrza wentylacyjnego podczas prowadzenia wydobywania, a następnie wraz z powietrzem kopalnianym trafia na powierzchnię i uwalniane jest do atmosfery.

Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

Wszystkie udostępnione pokłady i wyrobiska w tych pokładach zaliczono do klasy B zagrożenia wybuchem pyłu węglowego, zatem konieczne jest podejmowanie w kopalni działań zapobiegawczych przewidzianych dla eksploatacji podziemnej. Z tego też powodu, w miejscach określonych przepisami, ustawione są przeciwwybuchowe zapory pyłowe z pyłem kamiennym, utrzymywane w odpowiednim stanie. W czasie wizyt w kopalni stwierdzono, że pył kamienny rozpylony jest też na stropie, spągu oraz na ociosach wszystkich wyrobisk podziemnych. Chociaż nie mierzono tego podczas wizyt ekspertów, obserwacja wzrokowa pozwala stwierdzić, że kopalnia spełnia wymagania polskich przepisów odnośnie ilości pyłu kamiennego utrzymywanego w zagrożonych wyrobiskach (zawartość stałych części niepalnych w pyłe węglowym w ilości co najmniej 70% w polach niemetanowych lub 80% w polach metanowych).

Tapania

Na podstawie wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych udostępnione pokłady KWK „Budryk” zaliczone zostały do nieskłonnych do tapania. Zagrożenie tapaniami nie występuje zatem w tej kopalni.

Wyrzuty gazów i skał

W kopalni „Budryk” nie stwierdzono zagrożenia wyrzutami gazów i skał.

Zagrożenia klimatyczne

Kopalnia „Budryk” ma bardzo wysoki stopień geotermiczny, wynoszący 27,7 m/ 1°C, a temperatury notowane w wyrobiskach zmieniają się od 30°C do 40°C.

Określona przepisami dopuszczalna wartość temperatury na stanowiskach pracy wynosi 28°C. Poziomy eksploatacyjne, na których obecnie prowadzone jest wydobywanie, wymagają zatem stosowania urządzeń do schładzania powietrza w ścianach oraz na niektórych stanowiskach pracy.

Stosowany w kopalni centralny system klimatyzacji schładza wodę do około 2,5°C, która następnie doprowadzana do urządzeń chłodzących na stanowiskach pracy. W urządzeniach tych wentylatory przedmuchują gorące powietrze (zasysane z otoczenia) przez radiator ze schłodzoną wodą. Większe urządzenia chłodzące są używane w chodnikach transportowych, a mniejsze na przodkach ścianowych. Jest to system zamknięty, z recykulacją wody.

W kopalni prowadzony jest automatyczny monitoring temperatury w wyrobiskach podziemnych, a dane są transmitowane do stanowisk kontrolnych na powierzchni, co zaobserwowano podczas wizyty w kopalni.

4.3.2.8 Zasoby węgla

Dostępność danych oraz ich weryfikacja

Wizyta w kopalni „Budryk” odbyła się w dniach 2, 3 oraz 4 marca 2011 r. W spotkaniach uczestniczyli: Główny Geolog Górniczy kopalni „Budryk” Jacek Kurpan oraz Główny Geodeta Górniczy Dariusz Klucznik. Dokumenty oraz informacje, z których korzystano w czasie tej wizyty, obejmowały między innymi:

- mapy oraz dokumentacje geologiczne,
- profile geologiczne szybów oraz otworów badawczych,
- przekroje geologiczne,
- mapy terenu objętego koncesją oraz lokalizacje otworów badawczych,
- mapy z harmonogramem eksploatacji dla każdego pokładu,
- tabele zbiorcze zasobów dla każdego pokładu,
- dane zbiorcze jakości węgla dla każdego pokładu oraz wybrane arkusze wyników badań laboratoryjnych.

Odnosnie informacji zebranych i wymienionych powyżej, dokonano sprawdzenia dokładności i rzetelności danych. Kontrola danych skupiła się najbardziej szczegółowo na oszacowaniu zasobów operatywnych, jakie wykazała Spółka.

Zasoby węgla (resources i reserves)

Zasoby w poszczególnych pokładach, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji, przedstawiono w tabeli 4.3.6. W niektórych przypadkach dokonano zmian bądź też korekt w stosunku do pierwotnych danych przekazanych przez JSW SA. Całość tych zasobów znajduje się na terenie obszaru koncesji na wydobycie dla OG Ornontowice I oraz II, lecz podzielone są one w tabeli 4.3.7 na zasoby planowane do wydobycia przed datą wygaśnięcia obecnej koncesji (2019) oraz zasoby planowane do wydobycia w okresie przyszłej koncesji. Z zadowoleniem stwierdzamy, że szacunki w poniższej tabeli są ogólnie zgodne z poziomem dokładności, jaki jest przypisywany polskiemu systemowi szacowania zasobów. Zasoby operatywne ogółem, do roku 2019 oraz na czas wykraczający poza tą datę, szacowane są dla KWK „Budryk” na 236,5 mln Mg.

Tabela 4.3.6. Zasoby według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. Mg									
	Bilansowe*			Przemysłowe*	Operatywne (do 2019)			Operatywne (po 2019)		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem	A+B	C1+C2	Ogółem
338/2	12 017	22 265	34 282	1 458	0	0	0	0	948	948
341	3 654	13 564	17 218	5 794	350	109	459	369	2 856	3 225
358/1	22 609	37 321	59 930	32 244	7 475	6 568	15 043	0	5 278	5 278
358/2	0	7 271	7 271	3 992	0	0	0	0	2 594	2 594
362/1	0	42 144	42 144	27 975	0	0	0	0	18 185	18 185
363	0	36 025	36 025	15 367	0	0	0	0	9 992	9 992
364/1	0	42 894	42 894	5 762	0	0	0	0	3 747	3 747
364/2	6 874	43 527	50 401	28 579	3 545	4 816	8 361	54	10 134	10 188
401	2 969	71 366	74 335	50 225	721	4 895	5 616	576	25 990	26 566
402	0	59 164	59 164	37 830	0	1 226	1 226	0	22 820	22 820
404/2	0	8 160	8 160	2 372	0	0	0	0	1 542	1 542
404/3	0	6 102	6 102	4 139	0	0	0	0	2 691	2 691
404/4	0	31 672	31 672	15 768	0	0	0	0	10 250	10 250
404/6	0	32 300	32 300	18 873	0	0	0	0	12 269	12 269
405/1	0	87 191	87 191	53 812	0	0	0	0	37 666	37 666
405/2	0	79 895	79 895	35 781	0	0	0	0	25 047	25 047
406/3	0	25 042	25 042	7 963	0	0	0	0	5 175	5 175
407/1	0	20 522	20 522	11 731	0	0	0	0	7 624	7 624
Ogółem	48 123	666 425	714 548	358 444	13 091	17 614	30 705	999	204 808	205 807

* Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

Powyższe zasoby bilansowe, wynoszące 714,5 mln Mg, obejmują jedynie zasoby w pokładach przewidzianych do eksploatacji, na których opierają się założenia przyszłej produkcji kopalni. Jednakże, w ewidencji zasobów podaje się dalsze 135,8 mln Mg zasobów bilansowych w pokładach, nie klasyfikowanych jako przemysłowe czy też operatywne.

Resources oraz reserves oszacowane zgodnie z systemem JORC Code zestawiono w tabeli 4.3.7. Całkowite zasoby operatywne dla KWK „Budryk” szacowane są w wysokości 236,5 mln Mg. Jednakże, tylko zasoby w wysokości 30,7 mln Mg mieszczą się w ramach okresu obowiązywania obecnej koncesji, zatem tylko te zasoby zgodne będą z kategorią Reserves, jakie definiuje system JORC. Należy stwierdzić, że nie ma technicznych przyczyn, aby przedłużenie obecnej koncesji nie miało być udzielone.

Reserves zgodnie z systemem JORC Code to węgiel w złożu (in-situ) netto, zawierający przerosty o grubości do 5 cm. Nie są dostępne dla poszczególnych pokładów rzeczywiste szacunki odnośnie do węgla handlowego (lub mogącego być przedmiotem sprzedaży) po wzbogaceniu w zakładzie przerobczym. Uzyskujemy ogólne zapewnienia, że zakłady przerobcze wzbogacające urobek mają sprawność 95%,

sądzimy zatem, że zasoby węgla handlowego winny być szacowane na około 5% mniej niż ogólne zasoby netto. Dla węgla o wyższych zawartościach popiołu (> 12% popiołu) bardziej uzasadnione byłoby stosowanie dyskonta na poziomie wyższym.

Tabela 4.3.7. Podsumowanie Resources and Reserves zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves (2010) w mln Mg *						
Resources			Reserves**			
Measured	Indicated	Ogółem	Okres koncesji	Proved	Probable	Ogółem
			do 2019:	13 ,1	17 ,6	30 ,7
48 ,1	666 ,4	714 ,5	po 2019***:	1 ,0	204 ,8	205 ,8
			Ogółem	14 ,1	222 ,4	236 ,5

* Mogą występować błędy wynikające z zaokrąglenia

** Rezerwy węgla handlowego (mogącego być przedmiotem sprzedaży) powinno się szacować w taki sposób, aby od tych wartości rezerw netto węgla odejmować 5 %

*** Rezerwy po roku 2019 są uwarunkowane odnowieniem (przedłużeniem) koncesji

Z uwagi na to, że 135,8 mln Mg zasobów bilansowych zakwalifikowane jest do zasobów nieprzemysłowych i nie ma obecnie możliwości ich wydobywania, to zgodnie z wytycznymi obowiązującymi dla systemu JORC, można je uważać jedynie za zasoby zinventaryzowane (*inventory coal*) niż za Resources. Jeżeli warunki ekonomiczne lub technologiczne zmienią się w przyszłości i część zasobów nieprzemysłowych zostanie zakwalifikowana do wydobywania, to staną się potencjalnie zasobami kategorii Reserves.

Zasoby potencjalne

Potencjalne zasoby na pozostałą część pola Chudów-Paniowy, na które JSW SA planuje uzyskanie koncesji w przyszłości, szacowane są w sposób następujący:

Tabela 4.3.8. Zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Szacowane zasoby (w tys. Mg)							
Obszar koncesji	Potencjalne bilansowe			Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
Chudów-Paniowy 1	-	7 599	7 599	7 188	-	5 584	5 584
Ogółem	-	7 599	7 599	7 188	-	5 584	5 584

Według systemu JORC Code zasoby potencjalne przedstawione są szacunkowo w tabeli 4.3.9. Zasoby te będą mogły być uznane zgodnie z systemem JORC, czy też wytycznymi do systemu JORC, kiedy zostanie udzielona koncesja na wydobywanie w tym obszarze.

Tabela 4.3.9. Podsumowanie Resources i Reserves dla koncesji, jakie mają zostać uzyskane w przyszłości, zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves (2010) w mln Mg						
Obszar koncesji	Potential Resources			Potential Reserves		
	Indicated	Inferred	Ogółem	Proved	Probable	Ogółem
„Chudów-Paniowy 1”	7,6	-	7,6	-	5,6	5,6
Ogółem	7,6	-	7,6	-	5,6	5,6

Zauważyć należy, że są to plany JSW SA na przyszłość. Nie zostały one sprawdzone w ramach przygotowywania niniejszego sprawozdania.

Zasoby bilansowe (klasyfikacja polska) oraz Potential Reserves (JORC) dla pola „Chudów-Paniowy 1” oparte są tylko na prowizorycznych szacunkach.

4.3.2.9 Jakość węgla

Średnia jakość węgla w poszczególnych pokładach, podawana przez JSW SA, jest następująca:

Tabela 4.3.10. Średnia jakość węgla w rozbiściu na pokłady (stan powietrzno-suchy)

Pokład	Wilgotność (%)	Zaw. popiołu (%)	Zaw. części lotnych (%)	Wartość opałowa [MJ/kg]	Zaw. siarki (%)	Zaw. fosforu (%)	Typ węgla
341	3,43	22	35,8	25,587	1,0	0,050	32, 33
358/1	2,79	11	33,8	29,603	0,9	0,050	34, 35
358/2	1,73	14	32,7	29,184	0,7	0,050	34
362/1	2,13	16	34,0	28,217	0,8	0,050	34, 35
363	1,89	15	33,6	28,467	0,8	0,050	34, 35
364/1	2,05	12	33,6	29,543	0,7	0,050	34
364/2	2,06	12	32,8	29,494	0,8	0,050	34, 35
401	1,98	19	32,2	27,326	0,7	0,050	34, 35
402	2,14	12	32,4	29,851	0,6	0,050	34, 35
404/2	0,85	14	29,6	29,153	0,5	0,050	35
404/3	1,41	10	31,0	29,166	0,7	0,050	35
404/4	0,92	15	30,3	29,021	0,7	0,050	34, 35
404/6	1,30	15	30,3	29,002	0,7	0,050	34, 35
405/1	1,17	12	27,4	30,018	0,4	0,050	35
405/2	1,03	11	27,4	31,635	0,3	0,050	35
406/3	0,64	13	27,5	29,634	0,6	0,050	35
407/1	0,72	19	27,8	27,275	0,7	0,050	34, 35

Podanych powyżej średnich wartości nie można było, ze względów czasowych, sprawdzić w trakcie trwania wykonywanego audytu.

Powyższe dane dotyczące średniej jakości węgla w rozbiściu na pokłady dotyczą węgla netto, z odliczeniem przerosłów, których miąższość może przekraczać 5 cm. Wyższe wartości zawartości popiołu są prawdopodobnie związane z obecnością przerosłów w pokładzie węgla, o grubości nie przekraczającej 5 cm.

4.3.2.10 Podsumowanie

Zgodnie z polskimi standardami, zasoby operatywne dla KWK „Budryk” wynoszą 236,5 mln Mg. Można założyć, że okres obowiązywania obecnej koncesji na wydobycie dla KWK „Budryk” zostanie wydłużony poza rok 2019. Zasoby operatywne, które planowane są do wydobycia w trakcie okresu obowiązywania koncesji, wynoszą tylko 30,7 mln Mg. Nie ma technicznych przyczyn, aby przedłużenie obecnej koncesji nie było udzielone, zarówno co do czasu, jak wielkości zasobów.

Potencjalne zasoby operatywne w przypadku przyszłych koncesji mogą prawdopodobnie przekroczyć 5,5 mln Mg.

Nie ma technicznych przyczyn, aby przyznanie przyszłej koncesji nie było udzielone.

Przybliżone porównanie z systemem JORC Code wskazuje, że *reserves* na terenie objętym koncesją na wydobycie dla KWK „Budryk” są rzędu 236,5 mln Mg (około 224,7 mln Mg węgla handlowego). Jednak tylko 30,7 mln Mg to zasoby dla okresu obowiązywania obecnej koncesji (około 29,2 mln Mg węgla handlowego), które można uznawać za zgodne z klasyfikacją JORC (*reserves*).

4.3.3 Opis kopalni

4.3.3.1 Udostępnienie pionowe

Żyło kopalni udostępnione zostało pięcioma szymbami – Szyby I, II, III, V i VI. Szyby II i V są to szyby wydechowe wyposażone w wentylatory do odprowadzania zużytego powietrza z kopalni. Szyby I, III i VI są to szyby wdechowe.

Tabela 4.3.11. Podstawowe parametry szybów są przedstawione poniżej:

	Szyb I	Szyb II	Szyb III	Szyb V	Szyb VI
Wentylacja	Wdechowy	Wydechowy	Wdechowy	Wydechowy	Wdechowy
Używanie	Główny szyb wydobywczy	Wentylacyjny	Materiałowo-zjazdowy	Wentylacyjny	Materiałowo-zjazdowy
Średnica w m	9,0	9,0	9,0	9,0	9,0
Głębokość w m	1 157	1 158	1 090	1 006	1 034
Wielkość skipu lub klatki	Bok 1 – 2x35t		4 klatki – 4 poziomy		2 klatki – 4 poziomy

Szyb VI jest obecnie pogłębiany do poziomu 1 290, aby udostępnić niżej leżące pokłady, z których ma być eksploatowany węgiel koksujący Typu 35.

4.3.3.2 Roboty przygotowawcze

Pokłady zalegające w obszarze górniczym kopalni cechują się stosunkowo niewielkim nachyleniem.

Tabela 4.3.12 pokazuje postęp przodków z ostatnich pięciu lat. Należy zauważyć, że JSW SA nabyła KWK „Budryk” w roku 2008 i od tego czasu zauważalny jest spadek prędkości postępu robót. To samo zjawisko można było zauważyć na innych kopalniach i uważa się, że jest to wynik kryzysu finansowego, który dotknął wszystkie kopalnie. Przyszłe roboty udostępniające będą wymagały tempa 14 555 m/rok, co w oparciu o dotychczasowe doświadczenia można uznać za założenia racjonalne.

Tabela 4.3.12. Postępy robót przygotowawczych

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Roboty udostępniające (m)	15 936	12 336	8 963	9 491	10 441
Tempo robót udostępniających (m/1000 Mg)	4,6	3,6	3,1	3,4	3,4

Wszystkie wyrobiska podziemne zabezpieczane są standardowymi łukami podatnymi typu V. Eksperci zaobserwowali w wyrobiskach obudowy składające się głównie z czterech elementów łukowych, co jest typowe dla wszystkich kopalń. Do zabezpieczenia wyrobisk stosuje się konwencjonalne metody górnicze, z kombajnami chodnikowymi dopasowanymi do danych warunków. Zabiór przodka przy urabianiu kombajnem chodnikowym wynosi od 1 do 2 metrów, następnie zabezpiecza się wyrobisko, stawiając odrzwa obudowy podporowej w odstępach co 0,7 m. Zabudowa wyrobiska odbywa się poprzez odpowiednie ustawienie łuków ociosowych, a następnie podniesienie przy pomocy kombajnu łuków stropnicowych i odpowiednie skręcenie poszczególnych elementów odrzwy obudowy ŁP. Stosowana jest opinka z siatki stalowej, mająca na celu zapobieganie opadaniu odłamków skalnych do wyrobiska.

Kopalnia posiada 8 kombajnów chodnikowych produkcji polskiej (AM50 i AM75). Cztery AM50 są dzierżawione, 3 stanowią w pełni własność kopalni, a 1 AM75 stanowi własność firmy zewnętrznej świadczącej usługi na rzecz kopalni.

Część robót przygotowawczych i udostępniających jest zlecana firmom zewnętrznym, które korzystają z maszyn będących własnością JSW SA bądź wykorzystują ich własny sprzęt. Ogólnie – wyrobiska kamienne i kamiennie-węglowe prowadzone są przez firmy zewnętrzne, wyrobiska w pokładzie są głównie drażone przez kopalniane zespoły zajmujące się robotami przygotowawczymi. Standardy prowadzonych robót podziemnych we wszystkich wyrobiskach były na bardzo wysokim poziomie.

Kopalnia przygotowuje się obecnie do udostępnienia poziomu 1290 z wyrobisk na poziomie 1050, aby dojść do głębionego Szybu VI. Zamiarem jest udostępnienie pokładów węgla koksującego pomiędzy poziomem 1050 a 1290. Połączenie do Szybu I na poziomie 1050 umożliwi wydobycie węgla z niższych pokładów poprzez poziom 1050 w tym szybie.

4.3.3.3 Eksploatacja

Metoda wybierania węgla

Kopalnia stosuje system ścianowy od pola i pracuje średnio na trzech ścianach dla osiągnięcia założonych planów produkcyjnych. Pokłady są na ogół płaskie bez znacznych nachyleń.

Długości ścian wynoszą zazwyczaj 250 m, z wybiegami od 500 m do 1200 m, a wysokość ściany wynosi od 1,4 m do 2,7 m.

Metoda wydobycia dla większości ścian jest konwencjonalna, przy urabianiu węgla kombajnem z zabiorem 0,8 m. Pustka poeksploatacyjna likwidowana jest poprzez zawał skał stropowych w miarę przesuwania się ściany. Napędy przenośnika ścianowego umieszczone są w chodnikach i aby zapewnić bezkolizyjność ich przemieszczania, łuki przyociosowe w chodniku podścianowym i nadścianowym muszą być

wypinane. Ogólnie, warunki w chodnikach przed ścianą są dobre, jednakże występuje wypiętrzanie spągu. W chodniku podścianowym prowadzi się pobierkę spągu przy zastosowaniu ładowarek.

Eksploatacja prowadzona jest bez pozostawiania pasów węgla pomiędzy kolejnymi ścianami. Chodnik podścianowy na każdej ścianie jest wzmocniany kotwami przed ścianą oraz stalowymi spągnicami i stojakami za linią ściany. Jednocześnie, chodnik jest uszczelniony od strony ściany, aby zapobiec ucieczce powietrza. Wyrobisko to jest następnie ponownie wykorzystywane dla następnego pola eksploatacyjnego, aby zapewnić dostęp i wentylację ściany. Kopalnia stosuje zarówno systemy przewietrzania na U, jak i Y.

Transport materiałów prowadzony jest głównym chodnikiem przenośnikowym – a tam gdzie to konieczne – przez ścianę, gdy warunki panujące w chodniku nadścianowym uniemożliwiają transport materiałów.

Na niektórych ścianach, pustki eksploatacyjne są uszczelniane przy pomocy wypełnienia hydraulicznego, złożonego z popiołów lotnych i wody. Nie zabezpiecza to przed deformacjami terenu, ale redukuje przenikanie powietrza przez zroby, co zabezpiecza przed gromadzeniem się metanu w obszarze zrobów oraz ogranicza możliwość samozapłonu węgla.

Wyposażenie górnicze

Wyposażenie ścianowe jest dostarczane przez różnych producentów.

Kopalnia posiada cztery dwuramionowe kombajny ścianowe z elektrycznym napędem posuwu. Dwie maszyny KSW-880EU, jedna KSW-460NE oraz jedna KGE-750F są dzierżawione.

Obecne w kopalni obudowy zmechanizowane w liczbie 992 sekcji są polskiej produkcji. Główni producenci obudów to: Glinik, Fazos, Tagor (Fazos 12/25, Tagor-12/23 POz, Glinik -09/23 POz, SATO 15/35 POz).

Przenośniki ścianowe są produkcji JOY, a inne elementy kompleksów ścianowych są głównie produkcji polskiej.

Ograniczenia produkcji

Obecny plan kopalni opiera się o jednoczesne urabianie trzech ścian i nie ma poważniejszych ograniczeń produkcji.

Produkcja

Uzyskana dzienna produkcja węgla handlowego z jednej ściany wynosi 5 500 Mg, co stanowi poziom wydajności możliwy do przyjęcia.

KWK „Budryk” wyprodukowała w 2010 roku 3 060 100 Mg węgla handlowego z 4 558 257 Mg węgla surowego (67%), produkując średnio dziennie 12 000 Mg przeciętnie z 3,1 ściany, uzyskując średnią wydajność dzienną ze ściany w wysokości 3 871 Mg.

Plan na rok 2011 przewiduje wyprodukowanie 3 024 000 Mg węgla handlowego z 4 447 800 Mg węgla surowego (68%), produkując średnio dziennie 12 000 Mg – i podobne wielkości przewiduje się w przyszłości. Wielkość ta wydaje się być rozsądną w oparciu o obecną wydajność.

Tabela 4.3.13. Dzienna produkcja węgla

Rok	2012	2013	2014	2015	2016
Mg /dzień	12 200	12 300	12 300	12 300	12 800

Należy zauważyć, że dotarcie do niższych pokładów zwiększy udział węgla typu 35 w stosunku do dzisiejszej produkcji.

4.3.4 Transport węgla, ludzi i materiałów

Węgiel surowy jest transportowany ze ścian typowymi przenośnikami o szerokości 1200 mm (o wydajności 2 250 Mg/godz.). Transportują one węgiel na przenośniki o szerokości 1400 mm (3000 Mg/godz.) do skipu przy Szybie I, skąd skipy 4 x 35 t transportują go na powierzchnię i do zakładu przeróbki węgla.

Ludzie i materiały są transportowane przy pomocy jednoszynowych, podwieszanych kolejek spalinowych. Ludzi przewozi się przy pomocy kolejki jednoszynowej z podszybia do miejsca ich pracy.

Wydaje się, że zespoły jezdne są dobrze utrzymywane i regularnie unowocześniane i odnawiane.

Do transportu obudów zmechanizowanych z jednego oddziału na drugi są również stosowane specjalnie dostosowane do tego celu jednoszynowe kolejki spalinowe. W zależności od adaptacji kolejka może przewozić w jednym ładunku 16- lub 20-tonowe elementy, co umożliwia przewóz obudów w całości, bez konieczności ich demontażu.

Przy pomocy tego wyposażenia można przetransportować cały kompleks ścianowy z jednej ściany na drugą w ciągu 6 tygodni. Faktu tego nie sprawdzono szczegółowo, ale wydaje się to być możliwe do wykonania.

4.3.5 Zatrudnienie

Na dzień 31.12.2010 KWK „Budryk” zatrudniała łącznie 3 718 osób, z których 2 539 jest zatrudnionych bezpośrednio przez spółkę, a 1 179 osób pracuje w ramach podwykonawstwa zewnętrznego.

Z łącznej liczby 2539 osób 1983 są zatrudnione pod ziemią, a 556 na powierzchni.

Liczba osób zatrudnionych wynika z liczby eksploatowanych ścian oraz konieczności przygotowania i obsługi tych ścian. Wielkość zatrudnienia na powierzchni jest uważana również za wysoką, lecz istnieje możliwość poprawy wykorzystania pracowników w ramach planowanego przez JSW SA programu optymalizacji.

Tabela 4.3.14 przedstawia zatrudnienie w kopalni w poszczególnych grupach wiekowych.

Tabela 4.3.2. Zatrudnienie w grupach wiekowych

Staż [lata]	Liczba zatrudnionych
<1	58
1-5	600
6-10	283
11-15	211
16-20	285
21-25	475
>25	71
Suma	1 983

4.3.6 Koszty kopalni

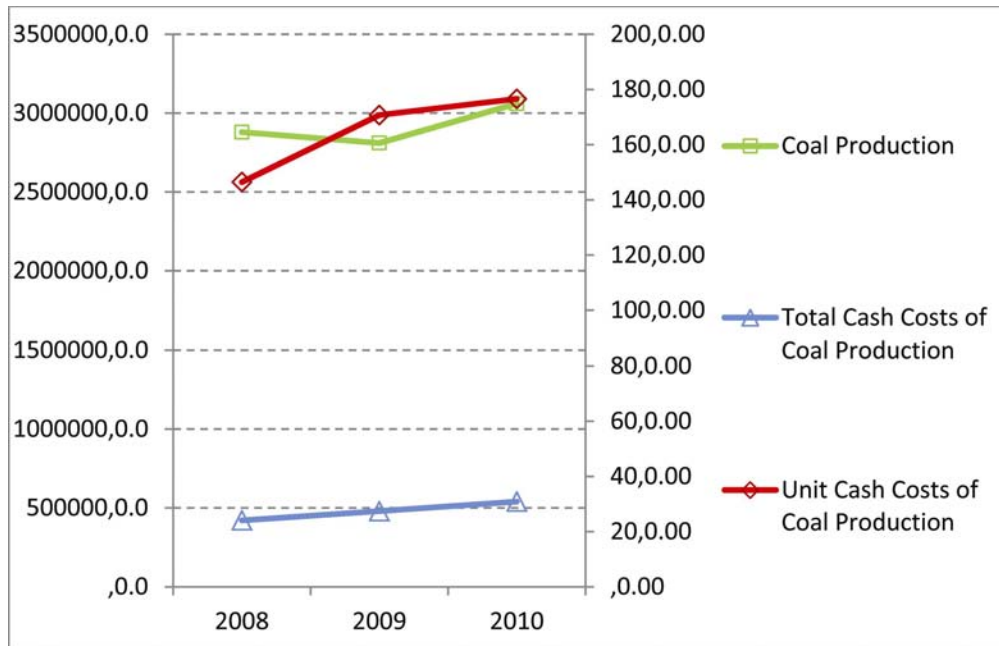
4.3.6.1 Gotówkowe koszty operacyjne

Koszty produkcji w KWK „Budryk” są stosunkowo niezmiennie, w szczególności na poziomie kosztów całkowitych, które tylko w niewielkim stopniu są zależne od poziomu produkcji węgla. Jest to związane z dużym udziałem kosztów stałych, które zasadniczo nie zależą od realizowanego poziomu produkcji. Koszty operacyjne całkowite i w ujęciu jednostkowym na tle wydobycia za lata 2008-2010 zostały przedstawione na rysunku 4.3.2. Koszty w ujęciu jednostkowym są bardzo zmienne z uwagi na zmienną wielkość wydobycia węgla handlowego w tym okresie.

W ciągu ostatnich trzech lat gotówkowy koszt operacyjny wahał się w przedziale od 146,4 PLN/Mg do 176,6 PLN/Mg.

W 2010 r. jednostkowe gotówkowe koszty operacyjne (z wyłączeniem kosztów tzw. aktywacji wyrobisk) wyniosły 176,60 PLN/Mg. KWK „Budryk” w chwili obecnej wydobywa i sprzedaje około 65% węgla energetycznego, chociaż w posiadanych przez kopalnię zasobach przeważa węgiel koksujący. Pozostałe 35% węgla (typ 34 i 35) jest sprzedawane koksowniom. W przyszłości KWK „Budryk” zamierza zwiększyć udział węgla koksującego typu 35 w całkowitym wolumenie wydobywanego węgla.

Spółka prognozuje, że w 2011 r. gotówkowe koszty operacyjne w ujęciu jednostkowym wzrosną o 14% w porównaniu do 2010 r., głównie w zakresie usług obcych w związku z planowanym zwiększeniem zakresu robót korytarzowych o 7% oraz w zakresie kosztów osobowych o 20%, co związane jest z procesem standaryzacji płac w tej kopalni po jej przyłączeniu do Spółki w 2008 r. W 2012 r. koszty jednostkowe spadną o ok. 1% w stosunku do 2011 r., natomiast w okresie 2013-2020 przewiduje się ich coroczny wzrost o 0,8% rocznie, co wynika ze zwiększenia poziomu produkcji.

Rys. 4.3.2. Koszty produkcji węgla w KWK „Budryk” na tle wydobycia węgla handlowego

Tabela 4.3.15. Koszty produkcji węgla w KWK „Budryk”

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wykonanie		
			2008	2009	2010
01	02	03	1	2	3
1	Zużycie materiałów i energii	[tys. PLN]	122 137,0	132 919,8	148 369,3
2	Usługi obce	[tys. PLN]	132 209,7	148 668,8	161 244,0
3	Koszty osobowe	[tys. PLN]	202 351,0	224 033,8	250 774,2
4	Podatki i opłaty	[tys. PLN]	34 187,3	15 520,5	17 949,1
5	Pozostałe koszty rodzajowe	[tys. PLN]	4 804,0	3 516,0	11 312,7
6	Aktywowanie wyrobisk	[tys. PLN]	-74 089,0	-44 803,6	-49 236,2
7	Łączne operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla	[tys. PLN]	421 600,0	479 855,3	540 413,1
8	Wydobycie węgla	[Mg]	2 879 300,0	2 810 500,0	3 060 100,0
9	Operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla w ujęciu jednostkowym	[PLN/Mg]	146,42	170,74	176,60

4.3.6.2 Nakłady inwestycyjne

Na łączne nakłady kapitałowe ujęte w planie inwestycyjnym na lata 2010-2030 składają się następujące najważniejsze elementy:

- modernizacja ZPMW,
- wydatki na ochronę środowiska,
- modernizacja infrastruktury na powierzchni zakładu,
- pogłębienie Szybu VI do poziomu 1290 m,
- roboty udostępniające poziom 1290 m,
- roboty udostępniające na poziomie 1050,
- zakupy gotowych dóbr dla realizacji celów produkcyjnych na terenie obecnych rejonów i nowych złóż,
- pozostałe wydatki.

Tabela 4.3.16 prezentuje nakłady kapitałowe planowane w KWK „Budryk” do roku 2030.

Tabela 4.3.16. Nakłady inwestycyjne w KWK „Budryk” do 2030 roku [tys. PLN]

Specyfikacja	Budownictwo						Zakupy				Razem III Nakłady kapitałowe (I+II)	
	I Razem	2		3	4	5	II Razem	1	2	3		4
		Wyrobiska górnicze Podziemne	Szyb									
Wykonanie 2010	86 255	28 053	30 438	22 502	1 363	3 898	25 192	0	1 737	7 717	15 737	111 446
2011	159 599	86 848	38 462	22 250	1 403	10 636	12 500	0	0	8 000	4 500	172 099
2012	205 442	112 346	50 920	25 650	5 062	11 464	32 500	20 000	0	8 000	4 500	237 942
2013	209 072	87 589	30 643	50 000	27 000	13 840	32 800	20 000	0	8 000	4 800	241 872
2014	83 246	28 592	0	40 000	500	14 154	92 000	40 000	0	44 770	7 230	175 246
2015	43 228	8 240	17 688	0	500	16 800	111 368	40 000	0	55 770	15 598	154 596
2016 - 2030	520 736	243 788	34 548	28400	34000	180 000	887 130	220 000	35500	337 384	294 246	1 407 866
Suma 2010-2030	1 307 578	595 455	202 699	188 802	69 828	250 793	1 193 490	340 000	37 237	469 641	346 611	2 501 067

Średnie roczne nakłady kapitałowe w KWK „Budryk” kształtują się na poziomie 119,1 mln PLN. W projekcji nakładów ujęto także plany udostępnienia zasobów w obszarze koncesyjnym do poziomu 1290 m, co wymaga pogłębienia szybu VI w okresie najbliższych pięciu lat. Wydaje się, iż JSW SA (KWK „Budryk”) w sposób wiarygodny dokonuje oszacowania projektowanych nakładów związanych z realizacją celów produkcyjnych w tej kopalni.

Okolo 48% wszystkich nakładów przeznaczają się na modernizację wyposażenia kopalni i zakupy gotowych dóbr inwestycyjnych w ramach nakładów odtworzeniowych, co odzwierciedla ogólną wysoką kapitałochłonność procesów górniczych. Dla tych celów przewiduje się średnie nakłady w wysokości 56,8 miliona PLN rocznie. Jednakże, można dostrzec, że większość nakładów inwestycyjnych spośród nich zabezpiecza realizację i rozwój procesów wydobywczych w obrębie posiadanej koncesji.

Zamieszczone w tabeli nakłady wydają się właściwie odzwierciedlać rzeczywiste wydatki na udostępnienie niżej zalegających zasobów węgla, pogłębienie szybu VI oraz ich wyposażenie w maszyny i urządzenia górnicze.

4.3.7 Przyszły rozwój

KWK „Budryk” jest w dalszym ciągu młodą kopalnią i ma możliwości rozwoju w ramach swojej pierwotnej koncesji górniczej. Udostępnia ona w tej chwili poziom 1290.

4.3.8 Przeróbka węgla

Zakład Przeróbki Mechanicznej Węgla KWK „Budryk” został uruchomiony w 1994 roku. Jest najmłodszym zakładem JSW SA. Posiada on dwa zbiorniki na urobek o pojemności 7 000 Mg każdy, które stanowią bufor między wydobyciem a zakładem przerobczym. Technologia wzbogacania węgla zaczyna się od wstępnego przygotowania, tj. klasyfikacji węgla surowego na przesiewaczach o wielkości oczek sit 80 mm. Klasa ziarnowa +80 mm kierowana jest do selektywnego kruszenia w kruszarce typu Bradford. Wydzielony w ten sposób kamień kierowany jest do zbiornika kamienia, a klasę ziarnową 0-80 mm wzbogaca się w osadzarkach średnioziarnowych. Przed operacją selektywnego kruszenia istnieje możliwość wydzielenia klasy ziarnowej 80-200 mm, która może być poddana procesowi dwuproduktowego wzbogacania w osadzarkach. Jest to pewna elastyczność umożliwiająca zakładowi produkowanie konkretnego sortymentu węgla na zamówienie indywidualnego odbiorcy. Nadawca do procesu wzbogacania w osadzarkach trójproduktowych, średnioziarnowych kierowana jest na przesiewacze o wielkości oczka sita 6-14 mm. Wydzielony w ten sposób miał surowy przeznaczony jest do produkcji mieszanek energetycznych.

Odwodniony koncentrat z osadzarki w klasie ziarnowej 20-80 mm trafia do sprzedaży jako niesort lub jest skruszony w kruszarce udarowo-pierścieniowej.

Koncentrat o uziarnieniu 0-20 mm odwodniony na sitach OSO, a następnie odwadniarkach odśrodkowych typu WOW, jako węgiel wsadowy typu 34, trafia do zbiorników węgla handlowego lub na zwały. Przerost z osadzarek kruszony jest w kruszarkach udarowo-pierścieniowych do uziarnienia poniżej 10 mm i kierowany do wzbogacania wtórnego w trójproduktowej osadzarkach miałowej. Koncentrat i półprodukt z osadzarek miałowych wykorzystywany jest do produkcji mieszanek energetycznych. Wzbogacanie flotacyjne mułu surowego odbywa się w maszynach typu IZ-12. Koncentrat flotacyjny po odwodnieniu w wirówkach sedymentacyjno-filtracyjnych łączony jest z węglem wsadowym lub służy do wytwarzania mieszanek energetycznych.

Odpad z procesu flotacji odwadniany jest na nowoczesnych, wysoko zautomatyzowanych prasach filtracyjnych lub kierowany w formie mieszaniny odpadowo-pyłowej do doszczelniania zrobów poeksploatacyjnych.

ZPMW dysponuje czterema wydzielonymi placami tzw. zwalami węgla handlowego o pojemności ok. 200 000 Mg. Posiada również zbiorniki kamienia o łącznej pojemności 10 000 Mg.

Zakład jest zlokalizowany na stosunkowo dużym obszarze. Powoduje to konieczność transportu urobku między poszczególnymi węzłami technologicznymi przy pomocy dużej ilości stacji przesypowych, taśmociągów i rurociągów.

4.3.6.3 Jakość produktów

Analizując dane historyczne dotyczące sprzedawanych produktów przez KWK „Budryk” oraz przedstawioną technologię produkcji, widoczna jest duża elastyczność produkcyjna i szeroki wachlarz sortymentów węglowych w ofercie kopalni. Dotyczy to zarówno produktów na potrzeby koksownictwa, jak i energetyki. W strukturze produkcji 65% stanowi węgiel dla celów energetycznych, a pozostałe 35% to produkcja węgla wsadowego na potrzeby koksownictwa.

Do roku 2010 ZPMW produkował sortymenty: gruby I i orzech II na zamówienie konkretnych odbiorców dla celów energetycznych. Zestawienie jakości tych węgli podano w tabelach 4.3.17 i 4.3.18. Zakład sprzedawał również muł węglowy o uziarnieniu 0-1 mm do 2007 roku, po tym okresie sprzedawano go jako składnik mieszanek energetycznych. Zestawienie jakości tego mułu podano w tabeli 4.3.19. Od roku 2010 zakład sprzedaje niesort dla celów energetycznych oraz wzbogacone miały energetyczne. Charakterystykę tych produktów ujmują tabele 4.3.20 i 4.3.21. Są to produkty dla odbiorców indywidualnych na konkretne zamówienie.

Tabela 4.3.17. Zestawienie jakości węgla grubo I, klasa ziarnowa > 63 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	25 514	25 586	25 577	25 635	25 000
Wilgoć	W _t ^r	[%]	4,90	5,00	5,00	4,90	-
Popiół	A ^r	[%]	16,50	16,50	16,50	16,60	17
Siarka	S _t ^r	[%]	0,93	0,91	0,92	0,89	1,0

Tabela 4.3.18. Zestawienie jakości węgla orzech II (25,0-50,0 mm)

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	28 639	28 733	28 721	28 732	28 000
Wilgoć	W _t ^r	[%]	4,00	4,0	3,90	3,80	-
Popiół	A ^r	[%]	9,40	9,40	9,40	9,50	10,0
Siarka	S _t ^r	[%]	0,89	0,89	0,89	0,87	1,0

Tabela 4.3.19. Zestawienie jakości wzbogaconych mułów (0-1 mm) dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	19 575	19 625	19 362	19 400	19 300
Wilgoć	W _t ^r	[%]	27,50	27,50	28,50	28,30	28,50
Popiół	A ^r	[%]	11,60	11,50	11,50	11,40	11,30
Siarka	S _t ^r	[%]	0,93	0,93	0,94	0,90	0,86

Tabela 4.3.20. Zestawienie jakości sprzedawanego niesortu w klasie 0-200 mm dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2010
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	28 774
Wilgoć	W _t ^r	[%]	4,30
Popiół	A ^r	[%]	7,40
Siarka	S _t ^r	[%]	0,86

Tabela 4.3.21. Zestawienie jakości mialów (0-20 mm) dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	22 673	22 791	22 033	22 568	21 677	-
Wilgoć	W _t ^r	[%]	9,60	9,50	9,90	9,70	9,90	> 12,0
Popiół	A ^r	[%]	21,40	21,20	23,0	21,70	23,90	25,0
Siarka	S _t ^r	[%]	0,93	0,89	0,95	0,91	0,96	1,0

Tabela 4.3.22 i 4.3.23 charakterystykę jakości węgla produkowanego na potrzeby koksownictwa. Jest to produkt wysokiej jakości ze względu na parametry koksotwórcze, tj. dylatację, spiekalność, wolne wydymanie oraz wysoką kaloryczność, niską zawartość popiołu, wilgoci i siarki. Od 2014 roku zakład znacznie przerabiać węgiel typu 35 (ortokoksowy), zwiększając produkcję węgla na potrzeby koksownictwa.

Tabela 4.3.22. Zestawienie jakości wzbogaconych miazów dla koksownictwa, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie	Parametry		Lata				
			2006	2007	2008	2009	2010
Typ węgla	wg klas. polskiej		34,2	34,2	34,2	34,2	34,2
Sortyment	mm		0-20	0-20	0-20	0-20	0-20
Zawartość popiołu	A ^d (%)	średnia	7,2	7,5	7,6	6,9	7,0
		min ÷ max	6,8 -7,6	7,3-7,7	6,5-8,0	6,4-7,4	6,5-7,5
Zawartość wilgoci	W _t ^f (%)	średnia	7,0	7,5	7,6	7,0	7,0
		min ÷ max	6,6-7,4	7,2-7,7	6,5-8,7	6,5-7,5	6,0-8,0
Zawartość siarki	S _t ^d (%)	średnia	0,75	0,76	0,79	0,75	0,79
		min ÷ max	0,71-0,77	0,74-0,77	0,75-0,83	0,7-0,8	0,75-0,83
Części lotne	V ^{daf} (%)	średnia	32,2	32,90	33,3	33,1	33,5
		min ÷ max	31,98-32,43	32,4 -33,0	33,0-33,6	32,9-33,3	33,0-34,0
Spiekalność	Roga Index	średnia	83	80	65	74	75
		min ÷ max	62-85	60-85	60-70	60-88	70-80
Wolne wydymanie	FSI	średnia	7,5	7,5	7,0	7,5	7,5
		min ÷ max	6,0-8,0	6,5-8,0	6,5-7,5	6,5-8,5	6,0-8,0
Dylatacja	b (%)	średnia	75	70	60	75	75
		min ÷ max	41-106	45 -98	49-71	68-82	44-106
Zawartość fosforu	P ^a (%)	średnia	0,051	0,052	0,05	0,049	0,051
		min ÷ max	0,042-0,059	0,046-0,056	0,046-0,053	0,045-0,053	0,05-0,052
Zawartość chloru	Cl ^a (%)	średnia	0,20	0,20	0,18	0,19	0,20
		min ÷ max	0,16- 0,22	0,18 -0,22	0,16-0,20	0,18-0,20	0,17-0,23

Tabela 4.3.23. Zestawienie istotnych parametrów cenotwórczych węgla wsadowego, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _t ^f	[kJ/kg]	29 237	28 911	28 804	29 383	29 320	-
Wilgoć	W _t ^f	[%]	7,0	7,5	7,60	7,00	7,00	< 8,0
Popiół	A ^f /A ^d	[%]	6,70 /7,2	7,00 / 7,50	7,00 /7,60	6,50 / 6,90	6,5 /7,00	< 8,0
Siarka	S _t ^f /S _t ^d	[%]	0,69 /0,75	0,71 / 0,76	0,73 / 0,79	0,70 / 0,75	0,74 / 0,79	< 0,8

Dane zestawione w tabelach 4.3.17 - 4.3.23 wskazują, że ZPMW KWK „Budryk” posiada szerokie możliwości produkcyjne. W zależności od potrzeb odbiorców zakład może elastycznie sterować procesem technologicznym, aby sprostać ich wymaganiom.

4.3.6.4 Wydajność i wykorzystanie zakładu

Wydajność rzeczywista ZPMW wynosi 14 000 Mg/dobę netto, a wydajność rzeczywista brutto kształtuje się na poziomie 20 000 Mg/dobę. Zakład pracuje 5 dni w tygodniu w systemie 3-zmianowym. Prace remontowe wykonywane są w weekendy w zależności od potrzeb. W tabeli 4.3.24 zestawiono planowane wydobycie brutto, planowaną zdolność przerobczą brutto oraz procentowe wykorzystanie posiadanych mocy.

Tabela 4.3.24. Planowana wydajność do 2020 r.

Wyszczególnienie	J.m.	Lata									
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Planowana nadawa brutto	[tys. Mg/rok]	4 448	4 392	4 843	5 166	4 558	4 675	4 675	4 643	4 643	5 040
Planowana zdolność przerobcza brutto	[tys. Mg/rok]	5 040	5040	5 040	6 048	6 048	6 048	6 048	6 048	6 048	6 048
Wykorzystanie zdolności przerobczych	[%]	88,2	87,1	96,1	85,4	75,4	77,3	77,3	76,8	76,8	83,3

Przy 252 dniach roboczych w roku i 20 godzinach pracy na dobę wykorzystanie dobowe zakładu będzie się kształtować na poziomie powyżej 75% (w 2013 nawet - 96%). Będzie to związane z powolnym rozpoczynaniem eksploatacji i przeróbki węgla typu 35.1.

Po roku 2014, w wyniku modernizacji, nastąpi zwiększenie zdolności produkcyjnych zakładu 5 mln Mg do około 6 mln Mg rocznie.

4.3.6.5 Zatrudnienie

Na podstawie uzyskanych danych zatrudnienie w całym zakładzie przerobczym wynosi obecnie 50 pracowników etatowych i 235 pracowników fizycznych. Poziom zatrudnienia należy uznać za wysoki w relacji do standardów światowych, choć typowy dla branży przerobczej w Polsce.

ZPMW zatrudnia także 3 firmy zewnętrzne – razem około 20 osób:

- „Energomontaż” Świątchłowice spółka z o.o. – wykonuje remonty instalacji rurowej w obiegu wodno-mułowym,
- „Wonam Serwis” spółka z o.o. – do bieżących remontów maszyn i urządzeń,
- „Carboautomatyka” S.A. – wykonuje remonty wielkogabarytowych maszyn i urządzeń,
- „Bud-Mol” firma remontowo-budowlana wykonuje prace antykorozyjne w obiektach ZPMW.

4.3.6.6 Inwestycje

W tabeli 4.3.25 zestawiono historyczne dane odnośnie wartości realizowanych inwestycji oraz strategię do roku 2025. Widać wyraźny wzrost nakładów inwestycyjnych na zakup nowych maszyn w roku 2009 i systematyczne zwiększanie inwestycji do roku 2015. Jest to jednak racjonalny program ze względu na potrzeby produkcyjne kopalni i możliwości technologiczne zakładu.

Tabela 4.3.25. Planowane nakłady inwestycyjne do 2025 r. [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Lata						
	2006	2007	2008	2009	2010	2015/ 2016-2025	
Nakłady inwestycyjne wraz z zakupem nowych maszyn	30,2	422	648,2	2 112,8	23 817,2	147 098	18 400
Remonty maszyn (*)	3 537,2	2 837,6	1 815	1 958	1 676	90 000	
Remonty budynków ZPMW	306,2	839,9	1 450	743	862	60 000	
Ogółem remonty	3 843,4	3 677,5	3 265	2 701	2 538	150 000	

(*) W tym taśmociągów, rurociągów, zbiorników węgla, kamienia, wszelkiego sprzętu zapewniającego prawidłowe funkcjonowanie ZPMW

Do największych przedsięwzięć inwestycyjnych w najbliższym czasie należą:

- 1) modernizacja technologiczno-maszynowa ZPMW KWK „Budryk” dla produkcji węgla koksowego (powstaną dwie niezależne nitki do produkcji węgla typów 34.2 i 35.1) o wysokich parametrach handlowych,
- 2) przebudowa systemu załadunku odpadów górniczych (kruszywo skalnych górniczych) umożliwiającego ich odważanie na środki transportu kolejowego oraz samochodowego,
- 3) budowa nowej wagi samochodowej do 100 Mg wraz z rozbudową pomieszczenia wagowego i modernizacją dróg dojazdowych.

Ze względu na docelową eksploatację węgla typu 35.1 konieczne będzie przeprowadzenie niezbędnych modernizacji dla uzyskania pełnego wzbogacania i produkcji węgla koksującego o wysokich parametrach jakościowych. Wydatki te ujęto w planie nakładów na remonty i modernizację zakładu. W 2014 r. planuje się całkowicie zlikwidować sprzedaż miałów surowych na rzecz wzbogaconych miałów węgla typu 35.1.

4.3.9 Aspekty środowiskowe

4.3.7.1 Decyzje środowiskowe

Na podstawie otrzymanych dokumentacji oraz wizyt referencyjnych eksperci stwierdzili, że kopalnia posiada decyzje środowiskowe, które są niezbędne do prowadzenia działalności operacyjnej. Nie ma też podstaw, aby przypuszczać, że w przyszłości kopalnia mogłaby mieć problemy z ich odnowieniem lub przedłużeniem. Kopalnia podejmuje działania niezbędne do spełnienia wymagań prawnych, w tym zakresie rozszerzenia możliwości odzysku i unieszkodliwiania odpadów. Spis najważniejszych decyzji środowiskowych zestawiono w tabeli 4.3.26.

Tabela 4.3.26. Decyzje środowiskowe wydane dla KWK „Budryk”

Typ	Znak/numer decyzji	Termin odnowienia	Opis
Pozwolenia wodnoprawne	ŚR-I-6811/67/03	21.10.2013 r.	Wojewoda Śląski/pozwolenie wodnoprawne na: odwadnianie zakładu górniczego, wprowadzanie do potoku Od Solarni ścieków, bytowych oczyszczonych w oczyszczalni mechaniczno-biologicznej, wprowadzanie do potoku Od Solarni wód opadowych i roztopowych z terenu Zakładu Głównego
	HK-P/50/88	Bezterminowo	Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach/zezwole nie na używanie wody dolowej do picia i na potrzeby gospodarcze
	ŚR-I-6811/123/05	13.12.2015 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych ze studni nr G2/V na terenie szybu V
	HK.L-I/1/10/99	Bezterminowo	Powiatowy Terenowy Inspektor Sanitarny w Tychach/Zezwolenie na użytkowanie wody z ujęcia szyb V KWK „BUDRYK” w Mikołowie-Paniowach
	OS.WS.KW-00582/08 Nr 3301/OS/2008	18.12.2012 r.	Pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie wód z odwodnienia CSOG w Knurowie do cieków powierzchniowych
Pozwolenie na emisję	RI/RES/3834/4937/2003	Nie określono	Zgłoszenie instalacji z dnia 19.11.2003 roku dotyczące kotłowni olejowej szybu VI KWK „BUDRYK” SA
	RI/RES/6809/7410/2005		Zgłoszenie instalacji z dnia 07.12.2005 roku dotyczące szybów wentylacyjnych nr II i V KWK „BUDRYK” SA
	RI/RES/5575/6170/2006		Zgłoszenie instalacji z dnia 05.10.2006 roku dotyczące instalacji odpylania w Kruszarni ZPMW KWK „BUDRYK” SA
Pozwolenie na wytworzenie odpadów	ŚR-II-6620-22/87/7/04	25.10.2014 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na wytworzenie i odzysk odpadów, obejmująca: wytworzenie odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, zezwolenie na odzysk odpadów, określenie miejsc i sposobów magazynowania odpadów
	ŚR-II-6620-22/87/04/8/06		Wojewoda Śląski/Decyzja zmieniająca decyzję na wytworzenie i odzysk odpadów
	Nr 4339 OS/2009 OS.GO.76360/47/1/09 z Nr 1/OS/2010 znak OS.GO.76360/47/2/1/10		Marszałek Województwa Śląskiego/Zmiany decyzji na wytworzenie i odzysk odpadów
	Kopalnia w dniu 22.11.2010 r. wystąpiła do Urzędu Marszałkowskiego z wnioskiem o zmianę ww. decyzji Trwa postępowanie administracyjne w tej sprawie	Wnioskowane zmiany obejmują: - udzielenie zezwolenia na odzysk odpadów o kodzie 01 04 12 do produkcji kruszywa, zgodnie z aprobatą techniczną; - zmiany ilości niektórych odpadów dopuszczonych do wytworzenia - zmiany dotyczące zmian miejsc, sposobów magazynowania i gospodarowania odpadami	
Inne – dotyczące CSOG	Nr 138 „Z”/96 Nr 18/Kn./2000 Nr 142/Kn./2000/2001	Nie określono	Prezydent Miasta Knurowa/Zatwierdzenie projektu budowlanego „Centralne Składowisko Odpadów Górniczych w Knurowie” z późniejszymi zmianami Starosty Gliwickiego
	OŚ.V.1.5.8530/28/97		Wojewoda Katowicki/Zatwierdzenie projektu monitoringu zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych w rejonie Centralnego Składowiska Odpadów Górniczych (CSOG) w Knurowie
	Nr 20Z”/99		Prezydent Miasta Knurowa/Zatwierdzenie projektu budowlanego układu torowego CSOG w Knurowie

Typ	Znak/numer decyzji	Termin odnowienia	Opis
	ŚR-II-6623/2/2/D/03		Wojewoda Śląski/Zatwierdzenie projektu budowlanego układu torowego CSOG w Knurowie
	OS.GO.76366/3/1/08 Nr 1327 OS/2008		Marszałek Województwa Śląskiego/Zatwierdzenie Instrukcji Eksploatacji CSOG w Knurowie
	OS.GO.76366/3/1/08 Nr 1327 OS/2008		Marszałek Województwa Śląskiego/Przeniesienie praw i obowiązków wynikających z decyzji zatwierdzającej Instrukcję Eksploatacji CSOG w Knurowie na JSW SA KWK "Budryk"
	OS.GO.KW.-00220/09 Nr 1056 OS/2009		Postanowienie zawieszające postępowanie administracyjne w sprawie wyrażenia zgody na zamknięcie CSOG w Knurowie
	Porozumienie z dnia 17.12.2010 r.		Porozumienie pomiędzy JSW SA a KW S.A. o zasadach współpracy przy realizacji wspólnego przedsięwzięcia pn. CSOG w Knurowie

W ostatnich 4 latach (2006 ÷ 2010) na kopalnię nie nałożono kar w zakresie oddziaływania na środowisko.

4.3.7.2 Wpływ eksploatacji złoża na powierzchnię terenu

Kopalnia opracowuje prognozę wpływów eksploatacji na powierzchnię na podstawie projektu zagospodarowania złoża oraz Strategii Rozwoju Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. do 2030 r. W sporządzanych cyklicznie częściach szczegółowych planu ruchu kopalnia przedstawia analizę w zakresie odporności obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej, które zostaną objęte wpływami eksploatacji górniczej. Wszystkie obiekty o kategorii odporności niższej od prognozowanych kategorii wpływów są zabezpieczane jeszcze przed rozpoczęciem eksploatacji.

Eksploatacja górnicza w KWK „Budryk” prowadzona jest zarówno pod terenami pól uprawnych, łąk, lasów, jak i niskokondygnacyjną zabudową mieszkalną oraz gospodarczą. W granicach terenów górniczych kopalni zlokalizowanych jest kilka obiektów o znaczeniu kulturowym i przemysłowym, dla których wyznaczono filary ochronne.

Planowana eksploatacja spowoduje występowanie wpływów na powierzchni na znacznej części obszaru górniczego. Ich wielkości będą się kształtować w obrębie I do III kategorii. W efekcie przewiduje się powstanie kilku połączonych niecek osiadania o różnej głębokości. W celu zapewnienia bezpieczeństwa i funkcjonowania obiektów znajdujących się w zasięgu wpływów eksploatacji kopalnia prowadzi szeroko rozumianą profilaktykę budowlaną w powiązaniu z profilaktyką górniczą.

W KWK „Budryk” ze względu na znaczną głębokość zalegania wybieranych pokładów oraz stosowaną technologię eksploatacji zminimalizowano wielkość i dynamikę ujawniania się wpływów eksploatacji górniczej.

Ujawnione deformacje mają charakter ciągły i nie zmieniły przeznaczenia użytkowanych obiektów oraz gruntów. Dotychczasowa eksploatacja górnicza kopalni nie spowodowała powstania zalewisk czy niecek bezodpornych. W celu minimalizacji kosztów naprawy szkód kopalnia zamierza prowadzić wyprzedzające, zabezpieczające prace hydrotechniczne.

Dotychczas wstrząsy odczuwalne w obszarze górniczym KWK „Budryk” były efektem zjawisk, których epicentrum znajdowało się na obszarach górniczych kopalń ościennych. Na podstawie zleconych opracowań stwierdzono, że zagrożenie tąpniętami w KWK „Budryk” nie występuje. Dla bieżącej oceny i kontroli wpływu prowadzonej eksploatacji na powierzchnię terenu kopalnia prowadzi monitoring geodezyjny. Wpływy na powierzchni terenu obserwowane są na założonych liniach pomiarowych, reperach ściennych i punktach ziemnych. Obserwacje te prowadzone są w trakcie prowadzenia eksploatacji, jak i 3,5 roku po jej zakończeniu. Ponadto w trakcie eksploatacji i po jej zakończeniu kontrolowane są poziomy wód gruntowych w studniach gospodarskich i otworach piezometrycznych.

Eksperci pozytywnie ocenili funkcjonowanie procedur przy naprawianiu szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego. Wszystkie wniesione wnioski są rozpatrywane. Kopalnia dąży do ugodowego załatwienia wniesionych spraw, mając na celu utrzymanie dobrych stosunków z zainteresowanymi stronami. Do sądu trafiają nieliczne sprawy.

Działania w zakresie naprawy szkód górniczych podejmowane są na podstawie protokołu oględzin. Koszty naprawy lub odszkodowań określają firmy zewnętrzne. Poniesione koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006 ÷ 2010 przedstawia tabela 4.3.27. Kopalnia posiada prognozy kosztów naprawy szkód górniczych do roku 2030. Przewiduje się, że koszty te w kolejnych latach będą utrzymywać się na dotychczasowym poziomie.

Tabela 4.3.27. Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2007-2010 (tys. PLN)

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Budryk”	-*	-*	5 654,8	3 799,5	6 733,9

* KWK „Budryk” w tych latach znajdowała się poza strukturami JSW SA

4.3.7.3 Gospodarka odpadami

KWK „Budryk” jest wytwórcą odpadów. Posiada decyzję Wojewody Śląskiego w formie pozwolenia na wytwarzanie w procesie wydobywania i wzbogacania węgla odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, prowadzenie działalności w zakresie odzysku oraz określającą miejsca i sposoby magazynowania odpadów. Późniejsze zmiany tego pozwolenia określają m.in. zakres i ilości odpadów dopuszczonych do wytworzenia.

W roku 2010 kopalnia wytworzyła 1 612,3 tys. Mg odpadów wydobywczych, z czego 100% zostało poddane odzyskowi. Część odpadów (74,4 tys. Mg w 2010 r.) zagospodarowana została pod ziemią w technologiach górniczych, a pozostałe zostały poddane odzyskowi na Centralnym Składowisku Odpadów Górniczych (CSOG): do likwidacji zagrożeń pożarowych, robót inżynieryjno-budowlanych, budowy nasypów kolejowych, kształtowania skarp itp. Koszt zagospodarowania odpadów na CSOG w 2010 r. wyniósł 5,0 PLN/Mg, z czego koszty zwalowania odpadów to 3,12 PLN/Mg.

Od 1996 roku KWK „Budryk” wspólnie z kopalniami należącymi do Gliwickiej Spółki Węglowej S.A. (obecnie Kompania Węglowa S.A.) realizuje przedsięwzięcie pn. Centralne Składowisko Odpadów Górniczych w Knurowie, którego celem jest przywrócenie walorów użytkowych terenom zdegradowanym w wyniku prowadzonej eksploatacji górniczej i przekazanie zrehabilitowanych obszarów Lasom Państwowym. Od roku 2008 funkcję prowadzącego obiekt unieszkodliwiania odpadów wydobywczych pełni KWK „Budryk”. Realizacja CSOG oparta jest o decyzje i pozwolenia zestawione w tabeli 4.3.26, pod nazwą „Inne – dotyczące CSOG”.

Powierzchnia terenu w I etapie realizacji przedsięwzięcia CSOG zgodnie z pozwoleniem budowlanym wynosi 317,35 ha, a pojemność 77 mln m³. Aktualna pojemność dyspozycyjna CSOG dla JSW SA wynosi 20,1 mln Mg. Na CSOG lokowane są odpady wydobywcze pochodzące z kopalni „Budryk” i kopalni KW S.A., tj. KWK „Knurów-Szczygłowie” Ruch Knurów i KWK „Bolesław Śmiały”.

Aktualnie wykonywana jest kompleksowa dokumentacja w celu dostosowania istniejącego obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych (CSOG) do wymogów Ustawy o odpadach wydobywczych wraz z przeprowadzeniem wszystkich niezbędnych do tego celu badań i pomiarów oraz uzyskaniem wymaganych decyzji dla JSW SA KWK „Budryk”. Termin realizacji działań dostosowawczych upływa z dniem 1 maja 2012 r. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od pracowników kopalni, jego dotrzymanie nie jest zagrożone.

Na terenie składowiska prowadzony jest pełny monitoring zgodnie z Instrukcją Eksploatacji Składowiska. Obejmuje on m.in. pomiary wód podziemnych, wód powierzchniowych, kontrolę struktury i składu masy składowiska. Po wypełnieniu terenu CSOG do rządnej projektowej przeprowadzana jest rekultywacja techniczna poprzez ukształtowanie i utwardzenie terenu przeznaczonego pod rekultywację biologiczną. Do 31.12.2010 r. został zrehabilitowany i zwrócony nadleśnictwu teren CSOG o powierzchni 37,78 ha.

Rekultywacja prowadzona jest w oparciu o zatwierdzony projekt budowlany, uzgodniony ze starostwem i nadleśnictwem, a także zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wizja lokalna potwierdziła skuteczność stosowanych metod rekultywacji.

Obecnie kopalnia nie prowadzi działań zmierzających do pozyskania nowych terenów z przeznaczeniem pod zagospodarowanie odpadów.

4.3.7.4 Gospodarka wodno-ściekowa

Kopalnia posiada uregulowaną prawnie gospodarkę wodno-ściekową. Posiada pozwolenia wodnoprawne na pobór wód podziemnych, używanie wody dołowej do picia i na potrzeby gospodarcze, oraz z przeznaczeniem na cele sanitarne i technologiczne (z innego ujęcia). Posiada także zgody na odwadnianie zakładu górniczego, wprowadzanie wód opadowych i roztopowych do wód powierzchniowych oraz wprowadzanie ścieków bytowych oczyszczonych w oczyszczalni mechaniczno-biologicznej do wód powierzchniowych. Kopalnia posiada również pozwolenie na wprowadzanie wód pochodzących z odwadniania CSOG do cieków powierzchniowych.

Do KWK „Budryk” dopływają wody dołowe, które w zależności od wartości mineralizacji ogólnej, zawartości chlorków, siarczanów oraz przeznaczenia zostały podzielone na wodę pitną (słodką, mineralizacja: 0,5 g/m³), wodę przemysłową (2,0 ÷ 2,7 g/m³), wodę miernie zasoloną (28,2 g/m³), solankę (68,1 g/m³).

Wodę pitną kopalnia pozyskuje z ujęć dołowych i ze studni głębinowej, posiada również dwa zewnętrzne zasilania rezerwowe. Oczyszczona woda opadowa i oczyszczone ścieki sanitarne są mieszane w osadniku wody przemysłowej i służą do uzupełnienia zamkniętego obiegu wodno-mułowego Zakładu Przeróbki Mechanicznej Węgla.

Kopalnia jako jedyna w JSW SA odprowadza swoje zasolone wody dołowe do zakładu odsalania. Ogranicza w ten sposób oddziaływanie na środowisko, chociaż bardzo wysokim kosztem. W 2010 roku koszty utylizacji 1,45 mln m³ o ładunku soli wynoszącym 29,5 tys. Mg wyniósł 15 mln PLN, więcej niż łączny koszt odprowadzenia wód zasolonych pozostałych kopalni JSW SA.

W przypadku zwiększonego dopływu wód i braku technicznych możliwości ich utylizacji, kopalnia planuje wystąpienie o pozwolenie wodno-prawne na odprowadzenie wód miernie zasolonych do wód powierzchniowych. Aktualnie podstawowym sposobem na ograniczenie kosztów utylizacji wód zasolonych jest ich wykorzystanie do przygotowania zawiesin stosowanych w podziemnych technologiach górniczych, m.in. jako mieszaniny doszczelniające zroby zawałowe.

Trwające od 2005 roku prace w zakresie modernizacji obiektów gospodarki wodno-ściekowej objęły modernizację i budowę osadników powierzchniowych. Jej efektem jest zwiększenie skuteczności oczyszczania wód z zawiesiny dzięki zwiększeniu ich retencji oraz możliwości odzysku całości osadów powstających w trakcie oczyszczania tych wód w osadnikach. Eksperti wysoko ocenili stan obiektów oraz efektywność prowadzonych działań.

Kopalnia jest posiadaczem dwóch oczyszczalni ścieków sanitarnych. W ostatnich latach obiekty te były modernizowane i rozbudowywane. Jednym z efektów tych działań jest budowa stacji odwadniania i higienizacji osadów oczyszczalni w Ormontowicach. Dzięki temu w 2009 r. kopalnia uzyskała decyzję pozwalającą na odzysk osadów ściekowych i zastosowanie ich do rekultywacji.

4.3.7.5 Zanieczyszczenia powietrza

Instalacje kopalni nie wymagają uzyskania pozwoleń na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza.

Źródłami emisji zorganizowanej na terenie zakładu głównego jest szyb II wentylacyjny (emisja CO, CO₂, CH₄ i pyłu pozostałego), instalacja odpylania przestrzennego kruszarni zakładu przerobczego (emisja pyłu pozostałego) oraz kotłownia olejowa (emisja SO₂, NO₂, CO, CO₂, pyłu ze spalania) o łącznej mocy 8,425 MW. Źródłem emisji zorganizowanej jest również szyb V (wentylacyjny) w Mikołowie-Paniowach (emisja CO, CO₂, CH₄, pyłu pozostałego, freonu R-22 – HCFC i czynnika chłodniczego R407C). Źródła te zostały zgłoszone jako instalacje nie wymagające pozwoleń. Emisja czynników chłodniczych pochodzi ze stosowania na dole kopalni przenośnych urządzeń klimatyzacyjnych. Od 2010 roku kopalnia zaprzestała stosowania w dołowych urządzeniach klimatyzacyjnych substancji kontrolowanej – freonu R22. Przedmiotowy freon został zastąpiony czynnikiem chłodniczym R407C, którego stosowanie nie podlega przepisom Ustawy o substancjach zubożających warstwę ozonową.

Obecna ogólna metanowość kopalni jest dość wysoka w skali całego Górnśląskiego Zagłębia Węglowego (GZW) i wynosi około 90 m³ CH₄/min. Metan wydzielający się ze złoża w trakcie prowadzenia robót odprowadzany jest z powietrzem wentylacyjnym do atmosfery przez szyby wydechowe. Część metanu odsysana jest ze złoża za pomocą sieci rurociągów i doprowadzana do powierzchniowej stacji odmetanowania. Odbiorcą metanu są układy kogeneracyjne eksploatowane przez Zakład Produkcji Ciepła Sp. z o.o. „Żory” produkujące energię elektryczną i ciepłą.

Do źródeł emisji niezorganizowanej należą: spalanie paliw w silnikach spalinowych pojazdów i urządzeń na powierzchni zakładu, jak i w kolejkach spalinowych jeżdżących po dole kopalni. W zakładzie przerobczym wszystkie procesy technologiczne prowadzone są w środowisku wodnym, w związku z tym nie stanowią one źródeł emisji niezorganizowanej.

Kopalnia ponosi stosowne opłaty w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza. W 2010 roku kopalnia wyemitowała 21,3 tys. Mg gazów (opłata 7,8 tys. PLN), z czego gazów cieplarnianych: 21,3 tys. Mg (opłata 5,3 tys. PLN), a opłata za spalanie paliw w silnikach spalinowych wyniosła 10,1 tys. PLN (335 Mg).

W kopalni prowadzony jest regularny monitoring emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych z kotłowni, szybów wentylacyjnych oraz z kruszarni zakładu przerobczego. Ponadto czas pracy poszczególnych urządzeń i ilość przerobionego surowego materiału są na bieżąco kontrolowane.

4.3.7.6 Emisja hałasu

Kopalnia w ubiegłych latach realizowała „Całościowy program ograniczenia emisji hałasu z terenu Zakładu Głównego KWK „Budryk” w Ormontowicach”. Na jego podstawie kopalnia przeprowadziła inwestycje, które doprowadziły do ograniczenia hałasu przenikającego do środowiska, do norm ustawowych. Obecnie KWK „Budryk” nie posiada decyzji administracyjnych w tym zakresie.

4.3.10 Likwidacja kopalni

4.3.8.1 Finansowanie i szacowanie kosztów

Kopalnia „Budryk” deponuje na koncie funduszu likwidacji zakładu górniczego (FLZG) corocznie składki o równowartości 3% odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładu górniczego. W roku 2010 stan funduszu likwidacji wynosił 25 745,0 tys. PLN. KWK „Budryk” charakteryzuje się najdłuższą żywotnością spośród wszystkich kopalń JSW SA. W odniesieniu do złoża w obrębie OG „Ormontowice I” oraz złoża w obrębie OG „Ormontowice II” przewiduje się prowadzenie eksploatacji do 31.12.2077 r. W roku 2078 rozpocznie się 18-miesięczny okres likwidacji kopalni. Do tego czasu – według szacunków wykonanych przez ekspertów – kopalnia zgromadzi na koncie obligatoryjnego funduszu likwidacji zakładu górniczego środki finansowe w wysokości ok. 268 250 PLN (wraz z odsetkami od lokaty). Biorąc pod uwagę wysokość oszacowanych przez służby kopalniane kosztów likwidacji zakładu na poziomie 88 883 tys. PLN (po uwzględnieniu przychodów z likwidacji), na koncie funduszu pozostanie jeszcze kwota ok. 179 368 tys. PLN. W opinii ekspertów, prognozowana nadwyżka środków

finansowych przeznaczonych na poczet likwidacji daje gwarancję jej prawidłowego i skutecznego przeprowadzenia przez kopalnię. Szczegółowy zakres rzeczowy prac likwidacyjnych objętych szacowaniem oraz koszty likwidacji przedstawia tabela 4.3.28.

Tabela 4.3.28. Zakres rzeczowy i szacunkowe koszty likwidacji KWK „Budryk” (ceny roku 2010)

Lp.	Wyszczególnienie	Zakres rzeczowy		Razem [tys. PLN]
1.	Likwidacja wyrobisk górniczych - wyrobiska dołowe	85 674	m	2 322,0
2.	Likwidacja wyrobisk górniczych - szyby i szybiki	liczba szybów: 5 długość: 5 444	szt. m	13 609,0
3.	Likwidacja zbędnych budynków i budowli, instalacji oraz demontaż maszyn i urządzeń	69	szt.	27 505,9
4.	Utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego w okresie likwidacji	17	szt.	25 319,0
5.	Wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym	---	---	20 428,9
6.	Usuwanie szkód wywołanych dokonaną eksploatacją górnictwem	---	---	---
7.	Rekultywacja terenów pogórnictw	11,78	ha	845,6
8.	Opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją zakładu górniczego	10	szt.	775,0
9.	Koszty ogólnego zarządu likwidowanej kopalni od chwili zaprzestania wydobycia	---	---	7 952,9
10.	Koszty likwidacji zakładu górniczego ogółem		---	98 758,3
11.	Prognozowane przychody z likwidacji		---	9 875,8
12.	Saldo kosztów i przychodów z likwidacji		---	88 882,5

4.3.8.2 Techniczna likwidacja

Zgodnie z ramowym harmonogramem prac likwidacyjnych zakładu górniczego KWK „Budryk” szyby i szybiki zlikwidowane zostaną w pierwszym roku poprzez zasypanie rur szybowych mieszaniną kamienia ze zwałowiska kopalnianego i pyłów dymnicowych. Górna część szybów wypełniona zostanie materiałem ilastym. Po likwidacji wież szybowych i infrastruktury nadszubyby rury szybowe zabezpieczone zostaną betonowymi pokrywami. Wyrobiska poziome zlikwidowane zostaną poprzez postawienie kilkudziesięciu korków izolacyjnych. W ramach likwidacji infrastruktury powierzchniowej wyburzone bądź rozebrane zostaną wszystkie zbędne i nieprzydatne obiekty zakładu górniczego, natomiast budynki uznane za cenne (biurowiec, hale warsztatowe i magazynowe) przeznaczone zostaną do odsprzedaży i dalszego zagospodarowania. Z uwagi na lokalizację, ukształtowanie złoża oraz dużą żywotność kopalni „Budryk” (sąsiednie kopalnie zostaną wcześniej zlikwidowane) nie przewiduje się prowadzenia prac mających na celu zabezpieczenie wyrobisk sąsiednich zakładów górniczych przed dopływem wód dołowych z likwidowanej kopalni „Budryk”.

4.3.8.3 Aspekty środowiskowe

KWK „Budryk” lokuje swoje odpady wydobywcze w budowanym obiekcie unieszkodliwiania odpadów wydobywczych pn. Centralne Składowisko Odpadów Górniczych w Knurowie. Współwykonawcą i współwłaścicielem obiektu jest Kompania Węglowa S.A. Koszty inwestycji dzielone są między właścicielami proporcjonalnie do ilości lokowanych odpadów. Celem prowadzenia tej inwestycji jest przywrócenie walorów użytkowych terenom zdegradowanym w wyniku prowadzonej eksploatacji górniczej i przekazanie zrehabilitowanych obszarów Lasom Państwowym. Składowisko to jest poddawane ciągłej rekultywacji i w momencie likwidacji kopalni nie będzie stanowiło obciążenia dla środowiska.

Kopalnia „Budryk” posiada plany rekultywacji terenów pogórnictw, które na bieżąco są aktualizowane. Dotyczy to także terenów, które pozostaną po zakończeniu działalności wydobywczej w 2077 roku. Nie przewiduje się powstania zalewisk na terenach pogórnictw po zlikwidowaniu kopalni. Miejsca wystąpienia potencjalnych zalewisk są sukcesywnie monitorowane i rekultywowane ze środków przeznaczonych na likwidację szkód górniczych.

4.3.8.4 Aspekty społeczne

Z uwagi na bardzo odległy w czasie moment likwidacji kopalni „Budryk” nie są jeszcze wykonywane badania studialne dotyczące aspektów społecznych likwidacji kopalni, a w szczególności wpływu likwidacji kopalni na poziom bezrobocia w najbliższej okolicy.

Kierownictwo Spółki oraz kopalni „Budryk” zdaje sobie jednak sprawę z wagi tego problemu i w przypadku kopalń JSW SA, które likwidowane będą w pierwszej kolejności, przewidywane jest stopniowe zmniejszanie zatrudnienia poprzez ograniczenie przyjęć do pracy i odchodzenie pracowników na emeryturę.

W chwili obecnej kopalnia „Budryk” zatrudnia ok. 2 500 pracowników pochodzących zasadniczo z miejscowości położonych poza obszarem gmin, na terenie których leży kopalnia. Jeżeli podobna struktura zatrudnienia zostanie utrzymana także w momencie likwidacji, to w opinii ekspertów, problem bezrobocia, postrzegany jako efekt likwidacji kopalni, nie wystąpi w żadnej z tych miejscowości w sposób szczególnie nasilony. Dla złagodzenia problemu związanego z ewentualnymi zwolnieniami kopalnia planuje zatrudnienie do prac likwidacyjnych w pierwszej kolejności swoich pracowników.

4.4 KWK „JAS-MOS”

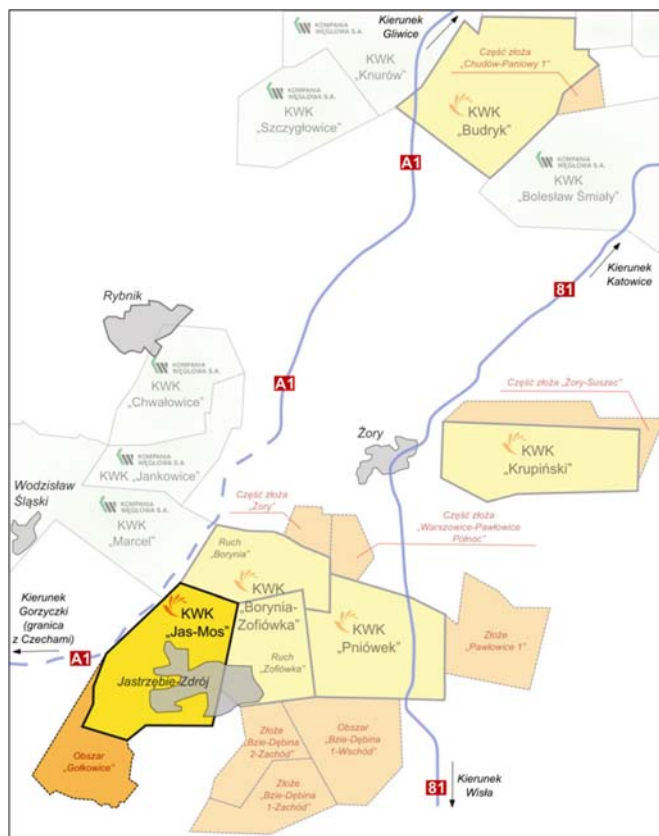
4.4.1 Lokalizacja i historia kopalni

Kopalnia węgla kamiennego „Jas-Mos” położona jest w południowo-zachodniej części Wyżyny Śląskiej na Płaskowyżu Rybnickim w województwie śląskim, na terenie miasta Jastrzębie-Zdrój i gminy Mszana w powiecie wodzisławskim. Obszar złoża położony jest w dorzeczu Odry, a ściślej w obrębie zlewni II rzędu rzeki Olzy, prawobrzeżnego dopływu Odry. Jedynie niewielki fragment w północno-wschodniej części obszaru należy do zlewni rzeki Wisły i jej dopływu zasilającego Pszczyńkę.

W 1954 r. nastąpiło opracowanie wstępnego koncepcyjnego projektu budowy kopalni, której budowa zaczęła się dwa lata później. W dniu 31 grudnia 1958 r. Decyzją Ministra Górnictwa i Energetyki powołano przedsiębiorstwo pod nazwą „Kopalnia Węgla Kamiennego Jastrzębie-Moszczenica w budowie”. Uroczyste otwarcie kopalni „Jastrzębie-Moszczenica” nastąpiło w 1962 r. Z końcem 1965 roku nasąpił podział na kopalnie „Jastrzębie” i „Moszczenica”.

W 1993 roku oba zakłady włączono w struktury Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA. Stopniowe szczyptywanie się złóż zmusiło w 1994 r. zarząd Spółki do połączenia obu kopalń w jeden zakład o nazwie KWK „Jas-Mos”, co stało się przyczynkiem dla powolnej technicznej i organizacyjnej integracji obu zakładów. W 1999 r. rozpoczęto fizyczną likwidację byłej Kopalni „Moszczenica”, której obszar i infrastrukturę po połączeniu z kopalnią „Jastrzębie” nazwano Ruchem „Moszczenica”. Natomiast od 2001 r. KWK „Jas-Mos” funkcjonuje jako zakład górniczy jednoruchowy.

W okresie od początku istnienia obu kopalń do roku 2011 wydobyto łącznie ponad 200 mln Mg węgla, wydrążono 307,5 tys. mb wyrobisk chodnikowych.

Rys. 4.4.1. Lokalizacja kopalni „Jas-Mos”

Kopalnia funkcjonuje w oparciu o koncesję nr 23/94 z dnia 21.03.1994 r. (ze zmianą Ministra Środowiska z dnia 21.01.2000 r.) na wydobywanie węgla kamiennego i metanu ze złoża KWK „Jas-Mos”.

Kopalnia „Jas-Mos” posiada strukturę prostą z pojedynczym kompleksem wydobywczo-przeróbczym.

4.4.2 Geologia

4.4.2.1 Wstęp

KWK „Jastrzębie-Moszczenica” rozpoczęła działalność w roku 1962. W roku 1965 została rozdzielona na dwie niezależne kopalnie: „Jastrzębie” i „Moszczenica”. Następnie już w ramach JSW w roku 1994 połączono je w jeden podmiot wydobywczy. Całkowita powierzchnia obszaru objętego koncesją wynosi 32,5 km², ale obszar prowadzenia wydobywania wynosi obecnie zaledwie około 19,43 km².

KWK „Jas-Mos” od południa graniczy z kopalnią „Borynia”, od wschodu z kopalnią „Zofiówka”. Granica południowa kopalni „Jas-Mos” położona jest w pobliżu granicy Polski z Republiką Czeską. Miasto Jastrzębie-Zdrój położone jest w południowo-wschodniej części obszaru koncesji. Pod miastem znajduje się strefa ochronna, nie pozwalająca na wydobywanie. Zasoby, jakie posiada kopalnia „Jas-Mos”, występują głównie w części, którą pierwotnie stanowiła kopalnia Jastrzębie oraz w filarach ochronnych szybów kopalni.

KWK „Jas-Mos” ma najkrótszy przewidywany czas funkcjonowania ze wszystkich kopalń z grupy JSW (do roku 2022), a aktualna koncesja na wydobywanie węgla wygasa w roku 2019. W planach jest połączenie z kopalnią „Zofiówka”, co pozwoli na wydobywanie wszystkich zasobów w obszarze koncesyjnym, przy wykorzystaniu infrastruktury KWK „Zofiówka”. Obecnie chodnik łączący w pokładzie 505/2 jest oddalony o 550 m od połączenia z kopalnią „Zofiówka”. Od roku 2013 węgiel z kopalni „Jas-Mos” będzie częściowo transportowany do KWK „Zofiówka”, zaś całość produkcji przechodzić będzie przez Zofiówkę od roku 2018.

Obecnie na kopalni „Jas-Mos” funkcjonują cztery szyby. Szyb 5. został niedawno zamknięty, a zasoby nieprzemysłowe znajdujące się w obrębie filara ochronnego tego szybu są obecnie zakwalifikowane do wydobywania. Pozostałe szyby wydobywcze, z wyłączeniem szybów wentylacyjnych, mają zostać zamknięte po połączeniu kopalni „Jas-Mos” oraz „Zofiówka”. Likwidacja szybów, która nastąpi prawdopodobnie w roku 2018, pozwoli na wydobywanie węgla z filarów ochronnych tych szybów. W tym celu zakłada się przedłużenie koncesji poza rok 2019.

JSW posiada koncesję na prowadzenie poszukiwań w obszarze położonym na południowy zachód od głównego obszaru koncesjonowanego kopalni - obszar „Gołkowice”. Obszar „Gołkowice” może stanowić perspektywę dla wydobywania metanu z pokładów węgla, ale nie jest to zakładane w obecnych planach. JSW nie wykluczyła prowadzenia wydobywania węgla z tego złoża w przyszłości.

Wykaz aktualnych koncesji oraz potencjalnych przyszłych koncesji zestawiono w tabeli 4.4.1.

Na rys. OS10611-001 (załącznik) zilustrowano obszar koncesji na wydobywanie dla KWK „Borynia”, przyszłe koncesje, lokalizację szybów, obszary górnicze sąsiednich kopalni na tle mapy geologicznej.

Tabela 4.4.1. Wykaz koncesji

Nazwa koncesji	„Jastrzębie I”	„Gołkowice”
Koncesja uzyskana	1994	2008
Rok zakończenia koncesji	2019	2012
Obszar obowiązywania koncesji	32,50 km ²	12,76 km ²
Głębokość, do jakiej koncesja obowiązuje	1 260 m	-

^x Tylko na poszukiwania

W obrębie obszaru obowiązywania obecnej koncesji jest 10 pokładów przemysłowych, od pokładu 415/1-2 & 415/1-4 do pokładu 510/2 łd & 510/2.

4.4.2.2 Lokalizacja geologiczna

Złoże „Jas-Mos” zlokalizowane jest w południowo-zachodniej części Górnśląskiego Zagłębia Węglowego, na wschód od nasunięcia ortowskiego, w rejonie antykliny Jastrzębskiej.

4.4.2.3 Stratygrafia

Tabela 4.4.2. Stratygrafia

Okres	Epoka	Wiek	Nazwy lokalne (warstwy)	Miąższość [m]	Grupy pokładów węgla	Liczba pokładów przemysłowych
Czwartorzęd	Holocen/Plejstocen		-	0-60		
Trzeciorzęd	Miocen		-	46-600		
Karbon	Westfal	A	rudzkie	350-500	400	2
	Namur	B/C	siodłowe	200-300	500	9
		A	brzeżne	700-830	600	-

Czwartorzęd: Miąższość utworów czwartorzędowych jest bardzo zróżnicowana na całym obszarze (od 0 do 60 m). Reprezentowany jest przez utwory sedymentacji wodno-lodowcowej zlodowaceń krakowskiego i bałtyckiego. Utwory zlodowacenia krakowskiego to głównie piasek o różnej wielkości ziarna oraz żwiry z przewarstwieniami glin piaszczystych. Na nich zalegają utwory zlodowacenia bałtyckiego, wykształcone w postaci osadów pylastych, glin z pewną ilością drobnoziarnistych piasków.

Trzeciorzęd: Osady trzeciorzędu – miocenu pokrywają całą silnie zerodowaną powierzchnię stropu karbonu. Utwory miocenijskie na obszarze kopalni Jas-Mos obejmują ility szarzielone oraz ilowce z wkładkami piasków drobnoziarnistych i pyłów. Utwory piaszczyste charakteryzują się dużą zmiennością uziarnienia i występują najczęściej w postaci cienkich warstw i soczew. Całość serii jest na ogół silnie wapnista. Głębokość usytuowania spągu trzeciorzędu waha się od +190 m (nad poziomem morza) do -360 m (nad poziomem morza).

Karbon: utwory karbonu produktywnego w obszarze KWK „Jas-Mos” mają miąższość dochodzącą do 500 m. Pełny profil wykształcony jest w północnej części tego obszaru. W południowej i wschodniej części złoża w obrębie antykliny Jastrzębska oraz niecki centralnej, warstwy zostały w znacznym stopniu bądź całkowicie zerodowane. Produktywne pokłady węgla w obrębie tego złoża znajdują się w warstwach rudzkich i siodłowych. Pokłady węgla nie mające wartości przemysłowej występują również w obrębie górnych warstw porębskich.

Warstwy rudzkie zawierają pokłady węgla grupy 400. Liczne są strefy wymyć i wyklinowań, co świadczy o niespokojnej sedymentacji. Występują tu dwa pokłady do eksploatacji.

Warstwy siodłowe zawierają pokłady węgla grupy 500. Zbudowane są głównie z piaskowców różnoziarnistych z nielicznymi wkładkami ilowców towarzyszących zazwyczaj pokładom węgla. W obrębie tego kompleksu występuje 17 pokładów węgla, które charakteryzują się dużą zmiennością miąższości, częste są rozwarstwienia i wyklinowania. Osiem z tych pokładów przeznaczono do wydobywania. Głównie jest to węgiel typu 35, jednak występuje także węgiel typu od 37 do 42.

Stropową część warstw porębskich udostępniono robotami górniczymi przekopem granicznym wschodnim na poziomie -400. Warstwy porębskie zawierają 20 pokładów węgla o miąższości zwykle poniżej 1 m, przy tym zarówno miąższość pokładów, jak i jakość węgla w tych pokładach cechuje duża zmienność.

4.4.2.4 Pokłady przewidziane do eksploatacji

Poniżej zestawiono pokłady, w których kopalnia „Jas-Mos” planuje eksploatację:

Tabela 4.4.3. Pokłady przewidziane do eksploatacji

Pokłady eksploatacyjne		
Grupa pokładów	Pokład	Rozszczepienie pokładu
400	415	1-2 & 1-4
	417	1, 1-2
500	502	1
	503	2 & 1-2
		1 łg
	505	1-2, 1 łd-2, 1, 1 łd
		2
		3 łg, 3 & 3 łd
	510	1 łg, 1 & 1-2
2 łd & 2		

Średnia miąższość pokładów oraz względne odległości w pionie pomiędzy pokładami pokazane są na ryc. OS10611-004 (załącznik).

4.4.2.5 Tektonika

Ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienności jakości węgla, według Wytucznych dokumentowania złóż kopalni stałych w kategoriach D1 do A (Ministerstwo Środowiska 1992 r.), złożo KWK „Jas-Mos” należy do grupy II.

Złożo „Jas-Mos” posiada bardzo urozmaiconą budowę strukturalną o charakterze fałdowo-uskokowym. Głównym elementem strukturalno-tektonicznym jest antyklina Jastrzębia o osi równoległej do nasunięcia orłowskiego. Antyklina Jastrzębia biegnie w kierunku N-S przez centralną i wschodnią część obszaru kopalni. Jej skrzydło wschodnie jest łagodnie nachylone około 17° na E; natomiast skrzydło zachodnie zapada pod kątem do 48° na W lub NW. Na zachód od tej struktury występuje niecka centralna Jastrzębia.

Od zachodu nieckę centralną ograniczają fałdy warstw stojących, związane genetycznie z nasunięciem orłowskim przebiegającym wzdłuż zachodniej granicy kopalni „Jas-Mos”. Nachylenia warstw dochodzą prawie do 90°, co prowadzi do ustalenia naturalnej granicy eksploatacji górniczej.

Wyżej wymienione jednostki strukturalno-tektoniczne o charakterze ciągłym poprzecinane są różnokierunkowych uskoków: o przebiegu N-S o zrzutach do 50 m, o przebiegu NW-SE o zrzutach do 30 m, oraz nasunięciu o przebiegu NE-SW, związane z nasunięciem orłowskim.

4.4.2.6 Jakość węgla

Węgiel, jaki posiada kopalnia „Jas-Mos”, charakteryzuje się niską zawartością popiołu, niską zawartością siarki i fosforu oraz średnim poziomem zawartości części lotnych. Procentowy udział typów węgla przedstawiono w tabeli 4.4.1.

Tabela 4.4.1. Procentowy udział typów węgla w zasobach przemysłowych w KWK „Jas-Mos”

Typ węgla	Procentowy udział poszczególnych typów węgla
35.1	1,0%
35.2a	35,4%
35.2b	34,2%
36	14,4%
37.1	14,4%
37.2	0,7%

Średnia jakość dla poszczególnych pokładów podana jest w dalszej części raportu.

4.4.2.7 Zagrożenia naturalne

Kategorie zagrożeń naturalnych dla pokładów udostępnionych w KWK „Jas-Mos” przedstawiono w tabeli 4.4.5.

Tabela 4.4.5. Zestawienie zagrożeń naturalnych w rozbiciu na pokłady

Pokład	Zagrożenia naturalne					
	Metanowe	Wodne	Wybuch pyłu węglowego	Tąpnięcia górotworu	Wyrzuty gazów i skał	Samozapalność węgla
	kategoria	stopień	klasa	stopień	kategoria	grupa
415/1-2 i 415/1-4	IV	I	B	bz	bz	II
417/1 i 417/1-2	IV	I	B	bz	bz	II
502/1	IV	I	B	bz	bz	I
503/2 i 503/1-2	IV	I	B	bz	bz	II
505/1lg	IV	I	B	bz - I	bz	II
505/1-2, 505/11d-505/2, 505/1, 505/11d	IV	I, II	B	bz - I	bz	I
505/2	IV	I, II	B	bz - I, II	bz	I
505/3lg i 505/3, 505/31d	IV	I	B	bz	bz	I
510/1lg, 510/1 i 510/1-2	IV	I	B	bz - I	bz	I, II
510/21d i 510/2	IV	I	B	I, III	bz	I

bz – brak zagrożenia

W kopalni „Jas-Mos” zidentyfikowano pięć rodzajów zagrożeń naturalnych. Są to zagrożenia następujące:

Zagrożenie metanowe

Udostępnione pokłady kopalni zaliczone są do kategorii IV zagrożenia metanowego. Jest to poziom zagrożenia uważany za wysoki. Zgodnie z przepisami wymagane jest odmetanowywanie przodków ścianowych w celu zapobieżenia podnoszeniu się poziomu metanu powyżej dopuszczalnych wartości. W kopalni stosowana jest technika ujmowania metanu poprzez wykonywanie odwiertów drenażowych, co pozwala wychwytywać z górotworu ok. 55% metanu. Pozostałe 45% uwalniane jest do powietrza wentylacyjnego podczas prowadzenia wydobycia, a następnie wraz z powietrzem kopalnianym trafia na powierzchnię i do atmosfery.

Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

Z uwagi na zakwalifikowanie udostępnionych pokładów kopalni „Jas-Mos” do klasy A oraz B zagrożenia wybuchem pyłu węglowego, konieczne jest podejmowanie działań zapobiegawczych przewidzianych dla eksploatacji podziemnej. Z tego też powodu, w miejscach określonych przepisami ustawione są przeciwwybuchowe zapory pyłowe z pyłem kamiennym, utrzymywane w odpowiednim stanie. W czasie wizyt w kopalni stwierdzono, że pył kamienny rozpylony jest też na stropie, spągu oraz na ociosach wszystkich wyrobisk podziemnych. Chociaż nie mierzono tego podczas odbywanych wizyt, to jednak obserwacje poczynione przez ekspertów wskazują na to, że kopalnia spełnia wymagania polskich przepisów odnośnie ilości pyłu kamiennego utrzymwanego w zagrożonych wyrobiskach (zawartość stałych części niepalnych w pyłe węglowym w ilości co najmniej 70% w polach niemetanowych lub 80% w polach metanowych).

Tapania

Udostępnione pokłady kopalni „Jas-Mos” zakwalifikowane zostały do I, II i III stopnia zagrożenia tapaniami. Obszar, w którym obowiązuje trzeci stopień, jest wynikiem wystąpienia na nim tąpnięcia w rejonie ściany 11, w styczniu 2011 roku, które spowodowało wypadek śmiertelny.

Monitoring wstrząsów górotworu prowadzony jest przez kopalnianą sieć sejsmiczną, której czujniki zlokalizowane są w strategicznych punktach na terenie kopalni. Rejestrowane wstrząsy są analizowane, a wyniki analiz ujmowane w raportach.

Jedną z metod zapobiegania tapaniom, jakie stosuje kopalnia, jest ograniczanie prędkości postępu ścian. Jak się okazuje, pozwala to zmniejszać generalnie aktywność sejsmiczną oraz częstość występowania silnych zjawisk sejsmicznych. Stosowane są też w kopalni inne metody z zakresu profilaktyki przeciwtapaniowej w postaci wierceń i strzelań odprężających, w miejscach określonych techniką górniczą.

Obszary, w których prowadzić się będzie roboty górnicze w przyszłości, podlegać będą podobnej kategoryzacji, zatem stosowane będą podobne metody monitoringu i profilaktyki.

Wyrzuty gazów i skał

Kopalnia „Jas-Mos” zakwalifikowana została do potencjalnie zagrożonych wyrzutami gazów i skał, musi zatem podejmować odpowiednie środki ostrożności. W ramach prowadzonych na bieżąco badań wykonuje się otwory na 10 m przed drążonym kombajnem przodkiem chodnikowym oraz na 4 m przed drążonym przy użyciu MW wyrobiskiem. Otwory wierci się na każdej zmianie, na przemian po obu stronach chodnika. Mierzy się poziom metanu w otworach oraz zwięzłość i objętość zwiercin i na podstawie tych danych określana jest skłonność pokładu do wyrzutów metanu i skał.

Zagrożenia klimatyczne

Kopalnia „Jas-Mos” charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem geotermicznym, wynoszącym 26-29 m/ 1°C, co w konsekwencji powoduje występowanie w kopalni temperatur pomiędzy 28°C a 33°C.

Określona przepisami dopuszczalna wartość temperatury na stanowiskach pracy wynosi 28°C. Poziomy, na których obecnie prowadzone jest wydobycie, wymagają stosowania urządzeń do schładzania powietrza w ścianach oraz na niektórych stanowiskach pracy.

Obniżanie temperatury powietrza kopalnianego realizowane jest przez podziemny system chłodzenia o mocy 7,8 MW, który schładza wodę do około 2,5°C. Schłodzona woda jest doprowadzana do urządzeń chłodzących na stanowiskach pracy. W urządzeniach tych wentylatory przedmuchują gorące powietrze zasysane z otoczenia przez radiator ze schłodzoną wodą. Większe urządzenia chłodzące są używane w chodnikach transportowych, zaś mniejsze na przodkach ścianowych. Jest to system zamknięty, z recyrkulacją wody.

W kopalni prowadzony jest automatyczny monitoring temperatury w wyrobiskach podziemnych, a dane są transmitowane do stanowisk kontrolnych na powierzchni, co obserwowano podczas wizyty w kopalni.

4.4.2.8 Zasoby węgla

Dostępność danych oraz ich weryfikacja

Wizyta w kopalni „Jas-Mos” przeprowadzona została w dniach 24 oraz 25 lutego 2011 r. W spotkaniach uczestniczyli: Główny Geolog Górniczy Janusz Rduch oraz Główny Geodeta Górniczy Jerzy Majchrzak. Dokumenty oraz informacje, z których korzystano w czasie tej wizyty, obejmowały między innymi:

- mapy oraz dokumentacje geologiczne,
- profile geologiczne szybów oraz otworów badawczych,
- przekroje geologiczne,
- mapy terenu objętego koncesją oraz lokalizacje otworów badawczych,
- mapy z harmonogramem eksploatacji dla każdego pokładu,
- tabele zbiorcze zasobów dla każdego pokładu,
- dane zbiorcze jakości węgla dla każdego pokładu oraz wybrane arkusze wyników badań laboratoryjnych.

W odniesieniu do informacji zebranych i wymienionych powyżej, dokonano sprawdzenia dokładności i rzetelności danych. W czasie, jaki był do dyspozycji, kontrola danych skupiła się najbardziej szczegółowo na oszacowaniu zasobów operatywnych, jakie przeprowadziła Spółka.

Zasoby węgla (resources i reserves)

Zasoby w poszczególnych pokładach, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji, przedstawiono w tabeli 4.4.6. W niektórych przypadkach dokonano zmian bądź też korekt w stosunku do pierwotnych danych przekazanych przez JSW SA. Wszystkie zasoby w obszarze pola OG Jastrzębie 1 objęte są obecnie obowiązującą koncesją. Zgodnie z harmonogramem produkcji dokonano podziału na zasoby przeznaczone do wydobycia przed upływem okresu obowiązywania obecnej koncesji (2019) oraz zaplanowane do wydobycia w okresie obowiązywania przyszłej koncesji (tabela 4.4.1). Z zadowoleniem stwierdzamy, że szacunki w poniższej tabeli są ogólnie zgodne z poziomem dokładności, jaki jest przypisywany polskiemu systemowi szacowania zasobów. Zasoby operatywne ogółem, do roku 2019 oraz na czas wykraczający poza tę datę, dla KWK „Jas-Mos” szacowane są na 30,8 mln Mg.

Tabela 4.4.6. Zasoby według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. Mg									
	Bilansowe*			Przemysłowe*	Operatywne do 2019			Operatywne po 2019		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem	A+B	C1+C2	Ogółem
415/1-2 i 415/1-4	7 300	768	8 068	2 682	810	0	810	0	0	0
417/1 i 417/1-2	7 515	2 716	10 231	1 601	461	151	612	462	276	738
502/1	5 814	5 857	11 671	1 314	461	130	591	444	595	1 039
503/2 i 503/1-2	794	553	1 347	1 145	357	166	523	0	0	0
505/1lg	150	4 050	4 200	1 886	565	1 302	1 867	793	745	1 538
505/1-2, 505/11d-505/2, 505/1, 505/11d	13 911	14 994	28 905	3 920						
505/2	9 705	11 946	21 651	9 260	2 284	1 581	3 865	1 101	539	1 640
505/3lg i 505/3, 505/3ld	420	2329	2 749	470	75	165	240	0	0	0
510/1lg, 510/1, 510/1-2	23 842	51 872	75 714	35 919	423	7 118	7 541	3 174	4 359	7 533
510/2ld i 510/2	12 378	8 147	20 525	4 291	913	886	1 799	75	434	509
Ogółem	81 830	103 23	185 06	62 488	6 349	11 499	17 848	6 049	6 948	12 997

* Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

Zasoby bilansowe wynoszące 185,1 mln Mg obejmują zasoby w pokładach przewidzianych do eksploatacji, na których opierają się założenia przyszłej produkcji kopalni. Jednakże, w ewidencji zasobów podaje się dalsze 39 mln Mg zasobów bilansowych w pokładach nie klasyfikowanych obecnie jako przemysłowe czy też operatywne.

Resources oraz Reserves oszacowane zgodnie z systemem JORC Code zestawiono w tabeli 4.4.7. Całość 30,8 mln Mg zasobów operatywnych znajduje się na terenie złoża objętego obecnie obowiązującą koncesją. Jednakże, tylko zasoby w wysokości 17,8 mln Mg mieszczą się w ramach okresu obowiązywania obecnej koncesji, do roku 2019, zatem tylko te zasoby zgodne będą z kategorią Reserves, jakie definiuje system JORC. Dalsze zasoby, przeznaczone do wydobycia po roku 2019 byłyby zatem kategorią Reserves w zgodzie z definicją systemu JORC tylko wtedy, kiedy okres obowiązywania koncesji zostanie przedłużony.

Reserves zgodnie z systemem JORC Code to węgiel w złożu (in-situ) netto, zawierający przerosty o grubości do 5 cm. Nie są dostępne dla poszczególnych pokładów rzeczywiste szacunki odnośnie do węgla handlowego (lub mogącego być przedmiotem sprzedaży) po wzbogaceniu w zakładzie przerobczym. Uzyskujemy ogólne zapewnienia, że zakłady przerobcze wzbogacające urobek mają sprawność 95%, sądzimy zatem, że zasoby węgla handlowego winny być szacowane na około 5% mniej niż ogólne zasoby netto.

Jak podano w tabeli 4.4.9, wszystkie pokłady węgla z wyjątkiem jednego mają w złożu (in situ) zawartość popiołu niższą niż wymagane obecne specyfikacje dla węgla koksowego. Zatem, w przypadku kopalni Jas-Mos, dyskontowanie o 5% jako sposób szacowania węgla handlowego nie zawsze musi być obowiązujące.

Tabela 4.4.7. Podsumowanie *resources* i *reserves* zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves (2010) w mln Mg*						
Resources			Reserves **			
Measured	Indicated	Ogółem	Okres koncesji	Proved	Probable	Ogółem
			do 2019:	6,3	11,5	17,8
81,8	103,2	185,1	po 2019***:	6,0	6,9	13,0
			Ogółem	12,3	18,4	30,8

* Mogą występować błędy wynikające z zaokrąglenia

** Rezerwy węgla handlowego (mogącego być przedmiotem sprzedaży) powinno się szacować w taki sposób, aby od tych wartości rezerw netto węgla odejmować 5%

*** Rezerwy po roku 2019 uwarunkowane są odnowieniem (przedłużeniem) koncesji

Zasoby potencjalne

Potencjalne zasoby bilansowe w obszarze prowadzenia poszukiwań „Gołkowice” szacowane są w sposób następujący:

Tabela 4.4.8. Zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Szacowane rezerwy (w tys. Mg)								
Obszar koncesji	Potencjalne bilansowe				Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	D	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
„Gołkowice”	-	180 999	-	180 999	Obecnie brak informacji			
Ogółem	-	180 999	-	180 999				

Należy zauważyć, że są to plany JSW SA na przyszłość i aktualnie nie stanowią one celu dla działalności wydobywczej, w związku z tym nie zostały sprawdzone w ramach przygotowywania niniejszego sprawozdania.

Według systemu JORC Code, zasoby te nie równają się kategorii Potential Resources, gdyż nie ma określonych planów wydobycia. Jednakże, jako potencjalny projekt dla pozyskiwania metanu z pokładów węgla, to zgodnie z wytycznymi obowiązującymi dla systemu JORC, można je uważać za zasoby zinventaryzowane (*inventory coal*).

4.4.2.9 Jakość węgla

Średnia jakość węgla w poszczególnych pokładach, podawana przez JSW SA, jest przedstawiona w tabeli 4.4.9.

Tabela 4.4.9. Średnia jakość węgla w rozbiściu na pokłady (stan powietrzno-suchy)

Pokład	Wilgotność (%)	Zaw. popiołu (%)	Zaw. części lotnych (%)	Wartość opałowa [MJ/kg]	Zaw. siarki (%)	Zaw. fosforu (%)	Typ węgla
415/1-2 & 415/1-4	1,23	5	22,99	32,744	0,8	0,010	35
417/1 & 417/1-2	1,10	6	20,63	27,273	0,1	0,002	35
502/1	1,01	5	20,18	33,143	0,5	0,002	35, 37
503/2 & 503/1-2	0,82	12	19,99	25,098	0,4	0,009	35
505/1lg	0,69	5	20,77	33,788	0,5	0,004	35
505/1-2, 505/1ld-505/2, 505/1, 505/1ld	0,88	5	20,44	32,996	0,5	0,002	35, 37
505/2	0,76	5	20,33	32,208	0,6	0,002	35, 37
505/3lg i 505/3 & 505/3ld	0,78	6	20,88	32,338	0,5	0,016	35, 37
510/1lg, 510/1 & 510/1-2	0,78	4	21,26	31,341	0,4	0,005	35, 37
510/2ld i 510/2	0,76	4	19,32	33,461	0,4	0,010	35, 37

Podanych powyżej średnich wartości nie można było, ze względów czasowych, sprawdzić w trakcie trwania wykonywanego audytu.

Powyższe dane dotyczące średniej jakości węgla w rozbiściu na pokłady dotyczą węgla netto, z odliczeniem przerostów, których miąższość może przekraczać 5 cm. Wyższe wartości zawartości popiołu (pokład 503/2 i 503/1-2) są prawdopodobnie związane z obecnością przerostów w pokładzie węgla, o grubości nie przekraczającej 5 cm.

4.4.2.10 Podsumowanie

Zgodnie z polskimi standardami, zasoby operatywne dla KWK „Jas-Mos” około 30,8 mln Mg. Oznacza to, że okres obowiązywania obecnej koncesji na wydobycie dla KWK „Jas-Mos” zostanie wydłużony poza rok 2019. Nie ma technicznych przyczyn, aby przedłużenie obecnej koncesji poza rok 2019 nie było udzielone. Kopalnia funkcjonowałaby zatem w przybliżeniu do roku 2022.

Przybliżone porównanie z systemem JORC Code wskazuje, że Reserves na terenie objętym koncesją na wydobycie dla KWK Jas-Mos są rzędu 30,8 mln Mg (około 29,3 mln Mg węgla handlowego). Obecne plany wydobycia wskazują, że zasoby netto nadające się do eksploatacji (Reserves) w okresie obowiązywania obecnej koncesji (do roku 2019) są rzędu 17,8 mln Mg (około 16,9 mln Mg węgla handlowego).

4.4.3 Opis kopalni

4.4.3.1 Udostępnienie pionowe

Żłozę zostało udostępnione czterema szymbami: Szyby I, II, IV i VI. Szyby IV i VI są to szyby wydechowe wyposażone w urządzenia wentylacyjne. Szyby I i II są szymbami wydobywczymi i materiałowo-zjazdowymi, pełniącymi również funkcje szymbów wdechowych.

Tabela 4.4.10. Podstawowe parametry szymbów

	Szyb I	Szyb II	Szyb IV	Szyb VI
Wentylacja	Wdechowy	Wdechowy	Wydechowy	Wydechowy
Wykorzystanie	Materiałowo-zjazdowy	Główny szyb wydobywczy	Wentylacyjny	Wentylacyjny
Średnica w m	7,2	7,2	7,2	8
Głębokość szybu w m	1091	1063	890	842
Głębokość wyciągowa	1050	Bok 1 – 535 m Bok 2 – 1060 m	-	-
Wielkość skipu lub klatki	2 x 7,5	Bok – skipy 2x15 t Bok 2 – skipy 2x15 t	-	-

4.4.3.2 Wyrobiska przygotowawcze

Nachylenie pokładów zawiera się w granicach +/- 20°; wyrobiska przygotowawcze prowadzone są zasadniczo w pokładzie wzdłuż rozciągłości, natomiast wyrobiska eksploatacyjne zgodnie z kierunkiem nachylenia. Rozwiązanie to ułatwia transport węgla przenośnikami taśmowymi, a materiałów przy pomocy układów kolejek podwieszanych. Główne wyrobiska udostępniające i przygotowawcze przecinają w wielu przypadkach kilka pokładów, a wyrobiska przyścianowe przebiegają zgodnie z rozciągłością pokładu.

Tabela 4.4.11. Wskaźniki postępu robót przygotowawczych

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Postęp (m)	14 090	11 110	10 952	7 034	5 247
Wskaźnik natężenia robót (m/1000 Mg)	5,5	5,7	6,6	5,4	3,3

Wszystkie wyrobiska podziemne zabezpieczane są standardowymi łukami podatnymi typu V. Zaobserwowano w wyrobiskach obudowy składające się głównie z czterech elementów łukowych, co jest typowe dla wszystkich kopalń. Do drażenia wyrobisk stosuje się konwencjonalne metody górnicze, z kombajnami chodnikowymi dostosowanymi do danych warunków. Zabiór przodka przy urabianiu kombajnem chodnikowym wynosi od 1 do 2 metrów. Wyrobisko zabezpiecza się, stawiając odrzwia obudowy podporowej w odstępach co 0,7 m. Zabezpieczenie wyrobiska odbywa się poprzez odpowiednie ustawienie łuków ociosowych, a następnie podniesienie przy pomocy kombajnu łuków stropnicowych i odpowiednie skręcenie poszczególnych elementów odrzwia obudowy ŁP. Stosowana jest opinka z siatki stalowej, mająca na celu zapobieganie opadaniu odłamków skalnych do wyrobiska.

Kombajny chodnikowe wykorzystywane do drażenia to AM50, AM75¹ i R130. Struktura własności tych maszyn jest zróżnicowana, 7 z nich jest dzierżawionych, 3 stanowią w pełni własność kopalni, a 1 jest własnością firmy zewnętrznej.

Część robót przygotowawczych i udostępniających jest wykonywana przez firmy zewnętrzne, które korzystają przeważnie z maszyn będących własnością JSW SA, a jedna posiada swoją własną. Generalnie wyrobiska kamienne i kamiennie-węglowe są prowadzone przez firmy zewnętrzne. Wyrobiska w pokładzie są głównie drażone przez kopalniane zespoły zajmujące się robotami przygotowawczymi. Standardy prowadzonych robót podziemnych we wszystkich wyrobiskach były na bardzo wysokim poziomie.

Obecnie, główne roboty udostępniające na kopalni „Jas-Mos” to wykonanie połączenia pomiędzy KWK „Jas-Mos” a Ruchem „Zofiówka”, co umożliwi włączenie kopalni do kompleksu KWK „Borynia-Zofiówka” w roku 2013.

4.4.3.3 Eksploatacja

Metoda wydobycia (system eksploatacji złoża)

Aby osiągnąć założone plany produkcyjne, kopalnia stosuje system ścianowy od granic i realizuje wydobycie średnio na czterech ścianach. Kąt nachylenia ścian to +/- 20 stopni.

Długości ścian są zmienne, co wynika z warunków geologiczno-górnich. Planuje się, że wiele ścian będzie eksploatowanych stosunkowo krótko, wynika to z eksploatacji resztek zasobów. Wysokość ścian wynosi od 1,2 m do 3,5 m.

Urabianiu węgla kombajnem z zabiorem o szerokości 0,8 m i zawałem za obudową. Napędy przenośnika ścianowego prowadzone są w chodnikach z wypinaniem łuków przyociosowych. Ogólnie, warunki w chodnikach przed ścianą były dobre z bardzo małym (lub niewielkim) wypiętrzeniem spągu lub obniżeniem stropu.

Kopalnia eksploatuje również ściany o niskiej wysokości i zastosowała po raz pierwszy w jednej ze ścian system strugowy. Strugi mogą pracować w ścianach o wysokościach od 0,7 m do 1,5 m, jednakże znajdują także zastosowanie w pokładach o większych miąższościach. Zazwyczaj, ilość ludzi koniecznych dla obsługi ściany strugowej jest niższa. W kopalni „Jas-Mos” trzech ludzi na ścianie utrzymuje właściwy kierunek eksploatacji, ale proces jest sterowany z chodnika podścianowego i z powierzchni. Uważa się, że strugi w warunkach złożowych KWK „Jas-Mos” posiadają przewagę nad kombajnami. Zabiór wynosi ok. 0,07 m, co stanowi wartość o wiele mniejszą niż w przypadku kombajnów, ale strug porusza się znacznie szybciej (zazwyczaj 2,5 m/s) i produkcja dla obu technologii jest podobna przy mniejszych kłopotach eksploatacyjnych w cieńszych pokładach. Napędy struga, montowane obok napędów przenośnika ścianowego, charakteryzują się znacznymi wymiarami, co wymaga prowadzenia szerszego chodnika. Kopalnia eksploatuje ścianę strugową z chodnikami o szerokości 6 m, natomiast przy ścianach kombajnowych wystarcza szerokość 5,5 m strugowych. Dzięki zastosowaniu systemu strugowego kopalnia będzie mogła eksploatować ściany w cienkich pokładach.

W KWK „Jas-Mos” istnieją pokłady o miąższościach powyżej 4 m, a w niektórych wypadkach osiągają one nawet 12 m. Tradycyjnie były one urabiane w warstwach o grubości do 4 m, w kolejności od góry do dołu, dla pełnego wykorzystania pokładu. Planuje się, że w przyszłości będzie stosowana inna technologia eksploatacji. Została ona opracowana we Francji i nosi nazwę 'Soutirage'. Maszyna urabiająca jest taka sama, natomiast technologia ta wymaga innych obudów zmechanizowanych oraz zastosowania dodatkowego przenośnika zgrzeblowego za obudową. Przenośnik ten jest zabezpieczony przed zasypaniem przez zwiększoną tylną osłonę zamocowaną do

obudowy. Pokład jest urabiany w dolnej warstwie i wybiera się nominalnie od 3 m do 4 m wysokości. W miarę posuwania się ściany węgiel z górnej części pokładu zawala się na tylny przenośnik ścianowy. Gdy na przenośniku ścianowym pojawia się skała płonna, osłona przykrywa przenośnik i eksploatacja węgla kończy się. Wybiera się następny pas i proces ten jest powtarzany. Technologia ta pozwala na eksploatację wysokich pokładów z wykorzystaniem złoża na poziomie 80%.

W przypadku niektórych ścian pustki eksploatacyjne są uszczelniane przy pomocy wypełnienia hydraulicznego, złożonego z popiołów lotnych i wody. Nie zapobiega to deformacjom terenu, ale redukuje migrację powietrza przez zroby, co zabezpiecza przed gromadzeniem się metanu oraz ogranicza możliwość samozapłonu węgla.

KWK „Jas-Mos” posiada pokłady o różnej wysokości i wskutek ograniczonych możliwości poszerzania obszarów górniczych będzie musiała urabiać te pokłady tak efektywnie, jak to jest możliwe. Uważa się, że wszystkie rozpatrywane obecnie opcje przyszłej eksploatacji mogą mieć kluczowe znaczenie. Technologia ‘Soutirage’ staje się technologią przeważającą w Chinach, gdzie pokłady mają zazwyczaj większą miąższość. Jednakże należy zwrócić uwagę na wysoki poziom ryzyka związanego z zagrożeniem metanowym oraz z możliwością samozapłonu węgla, dlatego też należy przeprowadzić staranną ocenę ryzyka.

Wyposażenie górnicze

Wyposażenie do prac przodkowych pochodzi od różnych producentów. Kopalnia posiada sześć dwuramionowych kombajnów ścianowych z organem ślimakowym do urabiania ściany i jedno urządzenie strugowe. Cztery maszyny Joy 4LS oraz jedna KGE-750 stanowią własność kopalni, podczas gdy jedna KSW-460 jest wynajmowana. Kopalnia posiada również jedno urządzenie strugowe firmy Bucyrus - GH1600.

Obudowy zmechanizowane są polskiej produkcji z fabryk Glińnik, Fazos, i Becker-Warkop (BW-12/28-34 POz, BW 19/43, BW 16/37 Glińnik 08-10/23-29 POz). Kopalnia posiada 1613 sekcji, ale od roku 2009 JSW SA rozpoczęła realizację programu poprawy wykorzystania swoich obudów zmechanizowanych, który ma doprowadzić do zrationalizowania wykorzystania tego sprzętu w zakładzie.

Przenośniki ścianowe oraz inne elementy kompleksów ścianowych są głównie polskiej produkcji.

Ograniczenia produkcyjne

Obecnie plan wydobywczy kopalni oparty jest o eksploatację na średnio do czterech ścian jednocześnie.

Produkcja jest ograniczona poprzez szereg niżej wymienionych czynników:

1. poziomy zawartości metanu na niektórych ścianach są wysokie i ograniczają wydobywanie,
2. w kopalni „Jas-Mos” istnieje ryzyko związane z tąpnięciami, co niekorzystnie wpływa na długość ściany jak i prędkość eksploatacji. Prowadzony jest monitoring sejsmiczny i w rejonach o podwyższonej aktywności zmniejsza się prędkość posuwu. Na jednej ze ścian w związku z wystąpieniem wstrząsu o dużej energii przewiduje się zastosowanie prac prewencyjnych, co wpłynie negatywnie na wielkość produkcji,
3. czas przezbierania ścian wynosi około 2,5 miesiąca. Poszukuje się możliwości skrócenia tego czasu, a tym samym ograniczenia strat produkcyjnych.

Produkcja

Produkcja w KWK „Jas-Mos” jest ograniczona wskutek zagrożeń naturalnych, jednakże poszczególne ściany winny wykazać większą wydajność. Planowane wydobywanie ze ściany o wysokości 2 m wynosi około 2 000 Mg/dzień.

KWK „Jas-Mos” wyprodukowała w 2010 roku 1 588 000 Mg węgla handlowego z 2 289 310 Mg węgla surowego (70%), produkując średnio 6 227 Mg na dzień z przeciętnie 4,3 ściany. Średnie wydobywanie z jednej ściany wynosiło 1 448 Mg na dzień, co oznacza, że niektóre ściany nie wykorzystują w pełni swojego potencjału.

KWK „Jas-Mos” planuje w 2011 roku produkcję 1 764 000 Mg węgla handlowego przy wydobywaniu 2 520 000 Mg urobku (70%), produkując średnio 7 000 Mg dziennie. Przewiduje się podobne średnie wydobywanie przez okres następnych kilku lat. Wskazywałoby to na wydobywanie średnio 1 750 Mg dziennie z jednej ściany. Założony plan uważa się za możliwy do zrealizowania.

Z pierwszej ściany strugowej w KWK „Jas-Mos” wydobywano 2 500 Mg dziennie, co uważa się za dobry wynik w porównaniu z innymi, wyższymi ścianami na kopalni i tym samym za sukces. W przyszłości planuje się ściany strugowe o wysokości od 1,2 m i o podobnej wydajności.

4.4.4 Transport węgla, ludzi i materiałów

Węgiel surowy jest transportowany ze ścian standardowymi przenośnikami taśmowymi o szerokości 1 200 mm do Szybu 1, z którego skipy o pojemności 4 x 20 t transportują go na powierzchnię.

Po wykonaniu połączenia z KWK „Zofiówka” coraz większa ilość węgla będzie transportowana do ZPMW w ruchu „Zofiówka”. Operacja ta zostanie rozpoczęta w 2013 roku, a jej realizację planuje się zakończyć w roku 2018.

Ludzie i materiały są transportowane podwieszanymi akumulatorowymi lokomotywami szynowymi (Lea BM-212) oraz jednoszynowymi lokomotywami dieslowskimi (Scharf). W tej chwili wykorzystuje się również kolejki linowe, ale planuje się ich zastąpienie przez kolejki z napędem spalinowym.

Transport materiałów i ludzi z podszybia do stanowisk roboczych uważa się za efektywny. Kopalnia nie przewiduje zmian w tym systemie.

Urządzenia służące do transportu są dobrze utrzymane oraz regularnie unowocześniane i odnawiane.

4.4.5 Zatrudnienie

Na dzień 01.12.2010 kopalnia „Jas-Mos” zatrudniała łącznie 4 434 osoby, z których 4024 były zatrudnione bezpośrednio przez spółkę, a 410 przez zewnętrznych podwykonawców.

Z łącznej liczby 4024 pracowników 3264 jest zatrudnionych pod ziemią, a 760 pracuje na powierzchni.

Liczba osób zatrudnionych wynika z liczby eksploatowanych ścian oraz konieczności przygotowania i obsługi tych ścian. Wielkości dotyczące powierzchni są uważane również za wysokie i istnieje możliwość poprawy wykorzystania pracowników w ramach planowanego przez JSW SA programu optymalizacji zatrudnienia.

Tabela 4.4.12. Struktura wiekowa zatrudnionych (stan na 31 grudnia 2010)

Przedział wiekowy	Kobiety	Mężczyźni	Ogółem	% ogółu
Ogółem	354	3653	4007	100
Poniżej 30 lat	12	787	799	19,9
31 do 40 lat	46	1195	1241	31,0
41 do 50 lat	162	1385	1547	38,6
51 do 60 lat	133	273	406	10,1
61 do 65 lat	1	13	14	0,3
Powyżej 65 lat	0	0	0	0

Tabela 4.4.12 wykazuje, że 25% zatrudnionych przez kopalnię „Jas-Mos” nabędzie uprawnienia emerytalne w okresie najbliższych 5 lat. Duże zainteresowanie lokalnej społeczności podjęciem pracy w górnictwie sprawia, iż pozyskiwanie kadr nie będzie stanowiło większego problemu.

Liczba wykonawców zewnętrznych jest niższa niż w innych kopalniach JSW SA i prawdopodobnie stanowi to odbicie ograniczonej ilości kapitału na drażnienie wyrobisk przygotowawczych.

4.4.6 Koszty kopalni

4.4.6.1 Gotówkowe koszty operacyjne

Historyczne koszty produkcji w KWK „Jas-Mos” były stosunkowo niezmiennie, w szczególności na poziomie kosztów całkowitych, które tylko w niewielkim stopniu są zależne od poziomu produkcji węgla. Jest to związane z dużym udziałem kosztów stałych, które zasadniczo nie zależą od realizowanego poziomu produkcji. Koszty operacyjne całkowite i w ujęciu jednostkowym na tle wydobycia za lata 2008-2010 zostały przedstawione na rysunku 4.4.13. Koszty w ujęciu jednostkowym były bardzo wrażliwe na zmianę wielkości wydobycia węgla handlowego w tym okresie.

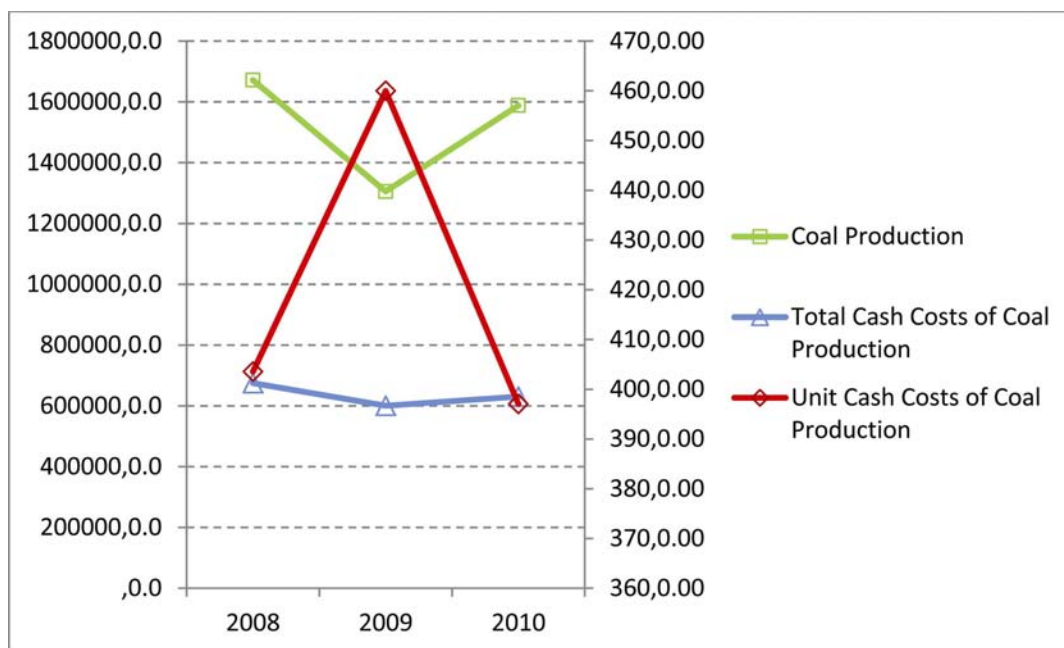
W ciągu ostatnich trzech lat gotówkowy koszt operacyjny wahał się w przedziale od 400,0 PLN/Mg do 460,0 PLN/Mg. Koszty te uznaje się za wysokie, ale i odpowiadające trudnym warunkom geologiczno-górnictwem, liczbie wykonywanych wyrobisk oraz infrastrukturze wydobywczej koniecznej do utrzymania założonych planów produkcyjnych.

Istotny spadek popytu, jak i spadek cen węgla mógłby spowodować, że wysoki poziom kosztów stałych w kopalni uniemożliwiłyby prowadzenie efektywnej ekonomicznie działalności w dłuższej perspektywie.

W 2010 r. jednostkowe gotówkowe koszty operacyjne wyniosły 400,0 PLN/Mg. Przewiduje się, że od 2013 r. kopalnia „Jas-Mos” wejdzie w struktury organizacyjne kopalni zintegrowanej, natomiast w 2022 r. nastąpi jej likwidacja.

Oszacowanie kosztów operacyjnych, po połączeniu kopalni, jest na chwilę obecną zadaniem skomplikowanym. Spółka szacuje, iż w okresie 2011-2022 jednostkowe gotówkowe koszty operacyjne będą wykazywać tendencję malejącą, średnio 2,5% rocznie, co ma związek z przewidywaną likwidacją tej kopalni w 2022 r. Ponadto Spółka zakłada, że w latach 2011-2014 prognozowany poziom produkcji węgla w tej kopalni będzie wyższy o 11-14% w porównaniu do 2010 r., natomiast w latach 2016-2022 będzie następowało stopniowe wygaszanie

produkcji. W konsekwencji połączenia kopalń (Borynia - Zofiówka - Jas-Mos) można oczekiwać, że koszty operacyjne tych kopalń będą ulegały zmniejszeniu m.in. w wyniku zaprzestania realizacji niektórych usług oraz efektywniejszego wykorzystania maszyn i wyposażenia technicznego.

Rys. 4.4.2. Koszty produkcji węgla w KWK „Jas-Mos” na tle wydobycia węgla handlowego

Tabela 4.4.13. Koszt produkcji węgla w KWK „Jas-Mos”

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wykonanie		
			2008	2009	2010
01	02	03	1	2	3
1	Zużycie materiałów i energii	[tys. PLN]	125 518,7	104 091,4	117 800,4
2	Usługi obce	[tys. PLN]	115 817,3	83 109,3	80 169,5
3	Koszty osobowe	[tys. PLN]	440 443,4	409 065,7	435 779,8
4	Podatki i opłaty	[tys. PLN]	20 736,7	21 020,5	21 439,9
5	Pozostałe koszty rodzajowe	[tys. PLN]	6 242,7	2 827,3	4 390,4
6	Aktywowanie wyrobisk	[tys. PLN]	-34 112,9	-19 741,1	-24 979,8
7	Łączne operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla	[tys. PLN]	674 645,9	600 373,1	634 600,2
8	Wydobycie węgla	[Mg]	1 671 800,0	1 305 200,0	1 588 000,0
9	Operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla w ujęciu jednostkowym	[PLN/Mg]	403,54	459,99	399,62

4.4.6.2 Nakłady inwestycyjne

Łączne nakłady inwestycyjne objęte planem na lata 2010-2030 obejmują następujące pozycje główne:

- wydatki na ochronę środowiska,
- nakłady na połączenie KWK „Borynia”, KWK „Zofiówka” i KWK „Jas-Mos”,
- zakupy gotowych dóbr inwestycyjnych dla istniejących i nowych obszarów eksploatacyjnych,
- pozostałe wydatki.

Tabela 4.4.14 prezentuje nakłady inwestycyjne poniesione i planowane przez KWK „Jas-Mos” do roku 2022.

Średnie roczne nakłady kapitałowe w latach 2010-2022 w KWK „Jas-Mos” kształtują się na poziomie 46,6 mln PLN. W planach inwestycyjnych uwzględniono fakt przyłączenia kopalni do KWK „Borynia-Zofiówka”. Możliwości rozwoju kopalni są ograniczone szczerującą

się bazą zasobową. W związku z powyższym działalność kopalni będzie (wg danych na chwilę obecną do roku 2022) stopniowo wygaszana, a urobek będzie kierowany do przerobu w ZPMW KWK Ruch „Zofiówka”. Koszty te są uwzględnione w kalkulacji CAPEX.

Tabela nakładów kapitałowych podaje również, że co najmniej 70% nakładów kapitałowych zostanie przeznaczone na modernizację i odtworzenie parku maszynowego. Na ten cel przewiduje się średnie roczne wydatki w wysokości 33,0 milionów PLN. W tym zakresie zakłada się, że w ciągu następnych 12 lat kopalnia będzie eksploatować pokłady o większej miąższości, stosując typowe technologie jak również cieńsze pokłady techniką strugową, aby realizować założone cele produkcyjne. Obydwie te metody będą wymagać dodatkowego wyposażenia.

Tabela 4.4.14. Nakłady inwestycyjne w KWK „Jas-Mos” do 2030 roku [tys. PLN]

Specyfikacja	Budownictwo						Zakupy				Total		
	I	2		3	4	5	II	1	2	3		4	
		Razem	Wyrobniska górnicze										Zakład przeróbki węgla
		Podziemne	Szyby										III
Wykonanie 2010	18 217	14 249	549	705	129	2 586	23 575	1435,4	1 366	12 025	8 748	41 792	
2011	23 958	17 148	1 600	2 000	540	2 670	54 540	9 000	2 150	28 520	14 870	78 498	
2012	33 600	28 350	1 500	1 050	0	2 700	52 083	12 000	0	22 080	18 003	85 683	
2013	26 950	20 250	2 800	1 900	0	2 000	42 838	0	800	23 070	18 968	69 788	
2014	14 210	9 700	0	1 650	0	2 860	71 618	36 000	1 000	27 070	7 548	85 828	
2015	11 400	8 050	0	2 500	0	850	40 960	0	8 550	17 390	15 020	52 360	
2016-2022	48 500	14 200	11200	0	2500	20600	143 771	30000	15 600	62 065	36 106	192 271	
Suma 2010-2022	176 835	111 947	17 649	9 805	3 169	34 266	429 385	88 435	29 466	192 220	119 263	606 220	

4.4.7 Przyszły rozwój

KWK „Jas-Mos” ma ograniczone możliwości rozwoju na obszarze koncesji pierwotnej i zostanie połączona z kopalnią zespólną „Borynia-Zofiówka”. Na 2013 rok przewiduje się połączenie kopalń wyrobiskami dołowymi. Węgiel z kopalni „Jas-Mos” będzie odstawiany zarówno do zakładu przerobczego „Jas-Mos”, jak również do zmodernizowanego zakładu przerobczego w KWK „Zofiówka”, ze stopniowym wzrostem znaczenia Zofiówki. W roku 2018 cały węgiel wydobywany w kopalni „Jas-Mos” będzie przerabiany na kopalni „Zofiówka”.

4.4.8 Przeróbka węgla

Zakład Przeróbki Mechanicznej Węgla KWK „Jas-Mos” powstał w roku 1969. Od tego czasu do chwili obecnej zakład przeszedł szereg modernizacji układu technologicznego.

W pierwszym etapie nastąpiło rozpoczęcie budowy nowego zagęszczacza promieniowego 35 m, rozruch układu technologicznego włączającego odpady flotacyjne dla potrzeb podsadzki i uszczelnienia zrobów. W drugim etapie m.in. zmodyfikowano układ odstawy i magazynowania węgla surowego, uruchomiono i zmodyfikowano układ III kruszarki KWK 100, wymieniając także kruszarki UP-1000 na UP-1200 dla kruszenia koncentratu +20 mm oraz ukończono budowę instalacji podsadzania wyrobisk odpadami poflotacyjnymi. W III etapie wykonano przebudowę odstawy kamienia drobnego oraz wybudowano instalację odpylania przestrzennego. W latach 1997-1998 dokonano przebudowy węzła odwadniania drobnych ziaren, zastępując filtry tarczowe oraz suszarnię termiczną flotokonzentratu wirówkami sedimentacyjno-filtracyjnymi. Na przełomie 2004/2005 r. zabudowano układy automatycznego pobierania próbek węgla, zmodernizowano dyspozytornię zakładu przerobczego oraz ciąg wzbogacania osadzarkowego. ZPMW „Jas-Mos” jako pierwszy w JSW SA wprowadził automatyzację dozowania odczynników flotacyjnych do maszyn flotacyjnych oraz pełną automatyzację osadzarek.

Obecnie zakład wykorzystuje zmodernizowaną w 2006 roku dwuproduktową płuczkę magnetytową typu Disa do wzbogacania grubych sortymentów węgla, tj. klasy 20-120 mm. Klasa ziarnowa 0-20 mm wzbogacana jest w osadzarkach miałowych trójproduktowo. Pozwala to na uzyskanie wysokiej jakości koncentratów bogatych w substancję węglową, przerostów i odpadów nie zawierających frakcji organicznej. Wstępne przygotowanie urobku do wzbogacania odbywa się w kruszarkach typu Bradford sprzęgniętych z układem przesiewaczy klasyfikujących. Muł węglowy zagęszczony w osadnikach Dorra kierowany jest do wzbogacania flotacyjnego. Zakład sukcesywnie likwiduje maszyny flotacyjne IZ-5, zastępując je nowoczesnymi maszynami typu IF-30 i IF-100. Koncentrat flotacyjny odwadnia się w czterech wirówkach sedimentacyjno-filtracyjnych, a zagęszczone odpady flotacyjne kieruje się na dół kopalni do uszczelniania zrobów i profilaktyki przeciwpożarowej.

Kierownictwo zakładu oprócz wdrażania nowego parku maszynowego dba o stan techniczny budynków oraz porządek w obiektach, w których znajdują się ciągi technologiczne. W 2008 r. przeprowadzono remont elewacji wraz z remontem konstrukcji żelbetowej budynku kruszarni i stacji przygotowania magnetytu. Spora część remontowanych maszyn oraz rurociągów wykonywana jest ze stali nierdzewnej.

ZPMW dysponuje obiektem do składowania węgla handlowego – zwałowiskiem o pojemności do 200 000 Mg. Kopalnia posiada także zbiorniki węgla na dole kopalni w rejonie szybu wydobywczego o pojemności 2 000 Mg, co stanowi bufor między wydobyciem a zakładem przerobczym na wypadek wahań tempa wydobywania.

Funkcjonowanie ZPMW planuje się do końca roku 2017. Później zakład zostanie wyłączony z produkcji, a urobek jest kierowany do zakładów przerobczych kopalni „Borynia-Zofiówka”.

Po zapoznaniu się ze stanem obiektów, maszyn i urządzeń oraz technologią produkcji eksperci stwierdzili, że zakład ten należy do grona najlepszych w całej JSW SA.

4.4.7.1 Jakość produktów

Wg danych za 2010 r. ZPMW „Jas-Mos” produkuje 99,7% węgla koksującego; tylko 0,3% stanowi węgiel do celów energetycznych zbywany w formie deputatów dla pracowników. Po zapoznaniu się z danymi historycznymi dotyczącymi jakości produktów handlowych za lata 2006-2010 (tabele 4.4.15, 4.4.16 i 4.4.17) uznano, że zakład jest w stanie dalej produkować węgiel wysokiej jakości na potrzeby rynku krajowego i zagranicznego. Tabele te pokazują również, że węgiel w KWK „Jas-Mos” cechują wysokie wartości typowych parametrów koksowniczych, niska zawartość siarki, fosforu i chloru.

Tabela 4.4.15. Zestawienie jakości wzbogaconych miałów dla koksownictwa, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie	Parametry		Lata				
			2006	2007	2008	2009	2010
Typ węgla	wg klas. polskiej		35.2B	35.2B	35.2B	35.2B	35.2B
Sortyment	mm		0-20	0-20	0-20	0-20	0-20
Zawartość popiołu	A ^d (%)	średnia	6,92	6,85	6,96	6,54	6,52
		min ÷ max	7,96-7,50	5,13-8,44	5,04-8,26	5,17-8,17	4,79-7,82
Zawartość wilgoci	W _t ^r (%)	średnia	8,8	8,9	8,8	8,7	8,6
		min ÷ max	7,79-10,0	8,0-10,0	7,97-10,0	7,96-9,98	7,96-9,56
Zawartość siarki	S _t ^d (%)	średnia	0,51	0,52	0,46	0,43	0,44
		min ÷ max	0,42-0,55	0,42-0,62	0,37-0,63	0,38-0,52	0,41-0,58
Części lotne	V ^{daf} (%)	średnia	21,5	22,3	22,0	20,9	20,3
		min ÷ max	20,51-22,21	20,91-23,68	20,82-22,90	19,15-22,95	18,8-21,64
Spiekalność	Roga Index	średnia	74	70	70	71	72
		min ÷ max	53-80	62-79	59-78	63-81	62-78
Wolne wydymanie	FSI	średnia	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0
		min ÷ max	6,0-8,0	5,5-7,5	5,0-7,5	5,5-7,5	6,5-7,5
Dylatacja	b (%)	średnia	42	28	33	30	22
		min ÷ max	12-66	5-58	7-77	13-59	6-70
Zawartość fosforu	P ^a (%)	średnia	0,004	0,004	0,004	0,005	0,009
		min ÷ max	0,001-0,011	0,001-0,014	0,002-0,010	0,002-0,010	0,003-0,022
Zawartość chloru	Cl ^a (%)	średnia	0,09	0,10	0,10	0,09	0,08
		min ÷ max	0,05-0,14	0,07-0,14	0,05-0,12	0,05-0,12	0,06-0,12

Tabela 4.4.16. Zestawienie istotnych parametrów cenotwórczych węgla wsadowego, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _t ^r	[kJ/kg]	29 687	29 587	29 621	29 858	29 906	-
Wilgoć	W _t ^r	[%]	8,84	8,94	8,83	8,7	8,6	< 10
Popiół	A ^r /A ^d	[%]	6,3/6,92	6,3/6,85	6,4/6,96	6,0/6,54	6,0/6,52	< 8
Siarka	S _t ^r /S _t ^d	[%]	0,47/0,51	0,48/0,52	0,42/0,46	0,4/0,43	0,4/0,44	< 0,7

Tabela 4.4.17. Zestawienie jakości wzbogaconych miałów dla celów energetycznych, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _t ^r	[kJ/kg]	24 139	24 498	23 902	27 588	31 476	-
Wilgoć	W _t ^r	[%]	5,72	6,26	7,61	7,64	5,31	-
Popiół	A ^r	[%]	22,54	22,15	21,81	12,81	5,11	-
Siarka	S _t ^r	[%]	0,50	0,47	0,44	0,42	0,37	-

Tabela 4.4.17 przedstawia zestawienie parametrów jakościowych miałów dla celów energetycznych. Mimo że produkuje się ich niewiele, charakteryzują się dość wysoką kalorycznością i niską wilgocą.

Analizując dane przedstawione w tabelach 4.4.15-4.4.17, stwierdzono, że zakład produkuje i jest w stanie nadal produkować sortymenty węgla zgodnie z zapisami obowiązującymi w zawartych umowach handlowych.

4.4.7.2 Wydajność i wykorzystanie zakładu

Zakład na chwilę obecną osiąga wydajność nominalną 800 Mg/h brutto, co stanowi około 13 000 Mg/dobę brutto. Na wydajność rzeczywistą głównych węzłów składa się wypadkowa wydajność:

- stacji przygotowania węgla (1600 Mg/h),
- klasyfikacji wstępnej (825 Mg/h),
- płuczki zawieszinowej (250 Mg/h),
- płuczki osadzkowej (500 Mg/h),
- flotacji (140 Mg/h) oraz załadowni (500 Mg/h).

Zakład pracuje w systemie 3-zmianowym, w tym przewidziana jest jedna zmiana remontowa.

Planowane wydobycie, zgodnie z tabelą 4.4.18, na lata 2010-2017 kształtuje się względnie na stałym poziomie. Tabela ta obrazuje spadek poziomu nadawy z 2,7 mln Mg w roku 2012 do około 2 mln Mg w roku 2017 r. Zdolność przerobcza zakładu pozostaje niezmienna w tym okresie na poziomie 3,4 mln Mg rocznie przy największym wykorzystaniu ZPMW w roku 2012 na poziomie 76,5%. W 2017 wykorzystanie spada poniżej 60%.

Tabela 4.4.18. Planowana wydajność do 2017 r.

Wyszczególnienie	J.m.	Lata						
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Planowana nadawa brutto	[tys. Mg/rok]	2 520	2 700	2 540	2 540	2 470	2 305	2 041
Planowana zdolność przerobcza brutto	[tys. Mg/rok]	3 528	3 528	3 528	3 528	3 528	3 528	3 528
Wykorzystanie zdolności przerobczych	[%]	71,4	76,5	72,0	72,0	70,0	65,3	57,8

W związku z powyższym szacuje się, że zakład przerobczy ma wystarczające moce przerobcze na planowane wydobycie surowego urobku do końca funkcjonowania.

4.4.7.3 Zatrudnienie

Według uzyskanych danych zatrudnienie w zakładzie przerobczym (przygotowania węgla i wzbogacania), konserwacji, remoncie, transporcie, załadunku produktów handlowych, ekspedycji, nadzorze, kontroli jakości i administracji wynosi 275 osób, w tym: 31 pracowników etatowych i 205 pracowników fizycznych. W porównaniu do nowoczesnych zakładów tego typu funkcjonujących w krajach europejskich zatrudnienie utrzymuje się na wysokim poziomie, jednak charakterystycznym dla sektora górnictwa w Polsce.

4.4.7.4 Inwestycje w ZPMW

Dane dotyczące inwestycji historycznych wraz z ich prognozą do 2017 r., zestawione w tabeli 4.4.19, zostały dostarczone przez służby ZPMW „Jas-Mos”.

Tabela 4.4.19. Zestawienie nakładów inwestycyjnych i remontowych ZPMW „Jas-Mos” [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Lata						
	2006	2007	2008	2009	2010	2015/2016/2017	
Nakłady inwestycyjne wraz z zakupem nowych maszyn	1 830,8	1 356,7	3 216,3	264,8	1 341,6	17 840	Kopalnia Zespólna
Remonty maszyn (*)	730,3	665,4	527	806,4	436,7	5 720 / do 2017	
Remonty budynków ZPMW	205,8	821,0	678,4	135,5	870,3	3 080 / do 2016	
Ogółem remonty	936,1	1 486,4	1 205,4	941,9	1 307,0	8 800 /do 2017	

(*) W tym taśmociągów, rurociągów, zbiorników węgla, kamienia, wszelkiego sprzętu zapewniającego prawidłowe funkcjonowanie ZPMW

Kierownictwo ZPMW „Jas-Mos” planuje w najbliższym czasie zbudować instalację odzysku części stałych z zawiesiny wodno-mułowej zawierającej ziarna o wymiarach poniżej 25 μm , co umożliwi odzysk wysokiej jakości frakcji fazy stałej. Odzyskaną drobnodziarną frakcją będzie można zagospodarować jako dodatek do mieszanek energetycznych lub do koncentratu węgla wsadowego, co zdaniem ekspertów pozwoli realizować dodatkowe zyski. Konstrukcja budynku stacji zwrotnej i zbiornika kamienia wymaga jednak remontu, który został ujęty w planie na następne lata.

4.4.9 Aspekty środowiskowe

4.4.8.1 Decyzje środowiskowe

Na podstawie uzyskanych informacji oraz analizy dokumentacji stwierdzono, że kopalnia posiada decyzje środowiskowe, które są niezbędne do prowadzenia działalności operacyjnej. Najważniejsze z nich zostały przedstawione w tabeli 4.4.20. Uznaje się, że nie ma podstaw, aby przypuszczać, iż w przyszłości kopalnia mogłaby mieć problemy z ich odnowieniem lub przedłużeniem.

Tabela 4.4.20. Decyzje środowiskowe wydane dla KWK „Jas-Mos”

Typ	Znak/numer decyzji	Termin odnowienia	Organ wydający/opis
Pozwolenia wodno-prawne	ŚR-I-6811/85/02	27.03.2013 r.	Wojewoda Śląski/pozwolenie wodno-prawne na odwadnianie Zakładu Górniczego w ilości 2 056 m ³ /d
	ŚR/I/6811/95/07	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne wydane dla Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. w Jastrzębiu-Zdroju na wprowadzanie do rzeki Odry, poprzez system retencyjno-dozujący „Olza” zasolonych ścieków przemysłowych - wód pochodzących z odwadniania kopalń (w tym z KWK „Jas-Mos”)
	ŚR-I-6811/75/05	20.10.2015 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na odprowadzanie wód deszczowych i ścieków bytowo-gospodarczych do wód powierzchniowych z terenów KWK „Jas-Mos”
	ŚR-I-6811/75/05	20.12.2015 r.	Wojewoda Śląski/Postanowienie do Decyzji Wojewody Śląskiego ŚR-I-6811/75/05. zezwalającej Jastrzębskiej Spółce Węglowej na odprowadzanie wód deszczowych i ścieków bytowo-gospodarczych do wód powierzchniowych z terenów KWK „Jas-Mos”
	OŚ-D-95-6223-17/4/12/2002	9.09.2012 r.	Starosta Wodzisławski/Pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie zanieczyszczonych wód opadowych do rzeki Szotkówki oraz na wykonanie wylotu oraz systemu rowów służących temu odprowadzaniu.
	OŚ-D-124-6223-17/2/3/2002		Starosta Wodzisławski / Decyzja zmieniająca pozwolenie wodno-prawne na wprowadzanie zanieczyszczonych wód opadowych do rzeki Szotkówki
Pozwolenie na emisję	ŚR.III./P/6610/D/43/31/02/03	25.06.2013 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji Zakładu Przeróbki Mechanicznej Węgla
Pozwolenie na wytwarzanie odpadów	OS.GO.76360/55/09	21.12.2019 r.	Marszałek Województwa Śląskiego/Pozwolenie na wytwarzanie odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów, a także określające miejsca oraz sposób magazynowania i zagospodarowania odpadów
	OS.GO.76360/45/10		Marszałek Województwa Śląskiego/Zmiana decyzji dotyczącej pozwolenia na wytwarzanie odpadów wraz z prowadzeniem działalności w zakresie odzysku
	OS.GO.76360/48/10		Marszałek Województwa Śląskiego/Zmiana decyzji dotyczącej pozwolenia na wytwarzanie odpadów wraz z prowadzeniem działalności w zakresie odzysku
Inne	Nr 53/2001, B7353/53/01 NR 1/2002, znak: B.7353/2/02/7353/30b/P/01 Nr 76/2003, znak: B.7353/65/03	Nie określono	Wójt Gminy Mszana: Decyzja z dnia 26.09.2001 r. zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na rekultywację części terenu po byłych Szybach Zachodnich oraz byłym zwalowisku Mszana, Decyzja z dnia 14.01.2002 r. zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na rekultywację terenu pomiędzy nowo budowaną ulicą Moszczeńską a rzeką Szotkówką w Mszanie, Decyzja zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na zagospodarowanie terenów zdegradowanych – „Rekultywację techniczną i biologiczną terenu zdegradowanego, przebudowę drogi pożarowej, budowę systemu odwodnienia w części terenu pomiędzy rzeką Szotkówką a granicą miasta Jastrzębie”
	Nr 240/07, znak: Ar.7353-41/07	Nie określono	Prezydent Miasta Jastrzębie-Zdrój/Decyzja zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia dotyczącego: „ likwidacji osadnika wód dołowych JAS 02 wraz z rekultywacją i przygotowaniem pod przyszłe zagospodarowania etap I /wg kat.VIII/ e Jastrzębiu Zdroju zgodnie z dokumentacją”

	Nr 211/08, znak: WAB.7351-00122/08	Nie określono	Starosta Wodzisławski/Decyzja zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na budowę: nadbudowa części terenu byłych Szybów Zachodnich (TARAS II) pod przyszłe zagospodarowanie wraz z rekultywacją (KOB-VIII) na parcelach zlokalizowanych w Mszanie pomiędzy ul. 22 Lipca i Górniczą
--	------------------------------------	---------------	---

W ostatnich 4 latach (2006 ÷ 2010) na kopalnię nie nałożono kar w zakresie oddziaływania na środowisko.

4.4.8.2 Wpływ eksploatacji złoża na powierzchnię terenu

W kopalni KWK „Jas-Mos” procedury prognozowania wpływów eksploatacji na powierzchnię działają poprawnie. Kopalnia posiada prognozę wpływu projektowanej eksploatacji na powierzchnię terenu opracowaną na podstawie projektu zagospodarowania złoża oraz Strategii Rozwoju JSW SA do 2030 r. Kopalnia przeprowadza inwentaryzację obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej pod kątem ich odporności na prognozowane wpływy eksploatacji górniczej. Taka analiza zamieszczana jest w sporządzanych cyklicznie częściach planu ruchu. Obiekty nowo budowane na terenie górniczym kopalni są zabezpieczane już w trakcie budowy, a kopalnia ponosi koszty zgodnie z wydaną decyzją zezwalającą na budowę. W wybranych przypadkach kopalnia stosuje dodatkowe zabezpieczenie poprzez wykonanie częściowego kotwienia budynków o niewystarczającej odporności.

W granicach obszaru górniczego dominują pola uprawne, łąki oraz niewielkie zagajniki. Zabudowa terenu jest zróżnicowana i nierównomierna. Jednakże występuje też zwarta, wielokondygnacyjna zabudowa (11 kondygnacji) w obrębie miasta Jastrzębie-Zdrój, co stanowi utrudnienie w ochronie powierzchni. Występują też duże skupiska domków jednorodzinnych, jedno- i dwukondygnacyjnych. Dla zabudowy przemysłowej oraz szczególnie ważnych obiektów ustanowiono filary ochronne. Występuje tu też infrastruktura techniczna (naziemna i podziemna).

W efekcie dotychczasowej eksploatacji na terenie górniczym wystąpiły głównie deformacje ciągłe oraz w mniejszym stopniu deformacje nieciągłe. W dolinach głównych cieków wodnych dochodzi do powstawania terenów podtopionych i powiększania zalewisk poeksploatacyjnych. Poziom wód gruntowych, z uwagi na specyficzną podbudowę geologiczną, utrzymuje się na stałym poziomie.

Wpływ eksploatacji na powierzchnię przejawia się również wstrząsami górniczymi. KWK „Jas-Mos” przeprowadziła inwentaryzację określającą odporność statyczną i dynamiczną obiektów kubaturowych i liniowych dla eksploatacji planowanej do 2013 r. Na jej podstawie ustalono, że są one odporne na prognozowane wstrząsy pochodzenia górniczego. W przyszłości, wraz z postępującą eksploatacją, problemy wstrząsów górniczych i ich wpływ na powierzchnię mogą narastać. Zjawiska te mogą też być negatywnie odbierane przez społeczność lokalną.

Wpływy projektowanej eksploatacji górniczej do końca obowiązywania koncesji (2019) wywołają na powierzchni terenu deformacje o parametrach od I do V kategorii szkód. Wpływy projektowanej eksploatacji górniczej wykraczające poza okres obowiązywania kolejnej koncesji (2022) wywołają na powierzchni terenu deformacje o parametrach od I do V kategorii szkód.

Kopalnia prowadzi monitoring geodezyjny wybranych obiektów budowlanych oraz wysokościowych, rozproszonych znaków geodezyjnych na terenie górniczym. Obiekty poddawane obserwacjom geodezyjnym dobierane są na podstawie opinii do aktualnego planu ruchu Zarządu Gminy oraz Miasta. Rodzaj, a częstotliwość obserwacji wynika z dokonanych uzgodnień z gestorami obiektów i uwarunkowany jest intensyfikacją eksploatacji w danym obszarze. Wyniki obserwacji pozwalają na analizę czynników ograniczających bezpieczne użytkowanie obiektu z uwagi na ujawnione wpływy.

Stwierdza się, że procedury szacowania szkód w KWK „Jas-Mos” działają poprawnie. Wszystkie wniesione wnioski są rozpatrywane, a kopalnia zmierza do szybkiego usuwania szkód górniczych i ugodowego załatwienia wniesionych spraw. Kopalnia na podstawie protokołu oględzin podejmuje odpowiednie działania. Koszty naprawy lub odszkodowań określają firmy zewnętrzne. Poniesione koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 przedstawia tabela 4.4.21. Do sądu trafiają nieliczne sprawy. Kopalnia posiada prognozy kosztów naprawy szkód górniczych do roku 2030. Prognozuje się, że będą się one utrzymywać na poziomie podobnym do obecnego.

Tabela 4.4.21. Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 (tys. PLN)

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Jas-Mos”	6 710,2	6 989,1	8 810,2	6 722,2	7 526,8

4.4.8.3 Gospodarka odpadami

KWK „Jas-Mos” jest wytwórcą odpadów, prowadzi gospodarkę odpadami zgodnie z posiadanym pozwoleniem, które obejmuje: wytwarzanie odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów oraz określenie miejsc i sposobu magazynowania i zagospodarowania odpadów.

W roku 2010 kopalnia wytworzyła 598 tys. Mg mas skalnych i 102,2 tys. Mg odpadów wydobywczych poddanych odzyskowi, w tym 63,4 tys. Mg na dole kopalni, 1,6 tys. Mg zostało sprzedane, a 37,2 tys. Mg poddane odzyskowi na powierzchni. Koszt zagospodarowania mas skalnych na własnych obiektach budowlanych wyniósł w roku 2010 3,0 mln PLN. W latach 2011–2013 kopalnia planuje wytwarzać 1,0 mln Mg mas skalnych oraz 0,6 mln Mg odpadów wydobywczych, które w całości będą poddane odzyskowi.

Przewiduje się całkowite zagospodarowanie mas skalnych oraz odpadów wydobywczych do robót budowlanych i inżynierskich prowadzonych przez kopalnię, jak też przez firmy obce i odbiorców indywidualnych. Kopalnia jest bardzo aktywna w zakresie pozyskiwania miejsc dla zagospodarowania odpadów i mas skalnych. Posiada możliwość ich zagospodarowania na podstawie prawomocnych pozwoleń budowlanych na:

- 1) rekultywację części terenu po byłych Szybach Zachodnich oraz byłym zwałowisku Mszana,
- 2) rekultywację terenu pomiędzy nowo budowaną ulicą Moszczeńską a rzeką Szotkówką w Mszanie,
- 3) rekultywację terenu zdegradowanego, przebudowy drogi pożarowej, budowy systemu odwodnienia w części terenu pomiędzy rzeką Szotkówką a granicą miasta Jastrzębie,
- 4) likwidację osadnika wód dołowych JAS 02 wraz z rekultywacją i przygotowaniem pod przyszłe zagospodarowania,
- 5) nadbudowy części terenu byłych Szybów Zachodnich (TARAS II) pod przyszłe zagospodarowanie wraz z rekultywacją (KOB-VIII) na parcelach zlokalizowanych w Mszanie pomiędzy ul. 22 Lipca i Górnica.

Ponadto zgodnie ze stosowną decyzją kopalnia może prowadzić odzysk odpadów o kodzie 010412 w ilości do 1 000 000 Mg rocznie w kierunku produkcji kruszyw mineralnych. Dla produkcji kruszywa kopalnia uzyskała stosowną Aprobata Techniczną, posiada również badania fizyko-chemiczne kamienia kopalnianego pod kątem możliwości jego gospodarczego wykorzystania w szczególności do budowy wysokich (około 10 m) nasypów pod drogi i inne obiekty inżynierskie.

4.4.8.4 Gospodarka wodno-ściekowa

KWK „Jas-Mos” prowadzi uregulowaną gospodarkę wodno-ściekową. Posiada wymagane pozwolenia wodno-prawne w zakresie odprowadzania wód opadowych i ścieków z terenu zakładu, odwodnienia zakładu górniczego, odprowadzania zasolonych wód dołowych do kolektora „Olza”, a także stosowne umowy w zakresie zaopatrzenia w wodę pitną i przemysłową.

Ścieki socjalno-bytowe z terenu szybów głównych kopalni, odprowadzane są do lokalnej oczyszczalni ścieków, zgodnie z posiadaną umową. Wody opadowe i roztopowe oraz ścieki bytowe z terenu zakładu głównego odprowadzane są do rowu będącego dopływem rzeki Szotkówki, po uprzednim oczyszczeniu w separatorze lamelowym.

Wody opadowe i roztopowe oraz ścieki bytowe z terenu szybu Jas IV odprowadzane są do ziemi za pomocą studni chłonnej, a z terenu szybu Jas VI po uprzednim oczyszczeniu w osadniku gnilnym odprowadzane są do potoku Kolejówka. Corocznie kopalnia przeprowadza konserwację rowów odprowadzających ścieki i wody deszczowe celem poprawy stabilności stosunków wodnych w obrębie obszaru górniczego.

Wody dołowe wypompowywane są na powierzchnię do osadników, gdzie następuje częściowe ich oczyszczenie z zawiesiny do 30 mg/dm³. Część wód dołowych wykorzystywana jest do wytwarzania mieszanin doszczelniających stosowanych w ramach profilaktyki p.pożarowej.

Nadmiar wód dołowych odprowadzany jest kolektorem wód dołowych „Olza” do rzeki Odry. Poprzez system głównego odwadniania kopalni odprowadzane są wody dołowe ze złoża zlikwidowanej kopalni „Moszczenica”. Dopuszczalne limity i parametry wody odprowadzanej kolektorem „Olza” dla KWK „Jas-Mos”, określone pozwoleniem wodno-prawnym to ilość:

- 4300 m³ wód na dobę,
- zawartość chlorków: 23g/dm³,
- siarczanów: 0,5 g/dm³,
- zawiesiny: 0,03 g/dm³.

Aktualnie średnie parametry zanieczyszczeń wód dołowych są znacznie niższe i w 2010 r. wyniosły:

- chlorki: 12,1 g/dm³,
- siarczany 0,13 g/dm³,
- zawiesina 0,02 g/dm³.

W roku 2010 ujęto niemal 1,9 mln m³ wód dołowych, z czego niemal 32% zostało zagospodarowane pod ziemią do sporządzania zawiesin i stosowania ich w technologiach górniczych. Łącznie do kolektora „Olza” odprowadzono 15,6 tys. Mg Cl⁻ + SO₄²⁻, za co wniesiono opłaty w wysokości 670 tys. PLN. Całkowite koszty odprowadzenia wód dołowych, wraz z opłatą stałą za korzystanie z kolektora oraz kosztami eksploatacyjnymi pompowni, przepompowni i osadników, wyniosły w 2010 roku 2,43 mln PLN.

Kopalnia prowadzi również monitoring wód w rejonie zakładu górniczego oraz rzeki „Sztokówka”. Raporty z monitoringu przesyłane są regularnie do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska (WIOŚ).

4.4.8.5 Zanieczyszczenia powietrza

Na terenie kopalni występują zorganizowane źródła emisji w postaci odpylania przestrzennego w zakładzie przeróbczym oraz kuźni.

Kopalnia posiada pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji zakładu przeróbczego i ustalające dopuszczalne wielkości zanieczyszczeń emitowanych do powietrza z poszczególnych emitorów. W zakładzie przeróbczym do wychwytywania pyłów wytwarzanych podczas procesu technologicznego zainstalowane są odpylacze o skuteczności 97%. Oczyszczone powietrze wprowadzane jest do atmosfery indywidualnymi emitorami będącymi zakończeniami ciągów wentylacyjno-odpylających. KWK „Jas-Mos” dotrzymuje warunków ustalonych w decyzji o dopuszczalnej emisji.

Źródła emisji niezorganizowanej to m.in.: silniki spalinowe eksploatowanych pojazdów, szyby wentylacyjne, procesy spawania i malowania, emisja z urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych.

Ogólna metanowość kopalni jest umiarkowana w skali Górnośląskiego Zagłębia Węglowego. Metan ujmowany jest poprzez odmetanowanie w postaci mieszanki metanowo-powietrznej o koncentracji 50–60% CH₄. Gaz wydzielający się do wyrobisk górniczych odprowadzany jest drogami wentylacyjnymi i emitowany do atmosfery.

Kopalnia ponosi stosowne opłaty w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza. W 2010 roku wyemitowane zostało 7,8 tys. Mg gazów cieplarnianych (opłata 1,9 tys. PLN), a opłata za spalanie paliw w silnikach spalinowych wyniosła 8,3 tys. PLN (233 Mg).

Dla celów sprawozdawczych i naliczania opłat kopalnia zleca wykonywanie pomiarów emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz pomiary skuteczności odpylania urządzeń odpylających. Emisja pyłowo-gazowa jest systematycznie ograniczana przez modernizację urządzeń oraz maksymalne wykorzystanie ujmowanego metanu.

4.4.8.6 Emisja hałasu

Kompleksowe badania hałasu przenikającego do środowiska naturalnego w KWK „Jas-Mos” zrealizowano w roku 2005. Na podstawie uzyskanych wyników pomiarów stwierdzono, że poziom dźwięku „A” przenikający do środowiska zewnętrznego z terenu KWK „Jas-Mos” nie przekroczył wartości dopuszczalnych w wybranych punktach pomiarowych. W związku z tym pozwolenie na emisję hałasu nie jest

4.4.10 Likwidacja kopalni

4.4.9.1 Finansowanie i szacowanie kosztów

Część złoza KWK „Jas-Mos” zalegającą w obrębie OG „Jastrzębie I” przewiduje się wyeksploatować do 31.12.2022 r. Po tej dacie rozpocznie się trwająca 18 miesięcy likwidacja zakładu górniczego. Kopalnia, zgodnie z obowiązującym od 2000 roku prawem, gromadzi środki finansowe na specjalnym Funduszu Likwidacji Zakładu Górniczego (FLZG). Średni poziom składki na ten cel określono na poziomie 3% wartości amortyzacji podatkowej za dany rok.

Przewidywane szacunkowe koszty likwidacji kopalni wyniosą (po uwzględnieniu przychodów z likwidacji) ok. 90 813 tys. PLN. Jest to kwota wyższa od prognozowanych wpływów na konto FLZG, które w przypadku KWK „Jas-Mos” wyniosą 63 116 tys. PLN. Przewiduje się, że powstały niedobór środków (27 700 tys. PLN) na koncie funduszu zostanie zrekomensowany przez zwiększenie rezerwy bilansowej założonej na ten cel (stan rezerwy na 2010 r. ok. 10 764 tys. zł) lub przez połączenie środków FLZG po utworzeniu megakopalni „Borynia-Zofiówka” i „Jas-Mos”. Według opinii ekspertów takie rozwiązanie wydaje się być racjonalne, gdyż kopalnia „Borynia-Zofiówka” posiadać będzie środki przewyższające koszty likwidacji zakładu górniczego. Szczegółowy zakres rzeczowy działań likwidacyjnych oraz szacowane koszty likwidacji KWK „Jas-Mos” przedstawia tabela 4.4.22.

Tabela. 4.4.22. Zakres rzeczowy i szacunkowe koszty likwidacji KWK „Jas-Mos” (ceny roku 2010)

Lp.	Wyszczególnienie	Zakres rzeczowy		Razem [tys. PLN]
1.	Likwidacja wyrobisk górniczych - wyrobiska dołowe	63 000	m	4 848,2
2.	Likwidacja wyrobisk górniczych - szyby i szybiki	liczba szybów: 4 długość: 3 891	szt. m	6 809,4
3.	Likwidacja zbędnych budynków i budowli, instalacji oraz demontaż maszyn i urządzeń	liczba obiektów: 128		17 320,2
4.	Utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego w okresie likwidacji	liczba obiektów: 15		25 084,3
5.	Wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym	---		31 599,0
6.	Usuwanie szkód wywołanych dokonaną eksploatacją górnictwem	---		---
7.	Rekultywacja terenów pogórnictwem	65,7	ha	4 599,0
8.	Opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją zakładu górniczego	10	szt.	960,0
9.	Koszty ogólnego zarządu likwidowanej kopalni od chwili zaprzestania wydobycia	---	---	9 683,7
10.	Koszty likwidacji zakładu górniczego ogółem	---	---	100 903,8
11.	Prognozowane przychody z likwidacji	---	---	10 090,4
12.	Saldo kosztów i przychodów z likwidacji	---	---	90 813,4

4.4.9.2 Techniczna likwidacja

W procesie likwidacji KWK „Jas-Mos” realizowane będą zadania przewidziane przepisami ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Likwidacja kopalni realizowana będzie według przygotowanego i zatwierzonego planu ruchu likwidowanego zakładu. Opracowane harmonogramy likwidacji kopalni przewidują 18-miesięczny cykl prac. Podobnie jak w innych kopalniach, w pierwszym roku zlikwidowane zostaną wyrobiska korytarzowe i eksploatacyjne oraz większość szybów i szybików. W ramach likwidacji wyrobisk wybudowane będą tamy murowe oraz posadowione zostaną korki izolacyjne. Sprzęt i maszyny górnicze możliwe do dalszego wykorzystania zostaną zdemontowane i przetransportowane na powierzchnię. Wyrobiska pionowe, po odcięciu tamami i korkami od reszty kopalni, wypełnione zostaną materiałem zasypowym. Po zlikwidowaniu wież szybowych oraz infrastruktury nadszybia rury szybowe zabezpieczone zostaną betonowymi płytami. Budynki i budowle powierzchniowe uznane za zbędne zostaną zlikwidowane. Wytypowane obiekty, w tym budynek administracyjny, przeznaczone będą do sprzedaży lub do dalszego zagospodarowania zgodnie ze swoją funkcjonalnością. Kopalnia „Jas-Mos” sąsiaduje bezpośrednio z kopalnią „Borynia-Zofiówka”, wobec czego zaplanowane będą prace mające na celu zabezpieczenie wyrobisk tej kopalni przed dopływem wód dołowych z kopalni likwidowanej. Wyposażenie kopalni, sprzęt i maszyny, jak i część infrastruktury powierzchniowej będzie zełtomowane, sprzedane lub oddane w użytkowanie innym kopalniom. Infrastruktura drogowa zostanie z kolei oddana do użytkowania lokalnej społeczności.

4.4.9.3 Aspekty środowiskowe

W ramach prac likwidacyjnych przeprowadzona zostanie rekultywacja terenów pogórnictwem obejmująca przystosowanie do użytkowania tych terenów. Kopalnia realizuje projekt budowy inżynieryjno-technicznej (tereny byłych szybów zachodnich KWK „Jas-Mos”), do budowy której wykorzystuje własne odpady kamienne. W momencie ukończenia likwidacji KWK „Jas-Mos” inwestycja ta zostanie zakończona i oddana do użytku.

W ramach działań związanych z likwidacją KWK „Jas-Mos” nie przewiduje się powstania zalewisk wymagających ciągłego odwadniania i utrzymywania stacji pomp. W chwili obecnej pompowanie wody ma miejsce w rejonie Rowu Mszańskiego, ale zakłada się, że trwające prace rekultywacyjne na tym obszarze doprowadzą do takiego ukształtowania powierzchni terenu, że możliwy będzie samoistny, grawitacyjny odpływ wody do istniejących cieków wodnych.

4.4.9.4 Aspekty społeczne

W chwili obecnej KWK „Jas-Mos” zatrudnia ponad 4 000 pracowników, co może stanowić problem już za kilkanaście lat, w momencie postawienia kopalni w stan likwidacji (2022 r.). Władze kopalni i Spółki zdają sobie sprawę z wagi tego problemu i w ramach polityki społecznej KWK „Jas-Mos” realizuje opracowany przez Spółkę plan restrukturyzacji zatrudnienia w likwidowanych kopalniach. Zakłada on

naturalne przechodzenie górników na emeryturę i przeniesienie pozostałych pracowników likwidowanej kopalni do czynnych kopalń Spółki. Takie działanie nie wywołuje napięć społecznych spowodowanych ewentualnymi zwolnieniami grupowymi.

4.5 KWK „KRUPIŃSKI”

4.5.1 Lokalizacja i historia kopalni

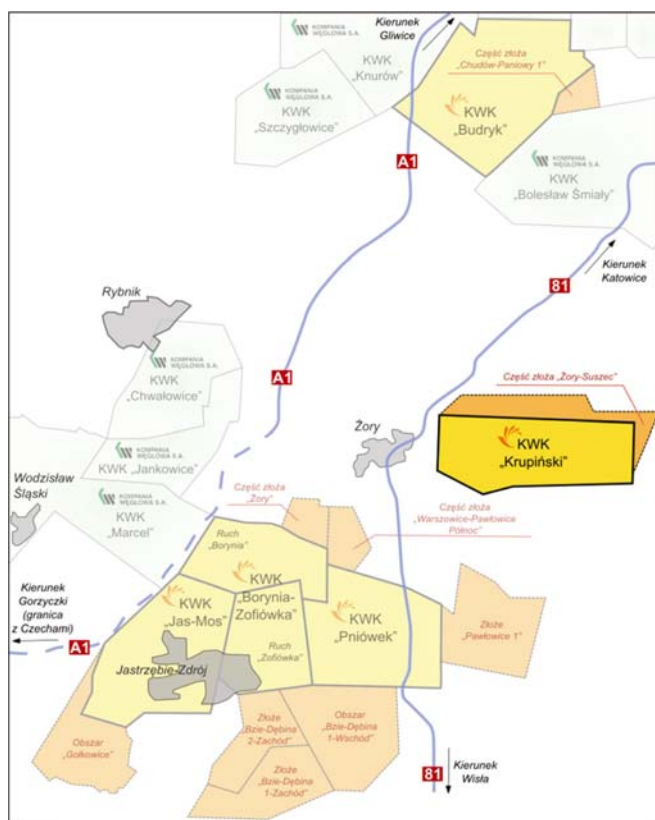
Kopalnia Węgla Kamiennego „Krupiński” prowadzi eksploatację węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża objętego obszarem górnictwem „Suszec III” o powierzchni 27,22 km².

Złoże KWK „Krupiński” znajduje się w województwie śląskim i swym obszarem zalega na terenach administracyjnych gminy Suszec w powiecie pszczyńskim, miasta i gminy Orzesze w powiecie mikołowskim oraz miasta i gminy Żory, w powiecie żorskim. Pod względem geograficznym omawiany obszar złoża znajduje się w południowo-zachodniej części Wyżyny Śląskiej zwanej Płaskowyżem Rybnickim, będącym fragmentem większej jednostki morfologicznej – Kotliny Raciborsko-Oświęcimskiej.

Decyzję o budowie Kopalni „Krupiński” – wówczas „Suszec” podjęto w 1974 roku. Założenia techniczno – budowlane tego przedsięwzięcia – „Budowa kopalni Suszec” zatwierdzone zostały przez MGİE 29 lipca 1975 roku, natomiast budowę kopalni rozpoczęto w grudniu 1975 roku.

3 grudnia 1983, po wybudowaniu wszystkich podstawowych obiektów oraz udostępnieniu złoża nastąpiło przekazanie kopalni do ruchu i nadanie jej imienia prof. Bolesława Krupińskiego. Kopalnia wraz z innymi 16 przedsiębiorstwami weszła w skład Zrzeszenia Kopalń Węgla Kamiennego w Jastrzębiu-Zdroju. W 1993 roku kopalnię włączono w skład Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA.

W dniu 28.01.1994 r. uzyskano koncesję nr 213/93 na wydobywanie węgla i metanu w obszarze górnictwem O.G „Suszec II”. Koncesja ta została zmieniona w roku 2002 i w obszar górnictwa kopalni „Krupiński” włączono obszar OG „Suszec III”. Koncesja ta obowiązuje do 31.12.2015 r.

Rys. 4.5.1. Lokalizacja kopalni „Krupiński”

W czerwcu 2010 roku Zarząd JSW SA przyjął koncepcję funkcjonowania kopalni do roku 2030 w oparciu o udostępnienie i zagospodarowanie partii „Centralnej”, „Zgoń” i „E”, co wiąże się również z przedłużeniem koncesji do 2030 roku.

W latach 1983-2010 w kopalni zostało wydrążonych około 420,6 km wyrobisk korytarzowych. Wyeksploatowano 115 parcel ścianowych w 15 pokładach, wydobywając około 47,1 mln Mg węgla.

W latach 1979 ÷ 2010 ujęto ok. 665 mln m³ metanu, z czego wykorzystano gospodarczo 302 mln m³ zasadniczo dla celów własnych zakładu.

Kopalnia funkcjonuje w oparciu o koncesję nr 213/93 z dnia 28.01.1994 r. (z ostatnią zmianą Ministra Środowiska z dnia 21.06.2002 r.) na wydobywanie węgla kamiennego i metanu ze złoża węgla kamiennego KWK „Krupiński”.

Kopalnia węgla kamiennego „Krupiński” posiada strukturę prostą z pojedynczym kompleksem wydobywczo-przeróbczym.

4.5.2 Geologia

4.5.2.1 Wstęp

KWK „Krupiński” rozpoczęła wydobywanie w roku 1983 na obecnym obszarze koncesji (OG Suszec III), obejmującym powierzchnię 27,22 km², do głębokości 1020 m od powierzchni (do 1070 m w pokładzie 348). Złoże węgla podzielone jest na 4 sekcje (B, E, N & Z), z trzema czynnymi szybami zlokalizowanymi w centrum obszaru objętego koncesją.

W roku 2010 uzyskano koncesję na niewielki obszar o nazwie „Zgoń”, położony na południowym wschodzie, o powierzchni około 4,09 km². Obszar ten był wyłączony z koncesji z uwagi na przypuszczalną lokalizację dużego uskoku. Dokładniejsze rozpoznanie geologiczne nie potwierdziło ograniczeń dla prowadzenia działalności górniczej na tym obszarze.

Na rys. OS10611-005 (załącznik) zilustrowano obszar koncesji na wydobywanie dla KWK „Krupiński”, przyszłe koncesje, lokalizację szybów, obszary górnicze sąsiednich kopalń na tle mapy geologicznej.

Obecna koncesja na wydobywanie węgla obowiązuje do roku 2015. Nie wszystkie zasoby zostaną wydobyte do czasu wygaśnięcia koncesji, dlatego też JSW wystąpi o nową koncesję dwa lata przed wygaśnięciem obecnej.

Przyszła koncesja obejmować będzie rozszerzenie terytorialne w kierunku północnym, na obszar „Krupiński Północ” (Projektowany Obszar Górniczy). Koncesja będzie dotyczyć również zasobów zlokalizowanych głębiej na obszarze kopalni „Krupiński”, do głębokości 1220 m. Na chwilę obecną złożenie wniosków planowane jest w 2012 r. Wykaz aktualnych koncesji oraz potencjalnych przyszłych koncesji zestawiono w tabeli 4.5.1.

Tabela 4.5.1. Wykaz koncesji

Nazwa koncesji	OG „Suszec III”	Krupiński „Zgoń”	Projektowany obszar górniczy	Pogłębienie
Koncesja uzyskana (planowana)	1993	2010	2011	-
Rok zakończenia koncesji	2015	2012	2013	-
Obszar obowiązywania koncesji	27,22 km ²	4,09 km ²	6,80 km ²	27,22 km ²
Głębokość, do jakiej koncesja obowiązuje	1020-1070 m	1 020 m	1 020 m	1 220 m

W obrębie obszaru obowiązywania obecnej koncesji jest 19 pokładów przemysłowych, od pokładu 319 do pokładu 348.

4.5.2.2 Lokalizacja geologiczna

Złoże węgla kamiennego „Krupiński” położone jest w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego, na południowym skłonie niecki głównej.

4.5.2.3 Stratygrafia

Tabela 4.5.2. Stratygrafia

Okres	Epoka	Wiek	Nazwy lokalne (warstwy)	Miąszość [m]	Grupy pokładów węgla	Liczba pokładów przemysłowych
czwartorzęd	Holocen/Plejstocen		-	12-80		
trzeciorzęd	Miocen		-	36-290		
karbon	Westfal	C	łaziskie	-	200	-
		B	orzeskie	600-800	300	10
		A	rudzkie	~200	400	-

Czwartorzęd: utwory czwartorzędowe występują na całym obszarze złoża. Pod względem genezy utwory czwartorzędowe są akumulacją lodowcowej (plejstocen) i rzecznej (holocen). Miąszość tych utworów jest zmienna i wynosi od 12 m do 80 m w centralnej części obszaru górniczego. Utwory czwartorzędowe wykształcone są głównie w postaci piasków różnoziarnistych miejscami przelawiconymi glinami, ilami i żwirem.

Trzeciorzęd: utwory trzeciorzędu występują na całej powierzchni obszaru górniczego kopalni „Krupiński”. Trzeciorzęd reprezentowany przez utwory górnego i dolnego opolu należące do miocenu, tworzy ciągłą warstwę, której grubość wynosi od 36 m i maksymalnie dochodzi do 290 m we wschodniej części złoża.

Górne warstwy trzeciorzędowe wykształcone są w postaci szarych i szarzielonych ilów, miejscami marglistych, przewarstwionych piaskami pylastymi, podczas gdy warstwy dolne trzeciorzędu budują zlepieńce, ilowce oraz piaskowce z fauną. Nie tworzą one ciągłej pokrywy, lecz występują w postaci odosobnionych płytów.

Karbon: karbon produktywny do głębokości 1020 m reprezentowany jest przez warstwy łaziskie i orzeskie oraz stropową część warstw rudzkich.

Warstwy łaziskie stanowią najniższe ogniwo krakowskiej serii piaskowcowej. Występują jedynie w północnej części złoża. Są to piaskowce różnoziarniste, arkozowe, z wkładkami ilowców oraz bilansowymi pokładami węgla. Ze względu na rozpoznanie warstw jedynie otworami z powierzchni, energetyczny typ węgla oraz występowanie na niewielkiej części obszaru górniczego pokłady w nich występujące nie były dotąd przedmiotem dokumentowania.

Warstwy orzeskie zawierają pokłady od 319 do 364/3. Miąższość waha się od 600 m na wschodzie do 800 m na zachodzie. Pod względem litologicznym warstwy te charakteryzują się wyraźną przewagą ilowców i mułowców w profilu utworów, wśród których występują nieliczne przewarstwienia piaskowców. W warstwach tych zidentyfikowano liczne pokłady węgla o zmiennej miąższości dochodzącej do 3 m.

Dotąd w złożu „Krupiński” zbadany został profil warstw rudzkich od pokładu 401/1 do pokładu 406/1. Jest to odcinek o miąższości około 200 m, w którym udokumentowanych zostało 8 pokładów o grubościach od około 0,7 m do około 7,0 m. Warstwy rudzkie budują głównie ilowce o zmiennym stopniu zapiaszczenia, przechodzących miejscami w mułowce, posiadających liczne wkładki i kongrecje syderytów oraz obfity detrytus roślinny.

4.5.2.4 Pokłady przewidziane do eksploatacji

Poniżej zestawiono pokłady, w których kopalnia „Krupiński” planuje eksploatację

Tabela 4.5.3. Pokłady przewidziane do eksploatacji

Poziom pokładów	Pokład	Rozszczepienie pokładu	
300	319	0	
	326	1	
	327	3	
	328	1	
	329		1, 3 & 1-2
			2
	330		1
			2
	331	0	
	333	1	
	348	0	
	360	0	
	361	0	
	362	2	
	363		2
		4	
364	2		
400	401	1	
	405	1	

Średnia miąższość pokładów oraz względne odległości w pionie pomiędzy pokładami pokazane są na rys. OS10611-005 (załącznik).

4.5.2.5 Tektonika

Ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienności jakości węgla, według Wytycznych dokumentowania złóż kopalni stałych w kategoriach D1 do A (Ministerstwo Środowiska 1992 r.), złożo KWK „Krupiński” należy do grupy II.

KWK „Krupiński” charakteryzuje upad w kierunku północnym, o różnym kącie nachylenia. Nachylenie to jednak zmienia się wraz z głębokością zalegania pokładów i jest inne w różnych częściach złoża. W południowej części złoża na poziomie 420 m wynosi 15-30° i maleje wraz z głębokością do 10-15° na poziomach 620 m i 820 m. Natomiast w części zachodniej nachylenie pokładów jest większe, rzędu 15°-35°, przy czym większe wartości kątów (15-30°) występują przy mniejszych głębokościach, zaś mniejsze (10-15°) przy większych głębokościach.

Obszar pocięty jest licznymi uskokami, największy z nich to uskok Warszawicki w południowej części złoża, o przebiegu SW-NE i zrzucie 140 m. Duży uskok Jawiszowicki przy południowej granicy złoża, zrzuca pokłady na południe o 650 m. Większym uskokom towarzyszy szereg mniejszych uskoków, o zrzutach wynoszących do 35 m, o przebiegach N-S i W-E.

4.5.2.6 Jakość węgla

Węgiel, jaki posiada kopalnia „Krupiński”, to głównie węgiel typu 34 – węgiel koksowy miękki. Węgiel ten ma niską do umiarkowanej zawartość popiołu, niską zawartość siarki oraz średnią do wysokiej zawartość części lotnych. Procentowy udział typów węgla jest następujący:

Tabela 4.5.4. Procentowy udział typów węgla w zasobach przemysłowych kopalni „Krupiński”

Typ węgla	Udział poszczególnych typów węgla
32.2	2,7%
33	0,4%
34.1	21,0%
34.2	73,9%
35.1	2,0%

Średnia jakość dla poszczególnych pokładów podana jest w dalszej części raportu.

4.5.2.7 Zagrożenia naturalne

Kategorie zagrożeń naturalnych dla pokładów udostępnionych w KWK „Krupiński” przedstawiono w tabeli 4.5.5.

Tabela 4.5.5. Zestawienie zagrożeń naturalnych w rozbiciu na pokłady

Pokład	Zagrożenia naturalne					
	Metanowe	Wodne	Wybuch pyłu węglowego	Tępania górotworu	Wyrzuty gazów i skał	Samozapalność węgla
	kategoria	stopień	klasa	stopień	kategoria	grupa
319	IV	I	B	bz	bz	no
326/1	IV	I	B	bz	bz	no
327/3	IV	I-II	B	bz	bz	no
328/1	IV	I-II	B	bz	bz	III
329/1,3 29/1-2	IV	I	B	bz	bz	III
329/2	IV	I-II	B	bz	bz	III
330/1	IV	I-II	B	bz	bz	III
330/2	IV	I	B	bz	bz	II
331	IV	I	B	bz	bz	no
333/1	IV	I	B	bz	bz	III
348	IV	I	B	bz	skłonny	III

360	IV	I	B	bz	no	no
361	IV	I	, B	bz	no	no
362/2	IV	I	B	no	no	no
363/2	IV	I	B	no	no	no
363/4	IV	I	B	no	no	no
364/2	IV	I	, B	no	no	no
401/1	IV	I	B	no	no	no
405/1	IV	I	B	no	no	no

bz – brak zagrożenia, no – nie określono

W kopalni „Krupiński” zidentyfikowano pięć rodzajów zagrożeń naturalnych. Są to następujące zagrożenia:

Zagrożenie metanowe

Udostępnione pokłady kopalni zaliczone są do kategorii IV zagrożenia metanowego. Jest to poziom zagrożenia uważany za wysoki. Zgodnie z przepisami wymagane jest odmetanowywanie przodków ścianowych w celu zapobieżenia zwiększaniu się zawartości metanu w powietrzu powyżej dopuszczalnych wartości. W kopalni stosowana jest technika ujmowania metanu poprzez wykonywanie odwiertów drenażowych, co pozwala wychwytywać z górotworu ok. 65% metanu. Pozostałe 35% uwalniane jest do powietrza wentylacyjnego podczas prowadzenia wydobywania, a następnie wraz z powietrzem kopalnianym trafia na powierzchnię i do atmosfery.

Ilość metanu uwalniana do powietrza wentylacyjnego może, zdaniem kierownictwa kopalni, stanowić barierę dla zwiększenia poziomu wydobywania z niektórych ścian i ograniczać dzienną produkcję.

Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

Wszystkie udostępnione pokłady i wyrobiska w tych pokładach zaliczono do klasy B zagrożenia wybuchem pyłu węglowego, zatem konieczne jest podejmowanie w kopalni działań zapobiegawczych przewidzianych dla eksploatacji podziemnej. Z tego też powodu, w miejscach określonych przepisami, ustawione są przeciwwybuchowe zapory pyłowe z pyłem kamiennym, utrzymywane w odpowiednim stanie. W czasie wizyt w kopalni stwierdzono, że pył kamienny rozpylony jest też na stropie, spągu oraz na ociosach wszystkich wyrobisk podziemnych. Chociaż nie mierzono tego podczas odbywanych wizyt, to jednak obserwacje poczynione przez ekspertów wskazują na to, że kopalnia spełnia wymagania polskich przepisów odnośnie ilości pyłu kamiennego utrzymywanego w zagrożonych wyrobiskach.

Tapania górotworu

Wszystkie udostępnione pokłady KWK „Krupiński” zaliczono do nieskłonnych do tępów. Zagrożenie tępami nie występuje w tej kopalni.

Wyrzuty gazów i skał

Kopalnia „Krupiński” uznana została jako potencjalnie zagrożona wyrzutami gazów i skał, musi zatem podejmować odpowiednie środki ostrożności dla minimalizacji tego zagrożenia. W ramach prowadzonych na bieżąco badań wykonuje się otwory na 10 m przed drążonym kombajnem przodkiem chodnikowym oraz na 4 m przed drążonym przy użyciu MW wyrobiskiem. Mierzy się poziom metanu w otworach oraz zwięzłość i objętość zwiercin i na ich podstawie tych danych określana jest skłonność pokładu do wyrzutów metanu i skał.

Zagrożenie klimatyczne

Kopalnia „Krupiński” ma bardzo duży stopień geotermiczny, wynoszący 26-29 m/ 1°C, co generuje temperatury w wyrobiskach podziemnych pomiędzy 32°C a 46°C. Określona przepisami dopuszczalna wartość temperatury na stanowiskach pracy wynosi 28°C. Poziomy, na których obecnie prowadzone jest wydobywanie, wymagają stosowania urządzeń do schładzania powietrza w ścianach oraz na niektórych stanowiskach pracy.

Obniżanie temperatury powietrza kopalnianego realizowane jest przez podziemny scentralizowany system chłodzenia schładzający wodę do około 2,5°C. Schłodzona woda jest doprowadzana do urządzeń chłodzących na stanowiskach pracy. W urządzeniach tych wentylatory przedmuchują gorące powietrze zasysane z otoczenia przez radiator ze schłodzoną wodą. Większe urządzenia chłodzące są używane w chodnikach transportowych, a mniejsze w przodkach ścianowych. Jest to podobnie jak w innych kopalniach JSW SA system zamknięty, z recyrkulacją wody.

W kopalni prowadzony jest automatyczny monitoring temperatury w wyrobiskach podziemnych, a dane są transmitowane do stanowisk kontrolnych na powierzchni, co obserwowano podczas wizyty w kopalni.

4.5.2.8 Zasoby węgla

Dostępność danych oraz ich weryfikacja

Wizyta w kopalni „Krupiński” odbyła się w dniach 1 oraz 2 marca 2011 r. W spotkaniach uczestniczyli: Główny Geolog Górniczy kopalni „Krupiński” Mirosław Szrajer oraz Główny Geodeta Górniczy Jan Duży. Dokumenty oraz informacje, z których korzystano w czasie tej wizyty obejmowały między innymi:

- mapy oraz dokumentacje geologiczne,
- profile geologiczne szybów oraz otworów badawczych,
- przekroje geologiczne,
- mapy terenu objętego koncesją oraz lokalizacje otworów badawczych,
- mapy z harmonogramem eksploatacji dla każdego pokładu,
- tabele zbiorcze zasobów dla każdego pokładu,
- dane zbiorcze jakości węgla dla każdego pokładu oraz wybrane arkusze wyników badań laboratoryjnych.

Odnosnie informacji zebranych i wymienionych powyżej, dokonano sprawdzenia dokładności i rzetelności danych. W czasie, jaki był do dyspozycji, kontrola danych skupiła się najbardziej szczegółowo na oszacowaniu zasobów operatywnych, jakie wykazała Spółka.

Zasoby węgla (resources i reserves)

Zasoby w poszczególnych pokładach, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji, przedstawiono w tabeli 4.5.6. W niektórych przypadkach dokonano zmian bądź też korekt w stosunku do pierwotnych danych przekazanych przez JSW. Całość tych zasobów znajduje się na terenie obszaru koncesji na wydobycie dla OG Suszec III, lecz podzielone są one w tabeli 4.5.6 na zasoby planowane do wydobycia przed datą wygaśnięcia obecnej koncesji (2015) oraz zasoby planowane do wydobycia w okresie przyszłej koncesji. Z zadowoleniem stwierdzamy, że szacunki w poniższej tabeli są ogólnie zgodne z poziomem dokładności, jaki jest przypisywany polskiemu systemowi szacowania zasobów. Zasoby operatywne ogółem, do roku 2015 oraz na czas wykraczający poza tę datę, dla KWK „Krupiński” szacowane są na 60,3 mln Mg.

Tabela 4.5.6. Zasoby według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. Mg									
	Bilansowe*			Przemysłowe*	Operatywne (do 2015)			Operatywne (po 2015)		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem	A+B	C1+C2	Ogółem
319	2 043	1 123	3 166	1 096	740	0	740	0	0	0
326/1	3 210	1 028	4 238	2 587	1 944	556	2 500	0	0	0
327/3**	2 634	11 004	13 638	1 896	0	1 338	1 338	0	5 215	5 215
328/1**	2 069	9 433	11 502	2 271	1 208	0	1 208	0	1 450	1 450
329/1,329/1-2	2 375	2 994	5 369	1 980	487	0	487	0	0	0
329/2**	5 132	24 230	29 362	9 949	963	4 635	5 598	0	4 800	4 800
330/1**	1 849	15 106	16 955	3 029	550	1 300	1 850	0	6 953	6 953
330/2**	5 443	4 604	10 047	4 447	3 193	0	3 193	0	1 641	1 641
331**	2 194	3 116	5 310		0	0	0	2 281	800	3 081
333/1**	2 359	11 983	14 342	2 777	0	2 067	2 067	0	0	0
348	10 115	7 682	17 797	5 458	3 440	0	3 440	0	0	0
360	0	4 119	4 119		0	0	0	0	2 063	2 063
361	0	2 729	2 729		0	0	0	0	1 520	1 520
362/2	0	3 393	3 393		0	0	0	0	1 697	1 697
363/2	0	2 639	2 639		0	0	0	0	1 815	1 815
363/4	0	3 680	3 680		0	0	0	0	2 357	2 357

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. Mg									
	Bilansowe*			Przemysłowe*	Operatywne (do 2015)			Operatywne (po 2015)		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem	A+B	C1+C2	Ogółem
364/2	0	1 084	1 084		0	0	0	0	1 587	1 587
401/1	0	2 872	2 872		0	0	0	0	1 447	1 447
405/1	0	2 025	2 025		0	0	0	0	2 290	2 290
Ogółem	39 423	114 844	154 267	35 490	12 525	9 896	22 421	2 281	35 635	37 916

* Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

** Zasoby dla tych pokładów oparte są na zaktualizowanych danych dotyczących miąższości pokładów, uzyskanych z nowych otworów badawczych, które nie są odzwierciedlone w ewidencji zasobów. Zasoby te przejrzano, lecz przy braku danych odnośnie do nowych miąższości, nie można było przeprowadzić dokładnego oszacowania

Powyższe zasoby bilansowe, wynoszące 154,3 mln Mg, obejmują jedynie zasoby w pokładach przewidzianych do eksploatacji, na których opierają się założenia przyszłej produkcji kopalni. Jednakże, w ewidencji zasobów podaje się dalsze 20,2 mln Mg zasobów bilansowych w pokładach, nie klasyfikowanych jako przemysłowe czy też operatywne.

Resources oraz Reserves oszacowane zgodnie z systemem JORC Code zestawiono w tabeli 4.5.7. Całość 60,3 mln Mg zasobów operatywnych znajduje się na terenie złoża objętego obecnie obowiązującą koncesją. Jednakże, tylko zasoby w wysokości 22,4 mln Mg mieszczą się w ramach okresu obowiązywania obecnej koncesji, do roku 2015, zatem tylko te zasoby zgodne będą z kategorią Reserves, jakie definiuje system JORC. Dalsze zasoby, przeznaczone do wydobywania po roku 2015 byłyby zatem kategorią Reserves w zgodzie z definicją systemu JORC tylko wtedy, kiedy okres obowiązywania koncesji zostanie przedłużony.

Reserves zgodnie z systemem JORC Code to węgiel w złożu (in-situ) netto, zawierający przerosty o grubości do 5 cm. Nie są dostępne dla poszczególnych pokładów rzeczywiste szacunki odnośnie do węgla handlowego (lub mogącego być przedmiotem sprzedaży) po wzbogaceniu w zakładzie przerobczym. Uzyskujemy ogólne zapewnienia, że zakłady przerobcze wzbogacające urobek mają sprawność 95%, sądzimy zatem, że zasoby węgla handlowego winny być szacowane na około 5% mniej niż ogólne zasoby netto. Jednakże dla węgla o wyższych zawartościach popiołu (np. >12% popiołu) bardziej uzasadnione byłoby stosowanie dyskonta na poziomie 10-15%.

Tabela 4.5.7. Podsumowanie resources i reserves zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves ** (2010) w mln Mg						
Resources *			Reserves **			
Measured	Indicated	Ogółem	Okres koncesji	Proved	Probable	Ogółem
			do 2015:	12,5	9,9	22,4
39,4	114,8	154,3	po 2015***:	2,3	36,6	37,9
			Ogółem	14,8	46,5	60,3

* Mogą występować błędy wynikające z zaokrąglenia

** Rezerwy węgla handlowego (mogącego być przedmiotem sprzedaży) powinno się szacować w taki sposób, aby od tych wartości rezerw netto węgla odejmować 5-15%

*** Rezerwy po roku 2015 są uwarunkowane odnowieniem (przedłużeniem) koncesji

Z uwagi na to, że 20,2 mln Mg zasobów bilansowych zakwalifikowane jest do zasobów nieprzemysłowych i nie ma obecnie możliwości ich wydobywania, to zgodnie z wytycznymi obowiązującymi dla systemu JORC, można je uważać jedynie za zasoby zinventoryzowane (*inventory coal*) niż za Resources. Jeżeli warunki ekonomiczne lub technologiczne zmienią się w przyszłości i część zasobów nieprzemysłowych zostanie zakwalifikowana do wydobywania, to staną się one potencjalnie zasobami kategorii reserves.

W kopalni „Krupiński” dowiedzieliśmy się, że zasoby pozabilansowe grupy B w nowej dokumentacji zostaną przeklasyfikowane do zasobów bilansowych, przed odnowieniem (przedłużeniem) koncesji w roku 2015. Zasoby te, potencjalnie wynoszące około 127 mln Mg przedstawione są w tabeli 4.5.8. Mogą one być również uważane za Resources, zgodnie z klasyfikacją JORC. Część tych zasobów w przyszłości może stać się potencjalnie przemysłowymi lub też operatywnymi.

Tabela 4.5.8. Zasoby pozabilansowe grupy B, które mogą być przedmiotem przekwalifikowania

Zasoby pozabilansowe (w tys. Mg)			
Pokłady	Grupa B		
	A+B	C1+C2	Ogółem
316 – 405/2	37 167	89 129	127 296
Ogółem	38 167	89 129	127 296

Zasoby potencjalne

Potencjalne zasoby w Planowanym Obszarze Górniczym, dla których JSW SA planuje uzyskanie koncesji w przyszłości, przedstawiono w tabeli 4.5.9. W tabeli przedstawiono także zasoby dotyczące perspektyw w części głębokiej, na terenie obecnie obowiązującej koncesji dla KWK Krupiński.

Tabela 4.5.9. Zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Szacowane zasoby (w tys. Mg)							
Obszar koncesji	Potencjalne bilansowe			Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem
Planowane:							
Projektowany Obszar Górniczy	-	150 670	150 670	19,600	-	13 976	13 976
Przyszłość:							
Pogłębienie	-	66 000	66 000	17,100	-	12 207	12 207
Ogółem	-	216 670	216 670	36,700	-	26 183	26 183

Według systemu JORC Code zasoby potencjalne przedstawione są szacunkowo w tabeli 4.5.10. Z uwagi na fakt, że JSW SA nie ma obecnie koncesji na te obszary, zasoby te nie mogą być brane pod uwagę, zgodnie z metodologią systemu JORC czy też wytycznymi do systemu JORC.

Tabela 4.5.10. Podsumowanie resources i reserves dla koncesji, jakie mają zostać uzyskane w przyszłości, zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves (2010) w mln Mg						
Obszar koncesji	Potential Resources			Potential Reserves		
	Indicated	Inferred	Ogółem	Proved	Probable	Ogółem
Planowana:						
Projektowany Obszar Górniczy	150,7	-	150,7	-	14,0	14,0
Przyszłość:						
Pogłębienie	66,0	-	66,0	-	12,2	12,2
ogółem	216,7	-	216,7	-	26,2	26,2

Zauważyć należy, że są to plany JSW SA na przyszłość. Nie zostały one sprawdzone w ramach przygotowywania niniejszego sprawozdania.

4.5.2.9 Jakość węgla

Średnia jakość węgla w poszczególnych pokładach, podawana przez JSW SA, jest następująca:

Tabela 4.5.11. Średnia jakość węgla w rozbiciu na pokłady (stan powietrzno-suchy)

Pokład	Wilgotność (%)	Zaw. popiołu (%)	Zaw. części lotnych (%)	Wartość opałowa [MJ/kg]	Zaw. siarki (%)	Zaw. fosforu (%)	Typ węgla
319	1,40	19	36,3	25,181	0,8	0,070	32.1-34.1
326/1	2,30	18	40,6	26,139	0,7	0,070	34.1-34.2
327/3	2,27	12	41,1	28,797	0,8	0,050	33-34.1
328/1	1,84	13	38,5	28,798	0,6	0,050	34.2
329/1,3 29/1-2	1,39	20	37,6	25,964	0,7	0,140	34.2
329/2	1,36	13	39,5	27,458	0,5	0,090	34.2
330/1	1,74	15	39,4	26,905	0,7	0,070	34.1-34.2
330/2	1,81	9	38,9	30,032	0,4	0,060	34.1-34.2
331	1,77	16	38,9	27,073	0,8	0,050	34.1-34.2
333/1	1,39	16	34,2	27,579	0,6	0,080	34.2
348	0,93	16	35,9	27,479	0,6	0,090	34.2-35.1
360	0,93	10	28,6	31,019	0,4	0,050	34.2-35.1
361	0,89	7	29,3	32,166	0,5	0,050	34.2-35.1
362/2	0,92	19	27,5	26,972	0,5	0,050	35.1
363/2	0,82	16	27,3	28,366	0,4	0,050	35.1-35.2
363/4	0,69	12	24,1	30,822	0,5	0,050	35.1-35.2
364/2	0,84	10	26,8	31,107	0,7	0,050	35.1-35.2
401/1	0,74	9	26,1	31,228	0,6	0,050	35.1-35.2
405/1	0,80	6	23,8	32,701	0,4	0,050	35.2

Podanych powyżej średnich wartości nie można było, ze względów czasowych, sprawdzić w trakcie trwania wykonywanego audytu.

Powyższe dane dotyczące średniej jakości węgla w rozbiciu na pokłady dotyczą węgla netto, z odliczeniem przerostów, których miąższość może przekraczać 5 cm. Wyższe wartości zawartości popiołu są prawdopodobnie związane z obecnością przerostów w pokładzie węgla, o grubości nie przekraczającej 5 cm.

4.5.2.10 Podsumowanie

Zgodnie z polskimi standardami, zasoby operatywne dla KWK „Krupiński”, łącznie z obszarem nowej koncesji dla pola „Zgoń”, wynoszą około 60,3 mln Mg. Oznacza to, że okres obowiązywania obecnej koncesji na wydobycie dla KWK „Krupiński” zostanie wydłużony poza rok 2015. Potencjalne zasoby operatywne w przypadku przyszłych koncesji, mogą prawdopodobnie przekroczyć 26 mln Mg. Nie ma technicznych przyczyn, aby przedłużenie obecnej koncesji, jak też przyznanie przyszłych koncesji, nie było udzielone.

Przybliżone porównanie z systemem JORC Code wskazuje, że Reserves na terenie objętym koncesją na wydobycie dla KWK „Krupiński” są rzędu 60,3 mln Mg (około 51,3-57,3 mln Mg węgla handlowego). Zasoby netto nadające się do eksploatacji (Reserves) w okresie obowiązywania obecnej koncesji (do roku 2015) są rzędu 22,4 mln Mg (około 21 mln Mg węgla handlowego).

Zasoby bilansowe (według polskiego systemu klasyfikacji) w KWK „Krupiński” wynoszą obecnie około 154 mln Mg, z dużymi ilościami zasobów obecnie klasyfikowanych jako pozabilansowe. Zasoby pozabilansowe podzielone są na grupę A oraz grupę B. Zasoby grupy B w nowej dokumentacji geologicznej zostaną przeklasyfikowane do zasobów bilansowych, co powiększy o dalsze 127 mln Mg ewidencję zasobów bilansowych. Pewna część tych zasobów będzie prawdopodobnie udokumentowana jako zasoby przemysłowe i operatywne, mogące być przedmiotem wydobycia.

4.5.3 Opis kopalni

4.5.3.1 Udostępnienie pionowe

Żłoże zostało udostępnione trzema szybami: Szyb I, II i III. Szyb III jest szybem wydechowym z zainstalowanymi wentylatorami wyciągającymi zużyte powietrze z kopalni. Szyb I i II są szybami wdechowymi.

Tabela 4.5.12. Podstawowe dane techniczne szybów są przedstawione poniżej

	Szyb I	Szyb II	Szyb III
Wentylacja	Wdechowy	Wdechowy	Wydechowy
Wykorzystanie	Podstawowy szyb wydobywczy	Materiałowo-zjazdowy	Wentylacyjny, materiałowo-zjazdowy
Średnica [m]	8,0	7,5	7,5
Głębokość szybu [m]	907	849	949
Głębokość robocza	Strona 1 – 420 Strona 2 - 820	Strona 1- 620 Strona 2 - 820	820
Wielkość skipu lub klatki	Strona 1 - 2X22,5t Strona 2 – 2x22,5t	Strona 1 – 2x4 poziomy Strona 2 – 2x4 poziomy	Klatkja wielkogabarytowa

4.5.3.2 Roboty przygotowawcze

Nachylenie pokładów zawiera się w granicach +/- 20°. Wyrobiska przygotowawcze prowadzone są zasadniczo w pokładzie wzdłuż rozciągłości, natomiast wyrobiska eksploatacyjne zgodnie z kierunkiem nachylenia. Rozwiązanie to ułatwia transport węgla przenośnikami taśmowymi i materiałów przy pomocy układów kolejek podwieszanych. Główne wyrobiska udostępniające i przygotowawcze przecinają w wielu przypadkach kilka pokładów, a wyrobiska przyścianowe przebiegają zgodnie z rozciągłością pokładu.

Wszystkie wyrobiska podziemne zabezpieczane są standardowymi łukami podatnymi typu V. Obudowa wyrobisk składa się głównie z czterech elementów łukowych, co jest typowe dla wszystkich kopalń. Do drążenia wyrobisk stosuje się konwencjonalne metody górnicze, z kombajnami chodnikowymi dostosowanymi do danych warunków. Zabiór przodka przy urabianiu kombajnem chodnikowym wynosi od 1 do 2 metrów, następnie zabezpiecza się wyrobisko, stawiając odrzwia obudowy podporowej w odstępach co 0,7 m. Zabudowa wyrobiska odbywa się poprzez odpowiednie ustawienie łuków ociosowych, a następnie podniesienie przy pomocy kombajnu łuków stropnicowych i odpowiednie skrócenie poszczególnych elementów odrzwi obudowy ŁP. Stosowana jest opinka z siatki stalowej, mająca na celu zapobieganie opadaniu odłamków skalnych do wyrobiska.

Podstawowymi kombajnami chodnikowymi są maszyny typu AM 50 oraz AM 75. Gdy gradient nachylenia nie pozwala na urabianie mechaniczne (powyżej +/- 18°, stosuje się również technikę strzałową. Struktura własności kombajnów chodnikowych przedstawia się następująco: siedem kombajnów jest dzierzawionych od producenta (odmiany maszyn AM 50), jeden jest własnością kopalni, a jedna maszyna AM 75 jest własnością podwykonawcy drążącego wyrobisko kamienne.

Część robót przygotowawczych i udostępniających jest wykonywana przez firmy zewnętrzne, które korzystają z maszyn będących własnością JSW SA, a jedna posiada swoją własną. Generalnie wyrobiska kamienne i kamienno-węglowe są prowadzone przez firmy zewnętrzne. Wyrobiska w pokładzie są głównie drążone przez kopalniane zespoły zajmujące się robotami przygotowawczymi. Standardy prowadzonych robót podziemnych we wszystkich wyrobiskach były na bardzo wysokim poziomie.

Tabela 4.5.13. Postępy robót przygotowawczych

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Roboty przygotowawcze (m)	10 363	13 100	13 246	8 158	11 871
Wskaźnik natężenia robót (m/1000 Mg)	4,6	6,6	7,5	4,6	5,4

Ilość robót udostępniających ulega znacznym wahaniom. Szczególny spadek obserwowany był w roku 2009, co spowodowane było kryzysem na rynku węgla i stali. Niemniej jednak w 2011 roku planowane jest wykonanie ponad 15 000 m wyrobisk korytarzowych przy natężeniu robót przygotowawczych wynoszącym 7,1 m/1000 Mg. Taka wielkość była osiągnięta już wcześniej i jest uważana za racjonalnie uzasadnioną.

4.5.3.3 Eksploatacja

Metoda wydobywania

Kopalnia stosuje ścianowy system eksploatacji w kierunku od granic i eksploatuje średnio trzy ściany, co pozwala na zrealizowanie celów produkcyjnych. Pokłady są na ogół nachylone i stosowana metoda jest skuteczna przy nachyleniu poprzecznym wynoszącym +/-35°. Nachylenie pokładów w kopalni KWK „Krupiński” jest większe niż w innych kopalniach, co wymusza zastosowanie specjalnych środków ostrożności w celu ochrony personelu pracującego na ścianie oraz w okolicy skrzyżowań ściany z chodnikiem.

Typowa długość ściany wynosi 200 m, przy wybiegach wynoszących ponad 500 m i wysokościach od 1,6 m do 2,6 m. Średnie wydobywanie wynosi 2 117 Mg/dobę, aczkolwiek występuje duża rozbieżność pomiędzy poszczególnymi ścianami.

Stosowana jest klasyczna metoda wydobywania, przy zabiorze kombajnu 0,8 m i z zawalaniem stropu za sekcjami obudowy zmechanizowanej w miarę przesuwania się ściany. Dla stromych ścian napędy przenośników ścianowych zamontowane są w ścianie i przenośniki ścianowe odstawiają węgiel przez stalowe łuki na przenośnik podścianowy. W tym czasie dolna część ściany zawsze wyprzedza linię przodka ścianowego, aby zmniejszyć tendencję „pełzania” ściany w kierunku chodnika podścianowego. Na ogół warunki w chodnikach wyprzedzających postęp ściany wydają się być dobre z niewielkim lub minimalnym wypiętrzeniem spągu lub zaciskaniem stropu.

Na niektórych ścianach zroby są wypełniane podsadzką hydrauliczną będącą mieszaną popiołów lotnych i wody. Ta metoda nie daje podporności pozwalającej na przeciwdziałanie osiadaniu powierzchni i zabezpieczenie przed uszkodzami górnymi, lecz zmniejsza migrację powietrza przez zroby, zapobiegając gromadzeniu się metanu w zrobach i obniżając ryzyko wystąpienia samozapalenia węgla.

Maszyny i urządzenia wydobywcze

Maszyny zainstalowane w przodkach pochodzą od różnych producentów w zależności od rodzaju maszyn i urządzeń.

Kopalnia posiada sześć maszyn do urabiania węgla, są to dwuramionowe kombajny ścianowe. Cztery kombajny KGE 710 oraz dwa KSW-460. Wszystkie maszyny są dzierżawione.

Sekcje obudowy zmechanizowanej pochodzą od polskich producentów i rejestr inwentarzowy podaje kilku z nich: Glinik, Fazos, JZR oraz Hydrotech (Pioma – Jankowice 19/32.8, Hydrotech 14/34, JZR – 13/28, Glinik 08/29 W2M i JZR 14/30 POz). Kopalnia posiada łącznie 864 sekcje obudowy.

Przenośniki ścianowe oraz inne elementy kompleksów ścianowych pochodzą głównie od polskich producentów.

Ograniczenia możliwości wydobywczych

Aktualny plan kopalni zakłada pracę trzech do czterech przodków.

Wydobywanie jest ograniczone przez następujące czynniki:

- 1) zawartość metanu na niektórych ścianach jest wysoka, co ogranicza wydobywanie,
- 2) czas przebrojenia ściany wynosi ok. 2,5 miesiąca. Powinno być możliwe skrócenie tego czasu i w efekcie zmniejszenie przestojów produkcyjnych.

Wydobywanie

Chociaż wydobywanie jest zależne od wielu czynników, to wydaje się jednak, że poszczególne przodki mogą osiągać lepsze wyniki. Kopalnia „Krupiński” dostarczyła w 2010 roku 2 191 600 Mg węgla handlowego z 4 034 500 Mg urobku (54,3%), wydobywając średnio 8 595 Mg dziennie przeciętnie z 3,8 ścian pracujących jednocześnie, osiągając średnie wydobywanie z jednej ściany na poziomie 2 262 Mg.

W 2011 roku kopalnia planuje dostarczyć 2 142 000 Mg węgla handlowego z 4 002 400 Mg urobku (54%), wydobywając średnio 8 500 Mg dziennie, co jest również planowaną wielkością średniego wydobywania w ciągu najbliższych kilku lat i co jest zgodnie z aktualnymi możliwościami wydobywczymi.

4.5.4 Transport węgla, ludzi i materiałów

Urobek jest transportowany ze ścian standardowymi przenośnikami taśmowymi o szerokości 120 cm i przepustowości 2500 Mg/h. Połowa węgla jest przesyłana do Szybu 1 na poziomie 620, skąd skip o wydajności 2 x 22,5 Mg wyciąga urobek na powierzchnię. Druga połowa węgla jest przesyłana do Szybu 1 na poziomie 420, skąd kolejne dwa naczynia skipowe 2 x 22,5 Mg wyciągają go na powierzchnię. Szyb 1 posiada wyciągi skipowe, które mogą obsługiwać jedynie wyznaczone poziomy. Chociaż kopalnia „Krupiński” wydobywa dwa typy węgla (35 i 34), do zakładu przeróbki mechanicznej trafia mieszanina obu typów.

Ludzie i materiały są transportowane elektrycznymi i spalinowymi kolejkami spągowymi (Lea BM-212 oraz LDS-100K-EMA). Są używane również elektryczne kolejki spągowe przydatne podczas transportu w chodnikach o nachyleniu przekraczającym 35°. Stan tych kolejek jest zadowalający, lecz część z nich przeznaczona jest do wymiany. Proponuje się, aby obecny tabor został zastąpiony przez spągowe zębate

kolejki spalinowe. W miejscach, gdzie nachylenie chodników jest bardzo duże, stosowana jest jedna spalinowa zębata kolejka podwieszana. W celu spełnienia wymogów bezpieczeństwa urządzenie jest wyposażone w dodatkowe urządzenie hamujące. Dyspozycyjność maszyn nie była analizowana przez zespół ekspertów, ale żadne elementy nie budziły zastrzeżeń.

4.5.5 Zatrudnienie

Według stanu na 31.12.2010 kopalnia „Krupiński” zatrudniała łącznie 3 050 osób, spośród nich 2 714 osób było zatrudnionych bezpośrednio przez kopalnię, natomiast 336 pracowało w formach zewnętrznych (podwykonawczych) na dole kopalni.

Tabela 4.5.14. Poziom zatrudnienia w poszczególnych latach

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Łączne zatrudnienie	2246	2344	2600	2594	2714

Spośród łącznej liczby 2 714 pracowników 2152 osoby są zatrudnione pod ziemią, a 562 na powierzchni.

Liczba osób zatrudnionych wynika z liczby eksploatowanych ścian oraz konieczności przygotowania i obsługi tych ścian. Wielkości dotyczące zatrudnienia na powierzchni są uważane również za wysokie i istnieje możliwość poprawy wykorzystania pracowników w ramach planowanego przez JSW SA programu optymalizacji zatrudnienia.

Profil wiekowy załogi wskazuje również, iż przy założeniu, że pracownicy będą odchodzić na emeryturę w wieku 50 lat, co najmniej 25% załogi zostanie wymienione w ciągu najbliższych pięciu lat. Ze względu na wysoką podaż siły roboczej w regionie niedobór pracowników nie stanowi aktualnie problemu dla kopalni.

Tabela 4.5.15. Zatrudnienie w poszczególnych grupach wiekowych

Staż pracy [lata]	Liczba zatrudnionych w grupie
<1	84
1-5	727
6-10	290
11-15	102
16-20	274
21-25	502
>25	173
Razem	2 152

4.5.6 Koszty kopalni

4.5.6.1 Gotówkowe koszty operacyjne

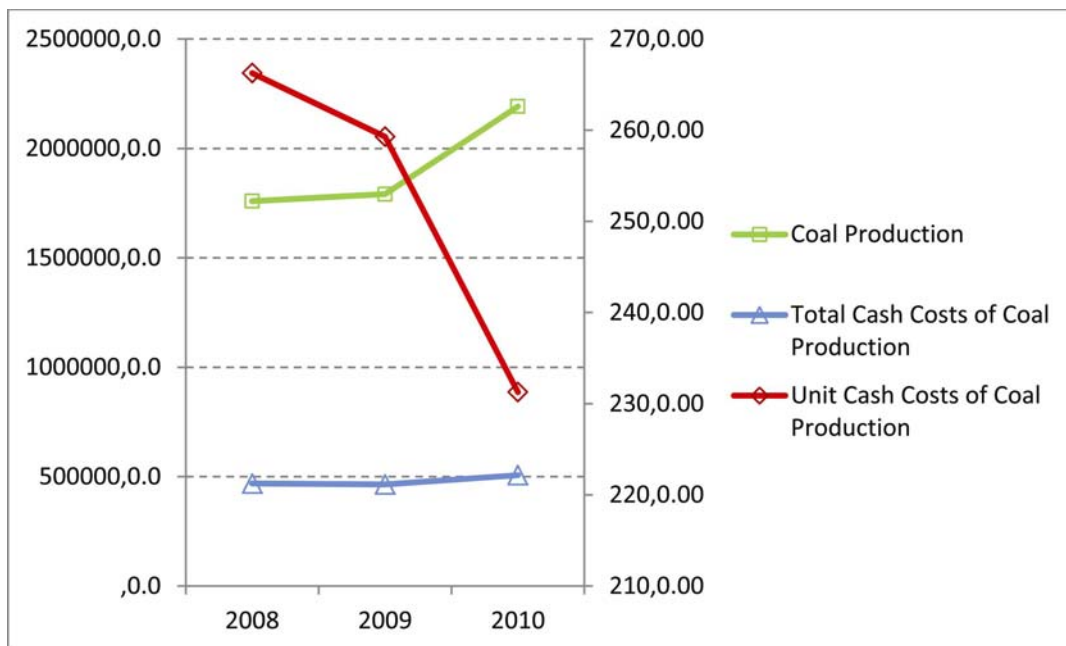
Historyczne koszty produkcji w KWK „Krupiński” były stosunkowo niezmiennie, w szczególności na poziomie kosztów całkowitych, które tylko w niewielkim stopniu są zależne od poziomu produkcji węgla. Jest to związane z dużym udziałem kosztów stałych, które zasadniczo nie zależą od realizowanego poziomu produkcji. Koszty operacyjne całkowite i w ujęciu jednostkowym na tle wydobycia za lata 2008-2010 zostały przedstawione na rysunku 4.5.2. Koszty w ujęciu jednostkowym były bardzo wrażliwe na zmianę wielkości wydobycia węgla handlowego w tym okresie.

W ciągu ostatnich trzech lat gotówkowe koszty operacyjne (z wyłączeniem tzw. kosztów aktywacji wyrobisk) wahały się w przedziale od 236,8 PLN/Mg do 266,3 PLN/Mg. Koszty te uznaje się ogólnie za stosunkowo wysokie, choć niższe w porównaniu do innych kopalń Spółki, odpowiadające trudnym warunkom geologiczno-górnictwem, liczbie wyrobisk oraz infrastrukturze wydobywczej koniecznej do utrzymania założonych planów produkcyjnych.

W 2010 r. jednostkowe gotówkowe koszty operacyjne ukształtowały się na poziomie 236,8 PLN/Mg. Kopalnia „Krupiński” produkuje w chwili obecnej około 57% węgla dla celów energetycznych. Resztę stanowi niższej jakości węgiel koksujący typu 34, którego ceny kształtują się poniżej poziomu cen węgla typu 35, produkowanego w większości pozostałych kopalń.

Spółka przewiduje, że w 2011 r. jednostkowy koszt gotówkowy węgla wzrośnie realnie o 15% w porównaniu do 2010 r., głównie w zakresie usług obcych, w związku z planowanym zwiększeniem zakresu robót korytarzowych, co podyktowane jest koniecznością zabezpieczenia frontu wydobywczego w 2011 r. i latach następnych. W 2012 r. Spółka przewiduje, że koszty gotówkowe spadną o ok. 13%

i ukształtują się na poziomie zbliżonym do 2010 r. W latach 2013-2020 Spółka przewiduje, że jednostkowy koszt gotówkowy będzie utrzymywał się na stabilnym poziomie, co wynika z planowanego stałego poziomu produkcji w tym okresie.

Rys. 4.5.2. Koszty produkcji węgla w KWK „Krupiński” na tle wydobycia węgla handlowego

Tabela 4.5.16. Koszt produkcji węgla w KWK „Krupiński”

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wykonanie		
			2008	2009	2010
01	02	03	1	2	3
1	Zużycie materiałów i energii	[tys. PLN]	113 313,7	116 029,6	150 774,9
2	Usługi obce	[tys. PLN]	112 711,6	93 905,9	110 666,7
3	Koszty osobowe	[tys. PLN]	251 862,0	247 607,8	281 646,6
4	Podatki i opłaty	[tys. PLN]	14 850,7	32 241,3	13 881,6
5	Pozostałe koszty rodzajowe	[tys. PLN]	2 534,0	2 719,6	2 638,9
6	Aktywowanie wyrobisk	[tys. PLN]	-27 002,3	-28 245,5	-40 750,2
7	Łączne operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla	[tys. PLN]	468 269,7	464 258,7	518 858,5
8	Wydobycie węgla	[Mg]	1 758 700,0	1 790 600,0	2 191 600,0
9	Operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla w ujęciu jednostkowym	[PLN/Mg]	266,26	259,28	236,75

4.5.6.2 Nakłady inwestycyjne

Łączne nakłady inwestycyjne objęte planem na lata 2010-2030 obejmują następujące pozycje główne:

- nakłady udostępnienie i zagospodarowanie zasobów partii „E” i „Zgoń”,
- wydatki na ochronę środowiska,
- zakupy gotowych dóbr inwestycyjnych dla istniejących i nowych obszarów eksploatacyjnych,
- pozostałe wydatki.

W arkuszu 4.4.17 podane są poniesione oraz planowane nakłady inwestycyjne w wysokości średnio rocznie w okresie 2010-2030 na poziomie 61,0 mln PLN. Nakłady te wydają się odzwierciedlać zakres planowych zadań inwestycyjnych związanych z udostępnieniem nowych partii złóż oraz wyposażenia w odpowiedni sprzęt górniczy.

Z zestawienia wydatków kapitałowych wynika również, że co najmniej 51% całości będzie wydatkowane na odtwarzanie zużytych maszyn i urządzeń, biorąc pod uwagę również modernizację (wymianę) systemu transportu poziomego, odzwierciedlając ogólnie wysoką kapitałochłonność realizowanej działalności wydobywczej. Na ten cel planuje się wydanie średnio 31,6 mln PLN rocznie.

Tabela 4.5.17. Nakłady inwestycyjne w KWK „Krupiński” do 2030 roku [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Budownictwo						Zakupy				Łącznie	
	I	2		3	4	5	II	1	2	3		4
		1	Wyrobiska górnicze									
Łącznie	Podziemne	Szyb	Zakład przeróbki mechanicznej węgla	Ochrona środowiska	Inne inwestycje							III
Wykonanie 2010	18 143	10 035	598	3 091	2 434	1 985	41 102	11 843	690	20 445	8 124	59 245
2011	65 581	41 854	3 082	1 700	15 265	3 680	39 985	13 300	0	18 628	8 057	105 566
2012	79 113	61 358	2 060	6 150	3 765	5 780	72 755	47 300	200	17 843	7 412	151 868
2013	72 431	50 916	1 740	7 400	7 380	4 995	35 356	0	0	24 118	11 238	107 787
2014	59 424	43 652	1 290	8 150	3 030	3 302	27 778	4 500	0	15 293	7 985	87 202
2015	35 870	17 140	850	10 500	3 880	3 500	35 970	10 500	800	13 293	11 377	71 840
2016-2030	287 450	90 650	27 000	77 700	39 600	52 500	410 628	105 000	1 600	169 828	134 200	698 078
Suma 2010-2030	618 012	315 605	36 620	114 691	75 354	75 742	663 574	192 443	3 290	279 448	188 393	1 281 586

4.5.7 Przyszły rozwój i udostępnianie nowych obszarów

KWK „Krupiński” rozpoczęła udostępnienie dwóch nowych partii „E” oraz „Zgoń”.

Udostępnienie nowych obszarów zmieni proporcje pomiędzy węglem koksującym a energetycznym wydobywanym obecnie przez kopalnię. Uzyskanie w przyszłości równych udziałów pomiędzy węglem koksującym a energetycznym pozwoli na zwiększenie łącznego dochodu w przeliczeniu na Mg węgla handlowego.

4.5.8 Przeróbka węgla

Zakład Przeróbki Mechanicznej Węgla KWK „Krupiński” został przekazany do eksploatacji z końcem 1983 roku. Do najważniejszych inwestycji zrealizowanych do chwili obecnej należą: zainstalowanie suszarki gazowej flotokonzentratu, modernizacja osadzarek ziarnowych wraz ze zmianą systemu sterowania, wdrożony system automatycznego pobierania prób produktów ładowanych do wagonów, uruchomienie ciągu odwadniania przerostu, automatyzacja załadunku produktów handlowych, wymiana kruszarki typu Bradford.

Technologia przeróbki węgla w ZPMW „Krupiński” obejmuje w pierwszym etapie przygotowanie urobku do wzbogacania i polega na wydzieleniu odpadów o uziarnieniu 80-200 mm, wszelkiego złomu i materiałów obcych. Tak przygotowany węgiel surowy o uziarnieniu poniżej 80 mm kierowany jest do wzbogacania w osadzarkach ziarnowych trójproduktowych. Koncentrat z osadzarek klasyfikowany jest na przesiewaczach wibracyjnych o wielkości oczka sita 20(25) mm. Otrzymany w ten sposób produkt górny (25-80 mm) może być kierowany do kruszarek udarowo-pierścieniowych lub do zbiornika załadowczego. Produkt dolny przesiewacza odwadniany jest dwustopniowo na sitach typu OSO i w odwadniarkach wibracyjnych typu WOW.

Wzbogacanie mułów węglowych prowadzi się metodą flotacji w maszynach pneumo-mechanicznych typu IZ-12. Nadawę do procesu flotacji stanowią: przelew z rzapi klasyfikujących lub przelew z rzapi klasyfikujących i wylew z zagęszczacza promieniowego typu Dorra. Koncentrat flotacyjny odwadniany jest na filtrach tarczowych próżniowych i transportowany ciągiem przenośników do zbiorników w suszarni. Termiczne suszenie flotokonzentratu pozwala na obniżenie wilgotności z 28% do 10%. Proces suszenia odbywa się w suszarce bębnowej przy bezpośrednim kontakcie gazów spalinowych z suszonym materiałem. Paliwem dla suszarek jest pył węglowy z odpylania spalin suszarni lub gaz uzyskiwany z odmetanowania kopalń.

Grupa ekspertów wizytująca zakład zauważyła zaniedbania w stanie technicznym systemów przerobczych, zużyte rury i części taśmociągów, będące skutkiem wieloletniego niedoinwestowania. Kierownictwo zakładu podejmuje jednak działania naprawcze i modernizacyjne zmierzające do przedłużenia jego funkcjonowania w perspektywie eksploatacji nowych partii złóż do roku 2030.

ZPMW dysponuje zbiornikami węgla surowego o łącznej pojemności 14 000 Mg, zbiornikiem koncentratu o pojemności 6 000 Mg, zbiornikiem flotokonzentratu o pojemności 900 Mg, trzema zbiornikami załadowczymi produktów o pojemności 300 Mg każdy, czterema zbiornikami mokrego flotokonzentratu o pojemności 500 Mg każdy oraz zbiornikami kamienia o łącznej pojemności 4 000 Mg. Ponadto zakład posiada wydzielony plac do składowania węgla handlowego o powierzchni 13 200 m².

4.5.8.1 Jakość produktów

ZPMW „Krupiński” produkuje w 40% węgiel wsadowy na potrzeby koksownictwa. Resztę stanowi węgiel dla celów energetycznych. W tabelach 4.5.18 do 4.5.22 zestawiono parametry jakościowe węgla handlowego. Wg polskiej klasyfikacji jest to węgiel typu 34.2 (gazowo-koksowy). Zakład produkuje także wzbogacone miaty (0-20 mm) dla celów koksowniczych, które charakteryzują się wysoką spiekalnością, niską zawartością popiołu, wilgoci i siarki. Ostatecznie na cenę produktów handlowych ma wpływ głównie zawartość: wilgoci, popiołu i siarki. Tabele 4.5.18 do 4.5.21 zawierają zestawienia parametrów jakościowych produkowanych węgla na tle wymogów handlowych. Węgiel dla celów energetycznych to wzbogacony miat, flotokonzentrat oraz tzw. niesort. Szczególnie wysokimi parametrami jakościowymi charakteryzuje się niesort (tabela 4.5.22). Kopalnia prowadzi również sprzedaż tzw. mokrego flotokonzentratu (tabela 4.5.21), nazwanego tak ze względu na uzyskiwaną w nim wilgotność rzędu 28%. Produkt ten znajduje nabywców wśród odbiorców indywidualnych.

Tabela 4.5.18. Zestawienie jakości wzbogaconych miałów dla koksownictwa, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie	Parametry		Lata				
			2006	2007	2008	2009	2010
Typ węgla	wg klas. polskiej		34,2	34,2	34,2	34,2	34,2
Sortyment	mm		0-20	0-20	0-20	0-20	0-20
Zawartość popiołu	A ^d (%)	średnia	8,1	8,1	8,2	8,1	7,9
		min ÷ max	7,2-8,5	8,0-8,4	7,3-8,6	7,0-8,8	7,3-8,8
Zawartość wilgoci	W _t ^f (%)	średnia	7,7	7,8	7,9	7,4	7,4
		min ÷ max	6,9-8,6	7,0-8,5	7,2-9,0	7,3-7,9	6,3-8,7
Zawartość siarki	S _t ^d (%)	średnia	0,73	0,73	0,75	0,66	0,70
		min ÷ max	0,68-0,79	0,71-0,76	0,72-0,80	0,61-0,72	0,62-0,80
Części lotne	V ^{daf} (%)	średnia	38,4	38,9	37,4	37,6	38,4
		min ÷ max	37,2-39,0	38,0-39,4	36,9-38,0	36,9-38,2	37,0-39,2
Spiekalność	Roga Index	średnia	68	71	74	76	76
		min ÷ max	62-75	65-76	71-79	70-80	69-80
Wolne wydymanie	FSI	średnia	5,0	5,5	6,5	6,0	6,0
		min ÷ max	4,0-6,5	4,5-6,5	5,0-7,0	5,0-7,5	5,0-7,5
Dylatacja	b (%)	średnia	28	30	39	34	24
		min ÷ max	20-32	22-40	30-45	19-40	20-30
Zawartość fosforu	P ^a (%)	średnia	0,075	0,075	0,078	0,079	0,071
		min ÷ max	0,058-0,078	0,06-0,08	0,061-0,088	0,060-0,088	0,064-0,080
Zawartość chloru	Cl ^a (%)	średnia	0,20	0,19	0,18	0,19	0,18
		min ÷ max	0,15-0,23	0,15-0,20	0,15-0,20	0,15-0,21	0,17-0,20

Tabela 4.5.19. Zestawienie istotnych parametrów cenotwórczych węgla wsadowego, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^f	[kJ/kg]	28 477	28 473	28 416	28 611	28 650	-
Wilgoć	W _t ^f	[%]	7,7	7,8	7,9	7,4	7,4	do 9,0
Popiół	A ^f /A ^d	[%]	7,5/8,1	7,5/8,1	7,6/8,2	7,4/8,1	7,3/7,9	8,0-9,0
Siarka	S _t ^f /S _t ^d	[%]	0,67/0,73	0,67/0,73	0,67/0,75	0,61/0,66	0,65/0,70	do 0,80

Tabela 4.5.20. Zestawienie jakości wzbogaconych miałów (0-20 mm) dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^f	[kJ/kg]	22 110	22 132	22 086	22 401	22 339	20 000-23 000
Wilgoć	W _t ^f	[%]	10,9	11,4	10,7	10,8	10,9	do 12,0
Popiół	A ^f	[%]	21,1	20,5	22,4	20,4	20,4	do 26,0
Siarka	S _t ^f	[%]	0,63	0,63	0,68	0,61	0,64	do 0,80

Tabela 4.5.21. Zestawienie jakości wzbogaconych mułów (0-0,5 mm) tzw. flotokonzentratu dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	20 874	20 776	20 798	20 819	20 642	20 000-21 000
Wilgoć	W _t ^r	[%]	27,7	28,17	27,77	27,76	27,94	śr. 28,5
Popiół	A ^r	[%]	8,23	8,30	8,48	8,35	8,58	8,1-9,0
Siarka	S _t ^r	[%]	0,73	0,73	0,73	0,59	0,59	do 0,80

Tabela 4.5.22. Zestawienie jakości produkowanego niesortu w klasie 0-200 mm dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	27 942	27 943	28 121	28 726	29 468	29 000-30 000
Wilgoć	W _t ^r	[%]	5,06	4,37	4,06	4,55	4,14	Śr. 4,5
Popiół	A ^r	[%]	8,36	8,45	8,46	8,45	8,34	8,1-9,0
Siarka	S _t ^r	[%]	0,63	0,67	0,69	0,64	0,65	do 0,80

4.5.8.2 Wydajność i wykorzystanie zakładu

Obecnie wydajność zakładu netto kształtuje się na poziomie 8500 Mg/dobę, co stanowi 16 500 Mg brutto/dobę. Zakład pracuje 5 dni w tygodniu w systemie 3-zmianowym. Prace remontowe wykonywane są w weekendy w zależności od potrzeb.

Tabela 4.5.23. Planowana wydajność do 2020 r.

Wyszczególnienie	J.m.	Lata									
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Planowana nadawa brutto	[tys. Mg/rok]	4 002	4 080	4 080	4 080	4 080	4 080	4 080	4 080	4 080	4 080
Planowana zdolność przerobcza brutto	[tys. Mg/rok]	4 536	4 536	4 536	4 536	4 536	4 536	4 536	4 536	4 536	4 536
Wykorzystanie zdolności przerobczych	[%]	88,2	89,9	89,9	89,9	89,9	89,9	89,9	89,9	89,9	89,9

Na podstawie danych zawartych w tabeli 4.5.23 stwierdzono, że wydobycie w KWK „Krupiński” do roku 2020 będzie się kształtować na stałym poziomie w porównaniu ze stanem obecnym. Oszacowano, że przy 252 dniach roboczych w roku i 20 godzinach pracy w ciągu doby wykorzystanie zakładu będzie oscylować w granicy 90%. Eksperti stwierdzają, że zakład ma wystarczające moce przerobowe, by sprostać planowanej ilości wydobycia. Kładą jednak nacisk na konieczność likwidacji zaniedbań powstałych w ostatnim czasie. Ryzyko z tym związane było przedmiotem dyskusji z władzami zakładu przerobczego i kopalni.

4.5.8.3 Zatrudnienie

Na dzień sporządzania Raportu zatrudnienie w całym zakładzie przerobczym wynosi 291 osób, w tym: 42 pracowników etatowych i 249 pracowników fizycznych. Poziom zatrudnienia oceniono jako wysoki w relacji do standardów światowych i porównywalny do innych zakładów Spółki. Ujawniają się również braki wśród kadry wyższego szczebla z typowym wykształceniem górniczym, zwłaszcza inżynierów przerobkarzy, dozoru i specjalistów z zakresu kontroli jakości.

4.5.8.4 Inwestycje w ZPMW

Konieczność modernizacji zakładu znajduje się w obszarze bieżących planów kierownictwa. Dla zapewnienia prawidłowej pracy węzłów technologicznych konieczny jest zakup nowych urządzeń. Po zapoznaniu się z przedstawionym planem modernizacji zakładu do 2025 roku eksperci wizytujący KWK „Krupiński” stwierdzili, że plany inwestycyjne są właściwie przygotowane. W pierwszej kolejności planuje się modernizację układu dmuchaw powietrza, zakup pras filtracyjnych do odwadniania odpadów poflotacyjnych, zakup nowych maszyn flotacyjnych IZ-12, zakup osadzarek i odwadniarek WOW, NAEL. Następnie modernizacja będzie polegać m.in. na zaprojektowaniu i wykonaniu węzła klasyfikacji wstępnej nadawy na płuczkę, modernizacji zagęszczacza promieniowego i systemu wag taśmociągowych.

Tabela 4.5.24. Zestawienie nakładów inwestycyjnych i remontowych ZPMW „Krupiński” [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Lata					
	2006	2007	2008	2009	2010	2015/ 2016-2025
Nakłady inwestycyjne wraz z zakupem nowych maszyn	1 959,2	2 302,3	4 276,7	2 777,5	3 665,2	32 770 64 700
Remonty maszyn (*)	807,8	433,3	480,9	1 060,4	877,4	72 500
Remonty budynków (ZPMW)	309,5	1 96,1	675,2	2 049,7	1 030,8	40 000
Ogółem remonty	1 117,3	639,4	1 156,1	3 110,1	1 908,2	112 500

(*) W tym taśmociągów, rurociągów, zbiorników węgla, kamienia, wszelkiego sprzętu zapewniającego prawidłowe funkcjonowanie ZPMW

Na podstawie dokonanej oceny historycznych przedsięwzięć i strategii inwestycyjnej do roku 2025 zestawionej w tabeli 4.5.24 eksperci oszacowali, że zakład jest w stanie przeprowadzić planowane modernizacje związane z odtworzeniem i nowocześnieaniem ciągu technologicznego dla zapewnienia wysokojakościowej produkcji sortymentów węgla. Plany inwestycyjne mają pokrycie w założonych nakładach inwestycyjnych, obejmując wszechstronną modernizację ciągów technologicznych przygotowania, wzbogacania, odwadniania i transportu produktów oraz usprawnienia w zakresie kontroli jakości procesu i produktów handlowych.

4.5.9 Aspekty środowiskowe

4.5.9.1 Pozwolenia środowiskowe

Kopalnia posiada wszystkie decyzje środowiskowe niezbędne do prowadzenia działalności operacyjnej. Zestawienie najważniejszych z nich, wraz z terminem odnowienia, oraz wskazaniem organu wydającego, zamieszczono w tabeli 4.5.25.

Kopalnia podejmuje działania niezbędne do spełnienia wymagań prawnych, dokonując systematycznej aktualizacji i przeglądów posiadanej dokumentacji środowiskowej.

Tabela 4.5.25. Decyzje środowiskowe wydane dla KWK „Krupiński”

Typ	Decyzja wydana przez/ Znak/numer decyzji	Data ważności	Organ wydający/Opis
Pozwolenia wodno-prawne	ŚR-I-6811/86/04	a)*24.10.2008 r. b)15.12.2014 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne na: wprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do rowu Xlla oczyszczonych ścieków bytowych do rowu Xla
	2473/OS/2008	14.10.2018 r.	Wojewoda Śląski / Pozwolenie wodno-prawne na wprowadzanie wód opadowych i roztopowych do rowu ziemnego * - pozwolenie zastępuje pkt a) ww. pozwolenia)
	ŚR-I-6811/56/04	02.07.2014 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne na odwadnianie zakładu górnego
	ŚR-I-6811/95/07	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne na: wprowadzanie do rzeki Odry zasolonych ścieków przemysłowych – wód z odwodnienia kopalń, w tym KWK „Krupiński” (wydane, zgodnie z przepisami, dla Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. posiadającego wylot kolektora)
Powietrze	ŚR.III./P/6610/D/44/45/2/03	31.12.2013 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie na: wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji zakładu przeróbki mechanicznej węgla
	2379/OS/2008	31.12.2013 r.	Marszałek Województwa Śląskiego/Decyzja zmieniająca decyzję zezwalającą Kopalni na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji Zakładu Mechanicznej Przeróbki Węgla
Odpady	ŚR-II-6620-22/217/00/04 ŚR.II.6620-22/217/04/7/06 3221/OS/08 424/OS/2010. 71/OS/2011	31.12.2014 r.	Wojewoda Śląski/Marszałek Województwa Śląskiego/Decyzja zezwalająca kopalni na wytwarzanie odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów
	RO.7644/O-110/06	15.10.2016 r.	Starosta Pszczyński/Decyzje udzielające zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów
	RO.7644/O-74/07	26.09.2017 r.	
	RO.7644/O-87/07	04.02.2018 r.	
RO.IV.76441-121/2010	31.12.2014 r.		

Typ	Decyzja wydana przez/ Znak/numer decyzji	Data ważności	Organ wydający/Opis
zagospodarowania odpadów	DB/7353/54/10/2000	-	Wójt Gminy Suszec/Pozwolenie na roboty budowlane – rekultywacja Kanału Branickiego
	GN-6018/6/5/01	-	Starosta Pszczyński/Decyzja w sprawie rekultywacji – II i III etap
	AB.7351)III)4)03	-	Starosta Pszczyński/Decyzja w sprawie kształtowania wierzchołkowej połączonej bryły zwałowiska awaryjnego i wyrobisk popiaskowych
	AB.7351)III)110)03	-	Starosta Pszczyński/Decyzja w sprawie rekultywacji technicznej terenów o pow. 11 ha w gminie Suszec
	AB.7351)III)97)04	-	Starosta Pszczyński/Decyzje w sprawie pozwoleń na: „Zagospodarowanie terenu w zakresie ukształtowania powierzchni poprzez budowę nadziemowego wyniesienia wraz z infrastrukturą techniczną zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego....”
	AB.7351-III-168/07	-	
	AB.VII.7351-633/10	-	

W ostatnich 4 latach (2006÷2010) KWK „Krupiński” spełniała warunki wynikające z posiadanych decyzji i pozwoleń oraz norm środowiskowych, w związku z powyższym nie nałożono na zakład kar ani opłat podwyższonych za korzystanie ze środowiska.

4.5.9.2 Wpływ eksploatacji złoża na powierzchnię terenu

W KWK „Krupiński” procedury prognozowania wpływów eksploatacji na powierzchnię działają poprawnie. Kopalnia posiada prognozy wpływu projektowanej eksploatacji na powierzchnię terenu opracowane na podstawie projektu zagospodarowania złoża oraz Strategii Rozwoju JSW SA do 2030 r. Kopalnia przeprowadza na bieżąco inwentaryzację obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej pod kątem ich odporności na prognozowane wpływy eksploatacji górniczej (linie kolejowe, rurociągi wody i gazu, sieć energetyczna) i klasyfikuje je w zależności od ich odporności na wpływy eksploatacji. Taka analiza zamieszczana jest w sporządzanych cyklicznie częściach planu ruchu.

Na obszarze górniczym KWK „Krupiński” dominują użytki rolne oraz lasy. Obiekty przemysłowe zgrupowane są w centralnej części obszaru i dla nich ustanowione zostały filary ochronne. W bliskim sąsiedztwie zakładu znajduje się osiedle mieszkaniowe z wielokondygnacyjnymi budynkami. Obszar górniczy kopalni charakteryzuje zabudowa luźna, wiejska o charakterze siedliskowym. Jedynie w centrum wsi Suszec zabudowa przyjmuje charakter siedliskowy zwarty. Najważniejsze obiekty kubaturowe oraz infrastruktury technicznej (linie kolejowe, rurociągi wody i gazu, sieć energetyczna) zostały zabezpieczone na kategorię wpływów wyższą lub równą prognozowanej. W przypadkach, gdy wymaga tego sytuacja (zniszczenia budynków i infrastruktury), kopalnia wypłaca odszkodowania z tytułu szkód górniczych.

Na terenie górniczym kopalni występują szkody górnicze w postaci zarówno deformacji ciągłych, jak i nieciągłych. Kopalnia systematycznie prowadzi usuwanie skutków eksploatacji górniczej na powierzchni, przeznaczając corocznie na tę działalność odpowiednie środki. W celu minimalizacji skutków prowadzonej eksploatacji stosowana jest profilaktyka górnicza i budowlana. Podejmowane są także zapobiegawcze oraz naprawcze prace hydrotechniczne mające na celu minimalizację skutków zmian warunków wodnych. Na obszarze górniczym na terenach obniżen tworzą się zalewiska. W zakresie profilaktyki związanej z podtopieniami lub tworzeniem się zalewisk w rejonach największych osiadań terenu zakład górniczy prowadzi systematycznie prace o charakterze wodno-melioracyjnym. W wyniku zrealizowanych prac naukowo-badawczych w okresie 2010-2015 nie wystąpią żadne większe przeszkody uniemożliwiające prowadzenie eksploatacji. Planowana eksploatacja górnicza do 2030 roku spowoduje utworzenie trzech lokalnych niecek o maksymalnych obniżeniach do 5 m. Obejmą one teren z zabudową luźną wiejską lub rozproszoną, z nielicznymi obiektami i urządzeniami inżynierskimi. W przeważającej mierze będą to tereny leśne.

Kopalnia prowadzi geodezyjny monitoring powierzchni terenu, posiada kilka linii obserwacyjnych założonych wzdłuż dróg gminnych i powiatowych oraz na infrastrukturze kolejowej. Realizowane są także pomiary pionowości wychylenia słupów wysokiego napięcia. O wykonanych pomiarach kopalnia informuje na piśmie gestora sieci, a w razie potrzeb mierzone są też wychylenia poszczególnych obiektów budowlanych. Oprócz tego prowadzone są obserwacje wychylenia obiektów podstawowych zakładu górniczego.

Kopalnia stosuje odpowiednią procedurę oceny szkód, napraw i remontów. Wszystkie roszczenia rozpatrywane są zgodnie z obowiązującymi procedurami, a kopalnia podejmuje wszystkie niezbędne działania dla ograniczenia skali szkód.

Poniesione koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 przedstawia tabela 4.5.26. Kopalnia posiada prognozy kosztów naprawy szkód górniczych do roku 2030. Przewiduje się, że będą się one kształtować na podobnym poziomie jak obecnie.

Tabela 4.5.26. Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 (tys. PLN)

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Krupiński”	5 121,5	4 920,5	4 114,2	4 305,8	7 382,9

Kopalnia posiada zawarte z poszczególnymi gestorami sieci ugody na naprawy awaryjne sieci lub infrastruktury technicznej mogące zapewnić szybką ich naprawę w przypadku wystąpienia awarii lub sytuacji nie przewidzianej wywołanej aktualnie prowadzoną eksploatacją węgla.

4.5.9.3 Gospodarka odpadami

Kopalnia Węgla Kamiennego „Krupiński” jest wytwórcą odpadów. Posiada decyzję Wojewody Śląskiego w formie pozwolenia na wytworzenie w procesie wydobywania i wzbogacania węgla odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz prowadzenia działalności w zakresie odzysku odpadów. Ponadto kopalnia posiada szereg decyzji odpowiednich organów w zakresie odzysku odpadów wydobywczych poprzez produkcję kruszyw oraz rekultywację terenu.

Odpady przeznaczone do odzysku na powierzchni wykorzystywane są głównie do robót inżynierskich, prac rekultywacyjnych, napraw szkód górniczych, do wykonywania budowli ziemnych w celu kształtowania terenu na podstawie pozwoleń budowlanych wydanych na podstawie aktualnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W roku 2010 w KWK „Krupiński” wytworzono łącznie 1 783,8 tys. Mg mas skalnych, w całości zagospodarowanych na obiekcie po północnej stronie zakładu, oraz 59 tys. Mg odpadów wydobywczych, które w całości poddano odzyskowi, w tym poprzez zagospodarowanie na obiektach własnych, wytworzenie i sprzedaż kruszywa.

Odzysk odpadów poflotacyjnych na dole kopalni odbywa się poprzez wytworzenie mieszaniny wraz z popiołami lotnymi i wodą zasoloną, a następnie wykorzystania jej do doszczelniania zrobów ścian eksploatacyjnych, wypełnienia zbędnych wyrobisk korytarzowych oraz wykonywania korków izolacyjnych i przeciwwybuchowych. W roku 2010 w ten sposób poddano odzyskowi 45 tys. Mg odpadów, a w kolejnych latach planowane jest zwiększenie tej ilości do ok. 80 tys. Mg.

Aktualnie kopalnia prowadzi zagospodarowanie mas skalnych i odpadów w oparciu projekty budowlane nadziemnych wyniesień wraz z infrastrukturą techniczną w miejscowości Rudziczka (28 ha) oraz Suszec (13,4 ha).

Ponadto kopalnia uzyskuje decyzję odnośnie rekultywacji niecki Cieku Branickiego. Przewiduje ona zrehabilitowanie terenu około 17,0 ha z zagospodarowaniem 1,2 mln Mg odpadów wydobywczych. W dalszej kolejności planowane jest zagospodarowanie mas skalnych i odpadów wydobywczych na terenie budowli ziemnej realizowanej na obszarze 8,3 ha nowych działek (co w nawiązaniu do istniejących budowli pozwoli na zagospodarowanie 15,7 mln Mg odpadów i mas skalnych, do roku 2019). Dodatkowo kopalnia prowadzi działania zmierzające do pozyskania dalszych terenów dla zagospodarowania odpadów wydobywczych oraz korzystnych dla tego celu zapisów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Aktualnie opracowywane jest studium, którego celem jest zapewnienie możliwości przyszłego zagospodarowania odpadów wydobywczych do 2030 roku. W tym celu planuje się pozyskanie nowych terenów o powierzchni 25,87 ha po zachodniej i północno-zachodniej stronie obszaru dotychczasowego zagospodarowania odpadów. Na tereny te składają się trzy parcele o powierzchniach 15,84, 5,45 oraz 4,58 ha. Dzięki temu uzyskana powierzchnia (pojemność dyspozycyjna) tylko dla dwóch z nich wyniesie 20,8 mln Mg (teren 4,58 ha jest traktowany jako rezerwa pod przyszłe potrzeby).

4.5.9.4 Gospodarka wodno-ściekowa

KWK „Krupiński” prowadzi uregulowaną gospodarkę wodno-ściekową. Posiada pozwolenia wodno-prawne w zakresie odprowadzania wód opadowych i ścieków z terenu zakładu, odwodnienia zakładu górniczego, a także stosowne umowy w zakresie zaopatrzenia w wodę pitną i przemysłową.

Wody dołowe odprowadzane są do kolektora „Olza”, a następnie rzeki Odry według następujących limitów:

- 5 600 m³ wody/dobę,
- zawartość chlorków: 37,5g/dm³,
- zawartość siarczanów: 0,3 g/dm³,
- ilość zawiesin: 0,03 g/dm³.

W roku 2010 ujęto 1 684,1 tys. m³ wód dołowych, z czego jedynie 2% wykorzystywano do wytwarzania mieszaniny z popiołami lotnymi i odpadami poflotacyjnymi.

Łącznie do kolektora „Olza” odprowadzono w roku 2010 39,7 tys. Mg Cl⁻+SO₄²⁻, za co wniesiono opłaty w wysokości 1,7 mln PLN. Odprowadzony ładunek stanowi 43% całości soli, która trafiła do kolektora „Olza” z kopalń JSW w 2010 r.

Kopalnia posiada własną mechaniczno-biologiczną oczyszczalnię ścieków bytowych. Oczyszczona woda zasila obiegi technologiczne wody przemysłowej, a w przypadku braku możliwości zagospodarowania wody te odprowadzane są do rowu w zlewni rzeki Rudy, zgodnie z pozwoleniem wodno-prawnym.

Wody opadowe i roztopowe z terenu całej kopalni kierowane są do obiegu technologicznego zakładu przerobczego lub do uzupełniania wody przemysłowej. W przypadku braku możliwości ich zagospodarowania odprowadzane są do rowu ziemnego zgodnie z posiadanym pozwoleniem wodno-prawnym.

Kopalnia posiada zamknięte obiegi wodne (obiegi chłodnicze oraz wodno-mułowe), w związku z czym zakład nie odprowadza do środowiska ścieków przemysłowych.

4.5.9.5 Zanieczyszczenia powietrza

Kopalnia posiada zidentyfikowane źródła emisji zorganizowanej, dla której prowadzi się monitoring ilościowy i jakościowy emisji zanieczyszczeń. Są to: suszarki flotokonzentratu (jedna opalana węglem, druga gazem z odmetanowana), odpylacze cyklonowe zlokalizowane na terenie zakładu przerobczego. Kopalnia posiada pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji zakładu przerobczego. Poziom emisji z emitorów ZMPW jest uzależniony od poziomu wydobycia urobku oraz stopnia jego obróbki.

W związku z eksploatacją górnictwem dodatkowym źródłem emisji niezorganizowanej jest metan uwalniany do atmosfery, którego ilość zależy od właściwości eksploatowanych pokładów i możliwości jego ujęcia oraz zagospodarowania. KWK „Krupiński” posiada powierzchniową stację odmetanowania, której modernizację ukończono w 2007 r. i planowana jest jej dalsza rozbudowa. W roku 2010 kopalnia ujęła za pomocą systemów odmetanowania 40,6 mln m³ metanu, z czego wykorzystane zostało 19,8 mln m³, a 20,8 mln m³ zostało wypuszczone do atmosfery. Metan pochodzący z odmetanowania kopalni jest obecnie zużywany w technologii suszenia węgla; w suszarni (jest to zużycie własne – około 4,5 mln m³ rocznie) oraz sprzedawany do SEJ ZEK SUSZEC (około 15,3 mln m³ rocznie) jako paliwo do napędu dwóch kogeneracyjnych agregatów o łącznej mocy około 6,9 MWe i dwóch kotłów opalanych gazem. W latach 2011÷2014 KWK „Krupiński” planuje sprzedawać rocznie około 23 mln m³ gazu, z czego 16 mln m³ do SEJ ZEK SUSZEC, a 7 mln m³ firmie „LNG”. Spodziewany roczny przychód ze sprzedaży metanu to kwota 4 399 000 PLN. W 2011 roku zostanie zrealizowana inwestycja zabudowy dwóch agregatów kogeneracyjnych na gaz z odmetanowania o łącznej mocy elektrycznej około 4 MW.

Kopalnia ponosi stosowne opłaty w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza. W 2010 roku wyemitowano 64,14 tys. Mg gazów (opłata 32,3 tys. PLN), z czego gazów cieplarnianych: 64,09 tys. Mg (opłata 16,0 tys. PLN), a opłata za spalanie paliw w silnikach spalinowych wyniosła 2,6 tys. PLN (109,7 Mg).

Ponadto kopalnia rozlicza emisję zanieczyszczeń z procesów malowania, spawania, czynników chłodniczych używanych w klimatyzacjach grupowych, paliwa zużywanego w samochodach, maszynach i urządzeniach, a także z szybów wentylacyjnych – są to tzw. źródła emisji niezorganizowanej. Ze względu na niski poziom emisji zanieczyszczeń z wyżej wymienionych procesów, jej udział procentowy w ogólnej emisji zakładu jest znikomy.

4.5.9.6 Emisja hałasu

W kopalni została wykonana identyfikacja źródeł emisji hałasu wraz z odpowiednimi ich pomiarami. Pomiary te potwierdziły, że po zabudowie zabezpieczeń głównych źródeł hałasu zlokalizowanych na terenie zakładu nie są przekraczane dopuszczalne równoważne poziomy dźwięku przenikającego do środowiska w porze dziennej, jak i nocnej. Dodatkowe pomiary hałasu są wykonywane w przypadkach uruchomienia urządzeń stanowiących nowe źródła hałasu lub w przypadkach przeprowadzenia modernizacji obiektów lub urządzeń mających wpływ na emisję hałasu do środowiska.

4.5.10 Likwidacja kopalni

4.5.10.1 Finansowanie i koszty likwidacji

Kopalnia „Krupiński” od 2000 roku odkłada środki na likwidację na koncie funduszu likwidacji zakładu górnictwem. Kopalnia nalicza stawkę o równoważności 3% odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładu górnictwem. Do roku 2008 stawka ta wynosiła 5%. W roku 2009 z chwilą wydłużenia żywotności kopalni do 2030 roku, wysokość tej stawki została ponownie oszacowana i zmniejszona do 3%. Wielkość środków zgromadzonych na koncie FLZG na dzień 31.12.2010 r. sięga poziomu 20 399 tys. PLN.

W celu określenia wysokości stawki funduszu likwidacji oraz mając na uwadze wymóg aktualizacji wartości rezerwy bilansowej związanej z likwidacją zakładów górnictwem, kopalnia „Krupiński” prowadzi sukcesywnie szacowanie przyszłych kosztów likwidacji. W tabeli 4.5.27 przedstawiono zakres rzeczowy oraz szacunkowe koszty likwidacji KWK „Krupiński”. Po uwzględnieniu prognozowanych przychodów głównie z tytułu sprzedaży złomu oraz maszyn i urządzeń koszty likwidacji KWK „Krupiński” wyniosą około 90 790 tys. PLN. Przeprowadzona przez Autorów raportu prognoza wielkości środków zgromadzonych na koncie FLZG do roku rozpoczęcia likwidacji (2031) wykazuje kwotę około 66 810 tys. PLN. Brakująca część środków zabezpieczona jest przez KWK „Krupiński” w postaci rezerwy bilansowej na ten cel, tworzonej niezależnie od obowiązkowego funduszu likwidacji. Stan rezerwy na koniec 2010 roku wynosił około 35 663 tys. PLN.

Środki zgromadzone na koncie FLZG oraz pochodzące z rezerwy bilansowej umożliwią, zdaniem ekspertów, prawidłowe przeprowadzenie procesu likwidacji KWK „Krupiński”.

Tabela. 4.5.27. Zakres rzeczowy Szacunkowe koszty likwidacji KWK „Krupiński”
(ceny roku 2010)

Lp.	Wyszczególnienie	Zakres rzeczowy		Razem [tys. PLN]
1.	Likwidacja wyrobisk górniczych – wyrobiska dołowe	56 800	m	2 747,0
2.	Likwidacja wyrobisk górniczych – szyby i szybiki	liczba: 3 długość: 2 601	szt. m	6202,7
3.	Likwidacja zbędnych budynków i budowli, instalacji oraz demontażu maszyn i urządzeń	99	szt.	28 601,0
4.	Utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego w okresie likwidacji	15	szt.	23 079,0
5.	Wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym	---	---	28 882,5
6.	Usuwanie szkód wywołanych dokonaną eksploatacją górniczą	---	---	---
7.	Rekultywacja terenów pogórnich	44,9	ha	3 370,0
8.	Opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją zakładu górniczego	---	---	700,0
9.	Koszty ogólnego zarządu likwidowanej kopalni od chwili zaprzestania wydobycia	---	---	7 296,0
10.	Koszty likwidacji zakładu górniczego ogółem	---	---	100 878,2
11.	Prognozowane przychody z likwidacji	---	---	10 087,8
12.	Saldo kosztów i przychodów z likwidacji	---	---	90 790,4

4.5.10.2 Techniczna likwidacja

Prace likwidacyjne KWK „Krupiński” obejmować będą zadania określone przepisami ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Likwidacja kopalni przebiegać będzie zgodnie z przygotowanym planem ruchu likwidowanego zakładu. Przygotowane harmonogramy likwidacji kopalni przewidują 21-miesięczny okres prac. W pierwszym roku zlikwidowane zostaną wyrobiska korytarzowe i eksploatacyjne oraz większość szybów i szybików. Likwidacja wyrobisk obejmowała będzie wybudowanie tam murowych oraz posadowienie korków izolacyjnych. Cenny sprzęt i maszyny górnicze zostaną zdemontowane i przetransportowane na powierzchnię i przeznaczone do dalszego zagospodarowania lub sprzedaży. Szyby i szybiki po docięciu tamami i korkami od poziomów wypełnione zostaną materiałem zasypowym. Wieże szybowe oraz infrastruktura nadszybia zostaną zlikwidowane, a każda rura szybowa zabezpieczona zostanie płytą betonową. Zbędne budynki i budowle powierzchniowe zostaną zlikwidowane, a obiekty cenne przeznaczone będą do sprzedaży lub do dalszego zagospodarowania. Kopalnia „Krupiński” nie sąsiaduje bezpośrednio z innymi zakładami górniczymi, wobec czego nie będzie musiała wykonywać specjalistycznych prac związanych z zabezpieczeniem sąsiednich kopalń przed doptywem wód dołowych. Planuje się pozostawienie sieci wodociągowej, energetycznej oraz infrastruktury drogowej na obszarze pogórnym, co zapewni większą atrakcyjność pozostawionych terenów. Wszystkie możliwe prace likwidacyjne wykonywane będą przez pracowników kopalni. Jedyne zadania wymagające specjalistycznego sprzętu i szczególnych uprawnień zlecone zostaną na drodze przetargów wykonawcom zewnętrznym.

4.5.10.3 Aspekty środowiskowe

W ramach prac likwidacyjnych, zgodnie z wymogami przepisów prawa, przeprowadzona zostanie rekultywacja terenów pogórnich. Zgodnie z planowanymi działaniami przewiduje się głównie parkowy i leśny kierunek rekultywacji mający na celu podniesienie atrakcyjności terenów pogórnich. Kopalnia posiada projekt rekultywacji i zagospodarowania hałdy, na której składowane są odpady pogórnice. Projekt przewiduje takie prowadzenie robót inżynierskich w obrębie hałdy i jej najbliższej okolicy, żeby zapewniony został grawitacyjny odpływ wód do pobliskich cieków. Pozwoli to zrezygnować z kosztownego i uciążliwego utrzymywania stacji pomp odwadniających składowisko.

Kopalnia „Krupiński” prowadzi na bieżąco prace rekultywacyjne, likwidując potencjalne miejsca powstawania zalewisk (np. rekultywacja Cieku Branickiego, której II etap zakończony zostanie w 2012 roku). Nie przewiduje się zatem konieczności długotrwałego stosowania pomp odwadniających teren po zlikwidowaniu kopalni.

Kopalnia „Krupiński” prawidłowo prowadzi bieżące prace rekultywacyjne, zmniejszając sukcesywnie zakres i koszt przyszłych działań związanych z likwidacją kopalni.

4.5.10.4 Aspekty społeczne

KWK „Krupiński” realizuje politykę zatrudnienia zgodną z priorytetami JSW SA. Kopalnia zatrudnia około 2600 pracowników i pod tym względem jest jedną z mniejszych kopalń w Spółce. Kopalnia przewiduje, że w miarę zbliżania się do momentu postawienia zakładu górniczego w stan likwidacji zatrudnienie będzie zmniejszane w sposób naturalny poprzez odchodzenie pracowników na emeryturę i nieprzyjmowanie nowych osób do pracy. Zgodnie z zasadą przyjętą przez Jastrzębską Spółkę Węglową SA, po zakończeniu likwidacji kopalni w 2032 roku wszyscy pracownicy zatrudnieni w kopalni skierowani zostaną do pozostałych czynnych zakładów górniczych JSW SA, na odpowiadające ich kwalifikacjom stanowiska. Kopalnia nie przewiduje zatem zwolnień grupowych w momencie zakończenia działalności. Przewiduje się także, że do prac związanych z likwidacją zatrudnieni zostaną w pierwszej kolejności pracownicy kopalni.

4.6 KWK „PNIÓWEK”

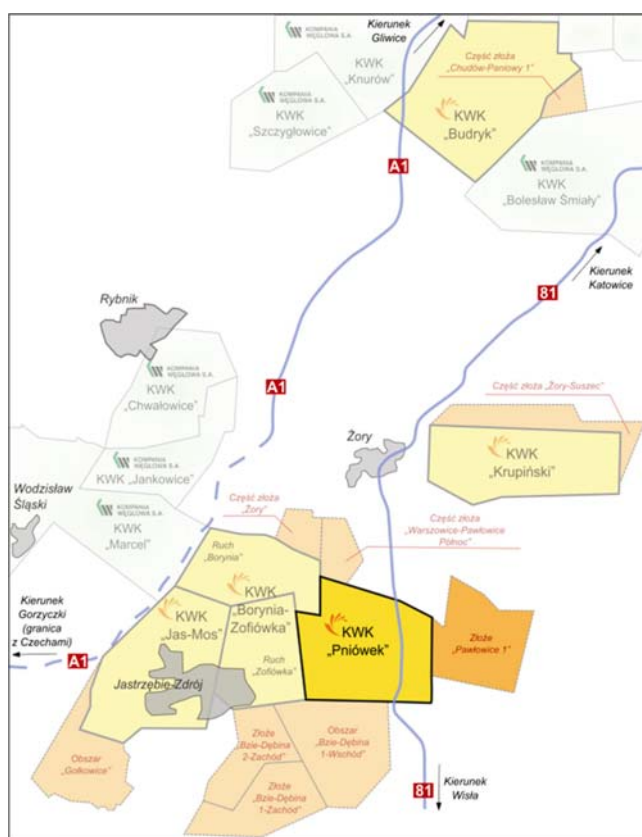
4.6.1 Lokalizacja i historia kopalni

Kopalnia „Pniówek” była budowana w latach 1963-1974. W dniu 12.07.1971 r. miało miejsce wbudowanie aktu erekcyjnego budowy kopalni „Pniówek w budowie”, natomiast 4 grudnia 1974 r. nastąpiło oficjalnie rozpoczęcie działalności zakładu. Na początku lat osiemdziesiątych nastąpiła zmiana nazwy kopalni na KWK „XXX-lecia PRL” w Jastrzębiu-Zdroju; z dniem 1 października 1984 utworzono Przedsiębiorstwo Państwowe pn. „Rybnicko-Jastrzębskie Gwarectwo Węglowe” w Jastrzębiu-Zdroju, w skład którego weszła m.in. KWK „XXX-lecia PRL”.

Do pierwotnej nazwy wrócono jednak w roku 1990, udzielając koncesji nr 126 na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wydobywania węgla kamiennego oraz kopalni towarzyszących występujących w złożu objętym obszarem górniczym „Krzyżowice II”. W 1993 roku „Pniówek” został włączony w struktury Jastrzębskiej Spółki Węglowej SA. W 2008 r. rozpoczęto prace związane z rozbudową kopalni o nowe złożo „Pawłowice 1”.

Projektowana zdolność produkcyjna kopalni „Pniówek” została osiągnięta w drugiej połowie lat osiemdziesiątych.

Obszar Górniczy KWK „Pniówek” położony jest w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego. Administracyjnie obszar kopalni leży na terenie miasta Jastrzębie-Zdrój (12,9%) oraz gminy Pawłowice (87,1%). Na przeważającej części obszaru występuje luźna i rozproszona zabudowa typu wiejskiego. Zabudowania jedno- i dwukondygnacyjne zgrupowane są na ogół wzdłuż dróg komunikacyjnych w obrębie miejscowości: Pawłowice, Krzyżowice, Bzie Górne i Pniówek.

Rys. 4.6.1. Lokalizacja kopalni „Pniówek”

Kopalnia działa na podstawie koncesji nr 158/94 z dnia 26.08.1994 r. wydanej decyzją Ministerstwa Środowiska. Okres obowiązywania koncesji - 13.08.2020 r.

Kopalnia „Pniówek” posiada strukturę prostą z pojedynczym kompleksem wydobywczo-przeróbczym.

4.6.2 Geologia

4.6.2.1 Wstęp

KWK „Pniówek” rozpoczęła wydobywanie w roku 1974 na obecnym obszarze koncesji (O.G Krzyżowice III), o powierzchni 28,5 km² do głębokości 1 100 m od powierzchni. Złoże węgla podzielone jest na 7 sekcji (B, C, K, N, P, S & W) z pięcioma czynnymi szymbami. Szyby nr 1, 2 oraz Ludwik zlokalizowane są w centralnej części, szymb 4 w części północno-zachodniej, zaś szymb 5 zlokalizowany jest we wschodniej części obszaru objętego koncesją.

KWK „Pniówek” graniczy z dwoma innymi kopalniami należącymi do JSW: od południowego zachodu z KWK „Zofiówka” oraz z KWK „Borynia” od zachodu.

Obecna koncesja na wydobywanie węgla obowiązuje do roku 2020. Nie wszystkie zasoby zostaną wydobyte do czasu wygaśnięcia koncesji, dlatego też JSW wystąpi o nową koncesję dwa lata przed wygaśnięciem obecnej.

Przyszłe koncesje obejmować będą rozszerzenie terytorialne w kierunku wschodnim, na obszar „Pawłowice I”. Rozpoczęto już prace udostępniające ten obszar. Aktualnie przygotowywane są dokumenty, niezbędne do złożenia w roku 2011 wniosku o koncesję. Kolejna przyszła koncesja ma dotyczyć zasobów zlokalizowanych głębiej na obszarze kopalni „Pniówek” do głębokości 1 230 m. Na chwilę obecną nie znana jest data złożenia wniosku. Wykaz aktualnych koncesji oraz potencjalnych przyszłych koncesji zestawiono w tabeli 4.6.1.

Na rysunku OS10611-006 (załącznik) zilustrowano obszar koncesji na wydobywanie dla KWK „Pniówek”, przyszłe koncesje, lokalizację szymbów, obszary górnicze sąsiednich kopalni na tle mapy geologicznej.

Tabela 4.6.1. Wykaz koncesji

Nazwa koncesji	OG „Krzyżowice III”	„Pawłowice I”	Pogłębienie
Koncesja uzyskana (planowana)	1993	(2012)	-
Rok zakończenia koncesji	2020	-	-
Obszar obowiązywania koncesji	28,55 km ²	15,80 km ²	28,55 km ²
Głębokość, do jakiej koncesja obowiązuje	1 100 m	1 300 m	1 230 m

W obrębie obszaru obowiązywania obecnej koncesji występuje 16 pokładów przemysłowych, od pokładu 357/1 do pokładu 407/4.

4.6.2.2 Lokalizacja geologiczna

Złoże węgla kamiennego „Pniówek” jest usytuowane w południowo-zachodniej części Górnośląskiego Zagłębia Węglowego na wschód od siodła Jastrzębia.

4.6.2.3 Stratygrafia

Tabela 4.6.2. Stratygrafia

Okres	Epoka	Wiek	Nazwy lokalne (warstwy)	Miąższość [m]	Grupy pokładów węgla	Liczba pokładów przemysłowych
czwartorzęd	Holocen/Plejstocen		-	6-80		
trzeciorzęd	Miocen		-	150-900m		
karbon	Westfal	B	orzeskie	~600	300	5
		A	rudzkie	Maks. 700	400	11

Czwartorzęd: utwory czwartorzędowe występują na całym dokumentowanym obszarze. Miąższość pokrywy czwartorzędowej jest zmienna i wynosi od 6 do 80 m. Czwartorzęd reprezentowany jest przez holocenijskie osady aluwialne oraz plejstocenijskie utwory pochodzenia wodno-lodowcowego. Należące do holocenu aluwia składają się z drobno- i średnioziarnistych piasków oraz mąd występujących w dolinach rzecznych. Utwory plejstocenijskie to głównie gliny zwałowe i piaski przewarstwione żwirami. Charakteryzuje je duża zmienność, zarówno w kierunku poziomym, jak i pionowym. Osady piaszczysto-żwirowe nie tworzą ciągłych warstw, przeważnie występują w formie soczewek.

Trzeciorzęd: utwory trzeciorzędu zalegają bezpośrednio na utworach karbonu produktywnego. Miąższość tej serii jest zmienna, uwarunkowana zróżnicowaniem morfologicznym stropu karbonu i kształtuje się w granicach od ok. 150 m na północy i zachodzie do 900 m na południowym wschodzie. Jest to monotonna seria szarych i szaro-zielonych ilów marglistych, często z fauną, przewarstwionych piaskami pylastymi oraz cienkimi warstewkami tufitów.

Karbon: utwory karbonu produktywnego reprezentowane są przez warstwy orzeskie i rudzkie. Generalnie strop karbonu zapada w kierunku południowym.

W warstwach orzeskich udokumentowano pokłady od 340/2 do 363. Szereg pokładów ma wychodnie w stropie karbonu. Miąższość warstw orzeskich w złożu dochodzi do około 600 m. W profilu litologicznym warstw orzeskich przeważają zdecydowanie ilowce i mułowce nad utworami piaszczystymi. Iłowce są szare i ciemnoszare, zmiennie zapiaszczone, charakteryzujące się występowaniem pojedynczych i większych skupisk koncentracji syderytowych oraz detrytusu roślinnego. Pokłady węgla rzadko przekraczają miąższość 2,0 m.

Warstwy rudzkie obejmują pokłady węgla grupy 400. Maksymalna miąższość warstw wynosi 700 m. Górna część warstw rudzkich to utwory wykształcone głównie w facji ilasto-mułowcowej, z nielicznymi ławicami piaskowców oraz licznymi pokładami węgla. Dolna część wykształcona jest w formie piaskowców z wkładkami ilowców, mułowców i węgla. Miąższość pokładów w obrębie warstw rudzkich wynosi od 0,6 m do 6,15 m.

4.6.2.4 Pokłady przewidziane do eksploatacji

Poniżej zestawiono pokłady, w których kopalnia „Pniówek” planuje eksploatację:

Tabela 4.6.3. Pokłady przewidziane do eksploatacji

Grupa pokładów	Pokład	Rozszczepienie pokładu
300	357	1
	360	1
	361	0
	362	1
	363	0
400	401	1
	403	1
		3
	404	1
		2
		4
		404/4+405/1
	405	1
		2
	406	2
		2
	407	2
4		

Średnia miąższość pokładów oraz względne odległości w pionie pomiędzy pokładami pokazane są na rys. OS10611-006 (załącznik).

4.6.2.5 Tektonika

Ze względu na stopień skomplikowania budowy geologicznej i zmienność jakości węgla, według wytycznych dokumentowania złóż kopalni stałych w kategoriach D1 do A (Ministerstwo Środowiska 1992 r.), złożo KWK „Pniówek” należy do grupy II.

Złożo kopalni „Pniówek” charakteryzuje się intensywną tektoniką uskokową w dwóch głównych systemach tektonicznych: starszy, który doprowadził do rozwinięcia się uskoków mających przebieg mniej więcej N-S, podczas gdy późniejszy doprowadził do powstania uskoków o przebiegach przybliżonych do W-E. Obszar górniczy KWK „Pniówek” usytuowany jest między dwoma dużymi strefami uskokowymi

o zasięgu regionalnym, strefą uskoków Jawiszowickich na północy (poza obszarem dokumentowania) i strefą uskoków Bzie-Czechowice na południu. Strefę uskoków Bzie-Czechowice przebiegającą wzdłuż południowej granicy obszaru tworzą trzy uskoki schodowe o zrzutach kolejno 60 m, 200 m i około 300 m.

We wschodniej części obszaru występują dwa duże uskoki o przebiegu N-S. Są to uskoki Pawłowicki i Warszawicki, o zrzutach wynoszących odpowiednio 60-100 m oraz 4-60 m.

Inne uskoki mają przebieg NW-SE i zrzuty dochodzące do 30 m.

4.6.2.6 Jakość węgla

Węgiel eksploatowany w kopalni „Pniówek” to głównie węgiel typu 35, o niewielkiej do średniej zawartości popiołu, niskiej zawartości siarki, oraz zawartości substancji lotnych na poziomie średnim. Procentowy udział typów węgla przedstawiono w tabeli 4.6.4.

Tabela 4.6.4. Procentowy udział typów węgla w zasobach przemysłowych kopalni „Pniówek”

Typ węgla	Procentowy udział poszczególnych typów węgla
34.1	0,8%
34.2	2,7%
35.1	35,6%
35.2A	43,7%
35.2B	17,2%

Średnia jakość węgla w poszczególnych pokładach podana jest w dalszej części raportu.

4.6.2.7 Zagrożenia naturalne

Kategorie zagrożeń naturalnych dla pokładów udostępnionych w KWK „Pniówek” przedstawiono w tabeli 4.6.4.

Tabela 4.6.4. Zestawienie zagrożeń naturalnych w rozbiciu na pokłady

Pokład	Zagrożenia naturalne					
	Metanowe	Wodne	Wybuch pyłu węglowego	Tąpnięcia górotworu	Wyrzuty gazów i skał	Samozapalność węgla
	kategoria	stopień	klasa	stopień	kategoria	grupa
357/1	IV	I	B	bz	-	II
360/1	IV	I	B	bz	-	II
361	IV	I i II	B	bz	-	II
362/1	IV	I	B	bz	-	II
363	IV	I	B	bz	-	II
401/1	IV	I i II	B	bz	-	II
403/1	IV	I i II	B	bz	-	II
403/3	IV	I	B	bz	-	II
404/1	IV	I	B	bz	ZWMS	II
404/2	IV	I	B	bz	-	II
404/4	IV	I	B	bz	-	II
404/4+405/1	IV	I	B	bz	ZWMS	II
405/1	IV	I	B	bz	-	II
405/2	IV	I	B	bz	-	II
406/2	IV	I	B	bz	-	II
407/2	IV	I	B	bz	-	II
407/4	IV	I	B	bz	-	II

bz – brak zagrożenia

W kopalni „Pniówek” zidentyfikowano pięć rodzajów zagrożeń naturalnych. Są to zagrożenia następujące:

Zagrożenie metanowe

Udostępnione pokłady kopalni zaliczone są do kategorii IV zagrożenia metanowego. Jest to poziom zagrożenia uważany za wysoki. Zgodnie z przepisami wymagane jest odmetanowywanie przodków ścianowych w celu zapobieżenia zwiększaniu się stężenia metanu powyżej dopuszczalnych wartości. Kopalnia stosuje technikę odmetanowania polegającą na wykonywaniu otworów drenażowych z wyprzedzeniem 100 m od frontu ściany. Pozwala to wychwytywać ok. 38% metanu ze ścian wydobywczych. Pozostałe 62% uwalniane jest do powietrza wentylacyjnego podczas eksploatacji i wyprowadzane na powierzchnię do atmosfery.

Ponieważ wychwytuje się tylko część metanu, a reszta uwalniana jest do powietrza wentylacyjnego, zdaniem ekspertów może to mieć wpływ na postęp niektórych ścian.

Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

Wszystkie udostępnione pokłady i wyrobiska tych pokładów kopalni „Pniówek” zaliczono do klasy B zagrożenia wybuchem pyłu węglowego, zatem konieczne jest podejmowanie w kopalni działań zapobiegawczych. Z tego też powodu, w miejscach określonych przepisami ustawione są przeciwwybuchowe zapory pyłowe z pyłem kamiennym, utrzymywane w odpowiednim stanie. W czasie wizyt w kopalni stwierdzono, że pył kamienny rozpylony jest też na stropie, spągu oraz na ociosach wszystkich wyrobisk podziemnych. Chociaż nie mierzono tego podczas wizyt ekspertów, obserwacja wzrokowa pozwala stwierdzić, że kopalnia spełnia wymagania polskich przepisów odnośnie ilości pyłu kamiennego utrzymywanego w zagrożonych wyrobiskach.

Tapania

Wszystkie udostępnione pokłady KWK „Pniówek” zaliczono do nieskłonnych do tępów. Zagrożenie tępami nie występuje w tej kopalni.

Wyrzuty gazów i skał

Kopalnia „Pniówek” skategoryzowana została jako potencjalnie zagrożona wyrzutami gazów i skał w pewnych częściach pokładów 404/1, 404/4 oraz 405/1. Kopalnia musi zatem podejmować środki ostrożności. W ramach prowadzonych na bieżąco badań wykonuje się otwory długości 10 m przed drążonym kombajnem przodkiem chodnikowym oraz na 4 m przed drążonym przy użyciu MW wyrobiskiem. Otwory wierci się na każdej zmianie, na przemian po obu stronach chodnika. Mierzy się poziom metanu w otworach oraz zwięźłość i objętość zwiercin. Na podstawie tych danych określana jest skłonność pokładu do wyrzutów metanu i skał.

Zagrożenia klimatyczne

Kopalnia „Pniówek” ma bardzo duży stopień geotermiczny, wynoszący 26-29 m/ 1°C, co generuje poziom temperatur pierwotnych w wyrobiskach podziemnych pomiędzy 34°C a 45°C. Określona przepisami dopuszczalna wartość temperatury na stanowiskach pracy wynosi 28°C. Poziomy, na których obecnie prowadzone jest wydobywanie, wymagają stosowania urządzeń do schładzania powietrza w ścianach oraz na niektórych stanowiskach pracy.

Obniżanie temperatury powietrza kopalnianego realizowane jest przez system klimatyzacji centralnej schładzający wodę do około 1,5°C. Schłodzona woda jest doprowadzana szybem do trójkomorowego podajnika cieczy, a następnie do urządzeń chłodzących na stanowiskach pracy. W urządzeniach tych wentylatory przedmuchują gorące powietrze (zasysane z otoczenia) przez radiator ze schłodzoną wodą. Większe urządzenia chłodzące są używane w chodnikach transportowych, a mniejsze na przodkach ścianowych. Jest to system zamknięty, z recykulacją wody.

W kopalni prowadzony jest automatyczny monitoring temperatury w wyrobiskach podziemnych, a dane są transmitowane do stanowisk kontrolnych na powierzchni, co obserwowano podczas wizyty w kopalni.

Stacja urządzeń klimatyzacyjnych w KWK „Pniówek” jest najnowocześniejszą ze wszystkich kopalń JSW SA. Metan pozyskiwany z pokładów węgla używany jest zarówno do produkcji energii elektrycznej, jak i ciepła, które stosowane jest w procesie schładzania. Ponadto dla zaoszczędzenia energii wydatkowanej w procesie schładzania stosuje się tzw. chłodzenie atmosferyczne, którego istotą jest wykorzystanie niskiej temperatury otoczenia na powierzchni do schładzania wody na etapie jej recykulacji.

4.6.2.8 Zasoby węgla

Dostępność danych oraz ich weryfikacja

Wizyta w kopalni „Pniówek” miała miejsce w dniach 26 oraz 28 lutego 2011 r. W spotkaniach uczestniczyli: Główny Geolog Górniczy kopalni „Pniówek” Roman Hałtof oraz Główny Geodeta Górniczy Wiesław Pastwa. Dokumenty oraz informacje, z których korzystano w czasie tej wizyty obejmowały między innymi:

- mapy oraz dokumentacje geologiczne,
- profile geologiczne szybów oraz otworów badawczych,

- przekroje geologiczne,
- mapy terenu objętego koncesją oraz lokalizacje otworów badawczych,
- mapy z harmonogramem eksploatacji dla każdego pokładu,
- tabele zbiorcze zasobów dla każdego pokładu,
- dane zbiorcze jakości węgla dla każdego pokładu oraz wybrane arkusze wyników badań laboratoryjnych.

Informacje zebrane w trakcie wizyty w kopalni i wymienione powyżej pozwoliły na sprawdzenie dokładności i rzetelności danych. W czasie, jaki był do dyspozycji, kontrola danych skupiła się najbardziej szczegółowo na oszacowaniu zasobów operatywnych, jakie wykazała Spółka.

Zasoby węgla (resources i reserves)

Zasoby w poszczególnych pokładach, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji, przedstawiono w tabeli 4.6.5. W niektórych przypadkach dokonano zmian bądź też korekt w stosunku do pierwotnych danych przekazanych przez JSW SA. Wszystkie zasoby w obszarze Krzywzowice III objęte są obecnie obowiązującą koncesją. Zgodnie z harmonogramem produkcji dokonano podziału na zasoby przeznaczone do wydobycia przed upływem okresu obowiązywania obecnej koncesji (2020) oraz zaplanowane do wydobycia w okresie obowiązywania przyszłej koncesji (tabela 4.6.5). Z zadowoleniem stwierdzamy, że szacunki w poniższej tabeli są ogólnie zgodne z poziomem dokładności, jaki jest przypisywany polskiemu systemowi szacowania zasobów. Zasoby operatywne ogółem, do roku 2020 oraz na czas wykraczający poza tę datę, dla KWK „Pniówek” szacowane są na 88,4 mln Mg.

Tabela 4.6.5. Zasoby według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Pokład	Zasoby w poszczególnych pokładach (2010), w tys. Mg									
	Bilansowe*			Przemysłowe*	Operatywne do 2020			Operatywne po 2020		
	A+B	C1+C2	Ogółem		A+B	C1+C2	Ogółem	A+B	C1+C2	Ogółem
357/1	2 525	2 242	4 767	1 012	0	474.4	474	0	0	0
360/1	4 976	2 612	7 588	2 737	976	787	1 762	0	0	0
361	9 299	5 170	14 469	6 442	3 716	766	4 483	0	0	0
362/1	4 904	7 614	12 518	5 604	1 572	2 918	4 490	0	0	0
363	9 509	10 662	20 171	8 434	1 667	2 642	4 309	146	709	855
401/1	8 405	12 781	21 186	9 179	1 671	1 782	3 453	555	2 276	2,831
403/1	5 013	1 599	6 612	1 614	1 140	0	1 140	0	0	0
403/3	2 524	841	3 365	1 053	672	0	672	0	0	0
404/1	11 060	5 663	16 723	10 686	5 651	808	6 459	0	1 772	1,772
404/2	14 183	22 597	36 780	20 090	6 845	3 704	10 549	52	2 506	2,558
404/4	10 056	44 663	54 719	29 387	1 797	2 328	4 125	83	1 885	1,968
404/4 + 405/1					0	0	0	3 377	8 347	11,724
405/1	0	9 204	9 204	7 551	0	661	661	0	4 084	4,084
405/2	0	6 311	6 311	3 312	0	0	0	0	2 682	2,682
406/2	1 028	8 714	9 742	2 237	0	0	0	0	1 229	1,229
407/2	0	13 432	13 432	9 732	0	0	0	0	7 465	7,465
407/4	0	22 985	22 985	12 252	0	1 348	1 348	0	7 289	7,289
Ogółem	83 482	177 090	260 572	131 322	25 707	18 218	43 925	4 213	40 245	44,458

* Tylko w pokładach przewidzianych do eksploatacji

Powyższe zasoby bilansowe wynoszące 260,6 mln Mg obejmują zasoby w pokładach przewidzianych do eksploatacji, na których opierają się założenia przyszłej produkcji kopalni. Jednakże, w ewidencji zasobów podaje się dalsze 12,9 mln Mg zasobów bilansowych w pokładach nie klasyfikowanych obecnie jako przemysłowe czy też operatywne.

Resources oraz reserves oszacowane zgodnie z systemem JORC Code zestawiono w tabeli 4.6.6. Całość 88,4 mln Mg zasobów operatywnych znajduje się na terenie złoża objętego obecnie obowiązującą koncesją. Jednakże, tylko zasoby w wysokości 43,9 mln Mg

mieszczą się w ramach okresu obowiązywania obecnej koncesji, zatem tylko te zasoby będą zgodne z kategorią Reserves, jakie definiuje system JORC. Dalsze zasoby, przeznaczone do wydobycia po roku 2020 byłyby zatem kategorią Reserves w zgodzie z definicją systemu JORC tylko wtedy, kiedy okres obowiązywania koncesji zostanie przedłużony.

Reserves zgodnie z systemem JORC Code to węgiel w złożu (in-situ) netto, zawierający przerosty o grubości do 5 cm. Nie są dostępne dla poszczególnych pokładów rzeczywiste szacunki odnośnie dla węgla handlowego (lub mogącego być przedmiotem sprzedaży) po wzbogaceniu w zakładzie przeróbczym. Uzyskano ogólne zapewnienia, że zakłady przeróbcze wzbogacające urobek mają sprawność 95%, sądzymy zatem, że zasoby węgla handlowego winny być szacowane na około 5% mniej niż ogólne zasoby netto. Jednakże, dla węgla o wyższej zawartości popiołu (np. >12%) bardziej stosowne może być dyskontowanie o 10-15%.

 Tabela 4.6.6. Podsumowanie *resources* i *reserves* zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves (2010) w mln Mg *						
Resources			Reserves **			
Measured	Indicated	Ogółem	Okres koncesji	Proved	Probable	Ogółem
			do 2020:	25,7	18,2	43,9
93,5	177,1	260,7	po 2020***:	4,2	40,2	44,5
			Ogółem	29,9	58,4	88,4

* Mogą występować błędy wynikające z zaokrąglenia

** Rezerwy węgla handlowego (mogącego być przedmiotem sprzedaży) powinno się szacować w taki sposób, aby od tych wartości rezerw netto węgla odejmować 5%

*** Rezerwy po roku 2020 uwarunkowane są odnowieniem koncesji

Z uwagi na to, że 12,9 mln Mg zasobów bilansowych zakwalifikowane jest do zasobów nieprzemysłowych i nie ma obecnie możliwości ich wydobycia, to zgodnie z wytycznymi obowiązującymi dla systemu JORC, można je uważać jedynie za zasoby zinventaryzowane (*inventory coal*), a nie za *resources*. Jeżeli warunki ekonomiczne lub technologiczne zmienią się w przyszłości i część zasobów nieprzemysłowych zostanie zakwalifikowana do wydobycia, to staną się potencjalnie zasobami kategorii *reserves*.

Na kopalni „Pniówek” uzyskano informację, że zasoby pozabilansowe grupy B w nowej dokumentacji zostaną przeklasyfikowane do zasobów bilansowych, przed odnowieniem (przedłużeniem) koncesji w roku 2020. Zasoby te, potencjalnie wynoszące około 335 mln Mg, przedstawione są w tabeli 4.6.7. Mogą one być również uważane za *resources*, zgodnie z klasyfikacją JORC. Część tych zasobów w przyszłości może zostać zakwalifikowana do, stając się potencjalnie przemysłowymi lub też operatywnymi.

Tabela 4.6.7. Zasoby pozabilansowe grupy B, które mogą być przedmiotem przekwalifikowania

Zasoby pozabilansowe (w tys. Mg)			
Pokłady	Grupa B		
	A+B	C1+C2	ogółem
340/2 – 413/1	63 630	271 702	335 332
ogółem	63 630	271 702	335 332

Zasoby potencjalne

Potencjalne zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, szacowane są przez JSW w sposób następujący:

Tabela 4.6.8. Zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Szacowane zasoby (w tys. Mg)							
Koncesja	Potencjalne bilansowe			Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	ogółem		A+B	C1+C2	ogółem
Pawłowice I	-	304 300	304 300	80 038	-	54 240	54 240
ogółem	-	304 300	304 300	80 038	-	54 240	54 240

Dodatkowo, w bardziej odległej przyszłości, potencjalne zasoby wynikające z pogłębienia pola OG Krzyżowice III do głębokości 1 230 m na kopalni „Pniówek” wykazane są w tabeli 4.6.9.

Tabela 4.6.9. Zasoby z tytułu koncesji do uzyskania w przyszłości, według stosowanego w Polsce systemu klasyfikacji

Szacowane zasoby (w tys. Mg)								
Przyszła koncesja	Potencjalne bilansowe				Potencjalne przemysłowe	Potencjalne operatywne		
	A+B	C1+C2	D	ogółem		A+B	C1+C2	ogółem
pogłębienie	-	225 000	-	225 000	118 000	-	72 000	72 000
ogółem	-	225 000	-	225 000	118 000	-	72 000	72 000

Według systemu JORC Code zasoby potencjalne przedstawione są szacunkowo w tabeli 4.6.10. Z uwagi na fakt, że JSW SA nie ma obecnie koncesji na te obszary, zasoby te nie mogą być brane pod uwagę, zgodnie z metodologią systemu JORC czy też wytycznymi do systemu JORC.

Tabela 4.6.10. Podsumowanie *resources* i *reserves* dla koncesji, jakie mają zostać uzyskane w przyszłości, zgodnie z systemem JORC Code

Resources and Reserves (2010) w mln Mg						
Obszar koncesji	Potential Resources			Potential Reserves		
	Indicated	Inferred	Ogółem	Proved	Probable	Ogółem
Pawłowice I	304,3	-	304,3	-	54,2	54,2
pogłębienie	225	-	225	-	72	72
ogółem	529,3	-	529,3	-	126,2	126,2

Zasoby w obszarze Pawłowice I (wniosek o koncesję zostanie złożony w roku 2011) zostały sprawdzone dla niniejszego sprawozdania, zaś szacunkowe wartości podane w tabeli uznaje się za będące zasadniczo zgodne z poziomem dokładności przypisywanym polskiemu systemowi szacowania zasobów.

Według naszego rozeznania, zasoby dla planowanego pogłębienia na terenie pierwotnego obszaru wydobycia OG Krzyżowice III są obecnie tylko zgrubnymi szacunkami i nie zostały one sprawdzone w ramach przygotowywania niniejszego sprawozdania.

4.6.2.9 Jakość węgla

Średnia jakość węgla w poszczególnych pokładach podana przez JSW SA przedstawiona została w tabeli poniżej.

Tabela 4.6.1 Średnia jakość węgla z podziałem na pokłady (węgiel powietrzno-suchy)

Pokład	Wilgotność (%)	Zaw. popiołu (%)	Zaw. części lotnych (%)	Wartość opałowa [MJ/kg]	Zaw. siarki (%)	Zaw. fosforu (%)	Typ węgla
357/1	1.29	10	29	25,446	0.6	0.04	34
360/1	1.23	9	27.7	30,973	0.6	0.05	34, 35
361	1.14	9	26.8	31,105	0.7	0.07	35
362/1	1.1	17	25.7	28,200	0.7	0.05	35
363	1.01	11	26.1	25,003	0.6	0.07	35
401/1	1.02	11	26	30,524	0.6	0.05	35
403/1	0.96	15	24.7	29,647	0.8	0.06	35
403/3	0.89	12	25.6	29,805	0.6	0.04	35
404/1	0.96	16	27.8	28,564	0.6	0.07	35
404/2	1.01	12	24.4	30,359	0.5	0.06	34, 35
404/4	1.01	8	22.9	31,408	0.4	0.04	34, 35
404/4+405/1	1.01	8	22.9	31,408	0.4	0.04	34, 35
405/1	1.01	14	29.8	29,015	0.5	0.04	34, 35
405/2	0.92	16	23	25,287	0.5	0.06	35
406/2	0.88	19	22.3	27,845	0.6	0.16	35
407/2	0.8	11	22.2	26,077	0.7	0.01	35
407/4	0.78	11	22	31,565	0.5	0.04	35

Podanych powyżej średnich wartości nie można było, ze względów czasowych, sprawdzić w trakcie trwania wykonywanego audytu.

Powyższe dane dotyczące średniej jakości węgla w rozbiciu na pokłady dotyczą węgla netto, z odliczeniem przerostów, których miąższość może przekraczać 5 cm. Wyższe wartości zawartości popiołu są prawdopodobnie związane z obecnością przerostów w pokładzie węgla, o grubości nie przekraczającej 5 cm.

4.6.2.10 Podsumowanie

Zgodnie z polskimi standardami, zasoby operatywne dla KWK „Pniówek” wynoszą około 88,4 mln Mg. Oznacza to, że okres obowiązywania obecnej koncesji na wydobycie dla KWK „Pniówek” zostanie wydłużony poza rok 2020. Potencjalne zasoby operatywne w przypadku przyszłych koncesji mogą prawdopodobnie przekroczyć 126 mln Mg. Około 54 mln Mg zasobów występuje w obszarze Pawłowice 1, na który wkrótce złożony zostanie wniosek o koncesję, pozostałe 72 mln Mg to szacowane zasoby związane z planowaną długoterminowo koncesją na pogłębienie obecnego terenu wydobywczego na terenie kopalni Pniówek - OG Krzyżowice. Nie ma technicznych przyczyn, aby przedłużenie obecnej koncesji, jak też przyznanie przyszłych koncesji, nie było udzielone.

Przybliżone porównanie z systemem JORC Code wskazuje, że Reserves na terenie objętym koncesją na wydobycie dla KWK „Pniówek” są rzędu 88,4 mln Mg (około 84 mln Mg węgla handlowego). Obecne plany wydobycia wskazują, że zasoby netto nadające się do eksploatacji (Reserves) w okresie obowiązywania obecnej koncesji (do roku 2020) są rzędu 43,9 mln Mg (około 41,7 mln Mg węgla handlowego).

Zasoby bilansowe (według polskiego systemu klasyfikacji) na KWK „Pniówek” wynoszą około 260 mln Mg. Dodatkowo w ewidencji zasobów znajduje się duża ilość zasobów obecnie klasyfikowanych jako pozabilansowe. Zasoby pozabilansowe podzielone są na grupę A oraz grupę B. Zasoby grupy B w nowej dokumentacji geologicznej zostaną przeklasyfikowane do zasobów bilansowych, co powiększy o dalsze 335 mln Mg ewidencję zasobów bilansowych. Pewna część tych zasobów będzie prawdopodobnie udokumentowana jako zasoby przemysłowe i operatywne, mogące być przedmiotem wydobycia.

Istnieją potencjalne zasoby na przyszłość w obszarze „Pawłowice I”, na które koncesja ma być wkrótce wydana, oraz – w dłuższej perspektywie czasowej – poniżej poziomu obecnie obowiązującej koncesji dla KWK „Pniówek”. Przy uwzględnieniu wszystkich koncesji kopalnia funkcjonować będzie co najmniej do roku 2051.

4.6.3 Opis kopalni

4.6.3.1 Udostępnienie pionowe

Dostęp z powierzchni zapewnia pięć szybów oznaczonych jako I („Ludwik”), II, III, IV, V. Szyby III, IV oraz V to szyby wydechowe wyposażone w urządzenia wentylacyjne odprowadzające powietrze z kopalni. Szyby I i II to szyby wdechowe.

Tabela 3.6.7.1. Podstawowe informacje dotyczące szybów KWK „Pniówek”

	Szyb „Ludwik”	Szyb II	Szyb III	Szyb IV	Szyb V
Wentylacja	Wdechowy	Wdechowy	Wydechowy	Wydechowy	Wydechowy
Zastosowanie	Wydobywczy	zjazdowo-materiałowy	materiałowo-zjazdowy	Wentylacyjny	Wentylacyjny
Średnica m	8	8	7,5	7,5	7,5
Głębokość szybu m	921	1 038	865	709	1 018
Głębokość ciągnięcia	830	1 000	830	705	1 000
Wielkość wózka skipowego lub klatki	Strona 1 - 2X20t Strona 2 – 2x20t	Strona 1 – 2x4 poziomy Strona 2 -1x4 poziomy	Klatka jednopoziomowa		

4.6.3.2 Roboty przygotowawcze

Pokłady charakteryzują się w większości nieznacznym nachyleniem, maksymalnie do 12⁰ w kierunku wschodnim, w rejonie sąsiadującym z polem „Pawłowice 1”.

Wszystkie wyrobiska podziemne prowadzone są z zastosowaniem standardowej obudowy łukowej z profili V, przy czym typowym rozwiązaniem stosowanym w wszystkich kopalniach jest obudowa składająca się z czterech elementów łukowych. Chodniki drążone są przy zastosowaniu konwencjonalnych metod górniczych, przy czym maszyny dostosowano do istniejących warunków górotworu. Po wykonaniu przez kombajn chodnikowy postępu 1 lub 2 m zabezpiecza się wyrobisko, stawiając odrzwia obudowy podporowej co 0,7 m. Zabudowa wyrobiska odbywa się poprzez odpowiednie ustawienie łuków ociosowych, a następnie podniesienie przy pomocy kombajnu łuków stropnicowych i odpowiednie skrócenie poszczególnych elementów odrzwia obudowy ŁP. Stosowana jest opinka z siatki stalowej, mająca na celu zapobieganie opadaniu odłamków skalnych do wyrobiska.

Kombajny chodnikowe to w większości maszyny typu AM50 i AM75. Forma ich własności jest zróżnicowana; część maszyn jest dzierżawiona, a część stanowi własność kopalni.

Część robót przygotowawczych i udostępniających prowadzona jest przez podwykonawców, z których niektórzy korzystają z maszyn udostępnionych przez JSW SA, a niektórzy dostarczają własny sprzęt. Z zasady, wyrobiska kamienne prowadzone są przez podwykonawców, a chodniki w pokładzie wykonują brygady z oddziału robót przygotowawczych złożone z pracowników kopalni. We wszystkich podziemnych wyrobiskach, łącznie z chodnikami w rejonie ściany, stwierdzono wysoki standard robót.

Tabela 4.6.13. Postępy robót przygotowawczych

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Metry	16 380	16 722	12 724	14 194	13 255
Wskaźnik natężenia robót (m/1000 Mg)	4,4	4,5	4,2	5,3	5,1

Planowana na rok 2011 długość wykonanych wyrobisk udostępniających ma wzrosnąć do 15 296 m, przy wskaźniku postępu równym 5,2. Z uwagi na uzyskiwanie przez kopalnię w przeszłości takiego wskaźnika natężenia robót, plan ten wydaje się realny.

4.6.3.3 Eksploatacja

Metoda eksploatacji

W kopalni stosuje się system ścianowy od granic. W celu osiągnięcia celów produkcyjnych eksploatuje się średnio 6 ścian, przy czym każdego roku likwiduje się i zbroi 8 ścian. Typowa ściana ma długość 240 m, wybieg od 500 m do 1 500 m, przy wysokości 1,85 m i produkuje 2 200 Mg węgla na dobę.

Węgiel urabiany jest z głębokością zabioru 0,8 m. Likwidacja pustek poeksploatacyjnych prowadzona jest poprzez zawał skał stropowych za obudową zmechanizowaną. Ściany wyposażone są w przenośniki ścianowe. Na ogół warunki w chodnikach są dobre i nie stwierdza się występującego często w takich warunkach wypiętrzania spągu bądź zaciskania stropu.

W niektórych ścianach zroby uszczelniane są hydraulicznie mieszaniną pyłu lotnego i wody. Metoda ta nie zabezpiecza przed osiadaniem powierzchni, zapobiega jednak gromadzeniu się metanu w zrobach, a także zmniejsza ryzyko samozapłonu na skutek migracji powietrza.

Wyposażenie

Poszczególne komponenty wyposażenia ściany pochodzą od różnych producentów.

Kopalnia dysponuje 9 kombajnami ścianowymi, z których każdy wyposażony jest w dwa organy urabiające. Dwa kombajny KSW-460, jeden JOY 4LS oraz jeden KGE710 stanowią własność kopalni. Dwa kombajny Joy 4LS oraz trzy KSW 460 są dzierżawione przez zakład.

Stosowane obudowy zmechanizowane są produkcji polskiej i na stanie kopalni znajdują się urządzenia typu Glinik i Fazos (Fazos, Glinik, Pioma Jankowice). W chwili obecnej kopalnia posiada 1561 sekcji, jednakże w związku z wdrażanym przez JSW SA od roku 2009 programem poprawy wykorzystania obudów zmechanizowanych, ich liczba ulegnie weryfikacji.

Przenośniki ścianowe i pozostałe elementy wyposażenia są głównie produkcji polskiej.

Ograniczenia wydobywania

W chwili obecnej kopalnia eksploatuje równolegle 6 ścian.

Czynnikami ograniczającymi wydobywanie są:

- 1) wysoki poziom stężenia metanu w niektórych ścianach i środki podejmowane w celu utrzymania wartości na dopuszczalnym poziomie ograniczają wydobywanie,
- 2) planowany czas przezbierania ściany, wynoszący 2,5 miesiąca, oznacza istotną przerwę w produkcji.

Wydobywanie

Co prawda wymienione wyżej czynniki ograniczają wskaźniki wydobywania, jednak poszczególne ściany mogą w danych warunkach pracować znacznie lepiej. Średnie planowane wydobywanie ze ściany o długości 245 m i wysokości 1,8 m to ok. 2 200 Mg/dobę.

W roku 2010 produkcja węgla w KWK „Pniówek” wyniosła 2 618 870 Mg przy wydobywaniu brutto w wysokości 5 538 922 Mg, z przeciętnie 6,4 ścian pracujących równolegle. Średnie wydobywanie ze ściany wyniosło 1 579 Mg na dobę.

Plany na rok 2011 zakładają produkcję 2 923 200 Mg przy wydobywaniu brutto 6 219 560 Mg, co stanowi średnią 11 600 Mg na dobę, przy czym w ciągu kolejnych czterech lat planowany jest wzrost do średnio 12 500 Mg na dobę i osiągnięcie 13 000 Mg na dobę w roku 2016.

Będzie to wymagało wzrostu średnich wskaźników, uważa się jednak, że plany nie są zbyt wyśrubowane, a zatem możliwe do osiągnięcia. Pomocny w osiągnięciu założonych celów wydobywczych będzie również planowany przez JSW SA program optymalizacji wydobycia.

4.6.4 Transport urobku, ludzi i materiałów

Urobek ze ścian transportowany jest standardowymi przenośnikami taśmowymi 140 cm/120 cm, a następnie wyciągany Szybem Ludwik 1 na powierzchnię w skipach 4 x 25 t i dostarczany do zakładu przerobczego.

Transport ludzi i materiałów odbywa się kolejką szynową o napędzie elektrycznym (Lea BM-12), jak również kolejką podwieszaną napędzaną silnikiem spalinowym (Scharf). W chwili obecnej stosowane są jeszcze również kolejki z napędem linowym, planowane jest jednak stopniowe ich wycofywanie wraz z wprowadzaniem napędu silnikami wysokoprężnymi.

Powyższe dwa rozwiązania zapewniają sprawny transport pracowników na miejsce pracy i nie planuje się zmian w systemie transportowym.

Urządzenia transportowe znajdują się w dobrym stanie technicznym i są regularnie konserwowane i unowocześniane. Nie mierzono częstotliwości ruchu kolejki, nie było to jednak przedmiotem analizy.

4.6.5 Zatrudnienie

Według stanu na dzień 01.02.2011 w kopalni „Pniówek” zatrudnionych było 6 146 osób, z których 5 225 to bezpośrednio pracownicy kopalni, a 921 to osoby zatrudnione przez firmy zewnętrzne (wykonawców).

Z 5 225 zatrudnionych 4 277 pracuje pod ziemią, a 948 na powierzchni.

Poziom zatrudnienia odzwierciedla liczbę eksploatowanych ścian, jak również robót udostępniających i prac koniecznych dla utrzymania ruchu ścian. Liczba zatrudnionych na powierzchni jest wysoka, lecz szansą na poprawę stanu zatrudnienia będzie program optymalizacji planowany przez JSW SA.

Tabela 4.6.14. Zatrudnienie wg stanu na dzień 31.12.2010

Rok	2006	2007	2008	2009	2010
Łączna liczba zatrudnionych	4 992	5 080	5 342	5 213	5 219

Tabela 4.6.15. Zatrudnienie w poszczególnych grupach wiekowych

Staż pracy [lata]	Liczba zatrudnionych w grupie
<1	69
1-5	1 305
6-10	290
11-15	295
16-20	735
21-25	1 164
>25	414
Razem	4 272

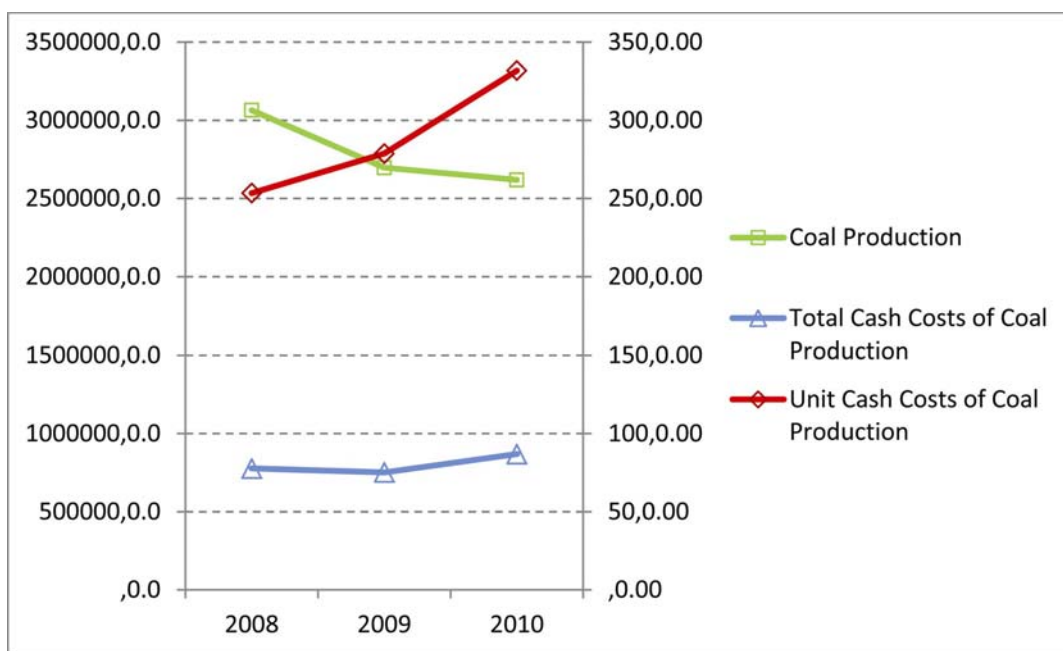
4.6.6 Koszty kopalni

4.7.6.1 Gotówkowe koszty operacyjne

Historyczne koszty produkcji w KWK „Pniówek” były stosunkowo niezmiennie, w szczególności na poziomie kosztów całkowitych, które tylko w niewielkim stopniu są zależne od poziomu produkcji węgla. Jest to związane z dużym udziałem kosztów stałych, które zasadniczo nie zależą od realizowanego poziomu produkcji. Koszty operacyjne całkowite i w ujęciu jednostkowym na tle wydobycia za lata 2008-2010 zostały przedstawione na rysunku 4.6.16. Koszty w ujęciu jednostkowym były bardzo wrażliwe na zmianę wielkości wydobycia węgla handlowego w tym okresie.

W ciągu ostatnich trzech lat gotówkowe koszty operacyjne (z wyłączeniem tzw. kosztów aktywacji wyrobisk) wahały się w przedziale od 253,4 PLN/Mg do 331,8 PLN/Mg. Koszty te uznaje się ogólnie za stosunkowo wysokie, odpowiadające trudnym warunkom geologiczno-górnictwem, liczbie projektowanych wyrobisk oraz infrastrukturze wydobywczej koniecznej do realizacji przyjętych zadań produkcyjnych.

Spółka prognozuje, że w 2011 r. jednostkowy koszt gotówkowy węgla wzrośnie o 4% w porównaniu do 2010 r. głównie w zakresie usług obcych w związku ze zwiększonym zakresem robót korytarzowych. W 2012 r. przewiduje się spadek jednostkowego kosztu gotówkowego o 4% względem 2011 r., natomiast w latach 2013-2020 będzie spadał z roku na rok średnio o ok. 1% rocznie, co jest związane ze zwiększonym poziomem produkcji w tym okresie.

Rys. 4.6.16. Koszty produkcji węgla w KWK „Pniówek” na tle wydobycia węgla handlowego

Tabela 4.6.16. Koszt produkcji węgla w KWK „Pniówek”

Lp.	Wyszczególnienie	J.m.	Wykonanie		
			2008	2009	2010
01	02	03	1	2	3
1	Zużycie materiałów i energii	[tys. PLN]	167 112,5	160 842,4	166 483,7
2	Usługi obce	[tys. PLN]	160 329,6	121 432,8	172 116,6
3	Koszty osobowe	[tys. PLN]	510 083,3	488 863,2	557 300,8
4	Podatki i opłaty	[tys. PLN]	25 998,6	25 992,7	33 153,0
5	Pozostałe koszty rodzajowe	[tys. PLN]	8 567,8	5 181,9	12 176,2
6	Aktywowanie wyrobisk	[tys. PLN]	-95 443,5	-50 722,0	-72 192,0
7	Łączne operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla	[tys. PLN]	776 648,3	751 591,0	869 038,3
8	Wydobycie węgla	[Mg]	3 064 600,0	2 696 900,0	2 618 870,0
9	Operacyjne koszty gotówkowe produkcji węgla w ujęciu jednostkowym	[PLN/Mg]	253,43	278,69	331,84

4.7.6.2 Nakłady inwestycyjne

Łączne koszty kapitałowe, ujęte w planie inwestycyjnym na lata 2010-2030, obejmują:

- kontynuację budowy poziomu 1000 m,
- udostępnienie nowego złoża „Pawłowice 1”,
- pogłębienie szybu Ludwik do poziomu 1140 m,
- budowę poziomu 1140 m,
- modernizację zakładu przeróbki mechanicznej węgla,
- wydatki na ochronę środowiska,

- modernizację infrastruktury na powierzchni zakładu,
- głębenie nowego Szybu VI do głębokości 1 170 m o średnicy 8,5 m,
- zakup wyposażenia, zarówno dla istniejących rejonów eksploatacyjnych, jak również nowych złóż, w tym dwóch zestawów strugów węglowych i współpracujących z nimi obudów zmechanizowanych dla eksploatacji cienkich pokładów w polu „Pawłowice 1”,
- inne wydatki.

W tabeli 4.6.17 zestawiono nakłady inwestycyjne w KWK „Pniówek” planowane do roku 2030.

Tabela 4.6.17. Nakłady inwestycyjne w KWK „Pniówek” do 2030 roku [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Budownictwo					Zakupy				Razem		
	I	1	2	3	4	5	II	1	2	3	4	III
		Razem	Wyrobniska górnicze Podziemne	Szyby	ZPMW	Ochrona środowiska	Pozostałe inwestycje	Razem	Obudowa zmechanizowana	Maszyny urabiające	Sprzęt transportujący	Inne zakupy
Wykonanie 2010	43 744	30 469	3 288	2 447	2 310	5 230	40 602	0	0	21 573	19 029	84 346
2011	123 001	60 467	22 800	16 460	2 124	21 150	92 590	55 000	0	28 775	8 815	215 591
2012	123 832	44 831	19 501	25 600	3 850	30 050	94 655	40 000	0	41 913	12 742	218 487
2013	127 453	63 813	9 370	25 600	20 000	8 670	88 031	20 000	12 500	45 871	9 660	215 484
2014	123 333	70 774	15 734	20 700	5 000	11 125	124 127	60 000	12 500	33 863	17 764	247 460
2015	157 262	71 362	54 490	19 200	5 000	7 210	20 920	0	0	12 945	7 975	178 182
2016-2030	1 549 239	727 328	440 902	104 000	22 000	255 009	1 442 557	480 000	221 000	529 500	212 057	2 991 796
Suma 2010-2030	2 247 864	1 069 044	566 085	214 007	60 284	338 444	1 903 482	655 000	246 000	714 440	288 042	4 151 346

Średnia roczna wartość nakładów inwestycyjnych, ujęta w arkuszu kalkulacyjnym kształtuje się na poziomie 197,7 mln PLN. Plany zagospodarowania złoża „Pawłowice 1”, jak również pogłębienia szybu Ludwik zostały ujęte w kalkulacjach. Wielkości tam wykazane właściwie odzwierciedlają koszty zagospodarowania, jak również wyposażenia technicznego i umaszynowania złoża oraz głębenia szybu.

Z zestawienia CAPEX wynika również, iż co najmniej 45% wszystkich kosztów kapitałowych związane będzie z wymianą urządzeń produkcyjnych, co potwierdza wysoką kapitałochłonność prowadzenia działalności górniczej w kopalni. Przewiduje się roczne wydatki na te cele sięgające 90,6 mln PLN.

4.6.7 Perspektywy rozwojowe

Kopalnia „Pniówek” posiada możliwość rozwoju, zarówno w granicach aktualnej koncesji, jak i nowego pola, „Pawłowice 1”, położonego na wschód od aktualnego obszaru koncesyjnego. Warunki koncesji nie zostały jeszcze uzgodnione, w chwili obecnej wykonywane jest wyrobisko, które w przyszłości udostępni ten obszar.

4.6.8 Przeróbka węgla

Uruchomiony w 1976 r. Zakład Przeróbki Mechanicznej Węgla KWK „Pniówek” został zaprojektowany jako dwusystemowy. Technologia wzbogacania przebiega w podobny sposób jak w zakładach „Zofiówka”, „Borynia” czy „Jas-Mos”. Po wstępnym wydzieleniu kamienia w kruszarkach selektywnych typu Bradford nadawa klasyfikowana jest na przesiewaczach wstępnych. Uzyskany materiał o uziarnieniu 20-100 mm kierowany jest do wzbogacania w trójproduktowej płuczce magnetytowej typu DISA. Frakcja ziarnowa 0,5-20 mm wzbogacana jest w miałowej płuczce osadzarkowej. Proces flotacji mułu węglowego klasy o uziarnieniu 0-0,5 mm Zakład prowadzi w flotownikach pneumatyczno-mechanicznych. Koncentrat flotacyjny odwadniany jest w filtrach tarczowych próżniowych, a następnie dosuszany w obrotowych suszarkach bębnowych opalanych pyłem węglowym. Termiczne suszenie flotokoncentratu funkcjonuje jeszcze w Zakładzie, chociaż kierownictwo planuje w najbliższym czasie modernizację tego węzła i wprowadzenie nowoczesnych urządzeń odwadniających bez konieczności suszenia w suszarkach i likwidację filtracji próżniowej.

Ekspersi wizytujący ZPMW „Pniówek” uważają, że jest to słuszne posunięcie. Wyeliminuje się w ten sposób emisję do atmosfery pyłów i gazów z emitorów suszarni oraz zlikwiduje całkowicie, istniejące w niewielkim stopniu, zagrożenie wybuchem pyłu węglowego. Zastosowanie urządzeń nowej generacji jest nowoczesnym rozwiązaniem w technologii odwadniania mułów węglowych.

Odpady flotacyjne po zagęszczeniu w odmulnikach promieniowych typu Dorra odwadniane są w prasach filtracyjnych. Zakład posiada całkowicie zamknięty obieg wodno-mułowy.

Magazynowanie węgla surowego ma miejsce w zbiornikach węgla surowego na podszybiu. Zlokalizowane są tam dwa zbiorniki o pojemności 1 400 Mg. Zbiorniki te pełnią funkcję łącznika pomiędzy urządzeniami odstawy urobku pod ziemią a wyciągiem skipowym. Zakład posiada również zbiorniki węgla surowego na powierzchni przy sortowni. Są to cztery zbiorniki na węgiel surowy o pojemności 1 300 Mg każdy.

ZPMW dysponuje składowiskiem tzw. zwalem węgla handlowego (wsadowego) o pojemności ok. 250 tys. Mg oraz składowiskiem kamienia „Kościelniok” o pojemności docelowej 36,1 mln Mg. Wyliczenia wskazują na możliwość korzystania ze składowiska „Kościelniok” jeszcze przez 4 lata. W celu zapewnienia dalszego ruchu kopalni rozpoczęto procedury związane z pozyskaniem terenów na budowę nowego składowiska.

4.7.7.1 Jakość produktów

W zależności od jakości węgla surowego ZPMW „Pniówek” produkuje 97% (dane za 2010 rok) węgla tzw. wsadowego na potrzeby koksownictwa. Pozostała część, tj. 3%, stanowi węgiel dla celów energetycznych. W tabelach 4.6.18, 4.6.19 i 4.6.20 zestawiono parametry jakościowe węgla handlowego.

Na podstawie uzyskanych historycznych danych stwierdzono, że zakład produkuje węgiel wsadowy o wysokich parametrach koksotwórczych. Węgiel do celów energetycznych charakteryzuje się wysoką kalorycznością i niską wilgotnością, w związku z tym nie ma problemu ze znalezieniem nabywców. Produkowany węgiel handlowy cechuje się wartościami parametrów, które mieszczą się w granicach ustalonych w umowie z kontrahentami (tabela 4.6.19 i 4.6.20).

Tabela 4.6.18. Zestawienie jakości wzbogaconych mialów dla koksownictwa, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie	Parametry		Lata				
			2006	2007	2008	2009	2010
Typ węgla	wg klas. polskiej		35.1	35.1	35.1	35.1	35.1
Sortyment	mm		0-20	0-20	0-20	0-20	0-20
Zawartość popiołu	A ^d (%)	średnia	6,4	6,5	6,5	6,5	6,5
		min ÷ max	6,2-7,5	5,5-7,5	5,8 ÷ 7,5	5,8-7,5	5,5-7,45
Zawartość wilgoci	W _t ^r (%)	średnia	8,7	8,5	8,4	8,4	8,3
		min ÷ max	8,4 -10,0	8,2 -10,0	8,2 ÷ 10,0	8,0 -10,0	8,0-10,0
Zawartość siarki	S _t ^d (%)	średnia	0,68	0,74	0,67	0,70	0,70
		min ÷ max	0,66-0,79	0,66-0,77	0,60 ÷ 0,75	0,60-0,80	0,62-0,80
Części lotne	V ^{daf} (%)	średnia	28,1	28,3	28,8	29,2	28,9
		min ÷ max	27,5 -29,5	27,3-29,6	27,5 ÷ 29,4	28,5-30,0	27,2-29,5
Spiekalność	Roga Index	średnia	84	84	84	83	85
		min ÷ max	82 -85	82-87	82 ÷ 86	81-86	80-87
Wolne wydymanie	FSI	średnia	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5
		min ÷ max	8,0-8,5	8,0-8,5	8,0 ÷ 8,5	8,0-8,5	8,0-8,5
Dylatacja	b (%)	średnia	173	150	135	157	160
		min ÷ max	124 -192	125-180	125 ÷ 150	120-177	113-188
Zawartość fosforu	P ^a (%)	średnia	0,052	0,059	0,050	0,050	0,051
		min ÷ max	0,035 -0,069	0,037 -0,060	0,040 ÷ 0,055	0,033 -0,055	0,042-0,060
Zawartość chloru	Cl ^a (%)	średnia	0,15	0,16	0,16	0,15	0,13
		min ÷ max	0,13-0,18	0,13-0,19	0,13-0,18	0,14-0,18	0,12-0,16

Tabela 4.6.19. Zestawienie istotnych parametrów cenotwórczych węgla wsadowego, klasa 0-20 mm

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	29 600	29 700	29 700	29 700	29 700	-
Wilgoć	W _t ^r	[%]	8,7	8,5	8,4	8,4	8,3	max 9,4-10,0
Popiół	A ^r /A ^d	[%]	5,81/6,37	5,91/6,46	5,97/6,52	5,98/6,53	5,99/6,53	max 7,1-8,0
Siarka	S _t ^r /S _t ^d	[%]	0,62/0,68	0,68/0,74	0,61/0,67	0,64/0,70	0,65/0,71	max 0,77-0,80

Tabela 4.6.20. Zestawienie jakości wzbogaconych mialów (0-20 mm) dla celów energetycznych

Wyszczególnienie		J.m.	2006	2007	2008	2009	2010	Zobowiązania umowne
Kaloryczność	Q _i ^r	[kJ/kg]	24 200	24 600	24 300	24 200	23 700	21 000-25 500
Wilgoć	W _t ^r	[%]	6,3	6,4	6,2	6,8	7,2	-
Popiół	A ^r	[%]	21,5	21,00	21,20	21,20	22,20	18,0-26,0
Siarka	S _t ^r	[%]	0,82	0,89	0,86	0,80	0,80	1,0

Produkowany węgiel handlowy cechuje się wartościami parametrów, które mieszczą się w granicach ustalonych w umowie z kontrahentami. Dzięki temu nie ma problemów z ewentualnymi reklamacjami za niedotrzymanie parametrów produktów handlowych.

4.7.7.2 Wydajność i wykorzystanie zakładu

Nominalna wydajność brutto zakładu wzbogacania węgla wynosi obecnie 1 700 Mg/h. Wydajność rzeczywista wynosi 12 000 Mg/dobę netto, a wydajność rzeczywista brutto, wynikająca z aktualnego planu wydobywania, kształtuje się na poziomie 24 000 Mg/dobę. Zakład pracuje 5 dni w tygodniu, w systemie 3-zmianowym. Prace remontowe, konserwacyjne, profilaktyczne (odpylanie zakładu, przeglądy urządzeń i rozdzielni elektrycznych) wykonywane są w dni wolne od wydobywania w zależności od potrzeb.

Wydajność głównych węzłów technologicznych kształtuje się następująco:

- stacja przygotowania węgla 1800 Mg/h,
- klasyfikacja wstępna 1700 Mg/h,
- płuczka zawieszinowa 400 Mg/h,
- płuczka mialowa 1200 Mg/h,
- flotacja 300 Mg/h,
- załadownia 1200 Mg/h.

W tabeli 4.6.21 zestawiono planowane wydobywanie brutto oraz planowaną zdolność przerobczą brutto Zakładu.

Tabela 4.6.21. Planowana wydajność do 2020 r.

Wyszczególnienie	J.m.	Lata									
		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Planowana nadawa brutto	[tys. Mg/rok]	6 220	6 574	6 848	6 848	6 702	6 825	6 825	6 825	6 825	6 982
Planowana zdolność przerobcza brutto	[tys. Mg/rok]	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560	7 560
Wykorzystanie zdolności przerobczych	[%]	82,3	86,9	90,6	90,6	88,6	90,3	90,3	90,3	90,3	92,4

Oszacowano, że przy 252 dniach roboczych w roku i 20 godzinach pracy na dobę wykorzystanie zakładu sięgnie poziomu 80%. Po roku 2013 wyliczony wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych będzie wynosił około 90%. Obciążenie zakładu na tak wysokim poziomie będzie związane ze zwiększeniem planowanego wydobywania w porównaniu z rokiem 2011. Zwiększona podaż urobku surowego na zakład przerobczy nie będzie jednak powodować trudności z jego wzbogacaniem. Wdrożenie do ruchu zakładu planowanych inwestycji i modernizacji będzie gwarantem wystarczających mocy przerobowych zakładu, by sprostać planowanej ilości wydobywania.

4.7.7.3 Zatrudnienie

W chwili obecnej w zakładzie przerobczym pracuje 469 osób, w tym: 66 pracowników etatowych i 403 pracowników fizycznych.

Eksperti stwierdzili, że zatrudnienie jest wysokie w relacji do nowoczesnych rozwiązań na świecie, ale jednocześnie sytuacja ta jest typowa dla zdecydowanej większości zakładów polskich tego typu.

4.7.7.4 Inwestycje w ZPMW

Tabela 4.6.22 przedstawia dane historyczne dotyczące inwestycji zrealizowanych w latach 2006-2010 oraz ich prognozę do roku 2025. Plany inwestycyjne na najbliższe lata zakładają przede wszystkim zmianę sposobu odwadniania zawiesziny flotokonzentratu, modernizację węzła wzbogacania surowego mialu węglowego oraz modernizację węzła cieczy ciężkiej. Ponadto planuje remont budynków, mostów przenośnikowych, pomieszczeń rozdzielni elektrycznych i pomostów kablowych.

Analizując dane, stwierdzono że w ZPMW „Pniówek” planuje się największe nakłady inwestycyjne w porównaniu z innymi zakładami JSW SA, jednak adekwatnymi do stanu zakładu.

Tabela 4.6.22. Zestawienie nakładów inwestycyjnych i remontowych ZPMW „Pniówek” [tys. PLN]

Wyszczególnienie	Lata					
	2006	2007	2008	2009	2010	2015/ 2016-2025 r.
Nakłady inwestycyjne wraz z zakupem nowych maszyn	5 919,7	9 749,9	8 139,2	1 964,2	3 756	116 480 74 000
Remonty maszyn (*)	1 902,8	976	902,2	879,1	638,4	120 000
Remonty budynków (ZPMW)	1 620,4	2 191	3 610,1	1 093,4	2 656	45 000
Ogółem remonty	3 523,2	3 167	4 512,3	1 972,5	3 294,4	165 000

(*) W tym taśmociągów, rurociągów, zbiorników węgla, kamienia, wszelkiego sprzętu zapewniającego prawidłowe funkcjonowanie ZPMW

Dozór i kierownictwo ZPMW ma świadomość potrzeby modernizacji zakładu i konieczności prowadzenia nowoczesnych rozwiązań inwestycyjnych w celu utrzymania ruchu zakładu na poziomie porównywalnym z innymi zakładami przerobczymi funkcjonującymi w JSW SA. Zdaniem ekspertów przyniesie to nie tylko wymierne korzyści ekonomiczne, ale również podniesie komfort pracy obsługi i dozoru.

4.6.9 Aspekty środowiskowe

4.7.8.1 Decyzje środowiskowe

Na podstawie uzyskanych informacji oraz analizy dokumentacji stwierdzono, że kopalnia posiada decyzje środowiskowe, które są niezbędne do prowadzenia działalności operacyjnej. Najważniejsze z nich zostały zestawione w tabeli 4.6.23. Eksperti ocenili, że kopalnia nie powinna mieć problemów z ich odnowieniem lub przedłużeniem w przyszłości.

Tabela. 4.6.23. Decyzje środowiskowe wydane dla KWK „Pniówek”

Typ	Znak/numer decyzji	Termin odnowienia	Organ wydający/Opis
Pozwolenia wodno-prawne	Nr 2552/OS/2008	24.09.2018 r.	Marszałek Województwa Śląskiego/Pozwolenie na wprowadzenie oczyszczonych wód opadowych z terenu zakładu głównego KWK „Pniówek” do zlewni potoku Hynek
	OS.WS.76370-99.4/10 Nr 5639/OS/2010	30.12.2020 r.	Marszałek Województwa Śląskiego/Pozwolenie wodno-prawne na odwodnienie zakładu górniczego JSW SA KWK „Pniówek”
	Nr 1004/OS/2008		Marszałek Województwa Śląskiego/Sprostowanie omyłki w decyzji o znaku OS.WS. 76370/109/3/08
	ŚR-I-6811/95/07	31.12.2012 r.	Wojewoda Śląski/Pozwolenie wodno-prawne wydane dla Przedsiębiorstwa Gospodarki Wodnej i Rekultywacji S.A. w Jastrzębiu-Zdroju na wprowadzanie do rzeki Odry, poprzez system retencyjno-dozujący „Olza” zasolonych ścieków przemysłowych – wód pochodzących z odwadniania kopalń (w tym z KWK „Pniówek” i zwałowiska „Kościelniok”)
	Nr RO.6224-7/08	Nie określono	Starosta Pszczyński/Pozwolenie wodno-prawne na wykonanie urządzeń wodnych – dwóch wylotów rurociągów tłocznych do rowu melioracyjnego oraz przebudowy tego rowu
Pozwolenie na emisję do powietrza	Nr 2946/OS/2010	14.07.2020 r.	Marszałek Województwa Śląskiego/Pozwolenie na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza ze źródeł z instalacji suszarnia flotokoncentratu Zakładu Przeróbki Mechanicznej Węgla KWK „Pniówek”
Pozwolenie na wytworzenie	Nr ŚR-II-6620-22/37/04/3/05	4.04.2015 r.	Wojewoda Śląski / pozwolenie na wytworzenie odpadów w procesie wydobywania i wzbogacania węgla w Kopalni Węgla Kamiennego „Pniówek” w Pawłowicach
	Nr ŚR-II-6620-22/37/04/5/05/06		Wojewoda Śląski Marszałek Województwa Śląskiego/ Decyzje zmieniające decyzję Wojewody Śląskiego w zakresie pozwolenia na wytworzenie odpadów w procesie wydobywania i wzbogacania węgla:
	Nr ŚR-II-6620-22/37/04/4/06		
	Nr ŚR-II-6620-22/37/04/4/07		
	Nr 1287/OS/2008		
	Nr 4079/OS/09		
Inne, dotyczące zwałowiska „Kościelniok”	Nr UAN-III-Mo/Pawł.-Jastrz./8623/27/88/89	Nie określono	Wydział Urbanistyki, Architektury i Nadzoru Budowlanego w Katowicach/Decyzja ustanawiająca strefę ochronną centralnego zwałowiska odpadów kopalnianych „Kościelniok”
	Nr 7013/3/1/83, Nr RI.7013/XXX-lecie/1/83	Nie określono	Urząd Gminy Pawłowice, Urząd Miasta Jastrzębie-Zdrój/Decyzje akceptujące zadrzewieniowo-leśny kierunek rekultywacji terenu centralnego zwałowiska „Kościelniok”
	Nr 50/02	Nie określono	Wójt Gminy Pawłowice/Pozwolenia na budowę pn. „Budowa obiektu budowlano-ziemnego do rzędnej +320 m n.p.m. na obszarze istniejącego zwałowiska „Kościelniok” przy użyciu kamienia dołowego z bieżącej produkcji kopalni „Pniówek” w części zlokalizowanej na terenie gminy Pawłowice
	Nr 107A/08	Nie określono	Prezydent Miasta Jastrzębie-Zdrój/Zatwierdzenie projektu budowlanego i udzielenie pozwolenia na budowę pn. „Budowa budowli krajobrazowej służącej powiększeniu zieleni urządzonej oraz celom związanym z rekreacją i sportem”

Typ	Znak/numer decyzji	Termin odnowienia	Organ wydający/Opis
	Nr 1206/OS/2009	Nie określono	Marszałek Województwa Śląskiego/Decyzja orzekająca zgodę na zamknięcie składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne – Składowiska Odpadów Górniczych „Kościelnik”

W ostatnich czterech latach (2006-2010) na kopalnię nie nałożono kar w zakresie oddziaływania na środowisko.

4.7.8.2 Wpływ eksploatacji złoża na powierzchnię terenu

W kopalni KWK „Pniówek” procedury prognozowania wpływów eksploatacji na powierzchnię funkcjonują poprawnie. Kopalnia posiada prognozę wpływu projektowanej eksploatacji na powierzchnię terenu do 2030 r. Kopalnia przeprowadza inwentaryzację obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej pod kątem ich odporności na prognozowane wpływy eksploatacji górniczej. Taka analiza zamieszczana jest w sporządzanych cyklicznie częściach planu ruchu. Obiekty o kategorii odporności niższej niż projektowana kopalnia zabezpieczana lub zwraca koszty ich zabezpieczenia. Kopalnia prowadzi szczegółowy nadzór nad obiektami nieposiadającymi wymaganej kategorii odporności. Podejmowane są także zapobiegawcze oraz naprawcze prace hydrotechniczne mające na celu minimalizację skutków zmian warunków wodnych, a tym samym zmniejszenie kosztów naprawy szkód. Zabudowę powierzchni obszaru górniczego kopalni można uznać za korzystną z punktu widzenia wpływu eksploatacji na powierzchnię. Dominują pola uprawne, łąki oraz tereny leśne. Powierzchnia objęta przewidywanymi wpływami eksploatacji górniczej należy w przeważającej części do terenów słabo zurbanizowanych. Zabudowa jest typowa dla obszarów wiejskich i podmiejskich, występuje tu też infrastruktura techniczna (podziemna i naziemna). Kopalnia planuje eksploatację tak, aby minimalizować negatywne skutki na powierzchni oraz omijać najważniejsze obiekty. Dla obiektów szczególnie ważnych KWK „Pniówek” zleca wykonanie opracowań eksperckich określających warunki eksploatacji, a dla obiektów przemysłowych pozostawiane są filary ochronne.

Do tej pory skutki prowadzonej eksploatacji przez KWK „Pniówek” przejawiały się głównie występowaniem deformacji ciągłych, nieciągłych oraz powstaniem zalewisk. Kopalnia prowadzi działania zabezpieczające, a w przypadku wystąpienia szkód górniczych zmierza do szybkiej ich naprawy. W KWK „Pniówek” wpływ eksploatacji na powierzchnię przejawia się również wstrząsami górniczymi. Dotychczas wystąpiło kilkanaście wstrząsów wysokoenergetycznych rzędu 10^5 J. Z uwagi na głębokość eksploatacji i grubość nadkładu zbudowanego z ilów trzeciorzędowych wstrząsy te ulegają tłumieniu i nie przewiduje się, aby były przyczyną uszkodzeń konstrukcyjnych obiektów. KWK „Pniówek” prowadzi rejestrację wstrząsów górniczych. Zakupiony został system do rejestracji i oceny drgań gruntu, który jest w fazie prób rozruchowych. Dla bieżącej oceny oraz kontroli wpływów eksploatacji na powierzchnię KWK „Pniówek” prowadzi geodezyjny monitoring. W oparciu o pomiary prowadzone na obiektach liniowych (np. sieci energetyczne, linie kolejowe) w uzgodnieniu z właścicielami obiektów podejmowane są działania naprawcze.

Zasady postępowania przy naprawianiu szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego eksperci ocenili bardzo dobrze. Wszystkie wniesione wnioski są rozpatrywane. Kopalnia zmierza do szybkiego usuwania szkód górniczych, dąży do ugodowego załatwienia wniesionych spraw, mając na celu utrzymanie dobrych stosunków z zainteresowanymi stronami. Do sądu trafiają tylko nieliczne sprawy.

Kopalnia na bieżąco, na podstawie protokołu oględzin podejmuje odpowiednie działania. Koszty naprawy lub odszkodowań określają firmy zewnętrzne. Poniesione koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 przedstawia tabela 4.6.24.

Tabela 4.6.24. Koszty związane z zapobieganiem i likwidacją skutków szkód górniczych, a także z odszkodowaniami z tytułu tych szkód w latach 2006-2010 (tys. PLN)

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
KWK „Pniówek”	15 729,4	14 011,9	16 008,0	9 176,6	26 387,3

Kopalnia posiada prognozy kosztów naprawy szkód górniczych do roku 2030. W KWK „Pniówek” przewiduje się wzrost kosztów w związku z dodatkowym zabezpieczeniem obiektów budowlanych oraz infrastruktury technicznej wynikający z rozbudowy kopalni o złożo sąsiadujące.

4.7.8.3 Gospodarka odpadami

Kopalnia Węgla Kamiennego „Pniówek” jest wytwórcą odpadów. Posiada pozwolenie w formie Decyzji Wojewody Śląskiego na wytwarzanie odpadów w procesie wydobywania i wzbogacania węgla, wraz z późniejszymi zmianami.

W 2010 roku kopalnia wytworzyła niemal 3 mln Mg odpadów wydobywczych. W całości zostały one poddane odzyskowi na powierzchni. Podstawowym kierunkiem ich zagospodarowania była realizacja budowli ziemnej (2,8 mln Mg) oraz roboty inżynierskie (3,5 tys. Mg). 181 tys. Mg odpadów zostało sprzedane odbiorcom zewnętrznym, w tym 43,5 tys. Mg w postaci kruszywa, dla którego kopalnia posiada aprobatę techniczną.

Składowisko „Kościelniok” znajduje się na terenie dwóch gmin: Pawłowice (138,3 ha) i Jastrzębie (55,7 ha). Całkowita powierzchnia składowiska wynosi obecnie 194 ha. Zgromadzono na nim już ponad 60 mln Mg odpadów. Składowisko „Kościelniok” zostało zamknięte w 2008 roku na mocy decyzji Marszałka Województwa Śląskiego. Wskazano w niej sposób jego zamknięcia: poprzez rekultywację skarp bocznych składowiska oraz prowadzeniu na wierzchowinie składowiska, dwóch budowli ziemnych.

W części składowiska należącej do gminy Pawłowice prowadzona jest od 2003 roku budowla ziemna pod przyszłe zagospodarowanie i zazielenienie tego terenu przy wykorzystaniu odpadów górniczych. Jej docelowa rzędna to +320 m n.p.m. Na części składowiska „Kościelniok”, należącej obszarowo do miasta Jastrzębie-Zdrój, kopalnia prowadzi od 2009 roku analogiczną budowlę ziemną do rzędnej +320 m n.p.m. pod przyszłe zagospodarowanie i zazielenienie tego terenu przy wykorzystaniu mas skalnych. Obie budowle ziemne wznoszone są w oparciu o właściwe pozwolenia na budowę.

Celem obu projektów jest stworzenie jednolitej bryły dla docelowego sposobu zagospodarowania tego terenu i wykorzystaniu go do celów rekreacji i urzędzenia zieleni. Obecna maksymalna rzędna składowiska (realizowanych na nim budowli ziemnych) sięga ok. +283 m.n.p.m. Z uwagi na stałe obniżanie powierzchni w rejonie składowiska, istnieją trudności z dokładnym oszacowaniem jego docelowej pojemności, a tym samym terminu zakończenia budowli. W opinii ekspertów powstające w KWK „Pniówek” odpady górnicze w najbliższych latach mają zapewniony kierunek zagospodarowania jako materiał do budowy obiektów ziemnych lub rekultywacji. Jednocześnie wskazana jest intensyfikacja działań zmierzających do pozyskania nowych terenów dla zagospodarowania odpadów w dłuższej perspektywie.

4.7.8.4 Gospodarka wodno-ściekowa

Kopalnia prowadzi uregulowaną prawnie gospodarkę wodno-ściekową, posiada pozwolenia wodno-prawne w zakresie odprowadzania oczyszczonych wód opadowych i odwodnienia zakładu górniczego, a także na odprowadzania zasolonych wód dołowych oraz wód ze składowiska „Kościelniok” do kolektora „Olza”.

KWK „Pniówek” nie posiada własnych ujęć wody, w związku z czym kupuje wodę, w tym używaną dla celów p.poż. z dwóch osobnych źródeł: wodę pitną w ilości ok. 3 473,3 m³/dobę oraz nieoczyszczoną wodę technologiczną w ilości ok. 1 100 m³/dobę. Wody te rozprowadzane są osobnymi rurociągami.

Kopalnia odprowadza ścieki bytowe z terenu kopalni do gminnej mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków w Krzyżowicach, na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony. Koszt tej usługi w roku 2010 wyniósł 1 986 tys. PLN za odprowadzenie 500 tys. m³ ścieków.

Wody opadowe z terenu kopalni ujęte w system kanalizacji deszczowej są, po mechanicznym oczyszczeniu odprowadzane do potoku „Hynek”. Pozostałe wody opadowe z terenu kopalni są kierowane do rowów opaskowych rozmieszczonych wokół zakładu zgodnie z pozwoleniem wodno-prawnym.

Wody dołowe z wszystkich poziomów wydobywczych kopalni gromadzone są na powierzchni w osadniku o pojemności 10 500 m³. W sąsiedztwie znajduje się zbiornik, o takiej samej pojemności, do którego doprowadzane są wody dołowe z KWK „Krupiński” oraz wody odciekowe z terenu zwałowiska „Kościelniok”. Część wód dołowych (15÷18% w ostatnich latach) wykorzystywana jest do sporządzania mieszaniny popiołowo-wodnej stosowanej w profilaktyce przeciwpożarowej w wyrobiskach podziemnych kopalni. Pozostałe wody dołowe (903 873 m³ za rok 2010) odprowadzane są wraz z wodami odciekowymi ze zwałowiska „Kościelniok” (315 257 m³ za rok 2010) poprzez system retencyjno-dozujący do rzeki Odry, zgodnie z obowiązującym pozwoleniem. Łącznie do kolektora „Olza” odprowadzono w 2010 r. 8,1 tys. Mg Cl⁻ + SO₄²⁻, za co wniesiono opłaty w wysokości 350 tys. PLN.

KWK „Pniówek” wykonuje regularnie analizy fizyko-chemiczne odprowadzanych wód dołowych, wód odciekowych ze zwałowiska „Kościelniok”, a także oczyszczonych wód spływowych z terenu kopalni. Wyniki analiz wykazują, że kopalnia nie przekracza wartości dopuszczalnych zawartych w zezwoleniach wodno-prawnych, a tym samym możliwość skażenia wód powierzchniowych jest niewielka. Prognozy dopływów wód podziemnych do wyrobisk wskazują, że ich mineralizacja rośnie wraz z głębokością eksploatacji, co oznacza, że będzie wyższa w kolejnych latach. Nie powinno to jednak znacząco zmienić sytuacji prawnej w tym zakresie, ponieważ obecnie kopalnia nie wykorzystuje w pełni limitów nadanych w pozwoleniu wodno-prawnym.

Możliwość zanieczyszczenia wód podziemnych pochodzi przede wszystkim od zwałowiska „Kościelniok”. W 2009 roku w próbkach wody pobranej z jednego z piezometrów stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych parametrów wód podziemnych. Późniejsze badania, w tym wód pochodzących ze studni kopanych nie potwierdziły tych wyników. Zdaniem ekspertów, kopalnia „Pniówek” prowadzi racjonalną gospodarkę wodną oraz przestrzega zasad w zakresie monitorowania i ograniczania zanieczyszczeń odprowadzanych wód.

4.7.8.5 Ochrona powietrza

Zorganizowane źródła emisji zanieczyszczeń powietrza na terenie KWK „Pniówek” to zespoły suszarnicze w zakładzie przerobczym. Głównym emitorem jest suszarnia flotokoncentratu. Na emisję pyłów i gazów z suszarek kopalnia posiada aktualną decyzję, która określa dopuszczalną wielkość emitowanych zanieczyszczeń. Wymagany monitoring powietrza sprowadza się do analiz emisji zanieczyszczeń emitowanych do powietrza, wykonywanych raz na pół roku. Zakres pomiarów obejmuje pył, dwutlenek siarki i dwutlenek azotu. Suszarnia nie przekracza wielkości dopuszczalnych, określonych w zezwoleniu, a wysoką skuteczność odpylania, na poziomie ok. 99% potwierdziła

również wizja lokalna. Do roku 2015 planowana jest likwidacja trzech z czterech obecnie pracujących suszarek i zastąpienie ich wirówkami lub równoważnym rozwiązaniem technologicznym, co dodatkowo ograniczy emisję z tego źródła.

Emisja niezorganizowana związana jest z wykonywaniem takich prac jak spawanie, malowanie (farby i lakiery, rozpuszczalniki), pochodzi z szybów wentylacyjnych, a także wynika ze spalania paliw w silnikach spalinowych, z emisji substancji kontrolowanych oraz emisji. Emisja niezorganizowana może okresowo dotyczyć również prac związanych z transportem i zagospodarowaniem odpadów i skały płonnej na powierzchni oraz emisji wtórnej ze zwałowiska „Kościelniok”. Z uwagi na znaczną wilgotność dostarczanych odpadów zjawisko pylenia będzie miało ograniczony zasięg przestrzenny i czasowy, a ograniczać go będzie bieżąca rekultywacja.

Znaczącym emitorem gazów są szyby wydechowe. KWK „Pniówek” jest najbardziej gazową kopalnią w Polsce, jednocześnie liderem w ujmowaniu tego gazu systemami odmetanowania. Podczas procesów produkcyjnych na dole kopalni uwalnia się około 240 m³ CH₄ /min. Tak duże ilości metanu stwarzają niebezpieczeństwo jego nagromadzeń, a w konsekwencji wybuchu. W celu przeciwdziałania temu zagrożeniu część metanu jest ujmowana przez odmetanowanie. Pozostała część wydzielanego metanu wraz z wentylacyjnym powietrzem kopalnianym odprowadzana jest do atmosfery. Ok. 80% metanu pochodzącego z odmetanowania pokładów spalane jest w generatorach wytwarzających energię elektryczną i ciepłą. Kopalnia prowadzi intensywne działania w kierunku zwiększenia efektywności odzyskiwania metanu. Podjęte zostały działania inwestycyjne w zakresie zabudowy trzeciego silnika gazowego w skojarzonym układzie energetyczno-chłodniczym KWK „Pniówek” (inwestycja SEJ SA).

Kopalnia ponosi stosowne opłaty w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza. W 2010 roku kopalnia wyemitowała 112,6 tys. Mg gazów (opłata 133,5 tys. PLN), z czego gazów ciepłarnianych 112,4 tys. Mg (28,1 tys. PLN). Opłata za spalanie paliw w silnikach spalinowych wyniosła 27,9 tys. PLN (680 Mg).

4.7.8.6 Emisja hałasu

Do najważniejszych źródeł hałasu w kopalni zalicza się: kompleks główny zakładu, szyby wentylacyjne IV i V oraz zwałowisko „Kościelniok”. Wyniki pomiarów wskazują, że nie występują przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu ze strony zakładu, a niewielkie czasowe przekroczenia dopuszczalnego poziomu dźwięku są wywołane przez hałas komunikacyjny.

W związku z niewielkimi przekroczeniami dopuszczalnego poziomu dźwięku Wojewoda Śląski odstąpił od wydania decyzji ustalającej dopuszczalny poziom hałasu przenikającego do środowiska z terenu głównego zakładu, szybów peryferyjnych oraz zwałowiska „Kościelniok”.

4.6.10 Likwidacja kopalni

4.7.9.1 Finansowanie i szacowanie kosztów

Przewiduje się, że w oparciu o złożę w obrębie OG „Krzyżowice III” eksploatowane przez KWK „Pniówek” oraz w odniesieniu do planów zagospodarowania zasobów zalegających w złożu „Pawłowice 1” kopalnia prowadzić będzie eksploatację do 31.12.2051 roku. Następnie postawiona zostanie w stan likwidacji, która trwać będzie 18 miesięcy. Z tytułu likwidacji kopalnia ponosić będzie określone koszty, które będą pokrywane ze środków zgromadzonych na koncie obligatoryjnego funduszu likwidacji zakładu górniczego. Do dnia 31.12.2010 r. środki tego funduszu wynosiły 47 110 tys. zł. Kopalnia „Pniówek”, podobnie jak pozostałe zakłady górnicze JSW SA, stosuje najniższą dopuszczalną ustawą stawkę składki na FLZG wynoszącą równowartość 3% odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładu górniczego. Na bazie przeprowadzonych obliczeń, przy założeniu utrzymania inwestycji na poziomie roku 2010 i stopniowym ich wygaszaniu na 10 lat przed likwidacją, Autorzy raportu prognozują, że w momencie postawienia kopalni w stan likwidacji, wartość środków na FLZG wynosiła będzie ok. 210 209 tys. PLN. Przy oszacowanych przez służby kopalniane kosztach likwidacji w wysokości 98 522 tys. PLN (z uwzględnieniem przychodów z likwidacji) prognozowane środki na FLZG pozwolą na właściwą likwidację kopalni. Kopalnia nie utrzymuje w związku z tym rezerwy bilansowej na likwidację. Podstawowe parametry szacowania kosztów likwidacji KWK „Pniówek” zawiera tabela 4.6.25.

Tabela 4.6.25. Zakres rzeczowy i szacunkowe koszty likwidacji KWK „Pniówek” (ceny roku 2010)

Lp.	Wyszczególnienie	Zakres rzeczowy		Razem [tys. PLN]
1.	Likwidacja wyrobisk górniczych – wyrobiska dołowe	96 600 m	m	3 452
2.	Likwidacja wyrobisk górniczych – szyby i szybiki	liczba szybów: 5 długość 4 527	szt. m	8 499
3.	Likwidacja zbędnych budynków i budowli, instalacji oraz demontaż maszyn i urządzeń	113	szt.	29 281
4.	Utrzymanie obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczeństwo ruchu zakładu górniczego w okresie likwidacji	24	szt.	17 060
5.	Wykonywanie prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom związanym z likwidowanym zakładem górniczym	---	---	31 007
6.	Usuwanie szkód wywołanych dokonaną eksploatacją górnictwem	---	---	-
7.	Rekultywacja terenów pogórnictw	131,4	ha	10 752
8.	Opracowanie projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z likwidacją zakładu górniczego	9	---	560
9.	Koszty ogólnego zarządu likwidowanej kopalni od chwili zaprzestania wydobycia	---	---	8 858
10.	Koszty likwidacji zakładu górniczego ogółem	---	---	109 469
11.	Prognozowane przychody z likwidacji	---	---	10 946,9
12.	Saldo kosztów i przychodów z likwidacji	---	---	98 522,10

4.7.9.2 Techniczna likwidacja

Zgodnie z przygotowanym harmonogramem likwidacji (według stanu na rok 2010) w pierwszej kolejności zlikwidowane zostaną wyrobiska (poziome pionowe). Plany likwidacji szybów zakładają ich zasypanie po wcześniejszym odcięciu od poziomów korkami i tamami murowymi. Podobnie jak w przypadku pozostałych kopalń JSW SA, wyrobiska eksploatacyjne i korytarzowe po demontażu i przetransportowaniu cennych maszyn i urządzeń odcięte zostaną tamami i korkami. W przypadku budynków i obiektów powierzchniowych zdecydowana ich większość zostanie rozebrana bądź wyburzona, a jedynie nieliczne powtórnie zagospodarowane lub sprzedane. Kopalnia planuje wykonanie prac likwidacyjnych, zatrudniając do tego własnych pracowników, co powinno korzystnie wpłynąć na bilans kosztów likwidacji.

4.7.9.3 Aspekty środowiskowe

Zgodnie z obowiązkiem dokonania rekultywacji terenów pogórnictw w planach likwidacji kopalni „Pniówek” ujęte są prace mające na celu przywrócenie obszaru zakładu górniczego środowisku naturalnemu. Działania rekultywacyjne są prowadzone na bieżąco przez służby kopalniane. Kopalnia przewiduje jednak, że w momencie zakończenia likwidacji może wystąpić konieczność utrzymywania pompowni w kilkunastu miejscach dla zapobiegania powstawaniu zalewisk. Pełna rekultywacja tych obszarów jest zdaniem służb kopalnianych niemożliwa. Koszty utrzymania pompowni na tych obszarach ponosić będzie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, prawny sukcesor kopalni „Pniówek”, czyli JSW SA.

Kopalnia „Pniówek” lokuje swoje odpady wydobywcze na hałdzie kopalnianej. Władze kopalni, zdając sobie sprawę z uciążliwości, jaką stanowić może dla środowiska hałda z odpadami wydobywczymi, prowadzi jej sukcesywną rekultywację. Dla składowiska odpadów przy kopalni „Pniówek” opracowano projekt zagospodarowania w kierunku rekreacyjnym, który po uzyskaniu niezbędnych zgód i akceptacji ze strony władz lokalnych będzie skierowany do realizacji.

4.7.9.4 Aspekty społeczne

Kopalnia „Pniówek” posiada najliczniejszą załogę spośród wszystkich kopalń JSW SA. Zatrudnienie sięgające ponad 5 000 osób zobowiązuje władze kopalni do opracowania szczegółowych planów uwzględniających także aspekty społeczne tego procesu. W celu uniknięcia (w momencie likwidacji) stosowania niepopularnych rozwiązań w postaci zwolnień grupowych, kopalnia planuje przeprowadzić długotrwały proces zmniejszania liczby pracowników poprzez ich stopniowe przechodzenie na emerytury i zablokowanie nowych przyjęć do pracy.

5. KOKSOWNIE

5.1 Wstęp

Grupa Kapitałowa JSW SA prowadzi działalność w obszarze produkcji koksu w ramach spółki zależnej – Koksownia Przyjaźń, która jest drugą największą koksownią w Polsce i jedną z największych w Europie. W krajowej produkcji koksu ogółem udział koksowni kształtuje się obecnie na poziomie około 28%.

Zgodnie z zapisem programu rządowego „Strategia działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015” (z późniejszą korektą z dnia 18.08.2009) o dokończeniu tworzenia Grupy Węglowo-Koksowej, w 2011 r. do Grupy JSW włączony zostanie Kombinat Koksowniczy Zabrze SA. Spółka KK Zabrze zajmuje trzecią pozycję w Polsce pod względem zdolności produkcyjnych koksu – z udziałem w krajowej produkcji na poziomie około 12%.

Aktualnie łączne zdolności produkcyjne koksowni tworzących Grupę Węglowo-Koksową (na bazie JSW SA) wyniosą 4,2 mln Mg koksu ogółem, w tym 3,3 mln Mg koksu hutniczego.

Koksownie wchodzące w skład Grupy Węglowo-Koksowej nie są powiązane z producentami stali w kraju, gdyż polskie huty surowcowe koncernu ArcelorMittal są zaopatrywane w koks z koksowni wchodzących w skład koncernu. Stąd też kluczowymi odbiorcami koksu są zagraniczne koncerny hutnicze, głównie z krajów Europy (Niemcy, Austria, Rep. Czeska, Słowacja, Francja, Rumunia, Serbia), ale też z USA i Indii. W strukturze ilościowej sprzedaży koksu udział eksportu wynosi około 90% w przypadku Koksowni Przyjaźń i około 80% w przypadku KK Zabrze.

Eksport kształtuje się na poziomie około 90% produkcji z koksowni Przyjaźń i około 80% z koksowni Zabrze.

Model działalności koksowniczej Grupy zakłada dywersyfikację odbiorców, zarówno pod względem geograficznym (rynek europejski i pozaeuropejski), jak i branżowym (oferta do odbiorców spoza rynku stali).

Zintegrowany system sprzedaży produktów wytwarzanych przez Grupę będzie scentralizowany w ramach spółki Polski Koks, bezpośrednio zależnej od JSW SA. Konsolidacja ww. przedsiębiorstw spowoduje powstanie silnej grupy kapitałowej o ugruntowanej pozycji na rynkach międzynarodowych, skupiającej znaczną część europejskiej produkcji węgla koksowego i koksu metalurgicznego.

Przedstawione w raporcie najistotniejsze informacje dotyczące stanu techniczno-technologicznego koksowni opierają się na ekspertyzach specjalistów z IChPW w Zabrzu, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, jak też ocenie zespołów IGSMiE PAN w Krakowie oraz Wardell Armstrong.

5.2 Koksownia „Przyjaźń”

Koksownia „Przyjaźń” Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej jest sukcesorem Zakładów Koksowniczych Przyjaźń, które po wydzieleniu ze struktur Kombinatoru Metalurgicznego Huty Katowice w 1989 roku stały się samodzielnym przedsiębiorstwem państwowym. Spółka została zawiązana przez Jastrzębską Spółkę Węglową SA w lipcu 2003 roku.

Głównymi udziałowcami Koksowni „Przyjaźń” Sp. z o.o. jest JSW SA (88,1%) oraz Skarb Państwa (11,4%).

Koksownia została wybudowana jako kompleks składający się z czterech baterii koksowniczych oraz obiektów towarzyszących, w tym:

- przygotowania mieszanki węglowej,
- instalacji suchego gaszenia koksu,
- zespołu sortowni koksu,
- instalacji oczyszczania gazu koksowniczego i odzysku węglowodorków,
- instalacji oczyszczania ścieków,
- składowiska odpadów.

Uruchomienie produkcji nastąpiło w styczniu 1987 roku.

W kwietniu 2007 roku nastąpiło uruchomienie piątej baterii koksowniczej z instalacją mokrego gaszenia koksu. W czwartym kwartale 2007 roku oddano do eksploatacji nową elektrociepłownię o mocy 21 MWe, umożliwiającą zagospodarowanie nadmiaru oczyszczonego gazu koksowniczego i gazów resztkowych z instalacji suchego chłodzenia koksu.

Elektrociepłownia wraz z turbogeneratorami współpracującymi z instalacją suchego chłodzenia koksu daje maksymalną moc 39 Mwe i jest źródłem pary technologicznej i energii elektrycznej zużywanej na potrzeby własne koksowni.

W październiku 2008 roku oddano do eksploatacji nową instalację KRAiC na Wydziale Węglowodorków.

W maju 2008 roku wygaszono baterię koksowniczą nr 1, rozpoczynając jej modernizację odtworzeniową. Po przedłużonym (z powodu kryzysu w gospodarce światowej) cyklu inwestycyjnym, w styczniu 2011 roku nastąpił rozruch zmodernizowanej baterii (rozgrzanie masywu ceramicznego). W kwietniu 2011 rozpoczęto produkcję koks na nowej baterii. Nominalna zdolność produkcyjna baterii wynosi 740 tys. Mg koks rocznie.

Wykonane i planowane nakłady inwestycyjne na modernizację Koksowni „Przyjaźń” przedstawiono na rys. 5.2.1. Łączne nakłady inwestycyjne na modernizację instalacji i urządzeń poniesione przez koksownię w latach 2006-2010 wyniosły 1 126 mln PLN (średniorocznie 225 mln PLN).

Wykonane i Planowane Nakłady Inwestycyjne na modernizację Koksowni Przyjaźń w latach 2005-2020

na podstawie:		Zdolność produkcyjna U=95%		wykonane nakłady	PTE	„Kierunki rozwoju Koksowni Przyjaźń Sp. z o.o. na lata 2010-2030” - aneks do Strategii rozwoju Koksowni Przyjaźń Sp. z o.o. na lata 2005-2016										nakłady do poniesienia	RAZEM
Wyszczególnienie	Ramy czasowe (dla baterii : wyłącznie z ruchu pierwszy koks)	przed	po	lata	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2011-2020		
		[tys. ton/rok]	[tys. ton/rok]	poprzednie 2005-2010													
Inwestycje strategiczne, w tym:				1 176 433	68 219	159 833	328 000	163 000	168 000	141 167	170 500	195 000	72 000		1 465 719	2 642 152	
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii koksowniczej nr 1	19.05.2008-04.04.2011	555	702	217 240	45 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	45 000	262 240	
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii koksowniczej nr 2	30.03.2016-01.10.2017	614	702	11 781	3 219	-	-	-	-	122 500	137 500	-	-	-	263 219	275 000	
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii koksowniczej nr 3	30.06.2014-01.01.2016	618	579	-	5 000	-	-	88 333	168 000	18 667	-	-	-	-	280 000	280 000	
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii koksowniczej nr 4	30.09.2012-01.04.2014	621	579	-	5 000	32 333	168 000	74 667	-	-	-	-	-	-	280 000	280 000	
Budowa Kompleksu Bat. Nr 5	06.2005-28.03.2007		707	425 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	425 000	
Inne włączając instalacje energetyczne i brykietowanie (m.in. budowa elektrociepłowni, bloku 65MW, rozbudowa elektrociepłowni)	2005-2019			92 555	10 000	127 500	160 000	-	-	-	33 000	195 000	72 000	-	597 500	690 055	
Modernizacja wydziału węglpochodnych	2005-2009			404 401											-	404 401	
Modernizacja oczyszczalni ścieków	2005-2008			25 456											-	25 456	
Pozostałe				83 897	31 579	16 500	15 000	40 000	35 000	45 000	30 000	20 000	20 000	20 000	273 079	356 976	
NAKLADY RAZEM - CAPEX				1 260 330	99 798	176 333	343 000	203 000	203 000	186 167	200 500	215 000	92 000	20 000	1 738 798	2 999 128	

Rys. 5.2.1. Wykonane i planowane nakłady inwestycyjne na modernizację Koksowni „Przyjaźń” w latach 2005-2020 (tys. zł)

W zakresie ochrony środowiska, Koksownia „Przyjaźń” posiada wszystkie niezbędne pozwolenia i decyzje, w tym Pozwolenie Zintegrowane Wojewody Śląskiego udzielone Koksowni dla instalacji zlokalizowanych w Dąbrowie Górniczej (ważne do 30.03.2017 r.).

Na dzień 31 grudnia 2010 roku w Koksowni „Przyjaźń” zatrudnionych było 1 717 osób (w tym 398 na stanowiskach nierobotniczych). W strategii działalności koksowni założono, że poziom zatrudnienia obniży się w latach 2014-2017 do 1 600 osób, a w latach 2018-2030 do 1500 osób przy równoczesnym zwiększeniu wydajności z 1 740 do 2 200 Mg koks/1 zatrudnionego. Restrukturyzacja zatrudnienia oraz wzrost wydajności będą miały pozytywny wpływ na koszty i przychody, a tym samym wyniki finansowe Koksowni „Przyjaźń” po roku 2018.

5.2.1 Charakterystyka głównych węzłów technologicznych koksowni i ocena ich stanu technicznego

Oddziały Węglownia i Piecownia

Oddział Węglowni odpowiada za odbiór węgla, jego uśrednienie i przygotowanie do procesu koksowania oraz sporządzenie mieszanki wsadowej o założonej recepturze. W ocenie ekspertów wszystkie obiekty i urządzenia (jak np.: składowisko węgla, rozmrażalnia wagonów, wywrotnice wagonowe, ładowarko-zwałowarki, kruszarki młotkowe, wagi przenośnikowo-dozujące oraz mieszalniki i wieże węglowe) są w dobrym lub bardzo dobrym stanie technicznym.

W skład oddziału Piecowni wchodzi: baterie pieców koksowniczych, instalacje suchego chłodzenia koks i mokrego gaszenia koks oraz sortownia koks.

Aktualnie produkcja koks odbywa się w pięciu bateriach pieców koksowniczych (nr 1-5), natomiast piąta bateria (nr 1) jest w fazie rozruchu. Po włączeniu baterii nr 1 do procesu produkcji w kwietniu bieżącego roku zdolności produkcyjne koksowni kształtują się na poziomie około 3,1 mln Mg.

W ocenie ekspertów stan techniczny baterii koksowniczych jest zróżnicowany (tab. 5.2.1). Baterie nr 3 i 4 ze względu na wiek, stopień wyeksploatowania i konieczność remontów zostaną poddane modernizacji w latach 2012-2016. Dość dobry stan techniczny baterii nr 2 pozwala na odłożenie jej modernizacji do roku 2016. Nowe baterie nr 1 i 5 są w bardzo dobrym stanie technicznym. Niezbędne wydatki na modernizację tych baterii ujęte zostały w planach nakładów inwestycyjnych na kolejne lata.

Tabela 5.2.1. Charakterystyka baterii koksowniczych w Koksowni „Przyjaźń” – stan na luty 2011 r.

Nr baterii	Typ baterii	Rok budowy	Liczba komór	Technologia chłodzenia koksu	Uwagi
1	PTZ 2000	2011	80	suche chłodzenie	bateria zmodernizowana, stan techniczny bardzo dobry
2	PWR 63	1987	80	suche chłodzenie	stan techniczny dość dobry, planowana modernizacja w latach 2016–2017
3	PWR 63 D	1988	80	suche chłodzenie	planowana modernizacja w latach 2014–2016
4	PWR 63 D	1988	80	suche chłodzenie	planowana modernizacja w latach 2012–2014
5	PTZ 2000	2007	76	mokre gaszenie	nowa bateria, stan techniczny bardzo dobry

Koksownia posiada jedną wieżę do gaszenia koksu wodą (współpracująca z baterią nr 5) oraz dwie instalacje suchego chłodzenia koksu (ISChK). Każda instalacja składa się z 6 bloków: komora chłodzenia – kocioł, a ciepło odzyskiwane z chłodzonego koksu służy do wytwarzania pary wodnej, wykorzystywanej do celów technologicznych i do produkcji energii elektrycznej. W ocenie ekspertów stan techniczny bloków ISChK oraz wieży mokrego gaszenia koksu jest dobry lub bardzo dobry (z wyjątkiem komory chłodzenia w jednym z bloków ISChK, której remont przeprowadzony zostanie w 2011 r.).

Aktualnie zainstalowana moc elektryczna w koksowni wynosi 39 MW, natomiast cieplna 380 MW, jednakże działalność ta niemal w całości służy zaspokojeniu własnych potrzeb energetycznych zakładu.

Schłodzony na sucho lub gaszony na mokro koks poddawany jest rozsortowaniu na poszczególne sortymenty na Oddziale Odpylania i Sortowni. Infrastruktura sortowni umożliwia prawidłowe rozsortowanie koksu, a łączna wydajność urządzeń oddziału sortowni i odpylania wynosi około 450 Mg koksu/h. W ocenie ekspertów ogólny stan techniczny obiektów i urządzeń sortowni koksu jest dobry, co umożliwia prawidłową realizację procesów produkcyjnych koksowni.

Wydział Produkcji Węglipochodnych

Koksownia posiada nową instalację do oczyszczania gazu koksowniczego metodą amoniakalną z katalitycznym rozkładem amoniaku i produkcją siarki metodą Clausa.

Wydział wyposażony jest w instalacje do: chłodzenia surowego gazu koksowniczego (układ kondensacji), odzysku węglipochodnych (układy: odszmalania, wydzielania amoniaku, rozkładu amoniaku, wydzielania benzolu, odsiarczenia gazu).

Zmodernizowane oczyszczalnie ścieków oczyszczają ścieki przemysłowe, deszczowe i sanitarne z całego zakładu, z wykorzystaniem nowoczesnej technologii nityfikacji i denityfikacji. Ścieki deszczowe zawracane są do procesów technologicznych, gdzie służą jako woda technicznie czysta do gaszenia koksu.

W zakresie obowiązującego od 01.06.2007 r. systemu REACH (dot. rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i ograniczeń w zakresie chemikaliów) Koksownia „Przyjaźń” Sp. z o.o. wypełnia na bieżąco wszystkie zapisy wynikające z Rozporządzenia UE i dokonała rejestracji właściwej w 2010 r.

Należy ponadto stwierdzić, że koksownia spełnia standardy Najlepszych Dostępnych Technologii BAT w zakresie oddziaływania na środowisko i spełniać je będzie również w przyszłości, co pozwoli na odnowienie w roku 2017 Pozwolenia Zintegrowanego dla wszystkich wymagających tego instalacji.

Koksownia posiada także wdrożone Zintegrowane Systemy Zarządzania ISO 9001, ISO 14001 i PN-N 18001. Jako pierwsza w branży wdrożyła w 2011 roku System Zarządzania Energią PN-EN 16001.

5.2.2 Wielkość sprzedaży produktów koksowni i jakość produkowanego koksu

Głównym produktem koksowni jest koks w gatunkach:

- koks stabilizowany wielkopiecowy (80–30, 80–25 mm),
- koks stabilizowany (100–60 mm),
- koks stabilizowany przemysłowo-opałowy (80–25 mm)

oraz sortymenty drobne, tj.:

- koks orzech (60–40 mm i 40–20 mm),
- koks groszek (25–10 mm),
- koksik (10–0 mm, 3–0 mm).

Udział sortymentów drobnych stanowi około 20% produkcji koksu.

Podstawowym odbiorcą koksu (ponad 80% całej jego produkcji) jest hutnictwo żelaza, stali oraz metali kolorowych. Pozostała ilość kierowana jest do przemysłu wapienniczego, ceramicznego, sodowego i grafitowego oraz do sektora komunalnego.

W strukturze przychodów koksowni ze sprzedaży wyprodukowanych wyrobów udział przychodów ze sprzedaży koksu wynosi ponad 90% (tab. 5.2.2).

Tabela 5.2.2. Wielkość sprzedaży produktów Koksowni „Przyjaźń” w latach 2006–2010

Sprzedaż		2006	2007	2008	2009	2010
Koks ogółem, w tym:	[tys. Mg]	2 313,5	2 643,0	2 500,0	1 858,1	2 481,0
Koks wielkopiecowy i stabilizowany		1 836,0	2 166,0	2 015,8	1 483,7	1 998,0
Smola (5% H ₂ O)		88,3	112,5	115,4	77,7	126,0
Benzol surowy		29,7	37,1	32,5	25,8	36,4
Siarczan amonu		29,0	36,0	31,3	–	–
Siarka		–	–	0,1	1,8	3,0
Gaz koksowniczy	[tys. m ³]	455 128	558 050	472 258	311 878	509 607

Źródło: dane Koksowni „Przyjaźń”

Wytwarzany w procesie koksowania surowy gaz koksowniczy poddawany jest procesowi oczyszczenia i odzysku zawartych w gazie produktów węglowodnorodnych. Produktami finalnymi są: benzol surowy, surowa smola koksownicza oraz siarka elementarna. Produkcja węglowodnorodnych jest ściśle uzależniona od wolumenu produkcji koksu.

Okolo 60% oczyszczonego gazu koksowniczego zużywane jest w koksowni – w tym na opalanie baterii (47%) oraz na inne potrzeby własne (13%). Pozostała ilość kierowana jest do odbiorców zewnętrznych, głównie do huty ArcelorMittal Poland SA.

Produkowany koks w prawie 90% sprzedawany jest na rynkach zagranicznych. Głównymi odbiorcami są koncerny: ArcelorMittal, Voestalpine, US Steel, Huta Trzyniec (Moravia Steel), Ovako Wire (Szwecja), Salzgitter AG (Niemcy); ponadto w roku 2009 pozyskano rynek w Indiach i w Iranie.

Koks produkowany jest na bazie węgla krajowych z niewielkim udziałem węgla importowanych, głównie z Rep. Czeskiej (ze względu na niższą zawartość fosforu w tych węglach). Średni skład mieszanki koksownicznej zawiera około 76% węgla typu hard i 24% węgla typu semi-soft.

Koks produkowany w Koksowni „Przyjaźń” spełnia wymagania jakościowe zgodnie z warunkami zapisanymi w kontraktach.

Tabela 5.2.3. Średnie parametry jakościowe koksu wielkopiecowego w roku 2010

Parametry	Wartość [%]
zawartość wilgoci całkowitej Wtr	<0,4 koks sucho chłodzony < 5 koks mokro gaszony
zawartość popiołu Ad:	<10,0
zawartość siarki Std	<0,65
zawartość chloru Cl	0,02-0,05
zawartość fosforu Pd	0,040-0,065
zawartość zw. alkalicznych	0,25-0,40
M40	79-82
M10	<6,5
CSR	66
CRI	26-30

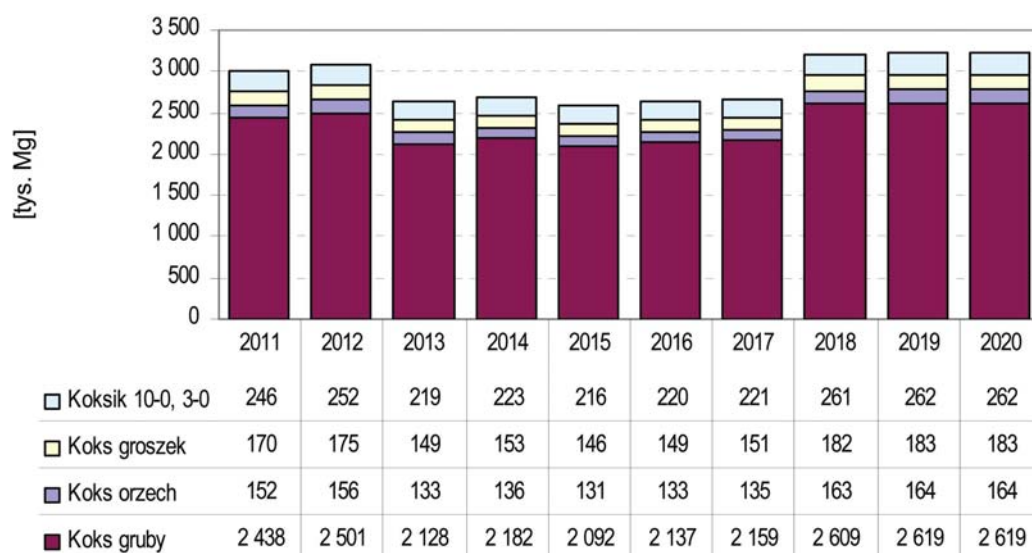
Ostatnie lata wykazały, że suchochłodzony koks z Koksowni „Przyjaźń” jest akceptowany również przez wymagających klientów stosujących technologię wdmuchiwania pyłu węglowego (PCI).

Jakość wytwarzanego koksu kształtowana jest przez szereg czynników, przy czym największy wpływ wywiera jakość surowca. Koksownia posiada możliwości techniczne wyprodukowania koksu o najwyższych parametrach jakościowych.

5.2.3 Możliwości rozwoju

Zarząd Koksowni „Przyjaźń” Sp. z o.o. opracował racjonalny program inwestycyjny na najbliższe lata pozwalający na osiągnięcie od roku 2018 nominalnych zdolności produkcyjnych na poziomie 3,44 mln Mg koksu na rok, poprawę stanu technicznego i poziomu nowoczesności koksowni. Wykorzystanie nominalnych zdolności produkcyjnych na poziomie 95% pozwoli na osiąganie produkcji w wysokości 3,27 mln Mg koksu.

Plan sprzedaży koksu zgodny z harmonogramem modernizacji koksowni przedstawia wykres na rys. 4.1.

Rys. 5.2.1. Planowana sprzedaż koksu w latach 2011-2020

Zaplanowana została modernizacja kolejno baterii nr 4 i nr 3 połączona ze zmianą technologii napełniania komór wsadem na system ubijany. Technologia wsadu ubijanego umożliwi ograniczenie zapotrzebowania koksowni na najbardziej deficytowe węgle typu hard (według PN ortokoksowe typu 35) poprzez częściową ich substytucję łatwiej dostępnymi, a zarazem znacznie tańszymi węglami typu semi-soft (według PN gazowo-koksoowymi typu 34), bez pogorszenia jakości produkowanego koksu. Wiąże się to z koniecznością dostosowania instalacji suchego chłodzenia koksu do współpracy z bateriami tego typu. W koksowniach stosujących suche chłodzenie koks osiąga lepsze wskaźniki CRI, CSR i M40 w porównaniu do koksu produkowanego z takiej samej mieszanki, ale gaszonego na mokro.

Bateria koksownicza nr 2 poddana zostanie modernizacji w ostatniej kolejności, co podyktowane jest jej relatywnie najlepszym stanem technicznym. Przesunięcie w czasie modernizacji tej baterii umożliwi dokonanie wyboru technologii napełniania komór w późniejszym terminie, w zależności od strategii rozwoju.

Należy tu podkreślić, że ostateczne decyzje o terminach realizacji kolejnych remontów odtworzeniowych baterii, jak też dotyczące docelowej wielkości mocy produkcyjnych będą uzależnione od koniunktury i możliwości zbytu produkowanego koksu.

W koksowni planowane jest wdrożenie nowych technologii przygotowania wsadu dla pozostałych baterii pracujących w technologii wsadu zaspowego, tj. brykietowanie części wsadu (węgli typu semi-soft) w połączeniu z plastyfikacją wsadu przy pomocy np. paku twardego. Umożliwi to zwiększenie udziału węgla słabszych jakościowo, ale tańszych w mieszankach stosowanych w tych bateriach, bez pogorszenia jakości produkowanego koksu.

Biorąc pod uwagę średnie ceny węgla w roku 2010, zmniejszenie udziału węgla typu hard w mieszance koksowniczej z 76% do 60% spowoduje efekty ekonomiczne w postaci obniżenia kosztu wsadu węglowego o około 6,8% na 1 Mg koksu. Aktualnie w strukturze kosztów rodzajowych udział kosztów węgla koksowego (bez transportu) wynosi około 77% kosztów ogółem. Zwiększenie mocy produkcyjnych koksu wiąże się z koniecznością zagospodarowania nadwyżki gazu koksowniczego. Planowana jest więc dalsza dwuetapowa rozbudowa zakładowej elektrociepłowni zgodnie z harmonogramem przedstawionym w poniższej tabeli, co stanowi alternatywne rozwiązanie dla sprzedaży gazu do pobliskiej huty ArcelorMittal Poland.

Planowane nakłady na realizację projektów inwestycyjnych przedstawia tabela 5.2.4. W przypadku baterii nr 1 główne nakłady poniesione zostały w latach 2008-2010.

Tabela 5.2.4. Nakłady na realizację projektów inwestycyjnych w latach 2010–2020

Projekt inwestycyjny	Okres realizacji	Nakłady [mln PLN]
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii nr 1	2011	45,0
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii nr 2	2016-2017	275,0
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii nr 3	2014-2016	280,0
Remont modernizacyjno-odtworzeniowy baterii nr 4	2012-2014	280,0
Wdrożenie zintegrowanego systemu informatycznego ERP	2011	10,0
Instalacja brykietowania węgla	2011-2012	37,5
Modernizacja ISChK	2014-2017	70,0
Rozbudowa elektrociepłowni na gaz koksowniczy do 65 MWe	2011-2013	260,0
Rozbudowa elektrociepłowni na gaz koksowniczy do max 80 MWe (*)	2017-2019	300,0
Zadania krótkoterminowe	2011-2020	178,9

(*) Realizacja warunkowa, tylko w sytuacji braku odbioru zewnętrznego nadwyżek produkowanego gazu

Rok	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Nakłady, mln PLN	97,4	176,3	343,0	203,0	203,0	186,2	200,5	215,0	92,0	20,0

Źródło: materiały Koksowni „Przyjaźń”

Łączne planowane nakłady inwestycyjne w latach 2011-2020 wynoszą 1 736,4 mln PLN.

Przyjęta ścieżka rozwoju technologicznego Koksowni „Przyjaźń” jest racjonalna. Program inwestycyjny na najbliższe lata pozwoli na poprawę stanu technicznego i nowoczesności koksowni. Ponadto pozostawia możliwość elastycznego reagowania na zmiany popytu i ewentualne zmiany harmonogramu modernizacji kolejnych baterii.

Koksownia charakteryzuje się wysokim poziomem technologicznym i eksploatacyjnym. Z uwagi na posiadaną infrastrukturę produkcyjną i utrzymywaną dyscyplinę technologiczną, koksownia jest przygotowana do produkcji koksu hutniczego bardzo wysokiej jakości przy stosowaniu mieszanek węglowych o odpowiednich parametrach jakościowych.

5.3 Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” SA

Kombinat Koksochemiczny „Zabrze” SA utworzony został w 1980 r. w wyniku z połączenia 3 ówczesnych przedsiębiorstw państwowych (ZK „Zabrze”, ZK Gliwice oraz ZK Radlin w Wodzisławiu Śląskim), a w dniu 13.12.1999 r. przekształcony został w Spółkę Akcyjną. Aktualnie w skład KK „Zabrze” S.A. wchodzi 3 koksownie – Koksownia „Jadwiga”, Koksownia „Dębieńsko” i Koksownia „Radlin”.

Historia poszczególnych koksowni jest znacznie dłuższa niż samego Kombinatu, czego konsekwencją jest stan techniczny oraz poziom nowoczesności niektórych układów i węzłów technologicznych. Kolejną tego konsekwencją jest konieczność rewitalizacji przez KK „Zabrze” S.A. terenów poprzemysłowych byłych, nieistniejących już koksowni.

Na dzień 31 grudnia 2010 r. spółka zatrudniała 1033 osoby w tym 823 osoby na stanowiskach robotniczych. Zgodnie z informacją uzyskaną od Zarządu spółki jest to optymalny poziom gwarantujący obecnie prawidłowe funkcjonowanie przedsiębiorstwa. Nie planuje się dużych zmian w ilości osób zatrudnionych, natomiast w związku z planami wyłączenia starej baterii w koksowni „Radlin” zatrudnienie w tej koksowni ulegnie spadkowi.

5.3.1 Charakterystyka głównych węzłów technologicznych koksowni KK „Zabrze” SA i ocena ich stanu technicznego

Koksownie wchodzące w skład KK „Zabrze” SA spełniają standardy Najlepszych Dostępnych Technologii BAT w zakresie oddziaływania na środowisko. W okresie ostatnich 5 lat kombinat nie ponosił żadnych kar z tytułu naruszenia warunków korzystania ze środowiska.

W zakresie obowiązującego od 01.06.2007 r. systemu REACH (dot. rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i ograniczeń w zakresie chemikaliów) Kombinat wypełnia na bieżąco wszystkie zapisy wynikające z Rozporządzenia UE i dokonał rejestracji właściwej w 2010 r.

Koksownia „Jadwiga”

Koksownia „Jadwiga” posiada wymagane przepisami, stosowne pozwolenia na korzystanie ze środowiska, w tym także Pozwolenie Zintegrowane, którego termin ważności upływa 30.08.2016 r.

Jest najstarszą (powstała w 1884 roku) koksownią kombinatu. W latach 1968-2009 była kilkakrotnie modernizowana w celu dostosowania do współczesnych wymagań eksploatacyjnych.

Aktualnie w koksowni czynna jest jedna bateria koksownicza pracująca w technologii wsadu ubijanego z mokrym gaszeniem koksu. Zdolności produkcyjne baterii wynoszą 260 tys. Mg koksu rocznie. W latach 2004-2005 przeprowadzono ostatni remont potokowy baterii koksowniczej połączony z wymianą całości ceramiki obmurza, remontem kapitalnym i wymianą osprzętu. Ponadto w latach 2008-2009 wybudowano nową wieżę mokrego gaszenia koksu, przeprowadzono częściową modernizację układu węglPOCHODNYCH oraz budowę zbiornika gazu (służącego do celów technologicznych). Koksownia „Jadwiga” nie posiada natomiast odsiarczalni gazu. W latach 2003-2005 zbudowano i uruchomiono nową instalację biologicznego oczyszczania ścieków. Powstające w procesie technologicznym ścieki oczyszczane są mechanicznie i biologicznie.

Produkowany koks rozsortowywany jest w sortowni, która posiada dodatkowo unikalną linię pakowania koksu do worków (25 i 10 kg).

W zakresie zaopatrzenia w media energetyczne koksownia całkowicie uzależniona jest od dostaw zewnętrznych. Niestety zakład nie posiada żadnej infrastruktury energetycznej (ciepłowni, kotłowni itp.) umożliwiającej zagospodarowanie gazu koksowniczego. Powoduje to uzależnienie koksowni od zewnętrznych odbiorców gazu. Zbiornik technologiczny gazu umożliwia optymalizację gospodarki gazowej.

Reasumując, stan techniczny baterii koksowniczej, podobnie jak pozostałej infrastruktury produkcyjnej jest dobry, co umożliwia prawidłowe funkcjonowanie koksowni przez następnych 15 lat.

W latach 2011-2015 planowane są dalsze działania inwestycyjne mające na celu poprawę stanu infrastruktury produkcyjnej, w tym m.in. modernizacja: wsadnicy z torowiskiem, węglowni ze składowiskiem i linią namiarową, sortowni koksu ze składowiskiem oraz oddziału węglPOCHODNYCH. Łączne planowane nakłady w tym okresie wynoszą 78 964 tys. PLN.

Koksownia „Dębieńsko”

Koksownia „Dębieńsko” posiada wszelkie niezbędne dla jej funkcjonowania pozwolenia i decyzje w zakresie korzystania ze środowiska, w tym także Pozwolenie Zintegrowane – stosowna Decyzja Wojewody Śląskiego z 10.03.2006 r. (z późniejszymi zmianami). Termin ważności tej decyzji upływa 10.03.2016 r.

Koksownia uruchomiona została w 1913 roku. W latach 1954-2008 przeszła szereg modernizacji i adaptacji do aktualnych wymagań.

Większość urządzeń koksowni mimo prowadzonych standardowych działań remontowych jest znacznie wyeksploatowana i przestarzała konstrukcyjnie. Obiekty w pełni sprawne i w miarę nowoczesne to: węglownia wraz z obsługującymi ją urządzeniami oraz biologiczna oczyszczalnia ścieków.

Eksploatowana jest jedna bateria koksownicza pracująca w technologii wsadu zasypowego o zdolności produkcyjnej 260 tys. Mg koksu rocznie. Ostatni remont kapitalny wykonany został w 1985 roku. Baterię tę obsługuje zespół maszyn piecowych (brak mechanizmów automatycznego czyszczenia drzwi i ram, brak urządzeń odpylających itp.). Bateria koksownicza posiada konstrukcję o małej objętości komór. Ponadto jej elementy, w tym głównie ceramika obmurza komór, mają znaczne usterki i uszkodzenia. W skład piecowni wchodzi też wyremontowana wieża mokrego gaszenia i zrzutnia koksu. Piecownia nie posiada układu odpylania strony koksowej.

Zakład posiada własną ciepłownię umożliwiającą zagospodarowanie gazu koksowniczego. Dzięki temu koksownia jest całkowicie samowystarczalna w zakresie pary technologicznej i ciepła użytkowego. Nadwyżki produkowanej pary są sprzedawane odbiorcom zewnętrznym.

Nakłady poniesione na utrzymanie odpowiedniego stanu technicznego koksowni (w tym m.in. na modernizację węglowni, sortowni koksu) w latach 2006-2010 wyniosły 71 674 tys. PLN.

W ocenie ekspertów, bez szeroko zakrojonych działań inwestycyjnych koksownia może w miarę poprawnie funkcjonować przez okres co najwyżej kilku lat. Dlatego też w latach 2011-2015 planowane są dalsze działania inwestycyjne mające na celu poprawę stanu infrastruktury produkcyjnej, w tym m.in. modernizację: piecowni (modernizacja baterii koksowniczej ze zmianą systemu napełniania komór z zasypowego na ubijany, wieży węgla, instalacji odpylania), oddziału węglPOCHODNYCH, biologicznej oczyszczalni ścieków, rozbudowę kotłowni. Łączne planowane nakłady wynoszą 266 750 tys. PLN.

Koksownia „Radlin”

Koksownia „Radlin” posiada stosowne pozwolenia i decyzje w zakresie korzystania ze środowiska dla instalacji pieców koksowniczych – baterie nr 1 i 2, w tym także Pozwolenie Zintegrowane przyznane Decyzją Wojewody Śląskiego (z późniejszymi zmianami), którego termin ważności upływa 24.09.2018 r.

Koksownia (wybudowana w 1911 roku) została w latach 1998-2009 całkowicie zmodernizowana, odnowiona i dostosowana do współczesnych wymagań eksploatacyjnych.

Obecnie pracują w niej dwie baterie koksownicze: stara bateria nr 2 (działająca od 1970 r.) i wybudowana w 2008 r. nowoczesna bateria nr 1-bis. Obie baterie pracują w technologii wsadu ubijanego z mokrym gaszeniem koksu.

Bateria nr 2 (remont w 2004 roku) posiada rzeczywistą zdolność produkcyjną w wysokości 315 tys. Mg/rok.

Bateria nr 1-bis to jedyna jak dotąd tak duża i nowoczesna bateria systemu ubijanego w Polsce. Zastosowano w niej szereg prototypowych rozwiązań. Z baterią tą współpracuje zestaw w pełni zautomatyzowanych nowoczesnych maszyn piecowych, a także spełniająca wymagania ekologiczne wieża mokrego gaszenia z wypełnieniem komórkowym. Sortownia uruchomiona w 2007 r. jest obiektem nowoczesnym i w pełni zautomatyzowanym.

Urządzenia wydziału węglpochodnych są nowoczesne, w pełni zautomatyzowane, w dobrym stanie technicznym. W jego skład wchodzi m.in. nowoczesny węzeł katalitycznego rozkładu amoniaku i odzysku siarki metodą Clausa. Należy jednak podkreślić, że przepustowość rozpatrywanego ciągu jest ograniczona.

Nakłady poniesione na modernizację koksowni w latach 2006–2010 wyniosły 533 462 tys. PLN.

Zdolności produkcyjne baterii 1-bis kształtować się będą na poziomie 750 tys. Mg rocznie. Specyfika tej baterii (ubijany system napelniania komór, duże gabaryty – zwłaszcza szerokość komór) daje możliwość produkcji koksu najwyższej jakości (wielkopieczowego, odlewniczego), a równocześnie umożliwia częściową substytucję węgla koksowych typu hard w mieszankach wsadowych węglami semi-soft. Poziom zastosowanych w tej baterii rozwiązań konstrukcyjnych spełnia wymagania BAT w zakresie oddziaływania na środowisko, co zapewnia jej wieloletnią eksploatację.

Niestety dotychczas bateria nie osiągnęła projektowanej zdolności produkcyjnej. Spowodowane jest to wynikłymi w trakcie eksploatacji problemami z urządzeniami wykorzystywanymi do obsługi komór po stronie maszynowej. Wymusiło to konieczność rozpoczęcia budowy nowej maszyny wsadowo-wypychowej umożliwiającej osiągnięcie projektowanego czasu obsługi komory, a przez to osiągnięcie zakładanej zdolności produkcyjnej.

Koksownia nie posiada natomiast własnej infrastruktury energetycznej (kociołownie, ciepłownie itp.). Utylizacja gazu koksowniczego jest możliwa dzięki powiązaniu technologicznemu z KWK „Marcel”, skąd też dostarczana jest do koksowni niezbędna ilość pary technologicznej.

W latach 2011-2015 planowane są dalsze działania inwestycyjne mające na celu poprawę stanu infrastruktury produkcyjnej, w tym m.in. budowa nowej maszyny wsadowo-wypychowej, modernizacja wydziału węglpochodnych czy rozbudowa składowiska węgla i koksu. Łączne planowane nakłady wynoszą 192 584 tys. PLN.

Oceniane zakłady w sposób bezawaryjny prowadzą produkcję, a ich stan techniczny i stosowaną technologię należy uznać za poprawne.

5.3.2 Wielkość sprzedaży produktów KK „Zabrze” SA i jakość produkowanego koksu

Koksownie wchodzące w skład KK „Zabrze” SA produkują bardzo zróżnicowany asortyment koksu. W tym zakresie posiadają możliwości elastycznego dostosowania się do wymagań różnorodnych odbiorców.

Koksownia „Radlin” wytwarza głównie koks wielkopieczowy dla odbiorców zagranicznych (Austria, Niemcy). Koksownia „Jadwiga” specjalizuje się w produkcji koksu niskofosforowego i łamanego (dla przemysłu chemicznego (Słowacja, Austria).

Koksownia „Dębieńsko” produkuje głównie koks przemysłowo-opałowy dla odbiorców krajowych i zagranicznych (np. z przemysłu cukrowniczego).

Cieple produkty koksowania (smoła koksownicza i benzol surowy) sprzedawane są odbiorcom zagranicznym.

Gaz koksowniczy (około 35% produkcji) sprzedawany jest odbiorcom zewnętrznym.

Tabela 5.3.1. Wielkość sprzedaży produktów KK „Zabrze” w latach 2006-2010

Sprzedaż		2006	2007	2008	2009	2010
Koks ogółem, w tym:	[tys. Mg]	1 087,38	1 083,06	1 054,78	787,95	1 207,99
Koks wielkopieczowy i stabilizowany		737,05	758,52	756,04	521,99	858,22
Smoła (5% H ₂ O)		50,5	51,80	51,44	36,14	57,83
Benzol surowy		12,95	14,03	13,37	9,87	13,40
Siarczan amonu		6,25	8,28	7,05	4,27	7,56
Siarka		0,56	0,49	0,34	0,19	0,25
Gaz koksowniczy	[tys. m ³]	170 720	177 37	172 064	128 441	187 694

Źródło: materiały KK „Zabrze”

Produkowany koks w ponad 80% sprzedawany jest na rynkach zagranicznych, w większości w ramach umów wieloletnich. Głównymi odbiorcami koksu wielkopieczowego są koncerny: Voestalpine (Austria), Salzgitter AG (Niemcy), DK Recycling (Dania), natomiast koksu niskofosforowego: Novacke Chemicke Zavody AS oraz Donau Chemie AG (producenci karbidu). Koks przemysłowy odbiera Sudzucker AG, największy producent cukru w Europie.

Jakość koksu produkowanego w KK „Zabrze” SA spełnia wymagania jakościowe zgodnie z warunkami zapisanymi w kontraktach. Porównanie jakości koksu wielkopieczowego produkowanego w roku 2010 z wymaganiami zawartymi w kontraktach z głównymi odbiorcami zagranicznymi zestawiono w tab. 5.3.2.

Tabela 5.3.2. Średnie parametry jakościowe koksu wielkopieczowego w roku 2010

Parametry	Wymagania odbiorców	Średnie parametry uzyskane w 2010 r.
zawartość wilgoci całkowitej Wtr	4,5-6,0	4,5
zawartość popiołu Ad:	8-10,5	8,7
zawartość siarki Std	0,6-0,8	<0,54
zawartość chloru Cl	0,07	0,07
zawartość fosforu Pd	0,06	0,06
M40	75-78	76,9
M10	6-7	5,6
CSR	min 60	60-70
CRI	max 30	28-30

Źródło: materiały KK „Zabrze” SA

Koks produkowany jest na bazie węgla krajowych z 23-procentowym udziałem węgla importowanych z Rep. Czeskiej (ze względu na niższą zawartość fosforu w tych węglach).

Średni skład mieszanki koksowniczej w skali kombinatu zawiera około 50% węgla semi-soft. Ubijany system napelniania komór koksowniczych w koksowniach „Jadwiga” i „Radlin” pozwala na produkcję dobrej jakości koksu z mieszanek z większym udziałem słabszych jakościowo węgla, ale znacznie tańszych od węgla typu hard.

5.3.3 Rozwój KK „Zabrze” SA

Koksownie wchodzące w skład KK „Zabrze” SA charakteryzują się zróżnicowanym stanem technicznym i technologicznym, co jest związane z prowadzeniem działań modernizacyjnych w różnych okresach czasu.

Zarząd opracował racjonalny program inwestycyjny na najbliższe lata pozwalający na osiągnięcie do roku 2015 zdolności produkcyjnych na poziomie 1,3 mln Mg koksu na rok, poprawę stanu technicznego i poziomu nowoczesności zakładów koksowniczych.

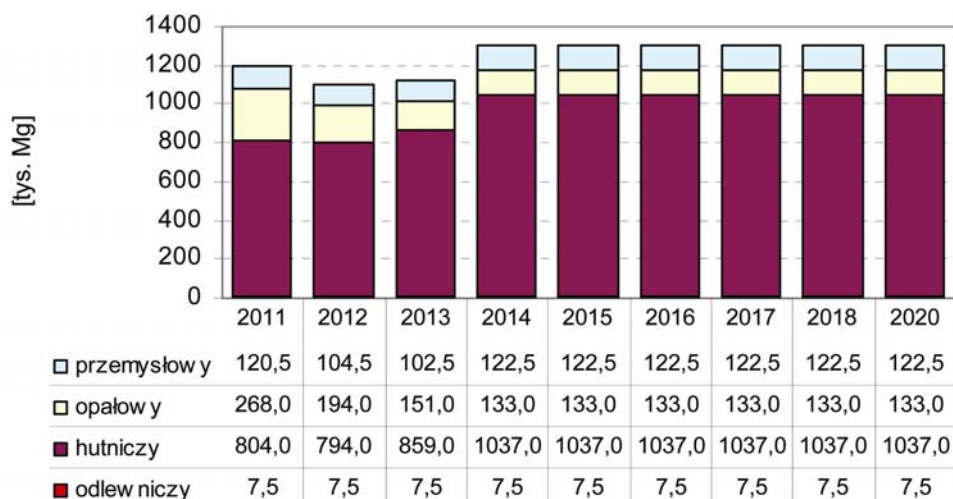
Do najważniejszych zadań należy dokończenie inwestycji w koksowni „Radlin” oraz modernizacja baterii koksowniczej ze zmianą systemu napelniania komór na system ubijany w koksowni „Dębieńsko”.

Łączne planowane na lata 2011-2015 nakłady inwestycyjne wynoszą 552 983 tys. PLN.

Table 5.3.3. Nakłady na realizację projektów inwestycyjnych w latach 2011-2015, tys. PLN

Wyszczególnienie	2011	2012	2013	2014	2015
Koksownia „Jadwiga”	9 800	28 880	33 000	3 000	4 284
Koksownia „Radlin”	47 570	14 514	18 000	44 500	68 000
Koksownia „Dębieńsko”	24 938	102 590	89 600	21 902	27 720
Pozostałe zadania	954	731	1 000	5 000	7 000
Razem	83 262	146 715	141 600	74 402	107 004

Plan sprzedaży koksu zgodny z harmonogramem modernizacji koksowni przedstawia wykres 5.3.1.

Rys. 5.3.1. Planowana przez KK „Zabrze” SA sprzedaż koksu w latach 2011-2020

Ponad połowa produkcji koksu będzie pochodziła z koksowni „Radlin” (720 tys. Mg). W strukturze sortymentowej około 80% stanowić będzie koks wielkopiecowy i odlewniczy.

5.4 Polski Koks

Spółka Polski Koks SA z siedzibą w Katowicach została utworzona 31 stycznia 1996 r. przez JSW SA ZK Przyjaźń oraz Hutę Katowice. Obecnie akcjonariuszami spółki są: JSW – 51% akcji, Koksownia Przyjaźń – 24,5% akcji oraz ArcelorMittal – 24,5% akcji.

Polski Koks jest spółką handlową zajmującą się eksportem koksu, zakupami węgla pod produkcję eksportową koksu, spedycją węgla i koksu oraz sprzedażą węglopochodnych i paliw kwalifikowanych.

Oferta spółki obejmuje koks produkowany głównie w Koksowni Przyjaźń oraz ZK Zdzeszowice (akcjonariuszy spółki) w sortymencie: koks wielkopiecowy (sucho- i mokro-gaszony), koks stabilizowany, odlewniczy, przemysłowo-opałowy oraz orzech, groszek i koksik (0-10 mm), jak też koks odlewniczy z WZK „Victoria” SA.

Szeroka gama oferowanych sortymentów koksu o wysokiej jakości decyduje o pozycji rynkowej spółki, która jest największą w świecie firmą handlującą koksem. Udział Polskiego Koksu w światowym handlu koksem wahał się w ostatnich trzech latach na poziomie: 13% w 2008 r.; 16,5% w 2009 r. i około 13,1% w roku 2010.

Table 5.4.1. Wielkość i kierunki sprzedaży eksportowej koksu przez Polski Koks
[tys. Mg]

		2008	2009	2010	Uwagi
Koks ogółem		3 869	2 585	3 033	udział koksu grubego stanowi około 85%
w tym	Europa	3 516	2 225	2 819	gl. importerzy: Rumunia, Niemcy, Słowacja, Rep. Czeska, Austria, Francja, Finlandia, Serbia, Ukraina, Norwegia
	kraje UE	2 853	2 027	2 475	
	Inne kraje	353	360	214	USA, Indie

Źródło: materiały Polskiego Koksu

Spadek eksportu koksu w roku 2009 był wynikiem głębokiego kryzysu, w jakim znalazł się przemysł hutniczy i powiązane z nim branże węglowa i koksownicza. Mimo to Polski Koks SA pozyskał nowe rynki zbytu: Indie, Iran, Pakistan, Dania. Po załamaniu się eksportu koksu z Chin, które były głównym dostawcą koksu do Indii, rynek ten może być bardzo perspektywiczny dla producentów w Polsce, jednak nadal głównymi odbiorcami pozostaną koncerny hutnicze w Europie.

Polski Koks SA zasadniczą część dostępnego tonażu koksu sprzedaje w oparciu o kontrakty wieloletnie z bezpośrednimi odbiorcami, głównie europejskimi. Kierunki zamorskie są traktowane przez spółkę jako rynki spotowe.

W obszarze handlu węglem Polski Koks prowadzi dostawy węgla (głównie z JSW SA) do krajowych koksowni, a w roku 2009 również do zakładów grupy ArcelorMittal Sourcing. W ostatnich latach spółka pośredniczyła w sprzedaży 3,4-3,8 mln Mg węgla rocznie.

Działalność przewozowo-spedycyjna obejmuje: przewozy koksu oraz innych produktów na eksport zarówno w kraju jak i poza granicami kraju oraz przewozy węgla z kopalń JSW do odbiorców krajowych i zagranicznych.

Powiązania kapitałowe z producentami węgla koksowego i koksu daje spółce możliwości konkurowania z innymi dostawcami koksu na rynku międzynarodowym, szczególnie w regionie Europy

5.5 Możliwości rozwojowe obszaru koksowniczego

Prowadzenie działalności w obszarze produkcji koksu wymaga analizy stanu i kierunków rozwoju potencjału wytwórczego koksowni w kontekście trendów światowych.

Dla producentów koksu coraz poważniejszym wyzwaniem staje się uzyskanie odpowiedniej jakości koksu, zaspokajającej rosnące wymagania odbiorców. Z uwagi na postępujący proces substytucji koksu w procesie wielkopiecowym (m.in. w wyniku wdrażania technologii PCI) utrzymywać się będzie tendencja wzrostu wymagań co do parametrów jakościowych koksu stosowanego w tym procesie – dotyczy to głównie takich parametrów jak CSR, CRI, M40, M10, zawartość popiołu i wilgoci, jak również zawartości siarki, fosforu, chloru i alkaliów.

Dla koksowni niezintegrowanych organizacyjnie z hutami staje się to często warunkiem przetrwania na rynku. Najważniejszą grupą czynników oddziałujących na jakość koksu są właściwości wsadu węglowego. Optymalny dobór receptury mieszanki ma fundamentalne znaczenie zarówno dla jakości koksu, jak i ekonomiki procesu, gdyż udział kosztów surowca węglowego w kosztach całkowitych sięga 80%.

Czynnikami, które mogą wspomagać poprawę jakości koksu, są: odpowiednie operacje przygotowania mieszanki węglowej oraz stosowana technologia napełniania komór. Na jakość koksu wpływają również warunki prowadzenia procesu koksowania oraz stan techniczny baterii koksowniczych. Jakość koksu można także kształtować w końcowej fazie jego produkcji, tj. podczas procesu chłodzenia, transportu, obróbki mechanicznej i sortowania (obróbka pozapiecowa).

Wszystkie te czynniki zostały uwzględnione w strategiach rozwoju zakładów koksowniczych tworzących wraz z JSW SA Dywizję Węglowo-Koksową. Strategicznym celem Koksowni Przyjaźń Sp. z o.o. oraz Kombinatu Koksowniczego „Zabrze” SA jest produkcja koksu na założonym poziomie ilościowym (docelowo łącznie 4,5 mln Mg koksu na rok) wraz z dostosowaniem urządzeń i techniki do wymogów Najlepszych Dostępnych Technik (BAT).

Konieczność modernizacji baterii koksowniczych wynikająca z wieku tych instalacji stwarza możliwość efektywnej zmiany technologii napełniania komór z systemu zasypowego na ubijany. Technologia wsadu ubijanego umożliwi ograniczenie zapotrzebowania koksowni na najbardziej deficytowe węgle typu hard poprzez częściową ich substytucję łatwiej dostępnymi, a zarazem znacznie tańszymi węglami typu semi-soft, bez pogorszenia jakości produkowanego koksu.

Równoczesne wdrożenie nowych technologii przygotowania wsadu dla pozostałych baterii pracujących w technologii wsadu zasypowego, tj. brykietowanie części wsadu (węgli semi-soft) w połączeniu z plastyfikacją wsadu przy pomocy np. paku twardego umożliwi zwiększenie udziału tych węgli w mieszankach stosowanych na tych bateriach (choć nie w tak znacznym stopniu jak w przypadku technologii wsadu ubijanego).

W strukturze sortymentowej produkowanego koksu co najmniej 80% stanowić będzie koks hutniczy, gdyż hutnictwo żelaza i stali oraz metali kolorowych jest obecnie i będzie w perspektywie wielu lat głównym odbiorcą koksu.

Sytuacja na międzynarodowych rynkach węgla koksowego i koksu oraz prognozowany wzrost zapotrzebowania na te surowce w latach następnych stwarza możliwości utrzymania wysokiej pozycji Polski jako głównego eksportera koksu w Europie, a szczególnie do państw Unii Europejskiej.

W 2009 roku za sprawą drastycznego spadku eksportu z Chińskiej Republiki Ludowej (z 12,1 mln Mg w roku 2008 do 0,54 mln Mg w roku 2009) Polska stała się największym światowym eksporterem koksu. Pozycję tę utrzymała również w roku 2010. Chiny zwiększyły wprawdzie eksport do 3,34 mln Mg, ale głównie na rynek azjatycki.

Strategicznym celem działalności Grupy Węglowo-Koksowej jest umocnienie pozycji wiodącego producenta węgla koksowego i dostawcy koksu na rynku europejskim.

Do czynników decydujących o konkurencyjności Grupy Węglowo-Koksowej na rynku dostawców koksu zaliczyć należy:

- wysoką i stabilną jakość produkowanego koksu,
- pewność dostaw oraz możliwość elastycznego reagowania na ilościowe i jakościowe wymagania odbiorców,
- dostęp do surowca węglowego gwarantującego wysoką jakość produkowanego koksu,
- rentę geograficzną, wynikającą z korzystnej lokalizacji producentów koksu w stosunku do jej głównych odbiorców koksu.

Polska, jako jedyne państwo w tej części Europy, posiada znaczne zasoby węgla koksowego, a JSW SA jest największym producentem węgla koksowego typu hard. Daje to gwarancję dostaw surowca dla koksowni działających w ramach zintegrowanej Grupy i dobrą pozycję w walce konkurencyjnej na rynku krajowym i rynkach eksportowych.

6. ZAKŁADY ENERGETYCZNE

6.1 Wprowadzenie

Początek energetyki opartej na węglu i metanie w obrębie miasta Jastrzębie-Zdrój przypada na lata sześćdziesiąte i osiemdziesiąte. Rozwój górnictwa węglowego, współistnienie osiedli mieszkaniowych oraz kopalń doprowadziło w efekcie do podjęcia decyzji o powstaniu zakładów energetycznych, produkujących ciepło do celów grzewczych oraz energię elektryczną. Produkcja energii w pierwszych elektrociepłowniach „Moszczenica” oraz „Zofiówka” była możliwa dzięki wykorzystaniu paliwa węglowego z macierzystych kopalń. Od samego początku przewidziano wykorzystanie metanu jako paliwa pomocniczego. Budowa elektrociepłowni przy kopalniach pozwoliła na wykorzystanie dla celów kopalni i elektrociepłowni tej samej infrastruktury technicznej, wiążąc te podmioty ze sobą.

W 1995 roku, w wyniku procesów restrukturyzacji górnictwa, zakładających wyodrębnienie z kopalń działalności nie związanych z podstawowym procesem wydobywczym powstała Spółka Energetyczna „Jastrzębie” S.A. (SEJ S.A.). Założycielem, a zarazem właścicielem 100% akcji stała się Jastrzębska Spółka Węglowa SA. W wyniku uporządkowania stanu prawnego majątku SEJ S.A. stała się wyodrębnionym podmiotem gospodarczym, zdolnym do samodzielnego funkcjonowania. W 2001 roku nastąpiło włączenie „Elektro-Energo-Gaz Suszec” S.A. w struktury Spółki Energetycznej Jastrzębie.

Obecnie w skład SEJ S.A. wchodzi trzy jednostki produkcyjne: EC „Moszczenica”, EC „Zofiówka” oraz Zespół Elektrociepłowni Kogeneracyjnych grupujący EC „Pniówek” i EC „Suszec”. Oprócz SEJ S.A. w grupie kapitałowej JSW SA energię elektryczną wytwarza również Koksownia Przyjaźń Sp. z o.o.

Część kopalń JSW SA posiada kogeneracyjne układy nienależące do SEJ S.A. – przykładowo KWK „Borynia” i KWK „Budryk”. Instalacja w KWK „Budryk” wykonana została przez Zakład Produkcji Ciepła „Żory” Sp. z o.o. jeszcze przed włączeniem KWK „Budryk” w struktury JSW SA.

6.1.1 Podstawowe cele i zadania

Podstawowym przedmiotem działalności Spółki Energetycznej „Jastrzębie” S.A. jest:

- produkcja energii elektrycznej dla potrzeb przemysłowych i dla odbiorców indywidualnych,
- produkcja energii cieplnej na cele przemysłowe, komunalne oraz dla odbiorców indywidualnych (szczególnie w rejonie miasta Jastrzębie-Zdrój, gminy Pawłowice i Suszec),
- produkcja chłodu dla kopalń Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (KWK Pniówek),
- produkcja sprężonego powietrza na potrzeby własne oraz kopalń JSW SA. (KWK „Zofiówka”),
- świadczenie usług produkcyjnych, handlowych, remontowych i inwestycyjnych związanych z energetyką.

Spółka Energetyczna „Jastrzębie” S.A. swoją działalność prowadzi w oparciu o koncesje uzyskane z Urzędu Regulacji Energetyki oraz taryfy zatwierdzone przez ten urząd. Aktualne koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej oraz ciepła obejmują horyzont do 2018 roku.

Wyprodukowaną energię elektryczną SEJ SA sprzedaje do JSW w ilości około 81,5%, 1,2% do pozostałych odbiorców, a ponad 17% zużywa na własne potrzeby (m.in. produkcja sprężonego powietrza). Energia elektryczna, ciepła oraz ciepła woda użytkowa jest bezpośrednio dostarczana do kopalń za pomocą własnej infrastruktury technicznej. Dystrybucja energii cieplnej oraz wody użytkowej dla odbiorców komunalnych jest realizowana przez firmę zewnętrzną – Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej S.A. w Jastrzębiu-Zdroju. W chwili obecnej produkcja sprężonego powietrza oraz chłodu jest realizowana tylko na potrzeby poszczególnych kopalń.

6.2 Charakterystyka jednostek produkcyjnych SEJ S.A.

6.1.2 Zatrudnienie

Dużym atutem działalności SEJ S.A. jest struktura zatrudnienia, która kształtuje się od 5 lat na poziomie ok. 420 osób, spośród których większość pracujących posiada ponad 20-letnie doświadczenie zawodowe. Ponad 57% kadry posiada wykształcenie wyższe i średnie. Średnia wieku kształtuje się na poziomie 41-45 lat. W opinii ekspertów, taka struktura zatrudnienia wskazuje na duże doświadczenie zawodowe załogi oraz dbałość zarządu Spółki o kontynuację prowadzonej polityki kadrowej, zapewniającą wysoki poziom obsługi urządzeń i jakości pracy.

Tabela 6.1.1. Poziom zatrudnienia w latach 2006-2010 w SEJ S.A.

Rok	EC „Moszczenica”	EC „Zofiówka”	EEG „Pniówek”	Biuro Zarządu*	SEJ S.A. – RAZEM
2006	141	188	74	39	442
2007	131	172	73	42	418
2008	127	173	73	52	425
2009	124	165	74	53	416
2010	80	106	59	173	418

*W styczniu 2010 w miejscu Biura Zarządu powstało Centrum Zarządzania

Zagospodarowanie zasobów ludzkich oparte jest na przemieszczaniu pracowników w ramach wewnętrznych potrzeb spółki. Realizowane są procedury obowiązującego w SEJ S.A. od 2005 roku Zintegrowanego Systemu Zarządzania umożliwiające podniesienie kwalifikacji i dostosowanie do aktualnych warunków pracy. W styczniu 2010 roku uruchomione zostało Centrum Zarządzania jako centralna jednostka obsługi administracyjnej.

6.1.3 Zdolności produkcyjne

Moce produkcyjne zainstalowane: energii elektrycznej, energii cieplnej, chłodniczej oraz sprężonego powietrza przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 6.1.2. Zdolności produkcyjne poszczególnych zakładów [dane na rok 2010]

Wyszczególnienie	J.m.	EC „Moszczenica”	EC „Zofiówka”	EC „Pniówek”	EC „Suszec”	Razem SEJ S.A.
Moc zainstalowana w energii elektrycznej	MWe	36,600	64,000	10,304	6,640	117,544
Moc zainstalowana w energii cieplnej	MWt	139,6	280,9	103,3	66,7	590,5
Moc zainstalowana w energii chłodniczej	MWch	-	-	14,5	-	14,5
Moc zainstalowana w sprężonym powietrzu	m ³ /h	-	135 000	-	-	135 000

W chwili obecnej SEJ S.A. dysponuje łączną mocą zainstalowaną czlonu ciepłowniczego na poziomie 590,5 MW i mocą elektryczną generatorów 117,5 MW. Przedstawiona w tabeli 6.1.3 wielkość produkcji SEJ S.A. w latach 2006-2010 jest w znacznym stopniu uzależniona od zapotrzebowania oraz bezpośrednio powiązana z zużyciem paliw pierwotnych (tabela 6.1.4).

Tabela 6.1.3. Wielkość produkcji w latach 2006-2010

Wyszczególnienie	j.m.	2006	2007	2008	2009	2010
Energia elektryczna	MWh	716 015,11	760 680,95	720 000,79	669 676,71	538 312,05
Gorąca woda	GJ	1 939 259	1 767 563	1 767 722	1 880 116	2 232 175
Sprężone powietrze	tys. m ³	302 364	296 989	326 315	290 554	272 218
Chłód	MWh	24 167	20 596	21 595	26 902	26 402

Tabela 6.1.4. Wielkość zużycia paliw pierwotnych w latach 2006-2010

Zużycie paliw	J.m.	2006	2007	2008	2009	2010
Węgiel	Mg	348 272	356 451	369 421	334 920	265 619
Biomasa	ton	0	0	0	0	472
Gaz	tys. m ³	83 101	91 428	79 561	78 056	72 267

W 2010 roku przeprowadzono próby częściowego wykorzystania biomasy jako paliwa podstawowego, co daje w przyszłości możliwość zwiększenia produkcji energii w EC „Moszczenica” oraz EC „Zofiówka” bez przekroczeń bezpłatnych limitów emisji. Eksperti pozytywnie oceniają zwiększanie udziału odnawialnych źródeł energii w produkcji ogółem. Ponadto, w zakładzie istnieje możliwość dalszego rozwijania zdolności produkcyjnych, w tym zagospodarowania sezonowych nadwyżek dostępnych paliw, zwłaszcza mieszanek metanowo-powietrznych, które mogą być wykorzystywane w silnikach gazowych. Przeznaczone na te cele nakłady inwestycyjne są adekwatne.

6.1.4 Ogólna charakterystyka elektrociepłowni

Głównym paliwem wykorzystywanym w elektrociepłowniach jest węgiel kamienny oraz gaz ziemny z odmetanowania pokładów węgla. W EC „Pniówek” oraz EC „Suszec” gaz ziemny wysokometanowy jest wykorzystywany do zasilania agregatów prądotwórczych.

Tabela 6.2.5. Podstawowe dane zakładów produkcyjnych

Wyszczególnienie	EC „Moszczenica”	EC „Zofiówka”	EC „Pniówek”	EC „Suszec”
Rok uruchomienia EC	1965	1973	2000 (1974-1999 ciepłownia)	1997
Rok uruchomienia ostatniego turbozespołu	1998	1974	2007	2005
Rodzaj paliwa podstawowego	węgiel kamienny, gaz ziemny z odmetanowania pokładów węgla kamiennego	węgiel kamienny, gaz ziemny z odmetanowania pokładów węgla kamiennego	gaz ziemny wysokometanowy (agregaty prądotwórcze), węgiel kamienny (kotły ciepłownicze)	gaz ziemny wysokometanowy (agregaty prądotwórcze), węgiel kamienny (kotły ciepłownicze)

Aktualnie SEJ S.A. eksploatuje pięć silników napędzanych metanem, w tym dwa w układzie trójgeneracji, produkując energię elektryczną, ciepło i chłód dla KWK „Pniówek”. Odbiory mieszanek metanowo-powietrznych stanowią kotły pyłowe dwupaliwowe OCG-64, OP-140, kotły gazowe PWPg, WR oraz silniki TBG 632 V16 (3 szt.), TCG 2032 (2 szt.). Dane dotyczące aktualnych zdolności produkcyjnych poszczególnych elektrociepłowni wraz z parametrami podstawowych urządzeń produkcyjnych zostały przedstawione w tabeli 6.2.6.

Tabela 6.2.6. Szczegółowe dane dotyczące zdolności produkcyjnych

Wyszczególnienie	EC „Moszczenica”	EC „Zofiówka”	EC „Pniówek”	EC „Suszec”
Liczba kotłów energetycznych	2	2	3	2
Liczba kotłów ciepłowniczych	2	3	4	4
Liczba turbozespołów	4	2	3	2
Moc osiągalna kotłów energetycznych	115 MW	210 MW	10 MW	6 MW
Moc osiągalna kotłów ciepłowniczych	58 MW	135 MW	93 MW	61 MW
Moc znamionowa turbozespołów	36.6 MW	64 MW	10.3 MW	6.6 MW
Moc osiągalna turbozespołów	28 MW	64 MW	10.3 MW	6.6 MW
Moc osiągalna elektryczna netto	24 MW	58 MW	9.3 MW	6.3 MW
Moc osiągalna cieplna	113 MW	215 MW	103 MW	67 MW
Moc osiągalna cieplna w skojarzeniu	55 MW	146 MW	10 MW	6 MW
Moc elektryczna przy osiągalnej mocy cieplnej	28 MW	52 MW	10.3 MW	6.6 MW
Moc cieplna przy osiągalnej mocy elektrycznej	55 MW	80 MW	103 MW	67 MW

6.1.5 Stan techniczny oraz stopień wykorzystania parku maszynowego

W posiadaniu SEJ S.A. znajdują się 4 kotły energetyczne wyprodukowane w latach 1968-1974. W EC „Moszczenica” kotły te przeszły modernizacje w latach 2004-2005. Kotły znajdują się obecnie w dobrym stanie zapewniającym dalszą pracę. Energia elektryczna jest generowana przez 6 turbozespołów wyprodukowanych w latach 1968-1974 (4 urządzenia) oraz 1994-1998 (2 urządzenia). Urządzenia te są na bieżąco serwisowane siłami i środkami własnymi SEJ S.A. lub z wykorzystaniem firm zewnętrznych.

Tabela 6.2.7. Szczegółowe dane dotyczące parku maszynowego

Urządzenie	Lokalizacja	Typ urządzenia	Rok rozpoczęcia eksploatacji/modernizacja	Producent
Kotły energetyczne	ECM, ECZ	OCG-64, OP-140	1968-1974 / 2004-2005	Rafako
Turbozespoły	ECM, ECZ	C, UK	1968-1994	Brnenska, Skoda, Zamech, Dolmel
Kogeneracyjny układ energetyczny oraz energetyczno-chłodniczy	ZEK-ECP, ZEK-ECS	TBG 632 V 16, TCG 2032 V 16, TCG 2032 V 16	1997-2007	Deutz, Van Kaick
Kotły ciepłownicze	ECM, ECZ, ZEK-ECP, ZEK-ECS	WR-10, WR-25, WP-70, WPG-40, PWPg-5, PWPg-6, PWRp-20	1964-1996	Sefako, Rafako, PEnPW

Kotły parowe i turbiny eksploatowane w EC „Moszczenica” i EC „Zofiówka” ze względu na wiek produkcji są już technologicznie przestarzałe. W odniesieniu do całego układu, wysoki wskaźnik zużycia energii chemicznej w paliwie oraz znaczna emisyjność, w porównaniu do obiektów energetyki zawodowej, uzasadnia produkcję energii jedynie w granicach limitów emisji.

W ramach parku maszynowego SEJ S.A. posiada 14 kotłów ciepłowniczych będących jednostkami wytwórczymi ciepła. Struktura wiekowa kotłów kształtuje się na poziomie: powyżej 30 lat (6 szt.), 20-29 lat (5 szt.), poniżej 20 lat (3 szt.). Poza jednym kotłem wszystkie są sprawne i w dobrym stanie technicznym.

Silniki gazowe (5 szt.) pracujące w układach kogeneracji oraz trójgeneracji z jednoczesną produkcją chłodu to najnowsze jednostki pracujące w SEJ S.A. Obiekty te są serwisowane oraz utrzymywane na bieżąco zgodnie z zaleceniami producenta.

Odbyta wizja lokalna oraz przekazane dane wskazują, że większość obiektów parku maszynowego znajduje się w dobrym stanie technicznym pozwalającym na ich bezawaryjną pracę. Główne obiekty elektrociepłowni ze względu na wiek wymagają sukcesywnych prac modernizacyjnych i stopniowej wymiany, co zostało uwzględnione w planach inwestycyjnych Spółki. Jednocześnie wszystkie oceniane urządzenia pomimo znacznego wieku eksploatacyjnego mogą być nadal eksploatowane. Zauważono, iż jednostki produkcyjne, w szczególności EC „Zofiówka” oraz EC „Moszczenica”, posiadają względnie wysoki wskaźnik zużycia energii elektrycznej na potrzeby własne.

Tabela 6.2.8. Dyspozycyjność podstawowych obiektów [dane za okres 2008-2010]

	ECM	ECZ	ZEK-ECP	ZEK-ECS	SEJ – średnio
Kotły energetyczne	77,7%	84,9%			81,4%
Turbozespoły	80,5%	84,0%			81,9%
Silniki gazowe			91,3%	92,1%	91,6%
Kotły ciepłownicze	99,6%	97,1%	98,8%	99,9%	99,0%
Wartość średnia	80,7%	84,9%	93,8%	93,4%	87,6%

Dyspozycyjność jednostek wytwarzających energię elektryczną w EC „Moszczenica” oraz EC „Zofiówka” kształtuje się na nieco niższym poziomie, porównując uzyskiwane rezultaty do tego typu obiektów energetyki zawodowej. Wysokim stopniem wykorzystania oraz dyspozycyjnością rzędu 92% charakteryzują się silniki gazowe, pracujące około 7 800 godzin rocznie. Dla porównania – średni, roczny czas pracy kotłów energetycznych w latach 2008-2010 wynosił 6 570 godzin. Kotły ciepłownicze ze względu na sezonowe zapotrzebowanie na energię, remonty oraz planowane wyłączenia pracowały w okresie 2008-2010 średnio około 1 800 godzin rocznie.

Zgodnie z zebranymi danymi, sposób eksploatacji urządzeń oraz ich dyspozycyjność zapewniają utrzymanie dotychczas osiąganych wartości mocy elektrycznej i ciepłej.

6.1.6 Ochrona środowiska

Wytwarzane odpady Spółka przekazuje firmom posiadającym pozwolenia na ich zagospodarowanie. Popiół lotny lokowany jest przez firmy zewnętrzne w podziemnych wyrobiskach KWK „Zofiówka” oraz KWK „Jas-Mos”. Żużel wykorzystywany jest do budowy dróg technologicznych na zwalowisku. Z tytułu emisji zanieczyszczeń SEJ S.A. odprowadza do Urzędu Marszałkowskiego opłaty za gospodarcze korzystanie ze środowiska. W ciągu ostatnich lat przekroczenia dopuszczalnych emisji miały miejsce jedynie w przypadku dwutlenku węgla. Zauważono tutaj wyraźny spadek przekroczeń od wartości rzędu 100% w przypadku EC „Moszczenica” i EC „Zofiówka” do poziomu poniżej

limitu w EC „Moszczenica”. W przypadku EC „Zofiówka” przekroczenia sięgają obecnie 6%. Przekroczenia limitów dwutlenku węgla w EC „Pniówek” oraz EC „Suszec” w 2010 roku wynosiły odpowiednio 8% i 7%, natomiast we wcześniejszych latach kształtowały się na zbliżonym poziomie (około 5%). Emisja dwutlenku siarki, pyłów oraz tlenu azotu nie przekracza połowy przyznanego limitu. Jest to bardzo istotne w kontekście planowanych zaostrzeń norm emisyjnych dla tego typu zanieczyszczeń. W 2010 roku maksymalne wykorzystanie emisji dwutlenku siarki stanowiło 21%, dla pyłów – 11%, natomiast dla tlenu azotu – 35% wartości przyznanego limitu. W celu zmniejszenia emisyjności pyłu w ostatnich latach wykonane zostały modernizacje układów odpylania spalin w EC „Suszec” oraz EC „Pniówek”, elektrofiltrów kotłów w EC „Zofiówka” oraz EC „Moszczenica”. W ramach Zintegrowanego Systemu Zarządzania w strukturach SEJ S.A. funkcjonuje System Zarządzania Środowiskowego zgodny z normą PN-EN ISO 14001.

6.1.7 Skonsolidowane dane finansowe

Spółka przykłada szczególną wagę do efektywnego zarządzania posiadanymi zasobami. W chwili obecnej mają miejsce przygotowania do wdrażania zintegrowanego systemu zarządzania klasy ERP oraz systemu optymalizacji i wspomaganie produkcji. Działania władz Spółki zmierzają w kierunku podniesienia jakości zarządzania, co w znaczącym stopniu przyczynia się do budowy wizerunku SEJ S.A. jako wiarygodnego oraz profesjonalnego partnera w biznesie. Zarząd zapewnia odpowiednie zasoby i środki umożliwiające realizację polityki Zintegrowanego Systemu Zarządzania opartego na normach PN-EN ISO 9001:2009, PN-EN ISO 14001:2005, PN-N 18001:2004. Aktualna struktura SEJ S.A. oraz posiadane zaplecze techniczne wraz z planami inwestycyjnymi wskazują, że podjęte działania o charakterze optymalizującym produkcję i działalność spółki pozwolą na ograniczenie kosztów i zwiększenie efektywności działalności.

Tabela 6.2.9. Jednostkowy rachunek zysków i strat dla lat 2006-2010 [tys. PLN]

Wyszczególnienie	2006	2007	2008	2009	2010
Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	144 684,3	155 152,2	165 739,3	214 681,0	197 787,8
Koszty sprzedaży produktów, towarów, materiałów	132 211,4	145 008,7	158 732	188 616,6	160 517,8
Zysk (strata) ze sprzedaży	2 080,6	- 662,7	- 6133,9	12 633,5	18 641,5
Zysk (strata) z działalności operacyjnej	3 683,8	- 97,9	- 5 230,9	12 207,8	14 783,0
Zysk (strata) netto	3 659,1	1 423,6	- 4 175,9	11 166,9	12 164

Stworzona i zatwierdzona strategia SEJ S.A. na lata 2010-2020(30) zakłada wzrost wyniku na działalności operacyjnej, począwszy od 2011 roku.

6.3 Możliwości rozwoju SEJ

Realizacja strategii Spółki pozwoli w najbliższej perspektywie na modernizację i rozbudowę zakładów produkcyjnych. Planowane nakłady inwestycyjne na lata 2011-2016 szacowane są na poziomie 1 039,2 mln PLN.

Tabela 6.2.1. Nakłady inwestycyjne w latach 2006-2020 [tys. PLN]

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
SEJ S.A. – RAZEM	14 895,3	18 757,2	14 379,3	2 308,4	24 352,9	75 508,2	151 683,0
2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
220 254,8	313 151,4	256 554,0	22 010,0	29 790,0	18 690,0	14 790,0	18 790,0

Wszystkie niezbędne działania dla utrzymania aktualnego poziomu technicznego urządzeń zostały przewidziane w planach remontowo-modernizacyjnych. Dodatkowe inwestycje stanowią elementy poszerzenia możliwości produkcyjnych SEJ S.A.

Wśród głównych inwestycji planowanych znajduje się między innymi:

- budowa bloku fluidalnego 70 MWe w EC „Zofiówka” spełniającego wymogi IED,
- modernizacja kotłów EC „Moszczenica” oraz EC „Zofiówka” pod kątem spalania biomasy,
- zabudowa gazowego agregatu prądotwórczego w EC „Moszczenica” i EC „Pniówek”,
- budowa klimatyzacji dla potrzeb KWK „Zofiówka” oraz rozbudowa układu KWK „Pniówek”,
- budowa stacji sprężarek dla EC „Pniówek”,
- poprawa sprawności kotłów parowych EC „Zofiówka”,
- modernizacja kotłów ciepłowniczych, energetycznych oraz aparatury kontrolno-pomiarowej.

Założone przedsięwzięcia inwestycyjne pozwalają na realizację celów strategicznych SEJ S.A., jak również całej grupy kapitałowej JSW SA. Efektem realizacji planowanych projektów będzie osiągnięcie szczegółowych celów strategicznych, takich jak: modernizacja i rozwój posiadanej bazy wytwórczej pozwalającej na spalanie niskokalorycznych, zanieczyszczonych paliw węglowych, optymalizacja zagospodarowania metanu oraz zwiększenie udziału energii zielonej. Budowa jednostki energetycznej opartej na kotle fluidalnym pozwoli w przyszłości na zagospodarowanie zasobów paliwowych w postaci poflotacyjnych węgli niskokalorycznych.

Duże możliwości obniżenia kosztów działalności w przyszłości stwarza potencjalnie możliwe przejęcie Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej S.A. w Jastrzębiu-Zdroju przez JSW SA, PEC kupuje energię ciepłą (średnio 273,1 MW), jak i wytwarza ją z 18 źródeł o łącznej mocy 256,2 MW. Wielkość sprzedaży ciepła kształtuje się obecnie na poziomie 3 mln GJ. Przesył i dystrybucja ciepła realizowane są przy pomocy ok. 290 km sieci ciepłowniczych zlokalizowanych na terenie dziewięciu gmin.

Ze względu na stan wyposażenia, które porównano do typowych obiektów energetyki zawodowej, należy stwierdzić, iż produkcja energii powyżej bezpłatnych limitów emisji przy użyciu obecnego wyposażenia EC „Zofiówka” oraz EC „Moszczenica” nie jest opłacalna. Kierunek rozwoju przyjęty przez Spółkę zapewnia zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii i pozwala na realizację wymaganego poziomu wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Spółka czyni starania w celu zwiększenia produkcji energii ciepłej i elektrycznej w skojarzeniu.

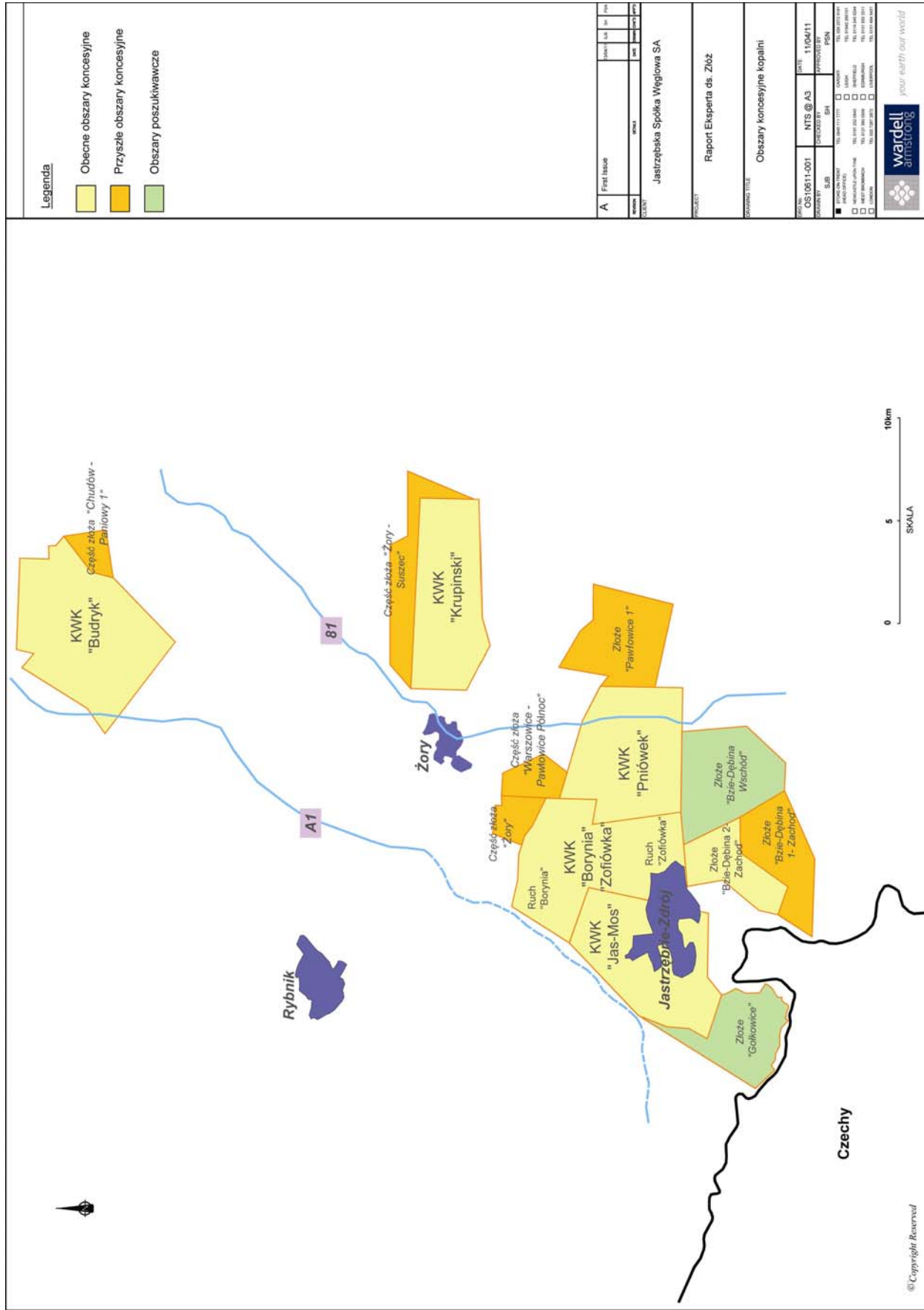
Program wykorzystania metanu z obszaru górniczego JSW SA zakłada rozbudowę układów kotłowych o nowe jednostki, zakup większej ilości silników gazowych, zagospodarowanie nadwyżek metanu (LNG, CNG, VPSA) oraz zwiększenie możliwości przesyłowych. Trójgeneracyjny układ w EC „Pniówek”, dzięki wykorzystaniu dwóch poziomów odzysku ciepła dostarczanego do chłodziarek absorpcyjnych umożliwi w praktyce osiągnięcie sprawności ogólnej na poziomie 86%. Wynik ten w porównaniu ze sprawnością typowych instalacji energetyki zawodowej rzędu 40-45%, świadczy o wysokiej wartości biznesowej tego rozwiązania. Należy również nadmienić, iż paliwo to stanowi produkt uboczny działalności górniczej. Kopalnie, dostarczając metan do SEJ S.A., uzyskują przychód związany z jego sprzedażą oraz zmniejszenie kosztów związane z zakupem tańszej energii.

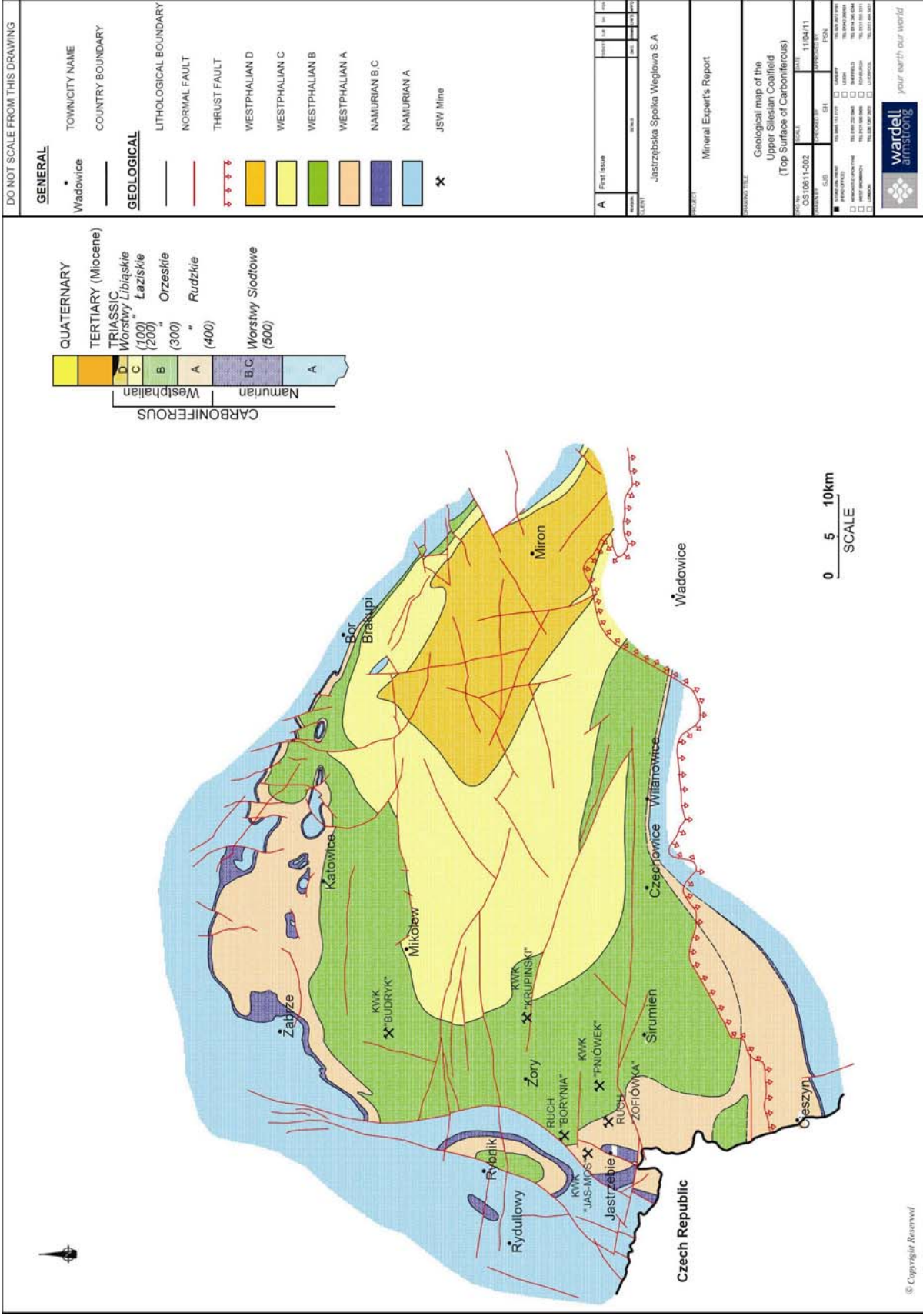
Energetyczne zagospodarowanie metanu w układach skojarzonych stanowi inwestycję niezwykle atrakcyjną, biorąc pod uwagę jego zasoby oraz dostępność w przyszłości. Działalność ta przyczyni się do zwiększenia ochrony środowiska naturalnego, umożliwiając uzyskanie tzw. fioletowych certyfikatów. Certyfikaty te posiadają wymierną wartość finansową. SEJ S.A. była i jest wielokrotnie nagradzonym krajowym liderem w tej dziedzinie.

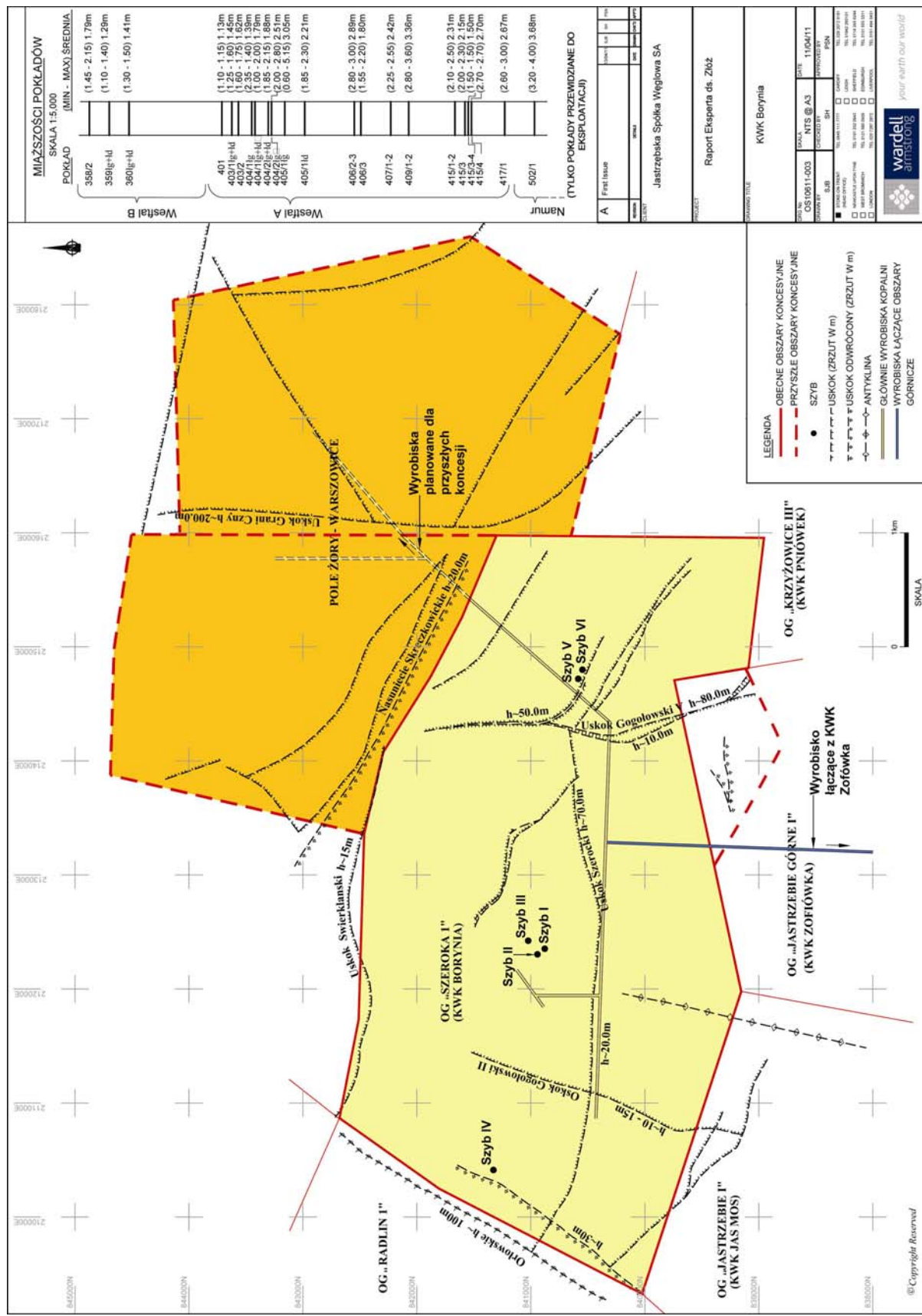
7. PRZEGLĄD RYNKU

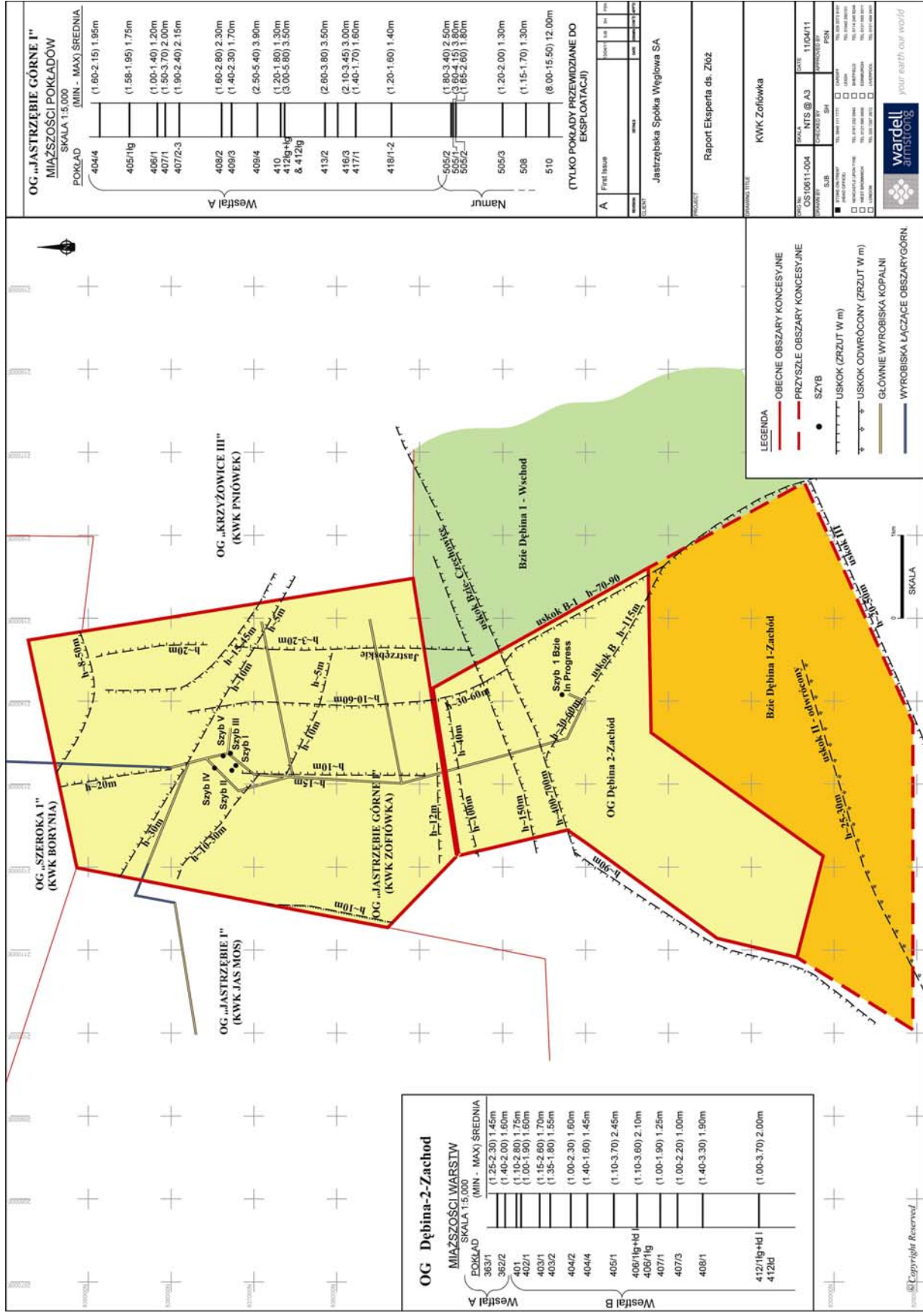
Przeгляд rynku został przygotowany przez wykonawców na potrzeby niniejszego Raportu, jednakże ze względu na istnienie odrębnego dokumentu – szerzej traktującego te zagadnienia, rozdział ten został ostatecznie usunięty z Raportu Eksperta ds. Złóż.

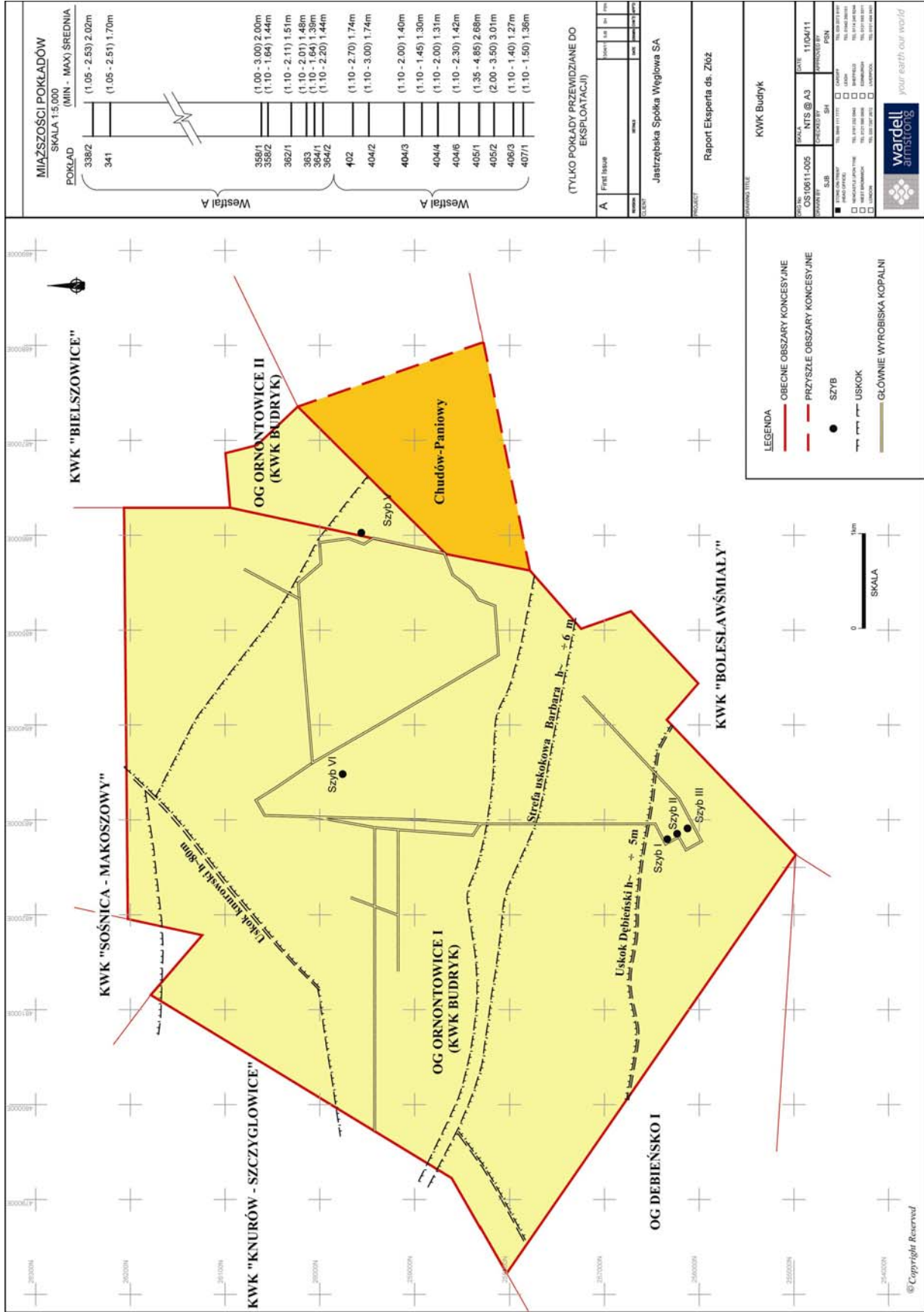
MAPY I RYSUNKI

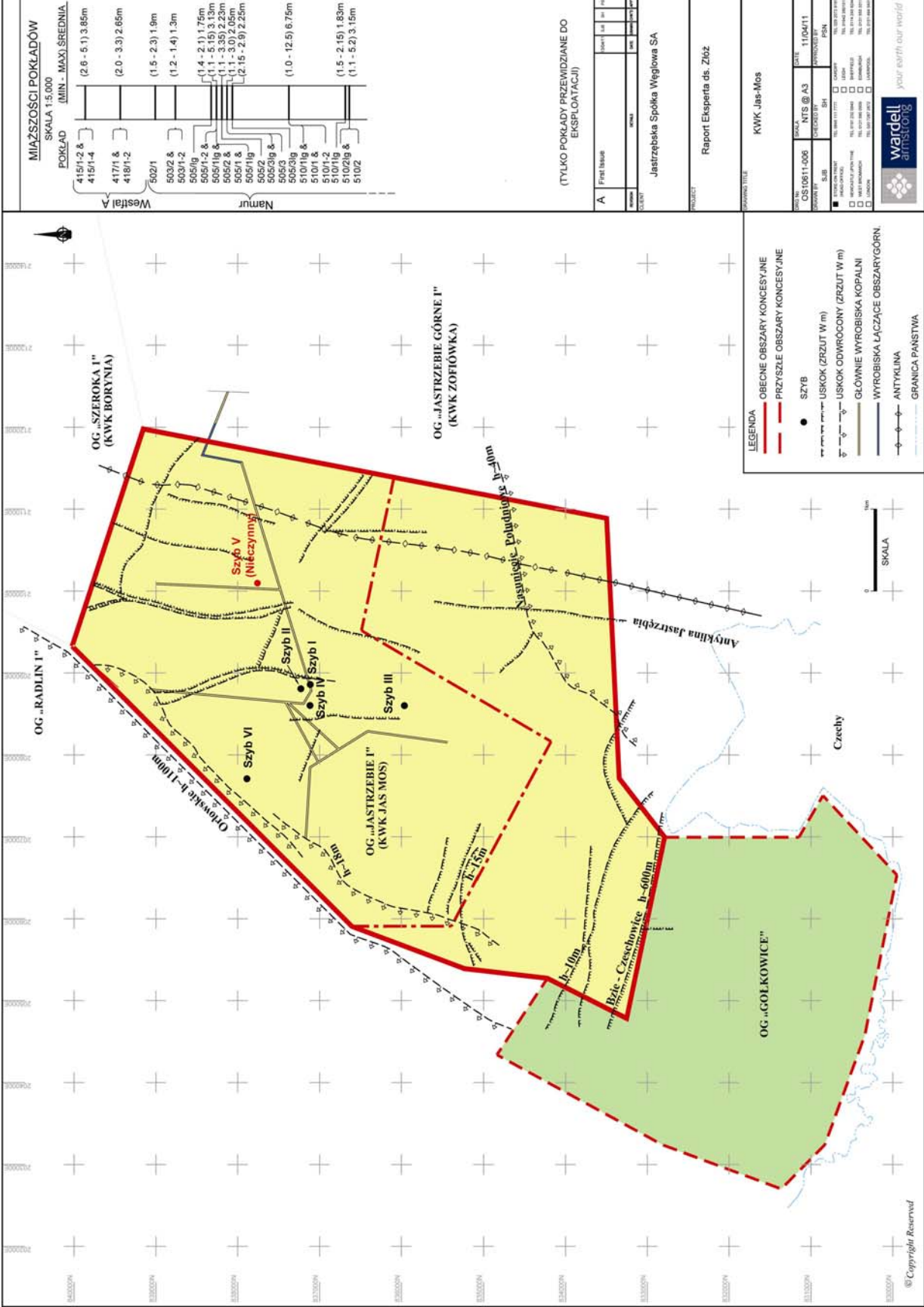

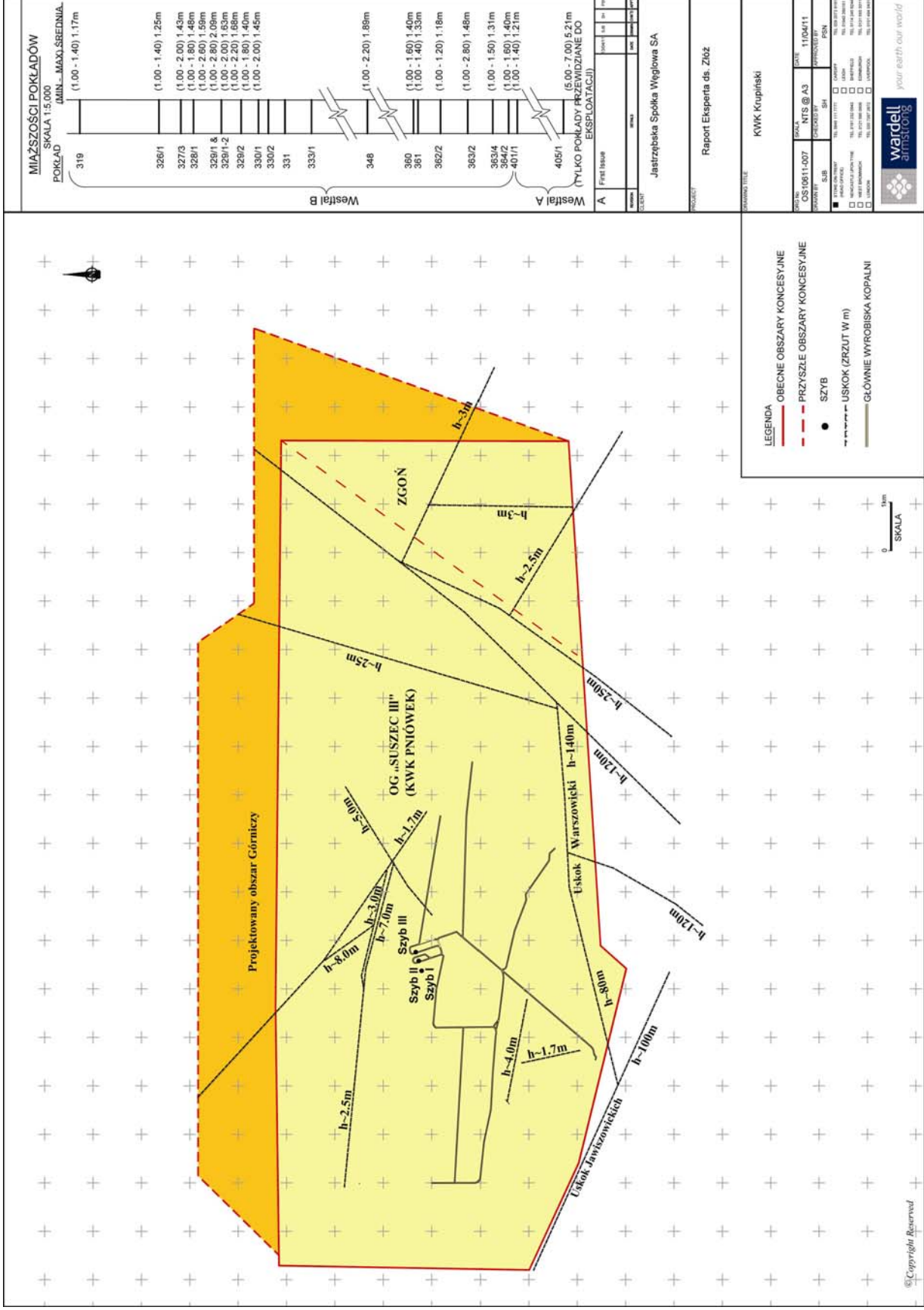

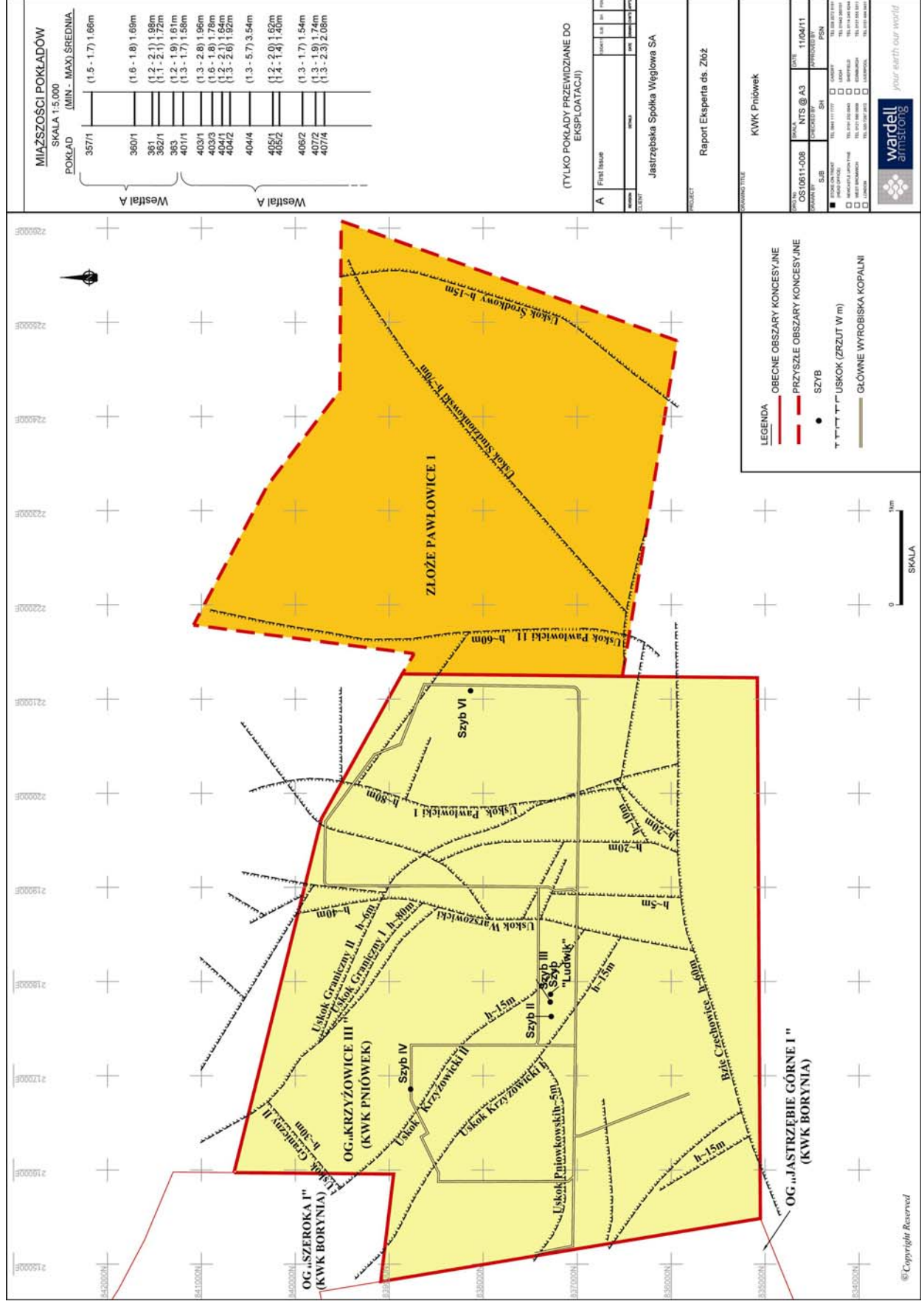

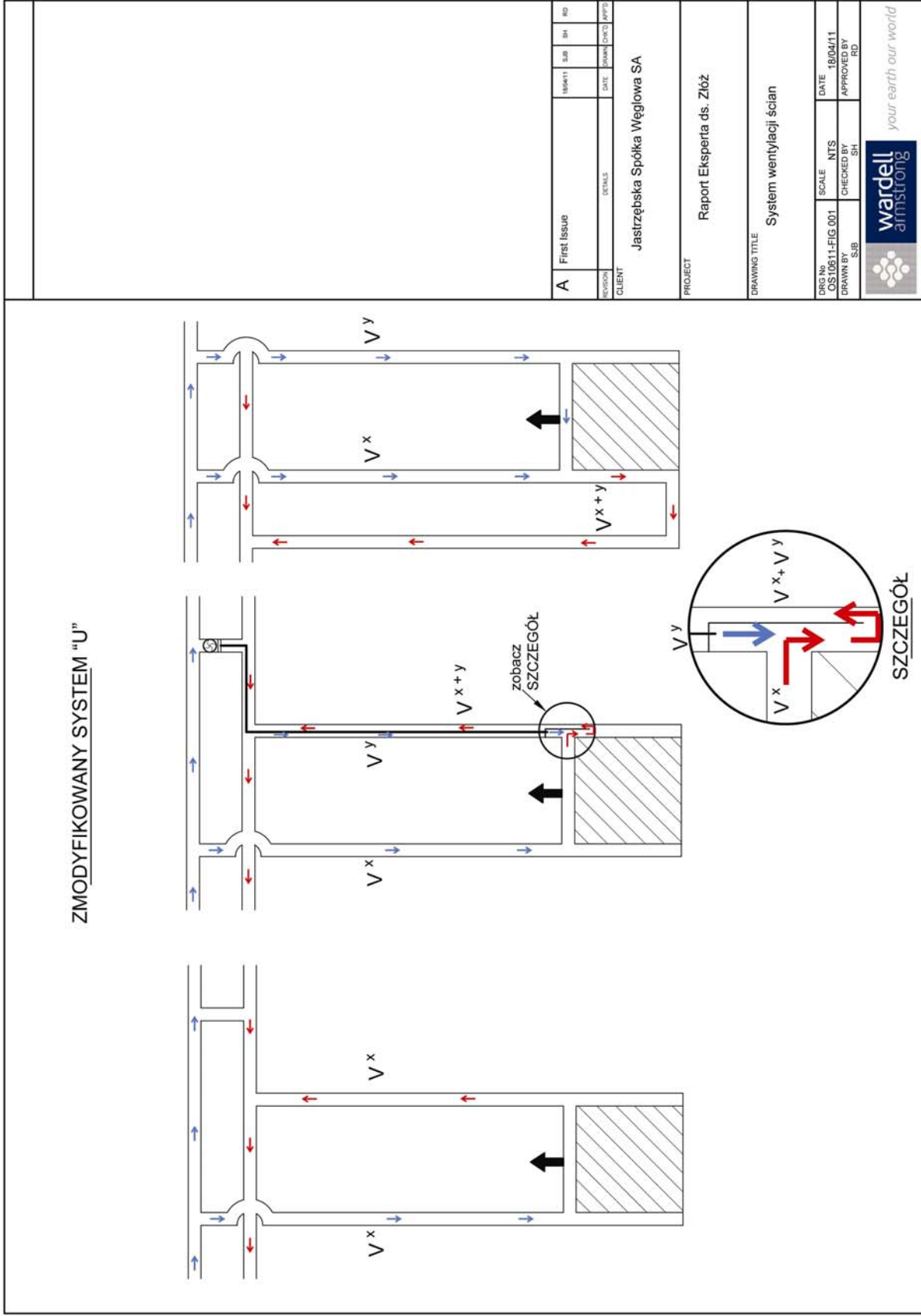

RYSUNKI

© Copyright Reserved

ZAŁĄCZNIK A – AUTORZY RAPORTU I ICH KWALIFIKACJE

WARDELL ARMSTRONG

Wardell Armstrong jest jedną z wiodących w obszarze górnictwa, surowców mineralnych i ochrony środowiska międzynarodowych firm consultingowych oferujących doradztwo techniczne w sektorze prywatnym w Wielkiej Brytanii. Prowadzi multidyscyplinarne doradztwo, działając jako niezależna spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Oferuje szeroki zakres usług w górnictwie, geologii i geotechnice, inżynierii lądowej i budownictwie, ponadto w zakresie rekultywacji gruntów, gospodarki odpadami, ochrony środowiska, bezpieczeństwa i higieny pracy.

W Wielkiej Brytanii Firma ma siedem biur regionalnych zlokalizowanych w Londynie i innych przemysłowych regionach. Ma również swoje biuro w Pekinie.

Spółka zależna Wardell Armstrong International (WAI) z siedzibą w Cornwall specjalizuje się w światowym górnictwie surowców skalnych. Posiada biura w stolicy Rosji i w Kazachstanie (Alma-Atie). Firma zatrudnia około 350 osób, a zarząd Firmy rozszerzył jej działalność doradczą na całym świecie w zakresie szeroko rozumianych usług górniczych świadczonych klientom.

Firma, z historią sięgającą 1830 roku, jest dobrze znana zarówno za granicą, jak i w Wielkiej Brytanii. Jej departament ds. zarządzania nieruchomościami sprawuje nadzór nad aktywami i interesami dwóch największych właścicieli ziemskich na Wyspach Brytyjskich, tj. Crown Estate oraz Zarządcy Kościoła Anglikańskiego.

Za granicą regularnie pracuje dla agencji darczyńców, międzynarodowych instytucji finansowych, prywatnych i państwowych przedsiębiorstw górniczych oraz organów administracji rządowej w zakresie wsparcia projektów dotyczących górnictwa, gospodarki odpadami, ochrony środowiska, bezpieczeństwa i higieny pracy. Firma angażuje się we wszelkiego rodzaju projekty górnicze zarówno będące na etapie koncepcji, jak i studiów wykonalności po opracowywanie koncepcji budowy, doradztwa na etapie prowadzenia ruchu, jak i rekomendacji w zakresie ich likwidacji. Zapewnia doradztwo dla inwestorów w zakresie szacowania zasobów, wykonywania raportów ekspertów i przeprowadzania due-diligence.

Firma posiada specjalistów w zakresie górnictwa, geologii, geotechniki, hydrologii, zarządzania odpadami, inżynierii środowiska, bezpieczeństwa i higieny pracy, odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, geodezji, inżynierii lądowej i budownictwa.

Eksperci i sygnatariusze Raportu**Andrew Birtles**

Andrew Birtles, C. Eng, Pr. Eng, MIMMM, MSAIMM jest Dyrektorem Sekcji Górnictwa i w WAI jako inżynier górniczy pracuje od 30 lat, z czego 15 lat miał do czynienia z sektorem górnictwa węgla, będąc również przez 15 lat konsultantem w tym obszarze.

Robin Dean

Robin Dean C. Eng, FIMMM jest Dyrektorem Technicznym w WAI, swoją profesję inżyniera górniczego doskonali już od ponad 40 lat, przy czym przez 35 lat miał do czynienia bezpośrednio z górnictwem węgla.

Paul Norman

Paul Norman BSc CGeol CEng FIMMM FGS FEI jest Dyrektorem Technicznym Sekcji Zasobów Węgla i Geologii w WAI. Jest ekspertem z ponad 35-letnim stażem pracy na całym świecie, będąc również członkiem wielu wyspecjalizowanych organizacji w tym zakresie. Jest ekspertem i osobą upoważnioną w zakresie oceny zasobów węgla zgodnie z metodyką JORC.

Philip Shelton

Philip Shelton BSc, PhD, CEng, MIMMM jest Dyrektorem Technicznym Sekcji Geotechniki Górniczej w WAI. Posiada ponad 30-letnie doświadczenie zdobyte podczas realizacji prac w Europie, Północnej Ameryce, Południowej Afryce, Centralnej Azji oraz Chinach.

IGSMiE PAN (MEERI)

Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk (IGSMiE PAN, MEERI PAS) został założony w 1986 roku. IGSMiE PAN (MEERI) jest jednostką naukowo-badawczą skoncentrowaną na prowadzeniu badań związanych z szerokiego rozumianą gospodarką surowcami mineralnymi i energią.

Zakres działań Instytutu obejmuje także realizację projektów koncepcyjnych oraz studiów wykonalności w zakresie dokumentowania i oceny złóż, wydobycia kopalin, prowadzenia i optymalizacji procesów produkcyjnych, przeróbki kopalin, likwidacji zakładów górniczych, aspektów środowiskowych oraz oceny ekonomicznej przedsięwzięć inwestycyjnych również z uwzględnieniem specyfiki rynków międzynarodowych.

Instytut oferuje szeroki wachlarz usług w zakresie opracowania metodologii szacowania, udostępnienia i eksploatacji zasobów złóż, pozyskiwania i przetwarzania surowców mineralnych ze źródeł pierwotnych i wtórnych oraz strategii ich gospodarczego wykorzystania.

Pracownicy Instytutu specjalizują się również w opracowywaniu i rozwijaniu metod oceny ekonomicznej zasobów, projektów zagospodarowania złóż, jak i w opracowywaniu metod optymalizacyjnych i wspierających podejmowanie decyzji w trakcie procesów restrukturyzacyjnych zarówno w górnictwie, jak i energetyce, kształtowaniu polityki energetycznej kraju oraz poszczególnych podmiotów.

IGSMiE PAN (MEERI) współpracuje z dużą liczbą instytutów naukowych, jednostek badawczych, uczelni wyższych oraz przemysłem zarówno w kraju, jak i poza granicami.

Współpraca międzynarodowa obejmuje także uczestnictwo w projektach i programach unijnych.

Eksperci i autorzy po stronie IGSMiE PAN (MEERI)**Jerzy Kicki**

Jerzy Kicki, dr inż., lider zespołu, posiada ponad 30-letnie doświadczenie jako inżynier górniczy i wykładowca, lider lub uczestnik i współautor ponad 200 projektów i raportów dla przemysłu.

Michał Kopacz

Michał Kopacz, dr inż., kierownik Projektu po stronie Instytutu, ekonomista i inżynier górniczy z ponad 10-letnim doświadczeniem, członek zespołu i lider około 25 projektów dotyczących węgla i metali przemysłowych.

Eugeniusz Jacek Sobczyk

Eugeniusz Jacek Sobczyk, dr hab. inż., geolog z ponad 30-letnim doświadczeniem. Posiada certyfikat Taksatora (TZK022) Polskiego Stowarzyszenia Wyceny Złóż Kopalin, członek zespołu i lider około 50 projektów dotyczących górnictwa podziemnego i odkrywkowego.

Artur Dyczko

Artur Dyczko, mgr inż., inżynier górniczy pracujący w Instytucie. Posiada ponad 15 lat doświadczenia. Lider i uczestnik ponad 40 projektów dotyczących eksploatacji metali przemysłowych oraz węgla.

Jacek Jarosz

Jacek Jarosz, dr inż., adiunkt w Instytucie, geolog i inżynier górniczy z ponad 20-letnim doświadczeniem, lider i uczestnik ponad 50 projektów dotyczących metali przemysłowych oraz węgla.

Piotr Saługa

Piotr Saługa, dr inż., adiunkt, ekonomista górniczy i inżynier górniczy zajmujący się wyceną projektów inwestycyjnych z ponad 20-letnim doświadczeniem. Posiada certyfikat Taksatora (TZK020) Polskiego Stowarzyszenia Wyceny Złóż Kopalin, członek zespołu i lider wielu projektów jak i współautor ocen aktywów geologicznych i górniczych.

Urszula Ozga-Blaschke

Urszula Ozga-Blaschke, dr inż., adiunkt, ekspert z ponad 30-letnim doświadczeniem w branży węgla koksowego i rynków węgla, autorka wielu ekspertyz oraz raportów.

Urszula Lorenz

Urszula Lorenz, dr inż., adiunkt, ekspert z ponad 30-letnim doświadczeniem w zakresie rynków surowców mineralnych, autorka wielu ekspertyz oraz raportów.

Agnieszka Surowiak

Agnieszka Surowiak, dr inż., adiunkt w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, ekspert z 8-letnim doświadczeniem w zakresie przeróbki węgla.

Radosław Pomykała

Radosław Pomykała, dr inż., adiunkt w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, inżynier górniczy z ponad 10-letnim doświadczeniem w zakresie pracy naukowej i badawczej, uczestnik ponad 30 projektów, współautor licznych ekspertyz dotyczących ochrony środowiska.

Agnieszka Stopkowicz

Agnieszka Stopkowicz, mgr inż., inżynier górniczy, pracownik Instytutu oraz Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, ekspert w dziedzinie geotechniki i geoinżynierii z 7-letnim doświadczeniem, uczestnik i współautor ponad 15 projektów i ekspertyz dotyczących metali przemysłowych i węgla.

Witold Kowol

Witold Kowol, mgr inż., inżynier górniczy, asystent w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Specjalizuje się w zakresie górnictwa podziemnego, zagrożeń naturalnych oraz maszyn górniczych.

Paweł Kamiński

Paweł Kamiński, mgr inż., asystent w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Uczestnik wielu badań i projektów związanych eksploatacją podziemną zasobów, wentylacją i budownictwem podziemnym.

Dominik Galica

Dominik Galica, mgr inż., geolog i geodeta górniczy, asystent. Specjalizuje się w geomatyce oraz komputerowym modelowaniu zasobów złóż kopalin.

Rafał Polak

Rafał Polak, mgr inż., energetyk, pracownik Instytutu z 7-letnim doświadczeniem.

ZAŁĄCZNIK B – SŁOWNIK TERMINÓW I DEFINICJI, SKRÓTÓW, JEDNOSTEK I MIAR

Termin	Definicja
A Antyklina	Siodło, geologicznie wypukła część fałdu, której wewnątrz zbudowane jest ze skał starszych, na zewnątrz zaś (na tzw. <i>skrzydłach</i>) występują skały coraz młodsze.
B Bilans zasobów kopalin	Ilościowy rejestr zasobów publikowany w wydawnictwie PIG wg stanu na koniec każdego roku.
D Dokumentacja geologiczna (DG)	Opracowanie przedstawiające wyniki prac geologicznych wraz z ich interpretacją. DG zawiera informację o: granicach złoża, zasobach i stopniach ich zbadania, rodzaju i jakości kopaliny, uwarunkowaniach geologiczno-górnicznych i środowiskowych występowania.
E Ekspert	Specjalista z przynajmniej pięcioletnim doświadczeniem w dziedzinie: górnictwa, i/lub, geologii, i/lub, geoinżynierii, i/lub, geofizyki, i/lub, miernictwa, i/lub, ochrony środowiska, i/lub, ekonomii, posiadający doświadczenie właściwe dla rodzaju wycenianych AGG.
Eksploatacja	Wydobywanie zasobów przy wykorzystaniu dostępnych technologii górniczych.
Emisja zorganizowana, tj. kominów, wyrzutni wentylacyjnych itp.	Emisja zanieczyszczeń z wszelkiego rodzaju procesów technologicznych i procesów spalania wprowadzana za pośrednictwem emitatorów.
F Feasibility study	Kompleksowe stadium inżynierskie realizacji określonego przedsięwzięcia inwestycyjnego zestawiające aspekty techniczne i ekonomiczne jego realizacji.
Filar ochronny	Część wyrobiska (masywu skalnego) pozostawiona dla zabezpieczenia stabilności wyrobisk pionowych i poziomych, jak i dla celów ochrony powierzchni.
Fundusz likwidacji zakładu górniczego (FLZG)	Obligatoryjny fundusz, tworzony z przeznaczeniem wyłącznie na pokrycie kosztów likwidacji zakładu górniczego lub jego oznaczonej części.
G Granice złoża	Granice naturalnego nagromadzenia kopaliny, która tworzy złożo.
H Hałda	Obiekt inżynierski do składowania stałych odpadów na powierzchni ziemi.
I IGZOP	System do zarządzania informacją geologiczną i raportowania ilości zasobów opracowany w GIG.
Indeks Roga	Test pozwalający określić właściwości koksownicze węgla oraz mechaniczną wytrzymałość uzyskiwanego koksu.
Informacja geologiczna	Dane oraz próbki uzyskane w wyniku prowadzenia prac geologicznych. Prawem do informacji geologicznej, zgodnie z Prawem geologicznym i górnictwem, rozporządza Skarb Państwa (z wyjątkiem sytuacji określonych w prawie), reprezentowany przez Ministra Środowiska lub organy i jednostki przez tego ministra upoważnione.
Inventory coal	Zasoby węgla możliwe do oszacowania i raportowania bez wymogów określenia opłacalności ekonomicznej, uwarunkowań geologicznych i innych czynników modyfikujących; kategoria system JORC.
J JORC Code	Austroazjatycki system służący wykazywaniu zasobów opracowany przez opublikowanych przez Komitet ds. Zasobów Złóż Rud złożony z przedstawicieli Instytutu Górnictwa i Metalurgii Australii i Oceanii, Australijskiego Instytutu Nauk o Ziemi oraz Australijskiej Komisji Surowców Mineralnych.
K Kaloryczność	Wartość opałowa węgla na jednostkę zwykle wykazywana w kilokaloriach na kilogram (kcal/kg) lub kilodżulach na kilogram (kJ/kg).

Kategoria rozpoznania złoża	Stopień zbadania złoża uwzględniający możliwy maksymalny błąd oszacowania jego zasobów, oznaczony symbolami literowo-liczbowymi (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska).
Kombajn	Maszyna górnicza służąca eksploatacji węgla w przodkach ścianowych i/lub chodnikowych.
Koncesja	Upoważnienie wydane przez organ administracyjny uprawniający do wykonywania określonej działalności, głównie gospodarczej i czerpanie z niej korzyści.
Kopalnia	Przedsiębiorstwo przemysłowe powołane w celu pozyskiwania ze złóż naturalnych kopalin poddanych przepisom prawa górniczego ewentualnie prowadzące również ich uszlachetnianie lub przeróbkę.
L Likwidacja zakładu górniczego	Roboty prowadzone w zakładzie górniczym po zakończeniu eksploatacji złoża. Obejmuje zabezpieczenie wyrobisk górniczych i resztek złoża, likwidację obiektów i urządzeń zakładu górniczego, ochronę środowiska oraz rekultywację i zagospodarowanie terenów po działalności górniczej.
M Monitoring	Okresowe lub ciągłe badania lub testy, których celem jest określenie zgodności uzyskiwanych rezultatów z obowiązującymi normami lub uzyskanymi pozwoleniami; w Raporcie dotyczy zasadniczo aspektów środowiskowych.
N Namur	Jest tradycyjną jednostką stratygraficzną karbonu produktywnego, stosowaną dla regionu europejskiego z zagłębiami węglowymi. Osady namuru tworzyły się zwykle w warunkach lądowych z niewielkimi ingresjami morskimi i zawierają liczne pokłady węgla kamiennego.
O Obiekt unieszkodliwiania odpadów	Teren przeznaczony do gromadzenia lub składowania odpadów wydobywczych, zarówno w formie stałej, jak i ciekłej.
Obszar górniczy	Przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest upoważniony do wydobycia kopaliny objętej koncesją.
Oczyszczalnia ścieków	Zespół podstawowych obiektów technologicznych, służących bezpośrednio do oczyszczania ścieków oraz znajdujących się na wspólnym terenie obiektów pomocniczych niezbędnych dla dostawy energii elektrycznej, wody, stworzenia odpowiednich warunków do pracy i obsługi oczyszczalni.
Odpady przeróbcze	To odpady w formie stałej lub szlamu, które pozostają po przeróbce minerałów w drodze procesu separacji (np.: kruszenia, mielenia, klasyfikacji ziarnowej, flotacji i innych procesów fizykochemicznych) w celu oddzielenia użytecznych minerałów od mniej użytecznych skał.
Odpady wydobywcze	Odpady powstałe w wyniku poszukiwania, wydobywania i przeróbki surowców mineralnych.
Odwiert	Otwór wiertniczy wykonany w celach badawczych; określania ilości i jakości kopaliny.
Opłaty środowiskowe	Prawna i finansowa forma ochrony środowiska (opłaty poniesione za korzystanie ze środowiska).
Osiadanie gruntu	Obniżenie powierzchni terenu spowodowane prowadzoną działalnością górniczą.

P	Plan ruchu zakładu górniczego	Jeden z kluczowych dokumentów sporządzany na podstawie warunków określonych w koncesji oraz projektu zagospodarowania złoża związany z prowadzeniem ruchu zakładu górniczego. Plan ruchu obejmuje kwestie: prowadzenia ruchu, bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zakładu górniczego, prawidłowej i racjonalnej gospodarki złożem, ochrony środowiska wraz z obiektami budowlanymi, zapobiegania szkodom i ich naprawianie.
	Pokład	W geologii jest to złożo (bądź jego część) mające formę warstwy, zalegające na dużej przestrzeni i ograniczone dwiema mniej więcej równoległymi warstwami (górna to strop, dolna to spąg).
	Popiół	Niepalny substancja (zanieczyszczenie); część mineralna skał związana z węglem. W trakcie spalania substancja ta (osad) jest przekształcana w niepalny składnik – popiół.
	Poszukiwanie, rozpoznanie	Prace badawcze (poszukiwanie, próbkowanie, odwiercanie) warstw skalnych zmierzające do rozpoznania i udokumentowania zasobów złóż.
	Poziom wodonośny	Warstwa lub zespół warstw skalnych, zawierających w porach, szczelinach i próżniach wolną wodę, która może być przedmiotem wykorzystania.
	Pozwolenia wodno-prawne	Rodzaj decyzji administracyjno-prawnej, która określa prawa i obowiązki strony, która otrzymuje pozwolenie, w odniesieniu do sposobu korzystania z wód oraz wykonania i eksploatacji urządzeń wodnych.
	Prawo geologiczne i górnicze, Pgg	Aktualnie obowiązujące przepisy prawa, regulujące działalność geologiczno-górnictw.
	Projekt zagospodarowania złoża, PZZ	Opracowanie sporządzone przez inwestora ubiegającego się o koncesję na wydobywanie kopalin ze złoża, na podstawie dokumentacji geologicznej z uwzględnieniem uwarunkowań techniczno-ekonomicznych. W zależności od stopnia szczegółowości danych i dokładności ocen PZZ odpowiada opracowaniom typu pre-feasibility lub feasibility study.
	Przemieszczenie	Różnica pionowa pomiędzy zaleganiem dwóch części rozdzielonych warstw skalnych.
	Przenośnik	Urządzenie służące do odstawy i transportu urobku (często również załogi) i innych materiałów od i do wyrobisk podziemnych.
R	Rdzeń	Cylindryczna próbka skał uzyskiwana w trakcie robót wiertniczych.
	Rekultywacja	Oczyszczanie gruntu, na który wpływ miał obiekt unieszkodliwiania odpadów, w taki sposób, aby przywrócić go do satysfakcjonującego stanu, ze szczególnym uwzględnieniem jakości gleby, dzikiej fauny i flory, siedlisk naturalnych, systemów wody słodkiej, krajobrazu oraz odpowiednich celów użytkowych.
	Reserves (JORC)	Ekonomicznie wydobywalna część zasobów stwierdzonych oraz udokumentowanych (measured and indicated resources), z uwzględnieniem czynników zubażających oraz modyfikujących, takich jak uwarunkowania geologiczno-górnictw, przerobcze, ekonomiczne, marketingowe, prawne, środowiskowe, społeczne i administracyjne.
	Ruch	Zwykle jedna z kopalń wchodząca w skład zakładów połączonych.
S	Samozapłon węgla	Naturalna właściwość węgla; skłonność do gwałtownego utleniania się w kontakcie z powietrzem.
	Skała płonna	Urobek nie posiadający wartości handlowej, zwykle kamień, odpad.

Staw osadowy (osadnik)	Obiekt naturalny lub inżynierski przeznaczony do składowania odpadów drobnoziarnistych, zazwyczaj odpadów przerobczych, wraz ze zmieniającą się ilością wody niezwiązanej, która pochodzi z przeróbki surowców mineralnych oraz z oczyszczania i recyklingu wody technologicznej.
Straty	Ilość kopaliny, której wydobycie uznano za niemożliwe lub która została utracona z powodu: niekorzystnych warunków geologiczno-górnictwa (straty pozaeksploatacyjne), przyjętego sposobu eksploatacji i jej prowadzenia (straty eksploatacyjne), przeróbki i/lub obróbki kopaliny (straty przerobcze).
Strug	Maszyna górnicza przeznaczona zasadniczo do eksploatacji cienkich pokładów węgla skrawająca urobek instalowana w ścianach węglowych.
Surowiec mineralny odpadowe jej przetwarzania.	Każdy surowiec pochodzenia geologicznego; wydobyta kopalina wraz z produktami jej przeróbki i obróbki oraz użyteczne produkty
Szyb	To główne pionowe wyrobisko udostępniające, pełniące funkcje wentylacyjne i/lub transportowe (transport ludzi i materiałów, ciągnięcie urobku), składające się z głowicy szybu, rury szybowej i rząpia.
T Teren górniczy	Przeźń objęta przewidywanymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego.
Trias	Epoka geologiczna, która występowała od 251 do 205 mln lat temu.
Typ węgla	Parametr klasyfikacji węgla ze względu na jego wartość określony na podstawie serii badań i testów analitycznych.
U Udostępnienie	Drażenie wyrobisk chodnikowych celem udostępnienia zasobów.
Upad	Kąt zapadania warstwy skalnej bądź uskoku mierzony w stosunku poziomemu.
Uskok	Struktura geologiczna charakteryzująca się nieciągłością w przebiegu warstw skalnych spowodowana przemieszczaniem się mas górotworu.
W Warunki geotechniczne	Warunki geologiczne, geoinżynierskie i hydrogeologiczne rozpoznane w stopniu umożliwiającym właściwe zaprojektowanie i bezpieczne wykonywanie robót górniczych.
Wentylacja wyrobisk kopalni	Ogół zagadnień, działań i czynności związanych z dostarczaniem do czynnych wyrobisk kopalń podziemnych dostatecznej ilości świeżego powietrza, z jego właściwym rozprowadzaniem oraz odprowadzaniem powietrza zużytego, a także z klimatyzacją miejsc pracy.
Westfal	Westfal jest tradycyjną jednostką stratygraficzną karbonu produktywnego; w sensie chronostratygraficznym - środkowe piętro silezu, leżące powyżej namuru, a poniżej stefanu. Westfal dzieli się na: westfal A, westfal B, westfal C i westfal D.
Węgiel	Kopalina podstawowa, zawierająca więcej niż 50% (w ujęciu wagowym) lub 70% (w ujęciu ilościowym) substancji węglowej wraz ze związanym popiołem.
Węgiel energetyczny	Węgiel sprzedawany dla celów produkcji energii elektrycznej bądź ciepła.
Węgiel handlowy	Część urobku pochodzącego z kopalń (po odjęciu wszelkich strat), po obróbce mechanicznej w ZPMW będąca przedmiotem oferty handlowej kopalń.
Węgiel koksujący	Węgiel o specyficznych parametrach jakościowych i charakterystyce przeznaczony do produkcji przemysłowej koksu.

Węgiel surowy (urobek)	Kopalina wydobywana w czasie robót górniczych (głównie eksploatacyjnych) zawierająca zarówno czysty węgiel, jak i zanieczyszczenia.
Wyrobisko chodnikowe (chodnik)	Wyrobisko górnicze poziome lub prawie poziome, wydrążone w celu udostępnienia zasobów, transportu materiałów, dostępu powietrza i załogi.
Wyrobisko ścianowe (ściana)	Wyrobisko górnicze, prostopadłościennne, zawierające węgiel, wyposażone w kompleks ścianowy (obudowę zmechanizowaną, kombajn, przenośnik ścianowy i podścianowy, kruszarkę).
Z Zagrożenia naturalne	Czynniki naturalne mogące spowodować zakłócenia w ruchu zakładu górniczego i np. nagle wypływy wody, niespodziewane obsuwy skał, samozapłony złóż. Wyróżnia się zagrożenia gazowe, pożarowe, wodne, tąpnięcia, wyrzuty pyłów.
Zakład górniczy	Wyodrębniony technologicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wydobywania kopaliny ze złoża, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane oraz technologicznie z nimi związane obiekty i urządzenia przerobcze.
Zakład przeróbki mechanicznej węgla ZPMW	Instalacja przerobcza pozwalająca uzdatniać wydobywany urobek węglowy poprzez usuwanie zbędnych substancji – zanieczyszczeń. Stanowi on integralną część zakładu górniczego.
Zalewisko	Zbiornik wodny powstały w wyniku osiadania terenu na skutek podziemnej eksploatacji złóż węgla kamiennego. Utworzona niecka zapadliskowa sukcesywnie zapełnia się wodą.
Zasoby	Zasoby: bilansowe, geologiczne (geological), przemysłowe (industrial), nieprzemysłowe (non industrial), operatywne (proved), pomierzone (measured), stwierdzone (proved), przypuszczalne (inferred), wykazane (indicated) – zdefiniowano w dokumencie w części poświęconej zasobom, ich polskiej klasyfikacji oraz klasyfikacji JORC.
Zasoby bilansowe	Kategoria systemu wykazywania (klasyfikacji) zasobów obowiązująca m.in. w Polsce określająca kopaliny mogącą być przedmiotem efektywnego ekonomicznie wydobycia po uwzględnieniu specyficznych czynników odnoszących się do miąższości pokładów i jakości kopaliny w nim zalegającej (dla węgla: 1 m miąższości, wartość opałowa > 15 MJ/kg.; siarka < 2%)
Zasoby nieprzemysłowe	Część zasobów bilansowych, których eksploatacja, po uwzględnieniu czynników korygujących jest nieopłacalna ekonomicznie; pojęcie typowe m.in. dla polskiej klasyfikacji zasobów.
Zasoby operatywne	Część zasobów bilansowych/przemysłowych zlokalizowanych w wyrobiskach ścianowych, obejmująca także przerosty do 5 cm grubości; kategoria charakterystyczna m.in. dla polskiego systemu klasyfikacji zasobów.
Zasoby pozabilansowe	Zasoby geologiczne niespełniające kryteriów bilansowości.
Zasoby przemysłowe	Część zasobów bilansowych mogąca być przedmiotem opłacalnej ekonomicznie działalności wydobywczej; pojęcie typowe dla m.in. dla polskiej klasyfikacji zasobów.
Zasoby wydobywalne	Część zasobów mogąca być przedmiotem wydobycia ze względu na spełnienie technicznych, prawnych i ekonomicznych kryteriów efektywnej działalności górniczej.
Zawartość części lotnych w węglu V(daf)	Jeden z parametrów chemicznych określających stopień uwęglenia mas organicznych (węgla). Zawartość części lotnych jest jednym z parametrów pozwalających klasyfikować węgle koksujące wg typów.

Zawartość popiołu (Ad)	Pojęcie określające ilość (procentowy udział) materiału (substancji) pozostającej po wykonaniu próby spalania frakcji węgla w określonych standardowych warunkach laboratoryjnych.
Zawartość wilgoci w węglu (Wtr)	Dotyczy jakości węgla – parametr – zawartość wilgoci w węglu w kategoriach analitycznych.
Złoże kopaliny	Naturalne nagromadzenie minerałów i skał oraz innych substancji stałych gazowych i ciekłych, których wydobycie może przynieść korzyść gospodarcze.

SKRÓTY

A

B

C	CAPEX	Nakłady inwestycyjne
	CM	Continuous Miner
	CP	Competent Person
	CH	Metan
	CO	Dwutlenek węgla

D

E

F	FLZG	Fundusz Likwidacji Zakładu Górniczego
---	------	---------------------------------------

G

H

I	IPO	Initial Public Offering
---	-----	-------------------------

J	JORC	JORC code
---	------	-----------

K	KWK	Kopalnia Węgla Kamiennego (Hard Coal Mine)
---	-----	--

L

M	MEERI	Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN
	Mg	Milion gramów, odpowiednik tony metrycznej
	MJ/kg (M=10 ⁶)	Megadżul na kilogram
	MW	Megawat (10 ⁶ W)

N

O	O	Tlen
---	---	------

	OG	Obszar Górniczy (Mining Area)
--	----	-------------------------------

P	PERC	Pan-Europejski Komitet ds. Wykazywania Zasobów
---	------	--

	PLN	Złoty polski; narodowa waluta polska
--	-----	--------------------------------------

	PoO	Punkty obserwacyjne
--	-----	---------------------

Q

R

S	SAMREC	Południowoafrykański system wykazywania zasobów mineralnych
---	--------	---

T

U

V

W	WA	Wardell Armstrong
---	----	-------------------

X

Y

Z	ZPMW	Zakład Przeróbki Mechanicznej Węgla
---	------	-------------------------------------

JEDNOSTKI I MIARY

kcal/kg	Kilokalorie na kilogram
kJ/kg	Kilodżule na kilogram
km	Kilometr
Km ²	Kilometr kwadratowy
kW	Kilowat
kV	Kilowolt
m ³	Metr sześcienny
Mg	Megagram (tona)
mln	Milion
Mt	Milion ton
Mtpa	Milion ton na rok
MW	Megawat
t (tonne)	Tona metryczna

wardell-armstrong.com

STOKE-ON-TRENT
Sir Henry Doulton House
Forge Lane
Etruria
Stoke-on-Trent
ST1 5BD
Tel: +44 (0)845 111 7777

CARDIFF
22 Windsor Place
Cardiff
CF10 3BY
Tel: +44 (0)29 2072 9191

EDINBURGH
Suite 2/3, Great Michael House
14 Links Place
Edinburgh
EH6 7EZ
Tel: +44 (0)131 5553311

GREATER MANCHESTER
2 The Avenue
Leigh
Greater Manchester
WN7 1ES
Tel: +44 (0)1942 260101

LIVERPOOL
14 Hurricane Drive
Estuary Business Park
Speke
Liverpool
L24 8RL
Tel: +44 (0)8451 451 900

LONDON
Sutherland House
5-6 Argyll Street
London
W1F 7TE
Tel: +44 (0)20 7287 2872

NEWCASTLE UPON TYNE
City Quadrant
11 Waterloo Square
Newcastle upon Tyne
NE1 4DP
Tel: +44 (0)191 232 0943

SHEFFIELD
Unit 4
Newton Business Centre
Newton Chambers Road
Thorncliffe Park
Chapelton
Sheffield
S35 2PH
Tel: +44 (0)114 245 6244

TRURO
Wheal Jane
Baldhu
Truro
Cornwall
TR3 6EH
Tel: +44 (0)1872 560738

WEST BROMWICH
Thynne Court
Thynne Street
West Bromwich
West Midlands
B70 6PH
Tel: +44 (0)121 580 0909

International offices:

ALMATY
Office 515
43 Dostyk Avenue
Almaty
Kazakhstan
050010
Tel: +77 273341310

BEIJING
1321 Golden Land Building,
No. 32 Lian Ma Qiao Road
Chaoyang District
Beijing,
China
Tel: +86 (0)10 64 64 6118

your earth our world

[STRONA CELOWO POZOSTAWIONA PUSTA]

SPÓŁKA

Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
ul. Armii Krajowej 56
44-330 Jastrzębie-Zdrój, Polska

AKCJONARIUSZ SPRZEDAJĄCY

Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Krucza 36/ul. Wspólna 6
00-522 Warszawa, Polska

GLOBALNI KOORDYNATORZY I WSPÓŁPROWADZĄCY KSIĘGĘ POPYTU

Citi

**Bank Handlowy
w Warszawie S.A.**
ul. Senatorska 16
00-923 Warszawa, Polska

Goldman Sachs

Goldman Sachs International
133 Fleet Street
Londyn, EC4A 2BB
Wielka Brytania

JP Morgan

**J.P. Morgan
Securities Ltd.**
125 London Wall
Londyn, EC2Y 5AJ
Wielka Brytania

UniCredit

UniCredit CAIB Poland S.A.
ul. Emilii Plater 53
00-113 Warszawa, Polska

Citigroup Global Markets Limited
33 Canada Square
Londyn, E 14 5LB, Wielka Brytania

**Dom Maklerski
Banku Handlowego S.A.**
ul. Senatorska 16
00-923 Warszawa, Polska

**UniCredit Bank AG
London Branch**
Moor House, 120 London Wall
Londyn EC2Y 5ET
Wielka Brytania

OFERUJĄCY I WSPÓŁPROWADZĄCY KSIĘGĘ POPYTU

**Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna
Oddział – Dom Maklerski PKO Banku Polskiego w Warszawie**
ul. Puławska 15
02-515 Warszawa, Polska

WSPÓŁPROWADZĄCY KSIĘGĘ POPYTU

IPOPEMA Securities S.A.
ul. Waliców 11
00-851 Warszawa, Polska

Société Générale
29 Boulevard Haussmann
75009 Paryż, Francja

WSPÓLMENEDŻEROWIE OFERTY

Dom Inwestycyjny BRE Banku S.A.
ul. Wspólna 47/49
00-684 Warszawa, Polska

**Wood & Company Financial Services, A.S.
Spółka Akcyjna, Oddział w Polsce**
Skylight 9th floor, ul. Złota 59
00-120 Warszawa, Polska

DORADCY PRAWNI SPÓŁKI

w zakresie prawa polskiego
**White & Case W. Daniłowicz, W. Jurcewicz
i Wspólnicy – Kancelaria Prawna sp.k.**
ul. Marszałkowska 142
00-061 Warszawa, Polska

w zakresie prawa angielskiego i amerykańskiego
White & Case LLP
5 Old Broad Street
Londyn EC2N 1DW, Wielka Brytania

DORADCY PRAWNI MENEDŻERÓW OFERTY

w zakresie prawa polskiego
Allen & Overy, A. Pędzich sp.k.
Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa, Polska

w zakresie prawa angielskiego i amerykańskiego
Allen & Overy LLP
One Bishops Square
Londyn E1 6AD, Wielka Brytania

DORADCY PRAWNI AKCJONARIUSZA SPRZEDAJĄCEGO

w zakresie prawa polskiego
Dewey & LeBoeuf Grzesiak sp.k.
ul. Książęca 4
00-498 Warszawa, Polska

w zakresie prawa angielskiego i amerykańskiego
Dewey & LeBoeuf
No. 1 Minster Court, Mincing Lane
Londyn EC3R 7YL, Wielka Brytania

BIEGŁY REWIDENT

PricewaterhouseCoopers sp. z o.o.
al. Armii Ludowej 14
00-638 Warszawa, Polska